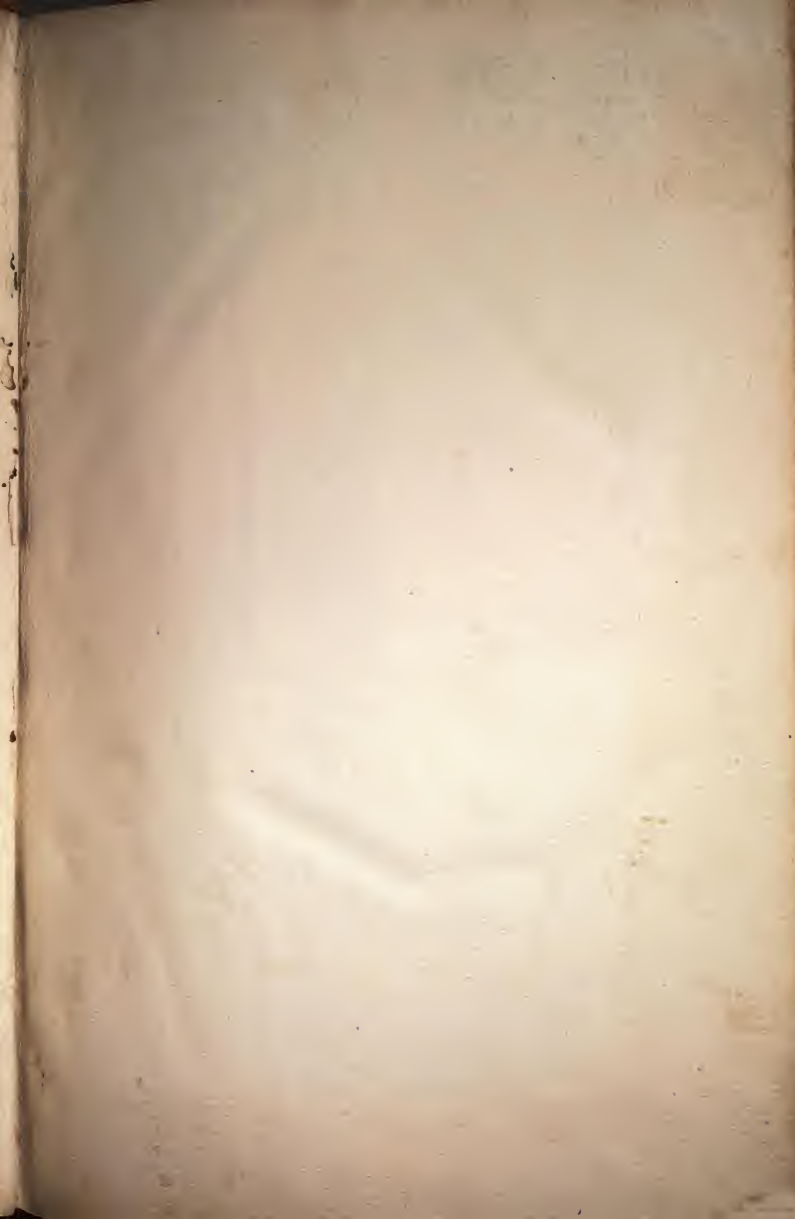

XXI
F
8

IO. HIERONYMI
CARDINALIS ALBANI
BERGOMENSIS
LVCVBRATIONVM IN BARTOLVM.

Tomus Secundus.

IN QVO PENE OMNIA, QVAE AD IVRIS
interpretationem, & ad Iustitiam administrandam attinent,
nouo, ac perutili quodam ordine feliciter
explicantur.

CVM SVMMARIIS, ET INDICE LOCVPLETISSIMO.

Non absque priuilegio Summi Pontificis, Senatus
Veneti, aliorumq; Principum.

VENETIIS, M D LXXI.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

PHYSICS

1911

TITVLORVM INFORTIATI

INDEX ALPHABETICVS.

A <i>Admota vel omittenda haereditate</i>	fol. 90
<i>Admota legatum</i>	fol. 161
<i>Ad legem falcidiam</i>	fol. 174
<i>Admota utroque tutorum</i>	fol. 35
<i>Ad iudicium</i>	fol. 99
<i>Ad testamentum</i>	fol. 196
<i>Ad testamentum</i>	fol. 179
<i>Ad testamentum</i>	fol. 157
<i>Ad testamentum</i>	fol. 150
<i>Ad testamentum</i>	fol. 40
<i>Ad testamentum</i>	fol. 158
<i>Ad testamentum</i>	fol. 196
<i>Ad testamentum</i>	fol. 186
<i>Ad testamentum</i>	fol. 187
<i>Ad testamentum</i>	fol. 173
<i>Ad testamentum</i>	fol. 193
<i>Ad testamentum</i>	fol. 190
<i>Ad testamentum</i>	fol. 193
<i>Ad testamentum</i>	fol. 29
<i>Ad testamentum</i>	fr. 167
<i>Ad testamentum</i>	fol. 86
<i>Ad testamentum</i>	fol. 51
<i>Ad testamentum</i>	fol. 193
<i>Ad testamentum</i>	fol. 49
<i>Ad testamentum</i>	fol. 30
<i>Ad testamentum</i>	fol. 153
<i>Ad testamentum</i>	fol. 44 & 47
<i>Ad testamentum</i>	fol. 49
<i>Ad testamentum</i>	fol. 155
<i>Ad testamentum</i>	fol. 65
<i>Ad testamentum</i>	fol. 64
<i>Ad testamentum</i>	fol. 164
<i>Ad testamentum</i>	fol. 164
<i>Ad testamentum</i>	fol. 165
<i>Ad testamentum</i>	fol. 22
<i>Ad testamentum</i>	fol. 62
<i>Ad testamentum</i>	fol. 104
<i>Ad testamentum</i>	fol. 87
<i>Ad testamentum</i>	fol. 194
<i>Ad testamentum</i>	fol. 106
<i>Ad testamentum</i>	fol. 124
<i>Ad testamentum</i>	fol. 139
<i>Ad testamentum</i>	fol. 190
<i>Ad testamentum</i>	fol. 33
<i>Ad testamentum</i>	fol. 160
<i>Ad testamentum</i>	fol. 24
<i>Ad testamentum</i>	fol. 55
<i>Ad testamentum</i>	fol. 45
<i>Ad testamentum</i>	fol. 87
<i>Ad testamentum</i>	fol. 194
<i>Ad testamentum</i>	fol. 194
<i>Ad testamentum</i>	fol. 154
<i>Ad testamentum</i>	fol. 156
<i>Ad testamentum</i>	fol. 156
<i>Ad testamentum</i>	fol. 186
<i>Ad testamentum</i>	fol. 42

<i>Quemadmodum testamentum aperiantur</i>	fol. 97
<i>Qui petant tutorem, vel curatorem</i>	fol. 34
<i>Quod falso tutore anothore gestum esse dicatur.</i>	fol. 45
<i>Rerum dubijs</i>	fol. 163
<i>Rebus eorum qui sub tutela, vel cura sunt.</i>	fol. 46 & 49
<i>Regula catoniana</i>	fol. 164
<i>Rerum amotarum</i>	fol. 24
<i>Sanatvs conuicto Syllaniano</i>	fol. 99
<i>Serviente legata</i>	fol. 153
<i>Si a parente quis fuerit manumissus.</i>	fol. 194
<i>Si cui pluraque per legem falcidiam</i>	fol. 179
<i>Si quis aliquem testari prohibuerit</i>	fol. 103
<i>Si quis omnia causa testamenti</i>	fol. 99
<i>Si nentis nomine mulier in possessionem</i>	fol. 28
<i>Solutio matrimonio quemadmodum dos petatur</i>	fol. 4
<i>Snus, & legitimis heredibus</i>	fol. 196
<i>Supellectili legata</i>	fol. 156
<i>Supellectili tutoribus, & curatoribus</i>	fol. 42
<i>Testamento militis</i>	fol. 87
<i>Testamentaria tutela</i>	fol. 30
<i>Testamentis</i>	fol. 50
<i>Tritico uno, vel oleo legato</i>	fol. 155
<i>Tutelis</i>	fol. 29
<i>Tutoribus, & curatoribus datis ab his</i>	fol. 32
<i>Tutelis & rationibus distrabendis</i>	fol. 45 & 48
<i>Ubi pupillus educari, vel morari debeat</i>	fol. 48
<i>Venire in possessione mittendo</i>	fol. 28
<i>Vnde cognatis</i>	fol. 196
<i>Vbi, & ubi in legatum</i>	fol. 151
<i>Vbi in possessione legatarum</i>	fol. 186
<i>Vbi legatarum nomine conuatur</i>	fol. 186
<i>Vulgari & pupillari substitutione</i>	fol. 74

Titulorum digesti noui index alphabeticus

A <i>Accusationibus & inscriptionibus</i>	fol. 300
<i>Acquirenda, vel amittenda possessione</i>	fol. 314
<i>Acquirenda, vel amittenda possessione</i>	fol. 234
<i>Acquirendo rem domino</i>	fol. 333
<i>Alionibus & obligationibus</i>	fol. 170
<i>Ad legem Corneliam de fideiuris</i>	fol. 321
<i>Ad legem Corneliam de falsis</i>	fol. 322
<i>Ad legem Iuliam de adulterijs</i>	fol. 317
<i>Ad legem Iuliam maiestatis</i>	fol. 317
<i>Ad legem Iuliam de iniuria publica</i>	fol. 320
<i>Ad legem Iuliam de iniuria priuata</i>	fol. 321
<i>Ad legem Iuliam repetundarum</i>	fol. 324
<i>Ad legem Pompeianam de parricidijs</i>	fol. 322
<i>Administration rerum ad ciuita. perti.</i>	fol. 339
<i>Ad municipalem & de incolis</i>	fol. 337
<i>Ad senatusconsultum turpilianum</i>	fol. 324
<i>Adulterijs</i>	fol. 317
<i>Albo scribendo</i>	fol. 338
<i>Appellationibus & relationibus</i>	fol. 330
<i>Appellationibus recipiendis</i>	fol. 332
<i>Aqua pluvia arcenda</i>	fol. 219

Aqua quotidia, & aestiva
 A quibus appellare non licet
 Arboribus cadendis
 Bonis amboneate iudicis possidendis
 Bonis demotorum
 Bonis eorum qui ante sententiam mortem sibi consueverunt
 CADAVERICIS puniturum
 Capitis, & postliminio reuersis
 Cessante peculio
 Censibus
 Cessione bonorum
 Cloacis
 Collegiis, & corporibus illicitis
 Confessis
 Crimine expellet a hereditatis
 Curatore bonis dando
 Custodia, & exhibitione reorum
 DAMNO infecto
 Decretis ab ordine faciendis
 Deutoribus, & eorum filijs
 Diversis, & temporalibus praescriptionibus
 Doli mali, & metus exceptione
 Donationibus
 Donationibus mortis causa, & capionibus
 Dubius rei
 EFFRACTIBUS, & expilatoribus
 Exceptione rei iudicata
 Fideicommissis, seu praescriptionibus
 FIDELI COMMISARIIS libertatibus
 Fidei iudiciis
 Fluminibus, & ne quid in flumine
 Fonte fo. 263.
 Furti aduersus nautas canpoues
 GLANDIS legenda
 INCENDIO, ruina, naufragio
 iniurijs, & famosis libellis
 Interdictis, & relegatis
 Itineris, & inque privato
 Iudicium solum
 Iure fisci
 Iure munieratis
 LEGATIONIBUS
 Liberali causa
 MANUMISSIONIBUS
 Manumissis testamentis
 Migrando
 Muneribus, & honoribus
 NAUVID in flumine publico
 Quod nouari appellatione interposita
 Quotationibus, & delegationibus
 Nautis
 OPUS non nautatione
 PARRICIDIIS
 Patis
 Pollicitationibus
 Precario
 Pretorij stipulationibus
 Primatus delictis
 Primitijs creditorum
 Pro donato

sol. 263
 fol. 332
 fo. 267
 fo. 255
 fo. 230
 fo. 330
 fo. 335
 fo. 337
 fol. 340
 fol. 254
 fol. 263
 fol. 312
 fo. 252
 fo. 312
 fo. 256
 fol. 316
 fol. 211
 fo. 339
 fol. 338
 fol. 169
 fo. 269
 fo. 224
 fo. 229
 fo. 289
 fo. 312
 fo. 268
 fo. 267
 fo. 231
 fo. 292
 fo. 259
 fol. 304
 fo. 307
 fo. 267
 fo. 308
 fo. 308
 fo. 330
 fo. 262
 fo. 301
 fo. 333
 fo. 338
 fo. 339
 fo. 233
 fo. 231
 fo. 231
 fo. 267
 338
 fo. 260
 fo. 333
 fo. 296
 fo. 339
 fo. 202
 fo. 322
 fo. 328
 fo. 339
 fo. 266
 fo. 300
 fo. 304
 fo. 256
 fo. 244

Pro emptore
 Pro herede fo. 244.
 Publicanis, & ueritatis
 Publicis iudicijs
 QUANDO appellandum sit
 Quorum rerum alio non datur
 Quam in fraudem creditorum facta sunt
 Quasitibus
 Quibus ex causis in possessionem eatur
 Quis, & a quibus manumissis
 Quibus, & a quo appellatur
 Quod ni ante clam
 Quorum bonorum
 Quorum legatorum
 RECEPTORIIS
 Regulis iuris
 Re iudicata
 Rem pupilli salutem facere
 Rem ratam haberi
 Re militari
 Repetundarum
 Re iudicanda rei
 SEPARATIONIBUS
 Sepulchro uiolato
 Sucarijs
 Si quis testamentum liber esse in suis fuerit
 Solutionibus, & liberationibus
 Statuliberis
 Stipulatione seruorum
 Superficiis
 TABVLIS exhibendis
 Termino muto
 Turpilianum
 VARIIS, & extraordinarijs cognitionibus
 Verborum obligationibus
 Verborum, & rerum significatione
 Via publica, & itinere publico reficiendo
 Vi, & ni armata
 Vi priuata
 Vi publica
 Visu capionibus
 Visu possidendi

Pro suo

fo. 244
 fo. 245
 fo. 222
 fo. 313
 fo. 332
 fo. 27
 fo. 256
 fo. 335
 fo. 254
 fo. 233
 fo. 332
 fol. 264
 fo. 259
 fo. 259
 fo. 311
 fo. 341
 fo. 195
 fo. 301
 fo. 302
 fo. 336
 fo. 324
 fo. 325
 fo. 256
 fo. 311
 fo. 321
 fol. 307
 fo. 297
 fol. 232
 fo. 291
 fo. 262
 fo. 259
 fo. 312
 fo. 324
 fo. 340
 fo. 272
 fo. 340
 fol. 259
 fo. 307
 fo. 160
 fo. 320
 fo. 320
 fo. 240
 fo. 261

Titulorum Codicis index alphabeticus.

ACTIONIBUS empti
 Aliionibus, & obligationibus
 Ad exhibendum
 Ad legem Falcidiam
 Ad legem Iuliam de adulterijs
 Ad legem Iuliam maiestatis
 Ad legem Iuliam de vi publica
 Administratione tutorum
 Ad senatus consultum Macedonianum
 Ad senatus consultum officianum
 Ad senatus consultum trebellianum
 Ad senatus consultum vellicianum
 Aduocatis diversorum iudiciorum
 Aduocatis diversorum iudicium

fo. 429
 fo. 413
 fo. 411
 fo. 454
 fo. 459
 fo. 458
 fo. 459
 fo. 446
 fo. 422
 fo. 455
 fo. 454
 fo. 423
 fo. 387
 fo. 386
 Alendi

Tallis pignorum	fol. 457	Secundis nuptijs	fol. 435
Pagani, & sacrificij, & templis eorum	fol. 364	Servitutibus, & aqua	fol. 408
Pedaneis iudicijs	fol. 399	Seruis fugitijs	fol. 448
Per quas personas nobis acquiritur.	fol. 423	Si aduersus creditorem	fol. 393
Periculo, & commodo rei vendita	fol. 428	Si aduersus creditorem praescriptio	fol. 455
Periculo tactorum	fol. 446	Si aduersus delictum	fol. 392
Petitione hereditatis	fol. 406	Si aduersus dotem	fol. 392
Pignoratitia actio	fol. 422	Si aduersus libertatem	fol. 392
Pignorijs & hypothecis	fol. 456	Si aduersus rem indicatam restituito possidetur	fol. 391
Plus petitionibus	fol. 400	Si aduersus transfusionem	fol. 392
Plus valore quod agitur	fol. 422	Si aduersus venditionem	fol. 391
Posthumis hereditibus iustitendis	fol. 453	Si aduersus venditionem pignorum	fol. 392
Tollendo	fol. 386	Si aduersus usucapionem	fol. 393
Precibus imperatori offerendis	fol. 367	Si certum petatur	fol. 412
Prædij minorum	fol. 447	Si contra matris voluntatem tutor datus sit	fol. 446
Præscriptione longi tempore. x. vel. xx. annorum	fol. 455	Si contra ius vel utilitatem publicam	fol. 368
Tra. criptione. xxx. vel. xl. annorum	fol. 456	Si dos constante matrimonio	fol. 444
Probationibus	fol. 414	Si in causa indicati pignus captum sit	fol. 457
Procuratoribus	fol. 387	Si maior factus alienationem ratam habuerit	fol. 448
Prohibita sequestratione pecunie	fol. 412	Si maior factus ratum habuerit	fol. 394
Tra. facio	fol. 426	Si mancipium ita fuerit alienas	fol. 430
QUANDO libellus principi datus facit liti constitutionem		Si minor ab hereditate se aliena	fol. 393
fol.	368	Si minor se maiorem dixerit	fol. 393
Quadiennij praescriptione	fol. 455	Si quicumque praeditus potestate	fol. 435
Quando decreto opus non est	fol. 448	Si quis alteri, vel sibi	fol. 429
Quando imperator inter pupillos, & iudices	fol. 402	Si secundo nuptijs mulier	fol. 438
Quando mulier in cle. officio fungatur	fol. 445	Si tutor vel curator interuenierit	fol. 391
Quando provocare non est necesse	fol. 456	Soluto matrimonio	fol. 443
Qui admitti ad bonorum possessionem	fol. 450	Sponsalibus	fol. 434
Qui bona cedere possunt	fol. 456	Sportulis	fol. 399
Qui dare tutores possunt	fol. 445	Statuis, & imaginibus	fol. 369
Qui, & aduersus quos in integrum restitutio non possit		Summa trinitate, & fide charitatis	fol. 345
fol.	393	TEMPORIBUS in integrum restitutionis	fol. 395
Qui atate se excusant	fol. 447	Temporibus, & reparationibus	fol. 456
Qui petant tutores, vel curatores	fol. 445	Testamentis, & quomodocumque testamenta ordinantur	fol. 450
Qui potiores in pignore habeantur	fol. 457	Testibus	fol. 417
Qui pro sua iurisdictione dare darine possunt	fol. 399	Transfationibus	fol. 381
Qui testamenta facere possunt	fol. 450	Tutore, vel curatore, qui satis non dedit	fol. 446
Quibus ex causis maiores	fol. 395	Vnde causa fiscales	fol. 404
Quomodo, & quando index	fol. 456	Vbi de crimine agi oportet	fol. 403
Rebus creditis	fol. 411	Vbi, & apud quem cognitio in integrum restitutionis agitur	
Rebus alienis non alienandis	fol. 439	ad sit	fol. 394
Resceptis arbitris	fol. 395	Vbi in rem actio exerceri debet	fol. 403
Retinendatione	fol. 407	Vbi pupilli educari debent	fol. 446
Re indicata	fol. 456	Vbi qui de curiali, vel cohoriali alia ut conditio conueniatur	
Rei uxoria actio	fol. 440	fol.	404
Reliquos, & sumptibus suorum	fol. 411	Vbi fenatores, vel clarissimi	fol. 404
Remissionis pignoris	fol. 457	Vbi vigilia noua iniuncta non posse	fol. 430
Remixis	fol. 442	Vnde in	fol. 456
Remum permutatione	fol. 431	Vnde ut. & uxor.	fol. 450
Residenda venditio	fol. 427	Vbi nullus & habitatione	fol. 408
Restitutionibus militum	fol. 394	Vbi sit	fol. 425
Reuocandis donationibus	fol. 458	Vbi alliones ab herede, & contra heredem incipiunt	fol. 413
SACRO sanctis ecclesijs	fol. 348	Vbi lite pendente	fol. 568
Satisfacendo	fol. 396	Vbi qua defuncti aduocati	fol. 387

4

IOANNIS HIERONYMI CARDINALIS ALBANI

BERGOMENSIS
LVCVBRATIONES IN BARTOLVM,

PRAECLARA ERVDITIONE ATQVE DOCTRINA
refertæ, omnibusque viles ac necessariz.

Summarium in rubrica. ff. sol. matr.

- D**e nominibus magistralibus non est curandum.
Quomodo, & qua solennitate sint repræfalia concedenda.
Repræfalia non habent locum contra aduenas, & peregrinos, ac eorum bona.
Soluens pro eo, qui causam repræfalijs dedit, an possit ab eo repetere.
Argumentum ab etymologia uocabuli non est sumendum in nominibus proprijs.
Si aliquis deponeret res suas apud habentem turpe nomen, & eas perdidit, sibi est imputandum.
Si pulchra nomina uenderentur, ea emi debere magno pretio.
Librũ infortati, denominari magis ab ultimis uoluntatibus, quam ab alijs materijs, quæ in eo tractant.
Quare bis dicatur, dos peratur, & non repetatur, cum fuerit semel data.
Dos creuit, & decreuit.
Dilto, restituta, exponitur pro data.
An infortando, eadem solennitas, quæ in faciendo exigatur.
Dos est ius uniuersale.
Dos quod sit.
Argumentum à matrimonio carnali ad spirituale ualidum est.

Bar. in præfationem & declarationem rubricæ

Infortati. ff. solut. matrim.

- B**ART. in d. loco, col. 1. uerfi. Quarta, inquit de nominibus magistralibus
nō esse curandum. De hoc uide Bal. in c. ex parte, col. pc. in fi. de appellat.
& idem ait esse etiam in nominibus proprijs. & ideo infert ad repræfalias,
quæ concessæ forent contra Perusinos, ut non habeant locum in eo, qui
Perusinus uocabatur, nisi aliter probaretur, eū esse de Perusio. vide Barb.
in c. cū. M. colu. 3. de constit. & Aret. in consi. 77. An autem & quando
repræfaliæ concedi possint ob iustitiam denegatam, & quando dicatur
negata iustitia? vide Soc. in consi. 231. colu. fi. in primo volu. & Dec. in l. si quis in conscribendo.
nu. 15. de pact. ubi ait, repræfalias posse concedi etiam propter moram non exhibitæ iustitiæ.
& quomodo, & qua solennitate sint repræfaliæ concedendæ tradit Ang. in consi. 196. & gene-
raliter utrum repræfaliæ licitæ sint de iure diuino, humano, & de naturali æquitate, & qñ & cō-
tra quos concedantur, & qui retineri nequeant concessis repræfalijs, multa q; alia ad rem perti-
nentia uide per Iacobum à Canibus in tract. de repræfalijs. Et repræfalias non habere locū con-
tra Legatos, habetur in leum qui. §. Iulianus. ff. de legat. 3. cuius meminit Bar. in suo tract. repre-
fali. q. 7. ar. 7. & in l. ij. ff. de iudic. ubi etiā Paul. de Cast. Item non habent locū contra aduenas &
peregrinos, ac eorum bona, ut traditum est in auth. omnis peregrinus & ibi Bal. C. commun. de
success. Et de hac materia uide B. Th. 2. secundæ q. 11. & Franciscū Cremenf. in sing. 26. incip.
Concessæ. Abb. & Barb. in c. quoniam, de offi. ordin. Bart. in l. iudices. C. de nauicularijs, lib. 1. r.
An autem soluens t pro eo, qui causam repræfalijs dedit, possit ab eo repetere? uide Bar. in l. ij.
§. ite in l. i. facto. ff. de uerb. oblig. & in l. j. §. hoc itaque. ff. si quis testa. lib. esse ius. sue. & Alex. in

Solutio matrimonii.

- conf. 190. Ponderatis his, col. 2. in lib. primi & 2. vol. Et de materia repræfaliarij uide latè apud Bar. in d. tract. & Bal. in Lomino. C. ne ux. pro mar. & Io. de Ana. in c. excommunicamus. §. moueantur. de hæret. & Doct. in c. illico, de iniur. in 6. Et an repræfaliè locum habeant de iure cano nico? uide Innoc. in c. dilectis filiis, de appel. & ad prædicta uide Ang. in conf. 196. cum seq.
- 5 Bar. in ead. col. subiungit argumentum ab etymologia t uocabuli non esse sumendum in nominibus proprijs. Adde Abb. idem tenentem in proœm. Gregor. & ratio est, quia nomina propria imponitur ad beneplacitum, & quotidie mutari possunt, ut habetur in l. j. C. de mutat. nomin. & quale præbeant argumentum nomina propria, & uerbalia, tradit Abb. in c. 1. col. pe. & fi. de iudic. & de hac re uide quæ posui ad Bart. in proœm. ff. vet. & quamuis à nominibus proprijs sumere non liceat argumentum, tamen aliquâdo huiusmodi nomina magni sunt effectus, ut est, quia si mortuo patre nascatur filius, qui uocetur nomine patris, probetur ex hoc esse eius filius, ut est tex. in l. uxorem. ff. de man. testa. quem ad hoc putat esse singul. Bal. in c. tuam, col. pen. de ord. cognit. & quamuis las. hic dicat, hoc sibi nunquam placuisse, quia ibi alia etiam cōcurrebant, tamen quicquid de hoc sit, mihi nunquam persuadere possem, ut hoc modo probatio filiationis, quæ magni ponderis est, pendeat ab eorum arbitrio & uoluntate, qui posthumū hoc nomine uocauerunt. Alium etiam magnum effectum impia nomina secum ferunt; nam si
- 6 aliquis deponeret res suas apud habentem turpe nomen, & eas perdidit, sibi est imputandum, qui de illo confidere ausus fuit, ita Io. And. Card. & Imol. in c. grauis, de depof. Item si plures essent inquisiti & capti pro aliquo maleficio, & dubium esset à quo prius sint inchoanda tormenta, cæteris paribus, inchoandum esse aiunt ab eo, qui habet turpe nomen, ut colligi potest ex traditis per Bar. in l. j. in princ. ff. de quæst. & per Cano. in d. c. grauis, & Abb. in c. eum secundum, col. 2. de præben. & ideo ibi Card. in d. c. cum secundum, inuehitur contra illos, qui turpia progenitorum nomina repetūt. & Io. And. in d. c. grauis, refert, uxorem suam dicere consueuisse,
- 7 se, si pulchra nomina t uenderentur, ea emi debere magno pretio. id quod latè confirmat Feli. in d. proœm. Decretal. in uoce Gregorius. nu. 32. Et circa prædicta scilicet an ab etymologia uocabuli in proprijs nominibus rectè arguatur: uide Feli. in d. proœm. col. 3. & in c. quanto, col. 1. de præsumpt. & de nomine, uide Cæpol. in conf. 3. col. fi. & in conf. 24. Barb. in conf. 1. col. 8. in 1. vol. Gemin. in proœm. sexti. Cyn. in l. j. C. de summ. Trin.
- 8 Bar. in ead. præfatione, col. 2. uerbi. sed tu dices, inquit, librum t hunc denominari magis ab ultimis uoluntatibus, quàm ab alijs materijs, quæ in eo tractantur: quia illa est maior, & potentior pars. Attende quoniam contra hoc facit gl. in rubric. C. de eden. quæ ait, ideo rubricam illam uocari de edēdo, quia tractatur de edēda actione, quæ iudicij est præparatoria. Ledita. cod. tit. sed omnes alie leges de editione rationum & instrumētorum agunt, quæ iudicij sunt instructione, non præparatoria. & ideo attenda hac ratione Bartoli hic illa rubrica magis ab instructione, quàm à præparatione deberet denominari. uide in simili Bar. in l. j. col. 1. ff. ad l. Falc. & Barb. in c. 2. de offi. deleg. col. 1. & 2. & Feli. ibi col. 1.
- 9 Bar. in ead. col. 2. uer. Quatō oppono, querit quare hic dicatur, dos petatur, t non repetat, cum fuerit semel data: & soluit ut ibi per eū. De hac re dicas hoc dici à cōiter accidentibus: nā dos ut plurimum in pecunia numerata consistit, quo casu dñum in maritū transfertur, ita ut dicatur propriè peti, ut in simili hñ in rub. ff. si cert. pet. vel dicas & fortè melius, dotē propriè peti, quamuis res & bona in dotē repetantur; quia hæc semper eadē remanēt, sed dos, quæ est ius
- 10 quoddam uniuersale, non dñ semper eadem: quia crescit & decrescit. tex. est, qui hanc differentiationē vñ facere in l. et. C. de iur. dot. ibi, si non dotem. & ibi, sed ea q̄ in dotem est. atq; ita nō ipsa dos, sed res datæ in dotē dicuntur repeti. Sed 3 hanc ultimam solutionem vñ tex. ad litteram in l. fi. C. de senten. que pro quod interest profer. ibi, dotem quæ repeteretur. igitur ibi est casus, ubi dos dñ repeti, ex quo reijciuntur omnes solutiones, atque hoc Bartoli documentū ad hanc oppositionem allatum: ideo cogita. Et quōd dos dicat repeti, uel restitui, est tex. in l. unic. §. & ut plenius. C. de rei uxor. acti. & dum Bar. ibi subiungit de uerbo, reddere, uide tex. in l. fi. verò non remunerandi. §. idem Papinianus, cum gl. in uerbo, redderet. ff. mand. & ibi in gl. pretio reddi-
- 11 to. Et uocem hanc, restituta t exponi pro data, traditum est in l. fi. quis maior, cum gl. in uoce, restituta.

- restituta. C. de transact. & est tex. in l. & tantum. §. si ibi seruo restituto. ff. de seru. corrup. & tex. in l. unic. cum glin uoce, restituant. C. de suffrag. & est tex. in c. 1. de adulter. de uerbo, reddi, pro dari, & est glin uoce, bonorum possessori, in §. 2. inst. de interdic. & ista dicit Bar. esse utile scire propter statuta. pone tu exemplum, si statutum disponat. x. esse soluenda pro centum in qualibet petitione, an habeat locū in eo, qui aliquid uult repetere, et si si disponderet, pro qualibet petitione, cōpromissum fieri debere, nunquid procedat in repetitione? Ad rem hanc facere uisū est, quæ de uerbo, reficere, tradita sunt, ut est, an in reficiendo eadē solennitas, quæ in faciendo exigatur. de qua re tradit Feli. in c. cōsultuit, de Iudcis. Item reficere non prohibetur ille, qui prohibetur facere. quia ista differunt, ut per Dec. in l. domum. ff. de reg. iur. & ideo etiam in uerbo, reddere, & similibus, puro esse attendendum an subiecta materia sit prohibitoria, & restringibilis, an uerò favorabilis, & latè interpretanda, ut ex prædictis colligi potest.
- 13 Bar. in ead. prælatione col. si. inquit, dote mēse ius uniuersale. uide Alex. in conf. 166. Visis & diligenter, col. 3. in si. in lib. primi & secūdi vol. & in l. edita. C. de eden. Ang. in conf. 180. & Bar. in quæst. Mulier habens magnum patrimoniu. & q̄ fructus & aliz accēssiones nō augeant rem principalē, sed dotē, ut ait Bar. uide l. as. in l. ij. C. de petit. hered. & dum Bar. ex hoc, q̄ dos est ius uniuersale, infert, pretiū loco rei succedere, alioqui uerò in particularib. uide Alex. in cōf. 146. Videre, col. 4. in lib. primi & secūdi uol. & in conf. 79. Elegāter, in 5. vol. Ant. de tñ pretiū succedere loco rei quamuis non agatur ad uniuersitatē bonorū, sed ad aliquā rē particularē, quæ sit de corpore hæreditatis, siue alterius uniuersitatis. Alex. in conf. 49. in 3. vol. & not. in cōf. 121. col. 3. in 4. vol. & de hac re uide ofno Anto. de Fano in tract. de pignorib. & hypothec. in 4. memb. secundæ par. nu. 57. cum seq. & in 1. memb. quintæ par. nu. 60. Et an & quando in dote pretiū loco rei succedat, uide Bal. nouell. in tract. de dote, in 2. par. nu. 5. cum ibi additis.
- 14 Bar. ibi paulo post in uersū. ex his, concludit t̄ diffinitionem Azonis circa dote mēse falsam. Posset etiam istam diffinitionē Azo. adduci; quia reperit̄ aliqui, quod dos nuncupatur, cui tamē non conuenit ista diffinitio: nā fundus d̄ dote mēse habere. l. Seiz. §. liberto, ibi, fundum cū dotib. ff. de fund. inst. nisi dicat̄, ibi dotē dici improprie. præterea obstat, quia ecclesia d̄ habere dotē, c. quod sicut, de consecrat. eccl. uel alt. Itē ius patronatus dando dotē acquiritur, & tamē huic doti, non conuenit hæc diffinitio. nec dicat̄ hoc esse matrimonium spirituale, quā matri-
monio carnali ad spirituale ualidū est argū, & d̄. c. si. & c. quāto. & ibi Ant. de Butr. de transla-
15 monio carnali ad spirituale ualidū est argū, & d̄. c. si. & c. quāto. & ibi Ant. de Butr. de transla-
p̄lat. tradit Dec. in auth. ingressi, nu. 2. C. de sacros. eccl. Immo matrimoniu spirituale v̄ esse
magis fauorabile, & maioris potentiz q̄ carnale. Bald. nouell. in tract. de dote, in 1. par. & in ma-
trimonio spirituali dos dicitur, quamuis ab alio quam ab instituto datur, qui est eius maritus.

Summarium in l. j. ff. sol. matr.

- 1 Dotis causa est priuilegiata propter fauorem reipublicæ.
- 2 Priuilegia doctorum quæ sint.
- 3 Quando duo actus reperiuntur facti eodem die, præsumitur illū præcessisse, qui iure debebat præcedere.
- 4 Dos usque adeo est priuilegiata, ut in dubio pro ea sit iudicandum. (transfertur,
- 5 Priuilegium tacite hypothecæ cōpetere actioni de dote, & ideo transire ad quēcumque in quē dotis actio
- 6 Si mulier monasterium ingrederetur tamen ad monasterium priuilegia tacite hypothecæ nō spectarent.
- 7 Quam hypothecam, & quam prælationem habeat confessio dotis recepta.
- 8 Antea hypotheca ad tempus promissionis dotis, an uerò ad tempus numerationis retro abiat.
- 9 Quæ sit differentia inter dotem putatiuam, & ueram.
- 10 Priuilegium, quod dotalis fundus alienari non possit, transire in quemcumque, ad quem dos transfertur.
- 11 Propter alienationem rei subiectæ fideicommissio, dominium ipso iure transire in fideicommissarium, absque
ulla restitutione.
- 12 Priuilegium quod datur contra actū dotis, est de tacita stipulatione.
- 13 Jus personale est priuilegium prælationis.
- 14 Dotem constitui nudo pacto.
- 15 Quomodo mutus accipiens dotem, possit dici quod fuerit stipulatus.
- 16 Dos in arbitrium patris potest conferri.

Solutio matrimonii.

- 17 Arbitrator non arbitrante recedimus ab eius persona.
- 18 In contrahibus indistincte, arbitrator non arbitrante, contractus redditur inanis.
- 19 Dotis dominium soluto matrimonio ad mulierem reuertitur.
- 20 Si testis dicit, se uidisse Titium possidere per 30. annos semper, deinde probetur Titium aliquo tempore fuisse absentem, an ex hoc conuincatur falsum dixisse.
- 21 Quot modis sumatur utilitas publica.
- 22 Dos, & fiscus pari passu ambulant.
- 23 An mulieri sterili competant priuilegia dotis.
- 24 Faber potest expelli a scholari, ut possit studere.

Bar.in l.j. ff. solu. matr.

- 1 BAR. in d. l. j. sic ait in summa: Dotist causam esse priuilegiatam propter fauorem reipub. qui uertitur in liberis procreandis. & deinde ponit casum de duobus instrumentis eodem die confectis. Istud dictum usque adeo uerum est, ut suum habeat priuilegium, ad quemcunque extraneum transeat, ad quem dos transferatur; & non solum ex parte mulieris, sed etiam uiri, qui ageret pro dote soluto matrimonio, ut inquit Bar. hic in 2. col. & hoc procedit etiam si mulier cum fisco contenderet. Bal. in l. dotis. C. de iur. dot. & in l. exactionem. C. de dot. promiss. & plenè habetur hic per Alex. & procedit etiam in infesto continente salarium doctoris legentis; quia cum hoc sit in dote, idem esse debet etiam in causa studiorum, quæ illi æquiparatur, ut per doct.
- 2 hic. Et de priuilegijs doctorum uide Petr. Lenauderium in trac. de doctoribus, in 2. par. & hoc habet locum etiam in causa pia, ut per Rom. in auth. similiter, in 13. speciali. C. ad leg. Falc. Hoc autem quod de duobus instrumentis dicitur, limita procedere quando instra à duobus diuersis notarijs fuerunt confecta, aliter non: quia si ab eodem notario conficerentur, tunc illud primò factum existimatur, quod primum reperitur in ordine prothocolli. l. quoties. ff. de usufr. & l. si seruus cõs. ff. de stipul. seruo. Secundo limita quoniam in uno ex duobus instris appositus fuit dies & hora, & in altero tñ dies: nam illud est præferendum, quod habet magis determinatum tps. ita Cyn. Bar. Salic. & alij in l. de rebus. C. de donat. ant. nupt. & Salic. in l. si debitor. C. de priuileg. fisci. & l. de Platea in l. j. C. de iur. fisc. lib. 10. Tertio limita nisi alijs priuatus esset in possessione, tunc n. præfertur habenti priuilegium. tex. est in c. si à sede, de præb. in 6. & in c. ex literis, ubi gl. de probat. & in §. retinende, in l. de interdic. & idem est in duobus testamentis, ut per Bar. in l. j. §. nõ aut. ff. de bono. poss. contra tab. quem sequuntur Ang. Imol. & alij recentiores in l. eum qui. ff. de acq. hæred. & Gemi. in c. pe. col. 7. de rescri. in 6. & in c. ex literis. col. 2. de consuet. & in c. capitulum S. Crucis, col. 1. in fi. de rescri. 1. 6. & Feli. in c. ad audientiam, col. 7. de præscr. & col. 5. ver. octaua conclusio. & Barb. in conf. 1. 5. col. 5. in 1. vol. & Alex. in conf. 81. col. 3. & seq. in 3. uol. Ad prædicta uide oño Feli. in c. pastoralis, nu. 7. cum seq. de rescri. ubi ait, quando duo actus reperiuntur facti eodem die, præsumitur illum præcessisse, qui iure debebat præcedere. & ibi multas posuit coniecturas. Et quia ex isto tex. hic in princi. colligit Ias. in 3. notab. dotis causam, in statuto generaliter disponente non contineri. contrarium ait Dec. in conf. 5. in conf. 30. r. & in conf. 5. 3. 6. col. 4. ubi dicit se alias consuluisse pro hac parte & obtinuisse in ciuitate Florentie. uide eundem Dec. in c. sedes. nu. 16. de rescri. & in l. j. nu. 10. ff. de reg. iur. ubi in ead. opinione persistit, & citat se ipsum in c. consuluit. j. de appell. Tamen opinionem Ias. defendit Ant. de Fano in trac. de pignorib. & hypoth. in 1. par. 8. par. princi. nu. 31. cum seq. ubi testatur hanc sententiam esse uotis crebriorib. confirmatam, & hanc eandem sequitur Bal. nouel. in trac. de dote, in 47. priuilegio. dicens si statuto cautum est, neminem sine decreto se obligare posse, causam dotis in eo non contineri. Scias etiam dotem usque adeo esse priuilegiatam, ut in dubio pro ea sit iudicandũ, quam uis pro ea essent pauciores opin. doctorum. Abb. in c. si. de re iud. & Soc. in conf. 11. in fi. in 3. uol. Et legarum factum mulieri pro ea nubenda, locum habet etiam in ea, quæ nupta erat tpe testamenti. Ias. in l. quominus. n. 13. ff. de flumi. Item mulier pro suæ dotis repetitione petere potest ut sibi edant instrumenta. Bal. nouel. in trac. de dote in 10. priuilegio primæ par. Et quia longum esset uelle omnia dotis priuilegia recensere, ideo uideas aliqua quæ posui in l. nuptura. ff. de iur. dot. & latissimè uide apud Bal. nouell. in trac. de dote, ubi enarrat recto ordine priuilegia dotis.

tis. & Io. Campegium in suo tract. de dote. Baptista à. S. Blasio, qui specialē edidit tractatum, de priuilegijs dotalibus, ubi enumerat 354. priuilegia dotis. vide etiam Paulum de Citadinis in tract. de iure patronatus, in secunda causa, nu. 17. cum seq. Attende tamen, quia sic non rectē colligeretur, Dos habet multa priuilegia, igitur est etiam priuilegiata in casu non expresso. ita Alex. in cons. 178. col. 3. in 7. vol.

- 5 Bar. in d. l. i. col. 1. vers. quoddam priuilegium, ait, priuilegium tacite hypothecæ competere actioni de dote: & ideo transire ad quemcunque, in quem dotis actio transferatur. hoc idē tenuit la. in §. fuerat, col. 4. vers. nunquid autem, in st. de action. ubi declarat fundamentū Bartoli hic, & multos contrarium tenentes adducit. & pro hac Bartoli opinione allegat casum legis. vide quæ ponit Bar. in l. post dotem datā, col. fi. infra eod. ubi tradit an cessionario cōpetat. & quæ iste passus est difficilis, vide oīno Ant. de Fano in tract. de pignorib. & hypoth. in 4. memb. secundē par. nu. 120. cum sequ. Quid aut sit in sponso de futuro, tradit Bar. post gl. in l. ij. §. si. ff. de priuileg. credit ubi Deo fauente ponā aliqua in lucubrationib. Et priuilegium tacite hypothecæ transire ad quemcunque, cui actio dotis competit, qm̄ est concessum actioni, priuilegiū verò prælationis soli mulieri, & filijs eiusdē matrimonij cōpetere, & ista est cōis doctorū snā, ut per Ant. de Fan. in d. tract. de pignorib. & hypoth. in 4. membro secundæ par. nu. 103. & idē docuit ēt la. in d. §. fuerat, col. 1. 5. Et ideo si mulier monasteriū ingrederet, tñ ad monasteriū hmoi priuilegia nō spectaret; quia quauis loco filij habeat, nihilominus non hñ loco filij eiusdē matrimonij: ut per la. in auct. si qua mulier, col. 4. vers. limita secundū. C. de sacros. eccl. Illud aut attende in re pposita, quæ si Bar. dicat priuilegiū hypothecæ cōcessum esse actioni, & ppea etiā extraneo dotem stipulatī cōpetere; idq; sequit la. in d. §. fuerat, tñ cōis opinio est in ōnium. vide Alex. infra in l. ij. col. 4. nisi dicas illud transire ad oēs descendentes, siue hñdes, qui succedant in actione cōpetenti ipsi uxori. Soc. in cōf. 147. col. 3. in 1. vol. illa uerò qd uxorem uid. maritū non spectat, cum sint stricte iuris non habent hypothecā. Et qd hypothecā & quā prælationem habeat confessio dotis receptæ vide Bal. nouell. in tract. de dote, in x. par. & quæ ego posui in lucubr. in rub. ff. de donat. int. uir. & uxor. ubi tenui qd Soc. hic, qui multum late qd ualiditate confessionis hmoi disputauit. De ista aut tacita hypotheca, qd habet dos cū priuilegio prælationis uel sine, de qua hic agit Bar. vide latissimē Ant. de Fano in tract. de pignorib. & hypoth. in 4. memb.
- 8 secundæ par. ubi tradit etiā in ista tacita hypotheca ad tps promissionis dotis an verò ad tps numerationis retrahatur, ut ibi hñ nu. 87. & ibi nu. 105. tradit an hoc priuilegiū tacite hypothecæ cum prælatione locū habeat qd mulierem pndentem similem hypothecæ Aduerte etiā diligenter, qm̄ ibidem. nu. 117. cum seq. tradit, dotem putariā hñdē priuilegijs hypothecæ & prælationis gaudere, quibus etiā dos uera perfrui, de qua te uide Bal. nouell. in trac. de dote,
- 9 ubi ponit differentiā inter dotem putariā & uerā. & de hoc hñ per Bart. in l. si cūm dotem. §. si mulier, infra eod. tit. Et circa istā hypothecā inquit idem Ant. de Fan. in 1. memb. sextæ par. nu. 55. Domo hypothecata pro dote areā remanere obligatā, & ideo siue debitor siue alius in ea edificaret, illud & difficiē esse obligatum, solutis tñ melioramentis agendum esse & nō antea.
- 10 Bar. postea subiungit, priuilegium, qd dotalis fundus alienari nō possit, transire in quemcunque, ad quem dos trāsfertur, id qd probatur in l. j. & t. l. dotalē prædium. §. heredi. ff. de fund. dota. sed huic conclusioni reluctat tex. in §. omnib. in auct. ut immobilizante nupt. don. ubi postquam traditū est, dotem alienari nō posse, subiungitur, hæc tñ procedere qn̄ ipsa mulier ageret, & nō alius: ideo aduerte. Pergit deinde Bar. dicens, ita fundum dotalē alienatum reuocari posse ab hærede sicut posset ab ipsa muliere. Hoc Bartoli documentum rectē est intelligendum, scilicet ut hæres possit hanc alienationem reuocare tanquam nullam, sicut posset ipsa mulier; quia hoc priuilegium, qd dos sit inalienabilis, ad heredem transmittitur; nō autem intelligas dominium rei dotalis ad heredem pertinere anteqm̄ restituat: quia non reddit dominium ipso iure nisi ad ipsam mulierem; nō autem ad hæredes. ita declarat Bar. in l. Necōnius. §. fundum, prop. si. ff. de re iud. Nec dicas pro ut aliqui uoluerunt in casu proposito, hæredem habere dominium rei dotalis ipso iure, quia fuit alienata à marito, quemadmodum dici solet in simili casu, p alienationem rei subiectæ fideicommissio, & dominium ipso iure trāsire in fideicommissarium absq; ulla restitutione.

Soluto matrimonio.

- restitutione. scđm gl.in l. sancimus. §. si. C. ad ttebel. & in l. si. §. si sub conditione. C. cōm. de lega. ideo uendicare potest, ut dī hic. Nam Bar. intelligit tex. in l. fundum dotalem. ff. de fund. dot. vt pcedat qñ res dotalis apud maritū māsit, ideo non transferē dñum, & non uendicat: quia Bar. p̄supponit, dñum apud maritum temāsisse, vt excluderet hīdes uxoris, ut nunquā ueniant, quo possint esse dñi, quia uendicare, sed quo ad alios extraneos sentit idē esse si alienasset: cogita.
- 12 Bar. in ead. l. col. 2. statim subdit, & ad p̄cedentiā annectit, quoddam esse priuilegium, tquod darur ipsi contractui, vt de tacita stipulatione, in l. j. in princ. C. de rei ux. act. & cōtractum esse bonā fidei, & hęc similiter ad hāredem transferri. sed attende qñ ista collectio, quā facit Bar. f. priuilegium darur dotei, igitur competit extraneo successori, non est uera; quia extraneus dans dotem non habet tacitam stipulationem. l. vnic. §. accedit. C. de rei ux. act. de cuius tex. intelletu agit Dec. in cons. 35. cum duob. seq. Item non est bonā fidei, sed stricte iuris. Bar. in l. de diuisione, infra eo. tit. Item non habet tacitam hypothecam secundum * comm. opin. vt per la. in §. fuerat, col. 9. in fti. de actio. Sed respondeas licet, Bart. documentū esse intelligendum respectu ipsius mulieris, q̄ est priuilegiata, & respectu eorum, qui in locū eius succedunt, non aut respectu extraneorum dotem promittentium, ac ēt darur patri ipsius mulieris, vide Dec. in dictis consil.
- 13 Bar. in ead. col. 2. dicit quoddam esse iust personale, vt est priuilegium p̄lationis, vt alijs p̄feratur, & hoc ad hāredes non transmitti. Atrende quia hic Bar. vt uelle, indistinctē omnes hāredes excludi, cum indifferentet de hāredib. loquatur, ita ut ēt filij eius matrimonij excluderentur: cuius contrarium ait Bar. in seq. membro. & de hac re dixi 3. in princ. huius. l. ubi uideas. P̄terea quatenus Bar. ait, hoc priuilegium ad hāredes non transire, quia est personale; contra hoc arguo: nam si in eos transfertur tacita hypotheca, q̄ p̄t̄ponit̄ actionib. personalib. igitur cōclusio Bar. est falsa. Item si tacita hypotheca transferit, qua medianre in consequentiā transmittitur p̄latio in personalib. quare secus hic de personalibus ad personales? cum oīno ab hypotheca personales excludantur, vt sup̄a per Bar. in primo memb. Item priuilegium p̄lationis quando instrumenta fuerunt eodem die confecta, transi ad hāredes, vt iam antea dictum est; & tamen aliqui deberent concutere: ideo idem & in personalibus dicendum uideretur.
- 14 Bar. in 3. col. vers. Ad secundum, ait, dotem constitui nudo pacto. Adde etiam ex pollicitatione otiria actionem, quamuis duo specialia concurrerent. l. si. C. ad uellet. in uoce, pollicita.
- Bar. in ea. col. ver. q̄ro quid in auo, ait gl. malē dicere in l. si. C. de dot. promiss. Tu uerō dicas bene loqui; quia inqt̄ secus esse in auo materno, id qđ uerum est, cum maternus dotare nō teneat.
- 15 Bar. in ead. col. 3. ver. sed quid si mutus, quatit qđ mutus accipiens dotem possit dici q̄ fuit stipulatus, & soluit, hoc esse intelligendum eo modo, quo fieri potest, vt per setum. Hoc idē sequitur la. in §. fuerat, col. 16. ver. Nunquid autem ista stipulatio ficta, inst. de action. Attendē, nam sequeretur, mutum, qui seruum non h̄ret, uel alium per quem stipulari posset, non p̄sumi fuisse stipulatum. id quod falsum puto. p̄terea non sufficit, q̄ per interpositā personam aliquis stipulari possit; quia in l. qui ad certum. ff. loca. quam citat Bar. stipulatio a tutore uel curatore fieri potuisset, & tñ non sufficit, ideo clarius dici potest, in stipulatione tacita, neq; uerba neque aliam exigī solennitatem, aliqui uerō in expressa. Bar. in d. l. vnic. §. 1. C. de rei ux. acti. & in simili casu Bar. in l. reos, col. 1. ff. de duobus reis. & in l. ij. C. de pact. la. in l. v. §. satis acceptio. ff. de verb. oblig. et contra hanc Bar. solutionem facit, quia persona extrinsecus non p̄sumitur. Lita stipulatus. §. Chryfogenus. l. si. ff. de uerb. oblig. nec seruus, & specialia non sunt multiplicāda.
- 16 Bar. in ead. col. ver. Aliud priuilegium est, ait, dotem in arbitrium patris posse conferri; & eo detracto remanet promissio incerta, & ualet. l. cum post. §. genet. ff. de iut. dot. circa hoc priuilegium scias, in contractib. ultro citroq; obligatotijs regulariter non conferri in arbitrium alicuius contrahentis. l. in ementis. C. de const. emp. ubi gl. nec etiam in stipulatione. l. stipulatio nō ualet. ff. de uerb. oblig. in arbitrium alicuius, qui non sit ex contrahentib. bene potest conferri. l. si quis arbitrat. ff. de uerb. oblig. In ultimis autem uoluntatib. ualet in arbitrium tertie personę, ac etiam ipsius hīdis. l. si sic. ff. de leg. 1. ac etiam in liberam uoluntatem legatarij. lita legatū. §. illi si nolet. ff. eo. tit. de leg. j. Et ex ijs colligi potest, in quib. consistat hoc priuilegium in dote, respectu aliorum p̄t̄uū & ultimatum uoluntatum. Est & aliud speciale in dote, qñ arbitratore

- 17 *tore* t non arbitrate recedimus ab eius persona, ita ut oīno ualeat promissio. d. §. gener. quod tñ dubium est an ibi plenē probetur, sed cōis doctorum snīa est ut recedatur ab eo. Idem est in legato facto per hęc uerba, lego arbitrio Titij. nam illo non arbitrate, alius arbitratū, alioqui uerō si dictum esset, si Titius arbitratū; quia tunc illo non arbitrate legatum exstinguitur. l. j. & ibi Bar. ff. de lega. 2. vbi Bar. posuit rationem in 1. col. De qua re uide oīno quā posui in lucubrationib. in d. §. gener. vbi dubito an Bar. bene loquatur in d. l. j. ponendo hāc rationem diuersitatis.
- 18 In contrāctib. t autem indistinctē arbitratore non arbitrate contrāctus redditur inanis. Qñ autē collata est dos in alterius arbitrium, quid sit arbitrandum, & quō utendum sit hoc arbitrio in dote declaranda, dixi in d. §. gener. ideo non repetō, cum ibi uideri possit. Et dum Bart. refert quosdam modernos dixisse hoc non esse speciale in dote per iura ibi per eum allata: dicas hęc iura non bene adduci, cum in eis agatur de ultima uoluntate, & in §. gener. de contrāctu. ita ut inter hęc longa sit differentia, ut uidere est. d. l. j. quis arbitratu, & d. l. j. de leg. 2.
- 19 Bar. in ead. l. col. 4. ait, dotist dominium soluto matrimonio ad mulierem reuertī, aduerte quia si Bart. hoc sentit de iure antiquo. loquitur contra ea, quā ipse idem tradidit in l. Nefennius. §. fundum. in fi. ff. de re iudic.
- 20 Bar. in d. col. 4. in fi. quārit, si testis dicit se uidisse Titium possidere per xxx. annos semper, deinde probetur Titium aliquo tpe fuisse absentem, an ex hoc conuincatur falsum dixisse & terminat, dictum testis sustineri. vide Feli. in c. ex tenore, de testib. Roma. in conf. 263. & seq. & in conf. 301. & in simili casu Gemi. in c. 1. de re liti. spoli. in 6. vbi loquitur de uoce, asiduē. Ang. in §. serui, inst. de libert. Ant. de Butr. in c. 1. de offi. archipresb. vbi similiter loquitur in uoce, asiduē, dicens accipi debere id est congruo tpe. Soc. in conf. 42. col. fi. in 1. uol. Corn. in conf. 41. in fi. in 2. uol.
- 21 Bar. in ea. l. col. 5. tradit quot modis sumatur utilitas publica. vide Aret. in conf. 3. Barb. in conf. In primis. col. 5. in 1. uol. & Feli. in c. nonnulli, de rescr. col. 23. in 7. fall. & dum Bar. ibi in 6. col. in princip. citat. l. impensa. ff. de relig. & sumpt. fune. aduerte quia illa utilitas non dicitur pertinere ad publicam utilitatem primæ speciei, cum non sit sacra, quia est circa hominis corpus.
- 22 Bar. in ea. col. 6. in princ. inquit, dorem t & fiscum paribus pāsib. ambulare. Attende quā mulier habet priuilegium pælationis, & alia multa, quā fisco non competunt. l. asiduus. C. qui portio. in pign. hab. ut pater discurrendo priuilegia mulierum, quorum numerum in princ. huius l. citauit cū remissionib. Item quia in casu isto non distinguitur inter quærita & quærenda, ut in seq. membro. Item fisco utitur iure priuatorum, nisi casus reperiā decisi. l. item ueniunt. §. i priuatorum. ff. de petit. hære. Item si fiscum in dubio iudicatur. l. non puto. ff. de iur. fisc. & tamen in dubio pro dote. est respondendum. l. in ambiguis. ff. de iur. dot. Tamen aduerte, quia d. l. non puto, limitat procedere solum quando fisco ageret ex causa lucratiua descendente ex delicto, uel ex incapacitate hęredis indigni, alioqui uerō si ex contrāctu ageretur. ita las. in l. de die ponenda, i fi. principij. ff. qui fatid. cog. & in conf. 99. in 1. uol. sed Feli. in c. pastoralis. nu. 2. cum seq. de rescri. & in c. fi. inter numerum 5. & 6. de re iudic. aliter uidetur sentire quā faciat las. & de hac re non prætermittas uidere Anton. de Fano in tract. de pignorib. & hypothec. in quarto membro secundæ par. nu. 135. Dec. in l. in ambiguis. ff. de regul. iur. & Aret. Soc. & omnino Ruinum in hac l.
- 23 Bar. in ead. col. vers. quarto quæro, tractat an mulieri t sterili competant priuilegia dotis? & decidit ea sibi competere. Vide aliquid apud Bald. in conf. 250. col. 1. in 1. uol. & tractatus editos de dote. Et dum Bar. subiungit, rationem, fauore dotis esse, solum ut mulier possit nubere: vide textum in §. videamus, in auth. de æqualit. dot.
- 24 Bar. in ead. l. col. fi. ait fabrum expelli posse à scholari ut possit studere, vide Abb. & Barb. in c. 1. de iudi. & gl. fi. in l. vnic. C. de studi. vrb. Roma. lib. 11. & ibi doct. sed contra hoc facit, quia si cuilibet licet ædes suas tollere usq; ad cælum, & obscurare lumina ita ut commodè studere non pore rit, ut est bonus tex. in l. fin. ff. de feruit. ita dicendum uidetur etiam in proposito casu. Et dum subiungit Bart. priuilegium scholarium præferri prioribus in tempore, uide aliquid per Alex. in l. ita stipulatus, col. 10. ff. de uerb. oblig. & quā ibi posui ad Bar. in quarta oppo.

Summarium in l. j. ff. sol. matrim.

Si extraneus stipulatus est, dorem sibi reddi, locum habere dilationem.

Quod

Soluto matrimonio.

2 *Quod tibi prodest, & alteri non nocet, petendum est.*

3 *Hæres non cogitur adire fauore religionis.*

4 *Opus nouum non promitti, etiam si agatur de damno.*

Bar. in l.ij. ff. solu. matrim.

1 **BAR.** in d. l.ij. col. 3. ver. secundò nota, inquit si extraneus stipulatus est dotem sibi reddi, locū hīc dilationem, de qua in §. ex actio. in l. vnic. C. de rei ux. actio. sed aduerte qñ ñ istam conclusionem vñ urgere text. in d. §. ex actio, iuncto uerf. si nautem, vbi si post annum, scdm distinctionem ibi positam, non restituitur dos, ueniunt usuræ statim à die soluti matrimonij ex bona fide. ex quo uidetur innui, dilationem, de qua ibi, non habere locum in extraneo: quia actio competens extraneo est stricti iuris, ut hic per glo. & Bar. & ad istam glo. vide Aret. in conf. 98.

2 **Bar.** in ea. col. ver. Ad huius, ponit distinctionem de eo, qui aliquid petiit, quod sibi prodest, & alteri non nocet. de hac re uide tex. cum gl. 1. q. 3. & dum Bar. progreditur distinguendo, aut præcedit contractus, de cuius natura est, vt faciam, & cogor. in creditore. ff. de euictio. Dicat tu immo de natura uenditoris pignus non esse, ut de euictione teneat, vt ibi per gl. & in l. rescriptum. §. 1. ff. de distrac. pign. item emptor utilem hēt actionem ñ pignorantem ex persona propria. l. si prius. §. 1. ff. de euictio. ad quid igitur credit uendens, cum cedat tñ utilem, & tñ eam habet? Subiungit dein de Bar. Aut non pcedit actus, de cuius natura sit, vt faciam, & tunc si agitur de lucro, eo casu cōiter cogi non possum, sed hoc non procedere fauore ultimæ uoluntatis, vbi casus contingit. L. quia poterat. ff. ad trebel. Sed ñ hoc speciale vñ facere tex. in l. namq. §. si. ff. ad trebel. vbi fauore legatorum hæres non cogitur adire, quis præstet cautio indemnitate. Resp. ibi eum non cogi se cautionis fragilitati committere, quia ei posset esse detrimentum: sed in d. l. q. 3. poterat, non committit se alicuius fragilitati, quia qui coactus adit, transfert ipso iure actiones actiuas & passiuas in fideiōmissarium, atq; ira ipse liberat. Sed adhuc replicari pōt, & dici, ēt ibi eum se committere cautioni, vt non perdat quod consecutus fuisset, si hīditatem non adiuuisset, item circa expensas faciēdas in hīditate si de longinquo effect, vt per Alex. in d. l. quia poterat. Item ait Bar. hoc ēt ñ non procedere fauore religionis. l. si quis sepulchrum. ff. de relig. sed illa. l. si quis sepulchrum, non facit ad rē: quia ex parte habentis sepulchrum sine uia tractabatur de damno uitādo, cum aliqui sepulchrū foret inutile. præterea hæc regula procedit, qñ concedenti non nocet, sed ibi damnum patiebat, ut ibi colligitur, ne magnum detrimentum patiat, igitur aliquale. et ex hoc colligitur ampliatio, ut non solum qñ non nocet, sed ēt quando parum nocet, concedatur fauore religionis. & q tractat de damno ibi ait Bar. sibi ipsi prius. Item circa. l. chirographis, cum gl. ff. de adm. tuto. quam citat Bar. hic, aduerte, quia ibi referuabatur in damnum illius, à quo petebat: nam aliqui debitū probari non potuissent, & sic neq; exigi. Circa ultimum aut membrum Bar. attende, quia sibi ñ dicere vñ; quia ibi non concurrat aliqua ex causis hic per Bart. allatis. item obstat. l. cū in fundo. §. r. ff. de iur. dot. item. l. in fundo. ff. de rei uend. vbi Bar. vñ soluere. Rursus Bart. sentit opus nouū non pmitteri, ēt si agat de damno, ñ. l. j. §. sunt qui putāt. ff. ne quid in flumi. publ. vbi possum alieum mutare uel aggeres de nouo ponere, ēt in præiudicium paruum alterius, vt ibi dicā Deo fauente. Et ideo per illum tex. concludi, si unus tractat de damno magno, & alter de paruo, illū esse præferendum, qui tractat de magno. facit tex. in l. sepulchro, in princ. ff. de religio. ibi, non magnum detrimentum: & gl. in l. ij. §. item Varrus. ff. de aqu. plu. arc. & gl. in l. rescripta. C. de precib. impe. offer. Adde ad istā regulā Bar. hic. idem esse & ñ. quod tibi non pdest, & alteri nocet, non esse faciendū. l. j. §. deniq; ff. de aqu. plu. arc. Tamen cogita, & vide Io. Fabr. & Ang. in ft. de leg. fuf. can. toll. vbi in hac materia quinq; ponuntur regulæ. quarum aliqua uidentur limitare hæc documenta, ideo uide oīno.

3 **Bar.** in ea. l. col. pe. ver. tertio oppo. dicit superuacua uideri illā cautionē, de qua ibi agit. De hac re uide aliquid per Bal. nouel in tract. de dote, fol. 16. col. 1. in fin. uerf. 1. limita. in 6. par. & aduerte habendam esse etiam rationem commodioris pbatōnis, vt per Alex. in conf. 107. c. col. 2. in 5. uol.

Summarum in d. l. j. §. quod si in patris. ff. sol. matri.

1 *Actionem de dote profecticiam, esse communem patris & filie.*

Bar. in d. l. j. §. quod si in patris. ff. sol. matr.

2 **BAR.** in d. l. j. quod si in patris, inquit, actio nemt de dote profecticiam esse cōem pñs & filie.

Anipia

Amplia istam regulam singulariter, ut procedat etiam si post dotem datam ex interuallo pater sit puletur, & stipulatio sit simplex nulla persona expressa; nam etiam isto casu presumitur pater stipulari communiter sibi & filio, & communis est actio utriusque. casus est in l. post dotem, secundum * tertiam lecturam gl. ibi, quae * communiter approbatur, ut ibi per Bar. in 3. lectura, & la Col. 50. infra eod. tit. & dum Bar. subiungit, quae sit ratio quae mouit legislatorem ad inducendam istam communionem, uide omnino Dec. in cons. 35.

Summarium in d. l. ij. §. uoluntatem. ff. sol. matr.

1 *Filiam sana mentis dici uelle, & consentire, quando est praesens, & non contradicit.*

Bar. in d. l. ij. §. uoluntatem. ff. sol. matr.

1 *Bar. in ead. l. §. uoluntatem, ait, filiam sane mentis dici uelle & consentire quoniam est praesens, & non ideo dicat. Dicitur tu consensum tacitum nunquam sufficere, quoniam consensus requiritur pro forma uel ad perfectionem actus, ut ex multis probatur, quae colligit Io. Campegius in tract. de dote, q. 8 t. in 5. par. uide aliquid per Pau. de Cast. in cons. 76. Quid si tacet coram eo tacet, cui debetur reuerentia, utrum in suum praedictum consentire uideatur? Filiam latet in c. eam matrimonij, de offic. deleg. & an & quoniam taciturnitas cum praesentia praedictet, uide la. latet in l. quae doris, infra eod. tit. Filiam c. cum omnes, nu. 6. de cons. & in c. nonne, de praescrip. ubi ponit reg. cum fallen. Orian. in tract. de arbitris, nu. 4. t. in 1. par. & nu. 1. 3. in 5. par. Abb. in c. non iuste, de procur. & Danaum in tract. de brocardis, nu. 48. Item scias quando aliquis in specie est uocatus ad hoc ut animum suum explicet, si tacet, habetur pro consentiente. ita Filiam post Innoc. in c. 1. de maio. & obed.*

Summarium in l. non solum. ff. sol. matr.

1 *In filia requiritur in actione dotis, ut habeat consensum patris.*

Bar. in l. non solum. ff. sol. matr.

1 *Bar. in d. l. non solum, c. 2. inquit, in filia requiritur in actione dotis, ut habeat consensum patris, in patre autem sufficere ut filia non contradicat. uide Paul. de Cast. & Alex. in auth. quod locum. C. de collat.*

Summarium in l. de diuisione. ff. sol. matr.

1 *Quo fructus ultimi anni, quo matrimonium dissoluitur, diuidantur inter uirum et uxorem, uel heredes eorum.*

2 *Fructus debentur marito sustinenti onera matrimonij.*

3 *Actionem ex stipulatu, qua non competit mulieri, esse stricti iuris.*

4 *Actionem ex stipulatu tacitam hypothecam non continere.*

Bar. in l. de diuisione. ff. sol. matr.

1 *Bar. in d. l. de diuisione, tractat quomodo fructus ultimi anni, quo matrimonium soluitur, diuidantur inter uirum & uxorem, uel heredes eorum. De materia huius. l. uide Anch. in cons. 94.*

Bar. in ead. l. col. 2. opponit contra gl. d. l. f. si. C. de iur. dot. Tu de isto contrario uide Bar. in d. l. si. ubi posui, & Alex. in cons. 74. & in cons. 147. in 5. volu. ubi ait, hoc gl. documentum, ut fructus 2 t. debeatur marito sustinenti onera matrimonij, esse * communiter approbatum. uide Bal. in cons. * 369. in 4. volu.

3 *Bar. in ead. l. col. f. uer. sed secundum, ait, actionem ex stipulatu, quae non competit mulieri, esse stricti iuris. Idem sequitur la. in §. fuerat, col. 3. in 2. notab. uer. dubium istud, in l. de action. & de hac re an actio ex stipulatu, quae competit extraneo ex sua stipulatione, sit stricti iuris, uel bonae fidei? uide la. in d. §. fuerat, col. 3. uer. supra scriptum, & melius quam alibi in re collectis suis in l. si constante, foli. 7. in 6. quae est secundae par. princ. Bartoli uer. ultimo in quantum, infra eod. titu. ubi concludit, eam esse stricti iuris, tribus fundamentis, licet Batto. ibi contrarium sentiat. Ex hoc*

4 *infertur, stipulationem tamen tacitam hypothecam non continere, & ista est * comm. opinio. ut per la. in d. §. fuerat, col. 9. quamuis ipse contrarium teneat. sed contra utrumque dictum insurgit nam priuilegium bonae fidei & tacitae hypothecae conceditur doti, & actioni de dote, & per con sequens transit ad quemcunque, ad quem transit actio dotis, ut per Bar. in l. j. col. 1. supra eod. igitur etiam extraneo debet competere. Cogita si dici posset, dicta ibi per Bar. procedere in actione, quae respectu ipsius mulieris priuilegium fuit adepta, ideo illud semper retinet, quamuis ad*

alium

Solutio matrimonio.

alium transeat. Hic però sumus in actione, quæ originem habuit in extraneo, & huiusmodi priuilegium nunquam fuit adepta. & propterea dici non potest, ut priuilegium aliquod retineatur, cum huic actioni nunquam fuerit annexum.

Summarium in l. fructus. ff. sol. matr.

- 1 *Fructus an intelligantur deductis expensis.*
- 2 *Fructuum appellatione, quodcumque interesse continetur.*
- 3 *Appellatione fructuum, partus ancillæ non continetur.*
- 4 *Quid appellatione fructuum contineatur.*
- 5 *Ditio post, & postea, utrum necessario temporis interuallum importet.*

Bar. in l. fructus. ff. sol. matr.

- 1 **Bar. t.** in d. l. fructus, uers. pro declaratione, querit, an fructus intelligantur deductis expensis? vide Felin. in c. ad aures, col. 9. uers. duodecima conclusio, de rescrip. & in c. ad nostram. nu. 3. de iureiur. ubi insert ad pulchras quæst. Alex. in l. vbi purè. ff. ad Trebell. Abb. in c. pastoralis, col. 3. de decim. & Bald. nouell. in tract. de dote, in 6. par. in 75. priuilegio, & latè lo. Campegium in tract. de dote in 12. q. 2. par. ubi etiam ipse distinguit, utrum hæc uox proferatur ab homine, an à lege, & declarat & limitat, ut ibi per eum. Item fructuum appellatio quodcumque interesse continetur. tex. est notatu dignus in l. loci corpus, & ibi Bal. ff. si seru. uendic. tradit Campegius in cod. tract. quæst. 33. secundæ part. Adde etiam fructum aliquando compensari cum alio fructu eiusdem anni: ita ut expensæ quæ ex uno detrahi non possunt, quia non sufficiunt, ex alio deducantur. tex. est sing. in l. si fundi. §. si. infra eod. tit. & quomodo intelligantur fructuum fructus, est gl. quæ dicitur singul. in l. sed & partis. ff. quod. met. caus. uide tex. expressum in l. Iulianus idem scribit si haberem. ff. de rei uend. uide Alex. & alios in l. cum fundus. ff. si cert. pet. Attende, quia appellatione fructuum non continetur partus ancillæ, quia indignum uidebatur hominem in fructu esse, cum homo sit finis omnium productorum. l. in pecudum. ff. de usur. sed appellatione redditus etiam ancillæ partus continetur, & ideo ista uox, redditus, est generalior uoce, fructus. Specu. in tit. de loca. & conduc. §. 5. uers. sed pone. Item fructuum appellatione non continentur pecuniæ. l. fundus qui. ff. loca. & habetur in l. usura pecuniæ, eod. tit. Et quid appellatione fructuum contineatur tradit idem Bar. in l. cum in plures, in principio. ff. loca. Et fructuum appellatione uenit arundo. l. qui fundum. ff. de cōtr. empt. Item uenit sœnum & palea. l. si usufructuarius messem. ff. quib. mod. usufr. amit. Item & glans uenit sub nomine fructuum, quia id, quod nascitur, & renascitur, nuncupatur fructus, secundum gl. & Abb. in c. salubriter, in fi. de usur. sed glans est huiusmodi, igitur &c. facit quod habetur in l. sylua. §. glans. ff. de uerb. signif. Itē quercus dicitur arbor fructifera, & appellatione glandis omnis fructus comprehenditur. l. qui uenenum. §. glandis. ff. de uerb. signif. habetur in l. j. ff. de gland. legen.
- 5 **Bar. in cad. l. in fi. uers. ultimò** est, tractat de significatione t huius uocis, post, & postea, utrum necessario temporis interuallum importet. uide tex. in l. iuris gentium. §. quinimmo, cum. §. seq. uers. idem responsum. ff. de pact. & in c. non solum, ubi Gemin. de appell. in 6. in 1. notab. & in §. 1. eod. cap. in princ. & Barb. in repet. c. cum. M. col. 36. & seq. de const. & in c. si quis presbyterorum, in fi. de reb. eccl. non alien. & in c. 2. col. pen. de offic. deleg. & tex. in l. j. ff. de cust. reor. & de uoce, post, uide quæ tradit Gemin. in c. 1. in princ. de rest. spoli. in 6. Barto. & Bald. in l. quoties. §. si quis ita. ff. de hæred. inst. Et de uoce, postmodum, uide Barb. in c. postulasti, col. 1. de for. compet. De significatione uocis, postea, uide semper Antonium Corset. in suis singul. in hac uoce, postea, ubi ait importare temporis interuallum. l. pacta conuenta, & ibi gl. in uoce, postea. ff. de contrah. empt. Sed in materia fauorabili stare posse etiam incontinenti: uide omnino eum in fonte, quia multa ad rem taciencia aggregauit. Et de significatione uocis, mox, de qua etiam hic agit Barto. uide Felin. in cap. puertera, de testi. cogen. & Barto. in l. tutor qui rectorium. ff. de administr. & peric. tutor.

*Summarium in l. diuortio. ff. sol. matr.*1 *Infra annum soluti matrimonij, vbi mulier debeat operari.*2 *Uxor non habitans cum marito, an debeat ab eo alimentari.*

Bar. in l. diuortio. ff. solu. matr.

- 1 BAR. in d. l. diuortio, in princ. querit, infra annum t vbi mulier debeat operari? deciditque eam operari debere vbi habet alimenta. vide Barb. in conf. 40. col. fin. 1. uol. & in conf. 63. col. 10. & seq. in 2. vol. Capr. in conf. 72. col. 5. & seq. & de hac re uidetur esse gl. in l. sicur, de oper. libert. quam putat esse unicam & sing. Salic. in l. vnic. §. exactio, C. de rei uxor. actio. vt latè habetur per Ant. Corset. in singularib. suis, in uoce, vxor, vbi multa scitu digna retulit, citatq; B. Thomam, & philosoph. vide omnino, & non prætermittas. et Alex. in conf. 131. Verè crudelis, in 4. vol. vbi declarat dicta hic per Bar. & in conf. 3. col. pe. eod. uol. & de istis alimentis uide Alex. in conf. 48. in 3. vol. & in conf. 72. col. pen. in 5. uol. & in conf. 78. eod. uolu. vbi agit de uxore
- 2 t non habitante cum marito, & latè in conf. 141. eo. uol. 5. & Card. in conf. 78. Aret. in conf. 98. Bal. in conf. 92. in 2. uol. Roma. in conf. 17. vbi tradit de uxore indotata quando habitat cum marito, et mulierem uiduam teneri opera præstare hæredibus mariti, à quibus recipit alimentum, docuit Ang. in §. 1. inst. ad Tertull.

*Summarium in d. l. diuortio. §. ex contrario. ff. sol. matr.*1 *Quando maritus ex fundo fructus non percipit, mulier ei tenetur quò ad fructus percipiendos.*

Bar. in d. l. diuortio. §. ex contrario. ff. sol. matr.

- 1 BAR. in ead. l. §. ex contrario, vers. Ad huius declarationem, ait quando maritus t ex fundo fructus non percipit, mulierem ei teneri quò ad fructus percipiendos. sed quero qua ratione hoc fiat cum maritus lucretur fructus ultimi anni pro rata tantum, & iste annus dicitur sterilis,
- * & immo culpa mariti, qui citius non locauit, & ideo sibi est imputandum. Tamen retenta com muni opinione, quero quid pertinebit percipere ad maritum, an quinque an sex aurei debeantur, sicut matrimonium durauit quinque uel sex mensibus.

*Summarium in d. l. diuortio. §. ob donationes. ff. sol. matr.*1 *An contra petitionem dotis obliet compensationis exceptio.*2 *Repetitioni dotis an opponi possit compensatio.*

Bar. in d. l. diuortio. §. ob donationes. ff. sol. matr.

- 1 BAR. in ead. l. §. ob donationes, tradit an contra petitionem t dotis obliet compensationis exceptio? et dum ibi propè si. inquit, fructus perceptos ex pignore, si sunt consumpti, cum debito compensari, alioqui uerò si non sunt consumpti. vide pulchrum dictum Bal. in rubri. C. de loca. col. 15. & dum ibi subiungit Bar. eum, qui fructus ex re sua licitè percipit, vt maritus, ut cre ditur, vel tutor & procurator, fructibus consumptis non teneri ad fructus, sed ad æstimationem tñ. Adde quando èt teneretur ad fructus, eum tamen non teneri nisi usque ad triennium, cum plus præsumptione iuris durare non præsumatur, vt colligitur ex traditis per Bart. in l. uinum, col. 3. ff. si cert. per. Postquam hic de quadam compensatione agitur, quero nunquid repetitio ni dotis opponi possit compensatio? Respon. eam opponi non posse. l. vnic. §. taceat. C. de rei uxor. acti. tradit Alex. in conf. 131. col. 1. in 4. uolu. Rursus quero, an dos ab hæredibus mariti retineri possit, donec mulier reddat rationem administrationis tutelæ? Soc. tenuit eà retineri posse. qui respondit ad tex. in d. §. taceat. Sed Anto. de Fano contrarium docuit in tract. de pignorib. & hypoeth. in primo membro quintæ par. nu. 45. vbi hæc omnia inuenies.

*Summarium in d. l. diuortio. §. quod in anno. ff. sol. matr.*1 *Fund. quod dicitur de uno anno, intelligendum esse de una cultura, siue sit maioris tēporis, siue minoris.*

Bar. in d. l. diuortio. §. quod in anno. ff. sol. matr.

- 1 BAR. in ead. §. quod in anno, ait, illud, qd dñr t de anno, intelligendum esse de una cultura siue sit maioris temporis siue minoris. vide Alex. in conf. 107. col. 3. & in conf. 105. col. 2. in 3. uol.

*Summarium in d. l. diuortio. §. si fundum. ff. sol. matr.*1 *An ille qui accepit fundum in emphyteusim, possit incidere arbores fructiferas.*

B Bar.

Solutio matrimonii.

Bar. in d.l. diuortio. §. si fundum. ff. sol. matr.

- 1 **BART.** in ead.l. §. si fundum, in fi. querit an ille, qui accepit fundum in emphyteosim, possit incidere arbores fructiferas, & decidit q̄ non. Pro declaratione huius rei uide omnino Alex. in cons. 118. in §. uol. sed quare hic utrum quercus, quæ facit glandes, debeat inter arbores fructiferas annumerari? Respon. debere, per ea quæ dixi supra in l. fructus. hoc eo. tit. Et an usufructuarius habeat arbores? vide Paul. de Monte pico late distinguendum in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet, nu. 93. ff. de leg. 2. ubi subiungit, usufructuarius, qui incidit arbores fructiferas, posse priuari usufructu.

Summarium in d.l. diuortio. §. si uir. ff. sol. matr.

- 2 *Si maritus notarius reliquit uxori usufructum omnium bonorum, utrum ei debeantur utilitates, quæ percipiuntur contemplatione scripturarum.*

Bar. in d.l. diuortio. §. si uir. ff. sol. matr.

- 1 **BAR.** in ead.l. §. si uir, in fi. querit, si maritus notarius reliquit uxori usufructum omnium bonorum, utrum ei debeantur utilitates, quæ percipiuntur contemplatione prothecollorum & scripturarum? & decidit q̄ non quia fructus dñr illi, qui nascuntur, & renascuntur, sed isti non sunt eiusmodi, igitur &c. Vide quæ posui in l. fructus, supra eo. tit. & Soc. in cons. 100. in 1. uol. Alex. in l. quidam. §. nihil, infra eo. Tamen contra istam conclusionem vñ facere documentū Oldr. in cons. 24. ubi ait, usufructuario omnium bonorum deberi laudemium, & tñ hoc non renascitur, sed tñ semel percipitur, igitur cōtra Bar. De hac materia usufructus reliq̄ uide plenissimè Pau. de Monte pico in repet. l. Titia cum testō. §. Titia cū nuberet. ff. de leg. 2. & semper ad eū recurrere.

Summarium in d.l. diuortio. §. interdum. ff. sol. matr.

- 2 *Immobilia statim restituntur mulieri, mobilia uero post tempus.*

Bar. in d.l. diuortio. §. interdum. ff. sol. matr.

- 1 **BAR.** in ead.l. §. interdum, uers. sed quare, ratione querit, quare immobilia statim restituntur mulieri, mobilia uero post tempus? Adde tamen si mulier non habet unde se aliat, heredes mariti interim eam alere debere, vt per las. in §. fuerat, col. 6. ver. restat, in fi. de actio. ubi limitat hoc non procedere, quando heredes mariti possent dotem restituere. Item si mulier perseuerat in uiduitate. Et ibi las. col. 7. querit quid si post annum dos non sit restituta, an et isto casu eam alere teneantur? & concludit, si mulier non fuit negligens in dote petenda, eam ali debere. Illud autem. Immobilia non nisi elapso anno esse restituenda, limitat non procedere in hoīe, cui pecuniæ non defunt, ut in campore. las. in d. §. fuerat, col. 8. ubi ipse contrariū sentit.

Summarium in d.l. diuortio. §. impendia. ff. sol. matr.

- 2 *Impendia facta causa fructuum querendorum, de fructibus esse deducenda.*

Bar. in d.l. diuortio. §. impendia. ff. sol. matr.

- 1 **BAR.** in ead.l. §. impendia, inquit, impendia facta causa fructuum querendorum, de fructibus esse deducenda, vide Pau. de Cast. in cons. 326. ubi in specie loquitur de aliquibus casibus, et uide quæ posui in l. fructus, supra eod. tit.

Summarium in l. si mora. ff. sol. matr.

- 1 *Mora mulieris in non recipiendo fundū dotalet, facit maritū teneri de dolo dñtaxat, eo de fructib. quos*
 2 *Gratus est delictum in committendo, quam in omittendo.*
 3 *Advocatum qui ex debito officij sui in si negligentia, sicut si dolo amittit causam clientuli sui, teneri ad*
 4 *dammum rescindendum.*
 5 *Exceptio debet esse de comprehensis sub regula.*
 6 *Testis qui se ad dicendum ueritatem adstrinxit, ita ob ueritatem quam tacuit, sicut ob prolatum menda*
 7 *cium falsi criminis reus efficitur.*

Bar. in l. si mora. ff. sol. matr.

- 1 **BART.** in d.l. si mora, sic ait in summa. Mora mulieris in non recipiendo fundum dotalet facit maritum teneri de dolo dñtaxat, & de fructibus quos percepit. & dum ibi oppo. ex-

tra gl. dicens, neminem tenet de negligentia. vide in simili casu Alex. in cōf. 2. 44. Super primo, col. 4. vers. & primo, in lib. primi & secundi uol. Attende etiam quā ex isto tex. cum gl. colligunt doctores illam regulam, si grauius esse delictum in cōmittendo, quā in omittendo: & ideo culpa in faciendo maior est quā si culpa in non faciendo, sedm Bar. in hac l. in 2. cōf. in fi. vide Bar. in cōf. 3. col. 3. in 2. uolu. Alex. in l. j. C. de repud. bon. pos. immo culpa latissima in faciendo æquiparatur latæ culpæ in non faciendo, ut per Bar. in l. quod Nerua, col. antepe. ff. de pos. uide Dec. in cōf. 37. Ista regula limitatur non hñe locum qñ aliquis à lege sive à pacto est obligatus ad non omittendum. Ang. in cōf. 72. Item, in ijs, qui ex officio tenentur aliquid facere, quia ne negligentia eorū æquiparatur dolo: ita Pet. de Anch. in cōf. 158. Ex narratis in factis, & Craue. in cōf. 132. nu. 4. et ideo infertur, aduocatum qui ex debito officij sui, ita si negligentia, sicut si dolo, amittit causam clientuli sui, reberi ad damnum rescindendum. Feli. in c. tua nos, de homio. sic et infertur ad prælato, in quo peccatum negligentie grauius est. Meminimus. n. time re nos debere q. comminatur Deus negligentie sacerdotum, ait Hilarius in c. nulli fas. 25. q. n. & circo delictum hoc non minus pœna dignum esse quā si dolo perpetratum foret à legibus existimatur, ut uidere est in c. dictum. 8. r. dist. vbi gl. aduocandum esse perhibet, prælato pater pro negligentia, sicut & pro dolo deponendum esse, & ad hoc multos canones hoc ipsum sentientes adducit. Hoc idem & B. Hieronymi testimonio comprobatur, qui ad Heliodorum scribens ita locutus est: Infamatum sal ad nihilum prodest, nisi ut projiciatur foras & conculcetur à porcis. quæ uerba nihil aliud indicant, quam prælato negligentem dignitate spoliandum esse, esse gl. in c. ubi omnes. 2. q. 7. Accedit gl. in c. lxx. fit. 1. 2. q. 2. idem colligitur ex ijs, quæ Deus negligentia speculatori comminatur, Ezech. 3. dicens, sanguinem eius requiram de manu speculatoris, qui non insonuerit buccina, cum uideret gladium uenientem. & de hoc uide Feli. in c. 1. col. 3. de offi. deleg. secū rubr. & in c. 1. de regu. & pac. Et ex ijs confutatur illa exceptio, quam per istam gl. faciebat Dec. ad euicandū tex. in c. si Papa. 40. dist. notoria. in crimina. in consiliabulo Mediolanensi hulo ij. Rom. Pontifici opponebant: & quia respondebatur de ijs contra Papam agi nō posse, nisi sit à fide deuius, dicebat Dec. tex. illum procedere solum in delictis in omittendo, ex quib. non recte infertur ad delicta in committendo, quæ sunt grauiora, per istā gl. nam hoc responsum Dec. falsum est, quia in prælato ista crimina æquiparatur, ut dixi, falsum est et alia ratione: nam in d. si Papa, excipitur casus hæresis, qui utiq; in committendo consistit, igit in regula illius tex. continentur et crimina, quæ in committendo consistunt: quia exceptio debet esse de comprehensis sub regula. l. si. cui dulcia. ff. de uin. ole. ar. leg. Bar. post glo. in l. j. ff. de regu. iur. Item limita p̄dictam regulam in eo non procedere, qui profertendæ ueritatis bonus assumpsit: nam ita dī proditor ueritatis eam tacendo, ac si mendaciū loqueretur. c. nolite timere. 1. r. q. 3. idiq; testatur B. Augustinus ad Casulanum, dicens, uterq; reus est, & qui ueritatem occultat, & qui mendacium profert: nam ille prodesse non uult, & isto nocere deli derat. q. quidem paria sunt, ut hñ in c. quisquis metu, ead. cau. & quæst. Hinc testis, i qui se ad dicendam ueritatem astrinxit, ita ob ueritatem quam tacuit, sicut ob prolatum mendacium falsi criminis reus efficitur. c. 1. de crim. falsi. item eun, qui uel pacto uel lege ad nō negligendum oris, quod susceperat, strictus est, p̄inde si negligit, ac si committeret, peccare docuit Ange. in cōf. 72. & in proposita re non est p̄termittendus tex. not. in l. si seruus. si. si fornicarius. ff. ad leg. Aquil. & tex. cum gl. in c. inferiorum. 86. dist. Limita et non procedere in medico cuius negligentia moriuntur infirmi, quia perinde est ac si eos occidisset: & ideo nō potest ad sacros ordines promoueri. Abb. in c. ad aures, de ætat. & qualic. quamuis illa sit l. c. lura Ant. de Bur. & hæc omnia pos. sunt contineri in prima limita. scilicet de illis, qui ratione officij tenentur facere. & dum Bar. in hac, l. si mōra, in fi. princ. tractat qñem, Quidam promisit custodire caltrum usq; ad annū, finito anno caltrum obtulit dño, & dñs eum non accepit; postea caltrum perditur, utrum is teneat de qua re uide quæ latè posui ad Bar. in l. i. c. qñi. §. q. impleto. ff. loca. & Soc. in cōf. 196. l. 1. uol.

Summarium in l. si ab hostibus: §. si uxor em. ff. sol. matr.

1. Maritus uxorem que efficitur, non debet aliquid lucrari ex dote.

Solute matrimonio?

2 *Maritus qui uxorem trucidauit, dicitur parricida,*

3 *Quicquid sit lege permittente poenam non meretur.*

Bar. in l. si ab hostibus. §. si uir uxorem. ff. sol. matr.

1 **BAR.** in d. l. si uir uxorem, ait, maritum, t qui uxorem interficit, non debere aliquid lucrari ex dote, et postea Bart. tradit etiam quid si eam non interficit, sed ei medicum non adhibet. vide Bal. in l. quod si nolit. §. pen. ff. de edil. edict. & in cons. 3. §. in 3. par. vbi loquitur in muliere excommunicata. & ad prædicta uide Paul. de Cast. in l. forore. C. de his quæ in test. & in l. si ab hostibus. §. si uir, infra eod. tit. vbi ait, idem si medicum uxori ægrotæ non adhibet, ac si eam interficeret, nisi morbo incurabili ægrotaret. Soc. in cons. 1. 10. §. col. fin. in 3. uol. Et declarata hoc

2 **quod dicitur de medico, ut per Alex. in cons. 1. 2. in 7. vol. Circa prædicta scias maritum, t qui uxorem trucidauit, dici parricidam. l. j. ff. ad leg. Pompe. de parric. Soc. in cons. 1. 24. col. i. in 3. vol. Quid si maritus uxorem occidit, utrum lucretur dotem ex forma statuti, & deinde fiscus tale lucrum ei auferat tanquam ab indigno, an uero statim uentibus ab intestato deforatur & ista ultima est uerior, & quæ sit ratio uide plenè apud Io. Campegium in tract. de dote, in 2. q. quintæ par. Attende tamen hoc, quod de marito dicitur occidente uxorem, non habere locum quando eam iure potest interficere; ut si eam inueniret adulterantem cum uili persona, ut est tex. cum glo. in l. nec timere. ff. quod met. cau. uel si esset bannita, & statuto cautum esset,**

3 **bannitos posse offendi impune:** nam quicquid lege sit permittente t poenam non meretur. l. Gracchus. C. de adulter. Sed quid si maritus procurauit, ut uxor sua banniretur, quo postea possit eam impune occidere? Respon. maritum non excusari propter hoc: ita Dec. in cons. 3. §. in fi. Ad quod facit commune illud documentum, quod tradi solet, cum scilicet, qui aliquid procurauit & assequitur, carere debere omni commodo rei affectatæ concessio, ut per Feli. in c. fin. de testi. Rom. in singul. §. 1. Ang. in cons. 245. col. 3. tex. & ibi Bar. in l. scire oportet. ff. de iur. & cura. dat. q. b. his. & Thom. Ferrar. in caut. 18.

Summarium in l. si alienam. ff. sol. matr.

1 *An & quando ille, qui habet causam a me, possit mihi referre questionem dominij.*

2 *Tertia persona an possit in iudicio comparere, & opponere dominij exceptionem.*

3 *Executor potest cognoscere de iure tertij, & non exequi.*

Bar. in l. si alienam. ff. solu. matr.

1 **BAR.** in d. l. si alienam, in principio, tradit an & quando ille, qui habet t causam a me, possit mihi referre questionem dominij uide Alex. in cons. 92. in 1. vol. & in cons. 1. col. fin. 4. uol.

2 **Bar. in d. l. si alienam, in fi. querit, an tertia persona possit in iudicio comparere, & opponere dominij exceptionem, dicens ego sum dñs, non restituas huic agentis** Dicas tertiam personam posse comparere & impedire executionem late snix in fauorem alicuius. Feli. in c. uenies. 2. de testi. vbi inter cætera duo habentur memoratu dignissima: unum q. etiam in causa spoliationis poterit comparere & executionem sententiæ impedire, quæ lata sit ad fauorem spoliati. aliud est, quia quando tertia persona comparet, sufficit ei quodam colore ostendere suum interesse, ut puta si dicat, se electum, satis est ostendere electionem, quamuis non probetur, eam esse legi timè factam; neque exceptio nullitatis illi potest esse impedimento. uide eundem Feli. in c. cum super. de off. deleg. & oño in c. cum super. nu. 17. de re iud. ubi dicit unum ualde adnotandum. Dices et merum executorem t posse cognoscere de iure tertij, & non exequi. Alex. in cõ. 10. in 3. vol. Ang. in l. si suspecta. ff. de inoff. testa. & Feli. in c. qualiter & quando, de accusat. item tertius potest comparere in quocunque termino causæ pendens. Crauet. in cons. 14.

Summarium in l. maritum. ff. sol. matr.

1 *Privilegium, quod habet maritus, ne conueniatur nisi in quantum facere potest, ad heredes non pertinet, & nu. 2.*

3 *Maritus conueniri non potest, nisi deducto ne cgeat.*

Bar. in l. maritum. ff. sol. matr.

1 **BAR.** in d. l. maritum, tradit de privilegio, quod habet maritus, t ut non conueniatur nisi in quantum

quantum facere potest: & huiusmodi priuilegium ait non porrigi ad hæredes. An autem quando maritus conuenitur constante matrimonio propter inopiam possit istam opponere exceptionem? & an distinguatur utrum conuentus sit actione reali an personalitè vide Bar. in lfi constante, in princ. in 8. q. quartæ q. princip. infra eod. tit. vbi latissime Alex. & lafex hoc, quod maritus non condemnerur usq; adeo ut egeat, & sit pauper, considerandi sunt potissimum fructus, qui ex patrimonio redigi possunt, & redditus, non autem ualor, & quid ex uenditione reru percipi possit. text. est mirabilis & sing. secundum Bar. in l. qui bonis. ff. de censi. bonor. id quod puto menti esse tenendum. Circa illud autem, scilicet hoc priuilegium t ad hæredes non transmitti. contra hoc faciunt trad. per Aret. in rubri. ff. de acq. hære. col. fi. uers. Adde etiam. Item scias in re proposita, maritum, qui negat matrimonium, hoc priuilegio gaudere non posse. Bar. in l. etiam. §. 1. in fi. infra eod. tit. vbi posui. Item hoc priuilegium maritus perfrui non potest, quando ex industria possit uiuere: quia eo casu non diceretur egestate laborare, ut uoluit gl. not. in lfi maritus, infra eod. & Soc. in consi. 30. in 4. uol. Attende etiam quoniam ista regula scilicet maritum t conueniri non posse nisi deducto ne egeat, patitur xx. limitationes, ut videre est apud Jo. Campegiu in tract. de dote, q. 238. tertiz par. vbi etiam declaratur quomodo istud priuilegium sit intelligendum. An scilicet salua dignitate ipsius mariti, an non; vide ibi in quæst. seq.

Summarium in l. quia tale. ff. sol. matr.

- 1 Beneficium personale, ad hæredes non transit.
- 2 Priuilegium concessum alicui cum sua familia ob eius merita, an duret post mortem illius, cui fuit concessum.
- 3 An quando priuilegium cognoscatur esse personale, uel reale.
- 4 Priuilegium personale amittitur propter unam tantum contrauentionem, quæ sponte fiat.
- 5 Priuilegium, quando transiit ad successorem.
- 6 Quando concessum est priuilegium alicui, et posterius eius, uel hæredibus, ad quos transiit.

Bar. in l. quia tale. ff. solu. matr.

- 1 **Bar.** in d. l. quia tale, sic ait in summa, beneficium t personale ad hæredes non transit. De hac re, quando priuilegium ad successores transiit, vide Abb. in c. significauit, in fi. de reser. & Feli. in c. mandata, de præsump. & Soc. in consi. 58. in 1. uol. & quæ dixi in l. maritus, supra eod. tit. Et quamuis priuilegium personale personam priuilegiatam egredi non soleat, tamen hoc non habet locum quando is commodè priuilegio solus uti non posset. Feli. in c. quam sit, de iudic. & ideo priuilegium alicui concessum porrigitur ad ministros, sine quibus esse non potest. Administrantes, in princip. & ibi Bar. ff. de excusat. tut. Bal. in auth. habita. C. ne fili. pro patr. facit text. in l. certum. ff. de usu & habit. tradit Aret. in consi. 17. col. 1. An autem priuilegium concessum alicui cum sua familia ob eius merita duret post mortem illius cui fuit concessum? vide Soc. in consi. 84. in 3. uol. & priuilegium non egreditur personam quando persona fuit immediata causa priuilegij. Soc. in consi. 115. col. 5. in 1. uol. Quid sit priuilegium personale, & quot modis dicatur personale, tradit Dyn. & lo. Andr. in c. priuilegium, de reg. iur. in 6. ubi etiam docuit quomodo fiat eius interpretatio, & quomodo dicatur cum persona eltingui. Quomodo autem t & quando priuilegium cognoscatur esse personale uel reale, vide Alex. in consi. 86. & in consi. 101. in 1. uol. & Feli. in d. c. mandata, de præsump. & quando exprimitur nomen proprium illius, cui conceditur priuilegium, tunc coniiciendum esse, ut sit personale, ait Soci. in d. consi. 58. in 1. uol. Ad quæ omnia uideas Bar. in l. apud Iulianum. §. si quis alicui. ff. de lega. 1. & in l. j. ff. de const. princ. & Dyn. in c. quæ à iure, de reg. iur. in 6. Abb. in c. lantè, de priuileg. Item scias, priuilegium t personale amitti propter unam tantum contrauentionem, quæ sponte fiat. c. pro illorum, de præben. quod intellige uerum esse, si ille actus fortius fuit effectus, alioqui solus conatus non sufficeret. Feli. in c. cum accessissent. nu. 32. in uers. sexto liueta dū modò actus, de constit. Progreditur postea Bar. in d. l. quia tale, declarando quando priuilegium t transiit ad successorem. et ait, si persona non est causa proxima priuilegij, sed lætio, ut in muliere, quæ iuuatur uelleiano, & tunc transit ad successores. sed contra hoc dictum opponitur: nam lætio, fragilitas sexus, & fauor liberorum dederunt causam proximam & immediatam priuilegij dotis,

Solutio matrimonio.

- ut traditum est in l.j. supra eo. cit. & tñ privilegium plationis non transfert, ut inquit Bar. in d. l.j. col. 1. & 2. Subiungit deinde Bar. in hac. lqñ cōcessum est privilegiū alicui & pōsteris eius, vel hīdib. ad quos transeat. vide Alex. in cōf. 303. Viso themate, in lib. primi & secundi uol. & Feli. in d. c. mandata, de præsump. cum ibi additis ad Feli. et dum ibi in fi. qñc Bar. an in dubio priuilegium censeatur esse personale uel reale: vide lo. de Anan. in cōf. 20. Alex. in d. cōf. 86. & in d. cōf. 101. col. 2. in 1. uol. Socii in d. cōf. 58. col. 2. in 1. uol. Bal. in cōf. 112. in 1. uol. & in cōf. 112. in 2. uol. Anchar. in cōf. 327. Aret. in l. idem Iulianus. §. si quis aliam, col. 2. ff. de leg. 1. & Feli. in c. quoniam Abbas, de off. deleg.

Summarium in l. alia causa. §. eleganter. ff. sol. matr.

- 1 *Pactum ut maritus conueniatur ultra quàm facere potest, non ualet.*

Bar. in l. alia causa. §. eleganter. ff. sol. matr.

- 1 **BAR.** in d. §. eleganter, ait, pactum, t ut maritus conueniatur ultra quam facere potest, nō ualere. Ex hoc infert Bart. etiam pactum non tenere, ut creditori liceat capere debitorem. De hoc uide Feli. in c. de cetero, col. 5. & seq. de re iudic. & Bal. in auth. immo. C. de actio. & oblig. Et dum subiungit Bar. an pactum ualeat, ne liceat debitori cedere de bonis? vide Feli. in c. si diligenti, col. 1. uers. tertium, de for. comp. & in c. ex rescripto, nu. 9. de iureiur. vbi refert opiniones esse pro utraque parte. & lafin §. si. col. si. uers. restat, inst. de action.

Summarium in l. rei iudicate. §. heredi mariti. ff. sol. matr.

- 1 *Compensatio obijci potest mulieri dotem repetenti.*

Bar. in l. rei iudicate. §. heredi mariti. ff. sol. matr.

- 1 **BAR.** in d. §. heredi, tradit, compensationem t obijci posse mulieri dotem repetenti. contrarium ait Alex. in cōf. 131. col. 1. in 4. uol. per tex. hic allatū in l. vnic. §. taceat. C. de rei uxora. acti. ad quem tex. Bar. respondit, dicens, ibi esse prohibitam retentionem, non autem compensationem. Hoc tamen uidetur pati limitationem, quam tradit Socin. in cōf. 180. in 1. uol. vbi dixit, quando hypotheca est dos pro reddenda ratione administratæ tutelæ filiorum, tunc eam retineri posse donec reddatur. & in cōf. 126. & Bal. nouell. in tracta. de dote in 8. par. in principio. Sed contrarium docuit Anto. de Fano. in tracta. de pignoribus & hypothec. in primo membro quintæ par. nu. 47. vbi respondet adductis in contrarium: ideo uide omnino. Adde, si mulier est tutrix filiorum, & transit ad secunda uota, obligat etiam bona mariti. l. penult. C. in quib. cau. taci. pign. & Dec. in cōf. 591.

Summarium in d. l. rei iudicate. §. morum. ff. sol. matr.

- 1 *Mulier propter adulterium dote priuatur.*

- 2 *Si mulier decessit, an contra eius heredes agi possit.*

- 3 *Si uxor commisit adulterium precibus mariti, hoc ei obijci non potest ab heredibus mariti.*

Bar. in d. l. rei iudicate. §. morum. ff. sol. matr.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. morum, inquit, mulierem t propter adulterium dote priuari. Quæro, an si cut adultera dotem amittit, ita etiam perdat bona paraphernalia? Rom. ait, ea pariter amitti, in sing. 311. incipien. Propter adulterium. & ibi Io. Baptista Castil. qui in addit. citat Card. in cōf. 111. & Feli. in c. pastoralis, col. 3. uers. mulier impudica, de iudic. vbi uide omnino quæ ibi ponuntur in apostillis. quærit enim an hæc locum habeant etiam in uidua, quæ impudica est? Quid si hoc maritus uiuens scinit, & uxori non obiecit? vide Alex. egregiè in cōf. 189. In causa & lite, in 6. uol. vbi decidit, non esse necessarium, ut maritus eam accuset: quia sufficit si mores uxoris improbaauerit, ad hoc ut hæredes agere possint. idem etiam ait esse, qñ mores approbasset, sed ea post approbationem hanc rursus adulterium commisisset, neq; obitare si maritus ei benedictionem dedisset iussu sacerdotis. Et de hac re uide latè apud Io. Campegiu in suo tracta. de dote, q. 22. 28. & 29. tertix par. vbi tradit etiam, quid si maritus uolebat eam accusare, sed morte præueniens non potuit? & quid si mulier t decessit, utrum contra eius heredes agi possit? & ibi in eod. loco q. 22. 6. tradit quid si maritus ignorauit, quo casu dici non pōt, maritū iniuriam

iniuriam remisisse. Et de hac re uide semper Dec. in l. semper in contrahib. ff. de reg. iur. vbi distinguit. & ibi ad eum addita. et ad rem faciunt trad. per Matthæum de Afflic. in trac. prothomi feos. §. 3. nu. 6. vbi ait, cum qui fuit iniuriam passus, & dum uiueret, non egit actione iniuriarum, censeri iniuriam remisisse, ita ut filius agere non possit. Quid si uxor t commisit adulterium precibus mariti? Dicas hoc ei obijci non posse ab hæredibus mariti, neque ab ipso marito: ita Barthol. Brixien. in trac. questionum dominicalium, q. 32. ad quæ uide quæ posui in l. cum mulier, infra eod. tit. Ad ea, quæ prædiximus, facit decisio quæ habetur in materia feudorum; si uasallus contra dominum feloniam commisit, ex qua iure feudo priuari poterat, & uiuens dominus eum non priuet, non potest illius domini successor talem feloniam amplius ei obijcere, quia censetur remissa; & perinde est ac si nihil commisisset contra dominum. arg. l. omnimodò, cum glo. C. de inoff. testa. idque tradit Albert. Brunus in consi. 107.

Summarium in l. ex diuerso. §. si in iudicio. ff. solu. matr.

1 *Exceptio, quæ non impugnatur sententiam potest opponi post sententiam.*

Bar. in l. ex diuerso. §. si in iudicio. ff. solu. matr.

1 **BAR.** in d. §. si in iudicio, colligit ex tex. in summa, exceptionem, t quæ non impugnatur sententiam, potest opponi post sententiam. Adde t, exceptionem, quæ non infringit sententiam, sed eam moderat, obijci posse, post sententiam secundum Aretin. in l. necessarij, col. 5. uers. sed redeundum. ff. de acquir. hæred. vbi loquitur in pulchro casu. et de hac re uide las. in l. j. colu. 4. uers. successiue. C. de iur. & fac. igno. & dum ibi Bar. subiungit, exceptionem hæredi competentem ex confectioe inuentarij, ne conueniatur ultra uires hæreditarias, potest opponi post sententiam, sequitur las. in l. j. colu. 4. uers. tertio. C. de iur. & fac. igno. & an & quando exceptio compensationis post latam sententiam obijci possit, uide Felin. in c. suborta, nu. 2. de re iudic.

Summarium in l. etiam. §. licet. ff. solu. matr.

1 *Maritus, qui negat matrimonium, perdit beneficium, ut non conueniatur ultra quàm facere potest.*

Bar. in l. etiam. §. licet. ff. solu. matr.

1 **BAR.** in d. §. licet. uers. quæro quid, inquit, maritus, t qui negat matrimonium, perdere beneficium, ut non conueniatur ultra quàm facere potest. Adde Bart. in l. sed si dubitet, cum ibi trad. in addit. ff. de fideiuss. quem sequitur las. in l. quod te col. antepen. uers. eodem modo. ff. si cert. pet. & in l. quicunque. col. 44. ff. de re iudic. & dum Bar. ibi in f. infert, usurarium, qui omnia bona consumpsit, teneri ad restitutionem in foro conscientie, uide omnino Paul. de Castr. qui contrarium decedit in rubr. ff. de acq. poss. in f.

Summarium in l. quamuis. ff. sol. matr.

1 *Mulier solui potest ut redimat sanguineos suos ab hostibus, uel, ut eis egentibus præbeat alimenta.*

Bar. in l. quamuis. ff. solu. matr.

1 **BAR.** in d. l. quamuis. in 3. notab. ait, solui posse mulieri, t ut redimat sanguineos suos ab hostibus, uel ut eis egentibus præbeat alimenta; & pro illa summa cessat actio ad dotem. uide Rom. in consi. 78. col. 1.

Summarium in l. si cum dotem. ff. sol. matr.

1 *Qui sibi prouidit in unum casum, alij renunciare uidetur.*

1 *Pater promittens dotem pro filia, non secuto matrimonio, an possit repetere.*

Bar. in l. si cum dotem. ff. solu. matr.

1 **BAR.** in d. l. si cum dotem, sic ait in summa. Qui sibi prouidit t in unum casum, alij renunciare uidetur. sed quomodo fieri debeat, ut in casu omisso filia uideatur esse consultum, uide Bar. in l. si constanter in 5. quæ st. secundæ par. princip. infra eod. vbi limitat procedere tantum quando filia est præsens, alioqui uero si est absens. quamuis las. ibi. col. 3. uer. in quinta quæ st. contrarium sentiat, scilicet. l. hanc procedere indistinctè siue sit absens, siue sit præsens. & quomodo pater t promittens dotem pro filia nõ secuto matrimonio, possit repetere, an uero filia dicatur donata, uide plenè apud Dec. in cons. 35. Et dum Bar. in hac ead. l. in principi. col. f. uers.

B 4 ad con

Solutio matrimonii.

ad contraria, ait, quando dos datur mulieri, & sequitur matrimonium, lex multum fauet mulieri, & præsunt donacionem. Hoc limita respectu extranei, alioqui respectu patris, qui censetur donare etiam non secuto matrimonio. Vide Dec. in d. conf. 33. Deinde Bar. in fi. princip. l. si cum dotem, inquit committi stipulationem etiam si filia monasterium ingrediatur. Ad quod uide Alex. in conf. 282. Visto themate, in lib. primi & secundi uol.

Summarium in d. l. si cum dotem, §. si post ff. sol. matr.

1. *Per solutionem factam filie, patri actionem non tolli, nisi ex iustis causis filie sic facta solutio.*
2. *Si filia dotem consumpsit, an iterum pater eam dotare teneatur.*
Bar. in d. l. si cum dotem, §. si post ff. sol. matr.
1. *Bar. in ead. l. §. si post solutum, inquit, per solutionem t factam filie, patri actionem non tolli nisi ex iustis causis filie sit facta solutio. vide aliqua per Alex. in l. huiusmodi. §. cum pater, maxime in fi. ff. de leg. 1.*
2. *Bar. in eod. §. querit, si filia t dotem consumpsit, an iterum pater eam dotare teneatur? Distinquit, si eam consumpsit sine culpa & dolo, & pater eam iterum dotare compellitur; alioqui uero si sua culpa eam consumpsisset. Attende, quoniam ista distinctio est cōtra ea quæ Bar. & alij docuerunt in l. si constante. in 4. q. 2. q. princip. infra eod. ubi habetur, quando maritus ad inopiam uergit constante matrimonio, si mulier non agit, potest pater solus agere ad repetitionē dotis. ea ratione, quia si dos amitteretur, periculum esset patris: quoniam iterum eam dotare teneretur. et tamen ibi clarè constat, mulieri imputari posse, q. dotem perdidit, cum agere potuerit, & non egit. & ideo secundum hanc Bar. distinctionem pater non deberet amplius ad dotandi onus altrngi. & ita contrarietatem hanc ibi las. considerauit, & insolutam reliquit. Et dū Bar. in fi. huius. §. ait, sicut mulier, quæ dotem sua culpa amisit, non debet iterum à patre dotari, ita pater qui dedit legitimam filio pro soluenda condemnatione ex forma statuti, non tenetur amplius ei legare uel relinquere legitimam. vide multa similia per Fel. in c. quæ in ecclesiariis, col. 2. 3. de const. & Paul. de Castr. in conf. 13. cum seq. in antiquis.*

Summarium in d. l. si cum dotem, §. si mulier ff. sol. matr.

1. *Delegationem pauperis debitoris muliere ignorante, non perimere dotis actionem.*
Bar. in d. l. si cum dotem, §. si mulier ff. sol. matr.
1. *Bar. in ead. l. §. si mulier, inquit, delegationem t pauperis debitoris muliere ignorante non perimere dotis actionem: & soluit contrarium. linter causas. §. abesse. ff. mand. quia ibi recepti scienter, hic ignoranter. vide Alex. in l. si ita stipulatus sum. §. si ff. de uerbo. obligat. & in conf. 93. in 3. vol.*

Summarium in d. l. si cum dotem, §. si pater ff. sol. matr.

1. *Legatum relictum, in dubio censetur factum animo compensandi cum debito necessario.*
2. *Maritus non est debitor necessarius uxori, sed spontaneus, & uoluntarius.*
Bar. in d. l. si cum dotem, §. si pater. ff. sol. matr.
1. *Bar. in ead. l. §. si pater, tradit, legatum t relictum simpliciter, in dubio censeri factum animo compensandi cum debito necessario. et pater dicitur debitor necessarius, quia tenetur dotare filiam. Ad hoc uide Doct. in l. huiusmodi. §. cum pater. ff. de lega. 1. & in auth. præterea, ubi latè las. C. und. uir & uxor. et meminime in re proposita pulcherrimam difficultatem iam antea in præcedentibus Iucubrationibus excitasse, an scilicet filij & immiscentes hereditati paternæ, uel hæredes adeuntis hæreditatem illius, qui erat debitor necessarius, quando obligatio erat perfecta, dicantur etiam ipsi hæredes necessarij non obstante immixtione uel additione. et tenui eos esse necessarios, & perseuerare in illa obligatione prout erat apud defunctum. vide*
2. *ibi quia non repeto, ut breuior fiam. Similiter in hoc eod. §. insert Bar. maritum non t esse debitorem necessarium uxoris, sed spontaneum ac uoluntarium, ideo legatum uxori factum non censeri factum animo compensandi cum dote, ut est dictum in patre. Adde Dec. in conf. 45. et limita ut per Aret. in conf. 92. quando maritus ad debitum aliquod in foro conscientie teneretur. et uide eundem in conf. 93. et ad declarationem prædictorū uide Alex. in d. l. huiusmodi, §. cum*

§. cum pater; & Fulg. in consi. 81. Anch. in consi. 26. in fi. cuius documentum sequitur Dec. in l. hæredem. ff. de regul. iur. & Crauet. omnino in consi. 131. num. 14. vide etiam Paul. de Cast. in consi. 129. & in consi. 64. & non prætermittas uidere consilia, quæ paulo ante memoravi, quia decidunt illam quæstionem, cuius supra mentionem feci. & sunt consilia præclara in hac materia. & quomodo onus dotandi, quod ad patrem pertinet, ad filios siue ad alios hæredes transeat, tradit Soc. in consi. 57. in 4. vol.

Summarium in d. l. si cum dote. §. eo autem tempore. ff. sol. matr.

1. *Quomodo filia consulatur ut pater agat ad dote.*

2. *Si statuto cautum est mulierem non posse contrahere, uel testari sine consensu consanguineorum, & consanguinei uolunt consentire, eo casu iudex examinare debet causam contradictionis.*

3. *Stante statuto, quod mulier non possit contrahere sine consensu consanguineorum, & consanguinei essent absentes, quid agendum.*

4. *Mulier sine solemnitate an possit contrahere cum patre.*

Bar. in d. l. si cum dote. §. eo autem tempore. ff. sol. matr.

Bar. in ead. l. §. eo autem tempore, uerbi. Quæro qualiter filiz consulitur, tradit quomo-

1. *do filiz & consulatur, ut pater agat ad dote. vide Bal. nouell. in tract. de dote, in 6. par. col. 4. in 12. priuilegio & seq.*

2. *Bar. in cod. §. inquit, si statuto cautum est, mulierem non posse contrahere uel testari sine consensu consanguineorum, & consanguinei uolunt consentire, eo casu iudicem examinare debere causam contradictionis & si iusta non est, debere ex officio permittere mulieri, ut abque illorum consensu contrahat & testetur. Hanc decisionem sequitur las. in l. j. col. 7. uerbi. confirmo. C. qui admit. & ad rem faciunt tradita per Odo. Ang. & Ludo. in l. bonorum. C. qui admit. & uide Rom. in consi. 65. col. 3. Feli. in c. cum accessissent. col. 9. de cons. Abb. in c. quod Dei, in fi. de stat. monac. las. in d. l. j. col. 9. & seq. Alex. in consi. 199. col. 2. in libro primi & secundi vol. & Bal. nouell. in tract. de dote, in 6. par. in 19. priuilegio. Ex cuius dictis potest inferri, quid si*

3. *consanguinei essent absentes? & Bal. in rubrica. C. de contr. emp. in 24. quæst. & in l. transactio inem. C. de transact. & in consi. 54. in 5. vol. ubi loquitur de eo, cuius consensus requiritur, quando est bannitus. Adde etiam mulierem posse contrahere sine illorum consensu, quando contrahat ad sui utilitatem. Dec. in consi. 331. Feli. in c. cum causam, col. pe. de iudic. & las. in l. Bar. barius. col. 2. ff. de off. prætor. similiter etiam sine illa solemnitate alienare poterit in causam piâ. Firma. in tract. de episcopo, in 4. quæst. quarti libri 31. ubi citat Bal. in l. illud. C. de sacros. eccl. &*

4. *alia multa, ut ibi uidere est. Item mulier sine illa solemnitate poterit contrahere cum patre. Dec. in consi. 505. Sed alia suboritur difficultas in hac materia, nunquid eo casu mulier contrahere possit cum illis consanguineis, quorum consensus exigitur? id quod fieri posse dicendum uideretur, cum solus consensus, non autem eorum autoritas requiratur, quo casu contrarium dici oporteret. ista distinctio est de mente Ang. in l. j. fuit quæsitum. ff. ad Trebell. & Alex. in consi. 106. & in consi. 49. in 1. vol. Soc. not. in consi. 23. in 4. vol. & ad rem faciunt trad. per Soc. in consi. 87. & in consi. 92. in 1. vol. & in consi. 80. in 4. vol. ubi ait, quemcunque posse in suam utilitatem consentire quando id facit palam & bona fide. Tamen ista conclusio mihi non placet: quia ratio statuti requirit hanc solemnitatem est, ut succurratur indemnitati mulierum; id quod hoc modo non fiet. De hac re uide quæ posui in l. si consul. ff. de adopt.*

Summarium in d. l. si cum dote. §. si maritus. ff. sol. matr.

1. *Furiosus non potest coniugem repudiare.*

Bar. in d. l. si cum dote. §. si maritus. ff. sol. matr.

1. *Bar. in ead. l. §. si maritus, ait, furiosum non posse coniugem repudiare, neq; ipsum posse ex hac causa repudiari, nisi furor sit intollerabilis. Quæ furor probeat, uide Anch. in consi. 5. col. 2. ubi tradit, an ille qui probatur aliquo tpe furiosus, censetur semp furiosus, & an actus per eum factus præsumatur factus tempore furoris? uide in re proposita Alex. in consi. 147. in 7. vol. & omnino Dec. in l. furiosus. ff. de reg. iur. & quibus ex coniecturis aliquis furiosus existimetur, vide de Bar.*

Solutio matrimonio.

de Bar. & ibi addita in l. his qui. §. Diuus. ff. de turt. & curat. dat. ab his. doct. in l. si furiosum. C. qui testa. fac. poss. Alex. in consi. 1. o. in 6. vol. ubi optimè loquitur in materia. d. l. furiosum, & omnino vide Soc. in cōf. 98. in 3. vol. ubi latissimè & eleganter loquitur de hac re, & Dec. in cōf. 448.

Summarium in d. l. si cum dotem. §. sin autem in seussimo. ff. sol. matr.

- 1 *Maritus cogitur alere uxorem furiosam.*

Bar. in d. l. si cum dotem. §. sin autem in seussimo. ff. sol. matr.

- 1 **BART.** in ead. l. §. sin autem in seussimo, ait, maritum t cogi alere uxorem furiosam. vide Bal. in consi. 33. in 5. vol. & dum Bar. subiungit utrum bona mariti sint obligata pro alimentis, vide las. in §. fuerat, col. 1. ner. nunquid autem mulier habeat privilegium tacite hypothecæ in bonis mariti, inst. de action.

Summarium in d. l. si cum dotem. §. transgrediamur. ff. sol. matr.

- 1 *An quando dos à marito, uel ab eius patre repetatur.*
- 2 *Cui incumbat onus probandi an creditori, quòd filius sit hæres, an ipsi filio quòd abstinneris.*
- 3 *Pater an teneatur consentire filio obliganti se & bona sua pro restitutione dotis.*
- 4 *Simplicem consensum patris, eum obligare, quando tenetur consentire, & se obligare pro dote restituenda.*
- 5 *Si ex forma statuti lucrum dotis debetur marito uxore præcedente postquam est traducta, utrum debeat uxore quando uxor decedit in itinere, dum traducitur.*
- 6 *Lucrum dotis, an habeat locum in dote data, an uerò etiam in dote promissa.*
- 7 *Dos quam ab uxore sua accepit alter ex fratribus existentibus in communione an detrabi possit de bonis communis tempore diuisionis.*
- 8 *Dotes an solui debeant de comuni à fratribus simul commorantibus, quando filia alicuius eorum nuptui dantur.*

Bar. in d. l. si cum dotem. §. transgrediamur. ff. sol. matr.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. transgrediamur, agit an & quando dos t à marito uel ab eius patre repetatur. & dicit si solus pater suo nomine dorem recepit, eum solum teneri ad restitutionem, vide Raph. Cuma. in cōf. 40. 1. in 2. dub. Curt. in cōf. 53. & Rom. in cōf. 462.
- 2 Bar. in eod. §. querit, cui incumbat t onus probandi, an creditori, quòd filius sit hæres, an ipsi filio quòd abstinnerit. vide Ang. in consi. 193. in fi. & omnino Dec. in consi. 33. 1. ex cuius dictis colligitur, filium perseverare in hereditate paterna, & ponit pulcherrimum casum.
- 3 Bar. in eod. §. uer. quæro an pater cogat, agit an pater t teneatur consentire filio obligati se & bona sua pro restitutione dotis? vide Bal. nouel. in tracta. de dote, in 6. par. in 20. privilegio. & Paul. de Cast. in cōf. 14. & in consi. 176. ubi loquitur etiam si pater sit mente captus.
- 4 Bar. in eod. §. prope finem, ait, simplicem consensum t patris eum obligare, quando tenetur consentire & se obligare pro dote restituenda. vide Aret. in consi. 17. in fi. & seq. & in consi. 92. in princ. & dum Bar. ibi in fi. subiungit, an dotem, quam unus ex fratribus lucratur, teneatur eam alijs fratribus communicare? vide Dec. in consi. 66. & an teneatur communicare lucrum factum ex dote uxoris disponente statuto maritum lucrari debere dotem uxore sine filijs præcedente, & uidetur quòd non, per tex. in l. si cum duobus. §. si inter. ff. pro soc. sed in contrarium uidetur text. in c. unic. de feud. de duob. fratr. vide omnino Amanell. in suo sing. 1. o. & Dec. in consi. 67. & latius in consi. 60. & Bal. nouel. in tracta. de dote, in 17. privilegio, ubi ait, huiusmodi lucrum neque esse cum fratribus communicandum, neque ad patrem tãquam profecticiam pertinere, sed proprium esse ipsius mariti. Quid si ex forma t statuti hoc lucrum debetur marito uxore præcedente postquam est traducta, utrũ debeat uxore quando uxor decedit in itinere dum traducitur? Dec. in consi. 577. ait, etiam in casu isto lucrum deberi. id quod adnotandum est. item istud lucrum competit soli marito, qui sustinet onera matrimonij, & non aliter. Alex. in consi. 123. in 7. vol. & in consi. 162. in 6. vol. & Dec. in consi. 560. & huiusmodi lucrum non dicitur merum lucrum. Aret. in consi. 47. Sed quæro utrum istud lucrum t habeat locum dum taxat in dote data, an uerò etiam in dote promissa tantum? vide Io. Campegius, in tracta. de dote quaest. 75. in 5. par. & Mari. Soci. iuni. in consi. 35. ipsi enim alios referunt. Attende etiam in

materia

mentia huius lucti, quoniam maritus tenetur illud referuare filijs primi matrimonij secundum
 ueniam: ita inquit Dec. in l. j. nu. 16. C. de secūd. nupt. quzro hic opportunè, quid
 7 contra. an dos i quam ab uxore sua accepit alter ex fratribus existentibus in communione, de
 ubi posita de bonis communibus tempore diuisionis? Specul. ait quod non, in tit. de iudic. §.
 sequitur. uerū quid si communione. Bal. in tract. de duobus fratribus, col. 2. in fi. quod intellige
 ueniam, nisi esset uerū in communem utilitatem, ut per Specul. in d. loco. & Bald. in l. si patruus.
 C. comm. utrius iudic. & Soc. in consi. 213. col. pe. in 1. vol. & Dec. in consi. 560. nu. 5. An autem
 8 dotes i soli debeant de communi à fratribus simul commorantibus, quando filiz alicuius eo-
 rum nequei dantur? uide Alex. in consi. 297. in libro primi & secundi volu. in consi. 103. in 3.
 vol. in consi. 86. in 4. vol. & in consi. 70. in 5. vol. Soc. in consi. 46. col. fi. in 1. vol. & in consi. 192.
 eod. vol. ubi egregie loquitur. & in consi. 4. in 4. vol. ubi. l. si socius. ff. pro soc. ubi de hac re agi-
 tur, aliter intelligit quam alij faciunt. & Dec. in authen. quod locum. C. de collat. & in consi. 66.
 & in consi. 68.

Summarium in d. l. si cum dotem. §. si mulier. 2. ff. sol. matr.

1 Si uendidi homini duo duos boues, & mihi agenti ad pretium tu obijcis compensationem, sed ego peto sal-
 tem utrum debeam exaudiri.

Bar. in d. l. si cum dotem. §. si mulier. 2. ff. solut. matr.

1 Bart. in ead. l. §. si mulier. 2. in fi. quærit, si uendidi t homini duo duos boues, & mihi agen-
 ti ad pretium tu obijcis compensationem, sed ego peto saltem boues, utrum debeam exaudiri?
 uide Rom. in consi. 40. in fi.

Summarium in l. si constante. ff. sol. matr.

- 1 Si boni mariti non sufficiunt ad dotem constante matrimonio, dotis ex ac- tio competit mulieri.
- 2 An qd in quibus casibus possit mulieri dos offerri à creditoribus mariti, qui nolunt eius bona cum oblatio-
 ne dotis accipere.
- 3 Quomodo in omnibus, ff. de iudic. locum habere non posse in muliere dotem repente.
- 4 Quomodo probari possit, facultatis iuri ad dotem non sufficere.
- 5 Quomodo aliquis dicatur pauper, & quomodo paupertas probetur.
- 6 Quando res dicitur male geri à marito.
- 7 Si maritus propter maleficiū à sua ciuitate est banitus, utrum mulier possit repetere dotem.
- 8 Si fuerit maritus reuocatus, & alter tantum ad inopiam uerget, utrum locum habeant hæc remedia.
- 9 An & quando lex porrigatur ad casum habentem similem rationem.
- 10 Filius possit agere, quando pater est absens.
- 11 Si mulier inopulenta est sibi dotem reddi soluto matrimonio, utrum ante diem agere poterit.
- 12 An pater, qui inopulens est sibi reddi dotem sol. matr. habeat hoc remedium.
- 13 Utrum in repetitione dotis debeat prius fieri ex cussio in bonis mariti antequam agatur contra tertium
 possidentem.
- 14 Si hypotheca cadit etiam super feudis donec durat ius mariti.
- 15 Etiam an possit dari in dotem irrequisto domino, quando pater non habet unde filiam dotem aliunde.
- 16 An possit relinquere alimenta percipienda ex bonis feudalibus.
- 17 Mulier presentatur dare omnia bona sua in dotem quando id, & dignitas, & mariti facultates ex-
 pectant.
- 18 Fructus illius anni, quo dos repetitur, utrum sint diuidendi.
- 19 Quæ exceptiones admittit debeat index in hoc iudicio.
- 20 An mulier in casu huius legis adipiscatur dominium rerum, quæ a cipro dote assignantur.
- 21 An mulier sit & alij creditores consequatur bona hypothecata, ut pignori incumbat.
- 22 Maritus an possit confiteri se ad inopiam uergeri, & restituere dotem, ita, ut præiudicet creditoribus.
- 23 Consignatio recepta facta constante matrimonio, an ualeat.

Bar. in l. si constante. ff. sol. matr.

1 Bart. in d. l. si constante, sic ait in summa. si bona mariti t non sufficiunt ad dotem con-
 stante

Solutio matrimonio.

- stante matrimonio, dotis ex actio competit mulieri. Ad materiam huius. l. vide Ancha. in consi. 199. Et an dos, quæ exigi potest à marito uergente ad inopiam, cedi possit? vide apud Curtian. consi. 57. & omnino in hac materia vide Soc. in consi. 111. in 3. vol. ubi not. ait, dotem uxori assignatam propter inopiam uiri, non esse ei liberè relicturam: & idem creditores, qui posteriorem habent hypothecam, offerendo ei dotem, bona illa auocare non possunt; quia censentur ei assignata cum ista qualitate, ut ex eis ali debeant ipsa, & uir, & liberi, alioqui uerò si soluto matrimonio uxor dotem exegisset. dicitur Soc. hanc opinionem uotis esse frequentioribus apud
- 2 probatam, quamuis multi contrarium senserint. quod obliuioni non tradas. An autem t. & in quibus casibus possit mulieri dos offerri à creditoribus mariti, qui nolunt eius bona cum oblatione dotis uendicare: vide Capollin. caute. 124. & omnino uide Antonium de Fano in trac. de pignor. & hypoth. in 1. memb. quintæ par. nu. 4. ubi in terminis huius. l. concludit, communem esse opi. ut dos offerri non possit quando mulier non occupat bona mariti, sed eligit fundum pro dote. vide etiam ad materiam huius. l. Alex. in consi. 78. in 5. vol. & in cōf. 26. in 6. vol. ubi agit an uxor, quæ sine iusta causa fuit expulsa à marito, possit repetere dotem. & an dicatur expulsa, si sponte exiuit, & postea uolens redire præstita sibi cautione à marito de bene tractando eam, non fuit admissa à marito, & utrum uxor possit petere fideiussionem à marito, quæ habet suspectum.
- 3 Bar. in ead. l. in quinta oppos. inquit, remedium, t. in omnibus. ff. de iudic. locum habere non posse in muliere dotem repetente: quia illa. l. procedit in cautione cum fideiussore; sed pro dote fideiussores non dantur. & ita contra Dyn. concludit. De hoc uide Alex. in l. si finita. §. diligenter, col. 6. ff. de damn. infec. & quomodo uerum sit, pro dote fideiussores dari non posse, declarata & limitata ut per Bal. nouell. in trac. de dote, in 21. priuelegio.
- 4 Bar. in ead. l. col. 3. agit, quomodo probari t. potest facultates niri ad dotem non sufficere. & inter cætera inquit, negatiuam probari nō posse. De hac re uide Felin. in c. ueniens, col. 3. de test. & in literis, col. 2. de præscrip. ueris. sed ijs non obstantibus. & aliquid per eundem Felin. in c. constitutus, col. 2. eod. tit. de præscrip. Abb. latè in c. cum ecclesia, de cau. pos. & propr. laco. de Are. in trac. positionum. §. 4. nu. 13. ubi ponit exemplum. Martin. de Fano in trac. de negatiua probanda, l. as. in consi. 34. in 1. vol. & Crauet. in multis consilijs suis. & dum Bart. subiungit sufficere, & aliquis asserit tot esse bona, qui uult dicere esse plura, probet. idem ait Alex. in cōf. 68. Consideratis his, col. fi. in 4. vol. & dum loquitur Bar. de euidentissima probatione, quid importet, uide Felin. in c. licet causam, col. 8. in 1. not. de prob. in consi. 28. col. 1. in 1. vol. & in cōf. 38. col. 1. in 2. vol. & in consi. 45. col. 7. eod. vol.
- 5 Bar. in ead. l. col. 4. in princ. tradit, quomodo t. aliquis dicatur pauper, & quomodo probetur paupertas. Et dicit quandoq; in aliquibus casibus legē limitare quomodo debeat intelligi pauper. vide Præposit. in c. quo iurè, col. 2. 8. dist. Felin. in c. si qui testium in fin. de testi. & in c. 1. de accus. Barb. in c. quæ in ecclesiarum, col. 8. de constit. & dum Bart. subiungit, paupertatem esse iudicandam diuersimodè ad arbitrium iudicis, uide Barb. in consi. 21. col. 8. & seq. in 2. vol. ubi ponit multa similia. & in consi. 80. col. fi. in 3. vol. Et quomodo paupertas probetur, uide Alex. in consi. 37. in 7. vol. Abb. in c. cum causam, de testi. Ang. in §. hinc nobis, in auth. de hære. & falsid. Soci. in consi. 30. in 4. volu. & Dec. in consi. 120. & dic paupertatem non præsumi etiam in eos, qui alijs fuit pauper, nisi probetur. Felin. in c. scribam, de præsumpt. quamuis præsumatur, eum qui in præsentiarum est pauper, fuisse pauperem de præterito, secundum Alex. in consi. 16. col. 2. in 5. vol. Denique dicas hoc esse relinquendum arbitrio iudicantis secundum traditionem per Alex. in consi. 24. in 4. vol.
- 6 Bar. in ead. l. & col. in 4. quæst. tradit quando res t. dicatur malè geri à marito. uide Alex. in l. si cum dotem. §. si maritum, in 1. not. supra eod. tit.
- 7 Bar. in ead. col. in 5. quæst. quærit, si maritus t. propter maleficium à sua ciuitate est bannitus, utrum mulier possit repetere dotem? & distinguit ut ibi per eum. & tandem concludit, locum esse repetitioni. uide Roma. in consi. 87. De materia autem bannitorum, de qua hic tangit Bar. uide

uide quæ plenè posui ad Bar. in l. si qua. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur.

- 8 Bar. in ead. col. 6. in 8. quæst. quærit, quid si fœderet & maritus teneatur, & alter tantum ad inopiam uergit, utrum locum habeant hæc remedia? vide Roma. in cons. 462. Et dum Bar. subiungit, si isti duo sunt obligati tanquam duo rei, & eo casu locum esse repetitioni dotis, alioquin uero si non sunt obligati ut duo rei. & assignat rationem diuersitatis, ut ibi habetur. De hac re vide Bal. nouell. in tract. de dote, in 6. par. in 2. priuilegio. Roma. in cons. 462. & Soc. in cons. 200. in 1. vol. & Curt. in cons. 53.
- 9 Bar. in ead. l. col. 8. tradit, an & quando lex t. porrigatur ad casum habentem similem rationem in hac materia extensionis uide aliquid in tex. & ibi Abb. in c. canonica, de sent. ex cōmu. Alex. in l. si prius. ff. de oper. nou. nunc. & in cons. 91. col. fi. in 4. vol. Feli. in c. translatio. col. pen. & fi. de cons. Capoll. in cons. 3. col. 3. Barb. in cons. 43. col. 2. in 1. vol. & in cons. 64. col. 2. cod. vol. Alex. in l. si filius familias. §. diui. col. 4. ff. de leg. 1. in l. §. si is qui hæres. ff. ad Trebel. & in l. Marcellus, col. 3. cod. tit. Imol. in cons. 64. Anch. in c. canonum statuta, col. 2. 4. de cons. Aret. in cons. 64. col. 4. & in cons. 97. & las. in l. j. col. fi. C. qui admit. rursus Alex. in l. j. col. fin. C. de test. & in cons. 692. in libro primi & secundi vol. col. 3. & ad prædicta de simili, vide Feli. in c. capitulum, de referi. & omnino Dec. in d. c. translatio, de cons. & Craue. in cons. 92. in fi. & Dec. in cons. 55. & in cons. 697.
- 10 Bar. in ead. l. & col. in 3. quæst. secundæ par. principal. tradit, filiam t. posse agere quando pater est absens, quamuis aliqui eius consensus exigeretur. idem tenet las. in auth. quod locum. C. de collat. col. antepenul. uers. tertio principaliter, ubi citat multos, qui ad hoc Bartoli documentum accesserunt.
- 11 Bar. in ead. l. col. 9. in 5. quæst. secundæ par. princip. quærit, quid si mulier t. stipulata est sibi dotem red. dissoluto matrimonio, utrum ante diem agere poterit? vide Ant. de Buttr. in cons. 1. In 4. dub. & Imol. in cons. 106. col. 2. & dum Bar. subiungit, istam restitutionem non esse propriè restitutionem, sed esse casum omissum. vide Alex. in cons. 142. col. 4. in 5. vol. ubi ait, ita utum disposens de restitutione, non habere locum in huiusmodi restitutione. ad quod faciunt ea quæ posui suprâ in princ. huius l.
- 12 Bar. in ead. l. col. 10. in 7. quæst. secundæ quæst. princip. agit, an pater, t. qui stipulatus est sibi reddi dotem soluto matrimonio, habeat hoc remedium? vide Barb. in cons. 40. col. 5. in 2. vol. & Imol. in cons. 100.
- 13 Bar. in ead. l. col. 12. in 2. quæst. tertiæ quæst. princip. quærit utrum t. in repetitione dotis doceat prius fieri excusio in bonis mariti, antequam agatur contra tertium possessorem. vide Barb. in cons. 28. col. 8. in 1. vol. & omnino Bal. nouell. in tract. de dote, in 37. priuilegio 8. par.
- 14 Bar. in ead. col. in 3. quæst. tertiæ quæst. princ. inquit, hypothecam t. cadere etiam super feudis donec durat ius mariti. sed Roma. cuius meminit Alex. hic in 5. col. uidetur contrarium affirmare. & de hoc uidetur esse casus clarus, qui inquit, quod nō, in c. 1. in princ. de prohib. feud. alien. per Feder. & ibi gl. & Bal. in l. lex uetigali. ff. de pignor. Bald. in l. j. C. commun. de legat. & in c. 1. col. fi. quib. mod. feud. amit. Io. Fab. & alij. in §. item Seruiana. inst. de action. las. in l. fin. col. 27. & seq. C. de iur. emphyt. & breuiter doct. aiunt, Bartolum in hoc dicto errasse, ut inquit
- 15 Soc. in cons. 19. col. 4. in 1. vol. Sed an t. feudum possit dari in dotem irrequisito domino, quando pater non habet unde filiam dotes aliunde; vide Soc. in d. cons. 19. col. 4. Alex. in cons. 28. in 5. vol. Bal. in c. imperialem, col. 3. uers. an uasallus pro filia, de prohib. alien. feud. per Federi. & quoniam certo modo dari potest in dotem. uide Feli. in c. quæ in ecclesiarum. num. 109. de cons. & uide consiliū. §. 0. nu. 24. inter consilia Curij. An autem in bonis feudalibus relinqui possit usufructus uxori? & teneatur quoddam non, tunc quæro an sâtem debeatur ætimitio?
- 16 & an possint relinqui alimenta t. percipienda ex bonis feudalibus? & isto casu teneatur, hoc fieri posse, & quæ sit ratio diuersitatis inter istum casum & præcedentem, uide hæc omnia apud Paulum de Monte pico in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet. ff. de leg. 2. & an & pro quibus debitis possit feudum occupari, uide apud Albert. Brun. in cōs. 18. In causa uer-

- tente inter spectabiles, in fi. Et dum Bar. subiungit quid de rebus habitis causa exercenda meretur, vide Ias. in d. §. item Seruiana, col. 7. & seq. in st. de acti.
- 17 Bar. in ead. l. col. 1. 3. ait, mulierem t. præsumi dare omnia bona sua in dotem, quando id & dignitas, & mariti facultates exposcunt. idem tenet Alex. in consi. 1. 44. in 5. vol. Contrarium tamen tenuit Dec. in consi. 5. 2. l. & in auth. præterea, ubi etiam Ias. C. und. uir. & uxo. & istam esse communem opin. testatur Curt. iuni. in consi. 1. 68. nu. 4. quam sequitur etiam Mari. Socii. in consi. 2. 9. nu. 1. 6. dicens hoc esse uerum, nisi mulier antea uisisset alteri uiro, cui omnia bona sua dedisset in dotem: nam eo casu etiam secundo dare uideretur, alioqui non. & coniecturamus, quibus mulier præsumitur bona sua omnia dedisse in dotem, vide apud Ange. in consi. 3. 3. 5.
- 18 Bar. in ead. col. vers. quinto quæro, agit de fructibus t. illius anni, quo dos repetitur, utrum sint diuidendi, secundum formam. l. de diuisione, supra eod. tit. vide Anch. in consi. 94. De fructibus uero rerum dotalium an soluto matrimonio sint mariti uel eius heredum, an uero sint restituendi, vide latè per Io. Campegiu in 2. parte ubi loquitur de fructibus quarumcunque rerum & iurisdictionum.
- 19 Bar. in ead. l. col. 1. 4. uers. septimo quæro, tradit quas exceptiones t. admittere debeat iudex in hoc iudicio. De qua re uide omnino Ias. in auth. quod locum. C. de dote caut. col. 7. ad Bar. autem in ead. l. col. 1. 5. in princ. ibi. ista enim, uide Cor. in consi. 8. 5. in 4. vol. in Bar. p. 2. d. 2. 2.
- 20 Bar. in ead. l. & col. vers. secundo quæro, tractat an mulier in casu huius. l. adipiscatur dominium rerum, quæ ei pro dote assignantur. vide Socii. in consi. 60. in 1. vol. & quæ posui supra in princ. huius. l. & dum Bar. in ead. col. 1. 5. in fiduciæ, traditionem in dubio factam uideri causa custodiæ. vide in simili casu Alex. in consi. 84. col. 2. in fi. in 1. uol.
- 21 Bar. in ead. l. col. ante p. quærit, an mulier t. sicut & alij creditores, consequatur bona hypothecata ut pignori incumbat? circa hoc, mulierem scilicet esse tantum mittendam in possessionem bonorum sufficientium pro causa dotis, tradit Ias. hic in 1. col. & vide Alex. in consi. 1. 46. col. 13. in lib. primi & secundi vol.
- 22 Bar. in ead. col. quærit, an maritus t. possit confiteri se ad inopiam uergere, & restituere dotem, ita ut præiudicet creditoribus? & distinguit, ibi autem, ubi ait, maritum reuocare non posse res traditas nisi quatenus essent maioris pretij, ita ut sapienter donationem. vide Alexan. in consi. 1. 42. col. p. in 5. vol. & dum Bar. ibi in uers. videndum est, subiungit, an contractus prædictus sit licitus? Aduerte quoniam ubi de inopia non constaret, huiusmodi restitutio dotis non liberat, nisi quatenus mulier effecta esset locupletior, ut per Bar. in liij. col. 1. supra eod.
- 23 Bar. in ead. l. col. pen. tradit materiam confessionis t. receptæ dotis factæ constante matrimonio, utrum ualeat, De qua re, quia plenè egi in lucubrationibus ad Bar. in rubr. ff. de donat. int. uir. & vx. ideo hic non repeto, sed ibi uide omnino.

Summarium ind. l. si constante. §. si exheredato. ff. sol. matr.

1 Actio de dote non nascitur constante matrimonio.

Bar. ind. l. si constante. §. si exheredato. ff. sol. matr.

1 BAR. in ead. l. si constante. §. si exheredato, col. 2. uers. tertia opinio, inquit, actionem t. de dote non nasci constante matrimonio. Adde istam esse * communem opinionem, ut ait Alex.

* in consi. 1. 06. col. 1. in 5. vol.

Summarium in d. l. si constante. §. quoties ff. sol. matr.

1 Si per maritum non satisfidetur, cum possit, statim in solidum condemnatur.

2 An ex quo, quando, & quomodo interuersum licet percipiantur.

Bar. in d. l. si constante. §. quoties ff. sol. matr.

1 BAR. in ead. l. §. quoties, sic ait in summa, si per maritum t. non satisfidetur, cum possit, statim in solidum condemnatur; sed si non potest, medij temporis interuersum deduceretur. Circa materiam huius. §. attende, quia quamuis hic traditum sit, interuersum peti posse ab eo, qui est eo consuetus, negotiari, ut in liij. §. ff. de eo quod cert. loc. tamen hoc fallit in piscatore, in uenatore, & aucupatore, quoniam respectu harum artium peti non potest interesse lucri cessantis, l. quem-

quemadmodum, uerſi. item Labeo. ff. ad leg. Aquil. tradit Rom. in ſing. 73 r. incip. Tu habuiſti. Præterea, dum ibi paulo poſt agit Bar. quomodo fideiuſſores dotium dentur. vide de hæc re, & quomodo procedat & limitetur apud Bald. nouell. in tract. de dote, in 2 r. priuilegio. Et an
 2 t & quando & quomodo interfuſoria licitè percipiuntur, vide Io. Campegium in tract. de dote, in 6. q. ſecundæ par. quæro utrum interfuſoria ſub eadem hypotheca debeantur, ſub qua ipſa dos debetur. vide Bal. nouel. in tract. de dote in 7. priuilegio. & Antonii de Fano latiſſimè in tract. de pignor. & hypothec. in 4. memb. 2. par. nu. 47. cum ſeq. & dum Bar. in hoc. §. propè ſinem dicit quomodo circa iſtam ſatiſdationem libellus ſit concipiendus, vide Roma. in conſ. 439. in ult. dub. ubi tradit etiam quid ſi maritus ſatiſdationem non reperiret.

Summarium in d. l. ſi conſtante. §. ſi bona. ff. ſol. matr.

1 Si iudicium tenet pro parte, ſufficit ſi pro parte ſeratur ſententia.

Bar. in d. l. ſi conſtante. §. ſi bona. ff. ſol. matr.

1 Bar. in ead. l. §. ſi bona, inquit, ſi iudicium t tenet pro parte, ſufficere ſi pro parte ſeratur ſententia. item in ſiſcum non tranſire iſtantiam iudicij. & dum primam oppoſitionem ſoluit dicens contraria loqui in hærede, ſed ſiſcum non eſſe hæredem, vide Abb. in conſ. 29. col. 2. in 2. volu. quod autem ad ſecundam oppoſitionem Bar. ut non ſufficiat iudicem condemnare pro parte, vide Abb. in c. quia, col. 4. & ſeq. de iudi.

Summarium in l. ſi filioſfamilias. ff. ſol. matr.

1 In peculio filij uideri eſſe quicquid mulier debet filio.

Bar. in l. ſi filioſfamilias. ff. ſol. matr.

1 Bart. in d. l. ſi filioſfamilias, in princ. ait, in peculio t filij uideri eſſe quicquid mulier debet filio: & ideo mulierem poſſe id compenſare. ſubiungit poſtea Bar. hoc uerum eſſe ſi res dos natæ uel amotæ conſumptæ ſunt, & reliqua ut ibi per eum. vide laſ. in §. item Seruiana, col. 13. inſt. de action.

Summarium in d. l. ſi filius ſa. §. maritum. ff. ſol. matr.

1 Res dotales ſunt mulieris ſecundum iura ſforum.

Bar. in d. l. ſi filioſfamilias. §. maritum. ff. ſol. matr.

1 Bar. in ead. l. §. maritum, uer. ultimò hic uidetur, ait textum hunc innuere res dotales eſſe mulieris ſecundum iura ſforum. vide Raph. Cuma. in conſ. 20. & Card. in conſ. 95. col. pen.

Summarium in d. l. ſi filius ſa. §. ſi uir. ff. ſol. matr.

1 Succellor an & quando teneatur ſtare locationi factæ à ſuo auctore.

Bar. in d. l. ſi filioſfam. §. ſi uir. ff. ſol. matr.

1 In Bar. in ead. l. §. ſi uir, tradit an & quando ſuccellor t teneatur ſtare locationi factæ à ſuo auctore: vide Salic. & alios in l. emptorem. C. loca. Alex. in conſ. 118. col. pen. in 5. vol. Abb. in c. quætelam, ne prælat. uic. ſuas. Roma. in conſ. 22. col. 2. & Socin. in conſ. 32. in 1. vol. Curt. in conſ. 101. & pro limitatione uide Impl. & doct. in l. filioſfamilias. §. Diuiſi. de leg. 1. & ibi laſ. & doct. in l. qui abſenti. §. 1. ff. de acquir. hæred. An autem conductor poſſit expelli de re condu-
 ctæ, in qua habet hypothecam, ſi ei offeratur pœna uel intereſſe: Soc. in conſ. 90. in 4. vol. & an & quando ſuccellor in beneficio teneatur ſtare locationi factæ per ſuum prædeceſſorem: vide Alex. in conſ. 160. in 6. vol. Raph. Fulg. in conſ. 126. & laſ. in conſ. 94. in 1. vol. & apoſtillas hic ad Bar. poſitas.

Summarium in l. ſemel mora. ff. ſol. matr.

1 Oblatio ſequens purgati moram præcedentem.

2 Mora purgari non poteſt, quando iuramentum interuenit.

3 Papa qui intrauit congregare concilium infra biennium, poteſt moram purgare, illud congregando, etiam in elapſo biennio.

4 Oblatio debitoris an & quando eum teneat, & excuſet.

Bar.

Solutio matrimonio.

Bar. in l. semel mora. ff. sol. matr.

- 1 **BART.** in d.l. semel mora, inquit, oblationem sequentem purgare moram præcedentem. De hac re vide Bar. & doct. in l. si mora, supra eod. tit. Et in hac materia scias communiter moram purgari non posse, quando præfixa est dies & poena. gl. in c. mora, de reg. iur. in 6. de qua re vide Alex. disting. in cons. 23. in 4. vol. & moram purgari non posse quando lapso termino lex facit executionem ipso iure extinguendo ius morosi, vel illud in aliud transferendo. est gl. sing. in c. cupientes. §. quod si per xx. in uerbo, spectatur, de elec. in 6. tradit Aret. in cons. 94. col. pe.
- 2 Item mora t purgari non potest, quando iuramentum intercessisset. Bar. Ang. & alij in l. si insulam, in 4. quæst. ff. de uerb. oblig. & Alex. in cons. 149. in 7. vol. Tamen uidetur moram quandoque purgari posse, etiam in obligationibus iuratis, quando post moram non succedit obligatio ad aliud. l. si seruis. §. sequitur, & Linterdum. ff. de uerb. obligat. tradit Salic. in hac l. & propterea Card. Iacobatus in tract. de Concilio, in 7. libro insert, Papam, t qui iurauit congregare Concilium infra biennium, posse moram purgare, illud congregando etiam elapso biennio. ad quod uidet omnino Abb. in cons. 93. in 1. volu. Et an & quando & infra quod tempus possit mora purgari, uide Fulg. in cons. 154. Ant. de Butr. in c. breui, de iureiur. Socin. in cons. 199. in 1. vol. Decium in cons. 41. & omnino omnia quæ ad moram attinent, vide apud Salic. in tract. de mora. & Marcum Antonium Bauerium in tract. de mora. An autem & quando oblatio debitoris t eum releuet & excuset. vide Bar. in l. acceptam. C. de usur. Fulg. in cons. 139 & in cons. 120. in fi. & Antonium de Fano in tract. de pignor. & hypothec. in 3. memb. secundæ par. nu. 97. An oblatio uerbali sufficiat? Alex. in cons. 148. in libro primi & secundi vol. & in cons. 128. col. 4. in 4. vol. ubi ait quamuis aliàs non sufficiat, tamen sufficere ad impediendam irrevocabilem pignoris ueditionem. l. fundus qui Lucij Titij, de rescin. uend. Imol. in d. l. si mora, & quæ dixi supra.

Summarium in l. quoties. ff. sol. matr.

- 1 *Pater appropriat sibi actionem de dote si ante matrimonium stipuletur, uel post tempore traditionis, alio qui uerò non, si ei filia non consentit.*
- 2 *Intellectus ad l. post dotem, infra eod. tit.*

Bar. in l. quoties. ff. sol. matr.

- 1 **BAR.** in d. l. quoties, sic ait in summa. Pater t appropriat sibi actionem de dote si ante matrimonium stipuletur, uel post tempore traditionis; alioqui uerò non, si ei filia non consentit. Attende tu casum, in quo pater præiudicat filiz, sine ipsius consensu. l. si maritus confiteatur se mille dotis nomine recepisse, postea ostenditur instrumentum eodem die confectum, in quo pater mulieris promittit quinque centum, asserens hanc esse ueram dotem, nam eo casu mulier non poterit exigere nisi quinque centum tempore quo dos est restituenda. Curt. in cons. 54.
- 2 Bar. in ead. l. in fi. oppo. d. l. post dotem, t infra eod. tit. Attende quoniam propter contrariu huius illa l. post dotem, decem habet uarios intellectus, quos uide, & ab unoquoque illorum datur singularis declaratio seu limitatio ad istum tex. & ibi uide omnino Ias. in 3. lectura & ultima gl. quam Bar. legit in 8. lectura, & Ias. in 7. in ordine ad gl. & in lectura quam ponit Bar. quæ in ordine est sexta, & apud Ias. 8. quæ quidem tres lecturæ sunt* communiter approbatæ, & ponunt singularia documenta. & uide etiam ibi Bar. in 4. col. uerfic. expeditis lecturis, ubi tradit quid si maritus confiteatur se habuisse & recepisse dotem, qua promisit patri stipulanti, an præsumatur numeratio præcessisse stipulationem? quo casu patet ex intervallo filiz præiudicare nõ posset, ut hic. ubi uerò numeratio stipulationem incontinenti præcessisset, tunc ualeret stipulatio etiam in præiudicium filiz, ut hic.

Summarium in l. si marito. ff. sol. matr.

- 1 *Pro qua parte, bona mariti publicantur, pro ea parte fiscus ad dotem obligatus est.*

Bar. in l. si marito. ff. sol. matr.

- 1 **BART.** in d. l. si marito, ait, pro qua parte bona t mariti publicantur, pro ea parte fiscum ad dotem obligatum esse. De hac re uide Bar. & Bal. in l. princeps. ff. de uerb. signifi. & in l. ij. ff. de

ff. de bonor. poss. & in l. si quis seruum. §. fin. ff. de leg. 2. & Bart. in l. iij. §. ex causa. ff. de iur. fisc. & & omnino lo. Campegium in tract. de dote, quæst. 217. tertiæ par. & in quæst. seq. ubi ponit limitationem. & ibi habetur, mulierem non posse impedire publicationem bonorum mariti pro sua dote: quia ei saluum est ius suum. Attende etiam quia dispositio illius. l. si marito, uideatur procedere tantum soluto matrimonio, alioqui eo constante, ut per Imolhic, & per Ias in d. l. si constante, col. 27. in §. quæst. primæ q. princ. Bar. supra eod. ubi hoc conatur probare, quam uis Bar. contrarium sentiat, uide doct. quos præmemorauimus.

Summariu in d. l. si marito. §. si uoluntate. ff. sol. matr.

1 Hæres patris cogitur ad dotandam filiam.

Bar. in d. l. si marito. §. si uoluntate. ff. sol. matr.

1 BAR. in ead. l. §. si uoluntate, ait, hæredem t. patris cogi ad dotandam filiam. uide quomodo hoc dotandi onus transeat ad hæredes patris. per Soc. in cons. §. 7. in 4. vol.

Summariu in l. si prior maritus. ff. sol. matr.

1 Maritus simpliciter promittens quod debet, intelligitur de debito cum effectu, & deducto ne egeat.

Bar. in l. si prior maritus. ff. sol. matr.

1 BAR. in d. l. si prior maritus, ait, quando maritus t. simpliciter promittit quod debet, intelligitur de debito cum effectu, & deducto ne egeat: si uero promittit centum quæ debet, & sic quantitatem expressam, & eo casu insoludum teneri. uide Imol. in consi. 102. col. 6. & seq.

Summariu in l. quæ dotis. ff. sol. matr.

1 Adhibitus ad stipulandum partem dotis, an & quando censetur adhibitus animo donandi.

2 Donatio, in qua facta est mentio mortis, in dubio censetur esse donatio causa mortis.

3 An donatio sit facta causa mortis, uel inter uiuos, quando in ea sunt uerba importantia utrum, et aliud.

4 Donatio causa mortis potest probari per testes non rogatos.

5 Quando in donatione non est facta mentio mortis, dicitur donatio inter uiuos.

6 Nunquam donatio in dubio præsumitur, nisi ex modo uel genere aliud inducatur.

7 Quando quis dicitur consentire.

8 Qui non est præsens, & si uis, an pro consentiente habeatur.

9 Quando aliquis tacet propter reuerentiam, tunc non præsumitur consentire.

10 Quando tacens potest contradicendo actum impedire, & non fecit, habetur pro consentiente.

11 Ego non uideor consentire, quando agitur de magno præiudicio.

12 Subscribens utrum censetur consentire.

13 Illi qui se subscribunt in pagina alba, non obligantur.

14 Subscriptio an & quando obliget.

Bar. in l. quæ dotis. ff. sol. matr.

1 BAR. in d. l. quæ dotis, tractat, an & quando adhibitus t. ad stipulandum partem dotis, censetur adhibitus animo donandi. & in 1. col. uerf. oppo. de l. cum maritus. §. fin. ff. de pact. dotal. dicit ideo ibi præsumi donationem, quia fuerunt adhibiti ad stipulandum in uno casu, & in alio non. et reprobat solutionem glo. quæ est ibi, scilicet ibi consistere de animo donandi, dicens hanc esse diuinationem. Attende quomodo dici possit ibi donandi animum interuenisse, cum mulier fratri, & sic extraneo fuerit stipulata dotē sibi debitam, quia censetur ei stipulata ut procuratori, per ea, quæ dicit Bar. infra in hac eadem l. in 3. col. uerf. quæro ulterius. maxime cum in d. l. cum maritus. §. fin. frater postea fuerit etiam eandem dotem stipulatus, atque ita uidetur stipulatus ut procurator, uel ut mandatarius. Quo autem ad intellectum Bar. ad illam. l. cum maritus, in §. si. tenendo eum, inquit Aret. in consi. 74. illum. §. esse singul. Tamen contra hunc Bartoli intellectum, qui uult eum, qui adhibet ad stipulandum in uno casu tantum censeri animo donandi adhibuisse, uidetur tex. in l. post dotem, secundum sextam lectionem, infra eodem ubi Ias. in versic. Quinto subtiliter ponderat. Ibi enim pater stipulatus est dotem reddi filie in casu diuortij, atque ita in uno tantum casu, & tamen ibi uidetur adhibitus ut procurator,

C non

Solutio matrimonio

non autem animo donandi, atque ita contra hoc Bar. documentum; cogita.

- 2 Bar. in ead. l. colu. 2. inquit, donationem, in qua facta est mentio mortis, in dubio censi esse donationem causa mortis. hoc intellige uerum esse in dubio, alioqui uerò in casu claro, ut puta si expressè donans dixisset, se inter uiuos donare: nam tunc mentio mortis nihil operatur. Cyn. & alij in l. ij. C. de iur. dot. Alex. in consi. 14. in 1. uol. Et an & ex quibus coniecturis præsumatur donatio inter uiuos, quando in ea facta est mentio mortis, vide omnino Areti. in consi. 74. vbi subtiliter loquitur, & Dec. in consi. 470. & Soc. in consi. 53. in 1. uol. vbi inter cætera inquit, illam donationem, in qua posita est clausula, purè, & simpliciter, dici esse inter uiuos, quamuis in ea fuerit facta mentio mortis. Et an donatio sit facta causa mortis, uel inter uiuos quando in ea sunt uerba importantia unum & aliud, vide per Angel. in consi. 254. Quid si donatio habet figuram causa mortis, an si non ualet ut donatio causa mortis, ualet ut donatio inter uiuos, & contra? vide Soc. in consi. 232. in 1. uol. An donatio causa mortis lucra facta hoc pacto ut reuocari non possit, iudicari debeat ut donatio causa mortis, an uerò ut donatio inter uiuos? vide Decium in consi. 325. Item scias donationem causa mortis probari posse per testes non rogatos: quia hoc non reperitur prohibitum nisi in testamento. Soc. in consi. 237. in 1. uol. Et tamen donatio causa mortis uidetur esse ultima uoluntas. l. j. C. de impon. lucra. descrip. lib. 1. o. l. fin. C. de donat. cau. mor. tradit Fulg. in consi. 88. Et an magis iudicetur ultima uoluntas quam contractus, an contra, vide Soc. in consi. 112. in 1. uol. & Mari. Soci. iuni. in repet. l. sciendum. ff. de lega. 1. Item donandi facultas alicui concessa non includit donationem causa mortis. Soc. in consi. 19. col. 5. in 1. uol. Quando autem in donatione non est facta mentio mortis, tunc eam inter uiuos, dicit Bar. esse existimandam. sed huic conclusioni statim opponit de l. Procula. ff. de probat. Tu de cæra d. l. Procula ut per Alex. in consi. 53. in fin. in 4. uolu. & Socin. in consi. 25. col. 3. in 4. uolu. & Maria. Soci. iuni. in consi. 128. nu. 26. cum seq. & omnino uide quæ posui ad Bar. in d. l. Procula. & dum Bar. ibi subiungit, an ratione coniunctionis præsumatur donatio: vide Socin. in consi. 73. col. pen. in 1. uol. vbi ait nunquam esse præsumendum donationem etiã inter fratres, quando capi potest alia cõiectura, immo magis esse coniiciendum rem à lege prohibitam, quam donationem. Et dum postea dicit Bar. nunquam esse præsumendam donationem in dubio, nisi ex modo uel genere aliud inducatur, uide Alexan. in consi. 241. Habita super narratis, col. fin. in lib. primi & secundi uolu. & dum Bar. ibi col. ante pen. uerf. procedo ulterius, querit an si consensu tibi uendenti rem meam uidear donare. vide circa istum consensum apud Soci. in consi. 200. col. 3. in 1. uol. & apud Alex. in l. sæpe. col. 6. ff. de re iudic.
- 7 Bar. in eadem col. uerf. habemus uidere, tradit, quando quis dicatur consentire. De hac re uide plenè apud Felin. in c. nonne, col. 2. de præsumpt. in c. cum omnes, col. 6. de constitu. Ana. in c. Petrus, de homicid. Roma. in singul. 712. cum ibi addit. per Castill. Areti. in consi. 129. & in consi. 141. Abb. in consi. 40. in 2. uol. Et quia memini me multoties in præcedentibus lucubrationibus tradidisse an & quando præsentia cum taciturnitate habeatur pro consensu, non repetam. Dum autem subiungit Bart. quid de eo, qui non est præsens & sciuir, an pro consentiente habeatur? vide Soci. in consi. 167. col. 3. in fin. in 1. uol. vbi ait quòd non, & citat hoc Bartoli documentum. vide etiam Areti. in consi. 140. col. 1. & in consi. 169. col. pen. Et dum progreditur Bar. quando necesse est ut taciturnitas alicui extremorum applicetur, vide Socin. in consi. 107. col. 3. in 1. uol. Tradit postea Bart. ibi in 2. colu. continuando ad præcedentia, quando agitur de meo præiudicio circa ius, quod habeo in re tertiæ personæ, quia uenditur res mihi obligata. Ad hæc uide Ias. in §. item Seruiana, col. 8. inst. de action. & in l. cum proponas, in fine. C. de pact. Alexand. in consi. 273. In causa uertente. colu. 2. in lib. primi & secundi uolu. & in consi. 20. colu. penult. uerf. præterea sola præsentia, in 3. uol. & in consi. 8. in 5. uolu. Abb. in consi. 81. Roman. in consi. 14. colu. 2. Et dum subiungit Bar. fallentiam ut hoc non procedat ratione coniunctionis sanguinis, & eam limitat non habere locum quando aliquis taceret ob reuerentiam: quia tunc præsumitur dissentire, uide Alex. in d. consi. 20. col. penult. in 3. uolu. & Felin. latè in 3. p. causam matrimonij, de offic. delega. Item quia Bart. ibi ait, eum,

qui

- qui contradicendo non potest actum impedire, non uideri consentire quamuis taceat. contra hoc uidetur urgere tex. in l.ij. ff. ad municip. per quem ait Aret. in consi. 9. i. in fi. patrem, qui est præsens quando filius eligitur decurio, teneri tanquam fideiussorem ad omnia, quæ filius male gessit: et tamen non constat, eum prohibere potuisse, si contra dixisset. Quando autem ta-
- 10 cens poterat contradicendo actum impedire, ait Bar. eum haberi pro consentiente. & an requiratur ut ipse taceat dolo an non? vide Aret. in c. ad petitionē, col. 3. & fi. de accusa. & Alex. in litem quia. ff. de pact. Postea inquit Bar. in ead. col. in tertio casu, quando actus respicit præiudicium circa ius personale, eo casu tacentem non haberi pro consentiente nisi favore pupillorum. vide Alex. in consi. 152. visis dispositionib. col. fi. in lib. primi & secundi uol. & Soc. in consi. 214. col. 3. in 1. uol. Præterea Bar. in ead. col. vers. quæro quid si sum præsens & taceo in causa difformi, tractat quid dicendum sit quando intras in possessionem uel accipis de rebus meis, & taceo. vide Alex. in l. non solum. §. morte, col. 8. vers. et uidetur. ff. de oper. nou. nunci. et dum-
- 11 ait me uideri dissentire tñ agitur de magno præiudicio, vide Soc. in consi. 167. col. 3. in 1. uol. & Abb. in c. in causis, de elect. si uerò agitur de modico præiudicio, ait præsumi cōsensum. vide Abb. in consi. 40. in 2. uol. Imol. in consi. 82. in fi. & Alex. in consi. 143. Circa primum dubium, col. fi. in lib. primi & secundi uol. et de hac re uide quæ plenè posui ad Bar. in l. non est mirum.
- 12 ff. de pignor. actio. Quærit deinde Bar. ibi propè si quid de subscribente f utrum censetur cōsentire. & dicit eum, si non ut testis subscripsit, consentire censerī, dummodo non erret. vide Feli. in c. quoniam contra, col. 24. de probat. & in c. cum uenerabilis. col. u. 5. de except. & in c. cum inter, col. 3. de re iudic. & glo. & doct. in c. si quis presbyterorum. de reb. eccl. non alienan. Barb. in consi. 86. col. 3. in 3. uol. Attende tamen in re proposita quoniam subscribens non intelligitur se obligare nisi sciuerit & legerit contenta in scriptura. l. fi. vbi Bal. C. plus ualer. quos agi. ita not. inquit Firma. in tract. de episcopo in 1. par. in 3. lib. q. 16. vbi latè tradidit hanc materiam subscriptionis & sigilli. et inter cætera inquit, eos, qui se subscribunt tñ in pagina alba, ut mukoties fieri contingit, non obligari: dicens se pluries de hoc interrogatum ita respondisse & consuluisse. Addit etiam, subscriptionem factam ab aliquo de mandato illius, qui scribere nesciebat, obligare mandantem. communiter autem subscriptio operatur perinde ac si tota scriptura à subscribente fuisset confecta, Bar. per istum tex. in l. emptor. §. Lucius. ff. de pact. &
- 14 Dec. in auth. si quis in aliquo, nu. 16. C. de eden. Soci. in consi. 68. in 4. uol. Et an & quando t subscriptio obliget? uide omnino Io. Baptistam Caccialupum in tract. de transactionibus, in 1. 2. q. nu. 14. cum seq. & Crauet. in consi. 73. nu. 39. & quæ posui ad Bar. in l. ad monendi, in 8. annot. ff. de iureiur. & in l. non est mirum. ff. de pign. actio. Postremò tradit Bar. de illo, qui sigillum apposuit, an consentire uideatur. De hac re uide Firma. in d. tract. de Episcopo. in 3. lib. quæst. 17. Feli. & Barb. in c. tertio loco, col. 1. de probat. Roma. in consi. 303. & de sigillo uide multa per Feli. in c. coram dilecto, col. fin. de off. deleg. & in c. post cessionem, de probat. vbi Bal. & Anr. de Butr. Barb. in consi. 86. col. fi. in 3. uolu. Attende etiam in re proposita, si ego uendo uinum alicui, qui proprio suo sigillo uegetem impressit, periculum pertinere ad emptorem: quia ex impressione sigilli fuit in eum translata possessio: ita not. ait Bal. in rubrica. C. de peric. & com. mod. rei uend.

Summarium in l. Titia. ff. sol. matr.

- 1 *Causa matrimonij quando incidenter occurrit, potest cognosci à iudice laico.*
- 2 *Si dubitatur, utrum contractus à quo factum descendit, sit usurarius, solum ad iudicem ecclesiasticum pertinet.*
- 3 *Quomodo pater probabit, sibi filiam consentire.*

Bar. in l. Titia. ff. solu. matr.

- 1 *Bar. t. in d. l. Titia inquit, causam t matrimonij, quando incidenter occurrit, posse cognosci à iudice laico. sed Rosell. in Monarchia. fol. 12. reprobat hoc Bart. documentum, dicens se indistinctè tenere causam matrimonij, qualiscunq; illa sit, semper à iudice ecclesiastico debere cognosci, per tex. hic allatum in c. tuam, de ordi. cogni. Ad rem faciunt trad. per Abb. in cap. ex*

- quando non potest agi nisi consentiente illo, cui debet queri eueniente conditione. Pro opinione Bar. facit quod docuit la. in l. ij. col. 2. dum citat Bar. in consi. 1 26. supra eod.
- 2 Bar. in ead. l. in 3. col. in sexta lectura, ait, patrem t in dubio censerī stipulari ut procuratorem filiz. Vide Alexan. in consi. 300. viso instrumento, col. 3. in lib. primi & secundi uol. & in consi. 237. visis processibus, eod. uol. vbi ait, quando exprimitur nomen officij, semper actum præsumi factum nomine illius, a quo habet officium, & in consi. 37. viso d. instrumento, col. 3. in 3. uol. Ju. & in consi. 90. col. fi. eod. vol. vbi ait, si aliquis habet mandatum ad emendum certum prædiū, & illud postea emat, eum censerī emisse prætextu illius mandati, & nomine illius, qui fecit mandatum. & uide etiam in l. si quis procurator. ff. si quis caut. & ad rem optimè faciunt trad. per Abb. in consi. 1 5. in 2. uol. vbi ait, si aliquis enunciatiuè dicat in aliquo actu se esse heredem Titij, præsumendum esse eum fecisse illum actum tanquam heredem Titij. vide omnino ad hæc quæ posui ad Bar. in l. fi. ff. de inst.
- 3 Bar. in ead. l. col. 5. in 1. q. inquit, verba t quæ a notario in instrumento poni consueuerunt, scilicet Titium confessum esse se habuisse & recepisse, quamuis sint præteriti temporis, tamè intelligenda esse de modica præteritione, scilicet de illo tempore, quo conficitur instrumentum. vide ad hæc Alex. in consi. 2. col. pen. in 4. vol. & in consi. 1 53. col. 2. in 5. uol. vbi loquitur in cōtractu matrimonij. Corn. in consi. 143. col. 1. in 4. uol. & la. in rubr. C. qui admitt.
- 4 Bar. in ead. l. col. 8. querit, an dos t profectitia transeat ad filios? vide Imol. in consi. 63. Bar. in ead. col. 8. in 5. q. querit, an dos profectitia ad patrem reuerti debeat quādo filia mortua est in matrimonio superstitibus liberis? vide Fulg. in consi. 66. incip. Ser. Guarnierius, & Alex. in cōf. 179. viso themate superscripto. in lib. primi & secundi uol. & dum Bar. tangit, dotem esse proprium patrimonium mulieris, vide quid ex hoc inferat Soc. in consi. 25. col. 6. in 1. uol. & in consi. 100. col. 2. in 3. uol.
- 5 Bar. in ead. l. col. 8. tradit, an dos t profectitia ad patrem uel ad liberos mulieris trāseat, aliqua consuetudine non obstante? vide Alex. in consi. 1 12. & 1 15. vetus & trita, in 1. uol. & in consi. 148. in lib. primi & secundi uol. & in simili casu in consi. 25. Attentis, in fin. in 5. vol. & ad ea, quæ postea subiungit Bart. dicens, quæst. fuisse determinatam Bononiæ, uide Imol. in consi. 64. & Alex. in d. consi. 1 15. Bal. in consi. 7. in 1. uol. & Fulg. in consi. 59. & in consi. 66.
- 6 Bar. in ead. l. col. pen. in 6. quæst. querit de dotis t priuilegijs, utrum alteri quāam filiz competant et quia circa hoc dubitatur, an dotis priuilegia in cessionarium transeant. uide oīno Ant. de Fano in tract. de pignorib. & hypothe. in 4. membro secundæ par. nu. 120. cum seq. Et dum Bar. prosequendo istam quæstionem tradit, an in cessionarium transeant priuilegia uiuēte muliere? & dicit se inuenisse tex. qui turbauit spiritum suum, in auth. ut exac. instan. dot. Dicas huic similem esse textum. in §. fi. in auth. vt immobi. Postea Bar. subiungit, quandam esse cessionem, quæ fit ex uoluntate, & isto casu priuilegium non transire: vide Soci. in consi. 279. in 1. uol. & ad ea, quæ ibi in fi. Bar. docuit sequendo rem propositam cessionis, vide Soc. in consi. 143. col. fi. in 1. uol. & in l. ij. §. quod si in patris, col. fi. supra eod. Postremū querit Bar. pater t dedit dotem filiz, & stipulatus est pro filiz, quæ postmodum mortua est sine liberis, utrum succedat pater solus, an pater & mater? vide Roma. in consi. 48. in 2. dubio.

Summarium in Lin insulam. ff. sol. matr.

- 1 *Mors ciuile patris facit, ut actio de dote in solidum sit ipsius filie.*

Bar. in Lin insulam. ff. sol. matr.

- 1 BAR. in d. Lin insulam, inquit, mortem t ciuilem patris facere, vt actio de dote in solidum sit ipsius filiz. adde tu, quando mors ciuilem eundem effectum operatur, quem mors naturalis, tūc id, quod in uno istorum casuum est constitutum, locum habet etiam in alio. Bal. post Dyn. in l. Deo nobis. C. de episc. & cler. Abb. quem uide omnino in quæst. incip. Episcopus, col. fin. vide quid ex hoc tex. inferat, Alex. in consi. 88. col. 2. in 3. uol. & de morte ciuili & naturali, uide Alex. in consi. 13. in 3. uol. Soc. in consi. 92. in 1. uol. & Fel. in c. licet undique, col. 2. de off. deleg.

Solutio matrimonio.

Summarium in d.l.in insulam. §. fructus. ff. sol. matr.

1 Vir non lucratur fructus dotis putatiue.

Bar.in d.l.in insulam. §. fructus. ff. sol. matr.

1 BAR. in ead. l. §. fructus, ait, uirum t non lucrari fructus dotis putatiue. Adde an uir lucretur dotem seu partem dotis, quam lucraturus esset si uera esset uxor, quando est putatiua. uide tex. cum gl. in l. pen. §. si. ff. quod fals. tut. aut. & de tota hac re dotis putatiue, uide Bal. nouell. in tra. 6a. de dote, ubi ponit omnes conuenientias, & differentias dotis ueræ & putatiue. Attende etiam quia maritus lucratur dotem putatiuam, quando interuenit dolus dantis, & hoc fit per exceptionem, Io. Campegius in tract. de dote, in 8. q. quintæ par.

Summarium in d.l.in insulam. §. usuras. ff. sol. matr.

1 Debitum hinc inde ex causa usuraria compensatur.

2 Usura etiam usque in uno nummo est prohibita, & aliter sentiens, tanquam hæreticus iudicatur.

3 Interusuria dotis an & quando licite percipiantur.

4 Mulieri passæ moram in dote restituenda, sibi soluto matrimonio usura non debetur.

5 Usuræ quæ debentur marito, an sint loco usurarum siue alimentorum.

6 An dotis interusuria, siue alimenta, siue interesse debeantur sub eadem hypotheca, sub qua debetur dos.

7 Fructus percepti ex rebus mulieris, an, & quando sint ei à mariti hæredibus restituendi.

Bar.in d.l.in insulam. §. usuras. ff. sol. matr.

1 BAR. in ead. l. §. usuras, sic ait in summa. Debitum t hinc inde ex causa usuraria compensatur. Item marito non debentur usuræ, qui non alit uxorem. Ad materiam huius. §. uide Soci. in consi. 128. in 1. uol. & dum Bar. subiungit, vtrum de iure canonico debeantur, uide remissiuè apud Ias. in §. fuerat, col. 3. vers. Hinc sumpta, insti. de action. vbi latissimè. & ibi etiam docuit, nunquid ualeat statutum uel consuetudo sit seruanda, ut pro centum debeantur decem, aut o-

2 cto; & citat memorabile illud uerbum Bartoli usuras usque in uno nummo esse prohibitas, & aliter iudicantem tanquam hæresis reum esse relegandum. immo neque munuscula ex pacto licite percipiuntur, secundum Abb. in consi. 34. in 1. uol. & ad rem faciunt trad. per Alex. in consi. 80. in 3. uol. & ut certum quid debeatur pro usura retardatæ dotis à statuto fieri non posse, tradunt Card. & Imol. in clem. 1. de usur. Iaco. Butrig. in l. cunctos populos. C. de summ. Trinit. & ibi Ias. col. 1. vers. & pro hoc. & doct. comm. hic. & in c. salubriter. de usur. vbi traditum est, interesse liquidandum in plus & minus secundum qualitatem personarum exigi posse, usuras uerò certas non posse: & pro ista opinione est glo. in c. non licet, per illum tex. 1. o. distin. & ista

* est * commu. opin. & magis tutâ, ut per Ias. post Angel. de Aret. in d. §. fuerat, nu. 19. cum ibi traditis in apostill. Ad quæ uideatur Soci. idem sentiens in consi. 179. et an & quando & quomodo

3 do t interusuria dotis licite percipiantur, Soci. in consi. 88. & in consi. 103. in 4. uol. & omnino Alexand. in consi. 74. in 5. uol. & in consi. 31. & in consi. 200. in 6. uol. uide plenè de hac re apud Io. Campegium in tract. de dote, in 6. quæst. secundæ par. sed hic oportune queritur, an usuræ in casu, quo peti possunt, censeantur remissæ quando petitæ non fuerunt infra decennium? uide Ias. in l. quæ dotis, supra eodem tit. & in d. §. fuerat. Alexan. in consi. 60. in 4. uol. &

4 in consi. 39. col. 4. in 6. uol. Et dum postea subiungit Bar. mulieri t passæ moram in dote restituenda sibi soluto matrimonio usuram non deberi. Adde etiam mulierem non posse pecunias dotales apud aliquem deponere, & ex ea lucrum percipere absque periculo damni (ut fit quotidie) quia secundum magis * commu. opin. est usura, ut per Soci. in consi. 111. col. fin. in 3. uol. vbi ait, se pro ista opinione consuluisse Florentiæ, & multos doctores se illi consilio subscripsisse. uide Crauet. in consi. 89. Declara tamen, id quod prædiximus de muliere passâ moram in dotis restitutione, ut non habeat locum intra annum, qui datur hæredibus ad restituendas res mobiles: nam si non habet unde se alat, tenentur hîdes eâ alere. l. vnica. §. exactio. C. de rei uxori.

* act. vbi gl. in uoce, restituendis. Qñ aut incipiant currere usuræ ex parte mariti, tradit Ias. in d. §. fuerat, col. 4. vers. Qñ aut incipiant. An usuræ, t quæ debent marito sint loco usurarum, siue alimentorum,

torum,

torum, maxima est dñia, qm̄ si loco usurarum, censentur remissæ qñ maritus per aliquod tps eas non petijt, vt prædictū est; alioqui uerò si loco alimentorū ptererent, vt per Bar. in l. quæ dotis, col. 2. vers. oppo. de l. Procula, suprà eod. tit. & ibi las. col. 3. uers. in ea glo. & ibi tradit et nunquid ille, qui cessat aliquid petere, maximè in dote remissæ cēseatur. et ad prædicta uide Alex. in cons. 2. vjsio themate, in 4. uol. & latè in cons. 7. 4. viso titulo, in 5. vol. & præcisè ad documentum Bar. hic, de marito sustinente onera matrimonij, quomodo ei usuræ debeantur, vide eundem Alex. an. in cons. 1. 47. p̄p̄eçtis instrumentis. eod. 5. vol. Ad rem. faciunt trad. per Abb. in cons. 3. 9. in 2. vol. Anch. in c. peccati uenia, col. 10. de reg. iur. in 6. Roma. in cons. 5. 17. in 2. du bio. Aret. in cons. 5. 6. col. 4. & in cons. 4. 8. col. 3. Corn. in cons. 1. 45. in 2. uol. & in cons. 7. 1. & in cons. 1. 65. & in cons. seq. in 4. uol. Soci. in cons. 1. 09. in 2. dubio. & in cons. 1. 26. Ange. in d. 5. fuerat. col. 4. Bal. in cons. 94. & in cons. 3. 69. in 1. uol. & in cons. 474. in 3. uol. Fulg. in cons. 1. 96. & in cons. 201. Paul. de Castr. in cons. 3. 86. an autem dotis t̄ interusura siue alimenta, siue interesse debeantur sub eadem hypotheca, sub qua debetur dos? uide Bal. nouell. in trac. de dote, in septimo priuilegio, & latissimè Ant. de Fano in trac. de pignor. & hypothe. in quarto membro secundæ par. princip. nu. 47. cum sequ. Item mulier potest retinere domum, in qua habitabat uiuente marito, pro interesse dotis. et ad ea, quæ dixit Bart. scilicet mulieri moram passæ in restitutione dotis usuras non deberi, dicas ei tamen fructus esse restituendos, sed non semper ut per Paul. de Castr. in cons. 65. col. pen. in 1. uol. secundum nouam impressionem. Et an & quando t̄ fructus percepti ex rebus mulieris sint ei à mariti hæredibus restituendi, uide Aret. in cons. 1. 60. & plenè Dec. in cons. 5. 21. ubi loquitur de triplici patrimonio uxoris, & quid iuris sit in fructibus perceptis ex unoquoque eorum. & Raph. Cuma. in cons. 1. 04. & 10. Campegium in trac. de dote, in 7. & in 9. q. primæ par. & latissimè in secunda par.

Bar. in l. si maritus. ff. sol. matr.

Bar. in d. l. si maritus, agit, de cessione. Adde ibi in fin. Roma. in cons. 4. 13. colu. penult. in octauo dubio.

Summarium in l. si focer. §. Lucius. ff. sol. matr.

1 Dolo petis id, quod restitutus es.

Bar. in l. si focer. §. Lucius. ff. sol. matr.

1 Bar. in d. §. Lucius, colligit regulam illam, Dolo petis t̄ illud, quod restitutus es, procedere solum quando ille est restitutus ei, à quo petit; alioqui uerò si alij. Adde istam regulam non habere locum in aliquibus casibus, vt per Fel. in c. debitores, nu. 5. de iureiur. ubi multas attulit limitationes. & Paul. de Castr. in cons. 3. 25. in 1. uol. secundum nouam impressionem. Ex ad rem faciunt trad. per Ange. instit. de except. in princip. col. 3. 6. & Roma. in cons. 204. co lu. 3. in fi. Et dum Bar. paulò post subiungit, dotem posse peti propter commodum interusurij, neq; obstat regulâ, dolo petis, uide las. in l. cum quis, col. 7. uers. in ea gl. C. de iur. & fac. ignor.

Summarium in l. Caius. ff. sol. matr.

1 Ex pacto aui materni dotem dantis soluto matrimonio, actio queritur mulieri.

Bar. in l. Caius. ff. sol. matr.

1 Bar. in d. l. Caius, sic ait in summa, ex pacto t̄ aui materni dotem dantis soluto matrimonio actio queritur mulieri. uide Alex. in cons. 1. 3. Ex his, quæ in 2. dubio. in 1. uol. & Imol. in cons. 64. & ad ea quæ Bar. ait in fi. huius. Lin d. cons. 1. 3. in 1. vol. & in cons. 1. 9. col. 3. uers. nunc capio, in 4. uol. & in cons. 1. 58. in 3. dubio. in 5. uol.

Summarium in l. cum mulier. ff. sol. matr.

1 Sine marito excipias de adulterio, siue uxorem criminaliter accuset, ut dotem lucretur, lenocinij exceptione repellitur.

2 Replicatione turpitudinis, non tollitur exceptio turpitudinis.

3 Contra personam replicari non potest.

- 4 Si statuto cautum est, ut certa gabella de quolibet contractu solvatur, alioqui ipso iure contractus non valeat. & ego emi fundum à te, & non fuit soluta gabella ab aliqua partium, cui solutio competat.
- 5 Quid iuris si obijciatur exceptio infamiae inter partem, & testem.
Bar.in l.cum mulier. ff. sol. matr.
- 1 BAR. in d.l. cum mulier, sic ait in summa, sine maritus t excipiat de adulterio, siue uxorem criminaliter accuset, ut dotem lucretur, lenocinii exceptione repellitur. Ad ea omnia, quae hic habentur per Bar. vide Abb. & Dec. in c. cum dilecti, de except. & Barthol. Brixien. in tract. quæstionum dominicalium. q. 3. 2. & dum Bar. subdit, rationem, & mentem legis, idem significare, vide Bal. in consi. 10. in 2. vol. & Alex. in consi. 3. in 3. uol.
- 2 Bar. in ead. l. oppo. ad conclusionem, quæ ex isto tex. elicitur, dicens, replicatione t turpitudinis non tolli exceptionem turpitudinis, vide Feli. in c. cum dilecti, col. 3. de except. ubi sequitur dicta Bar. hic. & maxime in 9. col. remissiue. Et dum Bar. in seq. oppo. tradit, replicationem doli non militare contra excipientem per dolum quando tractat de damno uitando, vide Alexan. in consi. 59. in fi. in 1. vol. Anch. in consi. 291. col. 4. & in consi. 330. col. fi. Et an & quando allegans turpitudinem audiri non debeat, vide omnino Feli. in c. iator, in princ. de re iud. & in c. tertio l. co, nu. 8. cum seq. de præsump. & in c. debitores, nu. 12. de iureiur. Abb. & alios in c. ex tenore de testi. Abb. in c. cum M. Ferrar. nu. 13. de consi. & Soc. in consi. 21. col. 3. in 1. uol.
- 3 Bar. in ead. l. col. 2. vers. Præterea quando, ait, contra personam t replicari non posse, quoniam si cito te ut reus, statim facio te habilem ad iudicium. Vide Feli. in c. præsentium, col. 3. de testi. & in c. cum inter, col. 7. vers. vnde generaliter, de except.
- 4 Bar. in ead. l. col. 4. vers. quæro de una quæstione, tractat, si statuto t cautum est, ut certa gabella de quolibet contractu solvatur, alioqui ipso iure contractus non valeat: & ego emi fundum à te, & non fuit soluta gabella ab aliqua partium, tu uendicabas à me obijciens me gabellam non soluisti; & ego contra te excipio, quia tu non soluisti eam. vide Ang. inst. de except. in princ. & col. 26. Barb. in consi. 43. col. 22. in 1. uol. Aret. in consi. 128. col. 3. Alex. in l. fi. in princ. ff. de eo per quem fact. crit.
- 5 Bar. in ead. col. quærit, quid si obijciatur t exceptio infamiae inter partem & testem? vide Feli. in c. antepe. col. fi. de testi. & aliquid per eundem in c. de cætero, col. 3. vers. limita quartò, eod. tit. & in testimonium, col. fi. eod. tit.
- Summarium in l. Mauiā. §. fundus. ff. sol. matr.
- 1 Contractus dotis quò ad maritum est onerosus, quò uerò ad mulierem est utilis.
Bar. in l. Mauiā. §. fundus. ff. sol. matr.
- 1 BAR. in d. §. fundus, ait, contractum t dotis quò ad maritum esse onerosum, quò uerò ad mulierem esse utilem. vide Soci. in consi. 80. in 4. vol. & Dec. in consi. 402. num. 7. Dum autem Bar. in eod. §. in fi. ait renunciationem esse obligationem de non petendo, ubi insert ad mulierē renunciantem, ut ibi uidere est. vide Alex. in consi. 108. in fi. in 3. uol. Roma. in consi. 140. & in consi. 187. & in consi. 394. Bal. in consi. 123. in 5. uol. & Faig. in consi. 76.
- Summarium in l. si æstimatū. ff. sol. matr.
- 1 Fundus æstimatus tali æstimatione, quæ non facit emptionem, potest alienari muliere nolente.
- 2 Quando æstimatus facit emptionem, & periculum transeat in contrahentem.
- 3 Argumentum à contrario sensu non est sumendum, ubi sequitur absurdus intellectus.
- Bar. in l. si æstimatū. ff. sol. matr.
- 1 BAR. in d. l. si æstimatus, sic ait in summa. Fundus t æstimatus tali æstimatione, quæ non facit emptionem, potest alienari muliere nolente. De hac re quomodo æstimatio fundi dotalis faciat emptionem, vide infra Lex conuentione. C. de pact. ubi ponit regulam cum quatuor limitationibus. vide etiam addita ad Bar. in l. si inter. C. de iur. dot. & quæ ibi pono, & omnino uide quæ posui ad Bar. in rubrica. ff. de fund. dot. & ultra illas limitationes, quæ in locis præme moratis colliguntur, adde aliam quoque, ut scilicet æstimatio non faciat emptionem, quando hoc ex tacita mente contrahentium colligeretur. ita Aret. in consi. 84. Diligenter ponderatis,

- col. 1. versi. uidentur est ergo. & regulam hanc, scilicet, quæ ex ista. I. colligitur, ut ueram approbat gl. hic & Bar. in d. l. si inter. vide Pet. de Bellapert. hic. & Ang. Io. Fab. & Porc. in princip. inst. quib. alie. non lic. & Bal. hic. & Salic. in l. interesse in fi. C. de usufr. ita ut ex autoritate iuris interpretum uideatur sententiam hanc esse. * uotis frequentioribus approbatam, ut fundus æstimatus tali ætimatione, quæ non facit emptionem aut uenditionem, muliere consentiente alienari possit. Tamen ista opinio est contra text. expressum in l. vnic. §. licet enim Anastasiana. C. de rei uxor. action. ibi enim constitutum est, alienationem fundi dati in dotem etiam consentientibus mulieribus fieri non posse, nisi quando dominium & periculum est mariti; sed in casu isto dominium non est mariti, ut apertissime constat, igitur alienatio non est permessa. Neque hinc sententia reluctatur iste text. quia est correctus: procedit enim secundum legem Iuliam, quæ fuit correctæ. inst. quib. alie. non lic. in princ. Quando autem ætimatione faciat emptio nem, & periculum transire in contrahentem, vide aliqua apud Iul. in §. actionum, col. 1. 5. inst. de acti. & Soc. in cons. 56. siue § 7. in 1. vol. & ad rem faciunt trad. per Bar. & alios in l. si ut certo. §. nunc uidentur. ff. de mod. & per Io. And. Abb. & Barb. in c. vnic. eod. tit.
- 3 Bar. in ead. l. in fi. ait, argumentum t. à contrario sensu non esse sumendum ubi sequitur absurdus intellectus. A dde argumentum ab absurdo ualidum esse, quo utitur etiam iuriconsultus in l. in pecudum. ff. de usufr. & hoc ualeat etiam in statutis. vide Mari. Soc. iuni. in cons. 1. nu. 122. & in cons. 3. nu. 14. Quando autem & in quibus casibus argumentum à contrario sensu procedat & non, vide Fel. in c. significasti. num. 15. cum seq. de for. compet. & in addit. in princ. opus Abb. in decretum, nu. 8. & doct. in l. j. ff. de off. eius, & quæ ibi posui.

Summarium in l. si filiofam. ff. sol. matr.

- 1 *Maritus qui conuentus est actione reali, habet beneficium ne exigatur ultra quam facere potest.*

Bar. in l. si filiofamiliars. ff. sol. matr.

- 1 *Bar. in d. l. si filiofamiliars, col. 2. sentit, maritum t. qui conuentus est actione reali, habere beneficium ne exigatur ultra quam facere potest. sed contrarium uidetur tenere idem Bar. in l. si constante, in princ. in 3. quæst. quartæ quæst. princip. supra eod. ubi Alex. dicit expresse contrarium, tamen l. si. seiuigendo unum casum ab alio, ad concordiam redigit in ultima part. gol. fin. colum. 22.*

Summarium in l. si quis sic stipulatur. ff. sol. matr.

- 1 *Stipulatio generalis refertur ad quemcunque casum soluti matrimonij.*

Bar. in l. si quis sic stipuletur. ff. sol. matr.

- 1 *Bar. in d. l. si quis sic stipuletur, inquit, stipulationem t. generalem referri ad quemcunque casum soluti matrimonij. De his dictis Bartoli pertinentibus ad casum soluti matrimonij, vide Iul. in l. si constante, col. 30. in 7. quæst. secundæ quæst. princ.*

Summarium in l. si uero. §. item quicquid. ff. sol. matr.

- 1 *Oratores Mediolanenses, quibus aliquid donatum fuit ab Imperatore, an teneantur illud restituere sue reipublicæ.*

Bar. in l. si uero. §. item quicquid. ff. sol. matr.

- 1 *Bar. in d. l. si uero. §. item quicquid, quærit utrum oratores t. Mediolanenses, quibus aliquid donatum fuit ab Imperatore, teneantur illud restituere sue reipublicæ an non? & decidit quod non, nisi expressè id actum fuisset. & hoc per istum text. id quod est contra dominorum Venetorum consuetudinem. vide etiam Oldr. in cons. 129. ubi ex hoc infert ad similem questionem: Si Archidiaconus locat fructus sui archidiaconatus, ut fructus tantum contineatur, non autem id, quod in iocundo suo aduentu ei præstari solet. Tamen quia de hac re uariè fuerunt doctorum sententia, ut uidere est hic, & in l. socium qui. §. 1. ff. pro soc. & in l. qui proprio. §. procurator. ff. de procu. ideo pro concordia uideri poterit Abb. in c. postulatistis, ver. & facit hoc ad questionem, de concess. præb. ubi ait, ex qualitate muneris coniiciendum esse, an ipsius legati, an uero eius principis intuitu munus sit factum.*

Solutio matrimonii.

Summarium in d.l. si uero. §. de uiro. ff. sol. matr.

- 1 Prouisio legis contra ius commune, non extenditur ultra illud, quod lex exprimit quamuis eade sit ratio.
- 2 Extensio, ubi subest eadem ratio fieri non potest.
- 3 Omnes casus, qui comprehenduntur sub ratione, ita decidi ab ea, sicut per genus deceditur species, et sub eo continetur.
- 4 Extensio an et quando fieri possit.
- 5 Mulier an agat contra maritum actione mandati, an negotiorum gestorum.

Bar. in d.l. si uero. §. de uiro. ff. sol. matr.

- 1 **Bar.** in ead. l. §. de uiro, sic ait in summa. Prouisio t legis contra ius commune non extenditur ultra illud, quod lex exprimit, quamuis eadem sit ratio. iste §. semper ad hoc adduci solet, extensionem in exorbitantibus etiam ex identitate rationis fieri non posse. sed obstat glo. 1. magna in l. si constante, in princ. supra eod. in illa quaest. An mulier possit agere contra socerum inopem: ubi I. i. col. 1. 3. & ibi posui aliqua ad Bart. Et quamuis dici soleat, extensionem, ubi subest eadem ratio, fieri non posse, ut hic ait Bar. & alij, & tradit Felin. in c. postulasti, nu. 4. 3. de re scriptis. Amen atende, quia ubi subest eadem ratio, dici non potest proprie extensionem fieri, ut tradit Dec. in consi. 372. nam ratio legis est anima legis, & cuiuscunque alterius dispositio nis: & ideo ubicunque militat illa & eadem ratio, ibi dispositio disponere dicitur, non per interpretationem extensiuam, sed intellectiuam, ut per Dec. in d. consi. & Soc. in consi. 30. col. 2. & 3. in 1. vol. & omnino uide Alex. in consi. 75. in 5. vol. ubi not. dicit, omnes t casus, qui comprehenduntur sub ratione, ita decidi ab ea, sicut per genus deceditur species, & sub eo continetur. idem uoluit Abb. in c. at si clerici. §. de adulterijs, de iudic. Ad rem faciunt trad. in c. 1. de elect. in 6. & in elem. 1. de elect. uide etiam eundem Alex. in consi. 129. in 7. vol. inquit. n. rationem statuti, quando unica reddi potest, etiam si expressa non sit, tanti esse, ut omnes casus decideret qui sub ea continentur, non per extensionem, sed per interpretationem intellectiuam, ut praediximus. idem ait Felin. in c. translato, prope fin. de constit. sed hoc displicet Raph. Cum in consi. 97. in fi. ubi ait, si hoc uerum esset, omnia statuta extenderentur contra communes regulas, quia uerisimile est, iuxta tantum rationem in eis asserri posse. tamen magna est uis rationis, saltem quando fuit expressa & multum ualeat autoritas eorum, qui hanc partem sequuntur. Et ideo etiam decisio unius casus ad alium trahitur in quacunque dispositione, in qua prohibita est extensio, quando ille casus est omnino similis, & eundem effectum producit; quia ista non dicitur proprie extensio. gl. est not. in c. 1. in uoce, Italica, de tempor. ordin. in 6. & late de hac materia extensionis, an & quando t fieri possit, uide Abb. in c. fi. de re scriptis. Felin. in c. pastoralis, in princ. eod. tit. Rosell. in tract. de concilio, in 4. fol. & omnino in tract. legitimariorum, in 1. lib. in cap. de causa finali seu effectiua legitimationis, & Decium in d. c. translato, de constit. & non praetermittas Antonium Corset. in sing. suo in uoce, Extensio, incip. Dispositio simplex. & in alio incip. Licet lex poenalis. & in alio sing. in eadem uoce, incip. Ubicunque lex tendit. ubi ait semper extensionem fieri de proprio uocabulo ad improprium, ubi agitur de fauore animae. glo. sing. in auth. sacramenta. C. si aduersuend.
- 5 **Bar.** in eod. §. prope si tradit, an mulier t agat contra maritum actione mandati an negotiorum gestorum? De hoc uide Ias. in l. si constante. col. 1. 3. ver. circa. l. si uero, supra eod. tit.

Summarium in l. in his rebus. ff. sol. matr.

- 1 Damnum datum ab inimicis alicuius, utrum dicatur esse datum culpa illius.

Bar. in l. in his rebus. ff. sol. matr.

- 1 **Bar.** in d. l. in his princ. tractat de damno t dato ab inimicis alicuius, utrum dicatur esse datum culpa illius? uide Rom. in consi. 170. Bal. in consi. 61. in 4. dub. Dec. in consi. 7. & quos posui ad Bar. in l. si merces. §. culpa. ff. loca.

Summarium in d. l. in his rebus. §. seruus uxoris. ff. sol. matr.

- 1 Falso denunciatio maritus recuperat uelimenta data seruis dotalibus quae sunt, alioqui ea compensat in dote.

1 *An gemma, & alia accessiones ipsius uestibus annexae sint uxoris simul cum uestibus.*

3 *Vestes factae uiduae postea nubenti cuius sint.*

Bar.in d.l.in his rebus. §. seruus uxoris. ff. sol. matr.

- 1 BART. in ead. l. §. seruus uxoris, sic ait in summa. facto t̄ diuortio maritus recuperat uestimentā data seruis dotalibus qualia sunt, alioqui ea compensat in dotem. De hac re uide Feli. in c. super eo. 2. col. 2. de testi. Roma. in consi. 127. & in consi. 146. & in consi. 254. Card. in cōf. 43. Capr. in consi. 58. & in consi. 74. in 1. dub. & omnino vide Alex. in consi. 42. in 5. vol. ubi ait, annulos & uestes, quae pro quotidiano usu portari consueuerunt, ab uxore soluto matrimonio repeti non posse, alioqui uero si sunt preciosae. idem concludit Bar. in consi. 50. incip. Filius Petri de Florentia. & Mari. Soc. iuni. in consi. 134. in fi. ubi ait hanc esse * comm. opin. dicitque arbitrio boni uiri declarandum esse, an sint preciosae an non. sed hic pulchra suboritur difficultas, utrum gemmae t̄ & aliae accessiones ipsius uestibus annexae sint uxoris simul cum uestibus, quando dictae accessiones sunt preciosiores? uidetur dicendum quod non secundum gl. in l. ij. ff. de pecul. lega. contrarium decidit Ant. Corset. in tract. de potestate regia, in 4. par. num. 3. ubi adducit Rom. & alios qui contrarium tenuerunt. sed ipsi loquuntur in legato uestium factō uxori, nos autem loquimur simpliciter in uestibus & annulis factis uxori, an repeti possint. quo casu Alex. in d. consi. sentit eas non posse repeti, quae quotidie gerebantur, quasi aliter sentiens in uestibus preciosis & magni ualoris. id quod expressē ait Mari. Soc. iuni. in consi. 134. in fi. & ad praedicta uide Anch. in consi. 181. ubi loquitur in uxore ad domum iam traducta, ac etiam in sponsa. De uestibus t̄ uero factis uiduae postea nubenti dicit Capr. in consi. 113. in 3. dub. Ad rem faciunt trad. per Alex. in l. si usufructus. §. 1. ff. ad leg. Falc. & Bald. in consi. 92. in 2. vol. & Corn. in consi. 65. in 3. vol. & Ang. in consi. 339. Quid dicemus de uestibus siue alijs bonis mobilibus, quae ipsa mulier in domum mariti attulit, & fuerunt consumpta uel deteriorata, utrum ea repetere poterit? Dic e primo casu non restitui, in alio autem casu repeti posse de terriorata prout sunt. Alex. in l. pen. ff. ad leg. Falc.

Summarium in d.l. in his rebus. §. uxor. ff. sol. matr.

1 *Dos primi matrimonij uidetur in secundo matrimonio repetita.*

Bar. in d.l. in his rebus. §. vxor. ff. sol. matr.

- 1 BART. in ead. l. §. vxor, ait, dotem t̄ primi matrimonij uideri in secundo matrimonio repetitam. ex hoc infert Bart. ad quaest. suam incip. Mulier habens magnum patrimonium. ubi agit an & quando mulier secundo nubens uideatur omnia sua bona dare in dotem secundo uiro. De qua re uide aliqua per Roma. in consi. 44. col. 2. & Curt. iuni. in consi. 168. num. 4. ubi * ponit * comm. opin. & Mari. Soc. iuni. in consi. 29. nu. 15. & quia de hac re memini me egisse in praeteritis lucubrationibus, non repetam.

Summarium in d.l. in his rebus. §. si uir. ff. sol. matr.

- 1 *Si maritus fuit confessus, se habuisse dotem integram, quam promisi restituere; & statim pater non obstante dicta confessione, uel extraneus dans dotem promisi tantum marito illam dotem soluere, utrum haeredes uiri soluto matrimonio dotem restituere teneantur.*

Bar. in d.l. in his rebus. §. si uir. ff. sol. matr.

- 1 BART. in ead. l. §. si uir, quaerit, si maritus t̄ fuit confessus se habuisse dotem integram, quam promisi restituere, & statim pater non obstante. d. confessione, uel extraneus dans dotem promisi tantum marito illam dotem soluere, utrum haeredes uiri soluto matrimonio dotem restituere teneantur? an uero cedendo actionem liberentur? Hic Bar. expressē sentit ualiditatem confessionis dotis receptae factae à marito constante matrimonio. de qua re latē scripti in rubrica. ff. de donat. inter uir. & uxor. ubi etiam aliqua inuenies ad decisionem propositae quaestionis. vide etiam Alex. in consi. 178. in libro primi & secundi vol. & in consi. 148. col. 2. in 5. vol. Soc. in consi. 64. in 3. vol. Ang. in consi. 195. In primis praesens consultatio. Roma. in consi. 445. Praesens consultatio. Abb. in consi. 73. Ad quaestionem quae ad praesens uertitur, in 2. vol. & intellige Bar. hic, ut per Feli. in c. si cautio, col. 25. in fin. de fid. instrum. in 5. limit. & Socin. in consi.

Soluto matrimonio.

cōsi. 179. col. 4. uerfi. confirmatur, & col. fi. in 1. vol. & latissimè de hac re, & fortè melius quàm alibi uide Curt. in consi. 54. & omninò Barb. in consi. 19. in 2. vol. per totum. Dum autem Bar. in fi. huius. §. ait, periculum esse mariti, qui illud nomen accepit, uide Abb. in d. consi. 73. col. 3. in 2. vol. & in consi. 85. in fi. eod. vol. Barb. in d. consi. 19. in 2. vol. Alex. in d. consi. 178. Viso the mate, col. 1. in libro primi & secundi vol. & in d. consi. 148. col. 2. in 5. volu. Rom. in consi. 445. in 1. dub. & omninò Curt. in consi. 54. & in consi. 7. ubi infert ad pulchrum casum. Ang. in consi. 145. ubi distinguit. Corn. in consi. 66. in 1. vol. & in consi. 209. in fi. in 3. par. & Bald. in l. ij. C. de donat. ant. nupt.

Summarium in l. fi. ff. sol. matr.

- 1 Publicationes bonorum, & alias condemnationes quæ proueniunt ex iurisdictionibus datis marito in dotem, non sunt mulieri soluto matrimonio restituendæ.

Bar. in l. fi. ff. sol. matr.

- 1 BART. in hac l. fi. decidit, publicationes & alias condemnationes, quæ proueniunt ex iurisdictionibus datis marito in dotem, non esse mulieri soluto matrimonio restituendas. uide hic Bal. Ang. Imol. & Fel. in c. ad audientiam, nu. 2. de præscript. Ias. in l. diuortio. §. fi vir in fundo, suprâ eod. tit. ubi limitat. Quid si delictum fuit commissum, sed processum nō fuit tunc, nec sequuta sententia, nisi postquam alius successit in iurisdictione, utrum ista utilitas sit primi, an uerò secundi possessoris? Distingue, aut primus possessor possidet ex causa onerosa, ut est maritus, quia quod autem titulus dotis est onerosus, secundum Bar. in l. Mēuia. §. fundus, suprâ eod. tit. & ibi posui in lucubrationibus, & eo casu hæc emolumenta ad primum pertinent: aut ex causa lucratua, & tunc pertinent ad secundum.

Summarium in l. j. §. necessaria. ff. de impens. in reb. dota. fac.

- 1 Maritus, an possit repetere expensas, quas fecit in exigendis nominibus debitorum, quæ ei mulier dedit in dotem.

Bar. in l. j. §. necessaria. ff. de impens. in reb. dota. fact.

- 1 **B**ART. in d. l. j. §. necessaria, quærit, utrum maritus possit repetere expensas, quas fecit in exigendis nominibus debitorum, quæ ei mulier dedit in dotem? & decidit, aut nomen debitoris datum fuit æstimatum, ita ut periculum sit mariti, & non repetit; aut fuit ei datum simpliciter in dotem, & tunc potest repetere. uide Alber. in l. j. C. de bon. mater.

Summarium in l. quod dicitur ff. de impens. in reb. dota. fac.

- 1 Feudum autum & hereditarium transire de uno fratre in alium.
- 2 Vnus fratrum commisit felloniam, & amisit feudum, postea dominus remisit ei felloniam, an ista remissio habeat uim nouæ concessionis & noui feudi.
- 3 Si dominus uiuens feudatarium propter felloniā non priuauit, quod eo casu, quod ei crimen remississe censetur, non poterit successor domini illum amplius ob dictam causam condemnare.
- 4 Prelatus si capituli non accedat consensus, bona ecclesiæ alienare non potest.
- 5 Licet omnis alienatio in fraudem creditorum sit prohibita, debitor tamen hereditatem sibi delatam absque aliqua fraudis suspitione repudiare potest.
- 6 Res de facili reuertitur ad pristinam naturam.
- 7 Si Papa hereticus efficeretur, quamuis postea resipiscat, & errorem agnoscat, cum non modo Papam esse desinere, sed concilium se abstinere non posse a ferenda contra ipsum priuationis sententia.
- 8 Qualitas adiuncta uerbo, secundum tempus ipsius uerbi cui adijcitur, est intelligenda.

Bar. in l. quod dicitur. ff. de impens. in reb. dota. fact.

- 1 BART. in d. l. quod dicitur, prope fi. principij, ponit quæstionem in feudo, sed in primis præmitit, feudum & autum & hereditarium transire de uno fratre in alium, alioqui uerò si esset feudum ipsi fratri concessum, quod alij appellant, ex prouidentia concedentis. pro cuius rei intellectu uide tu latissimè Curt. in consi. 49. & in consi. 50. quod fuit consilium collegij bono-

- Bononiensis. & Dec. in consi. 445. nu. 8. la. in l. si mihi & Tirio, col. li. ff. de uerb. oblig. & plenè
- 2 Mari. Soc. iuni. in consi. 77. Modo quæstio Bartoli talis est: unus fratrum t commisit felloniam, & amisit feudum, postea dominus remisit ei felloniam, an ista remissio habeat uim nouæ concessionis & noui feudi? an uerò remaneat antiquum, & suam primam naturam retineat? concluditur illud suam primam naturam & qualitatem retinere. Istam decisionem Bartoli sequitur Alex. in consi. 2. col. 2. in §. vol. in consi. 28. & in consi. 29. col. pen. & omnino in consi. 34. Visis & ponderatis, col. 2. eod. vol. & in consi. 30. col. 2. in 1. vol. & Paul. de Cast. in consi. 102. & in consi. 56. & Jacob. de sancto Georgio in suo tract. feud. in uoce, Diciturque uasalli. Dec. in consi. 53. ubi ait, in huiusmodi feudo locum habere ius accrescendi. Curt. in consi. 45. col. 20. & in consi. 49. Rom. in consi. 1. in fi. & in consi. 49. & Corn. in cōf. 16. col. 4. & seq. in 1. vol.
- Amplia hoc Bartoli documentum ut locum habeat non solum quando dominus felloniam remisit expresse, uerum etiam tacite, ut puta, si dominus t uiuens feudatarius propter hanc felloniam non priuauit; nam eo casu, quia ei crimen remississe censetur, non poterit successor domini illum amplius ob dictam causam condemnare. argumento. l. omnimodo, cum gl. C. de inoff. testam. & ita concludit Albert. Brunus in consi. 107. Ad rem faciunt, ea quæ posui ad Bar. in l. rei iudicata. §. morum. supra eod. tit. de uiro, qui uiuens non obiecit adulterium uxori, ut nec eius hæres obijcere possit. Item amplia not. hanc Bartoli decisionem, ut procedat etiam si effemus in casu, in quo dominus non ex libito uoluntatis nouam concessionem posset facere, sed uel decretum uel alia solennitas exigeretur: quia nihilominus facta huiusmodi remissio ne simpliciter ille in prima concessione & in primo feudo perseveraret. Hoc probatur, nam
- 4 prælatus, t si capituli non accedat consensus, bona ecclesiæ alienare non potest, ac etiam alie solennitates requiruntur, toto titulo de reb. eccl. non alien. verum, si bona ipso iure deuoluta, de uoluantur, propterea quod emphyteota canonem non soluerit, ut habetur in l. ij. C. de iur. emphyt. prælatus eo casu recipiendo non solutas pensiones, caducitatem remittere poterit, ut trad. Card. Flor. & alij in c. potuit de loca. & gl. in c. ne pro defectu, in uoce, consilio, & ibi Abb. de elect. ubi traditum est, prælatus in spectantibus ad eum iure deuoluto, non cogi ad habendum consensum capituli. Ad quæ accedit tex. in l. qui autem. ff. de his quæ in fraud. credit. ubi quamuis omnis alienatio t in fraudem creditorum prohibita sit, debitor tamen hereditatem sibi delatam absque aliqua fraudis suspitione repudiare potest. Et pro ratione huius ampliationis aliam memorabilem doct. sententiam non reticebo: nam solennitas, quæ aliqui in aliquo actu exigeretur, non est necessaria ubi res ad priorem suum statum redit: ita multis
- 6 exemplis ostendit Fel. in c. cum omnes. nu. 6. de const. immo usque adeo facilis est reditus t ad priorem naturam, ut si res in alium transferatur, uel per remissionem impedimenti aut incapacitatis ei denuo acquiratur, ita ut res ad primum statum redeat, & primam eius naturam adipiscatur, ius alteri quæ situm uel facillimè reuocetur, neque ob id aliqua ei dicitur illata fuisse iniuria, ut uidere est in l. queris. ff. de natal. restit. & in c. ab exordio, cum gl. 35. dist. cum multis alijs quæ in re proposita afferuntur per Albert. Brun. in consi. 1. col. 7. uersu. Tertio pro prædi-
- * cta. ubi testatur, hanc esse ueram & indubitatam doctorum sententiam. Ad quam accessit Io. Campegius in consi. 2. inter consilia eiusdè Bruni. & Soc. in consi. 10. inter ead. consilia. quæ quidem conclusio nunquam est obliuioni tradenda. Ex prædictis omnibus confunditur opinio illa, quam tenuit Ant. Rosell. in tract. de Concil. in 3. quæst. dicens, si Papa hæreticus t efficeretur, quamuis postea respiciat, & errorem agnoscat, eum non modò Papam esse definire, sed Concilium fè abstinere non posse à ferenda contra ipsum priuationis sententia; quoniam alioqui ius eligendi alium Pontificem Cardinalibus acquisitum auferretur. Ex prædictis enim clara patet responsio; quia cum res ad primum statum redeat, si Concilium remittat delictum expresse uel tacite, nulla dicitur Cardinalibus illata iniuria, & nulla solennitas, quæ alioqui in noua Pontificis electione exigeretur, isto incasu est necessaria, ut latè & ritè fuit supra conclusum. nam quemadmodum ob delictum priuatio dignitatis solo iuris ministerio fit, ita per poenitentiam crimine extincto, res eiusdem iuris ministerio ad primum statum redit.

De impensis in reb. dotal. factis .

redit, argumento. l. nihil tam naturale, ff. de regul. iur. Immo crederem in proposito casu concilium non posse Papæ pœnitenti non parcere, pet tex. in c. si Papa, 40. dist. ubi de Papa hæc habentur. Huius culpas iudicare præsumat mortalium nemo, nisi sit à fide deuius. ex quibus verbis colligitur, Papam tempore ferendi iudicii, à fide deuium esse oportere, & alioqui iudicari non posse; quia qualitas t̄ adiuncta uerbo, secundum tempus ipsius uerbi cui adijcitur, est intelligenda. l. in delictis. §. i. ff. de noxal. Hoc idem tradit lo. de Turre Cremata in 3. lib. sue summæ cap. 8. Cum itaque is amplius hæreticus dici nō possit, cū errore suum non defendat, immo pœnitcat, ut docuit glo. & Bar. in l. j. C. de hæret. Innoc. in c. vide summ. Trinit. & Alber. de Rol. in suo Dictionario, in uoce Hæreticus, consequens est, ut damnari non possit, per tex. in d. c. si Papa, qui uidetur expressus, cū prohibeat Papæ culpas damnari, nisi sit à fide deuius tē pore ferendi iudicii; & ille pœnitens sit, & non deuius.

Summarium in l. utilium. ff. de impens. in reb. dota. fac.

1 *Mulier an ad impensas utiles teneatur.*

Bar. in Lutilium. ff. de impens. in reb. dotal. fact.

1 BART. in d. l. utilium, tradit an mulier t̄ ad impensas utiles teneatur? vide Capr. in consi. 135. in 2. dubio.

Summarium in l. omnimodo. ff. de impens. in reb. dota. fac.

1 *Actionem de dote esse directam, & contrariam.*

Bar. in l. omnimodo. ff. de impens. in reb. dotal. fact.

1 BART. in d. l. omnimodo, prop̄t si ait, actionem t̄ de dote esse directam & contrariam. vide Ias. in §. præiudiciales, col. 9. in fin. iustit. de acti. vide exemplum apud Paul. de Cast. in consi. 328. ubi loquitur in contractu locationis. Et quoniam hæc gl. adducitur pro unica & sing. ad probandum, actionem directam & contrariam non habere locum nisi in casibus à iure expressis, adde similem gl. & melius probantem in d. §. præiudiciales, in gl. magna ante medium, verū, sed quidam dixerunt, ubi Ias. col. 8.

Summarium in l. neque stipendium. ff. de impens. in reb. dota. fac.

1 *Onera realia, ac etiam imposita personæ pro rebus ad uirum pertinere.*

2 *Si tanta esset solutio collectarum, ut perceptioni fructuum æquipolleat, an debeat solui.*

Bar. in l. neque stipendium. ff. de impens. in reb. dotal. fact.

1 BART. in d. l. neque stipendium, colligit ex tex. onera t̄ realia ac etiam imposita personæ pro rebus ad uirum pertinere: nam in tex. dicitur, onus enim fructuum hæc impendia sunt. Ad de tex. in l. quæro. ff. de usufr. lega. & Bar. in l. Lucius. §. idem respondit. ff. ad municip. Alex. in consi. 4. in §. vol. & in consi. 31. in fin. eod. vol. Soc. in consi. 217. & in consi. 243. in 1. vol. & Dec. in consi. 156. Quid si tanta esset solutio t̄ collectarum, ut perceptioni fructuum æquipolleat? Roma. in sing. 156. incip. Tu scis quod usufructuarius, loquens de usufructuario, qui tenetur similiter ad hæc impendia collectarum, inquit, eum in dicto casu non teneri, dicens in mundo esse unam gl. in l. concubinam. §. qui hortos. ff. de leg. 3. subiungitque se hoc Florentiæ in facti conringentia obtinuisse. Et ad materiam huius. l. vide omnino quæ latissimè dixi ad Bar. in l. hæres abfens. ff. de iudic. ubi de immunitate ecclesiæ egimus. & ibi dicitur in imponendis oneribus potissimū esse cōsiderandam fructuum perceptionem. & ex hoc inferitur ad pulchram decisionem in fauorem ecclesiæ.

Summarium in l. pe. ff. de impens. in reb. dot. fac.

1 *Expense quæ fiunt ad temporalem rei custodiam, non repetuntur.*

Bar. in l. pen. ff. de imp. in reb. dot. fact.

1 BART. in d. l. pen. colligit ex tex. expensas, t̄ quæ fiunt ad temporalem rei custodiam non repeti. vide Przposit. in c. ius naturale, col. fi. dist. 1. & Bar. in consi. 56. col. pe. & seq. in 4. vol.

Summarium in l. j. ff. rerum amot.

1 *Mulier an possit elemosynam facere de bonis mariti.*

2 *Elemosyna fieri non potest de rebus alienis.*

Bar.

Bar. in l. j. ff. rer. amot.

- I** **ART.** in d. l. j. in fi. querit, an mulier t possit eleemosynam facere de bonis mariti? vide Card. in clem. 2. §. 1. de uit. & honest. cleric. & Barb. in c. ceterum, de donat. sed an uxor possit eleemosynam facere de rebus suis? Distingue, ut per Abb. in c. 3. de furt. Aut mulier habet alia bona ultra dotem, & tunc de illis potest eleemosynam facere; quia de illis maritus nō potest se intromittere contradicente uxore. In hac lege. C. de pact. connu. inter uir. & uxor. Aut non habet alia bona, quam dotem, & tunc non licet mulieri contradicente marito eleemosynam pauperibus erogare; quia dominium rei dotalis ad maritum pertinet. l. doce. C. de rei uendic. sed si maritus non contradicit, potest eleemosynam facere, quam ipsa oporietur posse esse conformem uoluntati mariti, alioqui non: quoniam de rebus t alienis eleemosyna fieri non potest, c. non est putanda. 1. q. 1. & ad prædicta est tex. cum gl. in c. quod Deo. 3. q. 5. quare conclusio sit, ut moderate, & secundum consuetudinem mariti possit mulier eleemosynam facere etiam de bonis ipsius mariti. scias etiam monachum absente Abbate posse eleemosynam facere de bonis monasterij. gl. in c. non dicatis. 1. 2. q. 1. Abb. in c. clerici. 1. de uit. & honest. cleric. & Dec. in l. seruus. in fi. C. de pact.

Summarium in l. si cum dos. ff. rer. amot.

- I** Si cre ditor aut sibi deberi centum à me, non propterea uideor liberatus si ei debeo ducenta: quia non apposuit uocem, tantum.

Bar. in l. si cum dos. ff. rer. amot.

- I** **BART.** in d. l. si cum dos. tradit, si creditor t ait, sibi deberi centum à me, non propterea uideor liberatus, si ei debeo. 203. quia non apposuit uocem, tantum, uel similem. vide Alexan. in consi. 206. col. 3. in libro in quo primi & secundi vol. consilia continentur. Pariter etiam, si ego tanquam debitor alicuius ei soluo centum, non propterea ista solutio excludit me, quin ego quoque agere possim contra eum, & petere alia centum, quæ ego opinor mihi esse debita ab eodem, quamuis compensationem non opposuerim, tempore, quo ei à me fuit facta solutio. Bar. Bal. & Ias. in l. si quidem. C. de transact. Alex. in consi. 154. Viso themate, in libro in quo primi & secundi vol. consilia continentur. & ad prædicta vide Roma. in consi. 143. & Bal. in l. ratio nes, col. 2. versi. reuocetur in dubium. C. de probat.

Summarium in l. Marcellus. §. qui rerum. ff. rer. amot.

- I** An in criminalibus respondendum sit positionibus, maxime continentibus turpitudinem respondentis.

Bar. in l. Marcellus. §. qui rerum. ff. re. amot.

- I** **BART.** in d. §. qui rerum, tradit, an in criminalibus t respondendum sit positionibus, & maxime continentibus turpitudinem respondentis? De hac re memini me egisse in nonnullis alijs lucubrationibus, propterea ego remitto in hac materia positionum cuiuscunque generis ad Iac. de Aren. in tract. positionum, & ad Io. Monach. in tract. nuncupato, Defensorium iuris, in §. contra positiones. & latè hæc habentur per Franciscum Curtium in suo tracta. positionum. & per Odofredum Beneuentanum similiter, in tracta. positionum.

Summarium in l. si mulier. ff. rer. amot.

- I** Qui amouit causa mortis sperare, tenetur hac actione, si postea diuortium est sequutum.

Bar. in l. si mulier. ff. rer. amot.

- I** **BART.** in d. l. si mulier, sic ait, qui amouit t causa mortis sperare, tenetur hac actione, si postea diuortium est secutum. & rationem esse ait, quare non datur directa, sed utilis, quia amotio non fuit principaliter facta causa diuortij, sed cautamortis. atque ita ex isto intellectu colligi potest, causam dici de proximo, occasionem uero à remotis. de qua re uide Bal. in consi. 237. in 1. vol. Ang. in consi. 63. col. 2. Aret. in consi. 172. col. pe. & Felian. c. solita. de maior. & obed.

Summarium in d. l. si mulier. §. rerum amot. ff. rer. amot.

- I** Mulier an incidat in l. si quis in tantum, uel in edictum diu. Marci.

Bar.

De liberis agnoscendis

Bar.in d.l.li mulier.§. rerum amotarum. ff. rer. amot.

BART. in ead.l.§. rerum amotarum, in fi. queritur, utrum mulier tñ incidat in l. si quis in tantam, uel in edictum diui Marci? & decidit, quod non, ex mente Dyn. vide Balinouel. in tract. de dote, in 8. par. in 6. priuilegio, in 3. limit.

Summarium in l. ob res amotas. ff. rer. amot.

1 Ob res amotas mulier tenetur pluribus actionibus.

Bar. in l. ob res amotas. ff. rer. amot.

BART. in d. l. ob res, sic ait in summa, Ob res amotas, tñ mulier tenetur pluribus actionibus. & quia Bar. subiungit oppos. de l. in rebus. C. de iur. dot. & solutiones. vide Alexan. in l. si mora, col. 2. ff. sol. matr. & dici potest. d. l. in rebus, procedere generaliter, cum in ea non legatur mulierem ante solum matrimonium habere rei uendicationem; propterea seruando istas solennitates intelligi potest, mulierem. d. actionem habere in rebus mobilibus quando re ipsa & effectū agere poterit, hoc est post annum.

Summarium in l. j. §. permittitur. ff. de lib. agnos.

1 Procurator denunciare non potest absque speciali mandato.

Bar. in l. j. §. permittitur. ff. de lib. agnos.

BART. in d. l. j. §. permittitur, colligit ex gl. procuratorem tñ denunciare non posse absque mandato speciali. Hoc idem ait Alex. per hoc documentum, in consi. 78. colu. 3. in fi. in 5. vol. & dum subiungit Bar. denunciationem fieri debere ad domum habitationis, non ad apothecam. vide Alex. in consi. 2. in 3. uol. Quid si ille, cui debet fieri denunciatio, uel est abiens, & non habet domicilium, uel forensis est, ita ut ei commodè denunciari nō possit? Ang. in consi. 33. 2. ait uel ei non esse denunciandum, uel sufficere, ut fiat denunciatio per edictum.

Summarium in d. l. j. §. si maritus. ff. de lib. agnos.

1 Mulier excusatur, si uon denunciavit, quando ignorabat se esse pregnantem.

Bar. in d. l. j. §. sed si maritus. ff. de lib. agnos.

BART. in ead. l. §. sed si maritus, ait, mulierem tñ excusari, si non denunciauit, quando ignorabat se esse pregnantem, atque ita colligitur, legem non obligare ignorantem ad denunciandum. vide Aret. in consi. 57. & dum ibi Bar. subiungit, matrem alere debere istum filium, vide Alex. in consi. 51. in 1. uol. & aliquid per Soc. in consi. 89. col. 2. in 1. vol.

Summarium in l. quod senatus. §. idem per contrarium. ff. de lib. agnos.

1 Confessio filiationis facta extra iudicium, an probet.

2 Filiatio quomodo probetur.

Bar. in l. quod senatus. §. idem per contrarium. ff. de lib. agnos.

BART. in ead. l. §. idem per contrarium, tradit, an confessio tñ filiationis facta extra iudiciū probet? vide plenè Feli. in c. per tuas, col. 3. de probat. Barb. in consi. 27. col. 3. & seq. in 1. vol. & in consi. 4. col. 3. in 3. uol. Aret. in consi. 23. in 2. dub. Alex. in consi. 51. in 1. vol. Iam in l. neque professio. C. de testa. & quomodo probetur tñ filiatio, vide quæ plenè posui ad Bart. in l. filium. ff. de his, qui sunt sui uel alie. iur. ubi posui etiam de istis uerbis, quæ hic subiungit Bar. dicens, si ego dico, bene ueniat filius meus, quem ego uolo, ut res meas tractet. de quibus vide etiā Paul. de Cast. in l. non udis. C. de prob. Petrum de Anch. in clem. si summus Pontifex. de sent. excō. & Gemin. in c. si Papa, in princ. de priuileg. in 6.

Summarium in l. sine contra. §. quia Plautianum. ff. de lib. agnos.

1 Quæ sint differentie inter rei uendicationem & præiudicalem.

2 Libellus incertus admittitur etiam in re magni ponderis.

Bar. in l. sine contra. §. quia Plautianum. ff. de liber. agnos.

BART. in d. §. quia Plautianum, col. 2. in fi. & seq. tradit differentias, tñ quæ sunt inter rei uendica-

uendicationem, de qua in l. j. §. per hanc. ff. de rei uend. & præiudicalem. istas omnes differentias referat, & sequitur l. as in §. præiudiciale, col. 9. vers. in ea. insti. de action. ubi eas latius declarat, & dum Bar. subiungit, præiudicalem dici multis respectibus: vide plenius eundem Barro. in l. fundum, col. 3. ff. de except.

- 2 Bar. in eod. §. colpen. inquit, libellum t incertum admitti etiam in re magni ponderis, quãdo incertitudo in iure causatur propter disidentes doctorum sententias. hoc idem sequitur l. as in l. Gallus. §. si eius, col. fi. uers. extra glo. ff. de liber. & posth. ubi ponit sing. exemplum.

Bar. in eod. §. & ead. colu. uers. Reuoco in dubium, quærit, nunquid reperiatu præiudicialis, qua aliquis uendicat mulierem in uxorem, uel contra? vide Rapha. Cuma. in consilio primo incip. certissimi iuris.

Summarium in Lneare. ff. de libe. agnos.

- 1 Ille qui suffocat partum, tenetur pœna. l. Cornelie de sic aris.
- 2 Fœtus dicitur animatus infra 40. dies si est masculus, si uerò est femina infra 80. à die conceptionis.
- 3 Ille qui dat pocula ad sterilitatem, appellatur homicida.
- 4 Ubiunque duo tase habent, ut de uno deueniatur ad aliud, tunc statutum in uno, etiam in materia pœnalis locum habet in alio.
- 5 Ille qui dat causam abortioni fœtus animati, iure homicida nuncupari non potest.
- 6 Quando fœtus formetur in uentre matris.
- 7 Mulier qua accepta pecunia partum abegit, punitur pœna capiti.
- 8 Lex nunquam est intelligenda, ut à sapiente reargui possit.
- 9 Statutum pœnam mortis imponens pro homicidio, utrum procedat in dante causam abortioni.
- 10 Mulier que fecit abortum, qua pœna sit punienda.

Bar. in Lneare. ff. de liber. agnos.

- 1 BART. in d. Lneare, inquit, cum, qui suffocat partum t teneri pœna. l. Cornelie, de sic aris. id quod est semper intelligendum, quando dolus interuenit. Item ait, eum dici necare, qui non exhibet alimenta. Circa primum est facienda distinctio, an fœtus non sit animatus, an sit. primo enim casu non uidetur esse homicidium, quia ex quo anima non est infusa, illud sequitur, ut qui non uiuit, mori nequeat; vt est text. in c. quod uerò. 3. 2. quæst. 2. alioqui uerò si iam formatum erat puerperium. Bar. & Ange. in l. Diuus. ff. de extraor. crimin. glo. in c. fi. aliquis, de homicidi. tradit Ioan. de Anan. in consi. 1. cum ibi addit. per Ludouic. Bologni. & omnes ferè in hunc sententiam adducuntur. de qua re uidendus est etiam Abb. in cap. 1. de pat. qui fil. occi. & tex. in l. si quis aliquid. §. qui abortionis. ff. de pœn. Fœtus t autè dicitur animatus infra xl. dies, si est masculus, si uerò est femina infra 80. à die conceptus. glo. in princip. 5. dist. Bar. & Ang. in d. l. Diuus. & multa præclara de anima, vide apud Archid. in c. maiores. 3. 2. quæst. 2. Alber. in l. sancimus. C. de sacrosanc. eccles. & in re proposita, vide Paul. Grillandum in tract. de fortilegijs. quæst. 13. Contra utrumque membrum prædictæ distinctionis oppono. primò enim, quàmuis fœtus nondum sit animatus, deberet puniri, ut homicida, per text. a fortiori, in d. c. si aliquis. de homicidi. ubi enim ille, qui dat pocula ad sterilitatem t appellatur homicida; sed hoc, multò magis dicendum est de illo, qui causat abortum fœtus iam concepti, quàmuis nò sit animatus. argumento l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui uel alie. iur. Prætèrà hoc urgenti ratione coadiuuatur, nam idem iudicatur de principio principianre, quod de his, quæ sequuntur ab ipso principio. l. maritus. & ibi doct. maximè Paul. de Caltr. C. de procur. & idem iudicium fit de his, quæ tendunt ad aliquem finem, quod de ipso fine, let si non sunt. §. perueniamus. & ibi doct. ff. de aur. & arg. leg. L. oratio. ff. de sponsal. ubi uide quæ posui in lucubra. & propterea dixit Abb. post glo. in c. 1. de postul. prælat. ubiunque duo t ita se habent, ut de uno deueniatur ad aliud, tunc statutum in uno, etiam in materia pœnali locum habere in alio. facit. l. si. C. de reb. alie. non alie. sed sic est, quòd in proposito casu de fœtu inanimato deuenitur ad animatum, immo unum ita est præordinatum ad aliud, ut nò casu, uel contingencia deueniatur ad illud, sed ferè necessario attenda naturæ ipsius proprietate, & inspecto illo ordine, qui ad seruandum genus huma-

Deliberis agnoscendis.

num, fuit præfixus à Deo, concludendum uidetur, illud idem iudicium, quod fit de abortu foetus animati, de abortu quoque inanimati foetus fieri debere absq; ullo discrimine. id quod apertius in sequenti confirmabitur argumento. Dico igitur similiter etiam scdm huius distinctionis membrum alia ratione oppugnant posse. Nam ille, qui dat causam t abortioni foetus animati, iure homicida nuncupari non potest: quia homo non dicitur esse, qui non est natus. l. penul. C. de posth. hæred. instic. & quamuis sit homo in spe, non tamen est homo re ipsa, & minus est aliud quid esse in spe, quam in re. l. minus. ff. de regul. iur. ideo delictum hoc, tanquam minus non est poena ordinaria puniendum. siquidem poena cum ipso crimine est merienda. c. sicut dignum, de homic. & si propter spem futuri hominis homicidium committeretur, hoc idem etiam in foetu inanimato concedere oporteret: nam & ipse homo est in spe probabili, vt prædictum est, & in spe magis proxima ad animam suscipiendam, quam sit foetus postquam est animatus ad natiuitatem. & quamuis ista spes sit paulò proximior ad assumendam humanitatem, quam illa, quid refert? habent enim se hæc duæ spes, vt excedentia, & excessiva, vt habetur apud Paulum Grilandum in tract. de sortilegijs, quæst. 14. vbi ex relatione peritorum declarat, quomodo foetus t formetur in ventre matris, & quomodo augeatur, & quid propter abortum operetur, ut foetus inanimatus non efficiatur animatus, & consequenter nascatur. Proinde deberet esse homicidij reus, ac si foetum iam animatum interfecisset, quia, quicquid est causa causæ, est causa causati. l. manu missiones. ff. de iust. & iur. & hoc uidetur probari in l. Cicero, in principi. ff. de pæn. vbi mulier, t quæ accepta pecunia partum abegit, punitur poena capitis. neque distinguitur, foetus sit ne animatus, an non. id quod fieri non deberet etiam si pecunia interuenerit; nisi homicidium in spe fuerit perpetratum in utroque casu. sed hoc, in casu isto iuris interpretes non concedunt, igitur neque in casu foetus animati est admittendum. Alioqui nimis reprehensibile uideretur, si inter istos casus, in quibus tam modica est differentia, vt non distent nisi in paulò uiciniori, & paulò remotiori spe ad futuram natiuitatem, tanta in imponenda poena esset disparitas, vt in uno eorum delinquens tanquam homicida ultimo supplicio subijciatur,

8 & in alio non. Lex t enim nunquam est intelligenda, vt à sapiente redargui possit. l. Saluius Aristo. ff. de legat. præstan. Cum itaque ille, qui dat causam abortui foetus animati, propriè homicida dici non possit, quia ille, qui non est natus, uerè homo non appellatur, igitur in materia poenali, quæ restringibilis est, non debet poena ordinaria condemnari. contr. Bar. hic. Constat igitur ex ijs, distinctionem hanc in qualibet parte non sine aliqua difficultate sustineri posse,

9 tamen omnes uidentur ad eam accedere. et prædicta faciunt ad statutum poenam mortis imponens pro homicidio, utrum procedat in dante causam abortioni? de qua re uide Butrig. in l. pen. C. de sicar. & Salic. in l. quoniam multa facinora. C. ad leg. Iuli. de ui publ. & in casu isto potissimum amplectenda esse uideretur prædicta sententia, quia quòd spes pro ueritate habeatur, hoc ab extensiuâ prouenit interpretatione; ideo in statutis locum habere nō potest, ut ait Bar. in l. Gallus. §. videndum, in ff. de liber. & posthu. ad quem alij accesserunt. id quod maxime est attendendum, vbi statuta sunt poenalia. Et qua poena sit punienda mulier, t quæ fecit abortum, & quid si id fecit hortatu matris causa tuendi honoris, uide apud Dec. in consil. 535. et quomodo puniri debeat præbens, vel uolens poculum abortionis, quādo secuta non fuit abortio, uide Barb. in consil. 33. in 2. uolu. & de hac re, ac etiam de exhibente pocula amatoria, & huiusmodi genus alia, uide omnino Paulum Grilandum in d. tract. de sortilegijs, quæst. 12. & 13. et hic incidenter nolo reticere, cum, qui præbet pocula amatoria, hæreticum dici non possit; quia inuocat dæmones ad tentandam pudicitiam mulieris. id quod est proprium ipsorum dæmonum. Alioqui uerò esset, si aliquis dæmones inuocaret ad prædicenda ea, quæ futura sunt; quia tunc tribueret creaturæ, quod proprium est ipsius creatoris: ita Oldrad. in consil. 210. incip. Regularis. An autem qui negat alimenta dicatur necare, & alia ad rem hanc, dicam in l. sequ. & uide glo. in l. nec filium. C. de patr. potest. quæ ait, patrem, qui iniuste negat filio alimenta, amittere patriam potestatem,

Summarium in l. si quis à liberis ff. de lib. agnos.

- 1 *Alimenta debentur liberis à parentibus.*
- 2 *Alimenta, an sint petenda à patre, an ab auo.*
- 3 *Qui alimentandi, quo pater tenetur erga filium, an sit de iure naturali.*
- 4 *Pater potest cogi officio iudicis ad exhibenda filio alimenta.*

Bar. in l. si quis à liberis ff. de liber. agnos.

- 1 *BART.* in d. l. si quis à liberis, dicit, alimenta t. deberi liberis à parentibus, vel contra officio iudicis. & reliqua, vt per *Bar.* quaro hic, nunquid alimentorum causa dicatur esse causa pia? glo. & *Bar.* in l. si filio. ff. de alim. leg. eam esse causam piam asseruerunt. Accedit *Aretin.* in consi. 96. vbi etiam refert *Bar.* in l. diuis. ff. ad leg. Falcid. dicentem sing. aut debentur incertæ personæ, vt pauperibus, & tunc dicitur causa pia. Aut certæ personæ, & tunc aliter esse concludendum. Tamen *Aret.* non audeat ad hoc *Bartoli* documentum accedere, quamuis dicat illud esse singulare. De hac re vide latè apud *Paul.* de Monte pico in repet. l. Titia cùm testamento. §. Titia cùm nuberet. nu. 139. ff. de lega. 2. An alimenta t. sint petenda à patre, an ab auo vide *Id.* de Lignano in tract. de amicitia, in cap. à quo petet alimenta. Vtrum sint magis præstanda filio an patri, quando uterque indiget, dicam infra in eadem l. in §. quemadmodum. Item scias alimenta non solum deberi filiis legitimis, ut hic, verum etiam spurij & natis ex damnato coitu, ex quadam æquitate naturali, ne filij fame pereant, ut habetur in c. cum haberet, de eo, qui dux. in trar. hoc idem sensit *Bar.* in auth. ex complexu. C. de incest. nupr. cum ait, patrem posse legare filijs spurij pro alimentis. vide ad hæc *Abb.* in d. c. cum haberet. et hoc uidetur habere locum etiam in filijs sacerdotum, secundum *Bar.* in l. fin. §. si à focero. ff. de his quæ in fraud. credit. & in consilio incip. Dominicus magistri. quamuis *Bal.* contrarium sentire uideatur in dicta auth. ex complexu. idem uult *Bar.* in hac eadem l. §. vtrum. vide etiam *Alex.* in consi. 158. in 7. uol. *Abb.* in c. 1. de cohabit. cleric. & mulie. & *Ludouicum* à Sardis, in tract. de legitimatione, in §. de obligationibus inter patrem, & filium. An autem ius t. alimentandi, quo pater tenetur erga filium, sit de iure naturali? vide *Abb.* in c. bnf. 75. col. 10. An statuto sanciri possit, vt alimenta filio à patre non debeantur, vide *Decium* in l. iura sanguinis. ff. de regul. iur. Quid si filius consumpsit partem bonorum sibi traditam à patre, utrum adhuc pater eum alere teneatur? *Dec.* in d. l. iura sanguinis. Ista regula, quæ ex isto tex. colligitur, scilicet, patrem posse t. cogi officio iudicis ad exhibenda filio alimenta. fallit primò, quando filius habet unde se alat, vt dicam in hac ead. l. sed si filius. Item fallit, si filius patrem accusauit: nam eo casu pater non tenetur alere filium, secundum *gl.* in d. cap. cum haberet. Item fallit, si filius fuit ingratus contra patrem. l. si patrem, in primo responso. C. de alen. liber. Item filio iure alimenta negantur ex omnibus causis, ex quibus potest etiam exheredari. *Bar.* in hac ead. l. in §. idem iudex. Item fallit in minore triennio: distingue tamen, vt habetur per *Abb.* in c. 2. de conuers. infidel. Itè fallit, si pater est inops, & eget; quia non tenetur ultra quàm facere potest. vide in eod. c.

Summarium in d. l. si quis. §. sed utrum ff. de lib. agnos.

- 1 *Filius tenetur alere patrem, qui est bannitus.*

Bar. in d. l. si quis. §. sed utrum ff. de lib. agnos.

- 1 *BART.* in ead. l. §. sed utrum, ait, filium t. teneri alere patrem, qui est bannitus. vide *Capol.* in consi. 5. col. 4. in fi. & *Barbat.* in consi. 41. col. 20. in primo uolu. sed contra hoc uidetur rext. memorabiles in cap. 1. §. si quis hominem, in uerbis, spondeant, de pace tenen. & viola. eius, & ibi *Bald.* in 3. col.

Summarium in d. l. si quis ff. de lib. agnos.

- 1 *Frater tenetur alere fratrem.*
- 2 *Frater, an teneatur alere sororem.*

Bar. in d. l. si quis. §. vtrum ff. de lib. agnos.

- 1 *BART.* in ead. l. §. vtrum, ait, in summa, hic officium iudicis descendere ex charitate sanguinis,

De liberis agnoscendis.

guinis, & ex æquitate, non ex iure patriæ potestatis. ex hoc infertur, vt per Bar. in l. non quem-
 admodum, infra eodem. Et dum Bart. ibi subiungit etiam fratrem t teneri alere fratrem, vide
 1 Abb. in consi. 1. 2. col. pen. in 1. uol. Alex. in l. 2. ff. ad Trebell. & in l. j. col. 4. ff. sol. matr.
 & ita per istam glo. ait Paul. de Castr. in suo singul. 5. Amplia hoc dictum ut frater teneatur
 alere fratrem, etiam male merentem respectu patris, neque pater posset hoc prohibere: quia
 esset contra ius naturale. Capoll. in caute. 2. 47. et ad prædicta uide Alberic. in tracta. de testi-
 bus, in princ. post numerum 1. 3. Sed nunquid frater teneatur alere fratrem hæreticū? Respon.
 1 alimenta magis exhibenda esse fratri hæretico, quàm extraneo catholico. text. est. & ibi Abb.
 2 in c. li quis, de hæreti. glo. not. in c. 1. 30. distinct. At autem frater t forem alere teneatur? vi-
 de in l. filium. C. vbi pupil. educ. debe. & in l. cum plures. §. pen. ff. de administ. tut. & conclusio
 est, eum teneri in casu necessitatis, etiam si sit clericus. ita Abb. in c. peruenit. in 2. not. de arbit.
 & ibi Anto. de Butr. vbi aiunt eum etiam teneri ad dotandam forem de fructibus benefici-
 rum, vide Dec. in c. edoceri, de rescript. & ad prædicta omnia las in l. jnu. 29. 30. & 31. ff. solu.
 matr. & de hac re eggi in prima consiliorum. vbi uideas.

Summarium in d. l. si quis. §. sed si filius. ff. de lib. agnos.

- 1 Pater non tenetur alere filium, qui aliunde habere potest alimenta, quàm à patre.
- 2 Pater an teneatur dotare filium diuitem.

Bar. in d. l. si quis. §. sed si filius. ff. de lib. agnos.

- 1 BART. in ead. l. §. sed si filius, dicit, patrem t non teneri alere filium, qui aliunde habere po-
 test alimenta, quàm à patre. et ex hoc infertur, eum, qui potest se alere ex operis suis, potere non
 posse alimenta officio iudicis. hoc idem concludit Abb. in c. accedens, in si. de procura. & in c.
 2. de conuers. infidel. ubi etiam ipse hoc uerum esse affirmat, nisi esset dedecus, si filius uellet
 operari, vt ex industria uiuat, vt hic inquit Bar. Ad prædictam conclusionem accedit Dec. in con-
 sil. 576. & Socii. in consi. 57. col. 7. in 4. uol. ad quæ accedat las in l. diuortio. col. 6. ff. solu. mati.
 in glo. t. in secunda conclusione, & Bal. nouel. in tract. de dote in sexta parte, priuilegio 19. vbi
 2 tradit, an pater t teneatur dotare filium diuitem? vide etiam Felin. c. ex rescripto. col. 3. de iq-
 re iur. & in c. cum quidam, colu. fi. post Bald. eod. tit. & in casu diligenti, col. 4. uers. quantum,
 de for. compen.

Summarium in d. l. si quis. §. si uel patens. ff. de lib. agnos.

- 1 In causa alimentorum proceditur summarie.
- 2 In causa alimentorum, non est admittenda appellatio.

Bar. in d. l. si quis. §. si uel patens. ff. de lib. agnos.

- 1 BART. in eadem l. §. si uel patens, sic ait in summa. In causa alimentorum t proceditur sum-
 marie, & sententia lata non facit præiudicium in causa filiationis ordinariè exercenda. Adde
 usque adeo procedi summarie in causa alimentorum, vt non requiratur libellus, uel alia solen-
 nitas iuris, ut per las in §. præiudiciales. col. 4. uers. in ea, in si. de action. Limita tamen prædi-
 cta procedere, in alimentis futuris, non autem præteritis: quia tunc non summarie, sed ordina-
 riè est procedendum: Aretin. in consilio 96. et las in l. de alimentis. ff. de transactio. & in l.
 2 de alimentis, in secundo notab. C. de transact. vbi habetur etiam in causa t alimentorum, non
 esse admittenda appellacionem, secundum Barto. in l. Mella. ff. de alimen. leg. vide Bald.
 nouel. in tracta. de dote, in nona parte, in septimo priuilegio. & de hac re uide plenè Romā.
 in authen. similiter. C. ad leg. Falcid. Item in causa alimentorum tenetur reus edere actori actio-
 nes, & instrumenta. Dec. in c. 1. nū. 21. de probat. vbi ait, hanc esse communem opinionem. &
 dum Bar. ait, sententiam latam in causa summaria, non afferre præiudicium in ordinaria; vide
 omnino Alex. in l. 2. diuo Pio. §. si super rebus. col. 1. & seq. ff. de re iudic. vbi tradit, summariam
 appellari, duplici ex causa.

Summarium in d.l. si quis. §. si quis ex his. ff. de lib. agnos.

- 1 In causis summarijs, in quibus sententia speratur, dandus est libellus, & lis est contestanda.
- 2 In causis summarijs, quæ probatio sufficiat.

Bar. in d.l. si quis. §. si quis ex his. ff. de lib. agnos.

- 1 BART. in eadem l. §. si quis ex his, ait, in causis t summarijs, in quibus sententia speratur, dandum esse libellum, & litem esse contestandam: nam actio ad exhibendum requirit summariam cognitionem, & tamen datur sententia, & lis contestatur. Hæc Bar. Contrarium tenuit Practic. Papiensis in forma libelli, in actione reali, in prima gl. in fi. quamvis simpliciter hoc documentum referat, & sequi uideatur Ias. in §. præiudiciales, col. 5. inlt. de action.
- 2 Bar. in cod. §. quærit, in istis t summarijs, quæ probatio sufficiat? videt Feli. in c. veniens. 2. col. 4. & seq. de testi. & in c. cum super, col. 7. de re iudi.

Summarium in d.l. si quis. §. non tantum. ff. de lib. agnos.

- 1 Onera alimentorum pro liberis, & uxore esse præstanda.

Bar. in d.l. si quis. §. non tantum. ff. de lib. agnos.

- 1 BAR. in eadem l. §. non tantum, ait, ex tex. colligi, onera t alimentorum pro liberis, & uxore esse præstanda, non autem ut pater cogatur soluere æs alienum pro filio. vide Areti. in consilio 17. col. 8.

Summarium in d.l. si quis. §. si mater. ff. de lib. agnos.

- 1 Alimenta præstita ab uno an, & quando ab alio debeant exhiberi.
- 2 Alimenta præstita nepoti à patruo, qui eius negotia gessit, possunt repeti.

Bar. in d.l. si quis. §. si mater. ff. de lib. agnos.

- 1 BART. in ead. l. §. si mater, tradit, an & quando alimenta t præstita ab uno, quando ab alio debebant exhiberi, possint repeti. vide Soci. in consi. 161. in 1. vol. Corn. in consi. 165. in fin. in 4. uolu. Alexand. in consi. 72. in 5. vol. & in consi. 110. in 7. vol. et de hac re uide Bart. & alios, in l. Nefennius. ff. de negoc. gest. & in l. alimenta. C. eodem tit. & hæc declaratur, ut per Abb. in cap. 1. de infant. & languid. ex pos. ubi distinguit, an sint præstita à coniuncto, an ab extraneo, & an causa pietatis, an non: et ex quibus conijciantur esse præstita animo repetendi, & non. Scias.
- 2 etiam alimenta t præstita nepoti à patruo, qui eius negotia gessit, repeti posse. Rapha. Curn. in consi. 87. An autem alimenta præstita uxori à marito, qui non habuit dotem, repeti possint tanquam exhibita animo repetendi? Abb. in consi. 85. in 2. vol. ait, non posse, quando protesta tus non fuit vir, se illa eo animo præstitisse.

Summarium in d.l. si quis. §. parens. ff. de lib. agnos.

- 1 Pactum non ualet ut alimenta non præbeantur.

Bar. in d.l. si quis. §. parens. ff. de lib. agnos.

- 1 BAR. in eadem l. §. parens, inquit, pactum t non ualet, ut alimenta non præbeantur. vide Feli. in c. si diligenti. in secundo membro principali, col. 4. de for. compet. & Rom. in l. 1. ff. solu. matri. & in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de uerb. oblig. Barb. in c. nam concupiscentiam, col. 4. de constit. Ias. in auct. quod locum, col. 6. de collat. & quæ de statuto prohibente alimenta præstari diximus in princip. huius l.

Summarium in d.l. si quis. §. item rescriptum. ff. de lib. agnos.

- 1 Onus alimentandi in subsidium ad heredes transit.
- 2 Monasterium, quod pater ingreditur, tractatur ad alendum filium eius.

Bar. in d.l. si quis. §. item rescriptum. ff. de lib. agnos.

- 1 BAR. in ead. l. §. item rescriptum, ait, onus t alimentandi in subsidium ad heredes transire. De hac re uide Soc. in l. Marcellus. §. res, quæ. ff. ad Trebell. ubi ex hoc decidit quæstionem, dicens, quemadmodum pater tenetur alere filium suum, ita & successores patris teneri. Sed aliqd agens Alex. in l. si focet. ff. sol. matt. dicit, quamuis pater dotare filiam teneatur, tamen eius heredes non teneri. de qua re uide Soc. in consi. 57. in 4. uol. Et an & quando officium iudicis teneat ad heredes, vide memorabile documentu Bar. in l. si tertius. §. si quis prius. ff. de aq. plu. arc.

Deliberis agnoscendis.

- 3 Bart. in eod. §. in fin. decidit, monasterium, t quod pater ingreditur, teneri ad alendum filium eius. Idem sequitur laf. in auth. in gtefci, col. 8. versum monasterium. C. de sacrosanc. ecclef. & hoc verum est, attento iure civili, sed attento iure canonico filius consequitur legitimam, vt per laf. in auth. si qua mulier. col. 1 o. versum ista glo. C. eod. tit. & vide Feli. in cap. in praesentia, nu. 27. de probat. et ad praedictam decisionem Bart. facit, quia monachi onera transeunt in monasterium, vt dixi ad Bar. in l. onera. ff. de adopt.

Summarium in d.l. si quis. §. solet. ff. de libe. agnos.

- 1 Liberti coguntur alere patronos, & eorum filios.

Bar. in d.l. si quis. §. solet. ff. de lib. agnos.

- 1 BAR. in ead. l. §. solet, dicit, liberos t cogi alere patronos, & eorum filios. ad hoc uide bonum tex. cum glo. in c. quicunque. 2. 16. quæst. 7. Attende hic, quia quamuis liberti uasallus equipatentur, tamen uasallus non tenetur alere dominum. Curt. in tracta. de feudis, fol. 33. colu. 125. versum ideo. Tamen contrarium sentit Bar. in l. alimenta. §. Imperatoris, infra eod. tit. et hæc sufficiant pro lucubrat. in d. §. Imperatoris.

Summarium in d.l. non quemadmodum. ff. de libe. agnos.

- 1 Descendentes per lineam masculinam ascendentes suos alere compelluntur.
2 Mater (licet diues) non tenetur alere filium, quando pater est diues.
3 Si aliquis habet patrem & filium diuites, uel patrem & auum, à quo magis petat alimenta.
4 Dos magis petenda est à patre, quam ab auo.
1 Dos data nepti ab auo, an debeat mortuo auo imputari in diuisionib. parti spectanti ad patrem ipsius filia.

Bar. in l. non quemadmodum. ff. de lib. agnos.

- 1 BAR. in d.l. non quemadmodum, sic ait, in summa. Descendentes t per lineam masculinam ascendentes suos alere compelluntur, alioqui uero si per femininam, nisi in subsidium. Pro hac decisione, scilicet, descendentes per lineam femininam teneri in subsidium alere, facit, quia hoc idem est etiam in dote, l. mater. C. de iur. dot. Doct. in l. j. ff. sol. matr. in glo. in uoce, semper, & aliquid uide apud Alex. in l. cum filia. col. 2. ff. ad Trebell. & per hunc text. uidetur concludi, 2 mater: n. t quamuis diuitem, non teneri alere filium, quando pater est diues. sed hoc uidetur iniquum, vt patiter non teneantur, cum ratio naturalis & sanguinis pariter uigeat in utroq. hinc uidemus tam matrem, quam patrem teneri filio legitimam relinquere. item dos datur, vt deseruiat onetibus matrimonij, & sic ut liberos alant; igitur soluto matrimonio mulier dotē repetens deberet saltem contribuere cum marito. Neque iste text. refragatur, cum procedat in auo materno, qui non tenetur, cum istud onus pertineat ad eius patrem, in cuius est potestate.
3 Bar. in eadem l. querit, si aliquis habet t patrem, & filium diuites, uel patrem, & auum, à quo magis petet alimenta? & decidit petenda esse in utroque casu à patre. Quid si aliquis filium habet, & patrem inopes & egentes, & uni tantum subuenire potest; cui magis subuenire debeat? vide Christoph. Porc. in lit. de iur. natur. colu. 3. versum sed finaliter queritur de duobus. & circa quaestionem hic per Bar. excitatam, vide Aret. in consil. 17. col. 8. & sequ. versum. Nemo igitur. Alexand. in consil. 8. col. 2. in 3. volu. & in consil. 138. in 5. uolu. ubi idem dicit in dote,
4 t quæ magis à patre petenda est, quam ab auo. Barb. in consil. 80. in quarto dub. in 3. uolu. ubi etiam ponit, quid in dote. & ad rem facit, quia licet onus dotandi pertineat ad patrem, quando est diues, tamen si non est diues, ad auum pertinet, vt ait Alexand. in dictis consilijs. & laf. in l. j. col. 8. ff. solu. matrimo. An autem dos t data nepti ab auo, debeat mortuo auo imputari in diuisionibus parti spectanti ad patrem ipsius filia? dicas quod non: tex. est not. in d.l. pater pro filia. ff. de euct. tradit Aret. in dicto consil. 17. colu. penult. & an huiusmodi dos computari debeat filio, in legitimam? vide Alex. in consil. 30. in 4. vol. tradunt Bar. & alij in l. rei iudicatæ. §. hæredi. ff. sol. matri.

Summa

Summarium in l. ff. de lib. agnos.

1 *Filius an dicatur habere aliquod ius in debito bonorum subsidio.*

Bar. in l. ff. de liber. agnos.

1 BART. in d. l. ff. quærit, an filius t dicatur aliquod ius habere in debito bonorum subsidio, & ait quosdam affirmatiuam partem amplecti. Hoc idem tenuit Ias. in auth. si qua mulier. col. 10. C. de sacrosanc. eccles. & in auth. nouissima. C. de testa. Contrarium uidetur sentire Bar. hic, vt uidere est, apud eum. vide etiam Alex. in consi. 57. in 5. uolu. Aretin. in consi. 2. colu. 1. & in consi. 17. colu. 3.

Rubrica. ff. de uentre inspici.

AD declarationem huius tituli, vide Areti. in consi. 14. col. 9. & sequ. ubi ait, idem in hac re mulieres admitti, quia præsumuntur peritæ, alioquin non sufficerent.

Summarium in l. j. ff. de uentre inspici.

1 *Ea, quæ de nouo contingunt, nouo etiam consilio indigent.*

2 *Testis deponens per uerbum, uidetur, an probet,*

3 *Peritis in arte standum est.*

4 *Testes propriè non dicuntur illi, qui deponunt de suo iudicio.*

5 *Ad hoc ut standum sit peritis in arte, an unus tantum sufficiat, quando in eo loco non extant plures.*

6 *Si duo testes dicunt ad fauorem actoris, & unus contrarium affirmat, utrum dicatur probata actoris intentio.*

Bar. in l. j. ff. de uentre inspici.

1 BART. in d. l. j. colligit ex tex. ea, quæ t de nouo contingunt, nouo etiam consilio indigere. et quia in text. habetur, si dubitatur, an mulier sit grauidæ, adhibendas esse obstetrices, quærit Barto. an istæ obstetrices iurare debeant? vide Ias. in l. de pupillo. §. qui opus. ff. de oper. nou. nunc. ad hæc faciunt trad. per Felin. in c. proposuisti, col. 3. de probat.

2 Bar. in eadem l. col. 1. quærit, an testis, t dicens testimonium per uerbum, uidetur, probet. vide Alex. in consi. 15. viso processu, col. 4. in 1. uol. Bar. in l. quid. §. si arbitri. ff. de arbitr. Alexan. in consi. 152. & in consi. 109. in 1. uol. Soc. in consi. 143. in 1. uol. in quibus locis, huiusmodi testimonium cõmuniter non probare; affirmatur. Tamen hoc limitatur, non habere locum, quando esset coniunctum sensui, vt declarat Alex. in consi. 290. Ponderatis his, col. pen. in lib. in quo primi & secundi uol. consilia continentur. et Tyndarus in tract. de testibus, in 6. c. nu. 3. hoc idem dicitur de teste, qui utitur uerbo, credo. Abb. in c. quoties, de testi.

3 Bar. in eodem loco subiungit, an standum t sit peritis in arte? & eis standum esse habetur in l. semel. C. de re milit. lib. 10. Dicas tamen huiusmodi sententiam latam in iudicio peritorum in arte, nunquam transire in rem iudicatam, quia ij magis dicunt de arbitrio suo, quàm de ueritate. Bar. in l. minor 25. annis ex aspectu. ff. de minor. Immo hæc sententia potest reuocari quando cuncque, vt tradit Ias. in lectura. l. admonendi. ff. de iureiur. col. 10. uer. ex supra scripta regula, & in repet. eiusdem l. col. 17. uer. ex supra scripta, & aliqua; etiam adducit in cõtrarium, col. 19. uer. ex istis infero, & uer. secundo limita. ij enim non dicuntur t propriè testes, cùm deponunt de suo iudicio: Ias. in l. j. §. si. col. 1. ff. de uerb. obligat. quibus autem magis credendum sit, quando non sunt concordēs, tradit Alexand. in dicto §. fin. col. 1. uer. si quid autem, ubi etiam alij multa ad rem hanc facientia docuerunt. & Doct. in cap. proposuisti, de probat. An autem isti iurare debeant? vide ibi Felin. & Ias. in d. repet. l. admonendi, col. 89. et ad prædicta uide Alex.

4 19. uer. ex istis infero, & uer. secundo limita. ij enim non dicuntur t propriè testes, cùm deponunt de suo iudicio: Ias. in l. j. §. si. col. 1. ff. de uerb. obligat. quibus autem magis credendum sit, quando non sunt concordēs, tradit Alexand. in dicto §. fin. col. 1. uer. si quid autem, ubi etiam alij multa ad rem hanc facientia docuerunt. & Doct. in cap. proposuisti, de probat. An autem isti iurare debeant? vide ibi Felin. & Ias. in d. repet. l. admonendi, col. 89. et ad prædicta uide Alex. in consi. pe. col. pe. in 1. uol. & in consi. 290. Ponderatis his, col. fin. in lib. in quo primi & secundi uol. consilia continentur. Roma. in consi. 20. col. 2. Barb. in consi. 25. col. 7. in 4. uol. sed quia dictū est standum esse peritis t in arte, quæro utrum unus tantum sufficiat, quando in eo loco nō extant plures? Vide Abb. in d. c. proposuisti, de probat. & in c. causam, eod. titu. et quid si ueniant postea peritores? an cùm peritia requiratur etiam honestas? uide in d. c. causam.

D 4 Bar.

De uentre inspiciendo.

- 6 Bar.in ead.col.quezit, si duo testes t dicunt ad fauorem actoris, & unus contrarium affirmat, utrum dicatur probata actoris intentio? & dicit hic uideri casum pro ipso actore. vide Cæpoll.in consi. 28.col.antepe. Aret.in consi. 123.col.2.& Bar.in l.admonendi.col.ante pen.uerfi. quæro, quid si actor. ff. de iureiur. & quæ ibi posui in annot.

Summarium in d.l.j. §. ex hoc rescripto. ff. de uentre inspici.

- 1 Sapiens si est eligendus, debet eligi à partibus, non autem à iudice.
2 Si aliquis interfecit eum, qui scriptus est in libro bannitorum, licet non sit bannitus, tamen excusatur.

Bar.in d.l.j. §. ex hoc rescripto. ff. de uentre inspici.

- 1 BART. in d.l.j. §. ex hoc rescripto, dicit, si sapiens t est eligendus, eum eligi debere à partibus, non autem à iudice, nisi in casu discordiæ. vide Dec. in c. proposuisti, col. 5. vers. secundò principaliter, de probat.
2 Bar.in eod. §. in fi. ait, si aliquis interfecit eum, qui scriptus t est in libro bannitorum, quamuis non sit bannitus, eum excusari, & in dubio præsumi ignorare. vide Feli.in c. quæ in ecclesiastis, col. 3. vers. quintus casus, de consti. & ad idem est decisio Nelli de sancto Geminiano in tracta. bannitorum, in 1. par. tertij temporis, quæst. 2. ut is excusetur à poena homicidij. & Mari. Soci. iuni.in consi. 58. nu. 12. De hac re uide omninò Alex.in consi. 65. in 3. vol. & Feli.in c. eam te, in uerbo, erat ille, de rescrip.

Summarium in d.l.j. §. denunciari. ff. de uentre inspici.

- 1 Denunciandum est his, qui sunt in proxima spe succedendi.

Bar. in d.l.j. §. denunciari. ff. de uentre inspici.

- 1 BART. in ead.l. §. denunciari, quia in tex. habetur esse denunciandum t ijs, qui sunt in proxima spe succedendi, ut sunt hæreses primo loco instituti, non autem substituti, dicit Bar. hoc facere ad quæstionem, quam posuit in repet. §. Cato, in fin. ff. de uerb. oblig. vide ad hoc Barba. in consi. 29. col. 17. in 1. uol. & in c. de causis, col. 3. in fin. de offic. deleg. & la fin. l. filius familiæ. §. Diui, ubi etiam Alex. col. 3. ff. de leg. 1. col. fi. & Feli. in c. nonnulli, de maior. & obed.

Summarium in d.l.j. §. quod autem. ff. de uentre inspici.

- 1 Omissio leuis solennitatis non uisitat.

Bar. in d.l.j. §. quod autem. ff. de uentre inspici.

- 1 BAR. in ead.l.j. §. quod autem, ait, omissionem leuiss solennitatis nò uitare. & deinde quærit, quæ sit leuis solennitas; vide Feli. in c. 3. de testi. cogen. & in c. cum causa, col. 5. de re iudic. & in c. 1. col. 10. de sponsal. Roma. in consi. 296. la fin. l. ij. col. 2. in princ. C. de bon. possi. secund. tab. & in l. hac consulti sumus, col. 2. C. qui test. fac. possi. & in l. si unus, col. 1. & 2. C. de testi. Alex. in consi. 280. in lib. in quo primi & secundi uol. consilia continentur. & Bald. in consi. 383. in 1. uol. & quæ dicatur solennitas non leuis, docuit Feli. in c. ex parte, col. 2. de const.

Summarium in l. j. §. necessario. ff. si uent. no. in poss.

- 1 Ille qui ciuilitè & naturaliter possidet, non potest deiciantem sua propria expellere auctoritate.

Bar. in l. j. §. necessario. ff. si uent. no. in poss.

- 1 BAR. in d.l.j. §. necessario, col. 1. in fi. ait, eum, qui ciuilitè t & naturaliter possidet, nò posse deiciantem sua propria expellere. vide Aret. in l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acquirit. possi. ultra hic addita ad Bar. in apostill.

Summarium in l. in concubinato. ff. de concubi.

- 1 Si aliquis tenet liberam honestè natam, ex hoc matrimonium præsumitur.
2 Quomodo probetur matrimonium, & ex quibus præsumatur.
3 Concubinatus an sit legitimus coitus.
4 Concubina non distat ab uxore in affectione.
5 Si aliquis retinet concubinam, cum qua honestè matrimonium contrahi non possit; non potest legitimare filios & casusceptos, etiam si matrimonium subsequatur.

6 *Filij nati ex clerico, & concubina, an per consequens matrimonium legitimantur.*

7 *Concubinatus an possit puniri à principe laico.*

Bar. in l. concubinatu. ff. de concubi.

1 **B**ART. in d. l. in concubinatu, colligit ex isto tex. si aliquis tenet liberam mulierem honeste natam, ex hoc matrimonium præsumi de iure ciuili; idem esse ait etiam de iure canonico. De hac re uide Barb. in cons. 6. col. 3. & in cons. 55. in 1. vol. & Alex. in l. si uxori. 2 §. sed si ea. ff. de adulter. & quomodo probetur matrimonium, & ex quibus præsumatur, uide egregie Aret. in cons. 13. Abb. in c. consultationi, de sponsal. & in c. super eo. 2. de testi. Alex. in cons. 149. cum sex consilijs sequi. in 5. volu. & in cons. 286. in lib. in quo primi & secundi vol. consilia continentur. Imol. in cons. 135. Soc. in cons. 17. & in cons. 309. in 1. uol. & in cons. 223. col. 1. in 1. vol. ubi tradit, quomodo matrimonium præsumptum probetur. Dec. in cons. 133. & in cons. 163. & in cons. 310. & Feli. post Abb. & alios in c. illud, de præsumpt. ubi est locus hic citatus à Bar.

3 Bar. in eadem l. querit, & late declarat, an concubinatus sit legitimus coitus? uide Abb. in cap. cum sit generale, col. penul. ubi etiam Aret. & Feli. de for. compet. Alexan. in cons. 262. Visa legitimatione, col. 5. in lib. in quo primi & secundi vol. consilia continentur. Item scias concubinatum esse prohibitum de iure canonico. c. ad nostram, de hæret. De qua re uide Abb. in c. cum sit generale, de for. compet. & de quacunque specie illiciti coitus, & de pœna cuiuslibet eorum, uide Paulum Grillandum in tract. de pœnis multifariam coitus. Item scias concubinam

4 t non ducere ab uxore in affectione, quamuis distet ab ea in honore. l. item in legato. §. parui. ff. de uerb. signif. & ideo ita repellitur à ferendo testimonio, sicut uxor. Alber. in tract. de testibus, in cap. quando testes repellantur ratione domesticitatis. & in hac materia concubinatus, uide

5 mirabile dictum apud Bal. in l. eam, quam. C. de fideicom. ubi ait, si aliquis retinet t concubinam, cum qua honeste matrimonium contrahi non possit, non potest legitimare filios ex ea susceptos, etiam si matrimonium subsequatur, citat not. in §. si quis ergo, in auth. quib. mod. natur. eff. legit. Attende etiam concubinatum esse crimen ecclesiasticum: nam iudex laicus non est competens, cum secundum leges ciuiles permittatur, ut in hac. l. ita Feder. de Sen. in cons. 162. lo. And. in c. sine culpa, de reg. iur. Abb. in rubrica de adulter. in c. per uenerabilem, col. 1. 2. qui filij sunt legit. & in c. cum uenissent, de insti. in fi. & Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. num.

6 124. vers. 17. de cons. & dum Bar. subiungit quæstionem de filijs t natis ex clerico & concubina, an per subsequens matrimonium legitimantur, uide Dec. in cons. 155. scias etiam concubinas clericorum dici, seruis esse episcopi, Episcopumque posse eas uendere. Feli. in d. c. ecclesia sanctæ Mariæ, uers. 16. quæro. nu. 131. & an concubina clerici sortiatur forum ecclesiasticum, uide Feli. in d. c. cum sit, de for. compet. & an possit t puniri à principe laico? Distingue,

7 aut concubinatus est publicus, & tunc puniri potest: aut est occultus, & tunc non potest. Feli. in c. si concubine, de sent. excomm. An concubinarius clericus, qui est notorius, quamuis non fuerit condemnatus, neque crimen in iudicio confessus, titari debeat? & abstinendum sit ab eius officijs diuinis? Abb. in c. uestra. nu. 5. de cohab. cleric. & multi. ait omnino abstinendum esse, neque aliqua monitio exigitur.

Summarium in l. concubinam. ff. de concubi.

1 Concubina dici non potest illa, quæ in domo non detinetur.

2 Qui nascuntur ex muliere non retenta secum in domo, non legitimantur per subsequens matrimonium.

Bar. in l. concubinam. ff. de concubi.

1 **B**ART. in d. l. concubinam, tenet, concubinam t dici non posse illam, quæ in domo non detinetur. uide Bal. & Abb. in c. innotuit, de elect. & gl. in §. consideremus, alias §. hoc dicemus, in auth. de trien. & semiss. Pau. de Cast. in cons. 131. causa quæ uertitur coram domino. Alex. in Lex factio, §. si quis rogatus, col. 1. off. ad Trebell. Arer. in cons. 84. Bal. in cons. 129. in 2. vol. & Alex.

De Tutelis.

- Alex.in consi. 174.in fi.in 5.volu. Ang.in disputatione incip. Nobilis quidam genere. & dum
2 subiungit ibi Bar.filios, qui nascuntur t ex muliere non retenta secum in domo, non legitima-
ri, per subsequens matrimonium. Contrarium tenuit gl.in d.c. innotuit, quam ibi sequitur Io.
And.& Ant.de Butr. & gl. est in c. qualis, 30.q. 5. cum opinione uero Bartoli hic tenuit Anch.
in d.c. innotuit, dicens, se uidisse consilium Oldr. idem ibi sequitur Abb.& Ang. in multis locis,
& Host. & Præposit. in c. per penerabilem, qui fil. sint legit. Anch. & Barb. in c. per tuas, de pro-
bat. & Io. And. in addit. ad Specul. in tit. qui fil. sint legit. in rub. & tenendo hanc opinionem Bar.
ratio est, quia mulier debet esse talis, cum qua honeste matrimonium contrahi possit: ut in simi-
li casu habetur, per las. in l. neque professio. C. de testa.

Summarium in l. j. §. tutores. ff. de tutel.

- 1 *Tutores eos esse quibus tutela conuenit diffinitio.*

Bar. in l. j. §. tutores. ff. de tutel.

- 1 **B**ART. in d. l. j. §. tutores, inquit, tutores t eos esse, quibus tutelæ conuenit diffinitio. An
autem executores, & commissarij testamenti possint dici tutores, ita ut in uno sancitū,
habeat locum etiam in alio? vide Fulg. in cons. 57. executor autem testamenti propriè
dicitur is, qui nudum habet ministerium exequendi. si uero habet eligendi, non dicitur propriè
executor, neque comprehenditur in constitutione disponente de executore. Abb. in consi. 1. r.
in 2. vol. id quod est adnotandum pro intellectu propositi rei.

Summarium in l. qui habet. ff. de tutel.

- 1 *Quando duæ causæ concurrunt una naturalis, & alia accidentalis, præualeat naturalis.*
2 *Donatio facta propter benemerita, & propter coniunctionem sanguinis dicitur esse simplex donatio.*

Bar. in l. qui habet. ff. de tutel.

- 1 **B**ART. in d. l. qui habet, sic ait in summa. Quando duæ t causæ concurrunt, una naturalis,
& alia accidentalis, præualeat naturalis. De hac re uide las. in l. si eadem, in fi. ff. de offic. assess. itē
attenditur causa originalis. l. clam possidere, in princ. ff. de acqui. poss. l. hæc actio. ff. si mess. fals.
mod. dixer. Abb. in c. 4. in 1. notab. de for. comp. faciunt trad. per Soc. in consi. 295. col. 4. vers.
2 sextus. in 1. vol. ubi ait, donationem t factam propter benemerita, & propter coniunctionem
sanguinis dici esse simplicem donationem, attenta causa naturali. Feli. in c. r. col. 5. de re iud.
vide Alexand. in consi. 2. in 1. volu. & in consi. 229. in libro in quo primi & secundi volu. consi-
lia continentur.

Summarium in d. l. qui habet. §. si pupillus. ff. de tutel.

- 1 *Propter litem quam aliquis habiturus est cum tutore, uel curatore, dandus est curator.*

Bar. in d. l. qui habet. §. si pupillus. ff. de tutel.

- 1 **B**ART. in ead. l. §. si pupillus, colligit ex tex. propter litem, quam aliquis habiturus est cum
tutore, uel curatore, dandum esse curatorem, qui non datur, nisi præsentī, & petenti. An autem
curator dari possit pupillo quando litigat cum alio, quam tutore ex aliqua iusta causa? vide
Aret. in l. qui testamenti, in princip. col. 4. in fin. C. de testam. & dum Bar. hic refert solutionem
gl. dicens, hunc non conueniri ratione administrationis, sed rei uendicatione, istam gl. sequitur
Ang. in consi. 96. Et dum propè fi. Bar. querit, an pupillus citari possit? vide Abb. in consi. 29.
col. fi. in 2. vol.

Summarium in d. l. qui habet. §. quilibet. ff. de tute.

- 1 *Cum tutor datur cum causæ cognitione, dari non potest à iudice procedente.*

Bar. in d. l. qui habet. §. quilibet. ff. de tutel.

- 1 **B**ART. in ead. l. §. quilibet, dum oppo. quia cum tutor t datur cum causæ cognitione, dari
non potest à iudice procedente: & soluit illud esse intelligendum quando datur sine inquisitio-
ne, uide las. in l. nec quicquam. §. ubi decretum. ff. de off. Procons.

Summa-

Summarium in l. quod dicitur. ff. de tute.

- 1 *Procuratorem simpliciter datum quo ad res, debere intelligi strictè quò ad personas in instrumento comprehensas.*

Bar. in l. quod dicitur. ff. de tutel.

- 1 BART. in d. l. quod dicitur, colligit ex principio, procuratorem t simpliciter datum quò ad res, debere intelligi strictè quò ad personas in instrumento comprehensas. vide Feli. in c. sedes colum. 3. de rescrip.

Summarium in l. muto. §. sub conditione. ff. de tute.

- 1 *Tutor antequam satisfecerit, est tutor, sed differtur administratio.*

Bar. in l. muto. §. sub conditione. ff. de tutel.

- 1 BART. in d. l. muto. §. sub conditione, versu. nota, inquit, tutorem t antequam satisfecerit, esse tutorem, sed differri administrationem: vide Ias. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. col. 8. ff. de off. procons. & dum Bar. infert, si in literis apostolicis ponitur, ut alicui prouideatur de beneficio, si idoneus repertus fuerit: hæc uerba magis facere admonitionem, quàm conditionem. vide Barb. in c. ex parte, de const.

Summarium in l. testamento. ff. de testa. tute.

- 1 *Tutores dati in codicillis testamento confirmatis, dati esse censentur in testamento.*

Bar. in l. testamento. ff. de testa. tutel.

- 1 BART. in d. l. testamento, ait, tutores t datos in codicillis testamento confirmatis, datos esse censeri in testamento, vide Soc. in consi. 20. col. 3. in 1. vol. ubi hoc sequitur.

Summarium in l. si quis filiabus. ff. de testa. tute.

- 1 *Appellatione filiorum continentur posthumi, non autem nepotes.*
 2 *Appellatione filiorum, nepotes non comprehenduntur in materia pœnali.*
 3 *In feudis, an appellatione filiorum nepotes comprehendantur.*
 4 *Appellatione liberorum, omnes continentur.*

Bar. in l. si quis filiabus. ff. de testa. tut.

- 1 BART. in d. l. si quis filiabus, ait in summa, appellatione t filiorum contineri posthumos, non autem nepotes, sed liberorum appellatione etiam nepotes contineri. An & quando filiorum appellatione ueniant nepotes: vide Alex. in consi. 9. in 1. vol. in consi. 5. & in consi. 26. col. pen. in 3. vol. & latissimè in consi. 37. in 6. vol. & ad prædicta uide memorabile dictum eiusdem
 2 Alex. in consi. 4. col. 2. in 4. vol. & appellatione t filiorum nepotes non comprehendi in materia pœnali, docuit Alex. in consi. 140. in 6. vol. & de hac re uide Dec. in consi. 95. & in consi. 391. Soc. in consi. 152. & in consi. 249. col. 1. in 1. vol. in consi. 104. in 3. vol. & in consi. 17. & in consi. 73. col. 5. in 4. vol. & doc. maxime Ias. in l. Gallus. §. instituens. col. 4. ff. de liber. & posth.
 3 & ibi Ias. in 6. col. tradit etiam nunquid in feudis t appellatione filiorum nepotes contineantur? De qua re uide Alex. in consi. 25. in 5. vol. & ad prædicta uide omnino, quæ pono ad Bart. in l. liberorum. ff. de uerb. signif. Ad illud autem, quod subiungit Bar. uocem hanc, filiorum, esse intelligendam, secundum legum interpretationem, quamuis prolata esset ab idiota in scriptis manu notarij; quia præsumendum est, notarium apposuisse uerba importancia uoluntatè illius. vide Rom. in consi. 179. col. 2. & in consi. 295. Alex. in consi. 82. col. pen. in 1. vol. ubi citat hoc Bartoli documentum, & in consi. 229. Visis codicillis, col. 9. nu. 18. in libro in quo primi & secundi volu. consilia continentur, & in consi. 257. eod. volu. & appellatione liberorum
 4 t omnes contineri, vide Alexan. in consi. 80. in 1. vol. & ad ea, quæ de filijs diximus, vide Feli. in proœm. decretal. col. 4. & in rubrica de constit. col. pen. & in c. tertio loco, colu. 2. de probat. in c. quortes, de testibus, & in c. cum clamor, in fin. eod. titu. & in c. cum uenerabilis, colu. fin. de testi. cogen.

Summarium in l. si quis sub conditione. ff. de testa. iur.

- 1 Si tutor datus in testamento est impeditus, an ex quo quando sit locus dativo, et legitimo.
- 2 Tutoribus testamentariis decedentibus dandi sunt dativi.
- 3 Tutor non est idoneus, nisi tantum in bonis habeat, quantum habet pupillus.
- 4 Mater et avia an possint esse tutrices.
- 5 Si adest avus et avia, ambo sunt admittendi ad tutelam.
- 6 Mulier debet omni auxilio renunciare, alioqui non est vera tutrix.
- 7 Mulier carcerari potest ex causa tutela.
- 8 Mulier ita primatur tutela si est cognita, ac si ad secunda vota transiisset.

Bar. in l. si quis sub conditione. ff. de testa. tut.

- 1 BART. in d. l. si quis sub conditione, col. 2. vers. ex predictis, tradit si tutor datus in testamento, est impeditus, an & quando sit locus dativo, & legitimo? vide Soc. in consi. 20. col. 3. & seq. in 1. vol. ubi ait, Bartolum non figere pedes in hac l. Et qui sint preferendi in datione tutorum, vide apud Curt. in consi. 46. Et an mater sit dativus tutoribus preferenda? Bar. in l. tutor.
- 2 ff. de tutor. & curat. dat. ab his. & ad tem, de qua agitur hic, dicas, tutoribus testamentariis decedentibus, dandos esse dativos, qui eadem, ac etiam ampliori potestate funguntur. Angel. in consi. 93. Attende quoque in re proposita, tutorem testamentarium, uel dativum, qui se non excusat infra xl. dies, postquam sciuit se tutorem esse destinatum, videri se ipsum astringere ad tutelam. Abb. in consi. 90. in 2. vol. & quamvis Ias. in l. si constante, nu. 114. ff. sol. matr. dicat, tutorem non esse idoneum, nisi tantum in bonis habeat, quantum habet pupillus. §. sed propter paupertatem, & ibi gl. in l. de excusat. tut. & l. paupertas, & ibi gl. ff. eod. tit. Tamen hoc in facti contingentia non admitteretur. In eo autem, de quo loquitur Bar. hic scilicet quando unus tutor ex multis testamentariis desijt, tunc locum esse dativo, atque ita non habere locum ius accrescendi, vide Soc. in consi. 193. in 1. vol. ubi ait, si ille testamentarius, qui superest, est sufficiens, ita ut pupillo sit consultum, loco illius alium dari non debere.
- 4 Bar. in ead. l. col. 3. vers. Antequam ueniam, quærit, an mater, et avia possint esse tutrices? vide Corn. in consi. 164. in 4. vol. ubi tradit, an tales, quamvis sint legitimi tutores, possint administrare antequam decreti sint à iudice? vide Curt. in consi. 46. & de hac re vide doct. maxime Ias. in l. Gallus. §. instituens, col. fi. ff. de liber. & posth. Dum uero subiungit Bar. si adest avus et avia, ambo esse admittendos, vide Curt. in d. consi. 46. Dicte postea Bar. in ead. l. col. 4. vers. contrarium credo, in datione tutoris quocunque modo erratum sit, huiusmodi dationem esse inuálidam. Declara hoc ut per Bar. in l. tutor. ff. de tutor. & curat. dat. ab his, ut procedat, quando erratum est in causa facti, hoc est quando causa propter quam dantur tutores non est uera. vide ad hæc Alex. in consi. 163. incip. aliàs consultus, in 5. vol. ubi facit ad trad. hic per Bar. de omisione solennitatis.
- 6 Bar. in ead. l. col. 3. tradit, mulierem debere omni auxilio renunciare, alioqui non esset ueta tutrix; quia mulier iuuatur in multis, in quibus masculus non iuuaretur. hæc Bart. vide Aret. in consi. 204. col. 4. ubi colligit, hic Bartolum uoluisse renunciantem generaliter omni auxilio, intelligi renunciasse auxilijs competentibus de iure communi, quamvis nulla specialis renunciatio præcessisset. de qua re uide Alex. in consi. 154. col. 4. in libro in quo primi & secundi vol. consilia continentur. Et dum subiungit Bart. mulierem et hac pro causa carcerari posse, vide Rom. in consi. 118. & Seueri in tract. de debitore suspecto de fuga, in 70. q. quintæ q. principi. & dū ibi persequitur Bar. & dicit, non esse necesse, ut mulier exprimat renunciationem uelleiani, vide Aret. in consi. 33. col. fi.
- 8 Bar. in ead. l. col. pen. inquit, mulierem ita priuari tutela, si est luxuriata, ac si ad secunda vota transiisset. vide Feli. in c. significantibus, col. 3. de offic. deleg. & in rubrica de magistr. col. 2. & dum subnequit Bar. ad quem redeat tutela, quando mater ad secunda vota transiuit, an ad tutorem testamentarium, an ad dativum? De ista quæst. vide Soc. in consi. 20. col. 3. & 4. in 1. vol. Capt. in consi. 67. & in consi. 50. Curt. in d. consi. 46. Bar. autem ibi, in col. fi. quærit, An iudex

de d. dare tutorem debeat, quem mater petijt & vide Capr. in consi. 2. 7. & Bart. in consi. 2. 1. & seq. in 2. volum.

Summarium in l. certarum ff. de testa. tut.

1. Tutor dari non potest rei certa, sed persona, neque universitati.
- Bar. in l. certarum ff. de testa. tut.
2. Bart. in d. l. certarum, ait tutorem dari non posse rei certæ, sed personæ, uel universitati. Ad istam l. uide Rom. in consi. 118.

Summarium in l. si quis ita ff. de testa. tut.

1. Appellatione filij simpliciter omnes continentur.
2. Eum esse certum, qui de aliqua re uehementem habet opinionem.
3. Testis, qui dicit se aliquid scire pro certo, et interrogatus de causa scientiæ, ait quia sum certus, non probat. Bar. in l. si quis ita ff. de testa. tut.
1. Bart. in d. l. si quis ita, inquit, appellatione filij simpliciter omnes contineri. vide Alex. in consi. 5. in 3. vol. & Fulg. in consi. 3. l. ubi ait, hoc referri etiam ad non natos.
2. Bar. in ead. l. subiungit, eum esse certum, qui de aliqua re uehementem habet opinionem. vide Alex. in l. qui hæreditatem ff. de acquir. hæred. Aret. in l. si posthumus. Si filius de lib. & posth. ubi reprehendit Bar. quia re. hic non dicit certus, sed quasi certus. Scuidio Bal. in e. eum in iure col. 3. de offi. deleg. & Rom. in consi. 40. 3. col. pen. quæro utrum ille, qui scit aliquid ex confessione aliquis in foro promissionali, dicatur illud scire pro certo? uidetur text. quod non in c. si sacerdos, de offic. ordin. ubi postquam egit de eo, quod dicitur pro certo, subiungit, uel id fuit confessus. atque ita ponit eam d. iuris. quamuis gl. ibi aliter sentire uideatur. & gl. illam, ait Ant. de Butr. facere pro teste, qui dixit se aliquid scire pro certo; & interrogatus de causa scientiæ, respondit, quia ille hoc fuit confessus. sed ista opinio displicet Abb. ut ibi uidere est apud eum. & an quis dicatur certus ex uehementi opinione, vide Ias. in d. l. qui hæreditatem, & in d. l. si posthumus, & in l. certarum ff. de acquir. hæred. per. 80. 4. ubi etiam num. 8. inquit, eum dici esse certum, qui fuit certioratus à iudice digno. & dicit Bar. ex prædicto documento, interrogatus de causa scientiæ, respondit, quia potest esse certus uehementi opinione. Ad hæc fuit singulidictum Baldi, relatum ab Alex. in l. j. col. 7. vers. Accedat ff. si cent. petita. quamuis illud ibi reprobetur. & per eadē fundamenta potest hoc dictum Bartoli reprobari, etiam si ipse ibi de hoc Bartoli documento nullam faciat mentionem.

Summarium in l. duo sunt Titij ff. de testa. tut.

1. Incertitudo persona cui datur tutor, uitiat dationem.
2. Si duo de pontificatu certant, si unus eorum qui hunc sunt Papa, unus de occupata dignitate repellendus, l. unum ff. de pontificatu.
3. Incertitudo actus, uel iudicij, uitiat dationem.
4. Testis interrogatus de causa scientiæ, ait, quia sum certus, non probat.
- Bar. in l. Duo sunt Titij ff. de testa. tut.
1. Bart. in d. l. Duo sunt Titij, inquit, incertitudinem personæ, cui datur tutor, uitiat dationem; & sic colligit incertitudinem uitiat actum. Alex. in consi. 196. in libro in quo primi & secundi vol. consilia continentur. uide quæ posita in l. in lege fundi ff. de contrab. mpt. ad rem facit gl. in c. si quis iusto, de elect. in 6. quam dicit sing. esse Rom. in sing. 2. 5. 1. dicens: si duo procuratores habent mandata eodem die confecta, neque quis eorum fuerit constitutus, apparet, eos se inuicem impedire. Hinc traditum est etiam quod si de pontificatu certantes, si non apparet, quis eorum sit Papa, omnes ab occupata dignitate esse repellendos, quia utraque electio inuolida est. c. si duo. 7. 9. distin. & an & quando incertitudo uitiet, vide Bar. in l. si cui annum. ff. de annu. lega. & Abb. post Ant. de Butr. in c. ex parte, de cens. & rescripta, quibus incerti iudices dantur nullius esse roboris & mouent, docuit Abb. in ead. hoc, de rescript. & ad prædicta, vide Ias. in l. in stipulauit ff. de p. et bon. obligat. & in l. legato generaliter. ff. de legat. 1. hoc tamen, quod

De confirmando tutore.

- 3 quod prædictum est, scilicet, incertitudine factum iudicari non procedere de æquitate canonica, secundum quam omnis promissio incerta, est efficax ad agendum, & debet à iudice declarari. ita singul. dixit Arch. relatus à Feli. in c. cum iuramento, de homic. idem uoluit egregiè Alexan. in d. l. ita stipulatus. colu. 3. & dum Bar. querit, in d. l. duo in fin. quomodo probari potest, testatorem magis de uno, quam de alio sensisse, dicens hoc probari à maiori amicitia quam habebat cum uno, quam cum alio, & alijs coniecturis, vide Cæpoll. in consi. 1. 1. colum. prima & sequ.

Summarium in l. j. ff. de confir. tuto.

- 1 Verba deprecantia an inducant dispositionem.

Bar. in l. j. ff. de confir. tuto.

- 1 **B**ART. in d. l. j. agit, an uerba t. deprecantia, inducant dispositionem? vide aliquid per Soc. in consi. 8. 3. in 1. vol. ubi tradit, quid illa uerba significant, relinquo filium meum, & modò tuum, in manibus tuis: & Aret. in consi. 66. col. & Doct. maxime moder. in l. manumissiones, ff. de iust. & iur. & dum Bar. in ead. l. querit, utrum tutor darius, qui sapit naturam testamentarii, si fuit confirmatus præferatur legitimo? vide Alex. in consi. 140. colu. 2. in 1. vol. Et quia Bart. ad probandum hunc tutorem esse legitimum præferendum, arguit ex ordine titularum, vide ad hoc argumentum aliqua per Barb. in consi. 6. colu. 8. in 2. volu. & Corn. in consi. 210. in 3. vol.

Summarium in l. si patronus, ff. de confir. tuto.

- 1 Canonici, qui fuerint indigni eligantur, priuantur iure eligendi.

Bar. in l. si patronus, ff. de confir. tut.

- 1 BART. in d. l. si patronus, in fi. colligit ex tex. illationem ad canonicos, t. qui scienter eligunt indignum, ut priuentur iure eligendi. vide Abb. in c. gratum, de postul. prælat. Felin. in c. cum olim, col. 3. versu. quando autem, de testi. Anch. in consi. 3. 5. in fi. & utrum sint privati iure eligendi per rotam illam uocationem, an uerò pro illa tantum electione, sine sortituri effectum, siue non? vide Abb. in c. cum Vintonensis, de electi. & an indignus sit promouendus ex præcepto Papæ? vide Feli. in c. accepimus, versu. & addit. hic. d. Abb. de fid. infir.

Summarium in l. in confirmando, ff. de confir. tuto.

- 1 Licet probetur aliquis semel diues, uel pauper, non tamen presumitur hodie.
2 Si testator tutorem constitutionem inuentarii prohibuerit, tamen si iudex uidebitur expedire pupillo, cogere poterit tutorem ad conficiendum inuentarium.

Bar. in l. in confirmando, ff. de confir. tut.

- 1 BART. in d. l. in confirmando, colligit ex tex. quamuis probetur aliquis semel t. diues, uel pauper, non tamen presumitur hodie de necessitate talis; quia diminutio, & augmentum facultatum facile contingunt. vide Alex. in consi. 3. 1. 9. in p. col. fin. in libro in quo primi & secundi vol. consilia continentur, ubi ad hoc Bartoli documentum accedit. & in consi. 244. Super primo, col. 5. in eod. lib. & Felin. in c. scientiam, col. 2. de præsumpt. & in c. ad aures, colu. pen. uersu. limita secundò, de rescrip. & in eum in iure. de off. deleg. Alex. in d. consi. 244. colu. 3. & Bar. in l. ex persona. C. de prob. & ad rem sciuntur trad. per tal. in l. si prius, ff. de oper. nou. nunc.
2 Bar. in ead. l. inquit, etiam si testator t. tutorem constitutionem inuentarii prohibuerit, tamen si iudex uidebitur expedire pupillo, cogere poterit tutorem ad inuentarium conficiendum. vide Aret. in consi. 22. & Feli. in c. si diligenti. nu. 34. de fac. comp. nunquam enim tutor censetur liberatus à dolo futuro. Io. de Anz. in consi. 80. cum ibi addit. per Bolog.

Summarium in l. j. ff. de legi. tuto.

- 1 Legitima tutela desertor cognatis, ad quos desertus hereditas, nisi mulier sit in medio, quod limitatur. num. 3.
2 Si duo ueniant gradatim unum ad aliud, tunc id quod mutatur in uno, censetur etiam in altero.

Bar.

Bar. in l. j. ff. de legit. tutor.

- A**RT. in d. l. j. sic ait in summa. Legitima t̄ tutela deferretur cognatis, ad quos deferretur hereditas, nisi mulier sit in medio. Limita, ut per Aret. in l. ij. in 7. requisit. ff. de vulg. & pupill. & Rom. in l. fi. C. qui testa. fac. poss. Alex. in l. fi. finita. §. si uestigalibus. col. fi. ff. de damn. infec. Bal. in l. j. C. de rei uxor. act. & in c. i. qui feud. dar. poss. & de ista regula vide Curt. in consi. 46. col. 4. & Anch. in c. canonum statuta, col. 18. de constit. & Aret. in consi. 109. & intellige dictum Bartoli non procedere t̄ in tutela, quæ deferretur matri, & auiæ: quia licet statuto à successione ab agnatis siue alijs excluderentur, à tutela tamen non excluduntur, ita inquit Alex. in consi. 109. in 3. vol. Salic. in auth. ingressi, col. 2. C. de sacros. eccl. & de ratione & mente legis uide aliquid apud Ang. in consi. 68. & Alex. in l. j. col. pe. uerfi. posse. ff. si cert. pet. ubi ex his uerbis Bar. hic, dicit, si duo t̄ ueniunt gradatim unum ad aliud, tunc id, quod mutatur in uno, censetur etiam mutatum in alio. & uide aliqua apud Soc. in consi. 123. col. fi. in 1. vol. ubi ait, sublata re, super qua fit dispositio, sublata esse etiam ipsam dispositionem. & hoc Bartoli documentum procedere in tutela præterquam in delata matri & auiæ, tradit Barb. in consi. 11. in 1. dub. in 3. vol. Bal. in consi. 124. in 1. vol. & Dec. in consi. 16. ubi ipse quoque loquitur de matre. & Socin. in consi. 153. col. pen. in 1. vol. & de hac regula bonus est tex. in c. miramur, de seru. non ordi. & in c. multis. & ibi Innoc. de ætat. & qualit. Feli. in c. quanto, col. fi. de iudic. & in c. 1. col. 9. de sponfal. Alex. in l. j. col. 3. ff. sol. matr. Ias. in l. j. col. 9. C. qui admit. & in l. posthumus, col. 6. C. de contratab. & in l. ut liberis, col. 7. C. de collat. & Soc. in consi. 223. col. fi. in 1. vol. ubi considerat mentem statuti.

Summarium in l. legitimus. ff. de legi. tuto.

- 1 Tutor qui datus est alicui ad administrationem, accedere non potest nisi iuret.
- 2 Tutor quomodo rationes pupillo reddere teneatur.
- 3 Utrum in quolibet genere tutorum sit necessarium decretum.
- 4 Formalis dispositio non potest impleri in suo æquipollenti.
- 5 Tutor debet expresse promittere defensionem pupilli.
- 6 A quo tempore bona tutoris sint obligata pupillo.

Bar. in l. legitimus. ff. de legit. tut.

- B**ART. in d. l. legitimus, inquit, tutorem, t̄ qui datus est alicui ad administrationem accedere non posse, nisi iuret. vide Abb. in consi. 90. in 1. vol. Corn. in consi. 164. in 4. vol. Ang. in consi. 103. ubi generaliter loquitur in quocunque tutore, & curatore. & omnino Soc. in consi. 213. in 1. vol. nam tutor non solum tenetur de malè administratis, sed etiam de neglectis. Soci. in consi. 9. in 1. vol. & ad prædicta uide Soc. in consi. 159. in 1. vol. ubi multa scitu digna inueniuntur. & omnino uide Mari. Soc. iunior in consi. 148. & quomodo t̄ tutor rationes pupillo reddere teneatur, uide Rom. in consi. 413. Quid autem tutor facere debeat, ut suam liberationem consequatur, docuit Cæpol. in caut. 221. & alibi inquit, tutorem debere esse cautum, ut finita tutela, petat arbitros eligi debere, qui eius rationes uideant: nam si ab arbitris liberabitur, non poterit amplius conueniri. hæc ille in cautel. 143. & tutor præsumitur dolo carere, si aliquid fecit cum consilio coniunctorum: idè faciat hoc scribi in instrumento. Cæpol. in cau. 24. & 221.
- B**ART. in ead. l. in principio querit, utrum in t̄ quolibet genere tutorum, sit necessarium decretum? uide Corn. in consi. 164. in 4. vol. querit postea Bart. an decretum à iudice interpositum porrigat effectum suum ad res sitas in alio territorio? & ista dicta Bar. hic sequitur Ias. in l. fin. col. 2. in 10. limit. ff. de iurisd. omn. iudic. & latissimè Dec. in consi. 207. & in c. cum ut præclare; in princ. de priuileg. & dum Bar. subiungit necesse non esse, ut iudex eum ponat in possessione de facto: Attende, quia hoc dictum Bartoli adduci solet ad probandum, formalem t̄ dispositionem non posse impleri in suo æquipollenti. Feli. in c. cum dilecti, col. 16. de rescrip. infert postea Bar. iudicem, sub quo est pupillus, posse decretum interponere, quod ad bona ubicunque posita dilatabitur, si non habet contradicteorem. uide Dec. in consi. 27. & dum progreditur

Bar.

De legitimis tutoribus.

- Bar. dicens tutorem debere prius conficere inuentarium ante hoc decretum, uel in ipso actu, quo decretum interponitur. vide Imol. in consi. 99. in secundo dubio. Postea Bar. in fi. huius.
- 5 Lin princ. ait, tutorem t debere expressè promittere defensionem pupilli, licet antiqui hoc apponere non consueuerunt. sed an sufficiat hoc apponi per uerba æquipollentia? dicas non posse. ita la. in l. prætor, in princ. ff. de oper. nou. nunci. & de hoc dicto Bartoli uide aliqua per Fel. in c. translatio, col. 3. de consi. & Corn. in consi. 164. in 4. vol. Aduerte qd dictu est superius, tutorem teneri conficere inuentarium antequam administret. Quid si ante consecutionem inuentarij actorem ad agendum constituit, & postea conficiat inuentarium, utrum actor consti-
- 6 tutus possit exigere à debitoribus? vide Raph. Cuma. in consi. 15. & à quo tempore t bona tutoris pupillo obligentur, an scilicet à tempore susceptæ tutelæ? an uerò à tempore gestionis? vide Soc. in consi. 61. in 1. vol. Nolo ioco prætermittere in hac materia dictum Bar. in l. iubemus. j. C. de erog. milit. anno. lib. 12. ubi ait, tutorem, qui familiæ unum uetus exhibet post calendas nouembris, teneri ad refarciendum damnum pupillo: quia eo tempore nouum erat exhibendū: & ideo cū exhibitio ueteris sit damnoſa, tenetur. quomodo autem tutor & commissarius differant, uide Raph. Cuma. in consi. 75. & Fulg. in consi. 51.

Summarium in d.l. legitimis. §. in legitimis. ff. de legi. tuto.

- 1 Negatio posita post uniuersalem, æquipollens suo contrario.

Bar. in d.l. legitimis. §. in legitimis. ff. de legi. tuto.

- BART. in ead. l. §. in legitimis, colligit ex gl. in uerbo, si omnes non satisdederunt, negationem t positam post uniuersalem æquipollere suo contrario. & ideo exponitur, si omnes non satisdederunt, hoc est, si nullus satisdederit. & in hoc ista gl. est memorabilis. & an & quando in definita æquipolleat uniuersali, uide in l. si pluribus, & doct. in c. solite, de maior. & obed. & quid in odiosis, Alexan. post Bar. in l. ij. ff. de lib. & posth. Limita indefinitam non æquipollere uniuersali in testibus: quia debent concludere de necessitate. Alex. in consi. 110. in 1. volum. Abb. & Fel. in c. auditus, nu. 37. de præscript. ubi habetur etiam an & quando indefinita æquipolleat. & de hac re uide Alex. in consi. 343. in lib. in quo primi & secundi vol. consilia continetur, & Mari. Soc. iuni. in consi. 9. Item scias indefinitam non æquipollere uniuersali, quando non militat eadem ratio. Soc. in consi. 74. col. fi. in 3. vol. præterea indefinita nunquam æquipollet propriè secundum Bar. in d.l. si pluribus, & in l. qui ædificium. ff. de feruit. urba. prædi. de qua re uide Dec. in l. j. nu. 15. ff. de reg. iur.

Summarium in l. prætor. ff. de tuto. & cura. dat. ab his.

- 1 Arbitr non potest se dare tutorem.

Bar. in l. Prætor. ff. de tut. & curat. dat. ab his.

- 1 BART. in d.l. Prætor, inquit, Arbitrum t non posse se dare tutorem: uide Rom. in consi. 427. incip. An super. & dum Barto. subnectit quæstionem de tutela compromitti non posse, quia est mixti imperij, uide Orian. in tract. de arbitris. fol. 44. quæst. 48. & Rom. in consi. 162.

Summarium in l. nec mandante. §. dari. ff. de tuto. & cura. dat. ab his.

- 1 Tutor dari potest die feriata.

Bar. in l. nec mandante. §. dari. ff. de tutor. & curat. dat. ab his.

- 1 BART. in d. §. dari, in quo habetur, tutorem t dari posse die feriata, quærit, utrum dari possit die feriata in honorem Dei? decidit quæ id fortè fieri posse intuitu pietatis. uide Alex. in l. j. §. i. ff. de feri.

Bar. in l. impuberi. ff. de tutor. & curat. dat. ab his.

- 1 BART. in d. l. impuberi, tractat, an sit necessarius t tutor ad adeundam hereditatem? uide Alex. in l. ressi. tuto. §. i. ff. ad Trebell.

Summarium in l. tutor. ff. de tuto. & curat. dat. ab his.

- 1 *Si in causa dandi tutorem erratur, datio illa est nulla.*
- 2 *Si tutor datus est à iudice nulla facta mentione matris, an ualeat illa datio.*
- 3 *Judex qui ex inquisitione dat tutorem, non tenetur aliquem citare.*

Bar. in l. tutor. ff. de tuto. & cura. dat. ab his.

- 1 **BART.** in d. l. tutor, sic ait in summa: si in causa t dandi tutorem erratur, datio est nulla. vide Bar. in l. Seiz. egress. infrà eod. tit.
- 2 Bar. in ead. l. col. 2. quærit, si tutor t datus est à iudice, nulla facta mentione matris, an ualeat datio? vide Alex. in consi. 109. in 3. vol. & in consi. 161. in 5. uol.
- 3 Bar. in ead. l. col. fi. ait, iudicem, t qui ex inquisitione dat tutorem, non teneri aliquem citare. vide Alex. in consi. 228. visis dubitationibus, col. 1. in lib. in quo primi & secūdi uol. consilia continentur. vbi idem ait in curatore. vide etiam Ang. in consi. 325.

Summarium in l. si, qui. §. diuus. ff. de tut. & curat. dat. ab his.

- 1 *Quomodo probetur, aliquem esse furiosum.*
- 2 *Auaritia est peior prodigalitate.*
- 3 *Auaritia est amor inordinatus excedens mensuram rationis.*
- 4 *Auaritia sequitur senectutem, propter defectum nature.*
- 5 *Prodigus an & quomodo differat à furioso.*
- 6 *Prodigo an interdicti possit bonorum administratio.*
- 7 *Prodigus an possit testari.*

Bar. in l. si, qui. §. diuus. ff. de tut. & curat. dat. ab his.

- 1 **BAR.** in d. §. diuus, tradit, quomodo t probetur aliquem esse furiosum. item quomodo probetur aliquem esse prodigum. De furioso hic non conteram tempus, quia memini, me de hoc in alijs lucubracionibus tradidisse. De prodigo autem aliqua dicam. In primis enim sciendum est, prodigalitate esse oppositum auaritiæ; sunt enim duo extrema uitiosa, quorum medium est liberalitas, & est uirtus. Auarus enim retinet tenenda, & non tenenda: & prodigus dat danda, & non danda, secundum glo. not. & ibi Abb. in c. ex parte. de consuet. Proinde Cicero in 2. de officijs, ait, Nec ita est claudenda res familiaris, ut eam benignitas aperire nequeat, nec ita aperienda, ut omnibus pateat. & B. Hieronymus Paulinum monet, ne Christi substantiam ita impudenter effundat, ut liberalitate liberalitas pereat. Auaritia autem est peior prodigalitate, quia illa est morbus incurabilis, ista autem non, teste Aegidio de regimine principum, cap. 18. & est radix omnium malorum. c. radix. de poenit. dist. 2. & habetur in §. cogitatio, in auth. ut iud. sine quoquo suffrag. & contra auaros est tex. sing. cum glo. in c. sicut hi, 47. dist. Auaritia t enim est amor inordinatus, excedens mensuram rationis. B. Thom. in secunda secundæ de prodigalitate, cap. Ad primum. & cap. 19. Et auaritia est idolorum seruitus, ut habetur in c. auaritia, de præbend. Auarus enim nummis, quasi Deo reuerentiam exhibet. c. cum omnes. 1. q. 1. & plenè de hac re uide Alberic. in l. si quis in suam. C. de inoffic. testam. & auaritia t sequitur senectutem propter defectum auaritiæ, secundum Philosoph. in 4. Ethic. hinc dixit glo. in c. de multa, in uoce, literatis, de præbend. Philosophum auarum esse nō posse, & ex ijs percipi potest, quomodo probetur prodigalitas, ac etiam auaritia. & prodigus dicitur ille, qui in se tantum prodigalitatē exercet, & in se delinquit. tex. est sing. in l. j. §. exigitur. ff. de bonor. poss. secundum tab. & quomodo coniiciatur, aliquem esse prodigum, vide Bar. in l. qui habet, in princ. ff. de tutel. & an t & quomodo differat à furioso? Bar. in l. si cui. ff. de testam. & attende, quia prodigus æquiparatur pupillo in contrahendo, non in delinquendo. Bar. in l. si curatorem, uer. ad secundum. C. de restitu. in integr. & in l. si quis in tantum, uer. quæro quid prodigi. C. unde ui. & ad hæc uide Alex. & Aret. in l. si cui bonis. ff. de uerb. obliga. & Abb. in d. c. ex parte, de consuet. vbi tradit, quis sit prodigus, quis sit largus, & quis sit parcus. et an prodigo t interdicti possit bonorum administratio? vide doct. in d. l. si cui bonis, & Abb. in c. de his, de sepult. & Ioan. de Ana. in c. fin. & ibi etiam Abb. de accus. & prodigus etiam ille appellatur, qui prodigus est famæ, & honoris pro-

De tutor. & curat. dat. ab his.

7 prijs, & talis est crudelis famam suam negligendo. c. nolo, 12. quæst. 1. An autem prodigus t testari possit? vide Abb. in rubrica de testa. Anchar. in c. 2. eod. tit. & doct. in d. lis cui bonis. An præscriptio currat contra prodigum. Abb. in c. cum non liceat, de præscript. tenet, quod non. De qua re uide Io. And. in addit. ad Specul. in tit. de præscript. in rubrica. Bar. in Imperatores. ff. de re iudic. Paul. de Cast. in l. tutor. ff. de iureiur. Anchar. in consi. 5. Pro parte, & Felin. in d. c. cum non liceat.

Summarium in l. vbi. ff. de tuto. & cura. dat. ab his.

- 1 Si in ciuitate non est iudex appellationis, appellari potest à sententijs potestatis ad ordinem decurionum.
- 2 Vacante episcopatu, iurisdicção episcopalis remanet apud Capitulum.
- 3 Collegium Cardinalium de reſeruatis Pontifici negocijs nullo pacto se immiscere potest.
- 4 Membrum unum aliquando cogente necessitate alterius opera fungitur.
- 5 Cardinales qui tempore schismatis se in unum congregarunt, & qui ob sanctissimam unionem ab utriusque de Pontificatu certantis obedientia discesserunt, iura ecclesie, etiam Pontifici Romano reſeruata, exercere possunt.
- 6 Cardinalibus non prohibetur ne futuri Pontifici electio prorogetur.
- 7 Collegium Cardinalium constitutiones, an condere possit.
- 8 Collegium Cardinalium non potest aliquem ad Cardinalatum cooptare.
- 9 Vbi plus & minus sunt diuerſe species, eo casu de uno ad aliud non potest colligi argumentum.
- 10 In his, quæ sunt iurisdicçãois, nunquam de uno ad aliud rectè fit illatio.
- 11 Legatus Papæ an eo mortuo succedat Papæ in prouincia sibi decreta.
- 12 Episcopus tempore schismatis exercere potest iurisdicçãoem, etiam in casibus Papæ reſeruatis.

Bar. in l. ubi. ff. de tut. & curat. dat. ab his.

- 1 BAR. in d. l. ubi. dicit, si in ciuitate t non est iudex appellationis, appellari posse à sententijs potestatis ad ordinem decurionum. vide Feli. & Dec. in rubrica de appell. col. 3. & seq. & Feli. in c. pastoralis, de off. ordi. & la. in l. bonorum. C. qui admit.
- 2 BAR. ibidem subnequit, uacante episcopatu, t iurisdicçãoem episcopalem esse apud capitulum, & uacante Papatu, iurisdicçãoem pontificiam esse apud collegium Cardinalium. circa primum, scilicet de iurisdicçãoe episcopali, uide Felin. in c. his, qui, de maior. & obed. & trad. in c. cum olim, eod. tit. in 6. & Feli. in c. eam te, de rescrip. in uerbo, erat iste. & in c. edoceri. nu. 23. de rescrip. Circa secundum autem de Papatu, hoc idem quod Bar. hic, uoluit Archid. post glo. in c. nullus. 79. & Host. in c. cum ex eo, de pœnit. & remis. Contrarium uoluit Bar. in l. j. §. deniq; col. 2. ff. de aqu. plu. arc. Barb. in c. translatio, col. pen. de const. & in hanc sententiam, à doct. orib.
- 3 communiter itum est, qui aiunt, Collegium t Cardinalium, de reſeruatis Pontifici negocijs, uullo pacto se immiscere non posse, per tex. in clem. ne Romani. §. irritum. vbi gl. & doct. de elect. idē ait gl. in c. vnic. de schismat. in 6. vbi dicit, quamuis hoc in alijs collegijs inferioribus toleretur; hoc tamen huic amplissimo collegio ob accelerandum summi Pontificis electionem prohiberi per tex. in c. ubi periculum. §. idemque, de electi. in 6. simile uidemus in glo. in c. accusatus. §. sane, de hæret. in 6. & ista opinio (ut dicam) plurimorum sententia confirmatur. casum tamen euidentis necessitatis, & imminētis periculi semper excipio, per tex. in d. c. vbi periculum. §. idem quoque, & per trad. per Card. & alios, in d. clem. §. irritum. ad quos accedit Abb. in sua 1. quæst. col. antepen. vbi ait, sicuti unum membrum, t quandoque cogente necessitate alterius opera fungitur, ita nec totū corpus, quin officio capitis uti possit prohibendū esse. hinc Card. in consi. 150. inferebat, Cardinales pro sedando schismate concilium congregare posse, & sedis apostolicæ inuaso rem anathematizare, per text. in c. si quis pecunia. 79. dist. ex hoc pariter traditum est, Cardinales, t qui tempore schismatis se in unum congregarunt, & qui ob sanctissimā unionem ab utriusque de pontificatu certantis obedientia discesserunt, iura ecclesie & Pont. Maximo reſeruata exercere posse, ut elegantissimè docuit Petr. de Anch. in consi. 409. Idem perhiberi posset, vbi Cardinalis in longinquis partibus existens ad Pontificatū assumptus esset, ut donē ipse electioni de se factæ consentiat, vrgentib. negocijs, imminētibusque periculis, Cardinales

dinales iurisdictione potestatem administrare valeant, ut post Leonis. X. obitu electo Adriano
 in longinquis partibus comorante contigit. in his enim, & similib. casibus illa specialitatis ratio
 6 non subest, scilicet, hoc Cardinalibus prohiberi, ne futuri Pontificis electio prorogetur. immo
 quoniam periculum imminet, hoc ipsum conceditur collegio Cardinalium, quamvis electio Pontifi-
 cis in longum protraheretur, ut habetur, in d. §. vbi periculum. §. idem quoque. In reliquis autem
 hac sententia potior est, Cardinales iurisdictionem hanc supremam exercere non possent, ut vo-
 luit Barb. in consi. 1. in 1. uol. in d. c. translat. de consi. & in c. licet ex suscepto, de for. compe. &
 7 Feli. in rubr. de appella. vbi precise reprobat hoc Bart. documentum. & ex hoc inferitur, colle-
 gium tamen hoc constitutiones condere non posse. Feli. in d. rubr. Inno. in c. eum accessissent, de consi.
 Barb. in d. consi. 1. vbi etiam dixit, hac ratione, Cardinales constitutionibus auctoritate pontifi-
 cia confirmatis non derogare; quia eius est tollere, cuius est dare. l. si. C. de legi. & Bat. in c. quif-
 quis, de elect. in fi. ait, Cardinales ad seruandas ad unguem sanctiones astringi. id quod uerum
 8 non esset, si eo tempore ipsi hac suprema potestate perfruerebantur. & ideo etiam non possent tamen
 quem ad Cardinalatum cooptare contra non illorum sententiam, quorum meminit Archi. in
 c. nullus. 79. dist. qui ea ratione ducebantur, quia si Papam eligere possunt, igitur multo magis
 Cardinalem, id quod est minus. contra quos sensit ibi Archid. & Alber. de Ros. in rubrica. C. de
 sum. Trinit. & de hoc est glo. in d. clem. ne Romani. §. irritum, vbi idem affirmat Card. Neq;
 9 urget illa ratio, quia ubi plus tamen minus sunt diuerse speciei, ut hic, eo casu de uno ad aliud non
 potest colligi argumentum. l. si. de iudic. §. latrunculator. ff. de iudic. Dec. in c. cum in cunctis. nu.
 23. de elect. & in l. non debet. ff. de regu. iur. Abb. in c. si. de translat. Episcop. & per Dec. in l. non
 10 debet. & ibi precise, in his terminis ait Card. in d. §. irritum. vers. quando oppo. ad idem. ad que
 accessit Martinus Lauden. in 2. tract. de Cardin. q. 1. et in ijs tamen que iurisdictionis sunt, nunquam
 de uno ad aliud recta fiet illatio, ut habetur per tex. glo. & Doct. in l. illicitas. §. qui uniuersas. ff.
 de offic. Præsid. Abb. in c. fin. de transla. episc. & per Dec. trad. in d. l. non debet. & circa prædi-
 cta uide omnino Franciscum de Pauinis in tract. De officio, & potestate capituli sede uacante,
 11 in sexto præludio. nu. 7. cum sequi. Quid autem in legato tamen Papæ, an eo mortuo succedat Papæ
 in provincia sibi decreta? Dicas, quod non. Roma. in singul. 422. incip. Vacante imperio. & in
 singul. seq. tradit Barb. in d. c. licet ex suscepto. & an mortuo Imperatore succedat Papa in Im-
 perio? dicunt Doct. cum succedere, idque habetur, in d. cap. licet ex suscepto. vbi Innoc. Abb.
 * Barb. & alij hoc communiter tradiderunt. quamvis Card. ibi asserat, hoc commune documen-
 tum ex illo tex. colligi non debere, de qua re uide Castillion. in addit. ad Roma. in d. singul. 422.
 vbi Roma. hanc communem conclusionem, tanquam ueram attulit. & Barb. in clem. Pastoralis,
 in fi. de re iudi. Postremo nunquam obliuiscaris eius, quod superius memorauimus, scilicet, Episco-
 12 pos tamen tempore schismatis exercere posse iurisdictionem et in casibus Papæ reueratis, ut egre-
 gie consulit Pet. de Anch. in consi. 409. Vise, & diligenter inspecto, col. pen. & fin.

Summarium in l. scire oportet. §. si mater. ff. de tut. & curat. dat. ab his.

Una uia prohibita, alia non censetur permissa.

Bar. in l. scire oportet. §. si mater. ff. de tutor. & curat. dat. ab his.

1 BART. in d. l. §. si mater, colligit regulam, cum quid una tamen uia prohibetur, alia non debet ef-
 se permittum. c. cum quid, de reg. iur. Attende hoc usque adeo uerum esse, ut etiam in penalibus
 latissima fiat interpretatio. c. ciuitas, & c. si sententia, de senten. excommunic. tradit Mari. Soci.
 iun. in repet. sciendum, ante numerum 26. ff. de leg. 1. & ad materiam huius regulæ, uide Ang.
 in consi. 290. col. pen.

Summarium in d. l. scire oportet. §. cum relictus. ff. de tut. & curat. dat. ab his.

Tutor quando datur ex inquisitione, inquirendum est de moribus illius, qui datur.

Bar. in d. l. scire oportet. §. cum reliquis. ff. de tut. & curat. dat. ab his.

1 BART. in ead. §. cum reliquis, inquit, cum tutor tamen datur ex inquisitione, inquirendum esse
 de morib. illius, qui datur: & in hac re coniunctos, & amicos pupilli esse requirendos. uide Curt.

E 2 in consi.

Qui pet. tut.

in confi. 46. col. 3. & seq. & dum Bar. ait, eum non esse dandum, qui se ingerit. Declara, ut pet. Alex. in confi. 228. Visus dubitationibus, col. 2. in lib. in quo primi & secundi uol. consilia continentur. vide etiam Imol. in confi. 78.

Summarium in l. diuus. ff. de tuto. & curat. dat. ab his.

- 1 Si tutor in ciuitate non reperitur, eum esse perquirendum in ciuitatibus circumuiciniis.

Bar. in l. diuus. ff. de tut. & cur. dat. ab his.

- 1 BART. in d. l. diuus, ait, si tutor t in ciuitate non reperitur, eum esse perquirendum in ciuitatibus circumstantibus. vide Alexan. in confi. 161. in 5. vol. & quid teneat Bar. in l. continuus. §. qui infulam. ff. de uerb. oblig. in fi. & Alex. in l. j. §. si. eod. tit.

Summarium in l. Seia egressa. ff. de tut. & curat. dat. ab his.

- 1 Si tutor datur impuberi, ei qui non est, non ualet datio.

Bar. in l. Seiz egressa. ff. de tutor. & cur. dat. ab his.

- 1 BAR. in d. l. Seiz egressa, sic ait in summa. Si tutor t datur impuberi, ei, qui non est, non ualet datio. Ad istam l. vide Bal. in c. ex parte, col. 5. de rescrip. & dum Bar. subiungit, decretum in terpositum ex falsa causa, esse ipso iure nullum. vide Alex. in confi. 227. Viso themate, col. 1. in lib. in quo primi & secundi uol. consilia continentur. & in confi. 69. in 3. uol. ubi uide omnino, & aliqua per Rom. in confi. 69. col. 2.

Summarium in l. pupillo. ff. de tuto. & curat. dat. ab his.

- 1 Si Pupillus habet originem in una ciuitate, in alia sortitur forum, & in alia habet bona, quomodo ei dabitur tutor.

Bar. in l. pupillo. ff. de tut. & cur. dat. ab his.

- 1 BART. in d. l. pupillo, querit, si pupillus t habet originem in una ciuitate, in alia sortitur forum, & in alia habet bona, quomodo ei dabitur tutor? vide ad hæc aliqua per Barto. in l. j. C. de contrah. empt.

Summarium in l. si minores. ff. qui pet. tuto.

- 1 Pupillis petendi sunt tutores à matre, alioqui priuatur successione.

- 2 Nemo tenetur facere id, quod factum non releuat.

Bar. in l. si minores. ff. qui pet. tut.

- 1 **B**ART. in d. l. si minores, sic ait, in summa. Pupillis t petendi tutores sunt à matre, alioqui priuatur successione, & à libertis, qui alioqui puniuntur: agnati autē possunt id facere, sed si negligunt, non puniuntur. De materia huius l. vide Bal. in l. precibus. C. de impub. Anch. plenē in confi. 104. Fulg. in confi. 52. & Capr. in confi. 14. & in confi. 16. & dum Bar. in 3. col. oppo. ad id quod prædictum est de matre, dicens, eam non debere cogi ad petendum tutorem, cum ipsa sit tutrix legitima: declara, ut per Soc. in confi. 20. in 1. uol.

- 2 Bar. in ead. l. col. 4. dum querit, quid de substituto, & matre, sic arguit. Nemo t tenetur facere id, quod factum non releuat, ut ibi per Bar. vide Fel. in c. ex transmissa, col. 3. vers. Limita tñ, de præscri. & dum postea in col. 6. distinguit de substituto, & declarat iustā causam, ut puta, si substitutus ignoraret. Vide Soc. in d. confi. 120. & Fulg. in confi. 52. in secundo dub. Ad id autē, quod ait Bar. in d. l. col. antep. vers. lex eo enim q. dicit secundum l. vide Abb. in confi. 11. col. 2. & seq. in 2. uol. in 3. dub. Item ad id, quod ait Bar. ibi, col. pen. uer. Item e contra, matrem excludi. vide Capr. in confi. 59. & in confi. 67. & Soci. in confi. 153. in fi. in 1. uol.

Summarium in l. credendum. ff. qui pet. tuto.

- 1 Mater, que non petit tutorem confirmari uel in locum excusati alium dari, cum alius non superesset, amittit successionem filij.

Bar. in l. credendum. ff. qui pet. tut.

- 1 BAP. in d. l. credendum, ait, matrem, t que non petit tutorem confirmari, uel in locum excusati alium dari, cum alius non superesset, amittere successionē filij. Ad istum tex. vide Roma. in confi.

in consi. 207. Areti. in consi. 40. in fi. & in consi. 33. colum. fi. Capr. in consi. 76. & Soci. in consilio 20. in primo uolu.

Summarium in l. j. §. sufficit. ff. de admi. tuto.

- 1 *Pupillus citari potest, quia potest comparere per legitimam personam.*
- 2 *Si tutor compareat petens dilationem ad exhibendum pupillum, an ei dari debeat.*

Bar. in l. j. §. sufficit. ff. de administ. tut.

- 1 **B**ART. in d. l. j. §. sufficit, col. 2. inquit, etiam solum t pupillum citari posse; quia intelligitur, vt compareat per legitimam personam. De hoc uide aliquid per Alex. in l. si ex legati, col. 2. in fi. ff. de uerb. oblig. & Abb. in consi. 43. in 1. dubio. in secundo uol. & omnino in c. Raynultius, de testam.
- 2 Bar. in eod. §. & in ead. col. querit, si tutor t compareat petens dilationem ad exhibendum pupillum, nunquid ei dari debeat? & sentit missionem ex primo decreto fieri posse contra pupillum citatum & indefensum. vide Rom. in consi. 454. ubi etiam tradit, quid in ecclesia, & in habente causam à republica.

Summarium in l. ita autem ff. de admi. tuto.

- 1 *Dictum determinatur secundum suam causam.*
- 2 *Syndicus, qui ab aliqua universitate fuit institutus usque ad decretum tempus, potest cogi ad prosequendam causam, etiam finito tempore, quando lis fuerat contestata.*

Bar. in l. ita autem, ff. de admin. tut.

- 1 BAR. in d. l. ita autem, sic ait in summa. Dictum t determinatur secundum suam causam. Ad istam l. vide Alex. in consi. 2. col. 2. in 4. uol. & in consi. 17. col. 1. in 1. uol. & quoniam ista est illa trita regula, cui non conueniunt uerba dispositionis, non conuenit dispositio. ego non contemnam tempus in referendo propè infinita, in quibus hoc idem continetur, sed uidenda sunt illa iura, in quibus, de hac re potissimum agunt doct. vt in l. iiii. §. condemnatum. ff. de damn. infec. & in c. ad nostram, 3. de iurciur. Sed quid si uerba dispositionis in aliqua parte cōueniant, & in alia non? vide Alex. in consi. 149. Visis & diligenter, col. pen. in fin. in lib. in quo primi & secundi uol. consilia continentur. Bar. in ead. l. §. post completum, inquit, syndicus, t qui ab aliqua universitate fuit institutus usque ad decretum tempus, posse cogi ad prosequendam causam, etiam finito tempore, quando lis fuerat contestata. vide Alex. in consi. 277. Ponderatis, in lib. in quo primi & secundi uol. consilia continentur. & Paul. de Cast. in consi. 335. vide Bar. in l. j. §. fi. ff. de procura.

Summarium in l. quidam decedens ff. de admin. tut.

- 1 *Si relinquitur liberatio à reddendis rationibus, nihilominus tutor tenetur de dolo.*

Bar. in l. quidam decedens. ff. de admin. tut.

- 1 BAR. in d. l. quidam decedens, inquit, si relinquitur t liberatio à reddendis rationibus, nihilominus tutorem teneri de dolo. vide Alex. in consi. 59. Serenissimus, in 4. uol. & in col. 164. Præsuppono. in 5. uol. Barb. in consi. 18. col. 4. & seq. in 2. uol. Ang. in consi. 174. ubi tradit, quid si relictum esset omne id in quo esset condemnatus? & in consi. 185. & in consi. 112. Et de iure ultimo. vide etiam Ias. in l. alieni, col. fi. C. de transact. Anchor. in consi. 111. Casus talis. & in consi. 117. & omnino uide Socii in consi. 101. in 1. uol. ubi multos enarrat modos relinquendi huiusmodi liberationem. Curt. in consi. 66. col. 7. & Fulg. in consi. 25. Ias. post Salice. in l. necessitatem. C. de fideicom. Ias. in l. nemo potest, col. 9. ff. de leg. 1. & in l. actione, col. fi. C. de transact. vide etiam Alex. in consi. 102. col. fi. in 1. uol. Paul. de Cast. in consi. 373. Ad primum, col. antepe. & Fel. in c. si diligenti, nu. 34. de for. compet.

Summarium in d. l. quidam. §. ex quo ff. de admi. tut.

- 1 *Non sufficit si mihi ab aliquo denunciatur, me esse tutorem.*

De administratione tutorum.

Bar.in d.l. quidam. §. ex quo. ff. de admin. tut.

- 1 BART. in ead. l. §. ex quo, in fi. dicit, non sufficere t si mihi ab aliquo denunciatur, me esse tutorem: quia ei non teneor credere. Hoc idem sequitur Ias in l. quod te, col. pen. ff. si cert. pet.

Summarium in l. tutor, qui repertorium. ff. de adm. tuto.

- 1 Contra tutorem, qui non facit inuentarium, absque causa iuratur in litem.
- 2 Debita à pupillo alijs personis non sunt ponenda in inuentario.
- 3 Inuentarium, quomodo sit conficiendum.
- 4 Vtrum sufficiat si tutor dicat in inuentario, se credere tales res esse pupilli.
- 5 Quenam sit iusta causa excusandi tutorem, qui inuentarium non confecit.
- 6 Liber rationum, an remitti possit.

Bar.in l. tutor qui repertorium. ff. de admin. tut.

- 1 BART. in d. l. tutor qui repertorium, ait, contra tutorem; t qui non facit inuentarium absque causa, iuratur in litem; & antequam illud conficiat, non potest administrare, nisi quæ dationem non recipiunt. Idem inquit Bar. in l. legitimos, in fi. principij. ff. de legit. tutor. vide Rapha. Cum. in confi. 1 §. Alex. in confi. 228. Visis dubitationibus, in lib. in quo primi & secundi uol. consilia continentur. Roma. in confi. 118. Areti. in confi. 29. Soc. omnino in confi. 159. in 1. uol. & in confi. 223. Fulg. in confi. 15. vbi limitat, & in confi. 96. Felin. in cap. cum accessissent, col. 2. de confi. & omnino Mari. Soc. iunior. in confi. 148. Si tamen extat consuetudo, ut inuentarium non conficiatur, omitti poterit. Item iudex potest illud remittere, ne secreta pupilli pandantur. vide Abb. in c. ex parte, secundo de appell.
- 2 Bar. in eadem l. colu. 3. vers. Et ex hoc concludo duo, inquit debita t à pupillo alijs personis non esse ponenda in inuentario. vide Aret. in confi. 148. vbi tenuit, eum, qui renunciat iuribus hæreditatis, non perdere iura, quæ ipse habet contra illa bona. item cum ibidem ait, ea, quæ ipsi pupillo debentur, non esse ponenda in inuentario, antequam exigantur, nisi huiusmodi debita per instrumenta consent. vide Ias. in l. j. col. pen. in fi. ff. de acquiren. possess. & quomodo sit conficiendum t inuentarium, vide apud Doct. quos memorauit in præcedenti lucubra. & apud Barba. in confi. 59. col. 17. in 2. uolu. & in confi. 62. eodem uolu. & Soc. in confi. 159. colu. 1. in primo uolu. ubi ait, omnia descripta in inuentario tutoris, præsumi esse pupilli, aded ut tutor uolens probare contrarium, non audiatur. quod tamen declaratur, ut per Barto. in confi. 239. Proponitur quod Archolus. ubi ait, etiam sufficere, si dicatur in inuentario, talia & talia bona esse in hæreditate. & ided ex hoc inferit, satis esse in casu, si tutor tempore reddendæ rationis, exhibeat instrumenta, sed in casu prædicto tenetur etiam possessionem tradere. subiungit postea Bar. in ead. col. vers. Quæro quid si tutor, vtrum sufficiat t si tutor dicat in inuentario, se credere tales res esse pupilli. De hoc uide Abb. in confi. 73. col. 4. in tertio dubio in 2. uolu. Imol. in confi. 94. col. pen. in 7. dub. & Soc. in confi. 46. & in confi. 213.
- 3 Bar. in ead. l. col. 4. uersic. quæro, quæ sit illa causa, tractat, quæ nam sit iusta causa excusandi tutorem, qui inuentarium non confecit. De hac re uide Barto. & alios, maximè Ias. in l. nemo potest, in 5. quæst. ff. de lega. primo. ubi * communiter concludunt, hoc, quod omitti possit cõfectio inuentarij ex iusta causa, procedere etiam in tutore dario, & legitimo, secundum glo. in l. tutores. C. de administ. tut. An autem hoc dici possit, etiã in inuentario ab hærede conficiendo? vide ibi per eos, & per Alex. in confi. 224. Persectis his, col. fi. in lib. in quo primi & secundi uol. consilia continentur. vbi et ait, confectio inuentarij remitti possit à testatore, quod ad præiudicium legatariorum, & fideicommissariorum, non autem quod ad præiudicium aliorum.
- 6 Sed an hoc sit uerum, uide quæ posui supra in l. quidam accedens, quia non potest remitti do lus futurus. & ad prædicta uide Fulgos. in consil. 25. vbi loquitur etiam in libro t rationum, an remitti possit. & Alexand. in confi. 40. colu. penul. in 3. uolu. & dum Bar. in colu. fin. huius l. in principio, querit, an si tutor agit aliquem, teneatur ei edere copiam inuentarij? Dicit quæ res descriptas in inuentario non esse exhibendas, sed tantum, quod sufficiat ad ostendendum ipsum esse tutorem. vide Alexand. in l. j. §. 1. colu. 5. in fin. ff. de eden. Dum autem ibi in fi.

in fine eiusdem colligit Bar. de his, quæ sunt à tutore ex necessitate ante confessionem inuenta-
rij, vide Soc. in consi. 1. 5. 9. & in consi. 2. 1. 3. in 1. uol.

Summarium in d. tutor. §. si post deceptionem. ff. de admi. tuto.

- 1 Tutor tenetur ad usuras propter negligentiam in emendo.

Bar. in d. tutor. §. si post depositionem. ff. de admi. tuto.

- 1 BART. in ead. l. §. si post depositionem, tradit tutorem t teneri ad usuras propter negligen-
tiam in emendo. vide Rom. in consi. 18. in 1. dubio. Alex. post Bar. in l. Diuus, col. 2. in glo. ff. ad
leg. Falcid. Atet. in consi. 29. col. 1. 1. & in consi. 3. 1. col. pen. & Soci. in consi. 2. & in consi. 247.
col. pen. vers. circa tertium. & dum subiungit Bar. ad hoc, ut tutor, ex hac negligentia conuenia-
tur, necesse esse probare, tunc prædita fuisse uenalia, quæ tutor emere potuit. vide Paul. de Cast.
in consi. 14. & Signor. in consi. 199. & ad prædicta facit. non est ignotum. C. de admi. tuto.
Idem, quod prædictum est de tutoris negligentia, dicendum est, & de prælato negligente, ut
pariter ad indemnitatem ecclesiæ teneatur. Glo. est sing. in c. placuit. 2. 16. q. 3. quæ facit hanc
tutoris & Prælati æquiparationem. vide Abb. in c. si de terra, de privileg.

Summarium in l. quoties. §. nequaquam. ff. de admi. tuto.

- 1 Debitum ex alia causa in actione tutelæ continetur, si tutor debuit, & potuit soluere.

Bar. in l. quoties. §. nequaquam. ff. de admi. tut.

- 1 BAR. in d. l. quoties. §. nequaquam, inquit, debitum t ex alia causa in actione tutelæ conti-
neri, si tutor debuit, & potuit soluere. Item, si pupilli interest, ut in actione tutelæ contineatur.
vide Aret. plenè in consi. 150.

Summarium in d. l. quoties. §. sicut autem. ff. de admi. tuto.

- 1 Tutor potest sibi, & alijs soluere.

- 3 Tutor emere potest à pupillo, siue à contutoribus palam, & bona fide.

- 3 Filius tutoris prohibetur emere à pupillo.

- 4 Tutor interrogatus, tenetur respondere ueritatem in iudicio, etiam si faciat contra pupillum.

Bar. in d. l. quoties. §. sicut autem. ff. de admi. tut.

- 1 BART. in ead. l. §. sicut autem, ait, tutorem t posse sibi, & alijs soluere, eumque debere bo-
nam fidem agnoscere. De materia huius tex. & glo. an tutor possit cum pupillo contrahere, &
debitum sibi soluere, & ex qua causa, vide Bar. in l. singularia, in quinto speciali. ff. si cert. petz.
vbi las. col. 7. & idem las. in l. j. fuit quæsitum, in secundo notab. ff. ad Trebell. vide etiam An-
gel. in consi. 96. vbi ait, tutorem t emere posse à pupillo, siue à contutoribus palam & bona fi-
de. vide ad prædicta Abb. in c. cum in iure peritus, de electi. & quamvis tex. not. in l. si manda-
uero tibi. §. si tibi. ff. mand. uelit, eum, cui mandatum est ut centum det, cui uult, si ea pro se reci-
net, teneri mandati: tamen limitari potest, nisi hoc faciat palam & bona fide per tex. in l. pupil-
lus. §. item ipse. ff. de author. tut. & per prædicta dicitur autem contrahere cum pupillo palam
& bona fide, quando id facit coram iudice. las. in l. pacta nouissima. C. de pact. & forte hoc idem
esset, quando id fieret coram coniunctis, & amicis pupilli, ut per Capoll. in caut. 24. & in caut.

- 2 221. Bar. in eodem §. colligit, ex tex. tutorem t interrogatum teneri respondere ueritatem in iudi-
cio, etiam si faciat contra pupillum. vide Felian. c. quoniam, col. 7. de præscrip. & Alexan. qui in
pulchro casu consuluit per istum tex. in consi. 114. Visis & diligenter, in fin. in lib. in quo primi
& secundi uol. consilia continentur. & dum quærit postea Bar. an iste §. & præcedens sint cor-
recti per auth. minoris, vide Card. in consi. 51. col. fi. in 7. dubio.

- 4 BAR. in eodem §. colligit, ex tex. tutorem t interrogatum teneri respondere ueritatem in iudi-
cio, etiam si faciat contra pupillum. vide Felian. c. quoniam, col. 7. de præscrip. & Alexan. qui in
pulchro casu consuluit per istum tex. in consi. 114. Visis & diligenter, in fin. in lib. in quo primi
& secundi uol. consilia continentur. & dum quærit postea Bar. an iste §. & præcedens sint cor-
recti per auth. minoris, vide Card. in consi. 51. col. fi. in 7. dubio.

Summarium in d. l. quoties. §. constat. ff. de admi. tut.

- 1 Si aliquis fundas ecclesiam hoc pacto, ut subest Abbati, ea nihilominus subiecta est Episcopo.

De administratione tutorum.

Bar.in d.l.quoties.§.constat.ff.de admin.tuto.

- 1 B A R. in ead.l.§.constat, colligit ex tex.argumentum, si aliquis t fundat ecclesiam, hoc patet, ut sublit Abbati, eam nihilominus subiectam esse episcopo, vide Dec. in eod. uenerabilis, in 10. notab. de except. Abb. in c. edoceri, col. 2. in 1. quæst. de rescrip.

Summariu in l. cum plures. §. cum tutor. ff. de admin. tuto.

- 1 Tutor circa personam pupilli, debet impendere, quod eius honestati, & conditioni congruit.

Bar.in l. cum plures. §. cum tutor. ff. de admin. tuto.

- 1 B A R. in d.l. cum plures. §. cum tutor, ait, tutorem t circa personam pupilli debere impendere quod eius honestati, & conditioni congruit: & ideo posse donare quædam munera solita, ut ibi per eum. vide Alex. in cons. 55. in 1. uol. communiter autem tutor donare non potest, etiam interueniente decreto. l. si. §. cum autem. C. si mai. alien. fact. rath. hab. & quomodo tutor donare possit, vide Aret. in cons. 24. col. si. Et dam subiungit Bar. tutorem dare posse dotem filio pupilli, vide Ias. in auth. res quæ, col. 3. vers. Item in quantum. C. comm. de leg. & in l. i. col. 9. vers. ultimo. ff. de iur. matrim.

Summariu in l. tutor. §. non est. ff. de admin. tuto.

- 1 Quod quis facit de suo, præsumitur; quod potuerit facere de alieno.

Bar.in l. tutor. §. non est. ff. de admin. tuto.

- 1 B A R. in d.l. tutor. §. non est, in princip. sic ait. Quod quis facit de suo præsumitur, quod potuerit facere de alieno. Declara, & limita istum tex. ut per Rom. in sing. 698. incip. Attende ad tex. Postea Bar. ibi in fi. inquit, si quis uult arguere aliquem ex negligentia, quia pecuniã non mutuauit, eum probare debere, quod eam mutuare potuisset. vide Soc. in cons. 149. & quæ dixit Bar. & ibi posui, in annot. in l. tutor qui repertorium. §. si post depositione, supra hoc eod. tit.

Summariu in l. cum quaritur. ff. de admin. tuto.

- 1 In eadem administratione plura nomina contrahuntur.

Bar.in l. cum quaritur. ff. de admin. tut.

- 1 B A R. in d.l. cum quaritur, sic ait in summa. Si in eadem administratione t plura nomina contrahuntur, dominum debere ad petitionem administratoris omnia, uel agnoscere, uel omnia repudiare. vide exemplum apud Rom. in cons. 414. in 8. dubio. col. pen. & in cons. seq.

Summariu in l. Lucius. ff. de admin. tuto.

- 1 Pater non obligatur pro filio, quando aliquis ipso præsentem, & consentiente cum filio contrahit.
- 2 Pater, qui solum est præsentem, & non consentiens, sed tacens, quando filius eligitur decurio, obligatur ad omnia, quæ filius malè gessit tanquam eius fideiussor.

Bar.in l. Lucius. ff. de admin. tuto.

- 1 B A R. in d.l. Lucius, in fi. inquit, patrem t non obligari pro filio, quando aliquis ipso præsentem & consentiente cum filio contrahit. vide Alex. in cons. 273. In causa uertente, col. 2. in lib. in quo primi & secundi uol. consilia continentur. & quia Bar. hic remittit se ad distinctionem per eum traditam in l. si uol. dotem. §. transgrediamur. ff. solu. matr. vide quæ ibi posui. Item attende, quia contra hoc Bartoli documentum, uidetur urgere tex. not. in l. ij. ff. ad municip. ubi pater, t qui solum est præsentem, & non consentiens, sed tacens, quando filius eligitur decurio, obligatur ad omnia, quæ filius malè gessit, tanquam eius fideiussor. si igitur ibi pater obligatur etiam absque aliquo consensu, ut tradit Ang. in cons. 91. in fi. multo magis debet hic obligari, ubi est præsentem & consentiens. cogita solutionem.

Summariu in l. uulgo. ff. de admin. tuto.

- 1 Si aliquis habet instrumenta causæ, ex quo præsumitur procurator, eum esse admittendum cum cautione de rato.

Bar.in l. uulgo. ff. de adm. tut.

- 1 B A R. in d.l. uulgo, in fi. ait, ex mente Innoc. si aliquis habet t instrumenta causæ, ex quo præsumitur

presumitur procurator, eum esse admittendum cum cautione de rato. vide Cypoll. in consi. 11. col. 3. & Barb. in c. cum. M. col. 2. in primo notab. de const. & Rom. in consi. 496. in 2. dub.
Summarium in l. decreto. ff. de adm. tuto.

- 1 *Ex causa constituitur actor per tutorem decreto iudicis.*

Bar. in l. decreto. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in l. decreto, sic ait in summa. ex causa constituitur actor per tutorem decreto iudicis. vide Aret. in consi. 26. col. 6.

Summarium in d. l. decreto. §. si duobus. ff. de adm. tuto.

- 1 *Vnus ex pluribus tutoribus agere potest.*

Bar. in d. l. decreto. §. si duobus. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in ead. l. §. si duobus, ait, unum t ex pluribus tutoribus posse agere. vide Aret. in d. consi. 26.

Summarium in l. si minoris. ff. de adm. tuto.

- 1 *Ille qui egit ad minus, an & quando possit agere ad plus.*

Bar. in l. si minoris. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in d. l. si minoris, tradit, an & quando ille, qui egit ad minus possit agere ad plus. & dicit, si actio generalis est proposita, sed prosecutio est facta in una specie, & in alia non, & tunc agi potest; & ita limitat procedere. licet. C. de iudic. sed si in una specie facta est prosecutio, quamvis non in totum, & eo casu pro residuo agi non potest. Istam limitationem sequitur Ias. in d. licet, col. 2. ubi istum tex. ad hoc putat esse singul. & dum Bar. in ead. l. col. fin. inquit, restitutionem in integrum posse cedi, quamvis sit beneficium personale, quia est transitorium ad hæredes, istam consequentiam reprehendit Ias. in l. j. §. fin. column. 3. versic. vltimò. ff. de oper. nou. nunc.

Summarium in l. si sine hærede. ff. de adm. tuto.

- 1 *Mortuo principali sine hærede fideiussorem teneri ad id, ad quod principalis tenebatur.*

- 2 *Accessorium debet sequi naturam sui principalis.*

- 3 *An & quando accessorium possit stare sine suo principali.*

Bar. in l. si sine hærede. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in d. l. si sine, ait, mortuo t principali sine hærede, fideiussorem teneri ad id, ad quod principalis tenebatur. ex quo Bar. colligit, hunc esse casum, in quo durat obligatio accessoria absque principali. vide Aret. in consi. 10. col. fi. & in l. ij. C. de lit. pignor. Attende in hac mate ria accessorii, quamvis Doct. dicant regulam capituli accessorium, de reg. iur. in 6. scilicet, accessorium t debere sequi naturam sui principalis, non habere locum, quando accessorium sine principali stare non potest. tamen Ant. de Fano in tract. de pignor. & hypothec. in 4. membro secundæ par. nu. 63. in fi. ait, distinctionem, scilicet, an accessorium possit stare sine principali, an non, procedere duntaxat, ubi agitur de tollendo ipso accessorio, aliter non. & an & quando t accessorium possit stare sine suo principali, vide Doct. & maxime Anch. in d. c. accessoriu. Fel. in c. nonnulli. nu. 80. de rescript. & in c. debitores, col. 2. de iure iur. & in c. cum. M. Ferrar. in col. 9. in princ. de const. Soc. in consi. 300. col. 3. in 1. vol. & Mari. Soc. iuni. in consi. 65. 68. & in consi. 145. nu. 75.

Summarium in d. l. si sine. §. Modestinus. ff. de adm. tuto.

- 1 *In reddenda ratione sufficit, si contra tutorem probetur, quot fructus bona fide percipi potuerint, licet non probetur ab eo fuisse perceptos.*

Bar. in d. l. si sine. §. Modestinus. ff. de adm. tuto.

- 1 BART. in ead. l. §. Modestinus, inquit, in reddenda t ratione, sufficere, si contra tutorem probetur, quot fructus bona fide percipi potuerint, licet non probetur ab eo fuisse perceptos. vide Soc. in consi. 159. col. 5. in 1. vol.

Summarium in d. l. si sine. §. Lucius. ff. de adm. tut.

- 1 *Consuetudo, qua respicit ipsam rem, ita ligat minores, sicut & maiores.*

Bar.

Bar. in d. l. si sine. §. Lucius. ff. de adm. tut.

1. **Bar. t.** in ead. l. §. Lucius, tradit, consuetudinem, t quæ respicit ipsam rem, ita ligare minores, sicut & maiores, vide Alex. in cōf. 49. col. 2. in 1. vol. & in l. non uidetur, col. fi. C. de in integ. rest. & Anch. in c. canonum statuta, col. 57. de const.

Summarium in tutoribus. §. principalibus. ff. de adm. tut.

1. **Iudex ex causa potest salarium tutori constituere.**

Bar. in l. tutoribus. §. principalibus. ff. de adm. tut.

1. **Bar. t.** in d. §. Principalibus, inquit, iudicem t ex causa posse salarium tutori constituere. vide Imol. in cōf. 75. col. 2. & Cor. in cōf. 62. in fi. in 4. vol. Paul. de Cast. in cōf. 140. col. 2. in 2. dub. Barb. in cōf. 62. in 2. volum. Angel. de Aret. in §. actionum, colum. 3. in st. de action. uers. 12. quæ 10.

Summarium in linter tutores. ff. de adm. tut.

1. **Si Comiti concessum fuit feudum à principe de pluribus castris, et filij postea diuiserunt, non propterea diuisa est iurisdictio, sed tantum administratio, & exercitium iurisdictionis.**
 2. **An diuisio iurisdictionis fieri possit.**
 3. **Feudum comitatus diuidi potest.**
 4. **Si plures feudatary sunt condomini, & sint discordes in eligendo officialem, quid fieri debeat.**

Bar. in l. inter tutores. ff. de adm. tut.

- Bar. t.** in d. l. inter tutores, in fi. decidit quæstionem, quæ sibi in facti contingentia euenit.
 1. **Cuidam Comiti t fuit concessum feudum à Principe de pluribus castris, filij postea diuiserunt ut propterea non sit diuisa iurisdictio, sed tantum administratio & exercitium iurisdictionis, ex quo sequitur, quod si unus ex illis delinquat in territorio alterius, non potest ab alio puniri, quia par in parem non habet imperium.** Hæc Barto. & ita ipse idem consuluit in cōf. 189. incip. Primo quæritur utrum iurisdictio, in secundo dubio quem sequitur Paul. de Cast. in l. vi. ff. de seruit. & Ant. de Butr. Imol. & Abb. in c. prudentiam, de offic. deleg. Gemin. in c. 2. col. fin. de arbit. in 6. Alex. in cōf. 25. Attentis narratis, in themate, in 5. vol. Adde rex. not. in clem. 1. de iur. patron. & glo. in c. licet. 1. 64. 3. & de 1. quæst. an diuisio t fieri possit, vide Alex. in cōf. 160. in libro in quo primi & secundi vol. consilia continentur, in cōf. 6. & in cōf. 7. in cōf. 11. & in cōf. 25. in 5. vol. & in cōf. 60. in 3. vol. Feli. in c. quæ in ecclesiary, col. 3. de cōst. Barb. in cōf. 22. col. 2. in 2. volu. Limita tamen ut per Bald. in c. imperialem, in §. Prætereà, de prohib. feud. alien. ut opin. Bar. procedat in uasallis, qui habent in feudum aliquem comitatum, alioqui uerò si essent uasalli inferiorum: quia tunc cessat ratio Bar. scilicet, iurisdictionem inter eos diuidi non posse: nam tales possent diuidere, ut ait Alex. in locis præmemoratis. Limita etiam ut per Ias. in l. j. colu. 23. ff. de offi. eius, in princ. & vide Aret. in cōf. 165. ubi tenet, feudum t comitatus diuidi posse, vide Paul. de Cast. in cōf. 163. col. fi. & plenè Soci. in cōf. 67. & in cōf. 165. in 1. vol. & in cōf. 272. & in cōf. 278. eod. vol. Ias. in l. stipulationes non diuiduntur, col. 5. uers. circa gl. fi. de uerb. oblig. Curtium in tract. feudor. col. 175. uers. nonò & ultimò. ubi tradit quomodo fiet ista diuisio commoditatis, & exercitij, & multa uide apud Abb. in d. c. prudentiam, col. 3. & ibi Dec. col. 4. uers. & prædicta. & ad prædicta uide omnino consilium 66. inter consilia Alberti Bruni, ubi accedit ad hanc Bartoli sententiam, ut feudum comitatus diuidi non possit, nisi in contrarium uigeret consuetudo. Sed hic suboritur difficultas, si plures feudatary t sunt condomini, & sint discordes in eligendo potestatem, siue officialem, quid fieri debeat? vide apud Albert. Brun. in cōf. 93. & Soci. in d. cōf. 272. ubi ait, eos à superiore ad concordiam esse coerendos. Ad illud uerò, quod ait Barto. si unus ex pluribus dominis delinquit, eum non posse ab alijs iudicari, vide Albert. Brun. in cōf. 31. & Bar. & alios in l. qui iurisdictioni. ff. de iurisd. omn. iud. & quæ ibi posui ad Bar.

Summarium in lutores. ff. de adm. tut.

1. **Ei qui agere non potest, imputandum non esse periculum, si nomina debitorum sunt effecta deteriora.**

Bar.

Bar.in l.tutores.ff.de admin.tut.

- 1 BART. in d.tutores, in princ. ait in summa. ei, qui agere, t non potest, imputandum non esse periculum, si nomina debitorum sunt effecta deteriora. vide Rom. in consi. 413. col. 4. ver. quoad septimum, & in consi. 426.

Summarium in d.l.tutores. §. curator ff. de adm. tut.

- 1 Curator datus in testamento impuberi non ualet.

Bar.in d.l.tutores. §. curator. ff. de admin. tut.

- 1 BART. in ead. §. curator, inquit, curatorem t datum in testamento impuberi non ualere. vide Aret. in l. Titio, col. fi. ff. de uerbo. obligat. & in consi. 66. col. 1. & seq. & Ias. in l.j. si quis ita. col. 6. ff. de uerbo. oblig. & ibi in j. col. uerfi. secundò, ex hac solutione hic tradita per Batt. limitat Bartolum ibi. sed contra istam solutionem adducit tex. ut per Aret. in l.j. §. pen. col. 3. ver. pro ista. ff. eod. tit. uide omnino Aret. in d. consi. 66. col. 1.

Summarium in d.l.tutores. §. curatores ff. de adm. tut.

- 1 Tutores teneri in solidum, ut tutores.

Bar. in d.l.tutores. §. curatores. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in ead. l. §. curatores, ait, tutores t teneri in solidum, ut tutores. vide Aret. in consi. 24. colum. 8.

Summarium in lex pluribus. ff. de adm. tut.

- 1 Qua non sunt transmissibilia ad hæredes cedi non possunt.

- 2 An privilegium, quod datur pupillo transcat ad heredem.

Bar. in Lex pluribus. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in d. lex pluribus, sic ait in summa. Quæ non t sunt transmissibilia ad hæredes, cedi non possunt. Ista regula affirmatiuè non procedit, hoc est, illud esse cessibile, quod est transmissibile ad hæredes: nam fideicommissum transmittitur. l. cogi. §. idem. ff. ad Trebell. & tamen cedi non potest. l. si mulier. §. ex affe. ff. de iur. dot. & in alijs huiusmodi casibus idem est. uide Ias. in l.j. §. fi. col. 4. ff. de oper. nou. nunc. Soc. in l. cum filios, col. pen. in fi. ff. de leg. 1. & vide Rom. in consi. 486. ubi ponit exemplum.

- 2 Bar. in ead. l. in fi. quæ rit, an privilegium, t quod datur pupillo, transcat ad heredem? vide Bar. in l. quia tale, in fi. ff. sol. matr.

Summarium in l. cum post mortem. §. qui cum esset. ff. de adm. tut.

- 1 Qui promittit nomine proprio, tenetur, si uerò promittit curatorio nomine non tenetur.

- 2 Ordo scripturæ ordinem indicat uoluntatis.

- 3 Prior in uoce prior est in sensu.

- 4 Si dictum est enunciatuè aliquem esse heredem Titij ex hoc intelligitur id factum esse ab eo tanquam hærede Titij.

- 5 Qualitas sine subiecto stare non potest.

Bar. in l. cum post mortem. §. qui cum esset. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in d. §. qui cum esset, inquit, eum, qui promittit t nomine proprio, teneri, si uerò promittit curatorio nomine, non teneri. sed quid si promittit exprimendo nomen proprium, & appellatiuum, sed nomen proprium præcessit? ait Bart. prima fronte dicendum uideri eum proprio nomine promississe. vide in simili casu Ias. in §. nunciatio, col. 3. ver. secunda. ff. de oper. nou. nunc. hoc idem confirmatur; nam ordo scripturæ t ordinem indicat uoluntatis. l. quoties, & ibi gl. & doct. ff. de usufr. ad idem est tex. not. in l. generaliter. §. quis ergo statuet. ff. de fideicommiss. libert. ubi si testator multos seruos manumitti mandauerit, pretium uerò ad unius manumissionem suppetat, prænominatum præferri debere sancitū est. per quem tex. refert Ang. fratres Minores ad Urbano Pontifice requisiti, ut ei tres ex fratribus suis nominatim deferrent, quia unum eorum erat ad Cardinalatum euecturus, ipsi uerò ne ex ordine scripturæ unum alteri prætulisse uiderentur, nomina eorum descripta in circulo detulerunt. Ad idem est text. in l. qui soluendo. 2. ff. de hæred. inst. & ratio est, quia prior in uoce, prior est etiam in sensu. Bal. in l.

in l. qui duos. ff. de excusat. tut. hinc Ang. in auth. de hæred. & Falcid. in §. etenim, ait, si aliquis bona sua in eodem instrumento Titio, & Seio obligauit, Titium ratione prænominationis esse priorem in hypotheca. Ad hæc accedit Dec. in consi. 609. ubi loquitur de duobus præfatis. Tamen Bar. hic decidit contrarium, ratione rei, de qua agebatur, quæ ad adultæ pertinebat, sed ultrâ Bar. ego dico, ubi etiam ex qualitate rei non dignoscitur, id curatorio nomine factum fuisse, nihilominus hoc esse alia ratione coniiciendum. Nam ubicunque in aliqua dispositione etiam enunciatiue fit mentio alicuius qualitatæ, id præsumitur factum vigore illius qualitatæ; ut puta dictum est enunciatiue aliquem esse hæredem Titij, ex hoc intelligitur, id factum esse ab eo tanquam hærede Titij. Abb. in consi. 115. in 2. vol. & Alex. in consi. 90. col. fi. in 3. vol. & uide omnino quæ pono in secunda annot. in Bar. in l. Titium. §. altero, infra eod. tit. ita igitur & in proposito casu, cum ultra nomen proprium exprimitur ista qualitas, scilicet, eum esse curatorem huius adultæ, intelligitur absque alia coniectura curatorio nomine id fecisse. Neque obstat ratio prænominationis, quam superius attuli; quoniam illa procedit solum quando sumus in personis, uel in rebus, quarum unaqueque per se potest principaliter considerari. & idem dubitare decet, de qua prius fuerit intellectum, sed in proposito casu hoc dubium cadere non potest; quia, quod aliquis sit curator adultæ, ista est qualitas quædam, quæ sine subiecto stare non potest. I. eius qui. §. qui stipulatus. ff. si cert. petat. & ideo necesse est, ut prænominetur persona, tanquam subiectum, cui ista qualitas adjiciatur, quare ista prænominationis non potest indicare ordinem uoluntatis, sed magis ordinem indicat necessitatis; quia si uolo nominare curatorem adultæ, necesse est, ut prius intelligatur, quis ille sit, cui cura fuit iniuncta.

Summarium in l. Lucius. §. Paulus. ff. de adm. tut.

- 1 Si aliquis assumpsit custodiam castri usque ad sex menses, & dedit fideiussores, finitis sex mensibus, fideiussores non tenentur.

Bar. in l. Lucius. §. Paulus. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in d. §. Paulus, ponit questionem, si aliquis assumpsit custodiam castri usque ad sex menses, & dedit fideiussores, ut finitis sex mensibus fideiussores non teneantur: & remittit le ad ea quæ dixit in litem queritur. §. qui impleto. ff. loca. ubi uide, quæ posui ad Barto. & uide etiam las. in l. j. col. pen. C. de indic. & in l. lecta. col. 6. versi. & in 1. ff. si cert. pet.

Summarium in l. Titium. §. tutores. ff. de adm. tuto.

- 1 Ad tutorem, apud quem instrumenta ad administrationem alterius pertinentia reperiuntur, pertinet alteri notum facere.
- 2 Ille, qui promittit soluere ubicunque petitum fuerit, non propterea trahi potest extra territorium suum.
- 3 Licet in contractibus, quis conueniatur ubi reperitur, tamen quando quis in certo loco solutionem destinauit, ut puta uenetis, uel ubi creditor uoluerit, partes tacite agunt, ut omnino ubique etiam si sit absens conueniri possit.
- 4 Ille, qui se obligauit ut ubique conueniri possit, an etiam in loco non tuto conueniri possit.

Bar. in l. Titium. §. tutores. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in d. l. Titium. §. tutores, sic ait in summa. Ad tutorem, & apud quem instrumenta ad administrationem alterius pertinentia reperiuntur, pertinet alteri notum facere. Ad materiam huius tex. uide Soc. in consi. 175. in 1. vol. Postea Bar. dicit attendenda esse illa uerba text. ibi, promittit soluere ubicunque fuerit petitum. ex quo inferit ubicunque petitum fuerit, ibi esse contractum uideri. sequitur Dec. in c. 1. col. 18. de iudic. in 4. ampliatur. & uide Bal. in c. 1. de milit. uasal. qui contu. est. col. 4. & Alex. in l. pen. col. 1. in fi. C. de pact. Præterea Bart. considerat illa uerba text. ibi, quæro si nec debitores in Italia essent, nec eorum prædia. ex quibus colligit, eum, qui promittit soluere ubicunque petitum fuerit, propterea non posse trahi extra territorium suum, si ibi non inuenitur personaliter, uel si ibi non sunt bona sua. hæc Bar. Ad istam opinionem accedit Dec. in d. c. 1. col. 19. de iudi. ubi ait. eam esse uotis frequentioribus approbatam. Attende tamen diligenter, quia contrarium uidetur colligi ex illo tex. ubi hæc habetur: quæro

quæro cum debitores non sint in Italia, nec eorum prædia, an exactio ad tutores Italicæ rei spectet? Resp. si contractus erat provincialis, non pertinere. igitur uult, contractum, si italicus fuisset, ad tutores italicos pertinere in proposito casu, scilicet quando nec debitores, nec eorum bona in Italia sunt: & ad c. Romana. §. contrahentes, de foro comp. ubi uidetur casus, respondens licet, illum tex. procedere, quando aliquis simpliciter in aliquo loco cōtraixit, hic uerò pro misit soluere, ubicunque uoluerit creditor: atque ita diuersitatem facti uidere, rationem in iure uidere nescio. vere tamen iste, tex. uidetur urgere, si diligenter inspicietur. & ex ijs potest colligi noua conclusio, quæ ea est, ut quamuis in contractibus si quis conueniatur ubi reperitur, tamen quando quis in certo loco solutionem destinauit, ut puta Venerijs uel ubi creditor uoluerit, partes tacite agunt, ut omnino ubique etiam si sit absens conueniri possit; nam talis non dicitur promissa seruare, & idem actio efficitur arbitraria ratione interesse. atque ita iste tex. multum facit ad rem hanc, quamuis reluctari uideatur tex. in l. j. ff. de eo quod cert. loc. & ibi omnes tradunt; idem cogita solutionem. & pro nunc sufficiat difficultatem hanc excitasse. neque obstat huic sententia: tex. iste, qui præsupponit debitores ab italicis tutoribus conueniri non posse; & tamen attempta conclusione præmemorata, ubicunque deberent posse conueniri, ex quo promiserunt soluere ubicunque peteretur. Respondeo enim hoc fieri posse à provincialibus, cum quibus debitores contraxerunt, non autem ab italicis, cum quibus nihil prorsus egerunt. & ista opinio suaderi posset ex traditis per Dec. in d. c. 1. col. 3. & 4. de iudic. & in materia eius, qui se obligauit, ut ubicunque conueniri possit, dubitari solet, an is etiam in loco non tuto conueniri possit? Ang. & Alex. in l. cum res. ff. de leg. 1. eum dicunt ibi conueniri non posse. Imol. uerò contrarium sentit. sed ad opinionem Alex. accedit Feli. in c. accedens. 2. inter numerum 6. & 7. ut lit. non contest. idque ea ratione, quia is in specie hoc uerisimiliter non fecisset.

Summarium in d. l. Titium. §. Præfectus. ff. de adm. tut.

1 *Ea, quæ tutor potest licite facere pro se ac etiam pro pupillo, si fecit, in dubio pro se fecisse uidetur.*

Bar. in d. l. Titium. §. Præfectus. ff. de adm. tut.

1 BART. in ead. l. §. Præfectus, ait, ea, quæ tutor potest licite facere pro se, ac etiam pro pupillo, si fecit, in dubio pro se fecisse uidetur. uide Alex. in consil. 3 2. col. 2. in 5. vol. & in consil. 3 4. eod. vol. & Dec. in consil. 7. col. 3. nu. 5.

Summarium in d. l. Titium. §. altero. ff. de adm. tuto.

1 *Pecuniam, quam ex re pupilli redigit tutor, non esse ipsius pupilli, sed tutorem teneri in genere.*

2 *Quando dubitatur, an aliquis pecunia communi, an propria negotiatur, in dubio de propria pecunia præsumendum est.*

3 *Quando aliquis habuit mandatum ab alio ad id faciendum, eo casu in dubio censetur illius nomine negotiari.*

4 *Licet pecunia sit communis, tamen compendium non esse commune, nisi communis nomine contractus fuerit celebratus.*

5 *An et quomodo societas tacite contrahi possit.*

6 *An filius unus ex fratribus, qui tacite omnium bonorum societatem contraxerunt, de bonis communibus sit dotanda.*

7 *An et quando, et quomodo cum eontutore societas tacite contrahatur.*

8 *Quomodo tacite sit contracta societas, an omnium bonorum, an unius negotiationis.*

9 *Si lucra unius negotiationis communicantur, illius negotiationis uidetur esse contracta societas.*

10 *Si unus socius nomine suo suadum emeret, non tenetur illum communicare.*

11 *Societas dissoluitur à tempore, quo socij desierunt possidere.*

12 *Societas intelligitur tacite renouata inter hæredes sociorum defunctorum, quando finis tempore perseverant exercere actus sociales*

Bar. in d. l. Titium. §. altero. ff. de adm. tut.

1 BART. in ead. l. §. altero, in 1. col. inquit, Pecuniam, quam ex re pupilli redigit tutor, non esse ipsius pupilli, sed tutorem teneri in genere. & ideo si pecunia deperiret, periculum, & damnum

num esset ipsius tutoris. Attende istam rationem, quam ad decisionem pulchri casus attulit Dec. in consi. 6. quem uide omnino.

- 2 Bar. in ead. col. inquit, quando dubitatur, t an aliquis pecunia communi, an propria negocietur, in dubio de propria pecunia præsumentum esse. vide Alex. in consi. 134. & in consi. 137. in 5. vol. & dum subiungit idem esse etiam quando dubitatur, an communi, an proprio nomine negocietur, vide Bar. in l. post dotem, in 6. lectura Dyn. uersic. item oppono, quod secundum, in 3. quæst. ff. sol. matr. ubi las. col. 56. uersic. circa secundum notabile. Hoc tamen fallit secundum Bart. quando aliquis habuit mandatum t ab alio ad id faciendum: nam eo casu in dubio censetur illius nomine negociari. Idem sequitur Alex. in consi. 167. Vifo instrum. eod. col. fin. in libro in quo primi & secundi vol. consilia continentur, & in consi. 90. colu. fi. in 3. vol. & in l. post dotem, col. 8. ff. sol. matr. Aret. in consi. 23. in 3. dub. & in consi. 63. & in terminis vide Bal. in consi. 61. in 3. dub. in 2. vol. Sed redeundo ad prædicta, quid si emerem nomine meo, & nomine fratris mei, de cuius pecunia uidebitur facta emptio? Respondeo de propria. casus est sing. in l. ij. vbi Bar. gaudet. C. pro soc. & tradit Rom. in sing. 435. Incip. quid si emerem.
- 4 Bar. in eod. §. col. 2. uersic. quæro quid si patruus, dicit, quamuis pecunia t sit communis, tamē compendium non esse commune, nisi communi nomine contractus fuerit celebratus. vide Corn. in consi. 121. in 3. vol. Rom. in consi. 3. & ad hæc omnia vide Barb. in consi. 307. per totum in 2. vol. Rom. in consi. 297. & in consi. 413. in ultimo dub. & in consi. seq. Card. in consi. 27. in 2. dnb. Ana. in consi. 63. in 2. dub. Alex. in consi. 48. col. 3. in 1. vol. & in consi. 172. Vifo testamento, in 2. dub. in lib. in quo primi & secundi volu. consilia continentur. & in consi. 134. in 5. vol. & omnino Bal. in consi. 260. in 1. vol. Corn. in consi. 61. & in consi. seq. in 1. vol. Ang. in eod. 113. Soc. in consi. 24. col. pen.
- 5 Bar. in ead. col. quarit, an & quomodo societas t tacite contrahi possit? Ad istam quæst. vide Alex. in consi. 24. & in consi. 49. in 1. volu. & in consi. 172. Vifo testamento, in libro in quo primi & secundi vol. consilia continentur, & in consi. 690. eod. vol. & in consi. 36. in 4. vol. & in consi. 72. usque ad consilium 78. in eod. vol. & Abb. in consi. 65. in 1. volu. Soc. in consi. 160. in consi. 162. & in consi. 192. in 1. volu. Dec. in consi. 21. per totum. in consi. 66. in consi. 68. & in consi. 304. & in consi. 441. & in consi. 548. & in consi. 628. & latè las. in l. j. C. qui testa. facer. poss. & omnino uide eundem las. in consi. 2. in 3. volu. Contrarium tamen eius, quod hic tenet Bar. tenuit idem Barto. in l. & duobus, in 6. q. principali. ff. de duob. reis. & pro opinione Bartoli hic ultra ea, quæ ibi tradidit Aret. facit tex. in l. ij. C. pro soc. & ibi Bar. Bal. Ang. Sali. & Paul. de Cast. & ad rem faciunt trad. per Bal. in c. 1. de benef. fratr. in usus feudorū. uide Raph. Cuina. in l. duos reos. ff. de duob. reis. Rom. in consi. 168. & in consi. 291. Barb. in consi. 301. colu. 4. in 1. vol. Corn. in consi. 114. in 4. vol. & Alex. in consi. 70. in 5. vol. ubi inter cætera tractat, an filia
- 6 t unius ex fratribus, qui tacite omnium bonorum societatem contraxerunt, de bonis communibus sit dotanda? De qua re uide eundem Alex. in consi. 297. in libro in quo primi & secundi vol. consilia continentur, & in consi. 103. in 3. vol. & quæ plenè posui in l. si socius. ff. pro socio.
- Bar. in ead. col. uersic. ex prædictis, ait, rem hanc ex prædictis non bene declarari, idè inquit latius esse dicendum, siue simus in duobus fratribus, siue in patruo, & nepote: aut eorum alter erat pupillus, & eo casu tacita non intelligitur contracta societas, & reliqua, ut ibi per Bart. Ad hoc, quod dicitur de pupillo, vide Alex. in consi. 49. in 1. vol. & in consi. 172. in libro in quo primi & secundi vol. consilia continentur. & in consi. 103. in 3. vol. & in consi. 36. in 4. volu. Soc. in consi. 60. & in consi. 192. in 1. vol. Dec. in consi. 21. & in consi. 548. Barb. in consi. 25. col. 4. in primo uol. Roma. in consi. 282. Ana. in consi. 56. & latè de tota hac re, de qua agit Bar. hic uide las.
- 7 in l. j. C. qui testa. facer. poss. & de hoc, ac etiam an & quando t & quomodo cum contutore societas tacite contrahatur, vide Rom. in consi. 413. col. pen. in 6. dub. Soc. in consi. 87. colu. fi. in 1. vol. & Alex. in consi. 138. in 5. vol. ubi agit, an inter fratres uiuo patre simul habitantes, & negociantes, uideatur contracta societas. & plenè ad omnia fere dicta hic per Bart. uide Dec. in d. consi. 21. Corn. in consi. 251. in 4. vol. & in consi. 299. eod. volu. & in consi. 61. & in consi. 21. in 1. vol.

in 1. vol. & in consi. 113. in 2. vol. Soc. in d. consi. 160. & 162. Anch. in consi. 103. Barb. in consi. 22. scripsit in lib. Alex. in consi. 184. & in consi. 137. in 5. vol.

- 8 Bar. in eod. §. col. si. querit, quomodo t tacite sit contracta societas, an omnium bonorum, an unius negotiationis? vide Soc. in consi. 192. uerfi. circa secundum, in 1. vol. ubi tradit, quæ lucra sint communicanda, & quæ onera inter socios omnium bonorum expresse, & tacite. Alex. in consi. 172. in libro in quo primi & secundi volu. consilia continentur. Dec. in consi. 21. & in consi. 66. & in consi. 68. & dum subiungit Bar. si communicauerunt t lucra unius negotiationis, illius negotiationis uideri contractam esse societatem. vide Alex. in consi. 297. Videretur circa. & in consi. 22. in fi. in 4. vol. & in consi. 72. cum tribus sequent. eod. vol. & in consi. 24. in fi. in 1. vol. & dum ex hoc infert Bar. quod si unus t nomine suo fundum emeret, non teneretur illum communicare, vide Ias. in l. si socius. ff. si cert. pet. & Alex. in d. consi. 172. in lib. in quo primi & secundi vol. consilia continentur. & Dec. in d. consi. 21. sed secundum Bartolum tene retur communicare pecuniam, si ex d. negotiatione fuisset. vide Alex. in consi. 190. Diligenter inspectis, in d. lib. in quo primi & secundi vol. consilia continentur. & in consi. 37. in 4. vol. & in consi. 49. in 1. vol. & in consi. 98. eod. volu. Barb. in consi. 22. in 2. vol. Ias. in l. j. col. 3. C. de furt. 11 Dec. in d. consi. 21. & Anch. in consi. 302. Denique subiicit Bar. in fi. eiusdem §. societatem t dissolui à tempore, quo desierunt possidere, alioqui uerò si unus perseuerabat communicando, & alter sibi retinebat, & societati non renunciabat. De hac re uide omnino Alex. in consi. 220. Discussis his, in libro in quo primi & secundi volu. consilia continentur. ubi excutit hæc dicta Bar. hic in fi. & in consi. 132. 134. & in consi. 137. in 5. vol. Bal. in consi. 452. in 3. vol. & in consi. 397. in ultimo uol. & Ana. in consi. 302. Non est hoc ultimo loco prætermittendum, societatem t intelligi tacite renouatam inter hæredes sociorum defunctorum, quando finito tempore perseuerant exercere actus sociales. Abb. in consi. 87. in 2. vol. uide Dec. in consi. 213.

Summarium in l. inter bonorum. ff. de adm. tut.

- 1 *Diçtio plenè, idem est, ac si liberè diceretur.*

Bar. in l. inter bonorum. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in d. l. inter bonorum, uocè hanc, plenè, t idem esse, ac si liberè diceretur. quid autem significet uox, liberè, uide Alex. in consi. 154. in lib. in quo primi & secundi vol. consilia continentur. & Dec. in c. si pro debilitate, de off. deleg.

Summarium in l. tutor rerum. ff. de adm. tut.

- 1 *Res pupilli iuste uendita, potest à tutore licite retineri, si emptor pretium non soluit, & ipse pretium de suo in pupilli utilitatem conuertit.*

Bar. in l. tutor rerum. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in d. l. tutor rerum, colligit ex tex. Rem pupilli t iuste uenditam posse à tutore licite retineri, si emptor pretium non soluit, & ipse pretium de suo in pupilli utilitatem conuertit. & rationem ait esse, quia tutoris autoritas à principio fuit facta uenditio: proinde absque noua uenditione potest tutor sibi rem retinere palam & bona fide. Istum tex. ait esse sing. Rom. in l. singularia, colum. 7. ff. si cert. pet. facit tex. in l. quod diximus. §. si. cum l. seq. & ibi tradit Bar. ff. quod met. caus. Bald. in l. si ut proponis. 1. colum. penul. & ibi etiam Salic. C. quomod. & quando iudex.

Summarium in l. chirographis. ff. de adm. tut.

- 1 *Si amisi instrumentum, debitor potest cogi ad nouam promissionem faciendam.*

Bar. in l. chirographis. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in d. l. chirographis, querit, de quibus instrumentis sentiat ista. l. & ait, de publicis. vide de Peru. in c. ut debitus, de appell. col. 16. subiungit postea Bar. si amisi instrumentum, t debitorem cogi posse ad nouam promissionem faciendam. hoc dictum not. cum gl. ad aliud adducit Bar. in l. ij. in princ. col. si. ff. sol. matr. sequitur Bar. in l. Gallus. §. idem credendum, propè fi. ff. de liber. & posth. ubi in prima lectura colu. 5. uerfi. subdit. uide ad prædicta Alex. in l. si finita, §. eleganter. ff. de damn. infec. col. 7.

De administratione tutorum.

Summarium in d.l. chirographis. §. ab eo. ff. de adm. tut.

- 1 Si index primus appellationem non recepit, ad officium iudicis spectare, admitti ne debeat, an non.

Bar. in d.l. chirographis. §. ab eo. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in ead. l. §. ab eo, inquit, si iudex t. primus appellationem non recepit, ad officium iudicis spectare, admitti ne debeat, an non. vide Soc. in consi. 195. col. 2. in 1. vol. & dum infert Bar. iudicem primum, qui non recepit, debere causam exprimere, quare non recepit. vide Bal. in c. ex parte, col. 3. de rescrip. & Signor. in consi. 130. & in consi. 231. in fi.

Summarium in l. apud Aristonem. ff. de adm. tuto.

- 1 Pupillus tenetur ex culpa tutoris, quatenus factus est locupletior.

- 2 Pupillus conuentus ante finitam tutelam cedere potest spem actionis, quam habet contra tutorem.

Bar. in l. apud Aristonem. ff. de adm. tut.

- 1 BART. in d. l. apud Aristonem, sic ait in summa. Pupillus t. tenetur ex culpa tutoris quatenus est factus locupletior, ac etiam ultra, si tutor est soluendo, sed liberetur cedendo actionem. De hoc an & quando pupillus liberetur cedendo actionem, vide Paul. de Cast. in l. ij. C. de his quib. ut indign. & dum subiungit Bar. pupillum conuentum t. ante finitam tutelam, cedere posse spem actionis, quam habet contra tutorem. Attende, quia contrarium tenuit idem Bar. in l. si se non obtulit, in prin. ff. de re iudic. & ibi Alex. animaduertit ad istam contrarietatem, & dicit se credere hanc opinionem Bartoli hic esse ueriores, ut ibi per eum in 2. col. & ibi Ias. colu. 17. versu. limita.

Summarium in l. j. ff. de aut. tutor.

- 1 Quod iure directio non licet, in consequentiam licet.

- 2 Pater potest auctoritatem præstare filio in causa aduentitia, quod ad proprietatem, non autem quod ad usumfructum.

- 3 Filius an possit donare patri causa mortis ipso auctorante.

- 4 Ad hoc ut filius possit donare fratri eius auctoritas non exigitur.

Bar. in l. j. ff. de aut. tutor.

- 1 **B**ART. in d. l. j. sic ait in summa. quod iure t. directio non licet, in consequentiam licet.

Multa ad l. hanc pertinentia uide apud Bal. in l. si uxor. C. de condit. insert. & Felin. in c. edoceri, col. penul. de rescript. & aliquid per Soc. in consi. 242. col. pen. in 1. vol. ubi limitat hanc. l. & hoc Bartoli documentum. & dum Bart. opp. dicens, immo quod directe non licet, non licere etiam per obliquum. uide Flor. in l. emptorem. ff. de probat. & Alexan. in consi. 28. Ponderatis uerbis, col. pen. in 3. vol. & omnino in consi. 164. Præsuppono in 5. vol.

- 2 Bar. in ead. l. uersu. quæro quid si pater, tradit, patrem t. posse auctoritatem præstare filio in causa aduentitia quod ad proprietatem, non autem quod ad usumfructum; quia patri quæritur. vide Alex. in l. j. col. 2. C. und. uir & ux. & in consi. 29. col. antepe. in 3. vol. Bald. in consi. 213. in 2. vol. & in consi. 284. & in consi. 290. & in consi. 331. in 3. vol. Soc. in consi. 87. colu. 2. in 1. vol. Ang. in consi. 143. Tria dubia. Rom. in consi. 515. Signor. in consi. 290. Oldrad. in consi. 26. & an & quando aliquis possit auctoritatem præstare in facto proprio, vide Ang. in l. j. §. fuit quæsitum. ff. ad Trebell. Alex. in consi. 49. & in consi. 106. in 1. vol. & omnino Soc. in consi. 23. in 4. vol. & ea quæ posui ad Bar. in l. si consul. ff. de adopt.

- 3 Bar. in ead. l. uersu. quæro quid si filius, agit an filius t. possit donare patri causa mortis ipso auctorante. & conclusionem Bartoli hic communiter respuunt moder. ut per Ias. in l. j. §. fuit quæsitum, col. 1. versu. hic uidetur. ff. ad Trebell. & adde in contractu gesto cum patre necessarias non esse solennitates aliquo requisitas, ut per Ias. in l. pactum quod. col. fi. C. de collat. ubi ponit exemplum. & de ista quæst. Bar. vide Alex. in d. §. fuit quæsitum, & Abb. in consi. 147. Factum in effectu, in fi. Barb. in c. possessiones, col. 2. & seq. de reb. ecclesiarum non alien. & Bal. in consi. 193.

- 4 in 5. vol. & dum ibi Bar. dicit. aduertendum esse ex ista gl. ad hoc ut filius t. possit donare patri, cius

eius auctoritatem non exigi. vide Alex. in l. bonorum, prope fi. C. qui admit. & in l. j. col. 2. eod. tit. & Barb. in consi. 1. col. 4. in 1. vol. Denique Bart. in fin. principij. huius. l. querit, quid fiet de usufructu, si pater non potest auctorari, ut sibi quæzatur. vide Oldr. in consi. 26. Abb. in consi. 40. in fin. 2. vol. & in c. sicut nostris, col. fi. de iureiur. Fel. in c. in super, col. 5. de testi. & aliquid in c. cum nuncius, col. fi. de testi. Barb. in consi. 42. col. 13. in 1. vol. & lafin. l. si quis hæres. §. si in 3. notab. ff. de acquir. hæred. post Ang. quem ibi refert.

Summarium in d. l. j. §. tutor si inuitus. ff. de auct. tut.

- 1 *Præsentia alicuius potest esse sine consensu.*
- 2 *Testi, an sufficiat si dicat se fuisse præsentem, an verò necesse sit ut dicat, se etiam intellexisse.*
- 3 *Præsentia auctoris tacentis, & intelligentis inducit auctoritatem.*

Bar. in d. l. j. §. tutor si inuitus. ff. de auct. tut.

- 1 **BART.** in ead. l. j. §. tutor si inuitus, colligit ex text. præsentiam t alicuius esse posse sine con
- * sensu. De hac re uide Alex. in l. j. §. fi. ff. sol. matr. ubi ait ad hanc opinionem Bar. hic doctores * communiter accessisse, & in l. j. col. 20. ff. si cert. petat. idem sequitur in consi. 70. Viso processu, col. 4. verfic. & licet testis dicat, in 1. volum. & in consi. 73. col. 1. eod. volu. Felin. in præem. decretal. Czpollin consi. 61. Barb. in consi. 29. col. 15. in 1. vol. & in c. causam matrimonij, colu. 5. de offi. deleg. & lafin. d. l. j. §. fi. ff. solut. matrim. & in l. j. in fi. ff. de in ius uocan. & omnino uide quæ posui ad Bar. in l. diem proferre. §. coram. ff. de arbitr. & ideo ex ijs Barto. infert ad testem,
- 2 t utrum sufficiat, si dicit se fuisse præsentem, an verò necesse sit, ut dicat se etiam intellexisse ?
- 3 de qua re uide lafin. in rubri. C. de in ius uocan. & dum subiungit Bart. illum text. facere à contra-
- rio sensu, præsentiam t tutoris tacentis & intelligentis inducere auctoritatē, vide Barb. in cōsi. 31. col. 4. in 1. vol. Felin. in c. 3. col. 4. de iudic. Aret. in consi. 161. col. 3. & quamuis Bart. concludat hic, & in l. etiam, infra eod. titulo à tutoris taciturnitate colligi non posse interpositionem suæ auctoritatis, tamen in contrarium uidetur urgere; quia si tutor esset uocatus præcisè ad hoc, tunc tacendo uidetur consentire & affirmare: ita Felin. declarat Innoc. in c. 1. de maio. & obe d. d. dicens documentum hoc esse menti tenendum, neque obstat ratio, quam adducit Bart. in d. l. etiam, scilicet, si à taciturnitate tutoris consensus eliceretur, etiam mutus posset esse tutor; sed consequens est falsum, igitur & antecedens. Respondeo enim hæc longe esse dissimilia: nam ideo muti taciturnitas significare non potest consensum, quia non potest non tacere, & loquendo dissentire non potest, alioqui uerò est in eo, qui potest loqui, & dissentire; nam cum sit uocatus ad hoc, & taceat, censetur consentire per prædicta: tamen magna est auctoritas Bartoli & aliorum.

Summarium in l. pupillus, §. item ipse tutor. ff. de auct. tut.

- 1 *Fraus presumitur eo ipso quod aliquis emit per interpositam personam.*

Bar. in l. Pupillus. §. item ipse tutor. ff. de auct. tut.

- 1 **BART.** in d. l. pupillus. §. item ipse tutor, colligit ex text. fraudem t præsumi eo ipso quod aliquis emit per interpositam personam. De hac re uide aliqua per Alex. in l. j. §. quæsitum, col. 1. ff. ad Trebell. Felin. in c. consuluit. col. pen. & fi. de offic. deleg. & in c. cum quidam, colu. pen. de iureiur. & in c. edoceri, colu. penul. de rescrip. Angel. in consi. 96. in primo dubio. & in l. j. §. fuit quæsitum. ff. ad Trebell. & Soc. in consi. 87. col. 3. & in consi. 112. in 1. vol. & in consi. 80. col. 2. in 4. vol. & dum Bar. profequitur distinguendo, aut tutor emit auctoritate sua, & reliqua: vide eundem Bar. in l. singularia, in 5. specialia. ff. si cert. pet. ubi lafin. col. 7.

Summarium in l. §. si conditionalis. ff. de auct. tut.

- 1 *Auctoritas tutoris cum sit actus legitimus, an possit fieri sub conditione si eo in quantum potest fieri de iure.*

Bar. in l. §. si conditionalis. ff. de auct. tut.

- 1 **BART.** in d. l. §. si conditionalis, agit, an auctoritas t tutoris, cum sit actus legitimus, possit fieri

De auctoritate tutorum.

fieri sub conditione, si & in quantum potest fieri de iure? Bar. uidetur dicere hanc conditionem, quae est de praesenti, non suspendere. & ex hoc inferri potest contra Io. Fabri. in §. conditiones. inst. de verb. oblig. ubi uult, actus legitimus fieri sub conditione de praesenti uel de praesenti. vide Feli. in c. cum contingat, col. 3. de off. deleg.

Summarium in l. obligari. §. tutor. ff. de auctor.

- 1 *Auctoritas debet in ipso negotio interponi.*
- 2 *Quando obligatio utilis est pupillo non solum auctoritas ex post facto interuenire potest, sed etiam sine auctoritate tutoris pupillus potest obligari.*

Bar. in l. obligari. §. tutor. ff. de auct. tut.

- 1 **BART.** in d. §. tutor, ait, auctoritatem t. debere in ipso negotio interponi. De hac re vide Soc. in consi. 1. §. & in consi. 8. 7. in primo uol. & Alexand. in consi. 1. o. 6. Quid ad praesens, in primo uol. ubi citat hoc Barroli documentum. Illud tamen scias, auctoritatem praetari, quod ad utilitatem ecclesiae, etiam ex post facto interuenire posse, per text. in c. si qua de rebus, cap. 2. Abb. in c. edoceri, de rescript. ubi uide etiam Feli. & ad rem faciunt trad. per Bal. in l. quae uae. C. de bon. quae liber. Limita id, quod hic, & alibi dicitur, de auctoritate praestanda pupillo, maxime inst. de auct. tut. in principio, & alioqui obligari t. non possit, ut non habeat locum, quando illa obligatio utilis est pupillo: nam tunc non solum auctoritas ex post facto potest interuenire, sed etiam sine auctoritate tutoris, pupillus obligari potest. glo. est singul. secundum Ange. in l. i. ff. de accept. & uide ibi Imol. & Corset. in singulis in uoce, Pupillus, Ad rem faciunt, quia hoc iudicatur etiam in contractu mulieris, ut ualeat sine decreto, quando ei utilis est. Dec. in consi. 331. col. 2. in l. Barbarius. ff. de offic. praetor. & multos casus similes attulit Feli. in c. causam, col. pen. de iudic.

Summarium in l. accipientis. ff. de auct. tuto.

- 1 *An sufficiat si unus procurator, qui plures habet causas, coram iudice compareat, et dicat, compareo pro omnibus causis meis.*

Bar. in l. accipientis. ff. de auct. tut.

- 1 **BART.** in d. l. accipientis, in si. quaerit, nunquid sufficiat si unus procurator, qui plures habet causas, coram iudice compareat, & dicat; compareo pro omnibus causis meis? vide Alex. in l. si finita. §. Iulianus, col. 2. uersum item in quantum. ff. de damn. infec. ubi subnequit aliam quaestionem de eo, qui saccum scripturarum produceret, quatenus faciunt pro se? vide Iac. in l. Titix textotes. in princ. col. 2. ff. de leg. 1. & Feli. in c. imputari, in si. de fid. instrum. & uide Barb. in consi. 8. col. u. in 1. uol.

Summarium in l. si tutor. ff. de auct. tut.

- 1 *Non cogitur tutor in certo contractu authorari pupillo.*

Bar. in l. si tutor. ff. de auct. tut.

- 1 **BART.** in d. l. si tutor, sic ait in summa, Non cogitur t. tutor in certo contractu authorari pupillo. vide Rom. in consi. 149. in princ. & solutionem, quam dat Bar. hic in si. ad contraria sequitur Alex. in l. de pupillo. §. si quis ipsi praetori, col. 5. ff. de oper. nou. nunc.

Summarium in l. potest. ff. de auct. tuto.

- 1 *Appellatione bonorum mobilium, uel immobilium, an et quando ueniant iura, et actiones.*
- 2 *In uenditione, cuius loci et territorij dicantur esse nomina debitorum.*
- 3 *Sitefator dicitur, subsumo tale in omnibus bonis meis mobilibus, et immobilibus, iura et actiones non continetur.*

Bar. in l. potest. ff. de auct. tut.

- 1 **BART.** in d. l. potest, tradit, an & quando appellatione t. bonorum mobilium, uel immobilium ueniant iura & actiones. De hac re vide Alexand. in l. a diuo Pio. §. in uenditione, in primo notabili. ff. de re iudic. ubi Iac. in quarto notabili colum. 63. Alexand. in consi. 16. colum. 6. & in consi. 45. colum. 4. uersum. Primo enim considero, & in consi. 125. colum. 5. in primo uol. & in consi. 27. columna fin. in tertio uolum. in consi. 136. & in consi. 244. in 6. uolum. Soc. in consi. 101. in 1. uol. Aret. in consi. 54. prope si. Feli. in c. omnes leges, nu. 2. in addit. ad princip.

- opus Abb. in decretum. & aliquid in procem. decretal. col. 3. Bart. in consi. 50. Filius Petri de Florentia. Abb. & Barb. in c. nulli. de reb. eccl. non alie. in cap. 2. per illum tex. de relig. domi. & omnino Ang. in l. si constante. §. si bona mulieris. ff. sol. matr. Alex. & Bart. in d. §. in uenditione.
- 2 Cuius autem loci, t & territorij dicantur esse nomina debitorum, vide Alexand. in consi. 125. in 1. volum. & in consi. 19. in 6. volu. & Socin. in d. consi. 101. & in consi. 175. in 1. volum. quid si testator legat omnia bona sua, utrum comprehendantur nomina debitorum? vide Bart. in d. consi. 50. & tex. & doct. in l. uxoris meae. ff. de usufru. leg. & clarius uide Bart. in l. quintus. §. argento. ff. de aur. & arg. leg. ubi not. distinguit, aut uox, omnium, applicatur generi amplo, ut non dicam generalissimo, ut puta omnia bona mea, & tunc etiam iura & actiones contineantur. aut applicatur alio generi restrictiori, ut omnia bona mea mobilia, uel immobilia, & tunc non comprehendantur: ita decidum etiam Bal. Ang. Imol. & Alexand. in d. l. si constante. §. fin. ff. solut. matrim. ubi publicatis omnibus bonis mulieris, adiunt etiam debitorum nomina contineri: alioqui uero si dictum fuisset, omnibus bonis mobilibus, & immobilibus. & decisionem hanc ad legatum attulit Alexand. in apostill. ad Barto. in d. §. argento. ad rem faciunt trad. per Barto. in l. Centurio, in tertia questio. princip. ff. de uulga. & pupill. ubi ait, si testator t dicit, substituo talem in omnibus bonis meis mobilibus, & immobilibus, iura & actiones non contineri. & hanc opinionem testatur esse * communem Alexand. in d. §. in uenditione, in primo notabili, & idem sentit ibi las. in quarto notabili dicens se consuluisse ultra montes, donationem omnium bonorum mobilium, & immobilium, iura & actiones non complecti. & in legato sequitur Bartolum in d. consi. 50. idem tradit las. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verb. oblig. Redeundo autem ad dicta Bart. hic, uide eundem Bar. in l. si conuenerit, 2. ff. de pignori. acti. & in l. j. C. si aduers. transact. Et an appellatione immobilium contineantur actiones, uide Bar. in l. ad resoluendum, C. de pradi. minor.

Summarium in l. inter pupillos. ff. de aut. tut.

- 1 *Diuisio an quando inter pupillos fieri possit.*

Bar. in l. inter pupillos. ff. de aut. tut.

- 1 BAR. in d. l. inter pupillos, tradit, an & quando t inter pupillos possit fieri diuisio. Aret. in consi. 22. & dum Bar. ait, pupillum, quando ei expedit, ut quia locum habet rixosum, posse pro-uocare ad diuisionem cum auctoritate iudicis, uide Alexand. in consi. 7. in fi. in 5. vol. Paul. de Cast. in consi. 162. col. pen. Soci. in consi. 67. colum. fin. uersic. sed postremo. & in consi. 165. col. fin. in 1. volum.

Summarium in l. defendente. ff. de aut. tut.

- 1 *Petitio restitutionis impedit executionem sententie.*

Bar. in l. defendente. ff. de aut. tuto.

- 1 BAR. in d. l. defendente, sic ait in summa. Petitio restitutionis t impedit executionem sententie. circa istam. l. uide omnino Aret. in l. necessarijs, col. 5. uersic. sed redeundo. ff. de peti. hered. ubi attendit hunc tex. tanquam singul. ad probandum sententiam ualidam ferri posse contra pupillum antequam se immisceat. dicit etiam intellectum tertium gl. & Bartoli, iudicem, scilicet, restitutionem concessisse causa cognita, contra illum tex. esse. Item dum dicitur hic, exceptionem post sententiam opponi posse, quae est peremptoria, & ibi hoc declaratur, & ad declarationem huius. l. uide etiam alios, in d. l. necessarijs. & dum Bar. hic in fi. declarat, petitionem restitutionis ita demum impedire executionem sententie, si causa restitutionis erat euident. uide Barb. in consi. 8. col. 2. & seq. in 1. vol. & Rom. in consi. 160.

Summarium in l. j. ff. quando ex sac. tut.

- 1 *Quando pupillus conuenitur ex dolo tutoris, non admittitur probatio per iuramentum in litem.*

F 2 Bar.

Quando ex facto tutorum.

Bar.in l.j. ff. quan. ex fact. tut.

- BART.** in l.j. sic ait in summa. Quando pupillus t comientur ex dolo tutoris, non admittitur probatio, per iuramentum in litem: vide Barb. in consi. 17. col. 2. & seq. in 2. volu. & in consi. 38. col. fin. & in consi. 83. col. 2. eod. vol. & dum Bar. in primo notabili dicit generaliter, vbi aliquis ex dolo alterius conuenitur, non admittit probationem per iuramentum in litem, vide Ias. in l. in actionibus, col. 8. vers. septimo. ff. de in lit. iuran.

Summariu in l. si tutor. ff. quando ex fact. tut.

- Quod tutor uel curator acquirit, ex pecunia minoris, efficitur ipsius minoris.**
Bar. in l. si tutor. ff. quand. ex fact. tut.

- BART.** in d. l. si tutor, inquit, id totum, quod tutor t uel curator acquirit ex pecunia minoris, efficitur ipsius minoris: vide Alex. in consi. 49. col. fi. in 1. vol. & in consi. 37. col. pen. in 4. volu. ubi citat hunc tex. Quid si non apparet tutorem de pecunia minoris acquisiuisse, & sit factus ditior, utrum presumatur ditatus de bonis ipsius minoris? Soc. in consi. 182. colu. 2. in 1. volu. ait, eum de suo ditatum esse censeri.

Summariu in l. post mortem. §. tutor. ff. quan. ex fact. tut.

- Tutor qui contraxit super re ad pupillum pertinente, in dubio censetur tutorum nomine contraxisse.**
Bar. in l. post mortem. §. tutor. ff. quand. ex fact. tut.

- BART.** in d. §. tutor, inquit, tutorem, t qui contraxit super re ad pupillum pertinente, in dubio censeri tutorio nomine contraxisse. Hoc idem ait Bart. in l. fin. infra eodem titu. & clare in l. cum post mortem. §. qui cum esset, supra de administra. tutor. vbi tunc omnino quæ posui ad Bar. & uide Alex. in consi. 40. in 5. volu. ubi sequitur hoc Bartoli documentum, & Bal. in consi. 2. col. 2. in 5. vol. & dum Bar. distinguit circa negotiorum gestorem, dicens, aut est certum, & reliqua. vide Bar. in l. post dotem, col. 3. & Ias. colu. 56. vers. circa secundum notabile. ff. solut. matrim.

Summariu in l. j. §. sciendum. ff. de susp. tut.

- Accusatio suspecti tutoris an sit civilis uel criminalis.**

Bar. in l. j. §. sciendum. ff. de susp. tut.

- BART.** in d. l. j. §. sciendum, quærit, utrum t accusatio suspecti tutoris sit civilis, an criminalis? deciditque, si agitur solum ad hoc, ut remoueatur, civilem esse: alioqui uero, si etiam ad impositionem pænæ ageretur. Limita primum dictum, nisi remotio à tali officio esset omnis pœna, quæ in huiusmodi re posset iniungi: quoniam tunc diceretur criminalis, secundum Abb. in rubrica de iudic. col. fi. & ibi Fel. per tex. in c. tuas. in fi. de simon. & dum Bar. citat. c. tuas, de procur. dico ex illo tex. non colligi, an causa sit civilis, an mixta.

Summariu in l. tutor. ff. de susp. tut.

- Ubi sunt due regulæ, quæ concurrant, & una sit permissiua, & alia prohibitiua, potiore esse prohibitionem.**

- Quando testator in una parte testamenti mentionem fecit de filiis masculis, & in alia de filiis simpliciter, non subintelligitur ista qualitas masculinitatis.**

Bar. in l. tutor. ff. de susp. tut.

- BART.** in d. l. tutor, in princ. colligit ex tex. ubi sunt duæ regulæ, quæ concurrunt, & una sit permissiua, & alia prohibitiua, potiore esse prohibitionem. vide Dec. in consi. 3. & Ias. in l. j. §. veteres. ff. de acquir. poss. col. 3. in 3. notab. ubi multa in contrarium adducit, & tenet contra Bar. in l. si Rufinus. C. de testam. milit. & Alexand. in l. j. §. fin. in fin. ff. de oper. nou. nuncia. Huius documentum exemplum ponitur: nam regula, quæ habet, unam partem testamenti, ab alia

ab alia declarari; contraria est illi regulæ, quæ traditum est, si testator in casu proposito idem voluisset, hoc idem expressisset. hæc enim regula, quia est negatiua, præfertur: nisi aliud ex coniecturis colligeretur. Dec. in consi. 15. & in consi. 599. ex hoc inferitur ad illam quæstionem, quando testator † in una parte testamenti mentionem fecit de filiis masculis, & in alia de filiis simpliciter, ut non subintelligatur ista qualitas masculinitatis: quia regula, quæ hoc negat, tantum potior est præferenda. De qua re vide subscriptionem Decij, & aliorum ad consilium * Mzi. Sociuni. 128. nu. 208. & nu. 23. ubi habetur, in hanc sententiam * communiter itum esse. & idem confirmat ipse Mar. in consi. 100. nu. 20. & in consi. 29. nu. 12.

Summarium in d.l. tutor. §. præterea. ff. de suspect. tut.

1. *Condemnatus per inquisitionem, non efficitur infamis.*

Bar. in d.l. tutor. §. præterea. ff. de suspect. tuto.

1. BART. in ead. l. in §. præterea, colligit ex gl. condemnatum † per inquisitionem non effici infamem, & de hoc remittit se ad ea, quæ dixit plenè in infamem. C. de publi. iudic. ubi posuit longam distinctionem, ut ibi uidere est. De hac re vide Ang. de Aret. in §. ex quibusdam, col. 4. vers. quæro an damnatus ex inquisitione. inst. de pœn. temer. litig. Abb. in rubrica de iudic. col. fi. & in c. inquisitionis, de accusat. & in consi. 25. col. 2. in tertio dubio in 1. vol. Rom. in consi. 208. col. 2. Card. in consi. 94. in 1. dub. & quæ posuit Zanet. in repet. capituli primi de accusat. in 5. differentia.

Summarium in d.l. tutor. §. si tutor. ff. de suspect. tut.

1. *An tutor remoueri debeat propter inimicitiam fratris pupilli, uel transuersalium, arbitrio iudicis relinquendum est.*

Bar. in d.l. Tutor. §. si tutor. ff. de suspect. tut.

1. BART. in ead. l. §. si tutor, dicit relinquendum † esse arbitrio iudicis, an tutor remoueri debeat propter inimicitiam fratris pupilli, uel transuersalium. uide Ias. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori, & ibi Ias. col. 8. q. 9. ff. de oper. nou. nunc.

Summarium in d.l. tutor. §. tutores qui repertorium. ff. de suspect. tut.

1. *Tutor, qui non facit inuentarium, uel pecuniam pupilli non deponit, pertinaciter, in uinculis est detinendus, nisi sit positus in dignitate.*

Bar. in d.l. tutor. §. tutores qui repertorium. ff. de susp. tut.

1. BART. in ead. l. §. tutores qui repertorium, inquit, tutorem, † qui non facit inuentarium, uel pecuniam pupilli non deponit pertinaciter, in uinculis esse tenendum: nisi sit positus in dignitate. vide Alex. in consi. 290. in libro in quo primi & secundi volum. consilia continentur. Abb. in consi. 42. in 2. vol. Rom. in consi. 120. & in consi. 141. Ana. in consi. 21. & quæ posui in annot. in Bar. in l. tutor qui repertorium. ff. de administ. tut. Ad id uerò quod ait Bar. de constitutis in dignitate, vide Feli. plenè in c. pastoralis, de off. deleg. ubi multis exemplis aperit, quantum dignitati à legibus tribuatur in criminalibus.

Summarium in l. hæ enim. ff. de suspect. tut.

1. *Remotus absque dolo non est infamis.*

Bar. in l. hæ enim. ff. de suspect. tutor.

1. BART. in d.l. hæ enim, sic ait in summa. Remotus † absque dolo non est infamis. & si causa non exprimitur in sententia, non præsumitur damnatus ex causa famosa. postea quærit Bart. quomodo possit esse ut nulla causa exprimat? vide in hac re Feli. in c. pen. col. 3. vers. diffidius, de except. & in c. sicut, col. 10. de re iudic. & in c. cum te, col. 2. & fi. cod. titu. Aret. in consi. 31. col. pen. & Bal. in c. super literis, col. 6. de rescript.

De suspectis tutoribus.

Summarium in Limpuberibus. §. præterea. ff. de susp. tuto.

- 1 *An propter fugam aliquis efficiatur suspectus.*
- 2 *Fuga aliquando non imputatur alicui ad delictum, sed ad probationem alterius criminis.*

Bar. in Limpuberibus. §. præterea. ff. de susp. tut.

- 1 **BART.** in d. Limpuberibus. §. præterea, tradit, an propter fugam aliquis efficiatur suspectus? De hac re vide Raph. Cuman. in consil. 175. & Felin. omnino in c. nullus, de præsumpt. ubi ponit regulam cum fallentijs. Dec. in consil. 234. Attende in hac materia, quæ multoties & diversimodè possunt contingere. Aliquando fuga imputatur alicui ad delictum, ita quod fuga & delictum sunt idem, & tunc probata fuga dicitur etiam probatum esse delictum. ita procedit tex. in l. iij. §. desertorem, & §. emanfor. ff. de re milit. & in l. quis sit fugitivus. §. apud Labeeonem. ff. de dil. edict. Aliquando fuga non imputatur alicui ad delictum, sed ad probationem alterius criminis, & eo casu si sola suspicio sufficit ad sententiam, ut est in suspecto tutore, & tunc dicitur ex fuga probatum esse crimen, quod in sola suspicione consistit. & ita procedit iste tex. hic, & tex. in l. locorum. C. de om. agr. defer. lib. 12. Aliquando autem adducitur fuga ad probationem alterius criminis, in quo plenæ probationes exiguntur, sed ex ea, quædam oritur suspicio, ut habetur in l. j. C. de raptu. & in l. lege Cornelia. ff. ad Syllan. tradit Bart. in l. fin. ff. de quæst. & doct. in l. admonendi. ff. de iur. iur. Ista tamen ultima conclusio multas patitur limitationes, ut recto ordine tradit Paulus Grillandus in tract. de relaxatione carceratorum, in tit. de fuga incarcerati, in l. quæst.

Summarium in Limpuberibus. §. item si quis. ff. de susp. tut.

- 1 *Tutor si est contumax remoueri potest.*
- 2 *Ille qui est contumax in allegando, et producendo iura sua, quomodo debeat citari.*

Bar. in d. Limpuberib. §. item si quis. ff. de susp. tut.

- 1 **BART.** in ead. l. §. item si quis, inquit, tutorem, si est contumax, remoueri posse. & ibi tradit formam procedendi contra contumacem. De hac re, quomodo contumax condemnari possit, an cum citatione, an sine: vide Bar. in l. non ignorat. C. de fruct. & lit. expen. & in l. iij. §. si ad diem. ff. de re milit. ubi distinguit, aut est poena, quæ respicit primum processum, super quo contumacia est admissa, ut contra contumacem sententia proferatur; uel ut ad primum, aut ad secundum decretum perueniatur: & eo casu citationem non exigi. Aut poena ipsum processum non respicit, sed uenit extrinsecus, ut si de damnando aliquem propter contumaciam ageretur, uel de remouendo eum ab officio; & tunc ait Bart. necessariam esse citationem. Limita tamen hoc nisi in prima citatione facta esset comminatio procedendi ad ulteriora, quia tunc alia citatio non exigeretur, ut per Bart. hic, & in d. l. non ignorat, & l. f. in l. j. in principio. colum. fin. versic. tenendo. ff. si quis iusd. non obtemp. & de hac re uide eundem l. f. in l. sancimus, colum. 4. in 2. quæst. C. de iudic. Attende quoniam ista limitatio non uidetur posse subsistere, quia Bart. in d. l. non ignorat, qui ad hoc fuit allatus, loquitur de expensis debitis ratione contumacie, ita ut non requiratur noua citatio, quando in libello comminatum esset de procedendo ad ulteriora. nos uero in proposito casu loquimur quando alia poena est imponenda, ut puta multando, uel remouendo contumacem ab officio, & ita loquitur Barto. hic. sed ille casus longè distat à primo, ut expressè sentit Barto. in dicto §. si ad diem, igitur hæc limitatio Barto. hic sustineri non potest. nam aliqui nulla esset differentia inter primum & secundum casum; quia in utroque casu si facta esset comminatio, potest ad ulteriora procedi, & in neutro si non est facta; ita ut inania redderentur uerba Barto. in dicto §. si ad diem. nisi fortè diceretur, in primo casu generaliter comminatum fuisse, in secundo autem specialiter sub poena multæ. De hac re uide latè Alexand. in l. si finita. §. Iulianus, colum. 1. & seq. ff. de damn. infec. & Felin. in cap. 1. columna 5. de iudic. & ibi Dec. in 24. columna post

- 3 post Abb. Scias etiam in hac re cum, qui est contumax t in allegando, & producendo iura sua debere citari secundum gl. in auth. iubemus. C. de iudic. & formam procedendi contra contumacem, tradit Abb. in c. pro ut, de dol. & contu. quomodo autem quis dicatur uerè & propriè contumax, vide Ang. in consi. 187. & in consi. 206. & quot modis aliquis dicatur contumax, tradit Abb. in c. 2. de dol. & cont.

Summarium in l. nihil. §. Imperator. ff. de susp. tut.

- 1 Pater potest cogi ad se obligandum pro filio iure, si est necessè.

Bar. in l. nihil. §. Imperator. ff. de susp. tut.

- 1 BART. in d. §. Imperator, ait, Patrem t cogi posse ad se obligandum pro filio tutore, si est necessè. vide Bal. nouel. in tract. de dote, in 6. in 20. privilegio.

Summarium in l. excusantur. §. i. ff. de excus. tut.

- 1 Privilegium concessum ob numerum filiorum, an cesset, si postea filij moriantur.
2 Verba legis, & statuti sunt intelligenda, ut effectum habeant permanentem.

Bar. in l. excusantur. §. j. ff. de excus. tut.

- 1 **B**ART. in d. l. excusantur. §. i. tradit, an privilegium t concessum ob numerum filiorum cesset, si postea filij moriantur? vide Alex. in l. si cum dorem. §. si maritus, col. 3. & seq. ff. sol. matr. Ana. in consi. ultimo. & la. in l. sciendum. §. si. ff. qui satisd. cog. & ad rem faciunt trad. per la. in l. j. §. veteres. ff. de acquir. poss. ubi tenet sufficere qualitatem, quæ requiritur, ad fuisse à principio, quamvis postea non duret. de qua re vide Alber. de Rosat. in 2. par. statutorum, quæ sit. 108. ubi solenniter hanc materiam ventilauit. Bar. & la. in l. lex facta, in princ. ff. de uulg. & pupill. gl. in c. statutum, in uoce, canonicus. & ibi Anch. de rescr. in 6. & Anch. in proem. eiusdem libri sexti & in clem. & si principalis, de rescrip. vide etiam trad. per Bart. in l. præcipimus. §. sanè. C. de appell. Ang. in l. si quis hæredem. C. de inst. & subst. & in consi. 34. & in consi. 141. & in consi. 159. & in l. subst. ubi etiam Imo. ff. de uulg. & pupill. Io. And. omnino in c. decet. de reg. iur. in 6. & est gl. not. & ibi Bart. in l. fin. C. de indic. uidu. toll. Io. Brunellum in tract. de sponsalibus & matrimonijs, conclusionem 32. in 4. dubio. nu. 2. & quod sufficiat cōditionem extare, quamvis non duret, habetur in l. pen. ff. de cond. inst. Attende tamen circa prædicta id quod ait Abb. in consi. 69. in 1. volub. ait, uerbale legis t & statuti esse intelligenda, ut effectum habeant permanentem, maxime in odiosis. & exemplum ponit in statuto, quo cautum est, gabellam solui debere de quolibet dato in solutum. si aliquis datum obtinuit, quod postea fuit incisum, ut gabella solui non debeat. Puto in huiusmodi inuestigatione diligenter adnotandum esse hoc Bartoli documentum, an scilicet simus in indiuisibilibus, an in ijs, quæ recipiunt diuisionem.
- 2

Summarium in l. idem Ulpianus. §. sunt & alij. ff. de excus. tut.

- 1 Tantum operatur certa scientia Principis, quantum ipsa dispensatio super illo actu operaretur.
2 Papa committendo causam appellationis si narrat bis fuisse iudicatum, derogat titulo, ne liceat tertio pro uocare.

Bar. in l. Idem Ulpianus. §. sunt & alij. ff. de excus. tut.

- 1 BART. in d. §. sunt & alij, colligit ex tex. tantum operari certam t scientiam Principis, quantum ipsa dispensatio super illo actu operaretur. De hac re vide Abb. & Feli. in c. cum inter, de except. Raph. Cuma. in consi. 81. Abb. in c. ad hæc, col. 2. de rescrip. Feli. in c. cum uigesimum, col. 3. de offic. iud. deleg. & in c. nonnulli, col. 3. vers. fallit quarto de rescrip. Archid. in c. præsentium, 7. q. 1. ubi ait, totam facti expressionem factam à Principe æquipollere clausule ex certa scientia. ad quem accedit Abb. in c. quia diuersitatem, de concess. præben. Ant. de Butr. in c. porre, de confirm. util. uel inut. Anch. in consi. 288. incip. Ultra alia. & Alexan. in consi. 219. In causa & lite, in libro in quo primi & secundi uol. consilia continentur, ubi ait, Papam t committendo causam appellationis, si narrat bis fuisse iudicatum, derogat titulo, ne licet tertio

De excusationibus tutorum.

prouoc. idem sequitur Card. Alex. in c. naturales, si de feudo fuer. controuer. ubi testatur hanc
 * esse communem sententiam. & prædicta per doct. in l. si quis in princ. ff. de leg. 3. ubi aiunt com-
 memoracionem primi testamenti habentis clausulam derogatoriam ad sequentia sufficere ad
 illud irritandum, non obstante clausula derogatoria in eo apposita; quia satis esse aiunt, si ex
 narratis colligitur eam fuisse testatoris uoluntatem.

Summarium in l. scire oportet. §. oportet. ff. de excusat. tut.

1 *An exceptio possit opponi in scriptis, & sine causa.*

Bar. in l. scire oportet. §. oportet. ff. de excusat. tut.

1 **BART.** in d. §. oportet, querit, an exceptio t possit opponi in scriptis, & sine causa, cum ex-
 cusatio sit quædam exceptio, vide Lanfr. in repet. c. quoniam contra, col. 5. de probat. & circa
 illum tex. uide Imol. in cons. 112. col. 5.

Summarium in l. spadonem. §. qui absolutus. ff. de excusat. tut.

1 *Quilibet presumitur uiuere usque ad centum annos.*

Bar. in l. spadonem. §. qui absolutus. ff. de excusat. tut.

1 **BART.** circa hunc tex. nihil scribit, tamen attende tu gl. in hoc. §. in uoce, de positiõibus.
 ex qua colligitur limitatio ad illam regulam, quemlibet præsumi uiuere t usque ad centum an-
 nos, ut non procedas nisi quando principaliter de hoc ageretur, alioqui uero si incidenter itea
 not. inquit Raph. Cuma. in cons. 43.

Summarium in l. iuris peritos. ff. de excusat. tut.

1 *Tempus si non est alicui limitatum, an debeat intelligi in perpetuum.*

Bar. in l. iuris peritos. ff. de excusat. tut.

1 **BART.** in hac. l. in principio nihil dixit, tamen ex eo colligitur, eum, qui non habet limita-
 tum t tempus, debere intelligi in perpetuum. de qua re uide Felin. in cap. ex literis. nume. 27.
 de constit.

Summarium in l. iuris peritos. §. cum oriundus. ff. de excusat. tut.

1 *Si conceditur prædium situm in ciuitate ista, & pupillus alibi domicilium habeat, consilium esse, ut de-
 cretum iudicis utriusque territorij interueniat.*

Bar. in d. l. iuris peritos. §. cum oriundus. ff. de excusat. tut.

1 **BART.** in hac ead. l. §. cum oriundus, inquit, si uenditur t prædium situm in ciuitate ista,
 & pupillus alibi domicilium habeat, consilium esse, ut decretum iudicis utriusque territorij
 interueniat. vide Felin. in rubrica de appel. col. 6.

Summarium in l. amicissimos. ff. de excusat. tut.

1 *Nemo uti debet priuilegio contra eum, a quo illud fuit consequutum.*

Bar. in l. amicissimos. ff. de excusat. tut.

1 **BART.** in hac l. amicissimos, dicit quædam. sed ultra ea, dicas tu ex isto tex. in fi. colligi ar-
 gumentum, ut nemo uti debeat priuilegio t contra eum, a quo illud fuit consecutus. Quomo-
 do autem hoc procedat, & declaratur, uide apud Mari. Soc. juni. in repet. l. cum filiofamilias in
 3, par. nu. 44. ff. de leg. 1.

Summarium in l. qui testamento. ff. de excusat. tut.

1 *Inferio falsæ causæ reddit sententiam ipso iure nullam fauore minoris.*

Bar. in l. qui testamento. ff. de excusat. tut.

1 **BART.** in d. l. qui testamento, sic ait in summa. Inferio t falsæ causæ reddit sententiam, ip-
 so iure nullam fauore minoris. uide Felin. in c. 2. col. 6. de rescrip. & in c. sicut, col. 2. de re iudi-
 Card. in cons. 29, col. 3. Anch. in cons. 1. & Roma. in cons. 23 §. in 3. dub.

Summa-

Summarium in l. si cum ipse. ff. de excusa. tuto.

- 1 *Ubi aliquis ab aduersario impeditur finire causam excusationis, et transacta sint tempora, posse sine noua causa, siue instantia procedi ad excusationem.*

Bar. in l. si cum ipse. ff. de excusa. tut.

- 1 **BAR.** in d. l. si cum ipse, ait, ubi aliquis ab aduersario impeditur finire causam excusationis, & transacta sint tempora, posse sine noua causa, siue instantia procedi ad excusationem. vide Abb. in consi. 16. in 2. uol. Barb. in consi. 7. col. 5. in 2. uol. Alex. in consi. 72. col. 1. in 3. uol. & in consi. 71. in 5. uol.

Summarium in l. administrantis. ff. de excusa. tut.

- 1 *Privilegium siue beneficium alicui concessum, porrigi debet etiam ad ministros.*

Bar. in l. administrantes. ff. de excusa. tut.

- 1 **BAR.** in d. l. administrantes, inquit, privilegium siue beneficium alicui concessum, porrigi debere etiam ad ministros. vide Bal. in auth. habita. C. ne fil. pro patr. ad rem facit tex. in l. certum. ff. de usu & habit. Aret. in consi. 17. col. 1. & omnino uide Felin. in c. quàm sit, de iudæ. Ad rem faciunt trad. per Abb. in c. 2. de for. comp. & doct. in c. si. de offic. Archid. vbi habetur Epi scopi familiam perfrui privilegio fori ecclesiastici. & an & quando familiares privilegio domini potiantur, vide Bal. in l. j. C. de episc. & cler. & Felin. in c. nullus iudicum, de foro compet.

Summarium in l. in omnibus. §. officio. ff. de tute. & ration. distrab.

- 1 *Quilibet administrator tenetur si non facit rationem.*
 2 *Si administrator in reddenda ratione administrationis negat, se aliquid recepisse, quod postea receptum esse ostenditur, dicitur prædo.*
 3 *Tutor non potest pecuniam pupilli ponere ad aliquod exercitium, nisi illud tempore patris fecerit consuetum.*

Bar. in l. in omnibus. §. officio. ff. de tutel. & rati. distr.

- 1 **BAR.** in d. §. officio, ait, quemlibet administratorem tenere si non facit rationem. vide in hac re Alex. in consi. 102. col. 3. in 1. uol. Ancha. in consi. 316. & Soci. in consi. 24. col. 1. in consi. 46. in consi. 73. in consi. 149. & omnino in consi. 159. & in consi. 213. in 1. uol. vbi ponitur generaliter de omnibus bonorum administratoribus. Anch. in consi. 330. Rom. in consi. 413. Fulg. in consi. 25. & quomodo rationes confici debeant, tradit Soc. in d. consi. 46. & Dec. in consi. 464. & unum attende in proposita re, si administrator in reddenda ratione administrationis negat se aliquid recepisse, quod postea receptum esse ostenditur, dicitur prædo. & ex hoc infertur, officialem, qui in libris communis non posuit omnia, quæ recepit, in quadruplum condemnari debere: Soc. in d. consi. 46. col. pen. & ad prædicta uide de tutore. Mari. Soc. iuni. in consi. 148. nu. 8. & Felin. in c. si diligenti, nu. 34. de for. compe. Item aduerte in hac materia, quia tutor non potest pecuniam pupilli ponere ad aliquod exercitium, nisi illud tempore patris fuerit consuetum. & si tutor non est indultrosus, ut erat pater, neque isto casu id facere poterit, alioqui periculum est ipsius tutoris, & lucrum efficitur pupilli. Soci. in d. consi. 24. col. pen. illud etiam non est obliuioni tradendum, in optione pupilli esse, uel agere contra administratorem ad damnum emendandum, vel petere restitutionem in integrum, vel rem uendicare à tertia persona. tex. est & glo. in c. ex presentium, de pignor. tradit Abb. in c. cum uenissent, de in integr. restit. Administrator autem alicuius principis, qui sit ei coniunctus, de quibus ei rationem reddere teneatur, uide singul. & egregie apud Abb. in consi. 2. columna penultima.

Summarium in l. j. §. uerba autem. ff. quod falsus.

- 1 *Actum sustineri, in quo auctoritas unus falsi, & alterius ueri tutoris intercessit.*

Bar.

Bar.in l.j. §. uerba autem. ff. quod fals. tuto.

- 1 **B**ART. in d. §. uerba autem, inquit, actum t sustineri, in quo autoriras unius falsi, & alterius veri tutoris intercessit. Ad istam l. uide Oldr. in consi. 47. & Feli. in c. cum super, col. 2. de offic. deleg. & ibi Barb. col. 4. & seq.

Summarium in d. l. j. §. item Pomponius. ff. quod fals. tuto.

- 1 *An ualeant gesta à procuratore pronunciata à præfide.*

Bar. in d. l. j. §. Item Pomponius. ff. quod fals. tuto.

- 1 **B**ART. in ead. l. §. item Pomponius, ait, istum §. adduci ad quæstionem, an ualeant t gesta à procuratore pronunciata à præfide? uide Feli. in c. post cessionem, col. pen. de probat. Alex. in consi. 245. col. 2. in lib. in quo primi & secundi uol. consilia continentur. & Roma. in consi. 454. ubi loquitur in tutore, & curatore.

Summarium in l. nouissimè. ff. quod fals. tuto.

- 1 *Confessio metu facta dicitur, quando aliquis confessus est in conspectu tormentorum.*

- 1 *A iudice presumitur illatus terror.*

- 1 *Metus inducitur ex uultu terribili alicuius potentis.*

- 4 *Metus an purgetur si aduerint amici, & consanguinei.*

Bar. in l. nouissimè. ff. quod fals. tut. auto.

- 1 **B**AR. in d. l. nouissimè, inquit, texum hunc facere ad quæstionem de illo, qui positus in conspectu tormentorum confessus est, ut dicatur, metu confessum esse. uide Alexan. in consi. 98. in 3. uol. ubi ait, rex. hunc esse adnotandum ad hoc, quod non solum metus, sed etiam suspicio metus reddit actum meticolosum. & in consi. seq. & in consi. 156. col. pen. & in 5. uol. Cæpoll. in consi. 40. col. 2. in 6. dubio. Feli. in c. cum, M. col. 10. & seq. de cõst. & in c. 1. col. 1. de off. deleg. & in c. si. de re iudi. Aret. in consi. 14. col. pen. & in consi. 24. col. pen. & in consi. 87. Anchar. in consi. 64. & in consi. 24. ubi ait, semper à iudice t præsumi illatum esse terrorem. Bal. in l. in repositas. C. de transact. & in consi. 26. in 3. uol. & in consi. 131. col. 4. in 5. uol. Barba. in consi. 83. col. si. in 3. uol. & in consi. 70. col. 3. in 4. uol. Dec. in consi. 100. Soc. in consi. 263. col. 5. in 1. uol.
- 3 *Dicas etiam metum t induci ex uultu terribili alicuius potentis.* Dec. in c. quia quæsiu. col. 2. de off. deleg. & de metu adhibito, uide Cæpoll. in cautel. 144. & 151. Er qualis metus ad irritandum actum aliquem exigatur, & differentia, quæ est inter hominem, & mulierem; & quomodo probeur metus, uide plenè apud Dec. in l. in omnibus causis. ff. de reg. iur. & quid si ad-
- 4 *fuert t consanguinei & amici, an ex hoc metus purgetur, uide not. Ang. in consi. 215. & omnino in consi. 218. col. 2. & ad prædicta uide Feli. in c. causam matrimonij. de off. deleg. Mar. Soc. iuni. in consi. 77. & Crauer. in consi. 49. Adde metum probari per unum testem, Cæpoll. in cautel. 150. & metus ac uolentia exceptionem tolli spacio 30. annorum, docuit Ias. in consi. 72. in 1. uolu.*

Bar. in l. cum ostendimus. ff. de fideiuss. tut. & cur.

BAR. in d. l. cum ostendimus, ait, casum huius. l. esse perpetuò menti tenendum. uide Felin. in c. fraternitatis, col. 4. de testibus.

Summarium in l. j. ff. de magistr. conuen.

- 1 *Magistratus in his, quæ necessariò non incumbunt uniuersitati non tenentur conueniri.*

Bar. in l. j. ff. de magistr. conuen.

- 1 **B**ART. in d. l. distinguit, circa magistratus t conueniendos, ut in ijs, quæ necessariò nõ incumbunt uniuersitati, non teneantur; alioqui uerò in alijs. uide plenè Barb. in consi. 7. col. 2. & seq. in 1. uol. & pro declaratione uide Alex. in consi. 245. col. penult. in lib. in quo primi & secundi uol. consilia continentur.

Summa-

Summarium in d.l.j. §. magistratibus. ff. de magistr. conueni.

1 *Quando aliquis fuit, etiam officio iudicis condemnatus, hoc debet semper intelligi, si illud fuit petitum.*

Bar. in d.l.j. §. magistratib. ff. de magistr. conuen.

1 *BART. in ead. l. §. magistratibus, ait, ex mente Dyn. quando aliquis fuit etiam off. iudicis condemnatus, tunc debere semper intelligi, si illud fuit petitum. Ad hoc vide Alexan. in cons. 19. col. 2. in 1. vol. & aliquid per Feli. in c. cum olim, col. 3. vers. quando autem, de testi. & in c. cum causam, col. 3. eod. tit.*

L. In magistratus. ff. de magistr. conuen.

2 *Hunc tex. in sui ratione considerat Aret. in cons. 19. col. 7.*

Summarium in l.j. §. si minor. ff. de rebus cor.

1 *Lucet fieri posse pactum uenditori de retrouendendo ei rem emptam, & interea eam retineat loco pignoris, donec ei pretium soluatur, tamen hoc non habet locum in minore.*

Bar. in l.j. in §. si minor. ff. de reb. cor.

1 **B**ART. in d.l.j. §. si minor, nihil dicit. Tamen iste tex. est mirabilis ad probandum, quod etiam si fieri possit, pactum t uenditori de retrouendendo ei rem emptam, & interea eam retineat loco pignoris donec ei pretium soluatur. l. ij. C. de pact. inter empt. & uendit. tamen hoc non habet locum in minore: quia ex quo fuit ei dominium acquisitum, non potest ad id obligari, quamuis eodem tempore concurrat ista dominij acquisitio, & d. pactum & obligatio pignoris. & ita distinguendo sing. tenuisse Franciscum Accurs. retulit Io. Andr. in addit. ad Specul. in tit. de pact. per l. si ad resoluendum. C. de præd. minor.

Summarium in l. magis puto. ff. de rebus cor.

1 *Ille dicitur alienare, qui repudiat legatum ei factum.*

2 *Abbas solus siue alius praelatus, etiam si bona ecclesie alienare non possit, tamen solus intra ecclesie delata repudiare non prohibetur.*

3 *Praelatus, qui recipit solutionem præteriti temporis, ecclesie præiudicare non potest.*

4 *Nunquid repudiatio iuris delati, sit propriè alienatio, an non.*

5 *Quare ex dissimilibus, non rectè fieri soleat illatio.*

6 *An ille, qui non acquirit, dicatur alienare.*

7 *Filius, licet se immisceat hereditati paternæ, non dicitur quasi contrahere cum creditoribus hereditarijs.*

8 *Pupillus, an possit solus adire hereditatem.*

Bar. in l. magis puto. ff. de rebus cor.

1 *BART. in d.l.j. fundum, parum dicit. Tamen iste tex. est memorabilis, quia in eo probatur, eum dici alienare, t qui repudiat legatum sibi factum. nam contra istum tex. videtur tex. expressus in l. qui autem. ff. de his, quæ in fraud. credit. ubi ille, qui non acquirit hereditatem sibi delatam, non dicitur alienare. Ad idem est text. in l. si sponsus. §. si maritus hæres. ff. de donat. inter uir. & uxor. ubi ille, qui repudiat hereditatem donandi causâ, non dicitur alienare; quia ille, qui non acquirit, non efficitur pauperior. de hac re est tex. optimus in l. alienationis uerbum. §. qui non occasione. ff. de uerb. signifi. ubi qui occasione acquirendi non utitur, non dicitur alienare. Ad idem est tex. in l. non fraudantur. ff. de regul. iur. ubi Dec. multa similia memorauit, quæ hoc idem confirmant, & Ang. in cons. 338. & idè dici solet, etiam si Abbas solus, t siue alius praelatus solus bona ecclesie alienare non possit, toto tit. de reb. eccl. non alien. Eum tamen solum iura ecclesie delata repudiare non prohiberi. Bald. in l. j. C. qui admit. Card. Flor. & quidam alij in c. potuit, de loca. gl. & doct. in Liubemus. C. de sacros. eccl. Rom. in cons. 184. Abb. in c. verum, nu. 28. de for. compe. glo. Abb. & alij in c. ne pro defectu, de elect. ubi habetur, praelatum in iure deuoluto ecclesie non cogi ad habendum capituli consensum. Ad hæc accedit Dec. in cons. 260. Tamen contra hoc uidetur decidere Bar. per illum tex. hic in §. fundum, in l. tutor. ff. de bonor. poss. & Dec. in cons. 138. col. 1. ubi ait, praelatus, t qui recipit solutionem præteriti temporis,*

temporis, ecclesie præiudicare non posse. & Abb. in c. 1. de in integr. restit. ait, prælatum talia facientem obligatum esse ad interesse, & ecclesiam contra eum, uel eius hæredes agere posse. Quid dicendum? Quidam respondent ad istam text. in hoc. §. fundum, dicentes hoc id eo esse, quia pupillus non potest bona sua administrare. sed ista responsio nihil ualeat, quoniam & si uera sit in se, tamen text. huic rationi non innititur, sed quia rem suam alienauit repudiando legatum. & isto est scopus huius nostre disputationis, scilicet, nunquid repudiatio t. iuris delati sit propriè alienatio, an non: cum iura prædicta sibi inuicem repugnare uideantur. nam iste text. aperit hanc esse ueram alienationem, alibi uerò contrà. Attende rationem huius. §. iuncta glo. quoniam ex ea colligitur solutio huius dubitationis, uerbitur; nam hic agitur de quodam legato facto huic pupillo, quod quidem legatum, ut ait gl. recta uia transit in legatarium, eiq; dominium absque ullo ipsius facto acquiritur. Et propterea minor, qui dominium alienare non potest, quod ei semel est acquisitum, ut in casu fortiori probauimus in lucubratis. in l. §. si minor, supra hoc eodem tit. ubi uide omnino, non potest hoc legatum repudiare, ex quo dominium fuit translatum in eum ipso iuris ministerio. & repudiando, dicitur uerè quod suum est alienare. sed d. l. qui autem, & alia iura adducta superius in contrariu, non agunt de dominio iam acquisito, sed de acquirendo. nam, si non adiretur hæreditas, dominium non est apud hæredem, & ita in disparibus terminis procedunt: quare ex dissimilibus non recta fieri solet illatio. Inter stipulantes. §. sacram. ff. de uerb. oblig. cum simil. Non obstat prælatum, qui non acquirit, teneri ad interesse: quia est ad instar tutoris, qui non solum tenetur de malè administratis, uerum etiam de neglectis. Tutor qui rectorium. §. si tutor. & §. si post depositionem, supra de admin. ut habetur per Nicol. de Neap. in l. j. ff. de tutel. & ratio. dist. & Soc. in consi. 1. 1. in r. volu. & ideo non est mirum si tenetur, non enim propterea obligatur, quod alienauit, sed quod non acquisiuit. & de hoc nostra (ut prædixi) non est contentio, sed de hoc tantum, an ille, qui non facquirat, dicatur alienare: an non. & ad prædicta uide Abb. in c. 1. de dol. & contum. Feli. in c. in præsentia. nu. 104. de probat. & in c. cum omnes, de const. & in c. 2. col. 5. cod. titu. Roma. in consi. 321. Barb. in c. super, col. 3. & seq. de reb. eccl. non alien. Attende hic quoniam tenendo opinionem, de qua egi pauldante, scilicet. l. qui autem, procedere in hæreditate delata, quæ nisi adeatur, atque ita nisi mediante facto hæredis, non acquiritur, & ideo non dicitur alienatio, quamuis repudietur. Ex hoc potest noua & pulchra fieri illatio, ut hoc non habeat locum in suo, cui absq; ullo ipsius facto acquiritur hæreditas paterna iure continuationis, non iure deuolutionis, aut nouæ acquisitionis, ut per Bar. ad quem alij accesserunt in l. si infanti. C. de iur. delibe. & Maria. Soc. iuni. ut alios breuitatis causa prætermittam in consi. 119. nu. 23. & ideo licet filius t. se immisceat hæreditati paternæ, non dicitur quasi contrahere cum creditorib. hæreditarijs, ut eleg. & eruditè docuit Dec. in consi. 331. ex cuius dictis ista nostra conclusio corroboratur: quia ex quo abstinet de se ab hæreditate, abijcit a se quod suum est uerè & propriè, illud sequitur, ut ista dici uerè alienatio debeat. Tamen cogita. Hoc in loco non ab re est inuestigare, utrum pupillus t. possit solus adire hæreditatem? et uidetur quod non, etiam si esset lucrosa. l. potuit, & ibi Bal. & alij. C. de iure delibe. Tamen si probaretur hæreditatem non esse grauatum ære alieno, & esse lucrosam, contraria opinio potior uideretur, per gl. sing. in l. si quis mihi bona. §. si seruus fisci. ff. de acquir. hered. & ibi Angel. & Paul. de Castr. sed communis opinio, est contraria, ut per las. in d. l. potuit.

Summarium in d. l. magis puto. §. non passim. ff. de reb. cor.

Aliud est si liberum arbitrium concederetur, & aliud si arbitrium simpliciter.

Bar. in d. l. magis puto. §. non passim. ff. de reb. cor.

Bar. in hac ead. l. §. non passim, aliud esse si liberum t. arbitrium concederetur, & aliud si arbitrium simpliciter. vide Imol. in consi. 98.

Summarium in l. Paulus. ff. de reb. cor.

Ex testamento licet inualido probatur uoluntas testatoris.

Bar. in l. Paulus. ff. de reb. cor.

1. **NOT. BART.** in d. l. Paulus. ait, ex testamento t. quamuis inualido probari uoluntatem testatoris. vide. Aret. in conf. 17. col. 8. & in conf. 103. Quid dicendum de scriptura confecta à testatore, utrum ex ea eius uoluntas eliciatur, quemadmodum fit ex testamento inualido uidetur dicendum quod non, per ea quæ tradit Dec. in conf. 448. quem uidetas omnino.

Summarium in l. confilio. §. cum dementis. ff. de curat. furio.

1. **Contra exceptionem rei iudicæ a curatore primo remoto, datur replicatio heredi furiosi.**

Bar. in l. confilio. §. cum dementis. ff. de curat. furio.

1. **II. BAR.** in d. §. cum dementis, sic ait, Contra t. exceptionem rei iudicæ, curatore primo remoto, datur replicatio heredi furiosi. & reliqua, ut hic per Bar. vide ad hanc. l. pulchrè trad. per Imol. in conf. 98. & in conf. seq. in 6. dubio.

Summarium in l. excusantur. ff. de excusat. tuto.

1. Ille intelligitur esse senex, qui est natu annorum septuaginta.
 2. Presumptio facit plenam probationem in his, quæ sunt consona ueritati.
 3. Qualitas à lege requisita, est uerè probanda, nec sufficit legis presumptio.

Hæc quæ sequuntur sunt commentaria Nicolai

de Neapoli in l. excusantur. ff. de excusat. tuto.

1. **COL.** de Neap. in l. excusantur. ff. de excusat. tut. col. 1. dicit, eum intelligi esse t. senem, qui est natu annorum lxx. vide Oldr. in conf. 93. col. fi. & Feli. in c. quoniam frequenter, ut lit. non contest.

2. **Nicol.** de Neapoli in ead. l. col. 2. inquit, præsumptionem t. facere plenam probationem, in ijs, quæ sunt consona ueritati. Ista decisio est falsa quando statutum exigit probationem: quia intelligendum est de uera, non autem de præsumpta probatione. Alex. in l. licet Imperator, col. 1. ff. de lega. 1. & in proposita re Bar. in l. j. in princip. de fide in l. tru. & Barb. in conf. 9. col. 7.
 3. in 2. uol. Ad rem optimè faciunt trad. per Capoll. in conf. 57. ubi expressè ait, qualitatem t. à lege requisitam, esse uerè probandam, neque sufficere legis præsumptionem. Attende, quoniam hoc credo posse limitari, procedere ubique probatio uera super illo actu inueniri posset; sed ubi hoc non nisi præsumptiuè probari posset, ut puta si esset conditio filiationis, tunc dicendum puto, sufficere si probetur eo modo, quo probari potest, scilicet, præsumptiuè, ut not. dicit Feli. in rubr. de probat. Ad illud autem, quod subiicit Nicol. de Neap. de indicij, vide Alex. in conf. 5. col. 2. in primo vol.

Nicol. de Neapoli in l. sed & reprobari. ff. de excusat. tut.

1. **NOT.** de Neap. in d. l. sed & reprobari, in princip. inquit, hanc. l. facere, ad id, quod semel fuit factum in regno ab Archiepiscopo Capuano, qui omnes iterum examinari uoluit. vide Feli. ad hæc in c. ex literis, col. 3. & seq. de conf. Oldr. in conf. 18. Abb. in c. eum secundum, col. 3. de probat. & las. in l. ex hoc iure, col. 2. ff. de iust. & iur.

Summarium in l. sed & reprobari. §. amplius. ff. de excusat. tut.

1. **Privilegium concessum ciuitati, utrum porrigatur ad uillas.**

Nicol. de Neap. in d. l. sed & reprobari. §. amplius. ff. de excusat. tut.

1. **Nicol.** in ead. l. §. amplius, col. 2. dicit, utrum privilegium t. concessum ciuitati, porrigatur ad uillas? vide ad rem hanc ea, quæ colliguntur ex dictis las. in l. j. prætor, in 4. not. ff. de in ius uocan. Et dum subnectit Nicol. in uers. præterea, etiam in legatis heri latam interpretationem. Dicas hoc esse uerum, ubi agitur de sustinendo testamento, alioqui uerò ubi de ampliando legato ageretur: nam in dubio testator censetur minus grauare heredem, quam possibile sit. & ita respondet las. in l. j. col. 2. C. de in ius uoc.

Summarium in l. idem Ulpianus. §. sunt q. alij. ff. de excusat. tut.

1. **Scientia principis æquipollet clausula non obstante.**

Nicol.

Nicol. de Neap. in l. idem Vlpianus. §. sunt & alij. ff. de excusa. tut.

- 1 NICOL. in d. §. sunt & alij, colligit ex tex. scientiam t. Principis & qui pollere clausulae, non obstante, vide Feli. in c. cum inter, de except. la. in l. de pupillo. §. si in pluribus. ff. de opet. noui nunc. & quae plenè posui suprà ad Bar. in hoc eodem. §.

Summarium in l. scire oportet. §. aliud. ff. de excusa. tuto.

- 1 Quotiescunque ex uerbis simpliciter intellectus sequitur iniquitas, recedendum est à uerbis, ut seruetur mens constituentis.

Nicol. de Neap. in l. scire oportet. §. aliud. ff. de excusa. tut.

- 1 NICOL. in d. l. scire oportet. §. aliud autem, colligit ex text. quotiescunque ex uerbis t. simpliciter intellectus sequitur iniquitas, recedendum esse à uerbis, ut seruetur mens constituentis. Ad hoc uide pulchrè Rom. in consi. 8. col. fi. & in consi. seq. in 3. vol. Corn. in consi. 77. col. 2. in 1. vol. ubi declarat, & Ang. in consi. 170.

Summarium in d. l. scire oportet. §. consequens. ff. de excusa. tut.

- 1 Ex sententia lata contra ius litigatoris non expresso errore in sententia, an ualeat.

Nic. de Neap. in d. l. scire oportet. §. consequens. ff. de excusa. tut.

- 1 NICOL. in ead. l. §. consequens, agit de sententia t. lata contra ius litigatoris non expresso errore in sententia, ut hic per eum, vide Feli. in c. cum inter, col. 2. de re iudic. & in c. si iur. col. 2. eodem titulo.

Summarium in d. l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excusa. tuto.

- 1 Oportere excusationem proponere infra quinquaginta dies.

Nicol. de Neap. in d. l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excusa. tut.

- 1 NICOL. in ead. l. §. sufficit, dicit, oportere t. excusationem proponere infra quinquaginta dies. & hunc tex. ait, esse pulchrum. Dicas hunc tex. afferri ad probandum, in declarationibus curarum sufficere rationem generalem. De qua re uide Corp. in consi. 170. col. fi. in 1. vol.

Summarium in d. l. scire oportet. §. scire. ff. de excusa. tut.

- 1 Si iudex statuit terminum parti, infra quem dilatorias exceptiones proponere debeat, ipse autem una proposita, dicit alias sibi esse saluas, ut propterea non sint saluae, nisi eas expresserit.

Nicol. de Neap. in d. l. scire oportet. §. scire. ff. de excusa. tut.

- 1 NICOL. in ead. l. §. scire, in fi. ait, si iudex t. statuit terminum parti, infra quem dilatorias exceptiones proponere debeat, ipse autem una proposita dicit, alias sibi esse saluas, ut propterea non sint saluae, nisi eas expresserit. vide Feli. in c. pastoralis. col. 4. in fi. de except.

Summarium in d. l. scire oportet. §. oportet. ff. de excusa. tut.

- 1 In electione rei esse proponere exceptionem in scriptis, uel sine scriptis.

Nicol. de Neap. in d. l. scire oportet. §. oportet. ff. de excusa. tut.

- 1 NICOL. in ead. l. §. oportet, inquit, in electione t. rei esse proponere exceptionem in scriptis, uel sine scriptis. vide Feli. in d. c. pastoralis, col. fi. de except.

Summarium in l. spadonem. §. qui iura. ff. de excusa. tut.

- 1 Probationes, quae singulae non profunt, neque simul iunctas prodesse.

Nicol. de Neap. in l. spadonem. §. qui iura. ff. de excusa. tut.

- 1 NICOL. in d. §. qui iura, ex tex. colligit, probationes, quae singulae t. non profunt, neque simul iunctas prodesse, de hac re distingue, ut per Abb. in c. cum causam, de probat. & uide quid ex hoc tex. inferat Oldr. in consi. 118. & Roma. in consi. 333. in secundo dubio. & ad praedicta uide etiam Bal. in d. c. cum causam, ubi agit, quando probationes simul possunt coniungi, & non, & tex. in l. qui sententiam. C. de poen. facit. l. iij. ff. de test. & Abb. in c. transmissa, qui fil. sint legiti. & in consi. 16. col. fi.

Summarium in l. propter. ff. de excusa. tuto.

- 1 Id, quod dicitur de omnibus bonis, habere locum etiam ubi agitur de maiori eorum parte.

Nicol. de Neap. in l. propter. ff. de excusa. tut.

- 1 NICOL. in d. l. propter, in princip. colligit ex tex. id, quod dicitur t. de omnibus bonis, habere locum

locum etiam, ubi agitur de maiori eorum parte. Ad rem hanc optime facit, quia sicut dici solet, metum perditionis omnium bonorum æquiparari metui mortis: ita hoc idem conceditur et ubi de metu perditionis maioris partis bonorum ageretur. Bald. post Guil. & Cyn. in l. isti qui dem. §. r. ff. quod met. cau. idem sensit Bar. in l. j. in fi. ff. de condob. turp. cau. & apertius in l. p. col. 2. eod. tit. hoc ipsam voluit Innoc. in c. cum dilecti, de his que ui. mer. cau. & de hoc uideatur bonus tex. quem ibi not. Abb. & alij in c. 2. eodem tit. cum alijs adductis per Albert. Brün. in consi. 82. Super difficultate, col. 2. vers. ite suberat. & Curt. in l. interpositas, col. 2. C. de trāfac.

Summarium in l. iuris peritos ff. de excusa. tuto.

1. Beneplacitum intelligi esse perpetuum.

1. Nicol. de Neap. in l. iuris peritos, ff. de excusa. tut. Beneplacitum intelligi esse perpetuum. vide Calder. in tit. de rescip. & Fel. in c. ex literis, nu. 27. de consti. & in c. G. perpetuis, de fide instr. & gl. in c. fi. in uoce, Perpetuatis, de rescip. in 6. Card. in clem. i. qu. 10. de electi. & Alberi. in l. quisquis. C. si cert. pet. Dec. in consi. 108. & beneplacitum non dicitur esse reuocatum per mortem, quia mors nihil operatur circa ea, quæ positiua sunt, ut not. declarat Soci. in consi. 78. in 3. vol. vide Ang. in consi. 217. col. 9. & tex. & ibi Gem. post alios in c. si gratiose, de rescip. in 6. Bar. & Ias. in l. de pupillo, §. si quis ipsi prætori, ff. de oper. noui nunci. & dum hic agit Nicol. de appellatione, quæ deuoluitur ad Papam in questione per eum proposita, vide Ias. in d. l. de pupillo, §. si quis ipsi prætori, col. 6. quæst. 21.

Summarium in l. Nefennius. §. non semper. ff. de excusa. tuto.

1. Inspicitur, sit ne relictum legatum in tu oneris annexi.

Nicol. de Neap. in l. Nefennius. §. non semper. ff. de excusa. tut.

1. Nicol. in d. §. non semper, attendit distinctionem positam in isto §. ut inspicatur sit ne relictum legatum intuitu oneris annexi, an non. Tu uero dicas distinctionem huius §. hodie uideri esse correctam; quoniam & si contaret testatorem legatum propter aliud reliquisse, quæ propter onus iniunctum, nihilominus legatum amitteretur, si non heredit, in quo legatarius esset pergrauius. Bar. in l. j. ff. de leg. 2. de cuius dicti ueritate, vide ibi Alexand. in 1. col. & Bar. & alios in l. pen. C. de leg. 1. Tenendo autem quod non corrigatur, dic unam esse præsumptionem, si aliàs esset relictorus: ut per Bar. in princ. l. ius. l. dum citat. l. tutor peritus, & aliam ponit Bar. in l. cum quid, in fi. ff. si cert. pet.

Summarium in l. amicissimos. §. Lucius. ff. de excusa. tuto.

1. Neminem debere uti privilegio contra eum, à quo illud fuit adeptus.

Nicol. de Neap. in l. amicissimos. §. Lucius. ff. de excusa. tut.

1. Nicol. in d. §. Lucius, colligit ex tex. neminem t. debere uti privilegio contra eum, à quo illud fuit adeptus. vide Ang. in consi. 31. in secundo dubio. & quæ posui supra ad Bar. in hoc eodem tex. ad quæ addas Bal. in l. nulli. C. de sent. & alia per Dec. adducta ad rem facientia in consi. 538. col. pen. & non ab re illud est, quod habetur, Esaia 10. Nunquid gloriabitur securis cōtra eum, qui secat in ea? aut exaltabitur ferra contra eum, qui trahit eam?

Summarium in l. quinquaginta. ff. de excusa. tuto.

1. Dicitur, per, indicat actus perfectionem.

Nicol. de Neap. in l. quinquaginta. ff. de excusa. tut.

1. Nicol. in d. l. quinquaginta, ait, uocem, Per, t. indicare actus perfectionem. vide etiam Bar. in l. Celsus. ff. de usucap. & in l. illud. ff. de offic. præsid. & Soc. in consi. 42. col. 1. in 1. uol.

Summarium in l. cum ex oratione. ff. de excusa. tuto.

1. Ingenius uel libertus iure annulorum aureorum munitus, potest se excusare à tutela, seu cura liberti.

1. Si unus ex tribus fratribus, qui habebant castrum commune, ex iurisdictionem in subditos, uēdidit cui-dam rustico partem, eorum iste erit exemptus à iurisdictione aliorum duorum fratrum.

Nicol. de Neap. in l. cum ex oratione. ff. de excusa. tut.

1. Nicol. in d. l. cum ex oratione, sic ait in summa. Ingenius t. uel libertus iure annulorum aureorum

De excusationib. tutor.

aurorum munitus potest se excusare à tutela, seu cura liberi, nisi etiam eodem iure sit tutus. Attende, quia ex isto tex. colligitur, paria esse aliquid habere per naturam, & per priuilegium. Soci. in conf. 1. in primo uolu. sed contra istam decisionem uidetur tex. in l. f. C. de his qui uen. ætat. in petr. & Alex. in consi. 2. 29. in lib. in quo primi & secundi uolu. consilia cōtinentur. vers. 3. per hoc facit. l. f. & Bal. in l. iij. §. hęc uerba. ff. de nego. gest. vbi decidit statutum, quo cautum est, vt qui cuiem offenderit, tali pœna puniatur, non habere locum nisi in uero ciue per naturā, non autem per priuilegium. & hanc decisionem sequitur Alex. in consi. 99. in 6. uol.

- 2 Nicol. in ead. lin. si. principij quærit, si unus ex tribus fratribus, qui habebant castrum commune, & iurisdictionem in subditos uēdidit cuidam rustico partem suam, utrum iste erit exemptus à iurisdictione aliorum duorum fratrum? & decidit quod non. Attende istam decisionē, ex qua infertur, parem habere imperium in parem. sed contra hoc in fortiori casu uidetur esse decisio Bar. in l. inter tutores. ff. de administr. tutor. vt per Bertachin. in uoce, iurisdictione quotu plex. vers. 26. incip. iurisdictione diuidi.

Summarium in l. Titius. ff. de excusa. tuto.

- 1 Tutor testamentarius reipublicæ causa absens ueterem tutelam assumere tenetur post reditum.

Nicol. de Neap. in l. Titius. ff. de excusa. tut.

- 1 Nic. in d. l. Titius, sic ait in summa. Tutor testamentarius reipublicæ causa absens, ueterem tutelam assumere teneretur post reditum. Ad intellectum huius. Lin. primo & secundo respōso, vide Io. de Lignano in tract. de ecclesiastico interdicto. nu. 13.

Summarium in l. ius alimentorum. §. sed si constet. ff. vbi pupil. educari debeant.

- 1 Alimenta debere præstari secundum quantitatem reddituum.

Nicol. de Neap. in l. ius alimentorum. §. sed si constet. ff. vbi pupil. educari debeant.

- 1 Nicol. in d. §. sed si constat, colligit, ex isto tex. alimenta t debere præstari secundum quantitatem reddituum. Adde hoc idem esse in alimentis præstandis uxori in bonis mariti, maximè inspecta quantitate dotis. Abb. in c. salubriter, de usur. & Alex. in consi. 72. in 5. uolu. & dum ibi subiungit Nicol. utrum iudex possit pœnam imponere litiganti? vide Alex. in l. j. in princ. col. f. vers. & quid si suspicatur iudex. ff. si quis iudic. non obtemp.

Summarium in l. in omnibus. §. officio. ff. de tutel. & ration. distraben.

- 1 Tutorem ad reddendam rationem administrationis pupillo obligatum esse.
- 2 Aua administrans bona neptis, an sit obligata ad reddendam rationem administrationis.

Nicol. de Neap. in l. in omnibus. §. officio.

ff. de tutel. & rat. distr.

- 1 icol. in d. §. officio, ait, tutorem t ad reddendam rationem administrationis pupillo obligatum esse. De hac re uide, quæ posui ad Bar. suprà in hoc eodem. §. & uide et Dec. in consi. 178. in princip. & ad ea, quæ dicuntur in isto tex. vide Roma. in consi. 168. in 3. dubio. & in consi. 214. & in consi. 13. vbi plenè de hac materia & latè in consi. 425. & seq. Imol. in consi. 35. col. 6. & in consi. 65. & 75. Abb. in consi. 12. in 6. dubio. & in consi. 36. in fin. in 2. uol. Ang. in consi. 175. l. asin l. si hęc res. ff. de cond. ob. caus. Soc. in consi. 2. in primo uolu. & in consi. 190. eodem uol. & in consi. 24. col. 1. uers. & ideo dicunt iura, cum duobus seq. eodem uol. & in consi. 46. & in consi. 73. eod. vol. vbi loquitur de fratre, qui stat in communione cū fratribus. Bal. in consi. 137. in 5. uolu. vbi loquitur in aua t administrante bona neptis, & omnino uide Aret. in c. qualiter, & quando, 2. col. 2. de accusat. & l. asin l. admonendi, in repet. col. 46. ff. de iureiur. & Alex. in consi. 45. Habita, in primo uol. & dum Nicol. subiungit, an credendum sit libro rationum in expensis, vide l. asin d. repet. l. admonendi, col. 54. vers. de tutoribus, vbi limitat, quod dicit Bar. de iuramento, non procedere defuncto eo, cuius sunt rationes. Item uidetur obli. quod not. ait Soc. in consi. 213. col. 1. vers. vnde, in primo uol. & quatenus tradit Nicol.

Nicol. iuramentum in litem deferri contra non reddentem ratione administrationis, vide Soc. in d. consi. 213. col. 2. vers. circa secundam.

Summarium in l. in omnibus. §. praterea. ff. de tute. & ration. distraben.

Filius non cogitur ad dotandam matrem.

Nicol. de Neap. in d. l. in omnibus. §. praterea. ff. de tute. & rat. distr.

NICOL. in eadem l. §. praterea, inquit, hunc. §. posse continuari ad §. sed nonnullas. vide Roma. in consi. 413. col. 2. & ad illud quod ait, filium t non cogi ad dotandam matrem, si uult nubere, vide Ias. in auth. res quæ, col. 3. vers. secundum. C. de fideiussoribus. & in l. j. col. 7. vers. secundum. ff. solu. matrim.

Summarium in l. quid ergo. §. contrarium. ff. de contra. iudicio tute.

Si tutor consequutus est libertatem a pupillo cum iuramento, nunquid huiusmodi liberatio teneat.

Nicol. de Neap. in l. quid ergo. §. contrarium. ff. de contr. iudi. tute.

NICOL. in d. §. contrarium, querit, si tutor t consecutus est liberationem a pupillo cum iuramento, nunquid huiusmodi liberatio teneat? ultra Alex. hic in apostill. vide Bart. in l. tutor. in f. ff. ad municipi. & Soc. in consi. 159. col. 4. in r. uol.

Summarium in l. nouissimè. ff. quod fals. tuto.

Metus tormentorum, idem operatur, quod ipsa tortura.

Nicol. de Neap. in l. nouissimè. ff. quod fals. tut.

NICOL. in d. nouissimè, inferre ex isto tex. ad illam quæ est, de qua Bar. hic ait, scilicet, ut metus t tormentorum idem operetur, quod ipsa tormenta. tu ultra ea, quæ posui ad Bart. in hoc eod. §. vide Brun. in tract. de iudijs & tortura, col. 19. vers. circa primum. & dum paulò post inquit Nicol. uideri dicendum, quando authoritate falsi tatoris querit pupillus, & restituitur, extrahentem non teneri pupillo ad sumptus litis. vide Fel. in c. cum. M. Ferraric. col. 10. de confit. & Decibi col. 13. & Aret. in consi. 14. col. 18.

Summarium in l. cum ostendimus. §. fideiussores. ff. de fideiuss. tuto.

Præsentiam inducere consensum fauore pupillorum.

Nicol. in l. cum ostendimus, §. fideiussores.

ff. de fideiuss. tuto.

ICOL. in d. §. fideiussores, ait, præsentiam t inducere consensum fauore pupillorum. Tu autem dicas fauorem pupilli, calorem iudicij & scripturam inducere stipulationem, ut concludit Alex. in l. j. in princ. col. 4. ff. de uerb. oblig. ubi Ias. col. 2. post Aret. ibi col. 3. cum seq. alioqui uerò istis omnibus non concurrentibus, non enim præsumitur stipulatio. Imol. in l. ff. de prætori. stipul. post Bar. ibi.

Nicol. de Neap. in l. j. ff. de reb. eor. qui sub tut.

NICOL. in d. l. j. in princ. adnotat glo. in uoce, tunc enim. vide Ias. in repet. l. admonendi, col. 8. ff. de iureiur.

Summarium in l. sed hic. ff. de reb. eor.

Quare non possit res uendi minoris hoc pacto ut maneat obligata donec pretium soluatur.

Nicol. de Neap. in l. sed hic. ff. de reb. eor.

NICOL. in d. l. sed hic, tradit, quare non t possit res uendi minoris, hoc pacto, ut maneat obligata donec pretium soluatur. circa rem hanc, quæ ex hoc text. colligitur, dicas, hoc uideri contra tex. in l. lulianus. §. offerri. ff. de action. emptio. qui text. citatur in glo. ubi sine pacto potest res uendita pignori, usque quo pretium soluatur. & quamuis glo. soluat dicens, hoc procedere post traditionem, tamen ista solutio non uidetur uera, cum istud pactum in ipsa uenditione

G fuerit

fuerit factum, ut sentit tex. iste in hac. l. ij. ibi, ab initio obligationi inhæsit. cogita super hac declaratione, quæ uidetur mirabilis, ut latè dixi in lucubrat. ad Bart. in §. præcedenti. Item quia ex dicto §. præcedenti, iuncta ista l. colligi solet, bona minoris posse esse tacite hypothecata. vide las. in litem quia, vers. Pro clara intelligentia. ff. de pact. & latissime in l. si constante, in 4. quæst. tertiz quæst. princip. ff. sol. matr.

Summarium in l. magis puto. §. si pupillus. ff. de reb. eor.

- 1 Alienatio rerum minorum, quomodo fieri debeat.
- 2 Major viginti annis, & minor. 25, potest patre uenundari ut partem pretij habeat.
- 3 Consensum tutoris uel decretum iudicis per procuratorem interponi non potest.
- 4 Si consensus, aut decretum petitur à minore, & ei negatur, an minor poterit alienare.
- 5 An molendina, & fructus annui, inter mobilia, & immobilia iudicentur.
- 6 An in dubio decretum præsumatur interuenisse ex iusta causa, & faciat præsumi omnia fuisse solenniter acta.
- 7 Si decretum fuit interpositum ex falsa causa, utrum possit ab eodem iudice reuocari.
- 8 Quando solennitates requisitæ in alienatione rerum minoris non interueniunt, alienatio irrita est si minor vult, alioquin non.
- 9 Minor, etiam proximus pubertati, non obligatur iuramento.
- 10 Minoris bona non incidere in commissum si solat a non fuerint collecta, licet facta essent proclamata hoc ipsum præcipiente.

Nicol. de Neap. in l. magis puto. §. si pupillus. ff. de reb. eor. quib. d. c.

- 1 NICOL. in hoc §. si pupillus, cum sequ. tractat de alienatione rerum minorum, quomodo fieri debeat. Circa hunc sex. cum sequ. ubi communiter tradi solet, quæ solennia exigantur, ut bona minoris ualeant alienari: Aduerte, quia debet fieri sub hæstatio. Specul. in titu. de emp. & uendit. §. Nunc dicendum, col. 3. vers. tu ulterius. & Bart. in suo summario in l. ait Prætor. §. hodie. ff. de minor. Roma. in consi. 22 t. In casu proposito. Item requiritur, ut causa alienationis appareat iusta in ipso instrumento contrahens. Paul. de Castr. in consi. 21 §. Non interest. & huius dicti ratio est, quia quamuis in instrumento alienationis diceretur, causa cognita, tamen ei non creditur, cum huiusmodi causæ cognitio fieri non potuerit tempore instrumenti confecti. glo. in l. j. C. de fide instrum. lib. 10. las. in l. sciendum, col. 4. vers. tertio. ff. de obligat. Primò debet iudex facere, ut de hoc separatim instrumentum conficiatur continens causam necessariam alienationis fuisse inuentam. Paul. de Castr. in consi. 9 t. Super eo. pro cuius dictis faciunt tradita per Anchar. in consi. 3 i 2. Visa facti narratione. ad quem accessit Corset. in suo singul. incip. Decretum, in uoce, minor, & las. in l. j. C. de eden. & in l. iudices. C. de iudic. & in l. ne quicquam. §. vbi decretum, col. 14. ff. de offic. procons. & leg. & in l. j. ff. de offic. eius. & Fel. in cap. ecclesia, col. 7. & sequ. de constitut. & de ista materia alienationis rerum minoris, vide plenè apud las. in d. l. ij. ff. de offic. eius. vbi posuit regulam cum ampliacionibus & fallentibus & declarationibus. Attende tamen hic quoniam durum uidetur, in huiusmodi alienatione requiri, ut minor necesse habeat uendere. Item authoritatem tutoris, uel curatoris.
- 2 Item decretum iudicis cum causæ cognitione, ut hic. & tamen maior xx. annis t & minor xxv. potest patri se uenundari, ut partem pretij habeat. §. serui autem aut nascuntur. inst. de iur. person. & ibi non requiritur aliqua necessitas, uel authoritas, uel decretum, quæ tamen multò magis eo casu deberent interuenire, cum ibi agatur de libertate perdenda. Cogita solutionem. Accedat ad prædicta, causæ cognitionem non præsumi interuenisse, si iudex, uel curator suam interponunt authoritatem, quando petitur, vel statim post, ita ut ex breuitate temporis uerisimile non sit, causæ cognitionem interuenisse, & ideo contrahens non ualet. Corset. in d. singul. & las. in d. l. j. C. de eden. col. 5. vers. Adde etiam. & in d. l. iudices. C. de iudic. & in d. l. j. ff. de offic. eius. Et quia cautela isto casu utendum sit, uide Thomam Ferratum in caut. 60. Ad præcedentia faciunt multa, quæ de alienatione rerum minoris attulit las. in authent. ingressi, col. 1. vers. sed pone. C. de sacrosanc. eccles. Item scias consensum t tutoris, uel decretum iudicis per

- per procuratorem interponi non posse. Iaf. in l. j. §. item acquirimus, columna secunda. ff. de acquiren. possess. & uide trad. per glo. in l. minorum. C. de prædi. minor. Quid autem si facta est alienatio bonorum minoris, & non constat prædictas solennitates interuenisse, vtrum ex lapsu decennij præsumantur? vide Iaf. in l. j. col. 4. C. qui admitt. & in l. si certis annis, col. 3. ver. nono. C. de pact. Quid autem si huiusmodi consensus, aut decretum petitur à minore, & ei negatur, an minor poterit alienare? Iaf. in d. l. j. col. 7. versicu. confirmo. C. Qui admitt. Attende etiam, quia & si statuto cautum esset, eum, qui est annorum 18. vel 19. dicti esse maiorem, uel aliter uenia ætatis fuerit impetrata, illum tamen sine istis solennitatibus alienare non posse: ita ex mente Paul. de Castr. concludit Dec. in consi. 39. Iuridicam. sed istam conclusionem puto falsam, cui reluctatur ratio. l. j. C. de his qui ueni. ætat. impetr. Item quia statutum idem potest in sua ciuitate, quod potest ius commune quod ad omnes, vt habetur in l. omnes populi. ff. de iustit. & iur. Et contrarium seruatur in ciuitate Bergomi, in qua huiusmodi uiget ius municipale. vide etiam ad materiam hanc, illam quaestionem Bartoli. in l. si sic. §. primo. ff. de leg. primo. & in l. potest. ff. de authorit. tutor. vbi tradit, actionem iudicari mobilem, & immobilem, secundum rem ad quam competit. & an molendina, & fructus annui inter mobilia, & immobilia iudicentur? vide Curt. in tracta. feudor. colum. 16. An autem prædictæ solennitates locum habeant, in alienationibus, ad pias causas? vide Iaf. in l. j. versicu. Confirmo ultimum. C. de sacrosanc. eccl. in prima lectura. Quid verò sit in pecunia destinata ad emptionem prædij, vtrum res immobilis iudicetur? vide Iaf. in l. cætera. §. sed si parauerit, columna penultima. ff. de legat. 1. An in dubio decretum præsumatur interuenisse ex iusta causa, & faciat præsumi omnia fuisse solenniter acta? vide Alex. in consi. 245. Visis scriptis mihi transmissis, colu. 2. in libro in quo primi & secundi uolu. consilia continentur. Soci. in consi. 15. colu. 9. & in consilio 29. colu. 6. in primo uol. & in consi. 105. & in consi. 157. eodem uolumine. vbi tenet partem affirmatiuam, dicens, eam esse communiter approbatam. Contrarium sentit Aretin. in consi. 69. vide l. mol. in consi. 98. Dec. in consi. 351. Iaf. in dicta l. ij. ff. de offic. eius. & omnino Thomam Ferratum in d. cautel. 60. Quid si decretum, fuit interpositum ex falsa causa, vtrum possit ab eodem iudice reuocari? Socin. in consi. 18. colu. 4. & 7. in primo uolumi. tenet hoc fieri posse. Et idè inquit, eum, qui est in possessione uigore decreti inualidi, de ui turbatiua accusari posse. quæ quidem decisio est magna. Sed dubito an sit uera, cum authoritas iudicis
- qualiscunque sit eum excuset. Quando autem prædictæ solennitates requiritæ in alienatione rerum minoris non interueniunt, alienatio irrita est, si minor vult, alioqui non, quoniam etiam si interuenerit, tamen poterit petere in integrum restitutionem. Iaf. in auth. sacramenta puberum, in primis uerbis. C. si aduers. uendit. verum, si contractus irritus est ex defectu solennitatum, tamen confirmabitur iuramento, neque restitutio est concedenda. dicta auth. sacramenta puberum, vbi Iaf. colu. 7. versicu. Pro clara. Hoc tamen, quod dicitur de iuramento, multas patitur limitationes, vt ibi per Iaf. colu. 12. & sequ. & in hac re uide Fulgo. in consi. 237. vbi testatur communem opinionem esse, minorem etiam proximum pubertati, non obligari iuramento, contra Bar. Vide in hac materia iuramenti omnino Alexand. in consi. 53. Visis, & consideratis, in 3. volum. Adde, minorem posse feudum ad se reuersum alteri sine istis solennitatibus dare in feudum. cap. 1. in principio. per quos fiat inuest. Item scias non credi notario asserenti decretum interuenisse. Iaf. in l. si duo patroni. §. idem Iulianus, colu. 3. versicu. secundo facit. ff. de iureiur. Accedat ad prædicta, minoris bona non incidere in commissum, si soluta non fuerunt collectæ, quamuis facta essent proclamata, hoc ipsum præcipientia. Alex. in consi. 31 in 5. uolu. An autem minor possit cogi ad compromissum uigore statuti, quo cautum est, inter coniunctos compromissum necessarium fieri debere; & an possit peti in integrum restitutio? Alex. in cons. vltimo in 6. uolu.

Nicol. de Neap. in d. l. magis puto. §. ne tamen. ff. de reb. eor.

NICOL. in ead. l. §. Ne tamen, remittit se ad notata. in c. quoniam contra, de probat. vide

De curatore furios.

tu Abb. in c. præterea, colu. 3. de testi. Bart. in l. j. §. cura carnis. ff. de offic. præfec. vrb. & in l. si lib. b. rarius. ff. de regul. iur.

Summarium in l. si pupillorum. §. si prætor. ff. de reb. co.

1 *Utrum ille, qui promisit uendere, dicatur satisfecisse, si dedit in solutum.*

Nicol. de Neap. in l. si pupillorum. §. si prætor. ff. de reb. co.

1 **NICOL.** in d. §. si prætor, querit, utrum ille, qui promisit t. uendere, dicatur satisfecisse, si dedit in solutum? vide Bar. disting. in l. si alio, colu. 3. ff. de alimen. lega. Dec. in consi. 60. & in consi. § 86. qu. 9. vbi ait, dationem in solutum contineri in statuto disponente de alienatione, & Bertachinum, in tracta. de gabelis, in tertio membro octauæ par. nu. 6. Alberic. in secunda par. statut. quæst. 11. & in prima par. quæst. 110. alias 108. Barba. in rubri. de rebus eccles. non alien. in ultimo fol. & Roma. in consi. 107. & faciunt trad. per eum in consi. 219. in 2. col.

Summarium in l. j. ff. de cura. fur.

1 *Furioso an interdicitur administratio à lege, vel ab homine.*

Nicol. de Neap. in l. j. ff. de curat. furios.

1 **I**COL. in d. l. j. querit, an furioso t. interdicitur administratio à lege, vel ab homine & ex mente glo. decidit hoc fieri à iudice: item à iudice conceditur. contra hoc videtur facere iste tex. vbi habetur, cessante furore, ipso iure eum liberari à potestate curatoris: tamen limita, quia necessaria est sententia declaratoria. vt per Ias. in l. is cui bonis, §. o. lu. §. vers. tertio. ff. de verb. obliga. vbi respondet ad argumentum, quod ex isto tex. colligi possit, scilicet, si ipso iure interdicto cessat cessante prodigalitate, idem etiam ipso iure deberet induci. Nam restituere, est ad primam naturam redire, & est fauorabile, nimirum, si id ipso iure conceditur, sed interdicti odiosum est, & contra naturam, idem requiritur expressa interdictio.

Summarium in rubr. ff. de testam.

1 *Testamentum inuentione esse de iure gentium, quamuis, quod ad solennitatem sit de iure ciuili.*

2 *Testamentum, an sit de iure diuino, & naturali.*

3 *Testamentum publicatum coram duobus testibus tantum ualet ad pias causas.*

4 *Testamentis duobus confectis, potest quandoque aliquis decedere.*

5 *Testandi alicuius difficultas conceditur, quam alicuius contrahendi.*

6 *Si testamentum precibus propinquorum fuit ab eo confectum, qui est infirmitate gravatus, ad hoc non legitur aliquid alieni, huiusmodi legatum dicitur factum metui interueniente.*

Lucubrat. in rubricam. ff. de testam.

1 **I**RECA istam rubricam scias, testamentum t. inuentione esse de iure gentium, quamuis quod ad solennitatem sit de iure ciuili, ita disputat & concludit Martinus Laudensis in tracta. de primogenitura, secutus Bart. in l. interdum. ff. de condi. indeb. ex qua conclusione inferit, dubitari posse, an testamentum apud Turchas coram duobus testibus confici possit? quia ista solennitas sufficit de iure gentium. concludit, vt ibi per eum. & vide
2 Ias. in dicta l. interdum. An autem testamentum t. sit de iure diuino, & naturali, vide Alexand. in consi. 229. versic. quinimmo, in libro in quo primi & secundi uolu. consilia continentur. Testamenti uero solennitas est de iure positio, & idem alterari potest à statuentibus. Angel. in consi. 88. Et in hac materia attende unum, quod est singulare: nam et si testamentum non nisi per septem testes probari queat, tamen per duos probabitur, si factum est compromissum in arbitratorem, qui procedere possit iuris ordine non seruat: ita Gemin. 2. quæst. 4. in summa, & vide not. in c. 1. de pact. Item testamentum t. publicatum coram duobus testibus tantum
3 ualet ad pias causas, & tamen non ualet scriptura, in qua constat de mente testatoris, quã uult postea

postea publicari, ut declarat Dec. in consi. 488. Item coram duobus testibus testamentum ualeat inter liberos. l. hac consultiſſima. §. ex imperfecto. C. de testa. sed an hoc procedat in filiis legitimis? Bald. affirmatiuam partem amplectitur, in c. de causis, de offic. deleg. col. si. sed contrarium decidit Dec. in consi. 610. De ualiditate autem & solennitate testamenti, de iure canonico, uide Fulg. in consi. 29. & Fel. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. nu. 101. cum sequentibus. de constitu. Testamentis t̄ duobus confectis potest quandoque aliquis decedere, id quod uideat mirabile. glo. in l. si arrogator. ff. de adopt. Testamentum qua cautela confici possit, ut nequeat reuocari, uide Capoll. in caut. 117. & testamentum eo modo confectum, ut reuocari nequeat, qua cautela reuocari non possit, Capoll. in eadem caut. Testamentum, in quo septem testes interfuerunt, si duo ex eis negant interfuisse testamento, an probet contenta in eo, saltem in uim codicillorum, quando apposita fuit clausula codicillaris? Soci. in consi. 28. in 3. uolu. tenuit non probare, ut not. tradit. Testandi t̄ actus difficilium conceditur, quam actus contrahendi. §. quia ergo. in situ. quibus ex caus. maior. Alexand. in consi. 12. in primo uol. Tamen alienatione prohibita leges facilius concedunt in ultima uoluntate alienationem, quam inter uiuos, ut declarat Bar. in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de uerb. obligatio. Soci. in consi. 121. col. 5. in 4. uolu. Testamentum si aliquis infirmus facere non audet, ut puta, quia consanguinei impediunt notarios, & testes ne accedant, poterit iudex ex officio suo accedere ad eum, & secum ducere notarios, & testes, ut testamentum conficiatur. Item scias unum memoratu dignum, scilicet, si testamentum t̄ precibus propinquorum fuit ab eo confectum, qui est infirmitate grauatus, ad hoc ut leget aliquid alicui, huiusmodi legatum dicitur factum metu interueniente: quia infirmus dubitat derelinqui, si negat ea, quæ petuntur. Crauet. in consi. 10. col. fin. & testamentum conditum ab eo est ualde suspectum. Soci. in consi. 163. col. 3. in consi. 229. in primo uolu. & in consi. 20. in 3. uol. & in consi. 28. col. si. eodem uolu. & omnino in consi. 92. colu. 8. & seq. eod. uol. Alexand. in consi. 33. in 3. uolu. & Dec. in consi. 439. ubi querit, quid si ad erat aliud testamentum.

Summarium in l. j. ff. de testam.

1 Testamentum quid sit.

Bar. in l. j. ff. de testa.

1 BART. in d. l. j. ponit definitionem testamenti, t̄ de qua uide Abb. in rubrica. de testam. & Iaſ. in l. cum quis. colu. 4. uerū secundum. C. de iur. & fact. ignor. & in l. j. colu. 5. uerū in ea glo. ff. de conditio. indebi. ubi plenè aperit, an solennitas septem testium sit de forma substantiali & essentiali, an uerò probatoria tantum: & consequenter, utrum legata facta in testamento non solenni debeantur naturaliter legatarijs? & dum Bart. in eadem l. fin. ait, testamentum poni pro sententia uoluntatis nostræ, quæro, an testamentum dicatur dispositio facta in uita, an non? uide Alex. in consi. 13. col. pen. in 3. uol.

Summarium in l. testamenti. ff. de testam.

1 An per statum minui possit solennitas testamenti.

2 Statum an possit constituere, ut spurius succedere ualeat.

3 Licet spurius bares institui communiter non possit, tamen aliquando potest.

Bar. in l. testamenti. ff. de testam.

1 BART. in dicta l. testamenti, querit, an per statum t̄ minui possit solennitas testamenti? uide Angel. in consi. 88. & in consilio 233. & ad rem faciunt nonnulla ex ijs, quæ posui supra in rubrica.

2 Bart. in eadem l. propè fin. querit, an statum t̄ constituere possit, ut spurius succedere ualeat? uide Præpos. in capitulo constitutiones. 10. distinct. & in cap. cum haberet. colu. 2. de eo qui dux. in mari. Federic. de Sen. in consi. 70. & tribus sequen. Barbat. in consi. 34. colu. 27. in secundo uolu. Anchara. in cap. canonum statuta. colu. 31. de constitu. & in c. possessor. col. 2. &

seq. de regul. iur. in sexto. Barba. in c. cum. M. colu. 59. de constit. & in cap. 1. col. 3. eodem titulo & aliquid per Aret. in consi. 48. colu. 2. Paul. de Cast. & Angel. in hac consulti. s. i. m. C. eodem & Bald. in consi. 267. in primo uolu. & Dec. in consil. 576. & in consi. 62. Et quamuis spurius
 3 t haeres institui communiter non possit, tamen traditur cautela, qua poterit institui. Felin. in c. multorum, de iudic. & multas cautelas tradit Cæpoll. in caut. 38. & ad prædicta uide quæ posui in annot. in Bar. in l. item in potestate. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur.

Summarium in l. si queramus. ff. de testam.

- 1 Iudicium an uitietur, si ordo omitteretur.
- 2 Statutum, an dispensare possit, ut ille, qui non est sue potestatis, possit facere testamentum.
- 3 A statuto an dispensari possit is, qui patitur mentis defectum.
- 4 Excommunicatus an possit dispensari à statuto.

Bar. in l. si queramus. ff. de testam.

BART. in d. l. si queramus, tradit ordinem seruandum in iudicio, circa personam eius, in qua sustineri debet iudicium, & circa personam testatoris. Postea querit, an iudicium uitietur, si forte iste ordo omitteretur? & tenet, quod non. vide Felin. in c. cæterum. col. 7. de rescrip.
 2 Bart. in eadem l. vers. quero circa, tradit, an statuto t dispensare possit, ut ille, qui non est sue potestatis, possit facere testamentum? vide apud Alexand. remissiue, in l. senium. C. qui testam. facer. poss. & dum ait Bar. statuto non posse dispensare seruo, Contrarium docet glo. in auth. si qua mulier, in uerbo, diuidere. C. de sacrosanc. eccles. dicens à lege licentiam testandi seruo posse concedi. quam ibi adnotat Ias. in secundo notab. & dum Bart. successiue ait, à statuto posse dispensari eum, qui non est sue potestatis de iure ciuili. Dicas de hoc esse textum. in d. auth. si qua mulier. ubi permittitur testari monacho, qui est in potestate Abbat.
 3 Prosequitur deinde Bar. querendo, utrum à statuto dispensari t possit is, qui patitur mentis defectum, ut est furiosus, & mentecaptus, vel impubes? sed nunquid ualeat rescriptum dispensans minorem testari posse cum clausula, non obstante. l. qua ætate, infra eodem titulo? vide latè Ias. in l. rescripta, colu. fin. vers. in secunda. C. de precibus Imper. offer. ubi distinguit, sit ne dolè capax, an non? et tunc defectum iuris ciuili dispensari posse, alioqui uerò defectum
 4 iuris gentium. Deinceps querit Bart. Quid de excommunicato. t vide Socin. in regul. 133. & quamuis testamentum excommunicati secundum aliquos sit nullius roboris & momenti, tamen si absoluitur excommunicatus, reconvalescit testamentum. Feder. de Sen. in consi. 129. & Felin. in cap. cum dilectus, vers. & prædicta adducuntur, de accusat. An excommunicatus tenendo istam opinionem circa inhabilitatem ipsius possit facere testamentum saltem ad pias causas? Innocen. posse ait in c. cum uoluntate, de sentent. excommunic. vide Bald. & Salic. in authen. credentes. C. de hæret. & Felin. in d. c. cum uoluntate, versic. extra glo. & quamuis dictum sit, excommunicatum esse prohibitum testari secundum aliquorum sententiam, tamen contrarium tenet Abb. in c. ad probandum, de re iudic. col. 3. vers. idem expresse, ubi ait, idem esse etiam, de excommunicato publico. Hoc idem uoluit Ioan. Andr. in c. decernimus, de sent. excommunic. in sexto. & Anton. de Butr. in quaestio. incip. Bononiensis quidam. Card. in clemen. 1. de except. col. 4. vers. octauo quero, & Felin. in d. c. ad probandum. & Philipp. Franc. in repet. c. si pater, col. 16. de testa. in sexto. Bald. in l. si. C. si non comp. Et Corn. latè in consi. 180. in 1. dubio. in 4. uolu. Signorol. in consi. 119. ubi latè tradit etiam de bannito. Corne. in consi. 58. in 1. uolu. ubi loquitur de excommunicato, de bannito, & rebannito. & Federic. de Sen. in consi. 74. Vetus querela.

Summarium in l. qui in potestate. ff. de testam.

- 1 Donatio causa mortis magis est contractus, quam ultima uoluntas.
- 2 Filiusfam. in quibus casibus testari possit.

Bar.in l. qui in potestate. ff. de testa.

- 1 **BAR.** in d. l. qui in potestate, ait, donationem t̄ causa mortis, magis esse contractum, quam ultimam uoluntatem. sed contrarium uidetur probari in l. j. C. de imp. lucra. descript. lib. 10. in l. fi. C. de codic. in l. fi. C. de donat. cau. mort. & per Fulgo. in consi. 88. de cuius rei ueritate uide plenē apud Mari. Soci. iuni. in repet. l. sciendum. ff. de leg. 1.

- 2 **Bar.** in ead. l. querit, an hodie filius t̄ familiās testari possit in aduentitijs, in casibus, in quibus queritur usus fructus patri? uide ad hoc Alex. in l. j. §. Ad hæc autem, col. 2. super glo. in uerbo testari. ff. ad Trebell.

Summarium in l. eius. ff. de testam.

- 1 *Testamentum factum, quando quis erat seruus hostium non ualet.*

Bar. in l. eius. ff. de testa.

- 1 **BART.** in d. l. eius, inquit, testamentum t̄ factum, quando quis erat seruus hostium non ualere. uide l. fin. l. si is qui pro emptore, col. 2. 6. vers. quarto. ff. de usufruc.

Summarium in d. l. eius. §. si cui. ff. de testam.

- 1 *Bannitus nostri temporis, an possit testari.*

Bar. in d. l. eius. §. si cui. ff. de testam.

- 1 **BAR.** in eadem l. §. si cui, tradit, an bannitus t̄ nostri temporis possit testari. deciditque illum non posse testari, secundum statuta propriæ ciuitatis, sed retinere testamenti factionem de iure communi. uide Capr. in consi. 77. in fi. Signorol. in consi. 119. & sequ. Fulgo. in consi. 44. ubi loquitur de damnato ad perpetuos carceres. uide omnino Curt. in consi. 59. & Ludou. Bologn. in addit. ad tracta. Marthæ ill. de succession. ab intestato, in tertio articulo principali, nu. 36. & quæ plenē posui ad Bart. in l. si qua. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur.

Summarium in l. obsides. ff. de testam.

- 1 *Obsides dati ab una ciuitate, non amittunt testamenti factionem.*

- 2 *Obsides si aliquid soluunt, utrum illud repetere ualeant.*

Bar. in l. obsides. ff. de testam.

- 1 **BAR.** in d. l. obsides, ait, obsides t̄ dados ab una ciuitate alteri ciuitati, non amittere testamenti factionem. De hac materia obsidum, uide l. fin. §. i. iur. ius, col. 9. & sequ. instit. de action. A quibus alimenta habere debeant obsides, quando non habent unde se alant, uide Felin. post Abb. in cap. ex rescripto, de iure iur. An obsides dari possint inter priuatas ciuitates? Barto. in l. diuus. ff. de iure fisci. & si aliquid t̄ soluunt, utrum illud repetere ualeant? Bart. in l. nam et si seruus, in principio. ff. de negoc. gest. An autem Episcopus possit dare obsides de clericis sibi subiectis? Abbas de monachis suis? Doct. tradunt in d. c. ex rescripto. Rom. tenuit eos dari nō posse in suis sing. sed eum redarguit Anton. Corset. in suo sing. incip. An Episcopis, in uoce, obfides, ubi plenē distinguunt, ut ibi uidere est.

Summarium in l. qui à latronibus. ff. de testam.

- 1 *Capti in bello ausserui efficiantur, & an testari possint.*

Bar. in l. qui à latronibus. ff. de testa.

- 1 **BART.** in d. l. qui à latronibus, tradit, an capti t̄ in bello, serui efficiantur? & an testari possint? uide Ang. de Aret. in §. fin. instit. quibus non est permitt. face. testa. postea subiungit, carceratum testari non posse, neque contrahere. uide Bal. in consi. 26. in 3. volu. Et quoniam egimus de hac re in locis proptijs, hic non repetam.

Summarium in l. si cui. ff. de testam.

- 1 *Cui interdictum est bonis, testari non potest.*

- 2 *Adultus sine curatore potest testari.*

- 3 *Prodigus potest contrahere in his, quæ sunt ei utilia.*

Bar. in l. si cui. ff. de testam.

- 1 **BART.** in d. l. si cui, ait, eum, cui interdictum t̄ est bonis, testari non posse. Attende quare

De testamentis.

testari non possint. Hoc enim concernit eius commodum, & fauorem, vt patet ad sensum. sed ille, cui bonis est interdictum, potest contrahere in ijs, quæ sibi utilia sunt, & obligatur. l. is, cui. ff. de verb. obliga. vbi l. as in 1. col. Præterea prodigus, & adultus curatorem habens æquiparatur. l. si curatorem. C. de in integrum rest. minor. sed t adultus sine curatore potest testari, secundu-
 2. dum doct. in l. j. s. fuit quæsitum. ff. ad Trebell. Immo in ultima voluntate potest dare licentiam executoribus alienandi bona immobilia, sine alicuius authoritate, uel decreto iudicis. l. as in l. si. col. si. vers. hinc uidemus. C. de pact. & in d. s. fuit quæsitum, in fi. Et ideo pater poterit ei sub-
 3. stituere pupillariter, secundum l. as in l. ex facto, col. 1. 3. vers. item in quantum. ff. de uul. & pu-
 pillar. Quare hoc idem & de prodigo dicendum uideretur. Quod ad primum argumentum res-
 ponderi posset, ideo prodigum t posse contrahere in ijs, quæ sunt ei utilia, quia constat de hac
 ipsius utilitate: sed testando posset abuti substantia sua, & ideo actus testandi difficilius conce-
 ditur, quàm actus contrahendi; quia in eo agitur de maiori periculo. Alexan. in consi. 1. 2. col.
 2. 5. in 1. volu. Posset etiam secundum obiectum remoueri, & dici. quamuis communiter præ-
 dicta militet æquiparatio, tamen in hoc lex magis suspicatur de eo, cui ob eius prauos mores
 bonis est interdictum, quàm de adulto curatorem habente, de cuius prauis moribus non con-
 stat, sed tantum lex suspicatur ob fragilitatem ætatis. tamen cogita. & dum Bar. quærit exem-
 plum, de illo cui bonis interdictum à lege; vide Ang. in consi. 2. 2. 3.

Summarium in d. l. is cui. s. si quis ob carmen. ff. de testam.

1 *Infamis an possit facere testamentum.*

Bar. in d. l. is cui. s. si quis ob carmen. ff. de testam.

1 BAR. in ead. l. s. si quis ob carmen, tradit, an infamis t possit facere testamentum. vide l. as in
 hac consultissima, col. 6. C. qui testa. facer. possi.

Summarium in l. qui testamento. ff. de testam.

1 *Tutor an possit esse testis pro pupillo.*

Bar. in l. qui testamento. ff. de testa.

1 BART. in d. l. qui testamento, agit, an tutor t possit esse testis pro pupillo? vide Oldrad. in
 consi. 101. col. 2. & Roma. in consi. 420. & dum Bar. quærit, si tutor constituit actorem suo pe-
 riculo, an tunc possit esse testis in causa? vide Bar. in l. duæ causæ. ff. de ædilit. edict. & Orian. in
 repet. c. quoniam contra, de probat.

Summarium in d. l. qui testamento. s. quacunque. ff. de testam.

1 *Pater an possit esse testis pro filio emancipato.*

2 *Frater an possit esse testis pro fratre.*

3 *Nonnulli sunt, qui non coguntur esse testes contra alium ratione favoris eius contra quem producantur.*

4 *Quando testes repellantur ratione domesticitatis.*

Bar. in d. l. qui testamento. s. quacunque. ff. de testam.

1 BAR. in eadem l. s. quacunque, col. fin. quærit, an pater t possit esse testis pro filio eman-
 cipato? vide Alexan. in consi. 286. Quoniam abundè in libro primi & secundi volu. vbi tradit,
 quid in patre adoptiuo? & quid in comatre? Postea Barto. quærit, an socer possit esse testis
 pro genero? vide Feli. in cap. R. monachus, in fin. de offic. delega. Barba. in consi. 80. colu. 9. in
 2. 4. volu. & in consi. 25. colu. 4. eodem uolu. Soci. in consi. 17. Deinde quærit de fratre, t an pos-
 sit esse testis pro fratre? vide Anchara. in consi. 64. & Socin. in dicto consi. 17. & in consi. 235.
 col. fin. & l. as in l. admonendi, col. 75. ff. de iurciu. Alexand. in consil. 119. in 7. vol. & in consi.
 3. quinto, in primo uolu. Crauet. in consi. 2. & de omnibus istis quæstionibus, vide multos tra-
 ctatus, qui editi sunt de testibus, & quæ diximus in alijs lucubrationibus. Et dum Barto. sub-
 3. iungit, quasdam esse personas, t quæ non coguntur esse testes contra alium ratione favoris
 eius, contra quem producantur, dicas tamen eas cogi posse, quando aliunde ueritas haberi nõ
 potest. Abb. in c. 1. post glin uoce, tunc, de testi. cogen. Alex. in consi. 320. in libro primi & se-
 cundi volu. ubi ait, etiam hoc procedere solum quando res, de qua agitur, sui natura sciri non po-
 test extrinsecus. idem ait Alex. in consi. 64. in 1. vol. de qua re vide omninò Aret. in consi. 13,
 & in

- & in consi. 143. Soc. in d. consi. 17. in 1. vol. Feli. in c. tertio loco, de probat. & omnino Alberic.
 4 in tract. de testib. in cap. quando testes t repelluntur ratione domesticitatis, in fi. Barb. in consi.
 45. col. 4. in 1. vol. Rom. in consi. 186. in secundo quæsto. & ad id, quod ait Bar. de uiro, & uxo
 re, uide Alex. in consi. 14. in 5. vol. Aret. in consi. 61. Abb. in c. in literis, in fin. de testi. Alex. in l.
 fed & li quis. §. 1. ff. si quis caut. & Soc. in d. consi. 17.

Summarium in d. l. qui testamento. §. cum qui. ff. de testam.

- 1 *Argumentum de iudicijs ad ultimas uoluntates ualidum est.*

Bar. in d. l. qui testamento. §. cum qui. ff. de testam.

- 1 BART. in ead. l. §. cum qui, colligit ex tex. argumentum de iudicijs t ad ultimas uoluntates.
 uide la. in l. si is qui pro emptore, col. 78. uerfi. quid in sententia. ff. de usufructu.

Summarium in d. l. qui testamento. §. & ueteres. ff. de testam.

- 1 *Testem debere testificari de his, quæ percipit sensu.*
 2 *Testes non probare qui aiunt aliquos fuisse negligentes in capiend. malefactorem.*

Bar. in d. l. qui testamento. §. & ueteres. ff. de testam.

- 1 BART. in ead. l. §. & ueteres, inquit, testem t debere testificari de his, quæ percipit sensu.
 uide quid per istam regulam decidunt Bar. & alij, in l. j. col. 3. ff. si cer. pet. ubi limit. & uide quid
 infert Bar. in l. de quæstione. §. plurimum. col. 4. uerfi. quæro. ff. de quæstione. & in l. Labeo, colu.
 2. ff. de supell. lega. & in l. solam. C. de testi. & in l. multum. ff. de acquir. hæred. Adde etiam ra-
 tionem uisus esse communem ad sensum, & gustum, ideo poterit reddi ratio, secundum Paul.
 de Cast. in l. j. in princ. ff. de uerb. oblig. ubi Alex. in fi. & dum Bart. in hoc eod. §. subijcit, testes
 2 non probare, t qui aiunt, aliquos fuisse negligentes in capiend. malefactorem; quia negligencia
 non est actus positius; sed dicere debebant rumorem fuisse, & reliqua, ut ibi per eum. uide
 Alex. in consi. 114. colu. 3. in 4. volu. Dec. in consi. 82. Corn. in consi. 123. colu. 3. in 1. volu. & in
 consi. 22. in 4. volu.

Summarium in l. hæredes palam. ff. de testam.

- 1 *Quæ sit differentia inter manifestum & notorium.*
 2 *An testamentum nuncupatiuum probetur per instrumentum in quo scripti sunt septem testes.*
 3 *Ubiunque negatur testamentum fuisse solemniter confectum, oportet probari de testamento confecto cer-
 to loco & tempore.*
 4 *Magis credendum esse uni testi affirmanti, quam mille negantibus.*
 5 *Si testator dixit, uolo satis fieri omnibus contentis in cedula, quam dedi alicui, an ualeat hæc dispositio.*
 6 *Si testator non exprimit hæredem propria uoce, sed notarius, utrum ualeat.*

Bar. in l. hæredes palam. ff. de testam.

- 1 BART. in d. l. hæredes palam, tradit differentiam t inter manifestum, & notorium. uide ali-
 quid per Abb. in consi. 2. col. 3. in 2. vol. & Feli. in c. tertio loco, col. 4. de præsumpt. & quia alibi
 diximus, non insistam.

- 2 Bar. in ead. l. col. 1. uerfi. uenio ad q. quærit, an testamentum t nuncupatiuum probetur per
 instrumentum, in quo scripti sunt septem testes. De hac re uide Alex. in l. j. col. 2. c. eod. titu.
 uerfi. in gl. magna. & dum ibidem subiungit, instrumentum æquialere dicto duorum testium,
 uide Feli. in c. cum Ioannes. col. 4. de fid. instr.

- 3 Bar. in ead. l. in principio col. 2. dicit, ubiunque negatur testamentum solemniter fuisse con-
 fectum, oportet probari de testamento confecto certo loco, & tempore, uel constet necesse se
 mel tantum fuisse conditum testamentum, alioqui posset intelligi de alio testamento. Attende
 quoniam ex hoc Bartoli documento colligitur limitatio ad regulam, quæ habet, pluralitatem
 actus non præsumitur, non procedat, quando ex contradictione partis præsumptiuè pluralitas
 induceretur, alioqui Bart. hic malè loqueretur, cum pluralitas non præsumatur: ita la. in l. j.
 col. 3. de bonor. possess. secundum tabul.

- 4 Bar. in ead. col. uerfi. ultimo hæc lex, ait, magis credendum esse uni testi affirmanti, t quam
 mille negantibus, Adde Alex. in consi. 119. in 1. vol. & in consi. 218. nu. 14. uerfi. præterea. in
 libro

De testamentis.

lib. in quo primi & secundi uol. consilia continentur. Dec. in cons. 539. vide Feli. in c. P. Manco-
nella, in fi. de accusat. & quamuis ista sit regula, tamen multas patitur limitationes, ut per Feli.
in c. in nostra, de testi. & omnino uideas Dec. in l. in omnibus causis, nu. 9. ff. de regul. iur. Abb.
in c. cum in tua, de testi. vide etiam Alex. in cons. 54. in 6. volu. & Feli. in c. 3. de probat. Quærit
5 postea ibi Bar. si testator t dixit, uolo satisfieri omnibus contentis in cedula, quam dedi alicui,
an ualeat hæc dispositio? de ista quæst. vide per eundem, in l. si ita scripsero, & ibi Imol. ff. de
cond. & demonst. in l. quidam. ff. de reb. dub. & in l. fin. C. de fideicom. Quid si testator iubet
partem suæ hæreditatis distribui debere, pro ut ipse dixit. A. & B. secretem, utrum ualeat huius-
modi dispositio? & quid si unus moriatur, an alius solus possit declarare? vide Raph. Cum.
in consil. 117.

- 6 Postremo quærit Bar. in fi. huius principij, quid si testator t non exprimit heredem propria
uoce, sed notarius, utrum ualeat? & decidit ualere. vide Alex. in consil. 12. col. 1. & 2. in 1. vol.
Roma. in consil. 306. in 2. dub. Corn. in consil. 261. col. 9. in 4. vol. & in consil. 77. ubi tradit, quid
si essent expressa per alium, quam per notarium, in eod. vol.

Summarum in d. l. heredes palam. §. si quid post. ff. de testam.

- 1 In mutando uel addendo requiritur eadem sollemnitas, quæ in constituendo, alioqui uerò in declarando.
- 2 Virum legata relicta in testamento possint reuocari in codicillis.
- 3 Si in primo testamento adfuerint uiginti testes, an tot alij requirantur in secundo testamento, in quo pri-
mum reuocatur.
- 4 In uoluntate declaratoria quot testes requirantur.
- 5 Ille qui declarat, nihil dat, sed tantum significat.
- 6 Si testes repetuntur, ut dictum sum declarant, utrum nouum iuramentum exigatur.

Bar. in d. l. heredes palam. §. si quid post. ff. de testam.

- 1 BART. in ead. l. §. si quid post, sic ait in summa. In mutando t uel addendo requiritur ea-
dem sollemnitas, quæ in constituendo, alioqui uerò in declarando. Ad istum. §. uide Abb. in cõf.
67. col. 3. in 2. vol. Feli. in c. fi. col. fi. de except. & in c. super quæstione, in principio col. pen. de
offic. deleg. Anchar. in consil. 65. & Soc. in consil. 156. col. 4. in 1. vol. Adde magnam amplificatio-
nem ad istum text. nam si generaliter aliquid proferatur, quod aliquot casus speciales conti-
neat, poterit testator absque noua sollemnitate declarare, se nolle in dicto genere specialitatem
huiusmodi contineri, quamuis idem in suo genere operetur generalis dispositio, quod specia-
lis in sua specie. ita Bar. in l. Lucius, col. 4. ff. de uulg. & pupill. Item limita sing. istum text. ut non
procedat, quando testator coram duobus testibus tantum diceret notario, Cancellam testamen-
tum, quoniam absque noua sollemnitate reuocatum censetur, ita Imol. in l. proximè, col. 2. ff. de
his quæ in testa. delent. & de hoc uide, quæ posui in annot. in Bar. in l. omnes populi, in 35. an-
not. ff. de iust. & iur.
- 2 Bar. in eod. §. quærit, utrum legata t relicta in testamento, possint reuocari in codicillis? uide
Alex. in consil. 30. in 3. vol. & dum Bar. ibi loquitur de probanda inimicitia, ut testamentum re-
uocatum esse censetur. vide lasin. l. hæreditas. C. de his quib. ut indign.
- 3 Bar. in eod. §. uerfi. quid enim, quærit, si in primo testamento, t adfuerint. 20. testes, an tot
alij requirantur in secundo testamento, in quo primum reuocatur? uide Alex. in consil. 289. Vi-
so themate, in libro primi & secundi vol. col. 3. versi. nec obstat. quod codicilli, ubi dicit sufficere,
si in secundo testamento necessaria tantum sollemnia interueniunt: quia, quæ abundant non
sunt consideranda. Circa dicta Bar. scilicet, utrum eadem sollemnitas requiratur ad reuoca-
tionem, quæ requiritur in faciendū, & quæ sunt necessaria in acquirendū, sint etiam necessaria
in omittendū, uide gl. in l. tria prædia. ff. de seruit. rustic. prædi. & tex. cum gl. & ibi Bar. in auth.
contra si filij. C. de repud. & plenius ad rem propositam, uide las. in l. si ita scriptum. §. regula.
ff. de liber. & posthum. & Feli. in c. cum accessissent, col. 2. de const. vide Dec. in l. nihil tam na-
turale. ff. de regul. iur. dicit regulam prædictam non procedere in spiritualibus, quæ facilius cõ-
struuntur, quam dissoluantur, ut uidere est, in matrimonio, quod solo consensu contrahitur, &
tamen

tamen dissensu solui non potest. An autem in reficiendo aliquid, eadem solennitas requiratur, quæ in faciendo exigitur? vide Felin. in c. consuluit, de iudic. Item scias, eum non prohiberi recitare, qui facere prohibetur, in l. domum. ff. de reg. iur.

- 4 Bar. in eod. §. quærit, in voluntate † declaratoria quot testes requirantur? & ex mente gl. ait, duos testes sufficere. vide Alex. in consi. 54. in 3. vol. ubi legata domo, si dubitatur, utrum co. quina in hoc legato contineatur; ait, duos testes huiusmodi declarationi sufficere. & in consi. 75. col. 4. vers. & quod ista in 5. vol. Ad rem faciunt trad. per Anan. in consi. 84. Aret. in consi. 30. col. 3. & in consi. 128. & seq. aliquid per Fulg. in consi. 47. Attende rationem huius text. in qua habetur, eum, qui declarat, † nihil dare, sed datum significare. Ad quam facit tex. in l. unū ex familia. §. 1. ff. de leg. 2. & trad. per Abb. & alios in c. fin. de consti. & in c. supra quæstionum, de off. deleg. Declaratio enim propriè ea esse dicitur, quæ fit, circa uerborum interpretationem, quæ dubia sunt, alioqui illa esse noua dispositio diceretur: nam declarationis natura est, non conualidare quod nullum est, sed quod inutile est propter difficultatem probationis. Dec. in l. j. C. de impub. & alijs sub. Ista ratio est illa, cui potissimum innitebantur Latini patres in Concilio Basiliensi, quibus à Græcis obieciatur, eos contra sanctiones ueterum Conciliorum, symbolo addidisse, Spiritum sanctum à patre, filioque procedere, cum in eis de patre dumtaxat fuisset expressum. ipsi autem respondebant, se nihil penitus addidisse, sed quia de patre mentio fieri non potuit, quin etiam filius contineretur, propterea ipsos hoc tantum declarasse. Qui uero declarat, nihil addit, & nihil noui agere intelligitur. & hæc sententia præualuit obiectioni. quomodo autem distet à declaratione correctio, vide Felin. in cap. 1. §. significantibus, nu. 32. de libell. oblat.

- 6 Bar. in eod. §. in fi. quærit, si testes repetuntur, ut dictum suum obscurum declarent, utrum nouum iuramentum exigatur? vide Felin. in c. per tuas, col. fi. de testi. Barb. in consi. 18. col. pen. & seq. in 1. vol. Alex. in l. qui bona fide. §. si quis stipulatus, in si. ff. de damn. in sec. Bal. in c. in presentium, col. 3. de testi. Rom. in consi. 482.

Summarium in l. hæres palam. §. in testamentis. ff. de testam.

- 1 *Nunquid si in testamento dicitur talibus testibus presentibus, præsumantur rogati.*

Bar. in d. l. hæres palam. §. in testamentis. ff. de testam.

- 1 BART. in ead. l. §. in testamentis, quærit, nunquid si in testamento † dicatur, talibus testibus presentibus, præsumantur rogati? & decidit quod non. sed hic suboritur alia quæstio, per quot testes probari poterit istos rogatos fuisse? Respondeo duobus testibus hoc probari, secundum Alex. in l. ij. col. pen. C. de bonor. poss. secundum tab. & in consi. 189. Abundè in secundo dubio in libro primi & secundi vol. ubi refert Imol. dicentem in hanc sententiam * communiter itum esse. & in consi. 297. Videtur, eod. vol. Ad rem faciunt trad. per eundem Alexan. in consi. 33. col. antepe. & seq. in 3. vol. Panor. in cōsi. 12. col. 3. in 2. dub. in 1. vol. Aret. in consi. 64. col. 4. & in consi. 13. in tertio dubio. Barb. in consi. 32. col. 3. & seq. in 1. vol. Capr. in consi. 94. & in simili. vide Ias. in l. si errore, col. 5. C. eod. titu. & in l. hac consultiſſima, C. eod. & Alex. in l. si unus. C. eod.

Summarium in d. l. palam. §. uno. ff. de testa.

- 1 *Testamentum uno contextu fieri debet.*

- 2 *Contractus potest fieri in testamento.*

- 3 *Confessio facta in testamento presente parte, & acceptante irrenocabilis est, perinde, ac si facta esset inter uiuos.*

- 4 *An & quando confessio facta in testamento ualida sit.*

Bar. in d. l. hæres palam. §. uno. ff. de testam.

- 1 BART. in ead. l. §. uno, inquit, testamentum uno contextu fieri debere. vide in hac re doct. in l. j. §. 1. ff. de verb. obli. Ias. in l. lecta, in gl. in uerbo, stipulatur. ff. si cert. pet. & in l. nemo potest, col. 4. ff. de leg. 1. & Bar. in consi. 17. col. 7. in 1. vol.

- 2 Bar. in eod. §. decidit, contractus † posse fieri in testamento. vide Card. in consi. 125. in primo dubio.

Bar. in d. l. ad testium. §. si quis ex testib. ff. de testam.

BART. in ead. l. §. si quis ex testibus in fin. colligit argumentum, ut non sufficiat in apoca
1 mercatorum t. appositio sigilli, nisi etiam adsit subscriptio. vide Bar. & Alex. & quæ ibi posui
in annot. in l. quæ dotis, in ultima quæst. ff. sol. matr. & Card. in cons. 133. colu. 2. Abb. in c. scri-
pta uerò, & in c. quod super his, de fid. instrum. Et de hac materia sigilli, uide omnino Firma. in
tract. de episcopo, in 1. par. in 3. lib. quæst. 17.

Summarium in l. si is qui testamentum. ff. de testam.

1 Quando dicatur uoluntas siue testamentum esse perfectum.

2 Si testator scripsit in cedula totam uoluntatem suam, non tamen eam coram notario, & testibus publica-
uit, an hoc testamentum dicatur esse perfectum.

Bar. in l. si is qui testamentum. ff. de testa.

BART. in d. l. si is qui testamentum, quærit, quando dicatur t. uoluntas, siue testamentum,
esse perfectum? vide Alex. in consi. 73. & in consi. 74. in 1. vol. & Decium in consi. 159. Inferi,
postea Bart. si reperitur instrumentum, siue prothocollum notarii imperfectum, & appareat,
quod nolebat plus scribere, huiusmodi instrumentum nullam fidem facere. vide Ias. in repe-
l. admonendi, col. 63. versic. tertio quærit. ff. de iureiur. sed aduerte, quia ex quo iam præcessit
dispositio & substantia, quamuis aliquas conditiones, & qualitates uelle addere uideatur, ta-
men etiam si non addantur, actus sustinetur. l. pen. C. de inst. & subst. sub cond. fact. l. cum pater.
§. si. ff. de leg. 2. iuncta decisione Bart. in l. ita stipulatus, col. 2. versic. sed contra. ff. de uerb. oblig.
ubi uideas omnino Aretin. & Dec. in d. consi. 159. & dum subinde quærit Bart. quid si testator
2 t. scripsit in cedula totam uoluntatem suam, non tamen eam coram notario, & testibus publi-
cauit, an hoc testamentum dicatur esse perfectum? decidit quæ perfectum esse ratione declara-
tæ uoluntatis, sed imperfectum ratione solennitatis omisit. vide Abb. in consi. 98. in 2. volu. &
in consi. 150. eod. vol. Imol. in consi. 91. Anan. in consi. 57. Paul. de Cast. in l. hac consultißima,
§. ut cum, col. 2. C. qui test. facer. poss. & Ias. in d. l. §. ex imperfecto, & Dec. latè in d. consi. 159.

Summarium in l. cum lege. ff. de testam.

1 Verbum intestabilis, significat, ne quis possit facere testamentum, nec esse testis in testamento.

2 Ille qui non habet testamenti factionem, non potest esse testis.

Bar. in l. cum lege. ff. de testam.

BART. in d. l. cum lege, sic ait in summa. uerbum hoc, intestabilis, t. significat, ne quis pos-
sit facere testm, nec esse testis in testamento, nec ei testimonium dici. Ex hoc colligi solet dña
inter statutum disponens testari non posse, uel intestabilem esse: nam intestabilis non potest
ferre testimonium, alioqui si aliquis testm facere prohibetur. sed contra hoc uidetur urgere,
tex. in l. is cui bonis, supra cod. tit. ubi rex. facit hanc consequentiam, Aliquis non habet testa-
2 menti t. factionem, igitur neque poterit esse testis. Cogitabam si fortè responderi posset, & di-
ci, illud ideò procedere; quia sumus in prodigo, qui ob eius mores prauos testari non potest,
& propterea neque testimonium dicere; alioqui uerò si sumus in eo, qui ob sua uitia testamen-
tum facere non prohibetur, sed alia causa. Tamen adhuc obiectio illius. l. non tollitur, in qua
simpliciter fit ius super factione testamenti, ut scilicet ideò aliquis testis esse nequeat; quia tes-
tamenti non habet factionem: atque ita solum consideratur ipsa prohibitio testandi, non au-
tem causa prohibitionis. Attende istum tex. ex quo colligit Aret. uerbum prægnans, ut amplū
sumi in lata significatione, etiam in materia odiosa, dummodò non uioletur propria uerborum
significatio. id quod pro notabili refert & sequitur Dec. in consi. 5. & dum Bar. ibi quærit in fi.
an infamis possit esse testis in testamento, vide Feli. in c. ad probandum, col. 2. de re iud. ad rem
faciunt trad. per eundem Feli. in c. at si clerici. nu. 27. de iudic.

Summarium in l. Domitius. ff. de testam.

1 Responsio debet esse mitis.

2 Testis non presumitur rogatus, nisi se subscribat.

Bar.

Deliberis & posthumis.

Bar.in l. Domitius. ff. de testam.

- 1 BART. in d.l. Domitius, reprehendit Celsum iuriconsultum, qui nimis immodestè, ac rusticè respondit Labeoni: nam responso t debet esse mitis. sic etiam Ias. in l. ij. §. ex contrario. col. 3. vers. Quinto. ff. de acq. poss. reprobat iuriconsultum, qui reprehendebat Labeonem.
- 2 Bar. in ead. l. dicit, testem t non ptefumi esse rogatum, nisi se subscribat. vide Alex. in consi. 296. Videtur prima, in libro primi & secundi vol. & in consi. 33. col. antepen. in 3. vol. ubi ponit ex quibus testis rogatus uideatur.

Summarium in l. seruus. ff. de testam.

- 1 Notarius, quandoque non scribit, ut notarius, sed priuatam scripturam conficit.

Bar. in l. seruus. ff. de testam.

- 1 BART. in d. l. seruus, ex mente gl. ait, notarium t quandoque non scribere ut notarium, sed priuatam scripturam conficere. Ad hæc uide Bal. in consi. 50. in 3. vol. ubi inquit, notarium nō exercere officium tabellionatus, quamuis eo mandante alius scribat testamentum.

Summarium in l. j. ff. de lib. & posth.

- 1 Non esse necesse ponere pronomen in instrumento, si erat nomen tale, de quo nulla poterat esse dubitatio.

Bar. in l. j. ff. de lib. & posth.

- 1 **B**ART. in d. l. j. inquit, non esse necesse t ponere pronomen in instrumento, si erat nomen tale, de quo nulla poterat esse dubitatio. & quid sit nominatim aliquem exheredare. Ad rem faciunt ita d. per Fel. in c. cum accessissent, in principio de constitu. & in c. fin. colu. fin. de except. & dum Bar. subiungit hoc non habere locum, ubi aliquid requiritur pro solennitate, sed tantum, ut persona reddatur certa, vide Fel. in c. fin. uerfi. respon. deo, de probat.

Summarium in l. j. ff. de lib. & posth.

- 1 Quando nomen appellatum congruit uni tantum, æquiualeat nomini proprio, & dicitur nominatim fieri.

Bar. in l. j. ff. de libet. & posth.

- 1 BART. in d. l. j. inquit, quando nomen t appellatum congruit uni tantum, æquiualeat nomini proprio, & dicitur nominatim. vide Alex. in consi. 38. in 5. vol. sed contra Bart. ultra hic adducta per Alex. tenuit Paul. de Cast. in consi. 363. & argumenta ad probandum illud non dici nominatim, & specialiter factum, quod fit per æquipollens, uide apud Curt. in consi. 49. & rursus argumenta ad probandam partem affirmatiuam, uide apud eundem in consi. 68. & de hac uoce, nominatim, vide Bar. in l. iue à certis. ff. de duob. rei. & in l. turpia. §. si. ff. de leg. 1.

Summarium in l. j. si pepercerit. §. filius. ff. de lib. & posth.

- 1 Clausula posita inter unum capitulum, ad illud tantum est referenda.

Bar. in l. & si pepercerit. §. filius. ff. de lib. & posth.

- 1 BART. in d. §. filius, colligit ex tex. clausulam t positam inter unum capitulum, ad illud tantum esse referendam. vide Soc. in consi. 33. col. pen. in 1. vol. & Ias. in tepet. Ladmonendi. col. 49. ff. de iureiur.

Summarium in l. placet. ff. de lib. & posth.

- 1 Institutio posthumi trahitur ad omnem posthumum etiam ex alia uxore natum.

Bar. in l. placet. ff. de lib. & posth.

- 1 BART. in d. l. placet, sic ait in summa. Institutio posthumi t trahitur ad omnem posthumum, etiam ex alia uxore natum. sed statim oppo. quod tantum intelligatur de primo posthummo. vide Barb. in consi. 6. in 3. vol. & dum Bar. subiungit, hoc, quod hic dicitur, habere locum, quando appellatio posthumi simpliciter fuit prolata, alioqui si alstringeret se testator ad posthumum naiturum. vide Barb. & alios, in c. quoniam Abbas, col. 5. de offi. deleg.

Summa-

Summarium in l. si filius. ff. de lib. & posth.

1 *Testamentum ex quo impossibile est hereditatem adiri de iure civili, non tollit primum testamentum.*

Bar. in l. si filius. ff. de liber. & posth.

1 *Bar. in d. l. si filius, sic ait in summa. Testamentum, & ex quo impossibile est hereditatem adiri de iure civili, non tollit primum testamentum. Ad istum tex. vide aliquid per Alex. in l. si pater, col. fi. ueritatem adde. C. de inst. & subst. & Rom. in cons. 495. col. fi.*

Summarium in l. commodissimè ff. de lib. & posth.

1 *Qui prouidet in uno casu, in alio uidetur omittere.*

2 *An & quando casus omisus in substitutionibus, habeatur pro non omisso.*

Bar. in l. commodissimè. ff. de lib. & posth.

1 *Bar. in d. l. commodissimè sic ait in summa. Qui prouidet t in uno casu, in alio uidetur omittere. sed prouiso simplex porrigitur ad omnem casum. Vide multa iura hoc idem sententia apud Alex. in cons. 124. in 4. vol. & Feli. in c. nonne, in principio de presumpt. Barb. in cons. 16. col. 2. in 1. vol. & in cons. 19. col. 2. & in cons. 21. col. 2. & in cons. 35. col. 5. eod. vol. & in multis alijs eius consilij, quæ ut breuior fiam, omittere satius esse existimaui. uide Imol. in cōf. 93. & in cons. 6. & in cons. 114. col. penul. & in cons. 120. & in cons. 145. Card. in cons. 3. & in cons. 17. col. 2. & in cons. 22. & in cons. 66. & in cons. 73. in primo dubio. Aret. in cons. 27. col. 2. & in cons. 163. col. 2. Soc. in cons. 32. col. 6. in 1. vol. & an & quando casus t omisus in substitutionibus habeatur pro non omisso, vide Alex. in cons. 272. in libro primi & secundi vol. & an & quando substitutio facta in uno casu ad alium porrigatur, vide Soci. in cons. 259. in 1. vol. eam subscript. ibi seq. & eundem Soc. in cons. 59. in 3. vol. & Maria. Soci. iuni. in cons. 106. & in cons. 114. Fulg. in cons. 49. & Soc. in cons. 140. col. fi. in 1. vol. & Curt. in cons. 29.*

Summarium in l. in suis. ff. de lib. & posth.

1 *In suis heredibus dominium continuari, non autem ad eos nouam hereditatem deferri.*

2 *Suum non posse adire hereditatem patris, sed acquisitionem iam factam immiscendo approbare posse.*

3 *Filium dici magis acquirere, quàm retinere hereditatem patris.*

4 *Duplex est suitas, plena, & semiplena.*

Bar. in l. in suis. ff. de lib. & posth.

1 *Bar. in d. l. in suis, ait, in suis t heredibus dominium continuari, non autem ad eos nouam hereditatem deferri. Hoc idem ait Bar. ad quem alij accesserunt in l. si infanti. C. de iure delib. & Mari. Soc. iuni. in cons. 119. nu. 32. aiunt enim hereditatem ad filium deferri iure continuationis, non autem iure deuolutionis siue nouæ acquisitionis. de qua re uide semper Dec. in cons. 331. ubi eruditissimè loquitur, declarando hanc materiam, & beneficium abstinendi nō obstat: quia non habet locum nisi postquam suus hæres usus est abstensione: nam tunc redigitur ad instar extranei, sed non ante abstensionem. & ideo sing. dixit Bar. in l. is qui putat, in ff. de acquir. hæred. suum non posse t adire hereditatem patris, sed acquisitionem iam factā immiscendo approbare posse. Ad rem facit gl. sing. in l. iij. C. de iur. & fact. ignor. & tex. in l. si. ff. de curat. furiosi. est enim suitas, quid intellectuale, quæ mediante hereditas dicitur in filio per seuerare. Ias. in l. qui se patris. C. und. lib. tamen Mari. Soc. iuni. ex mente doct. hic ait in cons. 119. nu. 79. filium dici magis acquirere, quàm retinere hereditatem patris. sed ego puto contrarium, ut per Dec. in d. cons. 331. & per ea quæ dixi in principio huius lucubr. pro qua opinione facit mirabilis decisio Alberic. hic, dum ait, si statuto cautum est, neminem ad aliquod officium admitti posse, nisi 300. habeat in bonis: filium eius, qui habet 300. in bonis admitti posse. id quod latè prosequitur Ant. Corset. in tract. de potestate regia. nu. 30. Scias etiam in hac materia suitatis, quando ad esse suitatem t semiplenam, ut est quando filius abstinet se ab hereditate patris: nam adhuc retinet nomen sui hæredis: aliam uerò esse plenam, quando scilicet se immiscuit hereditati, ita Bal. in l. quidam eulogio. C. de iur. delib. & qui dicantur sui heredes, uide in §. sui autem, ubi doct. inst. de hered. quali. & differ. & qui ueniant appellatione suorum, uide apud Feli. in c. de cætero, col. fi. de test.*

Deliberis & posthumis. CI

Summarium in l. si filius heres. ff. de lib. & posth.

- 1 *Existentiam sui heredis tollit per uulgarem substitutionem.*
 - 2 *Testator dicens si filius meus heres non erit, an facias diem de necessario uoluntarium.*
- Bar. in l. si filius heres. ff. de lib. & posth.
- 1 *Bar. in d. l. si filius heres, ait, existentiam tui heredis tolli per substitutionem uulgarem.* de hac re uide Soc. in cons. 20. col. 6. in 1. vol. Alex. in cons. 17. col. 3. in 3. vol. & omnino in cons. 146. Videretur inspectis, col. 6. na. 29. in libro primi & secundi volu. ubi ait hoc Bartoli *
 - * *documentum, scilicet, ut substitutione uulgari tollatur potentia iuratis, esse communiter ap- probatum. sed limitat illud non procedere, ubicunque uulgaris iuncta esset cum fideicommissaria. idemque uoluit Soc. in cons. 8. in 4. uol. item substitutio uulgaris iuratem tollere non potest. quando substituendus est aliquis uulgariter, pupillariter & per fideicommissum, quo casu substituendus admittitur ex substitutione quam ipse maluerit recutare. §. Titius. ff. ad Trebell. & ideo poterit heredem cogere, ut adeat. de qua re uide Soci. in d. cons. 20. Attende rationem primæ conclusionis, quæ est, ut testator t. dicens, si filius meus heres non erit, faciat eum de necessario uoluntarium: hæc alioqui uerba illa nihil operarentur, si filius non posset non esse heres. ex hoc enim mihi uidetur colligi posse, uerba conditionalia ponere in esse contra naturam suam, quando alioqui inania redderentur: nam uerba, quibus uulgaris concipitur, conditionalia sunt, scilicet si filius meus heres non erit; & tamen ponunt hoc: quia faciunt filium de necessario uoluntarium. & ad prædicta uide l. in l. j. C. si omnis. cau. testa. & in l. seruum si liij. §. si idem. ff. de leg. j. & in l. cum proponas. C. de hered. inst. & omnino uide eundem l. in l. j. si quis filium. §. si filius. & in l. Lucius. ff. de uulg. & pupill.*

Summarium in l. Titius. §. Lucius. ff. de lib. & posth.

- 1 *Fauore testamenti (¶) propter ignorantiam testatoris, natum haberi pro non nato.*
 - 2 *Statutum quo cautum est, ut poena duplicetur delinquenti tempore noctis, quomodo intelligatur.*
 - 3 *An statutum per sonum campanæ possit diem uel noctem inducere.*
- Bar. in l. Titius. §. Lucius. ff. de lib. & posth.
- 1 *Bar. in d. §. Lucius, ait, fauore testamenti t. & propter ignorantiam testatoris, natum haberi pro non nato. & ideo prouisionem factam in uno casu porrigi ad alium, quando testator similiter prouideret, si de eo cogitasset. de hac re uide Alex. in cons. 272. Attentis uerbis testamenti, in libro primi & secundi volu. & in cons. 208. Viso testamento, col. 4. eod. lib. ubi citat hoc Bartoli documentum. & in cons. 244. Viso testamento, eod. libro ubi loquitur in statuentibus. Aret. in cons. ultimo in 2. dubio. & quæ posui supra ad Bar. in l. eodem disimile. eod. tit.*
 - 2 *Bar. in eod. §. infert ad statutum, t. quo cautum est, ut poena publicetur delinquenti tempore noctis. & declarat, quid sit dies, quid sit nox. uide eundem Barto. in l. aut facta. §. tempus. ff. de pen. & Abb. & Feli. in c. si perfodiens, de homicid. & diem incipere ab ortu solis, tradit rex. ual de not. secundum Bal. in l. j. C. de cust. reor. ubi Bar. & utrum quod fit in sero, dicatur factum de nocte, docuit Alber. in 2. par. statutorum, rubrica 19. & eleg. Bar. in l. qui duos. §. hæc conditio. ff. de manum. testa. Et an statutum t. per sonum campanæ possit diem, uel noctem inducere, tradit Ang. in cons. 194. & quando dies dicatur, uide plenè apud Bar. in c. 2. de feri. & si contractus fit circa dimidiam noctis, nunquid notarius scribere debeat contractum dici præcedentis, uel sequentis? uide Abb. & doct. in c. consuluit, de off. deleg. ubi plenè Bar. Item scias diem in telligi utque ad mediam noctem sequentem, ut peritium euitetur. Feli. in c. ego. N. de iureiur.*

Summarium in l. Gallus. ff. de lib. & posth.

- 1 *Posthumum proprie eum esse qui nascitur post testamentum.*
- 2 *Verbum, potest, possum in dispositione negativa significare necessitatem precisam, sed in dispositione affirmatiua indicare necessitatem causatiuam.*
- 3 *Id solum fieri posse, quod in se fieri potest.*
- 4 *Verbum, potest, non inducit necessitatem causatiuam.*

- 1 Substitutum dici posse institutum.
- 6 Ille dicitur proprie posthumus, qui nascitur post mortem.
- 7 Licet posthumus ille dicatur, qui post humatum patrem nascitur, tamen etiam ille quoque dicitur posthumus, qui uiuo testatore post conditum nascitur testamentum.
- 8 Promissio facta in uno casu, ad alium porrigitur.
- 9 Si mulier post duos dies à morte primi mariti ad secunda uota transiit, & filium peperit in nono mense, cuius erit partus an primi uel secundi mariti.
- 10 Si mulier duu fuisse sterilis cum primo marito nunquid debeat presumi filius secundi mariti.

Bar.in l. Gallus. ff. de libe. & posth.

- 1 Bar. 2. in d. l. Gallus, in principio, inquit, Posthumum t proprie eum esse, qui nascitur post testamentum. De hac re uide Alex. in cons. 102 in 3. uol. & Bar. in l. posthumi. ff. de iniust. rupt. testa. et appellacione filiorum in potestate non continetur posthumus. l. fin. ff. de adsig. liber. & posthumus proprie dicitur esse is, qui nascitur intra spacium x. mensium post mortem testatoris. Ias. in l. commodi simile, supra eod. & in rubri. C. de posth. hered. insti. & in l. qui filius. ff. de leg. 1. & uide quæ ponam infra in Bar. in 3. col. vers. nota ergo.
- 2 Bar. in ead. l. in principio. col. 2. inquit, verbum, potest, t positum in dispositione negatiua, significare necessitatem præcisam, sed in dispositione affirmatiua indicare necessitatem causatiuam. De hac re uide eundem Bart. in l. j. ff. de iniust. rup. testa. Alex. in consi. 248. Peripetis his col. 4. in libro primi & secundi vol. & omnino in consi. 77. in 3. uol. Fel. in c. quanto in principio de presumpt. Barb. in consi. 43. col. 14. in 1. vol. & in consi. 9. col. 9. in 2. volu. & in consi. 16. col. 10. cod. vol. Alex. in l. quia poterat, col. 4. ff. ad Trebell. uide tex. & gl. in c. faciat homo, 22. q. 2. ubi habetur id solum t fieri posse, quod iuste fieri potest. Ad idem est tex. in c. Principium, de poenit. dist. 2. Soc. in consi. 266. col. 18. in 1. vol. & in consi. 8. col. fin. in 3. vol. facit gl. in l. uulgo. ff. de stat. homi. & ad prædicta uide gl. in l. Decernimus. C. de episcop. audi. Bal. in c. sci scitatus, de rescrip. Barb. in c. intelleximus, col. 9. de iudic. Abb. in c. 1. de libel. oblat. Anchar. in consi. 95. col. 2. & Bald. in consi. 334. col. 2. in tercio volu. Attende autem dum Bar. ad probandum uerbum, potest, significare necessitatem causatiuam, citat. l. si tibi mandauero. §. si. ff. mand. & l. sepe. ff. de offic. præsid. nam in d. l. si tibi mandauero, uerbum, potest, t non inducit necessitatem causatiuam, sed sua uoluntas renunciandi, cum etiam renunciare non possit. Similiter quoque d. l. sepe, nihil facit ad rem, quoniam ista uox, potest, ibi posita, refertur ad eum, qui impetrat rescriptum, non ad iudicem: nam pars, quæ huiusmodi rescriptum impetrauit, non cogitur propterea iudicentem adire. l. j. C. ut nem. inuit. nisi dicamus, ibi ob istud rescriptum necessitatem imponi iudici, ut omnino cogatur iudicare parte petente.
- 3 Bar. ibi paulo post subiungit, substitutum t dici posse institutum. De hoc est tex. cum glo. in l. j. C. de edict. diui Adri. roll. & in l. ij. §. si primus. ff. de bonor. poss. secundum tabu. uide Alex. in rubri. ff. de vulg. & pupill. col. 2. & dum Bar. immediatè subnectit, se putare testamentum ualere, quamuis filius non esset institutus facto testamento secundum consilium Galli: dicas* communem sententiam esse contra Bar. ut ait Alex. in consi. 108. in 1. vol.
- 6 Bar. in eadem l. col. 3. vers. Nota ergo, rursus ait, posthumum t dici eum proprie, qui nascitur post mortem. exponitque, posthumum, quasi post humum natum. vltra ea, quæ posui supra in hac eadem l. j. dicas posthumum proprie appellari eum non posse, qui secundo uentre matris fuit extractus. glo. est, quam ibi not. Angel. in l. posthumus. in fi. principij. ff. de inoffic. testamen. cui tamen uidetur refragari text. in l. quod dicitur, supra eodem titu. uide Dec. in consi. 623. vbi ait, filium huiusmodi haberi pro nato, sed si secundum physicos uiuere non potest, eum haberi pro non nato, neque facere deficere fideicommissum. Ad quod optimè faciunt trad. per
- 7 Fel. in c. sicur, extra de homic. in fi. Scias etiam quamuis ab allusione uocabuli posthumus t dicatur ille, qui post humatum patrem nascitur, tamen iuris interpretatione ille quoque dicitur

H posthumus

Deliberis & posthumis.

posthumus, qui uiuo testatore post conditum nascitur testamentum. ita Alex. *suprà* in rubr. huius tit. in fi. pro quo est glo. in l. iij. in uoce, posthumos duntaxat, *infra* tit. i. ubi dum ait, subaudi propriè ex natura uocabuli. Adde etiam ultra prædicta, appellatione posthumi neminem iam natum contineri. l. Titius, *suprà* eod. ubi glo. fi. & uide Alex.

- 8 Bar. postea opponit dicens, prouisionem Galli sufficere, quoniam prouisio facta in uno casu ad alium porrigitur, ut uidere est in substitutione vulgari, quæ ad pupillarem dilatur, & contra, soluit Bar. objectionem dicens, prouisionem porrigi ad alium casum, in quo testator potest prouidere, sed hoc ante legem Vellei. non licuisse. Ista solutio non tollit difficultatem, quoniam enim ad testatorem rectè procedit, sed quæstio est, quare prouisio Galli facta in uno casu, ad alium non porrigatur ex dispositione legis: & huic oppositioni solutio Bar. satisfacere non uidetur. Dum autem Bart. subiungit ad id, quod dixit, scilicet, substitutionem factam in uno casu ad alium porrigi, subaudiendum esse, ad alium casum, qui sit de natura substitutionis. De hoc est bonus tex. in l. si pater filium, ubi l. as. in tertia lectura. ff. de vulg. & pupill. Tamen istam solutionem redarguit Ruin. in §. & quid si tantum, in hac eadem l. col. 7. versic. unde tertia. et de ista extensione de uno casu ad aliū, an & quando in substitutione fieri possit, vide omnino quæ posui ad Bar. in l. Titius. §. Lucius, *suprà* eod. tit.

- 9 Bart. in eadem l. in fin. principij, querit, si mulier post duos dies à morte primi mariti, ad secundam uota transiuit, & filium peperit in nono mense; ita ut partus possit esse & primi & secundi mariti, cuius erit? vide Aret. in cons. 126. & dum Bar. ibi ait, non esse credendum matri, cuius iste sit filius; quia potest decipi. Adde Bal. in cons. 437 in §. vol. Abb. & Feli. in c. per tuas, de probat. & quæ dixi in annot. in l. filium. ff. de his, qui sunt sui uel alie. iur. Quid si mulier post diu fuisset sterilis cum primo marito, nunquid debeat præsumi filium secundi mariti? vide decisionem in simili casu apud Abb. & Feli. in d. c. per tuas, qui aiunt, filium natum in domo mariti, præsumi esse filium ipsius mariti, quantumuis adulterium commisisset, ut est text. in l. miles. §. de funct. ff. de adulter. Tamen hoc non habere locum, quando mulier illa diu fuisset sterilis, & quandoque à marito diuertisset: quia tunc non præsumitur filius ipsius mariti, nisi alia concurrant. quod puto esse menti tenendum in ista quæstione Bart. quæ est difficilis iudicatu. quinimodo, si hoc argumentum, quod à sterilitate colligitur, uiget in illo casu, in quo decisio legis habetur expressa, ut natus in domo filius mariti exilimetur, multo magis debet urgere in proposito casu, in quo nihil certi penitus traditum est, sed totum id in cōiecturarum uarietate consistit, & denique ita indecibile relinquitur arbitrio peritorum, ut hic ait Bar.

Summarium m. d. l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de lib. & posth.

- 1 *Vulgarem substitutionem locum habere instituto decedente in uita testatoris.*
- 2 *Substitutionem factam de filio, & nepote, copulatiuè intelligi factam ordine successiuo.*
- 3 *Substitutionem copulatiuè factam inter personas, inter quas cadit ordinata affectio, intelligi factam ordine successiuo.*
- 4 *Si aliquis amittit rem pro se, filiis, & nepotibus, uel alio titulo recipit, rursus ordinatè intelligatur.*
- 5 *In libello uideri actionem intentari, quæ ex uerbis colligi potest.*

Bar. in d. l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de lib. & posth.

- BART. in eadem l. §. quidam rectè, col. 1. vers. tertius modus, colligit ex text. & glo. vulgarem substitutionem locum habere instituto decedente in uita testatoris. vide eundem Bart. cons. 38. incip. Paulus. & in cons. 48. incip. Gallus Falloppi. & in cons. 57. incip. An Cellus de Castro. & dum ibi paulo post subiungit Bart. illa uerba, Titium instituo, & Sempronium substituo, inducere vulgarem substitutionem. vide Alexan. in l. meminisse. §. Titius. in secundo notab. ff. ad Trebell. & Ana. in cons. 46.

- 2 Bar. in eodem §. col. 1. vers. quintus modus, inquit, substitutionem factam de filio & nepote copulatiuè, intelligi factam ordine successiuo. De hac re uide Dec. in cons. 95. & in cons. 205. & in cons. 236. in cons. 248. ubi crudè loquitur, declarando utrū. hæc uerba, ordine successiuo, significant

significent vulgarem, aut fideicommissariam substitutionem. Et quid si est appositae clausula co-
dicillaris, omnino Crauet. in conf. 2. vide eundem Dec. in conf. 253. in conf. 291. & in conf.
318. Soci. in conf. 113. in 1. uolu. & in conf. 238. eodem uol. & in conf. 12. in 3. uol. & in conf.
43. eodem uolu. Alexand. omnino in conf. 34. in 3. uolu. quando autem uocantur aliqui ordi-
ne successiuo, utrum ueniant proximiores defuncti, an grauati? vide Soci. in conf. 249. in pri-
mo uolu. & melius in conf. 86. in 3. uolu. & Maria. Soci. iuni. in conf. 126. et pro declaratio-
ne huius materiz, vide Alexand. in conf. 12. & in consilio sequen. in 4. uolum. & Socin. in conf.
86. in tertio uolumine.

- 3 Bart. in eodem §. colu. 2. vers. ego dicerem, tenet substitutionem t copulatiue factam inter
personas, inter quas cadit ordinata affectio, intelligi factam esse ordine successiuo. Attende,
* quoniam hanc Bar. opinionem communiter esse damnatam ait Alexand. in conf. 330. Viso
titulo quæst. colu. 10. vers. postremo non obstante. in lib. primi & secundi uolu. & in conf. 11.
col. 5. in 3. uolu. Roma. autem sequendo opinionem Bart. in conf. 405. limitat eam, nisi æqua-
lis affectio esset ita erga filios, sicut erga patrem, & testator non esset coactus relinquere ordi-
ne successiuo. sed Socin. in conf. 113. in primo uolu. testatur etiam ipse communiter contra
Bart. teneri. & uocatos hoc modo pariter esse admittendos, non autem ordine successiuo, per
tex. & glo. in c. Rainaldus, de testa. & extendit istam conclusionem ad alium casum, ubi declar-
at hanc materiam. & in conf. 90. eodem uolu. Hoc idem uoluit Alexan. in conf. 22. in 3. uolu.
ubi refert se multoties pro hac opinione consultuisse. & in conf. 12. cum sequ. quod fuit Anto.
de Prato in 4. uolu. & in conf. 9. colu. 2. in 5. vol. & in l. hæredes mei. §. cum ita. col. 6. ff. ad Tre-
bell. Ana. in conf. 46. Capr. in conf. 35. in secundo dubio. et dum Bar. in eadem col. quærit, si tes-
tator substituit talem, & eius filios, & hæredes. vide Dec. in conf. 122. quærit deinde Barto. in
uers. quæro, quid in contradibus, si aliquis t emit rem pro f. filijs, & nepotibus, vel alio titulo
recipit, utrum ordinatè intelligatur? vide in hac re Alexand. in l. etiam. col. 3. vers. in ea glo. ibi,
sic & in ecclesiastica emphyteosi. ff. solut. matr. & in conf. 22. colu. 2. in 5. uolu. Roma. in conf.
35. Capr. in conf. 5. & Ludou. Bolognin. in addit. ad consilium decimum. Ana. Mari. Soci. iuni.
in conf. 7. nu. 30. & in conf. 133. nu. 17.

- 5 Bar. in eodem §. in fi. colligit ex tex. in libello t videri actionem intentari, quæ ex uerbis col-
ligi potest. vide Paul. de Cast. in conf. 179. in conf. 258. & in conf. 260. & dum Bar. in ultimis
uerbis infert ad duo statuta contraria, ut ita ultimum inspiciatur, sicut hic si pater & filius si-
mul sint instituti, tamen ordo attenditur. Attende, quia istud simile uidetur probare contra-
rium: nam isto casu prius admittitur primò uocatus, scilicet, pater, & postea filius secundo uo-
catus: & in statutis attenditur secundum.

Summarium in d. l. Gallus. §. idem credendum. ff. de libe. & posth.

- 1 *Dictio, & cetera, appositae à notario in instrumento, quid significet.*
- 2 *Dictio, & cetera, quomodo à notario possit extendi.*
- 3 *Sub illa dictione, & cetera, ea contineri quæ ueniunt de stylo notariorum.*
- 4 *Si notarius apposuit in instrumento dictionem, infra, quid significet.*
- 5 *Dictio, infra, in qua uel tempore iudicis temporis imperfectionem.*
- 6 *Dictio, infra, indicare potest actum immediate subsequentem terminum cui adijcitur, ac etiam longè
distantem.*

Bar. in d. l. Gallus. §. idem credendum. ff. de lib. & posth.

- 1 BART. in ead. l. §. idem credendum. col. 2. tradit, quid uox illa, & t cetera, appositae à nota-
rio in instrumento significet: et quid uigore ipsius possit notarius extendere. De hac re uide
omnino Dec. in c. nam concupiscentiam, in prima & secunda lectura de constitu. Curt. in conf.
55. & Crauet. in conf. 34. & quamuis ista uox ad consuetudinem referatur, secundum Bart. hic, tamen
nunquam includit, ut poena possit apponi, quamuis consuetudine, nisi hoc in specie exprimatur, se-
cundum Bald. in l. si. C. de exec. rei iudic. colu. 1. quem sequitur Alexan. in conf. 270. Viso
& præhabito, col. 3. vers. confirmantur prædicta, in libro primi & secundi uol. ubi tradit de hac

Deliberis & posthumis.

- 2 materia huius uocis, & cætera, † quomodo à notario possit extendi. Item neque iuramentum includitur, quia exigit formam uerborum, ut ait Ant. de Butr. in c. parte, de iureiur. & Soc. hic. ueniunt autem ea, quæ sunt de natura ipsius contractus. Bald. in c. cum in iure, de offic. delega. Aduerte tamen, quia quamuis hæc uox suppleat ea, quæ sunt de natura contractus, non propterea supplere potest ea, quæ sunt de substantia. Bald. in d. c. cum in iure, col. 9. de qua re uide Angel. in l. quequid astringende. ff. de uerb. obliga. dum loquitur de interlocutoria. Alexan. in cons. 37. in 3. uolu. Ant. de Prato in cons. 49. col. h. inter consilia Alexand. in 4. uolu. & omnino Curtium in cons. 55. Oldrad. in cons. t. 39. col. fin. Præposit. in c. sacrosancta. 32. dist. in princip. & in c. nullus. eadem dist. & aliquid in simili per Feli. in c. cum. M. Ferrarini. col. 4. de constitu. & in c. 2. col. 19. de rescript. Barba. in cons. 32. col. 6. in 1. uolu. & in cons. 58. col. 10. eodem vol. Roma. in cons. 343. col. 2. Imol. in cons. 86. Cardi. in cons. t. 3. col. 1. & addita ad Ana. in cons. 33. in primo dub. & Alexand. in cons. 38. in fi. in 3. uolu. ubi ait, sub ista uoce, † & cætera, ea contineri, quæ ueniunt de stylo notariorum. & ad prædicta uide omnino eundem Alexand. in cons. 170. in lib. primi & secundi uol. & Bal. in c. quoniam contra, col. 6. de probat. & in cap. cum P. tabellio, col. 2. de fide instrumen. Barba. in cons. 9. col. pen. in 4. uolu. & in cons. 73. col. pen. in 3. uol. Corne. in cons. 37. in 4. uolu. & Soci. in cons. t. 99. col. 1. in 1. uolu. querit deinde
- 4 Bar. in fi. d. §. quid si notarius † apposit in instrumento uocem, infra. De huius uocis significatione, uide Soci. in cons. 127. & in cons. 181. in 1. uolu. Abb. in c. 1. col. 2. de cleric. coniug. & in c. cum uirum, de regul. & in c. ecclesia, de consi. & tex. inst. de gradi. in princip. & in l. in uenditione, ff. de action. empt. & in clem. sicur, & ibi glo. de appellat. & Ioan. Monach. in cap. pia, de except. in sexto, Ioan. de Anan. in c. super eo, de usu. & Gemin. in c. si in annum decimum quartum §. si uerò, de iudic. in 6. & in d. c. pi. & ista uox, infra, † iuncta tempori, indicat temporis imperfectionem, ut puta infra annum pubertatis, hoc est, quia nondum peruenit ad pubertatem. Abb. in c. ex parte, de restit. spoliat. quandoque etiam excludit, ut si dico infra subdiaconatum, id est, quando non peruenit ad subdiaconatum. Abb. in d. c. de cleric. coniug. ubi hoc adducit ad statuta penitentia crimen commissum infra xxx. annos. de qua re uide Gemin. in d. §. si uerò, ubi ait, uocem hanc † indicare posse actum immediatè sequentem terminum, cui adiungitur, ac etiam longè distantem, dicens hoc adnotandum esse pro concordia testamenti. Denique Bar. in ultimis uerbis concludit, uocem hanc, infra, non habere significationem illam, quam habet uox, & cætera, sed contrarium de directo ait Abb. in c. 2. de reg. iur.

Summarium in d. l. Gallus. §. q. quid si tantum ff. de libe. & postb.

- 1 Conditiones debent impleri in forma specifica.
- 2 Prouisio facta in uno casu, an ex quo quando ad alium porrigatur.
- 3 Condicio uoluntaria est implenda in forma specifica.
- 4 Filius emancipatus non succedit de iure civili, sed de iure pratorio.
- 5 Ex lege duodecim tabularum sui excludebant emancipatos, sed de iure pratorio cogniti erant.
- 6 Filius qui non potest succedere ab intestato, non potest querelam ducere contra testamentum.
- 7 Filia exclusa à statuto non potest ducere testamentum nullum.
- 8 Restitutus in locum patris substitutum excludit.
- 9 Si filius naturalis natus prius fuit legitimatus post mortem patris, an bona auferat alijs, qui successerunt ab intestato.
- 10 Si legitimatus fuit filius naturalis, qui erat primogenitus regis utrum preferatur in successione ei, qui erat secundogenitus legitimus & naturalis.
- 11 Legitimum per subsequens matrimonium contineri in conditione filiorum, qui sint ex legitimo matrimonio procreati.
- 12 Legitimum non posse plus consequi de bonis maternis, quam faciat unus ex filiis legitimis, qui minus consequitur.

- 13 *Papa & Imperator an possint legitimare in terris sibi non subiectis.*
- 14 *An à Papa legitimari possint filij nati ex inualido matrimonio post mortem patris, cui iam agnati proximi successerunt.*
- 15 *Utrum legitimatio retrotrahatur.*
- 16 *Utrum, quando aliquis legitimatur, alij quorum interest, sint citandi.*
- 17 *Qui sint citandi in legitimatione.*
- 18 *In legitimatione qua fit uiuente patre, citatio non requiritur.*
- 19 *Quibus casibus, & defectibus legitimatio corruat.*
- 20 *Substitutus à legitimo non excluditur, quando ex coniecturis apparet testatorem aliter uoluisse.*
- 21 *An legitimatio reuocetur superueniente legitima prole.*
- 22 *An legitimatus excludat feminam uigore statutorum, quibus cautum est extantibus masculis filias excludi.*
- 23 *Utrum legitimentur filij suscepti ex concubina quando uir in mortis articulo constitutus eam accepit in uxorem.*
- 24 *An per legitimatos excludatur substitutus.*
- 25 *Legitimatio multis modis fieri contingit.*
- 26 *Matrimonium illegitimum ex defectu inducto à canone, approbari posse à Papa, etiam mortuo altero coniuge in præiudicium eorum, ad quos bona pertinebant exclusa illegitima prole.*
- 27 *Legitimatio potest fieri à Principe, etiam non citatis, & irrequisitis illis, quorum interest.*
- 28 *Princeps potest spurium legitimare in præiudicium filiorum, & agnatorum quibus delata est hereditas ex fideicommissis.*
- 29 *Princeps sine aliqua citatione an possit auferre ius quæsitum alicui.*

Bar. in d. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de libe. & posth.

- 1 **BART.** in ead. l. §. & quid si tantum, col. 2. vers. contra hoc opp. fortiter, ait, conditiones t debere impleri in forma specifica: & ideo non porrigi ad similem casum, loquendo de substitutione. vide Alexan. in cons. 1. in 1. uol. & Soci. in cons. 1. 18. postea Bar. in uers. his præmissis,
- 2 tradit documentum pro declaratione huius inuestigationis, scilicet, an & quando prouisiō facta in uno casu ad alium porrigatur. De hac re uide omnino quæ posui in lucubrat. in l. commodissime, suprā eodem titu. ubi multa ad rem hanc facientia posita sunt. & Felin. in c. translatio, de const. & in c. 2. in 4. notab. de sponsal. & ad dicta hic per Bar. vide Soc. in cons. 1. 40. col. fi. in 1. uol. ubi ait, hoc Bar. documentum esse * communiter approbatum. & in cons. 2. 18. eod. uol. in cons. 5. in 3. vol. & in cons. 87. eod. uol.
- 3 Bar. in eod. §. col. 3. uers. si uerò loquimur de conditione t uoluntaria, inquit, conditionem uoluntariam esse implendam in forma specifica. Aduerte quia contra hoc uideretur esse decisio Alex. in cons. 1. 3. in 3. uol. dum ait, substitutionem factam alicui, si sine liberis decesserit, locum habere etiam si grauatius monasterium ingrediatur. Ecce ista conditio, si decesserit sine liberis, est proculdubio uoluntaria, & tamen non impletur in forma specifica; igitur contra Bart. sed hoc speciale est fauore religionis. & dum Bart. subiungit solutionem ad l. commodissime, dicens, hic exprimi conditionem, quæ non porrigitur ad casum dissimilem. Adde Soci. in cons. 259. in primo uol. & in cons. 77. in 3. uol.
- 4 Bart. ibi, in uers. Redeo ad glo. ait, filium t emancipatum non succedere de iure ciuili, sed de iure prætorio. Attende, quoniam ex hoc illa subtilis quæstio excitatur, si iste emancipatus succedit de iure prætorio, & sic præteritus habet contra tabulas, consequens est, ut isto casu rumpatur testamentum, atque ita dispositio Galli, & legis Velleiz, ne isto casu rumpatur testamentum, erit inanis, ut hic per la. col. 1. uers. antequam.
- 5 Bar. in eod. §. col. 4. uers. contrarium tenui, & teneo, reprobatur glo. Pro ista opinione facit, quia sicut ex lege xij. tabularum sui excluderant t emancipatos, sed iure prætorio cogniti erant, ita per filios ex se licet in potestate aui existentes, excluderant: ita ut illi filij & sic nepotes non

- poterant rompere testamentum, quia pater eos, quamuis emancipatus in gradu excluderat, ut probatur ratione illa, qua fuit editus titulus, de coniung. cum emancip. liber.
- 6 Bar. ibi paulo post in uersis. prætereà, ait, filium, † qui non potest succedere ab intestato, non posse querelam dicere contra testamentum: quia filio non fit iniuria si exheredatur, uel præteritur. uide Alex. in cons. 180. in 5. vol. Bal. in cons. 404. in 1. uol. Aret. in cons. 49. col. pen. & Dec. in cons. 86. Ad rem faciunt trad. per Aret. in cons. 100. col. 1. 2. & Alex. in cons. 125. in 6. vol. ubi loquitur de filia exclusa † à statuto, quæ hac eadem ratione non potest dicere testamentum nullum. & hanc opinionem Bar. hic communiter esse approbatam ait Soci. in cons. 35. in 4. volu. & uide Crauet. in cons. 11. Hoc idem in filia exclusa à statuto, ut censeatur etiam exclusa à legitima, tenuit Curt. in cons. 35. nu. 33. cum sequ. ubi ait, hanc magis communem esse sententiam. tamen in cons. 37. arguit ad utramque partem, concludendo tandem, filias non esse propterea exclusas. uide eundem in cons. 39. & de hac re uide omnino quæ latè dixi in Lij. §. videndum. ff. ad Tertull.
- 8 Bar. in eodem §. & quid si tantum, col. 5. ait, restitutum † in locum patris substitutum excludere, non sic emancipatum. Hoc probatur per glo. in d. l. j. & in l. ij. §. t. ff. de bonor. poss. contra tabul. quia necesse est, eum tanquam patrem nepotis readoptari, ut restitutus dicatur. & dum Bar. hoc in loco tradit, an restitutus aduersus sententiam recuperet omnia, etiam si alteri sint quæ sita? uide omnino, quæ polui ad Bar. in l. si qua. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. ad quæ me remitto, ut breuior sim.
- 9 Bar. in eodem §. col. 6. vers. induco ad q. solennem, queris, si filius † naturalis, uel spurius fuit legitimatus post mortem patris, an bona auferat alijs, qui successerunt ab intestato? Ad rem hanc uide Alex. in cons. 94. in 1. uol. & omnino in cons. 229. in lib. 1. & 2. uol. ubi præclare loquitur. Dec. in cons. 27. & in cons. 216. & in cons. 393. Soc. in cons. 226. in 1. uol. Fel. in c. quæ in ecclesiis, col. 9. de const. ubi ponit etiam aliquid de sequenti questione Bart. & ultra Doct. hic, uide Fel. in c. inter quatuor, col. pen. & si de maior. & obed. & in c. de his, de accus. & in c. si. col. 3. de const. Card. Alex. in c. hic finit lex Corra. deinde incip. consuet. Regni. in princ. col. 4. & seq. Anchar. in cons. 161. Bar. in c. quod translatioem, col. 9. de offic. deleg. & in cons. 13. col. 5. & in cons. 14. in 3. uol. & in cons. 55. col. 3. & seq. in 4. uol. aliquid per Bald. nouell. in tract. de dote, in 1. priuileg. 7. par. princip. Card. in cons. 83. & omnino Fel. in c. cum olim. nu. 16. de re iud. Ad rem facit illa questio, de qua agit Martinus Laudensis in tract. de primogenitura, quest. 32. ubi querit, si legitimatus † fuit filius naturalis, qui erat primogenitus regis, utrum præferatur in successione ei, qui erat 2. genitus legitimus & naturalis, ubi concludit, quòd non, sed præferendum esse 2. genitum legitimum & naturalem. Id quòd proceedit etiam si ille legitimatus fuisset per subsequens matrimonium, ut ibi in 33. questio. idem multis fundamentis confirmat cum responsis ad obiecta Io. Brunellus in tract. de sponsalibus & matrimonijs, in 2. conclusionem, nu. 31. uerbo, Postremò pro complemento: de qua questione uide etiam Bartholomæum Brixensem in suo tract. questionum dominicalium, quest. 55. & Fel. in c. prudentiam. de offic. deleg. & ad illud, quòd dicitur de matrimonio subsequenti, ut deas Dec. in c. cum in cunctis, de elect. ubi ait, legitimatum † per subsequens matrimonium contineri in conditione filiorum, qui sint ex legitimo matrimonio procreati, secundum uerò rem sententiam. & in hac materia legitimati per subsequens matrimonium, attende perpetuò mirabilem decisionem Angel. in cons. 29. ubi ait, quamuis de iure canonico, sòlo consensu matrimonium contrahatur, tamen aliqui esse de iure ciuili: quia instrumenta quoque dotalia exiguntur. & ideo dicit, legitimatum per subsequens matrimonium, quando non interueniunt dotalia instrumenta, effici legitimum in ijs tantum, quæ ab ecclesia conferuntur, aliqui uerò quòd ad hæreditates, quæ iure ciuili deferuntur. de qua memorabili decisione, uide etiam Card. Alex. in c. tanta uis, qui fil. sint legit. Anto. Rosell. in tract. legitimatiorum, in primo lib. de causa formali legitimatioris. & Mari. Socin. iuni. in cons. 52. numero 4. Scias etiam circa prædicta, 12 legitimatum † non posse plus consequi de bonis maternis, quam faciat unus ex filiis legitimis, qui

- qui minus consequitur, ut est tex. aureus in c. & quoniam uariæ, in auth. quibus mod. natur. effi. sui. Curt. in consi. 35. nu. 17. & Soci. in consi. 246. colu. pen. in primo uolu. quot uerò sint species legitimationis, quibus modis & solennitatibus fiant, & quos effectus producant, tam de iure canonico, quam ciuili, uide semper Nicolaum de Vbaldi in tracta. de successiõibus ab
- 13 intestato, in prima par. ubi cumulatè tradit hæc omnia. ac etiam, an Papa † & Imperator possint legitimare in terris sibi non subiectis, & uide Angel. in consi. 351. & Mari. Soc. iuni. in cõf. 142. Et in re ista non est prætermittenda caute. 1. Thomæ Ferratij, ubi habetur, eum, qui efficitur scholaris, posse ubique legitimari ab Imperatore; quia ubicunque est subditus Imperatori.
- 14 ris. et an à Papa † legitimari possint filij nati ex inualido matrimonio post mortem patris, cui iam agnati proximi successerunt? egregiè docuit Anchara. in consi. 409. Viso & diligenter inspecto. & ad materiam legitimationis, uide Antonium Rosell. in d. tracta. legitimatumum, & Ludouicum à Sardis in tracta. de legitimatone. & omninò quæ posui ad Bart. in l. filium. ff. de his, qui sunt sui uel alieni iur. et dum Bar. hic pro declaratione quæstionis per eum proposi-
15 tæ, inquit, uidentium esse, utrum legitimatio † retrotrahatur. Tu ultra prædicta, in quibus hæc de re habetur, uideas Alexand. in consi. 87. In causa mota, col. 2. in 3. volum. ubi ait, confirmatio-
nem legitimatõis, non trahi retro ad auferendum ius alteri acquisitum. & Paul. de Castr. in consi. 227. & in consi. 223. Abb. in consi. 84. col. 2. in primo uolu. aliquid per Felin. in cap. quæ in ecclesiis, col. 17. de const. Ang. in consi. 401. Soci. in consi. 212. col. pen. in 1. uol. & Præposit. in c. per uenerabilem. §. quod autem. col. 19. qui fil. sint legit.
- 16 Bar. in eodem §. col. fin. quærit, utrum quando aliquis legitimatur, † alij, quorum interest, sint citandi? uide Alexand. in consi. 2. col. 7. vers. sed fortius, in primo uolu. Ex cuius dictis colligitur, in legitimatone, quæ fit patre uiuente, non exigi citationem eorum, quorum interest. & documentum illud, ut memorabile refert & sequitur Ias. in consi. 40. in 3. uolumine. uide eundem Alexand. in reposita in consi. 25. & in consi. 67. in primo uolu. Bald. in consi. 306. in 3. uolu. Soci. in consi. 226. & not. in consi. 246. in primo uolu. ubi dicta hic per Bar. uentilauit à cessante ratione. & in consi. 251. colu. 9. eodem uolu. & omninò in consi. 87. colu. 10. vers. capio sextam difficultatem, in 3. uolu. & in consi. 47. in 4. uolu. Dec. in consi. 55. & in consi. 85. colu. fin. in consi. 307. in consi. 316. & in consi. 393. Et qui sint † citandi in legitimatone, tradit Rosell. in dicto tract. legitimatumum, in secundo libro in cap. De causa formali legitimatõis. & Ludouicum à Sardis, in d. tract. de legitimatone. & omninò Mari. Soc. iuni. in consi. 1427. & in hac re uide semper Anchara. in consi. 427. & Ioan. Calder. in consi. 1. in titu. qui fil. sine legit. Nunquid autem sint citandi duntaxat illi, quorum principaliter interest, an uerò etiam iij, quorum in consequentiam interest? uide Anan. in consi. 29. cum ibi addit. per Ludouic. Bolognin. & quæ posui in annot. in Bar. in l. adoptio. ff. de adopt. quamuis autem in legitimatone,
18 † quæ fit uiuente patre citatio non requiratur, ut hic * communiter traditum est, tamen hoc
* fallit in legitimatone spurij: ita Curt. in consi. 16. nu. 24. & in cons. sequen. & in consi. 18. ubi Soci. cuius est illud consilium executi hoc Bartoli documentum. & ad hoc uideas etiam Mari. Soc. iuni. in dicto consi. 1427. Quibus uerò causis & defectibus † legitimatio corruat, docuit
19 Albert. Brun. in consi. 15. Curt. in consi. 35. nu. 27. cum sequ. in consi. 64. & in cons. 73. Quoniam autem in hac inuestigatione cadit illa difficultas, an substitutus à legitimato excludatur?
* Tu ultra ea, quæ habentur de hoc in locis præmemoratis, dicas * commune esse sententiam, ut excludatur, secundum docto. in l. generaliter. §. cum autem. C. de institu. & substitu. & Paul.
20 de Castr. Imol. & alios in lex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Trebell. Hoc tamen limitatur † non habere locum, quando ex coniecturis apparet testatorem aliter uoluisse. & inter alias coniecturas, illa est potens, si testator etiam filios filiarum substituit: quia propter uerecundiam credendum non est, eum de spurij quoque filiarum sensisse. & ideo eo casu inferitur, idem esse & in filiis filiorum, ut declarat Albert. Brun. in consi. 17. Item limitatur prædicta conclusio, quando testator dixisset de filiis legitimis & naturalibus, ac legitimè descendentiis, uel legitimè natis. quoniam tunc nõ excluditur substitutus, ut per Antonium Corfeca. habetur in tract.

De liberis & posthumis.

- de uerbis geminatis, inter numerum 7. & 8. Item limitatur, ut non procedat, quando testator erat constitutus in dignitate, quia non creditur, cum de legitimatis disponere uoluisset. Alex.
- 21 in consi. 94. in primo uolu. An autem legitimatio t̄ reuocetur superueniente legitima prole? Alex. in consi. 25. & in consi. 97. in 1. uolu. Dec. in consi. 225. & in consi. 557. & que posui in annot. in l. patre furioso. ff. de his que sunt sui uel alie. iur. & Mari. Socin. jun. in consi. 142. vbi
- * ait, "communem opinionem esse, ut non reuocetur. An autem legitimatio spurii facta à summo Pontifice sine consensu patris ualida sit, an non? quando pater illam postea ratam habuit?
- 22 & dicas ualere secundum Rabb. Cui. in consi. 116. & an legitimatus t̄ excludat feminas uigore statutorum, quibus cautum est, extantibus masculis, filias excludi? vide Jo. Campegium
- * in tract. de dote, in §. quæst. in §. par. & "communis uidetur esse sententia, quod non, secundum Dec. qui multos retulit in liberos. C. de collat. pro qua opinione facit, quia legitimatus habet imaginem legitimæ, & tantum differt à uero legitimo, quantum distat ueritas ab imagine, secundum Bal. in l. etiam. C. de appellat. idem uoluit in c. 1. col. pen. de const. dicens, legitimacionem esse similem alchimiz, quæ facit apparere illud, quod non est. Non est hoc in loco pertranseun
- 23 da silentio quæstio illa, utrum legitimetur t̄ filij suscepti ex concubina, quando uir in mortis articulo constitutus eam accepit in uxorem? Rosell. in d. tract. legitim. in 1. lib. in cap. De causa materiali legitimacionis. nu. 32. eam disputat ad utranq; partem, & eruditè distinguit, ut ibi uidere est. & per Ludouicum à Sardis in suo tract. de legitimacione, in §. De legitimacione per uerum matrimonium. ubi ait, eos legitimari, dummodò is non sit ita proximus morti, ut careat
- 24 intellectu. An autem per huiusmodi legitimatos t̄ excludatur substitutus? uide Fel. in c. in præs. sentia. no. 59. de probat. & omnino uide Jo. Brunellum, in tract. de sponsalibus; & matrimonijs. nu. 19. in 4. ampliatione. ubi ipse quoq; tenet parem affirmatiuam, & ad obiecta respondet. Quid si uir susceptis ex concubina filijs naturalibus, eam dimisit, & uxorem duxit, ex qua legitimam sobolem habuit; postea uxore mortua, concubinam duxit in uxorem; an isto casu filij naturales legitimetur in præiudicium legitimorum. Vide argumenta ad utranq; partem, & de cisionem, quod legitimantur, apud Rosell. in d. tract. in loco prædicto. nu. 43. cum seq. & Ludouicum à Sardis in d. tract. & omnino Brunellum in cod. tract. de sponsalibus. nu. 22. 23. & seq.
- 25 in 5. ampliatione. Et quia legitimacionem t̄ multis modis fieri contingit, scias eam fieri etiam si pater in testamento nominat filium naturalem, ut filium, non exprimendo an sit naturalis. Cæ. pol. in cautel. 251. Et si pater habens filios legitimos & naturales cupit etiam legitimare spurios, sed non ut cum alijs succedant, nisi certo modo, & in certa parte, quomodo facere debeat, & quomodo Comes Palatinus suam impertiri debeat auctoritatè, uide Cæ. pollin. cautel. 114. Et in materia legitimacionis uide semper Angel. in consi. 87. Postremò, scias matrimo-
- 26 nium t̄ illegitimum ex defectu inducto à canone approbari posse à Papa, etiam mortuo altero coniuge in præiudicium eorum, ad quos bona pertinebant exclusa illegitima prole. et hæc approbatio uiget, pro ut ex tunc, non autem ut ex nunc. id quod facit ad lucubra. præcedentem, in qua agitur, an legitimatio retrorahatur. si uerò defectus esset de iure diuino, eo casu approbatio uiget ex nunc. Hæc Fel. in c. que in ecclesijs, nu. 36. de const.
- 27 Bar. in cod. §. ibi paulò post, subiungit, legitimacionem t̄ posse fieri à principe, etiam non citatis & irrequisitis illis quorum interest. Adde Alex. in consi. 2. col. 6. vers. Præterea dato etiam. & in consi. 25. & in consi. 94. in 1. uolu. & in cons. pen. in 5. uol. Abb. in consi. 84. col. 2. in 1. uol. Feder. in consi. 57. Paul. de Castr. in l. si col. 2. C. si contrarius uel util. publi. Fel. in c. que in ecclesijs, col. 2. de consti. & in c. c. olim, de re iudic. Barb. in consi. 27. col. 26. in 1. uol. & in c. 4. col. 23. & seq. eod. uol. & in consi. 4. in 2. uol. & in consi. 50. col. 13. & in consi. 61. eod. uol. & ad prædicta uide Rom. in consi. 94. Ana. in consi. 29. col. pen. in 5. dub. Arret. in consi. 165. in fi. & omnino Soc. in consi. 246. col. 3. in 2. dub. in 1. uol. vbi limitat. & in c. 64. col. pe. & in c. 266. col. 16. & Signorolin. consi. 220. Bald. in consi. 119. in 5. uolu. Angel. in consi. 401. Dec. in consi. 85. col. pen. vbi ponit etiam quid si non est facta mentio legitimorum. & in consi. 55. & in
- 28 consi. 357. ubi ait, principem t̄ posse spurium legitimare in præiudicium filiorum, & agnatorum,

rum, quibus delata est hæreditas ex fideicommissio. Corn. in consi. 34. in 1. vol. ubi loquitur etiã in adoptione, & arrogatione. Et an sint citandi mater & pater? vide etiam ad prædicta Thomã Ferrarium, in cautel. 1. ubi ait, plenitudinem exigi potestatis. Ad rem faciunt trad. per Soci. in 29. consi. 136. col. 2. in 1. vol. ubi tradit, an Princeps, sine aliqua citatione possit auferre ius quæsitum alicui? & in consi. 126. in 3. vol. quem uide omnino. & in consi. 63. col. 5. in 3. vol. & latissimè in consi. 120. eod. vol. ubi idem ait, & Dec. in d. c. quæ in ecclesiis, de consi. & Alex. in consi. 94. col. 6. in 5. vol. & 10. Campegium, in consi. 1. inter consilia Albert. Bruni in 3. dub. & Soc. in consi. 10. inter consilia eiusdem Bruni ubi ponit sex memorabiles conclusiones.

Summarium in d. l. Gallus. §. quid si is. ff. de lib. & posth.

1. *Vtrum nepos ex spurio possit hæres institui.*

2. *Filium spurium esse causam remotam institutionis nepotis.*

Bar. in d. l. Gallus. §. quid si is. ff. de lib. & posth.

1. **BART.** in ead. l. Gallus. §. quid si is, col. 2. quærit, utrum nepos t ex spurio possit hæres institui? vide Alex. in consi. 139. in 1. vol. & in consi. 193. in fi. in libro primi & secundi volum. & omnino in consi. 74. Circa primum in 3. vol. ubi bene declarat. & in consi. 174. in 5. vol. Federic. de Sen. in consi. 57. Ant. de But. in consi. 29. in 3. dub. Bal. in c. in præsentia, col. 7. de prob. & in consi. 65. incip. Dicta institutio, in 1. vol. Fulg. in consi. 159. & in consi. 23. Signor. in consi. 114. Abb. in consi. 50. in 2. vol. & omnino Dec. in consi. 462. & quæ plenè positi de materia spuriorum ad Bar. in litem in potestate. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. & dum Bart. in eod. §. propè si ait, filium spurium t esse causam remotam institutionis nepotis: vide Alex. in consi. 8. col. 3. in 3. vol. ubi refert & sequitur hoc Bartoli documentum. postea ibi in fi. quærit Bar. quid si instituit nepotem simpliciter, neque dixit, quòd ad patrem spurium perueniat aliquid, an institutio uicietur saltem in usufructu, qui acquiritur patri? De hac re uide Alex. in lqui in aliena. §. interdum, super gl. in uerbo, faciat hæredem. ff. de acquir. hæred.

Summarium in d. l. Gallus. §. institutus. ff. de lib. & posth.

1. *Filiorum appellatione, an & quando nepotes contineantur.*

2. *Nepotes non ueniunt appellatione filiorum, quando testator in aliqua parte testamenti fecit mentionem filiorum, & appellauit filios, & in alia parte appellauit liberos.*

3. *Quando est facta mentio filiorum nominatim, tunc filiorum appellatione non ueniunt nepotes.*

Bar. in d. l. Gallus. §. institutus. ff. de lib. & posth.

1. **BART.** in ead. l. §. institutus, tractat, an & quando t appellatione filiorum nepotes contineantur. De hac re uide Alex. in consi. 5. & in consi. 126. in 3. vol. & latissimè in consi. 37. in 6. vol. ubi egregiè loquitur. & memorabile dictum eiusdem Alex. uide in consi. 4. col. 2. in 4. vol. Soc. in consi. 14. & in consi. 152. & in consi. 249. in 1. vol. & in consi. 104. in 3. vol. & in consi. 17. & in consi. 73. col. 5. in 4. vol. Fulg. in consi. 66. Dec. in consi. 95. & in consi. 391. & Mari. Soc. iuni. in consi. 125. nu. 2. Attende unum in hac materia scitu dignum, nam filiorum t appellatione non ueniunt nepotes, quando testator in aliqua parte testamenti fecit mentionem filiorum, & appellauit filios, & in alia parte appellauit liberos, ubi sentiebat de nepotibus. Mari. Soc. iuni. in consi. 128. nu. 71. & in materia feudali, utrum appellatione filiorum ueniant descendentes? uide Alex. in consi. 23. in 5. vol. Adde filiorum appellatione nepotes non contineri in dispositione hominis potestati. Alex. in consi. 140. in 6. vol. Attende in proposita re uerba Bar. hic propè si. dum ait, quando facta est mentio filiorum t nominatim, ut si dico, istum filium meum, ut tunc filiorum appellatione non ueniant nepotes. nam hanc Bart. decisionem refert, & consulendo sequitur Decius in consi. 218. col. 4. & hoc idem uoluit Alex. in consi. 140. in 6. vol. & an in fideicommissis nepotes contineantur, Mari. Soc. iuni. in consi. 114. nu. 3. ait, "communem esse opinionem, ut comprehendantur, quid autè in testameto? uide eundem in consi. 111.

Bar. in d. l. Gallus. §. si eius. ff. de lib. & posth.

BART. in ead. l. §. si eius, col. 2. vers. item, ibi, ubi gl. ait glo. dicere Patrem esse mortuum uiuente auo. uide Aret. in c. ex parte. 5. col. 2. de rescript. & de recto sensu uideas hic Aret.

Deliberis & posthumis.

Summarium in d.l. Gallus. §. forsit an ff. de lib. & posth.

1. *Compternitas contrahi non potest per procuratorem.*
2. *Cognatio spiritualis, an extendatur ad nepotes.*
3. *Compternitas, quomodo contrahatur, in quibus casibus, et inter quas personas impediatur matrimonium contrahendum, uel dirimat iam contractum.*

Bar. in d.l. Gallus. §. forsit an. ff. de liber. & posth.

1. *Bar. r. in ead. l. §. forsit an, in fi. tradit, Compternitate t contrahi non posse per procuratorem. vide Feder. de Sen. in consi. 1 §. & Feli. in c. licet ex quadam, col. 2. de test. An autem hoc fieri possit ab uniuersitate constituyente procuratorem, ut multoties facit Dominium Venetorum? vide Soci. in l. cum senatus. ff. de reb. dub. & ad prædicta, an scilicet compternitas per procuratorem contrahi possit, vide Abb. in c. Martinus, de cognat. spirit. & plenè in c. ueniens, ubi Card. Ant. de Butr. & omnes eod. titulo. An autem ista cognatio t spiritualis extendatur ad nepotes? Et an contrahatur per Iudæum, uel paganum, uel hæreticum baptizantem, uel leuantem? vide Abb. in rubrica de cognat. spirit. & an ad filium illegitimū baptizantis, uel leuantis porrigatur? vide Abb. in d.c. Martinus. Et uidetur dicendum secundum Doct. eam porrigi ad eum, per tex. in c. fi. de cognat. spirit. quomodo autem compternitas t contrahatur, in quibus casibus, & inter quas personas impediatur matrimonium contrahendum, uel dirimat iam contractum, & multa alia scitu digna, uide apud Io. Brunellum. in tract. de sponsalibus, & matrimonij, conclusionē 20.*

Summarium in d.l. Gallus. §. in omnibus ff. de liber. & posth.

1. *Testamentum rumpi ex hæredatione filij emancipati, nisi causa exprimat.*

Bar. in d.l. Gallus. §. in omnib. ff. de lib. & posth.

1. *Bar. r. in ead. l. §. in omnibus, col. 2. inquit, testamentum t rumpi ex hæredatione filij emancipati, nisi causa exprimat. vide Alex. in consi. 304. Examinatis, in libro primi & secundi vol.*
- * *vbi loquitur in filiis filij emancipati præteritis. & hanc decisionem Bar. ait esse uotis frequentioribus approbatam. vide eundem in consi. 102. in 3. vol.*

Summarium in d.l. Gallus. §. etiam ff. de liber. & posth.

1. *Hæredum appellatione qui continentur an soli filij & descendentes, an uerò etiam extranei.*
2. *Appellatione hæredum communiter omnes hæredes continentur.*
3. *Ubiunque sit dispositio, inter descendentes, semper appellatione hæredum solum descendentes contineri.*
4. *Quando est facta mentio de successore utrum intelligatur tantum de successore sanguinis.*
5. *Quando pater dicit pro se & hæredibus quibuscunque, etiam hæredes extranei continentur.*
6. *Si feudum concessum esset alicui pro se, & suis hæredibus quibuscunque masculis, etiam filius masculus filie complecteretur, quamuis ipsa filia non admittatur.*
7. *Feudum hæreditarium alienari potest.*
8. *Agnatus proximior, qui non est hæres, excluditur ab agnato remotiori, qui sit hæres.*
9. *Nunquam ista dictio hæres, est uniuersaliter intelligenda de quibuscunque hæredibus quando sequuntur iniquitas, & contra meum concedentis.*
10. *De uno casu ad alium in ultimis uoluntatibus extensionem nunquam esse faciendam, quando minus dilectus magis dilectio præfertur.*
11. *Si testator instituit filium, cuius si decesserit sine liberis substituit Titium, & eius hæredes, utrum hæredes extranei admittantur.*
12. *In quibus casibus dictio hæredes, etiam ad extraneos dilatatur.*

Bar. in d.l. Gallus. §. etiam. ff. de lib. & posth.

1. *Bar. r. in ead. l. §. etiam si a parente, col. 2. uerbi. quæro ergo, tractat appellatione hæredum, t qui nam continentur, an soli filij, & descendentes, an uerò etiam extranei? De hac re uide Abb. Feli. & alios, in c. in præsentia, de probat. Alex. in consi. 120. Super eo, in 1. vol. & in consi. 56. & in consi. 80. col. fi. eod. vol. & in consi. 115. col. 2. uerbi. controprobatur. eod. vol. & in consi. 151. Visis, in libro primi & secundi vol. & in consi. 36. in 3. vol. & in consi. 90. Super eo, in 4. vol.*

& in

- & in consi. 103. In causa Nicolai, in fi. in eod. volu. ubi ait, in materia, quæ non est transibilis ad hæredes extraneos, venire tantum succedentes. & in consi. 2. in princ. in 5. vol. ubi loquitur in feudis. vide eundem in consi. 173. ubi ait, appellatione hæredum communiter omnes hæredes contineri. Fallit qñ testator diceret, hæredes infra scriptos. & in alio casu, ut ibi per eum. Vide etiam eum in lex facta. §. fi. col. 2. ad Trebell. Ang. in consi. 306. Soc. in consi. 266. in 1. vol. Fulg. in consi. 17. & in consi. 38. & ad prædicta uide Soc. in consi. 249. in 1. volu. & in consi. 12. & in consi. 13. in 3. vol. & Dec. in consi. 249. & Crauet. in consi. 38. Cogitabā si dici posset, ubi canque t fit dispositio inter descendentes, semper appellatione hæredum, solos descendentes contineri. ut puta, restator duobus filiis hæredibus, instituit, dicit, si unus eorum decederet, substituo alium, & eius hæredes, ut ad solos descendentes restringatur; vt in simili casu deciditur, quamuis hæc uox, familia, comprehendat non solum descendentes, sed etiam transuersales, eā tamen in dubio restringi debere ad descendentes: ita Bar. in l. peto. §. fratre, in princ. versic. sed quæro. ff. de leg. 2. & in l. filius. §. cum pater. ff. de leg. 1. & in l. si cognati, in fi. ff. de reb. dub. Soc. in d. consi. 249. col. 7. in 1. vol. & in consi. 250. in eod. volu. ubi loquitur, quando est facta mentio t de successore, utrum intelligatur tantum de successore sanguinis? vide omnino Alex. in consi. 113. in 6. vol. ubi multa similia memoratu digna retulit. uide etiam Matthæum de Afflictis in tract. prothomifecos. §. 3. nu. 5. Et ad prædicta, quando pater dicit pro se, & hæredibus, utrum ad solos descendentes restringatur, tradit Alex. in consi. 334. Vifo & maturè considerato. in libro primi & secundi vol. & in consi. 8. in 3. vol. Fulg. in consi. 238. Curt. in consi. 25. nu. 3. ubi ait, hæc uerba ad solos descendentes coarctari. Dec. in consi. 411. & in consi. 185. in consi. 445. in consi. 493. Soc. in consi. 19. in 1. vol. & Mari. Soc. iuni. in consi. 72. nu. 6. & hoc uerum est nisi dictum fuisset de quibuscunque hæredibus: t nam eo casu propter illam uocem uniuersalem, quibus unque, etiam hæredes extranei continentur. Ias. in consi. 9. inter consilia Albert. Brun. & Soc. in consi. 10. inter eadem consilia. Paul. de Monte pico in repet. l. Titia. §. Titia cum nuberet. nu. 74. ff. de leg. 2. & in hac materia non est silentio transeundum, quod si feudum t concessum esset alicui pro se, & suis hæredibus quibuscunque masculis, etiam filius masculus filiz complecteretur, quamuis ipsa filia non admitteretur. ita Ias. in d. consi. 9. & Soci. in d. consi. 10. quando autem non est adiecta ista uox uniuersalis, quibuscunque, sed simpliciter dictum est, pro se & hæredibus. & tunc uidetur de solis descendentibus intelligendum ex prædictis. Attende tamen quoniam in quacunque dispositione siue feudali, siue emphyteotica, siue alia, in qua ista uox, hæredes, ad solos descendentes coangustatur, multum differt, an dictum sit pro se, & hæredibus, an uero pro se & descendentibus: quia hoc ultimo casu descendentes etiam si non essent hæredes, uocantur, alioqui uero in primo casu: quoniam non sufficit eos esse descendentes, nisi sint etiam hæredes, ut declarat Crauet. in consi. 198. ubi multa citat. & hoc feudum, t si in feudo loqueremur, esset hæreditarium, & alienari posset. Dec. in d. c. in præsentia, de probat. Alex. in consi. 89. in 4. vol. Soc. in consi. 249. & in consi. 266. in 1. volum. & in multis suis consilijs, hoc idem secutus est Alex. quem refert Io. Campegus in consi. 11. inter consilia Albert. Bun. Ad hæc accedit idem Brun. in consi. 24. dicens propterea agnatum t proximiorē, qui non sit hæres, excludi ab agnato remotiori, qui sit hæres. dicit tamen idem Brunus loquens de feudo in consi. 25. sufficere, si is, qui uult admitti, fuerit hæres patris, licet nolit esse hæres fratris morientis. An autem hæredis appellatione, ueniat successor particularis? uide de Alex. in consi. 338. in lib. primi & secundi vol. & Feli. in c. quia G. in fi. de iudic. Præterea dū
- 9 Bar. in hoc §. declarando hanc materiam ait, nunquam hanc uocem, hæredes t esse uniuersaliter intelligendam de quibuscunque hæredibus, quando sequeretur iniquitas, & contra mentem concedentis. Adde hoc uerum esse non solum si esset contra eius mentem expressam, sed etiam tacitam, ut puta, si hoc cōplectēdo extraneos, possibile foret, eos suis proprijs descendentibus præferri: nām tunc, ne sequatur hoc absurdum, semper ad solos descendentes ista uox est restringenda. Alex. in consi. 103. in 1. vol. & ita hic tradit Bart. & in simili traditum est
- 10 de uno casu ad alium in ultimis uoluntarijs t extensionem nunquam esse faciendam, quando possibile

De liberis & posthumis.

possibile est hoc absurdum sequi, ut minus dilectus magis dilecto præferatur. Bar. in l. si mater. §. 1. ff. de uul. & pupill. per tex. in l. si uiua matre. C. de bon. mater. Alex. in consi. 92. col. 3. in ter-
 1 tio uol. Subiungit postea Bar. questionem, si testator instituit filium, eique si decesserit sine li-
 beris, substituit Titium & eius hæredes, utrum hæredes extranei admittantur? deciditq. quod
 non: maxime si ij essent de agnatione testatoris. atque ita Bar. sentit illam considerationem,
 quam ego superius feci, adducens illud exemplum de familia. De hac autem quæst. Bart. vide
 Soc. in consi. 12. in 3. vol. & Paul. de Cast. in consi. 190. Videtur dicendum, quod hæredes. &
 in re proposita accedat Rom. in consi. 56. col. 2. Fel. in c. 2. col. 17. vers. fallit quarto, de test. cri-
 Alex. in d. consi. 93. in 3. vol. & Curt. in consi. 43. col. 3.

Bar. in eod. §. propè si. vers. quæro istis casibus, tractat in casibus, in quibus, hæc uox, hære-
 1 des, & etiam ad extraneos dilatatur, utrum intelligendum sit hoc de primo hærede tantum, an
 uerò de omnibus in infinitum? vide Alex. in consi. 93. in 3. vol. & dum subiungit, quando res de
 sui natura ad hæredes non transiret, intelligendum esse de primo hærede tantum. vide Alex. in
 l. ex facto. §. si. col. 2. ff. ad Trebell.

Summarium in d. l. Gallus. §. ille casus ff. de lib. & posth.

1 *Posthumus alienus institui non potest.*

2 *Dictio in, intrinsecitatem indicat.*

Bar. in d. l. Gallus. §. ille casus. ff. de lib. & posth.

BART. in ead. l. §. ille casus, col. 2. vers. superuenerunt postea, inquit, prætores, qui uide-
 1 runt posthumum & alienum institui non posse, idque esse iniquum, prouidisse, ut si institueretur,
 per bonorum possessionem de iure prætorio admittatur. contra, nam text. in l. posthumus, in
 princ. ff. de inoff. testa. & ibi gl. Bar. & alij, probat ius prætorium, quo posthumus alienus insti-
 tui poterat, fuisse ante prouisionem huius. l. ibi enim dubitatum est, sit ne testator in culpa, an
 non, qui posthumum non instituit. & dicendum uidebatur, eum de culpa redargui non debe-
 re: quia instituire non poterat, tamen contrariū ibi deciditur: quia iure prætorio ad bonorum
 possessionem admittebatur, & institui poterat.

2 Bar. in eod. §. & col. vers. ultimò uos uidetis, tractat de significatione uocis, in t. Dic tu uocē
 hanc, in, intrinsecitatem indicare. l. j. §. in flumine. ff. de flum. §. cum in sua, inst. de rer. diuis. Fel.
 in c. ecclesia sanctæ Mariæ, post numerum 28. de const. & idè ex hoc inferitur eum, qui aliquē
 offendit in porticu, in statuto puniente offendentem in domo non contineri. Fel. in rubrica.
 de sponsal. num. 8. alioqui uerò dicendum uideretur, si eum in ostio domus aggrederetur. l. j. §.
 cloacæ appellatione. ff. de cloac. & ibi Bar. & de huius uocis proprietate, vide Specul. in titu. de
 disp. §. post hæc, vers. vel ibi imponitur, & Doct. hic.

Summarium in l. si quis filio ff. de in iust. rupt. testam.

1 *Is qui uult admitti ad rumpendum testamentum, est necesse quòd sit suus tempore mortis.*

Bar. in l. si quis filio. ff. de iniust. rupt. test.

1 **B**ART. in d. l. si quis filio, in principio colligit ex tex. necesse esse, ut is qui uult & ad-
 mitti ad rumpendum testamentum, sit suus tempore mortis. vide Arct. in cōst. 44.
 ubi tradit etiam de nepote concepto post mortem aui, de quo hic subiungit Bar.

Summarium in d. l. si quis filio. §. irritum ff. de iniust. rupt. test.

1 *Sententia secum trahit executionem.*

Bar. in d. l. si quis filio. §. irritum. ff. de iniust. rupt. test.

1 BAR. in ead. l. §. irritum, ait, sententiam & secum trahere executionem. sed quærit, quid si
 non declarauit, & respondit, se putare testamentum ualere. Ad istum tex. uide Paul. de Cast. in
 lambobus. C. de testa. milit. & Bal. in consi. 244. in 3. vol.

Summarium in d. l. si quis filio. §. eius qui ff. de in iust. rupt. testam.

1 *Si artifex mori, et de sum succedentes ab intesta, collegiū illius artis in eius successione sibi est præferendū.*

Bar.

Bar. in d. l. si quis filio. §. eius qui. ff. de iniust. rupt. testa.

- 1 **BART.** in ead. l. §. eius qui. ait, si artifex t moritur, & defuncti succedentes ab intestato, collegium illius artis in eius successione fisco esse præferendum. hanc decisionem sequitur las. in l. i. col. fin. in 1. gl. C. und. uir. & ux. ubi limitat ut successio huiusmodi locum habeat quo ad bona ibi tantum existentia, non alibi.

Summarium in d. l. si quis filio. §. si autem. ff. de iniust. rupt. testa.

- 1 *Si aliquis à sententia provocauit, quamuis à iudice appellatio non recipiatur, tamen executionem sententia debere differri.*

Bar. in d. l. si quis filio. §. si autem. ff. de iniust. rupt. testa.

- 1 **BART.** in ead. l. §. hi autem, inquit, si aliquis à sententia t prouocauit, quamuis à iudice appellatio non recipiatur, tamen executionem sententia debere differri. vide las. in l. de pupillo. §. si quis riuos. ff. de oper. nou. nunc. & in l. i. in 1. notab. C. de precib. Impera. offeren.

Summarium in l. nam si miles. ff. de iniust. rupt. testa.

- 1 *Rupto primo gradu, qui nalet iure speciali, secundus qui dependet ex eo non rumpitur.*

Bar. in l. nam si miles. ff. de iniust. rupt. testa.

- 1 **BART.** in d. l. nam si miles, sic ait in summa. Rupto primo t gradu, qui ualet iure speciali, secundus, qui dependet ex eo, non rumpitur. vide Aret. in l. i. colu. 3. versic. Circa primum. ff. de uerb. obligat.

Summarium in l. posthumus. ff. de iniust. rupt. testa.

- 1 *Testamentum ruptum posthumi agnatione eo decedente uiuo testatore reconualescit de iure pratorio.*

- 2 *Testamentum nuncupatiuum ruptum agnatione posthumi, eo decedente uiuo testatore reconualescit.*

- 3 *Quare testamentum uiuo testatore reconualescat.*

- 4 *Filio nato ex praterito, testamentum generaliter non reconualescere.*

Bar. in l. posthumus. ff. de iniust. rupt. testa.

- 1 **BART.** in d. l. posthumus, ita inquit, in summa. Testamentum t ruptum posthumi agnatione, eo decedente, uiuo testatore reconualescit de iure pratorio. & reliqua, ut ibi per Bar. Circa materiam huius. Luide omnino Pau. de Cast. in l. i. C. de posth. hered. insti. ubi multas posuit quaestiones. & præcipue donationem reuocatam superuenientibus liberis, eis mortuis non re
2 conualescere, & hoc idem esset etiam in testamento t nuncupatiuo. quod est de iure civili, quamuis ista l. procedat de iure pratorio. ita egregie docuit Pau. de Cast. quem extollit Dec. in l. i. C. de bonor. poss. secundum tabul. & ad istam. Luide Alex. in l. si pater, col. fi. C. de inst. & subit. & las. in d. l. i. col. 2. & in l. posthumus, col. 2. de bonor. poss. contratab. & Fulg. in conf. 69.
3 & dum Bar. subiungit rationem, quare testamentum t uiuo testatore reconualescat, esse quia præsumitur decedere durante eadem uoluntate. istam rationem refert Pau. de Cast. in d. l. i. C. de posth. hered. insti. quamuis non citet Bar. hic, tamen ibi sequitur decisionem contra istam
4 rationem. Præterea dum Bar. distinguit in uerbi. in filio, circa filium t natum præteritum, an sint institui uenientes ab intestato, an non. Tu aduerte, quia generaliter dicendum est, filio nato præterito testamentum non reconualescere. ex ratione, quia à principio fuit nullum, ideo confirmari non potest. quam sequitur Bar. hic paulo antè attendendo gl. ibi propter bonum initium. Ex ista ratio militat etiam quando institui sunt uenientes ab intestato, sic è isto calu Bar. contrarium sentiat. Adde testamentum, in quo filius est præteritus, nullius esse momenti, etiam si dicto filio præterito factum esset legatum de tota sua portione, nisi dictum fuerit, iure institutionis. Dec. in conf. 63 r.

Summarium in l. si ita. ff. de iniust. rupt. testa.

- 1 *Si ex heredau masculum ex natus est masculus, testamentum non rumpitur.*

Bar. in l. si ita. ff. de iniust. rupt. testa.

- 1 **BART.** in d. l. si ita, inquit, textum hunc, legi duobus modis: primo si ex heredau masculum, t & natus est masculus, testamentum non rumpi. item si ex heredau foeminam, & natus est foemina. Secundo modo legitur, si ex hereditio facta est his uerbis: Si filius masculus natus, natuè

De iniusto, rupto testamento.

nataue sit; quia uox illa, vè, accipitur pro, &. Tu de hac uoce, vè, adde Bar. in l. si is qui ducen-
ta. §. utrum. ff. de reb. dub. col. 2. vers. quandoque. Attende circa huius. l. intellectu, quoniam
alio modo legi posset, habendo literam affirmatiuam, pro ut communiter stat, scilicet, utrisque
natis, rumpitur testamentum. & ita erit pulchra decisio tex. & dubitabilis, ut in materia exhæ-
* redationis casus mixtus sub simplici contineatur. & ita tenendo probabitur communis opi-
nio, de qua habetur in l. ij. in princ. ff. de uerb. oblig. alioqui ista. l. perturbat istam materiam, in
l. cum quidam. ff. de lib. & posth.

Summarium in l. cum ij. ff. de iniust. rup. test.

1 Ad hoc ut secundum testamentum tollat primum, satis esse inspecto tempore secundi testamenti tale fuisse
secundum testamentum, ut possibile fuerit aliquo casu contingere posse ex eo hereditatem adiri.

Bar. in l. cum in secundo. ff. de iniust. rup. testa.

1 BART. in d. l. cum in secundo, in prima oppos. ait, ad hoc ut secundum testamentum tol-
lat primum, satis esse inspecto tempore secundi testamenti, tale fuisse secundum testamentum,
ut possibile fuerit aliquo casu contingere posse ex eo hereditatem adiri, quamuis hoc non con-
tingat. vide Alexand. in consi. 87. in 3. volum. ubi pulchrum ponit exemplum in filio legiti-
mato præterito.

Summarium in l. filio præterito. ff. de iniust. rup. testa.

- 1 Filium præteritum posse approbare testamentum ut ualeat.
- 2 Si testator filium suum grauauit legatis, multò magis esse præsumendum quòd nepotem grauasset, qui
erat in ulteriori gradu.
- 3 Non est inconueniens si in substitutionibus quandoque nepotes censcantur filiis prædilecti.
- 4 Utrum id quod dari debeat hæredi instituto causa conditionis implenda, dari debeat filio præterito uel
exheredato, apud quem hereditas remaneret.
- 5 Filium præteritum approbare posse testamentum in præiudicium institutorum.
- 6 Filium, qui se non immiscuit hereditati, nec aliquem alium fecit, sed per 30. annos tacuit, excludi.
- 7 Qui exclusus est iure prætorio, quamuis aliqui uenire posset de iure civili, locum habere ius accrescendi.
- 8 An testamentum non habens solennem numerum testium, approbare possit ad ueniens ab intestato.

Bar. in l. filio præterito. ff. de iniust. rup. testa.

- 1 BART. in d. l. filio præterito, col. 1. vers. ex secunda parte, ait, filium præteritum t posse ap-
probare testamentum, ut ualeat. vide multa similia apud Card. in consi. 105. & pro limitatione,
Ias. in l. sicut. C. de testa. milic. & Alex. in consi. 76. in fin. 3. vol. ubi etiam ipse limitat, ut per
Paul. de Cast. & alios hic. Dum autem Bar. in 3. col. distinguit, Aut filius est præteritus à testa-
tore sciente, & reliqua, ut per eum. Ad istam distinctionem Bar. & de hac materia uide omnino
Aret. in consi. 93. col. 4. ubi etiam facit uim in illis uerbis Bar. in 4. col. uers. pone aliquem.
- 2 Bar. in ead. l. col. 5. circa medium, inquit, si testator t filium suum grauauit legatis, multò magis
esse præsumendum, quòd nepotem grauasset, qui erat in ulteriori. Attende hanc conse-
quentiam, quam facit Bar. quia uidetur ueritate carere; quoniam naturaliter maior est affectio
in posteros, quanto sunt remotiores, ut scilicet, magis nepotes, quàm filij diligantur, & magis
pronepotes, quam nepotes, cum in eis longior pro pago, & descendencia uideatur. gl. in l. isti
quidem. ff. quod met. cau. l. ubi pro ratione maioris affectionis asserti maiorem conseruationem.
- 3 & ideo non est inconueniens, si in substitutionibus t quandoque nepotes censcantur filiis præ-
dilecti, ut docuit Curt. iunior. in consi. 169. Materia præmissæ. col. fi. & Ludou. Bologni. & alij,
quos refert & sequitur Mari. Sociuni. in consi. 126. nu. 54. & dum Bar. in ead. col. ante uersicu-
lum quintò est uidendum, ait, legata, quæ relinquuntur ab intestato conseruari rupto testamen-
to ex causa præteritionis, uide Alex. in l. hæpe, col. 6. ff. de re indic.
- 4 Bar. in ead. l. col. 7. propè si, quærit, utrum id, quod t dari debebat hæredi instituto causa con-
ditionis implende, dari debeat filio præterito, uel exheredato, apud quem hereditas rema-
net? & remittit se ad quædam iura: ex quibus colligitur id dari debere. pro qua opinione fa-

cit,

cit, quod uoluit idem Bart. in l. cum filio, col. 4. ff. de leg. 1. Tamen contrarium uoluit Imol. & Alex. hic, & Salic. in auth. ex causa, col. 5. C. de liber. prateritis.

Bar. in ead. l. col. 9. vers. expedita ergo, ait, postquam expediuit secundam partem, ad tertiam esse deueniendum. Aduerte, quia etiam si iste tex. de iure pratorio, atque ita de testamento in scriptis disponat, eam tamen habere locum etiam de iure ciuili, per ea, quæ dixi in l. posthumus, suprâ eod. dum autem Bar. in uers. secundò oppo. prosequitur hanc tertiam partem, uide Alex. in l. posthumus, col. 3. vers. subsequenter de difficili questione. C. de bonor. poss. contratab. & in 4. col. extendit ad casum, in quo filius in potestate, & unicus esset prateritis extraneo instituto. uide eundem in l. si quis posthumus, §. si filius, col. 7. suprâ tie. 1.

5 Bar. in ead. col. vers. sed puto contrarium, uult, filium t. prateritum approbare posse testamētum in præiudicium institutorum, qui si contra tabulas dicerent, & rem ad causam intestati redigerent, plus consequerentur, quàm ex testamento. sed contrarium tenuit Alex. in l. posthumus, col. 3. vers. subsequenter. C. de bonor. poss. contratab. ubi uult, filium prateritum approbare non posse quò ad consequendam minorem partem, ut prædictum est; alioqui uerò quò ad hoc, ut legata præstentur ex testamento. Et ad hunc textum uarias posuit solutiones, præcipuè unam, quæ hunc textum limitat. & in 4. col. limitat etiam non procedere in præiudicium hæreditorum; quoniam approbare non potest, & ut latius ibi uidere est.

6 Bar. in ead. l. col. antepen. vers. Præterea hic dicit, ait, filium, t. qui se non immiscuit hæreditationi, nec aliquem actum fecit, sed per 30. annos tacuit, excludi. uide hoc Bart. documentum adductum ab Abb. in consi. 3. in 2. dub. in 2. vol. Ant. de Butr. in consi. 26. & in consi. 68. & Alex. in l. posthumus, col. 9. C. de bon. poss. contratab.

7 Bar. in ead. col. vers. contra hoc uidetur, uult, in eo, qui exclusus t. est iure pratorio, quamuis alioqui uenire posset de iure ciuili, locum habere ius accrescendi & opinionem illam, quæ habet, eum, qui est exclusus de iure pratorio, posse uenire de iure ciuili, procedere quando statuto cautum est, cui portio possit accrescere. istam autem sententiam hæreticam esse inquit Ias. in l. suum. C. de iure deliber. eā tamen sustinet in l. unica, col. 12. & seq. C. quand. non potent. par. uide Alex. in l. posthumus, col. 10. vers. iuxta prædicta. C. de contratab.

8 Bar. in ead. l. col. pe. querit, an testamentum t. non habens solennem numerum testium approbari possit ad ueniētibz ab intestato? uide Alex. in d. l. posthumus, col. 9. & seq. C. de cōtrata. Bar. in ead. l. si agit de confirmatione testamenti conditi ab usurario, præstata cautione. Vi de Aret. in l. ij. §. fi. col. 13. ff. de uulg. & pupill. Feli. in c. significantibus, col. 5. vers. ulterius, de testi. Barb. in consi. 12. col. 6. in 1. vol. Alexand. in d. l. posthumus, col. antepen. C. de contratab. uide etiam Abb. in consi. 1. in 2. vol. ubi ait, usurarij testamentum non ualere, quamuis in genere cautionem præstet de uiaerfis restituendis: quia requiritur specialis cautio.

Summarium in l. j. ff. de his quæ in testa. delent.

- 1 Legi posse ea, quæ oculis prospici queunt, & scripta sunt, non autem quæ intellectu percipiuntur.
- 2 Vulgaris expressio quamuis contineat pupillarem, & contra, tamen hoc non militat quando statuto cautum esset, ut uerba ad litteram intelligantur, quia non sunt ad litteram.
- 3 Si statuto cautum est, instrumenta publica debere exequi, utrum uel quæ habet instrumentum confessionis dotis, petere possit executionem huiusmodi instrumenti.

Bar. in l. j. ff. de his, quæ in testa. delent.

- 1 **B**ART. in d. l. j. in principio colligit ex tex. legi t. posse ea quæ oculis prospici queunt, & scripta sunt, non autem quæ intellectu percipiuntur. sed contra hoc faciunt trad. per Ias. in l. si quis filium familias in fi. col. 85. versic. tercio principaliter ff. de acquir. hæred. ubi ait, uocem, scriptos, uerificari in eo, qui non est scriptus scriptura uisibili, & sic in hæc de hædis: quāuis aliud sentiat de uoce, infrascriptos, ut ibi per eū. Ad hoc accedit, quia l. fi. C.

De his quæ in testamento delentur.

de edict. diu. Adri. tollen. quæ disponit de hæredibus scriptis, locum habet etiam in ijs, qui ex sola inspectione testamenti non uenirent, ut ibi per Ias. col. 3. in gl. in uoce, ex parte, & col. 4. vers. ex tertia, & col. 5. vers. sub dir, & uer. eodem modo, ubi tex. sentiens de scriptis hæredibus, pro cedit etiam in non scriptis in litera siue scriptura. vide etiam Alex. in l. iij. col. 2. vers. posset. ff. de leg. 1. scias quoque sensum, qui ex uerbis expressis elicitur, dici necessarium, & ad literam esse. Feli. in c. translatio. de const. & ideo quamuis uulgaris & expressa contineat pupillarem, & contra, tamen hoc non militat, quando statuto cautum esset, ut uerba ad literam intelligantur, quia non sunt ad literam, ut hic per Bar. ita Ias. in l. nam hoc iure, col. 2. vers. limita. ff. de uulg. & pupill. & aduerte quoniam hoc Bartoli documentum procedit in uoce, lectis, non autem in uoce, inspectis, & cognitis, ut per eundem Bar. in l. qui Romæ. §. duo fratres, colum. 7. quæst. 4. ff. de uerb. obligat. de his. ff. de transact. ubi uide quæ posui ad Bar. & de uoce, scriptus, uide Pau. de Cast. in l. postulante, in princ. ff. ad Trebell. ubi Alex. ubi uolunt etiam hæredem hæredis contineri. de qua re uide Ias. in l. cum filius familias, in princ. col. 2. ff. de uerb. oblig. & uideas Angel. in consi. ultimo, ubi per eum tex. ait, apparere illud dici, quod potest inspicere, & non ex coniecturis colligi.

- 3 Bar. in ead. l. in 3. notab. in hærendo prædictis, quærit, si statuto & cautum est, instrumenta publica debere exequi; utrum mulier, quæ habet instrumentum confessionis dotis, petere possit executionem huiusmodi instrumenti? Circa quæstionem hanc uide Feli. in c. 2. col. 6. de probat. & in c. sic ut, col. 3. de iudic. Barb. in consi. 46. col. 6. in 1. uol. & in c. translatio, col. 7. & fin. de const. & ibi Feli. & Dec. Rom. in consi. 176. col. 6. Cor. in consi. 141. col. pe. in 3. vol. & in consi. 145. col. pen. in 4. vol. Alex. in l. iurisperitum. §. quod ferè. ff. de pact. Ias. in §. fuerat, col. 1. in l. de action. & in l. certi conditio. in princ. col. 5. & seq. ff. si cert. pet. & in l. cum filius familias, col. 2. ff. de uerb. oblig. & omnino Alex. in consi. 126. Repetitus in causa, in 6. vol. & dum Bar. circa propositam quæstionem ait, tacitam stipulationem, quæ in huiusmodi continetur instrumento, dici non posse legitimè esse scriptam in instrumento, sed intelligi auctoritate legis: & ideo illud instrumentum exequi non posse: Attende, quia decisionem hanc refellit Feli. in d. c. translatio, col. 2. & 3. & Laur. in tract. instrumentorum, in 10. quæst. primæ part. & Antonius de Canario in tract. de execut. instrum. in 29. quæst. sed eam sequitur Bald. in l. ad probationem. j. C. de probat. & ita communiter tenetur secundum Alex. in d. l. iurisperitum. §. quod ferè, in fin. uide etiam Aret. in l. si in testamento. ff. de uulg. & pupill. Balnouell. in tract. de dot. in 6. par. in 2. priuileg. & in 7. & Soc. in l. in insulam. ff. de uerb. oblig. Ang. Aret. in §. fuerat, col. 2. in l. de action. Ant. de Butr. & Abb. in c. cum olim, in ult. notab. per illum tex. de censib. & Pau. de Cast. & omnino Alex. in l. postulante. ff. ad Trebell.

Bar. in d. l. j. §. & ideo. ff. de his quæ in test. delent.

BART. in ead. l. j. §. & ideo, infert ex tex. ad uerba illa, quæ in fine instrumentorum à notarijs poni consueuerunt, scilicet, ea, quæ scripta sunt & addita, propria manu scripti & additi. uide Abb. in c. 3. de fid. instr. ubi Feli. colu. 4. vers. quinta. & ad dicta Bar. hic uide Præposit. in c. memoria, col. 2. & 4. dist. Abb. in consi. 50. col. 2. in 1. vol. Pau. de Cast. in consi. 38. & Angel. in consi. 34.

Summarium in l. cancellauerat. ff. de his, quæ in testa. delent.

- 1 Cancellatio restringitur ad causam cancellationis.

Bar. in l. cancellauerat. ff. de his quæ in test. delent.

- 1 BART. in d. l. cancellauerat, colligit, cancellationem restringi ad causam cancellationis. uide Capoll. in consi. 7. col. pen. Imol. in consi. 89. Aret. in consi. 162. col. 4. Feli. in cap. cum te, col. fin. de re iud.

Summarium in l. proximè. ff. de his quæ in test. delent.

- 1 Magni domini, & ciuitates quæ superiorem non recognoscunt, iudices sunt in causa propria.

Bar. in l. proximè. ff. de his quæ in testa. delent.

BART. in d. l. proximè, inquit, magnos dominos, & ciuitates, quæ superiorem non recognoscunt,

gnoscent, esse iudices in causa propria. Ad istam l. vide Oldrad. in consi. 124. & Alex. in consi. 7. col. 3. in 5. uolu. & Soci. in consi. 120. col. 7. in 1. uol. ubi ait, Principem posse esse iudicem in causa propria, quando litigat cum subdito suo, alioqui uerò si cum subdito alieno. Ad prædicta uide Bar. in l. & hoc Tiberius. ff. de hæred. insti. & quando Princeps uel alius non recognoscens superiore iudicat in causis suis, sequi debetius fori conscientia, non autem rigorem iuris communis, ut per Barto. in l. j. C. ut quæ defun. aduoc. & eo casu attendendum est id quod Deus ipse esset iudicaturus. Bal. in l. fi. in princ. in 6. q. C. de iur. delib. Alber. Brun. in consi. 82. & uide quæ posui in lucubrationibus in prima consi. §. omnem.

Summarium in d.l. proxime. §. nomen. ff. de his qua in test. delent.

1 *Causa pia, & causa libertatis, æquiparantur.*

2 *Legatum ad pias causas non minuit legitimam.*

Bar. in d.l. proxime. §. nomen. ff. de his quæ in test. del.

1 **BART.** in eadem l. §. nomen, æquiparat t. causam piam, & causam libertatis. pro hac opinione facit, quia libertas & pia causa conuertuntur, secundum Bal. in l. j. in princ. C. de caduc. tollen. Alex. in consi. 76. col. fi. in 3. vol. & multa similia uide per eundem Alexan. in l. Centurio. ff. de uulg. & pupill. Roma. in consi. 125. la. in l. si unus, col. 2. C. de testa. Et dum Bar. hic in fine ait, idem in relictis ad pias causas eadem ratione: Dicas immo favorabiliorem esse causam libertatis, quàm sit causa pia: nam legatum t. ad pias causas non minuit legitimam. gl. in l. si quis ad declinandam. C. de episco. & cleric. quæ adducit dictum Augustini. Legatum autem libertatis minuit eam. l. Papinianus. §. sed an libertates. ff. de inoffic. testam. & hoc argumentum ualidum esse ait la. in l. quæ dotis, col. 45. vers. vltra Bar. ff. sol. matrim. Hoc autem, scilicet legatum libertatis pium esse, limitatur quando relinquitur amore Dei, aliter non, ut per la. in l. j. col. 4. vers. ad hoc. C. de sacrosanc. eccles. & ad istum tex. uide Abb. in cap. 3. in princ. de fide instrum. ubi Feli. prope fi. Quæ autem dicantur esse relictæ ad pias causas, docuit Alex. remissiue in consilio 123. in 4. vol. & in cõl. seq. Quot uerò sint priuilegia piæ causæ, docuit Soc. in tabula regalarum cum fallentijs, ubi l. xij. priuilegia enarrauit.

Summarium in l. j. ff. de heredibus instituendis.

1 *Personam instituentis heredem esse subintelligendam.*

Bar. in l. j. ff. de hæred. instit.

1 **BART.** in d. l. j. in principio, inquit, personam t. instituentis heredem esse subintelligendam, ut si dicat; Titius hæres esto, subintelligitur, mihi. uide Paul. de Castr. in consi. 2. & dum Bart. ex hoc infert ad notarium, ut si asserat se rogatum fuisse, intelligatur à partibus uel à testatore. in hoc uidetur Bar. sentire credendum esse notario asserenti se fuisse rogatum. de qua re uide Alex. in consi. 152. cum ibi addit. in lib. primi & secundi uol. Et an in dubio notarius præsumatur rogatus, & à quibus rogari debeat: uide Abb. in cap. primo de fide instrum.

Summarium in d. l. j. §. si ex fundo. ff. de hered. instit.

1 *Hæres, qui est institutus in re certa, est hæres uniuersalis, quædo alius non fuit uniuersaliter institutus.*

2 *Hæres si esset institutus in usufructu an censetur uniuersaliter institutus.*

3 *Hæres si esset institutus in re certa, hoc adueto, res nihil aliud petere possit, an censetur uniuersaliter institutus.*

Bar. in d. l. j. §. si ex fundo. ff. de hered. instit.

1 **BART.** in ead. l. §. si ex fundo, tradit, eum, qui in re t. certâ institutus est hæres, esse heredem uniuersalem, quando alius non fuit uniuersaliter institutus. De hac re uide Angel. in consilio 358. & Alexand. in consi. 334. vers. sed aduertendum est, in libro primi & secundi uolumi.

I & Bar.

De hæredibus instituendis.

- & Bar. in l. ex facto, infra eodem titu. & in l. quoties. C. de hæred. instit. vbi latissimè Ias. col. 1. in s. notab. & col. 3. in prima glo. & in si. uers. secundo limita. Et regulam huius tex. limita non procedere in eo, cui relictum est fideicommissum particulare: quia non trahitur ad uniuersale. l. nam. quod. §. non omnis, vbi Alex. in 4. notab. ff. ad Trebell. vbi aliqua ad rem hanc pertinentia docuit. Quid si hæres t esset institutus in usufructu nullo dato cohærede, an censetur uniuersaliter institutus? vide Alexand. in consi. 253. viso themate, in libro primi & secundi uolu. vbi tenuit eum esse hæredem uniuersalem, per istum tex. & in consi. 305. Circa primum, in eodem lib. & ad prædicta faciunt trad. per Alexan. in consi. 20. col. 2. in 3. vol. & Federic. in consi. 131. Capr. in consi. 9. in 3. dubio, & in consi. 25. Abb. in c. quia ingredientibus, in fide testa. Quid si hæres t esset institutus in re certa, hoc adiecto, vt nihil aliud petere possit? Respondeo, eum nihilominus petere posse uniuersam hæreditatem per ius accrescendi, non obstante prohibitione, secundum magis * communem opinionem: ita Curt. in consi. 74. Item limita regulam hanc non procedere in exheredatione, quoniam exheredatus à parte non intelligitur à toto. l. cum quidam, ff. de liber. & posth. vbi omnes. & ad istum tex. vide Ang. in consi. 358. & omnino uide lo. Croc. in repet. l. primæ. nu. 37. ff. de leg. 1. vbi tradit an hæres institutus in re certa æquiparetur hæredi uniuersali, an legatari?

Summarium in d. l. j. §. sin autem. ff. de her. institut.

- 1 Iudex si in sententia dixit, Titium absoluo, & in expensis uictum uictori, utrum uictus censetur condemnatus.

Bar. in d. l. j. §. sin autem. ff. de hæred. instit.

- 1 BART. in ead. l. §. sin autem, in si. querit, si iudex t dixit in sententia, Titium absoluo, & in expensis uictum uictori, utrum uictus censetur condemnatus, quamuis desit uerbum, cõdemono? & decidit, eum esse condemnatum: quamuis contrarium fuerit iudicatum. vide Barb. in consi. 5. colu. 2. in 1. uolu. & in simili casu Rom. in consi. 170. & declara ut per Paul. de Castr. in consi. 319. col. 2. & Alex. in consi. 78. Eleganter, in primo dub. in 5. uol.

Summarium in l. circa. ff. de her. instit.

- 1 Conditionis defectus de præterito, uel de præsentis uirtus institutionem.

Bar. in l. circa. ff. de hæred. instit.

- 1 BART. in d. l. circa, sic ait in summa. Defectus t conditionis de præterito uel de præsentis uirtus institutionem; sed si de futuro purificat, si ex facto testatoris dependet. & hoc ait esse * intellectum Dyn. Adde eum esse * communiter approbatum. Alex. in l. Stichum qui meus erit, in princ. in prima limit. ff. de leg. 1. & dum oppo. Bar. de l. Stichum qui meus erit, vide pro declaratione obiectionis. Alex. in l. pen. C. de inst. & subst. & Ias. in d. l. Stichum, col. 4. & seq.

Summarium in l. suus. ff. de her. institut.

- 1 Filius potest institui tantum sub conditione potestatiua.
2 Filius cui relinquitur certa quantitas, & ipse dicat se nolle eam, sed uelle quantum est ualor ipsius in bonis defuncti potest hoc dicere.

Bar. in l. suus. ff. de hæred. instit.

- 1 BART. in d. l. suus, in summa inquit. Filium t posse institui tantum sub conditione potestatiua. Quæro hic, an conditio ista, si monasterium ingreditur, dicatur esse potestatiua? vide Bar. in l. h. in si. ff. de cond. inst. Quid de ista, si filius manserit in mea potestate? vide Ruin. in l. Gallus. §. & quid si tantum, in si. quarti notab. ante glo. in uoce, emancipatus. ff. de liber. & posth. & in materia conditionis potestatiuæ, causalis & mixtæ, vide multa apud Ias. in l. si pater. C. de inst. & subst. Quæro conditio ista, quod aliquis studeat in legibus, quando dicatur impleta? Dec. in consi. 177. Item scias in re proposita, conditionem, quæ non dependet à sola potestate alicuius, inter pretari, si per eum non stat quominus conditio impleatur. Dec. in cõf. 629.
2 Bar. in eadem l. in si. ait, filium, t cui relinquitur certa quantitas, & ipse dicat se nolle eam, sed uelle

uelle quantum est ualor ipsius in bonis defuncti, posse hoc dicere, dum tamen nolit tantam partem in qualibet re, sed in aliqua re arbitrio boni uiri. vide Alexand. in l. Marcellus. §. res quæ, colu. si. vers. quid autem in legitima. ff. ad Trebell. & aliquid in consi. 69. in primo uol. & omnino in consi. 33. in fin. 3. volu. Roma. in consi. 277. Aret. in consi. 156. colu. penul. & si. & Dec. in consi. 71. col. pen. in 7. quæst.

Summarium in d. l. suus. §. sed et si ff. de hære. instit.

- 1 Quando aliquis dicatur desinere posse.
- 2 Condemnatus si quis fuit in centum, & si soluere non potuerit, amputetur ei pes, quando dicatur ista conditio impleta, quod soluere non potuerit.

Bar. in d. l. suus. §. sed et si ff. de hære. instit.

- 1 BART. in eadem l. §. sed et si filio, vers. uides ergo, tradit t quando aliquis dicatur desinere posse. vide tu Aret. in lita stipulatus, colu. 3. in septimo notab. ff. de verb. obliga. vbi ait Barto. hic se confundere.
- 2 Bart. in eodem §. versic. iuxta prædicta, quærit, si aliquis fuit condemnatus t in centum, & si soluere non potuerit, amputetur ei pes: quando dicatur ista conditio impleta, quod soluere non potuerit? vide Bar. in l. si. C. de his quibus ut indign. vbi Ias. & Alex. & in lita stipulatus, colu. 4. ff. de verb. obliga. Et dum subiungit Bar. vtrum ad decisionem huius quæstionis utendum sit legibus, quæ disponunt de contractibus, an uerò de ultimis uoluntatibus? pro resolutione, dic ut per eundem Bar. in l. j. col. ij. post glo. ibi. & in d. l. j. C. de his quib. ut indign.

Summarium in l. quoties. §. & si non ff. de hered. instit.

- 1 Scriptum à notario si aliter reperitur, quam dictum fuerit à contrahentibus, presumitur id factum errore, non autem falso.
- 2 Literæ quæ sunt in communi usu, ut, v. pro quinque & x. pro decem quando probent.

Bar. in l. quoties. §. sed si non ff. de hered. instit.

- 1 BART. in d. l. quoties. §. sed si non, vers. tertio lex, inquit, si aliter reperitur t scriptum à notario, quam dictum fuerit à contrahentibus, præsumi id factum errore, non autem falso. Adde Alexand. in consi. 169. in libro primi & secundi uolum. & Ias. in l. qui accusare, in tertio notab. C. de eden. vbi citat tex. in l. qui adhibitus, in fi. C. de his qui sibi ascib. in testa. quem adnotat Bald. in l. j. in fi. ff. de lega. Ias. in l. singularia, col. 20. ff. si cert. per. Felin. in cap. 3. vers. tertia conclusio, de fide instrumen. vbi limita. & aliam limitationem posuit lat. in l. iubemus, columna secundâ. C. de testa. & hoc latissimè comprobatur So cin. in consilio 277. in primo uolu. vbi multas posuit coniecturas ad excusandum notarium. & de hac re uide omnino Docto. in d. l. iubemus. vbi Alexand. & Ias. quando præsumatur dolus tradiderunt, & quomodo notarius teneatur si aliquam solennitatem omisit.

- 2 Bar. in eodem §. in fin. tradit de literis, t quæ sunt in communi usu, ut v. pro quinque, & x. pro decem, quando probent. vide doct. in auth. quod sine. C. de testa. An autem literæ scriptæ per zipharas probent? vide Alex. in consi. 146. in causa & lite, in 5. uol.

Summarium in l. quoties. §. tantundem ff. de hered. instit.

- 1 Error probatur, quando in tractatu de faciendo testamento, uel contractu aliquid exprimitur, & posset à aliud est factum.

Bar. in d. l. quoties. §. tantundem ff. de hered. instit.

- 1 BART. in eadem l. §. tantundem, in fine colligit sing. ex isto text. errorem t probari quando in tractatu de faciendo testamentum uel contractum aliquid exprimitur, & postea aliud est factum: nam intelligitur per errorem. Hoc idem uoluit Bartol. in l. Titia. §. idem respondit, primo ff. de uerbor. obligatio. & Aret. in lita stipulatus, eodem titu. id quod adnotandum est pro limitatione iurium, quibus cauetur, ignorantia in facto proprio non præsumi. Et an & quā in facto proprio error sit tolerabilis. Bar. in l. j. C. de cōfess. & quis sit iustus error, in l. Celsus.

De hæredibus instituendis .

ff. de usucap. & de errore uide plenè docto. & maximè Ias. in l. si per errorem. ff. de iurisd. omni. iudic. & in l. Barbarius. ff. de offic. prætor.

Summarium in l. quoties. §. si duo. ff. de hæred. instit.

- 1 Plures instituti in re certa diuidunt sibi hæreditatem æqualiter, nisi testator aliud senserit.
- 2 Testator si quendam instituit in fundo, nec adiecit eum, plus petere non posse, & alium uniuersaliter in se suis, qui tempore testamenti erat mortuus, an iste erit hæres uniuersalis.

Bar. in d. l. quoties. §. si duo. ff. de hæred. instit.

- 1 BART. in ead. l. §. si duo, sic ait in summa. Plures instituti in re certa diuidunt sibi hæreditatem æqualiter, nisi testator aliud senserit. Tu uerò de istis oibus uide latissimè Curt. in cõf. 74.
- 2 Bar. in eodem §. col. 2. vers. quæro testator, tradit, si testator quendam instituit in fundo, nec adiecit, cum plus petere non posse, & alium uniuersaliter instituit, qui tempore testamenti erat mortuus; an iste erit hæres uniuersalis? Bar. arguit contra, postea decidit eum esse hæredè uniuersalem per ius accrescendi. vide Capr. in cõf. 60. ob. pen. & si. & in cõf. 75. & Alex. in cõf. 58. Habita super narratis. in 3. vol.

Summarium in l. quoties. §. si quis ita. ff. de hæred. instit.

- 1 Vox, postea, necessariò non indicat temporis interuallum.

Bar. in d. l. quoties. §. si quis ita. ff. de hæred. inst.

- 1 BAR. in ead. l. §. si quis ita, colligit ex tex. uocem, postea, non necessariò non indicare temporis interuallum. vide quid ex isto tex. inferat Oldr. in cõf. 45. & scias de huius uocis significatione, propria esse, ut temporis interuallum importet, glo. est in l. pacta conuenta, in uoce, postea. ff. de contrahen. empt. cum concord. citatis per Barba. in repet. rubricæ de reb. ecclæs. non alie. fol. 26. tamen propter odium cuitandum quandoque significat incontinèti, ut per Corfæt. in sing. suis, in hac uoce, postea, cum ibi additis, ubi plenè habetur de hoc.

Summarium in l. Titius. ff. de hæred. instit.

- 1 Coniuncti ex re certa, pro uno habentur quò ad diuisionem hæreditatis faciendam cum alio instituto.

Bar. in l. Titius. ff. de hæred. inst.

- 1 BAR. in d. l. Titius, sic ait in summa, coniuncti ex re certa pro uno habentur quò ad diuisionem hæreditatis faciendam cum alio instituto. vide Dec. in cõf. 122.

Summarium in l. interdum. §. paterfam. ff. de hæred. instit.

- 1 Res in dubio intelligitur diuisa in duodecim partes.
- 2 Pars quid significet, & quid aliqua pars, & quid particula.

Bar. in l. interdum. §. paterfam. ff. de hæred. inst.

- 1 BART. in d. l. interdum. §. paterfamiliàs, inquit, in dubio rem intelligi diuisam in xij. partes, & ideo ille, qui uult petere duas partes ex tribus, debet exprimere, aliqui duæ partes de xij. intelligerentur. vide eundem Bar. in l. meminimus. C. quan. & quib. quar. pars. deb. lib. 10. sed attende quoniam hoc Bartoli documentum redarguitur: nam Barb. in c. 2. de libell. oblat. Ancha. & Domin. de sancto Gemin. in c. indemnitatibus. §. si uerò, de elec. in sexto. & Abb. in c. extirpandæ, de præben. & in c. cum homines, de decim. & Angel. in l. si rem. ff. de rei uendic. refellunt Bar. dicentes iura per eum citata procedere in hæreditate, in qua huiusmodi solet fieri diuisio, scilicet de xij. partibus, sed in reliquis contrarium seruari ubique. & contra Bar. dicunt esse tex. in d. c. indemnitatibus. §. si uerò. vide Barb. in c. 1. de testa. & omninò Ant. Corfæt. in sing. gularib. suis in uoce, pars, ubi de hoc plenè tradit. & quid significet, pars, & quid aliqua pars, & quid particula, & Ias. in l. cætera. §. sed si quis ad opus. ff. de lega. 1. in l. j. C. de pact. in l. planè. §. si ita Titio. ff. de leg. 1. & in l. qui filius. §. si quis ita. eod. tit. quandoque etiam partis appellatione totum continetur. Ias. in l. pater tuus. C. de hæred. inst. & de parte & toto, vide Dec. in l. in toto. 2. ff. de reguliur.

Summarium in l. Julianus. ff. de hæred. insti.

1 *Relatum qui vel qui, facit utram relationem, non simpli. em.*

Bar. in l. Julianus. ff. de hæred. inst.

1 **B. R. R.** in d. l. Julianus, ait, relatum, t quis, uel qui, facere utram relationem, non simplicem, ex quo infert Bar. ad dicta testium. Vide Alex. in consi. 264. Viso processu, col. 3. uerfi. præterea dictum testis, in lib. primi & secundi uol. & in consi. 119. eol. pen. in 1. uol. Rom. in consi. 490. Deci. in l. iij. in princ. in 2. notab. ff. si cert. pet. ubi comprobat glo. quæ de hac re mentionem facit in l. iue. C. de negoc. gest. & in l. fin. ff. de magistr. conuen. Et de hoc dicto Bar. Mulier quæ damnauit, saluauit. uide glo. in s. his quoq; in uoce, leges, in auth. ur. lic. marr. & auiz. Et de hac uoce quis uel qui, uide Bar. in l. ea tamen adiectio. ff. de leg. 3. & Soc. in consi. 91. col. 4. in 3. uol. Abb. in c. ex frequentibus, de inst. in c. de cætero, & de cleric. non residen. & in c. nouit, de iudic. & in c. quoniam, de offi. deleg. & in consi. 86. laf. in l. j. s. veteres. ff. de acquir. poss. in l. Miles. ff. de re iudic. & in l. eunctos populos. ff. de summi. Trinit.

Summarium in l. item quod Sabinus. ff. de hæred. insti.

1 *Reliqua si cui relinquuntur, si nihil reperitur, nihil habet.*

Bar. in l. Item quod Sabinus. §. sed si. ff. de hæred. inst.

1 **B. A. R.** in d. l. Item quod Sabinus. §. sed si, inquit, eum t cui reliqua relinquuntur, si nihil reperitur, nihil habere. uide Card. in consi. 86.

Summarium in l. ex facto. ff. de hæred. insti.

1 *Verba enunciativa conditionaliter prolata, non inducunt dispositionem.*

2 *Verba enunciativa inter easdem personas in antiquis probant, & alijs probationibus antecellunt.*

3 *Verba enunciativa prolata à Papa de his, quæ ab eo gesta sunt, usque ad eo probare, ut probatio in contrarium non admittatur.*

4 *Verba enunciativa quantum communiter non probent, tamen fauore pie causæ probant.*

Bar. in l. ex facto. ff. de hæred. inst.

1 **B. A. R.** in d. l. ex facto, sic ait in summa. Verba t enunciativa conditionaliter prolata non inducunt dispositionem. Vide Alex. in consi. 251. Videtur prima fronte, in lib. primi & secundi uol. & in consi. 234. in eod. lib. Oldr. in consi. 121. Rom. in consi. 65. Capr. in consi. 10. colu. 3. Et uerba enunciativa inserta in privilegio principis probare ait Alex. in consi. 6. in fi. in 1. uol. An autem in contrariis fidem faciant, uide hæc omnia per Bar. in l. ex hac scriptura, & quæ ibi posuit in lucubrationibus. ff. de donat. Abb. in consi. 29. in 1. uol. & in c. fi. col. antepen. cum ibi addit de rescrip. Roma. in d. eod. lib. 65. Ana. in consi. 32. in 3. dub. l. mol. in elem. prima de probat. Aret. in consi. 23. in 2. dub. & in consi. 163. col. 7. in 3. dub. ubi tra. it, quid iuris quando privilegium esset antiquissimum. Alex. in consi. 16. in 5. uol. & ad prædicta uide omnino Alex. in consi. 153. & in consi. 155. eod. uol. 5. Soc. in consi. 213. & in consi. 231. in 1. uol. Dec. in consi. 36. & in consi. 242. & in consi. 595. ubi ait, uerba enunciativa t inter easdem personas probare in antiquis, & alijs probationibus antecellere, Et quæuis uerba enunciativa inter easdem personas inducant dispositionem, tamen hoc fallit in ijs, quibus ipse partes renunciare nō possunt. An autem uerba narratiua probent? Alex. in consi. 15. in 5. uol. Fel. in c. sunt & alij, de rescrip. ubi etiam tradit, quid in uerbis narratiuis alicuius scripturæ particularis. Et quando uerba enunciativa prolata per modum causæ probent, uide Abb. in consi. 11. eol. 2. in 1. uol. Item si uerba enunciativa t prolata à Papa de his, quæ ab eo gesta sunt, usque ad eo probare, ut probatio in contrarium non admittatur. si uerò sunt de ijs, quæ ab alijs gesta fuerunt, probant donec contrarium probetur. Soci. in consi. 266. colu. 10. in primo uolum. Item uerba enunciativa inter easdem personas, probant quò ad effectum ualiditatis illius rei, de qua agitur; alioqui uerò si principaliter de ipsa re enunciativa disputaretur. Soc. in consi. 39. eol. 9. in tertio uolumine. Et an & quando probent, uide Felin. in cap. cum in iure. ff. de offic. delega. Soci. in consi. 68. in quarto uol. Alexand. in consi. 112. in septimo uolumine, ubi ait,

De hæredibus instituendis.

- 4 quamvis communiter uerba enunciativa † non probent, ea tamen probare fauore piæ causæ. vide eundem Alex. in consi. 190. col. 7. in 6. vol. Ias. in consi. 155. in 4. vol. Item uerba enunciativa super benemeritis probant inter personas non suspectas, nisi specialiter benemerita enarrentur. Ias. in consi. 154. in 2. volu. An autem uerba enunciativa alicuius agnationis probent in antiquis, vide Ias. in consi. 81. & in consi. 114. in primo uol. Et an & quando uerba enunciativa faciant fidem, vide Abb. in c. Albericus, de testibus, & quæ posui in d. Lex hac scriptura. & ad ea quæ hoc in loco tradit Bar. vide omnino Alex. in consi. 126. in 5. vol.

Summarium in l. si quis instituitur. §. sed si bonorum. ff. de her. insti.

- 1 *Instituens si differt adimplere conditionem, ei terminus est statuendus.*

Bar. in l. si quis instituitur. §. sed si bonorum. ff. de hæred. inst.

- 1 **BAR.** in d. l. si quis instituitur. §. sed si bonorum, ait, si institutus † differt implere conditionem, ei statuendum esse terminum, quo elapso dicas tu dandum esse curatorem hæreditati iacenti. Alex. in consi. 146. in lib. primi & secundi uolu. col. 3. & dum Bart. subiungit de diminutione termini. De hac re an iudex possit minuere terminum, vide Ias. in rubri. C. de successor. edict. & in l. si curatoris. C. de iur. deliber.

Summarium in d. l. si quis instituitur. §. item si conditioni. ff. de her. insti.

- 1 *Creditores quando uolunt agere contra bona defuncti, si heres non reperitur, proclamatio generalis an sufficiat.*

- 2 *Statutum disponens citationem fieri debere proprijs nominibus, sufficit generalis, quando facta diligenter inquisitione nomina propria citandorum sciri non poterunt.*

Bar. in d. l. si quis instituitur. §. item si conditioni. ff. de hæred. insti.

- 1 **BART.** in ead. l. §. item si conditioni, querit quando creditores † uolunt agere contra bona defuncti, cum non reperitur heres, an sufficiat proclamatio generalis? De hac re quomodo procedatur contra bona defuncti, vide Bart. in l. si diu. ff. ex quibus cau. in poss. eat. & quæ ibi pono in lucubrationibus. & Alex. in consi. 147. in lib. primi & secundi uolu. & in consi. 107. in princip. in 5. vol. Feli. in c. 2. col. 6. de const. & in c. cum. M. Ferrarien. col. 14. eodem tit. Aret. in consi. 26. col. 3. in primo dub. & in consi. 110. in princ. Ang. in consi. 289. & Bart. in consi. incip. Missus in possessionem. ad quem accessit Alex. in consi. 225. Visa facti narratione, col. 3. in lib. primi & secundi uolu. ubi habetur, eum non excusari, qui inquit se non fecisse citare possessorum: quia ignorabat, & propterea fecisse citationem generalem. Roma. in consi. 416. ubi ait,

- 2 quamvis statutum † disponat, citationem fieri debere proprijs nominibus, tamen sufficere generalem, quando facta diligenti inquisitione nomina propria citandorum sciri non potuerunt. Alex. in d. consi. 107. in 5. vol. Feli. in c. gratum, de offic. deleg. sic etiam citatio fieri non potest ad domum nisi quando facta diligentia non reperitur citandus. ita Abb. in consi. 84. in 2. uol. & ad prædicta uide Card. in consi. 74. & Bal. in consi. 126. in 2. vol. ubi tradit an uenditio facta cum proclamationibus generalibus noceat mulieri non citatz in dote. vide etiam Abb. in c. quæuis, in fi. de re iudic. & dum Bar. in fi. huius. §. querit, quia in tex. dicitur, interim, de quo tempore istud, interim intelligatur, vide Capr. in consi. 69.

Summarium in d. l. si quis instituitur. §. si ff. de her. insti.

- 1 *Contra bona defuncti non est agendum ad secundum decretum, nisi prius detur curator bonis, qui uendat.*

Bar. in d. l. si quis instituitur. §. si. ff. de hæred. insti.

- 1 **BART.** in eadem l. §. si in fi. inquit, contra † bona defuncti agendum non esse ad secundum decretum, nisi prius detur curator bonis, qui uendat. vide Alex. in consi. 100. col. 2. in 5. vol. ubi ait neq; ad diffinitiuâ esse procedendum sine curatore, neq; ad id, quod habet uim diffinitiuæ.

Summarium in l. hoc articulo. ff. de her. insti.

- 1 *Testator si legauit centum cuiuslibet filijs suis, quæ uidua fuerit, an ad legatum admittatur ille solus, quæ uidua erant tempore testamenti, an uero etiam alie quæ uidue postea remanserunt.*

- 2 *Quisque, & omnis quomodo differant.*

3 *Dictiones istæ, quisque, & quicumque, verificantur in uno, & in omnibus.*

4 *Plures ingredientes unum castrum, cui eorum præmium debeatur.*

Bar. in l. hoc articulo. ff. de hæred. inst.

1 BAR. in d. l. hoc articulo, col. 2. quærit, si testator legauit centum cuilibet filiz suæ, quæ uidua fuerit, an ad legatum admittantur illæ solæ, quæ uiduæ erant tempore testamenti, an uerò etiam aliæ quæ uiduæ postea remanserunt? deciditq; etiam istas debere admitti. sed ista de ciso Bar. vera esse non uidetur, quoniam huiusmodi uerba ad tempus præsens & præteritum referuntur, nisi fortè rei natura refragaretur. l. Plociana. ff. de iure codicill. & ita hoc Bart. documentum refellit Imol. in l. si ita legatum. ff. de lega. 1. & Alexan. in l. cum stipulantur. ff. de uerb. oblig. Paul. de Castr. in cons. 304. secundum antiquam impressionem, & in l. fin. C. de indic. uidu. tollen. faciunt ad rem trad. per Roma. in consi. 323. incip. Quò ad prædictum. vbi ait, constitutionem, quæ disponit de eo, qui laborauerit per annum, habere locum etiam in eo, qui laborauit de præterito. & per ista latè reprobatur Ias. in l. iij. §. ex paucioribus, colu. 5. ff. de acquir. poss. vers. nota. & in l. quominus, col. 28. vers. sexto. ff. de flumin. Feli. in c. ad hæc. de rescrip. vbi

* limit. & Paul. de Castr. hic, & * comm. alij.

2 Bar. in ead. l. & col. tradit, quomodo differant, quisque, & omnis. vide Fulg. in consi. 40. in 2. dubio. & quæ posui in lucubrat. in l. non distinguemus. §. cum in plures. ff. de arbit. Et dum prosequitur Bar. declarando, quæ nam distributiuæ sint simplicia, & quæ duplicia. vide quæ pono ad Bar. in l. si pluribus, col. 1. ff. de leg. 2. & Cæpol. in cons. 44. col. 5.

3 Bar. in ead. l. col. pe. ait, has uoces, quisque, & quicumque, verificari in uno tantum, & in omnibus. De hac uoce quicumque, vide Rom. in consi. 31. & tex. in c. cum medicinalis, de sentent. excommun. vbi refertur ad omnes. Bar. in l. vit diuus. ff. de iure fisc. & ad prædicta uide eundem Bar. in consi. ultimo, & in l. necessarias. §. si annua. ff. de pignor. actio. Et ista uox, quicumque, est ad eò uniuersalis, ut ea etiam includit, de quibus fieri deberet specialis mentio. Soc. in consi. 3. col. fi. & in consi. 14. col. 1. in 3. volu. vbi limitat hoc non procedere ubi ista uox iuncta esset cum uoce alius. Et de huius uocis significatione uide Abb. in cap. super quæstionum, in glo. in uoce, quicumque. de offic. deleg. & est tex. in c. solitæ, de maior. & obediens. vbi qui dixit, quodcunque, nihil excepit. & est bona glo. in clemen. prima. in uoce, quibuscunque. de iudic. tradit Card. in c. fi. de accusat.

4 Bar. in eadem col. ponit quæstionem de pluribus ingredientibus unum castrum, cui eorum præmium debeatur? vide Alex. in l. eum qui nouissimus, col. fin. ff. ad Trebell. Feli. in c. capitulum, nu. 43. cum sequi. vers. de duobus. de rescrip. Fulg. in consi. 97. Similiter in hoc eodem loco subiungit Bar. quæstionem circa statutum Pisanum, quo cautum erat, ut quicumque uexillum Florentinorum accepisset, centum haberet, & duo acceperunt, nec apparebat quis fuerit primus. De hac re uide Alex. in l. diuortio. §. ob donationem, col. 3. & sequi. ff. sol. matr. Feli. in d. c. capitulum, & de his uide in addit. ad Bar. in l. si fuerit. ff. de reb. dub. & latissimè Antonium Corfet. in tract. de brauiis. & qui iterum admittantur ad currendum. fol. 75. Ex ijs inferri potest etiam ad quæstionem illam de duobus filijs alicuius regis natis eodem tempore, nec appareat quis eorum fuerit primogenitus, de qua re uide Alex. in l. qui filius. §. 1. ff. de leg. 1. Feli. in d. c. capitulum. & Anto. Corfet. in tract. de potestate regia, in 4. par. quæst. 46.

Summarium in l. illa institutio. ff. de here. insti.

1 *Testamentum quando factum est, & in eo testator disposuit, illud extendi debere ad sensum sapientis, quid possit facere iste sapiens.*

2 *Testator censetur legare illud quod est plus, non autem id quod minimum est.*

3 *Testamentum in quo institui sunt pauperes Christi, quos talis eligere ualet.*

4 *Testator si legaret centum, de quibus fiat id quod dicit. N. frater sancti Francisci, huiusmodi relictum dicitur factum ad pias causas, & de illo poterit se intrinittere diocesanus.*

De hæredibus instituendis.

Bar.in Lilla institutio.ff.de hæred.instit.

- 1 **BART.** in d.lilla institutio,querit,quando factum est testamentum,in quo testator dispo-
suit,illud extendi debere ad sentum sapientis; quid possit facere iste sapiens? vide Feli.in 3.co-
lu.5.de fide instr.Et dum in 2.col.concludit,hunc sapientem non posse supplere, & nihil posse
facere,ad hoc facit tex.in l.Diuus.ff.de testa.milit.& uide Card.in consi.60.colu.1.Et dum pos-
tea subiungit Bar.hunc sapientem posse ea supplere,quæ sunt de consuetudine,uide Alex.in l.
2 ij.§.fi.col.2.& seq. ff.qui satisda.cog. Sic etiam ex more regionis censetur testator legare illud
quod est plus,non autem id quod minimum est. Soc.in consi.247. in 1.vol. Ad rem facit,quia
tanta est uis consuetudinis,ut notarius semper rogatus esse censetur apponere in instrumen-
to clausulas consuetas. et quamuis fuerint prætermisse,tamen habentur pro positis in instru-
mento.Soc.in consi.101.col.2.in 3.vol.Feli.plenè in c.cum.M.Ferrar.nu.7.de consli. Declata
tamen hoc procedere circa generalia,non autem circa substantialia,ut per Feli.ibi,num.15.&
de hac re uide quæ posui ad Bar. in proœm. fforum.
- 3 **Bar.** in ead.l.col.fia. vetf. ultimo quæro,inquit, testamentum, in quo instituti sunt pauperes
Christi,quos talis elegerit,ualere; quia non substantia institutionis, sed tantum electio persone
in alterius arbitrium confertur. vide pulchrè Ange.in consi.201. & ad hoc optimè facit tex.in
Lynum ex familia.§.1.ff.de leg.2.& quod per illum tex.decidit Abb.in cap. In causis, col.3.de
elect.& in consi.11.in 2.uol.& omnino Soci.in consi.114.in 3.vol.Et dum Bar.subiungit,quæ-
do testator instituit pauperes Christi,quos talis elegerit, qui sint conueniendi anrequam pau-
peres eligantur.& dicit huiusmodi relictum dicitur factum ad pias cau-
sas,& de illo poterit se intrinicare de cefanus,ut ait Ang.in d.cons.201.id quod fortè uide-
tur superioribus decisionibus tefragari.& maximè d.lunum ex familia.§.1. quid si legatum ef-
fet factum de aliqua re distribuenda inter personas, quas testator in arcanis dixerat legatario,
& ante distributionem moritur legatarius,an legatum pertineat ad hæredem testatoris,an ue-
rò ipsius legatarij? vide Raph.Cuma.in consi.108.
- 4 **Bar.** in ead.l.col.fia. vetf. ultimo quæro,inquit, testamentum, in quo instituti sunt pauperes
Christi,quos talis elegerit, qui sint conueniendi anrequam pau-
peres eligantur.& dicit huiusmodi relictum dicitur factum ad pias cau-
sas,& de illo poterit se intrinicare de cefanus,ut ait Ang.in d.cons.201.id quod fortè uide-
tur superioribus decisionibus tefragari.& maximè d.lunum ex familia.§.1. quid si legatum ef-
fet factum de aliqua re distribuenda inter personas, quas testator in arcanis dixerat legatario,
& ante distributionem moritur legatarius,an legatum pertineat ad hæredem testatoris,an ue-
rò ipsius legatarij? vide Raph.Cuma.in consi.108.

Summarium in l. si quis ita scripserit. ff. de hæred. institu.

- 1 **Conditio cuius euentus nihil operatur, non expectatur.**

Bar. in l. si quis ita scripserit. ff. de hæred. institu.

- 1 **BAR.** in d.l. si quis ita scripserit, sic ait in summa: Non expectatur conditio, in cuius euentus
nihil operaretur. vide quid ex isto tex.inferat Oldr. in consi.22.& seq.

Summarium in l. hæreditas ex die. ff. de hæred. institu.

Hæres quando possit institui ad diem.

- 2 **Institutus in femine usque ad pascha, & post pascha Seium in eodem semisse, & Caium in alio semisse
simpliciter, institutio ualet.**

Bar. in l. hæreditas ex die. ff. de hæred. institu.

- 1 **BAR.** in d.l. hæreditas ex die, tractat an & quomodo possit hæres institui ad diem. de qua
re uide Alex. in consi.253. viso themate, in lib. primi & secundi uolu. Ad id uerò quod in sequi-
oppoñit inquit Bar. de die incerto, & de ecclesia, siue monasterio instituto post mortem alicuius,
uide Alex. in l. pactum quod dotali, col. fi. C. de pact. & in l. extraneum. C. de hæred. insti. Aret. in
consi.16.& omnino Dec. in consi.597. ubi agit de testatore, qui instituit uxorem in uita, & post
mortem instituit hospitale. et quid si instituat filium hæredem uniuersalem, & uxorem in uita.
- 2 **Bar.** in ead.l. in fi. dicit, si testator instituit Titium in femine usque ad pascha, & post pa-
scha Seium in eodem semisse, & Caium in alio semisse simpliciter, ualet institutio. vide ad hæc
Alex. in consi.305. Circa primum, col. pen. in lib. primi & secundi uolu. & in l. extraneum, col. 2.
& seq. C. de hæred. insti. Paul. de Cast. in l. certi. C. de testa. & Corn. in consi.60. in 1. uolu. Et quia
Bar. præsupponit, neminem posse decedere pro parte testatum, & pro parte intestatum; Limi-
ta hoc not. ut per Alex. in consi.82. in 4. uol. & addita ad Alex. in consi.11. col. 2. in 3. uol.

Summa-

Summarium in Lex factio. ff. de hæred. instit.

- 1 *Institutio plurimum ex rebus certis ualet, & sunt hæredes equaliter.*
- 2 *Destinatum ad aliquid an pro facto habeatur.*
- 3 *Legitima filij est quarta bonorum deducto ære alieno.*
- 4 *Hæres institutus in re certa potest propria auctoritate rem illam capere.*

Bar. in l. ex factio. ff. de hæred. instit.

- 1 **BAR.** in d. l. ex factio, sic ait in summa. Institutio plurimum ex rebus certis ualet, et sunt hæredes equaliter. De his omnibus, quæ hic habentur apud gl. & Bar. uide per eos, & per doct. in l. quoties. C. de hæred. instit. & dum subiicit Bar. tunc dici esse ibi ubi perpetuo esse debet, non autem ad tempus: uide Bar. in consi. t. 4. col. 3. in 2. vol. Arct. omnino in consi. 21. colu. fi. Ant. de Butr. in consi. 9. Fel. in c. cum adeo. col. 2. de rescrip. Capr. in consi. 45. Ad rem faciunt trad. per Alex. in consi. 100. col. 3. in 3. uol. & in consi. 97. Aliàs de facto, eod. vol. nu. t. 4. ubi tradit an destinatum t ad aliquid, habeatur pto facto, de qua re est tex. sing. in l. iij. §. quid ergo. ff. de contr. iudic. tut. ubi habetur, pecuniam destinaram ad emptionem rei immobilis inter immobilia annumerari. & illud tex. ait esse sing. Rom. in suo sing. t. o. 3. incip. Tu habes. ubi uide omnino ibi addita per Castill. & Alex. in consi. 129. in 7. uolu. ubi inquit, quando aliqua res de uno loco ad alium destinatur, tunc casum superuenientem applicari ad locum, ad quem destinabatur, quamuis effectus sequutus non fuisset. & ex eius dictis ibi multa possunt decidi. & de hac re uide apud Fel. in d. c. cum adeo, nu. 3. & Soc. in consi. 249. col. antep. & seq. in 1. vol. Anch. in consi. 90. Bal. in consi. 485. in 4. vol. & Pau. de Cast. in consi. 239.
- 3 **BAR.** in ead. l. col. 2. uers. istud displicet, inquit, legitimam t filij esse quartam bonorum deducto ære alieno. uide Alex. in l. ita tamen. §. si patronus. ff. ad Trebell. col. 2. subiungit postea Bar. quartam bonorum deducto ære alieno non esse partem hæreditatis. De hoc dicto Barroli scilicet quartam partem bonorum, & sic legitimam, non esse quartam hæreditatis, sed bonorum: uide Ias. in §. actionum, col. 3. uers. item aduerte quod petitio hæreditatis, inst. de action. ubi sequitur Bar. & refert Angelum dicentem ita seruari in practica, licet ipse citer Angelum alibi contrarium sentientem. Hoc idem quod hic uoluit Bar. in l. quoties, colu. t. uers. sed parcar. C. de hæred. instit. ubi Ias. col. 4. uers. alias. & legitimam esse quartam bonorum infertur per argumentum ab augmento bonorum, ut per Curt. in consi. ultimo & in consi. 83. & per Crauer. in consi. t. t. & ad prædicta uide Soc. in consi. 30. col. t. 9. in 1. vol. Mari. Soc. iun. in cõl. 25. nu. 10.
- 4 **BAR.** in ead. l. & col. inquit, se putare hæredem t institutum in re certa posse rem illam capere propria auctoritate. hoc idem firmat Ias. in l. quoties, col. 6. uers. caue. C. de hæred. instit. ubi ponit rationem diuersitatis, quare hoc liceat hæredi & non legatario cum in reliquis æquiparentur. uide Alex. in l. nemo potest, col. 4. uers. quærit etiam Bar. ff. de leg. 1. & in d. l. quoties, & in consi. 305. Circa primum, in 2. dub. col. 2. uers. nec etiam, in libro primi & secundi vol. ubi ait * hanc esse * communem sententiam.

Summarium in l. qui filio. §. seruus. ff. de hæred. instit.

- 1 *Relicta in codicillis debent confirmari per aditionem hæred: atis ab intestato.*

Bar. in l. qui filio. §. seruus. ff. de hæred. instit.

- 1 **BART.** in d. l. qui filio. §. seruus, in fi. ait relictæ t in codicillis debere confirmari per aditionem hæreditatis ab intestato. uide Alex. in l. iij. ff. de leg. 1. Bal. in l. fi. col. 3. C. de petit. hæred. & in l. i. quis cum nullum. §. fi. ff. de iur. codicill.

Summarium in l. si paterfam. ff. de hæred. instit.

- 1 *Institutus, & substitutus non concurrunt propter repugnantiam iurium.*
- 2 *Institutus, ut pater, qui tamen sit filiusfam. quid iuris.*
- 3 *Vulgaris substitutio est, si hæres non erit, nec alium fecerit hæredem.*

Bar. in l. si paterfamiliās. ff. de hæred. instit.

- 1 **BAR.** in d. l. si paterfamiliās, in princ. in prima oppos. ponit unum casum, in quo institutus & substitutus

De hæredibus instituendis.

substitutus non concurrunt propter repugnantiam iurium, & alios duos casus in quibus similiter non concurrunt, docuit Bar. in l. j. col. 7. in ultima quæst. quartæ quæst. princip. uersic. item quæro. ff. de uulg. & pupill. ubi Ias. addit alios casus in uersic. item quærit. & ad solutionem quam hoc in loco tradit Bar. ad Lcū in testamento, uide Fulg. in cons. t. 2. & Anch. in cons. 10. & dū Bar. quærit cum gl. quid si institui liberum, quem putabam seruum, uide Ias. in Lcū proponas, in fi. C. de hæred. insti.

- 2 Bar. in cad. l. quærit, quid si institui t̄ quendam ut patrem, qui sit filius familiæ, & reprobat Iac. de Arcn. qui dicebat aliud in filio, & aliud in seruo, dicens idem esse in utroque casu, & se remittit ad ea, quæ dixit in l. si quis filium. ff. de acquir. hæred. ubi uideas Ias. in gl. j. col. 82. ubi ait quid de iure nouo, in quo filius est capax proprietatis, & usufructus pertinet ad patrem, an in illo usufructu locum habeat ista. l. ita ut patrem habeat pater, & patrem substitutus? uide eūdem Ias. in Lcū proponas, col. si. uersic. item ad de. C. de hæred. inst.
- 3 Bar. in ead. l. in ultima quæstione, ait, uulgarem t̄ esse substitutionem, si hæres non erit, nec alium fecerit hæredem. circa hoc uide Bar. in l. j. col. 5. per totam quartam quæst. princip. ff. de uulg. & pupill. ubi hoc respectu multas quæstiones & decisiones tradit, maximè hanc, ut hæres hæredis decedentis ante aditam hæreditatem transmittat ad hæredem, ita ut præferatur substituto, quia hæres facit alium hæredem. quam decisionem ponit etiam hic Bar. & uide Ias. in d. l. j. ff. de uulg. & pupill.

Summarium in l. paterfam. ff. de hæred. insti.

- 1 Ex facto alterius quis exheredari non debet.
- 2 Institutus sine alia uoluntate coram septem testibus exheredatus, utrum huiusmodi exhereditatio ualeat.
Bar. in l. paterfam. ff. de hæred. insti.
- 1 BART. in d. l. paterfam. sic ait in summa, Ex facto t̄ alterius alter exheredari non debet. ad istam. l. uide Bal. in cons. 268. in 5. vol.
- 2 Bar. in cad. l. col. si. quærit, si Titium t̄ institutum in alia uoluntate coram 7. testibus exheredo, utrum huiusmodi ualeat exhereditatio? uide Pau. de Cast. in cōf. 20. i. in 4. dub. & dum subiungit Bar. in uersic. certè istud, priuationem hæreditatis posse fieri ex iusta causa, non ex iniusta, uide Alex. in cons. 1. 38. colu. penult. uersic. quod ad aliud dubium, in 1. vol. & in cons. 194. & in cons. 199. in libro primi & secundi vol. ubi ait, talem pœnz adiectionem posse fieri etiam in co dicillis. & an talis dispositio ualeat in uita fideicommissarij, & in cons. 177. in 5. volu. & Aret. in cōf. 67. col. 2. & 5.

Summarium in l. si ita scriptum. ff. de hæred. insti.

- 1 Dilectio immo, est correctiua.
- Bar. in l. si ita scriptum. ff. de hæred. insti.
- 1 BART. in d. l. si ita scriptum, in princ. ait, uocem t̄ immo, esse correctiuam. uide eundem Bar. in l. Stichus. ff. de manum. testa. & in §. quibus. in 1. cons. C. aliquando etiam addit & copulat, ut in d. §. quibus, & in l. immo. ff. de liber. cat. & in l. iubemus nulli. §. Iconomus. C. de sacros. eccl. & ibi Bar. & de huius uocis significatione, uide gl. in c. prædicator. 16. quæst. prima, quam citat Bal. ut sing. in l. j. col. 2. C. de furt. & dum infert Bar. hic ad testem, qui dicit sic, aut sic, ut stet ultimo dicto, uide pulchrè Ias. in l. j. colu. fin. C. de furt. & Specul. in tit. de teste, Abb. in c. accedens, j. ut lit. non cont. & in c. graue, in gl. t. de præben. & in c. innotuit. de elect. & Imolin. liudex postquam. ff. de re iud.

Summarium in l. his uerbis. ff. de hæred. insti.

- 1 Verbum relinquo, importat institutionem.
- Bar. in l. his uerbis. ff. de hæred. insti.
- 1 BART. in d. l. his uerbis, in principio quærit, an uerbum, t̄ relinquo, importet institutionem? De hac re uide Ias. in auth. nouissima, uersic. ultimo. C. de inoff. testa. Alex. in l. nam quod. §. non omnis, in 4. notab. ff. ad Trebell. & distinctionem huic similem tradunt doct. de uerbo, lego, ut per Alex. in l. j. col. 1. ff. de leg. 1. & in cons. 76. Ponderatis his, in 3. vol. & de uerbo, relinquo,

linquo, maxime relato ad dotem. vide eundem Alex. in consi. 212. Viso consilio, in libro primi & secundi volu. & in consi. 321. Viso themate, in eod. lib. in consi. 17. Ponderatis, in 3. vol. & in consi. 103. Viso & diligenter, in 4. vol. Et de uerbo, habeant, uide Alex. in consi. 168. Ponderatis in 5. vol. & ad prædicta uide Corn. in consi. 180. in ult. dub. in 4. vol. & Soc. in consi. 33. colu. 5. in 1. vol. item scias uerbum relinquo, proprie non uerificari nisi in ultima uoluntate. Alexan. in consi. 168. in libro primi & secundi uol. de qua re uide doct. in Lunum ex familia. ff. de leg. 2. & Bart. in l. illa institutio, supra eod. tit. & in l. cum his, in principio, & ibi doct. ff. de tranfact.

Summarium in d. l. his uerbis. §. institutio. ff. de hæred. inst.

- 1 *Verba maledictionis uniuersalia non uiciant institutionem.*

Bar. in d. l. his uerbis. §. illa institutio. ff. de hæred. inst.

- 1 **BART.** in ead. l. §. illa institutio, ait, uerba maledictionis t uniuersalia non uiciant institutionem. Adde quod si aliquis maledicit filium suum, non propterea eum censetur exheredare: sicut neque benedicendo censetur illum instituere hæredem: ita sing. ait Bal. in præmio Decretal. col. pen. & si tamen in sacris antiquorum literis contrarium erat sancitum, ut uidere est Genes. 27. & in c. quoties. 12. q. 5.

Summarium in l. si alienum. ff. de hæred. inst.

- 1 *Monachus institutus, ita tamen ut monasterio nihil inris acquiratur, huiusmodi institutio an ualeat.*

Bar. in l. si alienum. ff. de hæred. inst.

- 1 **BART.** in d. l. si alienum, querit, si aliquis instituit t monachum, ita tamen ut monasterio nihil iuris acquiratur, an ualeat huiusmodi institutio? uide Abb. in c. 2. de stat. monach. & in simili quæst. uide Bar. & latius Ias. in auth. ingressi. C. de sacros. eccles.

Summarium in d. l. si alien. §. in extraneis. ff. de hæred. inst.

- 1 *Capacitas tempore testamenti, et adita hereditatis in extraneis hæredibus requiritur.*

Bar. in l. si alienum. §. in extraneis. ff. de hæred. inst.

- 1 **BART.** in ead. l. §. in extraneis, sic ait in summa. In extraneis t hæredibus requiritur capacitas tempore testamenti, & mortis, & aditæ hereditatis. uide Ias. in l. ij. ff. de uul. & pupill. col. 3. Et de hoc, quod mutatio conditionis instituti uiciet institutionem & quando, uide Bart. in l. Gallus. §. forsan. ff. de liber. & posth. ubi Ias. col. 3. in 1. notab. Quatenus autem requirit inspicendam esse capacitatem tempore testamenti, uide Bar. in d. l. Gallus. §. nunc de lege, & ibi Ias. col. 3. ubi duobus modis limitat. & Bar. in d. l. ij. ff. de uul. & pupill. colu. 2. uersic. quæro quo tempore, & ibi Ias. col. 4.

Summarium in l. pater filio. ff. de hæred. inst.

- 1 *Primum testamentum tollitur, per secundum si possibile est ut ex eo secundo hereditas adeatur.*

Bar. in l. pater filio. ff. de hæred. inst.

- 1 **BART.** in d. l. pater filio, inquit, primum t testamentum tolli per secundum, si possibile est ut ex secundo adeatur hereditas. uide Alex. in cons. 87. in 3. vol.

Summarium in l. si is qui soluendo. ff. de hæred. inst.

- 1 *Institutio illius serui prauales qui fraudandorum creditorum causa institutus non reperitur.*

Bar. in l. si is qui soluendo. ff. de hæred. inst.

- 1 **BART.** in d. l. si is qui soluendo, sic dicit, illius serui t institutio praualet, qui fraudandorum creditorum causa institutus non reperitur. uide Alex. in l. sancimus, col. 1. C. de hæred. inst.

Summarium in l. liber homo. §. Titius. ff. de hæred. inst.

- 1 *Coniuncti duo habens semissem, & unus disiunctus habet alium.*

Bar. in l. liber homo. §. Titius. ff. de hæred. inst.

- 1 **BART.** in d. l. liber homo. §. Titius, sic ait in summa. Duo t coniuncti habent semissem, & unus disiunctus habet alium. uide Alex. in cons. 56. in 4. vol. & Rom. in cons. 405.

Summarium in l. qui uolebat. ff. de hæred. inst.

- 1 *Verba muniatiua per modum cause dispositionem inducunt.*

De hæredibus instituendis.

Bar. in l. qui uolebat. ff. de hæred. inst.

- 1 **BART.** in d. l. qui uolebat, ait, uerba t̄ enunciatiua prolata per modum causæ dispositionem inducere, ut ibi per eum. vide Alex. in consi. 46. col. 2. in 1. vol. & Aret. in consi. 65. col. 2.

Summarium in l. in tempus. ff. de bare. instit.

- 1 *Institui quis potest in tempus quo capere poterit.*

Bar. in l. in tempus. ff. de hæred. inst.

- 1 **BART.** in d. l. in tempus, sic inquit. Potest quis institui t̄ in tempus in quo capere poterit, ista. Ad hoc solet asserri; paria esse aliquid fieri tempore licito, & differri in tempus licitum. Limita hoc non procedere ubi de præsentī aliquid turpe contineret, tunc enim cum lex resistat à principio, resistit etiam ex post facto, ut per Ias. in l. si. col. 3. in 4. notab. C. de pact. ubi est exemplum. Alio modo limitat Ias. in l. Gallus, in prima lectura in princ. col. 3. uerf. ex quo infertur. ff. de liber. & posthum. ut non procedat quando lex à principio resistit, ut ibi uidere est in nepote, qui institui non potest conferendo institutionem in tempus, quo erit suus. Ad istam regulam uide Bar. in l. cum filiusfamilias. §. si. ff. de verb. oblig. Ias. in l. j. §. nunciatio, col. 6. uerf. secundò, de oper. nou. nunc. & uideas etiam Alex. qui limitat in l. inter stipulantem. §. sacram, col. 2. ff. de verb. oblig.

Summarium in l. eius. ff. de bare. instit.

- 1 *Posthumus alienus institui quamuis non possit, tamen eius seruus institui potest.*

Bar. in l. eius. ff. de hæred. inst.

- 1 **BART.** in d. l. eius, in fin. ait, quamuis posthumus t̄ alienus institui non possit, tamen seruum eius posse institui, uide Ias. in l. Gallus, in principio in prima lectura, col. 3. uerf. limita. ff. de liber. & posthum.

Summarium in l. hæreditas. ff. de bare. instit.

- 1 *Testator si dixit committo tali Abbati ut det centum fratribus Prædicatoribus, per hoc Abbas non uidetur instituens.*

Bar. in l. hæreditas. ff. de hæred. inst.

- 1 **BART.** in d. l. hæreditas, inquit, si testator t̄ dixit, Committo tali abbati ut det centum fratribus Prædicatoribus, quòd per hoc Abbas non uidetur institutus. Et si testator insit bona sua per Titium inter pauperes esse distribuenda, propterea Titium non esse hæredem, sed loco hæredis haberi: & propterea eum agere & conueniri posse: uide Alexand. in consi. 49. col. pen. in 1. vol. & in consi. 12. col. 2. in 3. vol. & Bar. in l. Centurio. col. 6. ubi Ias. ff. de uulg. & pupil.

Summarium in l. captatorias. ff. de bare. instit.

- 1 *Testator institutus pauperes eligendos per Guardianum fratrum Minorum, institutio ualeat.*

Bar. in l. captatorias. ff. de hæred. inst.

- Ad** declarationem huius, uide Corn. in consi. 150. in 1. dub. in 4. volum. & dum subiungit
1 Bar. si testator t̄ instituit pauperes eligendos per Guardianum fratrum Minorum, institutionem ualere; quia substantia institutionis non confertur in tertiam personam, sed eius tantum electioni committitur. Ad hoc facit tex. in l. unum ex familia. §. 1. ff. de leg. 2. iunctis ijs, quæ potui in lucubrationibus in Lilla institutio, supra eod. tit. & quando uoluntas dicatur captatoria, & non, si confertur in arbitrium alterius, uide Ang. in consi. 201.

Summarium in l. si quis solidum. ff. de bare. instit.

- 1 *Introductum in lesionem unius an debet in alterius odium retorqueri.*

Bar. in l. si quis solidum. ff. de hæred. inst.

- 1 **BART.** in d. l. si quis solidum, inquit id, quod t̄ in lesionem unius est introductum, non debere in alterius odium retorqueri. uide multa similia apud Felium in c. dilectus, 2. col. 2. cõclusionne quarta de rescript.

Summarium in l. esse toto. ff. de bare. instit.

- 1 *Ex scriptura declarata agendum, non ex scriptura declarante.*

- 2 *Expressum non dicitur id, quod fit per relationem ad acta, quando aliquid non patet esse exprimendum.*

- 1 *Referens se ad aliquam scripturam, an ea quando censeatur confiteri ea, qua in dicta scriptura continentur.*
 4 *Ex scriptura declarata ad hoc ut agi possit, exigi, ut probata sint omnia qua in scriptura declarante continentur.*

Bar. in l. asse toto. ff. de hære. inst.

- 1 **BART.** in d. l. asse toto, inquit, agendum f. esse ex scriptura declarata, non ex scriptura declarante. Huius dicti ratio est, quia scriptura declarata dicitur esse in declarante, ut in hoc tex. & in l. si ita scripsero. ff. de cond. & demonst. & in l. ait prætor. §. si iudex, ubi l. asin. 1. notab. col. 3. l. ff. de re iudic. & ibi in fine ait, non semper esse æqualia, nominatim exprimere, uel per relationem. & ideo limitat prædictam conclusionem non habere locum, quando aliquid datum esset pro forma; quoniam per relationem ad aliud adimpleri non posset. & expressum f. non dici id, quod sit per relationem ad acta, quando aliquid nominatim est exprimendum: tradit Ang. in l. ubi autem non apparet. §. illud. ff. de verb. oblig. & Dec. in l. j. C. de erro. calc. ubi declarat, & uide omnino. Et de hac re, scilicet, in una scriptura id contineri, quod continetur in alia, ad quam refertur, & relatum esse in referente, & ita paria esse aliquid esse certum per se, uel per relationem ad aliquid certum: uide l. asin loco præfato, sed huic regulæ reluctatur, quia si sententia aliquam qualitatem exprimeret, ualida esset, tamen si refertur ad instrumentum uel ad aliud, quod in iudicio productum non fuerit, irrita est, ut habetur apud l. asin. l. ait prætor. §. si iudex. col. 3. in par. glo. ff. de re iudic. cogita. Et de regula huius. l. uide Dec. in conf. 47. & in conf. 64. & in conf. 278. in fi. l. asin. l. ubi autem non apparet. §. illud dubitationem recipit. ff. de verbo. obligat. & an & quando f. referens se ad aliquam scripturam censeatur confiteri ea, quæ in dicta scriptura continentur, uide Fel. in c. venerabilis, de except. quid autem de relatione facta in quacunque re uide l. asin. l. admonendi, in gl. 1. ff. de iureiur. ubi tradit etiam, quid si illud, ad quod refertur, non reperitur. Et ad prædicta uide Alex. in conf. 267. Visto titulo, in libro primi & secundi vol. & in conf. 97. Aliis de facto, in 3. vol. ubi ait, ad hoc f. ut agi possit ex scriptura declarata, enigi, ut probata sint omnia, quæ in scriptura declarante continentur. Soci. in conf. 89. in 1. vol. Dec. in conf. 100. col. 7. Corn. in conf. 93. in 4. vol. Bald. in conf. 99. in 1. vol. & in conf. 215. eod. vol. col. 3. & seq. & in conf. 110. eod. vol. & in conf. 33. in 5. vol. & quædo agatur ex confirmato uel confirmante uide Bar. in l. furti. ff. de his qui not. infam. & in l. j. ff. de re iudic. ubi l. asin. l. ultra ea quæ hic habentur in apostill. ad Bar.

Summarium in l. si non lex. ff. de hære. instit.

- 1 *Leges quando plures concurrunt ad unum effectum uirtus alterius remanet.*
 Bar. in l. si non lex. ff. de hæred. inst.

- 1 **BART.** in d. l. si non lex, ait, quando plures f. leges concurrunt ad unum effectum, si cessat una, uirtutem alterius remanere: uide Anch. in conf. 2. in fi. ubi per istum textum dicit, quamuis una lex tollit indultum à se in aliqua re, ut puta pœnam, tamen non tollit aliam legem quæ idem constituebat:

Summarium in l. Lucius. ff. de here. instit.

- 1 *Testatoris mens, si in qualibet parte alternatiue non uerificatur, disunctiua accipitur pro cõiunctiua.*
 1 *Filij positi in conditione, an censeantur uocati.*
 1 *Duo uincula uno sumi fortiora, & potentius operari debent.*
 4 *Filij positi in conditione, censeantur uocati, quando ipsi datus est substitutus. Item quando positi essent in conditione in genere masculino. nu. r.*
 6 *Tacitum ad excludendum alium non est tanta potentia sicut expressum.*
 7 *Filios positos in conditione, proculdubio substitutus testator præstat.*
 1 *Voluntas testatoris consequens est, ut adimpleatur.*
 9 *Voluntas testatoris ubi aliter impleri non potest, tunc propria uerborum significatio uiolanda est.*
 10 *Verba non debent esse inania, sed aliquid operari.*
 11 *Actio ubicunque alicui negatur cõtemplatione alterius, ille semper est admittendus, qui excludit.*

De hæredibus instituendis.

12 *Ablatini absoluti conditionem important.*

13 *Masculus, & sœmina simul positi in conditione alter, debet sibi assumere, de natura alterius, quantum fieri potest.*

14 *Substitutio eadem non debet diverso iure censeri.*

15 *Plura quando ab eodem verbo reguntur, dispositum in uno censetur in alio repetitum.*

16 *Quales esse debeant coniecturæ relinquuntur arbitrio iudicantis.*

Bar.in l.Lucius.ff.de hæred.inst.

1 **BART.** in d.l.Lucius, in summa dicit, Si in qualibet parte alteræ naturæ mens testatoris non verificatur, disiunctam accipi pro coniuncta. De hac disiuncta, quæ resolvitur in coniuncta, vide Arer. in consi. 155. col. 3. Et quoniam ista. l. adduci solet ad probandum, nepotes appellatione filiorum contineri, vide Alex. in consi. 5. in 3. vol. Panor. in consi. 40. in 1. dub. in 1. vol. & Capr. in consi. 44. & Doct. in l. Gallus. §. instituens. ff. de lib. & posth. ubi la. in 4. colu. cum seq. Et attende, quia ubi expressa est qualitas aliqua, quæ in nepote non reperitur, tunc appellatione filiorum nepotes non continentur. Alex. in consi. 4. in 4. vol.

2 **Bar.** in hac ead. l. in flaggreddur illam profundam questionem: An filij positi t in conditione censentur vocati decidit simul cum gl. eos non vocari ex testamento, sed ab intestato. & quia Doct. uarijs in locis de hac re acerrime disputarunt, ego pauca quadam deligere constitui. In primis igitur dico contra istam decisionem gl. hic, in voce, liberos, uideri gl. in l. filios. famulias. §. cum quis. ff. de leg. 1. quam esse sing. ait Amanell. in suo sing. 15. pro qua faciunt trad.

* **per Curtium** in consi. 5. 1. ubi tenet magis veram & magis communem esse sententiam contra istam gl. hic. Id quod confirmari potest ex ijs, quæ docuit Corn. in consi. 22. in 2. vol. & in l. ij. C. de condit. inster. & multi alij, quos retulit Mari. Soc. in consi. 119. in 1. col. & alij quos ego inferius memorabo. Tamen idem Curt. in consi. 63. ait, pro ista glo. hic fuisse Romæ iudicatum in Rota. & eam communiter approbati in iudicijs & in scholis tradidit Alex. in consi. 139. in 6. vol. idem testatur Soc. in consi. 80. in 1. volu. & eam esse canonizatam inquit Dec. in consi. 422. & multi præterea alij, quos longum esset referre, hoc ipsum tradiderunt. Limita istam communem opinionem, & gl. hic, non procedere in descendantibus testatris, qui propter sanguinis coniunctionem semper censentur vocari, etiam si de illis nulla fiat mentio. l. cum acutissimi. C. de fideicom. l. cum aius. ff. de cond. & demonst. & utrobique duct. & hoc usque adeo uerum est, ut locum habeat etiam in legatis & fideicommissis particularibus, ut est tex. in l. generaliter. ff. de iur. autem. C. de hæred. inst. quem extollit Arer. in consi. 93. & ideo multo magis vocari esse intelliguntur, quando etiam expressè de illis facta est mentio ad finem, ut substituti

3 **excludantur**; nam duo t uincula. uno sunt fortiora, & debent potentius operari. §. sed hodie. inst. de adopt. & §. 1. in auth. de consang. & uter. fratri. Et hanc limitationem ad gl. istam tradit Salic. in l. j. C. de cond. inster. pro qua uideri poterunt trad. per Cassaneum in consi. 67. num. 32. versu. tertio est tex. & ista limitatio urgenti ratione corroboratur; nam hic & uocatio tacita, quæ ob coniecturatam voluntatem testatoris inducitur à lege, d. l. cum acutissimi, & expressa mentio eiusdem testatoris concurrunt. sed ubi tacitum & expressum sunt coniuncta, tunc semper uehementissimè operantur; ita ex multis concludit Soc. in consi. 75. col. 2. in fi. & col. seq. in 1. vol. & Dec. in consi. 63. & est tex. in §. sanctissimas, in auth. de alien. & emphy. Et propterea iniquum præfari consulentes, rem subiectam restitutioni, quæ tacite prohibita est alienari, si etiam expressè alienari prohibeatur, tunc eam ratione huius concursus alienari non posse, etiam in casibus alioqui permisis. quare ita & in proposito casu est longè facilius concedendum: quia si hoc procedit ibi, ubi agitur de prohibitione alienationis, quæ sui natura restringi bilis est, ut aiunt omnes, in l. filiusfam. §. Diui. ff. de leg. 1. multo magis debet hic militare favore filiorum & descendantium, quibus omnis quæ uoltra fuit, ex uero paramus, ut habetur in l. nihil. §. sed nunquid prætor. ff. de bon. lib. Et pro hac limitatione optime faciunt tradita per Alex. in consi. 330. Viso titulo questionis. col. 2. in libro primi & secundi volu. Item limita eam non

4 **habere locum**, quando t istis filijs positis in conditione datus esset substitutus, quia tunc censentur

sentur uocati ita Alex. in consi. 64. Difficultas, col. fi. in 5. vol. ubi sequitur Bar. in l. Centurio, col. 1. 3. uerſi. quero ulterius. ff. de uul. & pupill. & ibi refert ita etiam conſuluiſſe Anch. in cōſ. 70. quam opin. defendit Soc. in l. cum filioſ familiaris. ff. de leg. 1. dicens temporibus ſuis pro ea ab omnibus ſerè doctōribus Italiæ fuiſſe conſultum. & idem tenet in d. l. cum auus, col. fin. Atte-
 * tēde tamen quia hoc Bartoli documentum * communiter reprobatur, ut in d. l. Centurio, af-
 firmant Alex. & Iaſ. & contra illud multoties conſuluit Alex. idem comprobat Iaſ. in conſi. 35. in 3. vol. ubi latè aperuit in hanc ſententiam communiter iurum eſſe. ſic etiam ſentit Soc. in cōſ. 104. in 3. vol. & Dec. in conſi. 291. Rurſus limita iſtam gl. non procedere, ubicunq; filij poſi-
 5 ti eſſent in conditione in genere maſculino: ita ex mente Guid. Pap. tradidit Dec. in conſi. 270. & in conſi. 216. nu. 2. & in conſi. 546. ubi reſellit quædam obiecta, quæ contra hanc opi-
 nionem adducebantur. idem confirmat in conſi. 574. nu. 6. & in conſi. 178. nu. 12. & in conſi. 655. & quamuis contrariū ſenſiſſe uideatur idem Dec. in cōſi. 218. in cōſ. 323. & in conſi. 377. tū de huius limitationis ueritate uide omnino Maria. Soc. inni. in conſi. 118. & in conſi. 119. & Curt. iuni. in l. emancipata. C. qui admi. ubi ait, ita fuiſſe iudicatum Brixiz, & ita conſuluiſſe præ-
 clariorū Doct. Italiæ. Et eſto quòd iſta limitatio procedat, tunc alia ſuboritur difficultas: an iſta qualitas maſculinitatis tacite ſubintellecta idem operetur, quòd expreſſa? ut puta, ſi ſtatu-
 to cautum eſt, extantibus maſculis fœminas à ſucceſſione excludi: nam tunc teſtator cenſetur uoluntatem ſuam cum diſpoſitione ſtatuti conformare uoluiſſe, ut ait Bar. ad quem alij acceſ-
 ſerunt in l. hæredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebell. & propterea à loquendo de filiis ſimpliciter, uide-
 6 tur ſenſiſſe de maſculis. Quid dicendum? Ego puto qualitatē hanc tacite ſubintellectam non poſſe operari excluſionem ſubſtituti: nam quòd ad alium excludendum non eſt tantæ po-
 tentiæ tacitum ꝑ ſicut expreſſum, ut uidere eſt in tacita pupillari, quæ matrem excludere non po-
 teſt, & tamen expreſſa eam excludit, ut per Socin. & alios, in l. j. ff. de uul. & pupill. ſimiliter
 conditio ſubintellecta non facit actum conditionale, alioqui uerò expreſſa. Abb. in c. quem admodum, de iureiur. & alia multa poſſent afferri exempla, ſed præcedens, quòd loquitur in
 terminis excluſiuis, ſufficiat pro nunc: atque ita iſta limitatio non poterit uerificari, niſi quan-
 do expreſſe maſculi poſiti ſunt in conditione. Rurſus not. & uerè, ut arbitror, limitatur gl. iſta,
 ut locum non habeat, niſi quando poſiti in conditione poſſunt ſuccedere ab inteſtato, ſed ubi-
 7 cunq; ab inteſtato admitti non poſſunt, tunc neceſſariò dicendum uidetur, eos ex teſtamento uocari. Animaaduertendum enim eſt, teſtātorem, ꝑ qui ponit filios in conditione, proculdu-
 bio eos ſubſtituti prætuliffe: ita expreſſe habetur in hac. l. Lucius, in ſi. ibi. non enim fratrem ſolum hæredem prætulit ſubſtituti, ſed etiam eius liberos, idque omnes conſentiunt. Et quā-
 uis acerrime diſputent, quomodo uocentur, an ſcilicet ex teſtamento, uel magis ab inteſtato. tamen omnes conueniunt ut omnino ad hæreditatem admittantur: & ita inquit glo. hic. nec
 dicatur, eos non eſſe prælatos quando ſuccedunt ab inteſtato; quia immo creditur moriens
 eis legitimam hæreditatem relinquere, & hac ratione grauari poſſunt. l. conſiciuntur. ff. de iur. codicill. id quòd eſſe non poſſet niſi honorati eſſent. Lab eo. C. de fideicom. ijs ita poſitis ac
 8 præfixis, conſequens eſt, ut iſta uoluntas ꝑ teſtatoris adimpleatur. l. in conditionibus primum lo-
 cum. ff. de cond. & demonſt. §. diſponat, in auth. de nupt. Et quantum poſtremis hominum uo-
 luntatibus deferatur, traditum eſt in l. j. C. de ſacroſ. eccleſ. & ex hoc neceſſariò inferitur iſtos
 poſitos in conditione, ſi ſunt prælati ſubſtituti, neceſſariò admitti debere ex teſtamento, ſi ab
 inteſtato ſuccedere non poſſunt. ut puta, ſi dictum eſſet, ſi hæres meus ſine filiis & filiabus de-
 ceſſerit: & ſtatu cautum ſit, filias excludi extantibus maſculis uſque ad quartum uel quintū
 gradum, certè ſi extant, ille filia poſita in conditione, à ſtatu excluderetur: & ideo neceſſe
 eſt ut uocentur ex teſtamento, alioqui iſte tex. cluderetur, quia poſiti in conditione non eſſent
 prælati ſubſtituti. neque obſt. gl. hic, quia præſupponit eos poſſe ſuccedere ab inteſtato. &
 ideo cum adimpleatur uoluntas teſtatoris in hoc, quia poſiti in conditione etiam hoc modo ad-
 mittuntur ad hæreditatem, & ſubſtituti præferuntur, purarunt gl. & alij eam ſequentes, ut quā-
 tum fieri poteſt, uerborum proprietas non læderetur, quæ ea eſt, ut uerba conditionalia nihil
 ponant

- ponant in esse. l. si quis sub conditione. ff. de testa. tit. cum concord. sed ubi uoluntas testatoris aliter impleri non potest, tunc propriam uerborum significationem uiolandam esse docuit tex. in l. non aliter. ff. de leg. 3. quare concluditur, necesse esse sateri positos in conditione semper uocatos intelligi, quando non possunt succedere ab intestato. & ita uidetur sentire Raph. hic. Ista conclusio optimè comprobatur per ea quæ in simili casu docuit Feli. in rub. de probat. & ego latius dixi in lucubrationibus in Liliu. ff. de his, qui sunt sui uel ali. iur. ubi habetur, quæ uis conditio sit de forma, & ideo impleri debeat in forma specifica; & semper sit uerificanda in uera probatione, non autem in præsumpta: tamen quando in eo casu uera probatio non reperitur, præsumptam sufficere, ut est in conditione filiationis, quæ nisi præsumptiue probari non potest, id quæ, quia uerba non debent esse inania nullo pacto, sed aliquid operari. l. si quando, ubi Bar. ff. de leg. 1. ita hic nos quoque concedimus, positos in conditione non esse uocatos ex testamento sed ab intestato. Ceterum, si successio ab intestato locum habere non potest, tunc necesse esse, ut uocati intelligantur, ne testatoris uoluntas irrita sit. Accedat ad hæc, explorati
- 11 iuris esse, ubicunque alicui negatur actio contemplatione alterius, illum semper esse admittere dum, qui excludit. l. ij. §. si duo. ff. de collat. bonor. sed propter existentiæ eorum, qui positi sunt in conditione substitutus excluditur, ut hac. l. habetur, ibi prætulit & reliqua, igitur ipsi sunt ad mittendi eo modo quo admitti possunt, id quod confirmatur per Bar. in l. seruo legato. §. si testator. ff. de leg. 1. ubi colligit ex illo tex. quando aliquid aufertur alicui intuitu alterius, illum semper uocatum esse iuris interpretatione censeretur. & propterea in fert ad statum excludens feminas extantibus masculis, ut masculi uocati existimentur, tam & si positi sint in conditione;
- 12 nam ablatiui & absoluti conditionem important. la. testatore. ff. de cond. & demonstr. quare si in statuto, cuius materia restringibilis est, uerba conditionalia uocant masculos. ut ibi ait Bar. & in l. ij. ff. ad Tertul. ad quem alij * communiter acceperunt, teste Soc. in conf. 5. & in conf. 84; in 1. vol. ut latè probauit in d. l. ij. §. uidentum. ff. ad Tertul. multò magis uocari debent in testamento, quod latè solet interpretari. l. fin. ff. de const. princ. & ista conclusio probatur ex tradit. per Soc. in d. conf. 5. & in conf. 243. col. 10. in 1. vol. & Rom. in sing. 692. & omnino uide Alex. in conf. 197. col. pe. in 6. vol. Retenta ista cõclusionem dicendum est, eam procedere ubi solæ filie posite in conditione superessent. sed quid si filius & filia essent superstites, nam uterque positus est in conditione. & tamen filia excluditur ab fratre existente in eodem gradu, ita præcipiē te statuto, & ipse non prohibetur succedere ab intestato secundum glisfam, an isto casu ueniat ab intestato? & an femina tanquam semel exclusa debeat semper excludi: an uerò debeat post
- 13 masculum admitti? Resp. breuiter ex quo masculus & femina simul positi sunt in cõditione, alterum debere sibi assumere de natura alterius quātum fieri potest, per tex. sing. in l. qui patri. ff. de acqu. hæred. cum alijs allatis per Soc. in conf. 249. col. 5. uerf. 2. principaliter, in 1. vol. ubi casum similem decidit dicens, quamuis casus aliquis quando solus exprimitur a testatore certā habeat naturam, tamen quādo alteri casui habenti dissimilem naturam adiungitur, debere easdem qualitates nancisci, quas habet casus annexus. idem habetur per Bar. in l. Seiz. §. Caio. ff. de fund. instr. & in l. in repetendis. ff. de leg. 3. & in l. prætor. §. eritque differentia. ff. de ui bonor. rapita hic quamuis masculus, si solus esset, posset succedere & succederet ab intestato, tamen alioqui fit, quando simul cum femina fuit uocatus, quæ non nisi ex testamento potest succedere.
- 14 reman eadem substitutio non debet diuerso iure censeretur arg. l. cum qui xdes. ff. de usucap. id quæ in simili casu propter æqualitatem seruandam decidit Bar. in l. Lucius. col. 4. uerf. sed pone. ff. de uulg. & pupill. idem in simili docuit Soc. in conf. 104. in 3. vol. & ad rem faciunt trad. per Ias. in conf. 143. col. fin. in 2. vol. & ideo dixit Soc. in conf. 48. col. pe. & in conf. 33. in 1. vol. & in 5 conf. 66. col. 10. in 3. vol. quando plura t ab eodem uerbo reperiuntur, dispositum in uno censeretur in alio repetitum. Nec erit uerum feminam a masculo semel exclusam semper excludi, quia cum ita feminæ sicut masculi positi sunt in conditione, consequens est ut feminæ post masculos admittantur, ne uocatio facta expressè a testatore reddatur inanis, quæ in primis est attendenda, ut prædictum est. tamen cogita. Item limita prædictam cõclusionem non procedere quando

quando ex coniecturis apparet testatorem uoluiffe uocare positos in conditione, in qua te est leues sufficere asseruit Corn.in conf. 119.col.pe.in 2.uol. ad quem accessit Dec.in conf. 242.col.fi. vide eundem Corn.in conf. 97.in 1.uol.& in conf. 102.in 4.uol.& Curt.ioni. in conf. 87. Mari.Soc.iuni.in conf. 141.& in conf. 158.col.pe.in 2.uol.& Crauet.in conf. 62. & in col. 113. 16 quales autem hæc debeant esse coniecturæ, id esse relinquendum arbitrio iudicatis ait Soci- in d.l.cùm auus.col.fi.& Curt.in conf. 75. Alias quoq; limitationes ponunt doct. uarijs in locis, quas hic recensere nolui, cùm mentis meæ non sit uelle repetere istam.l. vide tñ aliquas apud Ias.& Dec.in l.j.C.de pact.& Soc.in d.l.cùm auus, ubi limitat per Ancha. in conf. 120. contra Philippum, & Alex.in d.conf. 164.col.fi. Raph.Cuma. in conf. 25.& per Ang. in conf. 38. & in conf. 236. Ad prædicta uerò, scilicet, de materia huius gl. uide Alex. in col. 105. in conf. 108. in 1.vol.in conf. 208. in conf. 330. & in conf. 344. in lib. primi & secūdi nol. & in conf. 24. in 1. vol. & in conf. 13.col. 4. in 4.uol. Fulg. in conf. 38. Ang. de Aret. in tract. de testa. in gl. in uoce, si- ne liberis, col. 1. & seq. Barb. in conf. 27.col. 15. cum duob. seq. in 1.uol. ubi tenet contra cōem opin. & uide Anch. in conf. 73. Corn. in l.j.C. de cond. infer. ubi refert multos supremos docto- res, & Collegium Florentinum contra cōem consuluisse, sed tñ gl. hanc cōiter teneri. uide etiā Barb. in d.l.cùm acutissimi, & Rom. in l. si cūm dotem in princ. ff. solu. matr. Petr. de Vbaldis in repet. c. Raynutius, de testa. Card. in conf. 6. Oldr. in conf. 2. in fi. & in conf. 94.col. 4. & in col. 141. Barb. in conf. 14.col. 4. inter consilia Alex. in 4.uol. Soc. in col. 5. dum loquitur de statuto. & in conf. 77. in 1.uol. & in conf. 80. & in conf. 249.col. 3. in 1.uol. & omnino in conf. 116. in 3.uol. Dec. in conf. 270. & in conf. 291. & in conf. 318. & Mari. Socin. iuni. in d.conf. 118. & in conf. 119. multa quoque alia possent ijs aggregari, quæ breuitatis causa omittuntur.

Summarium in l. iam dubitari. ff. de hæred. instit.

1 *Seruus institui potest sub conditione si uoluerit, & per hanc conditionem efficitur uoluntarium.*

Bar. in l. iam dubitari. ff. de hæred. inst.

1 **BART.** in d. l. iam dubitari, ait, seruum posse institui sub conditione si uoluerit, & per hanc conditionem effici uoluntarium. Dicat hanc conclusionem limitari, ut procedat solum in conditione potestatiua, quæ expressè in uoluntatem instituti confertur, quia tunc facit eum de ne- cessario uoluntarium, ut puta, si uoluerit, alioqui uerò si id fieret tacitè conditione uelata, ut si in Capitolium ascenderit, ut declarat Bar. in l. conditionibus pupillus. ff. de condi. & demonstr. in fi. ubi uideas quæ posui in lucubrationib. Tamen ista uidetur dura sententia. Et a duerte, quā & si ista cōditio, si uoluerit, item si hæres non erit, substituo talem, cōiter faciant institutum de necessario uoluntarium, tamen si factum est fideicommissum, eo casu cogi poterit institutus à fideicommissario adire hæreditatem, ut per Ias. in l. j. col. 19. in 6. q. Bar. ff. de uulg. & pupill. Itē illud, quod dicitur, ubi adest vulgaris substitutio, ibi datam esse licentiam abstinendi, procedit, quando in totum datus est uulgariter substitutus, alioqui uerò si in parte. Ias. in l. j. in 1. notab. ff. de acqu. hæred. Item procedit quando esset facta simpliciter uulgaris substitutio, alioqui ue- rò si facta esset etiam substitutio fideicommissaria. Soc. in conf. 8. in 4. uol.

Summarium in l. Pacumenius. ff. de hæred. instit.

1 *Falsa causa nititur institutionem, sed legata firma permanet.*

1 *Mens disponentis, qualis fuerit, ex præstationibus colligitur.*

1 *Dicta in præstationibus, an censantur in sequentibus repetita.*

1 *Præstationes in scriptis inspicere solent, quando de leui præiudicio ageretur.*

1 *Falsa causa, quare nititur institutionem, non legata.*

Bar. in l. Pacumenius. ff. de hæred. inst.

1 **BART.** in d. l. Pacumenius, ait, falsam causam utiari institutionem, sed legata firma per- manere. circa istam. l. uide Bar. in auth. ex causa, col. pen. & fi. C. de liber. præter. ubi dicit hic ef- se textum expressum, probantem legata peti actione ex testamento, non autem conditione ex lege. de qua te multi dubitarunt, & attende usque adeò legata ex secundo testamēto sustineri,

K ut uident

De hæredibus instituendis.

ut uitiat facta in primo testamento, ut hic est tex. vide ut per Bar. in l. si iure, col. 1. ff. de lega. 1. Tu adde glo. in §. si quis priore, in fin. quibus mod. testa. infirm. quæ uult, legata ex utroque testamento sustineri. Ad intellectum autem huius. l. vide latissime Soci. in l. demonstratio falsa, §. si ff. de condit. & demonstr. & scias legata, ut prædixi, in secundo testamento sustineri. quod intellige, nisi essent adeo magna, ut quasi totam substantiam exhaurirent: nam tunc uitiatur secundum testamentum etiam quod ad legata: ita sing. ait Bar. in d. l. demonstratio. §. quod autem iuris. & Roma. in sing. 2 §. 2. incip. Item limita.

- Bar. in eadem l. in 1. colu. tradit documentum illud, quod in ore omnium est, ex præfationibus & colligi qualis fuerit mens disponentis. ad idem est tex. in l. cum hi, in princip. iuncto uers. planè. ff. de transact. & ibi Bar. & hoc sequuntur omnes, ut declarat Soci. in consi. 24. ff. 4. uolu. Angel. in l. si seruus. §. si numerus. ff. de leg. 1. Ant. de Burr. in clemen. 1. de elect. Alex. in consi. 20. col. 2. in 1. uolu. & in consi. 149. Visis & diligenter, col. 2. in lib. primi & secundi uol. & in multis alijs consilijs. Multi præterea alij hoc idem tradiderunt, quos longum esset recensere. Ista tamen conclusio limitatur non procedere, quando dispositio est clara & specifica, ut inquit Imol. in d. clemen. 1. de elect. idque multis comprobatur exemplis scitu dignis Soci. in d. consi. 24. in 4. uolu. Sed hic opportunè quaritur, an in præfationibus & dicta, censcantur in sequentibus repetita? Bar. in l. Titia. §. idem respondit, ff. de uerb. obliga. distinguit, an ex intervallo, an
- * incontinenti. quæ quidem distinctio quamuis communiter teneatur, tamen à la. redarguitur in l. qui in aliena. §. si col. 78. uers. principaliter. ff. de acquir. hæred. & contra hanc Bar. decisionem uidetur glo. in l. transigere, in uerbo, non licet. C. de transact. ubi habetur, uerbum, pacisci, positum in præcedentibus, non intelligi in sequentibus repetitum. & ibi Bar. animaduertit ad illam glo. in col. fin. uers. quæro an pactum ualeat, ubi per istum tex. reprobat illam glo. Amplia hoc uult magis procedere, quando aduersatiua in sequentibus haberetur, nam tunc etiam si oratio esset perfecta, tamen repetitio fieret, nisi oratio esset perfecta determinatione, ut not. inquit las. in d. l. transigere, col. 7. uers. secundo habes. Accedat ad prædicta, simplicem responsum ampliare & restringi secundum interrogationem præcedentem. §. præterea. inst. de inutil. stipul. & ibi doct. Bar. sing. in l. si quis intentione. ff. de iud. Soci. in consi. 103. col. si. in 3. uol. & de hac re tradit Abb. in c. cum te, de re iud. in c. de muliere, de sponsi. Doct. in l. ut responsum, C. de transact. & in l. si defensor. §. qui interrogatus. ff. de interroga. action. & ad prædicta uide las. in l. si quis cum aliter, colu. 1. ff. de uerbo. obliga. & in l. cum quid, post Bar. & Alexand. ff. si cert. pet. & tex. in l. item quia. §. fin. cum ibi trad. ff. de pact. & Barto. in l. si tibi. ff. de action. Specul. in titu. de instrum. edit. §. 10. uers. item ex ciditur. & Innoc. in c. innotuit. de arbitr. Attende etiam quoniam in rescriptis & præfationes inspicere solent, quando de leui præiudicio age retur. l. j. & ibi Bar. in fi. C. de diuer. rescrip. & ad ea, quæ in hac. l. dixit Bar. vide Abb. in c. aduersus, de immunit. eccles. in c. ex multa, de uot. & uot. redemp. Imol. in c. pe. de cleric. coniug. Bar. in l. ambitiosa. ff. de decret. ab ord. faci. Rom. in consi. 16. & in consi. 54. in consi. 9. & in consilio 180. Card. in consi. 132. & in consi. 142. Ana. in consi. 64. Anch. in consi. 222. Discutendum est primò. & in consi. 299. præmitto. Aret. in consi. 108. & in consi. 133. col. 3. & textum, ubi Bar. in l. j. C. de impon. lucrat. de scrip. lib. 10. Dec. in consi. 10. col. 2. & in consi. 86. col. 5. in 2. dubio.
- 5 Bar. in eadem l. uers. quæro quæ est ratio, tradit rationem, quare & falsa causa uitiat institutionem, & non legata. De isto tex. opponit Bar. in auth. ex causa, colu. 4. uers. sed contra. C. de liber. præteri. & soluit ut ibi uidere est. & cogita, an non debeat teneri ad legatum tantum in primo testamento expressa, uel præsumpta uoluntate defuncti: quoniam in secundo maiora legata fecisse debuit, cum non haberet hæredem, quem cupiebat & uolebat: non enim tenet ista collectio, testator grauauit istos minus dilectos, igitur etiam illos ualde dilectos grauare uoluisse. sed Bar. in l. eam quam. C. de fideicommiss. posuit rationem subtilem, quam omnino uideas. De hoc tamen ut ad legata teneatur, Bald. hic limitat quando sunt facta nomine appellatiuo, alioqui uerò si proprio, de hoc uide las. in d. l. eam quam, in 2. & 3. col.

Summarium in rubr. ff. de uulgari, & pupill.

1 *Substitutio quid sit, & quot sint species institutionum.*

Lucubrat. in rubr. ff. de uulg. & pupill.

IRCA istam rubricam de natura & effectu cuiusunque substitutionis, ac uerò omnium intellectu, ac de uerbis obliquis & directis, & eorum significatione, uide latè apud Bald. in tracta. de substitutionibus, & quid sit substitutio, & quot sint species substitutionum, uide omnino Dec. in lin. testamento. C. de testam. milit.

Summarium in l. j. ff. de uulg. & pupill.

- 1 Si statuo tantum sit quemcunque teneri positionibus simpliciter respondere confirmando, uel negando, alioquin habeatur pro confessio. & aliquis respondendo dicit, nego me habuisse pecuniam, & si apparuerit me habuisse, dicto me eam expendisse in negocijs domini, habetur pro confessio; quia simpliciter non respondet.
- 2 Dicitio simpliciter, quid significet.
- 3 Expressum datur illud, quod in genere dicitur.
- 4 Expressa mentio si in aliquo casu requiritur, opus est eam sigillatim exprimere.
- 5 Substitutio breuiloqua & compendiosa completitur substitutiones expressas in genere.
- 6 Substitutio uulgaris si heres non erit, duos casus continet.
- 7 Substitutio uulgaris facta in uno casu, scilicet si heres esse noluerit, nunquid porrigatur ad alium casum, si heres esse non potuerit.
- 8 Promissio testatoris facta in uno casu porrigitur ad alium, in quo testator eodem modo uerisimiliter prouidisset, si de illo cogitasset.
- 9 Si testator non habens filios fratrem instituit, & eo moriente ante ipsum testatorem, illi substituit hospitale uulgariter, & per fideicommissum, & contingat testatorem prius mori fratre superstitente, qui postea decessit, hereditate non adita, hospitale admittendum esse, non autem heredem fratris.
- 10 Si testator filius instituit fratrem substituit, & si contingat eos mori ante se substituit Caium, & contingat fratrem superuivere testatori, sed adire nolle hereditatem, Caium esse admittendum.
- 11 Substitutio facta sub conditione, si filius non esset in rerum natura, trahitur ad casum in quo sit in rerum natura, & in pupillari aetate decedat.
- 12 Testator instituens posthumum, & ique decedenti in pupillari aetate, uel quandoocunque, substituit Titium; hac substitutio locum habet etiam si posthumus non nascatur.
- 13 Condicio quando est uoluntaria, tunc debet impleri in forma specifica.
- 14 Geminatio solet potentius operari.
- 15 Extensio dici non potest cum in utroque casu militat eadem ratio.
- 16 Si testator duobus substituit impuberibus uni uulgariter substituit, & alteri pupillariter, ab ista uulgariter expressa tacita in pupillarem excludi.
- 17 Substitutus sub conditione ex ex uidua pregnantem non nasceretur filius masculus, potest adire hereditatem, etiam ante euentum conditionis, quando ex dicto ipsius mulieris pregnantis, & ex assertionem mulierum peritarum creditur filiam esse nascituram.
- 18 Substitutio facta in uno casu, quando ad alium porrigatur.
- 19 Institutus, & substitutus, quando insimul admitti possint.
- 20 Testamentum, an possit assumere uires à tacita uulgariter.
- 21 Pater & filius pupillus si simul decedere contigerit, locus est pupillari substitutioni quod ad bona pupilli, & uulgaris quod ad bona fratrum.
- 22 Substitutionem uulgarem, qua impediunt, & extinguant.
- 23 Si pater filium emancipauit cui fecit substitutionem pupillarem, an tacita uulgaris in ea contenta extinguatur.

- 1 **BART.** in d. l. j. prope principium in uers. Expeditus de contrarijs, ait, si statuto t cautum est, quemcunque teneri positionibus simpliciter respondere confirmando uel negando, alioqui habeatur pro confesso. & aliquis respondendo dicit, nego me habuisse pecuniam, & si apparuerit me habuisse, dico me eam expendisse in negocijs domini, hunc haberi pro confesso; quia simpliciter non respondit. De ista questione uide Mattheus in singul. 37. incip. Nota quod si quis respondeat. Et de hac uoce, simpliciter, t uide aliqua per Bal. in l. j. col. 1. C. de adilitatio. Ang. de Aret. in §. is itaque inst. de iust. & iur. Bal. in c. super literis, col. 3. de rescrip. & in c. præterea, ubi Barb. in t. notab. de offic. delega. & est rex. iuncta glo. in c. accusatus, de hæret. in 6. in §. cum uero, & Fel. in d. c. præterea, col. 1. Alexan. in consi. 163. uisus his, in lib. primi & secundi uolu. ubi ait, aliquid non dici simpliciter fieri, ubi aliquid additur uel minuitur. & in l. Gallus. §. quidam, col. 2. ff. de liber. & posth. & in consi. 37. in §. vol.
- 3 **Bar.** in eadem l. col. 3. uers. ad quod sciendum, ait, expressum t dici illud, quod in genere dicitur. uide Alexan. in consi. 30. col. 4. in §. vol. & in consi. 75. col. 3. eodem uol. uide glo. in l. negocium, in uoce, speciali. C. de negoc. gest. & in l. si in uoce, specialiter. C. eodem tit. & Domi. de sancto Gemin. in cap. dudum, de præben. in 6. Et dicas expressum dici esse aliquid, quando ita constat de uoluntate exprimentis, ut intellectus non labore in intelligendo. ita Bald. in auth. hoc inter liberos. C. de testa. & Mari. Soci. iuni. in consi. 122. num. 2. 3. Item expressum dicitur etiam esse illud, quod sequitur ex eo, quod reperitur expressum. Iam hoc iure, infra eodem tit. Bal. in l. j. C. de his qui ant. aper. tabul. & Dec. in consi. 15. colu. fin. & in consi. 68. Attende tamen in proposita re, si in aliquo t casu requiritur expressa mentio opus est eam sigillatim exprimere, glo. in cap. inquisitores, de hæret. in sexto. proinde si Papa ecclesie privilegium confirmaret, & tenor in scripto non sit insertus, illa confirmatio nihil operatur. tex. est not. in c. p. de confirm. util. uel inutil. sed in contrarium uidetur esse glo. in c. Romanorum, in uoce, defunct. t 9. dist. quam sequitur Alex. in l. admonendi, col. 4. ff. de iureiur. & Fel. in c. translatio, uers. secundus casus, de confir.
- 5 **Bar.** in eadem l. & col. uers. His præmissis, dicit, substitutionem t breuiloquam & compendiosam completi substitutiones expressas in genere. Attende, nam ualde differt, an substitutio sit tacita, t expressa uerbis generalibus; quoniam tacita non excludit matrem testatoris, alioqui uero expressa, ut in hac ead. l. ait Bar. in colu. 2. uers. ulterius quæro. Item expressa uerbis generalibus non tollit suitatem, alioqui uero expressa in specie. Ita in l. si filius hæres, col. 2. uers. unde secundò. ff. de liber. & posth.
- 6 **Bar.** in ead. l. & col. uers. ad declarationem, inquit substitutionem t uulgarem, si hæres nō erit, duos casus continere; uel quia noluerit, uel quia non potuerit. uide Alex. in consi. 146. Videtur inspectis, in lib. primi & secundi uol. & Soci. in consi. 20. col. 6. in t. uol.
- 7 **Bar.** in eadem l. col. 4. uers. Hoc præmissis, quærit nunquid substitutio t vulgaris facta in uno casu, scilicet si hæres esse noluerit, porrigatur ad alium casum, si hæres esse non potuerit? & decidit ad eum dilatarı & porrigi. Adde tu rationem huius decisionis duplicem esse posse. Prima est tradita per glo. & docto. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. quia in substitutionibus lata fieri debet interpretatio. Alia est, quoniam prouisiu testatoris facta in uno casu porrigitur ad alium, in quo testator eodem modo uerisimiliter prouidisset, si de illo cogitasset. l. Titius. §. Lucius. ubi Bar. & alij. ff. de liber. & posth. & glo. in l. rale pactum. §. fin. ff. de pact. & Dec. in consilio 397. & ultra dicta per Alexand. hic, adde huic documento ea, quæ reddit Fulgo. in l. fin. C. de instit. & subtitu. dicens se consuluisse, si testator t non habens filios, fratrem instituit, & eo moriente ante ipsum testatorem illi substituit hospitale, uulgariter & per fideicommissum; & contingat testatorem prius mori fratre superstiti, qui postea decessit hæreditate non adita, hospitale admittendum esse, non autem hæredem fratris: quoniam, & si substitutio fuerit expresse concepta in casu quo frater testatori pramoriatur, eam tñ ad alium

- ad alium porrigi, in quo frater superuixit, sed nondum adita hæreditate decessit, per illum. l. fi. ad hæc accedat decisio Imol. in c. Raynutius, de testam. vbi ait, si testator f. filijs institutis fratre substituit, & si contingat eos mori ante se, substituit Caium, & contingat fratrem superuivere testatori, sed adire nolle hæreditatem, Caium esse admittendum. Prædicta confirmantur ex ijs quæ habentur apud Roma. in conf. 56. In casu propositæ quæstionis. vbi vult, substitutionem f. factam sub conditione, si filius non esset in rerum natura, trahi ad casum, in quo sit in rerum natura, & in pupillari ætate decedat, per tex. in d. s. & quid si tantum. & ad rem bene facit glo. in l. qui habebat, in uoce, impuberes. & ibi Imol. qui arguit à contrario sensu, infra.
- 12 eodem titulo. Adde etiam decisionem Bald. in dicta l. fin. C. de inst. & substit. de testatore f. instituente posthumum, ei que decedenti in pupillari ætate uel quando cunque substituente Titium, vt hæc substitutio locum habeat etiam si posthumus non nascatur, per Lex hæredati. §. si iuncta glo. & ibi uideas Imol. ff. de lega. primo. Facit etiam quod vult Bar. hic in ultima quæst. secundi effectus, & quod aiunt Bar. Ange. & posteriores in l. quandiu. in ff. de acquiren. hære. Ista tamen conclusionem limita ut hic per Alexand. & ad prædicta uide Federic. de Sen. in conf. 42. Alexand. in conf. 1. colu. 4. & sequ. in primo uolu. & in conf. 93. in 3. uolum. Capr. in conf. 44. col. 4. & in conf. 61. Fulgo. in conf. 46. & Socin. in conf. 28. & omnino in cõs. 140. in primo uolu. Attende hoc Bartoli documentum procedere solum, vt ipse loquitur, quando exprimitur unus de casibus necessarijs ad essentiam uulgaris substitutionis, qui uel sub capite impotentia, vel sub capite uoluntatis continentur: nam tunc prouiso facta in uno casu ad alium porrigi solet, vt inquit Bar. hic, ad quem alij * communiter accesserunt, & Socin. in dicto
- 13 conf. 140. in fin. sed quando conditio f. est uoluntaria, tunc debet impleri in forma specifica. l. Mæuius, & l. qui hæredi. ff. de condi. & demonstr. & ideo diligenter animaduertendum est, ne in facti contingentia decipiantur: nam aliqui casus uidentur necessarij ad essentiam uulgaris, & tamen sunt uoluntarij, & dilatarì non possunt: vt est si me uiuo moreretur, uel quod posthumus non nascatur in uita testatoris, uel quid simile. nam, & si ad essentiam uulgaris necesse sit, vt hæres non sit, uel quia nolit, uel quia non possit, tamen istæ qualitates de uita testatoris nil habent necessitatis, vt docuit Bar. cui cæteri consenserunt in d. s. & quid si tantum, in prima responsione, quam attulit ad l. commodissimè, de liber. & posthu. ait enim, ideo in illa lege casum omissum haberi pro omisso, quia ex quo posthumus simpliciter institui poterat, & tamen fuit institutus sub conditione si nascetur in uita testatoris, debere impleri in forma specifica; quia ista qualitas, de uita testatoris, est uoluntaria. id, quod est diligenter aduertendum, maxime pro intellectu eorum, quæ superius fuerunt allata. Præterea limita istam Bartoli conclusionem, vt locum non habeat, quando expressio unius casus de comprehensio in uulgari substitutione fieret adiectis uerbis, tunc & eo casu, quoniam tanta eorum uis est & potentia, ut quicunque alius casus, expresso duntaxat excepto penitus excludatur. ita Petr. de Anchaz. in confilio 256. Soci. in conf. 259. in primo uolu. cum subscript. sequ. Dec. in conf. 314. & in conf.
- * 315. & in conf. 334. vbi * omnes conueniunt, quemcunque casum excludi, quamuis alioqui ex natura ipsius dispositionis contineretur. Sed contra istam limitationem posset instari, & subtiliter considerari tex. in d. l. Gallus, iuncto §. & quid si tantum. ibi enim in principio illius. l. habetur, si testator dicat, si filius meus me uiuo morietur, tunc nepos, qui infra x. menses nascetur, sit hæres, & ita substitutio facta est cum illa uoce, tunc, tamen illa substitutio quæ fuit in casu mortis concepta, ad casum deportationis dilatur in d. s. & quid si tantum, quare cõtra prædictam limitationem tot & tantorum patrum autoritate inferri posset. Respondeo, obiectionem hanc tribus modis confutari posse, primo enim dico uocem illam, tunc, ibi nõ ad taxandum, & iudicandum casum mortis, sed ad ostendendum solam extremitatē temporis fuisse prolatam, vt scilicet nepos qui infra x. menses nascetur, tunc, hoc est, à tempore mortis filij: ita exponit ibi glo. in uoce, tunc. Et aduerte quia gl. primo loco dicebat. tunc, id est, eo casu, ut est res, de qua nunc agitur. sed gl. ab hac interpretatione recedit, dicens, tunc, scilicet à tempore mortis filij. quapp cū ista nouissima sit illius glo. explicatio, ei est innitendū, ut hñ in l. bona fides.

De uulgari & pupillari.

- ff. depof. & per glo. in l. qui filium. §. 1. ff. ad Trebell. & ideo cū illa uox ad folam temporis extremitatem fuerit a testatore ipfo relata, confequens eft, ut ultra eius intentionem non debeat operari. l. non omnis. ff. si cert. peta. fed in propofito cafu uerba hæc ad taxandum & limitandum cafum expreffum prolata fuerunt, igitur &c. Secundò dicimus, eſto etiam, quòd uox illa in d. l. Gallus, poſita fuiſſet, ut & nos loquimur, tamen mirum non eſſe, ſi ibi à lege ipſa extenderetur: quia hoc idem & de uoce taxatiua traditum eſt, quæ à lege dilatari poteſt, quamuis ſui natura quoſcunque alios cafus excludat. Lob. æs. & ibi glo. & Bar. C. de prædi. minor. & Bar. in l. ſerui nomine. ff. de uſucap. fed nos agimus de extensione, quæ fieri debet ab homine. Poſſet poſtremò etiam reſponderi, in d. l. Gallus, tantum illam uocem, tunc, fuiſſe prolatam, hic uerò dictum eſt, tunc & eo caſu, quæ quidem geminatio ꝑ ſolet potentius operari, ut per Bar. in l. cū ſcimus. C. de agrico. & cenſ. libro 12. & per docto. in l. Baluſta. ff. ad Trebell. & in terminis noſtris præciſe ſuper hac geminatione, tunc & eo caſu, facit uim Dec. in dicto conſilio 315. Præterea animaduertendum eſt in propoſito caſu non ſubelle tantam rationem extensionis, quanta eſt in dicto §. & quid ſi tantum. ibi enim caſus mortis naturalis ad mortem ciuilem ideo dilatur, quia ſola ſuitas, non autem hæreditas conſideratur. neceſſe enim erat poſthumum, qui hæres erat inſtituendus, eſſe ſuum, ac primum gradum obtinere. proinde cū ibi duntaxat ad ſolam ſuitatem intentio dirigatur, placuit legiſlatori etiam deportationem atque emancipationem contineri, cū filius hoc pacto non minus deſinat eſſe ſuus, quàm ſit eueniente caſu mortis naturalis. Quinimmo iſta uerè extenſio ꝑ dici non poteſt, cū in utroque caſu militet eadem ratio, ſecundum glo. in cap. 1. de tempor. ordin. in ſexto. & Felin. in cap. licet undique, de offic. delega. iſta enim, ubi ſubelt eadem ratio, non dicitur interpretatio extenſiua, ſed intellectiua, ut per Dec. in conſ. 373. Socin. in conſ. 30. columna ſecunda. & ſequ. in primo uolu. Abb. in cap. ſin. de reſcrip. & omnino Alexand. in conſ. 75. in 5. uolumi. ubi ait, omnes caſus, qui ſub eadem ratione continentur, ita decidi, ſicut per genus ſpecies comprehenduntur. fed in propoſita re quòd caſus taxatiuè expreſſus ad alium diſſimilem porrigatur, iſta eſſet extenſio. quæ ab illis uerbis fuit ſeiuncta, & proſus excluſa: ideo fieri non debet, alioqui iſta uerba, quæ magnæ ſunt efficaciz, ut ſuprà fuit iure concluſum, inania redderentur. Quare conſtat non eſſe ab hac limitatione ullatenus recedendum, & prædicta attendas pro intellectu dict. §. & quid ſi tantum. Poſſet etiam prædicta concluſio limitari, ut non procedat, quando ab aliqua parte teſtamenti conijci poſſet, teſtatoreni cogitaſſe de illo caſu, ad quem fieri uellet extenſio, & tamen non prouidiſſet, ut tunc prohibeatur extenſio, ut ſenſi in ſecunda ratione, quam ſuprà in principio attuli. idque colligi poteſt ex dictis per
- 16 Soci. hic, dum uult, ſi teſtator ꝑ duobus ſubſtituit impuberibus, vni uulgariter ſubſtituit, & alteri pupillariter, ab iſta uulgari expreſſa tacitam pupillarem excludi, non alia ratione, niſi quòd teſtator de illa cogitauit, & nihil diſpoſuit. facit in argumentum. l. cū ex filio. §. filios, inſtr. eodem tit. & omnino ad hoc uide Decium in d. conſ. 315. Ad præcedentia uerò uide Dec. in conſ. 227. ubi latè tradit, an ſubſtitutio facta ſi alicuius filij deceſſerint, locum habeat quando non naſcuntur. & Soc. in dicto conſ. 140. & Fulgo. in conſ. 49. & in hac materia uide Curtium
- 17 in conſ. 29. Item attende unum, quod eſt mirabile, ſi eſt uerum; nam ſubſtitutus ꝑ ſub conditione ſi ex uidea prægnante non naſcetur filius maſculus, poteſt adire hereditatem etiam ante euentum conditionis, quando ex dicto ipſius mulieris prægnantis, & ex aſſertione mulierum peritarum creditur filiam eſſe naſcituram. item ea ante partum decedente tranſmittet ad ſuos hæredes. ita mirabiliter conſuluit Anchar. in conſ. 385. ſed apud me eſt 312. quem retulit Felin. in cap. præterea. de teſti. ſed ego huic ſententiæ conſentire non auderem. Præterea in hac re ſcias diſpoſitionem factam à teſtatore in caſu, quem ipſe euenturum eſſe cogitabat poſt mortem ipſius, porrigitur ad eūdem caſum, qui in uita ipſius teſtatoris occurrit, ſecundū Dec. in conſ. 386. ubi ait de hoc eſſe caſum in l. fi. C. de poſth. hæred. inſtr. Non prætermittas in hac materia uidere Soc. in conſ. 259. in 1. uol. cum ſubſcrip. ſequ. ubi tradit, an & qñ ſubſtitutio
- 18 ꝑ facta in uno caſu ad alium porrigat. & inter cætera uult, nullam extensionem fieri debere ubi ſequetur

- sequeretur inconueniens, quo minū dilectus magis dilecto praeferatur, vide eundem Soci. in conf. 77. in 3. uol. & obliuioni non tradas conditionem, si aliquis sine filiis decesserit, trahi ad casum, in quo filius nascitur, sed secundum iudicium peritorum & obstetricium uiuere non potest, ut puta si esset natus in sexto mense; quia naturaliter uiuere non potest. Felin. in c. sicut ex tua, de homic. in fi. Dec. in conf. 623. & Soci. in conf. 175. col. fi. in 1. uol.
- 19 Bar. in ead. l. col. 7. versitem quæro, ait, aliquando institutum t̄ & substitutum simul admitti posse. vide Alex. in l. post aditam. C. eodem tit. & dum ibi paulo post in uerf. ulterius quæro, tradit, quid si substitutus in primo gradu potest esse hæres, sed non eo modo, quo defunctus uoluit, vide Alexand. in conf. 1. col. 4. in primo uol. & in conf. 329. in libro primi & secundi uolu. Oldra. in conf. 104.
- 20 Bar. in eadem l. col. 8. vers. quid ergo dicemus, dum agit, an testamentum t̄ possit assumere uires à tacita uulgarī? vide Bar. in l. Centurio, col. 1. a. vbi las. col. fi. infra eodem. & dum ibi postea in versicu. ulterius quæro, tradit an substitutus possit succedere quando pupillus, cui est facta substitutio pupillaris, decessit uiuo patre? vide Bar. infra eadem l. col. fin. versic. ulterius quæro, & in versic. Quæro quid. vbi in simili casu uidetur aliter distinguere quàm hic. idem in alia materia simili ait Bar. in d. l. Lucius, infra eodem colum. 3. vers. sed pone. Et dum professendo istam quæstionem distinguit, ut ibi in col. sequ. vers. vnde distingue. contra istam distinctionem uidetur ob stare quod tradit las. in authen. ex causa, col. 5. vers. uamplia. C. de liber. praterit. sed pro ea facit quod ait idem las. ibi col. penul. vers. quam tamen. & vide eundem in l. ij. C. de inoffic. testam. subiungit deinde Bar. in uerf. ulterius quæro quid si substitutio, quid quando substitutio pupillaris facta est uentri? vide Ruin. in §. & quid si tantum, columna. 22. quæstio. quinta.
- 21 Bar. in eadem l. col. 1. o. inquit, si contingeret patrem t̄ & filium pupillum simul decedere, locum esse pupillari substitutioni quò ad bona pupilli, & uulgarī quò ad bona patris. sed contra hoc ualde urget tex. in l. qui duos. §. fin. in fin. ff. de rebus dub. vbi habetur, si pater & filius pupillus simul decedunt, pupillum censerī prae mortuum esse patri, atque ita pupillaris locum habere non posset, contra Bar. hic.
- 22 Bar. in eadem l. & colu. vers. quæro quintò, tradit quæ impediant t̄ & extinguant uulgarem substitutionem. ex qua quæst. colligitur, uulgarem adita hæreditate expirare. Amplia istam conclusionem etiam si testator plures substitutionum gradus fecisset, ut hic per Bar. Item amplia etiam si is, qui potest uenire de iure ciuili, uenire uelit per possessionem bonorum secundum tabulas, ut per Bar. infra colu. pen. in 6. quæst. huius principalis. Item amplia etiam si hæres institutus repudiaret bonorum possessionem secundum tabulas, & ueniret de iure ciuili, ut per Bar. infra in 7. quæst. huius quæst. principalis. & in l. nec is. §. 1. ff. de acquiren. hæred. Et limita regulam hanc, ut non procedat in casibus trad. per glo. & doct. in l. post aditam. C. de hæred. instituen.
- 23 Bar. in eadem l. col. penul. ulterius quæro, tradit, si pater t̄ filium emancipauit, cui fecit substitutionem pupillarem, an tacita uulgaris in ea contenta extinguatur. vide las. hic. in quæst. immediate sequ. & in simili casu quæ docuit Bar. in l. Lucius, colu. 4. vers. quæro ulterius, infra eodem tit. & ex ibi dictis collige limitationem, ut dicta hic per Bar. non procedant quando pater propter necessitatem filium emancipasset.
- 24 Bar. in eadem l. in principio, col. fi. uerf. quæro ergo, tradit, an pupillaris t̄ facta maiori uel extraneo contineat tacitam pupillarem? Tu attende tex. in l. ij. infra eod. cum ibi trad. per glo. & Bar. in uerf. quæro quo tempore, vbi est casus, quòd substitutio pupillaris facta extraneo continet tacitam uulgarem, & si talis extraneus ueniret in potestatem testatoris, ualeret etiam pupillaris. Contra istam opinionem Bar. facere uidentur trad. per eundem Bar. in l. uerbis ciuilib. vers. sed quæro, infra eod. vbi ait, pupillarem factam maiori non ualere iure fideicommissi, propterea idem uideretur dicendum & de uulgarī. & huic opinioni reluctarur etiam quæ dicit las. ibi in primo notab. Et limita istam conclusionem procedere, quando substitutio facta esset per

De uulgari & pupillari.

uerba directa uel obliqua, quo casu pupillaris non continetur. Bar. in l. Centurio, infra eo. vers. quæro utrum sub compendioſa, & declarat Iaſin d. l. uerbis ciuilibus, in ſecunda lectura, quem uide omnino.

Summarium in d. l. j. §. ſubſtituere. ff. de uulg. & pupill.

- 1 *Subſtitutio pupillariſ conſeruatur per auth. ex cauſa.*

Bar. in d. l. j. §. ſubſtituere. ff. de uulg. & pup.

- 1 **BART.** in ead. l. §. ſubſtituere, ait glo. tenere, ſubſtitutionem ꝑ pupillarem conſeruari per auth. ex cauſa. Ad iſtam glo. uide Alex. in conſ. 189. Abundè per celeberrimos, in ultimo dubio. in lib. primi & ſecundi uol.

Summarium in l. moribus. ff. de uulg. & pupill.

- 1 *Subſtitutio pupillariſ quo iure ſit introducta.*
- 2 *Conditio eſt de forma, ideo debet impleri in forma ſpecifica ꝑ uera; non autem præſumpta.*
- 3 *Subſtitutio pupillariſ ualet uſque ad pubertatem.*
- 4 *Pupillariſ ſubſtitutio ſuit moribus introducta.*
- 5 *Conſuetudo in ſcriptis redacta, an nomen conſuetudiniſ amittat.*
- 6 *An pupillariſ ſubſtitutio facta in extraneos ad fideicommi. trahatur.*
- 7 *Subſtitutio facta extraneo ab initio ualuit ut uulgaris.*
- 8 *Subſtitutio pupillariſ quibus uerbis concipiatur.*
- 9 *Utrum ſubſtitutus admittatur ſi illa uerba apponantur, ſi filius meus heres erit, & infra pupillarem ætatem deceſſerit, talis ſit heres, & filius non ſuit heres, qm̄ obſtinuit, ſed in ætate pupillariſ deceſſio.*
- 10 *Uulgaris expreſſa continet tacitam pupillarem, quando mater eſt in medio.*
- 11 *Ex quibus uoluntas deſunctiſ conyiciatur ut matrem uelut excludere.*
- 12 *Si teſtator relinquit uxori ſue aliquid donec uitam uidualem ſeruauerit, & ipſa tranſeat ad ſecunda uota, utrum ex præſumpta uoluntate deſunctiſ, ſicut priuatur iſto relictio, ita cenſeatur excluſa à tacita pupillariſ.*
- 13 *Per expreſſam pupillarem an mater excludatur etiam à legitima.*
- 14 *Ex qualitate ſubſtituti poſſe conyici an teſtator uoluerit matrem excludere.*

Bar. in l. moribus. ff. de uulg. & pupill.

- 1 **BART.** in d. l. moribus, ſic ait in ſumma. In hac l. iuriſ conſultus dicit quo iure ꝑ introducta eſt ſubſtitutio pupillariſ. Circa materiam hanc pupillariſ ſubſtitutioniſ, quæro ſi teſtator dicat, ſi filius meus in pupillari ætate deceſſerit, qui iam erat mortuus tempore teſtamenti, an ualeat ſubſtitutio pupillariſ? uide Ang. in conſ. 75. qui per reſormationem, ubi concludit eā non ualere, niſi teſtatori ſuperuenerit notitia mortis. Item quæro ſi ſubſtitutus pupillariter dicat, ſe admittendum eſſe ad ſubſtitutionem pupillarem, nec apparet deceſſerit ne inſtitutus in pupillari an non, utrum admitti debeat abſque alia probatione? Soc. in conſ. 89. col. 4. in 1. uolu. ait, eum admittendum eſſe, quia præſumitur mortuus in pupillari ætate, niſi contrarium probetur. idem tenet Io. Bapt. Caccialupus in repet. l. precibus. C. de impuber. col. pen. nu. 56. id quod eſt ualde adnotandum, ſi uerum eſt. Tamen ego dubito de ueritate huius deciſionis: quia pupillariſ ſit ſub conditione, ſi in pupillari ætate deceſſerit, conditio autem eſt de forma, & ideo debet impleri ꝑ in forma ſpecifica & uera, non autem præſumpta: ut per Feli. in rubr. de probat. Præterea iſta qualitas requiſita, ut in pupillari ætate deceſſerit, ueram exigit probationem, & coniecturata non ſufficit, ut not. docuit Cæpoll. quem uide omnino, quia pulchrum caſum deciderit in conſ. 57. tradit Io. Andr. in c. 1. de homic. in 6. Alex. in conſ. 100. & in conſ. 116. in 1. uol. Soc. in conſ. 39. & latius in conſ. 55. in 1. uol. & Dec. in conſ. 13. Scin in conſ. 393. col. pen. Tamen cogita. Scias quoque ſubſtitutionem ꝑ pupillarem ualere uſque ad pubertatem, fideicommiſſariam uerò non. & ratio eſt, quia pupillariſ concernit pupillum tanquam cauſam efficien-
tem, ſed fideicommiſſaria tanquam grauatum. & ideo bona ſubiecta pupillari alienari poſſunt, ut uidere eſt in ijs, quæ poſui ad Bar. in l. ſi arrogator. ff. de adopt. Attende etiā cauſelam, quam tradit

- tradit Capoll. in sua caut. 1. 7. ad faciendū, ut uenientes ab intestato succedere possint pupillo, non obstante substitutione pupillari. Quid si facta est substitutio alicui, si sine liberis decesserit, an comprehendat pupillum, qui filios suscipere non potest? Soc. in consi. 3. 5. col. pen. in 3. uol. ait, eum comprehendere. & dum Bar. paulo post subiungit, pupillarem t̄ fuisse moribus introductam, sed hodie cum sit redacta in scriptis potest appellari de iure ciuili, tamen concludit appellandum esse adhuc ius consuetudinarium. An lex necessarii sit in scriptis redigenda, uide Feli. in rubrica de consi. col. 2. & Dec. ibi col. 4. quæst. 3. sic etiam ait Bar. ibi immediate consuetudines feudorum appellantur consuetudines quamuis in scriptis sint redactæ. Hoc idem in feudis dicit idem Bar. in l. de quibus, col. 3. uers. sed nunquid. ff. de legi. Et utrum consuetudo t̄ in scriptis redacta nomen amittat consuetudinis? & sibi nomen iuris acquirat? potest esse utile scire in eo, quod colligitur ex dictis Bar. in l. viros. C. de diuer. off. lib. 1. 2. & in d. l. de quibus, col. fi. uers. quarto qualiter probetur consuetudo. & in l. ornamentorum, per illum tex. ff. de aur. & arg. leg.
- 6 Bar. in ead. l. col. 1. uers. quarto quid si fiat in extraneos, quærit an pupillaris t̄ facta in extraneos ad fideicommissum trahatur? & remittit se ad dicta per eum in l. uerbis ciuilibus, ubi in fi. ait, substitutionem factam in modum pupillaris, trahi ad fideicommissum, ut puta Sempronius Plotij hæres esto.
- 7 Bar. in ead. l. col. 2. inquit gl. habuisse bonum intellectum, quia substitutio t̄ facta extraneo ab initio uoluit ut uulgaris, & propter mutationem contingentem tempore mortis, assumit aliam naturam, & ualet ut pupillaris, & sic immutatur quædam qualitas, quia de necessario efficitur uoluntarius. Ad istum intellectum gl. uide Ang. Aret. in st. eod. tit. col. 2. uers. 3. requiritur, & atten. de quoniam assumptum Bartoli hic non uidetur posse subsistere. Sicut qualitas mutetur, cum satis constat uulgarem & pupillarem esse diuerse speciei forma, & effectū. & dum in 3. col. uers. septimo dixi, inquit Bar. requiri ut impubes institutus sit, uel exheredatus, uide Capr. in consi. 69. col. 2. dicit postea Bar. in ead. col. uers. quarto quid si sit, si præteritus est talis, qui non rumpere testamentum, ei posse substitui. Hoc quod cessante legis ratione cesset etiā lex, uide apud Curt. iuni. in consi. 5. & dum in 4. vol. uers. 8. requiritur, ait exigi ut sit adita hæreditas ad ualiditatem pupillaris, uide Soc. in consi. 20. col. 6. in 1. uol.
- 8 Bar. in ead. l. col. 4. uers. quarto quæritur, tradit quibus uerbis t̄ substitutio pupillaris concipitur, uide in hac re tex. in princ. in st. eod. tit.
- 9 Bar. in ead. l. col. 5. uers. sed quarto, tradit quid si illa uerba t̄ apponantur, si filius meus hæres erit, & infra pupillarem ætatem decesserit, talis sit hæres, & filius non fuit hæres quoniam abstinuit, sed in ætate pupillari decessit, utrum substitutus admittatur? aitq; eum esse admittendū, tamen huic sententiæ uidetur ob stare. l. si hæredi plures. ff. de condi. & demonstr. tamen Alex. in consi. 189. abunde per celeberrimos, col. fi. in libro primi & secundi vol. sequitur Bar. & in l. precibus, col. 3. uers. quid autem probat. C. eod. tit. quia negari non potest quin filio pupillo abstinente ueniat substitutus, per tacitam uulgarem ad bona patris. l. hoc iure, infra eod. quare cō sequens est, filio abstinente pupillarem non euanesce, alioqui autem etiam uulgaris euanuisset. Bar. in l. lex Cornelia, infra eod. tit.
- 10 Bar. in ead. l. col. antepen. in fi. tradit, uulgarem t̄ expressam continere tacitam pupillarem, quando mater sit in medio, licet contra eam pupillaris effectum non habeat. & ideo ait Barto. hanc esse probationem declaratoriam, quæ fieri potest per duos, alioqui si pupillaris tacite nō contineretur: quia esset inductio nouæ uoluntatis. Aduerte tu quoniam ubi tacita pupillaris continetur sine effectū, si dicitur matrem excludi, esse inductionem nouæ uoluntatis, atq; ideo septem testes sunt necessarij. neque urgere uidentur adducta in contrarium, quia contra Bar. faciunt; nam in d. l. hæres palam. §. si notam, & in l. ij. C. de bonor. poss. secundū tabul. traditū est, ubi constat de uoluntate, tunc solennitatem duobus testibus probari posse, ubi uero non constat, septem testes requiri. sed in proposito casu est quæstio uoluntatis, igitur contra Bar. sed cum eo transeunt multi relati per l. in d. l. quamuis, col. 1. in 1. fallen. C. de impuber.

De uulgarī & pupillari

11 Bar. postea immediatē subiungit, ex quibus ista uoluntas defuncti coniiciatur, ut matrem uelit excludere. Adde tu istas coniecturas, & præsumptiones non solum procedere in confessione testamenti, sed etiam si post conditum testamentum apparerent. Ias. in l. Lucius. col. 7. infra eod. quamuis contrarium esse dicendum uideretur, scilicet, ut post testamentum ista hæc nihil debeant operari; quia etiam si hoc diceretur expressè, nihil esset; quia requiruntur solennitates necessarias ad reuocandum, per trad. in l. ij. §. fratres, & in lex parte. ff. de adim. lega. & in l. militis codicillis. §. ueterani. ff. de testa. milit. sed quid si mortuo pupillo & sic excluso substituto uulgarī, mater postea transeat ad secunda uota cum uoluntate defuncti, an ab eo auferatur hereditas? uideretur quod non, per l. si. ff. und. liber. tamen contrarium uidetur per auth. cui relictum, C. de indic. uid. tollen.

12 Bar. in ead. l. col. pen. uerſi. sed quid si testator, tractat, si testator relinquit uxori suæ aliquid donec uitam uiualem seruauerit, & ipsa transeat ad secunda uota, utrum ex præsumpta uoluntate defuncti sicut priuatur isto relicto, ita censeatur exclusa à tacita pupillari? Attende quatuor esse coniecturas, ex quibus coniicitur uoluntas testatoris, de quibus tradit Alex. in consi. 28. in 4. vol. & de ista secunda coniectura uide. Alex. in l. precibus, col. 2. C. eod. tit. in gl. in uoce, omnimodò, ubi ponit aliam coniecturam, quæ fuit Ang. ibi, quando substituta est causa pia: & in hac sententiam communiter itum est, ut ibi habetur per lo. Bapt. uide Alex. in consi. 38. in 1. vol. & in consi. 12. & in consi. 92. in 3. vol. in quibus consilijs, & in d. l. precibus, sequitur opinionem Ang. quamuis ibi Corn. contrarium sentiat, ea ratione, quia ita matri debetur successio filijs sicut contra. l. nam & si parentis. ff. de inoff. testam. proinde succedit illud. B. Augustini, qui uult ecclesiam, & reliqua, ut in c. fi. 7. quæst. ultima. & ideo secundum eum, Archid. dixit in c. 1. de testam. in 6 illud, quod dicitur per expressam pupillarem excludi matrem etiam à legitima, non habere locum in foro conscientie per d. c. si sed hoc sibi non placet, quia canones ligant etiam in foro conscientie, cum à Spiritu sancto emanauerint. c. si quis diaconus, 10. dist. quinimo etiam leges humanæ & ciuiles obligarent in foro conscientie secundum Abb. in c. 3. de testa. & rationem declarat. B. Thomas. 1. secunda quæst. 96. Tamen non est recedendum à communi sententia, etiam si ei aliquo modo reluctetur generalitas. d. l. precibus. Et pro ista opinione Ang. uide Bar. in consi. pen. col. pen. Scias autem in hac materia exclusionis matris tradi cautelam, quia mater poterit consequi legitimam non obstante, non dico tacita pupillari, sed neque expressa. Thom. Ferrat. in cautel. 19. & dum Bar. prosequendo istas coniecturas contra matrem, ait, eam excludi si fortè erat inimica testatoris, citat. lex parte. ff. de adim. leg. sed illa. l. probat contrarium. sed solue ut per Bar. ibi. uel dic hoc esse ex coniectura, quæ facilius tollitur per coniecturam, ut habetur in l. si. ff. de leg. 2. alioqui uerò in d. lex parte, ubi expressa est uoluntas quod ille admittatur, ideo coniectura auferte non potest.

14 Bar. in ead. col. uerſi. quartò dixi, inquit ex qualitate substituti posse coniici, an testator uoluerit matrem excludere; ut puta, si fratrem pupilli & filium suum uulgariter substituisset; nã eo casu tacita pupillaris matrem excludit. Dicās tu idem esse etiam si causam piam uulgariter substituisset: quia tacita pupillaris matrem excluderet. Ias. in d. l. precibus, col. 5. uerſi. adde.

Summarium in d. l. moribus. §. prius. ff. de uulg. & pupil.

- 1 Si aliquis petat in libello aliquem cogi & compelli, & ad prædicta condemnari, libellum sustineri.
- 2 Ordinem intellectus magis esse inspicendum, quam ordinem uerborum.
- 3 Triplex est ordo.

Bar. in d. l. moribus. §. prius. ff. de uulg. & pup.

BART. in ead. l. §. prius. uerſi. & hoc facit ad quæstionem, inquit, si aliquis petat in libello 1 substitui cogi & compelli, & ad prædicta condemnari, libellum sustineri: quia secundum ordinem intellectus intelligitur, ut prius condemnatur, & postea compellatur. uide Christoph. Porc. infi. de uulgar. & pupill. in princ. & an & quando si ordo præpoſteratur, uiriet? uide Feli. in c. cum dilecta. nu. 77. de reſcrip. post Abb. ibi. & Abb. in c. cæterum, eod. tit. & in c. causam quæ, eod. tit. & ibi gl. & doct. in l. j. C. de appell. & Bal. & Salic. in l. prolata. C. de sent. & Barb. in rubrica

in rubrica de ord. cognit. Bal. in L. aduersus. C. de furt. & in L. si. C. de hæred. inst. ubi ait, ordinem
 2 † intellectus magis esse inspicendum, quàm ordinem uerborum. & idem uoluit in l. j. in 4. op-
 pos. C. de his quæ pœn. nomi. & ad ea quæ subiungit Bar. circa ordinem hic, uide Ias. in repet. l.
 admonendi. col. 78. ff. de iureiur. & in l. si ita scriptum, in 1. noxab. ff. de leg. 1. & limita ut per
 Alex. in consi. 90. col. 2. in 1. vol. & procedit in sententia. Et dum Bar. postea declarat triplicem
 3 esse † ordinem: & circa primum ait, quamlibet rem debere habere in se ordinem production-
 nis. §. inordinatas. in auct. de hæred. & falcid. sed aduerte, quia in d. §. inordinatas, magis habet
 de ordine in esse productio, ut conferretur, quàm quod in esse producatur. & ad hæc uide
 Feli. in c. & cum causa, col. 5. de re iud. & Rom. in consi. 241. col. 2. Ad ea uerò, quæ ait Bar. cir-
 ca ordinem scripturæ, uide omnino Feli. in d. c. cum dilecta. nu. 7. cum seq. ubi ait in dubio ordi-
 nem scripturæ esse attendendum. quod tamen declara ut ibi per eum, & per Ias. in l. j. ff. solu.
 matr. Et dum in fi. ait Bar. legem prius positam censi prius latam: uide Ias. in l. j. col. 3. C. qui
 admit. & in l. si. col. pen. eod. tit.

Summarium in l. iam hoc iure. §. sed si aliter. ff. de uulg. & pupil.

- 1 Quando una determinatio refertur ad duo determinabilia, ea æqualiter determinare.
- 2 Unum determinabile non determinat aliud.

Bar. in l. iam hoc iure. §. sed si aliter. ff. de uulg. & pupil.

- 1 BART. in d. l. iam hoc iure. §. sed si aliter, colligit ex tex. quando una † determinatio refer-
 tur ad duo determinabilia, ea æqualiter determinare. Fallit ista regula quando subest diuersa
 ratio determinandi. Alexan. & alij in l. in testamento. C. de testa. milit. Dec. in consi. 304. & in
 consi. 314. & de hoc est bonus tex. in l. si. C. de senten. & interloq. omni. iudic. quem ibi exrol-
 lit Paul. de Cast. sed quia ista limitatio magnam patitur difficultatem propter l. secundam. C. de
 impuber. ideo omissa solutione Alex. hic, dicebat Curtius iuni. quando illa determinatio potest
 faciem aliquo casu æqualiter determinare, & tunc legem ulterius non procedere, quamuis in
 uno casu maior ratio quàm in alio militaret: & ita locum habere. d. l. secundam, alioqui uerò
 * quando nullo casu, & ita procedere communem opinionem. Item fallit ut per Ias. in l. Gal-
 2 lus. §. quidam recte, col. 4. ff. de liber. & posth. aduerte tamen, quoniam unum † determinabile
 non determinat aliud. l. preter. 2. §. si quis aduēt. ff. de ui bonor. rapt. & ad præfata. uide Oldr.
 in consi. 40. Barb. in consi. 27. in 1. vol. & in consi. 64. col. 10. eod. volu. & in consi. 17. colu. 8. in 2.
 vol. & Aret. in consi. 151. col. 2. & seq.

Summarium in l. si is qui ex bonis. ff. de uulg. & pupil.

- 1 An ille, qui est institutus à patre spurij, possit instituere filium spurium testatoris præmortui.
- 2 An spurius possit emere ab eo, cui uendidit pater eius.

Bar. in l. si is qui ex bonis. ff. de uulg. & pupil.

- 1 BART. in d. l. si is qui ex bonis, uerbi. secundò querit, tractat an ille, qui est institutus † à pa-
 tre spurij, possit instituere filium spurium testatoris præmortui? & decidit posse. Vide Imol. in
 consi. 71. & Alex. in consi. 193. Vifo themate, in 2. dub. in lib. primi & secundi volu. & quæ amuis
 spurius à patre hæres institui non possit, tamen traditur cautela, quæ mediante institui poterit,
 ut per Feli. in c. multorum, de iudic. adde alias cautelas ut per Cypol. in caut. 38. & uide quæ po-
 sui in lucubrationibus in litem in potestate. ff. de his qui sunt sui uel alijur.
 2 Bar. in ead. l. in fi. querit, an spurius † possit emere ab eo, cui uendidit pater eius? & decidit
 eum non posse, concludens maiorem fraudem præsumi in contrahibus quàm in ultimis uolū-
 tatibus. Ad hoc bene facit. l. non dubium. C. de testa. iuncta. l. solent. in fi. ff. de off. procons. & l.
 non licet. ff. de contr. emp.

Summarium in l. uerbis civilibus. ff. de uulg. & pupil.

- 1 An substitutio facta per uerba directa, obliquatur.
- 2 Substitutio uel substitutio facta per uerba directa, si nullo tempore ualuit iure directo, an ualeat iure si-
 deicommissi.

De uulgari & pupillari.

- 3 *Substitutio pupillaris facta minori, non ualet iure fideicommissi.*
 4 *Utrum uerba unius directæ substitutionis ad aliam directam dilatentur.*

Bar. in l. uerbis ciuilibus. ff. de uulg. & pupil.

1 **Bar. t.** in d. l. uerbis ciuilibus, col. 2. quærit an substitutio facta per uerba directæ obligatur? uide Fulg. in consi. 43. Deinde quærit nunquid substitutio fideicommissaria uel obligata rrahatur ad directam? uide Alex. in consi. t. col. 4. in t. vol. & Aret. in consi. 3. col. pe.

2 **Bar. in ead. l. & col.** quærit, si institutio t uel substitutio facta per uerba directæ nullo tempore ualuit iure directæ, utrum ualeat iure fideicommissi? uide aliqui per Alex. in l. Centurio, colu. 2. 3. infra eod. & in consi. 1. 24. in libro primi & secundi vol. & in l. j. si quis ita, colu. t. & 2. ff. de uerb. obli. & in consi. 40. Prospectis his, in 3. vol. ubi nqr. dicit, substitutionem factam extraneo per uerba directæ ad fideicommissariam trahi post aditam hæreditatem: maximè quando in testamento adest clausula codicillaris. Et ad prædicta uide Fulg. in consi. 43. Er dum prosequitur Bar. declarando utrum in codicillis uerba directæ ad fideicommissum porrigantur: uide Alex. in consi. 199. Prospectis in testamento, in libro primi & secundi vol. & Fulg. in d. col. 43. & dum ibi in uers. præterea, subdit Bar. uerbum, uolo, esse directum, dicas immo esse obliquum. §. si in st. de sing. reb. per fideicommiss. relicta. & l. 2. in princ. C. commun. de lega.

3 **Bar. in ead. l. uerbis.** sed quæro ponamus, concludit, substitutionem t pupillarem factam maiori non ualere iure fideicommissi, huic conclusioni reluctantur trad. per Bar. in l. j. in fi. supra eo. ubi ait, pupillarem factam maiori uel extraneo uulgarem continere. igitur pari ratione debet etiam ualere iure fideicommissi. & contra hanc Bartoli decisionem uidentur urgere duo iura scilicet in l. generaliter. §. si quis suo. ff. de fideicommiss. liber. ubi sentit tex. speciale esse in liberis, ut uerba directæ ad fideicommissariam protrahantur, igitur regula est in cõtraium. Ias. post Cor. & Alex. in l. j. §. 1. ff. de leg. 3. & in l. Stichus seruus. ff. de manumissi. testa.

4 **Bar. postremò in ead. l.** quærit utrum uerba t unius directæ substitutionis ad aliam directam dilatentur? de hoc uide aliquid per Bar. in l. j. in fi. tertiz quæst. princ. in fi. supra eod.

Summarium in l. qui liberis. §. hæc uerba. ff. de uulg. & pup.

- 1 *Qui est hæres per mediam personam alterius non admittitur per hæc uerba, quisquis mihi hæres erit.*
 2 *Compromissum factum in aliquem sub nomine dignitatis, an eo mortuo transeat in successorem.*

Bar. in l. qui liberis. §. hæc uerba. ff. de uulg. & pupil.

1 **Bar. t.** in d. l. qui liberis. §. hæc uerba, sic ait in summa. Qui est hæres t per mediam personam alterius, non admittitur per hæc uerba, quisquis mihi hæres erit. uide ad hunc tex. Alex. in consi. 36. in 3. vol. & de hac materia uide Ias. in l. fi. col. 3. C. de edict. diui Adri. tollen.

2 **Bar. in eod. §. uerbi.** ultimò hanc legem induco. quærit an compromissum t factum in aliquem sub nomine dignitatis, eo mortuo transeat in successorem? Vide Oria. in tract. de arbitris, fol. 2. t. in uerbo solet. Feli. post Imol. in c. præsentata, in princ. de testi. & in c. cum ex officij. colu. 13. de præscrip. Barb. in c. quoniam Abbas, col. 8. & seq. post Bal. ibi, de offi. deleg. Bal. in consi. 27. in 3. vol. Flori. in l. si societatem. §. arbitratorum. ff. pro soc. qui omnes tenent, in successoré non transire. idem tenet Bal. in tit. qui feud. dar. poss. in uoce, Marchio, col. 3.

Summarium in l. sed si plures. ff. de uulg. & pup.

- 1 *Spes substitutionis pupillaris ad heredem non transit.*

Bar. in l. sed si plures. ff. de uulg. & pup.

1 **Bar. t.** in d. l. sed si plures, in princ. sic ait in summa. Spes substitutionis t pupillaris ad heredem non transit. deinde opp. & declarat circa istam spec. uide tu Alex. in consi. 165. in 5. vol. ubi loquitur in substitutione fideicommissaria & uulgari. idem dicas communiter de omni spe cuiuscunque substitutionis, ut per Alex. in consi. 306. Vifo themate, col. pen. in 3. vol.

Summarium in d. l. sed si plures. §. quos possum. ff. de uulg. & pup.

- 1 *Existentiã sui hæredis operari transmissionem hæreditatis paterne.*

Bar. in d. l. sed si plures. §. quos possum. ff. de uulg. & pupil.

1 **Bar. t.** in ead. l. §. quos possum, colligit ex tex. existentiã t sui hæredis operari transmissionem

sionem hereditatis paternæ. Ad hoc uide Alex. in consi. 13. t. in 1. vol. & in consi. 17. in 3. vol. & dum in fi. querit Bar. utrum beneficium abstinendi, quod habet filius in hereditate paternâ, habeat etiam in hereditate fraterna? uide Aret. in l. Iulianus, supra eod. col. 1. ubi refert Bar.

Summarium in d.l. sed si plures. §. filio impuberi. ff. de uulg. & pup.

- 1 Substitutus pupillariter non potest pupillam hereditatem separare à paternâ, si est adita per pupillum.
Bar. in d.l. sed si plures. §. filio impuberi. ff. de uulg. & pup.

- 1 BART. in ead. l. §. filio impuberi, ait, substitutum t pupillariter non posse pupillam hereditatem separare à paternâ, si est adita per pupillum. uide Alex. in consi. 12. col. 3. & seq. in 3. vol.

Summarium in d.l. sed si plures. §. si ex aff. ff. de uulg. & pup.

- 1 Substitutus an possit ex persona pupilli restitutionem petere, ut se ab hereditate absteineat.

Bar. in d.l. sed si plures. §. si ex aff. ff. de uulg. & pup.

- 1 BART. in ead. l. §. si ex affe, querit, an substitutus t possit ex persona pupilli restitutionem petere, ut se ab hereditate absteineat? pro hac opinione facit. l. pater familiâs. ff. de priuileg. cred.

Summarium in d.l. sed si plures. §. in arrogato. ff. de uulg. & pup.

- 1 Si uxori data sunt munera tempore contracti matrimonij, an uideantur facta contemplatione mariti, an ipsius uxoris.

Bar. in d.l. sed si plures. §. in arrogato. ff. de uulg. & pup.

- 1 BART. in ead. l. §. in arrogato, in fi. querit, si uxori t data sunt munera tempore contracti matrimonij, an uideantur facta contemplatione mariti, an ipsius uxoris? & distinguit, an fuerint facta à consanguineis mariti, an uxoris. uide aliquid per Alex. & alios in l. ut liberis. C. de collat. Ant. de Butr. in consi. 38. Rom. in consi. 172. Capr. in consi. 165. in ultimo dub. Corn. in consi. 8. in 2. dub. in 1. vol. & Iaf. in d. l. ut liberis, col. 8.

Summarium in l. si filius qui patri. ff. de uulg. & pup.

- 1 An pater qui dedit cohæredem filium emancipatum, uideatur recedere à legis dispositione.

- 2 Uulgari substitutione suitatem tolli.

- 3 An beneficium abstinendi enervet uires existentie sui heredis.

Bar. in l. si filius qui patri. ff. de uulg. & pup.

- 1 BART. in d. l. si filius qui patri, col. 2. uers. sed quæro quid si pater, querit an pater, t qui dedit cohæredem filium emancipatum uideatur recedere à legis dispositione? Attende quoniam Ang. quem refert hic Alex. in col. 17. & alij tenent ex hoc, per dationem cohæredis emancipati suitatem non tolli. tamen contra hoc uidetur facere id, quod docuit Bar. in l. illud. §. fin. ff. de bonor. poss. contratab. ubi ait, emancipatum succedere, ut quilibet extraneus. & de hoc est tex. in §. ceteri, inst. de hæred. qual. & differen. igitur eo dato cohærede tolli fuitas, sicut fit dato cohærede extraneo, cui emancipatus æquiparatur. Nec obstat. l. meminimus, de hæred. inst. & iura allata per Alex. quæ uolunt sublatâ esse differentiam patriæ potestatis & iuris emancipationis; quia illud procedit ab intestato, ut est gl. in l. si emancipati. C. de collat. & in auth. ex causa. C. de liber. præter alioqui uerò condito testamento. & de hac re noster est sermo.
* sustinendo tamen communem sententiam, ad quam Ang. Paul. de Cast. & Alex. acceperunt, in d. l. si emancipati, ubi alij omnes, dicendum est, quamuis emancipatus ut extraneus ueniat ad successionem, eum tamen non succedere ut prius extraneus: quia pater tenetur illum institui, alioqui rumpitur testamentum per contratabulas. l. maximum uitium. C. de liber. præter. id quod non est in extraneo. proinde testator eum instituendo uidetur fecisse magis ex quadam necessitate, quàm quòd à legis dispositione recedere uoluerit, ut hic per Alex.

- 2 Bar. in ead. l. col. 3. uers. ad primum dico, inquit, uulgari t substitutione suitatem tolli, quoniam eo casu filius de necessario fit hæres uoluntarius. De hac re uide quæ posui in lucubrationibus in l. si filius hæres. ff. de liber. & posthum. Iaf. in l. conditionibus pupillus. ff. de condit. & demonstr. ubi istud confirmat à simili per illum tex. & uide Abb. in consi. 90. col. 2. in 1. dub. in 2. vol. Alex. in l. apud Iulianum. §. Iulianus. col. 5. uers. iuxta prædicta. ff. ad Trebell. & in consi. 146. Videretur inspectis. nu. 20. in lib. primi & secundi vol. ubi limitat hoc non habere locum quando

De uulgari & pupillari.

quando uulgaris iuncta est cum fideicommissaria. Et dum subiungit Bar. quid si filius est institutus sub conditione potestatiua, ut si decem dederit, an fiat de necessario uoluntarius & dicit Bar. textum esse quod non in l. in conditionibus. ff. de cond. & demost. & ita ibi concludit Bar. in si, simile an conditio fiat expressè uel tacite. Laf. in l. captatorias, col. 2. uerfi. in 3. par. glo. C. de testa. milit.

- 3 Bar. in ead. l. col. 3. uerfi. irem quæro, tradit, an beneficium t. abstinenti enervet, ut eius uerbis utar, uires existentie sui hæredis. deciditque, quando filius se immiscet hæreditati, beneficium abstinenti nihil operatur. Attende istam decisionem, quæ probat filium se immiscentem non censerì propterea quasi contrahere cum creditoribus hæreditarijs, sed in sinitate perleuerare: quia beneficium abstinenti nihil operatur. quam conclusionem etudite comprobat Dec. in consi. 331. Quando autem se non immiscet, neque abstinet, & eo calu distinguit Bar. an agatur de ijs, quæ damnum & onus ipsius filij concernunt; & tunc uires tolli sinitatis, an uerò de ijs, quæ eius commodum & fauorem, & tunc secus. uide Alex. in l. qui fe patris, col. 7. C. und. libe. ubi idem esse ait in statuto licentiam concedente filio repudiandi hæreditatem patris. dum uerò ait Bar. in isto capite, operari etiam transmissionem hæreditatis non aditæ. uide quid ex hoc inferat Soc. in consi. 113. col. 5. in 1. vol.

Summarium in l. Centurio. ff. de uulg. & pup.

- 1 Si testator pluribus hæredibus institutus di. eret, si nullus eorum decessit sine filijs, quis sit sensus istorum uerborum.
- 2 Condicio uoluntaria posita à testatore in aliqua substitutione, debet impleri in forma specifica, non autem per equipollens.
- 3 Si testator substituit familiam, an omnes de illa domo uenire possint.
- 4 Compendiosa facta per nomen appellatum, non continet uulgarem.
- 5 Compendiosa dicitur esse illa, in qua est facta mentio mortis.
- 6 Pupillaris ab initio in compendiosa continetur, quamuis sine effectu propter matrem.
- 7 Compendiosa est qua sub condicione mortis, mel alia, multa completur tempora.
- 8 Quis sit effectus compendiose, quando sit per uerba merè directæ.
- 9 Iuramentum habet uim clausula codicillaris.
- 10 Qui sint effectus compendiose substitutionis.
- 11 Substitutus in re certa uel quota per uerba directæ, & cilia, nullo alio dato substituto, censetur substitutus in totum.
- 12 Si testator compendiose substituit per hæc uerba, quandoque decesseris sine liberis, lego tibi bona mea, utrum hæc uerba sint directæ.
- 13 Si testator dixit quandoque filius meus decesseris, uolo bona mea distribuere pauperibus Christi per meos fideicommissarios: an ista substitutio sit fideicommissaria infra tempora pubertatis.
- 14 Testator, si dixit, uolo quod bona mea uendantur, & pretium inter pauperes distribuatur per meos fideicommissarios an illa sit pupillaris infra tempora pubertatis.
- 15 Substitutio compendiosa facta per uerbum commune, utrum ualeat iure directio infra tempora pubertatis. Quid si facta est per uerbum transcant. nu. 17.
- 16 Pater magis diligit filium quam se ipsum.
- 17 Compendiosa quando est facta sine temporis distinctione, tunc si tempore est fideicommissaria.
- 18 Verbum accipiat, quid significet.
- 19 Si testator dixit, quando filius meus decesseris, uolo hæreditatem meam totam & integram ad talem peruenire, quid ista uerba significant.
- 20 Substitutio si fiat cum temporis distinctione, isto casu infra tempora pubertatis continet pupillarem.
- 21 Substitutio compendiosa facta per uerbum commune, an continet uulgarem.
- 22 Compendiosa est substitutio, etiam si non sit apposta dictio quandoque, sed alia qua sui natura tractum temporis inducit.

- 14 Testator si dixit substituo filio meo talem, nullo addito alio uerbo, an sit compendiosa substitutio, uel uulgaris tantum.
- 15 Substitutio compendiosa per uerbum commune facta in certa re ad institutionem trahi non potest.
- 16 Ubi testator digreditur ad ultiores gradus, gravando filios posteros in conditione, an eos uocasse presumatur.
- 17 Testator instituit filium, & si sine filijs decesserit, substituit Titium, subiungens hac uerba. Et hoc locum habeat in descendantibus descendendum, quos omnes substituit uulgariter, pupillariter, & per fideicommissum, an ex his uerbis uideatur omnibus descendantibus iniunctum esse fideicommissum, & omnes consequenter sint uocati.
- 18 Ubicumque omne fideicommissi simpliciter iniungitur, ubi descendentes omnes substituit, neque apparet an unus magis quam alius sit uocatus, semper illis tantummodo qui expresse uocati fuerunt, gratiam censetur iniunctam.
- 19 In dubio ad fauorem heredis contra fideicommissarium ferenda est sententia.
- 20 Si in substitutione duo ex istis uerbis apponuntur, uidelicet de uerbis directis communibus, et obliquis, quid iuris.
- 21 Verbum directum est illud, quod sui natura importat, ut ille cui relinquitur, sua manu accipiat.
- 22 Verbum heres esto, & uerbum instituo, sunt uerba directa, & ciuilia.
- 23 Verba distribuantur, dentur, & accipiant, quid significent.
- 24 Verbum perueniat, est uerbum commune.
- 25 Verbum succedere, est uerbum commune.

Bar. in l. centurio. ff. de uulg. & pupill.

- Bar. in d. l. Centurio, inquit, se esse tractatum materiam compendiosæ substitutionis.
- 1 circa quam ego quaero, si testator t pluribus heredibus institutis diceret, si nullus eorum decederet sine filijs, quis sit sensus istorum uerborum? Bar. in consi. 57. incip. Annacellus ait, perinde esse ac si testator diceret, si quis decederet sine liberis. quo casu dubitatum est, etiam si relinqueret filium, qui religionem fratrum Minorum ingrederetur, nunquid substitutum excludat? Bar. tenet quod non, in l. si. C. quand. & quib. quart. pars de beca. lib. & ibi Ange. in apostil. & ista uidetur esse communis sententia, ut ait Alex. in consi. 13. in 3. vol. Tamen cogita, quia contra hoc uidetur esse decisio Bar. ad quem alij accesserunt in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib.
- * 2 & postea ubi uult, conditionem tu uoluntariam positam à testatore in aliqua substitutione debere impleri in forma specifica, non autem per æquipollens, neque per alium modum importantem eundem effectum. proinde cum ista conditio, si sine liberis, sit uoluntaria, dicendum uideretur, eam per ingressum religionis incapacis impleri non posse. de qua re uide Feli. in c. licet undique, de offi. deleg. Alex. in consi. 163. in lib. primi & secundi uol. Doct. in l. Deo nobis. C. de epis. & cleric. & in auth. nisi rogati. C. ad Trebell. Doct. in c. in presentia, de probat. & Alex. in consi. 91. in 4. vol. Tamen ad ea quæ prædixi, uide omnino Alex. in consi. 98. Visi parte, in 4. vol. ubi tradit etiam, utrum substitutio facta sub conditione si erit presbyter, ualida sit? Quid
- 3 si testator t substituit familiam, an omnes de illa domo uenire possint? uide Bar. in l. fin. C. de conduct. & procur. præd. fiscal. lib. 1. ubi tenet, eos omnes uenire posse. Tamen reliquum factum familiarum, intelligitur de familia, hoc est, de descendantibus ipsius testatoris. Bar. in l. peto. §. fratre. ff. de leg. 2. iunctis his quæ ibi pono in lucubrationibus. Item in hac materia scias com
- 4 pendiosam t factam per nomen appellatiuum, non continere uulgarem, ut si dictum est, quodocumque heres meus decesserit: quia testator uidetur uoluisse hunc omnino esse heredem. Alex. in consi. 1. in 1. vol. Item si dictum esset, si filius meus quodocumque decesserit sine filijs, ista substitutio locum habet, etiam si filius super sit, qui omnino et infallibiliter est moriturus.
- 5 Feli. in c. sic ut extra, in fi. de homic. Scias etiam compendiosam t dici esse illam, in qua est facta mentio mortis. Dec. in consi. 642. cum seq. Et dum Bar. hic in prima oppos. ait, directam non mutari, sed unam directam in aliam directam transire. ad rem facit, quia uulgaris quandoque mutatur in pupillarem, ut per Bar. in l. ij. col. 2. uerq. quaero quo tempore, supra eod. titu. Subdit

postea

De uulgari & pupillari. I

- postea Bar. pupillarem contentam in compendioſa dici poſſe tacitam ſpecialiter. & generaliter expreſſam. uide Alex. in conſi. 12. & in conſi. 17. in 3. uol.
- 6 Bar. in ead. l. col. 2. verſic. Hoc præmiſſo, dicit, pupillarem t ab initio in compendioſa contriue-
ri, quamuis ſine effectu propter matrem. uide quid ex hoc inferat Bar. in l. ij. col. pen. uerſi. quæ
ro ergo, ſuprà eod. tit. ubi ait, propter hoc probari poſſe per duos teſtes, uoluntate m teſtatoris
uiſſe, ut mater excludatur, & tamen ſi non contineretur, ſeptem teſtes exigerentur.
- 7 Bar. in ead. l. col. 3. uerſi. ad primum, inquit, compendioſam t eſſe, quæ ſub conditione mor-
tis uel alia multa complectitur tempora. Aduerte, ſi teſtator dicit, quando cunque filius inſtitu-
tus deceſſerit, fratrem & eius filium ſubſtituo; non ſolum frater eſt filio ſubſtitutus compen-
dioſe, ſed etiam filius fratri, quamuis quod ad eum nulla ſit expreſſa ſubſtitutio, ut per Soci. in l.
Gallus. §. quidam, col. ult. uerſi. quintus. ff. de liber. & poſth.
- 8 Bar. in ead. l. col. 4. uerſi. primò quæ ro, tractat, quis ſit effectus t compendioſe quando ſit per
uerba mere directa. De iſta quæſt. ultra dicta hic per Alex. uide Roma. in l. cogi. ff. ad Trebell.
Fulg. in l. precibus, col. 10. C. eod. tit. qui omnes ſequuntur primam opinionem tanquam magis
* communiter approbatam. & eam eſſe communem teſtantur Imol. & Alex. hic, & Imol. in
c. Raynurius, de teſta. & Dec. in d. l. precibus, & omnes declarant & limitat niſi appoſita eſſet
clauſula codicillaris. Tu uerò intellige hoc eſſe uerum quando clauſula hæc appoſita eſſet per
uerba futuri temporis, alioqui uerò ſi eſſent uerba temporis præſentis: ita in d. l. precibus, ait
Dec. per tradita per Bar. in l. j. in 6. quæſt. de iure codicill. & ita inquit etiam Bald. in repet. c. ſi
pater, col. 80. de teſta. in 6. Limitatur etiam iſta concluſio quando in teſtamento fuiſſet appo-
9 ſitum iuramentum, t quod habet uim clauſulæ codicillaris. l. eum pater. §. filius matrem. & ita
ibi limit. 10. Baptiſta. ff. de leg. 2. & ſequitur Dec. cogita etiam nunquid iſta opinio locum ha-
beat quando teſtamentum eſſet conditum inter liberos; quia illud etiam habet uim clauſulæ
codicillaris. gl. in l. coheredi. §. cum filix, inſrà eod. nam illud clare procedit quod ad filios, ſed
quod ad extraneos, cogita.
- 10 Bar. in eod. loco progreditur declarando effectus t compendioſe, & dicit quantum ad ſub-
* ſtitutionem directam ualere iure fideicommiſſi, & reliqua utibi per eum. Hanc opinionem
communem eſſe ait Imol. in l. pater Severinam. §. conditionum uerba. ff. de cond. & demonſtr.
Limita etiam iſtam opinionem ut non habeat locum in foro conſcientiæ, & ubi de æquitate
ageretur: ut per Dec. in d. l. precibus, ubi etiam limitat, ut non habeat locum in uulgari, quæ cõ-
tinetur ſub expreſſa pupillari, moriente pupillo poſt pubertatem hæreditate non adita: quia
admittitur ſubſtitutus ex uulgari tacita quamuis ex fideicommiſſaria uenire non poſſit. Fulg.
in conſi. 43. Et uulgarem trahi non poſſe ad fideicommiſſariam etiam ſi adſit clauſula codicil-
laris, ait Dec. in conſi. 287.
- 11 Bar. in ead. l. col. 5. uerſi. quid ſi teſtator, inquit, & ad hoc ſemper afferri ſolet, ſubſtitutum t in
re certa uel quota per uerba directa & ciuilia nullo alio dato ſubſtituto, cenſeri ſubſtitutum in
totum, & ita cum ſequitur laſ. hic, & in l. coheredi. §. ſi inſrà eod. & in l. quories, col. 1. C. eod.
Tu uerò aduerte dum Bar. hic attendit uerba, hæres eſto; poſita in l. j. §. ſi ex fundo. ff. de hæred.
inſt. quæ ſunt directa & ciuilia, uidetur limitare illam regulam, ut inſtitutus in parte nullo alio
inſtituto cenſeatur inſtitutus in totum, procedere ſolum quando inſtitutus eſſet per uerba ci-
uilia & directa. id quod confirmari poteſt, quia idem requiritur in ſubſtitutione, ut hic per
Bar. ſed nulla uidetur eſſe ratio differentię quare magis in ſubſtitutione huiuſmodi uerba exi-
gantur quàm in inſtitutione, igitur &c. quæ quidem limitatio ad illum tex. eſſet memoratu di-
gna ſi ueritati inniteretur. Tamen contra utranque limitationem de ſubſtituto, quam hic tra-
dit Bar. & de inſtituto, quam ex eius dictis colligo, urget, quia ratio. d. §. ſi ex fundo, eſt ne quis
pro parte teſtatur & pro parte inſteſtatus moriatur. quæ ratio militat ſiue inſtitutio uel ſubſti-
tutio ſit facta per uerba ciuilia & directa tantum, ſiue per uerba obliqua. cogita tamen, nam
& ſi ex poſt facto aliquis poſſit pro parte teſtatur, & pro parte inſteſtatus decedere, hoc tamen
à principio contingere non poteſt.

- 12 Bar.in ead.l.col.6.vers.fed quid si testator,querit, si testator t compēdioso substituit per hæc uerba,quandocunque decesserit sine liberis lego tibi bona mea: utrum hæc uerba sint directæ? vide Barb.in confi.9.in 3.uol.& Alex.in confi.76.Ponderatis his.in fi.in 3.uol.vbi ait,uerbum, lego,relatum ad uniuersitatem bonorum non importare institutionem, uel substitutionem directam. Distinguunt tamen doct.vt uidere est apud Alex.in l.j.ff.de leg.1. & ad hoc uide oīno quæ posui ad Bar.in l.his uerbis.ff.de hæred.inst.vbi agitur de uerbo, relinquo.
- 13 Bar.in ead.l.& col.uerf.fed quid si testator dixit,querit t si dictum est, quandoocunque filius meus decesserit, uolo bona mea distribui pauperibus Christi per meos fideicommissarios, an ista substitutio sit fideicommissaria infra tempora pubertatis? deciditque esse directam; quia perinde est ac si testator dixisset, se uelle ut fideicommissarii accipiant ea & distribuunt, & uerbum, accipiant, directam significare. contra Bar.hic uidetur sentire Raph. Cuma. in confi.130. vbi inquit Bartolum sibi ipsi esse contrarium: & uerbum, accipere, propriè indicare id, quod de manu alterius capitur, docuit Dec.in l.non uidetur quifquam id capere.ff.de reguliur.& ad dicta per Bar.hic, uide Alex.in confi.45.in primo uol.& in confi.146.Videretur inspectis, col.6.nu.17.in lib.primi & secundi uolu.& in confi.305. Circa primum, col.pen.in eod.libro, ubi
* ait magis * comm.opinionem esse contra Bar.hic. uide eundem Alex.in confi.2.col.2.in 3.uolu. Panor.in confi.59.in primo dub.in 1.uol.Paul.de Cast.in l.siquis ad declinandam.C. de epi
14 scop.& cler.& Aret.in confi.155.col.5. Et dum Bar.in col.seq.querit quid si testator dixit uolo quod bona mea uendantur, & pretium inter pauperes distribuatur per meos fideicommissarios, an illa sit pupillaris infra tempora pubertatis? deciditque solam eligendi facultatem ad fideicommissarios pertinere. uide Alex.in d.conf.12.colu.pen. & 1.in 3.volu.vbi dicit contra Bar.generaliter, vbi testator dedit executores in testamento, si demum iubet aliqua distribui, semper esse subintelligendum ab executoribus testamenti. ibi uide omnino.
- 15 Bar.in ead.l.col.8.uerf.tertio principaliter queritur, latè disputat utrum substitutio t compēdiosa facta per uerbum commune, ut est uerbum, substituo, ualeat iure directo infra tempora
* pubertatis? in qua quæstione dicas * communem esse sententiam, ut ualeat iure directo, teste Soc.in confi.144.in 1.uol.& lat.in l.precibus. id quod ratione ualida confirmatur; nam quod pupillus decedat cum testamento, honor est & fauor pupilli. Ang.in confi.148.col.3.incipt.D. Quiricus. ideoque in dubio ista benignior interpretatio est capienda.l.quoties.ff.de reb.dub. propterea substitutio pupillaris omnino est exilimanda, cum ita contingat, pupillum decedere cum testamento, ut per Angel. in d.conf.148. quem uideas etiam in confi.125. Et huic sententiæ magno est adiumentum, quoniam cum ista interpretatio sit hæredi pariter & filio hono
16 ratiore, non est facile credendum, patrem testatorem aliter disponere uoluisset, cum magis t filium quam se ipsum diligere censeatur.glo. in listi quidem.ff.quod met.cau.facit.l. nec in ea. ff. de adulter. hoc enim modo filius honorabilior est, & per fideicommissum grauarietur, cum sic grauari nō. l. cohæredi. §. cum filia. ff. de uulga. & pup. Et de hoc Bar. documento uide Alex.in confi.213.in confi.305. & in confi.329.in lib.primi & secundi uol. in confi.12.in 3.volu. & omnino in confi.51.in 7.volu. & ea, quæ prædixi de uerbo communi, procedere saltem quando ad est clausula codicillaris, tradit, ibi Soc. & Io. Bap. Caccialupus in repet. d.l.precibus. C. de im. puber. Et circa præcedentia, uide Ana. in confi.79. Card. in confi.7. in confi.16.in confi.84. &
17 in confi.95. Quid si substitutio t facta est per uerbum, transcant? uide Soc. in confi.62.in 3.uolu. Quid si substitutio facta est per illa uerba, vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum? Soc. in confi.20. ait, in optione substituti esse, ex quo capite uelit succedere. Dicit tamen Soci. in confi.250.in 1.vol. uerba hæc ex capite notariorum apponi consueuisset, & ex consuetudine.
18 Et dum Bar. prosequendo declarationem huius quæstionis, ait, quādo compendiosa t est facta sine temporis distinctione, & tunc secundum Azo. esse omni tempore fideicommissariam. Istā opinionem tenuit Oldr. in confi.98. Factum tale. vbi ait, in casu isto duas quartas detrahi poss.
* se. & Angel. in confi.83. Bal. in confi.53. In consulendo, ubi ait istam esse * communem sententiam. Postea Barto. refert aliam opin. glo. inst. eod. quæ contrarium sentit. & istam opin. glo.
L. sequitur

De uulgari & pupillari.

sequitur Paul. de Castr. in consi. 246. quod dicta substitutio, col. 1. & in consi. 253. Visus omnibus, col. 3. & in consi. 90. Super quæst. colu. 1. & in consi. 339. Primum dubium. Alex. in consi. 12. & in consi. 17. in 3. uol. & hanc communem esse opinionem ait Flor. in consi. 39. Quidam patrus. & pro ea urget tex. in c. si pater. de testam. in 6. in ratione. Et dum Bar. subiungit argumenta, ut sit omni tempore fideicommissaria: Adde ad hanc opin. accedere Bald. in Lex tribus. C. de inoffi. testa. & in l. sicut in annos. ff. quib. mod. usufru. amit. & in l. Pomponius lib. 26. ff. de neg. gest. Ang. in consi. 125. Hoc est testamentum pueri.

19 Bar. in ead. l. colu. 9. versitem quid si testator dixit, tradit de uerbo, t accipiat, de quo dixi in præcedentibus lucubrationibus. & dum ait illud non uenire libere, quod propria auctoritate capi non potest: Tu ultra moder. hic de hac uoce, liberè, vide Barb. in consi. 31. col. 7. in 1. uol. & Dec. in c. si pro debilitate, de offi. deleg. & Alex. in cōf. 154. in lib. primi & secundi uol. Et de uoce, pleno iure, vide Feli. in c. auditis, col. 3. & seq. de præscrip. Alex. in consi. 56 in 3. uol. Aret. in consi. 156. col. 6. Feli. in c. conquisitus, de for. comp. & Capr. in consi. 36. & in consi. 78. in fi. ubi ponit etiam de uoce, omnia. Et quid significet uox, integraliter, uel sine aliqua diminutione, vide Feli. in d. c. auditis, col. 4. & las. in l. precibus. col. 15. C. de impub. Et de uoce totum, uide Ang. in d. consi. 125. col. fi. & Rom. in consi. 239.

20 Bar. in ead. col. subdit, quid si testator t dixit, quando cunque filius meus decesserit, uolo hæreditatem meam totam & integram ad talem peruenire, de quorum uerborum significatione paulo ante diximus. Ex hoc Bar. documento dixit Ang. consensit per hæc uerba, omnia bona, & alia importantia integram restitutionem, intelligi prohibitam esse trebellianicam. & idem consuluit Alex. in consi. 138. in 5. uol. Aret. uerò in consi. 12. inquit Bartolum sentire oppositū: quia Bar. secundum eum uoluit ex his uerbis substitutionem factam per uerbum cōe trahi debere ad directam, ad hoc, ut trebellianica detrahi non possit, alioqui sentiens si esset obliqua: quia non obstantibus istis uerbis trebellianica detraheretur, aliter uerò dicit Aret. argumentū Bar. non concluderet. Tamen ista collectio Aret. necessariò ex dictis Bar. non infertur. Primò enim potuit Bar. sentire illam opin. de qua in Liubemus. C. ad Trebell. scilicet in filiis primi gradus trebellianicam prohiberi non posse. & ideo uult eam esse directam, ne alioqui & legitima & trebellianica detraheretur. præterea potuit etiam sentire, quāuis trebellianica prohiberi posset, tamen legitimam detrahi posse. Et dum Bar. postea subiungit, quādo testator aliquid ex his uerbis prædictis non apposuit in substitutione, sed loquutus fuit simpliciter, quid sit dicendū? & distinguit, ut ibi. Istam opinionem cum adductis hic per Alex. tenuit Ant. de Butr. in consi. 52. incip. Dubito. & contra Bar. quando mater est in medio, sensit Alex. in consi. 17. in 3. uol.

21 Bar. in ead. l. col. 11. vers. Item quæro, inquit, si substitutio t fiat cū temporis distinctione, isto casu infra tempora pubertatis continet pupillarem. sed quid si dixit, substituo filio meo impuberi? distinguit Bar. ut aliquando ista uox appositā sit causā demonstrationis tantum. Attende * hanc Bar. decisionem, à qua * nemo est qui dissentiat. & pro ea bene faciunt trad. per Bal. in d. l. precibus, colu. fin. C. eodem titu. ubi ait, si testator dixit, substituo filio meo pupillo, propter hoc non erit substitutio pupillaris: quia illa uox, pupillo, fuit demonstratiua, alioqui uerò si dictum fuisset, si pupillus morietur. & quamuis ibi Alexan. & in l. ij. suprà eodem tit. Baldum redarguat, tamen pro eo facit Bar. hic. & de hac decisione nide hic Alex. colu. 48. & in d. l. ij. colu. 13. suprà eod. & in Liam hoc iure, col. 3. ver. item nota. & in l. Gallus, quidam, col. 3. ff. de libe. & posthum. Et aduerte quia hoc Bar. documentum uidetur procedere solū quando testator haberet plures filios, quoniam uox, impuberi, eo casu demonstratiuè uidetur adiecta, alioqui autem si unicum filium haberet: ex quo satis demonstratur, dicendo, filio meo. argumento. l. secunda. ff. de libe. & posth. tantò magis cū ibi agatur de odiosis, hic uerò de fauorabilibus. nam in institutionibus & substitutionibus latissima esse solet interpretatio, ut per Mari. Soc. in consi. 106. nu. 9. uide ad prædicta Alex. in consi. 1. col. 3. in primo uol.

22 Bar. in ead. col. vers. quæro uirum, tradit an substitutio t compendiosa facta per uerbum cōe, contineat uulgametē? uide Alex. in consi. 305. in 1. dub. in lib. primi & secundi uol. & in consi. 17. in 3. uol.

in 3. uol. & in confi. 23. eod. uol. & in confi. 24. in 4. uolu.

- 23 Bar. in ead. col. in fi. & in col. seq. in princip. ait, compendiosam esse substitutionem, et si non fuit appposita uox, quandoque, sed alia, quæ sui natura tractum temporis indicet, ut si decesserit sine liberis. Adde Dec. in confi. 205. & in confi. 217. ubi ait compendiosam dici eam, in qua est appposita conditio mortis, sine uoce, quicunque, & in confi. 384. in princ. in confi. 572. in confi. 642. & in confi. 643. & Soc. in confi. 93. col. 3. & seq. in 1. uol. & Mari. Soc. iun. in confi. 92. nu. 1. 1.
- 24 Bar. immediate subiungit, quid si testator dixit, substituo filio meo talem, nullo addito alio uerbo? deciditque hanc non esse compendiosam, sed uulgarem tantum, uel pupillarem, si facta esset impuberi. sed quod immo contineat fideicommissariam, uide Bal. in l. humanitatis, in ule. fol. C. eo. tit. Tenet opinioem Imolin. c. Raynutus, de testa. ubi agitur de pupillari. & Paul. de Castr. in l. fi. C. de hære. inst. Alex. in l. Gallus. §. 1. col. 4. & Ias. hic. Et sic collige ut breuiloqua non contineat fideicommissariam, ita nec uulgare. Item collige in substitutione simpliciter facta impuberi contineri pupillarem. idem tenet Paul. de Castr. in d. l. fin. & in l. precibus. C. eod. tit. & in l. iam hoc iure, in princ. & ad prædicta uide Alex. in confi. 22. col. 3. in 3. uol. & in confi. 13. col. 5. nu. 28. in 4. uol.

Bar. in ead. l. col. 1. 2. vers. quæro ulterius quid si substitutio compendiosa, inquit, substitutio nem t compendiosa per uerbum cõe factam in certa re, ad institutionem trahi non possit: quia uerbum cõe adiectum certæ rei nunquam trahitur ad institutionem. uide Alex. de ista quaestione Bar. in confi. 121. in 3. uol. & in confi. 45. col. 4. nu. 7. in 1. uol. & in l. nam quod. §. non oēs. in 4. notab. ff. ad trebell. & in confi. 200. Viso & considerato, in lib. primi & secundi uol. Roma. in confi. 58. & in confi. 134. col. 2. in 2. dub. & in confi. 200. Capr. in confi. 69. col. pen. & in confi. 77. & seq. Aret. in confi. 155. col. 7. & seq. & Ias. in l. quoties. C. de hæred. insti. & Crauet. omnino in confi. 210. Limita tamen hanc conclusionem non procedere, quando adiecta esset clausula, uulgariter, pupillariter, & per fideicommissum. Corn. in confi. 35. in 2. uol.

- Bar. in ead. col. vers. quæro ulterius, agit de illa quaestione memorabili, de qua docto. acerrime 26 disputarunt, nunquid ubi testator t digreditur ad uberiore gradus grauando filios positos in conditione, eos uocasse præsumatur. id quod uoluit Bar. hic, quem sequitur Soc. in l. cum filiosa militis. ff. de leg. 1. ubi multa dicit ad fauorem huius conclusionis, & in l. cum auus. ff. de condi. & demonst. & Dec. in l. i. nu. 15. C. de pact. ubi ait opin. Bar. ex multis esse sequendam, quæ ibi attulit. ad eam accedit et Curt. in confi. 51. & Io. Crot. qui illam defendit in repet. c. Raynutus, & de testa. sed contra Bar. est cõs opinio, contra quam pluries consuluit Alex. & Curt. in confi. 42. & in confi. 45. cui se totum Collegium Papiense subscripsit, refertq; pro eius consilio ita fuisse iudicatum Ronje in Rota. & hanc esse crebriorem sententiam testatur Ias. in confi. 35. in 3. uol. ubi latissimè hoc ostendit. idem confirmat Alex. & Ias. hic, & Soc. in confi. 104. in 3. uol. & Dec. in confi. 291. in fi. & de hac re uide eundem in confi. 63. 218. 242. 287. 291. 511. 513. & in confi. 585. Alex. in confi. 105. in 1. uol. in confi. 11. & in confi. 22. in 1. uol. & in confi. 64. in 5. uol. & omnino in confi. 329. in lib. primi & secundi uol. & Soc. in confi. 218. in 1. uol. & Cuma. in confi. 28. col. 2. & communem esse contra Bar. ait etiam Dec. in confi. 422. & Mari. Soc. iun. in confi. 112. nu. 24. Ex ista communi opinione ad pulchram quaestionem fieri potest illatio, testator 27 insti tuit filium, & si sine filiis decesserit, substituit Titium; subiungens hæc uerba, & hoc locum habeat in descendantibus descendantium, quos omnes substituit uulgariter, pupillariter, & per fideicommissum, atque ita impersonaliter ut iniunctum esse onus fideicommissi, an ex his uerbis uideatur omnibus descendantibus iniunctum esse fideicommissum, & omnes consequenter sint uocati? cum grauari non potuissent nisi essent uocati. l. ab eo. C. de fideicommiss. Respondeo, aduertendum esse diligenter in substitutione actiua, hoc est, in qua isti descendentes uocantur eueniente casu, quod hæres institutus sine filiis moriatur, eos esse uocatos ad substitutionem illius, alioqui uero in substitutione passiua, quoniam duntaxat positi sunt in conditione, ex quo enim hi priuatiue tñ memorant, neq; uocati neq; grauati esse præsumuntur. Quapropter coniiciendum est, testatorem uoluisse loqui de solis descendantibus uocatis ad successionem

De uulgarī & pupillari.

filij decedentis sine filijs, non aut̃ de decedentibus ipsius filij, & generaliter de quibuscumq; ut in simili casu docuit Bart.in l. qui duos. ff. de uulg. & pupi. Paul. de Castr. in l. ex tribus. C. de inoff. testa. Alex. in terminis in consi. 59. in 3. vol. Soc. in consi. 104. in 3. vol. Dec. in consi. 218. 283. & 291. & ad rem optimē faciunt trad. per Curt. in consi. 45. col. pen. Præterea ubicumque onus fideicommissi simpliciter iniungitur, ut hic, ubi decedentes omnes substituit, neque apparet an unus magis, quam alius sit uocatus, semper illis tantummodo, qui expresse uocati fuerunt, grauamen censetur iniunctum. Imolin hac. l. col. ante pen. Alex. in consi. 105. col. pen. in 1. vol. in consi. 22. col. fi. in 3. vol. & in consi. 15. in 4. vol. & Dec. in consi. 422. sed decedentes solum, qui in substitutione actiua memorantur, uocati fuerunt, igitur illi soli censentur grauati eueniente casu substitutionis, scilicet ut filius institutus sine filijs moriatur, decedentes uero ex filio instituto solum positi sunt in conditione. Eresto quodd dubium esset, an etiam decedentes ipsius filij grauati esse intelligantur, in dubio dico ad fauorem t̃ hæredis contra fideicommissarium ferendam esse sententiam, ut not. ait Soc. in consi. 238. colum. pen. in 1. volum. & si hæc interpretatio locum habet, ubi testator potest grauare & non, multo magis debet in casu proposito militare, in quo etiam si uoluisset, tamen illos, qui secundum communem sententiam uocati non sunt, grauari non potuissent, nisi eos expresse uocasset, ut prædictum est. Et quia de substitutione impersonali facta est mentio, uidendum est, utrum quando est huiusmodi, ut instituo filium, & si filius sine filijs decesserit, substituo Caium, censetur grauatus institutus uel alij? Soc. in consi. 140. in 1. volum. tenet institutum esse grauatum, cui repugnare uidentur trad. per lat. in l. cohæredi. §. cum filiz, infra eod. ubi ait, uenientes ab intestato censeri grauatos. Idem ait Alex. in consi. 12. col. pen. in 3. vol. & de hac re uide Mari. Soc. iun. in consi. 131. col. pe.

Bar. in ead. l. col. ante pe. uers. quartò principaliter, querit, quia supra dictum est de uerbis directis, communibus, & obliquis, quid sit in substitutione t̃ duo ex istis uerbis apponuntur? uide Alex. in consi. 40. in 1. dub. in 3. vol. quod consilium puto esse repetitum in consi. 224. in libro primi & secundi vol. & in l. reculare. §. Titius. ff. ad Trebell. Oldrad. in consi. 125. Abb. in consi. 132. in 2. vol. Fulg. in consi. 43. col. 2. & seq. & omnino Soc. in consi. 144. in 1. vol. ubi ait eo casu in optione substituti esse, ex qua substitutione malit succedere. uide etiam in simili casu Corn. in consi. 162. in 4. uol. Et dum subiungit Bart. quæstionem, quam ait esse terribilem: Quid sit, quando hæc uerba directa & communia in personis diuersorum apponerentur? attendit Bartolum hic uelle ex glo. quam citat in l. his uerbis. ff. de hæred. instit. uerbum, relinquo, esse commune. sed Ang. in consi. 149. tenet illud esse obliquum. & de hoc uerbo uide glo. in §. hæc omnia, in auct. de hæred. & falcid. & quæ ego posui in lucubrationibus in d. l. his uerbis. & ad prædictam quæst. uide Alex. in consi. 12. col. 1. & pen. 3. uol.

Bar. in eadem l. col. pen. uers. & primò uideamus regulas, inquit, uerbum directum esse illud, quod sui natura importat, ut ille, cui relinquitur, sua manu accipiat. Adde tu, uerbum, accipiat, & capiat, esse uerba directa, non tamen directa ciuilia, secundum Bar. supra in 3. col. uers. quædam etiam, & ibi in 4. col. dicit uerba directa, quæ non sunt ciuilia, non habere certam significationem, sed ex futuro euentu indicare directam uel fideicommissariam, quamuis malè dicat Bar. ut ibi per doctores. Et ex dictis Bar. collige, uerbum, hæres esto, t̃ & uerbum, instituo, esse uerba directa & ciuilia, ut supra docuit uerbum uerbū substituo, & relinquo, esse communia. Sed Ant. de Butr. in consi. 76. incip. Viso puncto & quæsito, in fi. tenet, uerbi substituo, ex propria significatione substitutionem non continere. id quod uerum non est: quia in contrarium est tex. in l. mulier. §. si. ubi not. Bal. in l. j. in princip. supra eod. tit. ubi Angel. Imol. & recentiores. & est bonus tex. in l. siquis mihi bona. §. si. uers. idemque. & ibi Bal. ff. de acquir. hæred. & uide glo. in uoce, necesse est. ff. de libe. & posth. ubi Bal. & Imol. & in l. qui liberis, supra eod. Et de hoc uerbo, substituo, uide Oldr. in consi. 107. col. 2. in princip. & in consi. 125. Alex. in consi. 65. Circa præmissum, in 4. uol. Panor. in consi. 32. in 2. vol. ubi ponit etiam, de uerbo, hæres esto. & Alex. in lex facto, in princip. ff. ad Trebell. & in consi. 208. viso testamento, in lib. primi

- lib. primi & secundi uol. & in consi. 224. Perſpectis his. eod. lib. & in consi. 12. in 3. uol. ubi tradit
 33 etiam de uerbo, & distribuatur, & de uerbo, dentur, & de uerbo accipiant. & de uerbo substit-
 tno, vide Rom. in consi. 503. col. 1. Bar. in L hoc iure, supra eod. & Fulg. in consi. 43. ubi loquitur
 de uerbo, hæredem instituere, & substituo. & Balin consi. 243. in 2. uol. ubi agit de uerbo, lego, &
 de uerbo, tranſeant. vide Soci. in consi. 62. in 3. uol. & dum Bar. in hac ead. col. subiungit, uerbū,
 hæres esto, esse uerbum directum, attende quia in hac materia illud quod dicitur de hærede,
 uerificatur etiam in bonorum possessore. ita Balin l. fi. col. pen. C. de sacros. eccles. postea tradit
 Bar. uerba obliqua esse illa, quæ indicant, ut aliquis capiat de manu alterius. De hac re uide Alex.
 in consi. 5. col. 1. in 3. uol. & in d. consi. 76. & Aret. in consi. 37. col. pen.
- 34 Bar. in ead. l. & ead. col. uerſ. modo his regulis præmissis, quærit de uerbo, & tan-
 dem concludit esse cōe. ad hoc benefacit tex. in L hæreditatis. C. de hæred. inst. & hoc idem ait
 Bal. in l. fi. C. de sacros. eccles. Ang. in l. precibus. C. de impuber. col. fi. & idem est in uerbo, deu-
 niat, ut est tex. in l. pen. ff. de solut. & in l. ij. ubi Ang. C. de bon. quæ liber. & in consi. 13. incip. Ia-
 cobus habens unicum filium, & uerbum, perueniat esse cōe, tenuit etiā Bar. in l. Lucius. in 2. q.
 princ. infra eod. tit. Balin Liam hoc iure, uerſ. secundū, supra eo. & in c. fi pater, col. 15. de testa.
 Alex. in L hæredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebell. & in consi. 199. Perſpectis. colu. 2. in lib. primi &
 secundi uol. & in consi. 305. Circa primum dubium, col. pe. eod. lib. & in consi. 36. in 3. uol. Capr.
 in consi. 75. col. 7. ubi tangit etiam de uerbo, habeatur. & in cōfi. 50. in fi. Abb. in consi. 32. col.
 1. in 2. uolu. & laſ. in l. qui se patris, colu. 13. C. und. liber. Limita prædictam conclusionem non
 procedere, ubi adiecta essent uerba illa, eo ipſo perueniant; quia tunc uerbum, perueniat,
 substitutionem directam significat: ita Balin l. fi. col. pen. C. de sacros. eccles. & in c. eum qui, de
 præben. in 6. & in c. 1. de sepultur. eod. lib. ad rem facit gl. in c. quā sit, in uerbo, euacuetur, de
 elect. eod. lib. & gl. in clem. 1. in uoce eo ipſo, de uit. & honest. cleric. & ea quæ tradit lo. And. in
 c. quia ſæpe, in nouella, de præben. in 6. Item limita non procedere quando adderentur uerba
 hæc, pleno iure. ita Balin in auth. hæc uſus præſtatio. per illum tex. in uoce, pleno iure. C. de sa-
 cros. eccles. & Aret. in consi. 125. Hoc est testamentum Petri. & in l. Iulianus. ff. de rei uend. & hic
 & in l. fi post missionem, in uoce, plena legata. ff. ad leg. Falcid. & in l. diuortio, in princ. iuncta
 gl. in uoce, plenē. ff. de negoc. gest. Item limita si addatur uox, liberē. ita Bart. supra in 3. quæ sit.
 princip. uerſ. Item quid si testator dixerit liberē, ubi eius dicta pro istis tribus limitationibus
 multum faciunt.
- 35 Bar. in ead. l. col. fi. uerſ. quāto dubitatur, tradit de uerbo, & succedere, & concludit esse cō-
 mune. vide Capr. in consi. 69. col. 5. & in consi. 97. & in consi. 16. ubi agit etiā de uerbo, relinquo.
 Bal. in consi. 32. in 2. uol. Alex. in l. reſtituta. §. fi. ff. ad Trebell. & Roma. in consi. 185. Subiungit
 postea Bar. de uerbo, deuoluatur. De hoc uerbo, deuoluatur, & ad cognoscendum quæ sint uer-
 ba directā & communia, & obliqua, uide Feli. in c. in præſentia, col. 1. de probat. Alex. in consi.
 12. in 3. uol. ubi ponit etiam de uerbo, relinquo. Et dum postremū quærit Bar. de uerbo, mori-
 arur, uide Bar. in l. fi arrogator, col. pe. ff. de adopt. & hic afferuntur rationes per docto. & per
 laſ. Et illa uidetur esse ratio, quoniam intelligitur directum ad utilitatem huiusmodi substituti
 in totum. id quod dici non posset, si esset obliqui; ut in simili paulo antea. ubi & si uerbum sit
 obliquum, tamen secus est, ubi apparet per alia uerba, ut ibi.

Summarium in l. si quis cum. §. si cum suo. ff. de uulg. & pup.

- 1 An per ista uerba, si filius meus me uiuo morietur, censeatur filius institutus.

Bar. in l. si quis cum. §. si cum suo. ff. de uulg. & pup.

- 1 Bar. in d. l. §. cum suo, quærit an per ista uerba, si filius meus me uiuo morietur, censeatur
 filius institutus? ista quæſtio est dubitabilis, & eam latè proſequitur laſ. in l. Gallus, in prin-
 cipio, col. 6. uerſ. pro clara, in prima lectura, & in 2. in 5. col. uerſ. pro clara. ff. de liber. & posth.

Summarium in l. patris, & filij. ff. de uulg. & pup.

- 1 Si in eisdem paginis sunt scripta plura testamenta adhibitis iisdem testibus, utrum ualeant.

L 3

Bar.

De uulgarī & pupillari.

Bar.in l.parris & filij. ff. de uulg. & pup.

- 1 BAR. in d.l. uerf. vltimò quæro, quærit si in eisdem paginis t sunt scripta plura testamenta adhibitis hisdem testibus, utrum ualeant? De hac re uide Angel. Aret. in §. igitur, instit. de pupill. subst.

Summarium in l. si pater. ff. de uulg. & pup.

- 1 *Hæc uerba, uos inuicem instituo, continere institutionem, & substitutionem.*

Bar. in l. si pater. ff. de uulg. & pup.

- 1 BAR. in d.l. si pater, inquit, hæc uerba, uos inuicem t instituo, continere institutionem & substitutionem. Idem dic etiam si non esset facta per idem uerbū, ut pulchre per Aret. in conf. 1. col. uerf. secundo probatur.

Summarium in l. lex Cornelia. ff. de uulg. & pup.

- 1 *Fictio legis Cornelia sicut testamentum confirmat paternum, ita, & pupillare, si pupillus post mortem testatoris uerè, uel fictè in pupillari ætate decesserit.*

Bar. in l. lex Cornelia. ff. de uulg. & pupill.

- 1 BAR. in d.l. lex Cornelia, sic ait in summa. Fictio legis t Corneliæ sicut testamentum confirmat paternum, ita & pupillare, si pupillus post mortem testatoris uerè uel fictè in pupillari ætate decesserit. Circa intellectum huius. l. uide la. in l. j. col. 1. 7. uerf. quartò quærit, suprà eod. ubi multa ponit. Postèa ibi quærit Bar. an testamentū possit sumere uires à tacita uulgari contenta in expressa pupillari, nec requiratur aditio hæreditatis? De ista quæst. uide la. in d.l. j. col. 1. 7. post Bar. ibi. & Paul. de Cast. in l. precibus, col. 4. uerf. sed aduerte ad unum. C. eod. pro cuius opinione ait, se cum collegio Perusino consuluisse. uide etiam Alex. in conf. 1. 7. in 3. uolu. & ad quæstionem, quam in hac. l. propè si. mouet Bart. an mortuo pupillo testatore uiuo, & reliqua, uide la. in d.l. j. col. 1. 7. uerf. quartò quæro.

Summarium in l. quidam testamento. ff. de uulg. & pup.

- 1 *Si testator dixit, si tales decesserint, uolo mea bona deuenire in aliquem, an uelis uocare substitutum post mortem eorum omnium.*

Bar. in l. quidam testamento. ff. de uulg. & pup.

- 1 BAR. in d.l. quidam testamento, quærit, si testator dixit: si tales decesserint, uolo mea bona deuenire in aliquem: an uelit uocare substitutum post mortem eorum omnium? uide Alex. in conf. 1. 10. 1. Ponderatis his, col. 5. in 4. vol. Abb. in conf. 1. 3. in 2. uol. Ant. de But. in conf. 3. 2. Barb. in conf. 8. 1. in 3. uol. & quia ista est materia. l. hæredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebel. ideo ui de ibi quæ Deo fauente ponam in lucubrationibus.

Summarium in l. in institutione. ff. de uulg. & pup.

- 1 *Sufficit aliquem semel fuisse heredem licèt defierit.*

Bar. in l. in institutione. ff. de uulg. & pup.

- 1 BAR. in d.l. in institutione, ait, sufficere t aliquem semel fuisse heredem, licèt defierit. uide Alex. in conf. 4. 3. in fi. in 3. uol. Ad rem hanc faciunt ea, quæ dici solent, an qualitas requisita durare debeat, an uerò sufficiat adfuisse? De qua re uide Alber. de Ro. in 2. pat. statut. q. 1. 8. ubi solenniter hanc materiam uentilauit, & la. post alios in l. ex facto, hoc eo. tit. & in l. j. veteres. ff. de acquir. poss. ubi tenet sufficere, quamuis non duret.

Summarium in l. si mater. ff. de uulg. & pup.

- 1 *Mater potest instituere filium in tempore pubertatis, & ei substituere uulgariter.*

Bar. in l. si mater. ff. de uulg. & pup.

- 1 BAR. in d.l. si mater, inquit, matrem t posse instituere filium in tempore pubertatis, & ei substituere uulgariter. Ad istam. l. uide Alex. in l. si pater, in fi. C. de instit. & subst.

Summarium in d.l. si mater. §. si filius. ff. de uulg. & pup.

- 1 *Si institutus est hæres, emanescere substitutionem uulgarem primam, & omnem posteriorem.*

Bar.

Bar. in d. l. si mater. §. si filius. ff. de uulg. & pup.

1. in. **BAR.** in ead. l. §. si filius, inquit, si institutus f. est hæres, euanescere substitutionem uulgatam primam, & omnem posteriorem: vide Alex. in cons. 12. & in cons. 5. i. col. 4. in 3. uol.

Summarium in l. ex duobus. §. filium. ff. de uulg. & pup.

1. no. **Sit testator dixit, quisquis mihi hæres erit, det illi decem, an per hæc uerba ueniens ab intestato contineatur.**

Bar. in l. ex duobus. §. filium. ff. de uulg. & pupill.

1. 2. in. **BAR. T.** in d. l. ex duobus. §. filium, verum sed ponimus, querit, si testator f. dixit, quisquis mihi hæres erit, det illi x. an per hæc uerba ueniens ab intestato contineatur? vide Alex. in l. iij. col. 2. ff. de leg. primo.

Summarium in l. vel singulis. ff. de uulg. & pup.

1. Testator substituendo ultimo morienti, an censetur eos inuicem substituisse.

Bar. in l. vel singulis. ff. de uulg. & pup.

1. 7. BAR. in d. l. vel singulis, tradit, nunquid testator substituendo ultimo morienti censetur eos inuicem substituisse? ista questio est multum uentilata à doct. & in l. Titia. §. Seia. ff. de leg. 2. & in l. hæres mei. §. cum ita. ff. ad Trebell. & alibi, maxime à consulentibus, qui uaria & contraria literarum memoria perdidērunt. & ibi in locis proprijs dicam aliqua Deo fauente. pro nunc declara in prijs questionem hanc procedere non posse, nisi quādo substitutio facta esset post mortem plurium uocatorum, alioqui post mortem plurium positorum in conditione: ita Imol. in l. Centurio, supra eod. tit. & in c. Raynuius, de testa. in materia compendiose. Alex. in cons. 13. col. 4. in 4. uolu. Soc. in d. §. cum ita, ubi ponit casum hunc pro indubitabili ex mente omnium, & in cons. 249. in primo uol. & egregie in cons. 104. in 3. vol. ubi optime loquitur in

* **proposita re.** Et ista conclusio confirmatur per illam * communem sententiam, quæ est contra Bar. in d. l. Centurio, verum querit ulterius. ubi Bar. quando testator instituit filios, & si filij sine filijs decesserint, vel filij filiorum, substituit Titium, senlerat, inter positos in conditione inductum esse fideicommissum, per d. §. Seia. Tamen in contrariam opin. cōteritum est. ut ibi diximus, & Iacobidemo refert Alex. quinque contra Bar. consuluisse. Quando autem est facta post mortem plurium uocatorum, & in tota re, tunc à multis traditum est, censeri fideicommissum eis fuisse iniunctum. Tamen Soc. in d. cons. 104. quæ uide omnino, inquit contrariam opin. esse ueritate subnixam. Item declara qñ substitutio est facta post mortem plurium, ut in dubio ad primum sit referenda, non autem ad ultimum morientem, qui primus censetur grauatus sub duplici conditione. s. si decedat, & sine descendētibz, ubi uerba hoc patiuntur, secundum Alex. in cons. 13. in 5. col. in 3. uol. Quando autem expresse esset facta ultimo morienti, tunc si est facta in tota re, ut dicendum, inter eos, qui expresse uocati sunt, inductum esse fideicommissum, ut in d. §. Seia, & in alijs locis prædictis. & ad prædicta uide Alex. in cons. 105. in 1. vol. & in cons. 208. viso testō, in lib. primi & secundi uol. in cons. 13. in cons. 5. i. lu. cons. 52. Perpectis his, col. 8. & in cons. 101. in 4. vol. ubi not. loquitur Aret. in cons. 1. Abb. oīno in cons. 58. in 2. uol. Anch. in cōf. 377. incip. Quia Vsuberta & Anna sorores. & non prætermittas uidere Io. de Anan. in cons. 22. cum ibi addit per Ludo. Bolog. Soc. in cons. 67. col. 4. & in cons. 249. in 1. uol. Iaf. in cōf. 33. in 1. uol. & in cons. 41. eod. uol. ubi uariè loquitur. & in cons. 148. eod. uol. & Mari. Soc. iuni. in cons. 83.

Summarium in l. cum ex filio. ff. de uulg. & pup.

1. Ubi querela intentari non potest, ibi agi non potest ad supplementum legitimæ.

Bar. in l. cum ex filio. ff. de uulg. & pup.

1. BAR. T. in d. l. cum ex filio, in princip. prop. f. ai. ubi querela intentari non potest, ibi agi non posse ad supplementum legitimæ. vide Corn. in cons. 107. col. 2. in 2. uol.

Summarium in d. l. cum ex filio. §. filio. ff. de uulg. & pup.

1. Expressum facit cessare tacitum.

1. Filiorum institutio nunquam includit feminas, quando de illis est facta expressa prouisio à testatore.

1. Cenditio apposta in præcedenti legato, nunquam censetur in alio repetita, quando in eo fuit facta prouisio specialis.

Bar.in d.l.cum ex filio. §. filio. ff. de uulg. & pupil.

1. **BAR.** in ead. l. §. filio, inquit, expressum t facere cessare tacitum, vide Paul. de Castr. in l. testamento. C. de impub. & per istum tex. ait Alex. in consi. 2. col. pen. nu. 17. vers. pro hoc etiā. in 3. uol. si aliquid in aliqua dispositione sui natura includebatur, si illud excluditur a disponente, amplius includi non posse. Et ex hoc ad multa inferri potest; vt est quamuis masculinū con-
cipiat foemininum in aliquo casu, tamen hoc non habet locum quando de foeminis expressē
2. prouisum est. Dec. in l. foemina. ff. de reg. iur. nu. 99. ideo institutio filiorum nunquam includit
foeminas, quando de illis est facta expressa prouisio a testatore. Bal. in consi. 186. Quia allegatio-
nes, in 1. uol. & Iaf. in l. si quis id quod, col. 3. vers. tertio limita. ff. de iurisd. omni. iudi. & Maria. So-
ci. iuni. in consi. 14. nu. 19. sic etiam inferitur; nam cessat illa poena, quæ cōiter censetur iniun-
cta, qm specialis poena imponitur, vt habetur in l. si ita stipulatio facta fuerit. ff. de uerb. oblig. Et
expressam prouisionem facere cessare tacitam, tradit ē Bar. in l. talis scriptura. ff. de leg. 1. & est
tex. not. in l. sed etsi per prætorem, ver. deinde adiecit. ff. ex quib. cau. maio. Et ex his ē inferitur,
3. conditionem t appositam in præcedenti legato nunquam censeri in alio repetitam, quando in
eo fuit facta prouisio specialis. Soc. in consi. 22. in 3. uol. & Alex. in consi. 66. in 3. uol. Item clausu-
la generalis non refertur ad id, in quo specialis est facta prouisio. Bal. in l. j. C. de legit. hered. &
Soci. in consi. 43. in 4. uol. & ad hæc optime facit tex. in l. cohæredi. §. qui patrem, in fi. infra eod.
tit. & quæ docuit Ang. in consi. 7. & Bar. in l. quæritur. §. si quis fundum. ff. de fund. inst. & Areti.
in consi. 1. col. 1. ubi uolunt, substitutionē generalem ad casum specialiter prouisum nō dilatarī.
multa quoq; alia similia possent præcedentibus aggregari, quæ breuitatis causa relinquuntur.

Summarium in l. cohæredi. §. qui duos. ff. de uulg. & pup.

1. *Substitutio breuiloqua, uocata prius in institutione coniunctos, & postea disiunctos.*

Bar. in l. cohæredi. §. qui discretas. ff. de uulg. & pup.

1. **BAR.** in d. l. cohæredi. §. qui discretas, ait, substitutionem t breuiloquam uocare prius in in-
stitutione coniunctos, & postea disiunctos. vide Dec. in consi. 186.

Summarium in d. l. cohæredi. §. non uideri. ff. de uulg. & pup.

1. *Substitutus in partem, admittitur in totum, si aliud non reperitur.*

Bar. in d. l. cohæredi. §. non uideri. ff. de uulg. & pup.

1. **BAR.** in ead. l. §. non uideri, inquit, substitutus t in partem, admittitur in totum, si aliud non re-
peritur. vide Alex. in consi. 305. Circa primum, in lib. primi & secundi uol.

Summarium in l. qui duos. ff. de uulg. & pup.

1. *Si duo impuberes decesserunt, substitutus succedit utrique eorum ex pupillari directa.*

Bar. in l. qui duos. ff. de uulg. & pup.

1. **BAR.** in l. qui duos, sic ait in summa. Si duo impuberes t decesserunt, substitutus succedit
utrique eorum ex pupillari directa. Ad istum tex. vide Roma. in consi. 19. Et dum Bar. hic in fi.
distinguit, an uerba oneris iniuncti directa sint in personā, an uerō simpliciter prolata fuerint,
quia censetur onus iniunctum substituto, & reliquum t ibi per Bar. vide Alex. in consi. 66. Con-
sideratis, col. 3. in 1. uol. & pro ista opin. ultra adducta per Alex. in l. cohæredi. §. cum filiz. & in
l. Centurio. supra eod. tit. col. 28. & in consi. 52. in 3. uol. & in consi. 59. eod. uol. Raph. Cuma. in
consi. 30. col. 2. in fi. Soc. in consi. 104. in 3. uol. Dec. in consi. 218. 283. & in consi. 291. Curt. in
consi. 43. col. pen. Iaf. in l. precibus, col. 14. & seq. C. de impuber.

Summarium in l. ex facto. ff. de uulg. & pup.

1. *Illæ uerba, si decesserit sine liberis, debere intelligi, sine liberis superuientibus tempore, quo decessit.*
2. *Si statuto cautum est, donationem, nisi pauper fieri non possit, requiritur ut tempore quo fit donatio, pau-
per sit, neque debet expectari, ut pauper effici possit.*

Bar. in l. ex facto. ff. de uulg. & pup.

1. **BAR.** in d. l. ex facto, col. 3. in princip. ait, uerba illa, si decesserit t sine liberis, debere intel-
ligi sine liberis superuientibus tempore quo decessit; qm illa uerba, sine liberis, determinant
uerbū decesserit. vide ad hoc Abb. in consi. 1. col. 3. in 1. uol. & in consi. 107. in ult. dub. in 2. uol.

Cæpol.

Cap. in cons. 38. Aret. in cons. 28. col. fi. & in cons. 1. 40. Alex. in cons. 162: in libro primi & secundi vol. & in cons. 178. col. 3. eod. lib. & in cons. 43. col. 3. in 3. volu. ubi tradit, si tibi aliquid relinquitur, & descendentes tuis, utrum requiratur omnes heredes in infinitum esse ex descendibus, an uero sufficiat primum esse ex descendibus, quamuis alij postea sine extranei uide etiam Anch. in cons. 25. in fi. ubi ait, si statuto cautum est donationem nisi pauper fieri non posse, requiri ut tempore, quo fit donatio, pauper sit, neque debere expectari ut pauper effici possit. vide eundem Anch. in cons. 300. & Paul. de Cast. in cons. 329. colu. 3. quærit postea Bar. in ead. l. col. 6. uers. quarto quid si furiosus, si furiosus uel alij similes instituti sine in minori parte quam sit legitima, an possit fieri substitutio, ut ibi per Bar. uide Alex. in l. humanitatis, col. 2. uers. quid autem. C. de impub. & dum Bar. in cons. inquit, si filius furiosus fecit testamentum ante furem, eo effecto furioso non posse illi substitui à patre uel à matre. Dicis huic decisioni ob stare textum in §. qua ratione, inst. de pupil. ibi, substitutione infirmari.

Summarium in l. ex pupillari. ff. de uulg. & pup.

1. Principale per accessorium non confirmatur.
2. Si Papa scribens ordinario, & dicens autoritate nostra cognoscas, intelligitur eum facere delegatum.
3. Iuramentum appositum pro confirmatione alicuius actus non ampliat illum.

Bar. in Lex pupillari. ff. de uulg. & pupill.

1. Bar. t. in d. l. ex pupillari, sic ait in summa, Principale t per accessorium non confirmatur. Adde huic sententia, clausulas positas in executiuis nunquam ampliare, ut est tex. in clem. 1. in fi. de præben. ubi doct. Et de hac re uide Rom. in cons. 498. In casu in quo queritur, in fi. Bal. in l. eam quam. C. de fideicom. Ant. de Butr. in cons. 29. Vilis puncto & quæsit. Imol. in l. qui Romæ. §. duo fratres, col. 8. ff. de uerb. obligat. Calder. in tit. de hered. inst. cons. 17. & in tit. de precibus, cons. 26. Paul. de Cast. in cons. 336. not. in princ. Abb. in c. cum ueltris, col. pe. strâ cognoscas; intelligatur eum facere delegatum. c. cum aliquibus, de referri. in 6. c. licet in corrigendis, de offic. ordin. tradunt Bar. & alij. in l. more, colu. 3. ff. de iurisd. omni. iudic. & est in modum uerba in confirmatione dispositionis alicuius ponerentur, & diceretur autoritate nostra cognoscas, ita Imol. & Card. in c. quoniam Abbas, de offic. deleg. & Alex. in d. l. more, col. 6. in fi. Sic etiam iuramentum appositum pro confirmatione alicuius actus, non ampliat illum imo ad plus non porrigitur iuram, quam extendatur ille actus, super quo interpositum est. Dec. in cons. 366. Soc. in cons. 40. & in cons. 65. col. 6. & seq. in cons. 66. col. 4. & sequen. r. vol. de qua re uideas etiam Curt. in cons. 43. & in cons. 65. & Mari. Soc. iuni. in cons. 144.

Summarium in l. Lucius. ff. de uulg. & pup.

1. Tacita pupillari non excludit matrem.
2. Substitutio, qua fit à milite, ea contingit duas pupillares tantum.
3. Substitutio, qua fit per illa uerba, nos inuicem substituo, continet substitutiones expressas generaliter.
4. Ubi facta sunt inæquales ab initio, sed postea superuenit æqualitas nunquid pupillaris continetur.
5. Propter æqualitatem seruandam, uulgaris non habet locum in instituto.
6. Inæqualitas portionis, non impedit substitutiones pupillares contentas in breuiloqua.
7. Breuiloqua facta per hæc uerba, nos inuicem substituo, an contineat fideicommissariam.
8. Breuiloqua, an trahatur ad fideicommissariam, quando facta est inter liberos.

Bar. in l. Lucius. ff. de uulg. & pupill.

1. Bar. t. in d. l. Lucius, in 2. oppo. obijcit, dicens, tacitam t pupillarem non excludere matrē. & soluit, ut ibi uidere est apud eum. Tu aduerte ad unum, quod omnes præsupponunt, & uidentur innuere iste tex. in fi. scilicet, non solum à tacita pupillari matrem excludi, sed etiam si pupillaris facta non fuisset, matrem excludi uult in totum, ut in l. ff. de iur. & fact. ignor. aut pro parte, ut in auct. defuncto, C. ad Trebell.
1. Bar. in ead. l. col. 2. dum agit de substitutione, t que fit à milite, inquit, eam continere duas pupillares

- pupillares tantum, ut quando fieret duobus impuberibus exheredatis. Tū dicas idem si fieret in persona unius exheredati, & alterius instituti, nam in casu isto nec uulgaris in actu instituti contineretur propter æqualitatem inter eos seruandam, cum in persona exheredati huiusmodi substitutio locum habere non possit; ut ait Bar. infra in hac ead. l. col. 4. uers. sed pone: ad quod optimè faciunt quæ posui in lucubrat. in l. Lucius. 2. ff. de hæred. inst. dum ibi agitur, posuit in conditione uocatos esse existimari, quando ab intestato succedere non possunt: ubi teneo idem esse, etiam si unus ex duobus posset succedere, & alter non. idque propter seruandam æqualitatem.
- 3 Bar. in ead. l. col. 3. in 2. quæst. ait, substitutionem, t quæ fit per illa uerba: uos inuicem substituo, continere substitutiones expressas generaliter: Attende tu quoniam & si dicantur expressæ generaliter, tamen uulgaris hoc modo expressa non tolleretur suitatem, alioqui si est specialiter expressa, ut per las. hic in 1. col. uers. secundò pondera.
- 4 Bar. in ead. l. col. 4. dum agit, ubi facta fuit inæqualitas t ab initio, sed postea t superuenit æqualitas, nunquid pupillaris continetur t decidit eam non contineri, dicens non ob stare. l. secundam supra eod. quia ibi testator substituit pupillariter expressæ, proinde constat ab initio de uoluntate testatoris. sed ista solutio non uidetur bona, quia & in l. p. ff. de reg. iur. & in l. j. §. si filius. ff. de leg. 3. erat uoluntas ab initio, ideo solue melius, ut per Bar. in d. l. j.
- Bar. in ead. l. & col. uers. sed pone, tradit decisionem memorabilem, scilicet, ut propter æqualitatem t seruandam, uulgaris non habet locum in instituto: quia in exheredato locum habere non potest, ne una & eadem pupillaris utrique facta difformiter accipiatur. ad quod uide omnino quæ posui in l. Lucius. 2. ff. de hæred. inst. in lucubr. secunda, cuius mentionem feci supra in hac ead. l. in 2. lucubr. quam uideas. præterea attende, quoniam ista quæstio Bartoli uidetur esse sine effectū, & locum habere non posse: nam aut institutus adibit hæreditatem, & eo casu cessat uulgaris. l. post aditam, aut non adibit, & eo casu corrumpitur testamentum nullo instituto hærede, cum hic de coherede de nulla fiat mentio.
- 6 Bar. in ead. l. col. pen. uers. quæro utrum inæqualitas t decidit inæqualitatem portionis non impedire substitutiones pupillares contentas in breuiloqua. Hoc idem sequitur las. hic. & in l. j. C. de impub. Sed obstat, quia inæqualitas personarum impedit, igitur & rerum, cum de uno ad aliud ualidum sit argumentum, iuribus uulg.
- 7 Bar. in ead. l. col. si disputat, utrum breuiloqua t facta per hæc uerba, uos inuicem substituo; contineat fideicommissariam & cum Dyn. tenet eam non contineri. uide Capr. in consi. 7. col. 7. & in consi. 73. col. 3. & seq. Alex. in consi. 22. col. 2. in 3. vol. in consi. 178. Attentis uerbis, in 5. vol. & in l. Gallus. §. quidam rectè. supra de lib. & posth. Dec. in consi. 86. & in consi. 186. Limita istam conclusionem multis modis ut per doct. in l. in testamento. C. de testa. milit. & ultra alios Aret. in consi. 39. Sequendo ordinem quæstionum, limitat hoc non procedere quando huic breuiloquæ adiecta esset prohibitio alienationis ne bona exeant de familia: quoniam tunc in ea etiam fideicommissaria contineretur. An autem breuiloqua t trahatur ad fideicommissarium quando facta est inter liberos? uide Socin. in consi. 6. in 3. vol. & ad declarationem prædictorum uide Dec. in consi. 304. Et dum hoc in loco Bartolus in seq. quæst. ait, coniunctionem legis æquiparari coniunctioni hominis: & arguit ut hic per eum. uide Cor. in consi. 16. & Alex. in consi. 172. Viso testamento, col. 2. in libro primi & secundi vol. & ad ea, quæ dicie hic Bar. paulò post in uers. alij in d. l. iam hoc iure, uide Soc. in cõf. 249. col. 1. 3. uers. tertio, & in cõf. 18. uers. circa primum, in 1. vol.

Summarium in l. paterfam. ff. de uulg. & pupill.

- 1 *Pupillaris expressa, etiam quæ non continet uulgarem tacitam, trahitur ad bona patris, & filij.*

Bar. in l. paterfam. ff. de uulg. & pupill.

- 1 BART. in d. l. paterfam. sic ait in summa. Pupillaris t expressa, etiam quæ non continet uulgarem tacitam, trahitur ad bona patris & filij. Vel sic: Hæc conditio, si inibi hæres erit, uideatur existere, si aliquis est hæres ex dispositione defuncti. uide Barb. in consi. 35. col. 3. in 1. vol. Alex. in consi. 278. Viso testamento, in libro primi & secundi vol. & in l. precibus, col. fi.

col. fi. C. eod. & Aret. in consi. 43. & dum agit hic Bar. de hærede hæredis, ut hæres defuncti intelligatur: Adde hoc esse uerum etiam si is esset successor uniuerſalis huius hæredis alio titulo quam hæreditario: ita Rom. in ſing. 683. incip. Hæres hæredis, ad quem nonnulli hic acceſſerunt. & uide ibi addit. per Caſtill. & ad prædicta faciunt trad. per Aret. in consi. 137.

Summariū in l. qui habebat. ff. de uul. & pup.

1 *Spes ſubſtitutionis pupillaris non tranſit ad hæredem pupillariter ſubſtitutum.*

Bar. in l. qui habebat. ff. de uul. & pupill.

1 **BART.** in d. l. qui habebat, ſic ait: Spes ꝑ ſubſtitutionis pupillaris non tranſit ad hæredem pupillariter ſubſtitutum. oppo. Bar. quod immo ſpes tranſcat. uide Aret. in l. qui liberos, col. 3. ſuprà eod. tit.

Summariū in l. ſi teſtamento. ff. de cond. inſtit.

1 *Conditio, ſi meus erit, uerificatur in proprietate tantū totius uel partis, niſi contraria uoluntas appareat.*

Bar. in l. ſi teſtamento. ff. de condit. inſtit.

1 **BART.** in d. l. ſi teſtamento, dicit, conditionem, ꝑ ſi meus erit, uerificari in proprietate tantum totius, uel partis, niſi contraria uoluntas appareat. iſte tex. uult, ſeruum ꝑo parte admitti in totum, & hic non intelligitur hoc modo, quatenus erit meus, eatenus erit hæres, ut per Iaſin l. Stichum qui meus, col. pe. uer. circa gl. ff. de leg. 1. id quod eſt contra hoc Bartoli documentum. Et dum agit Bar. an quod commune eſt, dicatur eſſe meum ꝑ uide ea quæ alibi dixi de hac re. uide Mari. Soc. iuni. in consi. 98. nu. 33.

Summariū in l. ſi hæredi plures. ff. de cond. inſtit.

1 *Ad ueritatem copulatiuæ requiri utranque partem eſſe ueram.*

Bar. in l. ſi hæredi plures. ff. de condit. inſtit.

1 **BART.** in d. l. ſi hæredi, inquit, ad ueritatem ꝑ copulatiuæ requiri utranque partem eſſe ueram. uide Dec. in consi. 89. Rom. in consi. 104. & in consi. 166. col. 2. & in consi. 131. Corn. in consi. 247. col. 2. in 2. vol. Et de hac materia uide Feli. in c. 2. col. 10. & ſeq. de reſcrip. Bar. in l. ſi is qui ducenta. §. utrum, col. 2. ff. de reb. dub. Limita iſtam conſuſionem habete locum duntaxat in conditionibus extrinſecis, alioqui uetò in intrinſecis, ſecundum Alexan. in consi. 93. in 3. vol. & dum Bar. hic diſtinguit, aut duz otationes ponuntur copulatiuè non principaliter, ſed reſpectiue ad aliud, & tunc requiritur conſuſus utriuſque, Aut quælibet ponitur principaliter, & tunc ſecus: & remittit ſe Bar. ad ea quæ dixit in d. §. utrum. uide Iaſ. in l. ſcire debemus. ff. de uetb. oblig. & quæ pono in lucubr. in d. §. utrum.

Summariū in l. ſi quis ſub conditione. ff. de condi. inſtit.

1 *Quomodo probentur præſumptiones falſitatis, & doli ex clauſula inſolita.*

2 *Statuta quæ generaliter aliquid mandant nunquam porriguntur ad illicita.*

Bar. in l. ſi quis ſub conditione. ff. de condit. inſtit.

1 **BART.** in d. l. ſi quis ſub conditione, tradit de mala fide, quæ hic præſumitur. ſolent hæc afferri ad probandam præſumptionem ꝑ falſitatis & doli ex clauſula inſolita. uide latiſſimè Curt. in consi. 74. col. pen. & ſi. & in consi. 66. col. 16. Dec. in consi. 299. Soc. in consi. 143. col. ſi. in 1. vol. ubi ait, cautelam ſuperabundantem indicare falſitatem. & in consi. 22. in 4. vol. per iſtam gl. hic, ait, ex cautelarum multitudine fraudem conijci poſſe. & idem Soc. inquit in consi. 262. col. 2. in 1. vol. clauſulam inſolitam præbere ſimulationis argumentum. de qua re uide plenè apud Cæpollin tract. de ſimul. contra. Barb. in consi. 70. col. 5. in 3. vol. Feli. in c. 2. uerſ. ſtylus curiz, de reſcrip. non tamen propter huiusmodi coniecturam corrigit inſtrumentum uel contra. ctus, ut per Cæpoll. in d. tract. in 8. præſumptione. Hinc dixit Bal. cum, qui carpit iter per loca non conſueta, præſumi facere in fraudem ueſtigalium. & alia multa ſimilia attulit in liij. C. de naut. ſcenor.

Bar.

De conditionib. institutionum.

- 2 Bar. in ead. l. infert ad statuta, † quæ generaliter habentur, quando aliquid mandatur, hoc nõ porrigi ad illicita. uide Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, col. 23. de const. Cæpol. in consi. 15. Barb. in consi. 7. col. 1. & in consi. 12. col. 19. & seq. in 1. vol. & in consi. 54. col. 3. eod. volu. & in multis alijs consilijs suis, quæ causa breuitatis non referuntur. Ant. de Butr. in consi. 19. col. 4. & in consi. 36. col. 1. in consi. 41. 67. & in consi. 74. Rom. in consi. 92. 102. 118. in fi. 119. col. 2. 209. & in consi. 299. col. 2. Imol. in consi. 82. Card. in consi. 3. in fi. & in consi. 44. in fin. & in consi. 66. & 144. Anan. in consi. 29. col. 2. Barb. in d. c. ecclesia. sanctæ Mariæ, col. 3. & seq. & in c. cæterum, col. 4. de iudic. Bal. in consi. 5. in 4. vol. Aret. in consi. 164. col. 1. Alex. in consi. 179. Viso & opportunè, col. pen. in libro primi & secundi volubi citat hoc Bartoli documentum. & in consi. 123. in fin. 3. vol. Curt. in consi. 68. col. pe. Soc. in consi. 266. col. 19. in 1. volu. & Dec. in consi. 124. col. 3. ubi ait, statutum generaliter prohibens alienationem bonorum, non trahi ad bona ecclesiæ. & dum Bar. hic. in fi. ait, si statuto cautum est, quandoque declinantem iurisdictionem potestatis offendi posse, hoc non debere intelligi de clerico declinante iurisdictionem illius. uide Bal. in l. fi. §. in computatione, in fin. C. de iur. delib. & Anto. de Butr. in c. quod clerici, de for. comp.

Summarium in l. que sub conditione. §. de hoc iure. ff. de condit. insti.

- 1 An ubi contractus, sententia, uel testamentum est nullum, possit peti à iudice principaliter ut nullum declaratur.

Bar. in l. que sub conditione. §. de hoc iure. ff. de cond. inst.

- 1 BART. in d. l. que sub conditione. §. de hoc iure, tradit an ubi contractus, † sententia, uel testamentum est nullum, possit peti à iudice principaliter, ut nullum declaratur? & ibi in uersi. Ego dico, ait, quandoque contractus est nullus ex partium conuentione, siue ipso iure irritus est & inanis, & tunc potest pronuciari nullus, & reliqua, ut per eum habetur. uide Rom. in cõf. 90. & aliquid per Barb. in c. si quis presbyterorum, col. pen. de reb. eccl. non alien.

Summarium in l. institutio talis. ff. de condit. insti.

- 1 Una scriptura continet id, quod in alia continetur, ad quam refertur.

Bar. in l. institutio talis. ff. de cond. inst.

- 1 BART. in d. l. institutio, inquit, unam scripturam † continere id, quod in alia continetur, ad quam refertur. uide Rom. in consi. 80. Dec. in consi. 47. & in consi. 64. & in consi. 278. in fi.

Summarium in l. cum seruus. ff. de condit. insti.

- 1 Condicio adiecta in institutione uidetur repetita in legato.

Bar. in l. cum seruus. ff. de cond. inst.

- 1 BART. in d. l. cum seruus, sic ait in summa. Condicio † adiecta in institutione, uidetur repetita in legato. Limita not. istam conclusionem non procedere quando in institutione conditio, quæ tacitè inest, exprimeretur; quia nunquam censetur repetita in sequenti oratione. textus est mirabilis in l. i. in diem. §. 1. ff. de cond. & demonstr. quem citat Aret. in consi. 1. referēs Rayn. & Imolita dicere per illum tex. & Roma. in singul. 234. & in consi. 134. quem refert & sequitur Ias. in l. i. in illa. ff. de uerb. oblig.

Summarium in l. mulier. §. si quis hæreditarium. ff. de condit. insti.

- 1 Si conditio de iure impleri non potest, sufficit si ea de facto impleatur.

Bar. in l. mulier. §. si quis hæreditarium. ff. de cond. inst.

- 1 BART. in d. l. mulier. §. si quis hæreditarium, dicit, si conditio † de iure impleri non potest, sufficere, si ea de facto impleatur. Tu intellige hoc, ut sufficiat implere de facto, quando potest fortiri effectum de iure: ita istam. l. intellexit Alex. in l. ij. §. ex his, col. fi. in fi. ff. de uerb. oblig. uide Bal. in c. sciscitatus, col. 1. de rescip. & in l. j. col. ante pe. C. de his quæ pœn. nom. Imol. in l. 1. col. pen. suprâ eod. tit.

Summarium in l. user ex fratribus. ff. de cond. insti.

- 1 Condicio habetur pro impleta, quando per me non fiat.

Bar.

Bar. in l.uter ex fratribus. ff. de cond. inst.

- 1 **Bar. t.** in d. luter ex fratribus, uerſi. iſtud quod dicit lex, ait, illud, quod conditio t habe-
tur pro impleta quando per me non ſtat, eſſe uerum niſi uoluntas defuncti repugnaret uolunta-
ti aliorum. Attende, quia poſſet etiam dici iſtam fictionem hic ideo locum non habere, quod
hæc conditio pro impleta habeatur; quia hoc tenderet in præiudiciu eius quod uerè imple-
uerat. argumento eorum, quæ tradit Bar. in l. ſi indebitum. §. i. ff. rem rat. haber. & uide Iaſ. in l.
nemo poteſt, col. 9. ff. de leg. 1.

Summarium in l. quidam in ſuo. ff. de cond. inſt.

- 1 *Ex ſermonibus ſtultis qui præſumunt ſtultus, uel furioſus.*
2 *Dominium non probari quamuis aliquis probaret rem pro ſua poſſeſſiſſe, & habitum fuiſſe pro domino.*
3 *Dominium an probetur ex conceſſione emphyteuticaria.*

Bar. in l. quidam in ſuo. ff. de cond. inſt.

- 1 **Bar. t.** in d. l. quidam in ſuo, ait, in ſermonibus t ſtultis præſumi ſtultum uel furioſum. vi-
de Barb. in conſi. 30. col. 5. & in conſi. 32. col. 2. in 1. vol. Deinde ſubiungit Bar. diſtinctionem,
quando queritur utrum qui poſſidet tanquam dominus, præſumatur dominus. concord. uide
apud Iaſ. in §. omnium. in l. de acti. & in §. ſic itaque. col. 3. & in l. non hoc. col. fin. C. und. legit.
Barb. in conſi. 8. in 1. vol. & de iſta diſtinctione Bar. uide omnino Fel. in c. examinata, in princ.
de iudic. & in c. illud, in 2. notab. de præſumpt. & in c. cùm Beroldus, col. 12. & ſeq. de re
iudic. Alex. in conſi. 69. in 3. vol. in conſi. 10. col. pen. in 4. uol. in conſi. 16. col. 2. in 5. vol. & in
2 conſi. 35. col. 2. eod. vol. Rom. binnind 424. ubi ait, dominium t non probari, quamuis aliquis
probaret rem pro ſua poſſeſſiſſe, & habitum fuiſſe pro domino. nec etiam ſamam hoc proba-
re, niſi in re antiquiſſima. neq. etiam teſtimonium de audito. uide etiam Soc. in conſi. 266. col.
4. & ſeq. in 1. vol. & Barb. in conſi. 37. col. 7. in 3. vol. ubi declarat. & quomodo dominium &
quaſi dominium probetur, uide Soc. latè in conſi. 112. in 4. vol. & Alex. in conſi. 9. & in conſi. 11.
3 in 4. uol. Abb. in conſi. 75. in 1. dub. & in c. 2. de cenſ. ubi habetur, an t dominium probetur ex
conceſſione emphyteuticaria. Salic. in l. proprietatis dominium. C. de probat. in fin. ubi dicit
probari dominium per indicia. Item dominium probatur, ſi quis percepit fructus tanto tem-
pore, quod ſufficit ad præſcriptionem. Abb. in c. cùm contingat, de deci. & modos probandi
dominium, uide in l. cùm res. C. de probat. & gl. & Bar. in l. rem quæ nobis. ff. de acq. poſſ. & hu-
iusmodi probatio difficilis eſt, ut habetur in c. ſæpe, de reſt. ſpōli.

Summarium in l. j. §. ait prætor. ff. de iure delib.

- 1 *Vbi tempus non dicitur certum, relinquunt arbitrio iudicantis.*
2 *Quantum tempus dari debeat hæredibus inſtitutis, uel ſuccedentibus, ab inteſtato ad deliberandum, ne-
line ne eſſe hæredes an non.*

Bar. in l. j. §. ait prætor. ff. de iure delib.

- 1 **Bar. t.** in d. l. j. §. ait prætor, in princ. inquit, ubi tempus non dicitur certum, relinqui
arbitrio iudicantis. uide Alex. in conſi. 17. col. 1. in 4. vol. & dum ſubiungit Bar. fidei
commiſſarium habere debere tempus ad deliberandum; quia commodum habet &
incommodum; uide Alex. in l. ſi patroni. §. fideicommiſſa facta, col. 3. ff. ad Trebell.
2 Bar. in eod. §. quæris, quantum tempus t dari debeat hæredibus inſtitutis, uel ſuccedentibus
ab inteſtato ad deliberandum, ſcilicet ne eſſe hæredes an non. uide Iaſ. in rub. C. de ſucceſſ. e. dict.
col. 2. uerſi. tertio quæro, & in l. ſi curatoris. C. de iure delib. & eo non comparente dabitur cura-
tor hæreditati ſacienti. Alex. in conſi. 146. in libro primi & ſecundi vol.

Summarium in l. j. §. quis ſuus. ff. de iure delib.

- 1 *Per hæc uerba, nolo adire hæreditatem, repudiatio non præſumitur, niſi elapſo anno, poſtquam dicta ſunt
hæc uerba.*

Bar.

De testamento militari.

Bar.in l. si quis suus. ff. de iur. delib.

- BART.** in l. si quis suus, col. 1. inquit, per hæc uerba, nolo t̄ adire hæreditatem, non præsumi repudiationem, nisi elapso anno postquam dicta sunt hæc uerba. & idem ait Bar. hic in fin. sed contrarium tenuit in l. filij. ff. ad Trebell. & dum Bar. in fragit de illo, cui statutum est tempus, an eo elapso habeatur pro repudiante? adde an hoc procedat in debitore, cui delata est hæreditas creditoris, utrum elapso tempore soluendi repudiasse existimetur? Arc. in consil. 162. tenet quoddam non.

Summariū in l. j. ff. de test. mil.

- 1** Princeps potest remittere numerum testium in testamento militis
2 In testamento militis sublata sunt solemnitates iuris civilis, non autem iuris gentium.

Bar.in d. l. j. ff. de testa. milit.

- BART.** in d. l. j. inquit, principem t̄ posse remittere numerum testium in testamento militis. Limita tamen hoc nisi duorum numerus minuatur; quoniam hoc princeps sancire non posset, ut per Ias. in l. j. col. 9. uers. limita. C. de sacros. eccles. Item quamuis dici soleat, in testamento militis attendendum esse ius gentium, non autem ius ciuile, si tamen ius ciuile esset ei adiumento, illo uti non prohibetur. ita declarat Ias. in l. captatorias. C. eod. tit. item in testamento t̄ militis sublatae sunt solemnitates iuris civilis, non autem iuris gentium, ideo pupillus cum careat intellectu, etiam si sit miles, testari non potest. l. si. C. eod. An autem milites nostri temporis gaudeant priuilegijs à iure concessis militibus? & deciditur quoddam non, nisi in eis militet eadē ratio. Fel. in e. quanto, de mag. Soc. ait eos hisdem priuilegijs perfrui, quando uacant armis pro suo superiore in cōs. 3. in 3. vol. uide Bar. & doct. in l. si uis familiaris. §. ueterani. ff. de procura. & in l. milites. C. eod. tit.

Summariū in l. qui iure. ff. de test. mil.

- 1** Sufficit aliquid fieri in genere, quamuis in specie ignoretur.
2 Attendit rex in hac l. qui iure, ex quo colligitur sufficere t̄ aliquid fieri in genere quamuis in specie ignoretur, uide aliqua apud Ana. in consil. 503. col. 2.

Summariū in l. ex militari. §. si filius. ff. de testa. mil.

- 1** Beneficium abstinendi fuit introductum fauore filiorum.

Bar. in d. l. ex militari. §. si filius. ff. de testa. mil.

- BART.** in d. l. ex militari. §. si filius, col. 1. inquit, beneficium abstinendi fuisse introductū fauore filiorum. ex hoc fundamente infert Ias. in l. licet. C. de iur. delib. uis immiscendi præscribi non posse. & de hoc multum gloriatur, quamuis fuerit inuentum ab Alex. Et dum Bart. postea subiungit, an & quando filius, cui statum est tempus ad deliberandum, si interim moriatur, transmittatur uide Ias. in l. emancipata, in princ. uers. secundo. C. qui admitt.

Summariū in l. tra tabatur. ff. de testa. mil.

- 1** Testamentum reuocatum, reuocalescere iuris interpretatione, quando testator tanto tempore superuixit, ut illud mutare potuerit, & non mutauit.

Lucubrat. in l. tra tabatur. ff. de testa. mil.

- BART.** in d. l. tra tabatur, nihil scribit, tamen est test. cui gl. memorabilis, ex quo colligi solent, testamentum t̄ reuocatum reuocalescere iuris interpretatione, quando testator tanto tempore superuixit, ut illud mutare potuerit, & non mutauit, adque uide omnino Ange. in consil. 108. & in consil. 364. Soc. in consil. 93. in 4. vol. Bar. in l. j. col. 9. ff. de uulg. & pupill. & in argumētum uide. l. iij. C. de inoffic. test. Ad rem facit decisio Bal. in l. j. C. de reuoca. donat. ubi ait, dona non enim filiorum superuenientia reuocata, reuocalescere quando donator tanto tempore superuixit, ut eam reuocare potuerit, & non reuocauit.

Summarium in l.in fraudem. §. si quis. ff. de testa. mil.

- 1 Si notarius cancellauit instrumentum, & postea scripsit, si illud per errorem cancellasse, an instrumentum probetur.

Bar. in l. in fraudem. §. si quis. ff. de testa. milit.

- 1 BART. in d. l. in fraudem. §. si quis, in fi. querit, si notarius t cancellauit instrumentum, & postea scripsit se illud per errorem cancellasse, an instrumentum probetur. vide Abb. in c. cum uenerabilis. in fi. de relig. domi. Alex. in l. si unus, col. penul. & fin. & ibi Ias. colu. fin. C. de testam. & eundem Alex. in consi. 201. Viso processu, col. 3. in lib. primi & secundi vol. & in l. si quis ex argentarijs. §. si nullum. ff. de eden.

Summarium in d. l. in fraudem. §. bonorum. ff. de testi. mil.

- 1 Regula generalis an casus priuilegiatus contineat.

Bar. in d. l. in fraudem. §. bonorum. ff. de testi. mil.

- 1 BART. in ead. l. §. bonorum, agit, an generalis t regula casus priuilegiatus contineat, & dedit quod non. Tu autem attende, quia Bal. ex isto tex. colligit, statutum generaliter dispones etiam priuilegiatus completi, dummodò priuilegium eorum non infringatur. cuius documentum refert & sequitur Dec. in consi. 5.

Summarium in l. natalem. ff. de testi. mil.

- 1 Si à ciuitate aliquibus concessa fuit potestas procedendi super adunantia quandoque eis placuerit, utrum ex hac generali concessione intelligatur tradita potestas auferendi ius alteri acquisitum.

Bar. in l. natalem. ff. de testa. milit.

- 1 BART. in d. l. natalem, querit, si à ciuitate t aliquibus concessa fuit potestas procedendi super adunantia quomodoque eis placuerit, utrum ex hac generali concessione intelligatur tradita potestas auferendi ius alteri acquisitum? vide Rom. in consi. 116. Aret. in consi. 165. in fi. ubi dicit, hoc procedere etiam si ius consisteret in sola spe. & uide Parid. in tract. syndic. in voce Arbitrium, uerfi. si Rex. & Anchin. consi. 167. ubi tradit, si alicui datum est arbitrium iudicandi prout ei placuerit, an possit iudicare non citata parte? & tollere ius tertij? & demò quid possit is qui habet huiusmodi potestatem. Ex ad ea quæ tradit Bar. hic in fin. referens se ad ea, quæ scripsit in l. cum de lege. ff. de fideicom. & concludas in casu isto deberi estimationem. vide Alex. in l. apud Labconem. §. si. col. 3. ff. de leg. 1.

Summarium in l. si certarum. ff. de testi. mil.

- 1 Si testator aliquos in certis rebus, & unum in cæteris instituisse, hunc esse heredem uniuersalem, alios uerò haberi loco legatariorum.

Bar. in l. si certarum. ff. de testa. mil.

- 1 BART. in d. l. si certarum, in princ. inquit, si testator t aliquos in certis rebus & unum in cæteris instituisse, hunc esse heredem uniuersalem, alios uerò haberi loco legatariorum. vide Alex. in l. nam quod. §. non omnes. ff. ad Trebell. col. fi.

Summarium in l. quærebatur. ff. de testi. mil.

- 1 Si testator dixit, uolo post mortem meam restitui talis, substituens eum uulgariter, & pupillariter, an oris directus.

Bar. in l. quærebatur. ff. de testa. milit.

- 1 BART. in d. l. quærebatur, querit, si testator t dixit, uolo post mortem meam restitui talis, substituens eum uulgariter & pupillariter; an erit directus? pro intellectu huius quæst. vide Alex. in l. j. col. 8. uerfi. quæro etiam. ff. de uulg. & pupil. Aret. in consi. 55. colu. 2. & 5. & in luerbis ciuilibus, de uulg. & pupil.

Summarium in l. quod constitutum. ff. de testi. mil.

- 1 Tribunus militum non habet priuilegium militum, nisi ipse sit miles.

Bar. in l. quod constitutum. ff. de testa. milit.

- 1 BART. in d. l. quod constitutum, ait, Tribunum t militum non habere priuilegium militum, nisi ipse sit miles. De hac re uide Anan. in consi. 14. in consi. 27. in consi. 70. & in consi. 104. &

Dec.

Dec. in consi. 44. & quia ex hoc Bar. inquit se consuluiffe, Priorem hospitalis exempti, non gaudere hoc privilegio si est laicus; quia oportet eum esse de corpore illius ecclesie, uel hospitalis. Adde hoc idem consuluiffe Aret. in consi. 94. & uide Barb. in consi. 7. in 1. vol. Bal. in auth. hoc ius porrectum, col. 2. C. de sacro saccl. & gl. in c. quisquis, in uoce, ecclesiasticis. t. 7. q. 4.

Summarium in l. diuus Traianus. ff. de test. mil.

- 1 Licet statuto cautum esset contra instrumentum, uel sententiam posse tantum unam exceptionem opponi, tamen obijci posse illud non esse instrumentum, uel illam non esse sententiam.
- 2 Papa à nemine iudicari potest.
- 3 Papa canonicè electus, est Deus in terris, & non canonicè electus, est demon, & clauis non regni celorum, sed inferni gerit.
- 4 Papa hæreticus minor est quolibet fidei.
- 5 Licet statutum rejiciat exceptionem, tamen non rejicitur exceptio nullitatis.
- 6 Ubicunque conceditur privilegium respectu certæ qualitatæ, oportet, ut de illa qualitate constet non per probationem privilegiatiæ, quæ sufficeret probata qualitate in causa principali.

Bar. in l. diuus Traianus. ff. de testa. mil.

- 1 BART. in d. l. Diuus Traianus, dicit, quæuis statuto t cautum esset, contra instrumentum uel sententiam posse tantum unam exceptionem opponi, tamen obijci posse illud non esse instrumentum, uel illam non esse sententiam. l. iij. §. condemnatum. ff. de re iud. sic etiam in l. non putauit. §. non quæuis. ff. de bon. poss. contratabu. iurisconsultus ait, filium non legitime ex hære datum, dici ex hære datum non posse: nam paria esse solent, aliquid non fieri, uel minus legitime fieri. l. quoties. ff. qui satisd. cog. Bar. in l. si finita. §. Iulianus. ff. de damn. infect. & ideo decipiuntur illi, qui nonnunquam dicere ausi sunt, quod & si traditum sit, Papam t à nemine iudicari posse, c. nemo, & c. cuncta per mundum. 9. q. 3. cum infinitis propè, quæ adduci possent: tamen Concilium habere potestatem in eum, ea ratione, quod Pontificem metu uel pecunia interueniente electum de sede posse eijcere. c. si quis pecunia. 7. 9. dist. nam ubi electio pontificis tanquam irrita reprobatur, eum ideo iudicari posse concedimus; quia cum legitime non fuerit ad pontificatum euectus, ne Pontifex quidem appellari potest; & in eo casu magis factum eligentium quam ipse pontifex iudicatur. Hinc dixit Bal. in l. si. C. sent. rescin. non posse Papam t canonicè electum esse Deum in terris, & non canonicè electum esse dæmonem, clauis non regni celorum sed inferni gerentem. citat. d. c. si quis pecunia. ad quem accedit Feli. in c. ego. N. colu. 2. in fi. de iure iur. Idem dicendum est & de Papa hæretico: nam is amplius Papa non est, quoniam hæresis separat omnem hominem ab ecclesia, ut habetur in c. conuenientibus. 1. q. 7. Scriptum enim est Deuter. 1. 7. nō poteris alterius gentis regem facere, qui non sit de fratribus tuis.
- 2 Iocirco Papa t hæreticus minor est quolibet fidei, secundum gl. in c. Achatius. 24. q. 1. & amplius Papa non est, nec inter alios pontifices potest annumerari: ita Bellem. & Card. Alex. in c. Anastasius. 1. 9. dist. Propterea not. inquit Bal. in c. licet, de elect. exceptionem hæresis, propriè exceptionem dici non debere, sed nullum esse. nimirum igitur, si iudicatur, cum amplius Papa non sit, ut latè declarat Card. Alexand. in c. si Papa. 40. dist. & in rubrica 1. 5. dist. Corad. in tract. de potesta. Pap. & Ias. in consi. 95. col. 6. in 4. vol. & huiusmodi sententia magis est priuati iam Pontificis declaratio, quam noua priuatio, ut ait Petr. de Monte in tract. de potest. Pap. argumento. l. quid tamen. §. si arbiter. ff. de arbitr. & l. sicut. §. sed si quæzatur. ff. si serui. uendic. quæ omnia sunt adnotanda ad hoc Bartoli documentum. nam & si statutum t rejiciat exceptionem, tamen ideo non rejicitur exceptio nullitatis. quia ista propriè exceptio dici non potest, sed nullum esse, ut ait Bal. in d. c. licet. Ad rem faciunt trad. per Rom. in consi. 22. & in consi. 220. colu. 2. Alex. in consi. 175. colu. fin. in 4. vol. & in consi. 64. in fin. in 1. vol. ubi citat hunc text. Feli. in c. quoniam contra, col. 2. in fi. de probat. Aret. in consi. 96. & in consi. t. 64. colu. 5. in fi. ubi ex dictis Bartoli hic generaliter colligit, ubicunque conceditur t privilegium respectu certæ qualitatæ, oportere ut de illa qualitate constet, non per probationem privilegiatiæ, quæ sufficeret

sufficeret probata qualitate in causa principali. Alex. in consi. 71. col. 2. in 3. vol. ubi loquitur de dicto denunciatoris. & in consi. 16. in 5. vol. & hoc idem semper docuit Alex. in multis consilijs, quæ longum esset referre. omnes enim ubique aiunt, qualitatem à lege requisitam specificè esse probandam, ita ut non sufficiat si iuris præsumptione probaretur, secundum Capoll. in consi. 57. quem uide omnino. Attende tamen quoniam in casu Bartoli hic, & in ijs quæ dicitur de Papa agitur de essentia, ut ita dixerim, & de substantia ipsius rei, quæ deest, non autem de qualitate, id quod longè etiam magis est.

Summarium in l. cum filius. ff. de testam. milit.

1 Miles non potest substituere pupillariter recafuro in alterius potestatem.

Bar. in l. cum filius. ff. de testa. milit.

1 **Bar.** in d. l. cum filius ait, hunc tex. esse adnotandum, ibi, quia hæreditati. Ad istam. l. uide Bar. in l. iij. col. 3. vers. sed pone, ubi las. col. 2. uers. iuxta hoc. ff. de uul. & pupill. ubi aiunt, militem non posse substituere pupillariter recafuro in alterius potestatem. Attende etiam diligenter hunc tex. in uers. si uerò militante, qui est sing. secundum Aret. in consi. 92. vel 93. col. 5. ad probandum, non reconvalescere testamentum ruptum natiuitate posthumi, quamuis testator postea decedat nullo alio condito testamento. quod not. ad ea quæ dixi in l. tractabatur, supra eodem titulo.

Summarium in Leius militis. §. militia. ff. de testa. milit.

1 Facilius tollitur quod ualet iure speciali, quàm quod ualet iure communi.

Bar. in Leius militis. §. militia. ff. de testa. milit.

1 **Bar. T.** in d. Leius militis. §. militia missus, inquit, facilius tolli quod ualet iure speciali, quàm quod ualet iure communi. Limita ut per Barb. in consi. 9. Supremi, col. 3. in 1. uolu. Aret. in l. Pantonijs, col. 5. ff. de acquir. hæred. vide ad hæc Alexan. in consi. 84. In causa, col. 5. & in consi. 109. Ex inspectione, in fin. 3. uol.

Summarium in l. militis codicillis. ff. de testa. milit.

1 *Disiunctio, ad, exponitur pro iuxta.*

Bar. in l. militis codicillis. ff. de testa. milit.

1 **Bar. T.** in d. l. militis, colligit ex glo. uocem, t. Ad, exponi pro iuxta. Dic idem haberi in l. quidam. ff. de senat. yrba. præd. & in authen. ut non luxur. contra natu. circa medium. & tradit Imolan. consi. 16. citat. l. ad diem, cum glo. ff. de uerb. obli. 31. ubi ait, hanc uocem stare inclusiue. Et de materia huius. l. uide Alexand. in consi. 189. vlt. themate, col. 3. nu. 3. in libro primi & secundi uol. Et ad questionem quam hic subiungit Bar. de eo, qui instituit pupillum, & reliquas ut per eum, vide Alexand. in l. coheredi. §. cum filie. ff. de uul. & pupil. & in auth. hoc inter liberos. C. de testam. & in l. hac consulti ssima. §. si quis autem. C. de testam. & Roma. in consi. 173. col. 3. in secundo dubio.

Summarium in d. l. militis. §. ueteranus. ff. de testa. mili.

1 Exceptio doli semper nititur æquitate.

Bar. in d. l. militis. §. ueteranus. ff. de testa. milit.

1 **Bar. T.** in eadem l. §. ueteranus, dicit, exceptionem t. doli semper niti æquitate. proinde si legatarius petat, repellitur exceptione, quia non habet uoluntatem defuncti, & reliqua. Ad istam. §. uide Alex. in l. nemo potest, col. 7. in fi. ff. de lega. 1. ubi alij moder. & Alex. in consi. 30. col. pen. & in 3. uol. & Bald. in consi. 224. in 2. uol. Et dum postea inquit Bar. si aliquis diceret hæc uerba, se intestatum uelle de cedere coram quinque testibus, & in illo testamento non essent scripti extranei, sed uenientes ab intestato, primum tolli. uide Alexand. in consi. 246. Paucis utar, in libro primi & secundi uolu. Et de hac re uide eundem Alexand. in consi. 31. in 3. uolu. & in Lancimus, col. fi. C. de testam. & in l. iura. §. regula. ff. de liber. & posthum. & Barb. in consi. 60. col. 14. in secundo qolu.

De testamento militari.

Summarium in l. miles ita. §. ¶ quia. ff. de testa. milit.

- 1 *Validum est argumentum de re ad tempus.*

Bar. in l. miles ita. §. & quia. ff. de testam. milit.

- 2 *Bar. in d. l. miles ita. §. & quia diximus, animaduertit text. ibi, & quod in bonorum. vide Cypoll. in consi. 7. col. penult. Et dum subiungit, ualidum t esse argumentum de re ad tempus, limita quoniam & si in maiori summa inest minor, tamen in maiori summa temporis non inest minor. l. j. §. si quis simpliciter. & §. seq. ff. de uerb. obligat. & quomodo & in quibus casibus procedat hæc regula, vide Dec. in l. in eo quod plus. ff. de reg. iur.*

Summarium in d. l. miles ita. §. mulier. ff. de testa. milit.

- 1 *Clericus non potest legare concubinae suae sicut nec miles.*

Bar. in d. l. miles ita. §. mulier. ff. de testa. milit.

- 2 *Bar. in eadem l. §. mulier, inquit, clericum t legare non posse concubinae suae, sicut nec miles militis secularis. vide Alex. in l. Centurio, col. 2. ff. de uulga. & pupill. vbi meminit huius documenti. & Anchara. in consi. 247. Et de hac re uide Ang. in consi. 171. & Bald. in consi. 267. in primo uolumine.*

Summarium in l. ex eo tempore. ff. de testa. milit.

- 1 *Miles, non à tempore electionis, sed à tempore quo scriptus est in matricula militum, incipit uti privilegio militari.*

- 2 *Miles est constitutus in dignitate.*

- 3 *Si miles est scriptus in matricula militum, & scholaris in matricula scholarium, sed nec iste est scholaris, nec ille miles, non possunt perfrui suis privilegijs.*

Bar. in l. ex eo tempore. ff. de testa. milit.

- 1 *Bar. in d. l. ex eo tempore, sic ait in summa. Miles t non à tempore electionis, sed à tempore quo scriptus est in matricula militum, incipit uti privilegio militati. vide Abb. in consi. 47. in primo uol. Præpositi. in c. quanto, 63. dist. Paul. de Castr. in l. scriniarios. C. eod. tit. & Alex. in l. j. col. 25. in fi. ff. de offic. assess.*

- 2 *Bart. in ead. l. air, militem t esse constitutum in dignitate. idem tenet Ias. & Dec. in l. si quis in conscribendo. C. de pact. vbi Ias. limitat tribus modis.*

- 3 *Bar. in eadem l. propè si inquit, si miles t est scriptus in matricula militum, & scholaris in matricula scholarium, sed nec iste est scholaris, nec ille est miles, eos privilegijs suis perfrui non posse. De hac re uide Fel. in c. eam te, de rescript. col. 5. & in c. cum aded, col. 2. eodem titu. & in proæm. decretal. col. 5. & multa contra istam regulam uide apud Fel. in cap. cum aded. de empt. vbi pro & contra multa adduxit.*

Summarium in l. filius. ff. de testa. milit.

- 1 *Habetur pro facto, quod de proximo faciendum est.*

- 2 *Non solum subrogato principali cessare officium uice gerentis, sed etiam ubi de ipsius subrogatione ceptum est agi.*

- 3 *An destinatum fieri, habeatur pro facto.*

Bar. in l. filius. ff. de testa. milit.

- 1 *Bar. in d. l. filius, dicit, haberi pro facto t quod de proximo fiendum est. vide Ancha. in consi. 89. in consi. 90. & 430. Ias. in l. admonendi, col. 2. ff. de iure iur. in l. diuortio. §. interdum. ff. solu. matrimo. in l. naturaliter. §. nihil commune, col. 13. ff. de acquiren. possess. Fel. in c. eam te, col. 15. de rescript. vbi quasdam attulit limitationes. Imol. in consi. 31. & in hac materia uide bonum texum. & ibi Dominic. in cap. commissa, in principio, de elect. in sexto. & in d. cap. eam te. vbi colligitur, non solum subrogato t principali cessare officium uicesagentis, sed etiam ubi de ipsius subrogatione ceptum est agi. & Fel. in rubr. de sponsal. col. 5. & in simili in c. 3. de offic. delega. vbi multa attulit, quibus probatur id, quod de proximo est, haberi pro facto. vide etiam Ana. in c. fin. col. 2. de iud. Ad rem facit l. h. C. de compens. & trad. per Aret. in consi. 108. in fin. Angel. in l. milites. C. eodem titu. aliquid per Alexand. in l. cum antiquus.*

C. de

- 3 C. de testa. colu. 2. & in consi. 97. in 3. uol. ubi ponit, an destinatus t fieri habeatur pro facto? de quare agit Roma. in singul. 103. Feli. in dicto c. cum adeo, & Soci. in consi. 249. col. antepe. & fi. in 1. uolu. Et ad prædicta uide etiam Alex. in l. si quis id quod. ff. de iurisd. omni. iudic. & Signoro. in consi. 144. Bal. in consi. 263. in 3. vol. Barb. in consi. 83. in 4. uol. ubi tradit, an statutum excludens filiam dotatam, excludat etiam destinatam dotari.

Summarium in l. j. ff. de acquir. hered.

- 1 *Hæreditas postquam est adita, desinit esse hereditas.*

Bar. in l. j. ff. de acquir. hered.

- 1 **B**ART. in d. l. j. col. 1. inquit, hæreditatem, t postquam est adita, desinere esse hæreditatem; vide latissimè lat. in l. eius qui in prouincia, col. 3. ff. si cert. peta. ubi Curt. col. 12. qui tradit not. distinctionem. Attendè tamen quoniam multi uoluerunt etiam necessariam esse apprehensionem, vt docuit Dec. plenè in l. hæreditas. ff. de regul. iur. Et dum Bart. postea declarando quid sit hæreditas, ait esse quoddam ius, quod uocatur hæreditas, & personam defuncti continet. vide Alexand. in consi. 305. in lib. primi & secundi uolu. & Dec. in d. l. hæreditas. Prosequitur deinde Bar. in 2. colu. uel. secundò, & querit, quo iure sit introducta hæreditas? vide Alex. in consi. 229. uel. quinimmo licet esset, in lib. primi & secundi uolu. Infert successiue Bar. ad quæst. utrum in foro conscientie hæres teneatur ad debita ultra ui-
* res hæreditarias? atque non teneri. & ista est * communis opinio.

Summarium in l. qui totam. ff. de acquir. hered.

- 1 *Aditione partis totum quod potest, queritur, siue simul, siue discretis partibus hereditas deferatur.*
2 *Ille qui uult unum, & uult omne id &c. quomodo procedat.*

Bar. in l. qui totam. ff. de acquir.

- 1 **B**ART. in d. l. qui totam, sic ait in summa. Aditione t partis, totum quod potest, queritur, siue simul siue discretis partibus hereditas deferatur. vide Soc. in l. si mihi & tibi, colu. 4. ff. de leg. 1. & Alex. in consi. 20. uisio processu, colu. fi. in primo uolu. Et dum Bart. ibi paulò post inquit, hæredem non posse pro parte agnoscere, & pro parte repudiare delatam hæreditatem, ui-
de Alex. in d. consi. 20. col. 3. & Aret. in consi. 160. col. 10. in secundo dub.
2 **B**ART. in eadem l. col. fi. inquit, regulam illam, qui uult t unum &c. procedete quando aliquis uult illud acquirendo, alioqui uerò si repudiando. Attendè tamen, quod in amissione iuris uoluntas magis restringitur, quàm in acquirendo. vide Aret. in consi. 181. col. 6. in princ. & ad hæc facit tex. in l. si causa cognita. C. de transact. sed in cōtrarium facit tex. in l. qui testam. tutor. dar. poss. considera etiam quod in d. l. si causa, unus tractabat de amitendo, sed alius de acquirendo. ad istam quoque regulam uide Bal. & Salic. in l. fi. C. de hered. instit. & ad rem faciunt trad. per Paul. de Cast. in l. j. denique. ff. ad Trebell.

Summarium in l. quamdiu. ff. de acquir. hered.

- 1 *Quamdiu heres adire potest, substitutus adire non potest.*

Bar. in l. quamdiu. ff. de acquir. hered.

- 1 **B**ART. ait hanc. l. se ipsam summare, hoc est, quamdiu hæres t adire potest, substitutum adire non posse. Amplia regulam hanc, vt locum habeat non solum quando testamentum est certum & uasidum, sed etiam quando de uiribus testamenti dubitaretur. text. est in l. j. & ibi not. Dec. C. de bonor. poss. secundum tab. Et dum Bart. subdit, hanc l. esse intelligendam, quamdiu primus hæres potest adire de iure communi, alioqui uerò si per restitutionem; quia tunc substitutus non expectaret: attendè quoniam ex his colligi potest, quamuis sublarum sit ius commune, non tamen sublarum esse ius speciale. vide Aret. in consi. 161. col. 2. in fi. & dum Bar. ait de restitutione, quæ fieret ipso iure, in hoc Bartolus decipitur, vt per Soci. in l. j. colu. 19. in fi. ff. de uulg. & pupill.

De acquirenda hereditate.

Summarium in l. mutum. ff. de acqui. her.

- 1 *An mutus & surdus possit adire hereditatem.*
- 2 *Mutus, & surdus cui equiparentur.*

Bar. in l. mutum. ff. de acqui. hered.

- 1 **BART.** in d. l. mutum, dum agit, an mutus & surdus possint adire hereditatem, distinguunt propter hoc impedimentum sint ne incapaces an non? vide tex. in l. j. in fi. cum quatuor l. seq. ff. de postul. & est tex. expressus in §. furiosi. insti. de curat. ex ijs enim constat, mutum & surdum, qui ob istud impedimentum incapaces efficiuntur, curatoribus indigere. alioqui uero dicendum est, quando sunt boni intellectus, nam superfluo eis darentur curatores cum omnia per se agere possint. Ater, & las. in l. j. ff. de verb. oblig. Barb. in consi. 59. col. 8. Ad hæc uide lo. Brunellum in tract. de sponsalibus & matrimonijs. conclusionē 14. nu. 5. ubi retulit multos doctos. varijs in locis testantes, se surdos & mutos uidisse, qui optimè intelligebant. quinimmo talis ac tanta est quandoque illorum capacitas & intellectus, ut duo exempla memorabilia referat Valerius Max. Vnum est in lib. in tit. de miraculis, ubi ait, quendam mutum, cui titulus & præmiū uictoriæ partæ auferebatur, honoris impetu locutum fuisse. Aliud est in lib. v. in cap. de pietate erga parentes, ubi refert, Cræsi filium, cum uidisset regem Persarum ad occisionem patris paratum, pietate in patrem impellente clamasse, ne Cræsum regem occideret. propter quam uocē ille enlem reuocauit. Cui autem mutus & surdus æquiparentur, vide solemnem distinctionem apud Soc. in consi. 61. col. 5. & 6. in 1. vol. & nunquid surdus & mutus à natura possint matrimonium contrahere? sacramentum conferre? donare inter uiuos? & huiusmodi genus alia? vide Brunell. in loco prædicto. & dum Bar. declarat, quò probari poterit per testes mutum adiuuisse hereditatem, cum ferre testimonium debeant de eo, quod uiderunt, non de effectu, quem ipsi iudicant, & soluit aut sunt consanguinei uel domestici, aut non. Adde tu similem solutionem quam tradit not. Bar. in l. j. col. 4. uer. Item opp. ratio testis. iunctis ijs, quæ ibi posui ad Bar. & uide Feli. in c. cum causam, col. 3. & seq. de testi. Soci. in consi. 39. col. 3. & in consi. 112. col. 6. in primo uol. Barb. in consi. 5. in 2. dub. in 3. uolu. sed in hac re omnino uide las. in §. actionum, in glo. uarijs modis, insti. de action.

Summarium in d. l. mutum. §. eum cui lege. ff. de acqu. her.

- 1 *Quare est, quòd in aditione prodigi, requiratur auctoritas curatoris.*
- 2 *Ad iter licet prohibeatur à statu contrahere posse sine consensu propinquorum, tamen non prohibetur si contrahat ad sui utilitatem.*

Bar. in d. l. mutum. §. eum cui lege. ff. de acqu. hered.

- 1 **BART.** in ead. l. §. cum cui lege, dum agit de prodigo inquit, quare t est quòd in aditione requiratur auctoritas curatoris, cum hic tractetur de acquirendo? & respondet ideo esse quia ista non est acquisitio simplex, sed acquisitio hereditatis, quæ posset damnum afferre. Dicat tamen si reperiretur hereditas, quæ nullo grauata esset ære alieno, eam acquiri posse sine cura
- 2 **rore,** ut per las. l. seq. in 1. notab. col. 69. & ad hoc faciunt ea, quæ dicuntur de muliere t quæ, etsi statuto cautum est, eam sine consensu propinquorum contrahere non posse, tamen sola ad utilitatem suam contrahere non prohibetur. Dec. in consi. 331. col. 2. las. in l. Barbarius. ff. de offic. prætor. & Feli. in c. causam, col. pen. de iudic. ubi multa alia similia memorauit exempla. sed an omnes hæc personæ possint sine requisita solennitate rem alienare in causam piam? Firm. in tract. de episcopis, in 4. par. quarti lib. q. 31. in fin. loquens de muliere ait, hoc fieri posse. citat Bal. in l. illud. C. de sacros. eccl. cum multis alijs, quæ ibi uideri poterunt.

Summarium in l. qui in aliena. ff. de acqu. her.

- 1 *Filius qui adit hereditatem sine iussu patris non potest illum obligare.*

Bar. in l. qui in aliena. ff. de acqui. hered.

- 1 **BART.** in d. l. qui in aliena, agit de filio, t qui adeundo hereditatem sine iussu patris non potest illum obligare, uide las. in l. j. colum. secunda. C. qui admit. & dum Barto. postea subiungit, an filius

an filius possit sine iussu patris repudiare hæreditatem, dicitur; probari quod non in Iulianus.
 * ff. de leg. primo. Dicitur in hanc sententiam communiter itum esse, ut inquit Alex. in l. si quis
 mihi bona. §. iussum, hoc eodem tit.

Summarium in d.l. qui in aliena. §. sed et si non adierit. ff. de acqu. hered.

1 Ex diuturnitate temporis presumuntur omnia solenniter acta.

2 An ex diuturnitate temporis extrinseca solennitas presumatur.

Bar. in d.l. qui in aliena. §. sed et si non adierit. ff. de acqu. hered.

1 BART. in eadem l. §. sed et si non adierit, inquit, ex diuturnitate temporis presumi omnia solenniter acta. Vide Soc. in cons. 15. col. pen. in primo uolu. in cons. 46. in 4. vol. & omnino Alex. in cons. 9. in 3. vol. & in cons. 45. in 5. eodem uolu. vbi vult ex cursu x. aut xx. annorum etiam in alienatione bonorum ecclesie presumendum esse debitas solennitates interuenisse. Idem ait Dec. in cons. 409. de spatio xxx. annorum, quando autem de tertij præiudicio ageretur, spatium triginta annorum exigitur. Alex. in cons. 179. col. 5. in 6. uol. in cons. 218. col. 1. vbi egregie loquitur, & in cons. 219. col. 4. eodem uol. & in cons. 179. in 7. uol. vide etiam circa prædicta eundem Alex. in cons. 1. col. pen. in cons. 11. col. 5. in cons. 16. & in cons. 34. col. 6. in 4. uol. Felin. in c. illud, de præsumpt. Dec. in l. i. nu. 8. C. qui admit. & in cons. 442. vbi limit. An autem ex diuturnitate temporis extrinseca solennitas presumatur? vide Alex. in d. cons. 218. & in cons. sequ. in 6. uol. & omnino in cons. 94. in 7. uol. & in cons. 101. col. 1. eod. uol. vbi citat pulchram decisionem Archid. in c. nemo ecclesiam, de consecrat. dist. 1. Limita ut per Dec. in cons. 464. nu. 13. Et de hac re vide Felin. in c. Albericus. de testi. & omnino in c. sicut, de re iudic. in c. sunt & alij. nu. 18. de rescript. Curt. in cons. 76. Ex quanto tempore ista præsumptio inducatur, tradit Mari. Socin. iuni. in cons. 22. nu. 17. & circa præcedentia vide quæ pono in lucubr. in l. gerit. in fi. hoc eod. tit.

Summarium in d.l. qui in aliena. §. si is qui. ff. de acqu. hered.

1 An & quando aliquis, qui agit aliquid iussu alterius, censetur illi uelle acquirere, an sibi.

Bar. in d.l. qui in aliena. §. si is qui. ff. de acqu. hered.

1 BART. in eadem l. §. si is qui, tractat, an & quando aliquis, qui agit aliquid iussu alterius, censetur illi uelle acquirere, an sibi? vide Alex. in cons. 58. circa primum, in primo uolu. & in cons. 167. viso, in lib. primi & secundi uol. Felin. in c. cum. M. col. 2. de constit. Roma. in cons. 91. col. 3. & in cons. 94. col. 2. Paul. de Castr. in cons. 262. Socin. in cons. 87. col. 4. & in cons. 228. in primo uol. Corn. in cons. 2. col. 2. in secundo uol. Doct. & præcipue Alex. in l. post docti, col. 5. ff. sol. matr.

Summarium in d.l. qui in aliena. §. Celsus. ff. de acqu. hered.

1 Protestatio præcedens, quæ actui sequenti sit contraria, facit ut actus subsequens nihil operetur.

2 Protestatio contraria facta, an & quando operetur, & quomodo operari possit.

Bar. in d.l. qui in aliena. §. Celsus. ff. de acqu. hered.

1 BART. in eadem l. §. Celsus, inquit in summa, protestationem præcedentem, quæ actui sequenti sit contraria, facere ut actus subsequens nihil operetur. Declara ut per Alex. in cons. 138. col. 5. & in 4. uol. vbi etiam habetur quando protestatio dicatur contraria facta. & de hac re vide Fulg. in cons. 146. Anchar. in cons. 203. Abb. & alios in c. Cumana. de elect. & latè Felin. de genere cuiuscunque protestationis in cap. cum. M. Ferrarien. nu. 6. cum sequen. de constitu. & omnino in c. si, de cond. appol. Et de hac protestatione contraria facta an & quando operetur, & quomodo operari possit? vide Dec. in d. c. cum. M. Et dum Bar. subiungit, protestationem præcedentem in his, quæ pendent à pura uoluntate protestantis impedire actum sequentem, & in huiusmodi casu non exigi præsentiam patris, vide Barba. in d. c. cum. M. col. 92. & sequ. vbi meminit eorum, quæ hic ait Bar. & Felin. in c. consul uir, col. pen. de offic. delega. Dicit postea Bar. in ijs, quæ non pendent à sola potestate mai, etiam alterius protestatio, quæ sit, vel ei non innotescit, non asserre illi aliquid auctoritatem. pro confirmatione huius dog-

De acquirenda hereditate.

menti, vide Aret. & Alex. in l. si stipulatus, in princ. ff. de verb. obliga. Alex. in consi. 16. col. fi. in 3. vol. Rom. in consi. 179. col. 1. & omnino Soc. in consi. 263. col. 4. in 1. vol. & multa sciri digna in materia protestationis uide per Bal. in sing. suis, in uoce, Protestatio.

Summarium in l. si quis filium. §. sed et si filius. ff. de acq. here.

- 1 Omnes leges, quibus cautum est hereditatem non agnitam transmitti debere, intelligi, ut ille in quem transmittitur, possit adire, uel repudiare.

Bar. in l. si quis filium. §. sed et si filius. ff. de acq. here d.

- 1 **BART.** in d. l. si quis filium. §. sed et si filius, in princip. inquit, omnes leges, quibus cautum est, hereditatem non agnitam transmitti, debere intelligi ut ille, in quem transmittitur, possit adire, uel repudiare, immiscere uel abstinere. Tu uide casum sing. in l. si infanti. C. de iure delib. ubi infans transmittit hereditatem patri tanquam quaesitam, & ideo satis est patrem adire hereditatem filij, ut ibi per omnes, & maxime Ias. in 2. col.

Summarium in l. more. ff. de acquir. her.

- 1 Si statuto cautum est, mulierem sine consensu consanguineorum contrahere non posse, an adiri possit heredes.

Bar. in l. more. ff. de acquir. hered.

- 1 **BART.** in d. l. more, quaerit, si statuto cautum est, mulierem sine consensu consanguineorum contrahere non posse; an adiri poterit hereditas, cum hoc non sit contrahere sed quasi? & decidit hoc fieri non posse. De ista quaest. uide Ias. in §. omnium; col. 8. nu. 1. 6. inst. de action. Aret. in l. ex maleficijs. §. heres. ff. de action. & obliga. Roma. in consi. 12. & in consi. 208. & in consi. 294. Abb. in e. qua fronte, col. 1. de appell. Alex. in consi. 8. in fin. in 3. vol. ubi dicit, statutum, disponens de debito ex contractu, non habere locum in debito ex quasi contractu. Ange. in consi. ultimo & in consi. 254. col. fi. in 4. vol. & contrarium tenuit ipsemet Bar. in l. apud Iulia num. §. si. per illum tex. ff. ex quib. cau. in poss. eat. & ibi ad illam opinionem communiter alij accesserunt. sed istam, quam hic tenet Bartolus sequitur Ias. in l. Barbarius, col. 2. ff. de offi. praetor. uide etiam in hac re omnino Raph. Cuna. in consi. 176.

Summarium in l. pupillus. ff. de acq. here.

- 1 Illud dicimur scire, quod per causam cognoscimus.

- 2 Scire aliquid dicimur, quando illud scimus non simpliciter, sed cum omnibus qualitatibus suis.

Bar. in l. pupillus. ff. de acquir. hered.

- 1 **BART.** in d. l. pupillus, sic ait, illud dicimur scire, quod per causam cognoscimus: Hoc fuit dictum Arist. in primo posteriorum. Adde pro certo sciri quod auditur à uiro fidedigno, secundum gl. in l. Titio fundus. ff. de cond. & demonst. Ias. in l. propterandum. §. si autem alterutra, col. 4. in 6. conclusionem. C. de iudic. & Felin. in c. praeterea, in principio de testi. ubi tradit multos alios casus memoratu dignos, in quibus dicimur scire quod non uidimus. & gl. in d. l. Titio fundus, citat Bal. in l. iudicia. C. de rei uendic. Alex. in consi. 28. in 1. vol. Vide etiam nonnullas limit. apud Felin. in c. cum contingat, nu. 8. de rescrip. Et in re proposita uide eundem omnino in c. de quarta. nu. 26. de praescript. & Mari. Socin. iuni. in consi. 69. nu. 20. Item scire taliquid dicimur quando illud scimus non simpliciter, sed cum omnibus qualitatibus suis. Aret. in consi. 68. citat l. de pupillo. §. qui nuntiat. ff. de oper. nou. nunci. & l. aut qui aliter. §. 1. & ibi Bar. ff. quod ui aut clam. & propterea glo. in l. si paterfamilias, in princ. in verbo, scit. ff. de here. inst. facit hanc consequentiam, scit, igitur est uerum. Item quandoque id scire dicimur, quod uehementer opinamur. glo. in l. Pantonijs. §. rei, in uerbo, quaerere, infra eod. titu. sed hoc procedit improprie; quia hoc non dicitur proprie sciri. glo. in l. i. §. antepenul. in uerbo, sciat. ff. de acqu. plu. arcend.

Summarium in l. is qui heres. §. neque filius. ff. de acq. here.

- 1 Pater primatur hereditate delata filio, si filius negligit eam adire, nisi matitiose negligeret.

Bar.

Bar. in l. is qui hæres. §. neque filius. ff. de acquir. hæred.

- 1 BART. in d. l. is qui hæres. §. neque filius, col. 2. inquit, patrem t. priuari hæreditate delata filio, si filius negligit eam adire, nisi malitiosè negligeret. atque ita Bar. sentit, patrem admitti qñ malitiosa esset negligentia filij. Attende, quoniam hoc fortè non est. uerum: nam ista negligentia filij dolosa æquiparatur expressæ repudiationi, secundum glo. not. & ibi Bald. in l. si ego, in glo. fi. ff. de neg. gest. tradit Soc. in conf. 63. col. 4. in 1. uol. & in conf. 16. in 4. uol. & hoc non negat Bar. igitur sicut per expressam repudiationem filij secundum tempora fforum pater non admittitur, ita nec eo dolosè negligente non est admittendus.

Summarium in l. is qui putat. ff. de acquir. hæred.

- 1 *Quomodo ueritas opinionis sit præferenda.*
2 *Quomodo scribendum sit, quando immixtio redigitur in scriptis.*

Bar. in l. is qui putat. ff. de acq. hæred.

- 1 BART. in d. l. is qui putat, vers. oppon. glo. tradit, quando ueritas t. opinionis sit præferenda. vide Præpos. in c. veritate, col. 2. 8. distin. & quantæ dignitatis sit ipsa ueritas, multaque alia scitu digna docuit Alber. in l. cum ita legatum. ff. de condi. & demonstra. & ueritatem super omnia esse amandam, ait Soc. in conf. 8. in princip. in primo uol. nam Christus seruator noster dixit: Ego sum ueritas, ut transumptiue habetur in c. si consuetudinem, & alijs capitulis 8. distin. eamque esse finem omnis iustitiæ traditum est in l. eos. §. 1. c. de appella.
2 Bar. in ead. l. col. 1. tradit, quomodo scribendum t sit quando immixtio redigitur in scriptis. de hoc uide Ias. in l. j. col. 2. C. qui admit. & dum Bar. subiungit, filium hæreditatem patris adire non posse, sed acquisitionem factam immiscendo approbare posse, attende hoc memorabile dictum Bar. ad quod uide omnino quæ posui ad Bar. in l. in suis. ff. de hæred. inst.

Summarium in l. nec is. §. hæres institutus. ff. de acq. hæred.

- 1 *Repudiatione unius iuris, non uidetur aliud repudiatum.*

Bar. in l. nec is. §. hæres institutus. ff. de acq. hæred.

- 1 BART. in d. l. nec is. §. hæres institutus, sic ait in summa: Repudiatione t. unius iuris non uidetur aliud repudiatum. huius dicti ratio esse potest, quoniam repudiatio est stricti iuris. l. si domus. ff. de seruit. urba. prædi. & pro intellectu istius documenti uide aliquid per Fulg. in consilio 30. in secundo dubio.

Summarium in l. is potest. ff. de acquir. hæred.

- 1 *Ille repudiare potest, qui potest acquirere.*
2 *Dominus non potest solus hæreditatem adire seruo delatam, nihilominus potest solus eam repudiare.*
3 *Ius succedendi est possibilitas quadañ succedendi.*
4 *Ad hoc ut presumatur scientia mortis testatoris, si est uicinus, probanda est fama in uicinia.*
5 *Unum ex quinque requisitis in ademptione hæreditatis est, ut is fiat se à nemine præcedi in gradu.*
6 *Non est necesse, ut hæres extraneus uideret, uel legeret testamentum, sed sufficit, si ei dictum, uel scriptum fuerit interius amicorum, eum esse hæredem, eumque posse adire hæreditatem clausis tabulis.*
7 *Eo ipso quod aliquis allegat testamentum non factum, probata est eius intentio.*

Lucubrat. in l. is potest. ff. de acquir. hæred.

- 1 Ista l. is potest, tradit, eum repudiare t. posse, qui potest acquirere. Ad hoc uide Alex. in l. is qui. §. fin. in princip. col. 3. vers. non obstat regula, supra eodem titulo. Et limita regulam huius l. procedere, quando aliquis potest hæc agere nomine proprio, alioqui autem si alieno; quia tunc qui potest adire nomine alieno, non tamen poterit repudiare, ut per Ias. in l. pœnitente. C. de iure delibe. & in l. is qui hæres. §. 1. in secundo not. infra eod. Item attende, quia dominus t. non potest solus hæreditatem adire seruo delatam, nihilominus potest solus eam repudiare.
* rejeta commu. aiunt docto. quos retulit Ias. in d. l. is qui hæres. §. fi. in glo. magna. & ibi Ias. declarat quomodo procedat illa limitatio de illo, qui adit uel repudiat nomine alieno. & dñ Bart. postea ex mente gl. declarat quinque esse requisiti ad hoc ut sciamus qñ quis adire possit, uide

De acquirenda hæreditate.

- Alex. in consi. 121. in primo uol. & in consi. 24. col. pen. in 3. uolu. Ancha. in consi. 203. Bald. in consi. 200. in 1. uol. & in consi. 103. & seq. in 3. uol. & aliquid per Rom. in consi. 235. in 5. dub.
- 3 Bar. in ead. l. col. 3. uers. est & aliud, & uers. sed circa hoc quæro, tradit, ius succedendi t esse possibiliter quandam succedendi. & an substitutus pupillo mortuo dicatur habere ius succedendi, uide Alex. in consi. 2. col. 7. & antepe. uers. non obstat, quod ultimo, in 1. uol. & in lita tamen. §. à patre, in f. ff. ad Trebell. Aret. in consi. 7. col. 2. & in consi. 165. in fi.
- 4 Bar. in ead. l. col. 5. tradit, ad hoc ut præsumatur t scientia mortis testatoris, si est uicinus, probandam esse famam in uicinia. uide Aret. in consi. 9. 2. col. 2. in consi. 103. col. 5. & in consi. 136. col. 1. Alex. in consi. 16. col. 3. & 6. in 3. uol. & Soc. in consi. 121. in 1. uolu. ubi etiam alia colligit ex dictis Bar. hic. & dicas famam uiciniæ duobus testibus posse probari. Feli. in c. tertio loco, numero 7. de præsumpt.
- Bar. in ead. l. col. 6. in princip. inquit, ubi agitur de probanda scientia defuncti propter ius de liberandi, quia sciens transmitti, hoc non probari ex prædictis coniecturis: ideo aduocatum debere esse cautum, & reliqua. uide Matthæ filii in sing. 19. Roma. in consi. 404. & Alexandr. in consi. 121. in 1. uol.
- 5 Bar. in eadem l. col. 7. uers. quarto dicit glo. inquit, unum t ex quinque requisitis in adeptione hæreditatis esse, ut is sciat se à nemine præcedi in gradu. Dubitatur hic nunquid iste proximitatem gradus probare teneatur, & se esse proximorem? Ias. hic nu. 83. post Raph. Cuma. & Alex. & Dec. in consi. 321. aiunt, sufficere si probetur agnatio absque gradus proximitate; & si aliquis affirmat se esse proximorem, illi probandi onus incumbere. de qua re uide omnino Raph. Cuma. in consi. 43. & Alex. in l. sed si de sua. hoc eodem tit. qui ad hanc sententiam accesserunt. Contrarium docuit Alex. in consi. 124. in 7. uol. Fulg. in consi. 184. & Aret. in d. l. sed & si de sua, & hoc mihi magis placet, quia ista proximitas gradus est qualitas quædam à lege requisita, ideo specificè est probanda. l. ij. §. docere. ff. de ui bonor. rap. l. j. §. ait prætor, & ibi Bar. ff. ne quid in flum. publ. lo. And. in c. 1. de homic. & isto casu non sufficit præsumptio iuris. Capol. in consi. 57. & ita ferè in terminis decidit Dec. in consi. 13. quem uide omnino. & quamuis propria opinione facere uideantur trad. per Soc. in consi. 89. col. 4. in primo uol. ubi ait, substitutum pupillariter esse admittendum, quamuis non constet institutum decessisse in pupillari ætate, vel adulta, & asserenti contrarium, probandi onus incumbere. ad quod accedit Caccialupus in repet. l. precibus. C. de impub. tamen nec illa opinio uidetur tuta ex prædictis. & circa prædicta uide omnino Alex. in consi. 82. in primo uol.
- 6 Bar. in ead. l. col. 6. uers. circa hoc est aduertendum, ait, non esse necesse, ut hæres t extraneus uiderit, uel legerit testamentum, sed sufficere, si ei dictum uel scriptum fuerit literis amicorū, eum esse hæredem, eumque posse adire hæreditatem clausis tabulis. Attende, quoniam hoc modo falsa erit illa * communis conclusio, de qua per eundem Bar. in l. eius qui, uers. quod si stipul. & ibi Ias. col. j. in 4. notab. ff. si cert. pet. quæ uult, extraneum præsumi scire contenta in testamento: quia si clausis tabulis potest adire hæreditatem quando aliquis duntaxat ei dixit, illum esse hæredem, hoc militat argumentum. ideo cogita.
- 7 Bar. in ead. l. col. 7. uers. si uerò communis opinio, inquit, eo ipso quodd quis allegat t testamentum nõ factum, probatam esse eius intentionem. uide Alex. in l. si emancipati. in 3. notab. C. de collat. & pro Bar. facit, quia eundem testamentum, est quid facti, facta uerò non præsumuntur, nisi probentur, l. in bello. §. facta. ff. de capt. & post. reuers. & ista est * communis opin. ut habetur per moder. in d. l. si emancipati. ibi tamen limitat Dec. nisi in illa regione esset consuetudo testandi; quia quatuorvis facta non præsumantur, tamen alioqui est in consuetis. ita Bal. in rub. de fide instru. col. 3. uide Raph. Cuma. in consi. 43. & Aret. in consi. 58. & dum Bar. in ead. l. in fi. ait sufficere, scientiam tutoris, uide Aret. in consi. 160. col. 9. in fi.

Summarium in l. qui hæreditatem. ff. de acquir. hære.

- 1 Nemo potest gerere se probare de nisi scias mortuum esse illum de cuius hæreditate agitur.

Bar. in l. qui hæreditatem. ff. de acquir. hæred.

- I BART. in d. l. qui hæreditatem, colligit ex tex. neminem t posse gerere se pro hærede, nisi sciat mortuum esse illum, de cuius hæreditate agitur. rationem huius. l. ponit tex. in l. in totum omnia. ff. de reg. iur. ubi habetur, in totum omnia quæ animi destinatione agenda sunt, non nisi uera & perfecta scientia perfici posse: ut per Ias. in l. is qui hæres, in 5. & ult. notab. supra eod. ubi limitat hoc tantum procedere à principio, alioqui uerò si post aditionem dubitaret. Atten- de autem quod hic dicit Ias. scilicet, Bartolum nò legere istam. l. & hoc fuisse additū, quia Imol. Aret. & Alex. de eo mentionem non faciunt. sed esto quòd Bar. hoc dicat, uidetur repugnare his quæ dicit in d. l. is potest. id quod declara ut per Ias. hic.

Summarium in l. pro hærede. ff. de acq. hæred.

- I *Quomodo aliquis in dubio præsumatur se gerere pro hærede.*

Bar. in l. pro hærede. ff. de acq. hæred.

- I BART. in d. l. pro hærede, querit, quomodo t aliquis in dubio præsumatur se gerere pro hærede. Vide Bar. in l. gerit, col. 7. versi. ad tertium quando ille actus, infra eod. ubi latius & melius distinguit, & ibi pono in lucubrationibus. Attende tamen hunc tex. in fin. principij, qui est memorabilis ad probandum, quòd alienans res tempore perituras, non dicitur se gerere pro hærede. Et dum Bart. subiungit, facultatem declarandi, an defunctus gesserit se pro hærede, non transire in hfdem, contrariū tenet, & malè (ut arbitror) in d. l. gerit. col. 6. versi. si dubitatur.

Summarium in d. l. pro hærede. §. seruos hæreditarios. ff. de acq. hæred.

- I *Nemo potest pro parte habere, & pro parte non habere hæreditatem.*

Bar. in d. l. pro hærede. §. seruos hæreditarios. ff. de acq. hæred.

- I BART. in ead. l. §. seruos hæreditarios, inquit, neminem t posse pro parte habere, & pro parte non habere hæreditatem. vide Alex. in còs. 75. col. 3. in 1. vol. in l. quia poterat, col. 4. & seq. ff. ad Trebel. & uide pulchram inductionem huius tex. apud Alex. in conf. 20. col. pe. in 3. vol. & de hac re uide not. Aret. in l. j. col. antep. cum seq. ff. de uul. & pupil.

Summarium in d. l. pro hærede. §. Papinianus. ff. de acq. hæred.

- I *Si quis protestatus fuit, se nolle gerere pro hærede, si postea facit actum huic protestationi contrarium, uidetur ab illa protestatione recedere.*

Bar. in d. l. pro hærede. §. Papinianus. ff. de acq. hæred.

BART. in ead. l. §. Papinianus. col. 2. versi. nota ergo istam distinctionem, distinguit aliud esse posse facere nomine ut filius, uel ut hæres, & aliud nomine & effectū. uide Bal. in conf. 199. in 3. par. & in conf. 17. eod. vol. & in conf. 405. in 4. vol.

- I Bar. in ead. col. versi. ultimò ex isto tex. dicit, si quis t protestatus fuit, se nolle gerere pro hærede, si postea facit actum huic protestationi contrarium, uidetur ab illa protestatione recedere, sequitur Ias. in l. qui in aliena. §. fi. col. 79. versi. secundò not. supra eod. vide Bar. & alios in l. non solum. §. morte. ff. de oper. nou. nunc.

Summarium in d. l. co. hærede. §. si sepulchri. ff. de acq. hæred.

- I *Si statuto cautum est pacem in aliquo casu esse habendam ab hærede defuncti, & si filius faciat pacem, eum gerere se pro hærede.*

Bar. in d. l. pro hærede. §. si sepulchri. ff. de acq. hæred.

- I BART. in ead. l. §. si sepulchri, ait, si statuto t cautum est, pacem in aliquo casu habendam esse ab hærede defuncti, & filius faciat pacem, eum gerere se pro hærede; quia citra ius & nomen hæredis hoc facere non potuit. vide Feli. in c. in præsentia. col. 15. de probat.

Summarium in l. si quis extraneus. ff. de acq. hæred.

- I *Animus delinquendi est contrarius animo aduendi.*

Bar. in l. si quis extraneus. ff. de acq. hæred.

- I BART. in d. l. si quis extraneus, inquit, animus t delinquendi esse contrarium animo aduendi. Hoc plenè examinat Bar. in l. non solum. §. fin. ff. de oper. nou. nunc. & Soc. in conf. 118. Et dum Bar. subdit, hanc. l. esse contra illos, qui dicunt, Tu mentiris saluo honore tuo. vide Alex. in l. iij.

De acquirenda hæreditate.

Lijj.in princ.ff. de liber. & posth. l. as. in d. l. non solum. §. si. col. antepe. & Præposit. in c. neque. 9 dist. Feli. in c. 1. in fi. de except. & Soc. in cons. 118. col. 3. & seq. in 1. vol.

Summariu in l. si is ad quem. ff. de acq. hered.

- 1 *Error in causa acquisitionis, impedit aditionem.*

Bar. in l. si is ad quem. ff. de acq. hered.

- 2 **BART.** in d. l. si is ad quem, sic ait in summa. Error t in causa acquisitionis impedit aditionem. Declara istum tex. ut per Anch. in cons. 203. in 1. dub. & Paul. de Cast. in cons. 166. ubi dicit idem in repudiatione.

Summariu in l. si quis mihi bona. §. iussu. ff. de acq. hered.

- 1 *Iussus debet precedere, & auctoritas sequi.*

Bar. in l. si quis mihi bona. §. iussu. ff. de acq. hered.

- 2 **BART.** in d. l. si quis mihi bona. §. iussu, sic ait in summa. Iussus t debet precedere, & auctoritas sequi. Hoc, quod dicitur de iussu, procedit in aditione hæreditatis, alioqui uero in agnitione bonorum possessionis: quia sufficit rati habitio. L. qui in aliena, in princ. ubi Bar. supra eod. & l. ubi Bar. C. qui admir. Item quod iussus patris precedere debeat, procedit in hæreditate, quæ habet æs alienum, alioqui autem si est sine ære alieno, ut est hæreditas matris, quæ consistit in dote, nam filius posset solus adire secundum l. as. in d. l. qui in aliena, in 1. notab. in princ. col. 69. & in 2. notab. ponit rationem, quare filius familiæ nō teneatur ex aditione hæreditatis; cū regula sit, filium familiæ obligari ex omni contractu, præterquam mutui, & uoti. de qua re tradit etiam idem l. as. in l. j. col. 1. C. qui admir. Item id, quod dicitur, iussu patris debere præcedere, limitatur non habere locum quando pater & filius simul adirent, ut per l. as. in l. si quis hæres. §. si. in 3. notab. col. 99. supra eod.

Summariu in d. l. si quis mihi bona. §. pater Scio. ff. de acq. hered.

- 1 *Si creditor dicit debitori suo, ego indigeo pecunia illa, quam mihi debes, utrum ex illis uerbis uideatur debitorem interpellasse, & in mora constituisse.*

- 2 *Si aliquis, qui receperat iniuriam, dicit suo famulo, nunquā redeas mihi domum si ego non sentio aliquid de illo negotio; & ille famulus iniuriantem interficiat, an dominus ut mandans puniatur.*

Bar. in d. l. si quis mihi bona. §. pater Scio. ff. de acq. hered.

- 1 **BART.** in ead. l. §. pater Scio, quærit, si creditor t dicit debitori suo, ego indigeo pecunia illa, quam mihi debes? utrum ex his uerbis uideatur debitorem interpellasse? & in mora constituisse? uide l. as. in l. uinum. col. 7. ff. si cert. pet. ubi citat contraria, & sedere distinctionis ad concordiam adducit.

- 2 **Bar.** in eod. §. inquit, si aliquis, qui receperat iniuriam, t dicit suo famulo, nunquam redeas mihi domum, si ego non sentio aliquid de illo negotio: & ille famulus iniuriantem interficiat, do minum ut mandantem esse puniendum. Tu dic ad hoc ut istud documentum procedat, necesse fore, capitale esse inimicitiam inter dominum & illum, qui occisus est. item, ut uerba illa dicat famulo, uocando illum ad se. item quod incontinenti secutum fuerit homicidium. ita præcisè declarat Bal. in l. j. C. de seru. fugit. lo. de Ana. in cons. 59. Visis inquisitione. & latius l. as. in d. l. j. col. 3. cum seq. uerfi. non omito. Et ad prædicta uide Alex. in cons. 211. in lib. primi & secundi vol. & Feli. in c. 1. col. 5. de offi. deleg. ubi aiunt, si aliquis alloquitur Titium, qui Titius statim interfecit hominem, præsumi ex breuitate temporis ei consilium dedisse occidendi eū. de cuius ueritate decisionis uide eundem Feli. in c. afferte, in fi. de præsump.

Summariu in l. cum quidam. §. quod dicitur. ff. de acq. hered.

- 1 *Ille consanguineus appellatur, qui quocunque modo sanguine est coniunctus.*

Bar. in l. cum quidam. §. quod dicitur. ff. de acq. hered.

- 2 **BART.** in d. l. cum quidam. §. quod dicitur, uerfi. sciendum tamen est, inquit, communem modum loquendi esse, ut ille consanguineus t appelletur, qui quocunque modo sanguine est coniunctus. uide Anch. in c. canonum statuta, col. 83. de cons. Capr. in cons. 32. & in cons. 91. & Fulg. in cons. 199. col. 5. & de hac re uide doct. in rub. de consang. & affinit.

Summa-

Summarium in l. quod si dubitetur. ff. de acquir. hæred.

1 *Jus adeundi separatim esse ab ipsa aditione.*

Bar. in l. quod si dubitetur. ff. de acquir. hæred.

1 **BART.** in d. l. quod si dubitetur, colligit ex tex. ius adeundi t̄ separatim esse ab ipsa aditione. pro declaratione huius. l. uide aliquid apud Bal. in cons. 350. in 3. vol.

Summarium in l. si duo. ff. de acq. hæred.

1 *Qui uult unam partem uidetur uelle alteram accrescentem.*

Bar. in l. si duo. ff. de acquir. hæred.

1 **BART.** in d. l. si duo, sic inquit. Qui uult unam t̄ partem, uidetur uelle alteram accrescentem. vide Przpos. in c. quo iure, col. 2. dist. 8. Alex. in cons. 229. Vñs codicillis, col. 4. in libro primi & secundi vol. Fel. in c. cum inter, col. 7. de except. & in c. de quarta, in fi. de præscript. be nefacit tex. in l. si. §. & si præfaram. C. de iur. delib. Bal. in c. quærelam, col. 2. de elect. & Practi. Pa pient. in forma libelli in causa spoliata possessi.

Summarium in l. si per epistolam. ff. de acquir. hæred.

1 *Compromissum, & mandatum factum à prelato extinguitur morte ipsius prelati.*

Bar. in l. si per epistolam. ff. de acquir. hæred.

1 **BART.** in d. l. si per epistolam, ait, compromissum t̄ mandatum factum à prelato extin gui per mortem ipsius prelati. vide Rom. in cons. 119. Ias. in l. omnium. col. 3. C. de testa.

Summarium in l. eum qui. ff. de acquir. hæred.

1 *Si dubitatur de uiribus testamenti, hæreditas adiri non potest.*

Bar. in l. eum qui. ff. de acquir. hæred.

1 **BART.** in d. l. eum qui, ait, si dubitatur t̄ de uiribus testamenti, hæreditatem adiri non pos se. pro clariori huius. l. intellectu, uide Aret. & Alex. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de uerbo. oblig. quid si aliquis est scriptus hæres in duobus testamentis, & dubitat ex quo sibi hæreditas deferatur? utrum possit adire cum protestatione mentem eius esse adire uirtute illius testamē ti, quod est ualidum? Ang. in cons. 183. inquit hoc fieri posse.

Summarium in l. hæres. ff. de acquir. hæred.

1 *Hæreditatis aditio retrotrahitur ad tempus mortis.*

Bar. in l. hæres. ff. de acquir. hæred.

1 **BART.** in d. l. ait, hæreditatis t̄ aditionem retrotrahi ad tempus mortis. dicas idem esse in repudiatione. Aret. in cons. 156. col. 5.

Summarium in l. necessarij. ff. de acquir. hæred.

1 *Utrum fundata sit intentio creditorum contra filium nisi filius probe se abstinuisse.*

1 *Filius hæreditatem patris adire non potest, sed immiscendo approbare.*

Bar. in l. necessarij. ff. de acq. hæred.

1 **BART.** in d. l. necessarij, querit, utrum fundata t̄ sit intentio creditorum contra filium, ni si filius probe se abstinuisse decidit quæ utramque opinionem sustineri posse. mihi tamen ma gis placet, ut fundata sit eorum intentio; quoniam ad filium defertur hæreditas paterna iure continuationis, non autem iure nouæ acquisitionis, per ea, quæ admodum eruditè docuit Dec. in cons. 331. ubi probat optimis argumentis beneficium abstinendi non debere considerari nisi facta abstensione. & hoc ego latè secutus sum in lucubrat. in Bar. in l. in suis. ff. de liber. & posth. ubi uide omnino. & ad hoc facit decisio Bar. in l. si qui putat, in fi. suprà eod. tit. ubi ait, filium t̄ hæreditatem patris adire non posse, sed immiscendo approbare. Ad prædictam uerò q. uide Roma. in cons. 154. in princ. Aret. in cons. 26. col. 3. in 1. dub. & in cons. 137. Alexand. in cons. 146. Videretur inspectis. col. 7. nu. 17. in libro primi & secundi volum. & in cons. 34. Viso processu, col. pen. in 3. vol. & in cons. 72. Viso processu, col. 2. nu. 4. in 5. volum. & Bald. in cons. 120. in 4. vol. & dum in fi. huius. l. circa existentiam sui hæredis remittit se ad ea, quæ dixit in l. si filius qui patris. ff. de uulgi. & pupul. uide ibi Ias. col. 7.

De acquirenda hereditate.

Summarium in l. ex parte hæres. ff. de acq. hæred.

- 1 *Suum, quamvis ei datus sit coheres extraneus, pro sua parte necessarium esse.*

Bar. in l. ex parte hæres. ff. de acq. hæred.

- 1 *BART. in d. l. ex parte, ait, suum t. quàmvis ei datus sit coheres extraneus, pro sua parte necessarium esse. facit. l. pe. vers. si. ff. si cert. pet. & ibi doct. item facit ad rem, quia datio substituti uulgaris non tollit necessitatem. gl. in princ. inst. de uulg. & pupill.*

Summarium in l. qui patri hæres. ff. de acquir. hæred.

- 1 *Licet ius substitutionis non transmittatur ad heredem, tamen secus est si substitutio est iuncta cum iure accrescendi.*

Bar. in l. qui patri hæres. ff. de acq. hæred.

- 1 *BART. in d. l. qui patri, commendat hunc tex. ut sing. & eum esse mirabilem tenuit idem Bar. relatus per Ias. in l. emancipata, col. 4. in 1. notab. C. qui admit. ad probandum, quod licet ius substitutionis t. non transmittatur ad heredem, alioqui tamen esse si substitutio est iuncta cum iure accrescendi; nam isto casu transmittitur. vide etiam quod per hanc regulam docuit Bar. in §. Cato. in 3. oppos. col. 3. & ibi Aret. col. 6. uerfi. quinto adde. ff. de uerb. oblig. tamen limita & declara, ut per Paul. de Cast. in consi. 114. in 1. vol. & ad ea quæ hic subiungit Bar. uide Alex. in consi. 20. col. 4. in 1. vol. & in consi. 146. in lib. primi & secundi vol.*

Summarium in l. si minor ff. de acquir. hæred.

- 1 *Portionem abstinentis se per restitutionem non accrescere coheredi inuito.*

Bar. in l. si minor. ff. de acq. hæred.

- 1 *BART. in d. l. si minor, ait, portionem t. abstinentis se per restitutionem non accrescere coheredi inuito. ad istam. l. uide Bar. in l. qui res. ff. de solut.*

Summarium in l. quamdiu ff. de acquir. hæred.

- 1 *Quando iudex ad petitionem eius cuius interest statuit terminum, eum non posse statuere minorem terminum centum dierum.*

- 2 *Si testator filio heredi instituit pupillariter substituit Titium, & Titio, quomocunque sine liberis decedenti substituit Sempronium, & contingat Titium prædecedere pupillo, & postea etiam mori pupillum, an Sempronius uigore pupillaris succedere possit.*

Bar. in l. quamdiu. ff. de acq. hæred.

- 1 *BART. in d. l. quamdiu, uerfi. item ex eo, inquit, quando iudex t. ad petitionem eius, cuius interest, statuit terminum, eum non posse statuere minorem terminum centum dierum. De hoc termino dando transuersalibus, & termino unius anni dando liberis, uide Ias. in rubr. C. de success. edic. col. 2. & 3. uer. tertio. & in l. si cautio. C. de iur. delib.*

- 2 *Bar. in ead. l. uerfi. quæro iuxta prædicta, quærit, si testator t. filio heredi instituto pupillariter substituit Titium, & Titio quomocunque sine liberis decedenti substituit Sempronium: & contingat Titium prædecedere pupillo, & postea etiam mori pupillum, an Sempronius uigore pupillaris succedere possit? De hac pulchra questione, uide Ias. in l. j. col. 7. vers. undecimo & ultimo. ff. de uulg. & pupill. & latissime Alex. in consi. 114. in 1. vol. & in consi. 4. & seq. eod. vol. & omni no Paul. de Cast. quem semper uideas in consi. 152. in 1. vol. Aret. in l. si mater. §. i. ff. de uulg. & pupill. & hic Cor. in consi. 180. in 4. vol. & Dec. in consi. 238. non sunt motus, non sunt motus.*

Summarium in l. si quis hæres. ff. de acquir. hæred.

- 1 *Finita causa dilationis finitur dilatio.*

- 1 *BART. in d. l. si quis hæres, ait, finita t. causa dilationis finiri dilationem. uide Alex. in l. nemo potest. ff. de leg. 1. & ibi doct.*

Summarium in l. si tu ex parte. ff. de acq. hæred.

- 1 *Gerundium, si respicit uerbum, uel participium futuri temporis inducit conditionem.*

- 1 *BART. in l. si tu ex parte, ff. de acq. hæred. si respicit uerbum uel participium futuri temporis,*

temporis, inducere conditionem. vide Soc. in consi. 91. col. 2. & in consi. 93. col. 2. in 1. vol. & Corn. in consi. 143. col. 3. & seq. in 4. vol. Aret. hic. Alex. plenè & laf. post Bar. in rubrica. C. de eden. Bar. in extrauag. ad reprimendum. in uer. ne ex earum. Angel. de Aret. & Ioan. de Platea in rubrica instit. de action. & ibi laf. colum. 7. & Io. Mon. Io. And. & Dominic. in c. unic. de postul. prælat. in 6.

Summarium in l. illud. ff. de acqu. hæred.

- 1 *Qui uult consequens, uult etiam antecedens.*

Bar. in l. illud. ff. de acqu. hæred.

- 1 **BART.** in d. l. illud, sic ait in summa. Qui uult t consequens, uult etiam antecedens. De hac regula uide Bar. & alios in l. j. ff. de iurisd. omni. iudic. & quæ ibi posui ad Bart. Et limita ut per Bar. in l. j. col. 2. uersic. secundo quæro, ibi uel possum dicere, suprà eod. titu. quàmuis Aret. ibi, colum. 2. uersic. in ea glo. ibi, quid si partem repudiat, teneat contra Barto. & in uersu. seq. incip. in ea parte glo.

Summarium in l. uentre. ff. de acqu. hæred.

- 1 *Proximiorem agnatum decedentem, pendente dubio posthumus ne nascatur, an non, quàmuis scias testatorem esse defunctum, ius deliberandi ad heredem non transmutare.*
2 *Status prohibens posse acquirere nisi sit allibratus, tamen proximior agnatus non potest adire nisi fuerit allibratus.*

Bar. in l. uentre. ff. de acqu. hæred.

- 1 **BART.** in d. l. uentre. col. 3. uersu. ex illa parte, proximior t agnatum decedentem pendente dubio, posthumus ne nascatur an non, quàmuis sciat testatorem esse defunctum, ius deliberandi ad heredem non transmutare. Vide laf. in l. j. col. 2. uersu. & pro eo. C. qui admit. & dū
* in seq. col. tractat, an hæreditas non adita transmittatur ex potentia suitatis? dicas magis* eom munem opinionem esse, ut non transmittatur. Doct. hic, & in l. si fratris. C. de iur. delib. & Alex. in consi. 20. in 1. vol.

- 2 **Bar.** in ead. col. uersu. statutum est hic, format quæstionem de statuto t prohibente posse acquirere nisi sit allibratus, ut uidere est apud eum. Attende, quia in ista quæst. uidetur uelle Bar. proximior agnatum in casu huius statuti adire non posse, nisi fuerit allibratus, cum esset successurus ab intestato; & sortè malè sensit, ita Aret. hic colligit, Bartolum uoluisse. quem refert laf. in l. filius familiæ. §. Diui. in 2. lectura colu. 2. uersu. secundo ualde not. limita. ff. de leg. 1. ubi reprobat Bar. hic.

Summarium in l. Pantonius. ff. de acqu. hæred.

- 1 *Si læsio non fuit completa in absentia, restitutio non datur.*
2 *Quandoque absens excluditur morte, & tunc, si hæres uult petere restitutionem, non potest de stricto iure.*
3 *Hæres an possit ratum habere gestum nomine defuncti.*

Bar. in l. Pantonius. ff. de acqu. hæred.

- 1 **BART.** in d. l. Pantonius, in 2. oppos. ait, si læsio t non fuit completa in absentia, restitutionem non dari, uide Soc. in consi. 153. col. 1. in uersu. consequenter, & in consi. 207. col. 3. uersu. quinto. in 1. vol. ubi multæ limitationes colliguntur.

- 2 **Bar.** in ead. l. ait, quandoque absens t excluditur morte, & tunc si hæres uult petere restitutionem eum non posse de stricto iure. & reliqua. uide Alex. in consi. 306. viso processu, colu. 2. in libro primi & secundi vol. & in consi. 312. Viso themate, col. 4. uersu. quod aurem ignorancia, in eod. lib. & in consi. 20. in fi. in 1. vol. & Paul. de Cast. in consi. 118. Et dum ibi in uersu. quæro pone quòd aliquis, quærit si minor decessit hæreditate non adita, utrum hæres eius possit petere restitutionem? uide Alex. in consi. 71. in 1. vol. & in consi. 86. Viso ac diligenter considerato, col. 2. in 3. vol. Aret. in consi. 173. Rom. in consi. 495. Soc. in consi. 177. & latè in consi. 207. in 1. vol. & Corn. in consi. 49. in 4. vol.

Bar.

- 3 Bar. in ead. l. in fi. principij querit, utrum hæres possit ratum habere gestum nomine defuncti? vide Feli. in c. ex tenore, in 2. notab. de testib.

Summarium in l. gerit. ff. de acq. hæred.

- 1 Possidere rem hæreditariam si actus quo probatur aditio.
- 2 Animus solus non sufficit ad ad. undam hæreditatem.
- 3 Verba, uolo adire, utrum inducant aditionem.
- 4 Aditio huiusmodi an presumatur si quis dixerit conuocatis amicis, sitis testes, quod uolo adire hæreditatem.
- 5 Verba enunciativa demonstratiue prolata, ut ego hæres talis sic facio, probant illum esse hæredem.
- 6 Faciens id quod potest, et sub nomine hæredis, an faciat sub nomine pignoris, uel aliter iuris.
- 7 Actus ubi nunquam est æquiuocus presumendum est, ut quis possident in titulo, qui est ei utilior.
- 8 Possidens domum, quando ait se illam pro sua legitima possidere, quid iuris.
- 9 Actus qui fieri possunt intuitu pietatis, aditionem non presumunt.
- 10 Aditio, an presumatur ex eo, quod quis dat elemosinas pro defuncto.
- 11 Adire an uideatur paciscens super hæreditate.
- 12 Aditio an presumatur si debitor in diem, et sub pœna successit creditoribus suis, et non soluit.
- 13 Debitor qui iurauit soluere infra certum tempus quamuis non soluat in termino, tamen non presumitur periturus nisi creditor probet eum sponte, non autem necessitate coactum non soluisse.
- 14 Animus retinendi possessionem inducit acquisitionem possessionis.

Bar. in l. gerit. ff. de acq. hæred.

- 1 **BART.** in d. l. gerit. in principio, possidere rem ut hæreditariam, esse actum, quo probatur aditio. Intellige hoc ita demum procedere, si allegaretur aditio hæreditatis, & non aliter. Alex. in cons. 236. in causa, col. 2. uer. plus dico, in libro primi & secundi uolu.
- 2 Bar. in ead. l. uer. si modo uenio ad materiam, querit utrum animus solus tunc ad adeundam hæreditatem sufficiat? uide Bar. in l. pro hærede, in princ. supra eod. ubi dicitur, quod ad ueritatem sufficere animum, sed quo ad probandum, requiri animum esse declaratum. ibi tamen Ias. in gl. in uoce, animi, col. 19. non faciendo mentionem Bar. ibi, tenet contra Bartolum hic, ut scilicet requiratur uoluntas uel animus declaratus uerbis uel factis. & ad gl. istam uide Card. in cõs. 37. in 1. col. & Barb. in cons. 5. in 2. vol. Dum autem postea dicit Bar. aliquem non obligari in foro conscientie ultra uires hæreditatis, sequitur Ias. in l. j. col. 1. uer. 10. concludit. C. qui admit. & in l. mutum, in gl. 1. supra eod. & idem Bar. in l. pro hærede, in fi. supra eod.
- 3 Bar. in ead. l. col. 2. uer. si ad primum, querit, nunquid per hæc uerba, t uolo adire, inducatur aditio? & distinguit, ut per eum habetur. Quid si dixisset, uolo habere istam hæreditatem? isto casu uidetur adiri hæreditas. Bal. in tit. qui feud. dar. poss. §. notandum, in fi. Et dum Bar. subiungit distinctionem inter hæc uerba, uolo adire, & uolo esse hæres, aut uelle hæreditatem. istam differentiam, quam hic tradit Bart. sequuntur ubique doct. ut uidere est in l. serui electione, in principio. ff. de leg. 1. in l. qui se probat. C. und. liber. super 1. par. gl. an per uerba, nego me hæredem, repudiatio inducatur? ibi tamen Ias. col. 1. uer. 1. redeo, præsupponit contrarium eius, quod dicit hic. & aduerte quia gl. ibi dixit, per hæc uerba, non sum hæres, uel non adeo, non inducitur repudiatio, contra ea que dicit Bar. hic. adde Aret. ibi col. 4. dicentem per hæc uerba, non tum hæres, uel sum hæres, induci dispositionem, id quod est contra Bar. hic.
- 4 Bar. in ead. l. col. 3. uer. quæro quid si conuocatis amicis t dixit, sitis testes quod uolo adire hæreditatem; ait ex ista solennitate actum præsumi aditionem. uide Alex. in d. l. serui electione, col. 2. & seq. ff. de leg. 1. & in l. nostram, in fi. C. de testam. & dum subiungit Bart. an per uerba enunciativa propter se, ut si aliquis confessus est se hæredem Titij, inducatur aditio? uide Dec. in cons. 25. colum. 3. Postea Bar. ibi in uer. circa tertium, agit de uerbis enunciativis emissis propter aliud, & uidetur sentire ubi in dispositione fit mentio de hærede, debere intelligi per aditionem. sequitur Alex. in cons. 1. col. 4. in 1. vol. Aret. in cons. 137. col. 1. & Soci. in cons. 91. col. 2. in 1. vol.
- 5 Bar. in ead. l. col. 4. uer. si uero proferuntur demonstratiue, inquit, uerba enunciativa t demonstratiue

monstratiuè prolata, ut ego hæres talis sic facio, probare illum esse hæredem. Hoc Bar. documentum tanquàm singulare, sequitur Matthæ fil. in sing. 3. 4. incip. Nora quòd siue. & idem uult etiam in sing. 3. 3. incip. Nota quòd si in positione. & Alex. in conf. 2. 3. 2. in causa & lite, col. 2. in lib. primi & secundi vol. uide etiam Barb. in conf. 2. 6. 3. in t. vol.

- 6 Bar. in ead. l. col. 6. uerf. ad secundum, rradir, an & quando t aliquis facit id, quod potest & sub nomine hæredis cadere, ac etiam sub nomine pignoris, uel alterius iuris ad eum pertinentis; ut puta, quis habitat in domo emphyteotica. uide Paul. de Cast. in conf. 1. 3. col. 3. uerf. non obstat ubi loquitur in uidente & habitante. & Corn. in conf. 2. 5. 0. in 4. vol. Et ad ea quæ hic subiungit Bar. quòd possidens in dubio censetur possidere ex titulo, qui ei est utilior, uide Alex. in conf. 8. Visis subtilissimis, col. 4. & 5. in 3. vol. & in conf. 3. 2. Viso processu, eod. vol. & in conf. 1. 2. 6. in 7. vol. Card. in conf. 3. 7. col. 1. & 2. Capr. in conf. 93. col. h. Aret. in conf. 1. 8. 7. ubi ponit ex quibus actibus præsumatur aditio. & Bal. in conf. 2. 0. 7. in 1. vol. ubi loquitur de habitante domum paternam. & in conf. 3. 1. 4. in 3. vol. ubi agit de uidente res hæreditarias. & in cõf. 3. 9. 0.
- 7 in 5. vol. ubi loquitur de possidente. & in conf. 7. 1. eod. vol. & ubicunque t actus est æquiuocus, præsumendum esse ut possideat eo titulo, qui ei est utilior, concludit Mari. Soc. iuni. in cõf. 1. 2. 9. nu. 2. 7. Er ex quibus præsumatur adita hæreditas, uide Soc. in conf. 1. 9. 5. in t. vol. ubi rradit etiam aditionem hæreditatis singularibus testibus posse probari. Attende tamen Bartolū hic dum uult, habitantem in domo paterna quandoque censi id facere eo nomine, quod ei utilius est, quia contrarium sentit in seq. col. uerf. quædam sunt, ubi indistinctè ait, habitantem in domo censi se gerere pro hærede nisi contrariū probet. sed forte responderi posset, hoc factis probari, quando possidens docet se alio nomine quàm hæredis posse domum illam possidere. Postea digreditur Bar. ad coniecturas dicens, aut hæreditas est lucrosa, aut damosa, aut dubitatur; & hoc ultimo casu concludit standum esse declarationi ipsius hæredis. Tu aduerte, quia Bar. hic uult, facultatem declarandi ad hæredem transire. & idem sentit in col. seq. uerf. quædam sunt in quibus non est præsumptio, quamuis contrarium, & forte melius loquatur in l. pro hærede, in princ. uerf. dubitari tamen, supra eod. ubi tenuit hanc declarandi facultatē ad hæredem non transire. & ita se habet regula. l. inter stipulantem. §. 1. ff. de uerb. oblig. & de hac re uide las. in l. post dotem, nu. 5. 0. cum seq. ff. solut. marr. Deinde Bar. in ead. col. uerf. sed quæro quid si aliquis, tradit, quid dicendum sit, quando possidēs t domum ait se illam pro sua legitima possidere? uide Bar. in l. quia poterat. ff. ad Trebell. & in l. j. col. 7. in ultima quæst. quartæ q. principalis, uerf. item quæro an aliquo casu hæres institutus. ff. de uulg. & pup. ubi las. col. 1. 5. uerf. octauo quærit, ubi latè de hac materia tradidit. & quia Bar. hoc in loco ait, in aliquo casu filium posse repudiare hæreditatem parris, & legitimam retinere. De hac re uide las. in l. hæres instituta, in fi. C. de impub. Abb. in conf. 3. col. 2. in 1. dub. in 2. vol. Capr. in conf. 1. 9. col. 3. Bar. & quæ ibi pono in lucubr. in d. l. quia poterat. Alex. in l. j. in fi. C. quand. non petent. par. Aret. omnino in conf. 1. 6. 0. col. 1. 3. & Soc. in conf. 8. 9. col. fi. in 4. vol. & tandem uidetur concludi, hoc à filio communiter fieri non posse.
- 9 Bar. in ead. l. col. 7. uerf. ad tertium, tradit, ex actibus, t qui fieri possunt intuitu pietatis, ut sepelire defunctum, adirionem non præsumi. uide las. in l. pro hærede, in princ. supra eod. rit. ubi ampliat hoc habere locum etiam in tutore, qui rumulari faceret patrem, uel matrem, uel sororē pupilli, ut propterea non censeatur adire.
- 10 Bar. in ead. col. uerf. sed quæro quid si aliquis dedit eleemosynas t pro defuncto, tradit an ex hoc præsumatur aditio? & distinguit inter eleemosynas necessarias, & voluntarias. uide Soc. in conf. 9. 1. in t. vol. & dum ait Bar. eleemosynam de alieno fieri non debere uide, Ang. in cõf. 3. 2. 7. uerf. non obstat tertium. ubi ait neque uxorē de bonis mariti facere posse. Tamen hoc esset tolerandum aliquo casu quando uigeret illud, quod fuit in Turonica synodo constitutum cap. 5. scilicet unamquamque ciuitatem ad præstanda proprijs pauperibus alimenta obstricta esse. & ad id tam clericos quàm laicos debere compelli. quæ quidem sanctio utinam denuo fieret, & inuolabiliter seruaretur. Et in hac materia uide Bal. in conf. 3. 1. 8. in 4. uolu. ubi rradit an pa-

De acquirenda hæreditate.

- 1 an paciscens † super hæreditate uideatur adire? & in consi. 200. in 1. vol. ubi agit de constituēte procuratorem ad mouendas lites super actionibus hæreditarijs. & in consi. 17. in 3. vol. ubi agit de eo, qui constituit procuratorem, & postea protestatus est quod non ut hæres. & in cōf. 272. in 5. vol. ubi quid in transigente super re hæreditaria. Soc. in consi. 147. in 1. vol. col. 3. ubi ait, quid de donante rem hæreditariam alteri, uel renunciante hæreditatem ad commodum alterius? vide etiam Barb. in consi. 5. in 3. vol. & in consi. 32. col. 2. eod. vol. & Corn. in consi. 299. in 3. vol. ubi agit de uendente.
- 2 Bar. in ead. l. col. 8. uers. aliud exemplum pone, inquit, si debitor † in diem & sub pœna successe sit creditori suo, & non soluit in termino, ex hoc præsumi aditionem. De ueritate huius dicti uide laf. in l. non licet. C. und. legiti. & latè Aret. in consi. 161. In præsentī consultatione, col. 4. & in consi. seq. & plenè Alex. in l. non hoc. col. pe. & fi. C. und. legiti. & ad rationem hic per Bartolum adductam accedit, scilicet, ut ex hoc non facto præsumatur aditio; quia præsumeretur mora quæ est delictum, contra. i. merito. ff. pro soc. sed hoc argumentum non uidetur ueritate subnixum, secundum Cor. ibi, quia illa. l. merito, procedit in delicto criminaliter commissio & punibili, & huiusmodi non est mora debitoris: & ideo secundum eum uerior est opinio Bal. pro qua consuluit Franciscus de Albergoris in consilio incip. Prædictæ rationes. & respondit ad d. l. merito, eam procedere in præsumptione exclusiua delicti requirentis dolum, sed per lapsum temporis debitor potest esse in mora sine dolo; ut quia non habeat modum soluendi. pro qua opinione facit, quia debitor, † qui iurauit soluere infra certum tempus, quamuis non soluat in termino, tamen non præsumitur periurus, nisi creditor probet eum sponte, non autem necessitate coactum non soluisse. Feli. in c. quærelam, in princ. de iureiur. igitur &c. Et hæc opin. contra Bar. maxiniè posset locum habere, ubi hæreditas esset suspecta. item ubi debitum esset magnum, & hæreditas modica. item quando in hæreditate essent alia bona ultra hoc debitum, & debitor illa non attigisset. id quod uidetur sentire Bar. hic paulò post, ibi, quod prædicta sunt multum necessaria. Et contra prædictum Bar. documentum tenuit etiam Ang. in l. quidam. ff. de iur. codicill. & Aret. in d. consi. 161. tamen negari non potest quin articulus sit dubius. unde dicit ibi Cor. non esse inconueniens magis uni quam alteri sententiæ inhærere. & ad prædicta uide Rom. in cōf. 247. Aret. in consi. 162. Barb. in consi. in 3. vol. & Cor. in consi. 16. in 3. vol.
- 14 Bar. in ead. l. col. fi. uers. præterea animus, † inquit, animum retinendi possessionem inducere acquisitionem possessionis. uide Dec. in consi. 133. col. 1. Et dum Bar. in ead. col. uers. ad quartum, agit de illo, qui non adit, sed aduenti præstat autoritatē, uide Soc. in cōf. 53. in 1. vol. & utrum requiratur ut præstans auctoritatem loquatur an non? uide Barb. in consi. 5. col. 3. in 3. vol. & in consi. 32. eod. vol. & aliquid per Bal. in consi. 413. & Soc. in d. consi. 153.

Summarium in l. Paulus. ff. de acq. hæred.

- 1 Mandans procuratori ut adeat, an censeatur adire.
Bar. in l. Paulus. ff. de acq. hæred.

- 1 BART. in d. l. Paulus, agit an ille, qui mandat † procuratori, ut adeat, censeatur adire? uide laf. in l. j. ff. de off. procur. Cæsar. & ad rem faciunt trad. per Alex. in consi. 78. col. 3. in 5. vol.

Summarium in l. qui superstitis. ff. de acq. hæred.

- 1 Repudiatio facta de hæreditate uiuentis non nocet.
2 Filius & pater una & eadem persona esse censentur.
3 Pactum de non succedendo iuramento firmatum, an ualeat.
4 Mulier, quæ renunciauit cum iuramento hæreditati paternæ, & postea decedit, an eius filij possint uenire contra hoc pactum.
5 Filia quæ renunciauit bonis paternis, & maternis, non potest dicere se lesam nisi respectu legitima.

Bar. in l. qui superstitis. ff. de acq. hæred.

- 1 BART. in d. l. qui superstitis, ait, non nocere † repudiationem factam de hæreditate uiuentis. Ista. l. adduci solet ad hoc, scilicet, uiuentis hæreditatem non dari. Limita non procedere in suis

fuis hæredibus; nam etiam uiuens habet suos hæredes in primo gradu existentes, & dicuntur quasi domini bonorum paternorum. ita Soc. limitat. sed adde Bart. ita expressè limitantem & declarantem in l. Gallus. §. etsi parente. ff. de liber. & posthu. colu. 1. & ibi las. col. 2. in 1. notab. proinde ex hoc infertur, si aliquid cõceditur alicui & suis hæredibus in uita, intelligitur de suis tantum. las. ibi, col. 4. in 1. limit. & usque adeò filius & pater una & eadem persona esse censentur, & quicquid habet pater, censetur esse etiam in dominio filiorum; ut si statuto caurum est, neminem ad aliquod officium eligi posse, nisi habeat tercentum in bonis, filius, cuius pater habet tercentum in bonis, ad illud officiũ eligi poterit. ita sing. dixit Alber. de Ros. in l. in suis. ff. de liber. & posthu. tradit latè Ant. Corset. in tract. de potestate regia, nu. 30. & ad rem faciunt trad. per Soc. in cons. 1. 21. col. fi. & in cons. 1. 31. in 4. vol.

3 Bar. in ead. l. agit, an ualeat pactum iuramento firmatum de non succedendo? vide Paul. de Cast. in cons. 1. 65. in 1. vol. Alex. in cons. 2. 18. in 3. vol. & in cons. 2. 13. in 3. volu. Dec. in cons. 6. 13. & omnino uide quæ posui ad Bar. in l. omnes populi, in 15. annot. ff. de iust. & iur. Adde etiam pactum de hæreditate uiuentis confirmari per personam illius superuenientem ex post facto, de cuius hæreditate tractatur. Crauet. in cons. 1. 9.

4 Bar. in ead. l. propè si querit, si mulier, t quæ renuncianit cum iuramento hæreditati paternæ, & postea decedit, an eius filij possint uenire contra hoc pactum? vide plenè Alex. & alios in l. pactum quod dotali, col. pen. & fin. C. de pact. & in cons. 75. in primo uol. & in cons. 29. colu. fi. in 3. uol. Aret. in cons. 9. 1. & in cons. 1. 44. col. 4. Bal. in cons. 40. 3. in 1. uol. & Dec. in consilio 55. 1. ubi loquitur de ipsa muliere, an possit cõtrauenire. & in cons. 6. 16. & de hac re uide Alex. in cons. 1. 49. in 7. uol. Soc. in cons. 2. 63. col. 2. in 3. uol. Abb. omnino in cons. 1. 07. in 2. uol. &

5 Feli. in c. in præsentia, nu. 10. de probat. & Crauet. in cons. 1. 1. ubi ait filiam t renunciantem bonis paternis & maternis dici non posse lesam, nisi respectu legitimæ. immo uideri non posse petere supplementum legitimæ neque dotis, uide ibi. & omnino in proposito casu uide Albert. Brun. in cons. 82. Quid si ista filia iurauit non redire ad bona patris, si à patre instituatur, nunquid poterit hæreditatem petere? Bal. in l. fi. col. 3. C. de pact. quem refert & sequitur Feli. in c. 1. nu. 5. de iureiur. inquit, ei tacitè remissum esse iuramentũ à patre existimari. Tamen cogita.

Summarium in l. Clodius. ff. de acquir. hered.

1 *Qui adit ex posteriori testamento inualido per iuris errorem uidetur ex primo repudiare.*

2 *Lucrum an perdat per errorem iuris.*

Bar. in l. Clodius. ff. de acquir. hered.

1 Bar. in d. l. Clodius, sic ait in summa. Qui adit t ex posteriori testamento inualido per iuris errorem, uidetur ex primo repudiare. Pro declaratione huius tex. uide Anch. in cons. 203. in dubio. & Bal. in cons. 5. 2. in 5. vol. ubi tradit multa similia.

2 Bart. in ead. l. uers. quandoque queritur, tradit an per errorem t iuris lucrum perdat? uide Rom. in cons. 1. 25. & dum Bar. dicit an ignorans dicatur delinquere, ita ut priuatur? uide Feli. in c. cum uigefimum, de offic. deleg. & in c. 5. nu. 3. de constitu. Postea Bar. agit de eo, qui potuit consulere peritiores. dicas tu ignorantiam nunquam excusare illum, qui potuit scire per se, uel per alium. glo. est not. in c. 1. 84. distin. & dum Bar. subdit de illo, qui protestatur se uelle repudiare, uide Alex. in l. j. C. de repud. bon. poss.

Summarium in l. Aristo. ff. de acquir. hered.

1 *Repudiare unam portionem, & alias uelle, an & quando aliquis possit.*

2 *Nemo pro parte potest esse heres iure institutionis, pro alia parte iure accrescendi.*

Bar. in l. Aristo. ff. de acquir. hered.

1 Bar. in d. l. Aristo, latè tradit, an & quando aliquis t possit unam portionem repudiare, & alias uelle? Tu in hac materia uide casum sing. in quo aliquis habet legitimam, & reliquum repudiat, in l. si liberto patronus, vers. quid ergo. ff. de bon. liber.

2 Bart. in ead. l. col. 2. in princip. inquit, neminem pro parte t esse posse hæredem iure institutionis, & pro alia parte iure accrescendi, uide las. in l. j. col. 2. quam simul legit c. gl. l. secundæ.

N in uerbo

Quemad.testamenta aperiuntur.

in uerbo agnoscere, col. 64. suprà eod. tit. post Bart. qui contrarium ibi docuit. Postea Bart. in col. seq. uersus si obueniente, ait, eueniente pupillari, si quis uellet paternam repudiare, nec illam haberet. contrarium tenet Bar. in l. testamento. C. de impub.

Summarium in l. j. §. si quis neget. ff. quemad. testa. aperi.

- 1 Testis unus ex necessarijs scriptis in instrumento dicens contra instrum. an & qd reddat illud suspectum.
- 2 Testes ex necessarijs deponentes contra instrumentum, si dicent iudicio suo, uel per uerbum credo pro certo, quid iuris.
- 3 Testes si dicent aliquos fuisse presentes, & illi interrogati hoc negarent, quid iuris.
- 4 Testis quando contradicit notario, utrum iudex possit illos torquere, & a quo debeat inchoare.
- 5 Negatiua quomodo probari debeat.
- 6 Testes duo ex scriptis in instrumento, si contradicunt, asserentes non interfuisse, quid iuris.
- 7 Testes non descripti in instrumento si contradicunt quid dicendum.
- 8 Testis super numerarius, quando contradicit instrumento, quid iuris.
- 9 Statutum requirens qualitatē bonitatis & bonitatis, illa debet semper specificē probari.
- 10 Testes non scripti in instrumento quando deponunt contra instrumentum ad hoc ut concludant eorum dicta circa illud instrum. et dici nequeat, aliud quoq; instrumentum fieri potuisse, articulum debere produci, contentem, semel tantum fuisse inter ipsas partes celebratum contractum.
- 11 Testis examinatus si dicat se non dixisse, quā notarius scripsit, an sit magis credendum scripturae tabellionis, quā dicto ipsius testis, an contra.
- 12 In causa ciuili magis statuitur dicto siue scripturae notarij, quā testimonio.

Bar. in l. j. §. si quis neget. ff. quemad. testa. aperi.

- 1 **BAR.** in l. j. §. si quis neget, tradit, an & quando unus t ex testibus necessarijs scriptis in instrumento dicens contra instrumentum reddat illud suspectum: concludit, ne, instrumentum suspectum reddi, nisi adint tot testes ultra eum, qui contradicit, quibus instrumentum sustineatur. & quamuis instrumentum in casu praedicto nō careat suspitione, tamen propter eā notarius de falso puniri non potest: ita * communiter tenent hic Ang. & alij. Feli. in c. cum Ioannes, de fide instr. & Soc. in cons. 92. in 3. vol. Intellige tamen quod praedixi, quando super sunt tot testes ultra eum, qui contradicit, quibus instrumentum sustineatur, procedere quando constanter pro instrumento testimonium dicunt; alioqui uerò si unus ex necessarijs diceret se non recordari: quia eo casu scriptura eorū auxilio spoliatur, ut sentit Feli. in d. c. cum Ioannes, ibi, pauldante nu. 35. Et ad praedicta uide Soc. in cons. 146. in cons. 213. in fi. & in cons. seq. col. 3. & in cons. 171. col. 2. ubi tradit, quid si testes t ex necessarijs deponentes contra instrumentum dicent iudicio suo? uel per uerbum credo pro certo? & in cons. 229. in primo uol. Curt. latissimè in cons. 56. Dec. in cons. 36. & in cons. 101. Areti. in cons. 88. col. 2. Bal. in cons. 37. in primo uol. & in cons. 55. eodem uolu. Ang. in cons. 169. & omnino Raph. Cum. in cons. 135. Fulg. in cons. 79. & in cons. 174. & omnino Paul. de Castr. in l. haeredes, col. 2. ff. de testa. ubi post Bal. ait, quid si aliqui t testes dicerent, aliquos fuisse presentes, & illi interrogati hoc negarent? uide etiam Alex. in cons. 93. In causa & lite, col. pen. & si. in 5. vol. ubi tradit, quid si duo testes deponunt contra instrumentum. & unus tantum pro instrumento. & in cons. 176. col. fi. eodem uol. & aliquid apud Anchar. in cons. 77. Bal. in c. ad audientiam, col. 2. de rescript. & in cons. 166. in cons. 228. & in cons. 281. in 2. uol. & in consilio 79. in 5. uolu. ubi inter cetera ponit, quando unus testis t contradicit notario, utrum iudex possit illos torquere, & a quo debeat inchoare? & pulchre in cons. 385. & in cons. 402. in eodem uol. ubi tradit quid si unus testis diceret, alios non fuisse praesentes? Et dum Bar. in 2. col. vers. restat, declarando hanc materiam ait, quandoq; in dubium reuocari, nunquid instrum. scriptum sit manu ipsius notarij, & tunc eius dicto standum esse si uiuit; alioqui uerò hoc per comparationem literarum esse probandum. Credo tū hoc ē in casu cōtrarium posse probari.

& haec

& hæc omnia reperit Abb. in d.c. cum Ioannes, col. 7. de fide instr. & ibi Feli. col. 14. Et dum ibi Bar. paulo post refert opinionem eorum, qui dicebant, sufficere si testes sunt concordantes in dicto, licet diuersi sint in ratione. vide Dec. in c. licet causam, in 9. notab. de probat.

- 5 Bar. in 3. col. subiungit, quomodo t negatiua probari debeat. de qua re uide Soci. in consilio 229. col. 3. & seq. in 1. vol. & Feli. in c. in nostra, de testi. & omnino in c. tertio loco, nu. 1. o. de proba. & quamuis negatiua probari non possit, probanda tamen est eo modo, quo fieri potest, quamuis non probaret in totum, vt declarat Crauet. in consi. 1.

- Bar. in eadem col. uers. quæro quid si duo, rursus instat circa ea, quæ in principio dicta sunt.
6 & quærit in specie, quid si duo t ex testibus scriptis in instrumento contradicunt, asserentes se non interfuisse? vide Alex. in consi. 17. Ponderatis his. col. antepen. in 3. vol. vbi citat hoc Bartoli documentum, & in consi. 62. In casu accusationis, eodem vol. vbi loquitur de duobus testibus descriptis in instrumento, quorum unus mortuus est, alter uero dicit se non interfuisse, & in consi. 70. viso processu, col. 2. in 1. uol. in consi. 73. col. pe. & in consi. 77. col. 2. eodem uol. & in consi. 198. viso processu, in lib. primi & secundi uol. vbi loquitur quando duo testes deponunt contra instrumentum, & unus pro eo. Barb. in consi. 43. col. 8. in 1. uol. Imol. in consi. 4. col. 1. & in consi. 106. col. fi. & Soc. in consi. 94.

- Bar. in eadem col. uers. quæro quid si in instrumento, tractat quid dicendum sit, quando instru-
7 mento t contradicunt testes non descripti in eo? vide Alex. in consi. 289. viso themate, in lib. primi & secundi uol. Paul. de Castr. in consi. 350. & Curt. in consi. 56. Et dum Bar. hic in col. fin. ait, qñ huiusmodi testes contradicunt, in arbitrio iudicis relinere, quid præualeat, vide Alex. in consi. 264. viso processu, col. 3. in lib. primi & secundi uol. vbi tradit de duobus testibus dicentibus aliquid, quod non reperitur in instrumento. & in consi. 42. visis & ponderatis, col. 4. in 4. uol. Ana. in consi. 97. cum ibi additis. Aret. in consi. 65. col. 2. Abb. in c. tertio loco, de proba. Bal. in consi. 79. in 5. uol. vbi tradit, quid iuris sit, quando unus testis t supernumerarius contradicit instrumento? & an faciat indicium ad torturam? & in consi. 37. in 1. vol. vbi loquitur de testibus, qui dicunt se non interfuisse. Et quoniam Bart. declarando ea, quibus arbitrium iudicis in proposito casu potissimum debet inniti, ait, inspicendam esse qualitatem notarij, & testium. ideo dicit faciendas esse probationes de legalitate notarij, & de bonitate testium. Ad rem facit,
9 quia ubi qualitas honestatis t & bonitatis a statuto exigeretur, illa debet semper specificè probari, nec sufficere præsumptio iuris. Capol. in consi. 58. Franciscus. col. fi. & Hippolytus de Marilijs in singul. t 87. vbi loquuntur quando statuto cautum est, testes debere esse bonæ cōditionis & famæ, vel si statutum poenam imponit rapienti mulierem honestam, ut tunc ista qualitas probari debeat, neque sufficiat illa iuris coniectura, qua quilibet præsumitur bonus. Attende tamen quoniam fortè ista confutantur ex traditis per Soc. in consi. 274. In causi. d. Litz, col. 9. in 1. vol. vbi agit de hoc Bart. documento, & omnino eum uide, & Curt. in tract. de testibus, in conclusione 35. in 1. uol. & latius in consi. 56. col. 4. & seq. vbi distinguit & limitat. Dec. in consilio 37. col. 4. & in c. de appellat. col. 6. & in c. post cessionem, col. 3. de probat. ad rē faciunt trad. per Feli. in c. cum Ioannes, col. 1. uers. an autem. de fide instr.

- 10 Bar. in eodem §. si quis neget, col. fin. inquit, quando testes t non scripti in instrumento deponunt contra instrumentum, ad hoc ut concludant eorum dicta circa illud instrumentum, & dici nequeat, aliud quoque instrumentum fieri potuisse, articulum debere produci, continenter, semel tantum fuisse inter ipsas partes celebratum contractum. vide Alexand. in l. ij. colu. secunda. C. de bonor. possess. secundum tab. & in consi. 247. Reuerende domine, col. 2. in libro primi & secundi uol.

- 11 Bar. in eodem §. si quærit si testis t examinatus dicat se non dixisse, quæ notarius scripsit, an sit magis credendum scripturæ tabellionis quam dicto ipsius testis, an contra? vide Alexan. in consi. 207. visis processibus, in lib. primi & secundi uol. vbi distinguit, an agatur quò ad condemnandum de falso, an ad probandum id, de quo agebatur. Item an solus tabellio examinationi testis interfuit, an però etiam iudex fuit præfens: vt ibi uidere est, & per Abb. & Feli. in

Quemad. testamenta aperiuntur.

c. cum causam, de testi. & eundem Abb. omnino & Felin. ad audientiam, de præscript. vbi uide etiam apostillas ad Abba. & uide Felin. in c. cum dilecti, col. 5. notab. 7. de accus. & Crauet. in 12 consi. 74. nu. 3. Et in istis locis illa demum fit conclusio, ut in causa t̄ ciuili magis stetur dicto siue scripturæ notarij. Fallit quando notarius est suspectus; quia magis creditur testibus. Item fallit quando omnes testes contradicerent notario. Item fallit quando testis contradicens notario esset persona ualde legalis & fidedigna. Item facit quoniam de iure magis creditur testis contradicenti, quamuis de facto contrarium seruetur, ut ait Alex. in d. consi. 207. col. 2. & Abba. in d. c. cum causam, j. de testi. Item fallit quando criminaliter ageretur; quia nemini fides habetur, scilicet nec testis nec notario: mutuo enim se impediunt, sed si iudex examinationi testis interfuisset, tunc semper notario crederetur propter adiunctam iudicantis fidem. sed cogita, quia si testis examinatus respondet, nō dixi prout scriptum est, tunc saltem primum dictum nullam fidem deberet facere: quia reperitur contrarius secundo dicto cum iuramento, atque ita tanquam periurus & inter duo iuramenta, ei non est habenda fides. & ideo fortē prædicta conclusio est intelligenda quando testis negat sine iuramento, alioqui non.

Summarium in l. tabularum. §. si plura. ff. quemad. test. aper.

1 Notarius cogitur publicare testamentum primum, quanquam testator illud reuocauerit per secundum.

Bar. in l. tabularum. §. si plura. ff. quemad. testa. aperi.

1 BAR. in d. l. tabularum. §. si plura, inquit, notarium t̄ cogi publicare testamentum primum, quanquam testator illud reuocauerit per secundum: quia fortē ex illo poterit secundum redargui de falso. & ideo ait Barto. non debere ullo pacto primum testamentum lacerare. vide Alex. in consi. 74. in primo uol.

Summarium in d. l. tabularum. §. si dubitetur. ff. quemad. testa. aper.

1 Testamentum non aperiatur nisi causa cognita, si dubitatur de uita testatoris.

2 Ators quomodo probetur.

Bar. in d. l. tabularum. §. si dubitetur. ff. quemad. testa. aperi.

1 BART. in ead. l. §. si dubitetur, sic ait in summa. Si dubitatur t̄ de uita testatoris, testamentum non aperiatur nisi causa cognita. Ex ijs inferri potest, eum, qui habet testamentum apud se, non teneri ad probandam mortem testatoris in ijs, quæ sunt leuis præiudicii: quia ex quo habet testamentum, præsumitur mortuus testator: quoniam eo uiuo, testamentum alicui dari non debet. Ias. in l. si. col. 5. versu. successiue, de edict. diui Adri. tollen. & ad materiam hanc uide 2 eundem Ias. in l. si. col. 5. in 7. notab. C. de sacros. eccl. & multa quomodo t̄ probetur mors, uide apud Alex. in consi. 146. col. 4. in libro primi & secundi uol. in consi. 24. In causa uertente, in 4. vol. & in consi. 115. viso processu, eodem uol. Bar. in l. quod præfens. C. de murilegul. lib. 1. 1. & not. in l. liquidem. C. sol. matrim. Abb. & doct. in c. quoniam frequenter. §. si autem, & in §. porro, ut lit. non contest. & in c. in præsentia, de sponfal. ibi enim in d. §. porro, docuit Abb. mortem probari per uiolentas probationes quando de magno præiudicio non ageretur. idem uoluit Bar. in l. genero. ff. de infam. alioqui uerō ubi de magno præiudicio agitur. Felin. in d. §. porro. Et dum Bar. in uers. secundò habes, colligit ex glo. mortem alicuius probari per famam quò ad hoc edictum, uide aliquid apud Alex. in l. iubeamus. C. de repudi. Raph. Cuma. in consi. 43. Barb. in consi. 10. in 3. uol. & Dec. in consi. 82. col. pen.

Summarium in d. l. tabularum. §. diem. ff. quemad. testa. aper.

1 Testamentum totum edendum est hæredi, sed legatario edendum legatum cum hæredi institutione.

Bar. in d. l. tabularum. §. diem. ff. quemad. testa. aperi.

1 BART. in ead. l. §. diem, ait hæredi t̄ edendum esse totum testamentum, sed legatario edendum esse legatum cum hæredis institutione. Hoc idem ait Angel. in consi. 164. vbi ait, idem in eo, qui fuit in re certa institutus, ut ei edenda sit tantum particula testamenti.

Summ a-

Summarium in l. eum ab initio. ff. quemad. testa. aper.

Testes absentes quomodo examinandi sunt.

Bar. in l. cum ab initio. ff. quemad. testa. aper.

BAR. in d. l. cum ab initio, vers. quarto quando, tradit modum, qui seruari debet in examinandis & testibus abscentibus, scilicet, ut ad existentes in suo territorio mittat iudex notarium; quò autem ad eos, qui sunt in alieno territorio, scribatur ad illum iudicem, ut ipse eorum dicta accipiat, & remittat. Attende quia testes extra prouinciam suam uenire non compellunt. ita Abb. antiquus & alij in c. cum olim, de testi. tradit in c. statutum. §. pen. de referip. in 6. & hac de causa scribitur illi iudici ut hic ait Barto. Et ad hoc uide etiam Card. in clemen. 1. quæst. 6. de offic. deleg. & Bal. in rubrica de controuer. in uel. col. si uerfi, sed pone iudex. ubi etiam ait, testem cogi non debere, ut examinetur à notario alterius iudicantis, ad hoc missum, quamuis si examinetur, eius dictum ualeat. Illud quoque scias in hac materia, testem examinatum à iudice in competenti non probare, ut per Pau. de Cast. in cons. 50. in 2. vol. & Feli. in c. 1. in fi. de testi. cogend. & in c. cum causa m. col. 14. de testi.

Bar. in rubr. ff. si quis omis. cau. testa.

BART. in d. rubrica inquit, hoc edictum emanatum esse pro se, & principaliter propter eum, qui omittit ex testamento, ut habeat ab intestato, & alios casus poni ex extensione iurisconsultorum. An autem tunc dicatur ciuilis possessio, an prætoria? vide las. in l. v. col. 2. & 3. ff. de uerb. obliga.

Summarium in l. j. ff. si quis omis. cau. testam.

Repudians si possidet ab intestato presumitur in fraudem, nisi aliud probetur.

Bar. in l. j. ff. si quis omis. cau. testa.

BART. in d. l. j. in princ. ait, eum, qui repudiat, si possidet ab intestato, presumi in fraudem, nisi aliud probetur. idem inquit Aret. in cons. 160. col. 3.

Summarium in l. licet probare de. ff. si quis omis. cau. testam.

Diffitio maxime, quid significet.

Bar. in l. licet pro hærede. ff. si quis omis. cau. testa.

BART. in d. l. licet, inquit in illa uoce, maxime, & posita in tex. sed nūquid iste casus ueniens per extensionem sit ciuilis, an prætorius? las. in l. v. col. 2. & 3. ff. de uerb. oblig. Et dum subiungit Bar. eum, qui dat pecuniam ut officium habeat, vel præbendam, non habere titulo lucrati-
onis: vide Bal. in l. j. col. 1. vers. extra queritur. C. eod. tit.

Summarium in l. si quis pecuniam. ff. si quis omis. cau. testa.

Actio utilis oritur ex testamento.

Bar. in l. si quis pecuniam. ff. si quis omis. cau. testa.

BAR. in d. l. si quis pecuniam, in 2. notab. colligit ex tex. uigore huius edicti actionem utili-
lem oriri ex testamento. Tu autem dicas uigore huius edicti, quo sustinentur legata, actionem dari ex facto, non autem ex testamento ad ea consequenda, ut per las. in l. j. col. 1. vers. tertio. ff. de leg. primo. ubi opponit, & soluit, & ibi ponit utilitatem huius inuestigationis. & in l. j. col. 2. vers. tertio limita. C. comm. de lega. & ad ea quæ de hære subiungit Bart. vide Alex. in d. l. j. col. 13. ff. de leg. 1.

Summarium in d. l. si quis pecuniam. §. quanquam. ff. si quis omis. cau. testa.

Procurans ut omittatur ex testamento, ista actione tenetur.

Bar. in d. l. si quis pecuniam. §. quanquam. ff. si quis omis. cau. testa.

BAR. in ead. l. §. quanquam, sic ait in summa, quicumque procurat, ut omittatur ex testa-
mento, ista actione tenetur. nūquid autem iste casus sit ciuilis uel prætorius? vide las. in l. v. in 2. & 3. col. ff. de uerb. oblig. sic etiam ad id quod ait Bar. in l. seq. §. hoc edictum, an ille casus sit ciuilis uel prætorius, vide las. in loco præfato.

Si quis omiffa caufa testamenti.

Summarium in l. si quis sub conditione. ff. si quis omiff. cau. testa.

- 1 Actio non competit pro his, quæ sub conditione relinquuntur.
- 2 Quæ sunt in conditione, non sunt in dispositione.
- 3 Condicio, quæ apponitur in aliquo actu, non semper reddit actum conditionalem.
- 4 Abstinendi beneficium non facit quin obligatio quam habent sui à lege sit legalis, & suam primam naturam retineat.

Bar. in l. si quis sub conditione. ff. si quis omiff. cau. testa.

- 1 BART. in d. l. si quis sub conditione, ait, actionem t non competere pro ijs, quæ sub conditione relinquuntur. Limita regulam hanc non procedere, vbi uerba conditionalia ex necessario quodam antecedenti dispositionem inducerent. Ias. in l. quæ liberis, per illum tex. in 2. lectu ra. ff. de uulg. & pup. & per tex. in l. si ita stipulatio. ff. de oper. liber. & Ias. in l. Centurio, col. 2. de uulg. & pupi. Et attende, quoniam & si illa, t quæ sunt in conditione, non sint in dispositione, vt hic, sunt nihilominus in uoluntate, l. ij. & seq. C. de inst. & subst. immo tex. in l. reprehenden da, eodem titu. videtur probare illa esse etiam in dispositione, id quod est fortius. & vide casum singu. in quo ea, quæ sunt in conditione, sunt etiam in dispositione, in d. l. si ita stipulatio. ff. de oper. liber. Et in hac materia conditionis appositæ attende unum, in quo aliquis faciliè decipi posset: nam conditio t quæ apponitur in aliquo actu, non semper reddit actum conditionalem; si enim huiusmodi conditio ponitur quò ad resoluendam obligationem, eo casu obligatio est pura, sed resoluenda conditionis euentu. si uerò apposita est obligationi, & tunc obli gatio est conditionalis. l. ij. & ibi glo. ff. de in diem adiect. Bar. in l. j. colu. 4. ff. de condit. & demon str. & clarius aperit Alex. in consi. 90. col. 3. in 4. uol. Et ideo ex hoc inferri potest, benefi cium t abstinendi non facere, quin obligatio, quam habent sui à lege, sit legalis, & suam primā naturam retineat: quia huiusmodi beneficium datur ad resoluendam obligationem iam à lege ipsa contractam, vt uerbum illud, abstinere, satis indicat. idq; eruditè admodum aperuit Dec. in consi. 331. conditio autem est quædam adiectio apposita uel subintellecta in dispositione, quæ actum suspendit uel resoluit, & in hoc differt à modo, qui non suspendit: ita Abb. in rubr. & in c. uerum, de condit. appof.
- 2
- 3
- 4

Summarium in l. qui omiffa. ff. si quis omiff. cau. testa.

- 1 Legata non repetita ab intestato, aut repetita quid iuris.

Bar. in l. qui omiffa. ff. si quis omiff. cau. testa.

- 1 BART. in d. l. qui omiffa, col. 2. inquit, aut t legata nō fuerunt repetita ab intestato, aut fue runt, primo casu, aut solus possidet tanquam hæres, & tenetur in solidum, etiam si modicū pos sideat. vide Aret. in consi. 160. col. 3. Et dum subiungit Bar. de eo, qui commisit fraudem, vide Soci. in d. consi. 160. vbi tradit etiam quid iuris sit quando omittens solus fuit in fraude, an ipse respectu suæ partis in solidum teneatur.

Summarium in l. j. §. serui. ff. ad sena. conf. Syllan.

- 1 Conditio existens in legatis non retrotrahitur.

Bar. in l. j. §. serui. ff. ad senatusconf. Syllan.

- 1 ART. in d. l. j. §. serui, colligit ex tex. in legatis, t conditionem existentem non retro trahi. vide Roma. in consi. 128. Bal. in l. pignus. C. de pignor. acti. Ang. in tract. maleficio rum, in glo. vers. Et eius bona publicamus, quæst. 5. & duabus seq.

Summarium in d. l. j. ff. ad sena. conf. Syllan.

- 1 Occidens Titium me præfente, & ego ei auxilium non præbui, cum possem, utrum tenear.
- 2 Sciens committendum esse delictum, intuitu suo, & non prohibens tenetur.

Bar. in d. l. j. §. sed in eo. ff. ad senat. conf. Syllan.

- 1 BAR. in ead. l. §. sed in eo, quærit, si aliquis occidit Titium me præfente, & ego ei auxiliū nō p̄bui, cum possem, utrum tenear? deciditq; me non teneri, nisi sim conscius uel particeps huius delicti.

delicti. vide Angel. in d. tracta. maleficiorum, in vers. Et dicto maleficio astitit. videtur tamen eum non carere suspitione societatis occultæ, qui potuit opem ferre, & noluit. c. non inferenda. & c. qui potest. 23. quæst. 3. & ideo eum tormentis subijci posse, ait Ant. de Buttr. in c. quanto, de senten. excomm. vbi etiam Abb. Item scias ubicunque tu sis t committendum esse delictum intuitu tuo, & non prohibes, teneris. ita Io. Andr. in c. Petrus, de homicid. & ad prædictam quæstionem de eo qui potuit obuiare crimini, & non fecit, vide Dec. in c. culpa caret. ff. de rég. iur. & Fel. in c. quanto, de senten. excomm. & omnino in re proposita uide B. Bernardum in epist. 125. vbi ait, non sufficere ecclesie unitatem non deserere, sed oportere eam rotis vniuersis defendere, & eam perturbantes debellare. id quod sit contra illos principes, qui temporibus nostris tot huius unitatis uiolatores non solum non opprimunt, sed magis fouent quam puniant, & negligunt ei hoc unum dare, à quo omnia acceperunt, sed ab eius ultione caueant: quia impune non eueadent.

Summarium in d. l. j. §. domino. ff. ad Syllan.

- 1 *Pœna que imponitur uasallo si facit aliquid contra dominum, imponitur etiam eidem si facit contra filium domini.*

Bar. in d. l. j. §. domini. ff. ad senat. conf. Syllan.

- 1 **BART.** in eadem l. §. domini, ait, eandem t pœnam, quæ imponitur uasallo, si facit aliquid contra dominum, eidem imponi etiam si facit contra filium domini. vide Ias. in l. filius. C. de pact. Et ratio huius dicti est, quia patet & filius censetur una & eadem persona. & ideo pro illustriori intellectu huius rei, ac eorum, quæ ait Bar. infra in §. si pater, vbi agit, utrum in suo sit dare medium inter mortem patris & aditionem hæreditatis? vide omnino quæ posui ad Bart. in l. si quis sub conditione. ff. si quis omis. cau. testa. vbi loquor de beneficio abstinendi, & quæ posui in l. si qui putat, in ff. de acquir. hæred. vbi Bar. not. ait, filium suum hæreditatem patris adire non posse, sed immiscendo approbare successione, & quæ posui in l. in suis. ff. de liber. & posth. & dum Bar. in fi. huius §. inquit, filium emancipatum, quamuis non dicatur agnatus, teneri tamen hoc edicto. vide glo. fi. Bar. & oēs in l. qui se patris. C. und. lib. & Dec. in conf. 13.

Summarium in d. l. j. §. si pater. ff. ad Syllan.

- 1 *Medium an detur inter mortem patris & aditionem hæreditatis.*

Bar. in d. l. j. §. si pater. ff. ad senat. conf. Syllan.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si pater, tradit, utrum in suo t sit dare mediū inter mortem patris & aditionem hæreditatis. uide omnino quæ posui supra in §. Domini.

Summarium in d. l. j. §. occiforum. ff. ad sen. con. Syllan.

- 1 *Serui de morte domini non tenentur, quando ei opem ferre non potuerunt.*
 2 *Statuto si cautum est villas & castra teneri capere malefactores, subintelligendum esse, si potuerunt.*
 3 *Delictum si habeat originem in uno territorio, & finem in alio, quis iudex debeat procedere.*
 4 *Statutum imponens pœnam ullæ non capienti malefactorem, & plures sint malefactores, utrum multiplicari pœna centum debeat pro quocunque malefactore.*

Bar. in d. l. j. §. occiforum. ff. ad sena. conf. Syllan.

- 1 **BART.** in eadem l. §. occiforum, sic ait in summa. non tenentur t serui de morte domini, quando ei ferre opem non potuerunt. vide in simili casu Angel. in conf. 173. & ad hæc Barb. in conf. 8. col. 4. & omnino in conf. 100. in fi. in 1. vol. in conf. 174. col. 4. & seq. in 2. vol. & in cõf. 50. col. 4. eod. uol. & in conf. 92. col. 6. in 4. uol. Bal. in conf. 174. in 2. uol. & in conf. 178. in 5. uol. vbi in simili aliqui d tradidit Roma. in conf. 7. in uers. veruntamen. Fel. in c. cum inter, col. 11. de except. Cæpoll. in conf. 18. in secundo dubio. Et ad declarationem uide Paul. de Castr. in l. in prouinciali. §. fi. ff. de oper. nou. nuncia. & in l. omnes populi. ff. de iusti. & tur. & in conf. 347. & Bal. in conf. 303. in secundo uol.

- 2 **Bar.** in eod. §. inquit, si statuto cautum est, villas t & castra teneri capere malefactores, subin-

Ad senatusconsult. Syllan.

relligendum esse si poruerunt. Vide Angel. de maleficijs super uoce, Fama publica, col. 3. q. 1. Et quomodo sit puniendi uilla, & quid si plures erunt malefactores, uide ibidem in uers. quæ, rit. & Feli. in c. cum inter, col. 1. de except. Et an & quando uilla uel castrum teneatur pro crimine commissio in eius territorio? & quid prius sit faciendum, ut conueniri possit, uide Raph. Cum. in conf. 151. Attendere autem ubi ex forma statuti prædicti uilla teneatur pro homicidio commissio in eius territorio, eam puniri non posse pro pœna, quæ imponitur, quando ibi homo interfectus reperitur, sed probandum est, eum ibi occisum fuisse: quia potuit alibi trucidari. & postea in eum locum deferri. Dec. in conf. 438. Sed quid si delictum t habuit originem in uno territorio & finē in alio? & quis iudex procedere debeat? Feli. in c. licet rarione. nu. 25. cum seq. de for. compet. & in c. 1. de præsumpt. & omnino uide Alex. in conf. 116. col. penul. in 6. uol. Quid si delictum de uno territorio destinatur ad aliud, ut in eo, qui sagittis utitur? uide Abb. in c. si de for. compet. quid si reperitur mortuus, qui tangit de utroque territorio, uide Feli. in c. Rodolphus, col. 5. Quid si statutum pœnam t centum imponit uilla non capienti malefactorem, & plures sint malefactores, utrum multiplicari pœna centum debeat pro quocunq; malefactore. Bar. in l. cum si exhibuisset. §. fin. ff. de publica. Quid si iste malefactor erat bannitus, qui impunē occidi poterat? Bart. in l. si quis in graui. §. si maritus, hoc eodem tit. & quæ ibi posuit. Quid si uilla sciebat, uel putabat eum non esse malefactorem? Areti. latē in l. cum quidā. §. quod dicitur. ff. de acquir. hære. Quid si iste malefactor erat clericus, utrum uilla illum capere teneatur? alioqui incidat in pœnam? uide Bal. in c. cum non ab homine, de iudic. Alberic. in 2. par. statut. q. 90. & moder. in rubr. de rebus eccl. alien. uel non. Quid si forensis interficeretur, uel non subditus? uide moder. in d. rubr. qui citant Ang. in l. si. §. sed cum. C. de seru. fugi. & Alberic. in d. loco. An uilla teneatur, si dampnum datum est in loco abscondito & occulto? Bar. in l. semper. §. hoc interdictum. ff. quod ui aut clam. Quid si in loco remoto? Barb. in conf. 16. col. 4. in 2. uol. Quid si uilla malefactorem capere non potuit, quia recessit, cum esset in confinibus, quando maleficium commisit? uide Bar. in l. in delictis. ff. de noxal. ubi multa dixit in materia huius statuti, & omnino eum uideas in conf. 162. Nunquid autem uilla teneatur quando perpetratum est delictum a fortioribus ipso communi, atque ita per uim? Barto. in l. si ideo. C. de his quib. ut indign. & Bart. in d. l. in delictis. Quid si maleficium fuit fortuitum? uide in simili casu Bal. in l. data opera. col. 7. C. qui accus. non poss. & Alberic. in secunda par. statut. q. 92. An hoc statutum sit fauorabile, an odiosum? uide Barb. in conf. 16. in princ. in 2. uol.

Summarium in d. l. j. §. item illud. ff. ad sen. conf. Syllan.

- 1 Curia mittit notarium ad uidendum mortuum, & describenda uulnera delicti perpetrato.
Bar. in d. l. j. §. item illud. ff. ad sen. conf. Syllan.

- 1 BART. in ead. l. §. item illud, colligit ex isto. §. illud quod quoties seruatur, scilicet, ut crimine perpetrato t curia mittat notarium ad uidendum mortuum, & describenda uulnera, nisi prius de crimine constaret, ad ulteriora procedi non posset. uide Barb. in conf. 47. col. 16. in 1. uol. Paul. de Castr. in auth. fed nouo iure. C. de seru. fugi. Bal. in c. quia in ecclesijs, col. 2. in prima fallen. de maior. & obed.

Summarium in d. l. j. §. hoc autem senatus. ff. ad Sylla.

- 1 Tercius ille appellatur cuius uox audiri potest.
2 Statutum si cautum est in delictis commissis de nocte pœnam esse geminandam, & noctem intelligi debere a sono campanæ, & delictum si commissum in loco in quo sonus campanæ non auditur, an pœna debeat geminari.

Bar. in d. l. j. §. hoc autem senatus. ff. ad sen. conf. Syllan.

- 1 BART. in ead. l. §. hoc autem senatus, colligit ex tex. eum appellari t uicinum, cuius uox audiri potest. uide Bar. & Alex. in l. si tertius, in princ. ff. de aqu. plu. arcen. Tamen Abb. in c. quodam, in 4. notab. de præsumpt. ait, uicinum esse illum, qui est de patria diuersa, sed non multum distat, & propter hoc limitat dictum Bar. in d. l. si tertius, nam ubi tractatur de ciuitate respectu iocorum distantie, vicini appellantur loca parū distantia. uide Ant. de Butr. in c. super specula, de priuileg.

- de privilegio ubi habetur, quæ dicantur terræ vicinæ. Innoc. in c. calumniam, de poen. & Feli. in d. c. quosdam, ubi tradit quæ appellentur vicini. Anch. in c. canonum statuta, col. 85. de constit. Ias. in l. non solum ff. de oper. nou. nunc. & in l. si. C. de his quib. ut indigna. & dum Bar. subiungit, quæstionem si statuto cautum est, in maleficijs de nocte commissis poenam esse geminadam, & noctem intelligi debere à sono campanæ, & commissum sit delictum in loco, in quo sonus campanæ illius audiri non poterat, an poena debeat geminari? vide Ang. de maleficijs, in uoce, de nocte fol. 46, col. 1. & seq.

Summarium in d. l. j. ff. hoc rescriptum. ff. ad sen. cons. Sylla.

1. *Duo uel tria dicuntur esse multa.*

2. *Disquis sapis, accipitur pro duobus uel tribus uicibus.*

Bar. in d. l. j. ff. hoc rescriptum. ff. ad sen. cons. Sylla.

1. **BART.** in ead. l. j. hoc rescriptum, inquit, duo uel tria dici esse multa. uide gl. & doct. in l. j. ff. de leg. 1. Ang. Aret. in §. 1. inst. de iur. person. & in tract. de maleficijs, in uer. de pluribus & pluribus percussionibus. Alberic. in 1. par. statutorum, quæst. 10. Abb. in c. ad nostram, de reb. eccl. non alien. Alex. in l. Imperator, col. 3. ff. ad Trebell. Barb. in c. cum. M. col. 35. de const. & in d. c. ad nostram, col. fi. Bal. in c. presentata, col. 2. de testi. & in c. sua, de appell. & in c. fin. col. antep. de consuet. & in c. prudentiam, de off. deleg. & in c. si de testa. in 6. Alexan. in consi. 70. In causis uertentes, col. 2. nu. 19. in 3. uol. ubi agit de probatione famæ. idem ait in consi. 151. col. 3. in 5. vol. ubi concludit multos appellari, duos, uel tres. vide etiam Abb. in c. 1. in 1. nota. ne cleric. uel monach. ubi loquitur, de uoce, pauca, & de uoce, sæpe, vide Alex. in l. sepe, col. 2. ff. de re iud. & ibi habetur etiam de uoce, sæpius, pluries, & similibus. & Gemin. in c. 1. de fili. presbyter. in 6. in §. fi. col. antep. & in c. ab eo, in gl. super uoce, instanter, de appell. in 6. & hanc uocem, sæpe, t accipi pro duabus uel tribus uicibus, docuit glo. in §. quia uerò sæpe, in auth. de testa. & Paul. de Cast. in singulari suo. 10. uide Anap. in c. si de furt. & Alexand. in l. si idem cum eodem. ff. de iurisd. omni. iud. & Arch. in c. quia sæpe, de elec. in 6. quid de uoce, assidue, exponit, hoc est, tempore competentis. ita Abb. in c. 1. de offi. archipresb. quauis illa sit lectura Ant. de Burr.

Summarium in l. diuus. ff. ad sen. cons. Sylla.

1. *Dominus percussus potest purgare innocentiam seruorum suorum.*

2. *Vulnerati assertio an faceret indicium ad torturam.*

Bar. in l. Diuus. ff. de senatusconsulto Sylla.

1. **BART.** in d. l. Diuus, sic ait in summa. Dominus percussus potest purgare innocentiam seruorum suorum, & de hac re quod vulneratus dicere possit, se non fuisse uulneratum ab eo, de quo est fama, & huiusmodi assertionem facere præsumptionem pro eo, vide Alex. in consi. 166. Animaduersis his, col. 3. in libro primi & secundi vol. & in consi. 1. col. 3. in 3. vol. & in consi. 14. eod. uol. ubi tradit etiam quid iuris sit, quando uulneratus ait se fuisse uulneratum à Titio de qua re dicam paulò post. ad prædicta uero vide eundem Alex. in consi. 30. in fin. in 7. vol. Bal. in l. j. col. pen. versic. item si testator. C. commun. deleg. Ias. in l. j. ff. de eo per quem fact. erit. Cæpol. in consi. 2. in fi. Feli. in c. 1. & si de præsumpt. & ista præsumptio, quæ prouenit ab huiusmodi exculpatione usque adeò potens est, ut exculpatus torqueri non possit, quamuis contra eum essent indicia sufficientia ad torturam. Bal. & Ias. in l. j. C. commun. de lega. Ias. in l. de die ponenda. ff. qui satisd. cogant. & in d. l. j. ff. de eo per quem fact. erit. & Alex. in d. consi. 1. in 3. vol. & in d. consi. 30. in 7. vol. tamen limita hoc non procedere in exculpatione, quam facit offensus quando est in mortis articulo constitutus, secundum Bal. in margarita, in uoce, maleficijs. & ad prædicta vide Crauet. in consi. 6. nu. 64. & Lanfrancum de Orian. in tract. de arbitris, in 4. par. nu. 4. ubi tenet uulnerato asserti se non fuisse uulneratum à tali non esse credendum. Nunc aperiamus nunquid vulnerati assertio faciat indicium ad torturam? & eam facere huiusmodi indicium, docuit Dec. in consi. 362. pro quo uidetur gl. in l. mater. C. de calum. & Alexand. in d. consi. 14. in 3. vol. quamuis contrarium teneat Soci. in consi. 53. in 3. vol. & Crauet. in d. consi. 6. num. 64. dicens huiusmodi assertionem nihil nocere reo. & ad rem faciunt trad. per Craue.

Ad senatus consul.Sylla.

Cræuet. in confi. 99. ubi ait si testis dicat se fuisse vulneratum ab aliquo, eum præsumendum esse inimicum illius.

Summarium in l. si quis in graui. §. si quis moriens. ff. ad sen. conf. Syllan.

- 1 *Affertio interfecti non probat nisi aliter probetur mors.*
- 2 *Instrumentum est irritum, & inane si in eo sit appositæ clausula continens mulierem fuisse certioratam de uelleiano. & notarius interrogatus quid sit uelleianum, nescias respondere.*

Bar. in l. si quis in graui. §. si quis moriens. ff. ad senat. conf. Syllan.

- 1 **BART.** in d. l. si quis, in graui. §. si quis moriens, sic ait in summa. Affertio t̄ interfecti non probat, nisi aliter probetur mors. vide Alex. in confi. 104. in 3. vol. & quæ posui in præcedenti lucubrat. ubi agitur t̄ de imputatione quàm de exculpatione rei. Et dum Bar. hic subiungit, si aliquis assessor ueniens ad mortem dicat se tulisse sententiam propter pecuniam, eius dictum non nocere ei, cui ius est acquisitum, & idem in teste, qui dixit se falsum testimonium tulisse. Ad hoc, quod dictum est de iudice, uide Feli. in c. literas, nu. 2. de præsumpt. & ad illud quod dicitur de teste confitente se falsum testimonium deposuisse, ut propterea non debilitet testimonium suum, vide Alex. in confi. 124. col. 1. in 6. vol. ubi citat Bar. Bal. & Salic. in l. generaliter. C. de non numer. pecun. & Feli. in d. c. literas, & Angel. in confi. 309. & Alber. de Ros. in tract. de testibus, in 5. & ultima par. Et ex ijs, quæ hic dicit Bar. redditur dubitabilis illa cautela ad infringendum instrumentum, quam tradit Alberic. in l. fin. §. pen. ff. ad Velleian. scilicet, ut post celebratum instrumentum t̄ notarius interrogetur, quid sit Velleianum: quoniam si nescit respondere, & appositæ sit clausula continens mulierem fuisse certioratam, eo casu instrumentum erit irritum & inane: nam hoc est falsum attento hoc Bartoli documento; nam postquam ius fuit acquisitum parti, nõ est in potestate notarij ei præiudicare, posset enim simulare se nescire quid sit uelleianum, ut ei noceat. & ita in specie oppugnat cautelam hanc Alex. in l. sciendum. col. 14. ff. de uerb. oblig. & uide Ias. in Liufurandum. §. aut. col. 6. ff. de iureiur. & Corn. in confi. 261. *
- * col. vers. facit quia, in 4. vol. & hoc dictum Bartoli hic de assessore est cõmuniter approbatum, teste Alex. in d. l. sciendum, col. 2. uide Feli. in c. sicut, in 1. notab. de testi. & in d. c. literas, de præsumpt. Barb. in confi. 30. col. 8. & seq. in 1. vol. & in confi. 90. col. 4. & seq. in 3. vol. Ang. in l. si errore. C. de testa. quem uideas omnino. Alex. in confi. 166. in fin. lib. primi & secundi volu. Bal. in confi. 252. in 4. vol. & Ias. in d. l. iufurandum.

Summarium in d. l. si quis in graui. §. si maritus. ff. ad sen. conf. Syll.

- 1 *Vasallus non tenetur auxilium præstare domino iniuste bellanti.*
- 2 *Villa & Castra si tenentur capere malefactorem, & aliquis occidit malefactorem, qui poterat impune offendi, non tenetur si non cepit.*

Bar. in d. l. si quis in graui. §. si maritus. ff. ad sena. conf. Sylla.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si maritus, ait, uasallum t̄ non teneri auxilium præstare domino iniuste bellanti. tamen uerius uidetur esse diuersa sententia, & hoc est speciale in uasallo, ut dominum iniuste præstantem defendere teneatur, cum alioqui obligatus ad defensionem siue ex promissione, siue à lege, sit obligatus ad iustam duntaxat: ita Aret. in confi. 165. col. 2. & Raph. Cumz. in confi. 161. uide quæ posui ad Bar. in Lut. nim. ff. de inst. & iur. in 2. lucubr.
- 2 Bar. in eod. §. dicit, si uille t̄ & castra tenentur capere malefactorem, & aliquis occidit malefactorem, qui poterat impune offendi, uillam non teneri si non cepit. vide Ang. de maleficijs, col. 70. vers. quæro, in uers. nec non ad denunciationem. & in col. 83. & seq. vers. quæro, ubi latè.

Summarium in d. l. si quis in graui. §. furdus. ff. ad sen. conf. Syllan.

- 1 *Vicini non intelliguntur illi qui habent domos uicinas, sed introitum per uias diuersas.*

Bar. in d. l. si quis in graui. §. furdus. ff. ad sen. conf. Syll.

- 1 **BART.** in ead. l. §. furdus, colligit argumentum, ut vicini t̄ esse non intelligantur illi, qui domos habent uicinas, sed introitum per uias diuersas. vide Aret. in c. cum omnes, de maior. & obe. Bar. in l. si tertius. ff. de aq. plu. arcen. & Feli. in c. quosdam, de præsumpt.

Summarium in l. si quis in gravi. §. utrum. ff. ad sen. cons. Syllan.

- 1 *Uindicare non dicitur qui ultro non vindicauit.*
- 2 *Officiales potestatis qui capiunt bannitos nullum primum consequuntur: quoniam hoc non faciunt sponte, sed ex debito officij.*
- 3 *Statutum cōpellens aliquē ad compromittendum, si simpliciter compromittit, dicitur ultro id promississe.*
- 4 *Ille non dicitur ultro facere, qui aliquid facit casu fortuito.*
- 5 *Bannitum qui occidit, cum ignoret eum posse impunē offendī, non obstante ignorantia, debet consequi primum impunitatis.*
- 6 *Verba generalia ratione publicæ utilitatis non recipere restrictionem de habilitate.*

Bar. in d. l. si quis in gravi. §. utrum. ff. ad sen. cons. Sylla.

- 1 **BART.** in ead. l. §. utrum. ex principio huius tex. colligitur eum uindicasse t̄ non dici qui ultro non uindicauit. & ex hoc infert ad quæstionem, si in una parte contineatur, homines illius loci obligatos esse capere malefactorem, contingit quòd cœpta rixā, quia quidam uolebat capere bannitum, homines hoc audientes ceperunt bannitum, an debeant consequi primum? & decidit quòd non; quia hoc ultro non fecerunt. vide Bal. in consi. 294. in 1. vol. & Nellum in 2. par. secundi temporis, quæst. 22. & seq. & Barb. in consi. 45. col. 3. in 3. vol. Similiter infert ad officiales t̄ potestatis, qui capiunt bannitos, ut eis propterea nullum primum debeatur; quoniam hoc faciunt non sponte, sed ex debito officij. & de hac re uide pulchra exempla apud Fel. in c. de hoc, de simon. & ad rem faciunt tradita per Fel. in c. cūm. M. de cons. ubi ait, eum, qui scit se posse compelli ad aliquid faciendum, si illud faciat, etiam non compulsus, non dici sponte id fecisse. sed contra hæc ego arguo: nam secundum iura fforū falcidia potem detrahebatur, tamen tex. in l. Titia, in si. ff. ad leg. Falcid. probat à contrario sensu, si testator eam permittit, dici eius uoluntate deductam quamuis ad eam permittendam iure cogeretur. cogitatione solutionem. Præterea etiam prædictæ conclusioni unum aliud relictatur; nam is, qui à statuto t̄ ad compromittendum compellitur, si simpliciter compromittit, dicitur ultro id compromississe. Alex. in l. si quis maior, in princ. de transact. sed pro solutione uide Dec. in d. c. cūm. M. col. 1. uersū. 2. quāuis ibi hoc argumentum non adducat: & uide Ang. de maleficijs, col. 79. uersū. quæro, in illis uerbis nec non ad denunciationem. potest etiā pari ratione ex hoc Bartoli documento inferri, præfectis triremium non deberi primum statutum capientibus piratas uel alios prædones maria depradantes: quia hoc faciunt ex debito officij eorum, cūm ad id potissimum fuerint destinati. Subiungit postea Bar. nec eum dici ultro t̄ facere, qui aliquid facit casu fortuito, & ideo capienti bannitum casu quodam fortuito primum non deberi. vide Fel. in c. quæ in ecclesiariis, col. 2. de cons. & ideo ait Bar. ille quoque qui bannitum caperet ignorans eum esse bannitum, sed repertum in leui crimine, primum consequi non posse. quoniam neque is dicitur ultro fecisse. vide Alex. in consi. 1. col. 4. & seq. in 3. vol. Cæpoll. in consi. 7. col. 2. in 1. dub. & Barb. in consi. 48. col. 8. in 2. vol. Attende quòd contra hanc Bartoli decisionem uidetur decisio Alex. in consi. 114. in 1. vol. ubi sequendo eundem Bar. in l. inter omnes. §. rectè. ff. de furt. concludit, illum, qui occidit t̄ bannitum, cum ignoraret eū posse impunē offendī, non obstante ignorantia debere consequi primum impunitatis, igitur contra Bar. hic. Cogita si dici posset, quòd quamuis ignoraret eum posse impunē offendī, non tamen ignorabat eum esse bannitum & hostem patriæ: ideo non immerito impunitatem assequi potest. sed uerba Bar. in d. §. rectè, aliud indicant, dūm ait, credulitatem tuam ad incommodum tuum afferri non posse, sed ad commodum: atque ita sentit Bar. ignorantiam omnino opulari debere. quid dicendum? Respondeas licet casum hunc longè distare à casu hic proposito per Bartolum, nā hoc in loco dicit Bar. ignorantem non posse consequi primum: quia ultro non dicitur fecisse quod fecit, atque ita hic solum agitur de præmio, in alio autem casu agitur de pœna uitanda; quoniam nisi is impunitatem haberet, puniretur, quo casu iure merito dicendum est, eūm ille interfecit

interfectus rei ueritate inspecta, posset impunè occidi, ueritatem opinioni esse præferendam, ut liberetur, non autem opinionem esse præferendam ueritati, ut condemnetur. ad quod facit, quia quemadmodum à lucro capiendò ad damnum uitandum non recta fieri solet illatio iuribus uulg. multo minùs ualida est à præmio habendo ad pœnam uitandam, in qua fortè de uita hominis ageretur, qui est finis omnium productorum. l. in pecudum. ff. de usur.

- 6 Bar. in hoc eod. §. in secundo responso, inquit, uerba t̄ generalia ratione publicæ utilitatis non recipere restrictionem de habitate. Vide las. in l. de quibus. nu. 30. ff. de legi. in l. j. §. si nunciatio. ff. de oper. nou. nunc. & in l. si filius familiars. col. 2. ff. si cert. pet. in reliquis autem restringuntur, secundum gl. not. in l. j. C. de fid. instr. sed hoc (ut prædixi) speciale est fauore publico, cuius intuitu licet transgredi leges, ut uidere est apud Feli. qui multa colligit exempla scitu digna in c. nonnulli. nu. 88. de rescript. Ex ijs Bar. in vers. uenio ad secundum infert ad decisionem questionis, si statuto cautum est forensem in eius territorio possessiones emere non posse, si deinde statuatur, qui dederit tale castrum, habeat talia bona, ut forensis fauore publico non excludatur ratione inhabilitatis. uide ad rem hanc trad. per las. in l. non dubium. col. 8. uer. item ad de. C. de legi. & in l. j. col. 2. C. de sacros. eccl. ubi ex hac regula ad duo notabilia infert, & in d. §. nunciatio, col. 4. vers. circa limitationem, ubi aliqua in contrarium adducit. Et aduerte quia in d. l. j. de publica utilitate agitur, & tamen non comprehenditur persona inhabilis, etiam inspecto iure ciuili, ut ibi uide Dec. in c. quæ in ecclesiarum, col. 6. vers. quartus, de const. Et pro regula huius tex. facit quod in simili casu uoluit Bal. in l. i. C. qui accus. non poss. & Barb. in cons. 20. col. 19. in 2. uolu. Anchar. in c. canonum statuta, col. 5. o. in fin. de constit. & Bald. in cons. 53. in 1. uolum.

Summarium in d. l. si quis in graui. §. eleganter. ff. ad sen. cons. Sylla.

- 1 *Causæ duæ quando concurrunt, quarum una prodest, & alia nocet, inspicienda illa qua nocet.*

Bar. in d. l. si quis in graui. §. eleganter. ff. ad sen. cons. Sylla.

- 1 BART. in ead. l. §. eleganter, in 3. notab. ait, quando concurrunt t̄ duæ causæ, quarum una prodest, & alia nocet, inspicendam esse illam, quæ nocet, tamen distinguit postea ut hic per eū, & in l. i. uir. ff. pro donat. De hac regula uide omnino & declara ut per Imol. in cons. 35. maxime in 4. col. uers. ad tertium. Bal. in proœm. Gregor. uers. sed quid si, Barb. in c. cum super, de offic. deleg. & Aret. in cons. 92. col. fi. Et quòd attendatur id quod nocet, uidetur probari in c. intelleximus, & ibi Feli. de iudi. ex hac regula infert Feli. in c. causam, post numerum. 7. de iudi. monachum, qui etiam est canonicus Papæ, delegatum esse non posse, quia qualitas monachus tanquam nocens impedit. Quid autem in casu mixto dicendum sit? Feli. in c. r. in princ. de except. ait, attendendum esse quod prodest. & idem tenet in c. 1. col. 5. de re iudi. quamuis hoc ideo ibi sit, quia effectus est inseparabilis. Limita prædictam regulam ultra Bar. non procedere ubi de fauore sustinendi testamenti ageretur. l. si mater. C. de inoff. testam. Item limita, quando illud, quod prodest, reduceret nos ad ius commune. Bal. in l. si quis decurio. C. de fals. pro qua opinione faciunt trad. per Feli. in c. cum omnes, col. 4. vers. tertio probatur, de constit. ubi habetur ea, quæ certam exigunt solennitatem ualida esse etiam sine illa solennitate quando reditur ad ius commune. & de materia huius §. uide Aret. in l. qui totum, col. 3. ff. de acquir. hered.

Summarium in l. si certus. ff. ad sen. cons. Syllan.

- 1 *Principalis criminis potest torqueri.*

Bar. in l. si certus. ff. ad sen. cons. Sylla.

- 1 BART. in d. l. si certus, inquit, principale t̄ criminis posse torqueri. Tu tene mandatarium posse interrogari de mandante, ut per Ang. de maleficijs, in uoce, Sempronium mandatorem, col. 100. vers. bene.

Bar. in l. si exheredatus. ff. ad sen. cons. Syllan.

AD ea, quæ tradit Bar. in hac l. si uide las. in l. si is à quo, col. 45. vers. quarto. ff. de usucap.

Summa

Summarium in l.in cognitione. ff. ad senat. conf. Sylla.

- 1 Accusatio facta contra occisores habet effectum confiscationis bonorum contra heredes extraneos infra quinquennium.
- 2 Sententia lata contra heredes propter inultam necem defuncti habet effectum contra heredes quod ad publicanda bona infra quinquennium.
- 3 Delictum in omitendo esse perfectum quando est lapsum tantum temporis infra quod commode facere potuisset.

Bar. in l.in cognitione. ff. ad senatus conf. Sylla.

- 1 **BAR. T.** in d. l. in cognitione, sic ait, Accusatio facta contra occisores habet effectum confiscationis bonorum contra heredes extraneos infra quinquennium. de hoc tempore uide aliquod per Ang. de malefic. in uersis. Eius bona publicamus. col. 4. Et attende quoniam bona, quæ ob aliquod crimen ipso iure ad fiscum deuoluuntur, lapsu quinquennio amplius à fisco acquiri non possunt, per tex. & ibi doct. in l. ij. C. de uetigal. commis. & ibi Bar. & Bal. & Bar. in l. commissa. ff. de public. & in consi. 81. & Bal. in l. iij. C. si prop. pub. pens. Et quamuis Bar. aliter & plenius materiam hanc uideatur aperuisse in l. in omnibus. ff. de diuers. & tempor. præscript. cuius distinctionem tanquam ueriores amplexus est Abb. in c. cum nobis, de præscript. & Paul. de Cast. in l. fi. C. de sacro. eccl. tam. forte prædicta opinio ualidior est, si iura & autoritates conseruantur. Et dum Bar. hic in col. seq. inquit, sententiam latam contra heredes propter inultam necem defuncti, habere effectum contra heredes quod ad publicanda bona infra quinquennium: Dicis tu hoc procedere fauore publico, aliàs secus. Bar. in l. cum filius familias, in principio, col. 2. ff. de verb. oblig. ad quem alij* communiter accesserunt. Et dum subiungit contra huiusmodi heredes causam esse ciuilem, uide pro declaratione Alexandrum in consi. 172. in 5. volum. Dicit quoque Bar. tunc heredes dici negligentes, quando transiuit tantum tempus, quod commode potuerunt accusare, & non accusarunt. uide Alex. in consi. 19. in 1. vol. Barb. in consi. 17. col. 1. in 2. vol. Aret. in consi. 50. col. 3. & seq. & Feli. in c. 2. de magist. col. fi. & dū
- 3 Bar. ex hoc infert, delictum in omitendo esse perfectum, quando est lapsum tantum tempus, infra quod commode facere potuisset: attende, quia delictum in non faciendo communiter committi non solet nisi præcedente monitione. Felin. in cap. cum olim, inter numerum. 9. & 10. de testi. immo quando aliquis non facit quod debet infra tempus debitum, & in obligationibus etiam iuratis, potest mora quandocunque purgari, quando lapsu tempore non succedit obligatio ad aliud. l. si seruus. §. sequitur. & Linterdum. §. fi. ff. de uerb. obliga. & l. semel mora. ff. sol. matr. ubi uide quæ posui ad Bar. & ex hoc infert Card. Iacobat. in tract. de Concilio in lib. 7. Papam, qui iurauit congregare Concilium infra biennium, posse moram purgare, & illud elapso biennio congregare.

Summarium in l. lege Cornelia. ff. ad senat. conf. Syllan.

- 1 Præmium primo deberi ex bonis damnati, postea ex bonis occisi, & si non sufficiunt ex publico.
- 2 Fuga an probet maleficium.
- 3 Fuga an sit maleficium.

Bar. in l. lege Cornelia. ff. ad senatus conf. Syll.

- 1 **BAR. T.** in d. l. lege Cornelia, dum ait, præmium primo deberi ex bonis damnati, postea ex bonis occisi, & si non sufficiunt, ex publico. uide Angel. de malef. in uoce, senatu publico, col. 4. quæst. 13.
- 2 Bar. in ead. l. tractat, an fuga probet maleficium? & dum citat l. consiliarios. C. de assessor. attende quia d. l. consiliarios, non intelligitur de illo, qui deposito magistratu ante syndicatum au fugit, ut intelligit Bar. in d. l. consiliarios, sed de eo, qui subtraxit, & fecit fugere, ut habetur etiā in l. iij. de exact. tribut. lib. 1. ouer dicit Salic. in l. in bonis fidei, col. 10. C. de iurciur. Roma. in l. admonendi, col. 23. ff. eod. tit. & uide Felin. in c. nullus, de præsumpt. Cap. poll. in consi. 29. & in consi. 31. col. 1. Barb. in consi. 47. col. 16. & seq. in 1. vol. Seuer. in tract. de debitoribus suspect.
- 3 & fugit. in 1. quæst. col. 2. Bal. in consi. 250. col. 2. in 1. vol. ubi etiam ponit, an fuga sit maleficium?

Si quis aliquem testari prohibuerit.

cium? & in consi. 3. 2. in 3. vol. ubi tradit, an fuga unius noceat alteri. & Corn. in consi. 5. 1. col. 5. in 1. vol. & fugam nullum facere indicium quādo aliquis est inquisitus, docuit Bar. in l. j. ff. de ijs qui ant. sent. sibi mort. confic. & idem esse quando etiam sola subest suspicio de inquisitione fienda, quamvis nondum sit formata, docuit Roma. in hac. l. quem sequitur Dec. in consi. 234. & quoniam de fuga alibi plenius egi, ulterius non progrediar.

Bar. in l. si quis. ff. si quis aliq. testa. prohib.

CIRCA istam. l. dubitari solet, utrum in §. fratris, sentiat de portione fratris delinquentis an non. & cum de portione delinquentis esse intelligendum, uidetur uelle Bar. si recte inspicietur in l. cum ratio. ff. de boni. damnat. & ita ibi tradita per Bar. intellexit Roma. in ling. 46. 1. quāuis dicat eius intentionem in hoc tex. non probari.

Summarium in l. virum. ff. si quis aliq. testa. prohib.

- 1 *Praejudicare quomodo ego possim uenientibus ab intestato, qui non praecedebant in gradu.*
- 2 *Quomodo probabitur, aliquem fuisse prohibitum testari ab aliquo.*
- 3 *Testator, si dicat coram duobus uel tribus testibus, se coactū fecisse testamentum, & sibi metum fuisse illatum à substituto, hoc sufficit, ut ei tanquam ab aliquo auferatur hereditas, & fisco applicetur.*

Bar. in l. virum. ff. si quis aliq. testa. prohib.

- 1 **BART.** in d. l. virum, in princ. querit quomodo ego t. possim praejudicare uenientibus ab intestato, qui non praecedebant in gradu. dicitque hoc fieri posse quando fui institutus; quia tunc nullus est, qui me praeceat: quia in successione prior est causa testamenti. Ex hoc Bart. documento consuluit Alex. in consi. 193. viso themate, in libro primi & secundi uol. per illam clausulam, quae poni solet, in legitimatione, sine praedicio uenientium ab intestato, non impediri, quin pater possit instituere filios naturales legitimatos, & excludere uenientes ab intestato qui non tenent primum locum in actu successione, ut eruditè admodum ibi habetur. & quid operetur ista clausula, uide latè Alex. in consi. 187. & in consi. seq. in 5. volu. Ang. in consi. 264. cum consi. seq. Soc. post Alex. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posth. Soc. latè in cōf. 95. Curt. plenè in consi. 16. in consi. 17. in consi. 18. & omnino in consi. 19. nu. 9. & in consi. 73. post numerum. 8. & Dec. in consi. 393.

Bar. in ead. l. uerf. quæro quomodo practicabitur, tradit quomodo in hac materia agi debeat uide tu ad declarationem huius quæst. Alex. in consi. 172. in 5. vol.

- 2 Bar. in ead. l. col. fi. vers. quæro qualiter, tradit quomodo t. probabitur aliquem fuisse prohibitum testari ab aliquo. uide not. Bal. in consi. 150. in 3. vol. & plenè Corn. in consi. 84. in 4. vol. & consilium datur quando infirmus non audet facere testamentum, fortè quia consanguinei prohibent notarios, & testes ad eum accedere, ut iudex ex officio suo accedat ad eum, & secum ducat notarios & testes, ut ita testamentum liberè conficiatur. tex. est & ibi Bar. & alij in l. curēt ff. de testi. tradit Balnouell. in tract. de dote, in 18. priueleg.

- 3 Bar. in ead. l. in fi. subiungit, si testator t. dicat coram duobus, uel tribus testib. se coactū fecisse testamentū, & sibi metum fuisse illatum à substituto; hoc sufficere, ut ei tanquam ab indigno auferatur hereditas, & fisco applicetur. uide Bal. in l. j. in fi. Geo. d. tit. & in l. j. col. fin. C. de testa. ubi sentit contrarium. & plenè de materia huius. l. uide Barb. in consi. 26. in 3. volu. uide etiam Alex. in consi. 78. Vifo & diligenter, col. 3. nu. 7. ubi ex dictis Bar. hic colligit suspicionem & timorem, esse passiones, quæ pendent ab animo.

Summarium in l. j. ff. de iur. codicill.

- 1 *Clausula codicillaris subintelligitur in testamento inter patrem, & filium.*
- 2 *In clausula codicillaris repetitæ sunt omnes qualitates, quæ in prima institutione continentur.*
- 3 *Clausula codicillaris nunquid operetur rupto testamento natiuitate posthumi, ut legata debeantur, & hereditas per fideicommissum suis heredibus instituto restituenda.*

- 4 *Hæreditas quando esset restituenda heredibus scriptis in testamento uirtute clausula codicillaris, eo casu una tantum quarta detrahi potest.*
- 5 *¶ De clausula codicillaris censetur esse rogatus uenientes ab intestato.*
- 6 *¶ Circa clausulam codicillarem inspicienda sunt eius uerba.*
- 7 *¶ Clausula codicillaris magis ponitur ex consuetudine notariorum, quam ex uoluntate testatoris.*
- 8 *¶ Notarius semper intelligitur rogatus de omnibus clausulis consensu.*
- 9 *¶ In instrumento quicquid scriptum est, censetur appositum de uoluntate partium.*
- 10 *¶ Subiunctum capi pro futuro, de presenti nihil operatur.*
- 11 *¶ Clausula codicillaris operetur ut iure fideicommissi debeatur, quod directe relictum est.*
- 12 *¶ Verba illa, si non ualet iure codicillorum, ualeat iure cuiuslibet ultima uoluntatis, quid operentur*

Bar. in l. j. ff. de iur. codicill.

- B**ARTOL. in d. l. j. in prin. tradit de ui & uirtute clausulae codicillaris. Adde tu clausulam
 1 *†* codicillarem subintelligi in testamento inter patrem & filium. gl. in l. cohæredi. §. cum filiz. ff. de uulg. & pupill. Item quando instituta esset persona multum dilecta, uel causa pia, ut per las. in l. precibus. col. 10. C. de impub. ubi ponit clausulam hanc operari ut uerba directa fiant obliqua. An autem operetur restitutionem iuris accrescendi, quod accreuisset instituto si testamentum ualidum fuisset? uide quæ ponā infra in hac ead. l. Adde etiam in ista *†* clausula repetitas esse omnes qualitates, quæ in prima institutione continentur. Soc. in consi. 118. col. 4. & seq. in 1. vol. Et de ista clausula uide Dec. in consi. 242. ubi tradit, an uirtute huius clausulae relicta debeant uenientibus ab intestato, quando hæres institutus præmoriatur testatori? & plenius in consi. 248. Soc. in consi. 140. col. 3. in 1. vol. adde eundem in consi. 218. col. 4. & seq. eod. vol. An autem ista clausula operetur, ut uulgaris substitutio trahatur ad fideicommissariam? & dicas quod non, quoniam hoc esset contra uoluntatem ipsius testatoris, alioqui uerò in compendiosa, ut eleganter declarat Dec. in consi. 291. Nunquid clausula *†* codicillaris operetur rupto testamento natiuitate posthumi, ut legata debeantur, & hæreditas per fideicommissum sit hæredi instituto restituenda? Alex. in consi. 80. & in consi. 31 in 3. volu. & in consi. 102. eod. vol. Ang. in consi. 108. & in consi. 396. Soc. in consi. 93 in 4. vol. Bar. & doct. in l. filio præterito. ff. de iniust. testam. Aret. in consi. 92. colu. 4. usque in fin. ubi not. loquitur, & omnino
 4 Dec. in consi. 490. Attende tamen quia in huiusmodi casu, quando hæreditas *†* esset restituenda heredibus scriptis in testamento uirtute clausulae codicillaris, eo casu una tantum quarta detrahi posset: quia ex quo restitutio fieret uno & eodem tempore, legitima & trebellianica detrahi non possent, secundum
 * communem doct. sententiam, de qua habetur apud Alexan. in d. consi. 102. in 3. vol. Item aduerte, quoniam ista clausula æquiparatur clausulae, omni meliori modo. Felin. in c. cum super, de offic. deleg. ubi tradit etiam sex uel septem effectus memorabiles, quos operatur ista clausula, omni meliori modo. & hoc in loco non est silentio prætereundum, totius effectus aliquid relinquitur in codicillis, quam in testamento; quia testamentum alio testamento reuocatur, sed codicilli non reuocantur per alios codicillos neque per testamentum, nisi expressa fiat mentio. §. non autem, inst. de codicill. hæc Cæpolin. caur. 87.
 5 Bar. in ead. l. col. 1. uersu. uenio ad materiam, ait, ui huius *†* clausulae censeri rogatos esse uenientes ab intestato. sed an sub eadem conditione; quæ appositæ fuerat in testamento? uide Soci. in consi. 218. col. 4. cum seq. in 1. vol. ubi ex dictis Bartoli hic partem affirmatiuam amplectitur.
 6 Bar. in ead. l. col. 3. uersu. sexto quæro, circa istam *†* clausulam ait, inspicienda esse eius uerba; quia si sunt præsentis temporis, si non ualet, & tunc deficit conditio: quia uerum est eo tempore ualuisse testamentum. si uerò adiectum est etiam uerbum futuri temporis, non ualebit, & eo casu porrigitur ad testamentum, quod rumpitur natiuitate posthumi. uide Angelin. l. j. C. eod. titu. & in consi. 53. & in consi. 76. & Bar. in l. qni filiabus. ff. de leg. 1. ubi uidetur sentire contrarium. & Alexand. ibi declarat. & in consi. 285. Circa primum, in libro primi & secundi volu.

De iure codicillorum.

- & in consi. 41. col. pen. in 1. vol. & in consi. 123. col. pen. eod. vol. & in consi. 30. Ponderatis his in 2. vol. & in consi. 87. In causa mota, col. 3. eod. vol. & de ista conclusione Bartoli vide Ias. in auth. ex causa, col. pen. de liber. prater. & istam conclusionem Bart. tenuit etiam Bald. in consi. 243. incip. Relictum, in 3. vol. in consi. 20. incip. Clausula, in 1. vol. Aret. in consi. 24. Quatuor dubia, & in consi. 14. & in consi. 93. Vifo, col. 7. vers. si vero testator. & late in consi. fi. ubi dicitur
- * hanc conclusionem esse communem, idem consuluit Io. Baptista de sancto Seuerino, & Soci. quos retulit Aret. in d. consi. fi. Roma. in consi. 122. Card. in consi. 20. Paul. de Cast. in l. sicur certis, col. 1. C. de testa. milit. & multi prater ea alij, quos longum esset referre. & ad hæc uide quæ posui supra in hac ead. l. in 1. l. cub.
- 7 Bar. in ead. col. sentit, clausulam t codicillarem magis poni ex consuetudine notariorum, quæ ex uoluntate testatoris. Ad hoc accedit Alex. in consi. 140. Ponderatis. in fi. in 1. vol. & in consi. 82. col. 8. in 4. uol. Barb. in consi. 42. Illud afferam. col. 1. in 1. vol. & in consi. 15. Præclare scriptis, in 2. vol. Curt. in consi. 49. Recolendæ memoriz. hoc idem uoluit Soc. in consi. 250. in fi. in 1. vol. & ideo ait idem Soc. in consi. 94. in 4. vol. parum esse attendendam istam clausulam, cum ex consuetudine apponatur. Tamen dicas tu eam suum effectum operari, cum ex uoluntate testatoris apposita censetur, secundum Alex. in consi. 50. col. 5. nu. 8. in 6. vol. & in consi. 89. in fi. in 7. vol. & in consi. 102. in 3. vol. & ad prædicta uide omnino Decium in l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur. & omnino in c. cum. M. col. 3. de consi. & contra Bart. hic, ut non censetur apposita ex consuetudine, facit, quia semper censetur apposita, quia notarius t semper intelligitur rogatus de omnibus clausulis consuetis. l. fi. & ibi gl. C. de fideiusso. immo si non fuerint appositæ, præsumuntur omisæ per errorem, & habentur pro appositis: ut declarat Soc. in consi. 101. col. 2. in 3. vol. & Fel. late in c. cum. M. nu. 7. de consi. & ideo inanis & superflua redderetur talis ac tâta doctorum dissensio, qui distinguunt sit ne apposita clausula codicillaris, an non? & per quæ uerba concepta fuerit, an per uerba præsentis temporis, an futuri? ut pauldante dixit Bar. ad quid enim perditio hæc, si semper apposita existimaretur? & contra hoc Bartoli documentum tenuit Imol. in l. filio præterito, col. 4. ff. de iniust. rupt. testa. & in consi. 285. circa primam in libro primi & secundi vol. col. 5. quod consilium est repetitum in consi. 103. in 3. vol. & in consi. 125. Visis, col. ante pen. in 1. vol. & ideo attende perquam diligenter Bartolum qui non affirmat, clausulam hanc apponi de consuetudine, non ex uoluntate, sed conditionaliter loquitur, si ita esset. Item obstatet prædictis, quia quodcunque scriptum est in instrumeto, censetur appositum de uoluntate partium. gl. in l. sciendum. ff. de uerb. oblig. & ibi Ias. col. 12. uers. in ea. & uide Dec. in d. c. cum. M. in 4. notab. uers. & ex. & circa hanc rem uide Curt. in consi. 3. prop. fi. Bal. in d. l. fi. C. de fideiusso. in fin. & in l. j. ubi Ias. C. de iur. emphyt. Barb. in rubrica de fid. instrum. col. 38. & in consi. 66. inter consilia Alexandri in 4. vol. col. 6. Alexand. in consi. 1. in 5. vol. col. 5. & omnino Barb. in repet. c. Raynaldus, col. 108. de testa. & pro Barto. hic faciunt trad. per Ant. de Butr. & Abb. in c. quinquauallis, & in c. cum contingat, de iureiur. & Barb. in consi. 6. in secundo dubio in 3. vol. Illud quoque scias, clausulam codicillarem, quæ tacite intelligitur apposita in testamento, non esse tantæ potentiz sicut est expressa. Crauet. in consi. 34.
- 10 Bar. in ead. col. prop. fi. ait, subiunctiuum t capi pro futuro, quando de præsentis nihil operatur. hoc idem tenet Bal. in l. cum tale. §. falso. ff. de condit. & demonstr. Aret. in l. gerit, col. 4. ff. de acq. hered. sed obstat, quod habetur in l. qui se patris, in 1. par. primæ glo. C. und. liber. ubi illa uerba, nolo adire, communiter non inducunt dispositionem: quia non referuntur ad futurum. & tamen intelligendo ea in tempore præsentis nihil operantur.
- 11 Bar. in ead. col. pen. in princ. & in antepen. in fin. inquit, illa uerba clausulæ t prædictæ operari ut iure fideicommissi debeatur, quod directo relictum est. Hoc idem sequitur Alex. in consi. 161. Examinatis, in 4. vol. ex quo posset inferri, ius accrescendi, quod accrescit instituto si testamentum ualuisse. non uenire in restitutione ut clausulæ codicillaris. de qua re latissimè agit Bulgar. in disputatione impressa incip. Postulas à me scholaris. & Alex. in consi. 26. colum. 3. in 1. vol.

in primo uol. & omnino uide, quæ posui suprà in hac ead. l. in prima lucubrat.

Bart. in eadem l. col. fin. versicu. decimo septimò quæro, tradit, quid operentur illa uerba, si
 12 non t ualeat iure codicillorum, valeat iure cuiuslibet ultimæ uoluntatis, quæ in dicta clausula
 apponi consueuerunt. vide aliqua per Alexand. in l. nemo potest, colu. 2. ff. de leg. primo. Et
 dum Bart. subiungit, hæc uerba operari, ut testamentum ualeat iure uoluntatis minus solen-
 nis. vide Alexand. in consi. 9. in fi. in primo uolu. & in consi. 20. viso processu, colu. 1. in eodem
 uolu. & in consi. 184. viso processu in causa, in libro primi & secundi uolu. & in consi. Ponde-
 ratis his, col. pen. in 3. uolu. ubi loquitur quando in testamento defectus esset substitutionis. Et
 vide omnino quæ posui suprà in hac ead. l. in prima lucubrat.

Summarium in l. si quis cum. ff. de iure codic.

1 *Verba illa si quis mihi hæres, extendi ad successores.*

Bar. in l. si quis cum. ff. de iur. cod.

1 BART. in d. l. si cum, colligit ex tex. uerba ista, quisquis t mihi hæres, extendi ad successo-
 res. vide Ias. in rubrica. ff. de lib. & posth. & omnino Raph. Cuma. in consi. 84. & Bal. in consi.
 170. col. fi. ubi declarat in 5. vol. & dum Bar. postea dicit hæc uerba esse referenda ad hæres
 scriptos in testamento, vide Alex. in l. iij. col. 2. ff. de leg. 1.

Summarium in l. conficiuntur. §. codicilli. ff. de iure codic.

- 1 *Cuius si esset in uilla, & non haberet nisi quinque testes, an cum illis possit facere testamentum.*
- 2 *Clausula ex certa scientia, æquiparatur clausule de plenitudine potestatis.*
- 3 *Clausula ex certa scientia, & de plenitudine potestatis, uidentur tollere omnem subreptionem.*
- 4 *Rustici qui dicantur.*

Bar. in l. conficiuntur. §. codicilli. ff. de iur. cod.

- 1 BART. in d. l. conficiuntur. §. codicilli, quærit, si cuius t esset in uilla, & non haberet nisi
 quinque testes, an cum illis possit facere testamentum? & decidit non posse: quia hoc pri-
 uilegium concessum est rusticis, & sic personis, non loco. Vide Ias. in §. item Seruiana, col.
 4. instit. de action.
- 2 Bart. in eodem §. agit de clausula, ex certa t scientia. Dicas tu clausulam hanc æquipara-
 ri clausulæ de plenitudine potestatis. Socin. in consilio 156. columna secunda. in primo uolu.
 & in consi. 174. eodem uolumine. glo. & Abb. in cap. ad hoc, in uerbo, elegit, de rescript. Ro-
 ma. in singul. 757. Feli. latè in capitulo nonnulli, de rescript. & in capitulo cum inter priorem,
 nume. 9. de except. Alexand. in consilio 41. in fi. in 5. vol. & in consi. 92. nume. 32. in sexto uo-
 lu. Dec. in consi. 198. Item solent huiusmodi clausulæ poni per principem ad tollendum ius
 tertij. Soci. in consi. 272. in primo uolu. colu. penult. tamen dic ean non operari quò ad defe-
 ctum substantialium, sed quò ad defectum solennitatis tantum. Felin. in capitulo secundo, nu.
 quinto de rescript. vide etiam eundem in capitulo postulasti, nume. 61. de rescript. Attende
 3 aliud scitu dignum in hac materia, nam & si istæ clausulæ t omnem subreptionem tollere ui-
 deantur, hoc tamen sanè intelligendum est, scilicet si princeps cum causæ cognitione rescrip-
 tum concessisset, alioqui non. Præterea illud uerum est in ijs, quorum scientiam princeps
 præsumitur habuisse: ut puta in ijs quæ in iure consistunt, alioqui si in facto. Soci. not. in consi.
 164. col. 4. in primo uol. Alex. in consi. 121. col. 8. in 4. vol. Et de uirtute istarum clausularum,
 vide Curt. in consi. 49. nu. 49. & in consi. 35. col. fi. ubi ait per eas non tolli statuta & consuetu-
 dines, nisi de illis saltem in genere facta sit mentio.
- 4 Bar. in eodem loco quærit, qui dicantur t rustici. vide Ias. in §. Item Seruiana, col. 4. instit. de
 action. & an habitatores castrorum sint rustici? vide in l. j. c. ne ope. & collib. 10.

Summarium in l. quod per manus ff. de iure codic.

I *Principale non confirmatur ab accessorio.*

Bar. in l. quod per manus. ff. de iure codic.

I **BAR.** in d. l. quod per manus, inquit, principale † non confirmari ab accessorio. pro declaratione uide Oldr. in confi. 138. facit. l. ex pupillari, vbi la. ff. de uulg. pupill.

Summarium in l. litera quibus ff. de iure codic.

I *Si promitto te hæredem facere, huiusmodi promissio est contra bonos mores.*

Bar. in l. litera quibus. ff. de iure codic.

I **BART.** in d. l. litera, ait, si promitto † te hæredem facere, huiusmodi promissionem esse contra bonos mores. vide Fulg. in confi. 30.

Finis primæ partis. ff. Infortiati.

IOAN. HIERONYMI CARDINALIS ALBANI

LVCVRATIONES IN BARTOLVM

ad secundam partem. ff. Infortiati.

Summarium in l. j. ff. de lega. primo.

- 1 **V**ERA quando adaequantur uel exaequantur ad inuicem, illud plus, quod una res habet, alteri tribuitur.
- 2 Fideicommissa olim non fuerunt clarè exaequata legatis de iure fforum, sed postea id factum fuit per iura magis noua.
- 3 Inter legata & fideicommissa adhuc est differentia.
- 4 Fideicommissa uniuersalia, particularibus non aequiparantur.
- 5 Si hereditas non est soluendo, haeres qui non conficit inuentarium, tenetur ad integra debita, & legata.
- 6 Pro legatis, & fideicommissis tres competunt actiones.

Bar. in l. j. ff. de leg. primo.

- 1 **A**RT. in d. l. j. in princip. vers. pro cuius declaratione, ait, quando plura t. adaequantur uel exaequantur ad inuicem, illud plus quod una res habet, alteri tribui. Ad hoc vide Raph. Cuma. in consi. 583. Et de istis uerbis, in omnibus & per omnia, de quibus habetur in isto tex. uide textum, & ibi Alex. in apostil. ad Bar. in l. j. §. furio. ff. de iur. codicill. & Raph. Cuma. in consi. 108. in secundo dub. & ubi unum adaquatur alteri in omnibus & per omnia, ei iura omnia tribuantur: vide Aret. in consi. 19. col. pen. & in d. consi. habetur bona limitatio in proposita re, ut ea, quae fiunt cum maxima difficultate, non intelligantur concessa, eo quod facta sit exaequatio in omnibus & per omnia. Et dum paulò post ex ijs infert Bar. ad questionem, quando à statuto exaequata fuit conditio nobilium & popularium, quid indicent ista uerba: vide Ang. in auth. successione. C. de suis & legit. & in l. ij. C. de lega.
- 2 Bar. in ead. l. col. 2. inquit, fideicommissa t. nò fuisse olim clarè exaequata legatis de iure fforū, sed postea id factum fuisse per iura magis noua: vide Ang. in §. 1. col. 4. in glo. exaequare, in tit. de leg. Item attende quia text. in d. §. 1. corrigit ius in quo natura fideicommissorum plenior erat, quam natura legatorum, & uelle intelligere textū illum, ut eorrigat ius antiquum ante ius fforū, est erroneum, cum illud correctum fuerit à iure fforū, ut per Bart. hic. & ita confiderat Ang. in d. §. 1. col. 4. quo stante consequens est, ut etiam de iure fforū plenior sit natura fideicommissorum, quam legatorum, cum in d. §. 1. sit facta in utrisque una tantum natura, igitur malè hic loquitur Bar. per istum tex.
- 3 Bar. in ead. l. col. 2. vers. opp. 2. ait, adhuc esse differentiam t. inter legata, & fideicommissa, ut patet in libertate. Aduerte tu quoniam adhuc patronus, qui manumittit, habet contratabulas in testamento liberti, si ab eo prætereatur; quamuis per fideicommissum manumittere teneatur. l. qui ex causa. ff. de bonis libert. l. j. C. de bonor. poss. contratab. libert. ubi Ias. & in d. l. si filius familiars in princ. ff. de fideicommiss. libert.
- 4 Bar. in ead. l. col. 3. vers. tertia regula est, inquit, fideicommissa uniuersalia particularibus non aequiparari: nam fideicommissarius uniuersalis cogit heredem adire, particularis aut non. rationem huius dicti assertit Ias. in l. fi. C. de sacros. eccl. & reliquum ecclesiae uel ciuitati transit absque aliqua diminutione. ita Bar. in disput. incip. Filium adulem. quam disputant Bal. & ceteri in d. l. fi. & in auth. similiter. C. ad leg. Falcid. & vide in l. non amplius. §. si. in 1. & 2. col. infra eod. tit. &

De legatis primo.

aliam differentiam inter fideicommissarium uniuersalem & particularem, collige ex t. radit. per Ias. in l. re coniuncti, col. 48. ff. de leg. 3. dum quaerit utrum inter fideicommissarios uniuersales locum habeat ius accrescendi.

- 5 Bar. in eadem l. col. 4. in principio, inquit, si hæreditas t non est soluendo, hæredem, qui non conficit inuentarium, teneri ad integra debita & legata. Tu aduerte, quia etiam isto casu præiudicium posset asserre, quando hæres non esset soluendo, & quamprimum satisfaceret legatarijs: nam eo casu creditores remanerent decepti. nisi forte diceretur eos habere actionem reuocatoriam ex titulo, quæ in fraudem creditorum. l. quæ autem, §. pen. ff. quæ in fraud. cred. tamen etiam tunc probationibus grauentur, quæ in illa materia exiguntur. Et dum Bar. subiungit, fideicommissum particulare posse restitui procuratori in rem suam, alioqui autem uniuersale. Dicas hoc esse uerum, etiam si huiusmodi procurator non peteret nomine suo sed legatarij: ita Ang. in l. apud Iulianum. §. utrum, ff. ad Trebell.
- 6 Bar. in eadem col. vers. circa istud ultimum, tradit, pro legatis t & fideicommissis competere tres actiones, scilicet personalem, in rem, & hypothecariam. Tamen Bart. in l. huiusmodi. §. si Titio, infra eodem titu. præbet consilium, ut agatur actione reali. Et de hac re uide Alexand. in consi. 240. Vifo & considerato, in lib. primi & secundi uol. & quando actiones, quæ competunt pro legatis, dicantur competere, uide Soc. in consi. 269. in primo uol. postea subiungit Bar. pro quibus legatis competat actio personalis. uide Ias. in l. j. C. de commu. de leg. Progreditur deinde Bar. & agit de actione reali, dicens, aut legatum est uniuersale, aut singulare, aut generale, tu dici si non ualent de iure communi, non dari actionem ex testamento, ut inquit Ias. in l. j. C. de instic. & substitu. sub condit. fact. Et contrarium eius, quod hic habetur de peculio, uide apud Bar. in rubrica. ff. solu. matrimo. in fin. Postremo Bart. in fin. huius. Lagit de actione hypothecaria, quæ competit pro legatis, sed an fideicommissarius uniuersalis agere possit hypothecariæ. Ant. de Fano in tracta. de pignoribus & hypothec. dicit eum agere posse quando restitutio esset facta uerbaliter tantum, alioqui uero si esset facta re ipsa, quoniam tunc esset perfectæ dominus. & ibi in dicto tracta. uide latè de materia hypothecariæ. uide etiam Ioan. Croc. in repeti. l. primæ. nu. 34. ff. solu. matrimo. & de natura omnium actionum, tradit Baptista à sancto Blasio in suo tract. de actione.

Summarium in l. ij. ff. de leg. j.

- 1 Inter legatum, & donationem causa mortis est differentia.
- 2 Donatio causa mortis, an requirat aditionem.
- 3 An illud quod in testamento disponitur, locum habeat in codicillis.

Bar. in l. ij. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d. l. ij. in princip. ait, inter legatum t & donationem causa mortis, esse differentiam. Hic ponunt doct. similitudines quæ sunt inter legatum, & mortis causa donationem. de qua re uide quæ in unum redigit Bar. in l. fi. C. de donat. cau. mort. Et attende, quia quando donatio causa mortis sustinetur per uim fideicommissi secundum l. miles ad sororem. ff. de legat. secundo. tunc requiritur aditio hæreditatis ad confirmationem. ita Bal. in l. j. C. de donat. cau. mor. Item limita nisi quando donatio causa mortis penderet à testamento. l. sed etsi mortis, in princip. ff. de leg. præst. generaliter autem an donatio t causa mortis requirat aditionem, uide Bar. & Alexand. in apostill. in l. mortis. ff. de donat. cau. mor. & communiter donationem causa mortis æquiparari contractui, & si contrarium repperit, esse speciale, docuit Raph. Cuman. in consilio ultimo. Filius familiaris. & Ias. in l. cum antiquitas, in princip. C. de testam. tamen immo eam uideri esse ultimam uoluntatem, satis uidetur colligi posse in l. j. C. de impon. lucrat. descript. lib. 10. & in l. fi. C. de codicil. & in d. l. fi. C. de donat. cau. mor. tradit Fulg. in consi. 88. & an iudicetur magis ultima uoluntas quam contractus, uide Mari. Soci. iuni. in repet. huius. l.
- 2 Bar. in eadem l. in fin. tradit an illud, quod in testamento t disponitur, locum habeat in codicillis? uide Bald. & Fulg. in l. hac consultißima. C. qui testa. face. poss. & Mathæ. in suo singul. l. 26. Bal. in l. fi. C. de testa. sed ibi maior uidetur esse ratio terminandi.

Summarium in l. hac uerba. ff. de leg. j.

- 1 Expressio eius quod tacite inest, nihil operatur.
- 2 Conditiones subintellectæ actum non reddunt conditionalem.
- 3 Privilegium simpliciter concessum, perditur non utendo per decem annos.
- 4 Qualitas quæ tacite inest si expresse posita sit in uno capitulo testamenti, nunquam censetur in alio repetita.
- 5 Simonia non committitur expressione eius, quod tacite inest, nisi alio modo exprimatur, quam tacite inest.
- 6 Actus nullus, licet nihil soleat operari, tamen declarat intentionem agentis.
- 7 Si dies ab arbitro exprimitur, mora purgari non potest, alioqui uerò si à lege fuerit tacite subintellecta.
- 8 Arbitrarius est minister legis.

Bar. in l. hac uerba. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d. l. hac uerba, sic ait in summa. Expressio tunc eius, quod tacite inest, nihil operatur. Adde hac ratione in rescripto, clausulam, si preces ueritate nituntur, nullam facere conditionem: quia hoc tacite inest. Feli. in c. 2. col. 4. & sequ. de rescript. vbi ad glo. mag. in litem quia. ff. de pact. cuius mentionem facit Bar. infra in hac. l. dicens, quamuis non faciat conditionem ut actus aliter factus non ualeat, tamen suspendit effectum, ut ibi per eum. & hoc * commune est, ut conditiones tunc subintellectæ actum non reddant conditionalem. Abb. in c. quemadmodum, de iureiuran. Et de illa glo. in d. litem quia, vide omnino Bar. in l. conditiones extrinsecus. ff. de condit. & demonstra. tamen quando est expressa conditio subintellecta uidetur facere conditionem. vide Feli. in cap. 2. de spons. & doct. in l. si ita legatum. §. illi si uolet, infra eodem titu. & de hac re quando & in quibus casibus expressio eius, quod tacite inest, operetur, tradit Abb. & alij. in c. cum dilecta, de rescript. Abb. in c. significasti, de electio. & Dec. in l. humanitatis. C. de impube. & est bona glo. in c. 1. de sponsal. in sexto. vide etiam memorabilem differentiationem, quam ponit Felin. post alios in cap. cum accessissent, vers. secundò limita. de constitu. nam privilegium simpliciter tunc concessum perditur non utendo per decem annos, & tamen si est concessum ad libitum, nunquam perditur non utendo. ecce quantum operatur expressio eius, quod tacite inest. sed intellige hanc materiam, ut expressio eius, quod tacite inest de necessitate, nihil operatur, alioqui uerò si ex uoluntate; ut per Bar. in l. Centurio, col. 1. versic. non obli. ff. de vulga. & pupill. & Dec. in d. l. humanitatis. & ex hac declaratione multa offendicula reijciuntur. Declara etiam hanc regulam procedere in expressione reatiua eius, quod tacite inest, alioqui uerò in expressione dispositiua. ita Felin. in c. cum ex officio, colu. 3. de prescript. vbi citat Bald. item an hoc procedat in mandatis & in delegationibus? vide Feli. in cap. fin. colu. 9. de prescript. Et in hac materia unum attende memoratu dignissimum, scilicet, qualitatem, tunc quæ tacite inest, si expresse posita sit in uno capitulo testamenti, nunquam censeri in alio repetitam, quamuis alioqui repetita intelligeretur. casus est mirabilis in l. si in diem. §. primo. ff. de condit. & demonstra. quem ad hoc affert Aretin. in consilio primo. referens Rayn. & Imol. ita dixisse per illum text. & ita decidit Roma. in singul. 234. & in consilio 134. ad quem accedit Ias. in l. in illa. ff. de uerb. obligatio. Item simonia tunc non committitur expressione eius, quod tacite inest, nisi alio modo exprimatur quam tacite inest. Feli. in cap. ad audientiam, secundo. nu. 19. de rescript. Denique aduerte quamuis expressio eius, quod tacite inest, nihil soleat operari, ut traditum est in hac. l. tamen huiusmodi expressio declarare potest mentem disponentem in alio capitulo, in quo non fuit facta expressio, ut not. ait Mari. Soci. iuni. in consil. 128. nu. 214. vbi ex hoc infert, conditionem filiorum, de qua in l. cum auus. ff. de condit. & demonstra. cessare quando in alia parte facta fuit mentio illorum; quia constat testatorem de illis cogitasse. & cum eos non posuerit in conditione ad exclusionem substituti, ait, substitutum non excludi. Et pro hac decisione facit; nam etiam actus tunc nullus quamuis nihil soleat operari, tamen declarat intentionem agentis. glo. est notab. in c. cum plures, in glo. fin. de offic. delegat. Ias. in l. quæ doris, num. 38. cum sequ. ff. solu. matrimo. Dec. in c. ex tenore, nu. 6. cum sequ. de rescript. vbi citat Bar. in l. si ff. de rebus ear. qui sub eodem Dec. in l. mandatum.

De delegatis primo.

ff. de offic. eius. & Feli. in d. c. ex tenore, nu. 20. quæ omnia sunt adnotanda ad materiam huius. l. quia ea, quæ nihil solent operari, nihilominus multoties non sine effectu aliquo exprimuntur. Et quoniam superius mentionem feci tex. in d. §. illi si uolet. de quo infra agit etiam Bart. vide Alex. in l. j. col. 7. ff. de uulg. & pupil.

- 7 Bar. in eadem l. col. h. vers. & hæc materia, infert ad quæstionem, si dies t ab arbitro exprimitur, moram purgari non posse; alioqui uero si a lege foret tacite subintellecta, de hac quæst. vide Alexand. in l. iij. §. si qui condemnat. 2. col. vers. in glo. in uerbo infra. ff. de re iudic. ubi uidetur sequi opinionem Bart. & Ias. in l. si arrogator, col. 20. vers. secundò principaliter. ff. de adopt. Et dum Bar. refert & sequitur Petrum qui inter alia dicit, arbitrum t esse ministrum legis, contrarium uidetur sentire Bart. scilicet arbitrum non esse legis ministrum in l. amplius non peti. ff. de arbit. Quatenus uero hic sentit Bart. condemnato per sententiam arbitri dari quadrimestre: vide latius Ias. in l. debitoribus, col. 10. vers. circa glo. ff. de re iudic. & omnes ad hoc accesserunt in ista. l. nam hoc sublatò corrueret quæstio Bart. idem tenet Angel. in §. omnium, col. 2. in sit. de action. Contrarium tamen uidetur uelle glo. in l. si cum dies. §. fin. ff. de arbit. in uoce, modicum, cum sit ultima opinio relata. & contrarium tenuit Alexand. in l. si insulam in ultima col. ff. de uerb. oblig. & in apostill. ad Bar. in l. si debitori. ff. de iudic. & Ias. in l. j. col. lu. 24. C. de iur. emphyt.

Summarium in l. si quis in fundi uocabulo. ff. de leg. j.

- 1 Error nominis proprii, non uiciat legatum.
- 2 Confinia si reperiuntur uera in duabus partibus, sufficiunt ad probandam aliquam rem.
- 3 Confinia quomodo probentur.

Bar. in l. si quis in fundi uocabulo. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d. l. si quis in fundi uocabulo, sic ait in summa. Error t nominis proprii non uiciat legatum; alioqui si error in corpore uel in appellatio nomina committeretur. De hac re * uide Ias. & Feli. & alios in cap. significante, de rescript. & quamuis opinio sit communis legistarum, nomen appellatiuum esse immutabile, tamen logici contrarium tenent. & postea Bar. infert, si confinia uel qualitas fundi conueniunt cum re, de qua agitur, illud esse magis attendendum, quam uocabulum loci, sed quomodo confinia sint deducenda, & alia in hac materia, uide apud Feli. in c. 1. §. significantibus, de libel. oblat. Illud etiam scito, confinia t si reperiuntur uera in duabus partibus, sufficere ad probandam aliquam rem, ut per Bart. in l. demonstratio falsi. ff. de condit. & demonstr. Limita tamen hoc esse uerum, nisi contra aliquem ageretur ut in poenam incideret: nam ad excusandum aliquem à poena, sufficit si is diceret, se non putasse rem eam esse, de qua agebatur: quoniam aliquæ ex demonstrationibus adiectis non conueniebant, per tex. ualde not. in l. in testamento. j. ff. de condit. & demonstra. & Alex. in consi. 35. in 5. uol. Quomodo t autem confinia probentur, uide Alex. in consi. 1. 1. col. fi. in 4. uol. Dec. in consi. 4. 2. col. 6. & seq. & in consi. 109. Soci. in consi. 86. & in consi. 89. in 1. uol. Albert. Brun. in consi. 34. & Feli. in c. cum causam, de probat. sed quæro an confinia sint de substantia ipsius rei, ita ut eorum omisio uiciet? dicas quòd non, qñ aliter constat de corpore. Fulg. in consi. 183.

Summarium in l. serui electione. ff. de leg. j.

- 1 In ultimis uoluntatibus, in electionibus non possumus uariare.
- 2 Doctores an possint uariare.
- 3 An per ista uerba, uolo eligere, inducatur additio.
- 4 Verbum uolo, an & quando inducat dispositionem.

Bar. in l. serui electione. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d. l. serui electione, in principi. sic ait in summa. In ultimis t uoluntatibus, in electionibus non possumus uariare, an & quando licita sit uariatio in dignitatibus, officijs, & similib. uide Abb. in c. pe. de postul. præl. & in c. continebat, de his quæ fi. à præl. sin. consi. cap. quid in electionibus?

electionibus: dicas licere variare antequam ius sit acquisitum alteri. Io. Andr. in regul. mutare, de regul. iur. in 6. Abb. in c. bone, 2. de postul. praelat. Innoc. in c. nosti, de elect. Quid in iure patronatus? vide Abb. in c. cum autem, de iur. patron. An variare? possint de cōsuetudine? vide Abb. in c. eanfam, in fi. de elect. & Ias. in c. dicitur, nu. 8. C. de eden. vbi tradit an doctor qui pro una parte consuluit, possit variare, & pro alia consulere. Et ad prædicta omnia vide Bar. in l. absenti, ff. de do. Iunoc. in c. cum inter, de elect. & Feli. in c. præsentata, vers. quid autem si iste, de testis & in c. cum olim, col. 3. de re iudic. Attende tamen, quoniam nbi variatio licita est, nisi semel tantum fieri non potest, Ias. in l. quicquid astringendū, ff. de verb. oblig. & aliqua in materia variationis, vide per Ias. in l. si ex toto, §. si ita legatum, infra eod. tit.

3 Bar. in eadē l. col. 1. querit, an per ista verba, volo t. eligere, inducatur aditio: vide ad istam questionem quæ habentur apud Soci. in cons. 86. in 3. vol. quid si in statuto pœnali positum est verbum, voluerit, ut puta, qui voluerit dare venenum, uel adukerare, capite puniatur, utrum intelligatur de illo, qui actum illum perfecit & consummauerit, an verò etiam de illo, qui conatum fecit, quamvis perficere non potuerit? vide Dec. & ibi addita in l. non uidetur quisquā id capere, ff. de regul. iur. Et an & quando verbum, t. uolo, inducat dispositionem, vide Bart. Ias. & alios in l. j. C. de sum. Trinit. & in l. certi cōdictio, & ibi etiam Alexan. & Aret. ff. si cert. pet. Bar. in l. j. ff. mand. & aliquid per Feli. in c. 1. col. 3. dist. 1. Et dūm Bar. hic paulo post subiungit, si alicui datus esset terminus ad deliberandum quid uelit eligere, & ipse responderet, uolo eligere hanc rem, electio fieret, vide Ias. in l. qui se partis, col. 1. 4. C. und. libe.

Summarium in d. l. serui electione. §. Labeo. ff. de leg. j.

1 An quod commune est, meum sit.

Bar. in d. l. serui electione. §. Labeo. ff. de leg. j.

1 BAR. in ead. l. §. Labeo, tradit, an quod t. commune est, meum sit? De hac re alibi egimus. ideo pro nunc uideas Decium in l. id quod nostrum, ff. de regul. iur. Mar. Soci. iuni. in consilio 98. nu. 3. 3, sed dūm Bar. hic in uers. fallit in l. stipulatio, uult, socium posse disponere de tota re communi, quando id utile esset confocio. pro hac opinione facit. l. quidam Hiberus. §. 1. ff. de seruit. urban. prædior. tamen huic documento reuocatur tex. in l. si unus ex socijs, ff. de seruit. rustic. prædior. vbi habetur, socium non posse rei communi seruitutem acquirere.

Summarium in d. l. serui electione. §. cum fundus. ff. de leg. j.

1 Testator legando rem, uidetur legare ius, quod habet in re.

2 Testator si legauit rem quam habebat communem cum hærede suo, tota res debetur, perinde ac si esset tota sua.

3 Testator quando simpliciter legat, censetur legare omne ius, de quo testator disponere poterat.

4 Confinia dantur ad legitimandam rem.

Bar. in d. l. serui electione. §. cum fundus. ff. de leg. j.

1 BAR. in ead. l. §. cum fundus, sic ait in summa. Testator t. legando rem, uidetur legare ius quod habet in re. De hac materia uide omnino ea, quæ posui ad Bart. in l. cum tabernam, ff. de pignor. quæ hic uitandæ superfluitatis causa repetere non curauim. sed quia hic agitur de re cōmuni, quero quid si testes aliqui testantur Titium illam rem possedisse, & idem alij testes dicāt de Sempronio, quomodo hac res inter eos debeat intelligi esse cōmunis? vide trad. in l. si quis cum totum, in princ. ff. de except. rei iudic.

2 Bar. in eodē §. uer. item quæro, ait, si testator t. legauit rem, quam habebat communem cum hærede suo, totam rem deberi perinde ac si esset tota sua. vide Soci. in cons. 25. colu. 7. in primo vol. vbi inquit, legata re, non solum deberi partem legantis, sed etiam omne id, de quo ipse potest disponere. Et dūm Bar. propē h. subiungit, si testator legat fundum, in quo habet partem tantum, eum intelligi legasse solam partem, quam habet in fundo, nisi diceret totum fundum: quia eo casu integer debetur, per tex. in l. Iulianus in princ. ff. de lega. tertio. Attende

hic diligenter, quia Barto. expresse uult legato toto fundo, uel omni fundo, etiam partem alterius deberi, per d.l. Iulianus. sed illa l. non probat, legato omni uel toto fundo ius siue partem, quæ ad alium pertineat, contineri, ut præsupponit Bar. immo probat contrarium: nam ibi legans illum fundum habebat partem, quæ erat sua pleno iure, in alia uero parte habebat duntaxat ius pignoris & hypothecæ: ideo dubitabatur utrum legando fundum, deberet hoc legatum ad illam partem, quæ erat sua pleno iure, coangustari; & propter illam uocem, omne, decisum fuit, ut non solum illa pars, sed etiam ius pignoris, quod ad ipsum testatorem in alia parte pertinebat, deberetur: atque ita nihil profus, quod ad alium spectabat, intelligitur propterea esse legatum: igitur contra Bar. & ita præcisè declarat etiam Alexand. in consil. 47. Visis instrumentis, colu. 2. in 3. uolu. ubi sentit alioqui esse, quando testator usus non fuisset hoc signo uniuersali, omne, uel totum: quia eo casu sola pars, quæ erat tota sua, in legato comprehenderetur, per istum tex. hic. & hoc idem ait Bart. Sed conclusioni huic refragantur tradita per Socin. in dicto consil. 25. col. 7. in 1. uolu. ubi ait, quando testator simpliciter legat, censeri legare omne ius, de quo testator disponere poterat. uide omnino. Ex pro præfata obiectione, quam feci contra Bar. circa intellectum, d.l. Iulianus, uirgine uidetur authoritas Bald. in l. eum alienam. C. de lega. & in l. j. C. qui testam. facer. poss. ubi etiam Ias. & Alexand. in consilio 54. in 3. uolu. in quibus locis habetur, si dominus partis fundi, legat fundum, quem demonstrat per confinia integro fundo coherentia; non propterea eum censeri totum fundum legare uoluisse, sed solam partem, quam habebat, & tamen confinia tendantur ad designandam rem, l. forma. ff. de cens. proinde paria sunt legare totam rem, uel eam integram confinibus demonstrare, ut per Paul. de Cast. hic. in isto. §. cum fundus, igitur &c. Amplia deinde regulam huius tex. ut procedat etiam si legatum inutile redderetur, quia nihilominus restringitur ad ius, quod habet in re: ut de hoc est text. not. in l. vxor mariti. C. de lega. cum glo. ibi. ubi traditum est, si mulier habens usufructum in re, legat illam rem, quamuis usufructus eius morte extinguatur, atque ita legatum inutile fiat, tamen restringitur ad illud ius perituum, quod testatrix habebat in re legata, nec debetur æstimatio, etiam si legatum esset factum coniuncto, id quod est plus. ita Bal. in l. habitatio. C. de usufr. Corn. in consil. 169. in 3. uolu. & Socin. in d. consil. 25. col. 6. & Ias. in consil. 109. in 4. uol.

Summarium in l. Stichum. ff. de leg. j.

- 1 Relatiuum quis, uel qui, iunctum uerbo futuri temporis, inducit conditionem, iunctum autem uerbo presentis temporis, demonstrationem inducit.
- 2 Relatiuum, quis uel qui, astringit præcedentia.
- 3 Si aliquis alienauit fratrem Stichum, utrum adhibeatur illa distinctio, an alienauerit ex necessitate, an ex uoluntate.
- 4 Verba illa, qui meus erit, interpretatur hoc est, quatenus meus erit.
- 5 Statutum, quod mulier non possit contrahere sine consensu propinquorum, habet locum etiam si extra territorium contraheret.
- 6 Statutum prohibens contrahere sine certa solemnitate, an comprehendat donationem causa mortis.

Bar. in l. Stichum. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d.l. Stichum, ait, relatiuum t quis, uel qui, iunctum uerbo futuri temporis, inducere conditionem, iunctum autem uerbo presentis temporis, demonstrationem. De hac uoce relatiua, uide Bar. in l. Centurio, colu. 3. ff. de uulg. & pupill. & Alexand. in l. fi. C. de petit. hæred. & quando hæc uox stet ampliatiue, uel demonstratiue. uide Barto. in l. ea tamen adiectio. ff. de lega. tertio. & Soci. in consilio 91. colu. 4. in tertio uolu. Barto. Alexand. Aret. & alios in l. si decem cum petiero, & in l. si ita quis promiserit. ff. de uerborum obligatio. Bart. in l. qui tibi. ff. de auro & argen. lega. & in l. si quis fundum. ff. de contrahen. emptio. & in l. si debitor.
- 2 S. uerisimile. & in l. hoc ita uerum. ff. de contrahen. emptio. & hoc relatiuum, t quis, uel qui, astringere præcedentia dixit Abb. in capitulo ex frequentioribus, de institut. in capitulo de cætero, de cleric. non residen. & in capitulo nouit, de iudic. in capitulo quoniam, de offic. deleg.

delega. & in consi. 86. & Barto. in l. cunctos populos. C. de summa Trinit. Maria. Socin. iuni. in consi. 68. nu. 9. & in consi. 104. nu. 25. Et an ista relatio iuncta uerbo futuri temporis faciat expressam conditionem uel tacitam? uide l. asin d. l. si ita quis promiserit. & dum Bar. hic ait, quando antecedens suum est aliquid, in quo consistit substantia dispositionis, totam dispositionem esse conditionalem. Limita hoc tantum procedere, quando hæc adiectio adiecta est substantiæ contractus, alioqui uerò si aliquibus accidentibus foret adiecta. Rom. in consi. 238. in fin. postea subiungit Bar. ubi hæc uerba ad executionem referuntur, nullam facere conditionem. Limita hoc non procedere, quando tempus esset incertum, & indeterminatum. gl. in l. Seius Saturninus, in uoce, diem. ff. de condit. & demon. per quam uide quid dicat Bal. in l. si cui legatur, in fi. principij. ff. de lega. 1.

- 3 Bar. in ead. l. uer. quæro quid si alienauit, quærit si aliquis alienauit partem Stichij, utrum adhibeatur illa distinctio, an alienauerit ex necessitate, an ex uoluntate? Tu uide tex. in l. filix. §. Titia uxor. ff. de cond. & demon. ubi si quis legat Stichum, qui suus erit tempore mortis, Stichus alienatus, & alio redempto, cum hoc nomen Stichi imponatur, iste loco alterius succedit, & legatum ualebit.
- 4 Bar. in ead. l. uer. extra gl. agit de illis uerbis, qui meus t. erit, hoc est quatenus meus erit. uide quomodo hæc Bartoli uerba intelligantur apud l. asin l. ij. §. ex his, uer. secundo. ff. de uerb. oblig. Et ista faciunt ad quætionem propositam per l. asin l. ij. §. ait prætor. ff. de re iudic. & dum Bar. in uer. secundo facit ad aliud, ex prædictis infert ad quætionem, si statuto cautum est, mulierem contrahere non posse sine consensu duorum consanguineorum ex parte patris si eos habuerit, & si non habuerit, adhibendos esse duos ex parte matris; si contingat unum tantum consanguineum ex parte patris adesse, adhibendum esse alium ex parte matris: quoniam illa uerba intelliguntur, quatenus extant consanguinei ex parte patris. Bald. in l. in copulandis. C. de nupt. uide Abb. per illum tex. in c. quoties, de testi. & Bal. in l. in conditione. C. de nupt. ubi multa ponit ad rem facientia. Sed quæro hic, quid si ista mulier consanguineos habeat ex parte patris, qui sint absentes, nunquid & alij ex parte matris sint admittendi? uide Ang. in consi. 240. incip. Statuto Tudertino cauetur. Et de materia statuti disponētis mulierem sine consensu propinquorum contrahere non posse, quomodo intelligatur, uide l. asin l. si. C. de uerb. signi.
- 5 Sciasque huiusmodi t. statutum obligare mulierem ad seruandam istam solennitatem, etiam si extra territorium contraheret. Aret. in consi. 54. & ad prædictam quætionem uide Felin. in c. proposuisti. num. 13. de probat. ubi ait, quamuis statutum requirat consensum propinquorum, nihilominus consensum unius sufficere, quando plures haberi non possunt. Item aduerte ubique aliquis prohibetur contrahere sine decreto, semper hoc limitatur procedere solum in contractibus, qui principaliter sunt propter se, alij uero si iuris interpretatione uenirent in consequentiam actus permisi, ut declarat Soc. in consi. 80. col. pen. in 4. vol. An autem statutum t. prohibens contrahere sine ista solennitate contineat donationem causa mortis? uide Mari. Soc. iuni. in repet. l. sciendum, supra eod. tit. Quid si isti consanguinei nolunt consentire? dicas à iudice examinandam esse causam contradictionis, quæ si iusta non reperitur debet ipse in eod. loco illorum consentire. Bar. in l. si cum dotem. §. eo autem tempore. ff. sol. matr. ubi uide omnino quæ dixi in lucubrat. & an sufficiat si consanguinei ex post facto consentiant & alia multa ad rem propositam facientia, & prædictarum quætionum decisionem concernentia, uide omnino apud Io. Campegium in suo tract. de dote, quæsti. 81. cum multis quætionibus ibi sequentibus in 5. par.

Summarium in l. si ex tuto. ff. de leg. primo.

- 1 De augmento idem iudicatur, quod de ipso principali.

Bar. in l. si ex toto. ff. de leg. primo.

- 1 BART. in d. l. si ex toto, inquit, idem t. iudicandum esse de augmento, quod de ipso principali. De hac re uide Bar. & quæ ibi posui in lucubrat. in l. si conuenerit. §. si nulli. ff. de pign. rat.

Delegatis primo.

rat. acti & dum ait Bar. per istum tex. legatum augeri aucto fundo legato. vide omnino Albert. Brun. in tract. de augmento, in 3. conclusione principali. nu. 501.

Summarium in l. cum filiofam. ff. de leg. primo.

- 1 Alienationis prohibitio extra familiam non completitur successione ab intestato.
- 2 Legatum simpliciter factum, non intelligitur relictum animo compensandi cum debito uoluntario.
- 3 Pater licet promiserit dotem filia, tamen appellatur debitor necessarius, quia à lege hoc facere cogebatur.
- 4 Fideicommissum si alicui pure est relictum, & decedat ante restitutionem, aucto auctoritate.

Bar. in l. cum filiofamilias. ff. de leg. primo.

- Bar. in d. l. cum filiofamilias, col. 1. dum oppo. de l. ab eo. C. de fideicommiss. non ait, aut aliquid acquiritur alicui ex potentia legis, & ex uoluntate testatoris, & is grauari potest: aut ei acquiritur à legē & à fortuna, & tunc grauari non potest. Attende diligenter; nam ex hoc
- * Bar. documento uidetur confundi illa * comm. opinio, de qua per Bar. in l. peto. §. si arre. ff. de leg. ubi habetur, prohibicionem alienationis extra familiam non completi successione ab intestato; quia hoc modo succedens dicitur docari à lege, per tex. in l. cum pater. §. cum inter. ff. eod. tit. quæ opinio uidetur communis; ut per Alex. in cons. 55. & in cons. 59. in 3. volu. nam & si aliquid à lege deferatur, tamen si hoc prouenit mediante uoluntate testatoris, recognoscitur à uoluntate ipsius, propterea grauari potest. id quod esse non posset nisi à sua uoluntate tacita uel expressa recognosceretur. d. l. ab eo. nam hoc idem contingit in successione ab intestato, quæ tam & si à lege deferatur, tamen quia uenit ob præambulam tacitam uoluntatem illius, qui decedit ab intestato, cum testari potuisset, recognoscitur ab ipso. Leonicius. ff. de iur. codicill. & ista fuit opinio multorum, ut per Alex. in d. consilijs. quæ quidem opinio confirmatur etiam ex ijs, quæ
 - * communiter aiunt doct. in illa quæstione, in qua agunt de legato simpliciter facto, ut non intelligatur relictum animo compensandi cum debito uoluntario, alioqui uerò cum debito necessario & legali: ad cognoscendum autem an debitum sit uoluntarium, an necessarium & legale, dicitur originem ipsius debiti esse inspiciendam; nam ex post facto quælibet obligatio est necessaria, cum à lege quilibet ad obseruandum quod semel uoluit compellatur. l. si cur. C. de acti. & obligat. ita tradunt ferè omnes in l. si cum dotem. §. si pater. ff. solu. matr. in l. huiusmodi. §. cum pater. ff. de leg. 1. & in auth. præterea. C. und. uir. & vxor. & ideo inferunt, ibi patrem, t licet promiserit dotem filia, tamen appellari debitorem necessarium; quia à lege hoc facere cogebatur. si uerò aliquis promiserit ex sua uoluntate, tunc quamuis lex eum uelit nolite compellat ad soluendum debitum, tamen appellatur debitor uoluntarius: quoniam lex eum coarctat propter ipsius uoluntatem, præcedentem. ita pariter & in casu proposito est dicendum, quamuis enim lex illa sit, quæ defert successione uenienti ab intestato, tamen quia hoc prouenit propter illius decedentis ab intestato tacitam uoluntatem, ista alienatio dicitur uoluntaria, & non legalis, inspecta ipsius primordiali origine, & propter hoc grauari potest tanquam honoratus. d. l. conficiuntur. si enim hoc totum à lege ipsa recognosceretur, ut sit legitima, utique grauamen reijceretur, quia non à patris uoluntate, sed à legis prouidentia dicitur prouenire. Aduerte autem dum hoc in loco loquitur Bar. de eo, quod acquiritur per interpositam personam, quia contra eum uidetur facere. l. qui liberis. §. hæc uerba. ff. de unig. & pupilla. & ad rem hanc uide l. in auth. ex causa col. 10. C. de liber. præter.
 - 4 Bar. in ead. l. col. pen. querit, si alicui est relictum fideicommissum pure, & decedat ante restitutionem, an transmitatur? & dum ait aliud in hærede aliud in fideicommissario, uide l. in l. emancipata, col. 5. C. qui admitt.

Summarium in l. si mihi. §. si quis seruo. ff. de leg. primo.

- 1 Impossibilitas uitiat legatum.

Bar. in l. si mihi. §. si quis seruo. ff. de leg. 1.

- 1 Bar. in d. l. si mihi. §. si quis seruo, opponit dicens, impossibilitatem uitiare legatum. quid autem in alijs dispositionibus? uide Roma. in cons. 348. sciasque impossibilitatem nunquam impedire obligationem aliquam quando prouisione hominis deduci potest ad possibilitatem.

litatem. tex. est singul. in l. si. si inter eos. ff. de verb. oblig. de qua re uide plenè Bar. in l. continuus. §. illud. ff. eod. titu. ubi habetur etiam quid sit impossibilitas, & alia multa scitu digna ibi habentur, & in l. j. de condit. inst. & per Dyn. in c. nemo potest ad impossibile, de reg. iur. in 6.

Summarium in d. l. si mihi. §. Regula. ff. de leg. primo.

- 1 *Capacitas, & incapacitas serui, regulatur à capacitate domini.*

Bar. in d. l. si mihi. §. Regula. ff. de leg. primo.

- 1 **BART.** in ead. l. §. Regula, inquit, capacitem & incapacitatem serui à capacitate domini prouenire. vide aliqua in contrarium apud Ias. in l. Gallus, in princ. in 1. lectione, col. 17. vers. limita. ff. de liber. & posth. & in l. 1. col. 3. & 4. C. de hæred. inst.

Summarium in d. l. si mihi. §. in legatis. ff. de leg. primo.

- 1 *Utrum lex, uel statutum, uel concessio principis derogans legi, uel consuetudini, nō solum de presentibus, uerum etiam de futuris intelligatur.*

Bar. in d. l. si mihi. §. in legatis. ff. de leg. primo.

- 1 **BART.** in ead. l. §. in legatis, querit, utrum lex & uel statutum, uel concessio principis derogans legi uel consuetudini, non solum de presentibus, uerum etiam de futuris intelligatur? vide Alex. in l. si non specialiter. C. de testam. & latè Aret. in c. 2. de consuet. & Alex. in cons. 335. Mature digestis. in lib. primi & secundi vol. ubi sequitur decisionem Bartoli hic.

Summarium in l. cum incertus. ff. de leg. primo.

- 1 *In legato generis ille uidetur legatus, qui postea est legitimè solutus.*

- 2 *Actionem qui habet, rem ipsam habere uidetur.*

Bar. in l. cum incertus. ff. de leg. primo.

- 1 **BART.** in d. l. cum incertus, sic ait in summa. In legato & generis ille uidetur legatus, qui postea est legitimè solutus. Limita hoc non procedere quando alij ex iusta causa esset facta traditio. Ias. in l. cum fundus. §. seruum tuum, col. 4. in 4. notab. ff. si cert. pet. & ex ista. l. rectè potest inferri, quamuis dominium rei legatæ communiter in legatarium transeat, hoc ramen locum non habere in legato generis: quia dominium non transfertur nisi facta electione, ut per Ias. in l. j. col. 12. vers. tertio, supra eod. titu. Tamen ex quo habet ius cogendi ut fiat electio, satis dici potest habere dominium rei declarandæ uel eligendæ, pro qua opinione sing. facit: quia si alicui legatus sit Stichus in specie, & aliter legata sit optio in genere, is poterit Stichum quamuis alteri legatum optare. l. si heres. ff. de opt. leg. idque ea ratione, quoniam ille, cui legata est optio in genere, optando censetur habuisse hoc legatum in specie, ut declarat Dec. in c. quoniam, de rescript. ecce nisi huic dominium acquisitum esset quod ad seruum declarandum, non potuisset
- 2 Stichum eligere, immo intelligeretur exceptus ab illo genere, facit etiam, quia qui & actionem habet, ipsam rem habere uidetur. iuribus uulg. & ad hoc affertur elegans tex. in l. unum ex familia. §. 1. ff. de leg. 2. ibi, non enim facultas necessariæ electionis, propriæ liberalitatis beneficium est, & trad. per Soc. not. in consi. 114. in 3. vol. & Abb. in consi. 111. in 2. vol. & omnino in c. in causis colum. 3. de elect. ubi pulchrum casum decidit ad hanc materiam pertinentem, ut ibi uidere est.

Summarium in l. qui filiabus. ff. de leg. primo.

- 1 *Verbum ambiguum positum in una parte testamenti, ab alia parte eiusdem testamenti declaratur.*

Bar. in l. qui filiabus. ff. de leg. primo.

- 1 **BAR.** in d. l. qui filiabus, colligit ex tex. uerbum & ambiguum positum in una parte testamenti, ab alia parte eiusdem testamenti declarari, sed contra istā regulam, illa alia urget, qua cautum est, si testator hoc idem uoluisset, utique expressisset. ut putā, si in una parte testamenti dixit de filiis masculis, & in alia de filiis simpliciter, utrum hæc uox declaretur, ut similiter de masculis sit intelligenda? vide Dec. in consi. 599. ubi uult ex coniecturis sumendam esse interpretationem; sed illis cessantibus secunda regula, quæ est negatiua, uidetur esse potentior. vide Maria Socini iuni. in consi. 128. cum subscript. maximè. nu. 208. & 233. ubi ait in hanc sententiam & communiter itum esse. & idem confirmat ipse Mari. in consi. 100. num. 20. Et dum

Bar.

De legatis primo.

Bartholomaeus post loquitur de numero plurali, uide Iacobi in l. Gallus. §. quid si. colum. 1. & 2. ff. de liber. & posthum.

Summarium in l. legata. ff. de leg. primo.

1 Verba, hoc amplius, inducunt repetitionem.

Bar. in l. legata. ff. de leg. primo.

1 BART. in d. l. legata, inquit in summa, hæc uerba, hoc t amplius, inducere repetitionem. de hac re uide Ang. in consi. 236. & doct. in auth. hoc amplius. C. de fideic. & in l. Pamphilo. ff. de dot. præleg. scias quæ ea non repetere, quando faciunt comparationem de actu ad actum, sed de re ad rem. Bar. in l. si tibi purè. ff. de lega. 3. & in l. libertis. ff. de condit. & demonst. & dum Bar. hic in uersu, hoc quibusdam non placet, agit quando legatum primum erat inutile, an intelligatur repetitio facta per eundem modum? uide Raph. Cumanus in consi. 46. in princ.

Summarium in l. quod in rerum. §. si usufructus. ff. de leg. j.

1 Testator, in dubio existimatur legare solum ius, quod habet in re legata, quamuis esset morte peritura.

Bar. in l. quod in rerum. §. si usufructus. ff. de leg. j.

1 BART. in d. l. quod in rerum. §. si usufructus, dicit, testatorem t in dubio existimari legare solum ius, quod habet in re legata, quamuis esset morte peritura. De hac re uide tex. cum glo. in l. uxor mariti. C. de lega. Iacobi in consi. 109. in 4. vol. & omnino quæ posui ad Bart. in l. serui electione. §. cum fundus, in fi. supra eod. tit.

Summarium in d. l. quod in rerum. §. si quis post. ff. de leg. j.

1 Si res legata augeatur, legatum crescit.

Bar. in d. l. quod in rerum. §. si quis post. ff. de leg. j.

1 BART. in ead. l. §. si quis post, colligit ex tex. si res legata t augeatur, legatum crescere. an & quando in huiusmodi legato ueniant ea, quæ deinde aucta sunt, uide omnino Albertus Brun. in tract. de augmento, in 15. conclusione principali. nu. 50. Subiungit postea Bar. fundum destinatione patrisfamilias constitui per regiones. Ad rem facit bonus tex. in cap. 1. de consecrat. eccl. uel altar. in 6. & in c. sicut unire, de excessib. prælat. eod. lib. & Iacobi in l. si eadè. ff. de off. assessor.

Summarium in d. l. quod in rerum. §. & si nauem. ff. de leg. j.

1 Nam est eadem, quæ destruitur & reficitur.

Bar. in d. l. quod in rerum. §. & si nauem. ff. de leg. j.

1 BART. in ead. l. §. & si nauem, ait, nauem t esse eandem, quæ destruitur, & reficitur. de hac re, & an eadem solennitas exigatur in reficiendo, quæ in faciendo: uide Fel. n. post Panor. in c. consuluit, de iud. ubi etiam habetur, an ille, qui facere prohibetur, etiam reficere prohibeatur. quæ in re dic eum non uetari, cum hæc inter se differant, ut concludit in l. domum. ff. de reg. iur. & ad prædicta uide Bartholomaeus in l. j. ff. de ritu. nupt. & Alexand. in rubrica de damn. infec. quid si statutum disponit de faciendo, utrum intelligatur etiam de reficiendo? uide Alex. in consi. 336. in libro primi & secundi vol.

Summarium in l. non amplius. §. si certum. ff. de leg. j.

1 Species legata, perit periculo legatarij.

Bar. in l. Non amplius. §. si certum. ff. de leg. j.

1 BART. in d. l. non amplius. §. si certum, ait, speciem t legatam perire periculo legatarij, & opponitur. de l. Proculus. ad hoc uide Alex. in l. ij. in prin. col. 6. ff. sol. matr. Iacobi in l. fi. col. 1. C. de codic. & Soc. in consi. 212. col. fi.

Summarium in d. l. non amplius. §. cum bonorum. ff. de leg. j.

1 Legatarius partis bonorum quando in hereditate nullum est æs alienum, uendicare potest portionem certam in qualibet re.

Bar. in d. l. non amplius. §. cum bonorum. ff. de leg. j.

1 BART. in ead. l. §. cum bonorum, uersu. sed aduerte, ait, legatariu t partis bonorum, quando in hereditate nullum est æs alienum, uendicare posse portionem certam in qualibet re. Atten-

de hic

de hic quoniam Bar. uidetur uelle in legato partis bonorum ipso iure dominium transire in legatarium, id quod * communiter reprobat, ut per las. in l. j. col. 8. supra eod. tit.

Summarium in l. si creditor ff. de leg. j.

1 Si debitor creditori legat debitum, ita demum ualet legatum, si creditoris interest.

Bar. in l. si creditor ff. de leg. j.

1 BAR. in d. l. si creditor, sic ait in summa: si creditor debitor legat debitum, ita demum ualet legatum, si creditoris interest. vide de hac re Paul. de Cast. in consi. 136. col. pen. quid si debitum constabat solum per testes, nunc autem constat per instrumentum testamenti, quod habet executionem paratam, ita disponente statuto, nunquid istud interesse sit considerabile, ita ut peti possit uia executiua? Pau. de Cast. post Ang. in l. in omnibus ff. de iudic. air. posse. Et ad materiam huius. l. scilicet, quando debitor legat creditori, uide doct. late in l. si cum dotem. §. si pater. ff. sol. matr. in l. huiusmodi. §. cum pater, infra eo. tit. & in auth. prateret, ubi plenè las. C. und. uir & uxor. nam in dictis locis distinguitur inter debitorem uoluntarium, & necessarium, & multa alia dicunt ibi doct. ad rem facientia.

Summarium in l. talis scriptura ff. de leg. j.

1 Dictio pecunia, quomodo accipitur.

Bar. in l. talis scriptura ff. de leg. j.

1 BAR. in d. l. talis scriptura, in princ. in ueris. tamen dicas, tradit quomodo uox, pecunia, accipitur. tu autem dicas condemnatum ad soluendam pecuniam, præcisè ad soluendam eam compelli, neque liberari dando fideiussores, uel pignora, ut per las. in l. j. in principio. ff. qui satisd. cog.

Summarium in d. l. talis scriptura. §. hanc autem ff. de leg. ..

1 Clausula an et quando sit referenda ad præcedentia, uel ad proxima.

2 Clausula posita in præcedentibus, intelligitur in sequentibus repetita.

3 Relatio non fit, quando sequitur absurdum, uel legum correctio.

4 Condicio posita in præcedenti dispositione, nunquam intelligitur repetita in sequenti, in qua sint appositæ nouæ conditiones.

Bar. in d. l. talis scriptura. §. hanc autem ff. de leg. j.

1 BAR. in ead. l. §. hanc autem, ueris. quandoque ponitur in dispositione, tradit an & quando clausula sit referenda ad præcedentia uel ad proxima, uel ad futura? De hac re uide regulam cum fallent. per Feli. in c. causam quæ. num. 15. de rescript. & omnino Aret. in l. iij. §. sitius. col. si. ff. de liber. & posthu. & Alex. in consi. 48. in 1. vol. & omnino in consi. 266. in 6. volu. ubi ponit quatuor uel quinque casus scitu dignos, in quibus clausula in fine posita non refertur ad præcedentia. Dec. in consi. 92. Soc. in consi. 188. col. 13. & in consi. 200. in 1. volu. & in consi. 21. cum seq. in 3. vol. & ultra limitationes, quas hic tradit Bar. ad regulam, qua cautum est, clausulam in fine positam referri debere ad omnia præcedentia, adde etiam nonnullas alias. Et primò ut procedat quò ad præcedentia, quæ posita sunt in dispositione, non autem accessorie & causa demonstrationis. tex. est, & ibi Bar. in l. fin. §. Tiria. ff. de liber. agnoscen. faciunt trad. per Bar. in l. si cui. §. si a filio, infra eod. tit. Item ista regula procedit maximè in materia, quæ late debeat interpretari; quia trahitur ad omnia præcedentia. c. cum dilecti, secundum intellectum Innoc. de donat. Et ratio est, quia nunc materia est incomprehensibilis, ut per Bar. hic. præterea regula hanc singulariter limitat Bar. in l. si. ff. de reb. dub. & clausulam positam in præcedentibus intelligi in sequentibus repetitam, docet Rom. in consi. 345. col. 5. immo clausula præcedens maioris est efficaciz ad interpretationem sequentium, quam contra. Dec. in consi. 500. in 1. vol. per Bar. in l. quisquis. ff. de leg. 3. Et ad prædicta uide late las. in l. j. ff. de liber. præter. & in l. transig. ff. de transact. Soc. in consi. 10. col. 6. & in consi. 49. in 1. vol. & clausulam in princ. appositam esse ad sequentia referendam, ait Bar. in consi. incip. In facti contingentia, quando subest eadem ratio, alioqui si diuersa. vide Roma. in consi. 129. & gl. sing. ubi Ang. in l. si idem cum eodem. ff. de iurisd. omni. iudic. ubi tandem doct. concludunt, clausulam ad præcedentia esse

- esse referendam, quando id commodè fieri potest. & omnino uide quæ in d.l. si idem, posui ad Bar. Item non fit ista relatio, quando præcedentia separatam habent determinationem.
- 3 d.c. cum dilecti, de donat. ut dictum est. Item non fit ista relatio t quando sequeretur absurdum, uel legum correctio, ut per Bar. in l. prætor. 2. ff. de ui bono. rapt. & per Bar. hic, & per Abb. in c. secundò requiris, de appell. & de hoc est tex. sing. ut ibi ait Abb. in c. ecclesia uestra, de elect. & dum Bar. hic in uersu. causæ autem, tradit, si in præcedentibus etat prouisum in specie, ad ea non esse referendam clausulam in fine positam. pro ista limitatione est tex. expressus in d. c. cum dilecti, de donat. & ibi tradit Card. & Imol. idem tenent Salic. & Paul. de Cast. in l. j. C. de liber. præter. quamuis huius cap. nullam faciant mentionem. & hoc idem ait Bal. not. in l. j. C. de legit. hæred. adde circa prædicta, conditionem t positam in præcedenti dispositione, nunquam intel ligi repetitam in sequenti, in qua sint appolitæ nouæ conditiones. ita Angel. in consi. 294. Et de repetitione conditionis positæ in legato uel fideicommissu uide Socin. in consi. 218. colu. 4. in t. vol. & Rapha. Cuma. in consi. 22. & de repetitione qualitatis positæ in aliqua oratione, uide Alex. in consi. 158. in 6. vol.

Summarium in l. si quis à filio. §. si quis plures. ff. de leg. j.

- 1 *Quare declaratio in legato ad heredem non pertineat.*

Bar. in l. si quis à filio. §. si quis plures. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d. l. si quis à filio. §. si quis plures, uersu. sed adhuc, quærit quare declaratio t in legato ad heredem non pertineat, uide sing. Feli. in c. t. col. 3. de pact.

Summarium in l. si pluribus. ff. de leg. j.

- 1 *Si aliquis tacitè consensit in iudicem incompetentem, quia iuris dictionem eius non declinauit, & iudex fecit processum nullum, & liberauit te ab instantia, si iterum eoram eo conueniaris, amplius iurisdictionem illius declinare non potes.*

Bar. in l. si pluribus. ff. de leg. j.

- BART. in d. l. si pluribus, uersu. Dico ergo, agit de præoccupatione iurisdictionis. Attende tu in proposita re singulare illud Rom. 144. incip. Vltimo dico tibi. scilicet, si aliquis tacitè cōsensit in iudicem t incompetentem, quia iurisdictionem eius non declinauit, & iudex fecit processum nullum & liberauit te ab instantia, si iterum eoram eo conueniaris, amplius iurisdictionem illius declinare non potes. id quod mirabile esse ait Rom. & de præoccupatione iurisdictionis uide Rom. in cōsi. 412. ubi declarat & limitat. & in legato usufructus, uide Rom. in sing. 733. incip. Tex. in l. planè. uide Bal. in l. unic. §. ubi autem, col. 1. C. de caduc. tollen. Alex. in l. huiusmodi. §. si Titio, infra eod. tit. Item quatenus dicitur, heredem non facere partem legatario, uide Ang. in consi. 294. in secundo dubio. & de præoccupatione uide aliqua per Bar. in l. si maritus, in princ. ff. de adulter.

Bar. in l. planè. ff. de leg. j.

- BART. in d. l. planè, opponit, ut per eum, tu opponere d. l. si. ff. de aur. & arg. leg.

Bar. in d. l. planè. §. si eadem res. ff. de leg. j.

- BART. in ead. l. §. si eadem res, opponit de l. net uillam. uide Paul. de Cast. in consi. 64.

Summarium in l. planè. §. si duobus. ff. de leg. j.

- 1 *In computatione legitima filiorum ex hæredatus connumeratur.*

Bar. in d. l. planè. §. si duobus. ff. de leg. j.

- 1 BART. in ead. l. §. si duobus, tractat, an in computatione t legitime filiorum ex hæredatus annumeretur? uide Alex. in l. si quis posthumus. §. si quis filium. ff. de liber. & posth. ad rem faciunt trad. per Dec. in consi. 299. & Soc. in consi. 150. in 1. vol. & Raph. Cuma. in consi. 35. in quibus locis habetur, in computatione legitime rationem non haberi filiarum, quæ à statuto excluduntur ab intestato: nam legitima commensuratur à successione ab intestato secundum Dec. in consi. 299. & in consi. 333. in fi. & in consi. 392. & ideo sublata successione ab intestato, uidetur etiam sublata legitima. uide Ang. in consi. 362. Soc. in consi. 124. col. pen. in 3. vol.

Dec.

* Dec.in consi. 525. & ista est * communis opinio secundum Curt.in consi. 35.nu. 33.cum seq. & de hac re uide quæ plenè posui in l.ij.§.videndum.ff.ad Tertull.

Summaria in l.Titia textores.ff.de leg.j.

1 *Negatiua in quo casu probari potest.*

Bar.in l.Titia textores.ff.de leg.j.

1 **BART.** in d.l.Titia textores, in princ.in 2. notab. ponit casum, in quo negatiua t probari potest. De hac re uide Feli.in c.in nostra, de testi. Et an possit negatiua probari directè uel indirectè, tradit Abb.in c.bone. j. de elect.in 6.Bal.in c.tertio loco, de probat.& in lactor. C.eod. tit.& in l.qui accusare, in fi. C.de eden. Archid.& Dominic. de sancto Gemi.in c.ctor. 6. quæst. ultima. Calder.in disputatione incip.capitulum petit fructus. Feli.in d.c.tertio loco, de probat. & in c.super his, de accusat.

Summarium in d.l.Titia. §. nihil. ff. de leg.j.

1 *Inter dictionem & qd dictionem, cum, nullum est discrimen quando ponuntur inter diuersas personas.*

Bar.in d.l.Titia. §. nihil. ff. de leg.j.

1 **BART.** in ead.l.§.nihil, inquit, inter uocem t &, & uocem, cum, nullum esse discrimen quando ponuntur inter personas diuersas. vide Soc.in consi. 40. in 1. volu. Limita ut per Barto. in l. Gallus. §. quidam rectè. col. 2. ff. de liber. & posthum. quia & si nulla inter prædictas uoces esse differentia uideatur, tamen si uoco in institutione filium & nepotem, succedunt ordine successiuo, alioqui uerò, si uoco filium, cum nepote; quia simul & semel admitterentur. & hoc Bartoli documentum est * communiter approbatum, ut ibi per Ias. in 1. lectura, colu. 7. in 3. limit. & in 2. lectura, in 3. col. vers. quarta conclusio: quamuis ibi Ias. loquatur contra Bar. & aduerte quoniam ista uox, cum, differt à uoce, & in modo copulandi: quia, & copulat principaliter, & uox, cum, accessoriè coniungit: & ideo inferunt doct. si testator legat fundum cum instrumentis, & postea ueridit fundum, eo casu instrumentum non deberi: quia hoc accessoriè ueniebat, alioqui uerò si legasset fundum & instrumentum: ita Bar. in l.Scio. §. Caio. ff. de fund. in struct. instrum. leg. Abb. in c. cum Marthæ. de celeb. miss. & omnino Feli. in c. quærelam, de Simon.

Summarium in l. legato generaliter. ff. de leg.j.

1 *Ubi legatur illud, quod habet certos fines à natura, ut homo, an eo quando sit electio legatarij.*

Bar. in l. legato generaliter. ff. de leg.j.

1 **BART.** in d.l. legato generaliter, verlexaminemus, inquit, ubi legatur illud in genere quod t habet certos fines à natura, ut homo, an eo quando sit electio legatarij? Adde illud quod inquit Archid. in c. sunt nonnulli. 1. quæstio. 1. & quæ habentur per Alexand. in l. ita stipulatus. ff. de uerbis. obligat.

Summarium in l. cum seruis. ff. de leg.j.

1 *Ad quem pertineat sumptus, qd opus ad acquirendum seruum fugitiuum, eo absentem.*

Bar. in l. cum seruis. ff. de leg.j.

1 **BART.** in d.l. cum seruis, tractat ad quem pertineant sumptus, t & opus ad acquirendum seruum fugitiuum & absentem, uel aliam quancunq; rem legatam, quæ esset in longinquo, & ex mente glo. distinguit quatuor tempora. sed contra hoc primum membrum urget; quia testator censetur legare solum ius, quod habet in re, non autem uelle grauare hæredem. l. serui electione. §. si supra eod. tit. & in l. si domus, in fi. eod. tit. iunctis ijs, quæ posui ad Bar. immo hoc procedit etiam si ius, quod in illa re habet testator, esset morte perituum. l. uxor mariti. C. de leg. & ibi Ias. iunctis ijs, quæ posui in d.l. serui electione, ex quibus hæ rationes Bar. confutantur, ideo uide Bar. in l. Mauius. §. fundo. col. 2. ff. de lega. 2. ubi prædicta limitatio non militat in casu huius. l. cogita, quia doct. hic nullam faciunt mentionem.

Summarium in l. apud Julianum. §. scio. ff. de leg.j.

1 *Legatum in dubio censetur illud, quod minimum est.*

2 *Testator secundum morem sua regionis disponere intelligitur.*

Bar.

De legatis primo.

Bar.in l.apud Iulianum.§.scio.ff.de leg.j.

- 1 BART. in d.l. apud Iulianum. §. scio, sic ait in summa. In dubio t censetur legatum illud, quod minimū est. contra hoc facit decisio. Rom. in sing. 246. Lego Titio. ubi ait, si testator legat Titio fundum, item æstimationem usufructus omnium bonorum suorum, deberi etiam æstimationem usufructus fundi ei specialiter legati. ista regula limitatur non habere locum favore ecclesiæ: ita Rom. in sing. 5 t 5. incip. Quæro. ubi ait de hoc esse tex. sing. in l. Titia. §. fin. ff. de aur. & arg. leg. & Soc. in consi. 247. col. 6. in 1. volu. Sed eorum pace dixerim, & aliorum, qui hoc idem tradiderunt, ille tex. mihi hoc non probat; nam ibi legatum fuit signum certi pōderis ecclesiæ, in qua non nisi dona aurea & argentea ponebantur quæruntur, in dubio de quo metallo testator senserit? deciditurque de argento sensisse. Et ratio huius decisionis (ut arbitror) ea est, quia testator t secundum morem suæ regionis disporre intelligitur. l. si seruus. §. si numerus, in fr. eod. tradit Soc. in consi. 247. col. 4. in 1. vol. & ideo cū in illa ecclesia non nisi dona aurea uel argentea poni cōsueverint, ut non sine ministerio ibi memorat tex. deciditur, argentum deberi, id quod est minus inter ea metalla quæ ibi ponebantur, atque ita secundum regulam huius tex. nam si favore ecclesiæ, quod plus est, deberetur, necesse esset dicere aureum dari debuisse, & non argenteum.
- 2

Summarium in d.l. apud Iulianum. §. constat. ff. de leg.j.

- 1 Ea quæ sine licentia principis expediti non possunt, usque aded sunt difficilia, ut impossibilia uideantur.
- 2 Filius potest institui sub conditione, si legitimabitur.
- 3 Feudum & emphyteusis si extinguitur per deficientiam generationis, possunt descendentes petere, ut eis denuo concedantur, & nisi fiat, dicitur eis illata iniuria.

Bar. in d.l. apud Iulianum. §. constat. ff. de leg.j.

- 1 BART. in ead. l. §. constat, in 2. notab. ait, ea, quæ sine licentia t principis expediti non possunt, usque aded esse difficilia, ut impossibilia uideantur. vide Dyn. in c. semel Deo, de regul. iur. in 6. Abb. in consi. 85. in 1. vol. ait, si legatum factum esset de re, quæ sine principis licentia alienari non potest, legatum non ualere, nec deberi æstimationem, & in consi. 45. in 2. volum. Et dicas idem esse etiam in ijs, quæ sine consilio ciuitatis fieri non possunt. Socin. in consi. 62. col. 3. in 4. volum. nam impossibile & multū difficile æquiparantur. Feli. in c. accepimus, de fid. instrum. & ad prædicta accedat Panor. post Innoc. in c. super eo, de condit. appol. Aret. in consi. 143. colum. 6. & 9. Bald. in l. Gallus. §. instituens. ff. de liber. & posthum. ubi filius t potest institui sub conditione si legitimabitur. idem tenuit Alber. in l. libertus testamento. ff. de manumiss. testam. & in l. quod conditionis. ff. de donat. cau. mort. id quod declarabitur ex ijs, quæ paulō post subiiciam. Et ad regulam hanc uide omnino Barb. in repet. capituli Raynutius, dum agit, quot sint effectus substitutionum uulg. de testam. & Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariz, de consi. Limita tamen eam non procedere in ijs, quæ solita sunt à principe concedi, ut per Alex. hic, & per Dec. in l. ea quæ raro, in fin. ff. de regul. iur. Pro qua limitatione facit quia feudum t & emphyteosis si extinguuntur per deficientiam generationis, possunt descendentes petere, ut eis denuo concedantur, & nisi fiat, dicitur eis illata iniuria. Bar. in l. j. §. permittitur. ff. de acq. quot. & ætiu. Fulgos. in consi. 220. in fi. ubi præcisè loquitur in feudo. quamuis idem Fulgos. contrarium in feudo sentire uideatur in consi. 222. Vide tamen ad prædicta omnino Curt. in consi. 47. & in consi. 49. nu. 8. & Rom. in consi. 22. Sic etiam bona ecclesiæ solita in emphyteosim dari, sine requisitis solennitatibus in emphyteosim locari possunt. Alexan. in consi. 9. in 3. volum. & in consi. 5. colum. 4. in 5. volum. Subiungit postea Barto. de legato, rei, quæ non est in commercio communis, an debeatur æstimatio? vide Abb. in consi. 45. in 2. volu. & Maria. Soci. iuni. in consi. 51. in fi.
- 2
- 3

Summarium in l. cætera. §. hoc senatus. ff. de leg.j.

- 1 Domus appellatione an etiam porticus contineatur.

Bar. in l. cætera. §. hoc senatus. ff. de leg. 1.

- 1 BAR. in d. l. cætera. §. hoc senatus, agit, an appellatione t domus, etiam porticus cōtineatur. vide

vide Alex.in confi. 145.in 7.vol.ubi ait, non solum ecclesiam, sed etiam domum, & porticum reddere tutum delinquentem, qui ad dicta loca confugit. Et appellatione domus intelligi etiā de orto, docuit Bar.in l. pradijs. §. fi. ff. de leg. 3. & Maria. Socin. iuni.in confi. 61.num. 4. cum seq. & ibi.num. 7. inquit ad coniiciendum, an uendita domo etiam hortus uenditus esse intelligatur, hoc ex qualitate pretij declarandum esse. & in hac re uide omnino Alex.in confi. 204. in 6.vol.ubi ait, legata domo, & hortum & apothecam, & alia domui coniuncta contineri.

Summarium in d.l.cetera. §. sed si parauerit. ff. de leg. j.

1 *Destinata res an habeantur perinde ac si in illum usum essent conuersa.*

Bar.in d.l.cetera. §. sed si parauerit. ff. de leg. j.

1 BART. in ead.l. §. sed si parauerit, uerfi. oppo. quod res destinata, agit de rebus destinatis t an habeantur perinde ac si in illū usum essent conuersa. De hac re uide tex.in liij. §. quid ergo. ff. de contr. iud. tut. & Roma. in singul. 103. incip. Tu habes quod pecunia, cum ibi additis per Castill. Soc. in confi. 249. col. ante pen. & seq. in 1. vol. & latē Felin. in c. cum aded. nu. 3. de rescript. & omnino in re proposita uide Maria. Soc. iuni. in confi. 120. ubi multa dicit de hac destinatione, & non omittas tex. cum glo. in l. lex Iulia. ff. de fund. dot.

Summarium in l. seruum filij. §. si areæ. ff. de leg. j.

1 *Domus legata, si ad aream reducatur, nunquid debeat.*

Bar.in l. seruum filij. §. si areæ. ff. de leg. j.

1 BART. in d.l. seruum filij. §. si areæ, tradit, si domus t legata ad aream reducatur, nunquid debeat? uide omnino Soci. in l. si ex toto, in princip. qui tenet contra intellectum Bartoli ad * illum text. quamuis dicat esse "communem. & in hac materia de domo destructa, scias, si ex forma statuti domus esset destruenda, eam dirui non debere quando esset alteri obligata. Bar. Bal. & Ang. in l. j. ff. ad Syllan. Cæpol. in caut. 151. Item domus non potest destrui, neque detegi pro debito, etiam quod fisco debetur, ne urbis aspectus deformetur. Io. Bertach. in tracta. de gabellis, in 4. par. nu. 8.

Summarium in d.l. seruum filij. §. cum qui chirographum. ff. de leg. j.

1 *De contractibus, ad ultimas uoluntates ualidum est argumentum, ubi subest eadem ratio.*

Bar.in d.l. seruum filij. §. cum qui chirographum. ff. de leg. j.

1 BART. in ead.l. §. cum qui chirographum, ait, de contractibus t ad ultimas uoluntates ualidum esse argumentum ubi subest eadem ratio. uide trad. in l. pactum inter hæredem. ff. de pact. & istud intellige esse uerum quando apparet de identitate rationis; sed in dubio præsumitur maior esse ratio in ultima uoluntate, quam in contractu, ut per Alexan. in confi. 61. Super eo, in 1. vol. & de hac regula uide latē in l. que de legato, infra cod. titu. Item differentias inter contractus, & ultimas uoluntates, uide per Ias. in d.l. pactum inter hæredem.

Summarium in l. si cui legetur. ff. de leg. j.

1 *Annus an quando debeat esse completus.*

Bar.in l. si cui legetur. ff. de leg. j.

1 BAR. in d.l. si cui legetur, in princip. tradit, an & quando annus t debeat esse completus? uide Felin. remissiue in c. cum uigefimum, de offic. delega. Et an & quando annus inceptus pro completo habeatur, uide Firma. in tracta. de episcopo, in 31. quæst. primæ par. secundi libri. & Ias. in l. diuortio. nu. 7. ff. solu. matrimo. & Dec. in c. cum in cunctis, de electi. Et dum Bar. in fin. huius principij querit, si uenditur liber cum termino unius anni ad soluendum pretium, a quo tempore annus incipiat: uide Soci. in l. si in diem, in ultimo notab. ff. de cond. & demonstr.

Summarium in d.l. si cui legetur. §. hoc autem legatum. ff. de leg. j.

1 *Tempus certæ ætatis honorati, facit conditionem.*

De legatis primo.

Bar.in d.l. si cui legetur. §. hoc autem legatum. ff. de leg. j.

- 1 BAR. in ead. l. §. hoc autem legatum, ait, tempus t certe ætatis honorati facere conditionem. & in uersopp. de l. si ita scriptum, inquit, speciale esse fauore libertatis, vt non faciat conditionem. hoc idem sequitur Raph. Cuma. in consi. 127.

Summarium in d.l. si legetur. §. si Titio. ff. de leg. j.

- 1 Fideiussor, an possit esse testis pro debitore principali.

Bar.in d.l. si cui legetur. §. si Titio. ff. de leg. j.

- 1 BART. in eadem l. §. si Titio, querit, an fideiussor t possit esse testis pro debitore principali? Distingue ut per Specul. hoc in loco citatum, vbi Ioan. Andr. ait nunquam fideiussorem indistinctè esse posse testem pro principali. & hanc opinionem tenent hic Ang. & Imol. & Ant. de Butr. in c. in super, de testi. vbi uide etiam Feli.

Summarium in d.l. si cui legetur. §. meminisse. ff. de leg. j.

- 1 Damnatu, qui est uendere, non simpliciter ad factum tenetur.

Bar.in d.l. si cui legetur. §. meminisse. ff. de leg. j.

- 1 BART. in eadem l. §. meminisse, inquit, eum, qui damnatus t est uendere, non simpliciter ad factum teneri. vide Soci. in consi. 253. colu. 5. vers. circa tertium, in primo uolu. vbi uide tur uelle contrarium. Tu distingue inter contractus & ultimas uoluntates, vt per Areti. in consi. 6. qui subtiliter loquitur. & ex ista ratione infertur, eum, qui promisit uendere uel retrouendere, posse cogi, de qua re dubitandum puto; quoniam quòd aliquis uendere teneatur, est meri facti, quamuis secuta uenditione teneatur ad dandum, si est dñs. Soc. in consi. 174. col. 2. in 1. vol.

Summarium in l. si seruus. §. si hereditas. ff. de leg. j.

- 1 Nemo potest dicere sententiam latam pro se, fuisse malè prolatam.

Bar.in l. si seruus. §. si hereditatis. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d.l. si seruus. §. si hereditatis, in fi. inquit, neminem t posse dicere sententiam latam pro se, fuisse malè prolatam. vide quid per istum text. dicit Innoc. quem sequuntur Canonisti in c. quia plerique, de immun. eccles. & eum refert & limitat Roma in Ladmonendi, in fi. ff. de iureiur. de qua re agit Cæpol. in caule. 34. & præcedenti.

Summarium in d.l. si seruus. §. si numerus. ff. de leg. j.

- 1 Legatum obscurum declaratur ex coniecturis.

Bar.in d.l. si seruus. §. si numerus. ff. de leg. j.

- 1 BART. in ead. l. §. si numerus, inquit, legatum t obscurum declarari ex coniecturis, hac in lege expressis. & dum loquitur de consuetudine regionis, vide Soci. in consi. 247. col. 4. in 1. uol. Limita istam l. & istas coniecturas non habere locum nisi in legato nūmorum, alioqui uerò in alijs quantitatibus uini, olei, & similibus: quia tunc electio est heredis. l. cum certum. ff. de uin. rit. ole. leg. quem tex. ad hoc esse sing. inquit Roma. in sing. 206. incip. Quæro nunquid. & an ista l. locum habeat in contractibus? vide Bal. in l. pen. & §. mulier. ff. sol. matri. & in l. si. C. de fals. cau. adiect. Anan. in consi. 89. Et ad regulam hanc. l. uide Roma. in consi. 328. col. 3. Et dum subiungit Bar. de modo cognoscendi an aliquis cognoscat ut arbiter, an ut arbitrator? vide Card. Alexand. in c. 1. col. si de plus petit. & Areti. in consi. 153. & quæ posui in lucubrat. in titu. de arbitr.

Summarium in l. turpia. §. si Titia. ff. de leg. j.

- 1 Defectus conditionis inualidat legatum uitiat.

Bar.in l. turpia. §. si Titia. ff. de leg. j.

- 1 BAR. in l. turpia. §. si Titia, inquit, defectum conditionis t inualidat legatum non uitiare. pro declaratione & limitatione huius rei, vide Paul. de Cast. in consi. 88. & Feli. in c. t. col. 1. de cōst.

Summarium in d.l. turpia. §. si pars. ff. de leg. j.

- 1 Nominatim relinquere quid sit.

I BART. in eadem l. s. si pars, tradit, quid sit relinquere & nominatim. vide Paul. de Castr. & Alexand. in l. j. C. de impube. & doct. in l. ij. ff. de liber. & posthum. & Bart. in l. siue à certis. ff. de duob. re. An autem quando aliquid fieri debet nominatim, sufficiat si id fiat per æquipol-
lens? argumenta pro parte negativa uide apud Curt. in confi. 49. nu. 1. 3. cum sequ. argumenta
uero pro parte affirmatiua uide in d. confi. nu. 67.

7 *Prescriptioni an renunciari possit.*

* Bar.in eadem l.col.2. verſ. querit Dyn.agir, an teſtator ꝑ tutori poſſit remittere confectionem inuentarij? in hac re communis uidetur eſſe conſuſio, hoc fieri non poſſe, per rationem huius.l. & ita conſuluerunt Paul.de Caſtr.& Alc.x. quos refert & ſequitur Mari. Soci. iuni.in conſilio 115.num.1 ſ.cum ſequ. vbi ita concludit, maximè quando iſta omiſſio inuentarij nocere poſſet hæredi, alioqui uerò ſi ei prodeſſet, ne ſecreta patrimoniij pandantur; vt per Salic.poſt Mari. Sillan.l.ſin. C. arbit. tut. & ibi in diſto conſilio Mari. tradit etiam proculdubio teſtatorum uxori uſufructuariæ inuentarij confectionem remittere non poſſe. & ad prædicta facit, nam tutor non obſtante liberatione ei facta à teſtatore, cogi poterit ad reddendam rationem

De legatis primo.

administrationis, Et ad quæstionem hic propositam per Barto. vide Areti. in consi. 22. Berta, in 2. col. Angel. in consi. 138. Reuocatur in dubium, in fin. Alexand. in d.l. si. C. arbitr. tut. & l. as. in l. cum necessitatem. C. de fideicom. & ad rem faciunt trad. per Soci. in consi. 51. in 3. uolu. quem uide omnino.

- 6 Bar. in ead. colu. vers. quærit item, tradit an pacto fieri possit, ut à sententia arbitri liceat appellare. vide omnino Barb. in consi. 51. col. 7. cum tribus seq. & quæ posui ad Bar. in lex commissio. ff. de arbit.

- 7 Bar. in eadem l. col. 4. quærit an præscriptioni renunciari possit? vide Raph. Cuma. in consilio 90. Soci. in consi. 86. col. si. in 1. vol. ubi ait, præscriptioni neque tacite neque expresse renunciari posse. vide in hac re Alex. in consi. 170. ubi ait, non intelligi renunciatum præscriptioni per uerba generalia. & de hac quæst. agit Feli. latè in rubr. de præscript. Attende tamen in hac materia, quoniam præscriptioni renunciatum uidetur ab eo, qui promisit se perpetuò ratu & firmum habiturum dictum contractum, & ei se nulla ratione uel causa esse contrauenturum, ut per Capol. in caut. 68. & omnino in caut. 75. Tamen cogita, si hoc esset uerum, semper renunciatum esset præscriptioni; quia ferè in omnibus instrumentis hæc uerba poni consueuerunt.

Summarium in l. si legati. ff. de leg. j.

- 1 *Stipulatio fugitiuum non esse, interponitur super legato.*

Bar. in l. si legati. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d. l. si legati, in secunda lectura, inquit, stipulationem, et fugitiuum non esse, interponi super legato, & cum sit accessoria debere intelligi secundum naturam legati, quæ est ut res legata præstetur talis qualis est. hoc igitur modo stipulatio nihil operabitur, ita infert l. as. in rubrica. ff. de uerb. obliga. nisi dicas saltem haberi actionem ex stipulatu. Attende tamen, quia uidetur omni ratione carere, ut quis stipuletur seruum fugitiuum non esse, & ista stipulatio non operetur, quin dici possit fugitiuus, si erat, cum expresse contrarium sit conuentum.

Summarium in l. si res obligata. ff. de leg. j.

- 1 *Heres cogitur luere rem legatam, tribus casibus.*

- 2 *Scientia presumitur in facto proprio, nisi sit factum antiquum.*

Bar. in l. si res obligata. ff. de leg. j.

- 1 BART. in l. si res obligata, ait, hæredem et cogi luere rem legatam in tribus casibus, & illis modis, qui in hac l. exprimuntur. Quid autem si testator legauit rem quam pignora uerat ludæo, quæ postea reperitur deperdita, an hæres teneatur ad pretium? vide Angel. in consilio 246. Nicolaus, in fi. vide etiam ad materiam huius l. l. as. & alios in l. iij. C. de lega. & in l. prædita. C. de fideicom.

- 2 Bart. in eadem l. vers. hoc quod dicit, inquit, scientiam et præsumi in facto proprio, nisi sit factum antiquum. Adde hoc idem esse etiam quando factum est implicitum uel inuolutum, quoniam etsi sit de recenti, nihilominus admittitur ignorantia: ita Francisc. Curt. in tract. positionum, nu. 21. Item limita istam regulam non habere locum, quando aliquis tractat de damno uitando, quia eo etiam in casu ignorantia in facto proprio excusat. tex. est not. in l. sed si me putem. ff. de cond. indeb. in l. non fatetur. ff. de confels. tradit Soci. in consi. 25. col. 3. in 4. uolu. & hoc modo uidetur procedere etiam hoc quod dicit Bar. de facto antiquo. nam idem Bar. in l. qui fundum. §. seruus meus. ff. de usucap. sing. uoluit per illum tex. hoc tantum procedere quod ad damnum uitandum, & alia ad hanc materiam pertinentia uide per Bar. in l. quanquam, aliàs si fideiussores. ff. ad Velleian.

Summarium in l. sumptus. ff. de leg. j.

- 1 *Expensa facta in re legata, an & quomodo deducatur.*

Bar. in l. sumptus. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d. l. sumptus, tractat de expensis et factis in re legata, an & quomodo deducantur? vide aliquid per Raph. Cuma. in consi. 16. in fi. ubi loquitur de fideicommissio, an hæreditas restitui

restitui debeat post mortem, quia hæres remittit expensas factas in re hæreditaria, distinguendo ut ibi per eum, quem uideas etiam in consi. seq.

Summarium in l. si ita. §. illi si uolet. ff. de leg. j.

1. *Expressio eius, quod tacite inest, nihil operatur.*
2. *Legatum factum alicui sub conditione, si uolet, est conditionale, et ei non debetur, nisi prius suam uoluntatem declaret.*

Bar. in l. si ita. §. illi si uolet. ff. de leg. j.

1. **BART.** in d. l. si ita. §. illi si uolet, ait, expressionem t. eius quod tacite inest, nihil operari. sed contra hoc uidentur esse trad. per Felin. in c. 2. in princip. de spons. ubi ex multis concludit conditionem subintellectam non reddere actum conditionalem, alioqui uero si est expressa;
2. igitur expressio eius quod inerat, multum operatur. Et dum Bar. postea inquit, legatum t. factum alicui sub conditione, si uolet, esse conditionale, & ei non deberi nisi prius suam uoluntatem declaret. Ex hoc inferitur, legatum hoc non transmitti ad hæredes, si decederet ante declaratam huiusmodi uoluntatem. ita Angel. in consi. 293. quid si iste legatarius procuratorem constitueret ad exequendum hoc legatum, an ex hoc eliciatur declaratio suæ uoluntatis? Raph. Cuma. in consi. 120. Ser Petrus condidit testamentum, inquit hoc modo purificatam esse conditionem. Quid si testator grauât hæredem ut restituat hæreditatem cum uolet? Dicamus eum intelligi esse grauatum post mortem. tex. est singu. in l. uxorem. §. Sczuola. ff. de leg. 3. quem extulit Roma. in singularibus suis. Et in hac re attende differentiam, quæ est an testator grauât hæredem, si uolet, & cum uolet; quia in primo casu legatum non ualet, quia confertur in uoluntatem debitoris; alioqui uero in alio casu, per tex. in d. §. Sczuola, & Bar. in l. j. col. 2. in 2. quæst. ff. de leg. 2. quem omnino uide in hac materia quomodo legatum conferri possit in alterius uoluntatem. Adde per istum tex. dici ualere promissionem, quicquid uolueris tu stipulator. Alex. in l. ita stipulatus, col. 2. & ibi las. col. 2. ff. de uerb. oblig.

Summarium in l. seruus. ff. de leg. j.

1. *Procurator alicuius si esset condemnatus ad mortem, differenda est executio huius sententia si dominus uult, ut is ei rationes reddat.*
2. *Condemnatus, si ad patibulum duceretur, & Cardinali obuius fiat, qui eum, aut ueste, aut pileo suo teget, statim esse liberandus.*
3. *Consuetudo, qua delinquendi occasionem prabet, inualida est.*
4. *Condemnatus, si ad sacerdotem Eucharistiam gestantem confugeret, propterea non absolueretur.*
5. *Ea, quæ de raro eueniunt, non considerantur.*
6. *Dispositio, quæ ab uno capite odium, & ab altero fauorem continet, uel odiosa, uel fauorabilis, attendenda principali statuente intentione iudicari debet.*
7. *Lex, & consuetudo paribus passibus ambulant.*
8. *Cardinales collaterales sunt, & pars corporis summi Pontificis.*
9. *Papa statutum dicitur esse ab uniuersali ecclesia constitutum.*
10. *Propter unumquodque tale, & illud magis.*

Bar. in l. seruus. ff. de leg. j.

1. **BART.** in d. l. seruus, ex mente Dyn. decidit, si procurator t. alicuius esset condemnatus ad mortem, differendam esse executionem huius sententiæ, si dominus uult, ut is ei rationes reddat. & ista decisio uidetur communis. Et quamuis Ang. in l. seruus legatus. §. seruus qui in negotio, infra eod. dicat hoc non seruari de consuetudine, tamen Felin. in c. quærenti, de offic. deleg. eam sequitur, & ibi ponit alios undecim casus, in quibus uel differtur, uel aufertur mors condemnato, ut ibi uidere est. Et quæ cautela possit liberari damnatus ad mortem, uide Thom. Ferrat. in cautel. 23. Et quoniam inter casus præmemoratos illud affertur, scilicet, si condemnatus t. ad patibulum duceretur, & Cardinali obuius fiat, qui eum aut ueste aut pileo suo teget, eum statim esse liberandum ex probata quadam & uetustissima consuetudine, & nonnulli contrarij senserunt, lubet tē hanc illotis, ut ita dixerim, manibus non pertransire. Huius igitur

- sententia, ut liberari debeant, fuerunt Alber. Bal. Paul. de Castr. Salic. & alij in l. addictos. C. de appell. C. pol. in cautel. 2. Marti. Laudem. in primo tract. de Card. quaest. 6. & in 11. quaest. 47. Bald. in suo repertorio, in vet. principium, circa finem. Feli. in d. c. quaerenti, de offic. deleg. l. 1. in l. j. c. ne lice. potent. & Hippolyt. de Marf. in singul. 273. Aduersus conclusionem hanc infurgit Anto. Corfet. in singul. suis in uerbo, Cardinalis, mouetur primò, quia consuetudo, & quæ delinquendi occasionem præbet, inualida est. argum. l. conuenite. ff. de pact. dotal. sed consuetudo hæc secundum eum delictis aditum patefaceret; quia per eam homines ad delinquendum audaciores fierent, ergo &c. Secundò ait, maleficia impunita pertransiri non debere. lita vulneratus. ff. ad leg. Aquil. Tertiò adducit, corpus Christi huiusmodi priuilegio non fungi, quia si condemnatus & ad sacerdotem eucharistiam gestantem confugeret, propterea non absolueretur, secundum glo. in cap. quaesitum. 1. 3. quaest. 2. ad quem secundum eum uidetur accedere Roma. in singul. 335. si igitur hæc specialis prærogatiua sanctissimo Christi corpori non attributa est, igitur longè minus Cardinalibus est cōcedenda. * Crebrior autem sapientum sententia contrariam partem approban; ad quam accedo. Ad obiecta respondeo: & primò. Argumentum illud, consuetudinem scilicet hanc utpotè malam reiiciendam esse, tribus modis expugnat. Primo enim consuetudinem hanc delinquendi occasionem præbere non concedo, & consequenter assumptum nego, uidelicet ob id homines audaciores fieri: quia cum is absoluedi modus petrarò contingat, dico hominum mentem iuris interpretatione ad ea, quæ rarò, uel nunquam contingere consueuerunt, porrigi non debere: quia non creditur, quemquam ea, & quæ rarò eueniunt considerare. text. est de hoc not. in c. coram, de off. deleg. quem in proposito Soci. adducit. in consi. 1. 26. col. 2. in 3. volu. ab re quoque non esse arbitror, ea, quæ de iure speciali contingunt, ab hominum opinione aliena existimari. l. quia. §. si. ff. de fideicommiss. libet. Secundo respondeo, etiam si à memorata consuetudine delinquendi occasio nasceretur, eam tamen propterea reprehensione dignam non esse: sed rationi consonam censi, cum principaliter ad fauorem Cardinalium ob eorum scilicet amplissimam dignitatem accepta sit, quo fit, ut priuilegium hoc, attenta primordiali ipsius institutione bonum omnino iudicandum sit, licet cōsequenter ex eo delinquendi causa progigneretur: quod tamen haud concedimus. hoc probatur ex ijs, quæ * communiter à scriptoribus prodita sunt in l. qui exceptionem. ff. de condi. indeb. ubi uolunt dispositionem illam, & quæ ab uno capite odium, & ab altero fauorem continet, uel odiosam, uel fauorabilem attenta principali statuentium intentione iudicari. ex hoc ibi inferentes, Velleianum fauorabile esse, licet in consequentiam odium contrahentium cum mulieribus contineat, & econtrà Macedonianum odiosum esse, etiam si consequenter filius familiæ fauorem præbeat. & sic in eo conueniunt ibi sapientes quancunque dispositionem à fine ad quem principaliter dirigatur, gubernari, non autem à fine, ad quem secundariò eam deduci possibile sit. & hoc modo limitatur d. l. conuenire, ut procedat solummodò, quando delinquendi occasio directè, non autem per indirectum concederetur, ut hic. ita Ang. in q. incip. Nobilis quidam genere. sequitur Alex. in consi. 2. colu. 9. ver. non obst. septimum argu. in 1. vol. l. 1. in l. nemo potest. in 2. lect. col. 5. de leg. 1. Dec. in consilio 271. in fi. & istudmet in simili. q. uoluit Io. de Ana. in c. 1. colu. 3. de malef. ita igitur & nos in proposito dicamus, istam cōsuetudinem, quæ in fauorem Cardinalium, & ad honorem Dei, qui in ministris suis honoratur, principaliter emanauit, bonam censi. sicut uidemus & confugientes ad ecclesiam tutos esse, toto tit. de immun. eccl. & toto tit. de his qui ad eccles. confug. & d. dispositionem bonam, & fauorabilem nuncupari, ut per doct. in c. inter alia, de imm. eccl. & tamè in illo casu dici posset, illud quod & hic cōsideratur, uidelicet dispositionem illam, & malam, & delictis uia aperientem, non probandam esse. Immo fortius in isto casu ista ratio locum haberet; quia condemnatus ad ecclesiam longè facilius confugere posset, quarum copia ubiq; magna est, quàm in Cardinalis incidere, quod rarissimè cōtingere consueuit, ut notum est. sed hoc legislatores non curarunt, quia leges id disponentes in dei reuerentiam principaliter edixit fuerunt. quod quidè & in casu nostro, de occurru Cardinalis concludendum arbitror, cum legem, & consuetudinem paribus

paribus passibus ambulare, non incogniti iuris sit. l. de quibus, cum concord. ff. de legi. & ideo
 iure concludendum puto, si huiusmodi priuilegium debetur non solum ecclesie materiali, ve-
 rum etiam eliciturque parti, uel loco, qui ei coheret, ut est domus, & porticus, & huiusmodi
 genus alia, ut uidere est apud Alex. in consi. 165. in 7. vol. multo magis hoc priuilegium esse Car-
 8 dinalibus concedendum, qui, ut habetur in c. felices, de pen. in 6. sunt collaterales, & pars cor-
 poris summi Pontificis, in quo uera, & uniuersalis Ecclesia, quae est collectio fidelium. c. eccle-
 sia, de consecr. dist. 1. repta sentatur. Papam enim illius imaginem exhibere docuit text.
 cum glo. in c. a recta. 24. quaest. 1. & in c. quodcunque ead. cau. & quaest. & in c. scire debes. 7. q.
 9 1. & propterea id quod statutum est a Papa, dicitur esse ab uniuersali Ecclesia constitutum,
 c. pia. cum glo. de except. in sexto. Hinc B. Thom. in 2. secunda quaest. 1. articulo 2. in solutio-
 ne ultimi argumenti ait, authenticat uniuersalis ecclesiae in Romano Pontifice residere. Et praedi-
 cta conclusio confirmatur: nam, ut inquit Trebatius iureconsultus, eum, qui tetigit aurem
 hominis, totum hominem tetigisse uideri. l. vulgaris. ff. de fur. c. vulgaris est quaestio, de conse-
 cra. dist. 1. ubi glo. ex hoc inferit, iniuriam illatam clerico, ipsi capitulo illatam esse censeri. ve-
 rum si hoc argumentum in penalibus, & odiosis colligi solet, ut ibi ait gl. & habetur in d. cap.
 quisquis, de pen. in sexto: multo magis in proposita re colligi posset, in qua de fauore priuile-
 gij Cardinalium, & de liberanda uita hominis ageretur, & concludi, cum ipsi Cardinales sint
 pars corporis Romani Pontificis, hoc eis priuilegium magis deberi, quam debeat parti ali-
 cui coherenti ecclesiae materiali, ut est domus, & porticus. auth. multo magis. C. de episcop. &
 cleric. Non urget illud quod secundo loco adducebatur, delicta. Simplicitate esse non oportere:
 quia respondeo, id uniuersaliter uerum esse, secus autem ubi contrarium a iure, uel a consuetu-
 dine constitutum est. l. Gracchus. C. de adulte. praecipue quando talis dispositio iusta ratione
 originem trahit, ut hic, per ea, quae superius adducta fuere. Praeterea dico non esse inconue-
 niens si ob excellentiam tantorum patrum leges quandoque transgredierentur, ut probatur in
 l. ad bestias. ff. de pen. quia quidem lex in fortioribus terminis facit; quia sit ibi legis transgres-
 sio ob illius, qui delinquit, excellentiam, & sic ad fauorem illius, cui scelus a se perpetratum re-
 luctatur, hic autem fieret ob Dei reuerentiam, & Cardinalium, ad quorum fauorem nil impedit
 a legum dispositione recedere, ut diximus, ergo & cetera. Postremo non aduersatur, Eucharistiam
 eo priuilegio non gaudere: quia respondeo, si de condemnato corpus Christi sumenteloqui-
 mur, id uerum esse: & ideo damnatus eo casu non liberatur; quia sacratissimum illud corpus
 pro cibo animae, non corporis fuit susceptum, merito non corpus, sed animam liberat, licet is co-
 die ob tanti reuerentiam sacramenti iure interfici non possit, teste Arch. in d. c. quaesitum. Si ue-
 ro de damnato loquimur, qui ad sacerdotem eucharistiam ferentem confugiat, ut positum est,
 respondeo, eum statim liberandum esse, falsumque esse Corset. collectionem: nam contraria opi-
 nio a plurimis comprobatur. Arch. enim in d. c. quaesitum, qui gl. illam reprobatur, & adhaeret Host.
 in c. sane, de celeb. missae, ecclesiam illum usque ad sanguinis effusionem tueri debere. ad eumque
 * doct. c. coiter accesserunt, in d. c. sane. idem uoluit Host. in sum. de immu. eccl. col. 7. & 8. &
 Card. in clem. 1. §. in institutione, de reliq. & uenet. sanct. & Imol. in clem. 1. de pen. & remis.
 nec contrarium ait Rom. in d. singu. immo affirmat in consulendo se Archidiaconi sententiam
 sequuturum. idem & Corset. in uoce, priuilegium, testatur est, scilicet, Rom. in facti contingen-
 tia gl. illam sequi noluisse, sed potius Archid. adhaxisse in d. c. quaesitum. & profecto cotra-
 rium dicere nefas esse arbitror, ob tanti reuerentiam sacramenti, ut etiam dixit Card. in d. clem. Hoc
 autem antelati auctores consentaneum esse perhibent exemplo mulieris illius sanguinis fluxum
 patientis, quae intra se dicebat, si tantummodo nestimentum eius tetigero, salua ero. cui Domi-
 nus respondit: Confide filia, & statim liberata fuit. Mat. 9. Praeterea hoc ratione suadet: nam
 10 propter quod est unumquodque tale, & illud magis, auth. multo magis. C. de episc. & cleric. cu
 similes ecclesiae ob Dei reuerentiam hoc priuilegium habere nouimus, ut praedictum est, igitur
 tot longe magis admittendum est, Deum ipsum huiusmodi priuilegio gaudere, cuius intuitu id
 ecclesijs fuit indultum, conclusum igitur est cõi opinioni inherere do, Cardinales hoc priuilegio
 P 4 gaudere.

De legatis primo.

gaudere. Limita tamen hoc locum non habere in crimine falsi secundum Barba. in tracta. de præst. Card. in 9. q. 1. par. per l. Lucius. ff. ad Turpil. sequitur Hippol. de Marf. in rub. de falsi. col. 3. & de notabili decisione. d. l. Lucius, videti poterunt not. per Petr. de Anch. in rep. c. 1. de consuet. & Feli. in c. inter dilectos. de fide instr. idem crederem in scō lase maiestatis, per Lquisquis. C. ad legem Iul. maiest. hoc ipsum, & fortius in heretico ob criminis atrocitatem locum habere arbitrarer; nqm hi omni penitus defensione carent. & quicunque, de heret. in 6.

Summarium in l. seruo legato. ff. de leg. j.

- 1 *Legatum factum seruo, quomodo debeatur.*

Bar. in l. seruo legato. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d. l. seruo legato, agit de legato t factio seruo legato, & quomodo debeatur. vide
* Alex. in l. si tibi. §. cum seruus, infra eod. vbi dicitur communem opinionem esse contra Bar. hic.

Summarium in d. l. serui legato. §. si testator. ff. de leg. j.

- 1 *Astio oritur ex statutis, ad fauorem eorum, quorum interest.*

Bar. in d. l. seruo legato. §. si testator. ff. de leg. j.

- 1 BAR. in eadem l. §. si testator, inquit, ex statutis t actionem oriri ad fauorem eorum, quorum interest. Adde Soci. in consi. 5. & in consi. 84. in 1. vol. & Paul. de Castr. in consi. 237. Licet supra dictum sit.

Summarium in l. si domus. ff. de leg. j.

- 1 *Legatum incertum rei, quæ habet fines factio hominis, valet si in patrimonio reperitur.*

Bar. in l. si domus. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d. l. si domus, ait, legatum t incertum rei, quæ habet fines factio hominis, ualere si in patrimonio reperitur. deinde opponit dicens, electionem esse legatarij, & reliqua, vt ibi per eum. vide Panor. in c. pastoralis. §. quoniam autem, in princ. de rescrip.

Summarium in d. l. si domus. §. de cuius electione. ff. de leg. j.

- 1 *Legata re cuius, an & quando & quomodo agi possit.*

Bar. in d. l. si domus. §. de cuius electione. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d. l. §. de cuius electione, tradit, re legata t cuius, an & quando & quomodo agi possit. vide in hac materia Alexand. in l. ij. ff. solu. matrim. & doct. in c. si. de empt. & uend. Et dum Bart. in vers. & hoc est nerum, distinguit, vtrum res cuius in totum, an pro parte, vide l. si. in l. si res. col. 1. supra eodem titu. postea ex ijs, quæ Bart. subiungit, sentit regulam, quod quis non censetur legare nisi ius, quod habet in re, non procedere quando ius deficiens testatori esset tale, propter quod res posset auocari in totum; quia isto casu presumitur etiam ius non uum legare uoluisse, atque ita heredem grauare ad redimendum. sed ista opinio est contra
* communem omnium sententiam in l. serui electione. §. fin. supra eodem titu. & in l. vxor. C. de lega. vbi habetur, regulam hanc locum habere etiam si legatum redderetur inane, vt dixi ad Bar. in d. l. serui electione. §. fi.

Summarium in d. l. si domus. §. in pecunia legata. ff. de leg. j.

- 1 *Litis contestatio non fit per confessionem.*

Bar. in d. l. si domus. §. in pecunia legata. ff. de leg. j.

- 1 BART. in eadem l. §. in pecunia legata, in secundo notab. inquit, per confessionem t non fieri litis contestationem. vide Abb. & Feli. in c. unico, de lit. contest. Bald. in l. si reus. ff. de procurat. Card. in clemen. sepe, de verbo. significa. quæst. 26. & in c. dudum. 2. de elect. vbi Abb. Et ex quibus fiat litis contestatio, vide apud Specul. in titu. de litis contestatione, per Bar. in l. j. C. de litis contestatione, per Feli. in d. c. 1. eodem titu. Soci. in consi. 47. in 4. volu. Alex. in consilio 179. in lib. primi & secundi volu. Dec. in consi. 302. Et in causa criminali lis contestatur per responsum a reo factam ad interrogationem iudicis etiam absente accusatore. Areti. in consi. 8. citat Bar. sing. in l. is qui reus. ff. de public. iudic.

Summarium in d.l. si domus. §. si fundus. ff. de leg. j.

1 *Legatum fieri potest ab eo, qui habet dominium utile, ei qui habet dominium directum.*

Bar. in d.l. si domus. §. si fundus. ff. de leg. j.

1 **BART.** in ead. l. §. si fundus, ait, ei, qui habet dominium t directum legari posse ab eo, qui habet utile. vide Soc. in l. legata. ff. de cond. & demonst.

Summarium in l. si quis legauerit. ff. de leg. j.

1 *Vendens fundum, excepto iure coloni, qui medietatem fructuum habere debet, & nullus reperitur colonus, omnes fructus debentur emptori, nisi etiam ipse sciuisse nullum colonum ibi adesse.*

Bar. in l. si quis legauerit. ff. de leg. j.

1 **BART.** in d.l. si quis legauerit, querit, quid si uendo fundum t excepto iure coloni, qui medietatem fructuum habere debet, & nullus reperitur colonus t aitque omnes fructus deberi emptori, nisi ipse sciuisse nullum colonum ibi adesse. vide Alex. in consi. 173. Visis, & accurate ponderatis, col. 3. in libro primi & secundi uol. & in consi. 156. eod. vol. & Felin. in c. inter monasterium, col. 2. de re iud. & Pau. de Cast. in conf. 148. Super secundo, col. fi.

Summarium in l. licet. ff. de leg. j.

1 *Relicta ab intestato, uidentur repetita a substituto uulgariter nisi aliud ex coniecturis appareat.*

2 *Statutum si probationem exigit per instrumentum, an probatio per iuris presumptionem sufficeret.*

3 *Iuris presumptio non sufficit in qualitate requisita a statuto, sed specialis probatio exigitur.*

4 *Relicta ab uno succedente ab intestato, an debeantur in sequenti gradu.*

Bar. in l. licet. ff. de leg. j.

1 **BART.** in d.l. licet, sic ait in summa. Relicta ab intestato t uidentur repetita a substituto uulgariter, nisi aliud ex coniecturis appareat. circa hoc, ex quo colligitur, presumptiones legum dici esse liquidissimas probationes, vide Soc. in consi. 26. colu. 6. in 1. volu. Dec. in consi. 222. Et ideo si in aliquo casu requiritur liquida probatio, sufficit probatio per iuris presumptionem, ut per Felin. c. prudentiam, col. pen. de offic. deleg. Immo si statutum t exigeret probationem per instrumentum, hæc presumptio sufficeret, secundum Ias. in consi. 25. in 1. volu. citat Bal. & ad rem hanc uide Ana. in consi. 49. incip. Dubium, pro quo facit tex. in c. 1. de cleri. non resid. Feli. quoque in rubrica de probat. tradit in col. 2. an in statuto sufficiat iuris presumptio, an uero probatio exigatur t & quamuis ex prædictis constet iuris presumptionem sufficere, tamen contrarium uoluit Cæpol. in consi. 57. ubi ait in qualitate a statuto t requisita non sufficere iuris presumptionem, sed specialem probationem exigi. idem tenet Mari. Soc. iuni. in consi. 6. cum subscript. ibi seq. & ideo si statuto cautum esset, in aliquo casu testes esse debere bonæ conditionis & famæ, non sufficit illa generalis coniectura legum, quemlibet bonum esse censeret, sed ista qualitas est probanda in specie. Alex. in consi. 82. in 1. vol. ubi citat Ang. in l. diē. ff. quemadm. testa. aperi. accedat Dec. in consi. 321.

4 **Bar.** in ead. l. versi. opp. infrā tit. 2. in l. j. querit, an relictā t ab uno succedente ab intestato, debeantur in sequenti gradu t sed aduerte quoniam ibi Bar. præsupponit relictā esse factā nominatim, & ideo non est contraria illa. l. quia idem est in casu præcedenti, ut per Bar. in antecedenti oppos. vide Ang. in consi. 325. Maritus.

Bar. postea subiungit de substituto pupillariter, & distinguit ut hic per eum. vide solennem quæst. Bar. in l. Titia. §. si. infrā tit. 2. de qua habetur per Ias. in l. & si contra. ff. de uulg. & pupill. adde tex. not. in l. j. ff. de fideicommiss. liber. quem extollit Aret. in l. pe. col. pe. ff. eod. tit.

Summarium in l. si sic legatum. ff. de leg. j.

1 *Legatum ualet si in arbitrium hæredis tanquam boni uiri conferatur.*

Bar. in l. si sic legatum. ff. de leg. j.

1 **BART.** in d.l. si sic legatum, inquit in summa. Legatum t ualere, si in arbitrium hæredis tanquam boni uiri conferatur. Dicas tamen non ualere stipulationem collatam in arbitrium promittentis. l. stipulatio non ualet, & ibi Paul. de Cast. ff. de uerb. oblig. & de hac re uide Feli. in c. 1. col. 14. de cost. Et animaduerte quoniam in contractibus uerbum, uolo, & sic dispositio collat.

De legatis primo.

lata in liberam uoluntatem reducit ad arbitrium boni viri, & ideo ualeat. vide Ias. in l. centesimis. §. si. col. 3. ff. de uerb. oblig. & de huiusmodi uerbis multa possunt aggregari, quæ omittio, quoniam alibi dicta sunt in præcedentibus lucubra.

Summarium in d.l. si sic legatum. §. si mihi. ff. de leg. j.

- 1 *Conditio non est propriè de præterito, uel de præsentis.*
- 2 *Concessio facta à comite cuidam ecclesie de iure, quod habet in tali loco, nihil operatur, nisi de iure concedentis appareat.*

Bar. in d.l. si sic legatum. §. si mihi. ff. de leg. j.

- 1 *Bar. in ead. l. §. si mihi, tradit, conditionem t non esse propriè de præterito uel de præsentis. De hac re uide Ias. in l. Stichum qui meus erit, supra eod. tit. Et dum subiicit Bar. de eo, qui legat quod debet Titius, uide Bar. in l. huiusmodi. ff. de uerb. oblig. ubi tradit, an legatum ualeat de eo quod debet Titius, cum debitor esse desierit.*
- 2 *Bar. in eod. §. in fi. ait, concessionem t factam à comite cuidam ecclesie de iure, quod habebat in tali loco, nihil operari nisi de iure concedentis appareat. uide Aret. in cons. 76. Diligenter uis, col. 3. & in cons. 4. ubi declarat, & extendit istam decisionem, & regulam huius tex. & Alex. in l. locus. ff. de acquir. poss. & de hac Bartoli decisione uide aliquid apud Felin. in e. quantum. col. 8. de præscript.*

Summarium in d.l. si sic legatum. §. si quis ita. ff. de leg. j.

- 1 *Minor si cessit actionem, quam habebat alternativè ad fundum, uel ad centum, in potestate debitoris est ut cessio ualeat, & non.*

Bar. in d.l. si sic legatum. §. si quis ita. ff. de leg. j.

- 1 *Bart. in ead. l. §. si quis ita, in fi. inquit, si minor t cessit actionem, quam habebat alternativè ad fundum, uel ad centum, in potestate debitoris esse ut cessio ualeat, & non: quia, si soluit fundum, cessio non ualeat tanquam facta de re immobili, quam minor alienare non potest; alioqui uerò si soluit centum. uide Alex. in cons. 125. Visis & consideratis, in fi. in 1. volubi sequitur hoc Bartoli documentum.*

Summarium in l. si fundum. §. si libertus. ff. de leg. j.

- 1 *Testator si legat certas res uxori, quas æstimauit 200. si ualent plus, non potest hæres detrabere neque si ualent minus, potest cogi ad supplementum, quia æstimatio nihil operatur.*

Bar. in l. si fundum. §. si libertus. ff. de leg. j.

- 1 *Bar. in l. si fundum. §. si libertus, in fi. inquit, si testator t legat certas res uxori, quas æstimauit. 200. si ualent plus, non potest hæres detrabere, neque si ualeat minus, potest cogi ad supplementum; quia æstimatio nihil operatur. Tu uerò quoddam æstimatio testatoris nihil operetur, neque probet ualorem hæreditatis uel legati, uide omnino apud Paul. de Cast. in cons. 177. in 1. vol. ubi subtiliter disputat.*

Summarium in d.l. si fundum. §. si paterfam. ff. de leg. j.

- 1 *Repetitio facta à substituto impuberis, habet locum si legata non ceperunt deberi ab instituto.*

Bar. in d.l. si fundum. §. si paterfam. ff. de leg. j.

- 1 *Bart. in d.l. §. si paterfamiliæ, inquit, repetitionem factam à substituto impuberis, habere locum si legata non ceperunt deberi ab instituto. Hic opportunè se te offert quæstio illa, quam ponit Bar. in l. Titia. §. si. ff. de leg. 3. & quæ examinat Ias. in l. & si contra. ff. de vulg. & pup.*

Bar. in l. huiusmodi. §. si Sempronius. ff. de leg. j.

Bart. in d.l. huiusmodi. §. si Sempronius, tradit de duabus causis lucratius ex persona duorum prouenientibus, qui habentur loco unius. sed contra ea, quæ inquit Bar. urget tex. in l. Mauius, in princ. ff. de leg. 2. in ratione & in decisione. de quare uide Ias. in l. plenè. §. si eadem, col. antep. infra eod. tit.

Summarium in l. huiusmodi. §. qui scriuum. ff. de leg. j.

- 1 *Emens rem sibi legatam, consequi debet rem & pretium.*

Bar.

Bar. in d. l. huiusmodi. §. qui seruum. ff. de leg. j.

1 **BART.** in ead. l. §. qui seruum, inquit in summa: si quis emit rem sibi legatam, consequi debere rem & pretium. & dum pro solutione primæ oppositionis ait, hoc legatum fuisse factum sub conditione, uel in diem, aduerte: quia idem Bar. in l. qui Romæ. §. duo fratres, col. pen. ff. de verb. oblig. tenet, legatum hic fuisse purum. & ad argumentum Bartoli responde ut per Ias. in l. planè. §. quod si rem, supra cod. titulo. & in cod. §. duo fratres, ait Barto. legatarium in hoc. §. ab hærede emissæ.

Summarium in d. l. huiusmodi. §. cum pater. ff. de leg. j.

- 1 **Pater si promittitur totum, & postea legat, uidetur legare animo compensandi.**
- 2 **Legatum si est factum à debitore uoluntario, nulla fit compensatio.**
- 3 **Dispositio quelibet, quamuis facta hominis inducatur, tamen si immediate à lege inducitur, dicitur dispositio legis.**
- 4 **Qualitas iuris iam formati, & in esse deducti, amplius non immutatur.**
- 5 **Frater legando sorori, cui in bonis paternis supplementum legitime debebatur, præsumitur legasse animo compensandi.**
- 6 **Pater qui primo dotauit tradendo, & postea legauit, utrum affirmatio debeatur, an non.**

Bar. in d. l. huiusmodi. §. cum pater. ff. de leg. j.

- 1 **BART.** in ead. l. §. cum pater, sic ait in summa: si pater t. promittit dotem, & postea legat, uidetur legare animo compensandi. vide Ana. in consi. 18. & in consi. 20. incip. Testator legauit. Ratio autem quare censetur legare animo compensandi, ea est, quia pater promittit dotē coactus à lege, quæ uult patrem teneat ad dotandam filiam. l. qui liberos. ff. de rit. nupt. & l. pe. C. de dot. promiss. & ideo cum sit debitor necessarius inspecta origine ipsius obligationis, fit compensatio; quoniam nemo in necessitatibus liberalis existit, & ultra ea, quæ hic tradit doc. idem habetur in l. si cum dotem. §. si pater. ff. sol. matr. & in auth. præterea, ubi latè Ias. C. de rei uxor. acti. alioqui uerb. est quando legatum t. esset factum à debitore uoluntario: quia tunc utrūque debetur, scilicet, & legatum & debitum, & nulla fit compensatio. l. creditor em. ff. de leg. 2. l. quamquā. & hinc. C. ad leg. Falcid. Et si dicatur, nonne omnes sunt debitores necessarii, quia uelint nolint, soluere compelluntur; cum contractus ab initio sint uoluntatis, & ex post facto sint necessarii. l. si cut. C. de action. & obligat. & quelibet dispositio t. quamuis facta hominis inducatur, tamen si immediate à lege inducitur, dicitur dispositio legis, casus est not. in l. interdum. §. pater familias. ff. de hæred. instit. quem ad hoc citat Aret. in l. filius à patre. §. r. ff. de libe. & posthum. ut refert Soc. in consi. 227. col. pen. & Feli. in c. 2. col. pen. de rescript. Respondeo, quicquid aliis sit in re proposita, discrimen inter hæc duo genera debitorum colligi à primordiali origine, quæ mediante aliquis se ipsum obligauit: nam, si fuit eius uoluntas, tunc attento initio inducendæ obligationis debitum est uoluntarium, si uerò fuit necessitas, ut in isto casu dotis promissæ à patre, & tunc dicitur debitum necessarium, ut latè tradunt doct. in locis præmemoratis. sed hic pulcherrima suboritur difficultas, si promissa fuit dos à patre, quo casu est debitor necessarius, an filius qui ei successit, dicatur etiam ipse debitor necessarius; ita ut si legat, censetur ipse quoque legare animo compensandi? Dubium facit, quia immiscendo se hæreditati paternæ, uel adeundo hæreditatem, si non sumus in suo, uidetur aliquis quasi contrahere cum creditoribus hæreditarijs. Lapud Iulianum, in fi. ff. ex quib. cau. in poss. eat. Lex male ficijs. §. hæres. ff. de actio. & oblig. & §. hæres. inst. de oblig. quæ ex quasi coner. propterea cum iste actus se immiscendi propter beneficium abstinenti sit uoluntarius, uidetur debitor uoluntarius, & consequenter non animo compensandi legasse. uerior tamen est (meo iudicio) diuersa sententia: quia hoc debitum non oritur ab isto actu immixtionis, sed iam fuit perfectum in persona patris. & attenta illa primordiali origine fuit debitum necessarium & legale: ideo ex persona hæredis non mutatur qualitas obligationis. l. iij. §. ex his. ff. de uerb. oblig. & ita expressè docuit Bal. in auth. quas actiones. C. de sacros. eccl. & tex. cum glo. in l. Polla. C. de his quib. ut
- 4 in dign. ubi Bar. ait qualitatē t. iuris iam formati & in esse deducti amplius non immutari. Præterea

terea non est uerum, quod filius iuniscendo dicatur facere actum uoluntarium: immo dicitur persequerare in obligatione iuratis, nec beneficium abstinendi consideratur, nisi in casu quo filius utatur beneficio abstinendi, ut egregie declarat Dec. quem uide omnino in cons. 331. & difficultatem hanc in specie terminarunt multi magni nominis uiri, ut Pet. de Anch. qui in cons. 26. in si. apertissime docuit, debitum, quod erat necessarium in persona defuncti, pariter esse necessarium in persona hæredis, qui sponte hæreditatem adiit, cuius decisionē sequitur Dec. in l. hæredem. ff. de reg. iur. hoc idem ait Crauet. in cons. 131. nu. 14. & ferè in terminis est decisio Fulgosi in cons. 81. vers. in oppositum. ubi ait, fratrem legauit sorori, cui in bonis paternis supplementum legitimæ debebatur, præsumi legasse animo compensandi; quoniam de bieum legitimæ à legis constitutione proueniebat, & tamen etiam ipse se immiscuerat hæreditati paternæ. An autem legatum factum filix à patre censeatur factum animo compensandi cū legato eidem facto ab auo nomine doris? uide per Raph. Cuma. in cons. 133.

6 Bar. in eod. §. cū pater, vers. quæro quid si pater, tractat, quando patet, t qui primo dotauit tradendo, & postea legauit, utrum æstimatori debeatur an non? De hac re uide Bar. in l. j. ff. de leg. 2. Subiungit postea Bar. quid si pater primò legat, & postea dotat; & distinguit, ut hic per cum, quem sequitur Aret. in l. Callus. §. quidam, colu. 2. ff. de liber. & posth. & in c. cū. M. col. 1. vers. sed adde, de cons.

Summarium in d. l. huiusmodi. §. Titio. ff. de leg. j.

1 Qui non admittitur ad partem iure actionis, facit partem si habet iura retentionis.

Bar. in d. l. huiusmodi. §. si Titio. ff. de leg. j.

1 BART. in ead. l. §. si Titio, sic ait in summa. Qui non admittitur ad partem iure actionis, facit partem si habet ius retentionis. uide Raph. Cuma. in cons. 43. incip. quidam.

Bar. in d. l. huiusmodi. §. Stichum. ff. de leg. j.

1 BART. in ead. l. §. Stichum, inquit, ei, qui electionem t habet ex ultima uoluntate uariare non licere. uide quæ posui ad Bar. in l. serui electione. in princ. supr. eod. tit. & ibi doct.

Summarium in d. l. huiusmodi. §. quibus ita. ff. de leg. j.

1 Testator si instituit filias in centum pro qualibet, inter eas non habet locum ius accrescendi.

Bar. in d. l. huiusmodi. §. quibus ita. ff. de leg. j.

1 BART. in ead. l. §. quibus ita, ait, si testator instituit filias in centum pro qualibet, inter eas non habere locum ius accrescendi. uide Bar. in l. re coniuncti, col. 9. uers. 1. quæro. ff. de leg. 3. & ibi l. f. col. 27. cum seq. & Ang. in cons. 11. incip. Ser Titus notarius.

Summarium in d. l. huiusmodi. §. si is cui. ff. de leg. j.

1 Plures uenientes ad legatum, ut concordēs esse compelluntur.

Bar. in d. l. huiusmodi. §. si is cui. ff. de leg. j.

1 BART. in ead. l. §. si is cui, in si. dum agit de pluribus t simul uenientibus ad legatum, ut cōcordes esse compellantur, inquit, aut alter uult ut sorte dirimatur, & diuiditur sorte; aut neuter hoc uult, & tunc dispositio effectum non consequitur. Limita hoc nisi de magna controuersia timeretur, ut per Alex. in l. j. ex his. ff. de uerb. oblig. & ibi huius docuit Aret.

Summarium in l. si tibi. §. cum seruus. ff. de leg. j.

1 Res aliena si fuit legata seruo, non debetur nisi à tempore mortis.

Bar. in l. si tibi. §. cum seruus. ff. de leg. j.

1 BART. in d. l. si tibi. §. cum seruus, sic inquit, si res aliena fuit legata seruo, non debetur nisi à tempore mortis. Dicas tu hoc non habere locum quando esset eiusmodi res, ex qua potuisset transferri quasi dominium, & sic publiciana; quia tunc debentur legata. Bar. in l. huiusmodi. ff. ad Trebell.

Summarium in d. l. si tibi. §. si fundus. ff. de leg. j.

1 Possidens, potest in solidum conueniri in actione personalis.

Bar. in d. l. si tibi. §. si fundus. ff. de leg. j.

1 BART. in ead. l. §. si fundus, in si. opponendo dicit, in actione t personali possidentem posse in

in solidum conueniri. & soluendo remittit se ad ea, quæ dixit in l. iij. §. Cato. ff. de uerb. oblig. vide ibi Ang. de Perigl. col. 4. uerſi. t. & laſ. in 8. col. ubi aiunt iſtum text. non obſtare.

Summarium in l. quaſitum. ff. de leg. j.

- 1 *Nepos ſi conſequitur ab auo materno aliquid, illud non dicitur proſeſſitium quò ad patrem.*

Bar. in l. quaſitum. ff. de leg. j.

- 1 *BART. in d. l. quaſitum, in princ. uerſi. ex hac. l. not. inquit, illud, quod nepos ꝑ conſequitur ab auo materno non dici proſeſſitium quò ad patrem. de hac re uide Alex. in conſ. 8. uerſi ſubſiſſimis, col. 3. uerſi. & iſtud, in 3. vol.*

Summarium in d. l. quaſitum. §. ſi ſeruus. ff. de leg. j.

- 1 *Donatio illius, qui dixit, dono tibi hereditatem, ualeat.*

Bar. in d. l. quaſitum. §. ſi ſeruus. ff. de leg. j.

- 1 *BART. in ead. l. §. ſi ſeruus, ait, ualere donationem ꝑ illius, qui dixit: dono tibi hereditatem quia, licet non detur hereditas uiuentis, tamen debet intelligi de bonis. Contrarium tenuit Bar. in l. ſi col. 4. uerſi. ſed ſi aliquis diceret, de pact. & contra Bar. facit tex. in l. licet inter priuatos. C. de pact. ibi nec donationis. & de hac re tradit laſ. in d. l. ſi. & Alex. in l. ſtipulatio hoc modo concepta, col. 1. 7. ff. de uerb. oblig. & aliter non ſoluit, tamen doct. hic tranſeunt.*

Summarium in l. ſi Titio. §. ſicuti. ff. de leg. j.

- 1 *Fideicommiſſum relinqui poteſt à ſuccedentibus pupillo ab inteſtato.*

- 2 *Pater non poteſt grauare filium in bonis ipſius filij, ſed grauare poteſt ſuccedentes ei ab inteſtato.*

- 3 *Teſtator poteſt ſalcidiam prohibere.*

- 4 *Alienatio prohibita extra familiam, non cenſetur prohibita ſucceſſio ab inteſtato.*

- 5 *Una uia prohibita, alia conceditur.*

Bar. in l. ſi Titio. §. ſicuti. ff. de leg. j.

- 1 *BART. in l. ſi Titio. §. ſicuti, ait, fideicommiſſum ꝑ relinqui poſſe à ſuccedentibus pupillo ab inteſtato, quod expirat pubertate adueniente. uide laſ. in l. ſi arrogator. col. 2. de adopt. & pro regula huius tex. ut quemadmodum pater poteſt facere teſtamentum pro filio pupillo, ita poſſit etiam condendo codicillos fideicommiſſum iniungere ab inteſtato. facit regula. l. ſecunda ſuprà eod. hoc eſt cui permittitur teſtari, eidem permittitur etiam codicillari. Et dum pro-*

- 2 *greditur Bar. declarando patrem ꝑ non poſſe grauare filium in bonis ipſius filij, ſed grauare poſſe ſuccedentes ei ab inteſtato, uide Bar. in l. j. §. ſi. ff. de uulg. & pupill. & addita ad Anan. in conſ. 43. Alex. in conſ. 1. 85. Attenta & conſiderata, in libro primi & ſecundi vol. Paul. de Caſt. in conſ. 1. 49. in ſi. & in conſ. 77. in nouis. & laſ. in l. hæredes mei. §. ita. ff. de uulg. Ratio autem quare iſti ſuccedentes pupillo ab inteſtato grauari poſſint, ea eſt ſecundum Bar. quia cùm pater poterit eis hereditatem adimere, extraneum ſubſtituendo, uidetur eam illis dare. Adde hoc idem colligi in l. j. §. ſciendum, cum gl. ff. de leg. 3. in l. cùm hic ſtatutus. ff. de donat. int. uir. & uxor. tradunt doct. poſt gl. in l. ſi fundum per fideicommiſſum, in ſi. cùm. l. ſeq. hoc eod. tit. & uide laſ. in l. j. col. 1. 3. uerſi. ſexto. ff. de leg. 1. Contra iſtam rationem uidetur facere, quia teſtator*

- 3 *ꝑ poteſt ſalcidiam prohibere. auth. ſed cùm teſtator. C. ad leg. Falcid. Tamen ſi eam non prohibet, non dicitur propterea eam permittere & dare hæredi: immo hæres dicitur eam detrudere contra tacitam mentem defuncti. tex. eſt & ibi Abb. in c. Raynaldus, de teſta. licet alioqui doct. ibi in d. c. & Curtius in conſ. 75. dicat eam non detrahi contra intentionem teſtatoris. Præterea contra prædictam rationem uidetur urgere tex. in l. unum ex familia. §. 1. ff. de leg. 2. ubi, qui eligit unum de familia, quamuis potuiſſet ei adimere alterum eligendo, tamen nihil ei tribuere cõſetur, ſed totum id præſumitur habere à primo teſtatore, perinde ac ſi is fuiſſet electus*

- * *ab eo. Item contra hanc Bartoli rationem facit illa communis opinio doct. de qua agitur in*

- 4 *l. ꝑero fratre. ff. de leg. 2. dum aiunt, prohibita ꝑ alienatione extra familiam non cenſeri prohibitam eſſe ſucceſſionem ab inteſtato, quamuis iſte non ſit de familia: quia illa dicitur eſſe alienatio legis, & non hominis prohibita. l. cum pater. §. cum inter. ff. de leg. 2. Quinimmo aiunt doct. huiusmodi prohibuit poſſe hære ſem inſtituere illum, qui eſt ſucceſſor ab inteſtato, ſecundum*

Delegatis primo.

dum gl.in l. patet filium. §. Iulianum. ff. de leg. 3. Alex. in consi. §. 5. & in consi. §. 9. col. 4. in 3. vol. ubi ait, in hanc sententiam communiter itum esse. igitur non est uerum quòd defunctus dare censeatur hereditatem uenientibus ab intestato, ut hic habetur, & in l. conficiuntur, de iur. cod. nam attenta hac ratione, non posset prohibitus dare hereditatem uenientibus ab intestato tacite, & multò minus expresse; sed hic daretur tacite & expresse; atque ita fieret fraus de modo ad modum, contra. l. non dubium. C. de legi. & quod una t. prohibetur, per aliam concederetur, contra. c. cum quid, de reg. iur. Redeundo autem ad ea, quæ ex isto tex. colliguntur, scilicet, fideicommissum posse iniungi succedentibus pupillo ab intestato, queritur, utrum fideicommissum in dubio censeatur iniunctum filio, an eius heredibus? vide lal. in l. precibus, col. 1. 2. C. de impub. & in l. coheredi. §. cum filiz. ff. de uulg. & pupilli ubi sentit succedentibus ab intestato iniunctum esse existimati. sed contrarium uidetur colligi ex traditis per Soci. in consi. 1. 40. col. 2. in t. voluide omnino Mari. Soc. iuni. in consi. 1. 3. t. col. pe.

Summarium in l. quod fideicommissum. ff. de leg. 3.

1 Venientes ab intestato quare grauari possunt infra tempora pubertatis.

Bat. in l. quod fideicommissum. ff. de leg. 3.

1 BART. in d. l. quod fideicommissum, querit rationem, quare uenientes t. ab intestato grauari possint infra tempora pubertatis; atque rationem esse, quia censentur habere hereditatem à defuncto, qui alium instituere poterat, ut dictum est etiam in §. precedenti, ideo ea, quæ ibi posui, hic repetita esse intelligantur. & de hac re vide Alex. in consi. t. 85. Attenta & considerata, in libro primi & secundi vol.

Summarium in l. quidam testamento. §. si tibi. ff. de leg. 3.

1 Qui tenetur ad pretium rei, re perempta, liberatur.

Bar. in l. quidam testamento. §. si tibi. ff. de leg. 3.

1 BART. in d. l. quidam testamento. §. si tibi, tractat an & quando ille, qui t. tenetur ad pretiū rei, re perempta liberetur? vide Bar. & alios, in l. quod te. ff. si cert. pet.

Summarium in l. ab omnibus. §. si Titio. ff. de leg. 3.

1 Testator, si dicat, quisquis mihi hæres erit, det decem Titio, si plures sunt hæres omnes tenentur ad dicta decem.

Bar. in l. ab omnibus. §. si Titio. ff. de leg. 3.

1 BART. in d. l. Ab omnibus. §. si Titio, ait, si testator dicat, t. quisquis mihi hæres erit, det. x. Titio, si plures sunt hæres, omnes teneri ad dicta x. cogita tamen quia unusquisque non teneretur ad integra. x. sed omnes simul. Et dum Bar. subiungit de statuto, quo cautum est, si rustici non ceperint malefactorem, ipsi teneantur ad damnum refarciendum. vide Ang. de maleficijs, in verl. quod autem, in uoce, Andreæ auxiliarorem.

Summarium in l. si seruus. §. si ita scriptum. ff. de leg. 3.

1 Dicitur, amplius, quid significet.

Bat. in l. si seruus. §. si ita scriptum. ff. de leg. 3.

1 BART. in d. l. si seruus. §. si ita scriptum, tradit significationem huius uocis, amplius, t. de qua uide apud eundem Bar. in l. si tibi. ff. de legat. 3. & aliqua per eundem Bar. in l. lecta, in 3. opposi. ff. si cert. pet.

Summarium in d. l. seruus. §. qui quinque. ff. de leg. 3.

1 Demonstratio falsa adiecta rei quæ non reperitur, uisat legatum.

Bar. in d. l. si seruus. §. qui quinque. ff. de leg. 3.

1 BAR. in ead. l. §. qui quinque, inquit, demonstrationem t. falsam adiectam rei, quæ non reperitur, uisat legatum, sed oppon. de l. hæres. §. si. ff. famil. cisco. Tu distingue ut per Oldr. consi. 1. 97. Iuris in concessione. & Io. And. in addit. ad Spec. in tit. de emptio. & uend. §. 1. uers. si. & dum subiungit Bar. quæstionem, si uir legauit uxori suæ frumentum, quod habet in domo, & superuiuens illud consumpsit, & aliud reposuit, an illud quod reperitur tempore mortis debeatur? vide Soci. in l. filio. in fi. ff. de cond. & demonstr.

Summarium in l. si quando. ff. de leg. j.

- 1 Verba debent intelligi, ut aliquid operentur.
- 2 Interpretatio ea sumenda est, qua dispositio non redditur elusoria, et inanis.
- 3 Verba privilegij, quamvis sint intelligenda, ut aliquid operentur, tamen sub uerbis generalibus, ea non comprehenduntur, quia non nisi cum maxima difficultate solent concedi.
- 4 Verba sunt magis interpretanda, ut nihil operetur, quam ut ultra solitam significationem extendantur.
- 5 Clausula, admitto si et in quantum, nihil operatur.

Bar. in l. si quando. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d. l. si quando, sic ait in summa. Verba debent intelligi, ut aliquid operentur. idem habetur in c. si Papa, de privileg. in 6. limita istam regulam, quando exprimitur illud, quod tacite incit, quia tunc nihil operantur. ita Alex. in consi. 33. Viso themate, in 1. volu. aliter tamen uidetur sentire Dec. in consi. 667. Et de hac materia uide latè Feli. in c. sicut Romana, col. 4. de rescript. item eam esse semper intelligendam interpretationem, qua dispositio non redditur elusoria & inanis, tradit Feli. in c. Rodulfus. de rescript. Attende tamen quia multoties superfluitas toleratur, ut in multis casibus, quos memorat idem Feli. in c. solite, de maior. & obed. nu. 10. cum seq. ubi dicit mirabile uerbum, scilicet. l. hanc procedere solum in ultimis uoluntatis, alioqui uerò in contrariis. Contrarium tamen docuit Dec. in consi. 48. ubi ait, nullam syllabam sine ministerio esse debere. & in consi. 300. Et ad regulam hanc uide Raph. Cuma. in consi. 41. incip. In Domini nostri Iesu Christi, in fi. ubi loquitur de statuto. & idè esse in privilegij docuit idem Raph. Cuma. in consi. 100. viso tenore in fi. Quòd autem magis sit superfluitas toleranda, quam ut aliquis damnum indebitè patiat, uide apud Bar. in l. sin. in computa. tione. C. de iur. delib. & Soc. in consi. 21. col. 4. nu. 13. in 3. vol. Quid uero ubi aliquid contra testatoris uoluntatem sequeretur? uide apud Raph. Cuma. in consi. 118. in fi. Item adde quamuis uerba t privilegij sint intelligenda, ut aliquid operentur, tamen sub uerbis generalibus ea non comprehendit, quia non nisi cum maxima difficultate solent concedi. Aret. in consi. 19. & circa prædicta animaduerte, quia uerba generalia posita post aliqua specificata, si ad ea relata nihil operantur, debent semper ad alia referri. c. qui ad agendum, de procur. in 6. l. alimenta. §. bailliez. & l. Stichus. ff. de alim. leg. tradit Alex. in consi. 153. in libro primi & secundi volu. Et uerba debere semper aliquid operari, tradit Bal. quem uide omnino in rubrica de contrah. empt. lunt
- 4 tamen uerba t magis interpretanda, ut nihil operentur, quam ut ultra solitam significationem extendantur, quoniam hoc est minus absurdum. Soc. in consi. 73. col. 3. in 1. vol. ex prædicta regula not. infert Feli. in c. 1. nu. 86. vers. & si dicatur, de const. etiam si uerba illa, committimus arbitrio tuo, indicent arbitrium boni uiri, hoc tamen non habere locum, ubi hæc uerba dirigetur ad eum, qui alioqui etiam ut bonus uir indicare teneretur: quoniam eo casu de libero arbitrio intelliguntur, ut uerba aliquid operentur. Denique scias uerba dici facis operari, quando remouet dubitationem, ut per Crauet. in cons. 70.
- 5 Bar. in ead. l. in princ. in uersic. ultimo quæro, ait, clausulam t quæ tota die apponitur à iudice dicente, admitto si & in quantum, nihil operari. uide Roma. in consi. 50. t. ubi uult, iudicem, facta hac admissione, functum esse officio suo, & actum pro admisso haberi, si iure erat admittendus, uel saltem dubium; & ideo non habere amplius de hac re cognoscendi potestatem; alioqui uerò si explorati iuris erat, illum admitti non debere; quoniã habetur pro reiecto, ad quòd uideas etiam Bal. in repet. l. edita, chart. pen. C. de eden. & u. huius clausulæ iudicem à se abdicasse censeri cognitionem, si ne admittendus an non, tradit Bal. in consi. 360. in 2. vol. Paul. de Cast. in consi. 28. & in consi. seq. quamuis non ita clarè, & in terminis loquatur. Et de uirtute huius clausulæ, si & in quantum, uide Præpos. in c. sepe. col. 4. de appell. & Feli. in c. cum contringat, de offic. deleg. ubi latè posuit, prout ipsemet ait in c. quod ad consultationem, in princ. de re iudic. & ibi etiam uide Barb. in d. c. cum contingat, col. 14. Roma. in repet. l. primæ. col. 1. ff. de arbitr. quid si dubitetur, debeat ne aliquis fraudare an non? utrum admitti possit cum ista clausula? Respondet, dicendum uideri, ut posuit, per tex. in l. prætor ait. §. si. ff. de damn. infect.

quid

quid autem si dubicaretur, habeat ne aliquis uocem in capitulo an non? vtrum admitti possit sub ista conditione, si admitti potest; vide plenè Bal. in c. 1. §. qui quoque, de success. feud. quid si hæc clausula in libello ponetur? vide Bal. in d. l. edita. & Perus. in d. c. sepe de appell.

Summarium in d. l. si quando. §. hæres. ff. de leg. j.

- 1 Soluendi facultas. Aut pro alio, an & quando ad successores transeat.
- 2 Litis contestatione super actione iudicati, non aufertur facultas uariandi.

Bar. in d. l. si quando. §. hæres. ff. de leg. j.

- 1 BART. in ead. l. §. hæres, tradit, an & quando facultas solvendi alium pro alio ad successorem transeat? & data soluit contrarium: si stipulatus. ff. de soluc. uide Rom. confutantem ista Bartoli solutionem, in §. Cato. col. 1. q. vers. sed quamvis. ff. de uerb. oblig.

- Bar. in eod. §. vers. quæro practicam, agit quomodo in casu huius legis petitio fieri debeat? & multa dicit. sed mihi dicendum uideretur, petendum esse id solum, quod est in obligatione, & super eo petendam esse sententiam, contestando litem super actione iudicati: quia tollitur facultas solvendi alium pro alio. Litem ueniunt. §. idem rectè. ff. de pet. hæred. & ita uideretur res clara. Sed magis dubitandum esset, quando quis alternativè teneretur, ita ut utrumque sit in obligatione, quoniam eo casu contestatione litis super actione iudicati non aufertur facultas uariandi. tamen pro huius dubij solutione uide trad. in l. qui ex pluribus. §. si. ff. de uerb. oblig. ubi ponitur alia practica. & ideo cogita rationem differentie inter hoc & illud documentum, & quare per litis contestationem super actione iudicati non tollatur uariandi facultas. & dum Bar. hic paulò post opponit de l. j. item si ita. ff. ad leg. Falc. & de l. j. de pen. leg. ubi etiam quando ex dispositione testatoris unum solui potest pro alio, tamen litis contestatione præcluditur uia solvendi. & responder Bar. dicens, ibi unum fuisse principaliter in obligatione, aliud uerò fuisse adiectum in pœnam, hic uerò non in pœnam, sed in fauorem hæredis adiectum fuisse. At tende quoniam contrarium, hoc est, ibi pœnam in fauorem hæredis fuisse adiunctam, ait Bart. * ad quem alij * cõiter accesserunt in lita stipulatus, col. 1. §. in 1. oppos. ultimæ par. ff. de uerb. obli.

Summarium in l. filiusfam. §. cum quis rogatus. ff. de leg. j.

- 1 Liberos extare, sufficit quò ad conditionis defectum, quamvis non sint heredes.
- 2 Filia nata ex grauato non excludit substitutum sub conditione, si is decesserit sine liberis, quando testator propriam filiam exclusisset.
- 3 Testator præsumitur uelle disponere, prout statutum disponit.
- 4 Filia uenit appellatione filiorum.
- 5 Filia facit deficere conditionem fideicommissi, substituto etiam agnato.
- 6 Heredes qui non sunt, habentur pro mortuis.
- 7 Filius qui omnino, & absque dubio est moriturus, ut si natus esset sexto mense, utrum ille faciat deficere fideicommissum.

Bar. in l. filiusfam. §. cum quis rogatus. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d. l. filiusfam. §. cum quis rogatus, sic ait in summa. quò ad conditionis defectum sufficit extare liberos, quamvis non sint hæredes. De intellectu huius tex. uide Soci. in l. cum auus, col. 3. z. & seq. ff. de condit. & demonstr. & contra collectionem, quam hic facit Bar. uide trad. per Soc. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. 3. vers. secunda conclusio. ff. de liber. & posth. sed animaduerte, quoniam ibi positi in conditione dicuntur tacitè uocari à primo testatore, & eius tacitam habere uoluntatem: quamvis non habeat uoluntatem grauati, ut singul. ait.
- 2 idem Soci. in d. l. cum auus, colum. 48. in 3. quæst. ubi etiam habetur, filiam tamen ex grauato non excludere substitutum sub conditione, si is decesserit sine liberis, quando testator propriam filiam exclusisset. idem ait Dec. in cons. 370. & alij, quos iam iam conueneram: nam hic opportunè suboritur pulchra difficultas, an substitutio alicui facta, si sine filijs decesserit, locum habeat filia existente? an uerò substitutus excludatur ab ea? in hac re uariæ & diuersæ fuerunt doctorum sententiæ, ut retulit Dec. in d. cons. sed pro uera & clara huius dubij solutione dicendum

- dicendum est, hoc totum à cōiecturata uoluntate testatoris debere gubernari, & regi, & ideo potissimum inspicienda est persona substituti: nam si esset filius uel agnatus, tunc filia non facit deficere fideicommissum: quoniam ex qualitate substituti coniciendū est, testatorem uoluisse conferuare agnationem & familiam suam, quæ per solos masculos conferuatur. & maxime hoc uerum est, quando testator (ut prædictum est) proprias filias non instituit cum filiis masculis. ira Dec. in d. consi. 370. Soci. in consi. 6. Fulg. in consi. 18. & in consi. 38. Hæc eadem sumit coniectura, qm̄ in loco illo statutum extaret, fœminas fauore masculorum excludens, ut
- 3 per Corn. in consi. 297. in 1. vol. nam testator t̄ præsumitur uelle disponere pro ut statum disponit. Dec. latè in consi. 316. & in consi. seq. Soci. in consi. 30. col. pen. & in consi. 90. in 1. vol. Doct. in l. hæredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebell. & Feli. in c. ius generale, in addit. ad opus Abb. in decretum. Ad rem faciunt trad. per Alex. in consi. 14. in 4. uol. & Soci. in consi. 280. in fi. in 1. uol. ubi ex hoc inferitur, si pater instituit filios & filias, intelligitur uocasse filias deficientibus
- 4 masculis secundum iuris municipalis constitutionem. Neque prædictis refragatur, filiam t̄ de iure communi appellatione filiorum contineri. L. qui filiabus, & l. si quis ita dixerit. ff. de testam. tur. quia ex quo de contraria uoluntate coniecturata ipsius testatoris apparet, argumentum refellitur. præterea, quod filia appellatione filiorum conineatur, non ex propria, sed ex lata uocabuli significatione procedit, ut ait Bar. in l. j. ff. de uerb. signifi. & Fulg. in d. consi. idq; colligit ex d. l. si quis ita, in uerbo, uidetur, quod indicat improprietatem, sed à propria uerborum significatione non est recedendum, nisi aliter appareat de contraria uoluntate testatoris. l. nō aliter. ff. de leg. 3. igitur &c. Si uerò substitutus esset extraneus, & filia contineretur, & faceret deficere conditionem fideicommissi, quoniam eo casu cessant rationes in contrarium adductæ, & hoc pacto contrariæ opinionēs ad concordiam rediguntur, ut inquit Dec. in d. consi. 370. Et in proposito re uide omnino multas memorabiles coniecturas apud Alex. in consi. 48. & in consi. seq. in 4. vol. & in hac materia uide eundem Alex. in consi. 38. in 6. uol. Soci. in consi. 14. in 3. uol. in consi. 73. in 4. vol. & in consi. 40. inrer consilia Curtij. Dec. in consi. 15. in consi. 514. &
- 5 in consi. 545. Nec prætermittas uidere Curt. in consi. 44. ubi uult, filiam t̄ substituto etiam agnato facere deficere conditionem fideicommissi. & in consi. 63. nu. 8. sed ad fauorem masculorum uide eundem Curt. in consi. 51. quid autem si substituta esset filia testatoris filio masculino sine filiis decedenti? nam hic cessat prædicta distinctio, & fauor conferuandæ agnationis. uide Dec. in consi. 568. Quid si testator reliquit fideicommissum sub conditione prædicta, & in aliqua parte testamenti nullam fecit mentionem masculorum uel fœminarū, excepto ultimo gradu substitutionis, an isto casu appellatione filiorum intelligatur fœminam comprehendere uoluisse? ira ut conditionem fideicommissi faciat deficere? uide Dec. in consi. 495.
- 6 Bar. in hoc eodem §. in 1. oppos. ait, eos, qui non t̄ sunt hæredes, haberi pro mortuis. De hære uide Salic. in l. j. C. de cond. infer. ubi ait deportatos, & ingredientes monasterium incapax. & alios incapaces non facere deficere conditionem fideicommissi. Tu uerò de ingrediente monasterium, uide Alex. in consi. 263. in lib. primi & secundi uol. & in consi. 91. in 4. uol. & in consi.
- * 13 in 3. vol. ubi ait, substitutionis locum esse, & hanc esse * cōem sententiam. sed contrarium v̄ probari ex trad. apud eundem Bar. in l. Gallus. §. & quid si tantum, ad quem alij accesserunt, dicentes, conditionem uoluntariam appositam à testatore impleri debere in forma specifica, nō autem per æquipollens, nec; per alium modum, qui eundem effectum operetur. quapropter eūdem ista conditio, si sine liberis decesserit, sit uoluntaria, consequens est, ut in forma specifica verificari debeat. Tamen de hære uide Ang. in consi. 80. Soc. in consi. 92. & in consi. 275. in 1. ubi loquitur in deportato. doct. in l. Deo nobis. C. de epis. & cleric. & in auth. contra rogati. C. ad Trebell. & in c. in præsentia, de probat. & Feli. in c. licet undique, de offi. deleg. Quæro in hac materia, si nascitur t̄ filius, qui omnino & absq; dubio est moriturus, ut putā si esset natus in sexto mense, utrum iste faciat deficere fideicommissum? Respondetur quod non, quoniam ille habetur pro non nato, ut per Feli. in c. sicut ex tua, de homic. Dec. in consi. 613. & Socin. in consi. 275. col. fi. in primo uol.

Delegatis primò. ¶

Summarium in d.l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. j.

- 1 Prohibitio alienationis facta sine causa, non respectu certæ personæ, non ualet.
- 2 Prohibita res alienari, vtrum alienans partem cadat à toto.
- 3 Bona prohibita alienari an ueniant in publicatione bonorum facta pro crimine perpetrato.
- 4 Alienatione prohibita, an intelligatur tantum prohibitus ille actus, quo dominium transferitur, propriè, & strictè loquendo.
- 5 Alienatione prohibita, omnis actus est prohibitus, quo ius alteri acquiritur.
- 6 Alienatione prohibita, censetur etiam prohibita detractio falcidæ, & trebellianicæ.
- 7 Alienari prohibita an dari possint in dotem.
- 8 Alienari prohibita utrum locari possint ad longissimum tempus.
- 9 Alienatione prohibita, intelligitur prohibita permutatio.
- 10 Alienari prohibita, alienari possunt in piam causam.
- 11 Alienationis prohibitio, si facta est cum hac conditione, ut bona deueniant ad aliquem, & ipse alienando contrahat, sed contractus, ob aliquem alium defectum irritus sit et inanis, sit ne isto casu locus ponatur an nō.
- 12 Alienare prohibitus, si passus est aliquod notabile damnum ob hoc, quia alienare non potest, inde ex in isto casu uoluntatem testatoris seruare non debet, sed permittere alienationem.
- 13 Alienare prohibitus si monasterium ingreditur, bona ecclesiæ acquiruntur, non obstante prohibitione.
- 14 Alienationis prohibitio quibus uerbis concipi possit.
- 15 Alienationis prohibitio facta nominatim, utputa cum hac uoce ipsi, hæredes non afficit.
- 16 Alienationis appellatio, continetur etiam alienatio, quæ sit in ultima uoluntate.
- 17 Alienari prohibita, an desinant esse in commercio.
- 18 Prohibitio quæ est facta in fauorem, utputa ne minor alienare possit, ualida est, etque renunciare non potest.
- 19 Statuto si cautum est legitimam ætatem intelligi in decem & octo annis, utrum prohibitione huiusmodi non obstante, is in dicto tempore possit administrare.
- 20 Testator si uelit alienare, dicens, si alienaueris, deuenias res in talem, & non impediatur alienatio, si uerò decreuit: si alienabis & tunc impeditur.
- 21 Alienare prohibitus extra familiam, si denunciatur illi de familia se uelle uendere, an illi notitiis ceteris, possit in extraneum alienare.
- 22 Alienari domus prohibita per testatorem, quia uoluit eam semper debere manere ad usum uxoris, et post mortem eius successoris esse, an ista uerba de successoribus uxoris, an uerò ipsius testatoris intelligantur.
- 23 Alienare prohibitus nisi ex aliqua causa, utrum fletur eius assertioni dicentis se illa de causa alienasse.
- 24 Alienatio prohibita à statuto, ut res in forenses alienari non possit, an alienatione prohibita, intelligatur prohibita hæredis institutio.
- 25 Prohibitio respectu ecclesiarum, & monasteriorum, an ualet.
- 26 Prohibitio facta filiis, nunquid ad nepotes porrigatur.
- 27 Prohibitio facta hæredi, an uideatur etiam facta hæredi hæredis.
- 28 Alienari res prohibita, potest usu capi.

Bar. in d.l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. j.

- 1 BART. in ead. l. §. diui. sic ait in summa. Prohibitio t alienationis facta sine causa, non respectu certæ personæ, non ualet. Circa istum. §. attende unum effectum, quem operatur prohibitio alienationis, ut tradit Aret. in l. si pater. ff. de vulga. & pupill. per tex. in lantepenultima. §. Lucius testamento. ff. de lega. secundo. scilicet, quando aliqui collectiue sunt substituti cum prohibitione alienationis, dato eis cohærede substituto, censentur pro pluribus, nec habentur pro uno; contra omnes regulas, & contra. d.l. si pater. & de hac materia uide Ana. in consi.
- 2 47. ubi pulchras quæstiones posuit. Quid si prohibita t est res alienati, vtrum alienans partem cadat à tota? l. si. in l. ait prætor. ff. de iu. facit quod docuit Ang. in cons. 68. incip. Testator, in 2. dubio. & tex. in §. illud enim certum, & in §. si. in tit. quæ fuit i. cau. benefi. Atet. in consi. t 4. col. 4. ubi late. Quid uerò sit t te emphyteorica uel feudali, vtrum pars alienari possit, an usufructus, aut in ea constitui

- constitui seruitus? vide Alexand.in confi. 18. Attentis narratis, in 5. vol. Raph. Cuma. in confi. 4. in fine. Et an bona ꝑ prohibita alienari ueniant in publicatione bonorum facta pro crimine perpetrato? vide Alexand.in confi. 23. in primo uolu. vbi habetur, huiusmodi bona publicari non posse. Imperator. & ibi Bar. ff. de fideicomm. liber. Sed an publicari possint saltem durante uita delinquentis? vide Alex. in confi. 88. Opportune consideratis, in 3. uol. vide Soc. in confi. 266. col. pen. in 1. vol. & de ijs, quæ habentur in hoc. §. vide Alexan. in confi. 56. Consideratis uerbis, in 1. uolum. An alienatione ꝑ prohibita, intelligatur tantum prohibitus ille actus, quo dominium transfertur propriè & stricte loquendo? Alexand. hoc tantummodò censeri esse prohibitum ait in confi. 41. in 6. uolu. & Soci. in confi. 75. in 1. uolu. veruntamen huic sententia relictatur. l. fi. C. de rebus alie. non alien. vbi in materia prohibitionis alienationis etiam pignus prohibetur, quamuis propriè non sit alienatio. & tenendo istam partem, dici posset omnem actum, quo mediante ad alienationem deueniri potest, censeri esse prohibitum: quia idem iudicium fieri solet de principio, quod de ijs quæ sequuntur ab ipso principio. tex. est singul. & ibi Paul. de Cast. in l. maritus. C. de procur. Et propterea dixit Bar. in l. in quorum, ff. de pignor. alienatione ꝑ prohibita omnem actum esse prohibitum, quo ius alteri acquiritur: quia de uno deuenitur ad alium. Hinc etiam uoluit Panorim. post glo. fi. in c. 1. de postul. prælat. vbi duo ita se habent, vt de uno deueniatur ad aliud, statutum etiam penale in uno, locum habere in alio. de cuius documenti ueritate uide Dec. in c. nam concupiscentiam, in secunda lectione, de constitut. & ad prædicta uide Alexand. in confi. 63. in 7. uolu. Dec. in confi. 445. num. 24. & in confi. 660. Barba. in confi. 66. inter consilia Curtij. Felin. in cap. quæ in ecclesiarum, num. 129. de constitut. & in c. fin. nu. 10. de accusat. Abb. in confi. 40. in secundo uolum. Et breuiter quicquid censetur prohibitum facere is, qui alienare nō potest, tradit plenè Fabianus de Monte in tra. de empt. & uend. in 4. quæst. vers. secundò & ultimò quæ rō. Item scias in hac materia ꝑ prohibitionis, censeri etiam prohibitam esse detractionem falcidia & trebellianicæ. text. est in auth. fed & in ea, vbi Bald. Salic. & alij. C. ad leg. Falcid. qui aiunt, casum illum ab aduocatis non esse consideratum. & idem tenet Ruin. in hoc. §. dicens Aretinum qui contrarium senserit in confi. 18. seu 19. huius auth. fuisse immemorem, & ideo malè sensisse. Sed tu defendendo Aret. dicas, eum loqui in filiis primi gradus, in quibus secundum magis ueram opinionem falcidia & trebellianica prohiberi non potest, per ea, quæ habentur in liubemus. C. ad trebell. quamuis illa quæstio sit disputabilis, in qua doct. varia & diuersa tradiderunt, vt uidere est apud Alexand. in confi. 67. in primo uolu. in confi. 5. col. penult. in 3. vol. & in confi. 29. in 5. uolu. vbi testatur communem opinionem esse ut prohiberi possit. Rapha. Cuma. in confi. 25. & in confi. 66. vbi tenet prohiberi posse. idem uoluit Corfet. in tra. de trebellianica, in §. 1. vbi
- * quæstionem hanc ad utranque partem examinat, & tandem concludit * crebriorem & uerioresse sententiam, vt prohiberi possit in filiis primi gradus. Contrarium uerò ait Mari. Soci. iuni. in confi. 131. vbi post multa inquit commun. opinionem esse ut prohiberi non possit, & pro hac opinione in fauorem filiorum iudicauit collegium Bergomense. tamen de hac re plenius agam Deo dante in locis proprijs, & multas alias auctoritates referam. An autem in casibus in quibus falcidia & trebellianica prohiberi potest, ita censetur prohibita ui huius prohibitionis generalis, sicut si expressè prohiberetur? vide Aret. in confi. 12. & Soci. in confi. 14. in 1. vol. vbi ait, expressam requiri prohibitionem, non autem tacitam neque per uerba æquipollentia. sed contrarium tenuit Alexand. in confi. 5. col. pen. in 3. uol. & in confi. 133. in 5. uolu. & in confi. 201. in 6. vol. vbi testatur hanc esse * communem sententiā. & hoc idem testatur etiam Anto. Corfet. in tra. de trebellianica §. 2. vbi ait, uerba æquipollentia sufficere etiam in
- 7 filiis primi gradus. Nunquid t alienari prohibita dari possint in dotem? vide doct. & præcipuè Salic. & Jac. in auth. res quæ. C. commun. de lega. & fideicommiss. Alexand. in confi. 329. in lib. primi & secundi uolu. Roman. in confi. 457. Soci. in confi. 49. col. penult. & in confi. 75. col. penult. in primo uolu. Et utrum huiusmodi bona alienari possint pro dote restituenda, vel pro lucro dotis? vide doct. in d. auth. & Soci. in confi. 23. in 3. uol. & Dec. in confi. 519. Et

- tenendo in casibus istis alienationem fieri posse, quæro si maritus fideiussorem dedisset pro dote restituenda, an eo etiam casu alienatio sit permittenda? Roma. in singul. 249. incip. Ego habui, concludit quod non. vbi uide addita per Castill. Rursus quæro an prædicta locum habeant solum in prohibitione expressa, an etiam in tacita. vide hoc & multa alia scitu digna per Ambrosium de Oppizzo in hoc §. & omnino apud Ioan. Campeg. in tracta. de dote. quæstio. 18. quintæ part. & las. in l. quæ de legato, hoc eod. tit. Vtrum autem alienari t prohibita, locari possint ad longissimum tempus? idq; fieri posse dummodo in instrumento contineatur, propterea acquiri non debere utile dominium conductori, inquit Feli. in c. quæ in ecclesiis, num. 119. de const. de qua re agit etiam Alexand. in consilio 308. Visus duabus, in libr. primi & secundi uolu. uide quæ posui ad Bart. in l. manumissiones, ff. de iust. & iur. Et an stante huiusmodi prohibitione concedi possit commoditas fructuum percipiendorum? distingue
- ut per Bald. nouell. in tracta. de dote. in quinquagesimo sexto privilegio. An prohibita t alienatione intelligatur prohibita permutatio? Paul. de Castr. in consi. 161. Attende in hac materia, quia res prohibita alienari, si aliæ res non extant, ex quibus satisfieri creditoribus possit, poterit illa res tute alienari, si fiat trina denunciatio illi, qui in casu alienationis fuit uocatus; formam autem dictæ denunciationis uide apud Ang. in consi. 243. Soci. verò in consi. 66. in 4. vol. iuncta subscriptione ibi seq. ait, alienare prohibitum non contrahere, si alienat ob causam uertutis uero ipsa prohibitione, citat. l. alienationes. ff. famil. erciscun. idem uoluit Pau. de Castr.
- Item in consi. 17. Item alienari t prohibita alienari posse in piana causam docuit Soci. in consi. 216. col. 1. in 1. volu. Item filius alienare prohibitus, si alienat usque ad concurrentem suæ legitimæ quantitatem, valida est alienatio, & is in re alienata sibi uidetur elegisse legitimam suam, proinde si multa bona ab eo alienarentur, primi emptores usque ad legitimæ quantitatem tuti essent, cæteri uerò excluderentur. Aret. in consi. 18. vbi aliam quoque memorabilem quæstionem posuit, scilicet, si facta est alienationis t prohibitio cū hac conditione, ut bona alienata deueniant ad aliquem; & is alienando contrahat, sed contractus ob aliquem alium defectum irritus sit & inanis, sit ne isto casu locus poenæ an non? ut sciatur an ille possit bona de facto alienata uendicare? uide ibi. Vtrum filius possit eligere pro sua legitima rem illam, quæ est prohibita alienari?
- Item? Paul. de Castr. in consi. 17. Item non est silentio prætereundum, si prohibitus t alienare, passurus esset aliquid notabile damnum ob hoc, quia alienare non potest, iudicem in casu isto uoluntatem testatoris seruare non debere. immo posse permittere alienationem, secundum Aret. in consi. 22. ad quod faciunt tradita per doct. maximè las. in l. Marcellus. §. res quæ. ff. ad Trebell. vbi habetur, res prohibitas alienari, instante necessitate propter famem, vel redemptionem nem hæredis, vel alijs de causis similibus alienari posse. Item si alienare t prohibitus monasterium ingreditur, bona ecclesiæ acquiruntur non obstante prohibitione, ut ait Feli. in cap. in præsentia, nu. 65. de probat. Item alienari prohibita possunt alienari, quando illi consentiunt, ad quos bona in casu alienationis deuoluuntur. Capoll. in cautel. 212. Quid uerò si ille, cuius intuitu facta est prohibitio, est præsens alienationi, & non contradicat, an pro consentiente habeatur? uide Roma. in consi. 457. in fi. Et quibus uerbis t prohibitio alienationis concipi possit, ad hoc ut res nullo pacto alienari ualeant, tradit Capoll. in cautel. 32. ad quod facit quod ait Angel. in consi. 169. Quæro si bona prohibita sunt alienata sine consensu & requiritione consanguineorum, & in casu contrauentionis, deueniant in confortes: vtrum requirendæ sint mulieres, & filij naturales? & utrum hæ personæ in casu contrauentionis tanquam
- confortes uocentur ad rem alienatam? uide Angel. in consi. 191. Scias etiam alienationis t prohibitionem factam nominatim, ut putā cum hac uoce, ipsi, hæredes non officere. tamen hoc non procedere, quando esset adiecta ratio, ut bona remaneant in familia; ut docet las. in hoc §. Adde Corne. in consilio 28. in primo uolum. & Bart. in auth. de restit. fideicommissi. Quid si prohibitus alienare, ut post mortem suam restituat alteri, alienat, & demum rem alienatam redimat, vel res aliter ad eum reuertatur, vtrum dicatur contrahisse? Dicis quod non, secundum Mari. Socin. iuni. in consi. 20. nume. 41. Attende in re proposita, alienationis

- tionis t appellacione contineri etiam alienationem, quæ fit in ultima uoluntate. lsi quis prioris. §. certum. C. de secund. nupt. tradit Soc. in consi. 23. in 3. uol. Tamen hoc non procedere, quando dictum fuisset, illum prohibitum non posse uendere, pignorate, nec alienare: nam ex illis uerbis præcedentibus, uendere, & pignorate, declaratur etiam hoc aliud uerbum, alienare, ut eiusdem sit qualitatis, & de sola inter uiuos alienatione intelligatur, vt not. docuit Matia.
- 17 Soci. iuni. in consi. 1 et 2. Nunquid alienari t prohibita desinant esse in commercio, an non? ita ut de illis contrahi possit, & legari ualeant? vide Ater. in consi. 28. colu. pen. ubi ait, ualere contractum & legatum, vt saltem æstimatorio debeat. Postremò scias ubi concutrit expressa prohibitio alienationis facta à testatore, cum prohibitione legis, tunc res alienari non possunt etiã in casibus alioqui à iure permissis. Soci. in consi. 75. sic etiam ubi concutrit expressa & tacita prohibitio, iste concursus operatur, ut nullo casu teneat alienatio. §. sanctissimas, in auth. de alie. & emphyt. Dec. in consi. 636.
- 18 Bar. in eodem §. col. 1. vers. Dic ergo quòd ista, sit, quando prohibitio t est facta in fauorem, vt puta, ne minor alienare possit, validam esse, eique renunciari non posse. vide Alexand. in consi. 57. in 5. uol. & Ater. in consi. 22. colu. penult. adde idem esse si sit facta ecclesie uel loco pio. Raph. Cuma. in consi. 152. incipi. Ioannes. Hinc tradi solet, alienationis prohibitionem factam alicui ob eius ætatis fragilitatem, vt puta ne alienare possit usque ad ætatem 25. uel 30. annorum, usque aded ualidam esse, vt etiam legitimam afficiat, tanquam facta in ipsius fauorem, eique nec ipse, nec tutor eius possit renunciare, vt per las. hic, nisi adiectum esset iuramentum.
- 19 tum, vt per Ater. in consi. 22. quid si statuto t cautum est, legitimam ætatem intelligi in 8. annis, utrum prohibitione huiusmodi non obstante is in dicto tempore possit administrare? Paul. de Castr. in consi. 131. in 1. uol. & Ater. in consi. 19. tenent eum posse. contrarium uoluit las. hic. Attende tamen quia huiusmodi prohibitio potest testari. Bald. & Salic. in l. ea lege. C. de condit. ob caut. Quid uerò si prohibitio pertinet ad alterius còmodum quàm ipsius prohibiti? vide Ang. in consi. 157. incipi. Audiens. quid si prohibitio facta esset in fauorem aliquorum, qui tempore alienationis nondum erant in rerum natura, an si postea perducatur, possint reuocare alienationem? Paul. de Castr. in consi. 17.
- 20 Bar. in eodem §. col. 2. vers. oppo. infra, inquit, si testator t uetuit alienare dicens; si alienaueris, deueniat res in talem, & non impediatur alienatio: si uerò diceret, si alienabis; & tunc impeditur. Quæro hic quid dicendum sit de donatione causa mortis, an prohibitio eam impediatur? vide Ana. in consi. vltimo, ubi plenè agit de hac re concludens, donationem causa mortis.
- 21 tis quòd ad hunc effectum æquiparari ultimæ uoluntati. quid si prohibitus t extra familiam alienare, denunciat illis de familia se uelle uendere, an illis nolentibus emere, possit in extraneum alienare? vide Ana. in consi. 47. An ex quo prohibitio est strictè intelligenda, si aliquis est prohibitus alienare in testamento, possit alienare in codicillis? vide Soc. in l. §. quanquam. ff. ad Trebell. Subiungit postea Bar. in eadem col. vers. quod supra dixi. in casibus, in quibus dixit alienationem non prohiberi, hoc esse intelligendum de translatiōe dominij: sed fideicommissario, cuius intuitu facta est prohibitio, deberi æstimationem. circa hoc quod dicitur de æstimatione, vide in prima lucubratione huius. l. quid si testator t domum prohibuit alienari, quia uoluit eam semper debere manere ad usum uxoris, & post mortem eius successorum esse: an ista uerba de successoribus uxoris, an uerò ipsius testatoris intelligantur? Alexand. in consi. 56. Consideratis uerbis testamenti, in primo uoluit, hæc uerba de heredibus testatoris esse intelligenda. quid si aliquis est prohibitus t alienare nisi ex aliqua causa, utrum stetur eius assertioni dicentis, hæc illa de causa alienasse? Alexan. ait quòd non, nisi hoc euidenter appareat, in consi. 55. in primo uol. pro qua opinione faciunt trad. per Bar. & alios in l. si forte. ff. de castren. pecul. Et in hac re scias eum, qui prohibitus est alienare in potentiorem, posse alieque filio quamuis potentiore sit. Fel. in c. 2. nu. 4. de præsumpt. Et dum Bar. hic in col. pen. uers. quæro utrum, tradit an prohibita alienari, dari possint in dorem? vide omgino Alex. in consi. 56. Consideratis. in 1. uol. & Soc. in consi. 75. in 1. uol. & quæ posui supra in prima lucubrat. huius.

Delegatis primo.

- 24 Bar.in vers. quæro an per statutum, agit de prohibitione † alienationis facta à statuto, vt res in forensem alienari non possit. Quæro an huiusmodi alienatione prohibita, intelligatur prohibita hæredis institutio? Fulg.in consi. 215. ait quod non, per gl. sing. in l. vnic. C. non lic. mæ. hab. lib. 11. Tamen uide quæ ponam in l. peto. §. fratre. ff. de leg. ij.
- 25 Bar.in eod. §. col. pen. vide secundum dubium, agit, an prohibitio † ualeat respectu ecclesiarum, & monasteriorum. vide Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. col. 8. de constitut. Et dum Bar. in col. fin. tradit remedium, vt alienatio fieri non possit. vide Cæpol. in candel. 32. Quærit postea Bar. an per sententiam arbitri prohibentis alienationem dominij translatio impediatur? vide Raph. Cuma. in consi. vltimo.
- 26 Bar. in eadem col. fin. quærit, nunquid prohibitio † facta filiis, ad nepotes porrigatur? & remittit ad tex. in §. nos ergo, & c. & quod non extendatur ad eos, docuit idem Bar. in l. Lucius. §.
- * Sempronius. ff. de leg. 3. Ang. in d. §. nos ergo, & ferè omnes hic. & Alber. Bald. & Salic. in l. uoluntas, C. de fideicommiss. & Alber. in l. pater filium. §. Iulius Agrippa. ff. de leg. 3. & in l. si. C. de rebus alic. non alien. & uideas in hac re distinctionem Rom. in consi. 457.
- 27 Bar. in eodem loco, quærit, an prohibitio † facta hæredi, uideatur facta etiam hæredi hæredis? vide Alexand. in consi. 56. Consideratis uerbis testamenti, in primo uolu. quod repetitum est in consi. 165. in lib. primi & secundi uolu. & quæ ponam in lucubrat. in l. Lucius. §. Sempronius. ff. de leg. 3. & uide Barb. in l. cum acutissimi. C. de fideicommiss. ubi quando facta est prohibitio, vt bona remaneant in descendantibus, durat perpetuè. de qua tamen re agendum erit in l. peto. §. fratre. ff. de leg. 2. ubi uideas. Item quomodo hæres censeatur prohibitus, vide Ias. in l. si. col. 3. de hæred. insti.
- 28 Denique Bar. in hoc eodem loco, ait, rem prohibitam † alienari, posse usucapi. sed contrarium uoluit idem Bar. in l. ubi. ff. de usucap. quem sequitur Ias. quauis nullam istius oppos. Bar. hic faciat mentionem in auct. res quæ, col. 1. C. commun. de leg. Tamen Alex. hic ad Bartolum accessit, ex cuius dictis possent hæres disidentes sententia de concordiam redigi. & dici, documentum Bar. in d. l. ubi, procedere in fideicommissio conditionali, ideo enim non currit præscriptio: quia fideicommissarius agere non potest, hic uerò loquitur Bar. in fideicommissio puro. Ad rem hanc uide Soc. in consi. 86. col. fi. & in consi. 251. col. pen. in primo uol. & omnino Alex. in consi. 59. col. 4. in 3. vol. & in consi. 101. col. 6. & pen. in 7. vol. ubi ait, in bonis prohibitis alienari præscriptionem locum habere non posse. Et triginta casus, in quibus non currit præscriptio, memorat Io. Monac. in tract. nuncupato, Defensori iuris, in §. contra præscriptione.

Summarium in d. l. filiusfam. §. cum pater. ff. de leg. j.

- 1 *Alicuius extra familiam esse non uidetur, quod relinquitur omnibus inæqualiter, uel uni tantum.*

Bar. in d. l. filiusfam. §. cum pater. ff. de leg. j.

- 1 BART. in ead. l. §. cum pater, ait, non uideri esse † alienatum extra familiam, quod relinquitur omnibus inæqualiter, uel uni tantum. vide Dec. in consi. 23. & quæ ponam in l. vnum ex familia. & fortasse in l. peto. §. fratre. ff. de leg. 2.

Summarium in l. legatum est. §. fundus. ff. de leg. j.

- 1 *Seruitutes prædij legati, quæ aditione sunt confusæ restituantur.*

Bar. in l. legatum est. §. fundus. ff. de leg. j.

- 1 BART. in d. l. legatum. §. fundus, inquit, seruitutes † prædij legati, quæ aditione sunt confusæ, esse restitundas. vide Raph. Cuma. in consi. 1. in primo dubio. & Fulgo. in consi. 100. in primo dubio. ubi habetur, legatum factum hæredi quamuis nullum, operari, vt in fideicommissio uniuersali uel alio legato generaliter facto non contineatur, quod in specie legatum est hæredi, quamuis nullus esset roboris & momenti. Ad quæ uide quæ habes ad Bar. in l. maritus. §. quidam, in fi. ff. ad Trebell.

Summarium in l. si quid. ff. de leg. j.

- 1 *Legatum factum pro pauperum alimentis dicitur factum in bonorem ciuitatis.*

- 2 *Pauper potest episcopi officium implorare, ut diuitem ad erogandam illi elemosinam cogat.*

Bar.

Bar.in l. si quid. ff. de leg. j.

1. **BART.** in d. l. si quid, ait, legatum factum ꝑ pro pauperum alimentis, dici factum in honorem ciuitatis. Adde tu hoc non modò ad honorem, sed etiam ad utilitatem publicam pertinere: nam multoties irascitur Deus, propterea quòd alimenta pauperibus non tribuuntur, & ideo flagellis mundum afficit, dicens, sibi subtrahi quod pauperibus non datur. Audi B. Hieronymum super Malachiam, cuius uerba transumptiue habentur in c. reuertimini. 16. quæst. 1. Si quando fames & penuria, & rerum omnium egestas opprimit mūdum, sciamus hoc ex ira Dei descendere, qui se in pauperibus, si elemosynā non accipiunt, fraudari loquitur. hæc ibi. Ideo nunquam satis laudari posset sanctio edita in secunda synodo Turonica, cap. 5. qua cautum erat, unamquamque ciuitatem ad exhibenda suis pauperibus alimenta obstrictam esse. Ad
2. hæc facit, quia pauper ꝑ potest episcopi officium implorare, vt diuitem ad erogandam illi elemosynam cogat, secundum glo. in c. licet. 47. distinct. quam extollit Abb. in c. cum causam. de elect. & Felin. in cap. si qui testium, nu. 9. de testi. & elemosynam magis esse tribuendam pauperibus patrie, quam alijs, docuit tex. in cap. nullus, 61. distinct. Abb. in c. ad decorem, in fin. de instit. idque expressè ait Bar. in l. ij. C. de ann. cen. lib. 11. quem sequitur Dec. in consil. 609. in fi. & ad prædicta uide Abb. in c. 1. de empt. & uend. Felin. in cap. pastoralis, de dona. & omnino. B. Thom. in 2. secundæ quæst. 32. artic. 5. Et quæ sint priuilegia & commoda paupertatis, uide apud Felin. in c. significantibus, de offic. deleg. & Dec. in c. 1. nu. 54. de probat.

Summarium in l. hæredi. ff. de leg. j.

1. Posthumo alieno legari potest, ꝑ hæres institui.

Bar. in l. hæredi. ff. de leg. j.

1. **BART.** in d. l. hæredi, colligit ex tex. posthumo ꝑ alieno legari posse, eumque posse hæredem institui. uide similem tex. in l. Titius. §. Lucius. ff. de liber. & posth.

Summarium in l. j. ff. de leg. j.

1. Legatum si in arbitrium alterius conferatur, suspenditur.
2. Arbitratore non arbitrate, recurrendum est ad arbitrium boni uiri.
3. Legatum est inualidum, si nulla sit expressa quantitas.
4. Legatum si est collatum in potestatem hæredis, quid iuris.
5. Arbitrari, an cogatur ille in cuius arbitrium conferatur.
6. Differentia est inter contractus, & ultimas uoluntates.
7. Promittens in instrumento intercessi, uel aliquid incertum, potest petere executionem instrumenti uigore statuti.
8. Appellari an liceat à sententia in casu in quo recurritur ad iudicem, si arbitretur.

Bart. in l. j. ff. de lega. secundo.

1. **ART.** in d. l. j. sic ait in summa. si legatum ꝑ in arbitrium alterius conferatur, suspenditur, sicut per quamlibet aliam conditionem, sed si non conditionaliter, non suspenditur. Attende quoniam Bar. hic & ubique concludit, legatum factum arbitrio Titij, non dici conditionale, sed purum; ideo transmitti. idem ait Bar. in l. si quis arbitratu, col. r. ff. de uerb. oblig. Limita hoc & declara secundum tex. in l. cum quidam, in sicum glo. si infra eodem titu. scilicet hoc non procedere quando circa electionem personarum facta esset commissio alicuius arbitrio; nam tunc antequam arbitrator sit in mora arbitrandi, legatum huiusmodi dicitur esse conditionale, ideoque transmitti non potest. Item hic in fin. præsupponitur, arbitratorẽ t non arbitrate recurrendum esse ad arbitrium alterius boni uiri, vt infra declarat Bartol. sed contra, quia immo recurrendum est ad legatarium, non ad alium. l. fin. §. primo. C. commun. de leg. vbi Barto. opponit, & soluendo restringit istam l. procedere quando arbitrium erat circa quantitatem, secus si circa speciem aliquam. quæ quidem est magna

Delegatis secundo.

reſtrictio & limitatio. quid ſi legatum factum eſſet alicui de re diſtribue da inter perſonas, quas ei teſtator dixerat in arcano, & legatarius moriatur, vtrum hoc legatum pertineat ad hæredes ipſius legatarii uel teſtatoris? vide Raph. Cum. in conſi. 1. o 7. Et aduerte, quia quamvis legatum ualeat factum arbitrio hæredis, tamen non ualeat ſtipulatio promiſſoris arbitrio. Lſtipulatio non ualeat. ff. de uerb. oblig.

- 3 Bar. in ead. l. propè princip. verſ. quæro ante omnia, ait, ſi nulla t fuit expreſſa quantitas, legatum eſſe ipſiſſimum. l. cum poſt. §. gener. ff. de iur. dot. Hinc inferitur, cum in cōtractibus illa uerba, ad arbitrium, uel arbitrio alicuius, faciant conditionem, vt per Bar. in l. ſiquis arbitratu. ff. de uerb. oblig. col. 1. contractum in illis caſibus inualidum eſſe, niſi certa quantitas ſit expreſſa. caſus eſt, in d. §. gener. ibi uel ſtipulatione. & aduerte quoniam in d. §. gener. non erat conditio, ſed ſolus arbitratuſ ſimpliciter, & ita contra Bar. & tamen uult, ibi legatum non ualere. contra quod urget glo. in Liquidam teſtamento, infra eod. tit. Hoc tamen uidetur contra tex. in d. §. gener. nam ibi habetur in tex. ſtipulationem dotis arbitrio uel arbitratu ſoceri ualere, ſecus in legato; nam debent eſſe eiſdem qualitatis, hoc eſt arbitrio Titij. quæ uerba, vt hic dicit Bar. nõ inducunt conditionem, & ibi non ualeat; quia ibi præſupponitur, ſi dico lego. N. arbitrio Titij non expreſſa quantitate, non ualere, hic uerò dicitur contrarium. & ideo quia ille tex. hoc modo contra Bar. uidetur urgere, & contra hunc tex. dici poſſet, ſi lego arbitrio Titij re uel fundo non demonſtrato, legatum ualere: & ita procedat hic tex. in ſi. idem ſi diceretur, lego fundum ſi Titius arbitratuſ fuerit, ualebit legatum ulla re non demonſtrata. & ita procedat hæc. l. in princip. intelligendo ſimpliciter abſque ulla uiolatione & diuinatione glo. Et ratio eſt, quia arbitrator debet declarare ſubſtantiam legati & quãtitatem, nec aliquid uidetur reſiſtari, quin commiſſa ſit ſubſtantia legati, & quantitat: & quia utrunque ab arbitratore declarari poſſit. Aut uerò lego Titio ſimpliciter, aut ſtipulor à Titio ſimpliciter, non adijciendo hoc fieri ad arbitrium Titij, uel ſi Titius arbitratuſ, & iſto caſu non ualere, & ita procedat tex. in d. §. gener. quia primo caſu uititur propter incertitudinem, neque ſit qui declarare poſſit. id quod fallit in dote: quia ſi ſtipulor dote ſimpliciter à Titio, ualeat. atque ita concludendum eſſe uideretur, per illa uerba, arbitrio Titij, uel ſi Titius fuerit arbitratuſ, legatum ſuſtineri uel contractum quantumcunque incertum, Et quod in d. §. gener. legatum uel ſtipulatio collata non fuiſſet in arbitrium alicuius, ſed facta ſimpliciter, probo: dicitur in d. §. gener. ſtipulationem dotis arbitratu ſoceri licet incertam ualere, detracto etiam arbitrio, alioqui uerò eſſe in legatis: quia legata & alij contractus non ualent detracto arbitrio; igitur ualent arbitrio poſito. & ſi non uis ibi ſumere argumentum à contrario ſenſu, dicas non rectè ita colligi argumentum; non ualeat detracto arbitrio, ideo non ualent eo etiam poſito; cum ſit argumentum à remotis, & ſubſi diuerſa ratio; nam poſito arbitrio, ceſſat incertitudo. & ita hoc intellectu iſta duo iura ad concordiam adducuntur. Tamen cogita. Et ad iſtum tex. uide laſ. in d. l. ſi quis arbitratuſ, & Soci. qui aliud agens citat hunc tex. in l. j. colu. 8. ff. ſolu. matrimo. & uide quæ ego poſui in lucubr. in d. §. gener.

- 4 Bar. in ead. l. col. 1. verſ. ſecundo quæro, agit de legato collato in poteſtatem hæredis. Tu de hac re quando ſcilicet hæres debeat arbitrari, quando dicatur in iura, & eo mortuo an conditio dicatur impleta uel defecta? vide apud Aret. in conſi. 93.

- 5 Bar. in ead. l. col. 2. verſ. quærit glo. tradit, an ille, t in cuius arbitrium conferitur, cogatur arbitrari? & decidit eum cogi poſſe. Tu dicas hoc procedere in ultimis uoluntatibus, alioqui uerò in contractibus, in quibus neceſſe eſt, vt partes agant ſecundum Alexan. in l. cum quid, in ſi. ff. cert. pet. & ibi laſ. Et dum ſubiungit Bar. vbicunque dixit, aliquem cogi poſſe arbitrari, ſubintelligendum eſſe, ſi arbitrium conditionaliter ſit inferum. uide Alex. hic in 3. col. Pergit poſtea Bar. in ſeq. col. quærendo ſi is non arbitratuſ, an legatum ualeat? & dicit ſi conditionaliter collatum eſt in arbitrium alterius, legatum non ualere. Limita hoc niſi collatum eſſet in arbitrium ipſius hæredis. Bar. in l. ſi quis arbitratuſ. ff. de uerb. obliga. in 1. col. verſ. ſed oppo. & ibi ſublimitat non procedere quò ad legatum, ſed quò ad pœnam. Deinde Bar. in uerſ. aut arbitrium conſiſtit

ſiſtit circa res, ait, in caſu iſto eum debere infra annum arbitrari. Tu dic hoc non procedere, qñ limitatum eſſet tempus eligendi: quoniam eo elapſo tranſit electio in legatarium. l. ſtatuli-
 6 berum. §. Stichum, infra eod. tit. & quia Bar. ſubijcit differentiam t eſſe inter contractus, & ulti-
 mas uoluntates, ſed non ponit rationem, dic eum reprobari quò ad contractus in d. l. ſi quis ar-
 bitratur. & eadē ratione fortaiſe poſſet etiam hic reprobari quò ad ultimas uoluntates. Quid
 autem ſit de ipſomet, qui debeat arbitrari ad propriam utilitatem, & non eſt arbitratus, habebi-
 tur in l. mancipiorum. ff. de opt. leg.

7 Bar. in ead. l. propè ſi. uerſ. & per hoc, ait, ſi aliquis promittit in iſtrumento t intereſſe uel ali-
 quid incertum, huius iſtrumentum executionem peti poſſe uigore ſtatuti. & reliqua. uide om-
 * nino Rom. in conſ. 2. l. 1. in ſi. & laſ. qui contrarium ſenſit, quamuis " communem opinionem
 eſſe cum Bar. fateatur in l. j. ff. de eden. ubi Bar. hoc idem quoque tradidit, quod hic.

8 Bar. in ead. l. in ſi. querit, in caſu in quo recurritur t ad iudicem, ſi arbitratur, nunquid ab eius
 ſententia liceat appellari t deciditque nunquam licitam eſſe appellationem quando iudex ut
 bonus uir arbitratur. uide hic plenè Alex. & Paul. de Caſt. in conſ. 341. incip. Proponitur in fa-
 cto. & Rom. in conſ. 161. Super eo, quod queritur. & uide Prædictum Papienſ. in forma appel-
 lat. à ſententia diffinitiuā, in gl. 2. Abb. in conſ. 38. ſed an in caſu iſto ſi non admittitur appellatio
 peti poſſit reſtitutio in integrum? uide Cæpol. in cautel. 180.

Summarium in l. neminem. ff. de leg. ij.

1 Si una res legatur ſub nomine collectiuo, non poteſt una acceptari, & alia non.

Bar. in l. neminem. ff. de leg. ij.

1 BART. in d. l. neminem, ſic ait in ſumma. Si una res t legatur ſub nomine collectiuo, non
 poteſt una acceptari, & alia non. Circa materiam huius. l. uide quaſtionem quam ponit Alex.
 in l. j. ff. de acq. hære. Item quid ſi ſunt plures hæredes, utrum legatarius ab uno acceptare poſ-
 ſit, ab alio non, ita ut poſſit diuidi? uide Soci. in l. ſi duobus, in princ. ff. de cond. & demonſtr.

Summarium in l. ſi quis ſeruum. §. ſi inter duos. ff. de leg. ij.

1 Legatum factum per teſtatoreſ Clarutæ in parochia ſanctæ Mariæ, ſi una reperiuntur in dicta parochia
 illa habebit legatum, nec hæres poteſt decere quod poterat eſſi alia Clarutia.

Bar. in l. ſi quis ſeruum. §. ſi inter duos, ff. de leg. ij.

1 BART. in d. l. ſi quis ſeruum. §. ſi inter duos, in ſi. ait, ſi legatum t eſt factum Clarutæ in pa-
 rochia ſanctæ Mariæ, & quædam nomine Clarutia petat legatum, eiſque obijciat hæres ſe nol-
 le ſoluete, quia poſſet eſſe alia Clarutia, hoc non ſufficere, ad hoc ut illa à petitione legati reij-
 ciatur. contra hoc uidetur facere quod trad. Card. & Abb. in c. cum Ioannes, de ſid. iſtru. ubi
 aiunt, præſumi duos eſſe eiſdem nominis & eognitionis. & de hac re uide latius Dec. in c. in
 præſentia, col. 6. de probat. & omnino Aret. not. in conſ. 102. ubi eruditè loquitur. & pluralita-
 tem nominum non præſumi docuit Alex. in conſ. 172. in 6. volu. & ampliſſimè de hac materia
 uide Fel. in d. c. cum Ioannes, & in c. auditis. num. 43. cum ſeq. de præſcrip. & laſ. in conſ. 34.
 poſt numerum. 7. in 1. vol.

Summarium in d. l. ſi quis ſeruum. §. ſi cui certam. ff. de leg. ij.

1 Si pars hereditatis legatur, intelligitur cum honoribus, & oneribus, ſi uerò pars bonorum, intelligitur
 deductis oneribus.

2 Bona omnia ubi relinquuntur, perinde eſt ac ſi tota relinqueretur hereditas, ſecus ſi pars bonorum.

3 De legato partis bonorum deducendum eſt aſ alienum.

4 Teſtator ſi legat Tizio fundum, & aſſimationem uſusfructus omniaſque bonorum, utrum debeat etiam
 aſſimatio uſusfructus fundi in ſpecie legati.

Bar. in d. l. ſi quis ſeruum. §. ſi cui certam. ff. de leg. ij.

1 BART. in ead. l. §. ſi cui certam, ſic dicit in ſumma, ſi legatur t pars hereditatis, intelli-
 gitur cum honoribus & oneribus, ſi uerò pars bonorum, intelligitur deductis oneribus. in hac
 materia animaduerte, quia inſtitutio in re certa differt ab inſtitutione uel legato in quota bono-
 rum, ut per Bal. in l. Gallus. §. ille caſus, col. 2. ff. de liber. & poſth.

Bar.

De legatis secundo.

- 2 Bar.in eod.§.uerf. ad l. cogit. tenet, ubi omnia bona t̄ relinquuntur, perinde esse, ac si tota relinqueretur hereditas, secus si pars bonorum; quia onera deducuntur, ut hic. vide Alex. in cōf. 45. col. 3. in 1. volu. Dicas tamen reliquum omnium bonorum non uideri esse quid uniuersale, ut posui ad Bar. in l. j. in f. ff. de leg. j. Item si legatur usufructus omnium bonorum, non censetur esse qd uniuersale, ut per Bar. in l. his uerbis. ff. de hered. inst. pro qua opinione uide Bar. in cōf. 50. ubi ait, in legato omnium bonorum mobilium & immobilium nomina debitorum non contineri. Et an appellatione bonorum ueniant iura & actiones? vide quæ posui in l. potest. ff. de aut. tut.
- 3 Bar. in eod. §. uerf. quæro quando, ait, de legato t̄ partis bonorum deducendum esse æs alienum. Adde etiam deducendam esse legitimam. Alex. in consil. 45. col. pen. in 1. volu. Corn. in consil. 95. in 4. vol. Paul. de Cast. in consil. 275. In primo quæsito uidetur, in 1. vol. & dum Barto. agens an de huiusmodi legato sint detrahenda legata facta in testamento; dicit si uni fuit legata species aliqua hereditatis, & alteri pars bonorum, & tunc speciem illam deduci non posse per regulam, qua traditum est, generi per speciem derogari. quæro hic si testator t̄ legat Titio fundum, item æstimationem usufructus omnium bonorum suorum, utrum debeatur etiam æstimatio usufructus fundi eidem in specie legati? ex hac regula & ex ratione Bartoli dicendum uideretur, non deberi. item quia testator censetur minus uelle gravare heredem, quam possibile sit. Contrarium tamen decidit Roma. in singul. 246. incip. Lego Titio fundum, & ibi uide addita per Castill.

Summarium in l. si quis Titio. ff. de leg. j.

- 1 Fideicommissum quando deficit, legatum remanet apud legatarium, nisi nudus sit minister.
- 2 Merus executor, qua actione petere possit legata, quorum executio fuit excommissa.
- 3 Legatum alimentorum, an dicatur esse pium.
- 4 Executores dati in testamento ad distribuenda aliqua bona in pias causas, possunt illa erogare pro dotibus puellarum pauperum, uel earum etiam qua non habent congruas dotes in specie a earum qualitate, & dignitate.
- 5 Executores testamentarii si sunt negligentes in exequendo, eorum potestas elapso anno ad episcopum loci deuoluitur.
- 6 Executor testamentarius, quando est negligens, potest cogi ad finiendam executionem.
- 7 Si mortuus est executor, qui debebat eligere pauperes, & non elegit, ad quem spectabit illa electio.
- 8 Frater minor an possit esse executor testamenti, quando fuit datus a testatore.

Bar. in l. si quis Titio. ff. de leg. 2.

- 1 Bar. in d. l. si quis Titio, sic ait in summa. Quando t̄ fideicommissum deficit, legatum remanet apud legatarium, nisi sit nudus minister. Limita & declara ut per Raph. Cum in consil. 107. incip. Testator legauit. & dum Barto. subiungit, quis dicatur esse nudus minister? uide ad rem hanc Abb. in consil. 1. in 2. vol. ubi ait executorem ultimæ uoluntatis eum esse, ad quem spectat nudum ministerium exequendi. sed si haberet ius eligendi, non diceretur merus executor, neque in constitutione disponente de executore contineretur. ex quibus colligitur ita etiã nudum ministrum non esse illum, qui habet ius eligendi.
- 2 Bar. in ead. l. uerf. quæro an executor merus, tradit, qua actione t̄ petere possit legata, quorum executio fuit ei commissa? Quæro hic quid si huic executori factum esset legatum, & alij etiam executores dati essent in testamento? Dec. in consil. 415. siue 418. ait, eum posse propria autoritate legatum accipere. item potest etiam in alijs casibus accipere uel retinere, ut per Dec. in consil. 424. & in consil. 476. in fin. Postea Barto. in sua fallentia, ibi, fallit si relinquitur ad pias causas, uel alimenta, uidetur sentire legatum alimentorum non esse ad piam causam, sed eorum æquiparari. Contrarium scilicet, quod immo dicatur pia causa, tradunt gl. & Bart. in l. alio. ff. de ali. leg. & Aret. in consil. 96. ubi refert Bartolum singul. dixisse in l. diuus. ff. ad leg. Falcid. Aut alimenta incertæ personæ relinquuntur, ut puta pauperibus, & eo casu, dici esse causam piam; alioqui uerò si certæ personæ, sed Aret. probare non audet hoc Bartoli documentum, quamuis

- quamvis illud singulare esse fateatur. Et de hac re uide in specie Paul. de Monte pico in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet. nu. 139. infra eod. tit. ubi examinatur, an legatum alimentorum tunc dicatur esse pium? & huius inuestigationis utilitatem dicitur esse; quia hodie de legatis ad pias causas falcidia detrahi non potest. vide ibi. & attende in hac materia, quod ipso anno xxx. annorum prescribuntur legata facta pauperibus etiam incertis; & quæcunque alia legata pia, secundum Abb. in consi. 54. in 2. vol. & quoniam hoc in loco multa subiungit Bar. ad executores testamenti pertinentia, & maxime quando sunt iussi bona pauperibus distribuere, ideo aliqua utilia in hac re tradenda esse constitui. Dico igitur in primis, executores tunc datos in testamento ad distribuenda aliqua bona in pias causas, posse illa erogare pro dotibus puellarum pauperum, uel earum etiam, quæ non habent congruas dotes inspecta earum qualitate, & dignitate. ita Bal. nouell. in tract. de Dote, in 5. par. nu. 7. An autem huiusmodi executores possint ea dare suis filiis, & nepotibus, quando sunt pauperes? Anch. id fieri posse ait in consi. 436. sed se ipsum ut pauperem eligere non posse docuit Soci. in consi. 11. in 1. vol. ubi etiam tradit, si plures sunt executores, utrum unus solus possit administrare? Quid si sunt plures executores, utrum possint dicta bona in aliquem ex se ipsis, qui egeat, distribuere? Abb. tenet id fieri posse in c. cum in iure, de elect. & in c. 1. de cohab. cler. & mul. Quid si executor, qui debet eligere pauperes, quibus distribuatur pecunia pro anima defuncti, semel extra iudicium declarauit, utrum ei liceat aliud eligere suscepto iuramento coram iurario? vide Abb. in consi. 52. in 2. vol. Executores tamen prædicti si sunt negligentes in exequendo, eorum potestas elapso anno ad Episcopum loci deuoluitur. sed annus non incipit nisi à die monitionis, uel negligentie, alioqui uero si essent impediti, quia non possent, uel commodè non possent secundum Abb. in consi. 60. in 1. vol. sed in consi. 40. in fi. eod. vol. sentit hoc tempus currere etiam impedito, ad faciendum uero ut ista potestas ad Episcopum lapsa anno non deuoluatur, traditur cautela, ut executor alteri executionem hanc committat, & ita faciat singulis annis. hæc Cypoll. in cau. 209. Tamen ego nescio quomodo ista executio, in qua fuit à testatore electa non solum industria, sed etiam fides electi, possit alteri delegari & committi. ita Bal. in l. nulli. C. de episcop. & cler. Ang. in l. cum debitorem. ff. rem rat. hab. & Fel. in c. fi. §. is autem, de offi. deleg. Attende autem circa prædicta quoniam Bar. in l. cum quidam. 2. infra eod. tit. & Firma. in tract. de episcop. in 3. par. primi libri col. 7. vers. circa prædicta, docuerunt etiam elapso anno ius eligendi ad episcopum non recidere. & multa alia memoratu digna, quæ ibi uideantur omnino, & quæ ponit Fel. in c. si quis contra. de for. comp. Bar. in l. ab exequore. C. de excep. rei iud. Bal. in l. captatorias. col. fi. C. de testa. milit. Item quando executor tunc est negligens potest cogi ad finiendam executionem. Fel. in c. inrellaximus, de iud. ubi citat Bal. nunquid isti executores dici possent esse rutores? ita ut disposita in uno locum habeant etiam in alio? vide Fulg. in consi. 51. Et circa id, quod agit Bar. hic in fi. quomodo ij uendere possent bona hereditatis, quæro an possint res uendere habita fide de pretio? & pecunia non interueniente? vide Bar. in l. diuo. §. sed si emptor. ff. de re iud. in 2. col. vers. quæro quid de executoribus, ubi distinguit. vide Fel. in c. cum olim, de offi. deleg. Limitatur tamen, ut indistinctè uendere possit pecunia non interueniente, quando executor liberum haberet arbitrium. Bar. in l. alio, col. fi. ff. de alim. leg. & Fel. in d. c. cum olim, quid si mortuus tunc est executor, qui debebat eligere pauperes, & non elegit, ad quem spectabit illa electio? vide Alex. in consi. 206. in 6. vol. Item in hac re scias illud memorabile, quod quicquid fecit executor, ab ipso testatore factum esse censetur. & ideo si iussit mille ad pias causas esse distribuenda, & executor eligat fabricam ecclesie, ista fabrica uidetur electa à testatore, ita ut Episcopus habere non possit quartam secundum dispositionem. c. fin. de testa. ita Abb. in c. in causis, de elect. Bar. in l. unum ex familia. §. 1. infra eod. tit. & Fel. in c. cum R. de offi. deleg. Ad rem optimè faciunt trad. per Abb. in c. cum R. canonicus, de offi. deleg. ubi ait, si fuit electus unus de plurius & incertis de meo mandato, dicitur à me electus. Vtrum frater tunc minor possit esse executor testamenti quando fuit darus à testatore? Alex. dicit quod non in consi. 199. in libro primi & secundi vol. & Fel. in c. fi. vers. est uerum, de const. subiicit tamen

Delegatis secundo.

tamen si nemine opponente exequatur, ualere executionem. ad quod uide eundem Felin. in c. 2. uerfi. & dic quod Innoc. de iudic. quando autem iste talis reiectus fuit ab executione, utrū eo casu sit nihilominus sequendum eius consilium? Bal. in rubrica. C. de inst. tenuit quod non, nisi testator procederet declarando irritum esse quicquid sine ipsius consilio fieret. Tamen Bar. contrarium uoluit indistincte, scilicet consilium eius non esse sequendum, nec requirendum. ita Bar. in l. j. §. si plures, uerfi. & per hoc dico. ff. de exercit. Illud etiam non est prætereundum, si sunt duo uel plures executores, unum posse exigere ab alio, quod debet, ex quo non soluit, nec adest dominus, qui sibi ualeat providere. idque argumento l. si plures. ff. de admin. tut. & sic intelligitur. c. fi. §. r. de testa. in 6. vide Abb. in c. non iniuste. de procura.

Summarium in l. si is cui. ff. de leg. ij.

- 1 *In legato alternatio dominium transfertur, non ex uoluntate tradentis, sed ex dispositione legis.*

Bar. in l. si is cui. ff. de leg. ij.

- 1 **BART.** in d. l. si is cui, uerfi. oppo. si cert. per. l. si ego. soluendo dicit, in legato t alternatio dominium transferri, non ex uoluntate tradentis, sed ex dispositione legis. postea agit an à tempore electionis duntaxat dominium transferatur? Attende quoniam iste tex. declaratur ab hac solutione Bartoli & putatur singularis, sed similem habes in l. iij. ff. de adopt. leg. quæ uult; ad hoc, ut electio teneat, omnes seruos esse exhibendos. quod tamen limitari non procedere in legato alternatio; quia tunc electio etiam non exhibitis omnibus seruis ualida est, quia ab initio unusquisque est in obligatione, ut per Ias. in l. serui electione, in princ. in 2. colu. uerfi. circa secundum requisitum. ff. de leg. 1. ubi ponit uarios intellectus ad istum tex. ut ibi. tradit etiam quomodo intelligat Bartolus istum tex. vide Bar. in l. si quis stipulatus sit Stichum aut Pamphilum, col. 1. ff. de verb. oblig. Et ad materiam huius. Ias. & quando alternatiue obligatus liberetur alterum præstando, uide Damasum in tract. de brocardis, in 1. membro, nu. 7. Et an & quando legatum incertum ualeat. uide Alex. in conf. 138. in 7. vol.

Summarium in l. Lucius. ff. de leg. ij.

- 1 *Legato factio à testatore si postea ei soluitur, actio ipsi legatario esse negandam, nisi de contraria mente testatoris doceatur.*
- 2 *Pater si legauit ducenta pro nubenda filia, & postea eam nupsit cum centum nomine dotis utrum filia res suum legata dotis petere possit.*

Bar. in l. Lucius. ff. de leg. ij.

- 1 **BART.** in d. l. Lucius, hoc ait in summa. legato t factio à testatore, si postea ei soluitur, actio nem ipsi legatario esse negandam, nisi de contraria mente testatoris doceatur. sed quero hic nunquid solutio pro implemento legati sapiat naturam legati, an uero donationis inter uiuos, an causa mortis? uide apud Ias. in l. filia dotem, uerfi. 10. limita. C. de coll.
- 2 Bar. in ead. l. uerfi. Dyn. querit. proponit questionem, si pater t legauit. 200. pro nubenda filia, & postea eam nupsit cum. 100. nomine dotis, utrū filia residuum legatæ dotis petere possit? uide Alex. in conf. 149. Visi & diligenter animaduersis, col. pen. in libro primi & secundi vol. & in l. huiusmodi. §. cum pater. ff. de leg. iij. Quid si pater legat filia mille sub aliqua conditione, ei dari debeant tempore nuptus, & eueniente conditione nupta reperitur? Fulg. in conf. 19. inquit legatum nō deberi, tamen si conditio appositā non fuisset, sed simpliciter legatum esset factum pro ea nubenda, deberetur etiam si tempore testamenti nupta esset. Ias. in l. quominus, nu. 133. ff. de flumin. item in hac materia legati facti filia pro dote, scias huiusmodi legata quā doque strictius esse intelligenda habita ratione multarum filiarum, & paucitate patrimonij, & contra etiam habito respectu ad paucitatem filiarum, & amplitudinem patrimonij, latius interpretantur. Fulg. in conf. 40. col. pen.

Summarium in l. Lucius. ff. de leg. ij.

- 1 *In alternatiuis electio est legatarij.*

Bar. in l. Lucio. ff. de leg. ij.

- 1 **BART.** in d. l. Lucio, ait, in alternatiuis t electionem esse legatarij. De hac re uide Ias. in §. si quis

quis agens. inst. de actio. & de differentia, quæ est an uerba dirigantur in gratuarum, an in honoratum, vide Ana. in cons. 3. incip. testator.

Summarium in l. cum quidam. ff. de leg. ij.

- 1 Ille, in cuius liberam voluntatem fuit commissæ electio, potest indignum eligere.
- 2 Ille, qui simpliciter habet electionem, priuatur iure eligendi, si elegit indignum.
- 3 Si electio alicui tanquam bono uiro committitur, sufficit, si non indignum eligat, quamuis digniorem eligere potuisset.
- 4 Ea negligente, qui debebat eligere, statim ius petendi transferri in omnes.
- 5 Si hæres est in mora, lex facit executionem, ut dominium transeat in libertos.
- 6 Electio pauperum facta ab executore testamenti, post tempus executionis præfixum ualeat.

Bar. in l. cum quidam. ff. de leg. ij.

1. n. BART. in d. l. cum quidam, uerbi. ex secundo dicto, inquit, eum, t in cuius liberam uoluntatem fuit commissæ electio, posse indignum eligere. sed contra, nam hæc uox, uoluntatem, exponitur, ut arbitrium importet, secundum gl. in l. p. ff. de arbit. solue ut per Alex. in l. j. colu. 7. ff. sol. matr. ubi Soc. reprobatur, quando autem debet eligere ad arbitrium boni uiri, dicit Barto, sufficere, si non eligat indignum, quamuis digniorem eligere potuisset. contra, nam immo uidetur faciendum esse reductionem ad arbitrium boni uiri. l. locetatem. s. arbitrorum, cum legib. seq. iunct. glo. ff. pro soc. Bart. in l. si quis arbitratu, in prima opp. ff. de uerbo. obligat. Postea subiungit Bar. eum, qui simpliciter habet electionem, t priuari iure eligendi, si elegit indignum. De hac re uide Bar. & quæ ibi posui in l. si patronus. ff. de confirm. tutor. & Abb. in c. gratum, de post. prælat. posses bon. Bar. docet uentum limitari, ut locum non habeat, quando electus ille pro digno & idoneo communiter habebatur, ut tunc priuari non debeat. ita in simili casu decidit Dec. in l. si quis in conscribendo. nu. 17. C. de pact. quid si is, qui habet eligendi facultatem eligat, sed electus nolet, utrum possit iterum eligere? uide in simili casu Barthol. Brix. in tract. questionum dominicalium, ubi ait ex illo actu quamuis inutili facultatem eligendi expirasse, & de hac re uide las. in l. qui per salure, in 2. not. ff. de iur. iur. & Mar. Socium in c. 68. nu. 26.
- 3 Bar. in ead. l. uerbi. ex hoc nota diligenter, iterum ait, si electio t alicui tanquam bono uiro committitur, sufficere, si non indignum eligat, quamuis digniorem eligere potuisset. pro cuius opinionione facit, quia dignus dicitur esse is, qui non est indignus. c. si de præsumpt. gl. est nor. in c. si quis. 2. quæst. 2. ita quoque benemeritus dicitur ille, qui non demeruit. l. seruos. ff. de manumiss. testa. tamen dicas tu hoc tutum non esse, nam si alicuius conscientie committeretur, esset in culpa nisi dignior eligatur. Dec. in cons. 7. 2. uide eundem in c. in præsentia, colu. 2. 4. uerbi. secundo, de probat. & Cap. poll. in tract. de imperatore militum deligendo, chart. 73 in primo libro in duobus locis.
- 4 Bar. in ead. l. uerbi. uenio ad uersiculum, dicit, eo negligente, t qui debebat eligere, statim ius petendi transferri in omnes. sed huic sententiae reluctatur, nam isto negligente alius deberet loci eius constitui, qui eligere debeat, aut in casu huius Lipsi met liberti deberent eligere. l. j. cum ibi trad. supra eod. tit. l. si. s. 1. C. commun. de leg. vel si electio sub conditione si, fuisset incum collata, ipso non eligente legatum deberet esse irritum & inane, cum eo casu a persona non recedatur. d. l. j. eod. tit. ubi Bar. & idem Bar. in l. si quis arbitratu, col. 1. ff. de uerbo. obligat. uide Bar. in d. l. j. col. 4. uerbi. quæro illo.
- 5 Bar. in ead. l. uerbi. item opp. ad idem, si hæres est in mora, t lex facit executionem, inquit respondendo, legem non facere executionem ut dominium transeat in illos libertos, sed tantum eis dare actionem personalem ad petendum. hanc solutionem sequitur las. in l. si infula, col. 18. quæst. 4. ff. de uerbo. oblig. & in l. executorum. ff. de execut. rei iudic. & Abb. in c. si quis contra clericum. col. 2. in 3. notab. de for. comp.
- 6 Bar. in eod. loco, uerbi. & prædicta, inquit, electionem t pauperum factam ab executore testamenti post tempus executioni præfixum ualere. sed istud Bartoli documentum hic à Bald. reprobatur, ad quem accedit Petrus de Anchar. in cons. 386. ubi ait, Bartolum malè sensisse, Et dum

De legatis secundo.

dum Bar. ibi paulo post subiicit, inter eum, qui declarat, & inter executores longam esse differentiam. adde hoc idem tenuisse Panor. in c. si quis contra clericum, in 2. col. de for. comp.

Summarium in l. Celsus. §. qui alicuius. ff. de leg. ij.

1 *Portio heredum deficiens accrescit sine onere illi nominatus adiecto.*

Bar. in l. Celsus. §. qui alicuius. ff. de leg. ij.

2 **BART.** in d. l. Celsus. §. qui alicuius, ait, portionem cohæredum t. deficientem accrescere sine onere illi nominatus adiecto. vide Soc. in l. quæ conditio. ff. de cond. & demonstr.

Summarium in l. omnia nomina. §. cum ita. ff. de leg. ij.

3 *Rerum appellatione quæ sunt in loco, seruos contineri.*

Bar. in l. omnia nomina. §. cum ita. ff. de leg. ij.

4 **BART.** in d. l. omnia. §. cum ita, inquit, appellatione rerum, quæ sunt in loco seruos contineri. Hinc dixit Bal. in l. j. ff. de stat. hom. publicatis bonis alicuius etiam uasallos comprehendit. id quod uult Et Paul. de Cast. hic. & de hac regula uide Insan. l. serui electione. §. 1. col. 2. in 1. notab. ff. de leg. 1. uide tex. in c. 2. de const. in 6. l. Paulus. §. fin. ff. de pignori. l. alumnos. C. quæ res pign. oblig. poss. per quæ iura Rom. in cons. 355. incip. In presenti consulatione, aperui appellatione bonorum suorum, etiam personas contineri, sed huic conclusioni uidetur refragari. in pecudum. ff. de usufr.

Summarium in l. eum ita. §. in fideicommissis. ff. de leg. ij.

5 *In relicto familia primò uocantur nominati, postea illi, qui sunt proximiores in gradu.*

6 *Pater an & quando succedat in locum patris.*

7 *Quando filij fratris succedunt in locum patris, illi debent succedere per stirpes, & non per capita.*

8 *In feudo an filij succedant in locum patris.*

Bar. in l. comita. §. in fideicommissis. ff. de leg. ij.

9 **BART.** in d. l. cum ira. §. in fideicommissis, inquit in relicto t. familie primò uocari nominatos, & post eos, qui proximiores sunt in gradu. Quæro hic utrum iste tex. intelligatur de proximioribus ipsius grauatis, an grauati? Soc. in cons. 249. col. 1. 2. versic. in contrarium, dicit de proximioribus grauati esse intelligendum, aitque hoc probari in tex. ibi, & qui ex his: & hanc esse nouam inductionem. vide eundem Soc. in cons. 86. versic. 4. in 3. vol. Item quæro, dicitur hic in tex. proximiores esse cæteris preferendos. an filij fratrum admittantur cum fratribus? gl. hic ait, eos admitti. idem uoluit Alex. in cons. 88. & in cons. 137. in 1. vol. & in cons. 27. in 3. vol. Dec. in cons. 1. in cons. 79. in cons. 217. in cons. 299. & omnino in cons. 408. & in cons. 412. ubi eruditè admodum declarat istam difficultatem. & Raph. Cum. in cons. 106. & Soc. in cons. 51. in 4. vol. Et an & quando t. filius succedat in locum patris? vide Alexan. in cons. 4. col. pen. in 4. vol. & in cons. 44. col. fi. in 5. vol. & in cons. 227. in 6. vol. Er an statutum loquens in fratre locum habeat in filio fratris? vide omnino Alex. in cons. 203. in 7. vol. & dicas in summa filium fratris non representare personam patris, nisi in successione aui & patris. Alexand. in cons. 5. in fi. in 3. vol. Dec. in d. cons. 1. & in cons. 527. & omnino uide eundem Dec. in l. si uirg. C. de success. edict. in l. ex testamento. C. und. liber. & in l. j. num. 19. C. de secund. nupt. ubi ait, filios fratris non uocari in locum patris in dispositione hominis, in qua uocantur proximiores. id quod diligenter attende in propòsita quæstione. & omnino uide Maria. Socin. iuni. in cons.

10 116. & in cons. 133. nu. 29. quando autem filij t. fratris succedunt in locum patris, eos debere succedere per stirpes, & non per capita uidetur esse * communiter traditum, ut testatur idè Mari. Socin. iuni. in cons. 74. nu. 7. Matthei. fil. in tract. de successibus ab intestato, in 3. articulo princ. nu. 12. & ibi Ludouic. Bolognin. in additionibus. idem ait Nicolaus de Vbaldis in tract. de successibus ab intestato, in 3. par. nu. 2. Redeundo autem ad istum tex. limita regulam, quæ ex eo colligitur, non procedere quando ex coniecturis creditur testatorem aliter uoluisse, nam eo casu proximiores ordine successiuo non preferuntur. & quæ sint huiusmodi coniecturæ, docuit Mari. Socin. iuni. in d. cons. t. 116. Quid dicemus in feudis in quibus t. succedunt proximiores, utrum filij succedant in locum patris & pariter cum patris? Albert. Brun. in cons. 70.

& in

& in confi. seq. eos, inquit, æqualiter succedere cum patris, quamvis in confi. 72. contrarium uideatur fuisse consultum, & in cōf. 73. tamen ea omnia confutantur in confi. 74. 75. & in confi. 76. ubi uide omnino.

Summarium in l. legatorum. ff. de leg. ij.

- 1 Si unus rusticus non est soluendo, exigitur ab alio.

Bar. in l. legatorum. ff. de leg. ij.

- 2 BART. in d. l. legatorum, adducit textum contra consuetudinem ciuitatis, secundum quā, si unus rusticus non est soluendo, exigitur ab alio. vide l. as in §. actiones autem, col. 1. 2. in l. tit. de actio. & Aret. in l. sed ex his, in ff. de uerb. oblig.

Summarium in l. Titia. §. Lucius. j. ff. de leg. ij.

- 1 Testatoris uerba extrapropriam significationem uerborum intelliguntur, uel legatum non reddatur inutile.
- 2 Executor testamenti non potest propria autoritate accipere legatum sibi factum, quamuis alij quoque executores dati fuerint in testamento.
- 3 Libelli forma quomodo incipiatur.

Bar. in l. Titia. §. Lucius. j. ff. de leg. ij.

- 1 BART. in d. l. Titia autem. §. Lucius, hoc ait in summa. uerba testatoris extra propriam significationem uerborum intelliguntur, ut legatum non reddatur inutile. De hac regula, quia pleni sunt libri, tempus non coneram, sed in eo quod subdit Bar. an & quando legatarius possit propria autoritate legatum accipere; dicas, si testator se fundum possidere nomine legatarii constituisse, eo casu legatarium posse propria autoritate ingredi possessionem. l. as in l. quories, col. fi. C. de hæred. inst. sic etiam executor testamenti potest propria autoritate accipere legatum sibi factum, quamuis alij quoque executores dati fuerint in testamento. Dec. in confi. 41. 5. seu 41. 8. & in alijs etiam casibus hoc idem fieri posse docuit idem Dec. in confi. 224. Et dum Bar. postea in uersu. nota ergo, dicit, testatorem posse dare in testamento libertatem ingrediendi possessionem propria autoritate, amplius & declara ut per l. as in l. nemo potest, col. 7. uersu. tertio quærit Bar. ff. de leg. 1. & uide Raph. Cuma. in confi. 61. incip. Petrus hæres, ubi amplius uult, etiam sine licentia possessionem ingredi posse, quando falcidia fuit prohibita. Item scias communiter esse necesse, ut testator huiusmodi licentiam concedat, alioqui nunquam uideretur esse concessa; quia scandalum posset contingere. Raph. Cuma. in confi. 114. Antonius, in 2. dub. ubi tradit, etiam si dictum fuisset, talem rem post mortem testatoris debere liberam reuerti ad eum, cui primo legata fuerat, non propterea intelligi concessam esse licentiam ingrediendi propria autoritate. & de hac licentia uide l. as in l. nō dubiū. col. 1. C. de leg.
- 3 Bar. in hoc eod. §. agit de forma libelli et conficiendi. vide Panor. in c. 2. col. 9. de libel. obla. & l. as in l. ij. §. incertum, col. 3. ff. de acquir. poss. Abb. & Dec. in c. in præsentia. nu. 20. de probat.

Summarium in d. l. Titia. §. Lucius. ij. ff. de leg. ij.

- 1 Dispositio specialis derogat generali.
- 2 Papa si mandauit alicui prouideri de primo beneficio in prouincia uacatura, & postea mandat alteri prouideri de primo beneficio uacatura in tali ecclesia, prima dispositio ualet.
- 3 Generalis dispositio facta circa personas postea specialiter expressa.
- 4 Genus nunquam comprehendit illam speciem, quæ ponit aliquid ultra suum genus.
- 5 Generi per speciem derogatur.

Bar. in d. l. Titia. §. Lucius. ff. de leg. ij.

- 1 BART. in ead. l. §. Lucius. 2. inquit, dispositionem specialem derogare generali. Adde hoc uerum esse siue dispositio specialis præcedat, siue sequatur generalem. Dec. in l. in toto. ff. de regul. iur. & Mari. Soc. iuni. in confi. 131. nu. 3. cum seq. Hoc tamen fallit quando aliter constaret de mente disponentis, nam eo casu dispositio specialis tollitur a generali. dicitur autem constare de mente, quando in dispositione generali posita sunt uerba pregnantia. Dec. in confi. 31. Item attende in re proposita, quando dispositio generalis uerificanda est in uno tantum casu

De legatis secundo?

- casu, non dicitur generalis sed incerta; & ideo ei per aliam specialem non derogatur. accipe
 2 exemplum. Si Papa † mandat alicui prouideri de primo beneficio in prouincia uacaturo, & postea mandat alteri prouideri de primo beneficio uacaturo in tali ecclesia: prima dispositio præualeat, & illarsa remanet, ut declarat Abb. in c. pastoralis. §. quoniam, de rescrip. & in c. ex parte. 1. de offic. deleg. Et contra regulam huius tex. facit decisio Rom. in singul. 246. ubi ait, si testator dicat, lego Titio fundum, item æstimationem ususfructus omnium bonorum, ei deberi etiam æstimationem ususfructus fundi, qui eidem in specie fuit legatus: quia non eximitur ab isto genere. & de hoc dicit esse casum in l. si alij. §. rem. ff. de usufruct. cogita. Ex hac autem regula infertur, generale † dispositionem factam circa personas præcedentes non referri ad personas postea specialiter expressas. Soc. in consi. 49. col. 4. in 1. vol. & quod generalis dispositio non comprehendat ea, de quibus facta est prouisio specialis, & quomodo hoc procedat, uide apud Soc. in consi. 300. col. 1. ubi not. loquitur, & citat. l. si. §. si. ff. de uin. trit. & ole. leg. & in consi. 63. col. 1. in 3. vol. & Imol. in consi. 140. ubi eruditè loquitur. uide eundem in consi. 260. col. antepen. ubi inquit generalem dispositionem restringi, quando post genus enumerantur
 4 species aliquæ. & ad rem uide Feli. in c. sicut. j. de hæreti. Et genus † nunquam comprehendere illam speciem, quæ ponit aliquid ultra suum genus, habetur in tex. in c. statutum, de elect. & per Abb. in c. bonæ. j. de postul. prælat. Et an & quando generalis dispositio tollatur per specialem? uide semper Ang. in consi. 355. ubi ponit pulchram distinctionem. & de hac re uide Damasum in tract. de brocardis, in 1. membro. nu. 3. Maria. Soc. iuni. in consi. 114. nu. 19. & ad prædicta uide Bar. in l. quæsitum. §. 1. ff. de leg. 3. & in l. uinum. §. cui dulcia. ff. de uin. trit. ole. leg. & in l. j. ff. de aur. & arg. leg. & in l. j. ff. de reb. dub. & in l. sed si adijciatur. ff. pro soc. Et nunquid regula huius. l. scilicet, generi per speciem † derogari, locum habeat in priuilegio, uide Abb. in c. 1. de rescript. Et quid in materia rescriptorum? uide eundem Abb. in c. pastoralis. §. quoniam, eod. tit. de rescript. Item generi per speciem non derogatur, ubi genus est priuilegiatum. c. excommunicamus. §. si. & ibi, lo. de Ana. de hæret. Denique tamen scias in hac materia, dispositionem illā dici esse specialem, quæ licet comprehendat plures res, uel plura loca, tamen purificanda est in una tantum re, uel in uno loco. Abb. per illam gl. in c. ex parte. j. de offic. deleg.

Summarium in d. l. Titia. §. Titia. ff. de leg. ij.

- 1 Verba dispositiua ad quemcunque directā fideicommissi petitionem inducere.
- 2 Testator si dixit, relinquo uxorem meam dominam & usufructuariam, quid importent ista uerba.
- 3 Maritus si relinquit uxorem sub nomine appellatiuo usufructuariam, et ea mortua aliā uxorem accepit non mutato testamento, utrum ista erit usufructuaria.
- 4 Vxor si est relicta usufructuaria donec uitam uidualem seruauerit, utrum amittat usumfructum, si monasterium ingrediatur.
- 5 Licet statutum de uxore relicta usufructuaria loqueretur, nihilominus locum habet etiam in uxore maritum relinquirente usufructuarius.
- 6 Usufructuarius potest deducere in iudicio ius proprietatis, quando sibi expediens est.
- 7 Usufructus si relictus est uxori, donec uixerit, & uitam uidualem seruauerit, & si aliam uitam elegerit, & ad secunda uota transferit, talis usufructus, filia sit relictus, utrum uxore mortua non nupta usufructus filia debeatur an ad heredem redeat.
- 8 Si usufructus omnium bonorum legatus est ad alimenta percipienda, utrum ad ea tantum restringatur.
- 9 Usufructus omnium bonorum debet ad alimenta restringi favore filiorum.

Bar. in d. l. Titia. §. Titia. ff. de leg. ij.

- 1 BART. in ead. l. §. Titia, inquit, uerba dispositiua † ad quemcunque directā fideicommissi petitionem inducere. uide omnino Soc. in consi. 102. col. pen. in 3. vol. Item quærit Bar. circa tex. ibi, ad uitæ usumfructum, an interim maritus habeat proprietatem? uide in materia Pau. de Cast. in consi. 121. in 1. vol.
- 2 Bar. in d. §. Titia, uersu. quærit Dyn. tradit, si testator dixit, † relinquo uxorem meam dominā & usufructuariam, quid importent hæc uerba. Soc. in consi. 210. ait, extraneo instituto censi relicto

- relictum usufructum tñ; sed si in certa re uxor est relicta usufructuaria, tunc hñe electione. Sed quid si illa res certa absorbet quasi totum patrimoniu? vide hoc & alia in hac materia apud Sali. in auth. quod locum. C. si secund. nups. quid si relinquat usufructuaria uictus & uestitus, an tunc uideat relictus usufructus, an alimenta tñ, extraneo instituto? vide Soc. in cons. 279. & Alex. in cons. 40. in 1. uol. Et quid si habet filios, & relinquit usufructuariam? vide Aret. latè in cõf. 40. & in materia uide Anz. in cons. incip. Vifo. Quid si maritus relinquit uxore sub noie appellatio usufructuaria? & c. & ea mortua aliam vxorem accepit, non mutato testò, utrum ista erit usufructuaria? deciditur q non. vide Franc. Crem. in sing. 8. incip. Quid si maritus, cum ibi addit. quid si relinquit usufructuaria, quo casu extantib. liberis, restringitur usufructus ad alimenta; an hoc locum habeat et in filiis, qui non sunt eiusdem matrimonij? Cremens. in eod. sing. 8. ait q non. Quid si uxor t relicta est usufructuaria donec uitā uidualem seruauerit, utrum amittat usum fructū si monasterium ingreditur? Franc. Crem. in sing. 142. incip. Maritus, decidit q non, ex mente Bal. nam hoc modo magis seruat uoluntatē defuncti. vide ibi addita per Castill. & in materia hac uide oīno Aret. in d. cons. 40. vbi latè docuit, qñ hæreditas ad alium peruenit, vxore hñe integrū usum fructum, siue dixerit, donec uiixerit, siue toto tpe uitæ suæ. Item in propoita re uide Signor. in cons. 181. In themate p̄supposito, col. 5. vbi ait, statum siue cōsuetudinē, quæ restringit legatū usufructus ad alimenta, cum sit contra ius cōe, nō egredi casum de quo agit, ut ibi per eum, & in cons. 177. incip. In quatuor. Attende tñ quia licet statutum de uxore relicta usufructuaria loqueret, nihilominus locum hñet et in uxore maritum relinquentē usufructuarium, pp correlationem, scdm Bal. in d. auth. hoc locum, in fi. & Alex. in apostil. incip. Querit Dyn. & Ang. in d. auth. hoc locū. de quare uide oīno Dec. in l. j. nu. 6. C. de in ius uoc. Aduerte et quia Bal. hic prope fi. & doct. præfati in auth. hoc locū, tenent prædictā cōsuetudinē, quæ est in uxore, locum hñe et in matre, nuru, uel sorore relicta usufructuaria; quāuis Bar. relinquat cogitandum. Præterea in materia huius. s. uide solennem repet. D. Pauli de Montepico hic, vbi ferè oīa diligētè aperuit, & multa declarat, & limitat de ijs, quæ prædiximus. Et in hac materia usufructus aduerte qm usufructuarius potest de ducere in iudicio ius proprietatis, qñ sibi expediens est, & de hoc cōfetur hñe mandatū à domino. Fel. in c. G. perpetuus, nu. 3. de fid. instr. Et an usufructuaria possit propria autoritate de manu hñedū accipere usufructū? vide Dec. in cons. 418. An aut usufructuaria oīum bonorum habere debeat et usum fructum earū rerum, quæ alijs in specie fuerunt legatæ? vide Soc. in cõf. 1. in 4. vol. & I. Sépronio, vbi Bar. ff. de usufr. leg. & Paul. de Cast. in cons. 223. in 2. vol. Paul. de Montepico in hac sua repet. acerrimè qñem hanc disputauit, in qua uariæ fuerunt doct. snix, tamen Mari. Soc. iun. in cons. 15. ait, se pro parte negativa consuluisse, hoc est, usum fructū rerum particularium non contineri. & ita iudicatū fuisse. vide eundē in cons. 109. Et pro hac parte faciunt ea, quæ posui suprā in hac ea. l. in §. Lu.
7. eius. 2. ubi agit de specie, quæ generi derogare solet. Quid si usufructus t relictus est uxori, donec uiixerit, & uitā uidualem seruauerit, & si aliā uitam elegerit, & ad secunda uota transierit, talis usufructus filiz sit relictus, utrū uxore mortua non nupta, usufructus nigore fideicōmissi si hñe debeat, an uerò ad hæredē redeat? Dicas eū filiz deberi, quāuis casus mortis nō sit expref. sus, ut p Soc. in cõf. 30. in 3. vol. Et de hoc, ac de infinitis prop̄ alijs vide Pau. de Mōtepicō hic. Quid si usufructus oīum bonorū uxori est relictus in codicillis, cui in testō, in quo filiz fuerit instituta hñdes, relicta fuerunt tñmodo alimenta? Alex. in cons. 56. in 3. vol. decidit, in tali casu usufructū debere diuidi, & participem esse et filium hæredem institutū, ita ut ipse pro dimidia admittatur. Tradit et Tho. Ferrat. cautelam, quæ hæres poterit consequi dimidiam usufructus oīum bonorum qui alteri legatus est, quæ ea est, ut ipse hæres instituat pleno iure. hæc ille in caut. 32. quid si usufructus oīum bonorum legatus est ad alimenta percipienda, utrū ad ea tñ restringatur? Ang. in cons. 338. An usufructuarius aliqd nouū possit facere ædificium? Ang. in cons. 18. inquit non posse, et si meliorē faceret conditionem illius rei, in qua ædificaret, & ideo eum non posse uias cōstruere, uel eas claudere, sed relinquere dñe rem in statu suo. & dñ subium
9. gir Bar. usum fructum oīum t bonorum debere ad alimenta coarctari fauore filiorū, & idem esse etiā si maritus eam relinqueret dominam, vide Aret. in d. cons. 40. & Mari. Soc. iun. in cons. 94.

De legatis secundo. I

nume. 5. Et dum ait Bar. si institutus esset extraneus pro parte, tunc legatum esse amplum pro illa parte quod ad omnia bona, vide eundem Bart. in d. athen. hoc locum, C. si secund. nup. & Paul. de Cast. in cons. 301. & Curt. lare in cons. 14. Quando autem institutus est filius, & substitutus extraneus, declara ut per Bar. ad quem uide Roma. in cons. 516. & Paul. de Montepico hic. Quid si instituto filio, & matre usufructuaria, filius donat partem bonorum extraneo, utrum mater respectu horum bonorum habere debeat integrum usumfructum? vide Socin. in cons. 279. ubi tradit alia quoque ad rem hanc pertinentia. vide & Curt. in d. consil. 14. & 15. Tradit postea Bar. quid si reliquit testator matrem nouercam, & similiter usufructuariam omnium bonorum? vide Angel. in cons. 143. incip. Dominus Flo. & denuo dico uide semper in omnibus, quæ ad rem hanc pertinent, Paulum de Montepico in hac sua erudita repet.

Summarium in l. legatum. ff. de leg. ij.

- 1 Donans obligatus est de dolo quando donatio incipit à traditione.

Bar. in l. legatum. ff. de leg. ij.

- 2 Bart. in d. l. legatum, agit de diffinitione legati. Vide Rom. in cons. 476. Et dum postea subdit, donantem t obligatum esse de dolo, qñ donatio incipit à traditione, vide Bald. in l. ij. C. de iur. dot. & in l. pen. C. si quis omis. cau. testa. & in l. filiz legat. C. de legat. ubi contradicit Bar.

Summarium in l. si pluribus. ff. de leg. ij.

- 1 Indefinita æquipollet uniuersali.
- 2 Indefinita qua sit, & quomodo differat ab uniuersali.
- 3 Dicitur omnis, est collectiua, & tribuit omnibus.

Bar. in l. si pluribus. ff. de leg. ij.

- 4 Bart. ab hac l. si pluribus, sumit regulam illam, qua cauetur, indefinitam t æquipollere uniuersali. Limita istam regulam non procedere ubi facta est in aliquo casu prouiso specialis, quia non comprehenditur sub uniuersali. Cum testamento. §. i. ff. de hæred. institu. & ibi tradit Bar. Item limita ut non procedat ubi non subest eadem ratio, ut hic per doct. Dyn. in rubri. de regul. iur. in 6. & ideo inquit Alex. in cons. 14. in 4. volu. indefinitam non esse ad omnia porrigendam, sed tantum ad aptiora. Item limita ut per Innoc. in c. auditis, ubi doct. de præscript. & ibi Feli. nu. 38. ait, regulam hanc non procedere in materia probationis & testium. Alex. in cons. 210. Et uiso, col. 3. in lib. primi & secundi uol. & in multis consilijs suis. & Dec. in c. secundo loco, col. 3. ver. sed ultetius, de probat. & limita ex tradit. in l. legatorum. §. i. infra eod. tit. Et quid ex hoc not. inferatur, uide apud Aret. in l. serui electione. §. i. ff. de leg. 1. & Soc. in Liquidam æstimauerunt. in secundo notab. ff. si cert. pet. Adde quod per istum tex. qui uult idem esse dicere, hæredes, vel omnes hæredes, reprobatur quedam distinctio antiquorum, ut per Bar. in l. Galus. §. Et si parente. in ff. de libe. & posth. & quid per istā l. decidatur, vide per eundem Bar. in 5. Cato, col. fi. q. vlt. ff. de verb. obli. An autē ista regula procedat scdm propriam uocabuli significationem? vide Alberi. in 1. par. statutorum. q. 9. & Bar. in l. qui ædificium. ff. de seruit. vrb. pdi. Et in omni materia probatoria indefinitam non æquipollere uniuersali, ultra p̄dicta, uide apud Feli. in c. cū oēs, col. 17. de const. & oīno uide las. in l. nō hoc. C. vnd. legit. col. 4. ver. 1. r. Et ista regula procedit in causa necessarii, ut per gl. in c. circa, in uoce, aliorum, de elect. in 6. & in c. solutz. de maio. & obed. Et quæ t sit indefinita, & quō differat ab uniuersali, vide Bart. in l. si ita, hoc cod. tit. An autem indefinita comprehendat futura? Bar. in l. si ita. ff. de iur. & arg. leg. Et ista regula non procedit in odiosis, ut dicam in seq. lucubra. Et de materia indefiniti uide Alex. in cons. 90. in 1. vol. & in cons. 343. in lib. primi & secundi uol.
- 5 Bar. in ead. l. ver. 2. quæro, tradit significationē huius uocis, omnis, t quæ est collectiua, & attribuit obsequio, sed uox, quilibet, est distributiua, & tribuit rem cuiuslibet in solidum. vide Socin. cons. 50. in 1. uol. & uide quid ex ijs inferat las. in l. si mihi & Titio, col. 5. ver. 1. o. amplia. ff. de uerbo. oblig. Limita tñ hæc oīa procedere, nisi natura rei relucetur. Bar. in l. hoc articulo. ff. de hæred. inst. Et dum Bar. in uet. 3. præmitto, agit, quid si indefinita prolata est ab hoīe? quid si à lege? uide plura apud Dec. in c. cū oēs, in 2. lectura, in princ. de const. Postea subdit Bar. in odiosis locum non hñe, quod ex isto tex. colligitur: quia indefinita nō æquipollet tñc uniuersali. vide plenē Alex.

nē Alex. post Bar. in l. ij. ff. de liber. & posthu. Aret. in l. Titius, in princi. co. tit. de liber. & posthu. Corin. in conf. 224. in 4. uol. & Dec. in conf. 343. Et circa ea quæ hic tradit Bar. in fi. principij huius l. vide l. inf. in l. si mihi & Titio, col. 5. vers. amplia. ff. de verb. oblig.

Summarium in l. si ita sit scriptum ff. de leg. ij.

1 *Masculinum concipit femininum.*

Bar. in l. si ita sit scriptum. ff. de leg. ij.

1 *Dono Bar.* in d. l. si ita sit, inquit, masculinum t. concipere femininum. vide Alex. in conf. t. 5. viso testamento. in 4. uol. in hac re quia in nonnullis alijs lucubrat. de ea plenè egimus, non inf. Nam, vide Dec. in l. f. minz. ff. de regul. iur. & Mari. Soci. iuni. in conf. t. num. 88. in conf. 3. in conf. 23. & in conf. 154. qu. 7. do tibi istos receniores, & hoc sufficiat.

Summarium in l. si ita scripserit ff. de leg. ij.

1 *Verba presentis temporis non porriguntur ad debita in diem nisi sub conditione.*

Bar. in l. si ita scripserit. ff. de leg. ij.

1 *Bar.* in d. l. si ita scripserit, ait, verba presentis t. temporis non porrigi ad debita in diem uel sub conditione. Hoc idem hñ in l. si stipulatus fuerit, & in l. cum stipulat. & utrobique Bar. ff. de verb. oblig. Quid si debitor esset cō? accipe exemplum in debito pensionis fundi, quæ debet pro fructibus, si igitur fructus iam erant collecti, sed nondum uenerat dies solutioni statutus, utrum hoc in uerbis presentis temporis contineatur? Raph. Cum. in conf. 117. ait contineri,

Summarium in l. Sempronius ff. de leg. ij.

1 *Si in duabus scripturis testamenti apparent diuersa quantitates legata, minor debetur.*

2 *Instrumentum si non est conforme prothocollo, standum est prothocollo.*

Bar. in l. Sempronius. ff. de leg. ij.

1 *Bar.* in d. l. Sempronius, ait, si in duabus t. scripturis testamenti apparent diuersæ quantitates legata, minorem deberi. Quid si ex prothocollo ipsemet notarius instrumentum publicum sumpsit, & ex prothocollo alij secundi notarij autoritate iudicis sumunt pariter instrumentum, & hæc duo instrumenta appareant diuersa, quod nam eorum sit præferendum? vide Soci. in conf. 277. & dum subiungit Bart. si instrumentum t. non est conforme prothocollo, standum esse prothocollo. vide Soci. in conf. t. 99. in 1. uol. Alex. in conf. 175. Abb. & Feli. in c. qm̄ contra, col. 5. de probat. quid si prothocollum non reperitur? Feli. in c. cum P. tabellio. de fid. instru. quid si duæ scripturæ diuersæ appareant, quænam præsumatur originalis? vide Alex. in conf. 247. Reuerende Domine, in lib. primi & secundi uol. vide etiam Roma. in sing. 236.

Summarium in l. mortuo ff. de leg. ij.

1 *Illud quod superest ex re mihi debita, si illud, quod est principalis non perijt, mihi debetur.*

Bar. in l. mortuo. ff. de leg. ij.

1 *Bar.* in d. l. mortuo, inquit, illud, quod superest t. ex re mihi debita, si illud quod est principalis non perijt, mihi deberi. Hinc est quod reprobatâ pecunia, cum adhuc remaneat materia, quæ est principalis, ea debetur. Bar. in l. quod te. ff. si cert. pet. vbi Alex. col. 2. & l. col. 7.

Summarium in l. si ita quis ff. de leg. ij.

1 *Si testator substituit filio, si decesserit sine liberis ex se descendebus, an propter illam dictionem, ex se, monasterium excludatur.*

Bar. in l. si ita quis. ff. de leg. ij.

1 *Bar.* in d. l. si ita quis, si cui in tempus, querit, si testator t. substituit filio si decedit sine liberis ex se descendebus, an propter illam uocem, ex se, monasterium excludat? De ista quæst. vide latissimè Barb. Feli. & Dec. in c. in præsentia, de probat. & quia Bart. remittit se ad suum consilium, dicas illud esse primum consilium Bartoli. & de hac quæstione uide Alex. plenè in conf. 229. visis codicillis, in libro primi & secundi uolu. & in conf. 263. eodem uolu. & in conf. 35. in 3. uol. & in cōl. 91. in 4. uol. Doct. in l. Deo nobis. C. de epis. & cler. & in auth. nisi rogati. C. ad Trebell. & Feli. in c. licet undique, de offic. de leg. Soci. in conf. 92. in 1. uol.

Summarium in l. cum ab uno ff. de leg. ij.

1 *Fauore dotis mulier potest agere contra unum ex hæredibus in solidum.*

De legatis secundo.

Bar.in l.cum ab uno. ff. de leg. ij.

1. **BART.** in d.l.cum ab uno, ait favore dotis mulierem t posse agere contra unum ex hæredibus in solidum. vide l.asin §. Cato, col. 10. vers. 2. ff. de verb. oblig. vbi reprobatur Aret.

Summarium in l. si Titio. §. Julianus ait. ff. de leg. ij.

1. *Portio deficiens accrescit cum ouere succedentibus ab intestato.*

Bar.in l. si Titio. §. Julianus ait. ff. de leg. ij.

1. **BART.** in d.l. si Titio. §. Julianus ait, sic dicit in summa. Portio deficiens t accrescit cum ouere succedentibus ab intestato. Postea opponit, de l. j. §. fin. ff. de legat. 3. De veritate huius oppos. & solutionis, vide Bar. & ibi addit, in l. si quis cum nullum. vers. quero per quos testes. ff. de iur. codicil. & de veritate huius glo. vide Alex. in rubrica. ff. de acquir. poss. & in l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verb. oblig. Feli. in c. edoceri, col. 3. de rescript. & l.asin Lertore. colu. fi. C. de testa. vbi dicit illam oppos. Bar. esse contra eum, & eam limitat.

Summarium in l. cum proponebatur. ff. de leg. ij.

1. *Fideicommissum potest probari per coniecturas.*

Bar.in l. cum proponebatur. ff. de leg. ij.

1. **BART.** in d.l. cum proponebatur, dicit, fideicommissum t posse probari per coniecturas, & deinde subiungit quot testibus hoc probari possit, & refert glo. dicentem quinque testes exigi. Istam regulam ait esse sing. l.asin l. j. col. 4. vers. secundò. C. de bonor. poss. secundum tabu. vbi posuit rationem, quam hic tradit Bar. scilicet quia isto casu tractatur de probanda voluntate, in qua in testamento requiruntur septem testes & in codicillis quinque.

Summarium in l. peculium. §. Titio. ff. de leg. ij.

1. *Libertas competit, vt intelligatur fideicommissaria.*

Bar.in l. peculium. §. Titio. ff. de leg. ij.

1. **BART.** in d.l. peculium. §. Titio, exponit tex. vbi dicit, libertas t competit, vt intelligatur fideicommissaria. Adde Paul. de Cast. in consi. 191. col. 3.

Summarium in l. Manius. ff. de leg. ij.

1. *Legatum factum creditori an ex quo quando ualeat.*

Bar.in l. Mæuius. ff. de leg. ij.

1. **BART.** in d.l. Mæuius, in principio tradit, an & quando legatum t factum creditori ualeat. & dum oppo, de l. si creditori, dicens ualere etiam si non contineat plus. & soluit ut hic per eū. posset dici, non ne illud plus, quod ibi continetur, & hic, est quòd dominium transferatur ipso iure? Dic quòd non; quia hic primum debitum erat ex causa testamenti, atque ita transferat ipso iure dominium; ideo hac ratione idem continens, non dicitur aliquid plus continere, secus ubi in primo hoc non contineretur. d.l. si creditori, sed de hac re uide l.asin l. j. §. ex pluribus, in 10. col. ff. de acquir. poss.

Summarium in d.l. Manius. §. duobus. ff. de leg. ij.

1. *Dux causæ lucratiua in eadem re concurrere non possunt.*

Bar.in d.l. Mæuius. §. duobus. ff. de leg. ij.

1. **BART.** in eadem l. §. duobus, ait, duas causas t lucratiuas in eadem re concurrere non posse. Istam regulam limitat Socin. in regula 42. & de hac re uide tex. singul. in l. si alij. §. rerum. ff. de usufruct. quem Roma. valde extollit in singul. 245. Lego Titio fundum. vbi decidit, si alij legatur fundus, & eidem æstimatio legetur usufructus omnium bonorum, debetur etiā æstimatio huius fundi eidem legari: atque ita dux causæ lucratiuæ concurrunt in eadem re. & de hac re uide aliquid per Raph. Cuma, in consi. 14. incip. Statutum. Et dum Bar. declarando istam regulam in 7. colu. inter cætera inquit, duas causas lucratiuas non concurrere eodem tempore, secus in diuersis temporibus, ut si res esset debita ex testamento unius, & solueretur mihi uiuente adhuc alio testatore, & desinit esse mea eo uiuo, iterum potero dictam rem petere. Attende hic quoniam in contrarium facit, quòd immo legatarius si dicitur dominus rei legatæ ex causa lucratiua, cessat actio ex testamento ad petendam postea illam rem uel æstimationem,

tionem, ut de hoc est tex. in §. si res legata, in princ. Inst. de lega. nisi respondeas, Bartolum hoc in loco uim facere: quia res esse mea deficerat uiuo testatore, sed. in d. §. si res legata, non deficerat esse sua. & dum in col. seq. uerfi. ut igitur totam, Bar. colligit hanc materiam, uide Rapha. Cuma. in consi. 14. incip. Statutum, in fi.

Summarium in d. l. Mæuius. §. fundo. ff. de leg. ij.

1 Heres tenetur si fundus traditur diminutus in iure usufructus.

Bar. in d. l. Mæuius. §. fundus. ff. de leg. ij.

1 BART. in ead. l. §. fundo, ait, heredem t. teneri si fundus traditur diminutus in iure usufructus, uel adit. & in 2. col. uerfi. Ad primam, opponit dicens, immo heredem non debere conueniri posse quamuis usufructus sit alienus, quia testator uidetur legare solum ius, quod habet in re. uidetur de hac re quæ posui ad Barto. in l. serui electione. §. cum fundus. ff. de leg. primo. & ibi uide las.

Summarium in l. unum ex familia. ff. de leg. ij.

1 Ille, qui iussus est restituere unum ex certis, cum morietur, potest eligere, & uariare usque ad mortem.

2 In fundo accepto, pro se, & heredibus suis, quod intelligitur acceptum pro agnatis, qui sint heredes.

Bar. in l. unum ex familia. ff. de leg. ij.

1 BART. in d. l. unum ex familia, in princip. dicit, eum, qui iussus est restituere t. uni ex certis, cum morietur, posse eligere, & uariare usque ad mortem, & ex hoc infert postea ad executores testamenti. De intellectu huius tex. uide Raph. Cuma. in consi. 113. in fi. ubi ait, si testator iussit bona remanere debere in familia, quamuis, proximiores in gradu, primò uocati uideantur. l. cum ita. §. in fideicommissio, supra eod. tamen grauatim posse eligere unum etiam posteriorem, & in gradu remotiorem, dummodò sit de familia. ita etiam dicitur in feudo accepto pro se & heredibus suis. quod quidem intelligitur acceptum pro agnatis, qui sint heredes. & ideo potest agnatus remotior in gradu heres institui ad exclusionem agnati proximioris, ut docuit Albert. Brun. in consi. 24. sed animaduertendum est in hac re: nam ista conclusio procedere posset quando bona, quæ relinquuntur sub conditione, ut remaneant in familia, intelligerentur subiecta fideicommissio solum in casu contrauentionis, nam tunc sufficit, ut bona etiam remotiori relinquuntur, dummodo sit de familia; quia propterea non esset factum contra uoluntatem testatoris, sed si fideicommissum esset absolutum, ita ut non solum in casu contrauentionis, uerum etiam post mortem unius, alij de familia uocarentur, & tunc proximioribus deberetur, ut aperiemus in l. peto. §. fratre. infra eodem titu. ubi est locus proprius. & dum subiungit, sufficere si executores, quibus communiter electio pauperum, dicant, tales eligimus, absque eo quòd dicant, eis concedimus. Adde Abb. in consi. 110. in 2. uol. & uide quæ ponam in seq. lucubrat.

Summarium in d. l. unum. §. si de familia. ff. de leg. ij.

1 Electus non capit ex testamento eligentis, sed eius, qui iussit restituere.

Bar. in d. l. unum. §. si de familia. ff. de leg. ij.

1 BART. in eadem l. §. si de familia. sic ait in summa. Electus t. non capit ex testamento eligentis, sed eius, qui iussit restituere. Attende quoniam iste tex. semper uisus mihi fuit pulcherrimus, & memorabilis ualde, maxime ibi, quid est enim quod de suo uidetur reliquisse; quia quod reliquit omnino reddere debuit? nam ista ratio uidetur refragari decisioni, quæ colligitur ex l. conficiuntur. ff. de iur. codicil. ubi ideo grauari possunt succedentes ab intestato, quia defunctus testando potuisset eis adimere hereditatem, & dare alij; ideo cum potuerit adimere, & non ademit, cæsetur dare. & tñ in tex. isto, quòd uisus iste potuisset electis adimere, alios eligendo, qui sint de familia testatoris, non censet ppea aliquid eis dare, ut expressè legi in tex. Et profe ad si rectè intelligant hæc duo iura, absq; aliqua uoluntate uerborum, & rōnis, vñr disidētia & opposita: effectus autē est magnus, qm̄ in uno casu pñt grauari, & in alio nō, ut dicā in hac ead. l. i. §.

De legatis secundo.

sed si fundum. ideo cogita. & ad istum text. vide tex. citatum in glo. in l. pater filium. ff. ad leg. falcid. & omnino Soc. in consi. 114. in 3. uolu. & ad decisionem questionis propositae hic per Bar. de executoribus eligentibus fabricam ecclesiae, ut censetur electa à primo testatore, vide Abb. in c. in causis, col. 3. de elect. & in consi. 111. in 2. uol. & ad rem faciunt quae not. docuit idem Abb. in c. cum, R. Canonicus, de offic. deleg.

Summarium in d. l. unum. §. sed si fundum. ff. de leg. ij.

- 1 Eligens non potest electum grauare, ut alteri restituat, nisi tantumdem ei relinquatur.
 - 2 Ille qui tenetur relinquere in familia, potest electum grauare de restituendo alteri de familia.
 - 3 Dubitatur quae aliquis potest alicui adimere, non adimit, censetur dare.
- Bar. in d. l. unum. §. sed si fundum. ff. de leg. ij.
- 1 De Bar. in ead. l. §. sed si fundum, ait, eligentem non posse electum grauare ut alteri restituat, nisi rationem ei relinquatur. & dum Bar. in primo notat. agit de illis uerbis, cui uoles, aut quibus uoles: adde Alex. in consi. 109. col. 3. in 7. uolum. ubi respondet ad tex. in l. j. ff. de opt. eleg. qui uidetur contrarius. Postea Bar. subnectit questionem, utrum executor eligens pauperem in uno fundo, possit eum grauare, ut post mortem alteri fundum restituat? deciditque hoc fieri posse, dummodo ille, cui fieri debet restitutio, sit de numero pauperum. Attende hanc decisionem Bar. ex qua colligitur, illum, qui tenetur restituere in familia, possit electum grauare de restituendo alteri de familia. pro qua decisione facit l. conficiuntur. ff. de iure codicill. & quae posui in precedenti lucubrat. & alibi in nonnullis lucubrat. sed contra eum uidetur tex. expressus in §. si de falcidia, supra hac eadem l. ubi habetur, eligentem nullam prorsus beneficium in electum conferre, igitur non potest eum grauare. lab eo, C. de fideicommiss. Hinc etiam est, quod huiusmodi res alienatae in falcidiam non imputantur, id quod secus esset, si electus ab eligente honoratus intelligeretur, d. §. si de falcidia. & est tex. in l. pater filium. ff. ad leg. falcid. ut not. declarat Soc. in consi. 114. in 3. uol. Neque urget ratio per Bartolum hic allata, scilicet, sicut potest diuidere bona inter haeredes, ita possit grauamen iungi inter pauperes, siue inter illos, qui sunt de familia. Nam illud procedit à principio, quia si diuideret inter eos, illi dicerentur hoc habere à primo testatore, qui potuit suis bonis legem imponere, quam uolebat, ut habetur in d. §. si de falcidia. sed postquam unum elegit, tunc istamet ratio argumentum Bartoli confundit, quia ex quo censetur electus à primo testatore, & nihil habere ab eo, qui elegit, consequens est, ut etiam grauari non possit in eo, in quo non fuit honoratus. Neque obstat si diceretur in §. si de falcidia, ibi iussus fuerat haeres unum tantum eligere, hic uero poterat eligere omnes, si uolebat. nam ista ratio nihil ualet; quia eadem ratio militat in utroque casu, cum siue sit unus, siue sint plures electi, hoc totum non ab ipso eligente, sed à primo testatore censetur haberi. & ista est ratio, cui est innitendum. Præterea tex. in d. l. pater filium, ubi Alex. ponit casum, in quo non erat necesse unum eligere, immo tres scripti erant haeredes, quorum unum poterat eligere si uoluisset, & tamen quia bona illa non poterant alijs relinquere, quàm ipsis filijs, alienata in falcidiam nequeunt imputari prædicta ratione. & hoc idem sentit Soc. in d. consi. 114. in 3. uol. adde omnino ad prædicta Mar. Soc. iuni. in repet. l. cum filiofamilias, nu. 30. ff. de leg. 1. ubi in simili quæst. adducit l. foeminæ. C. de secund. nupt. Tamen cum Bar. transtulit Bal. hic, & pro eo facit illarum. d. l. conficiuntur. & quod ubique aliquis potest alicui adimere, & non adimit, censetur dare. l. j. §. sciendum cum glo. ff. de leg. 1. cum hic status. ff. de donat. inter uir. & uxo. tradunt doct. post glo. in l. si fundum per fideicommissum, in si. cum l. seq. ff. de leg. 1. ideo bene cogita solutionem huius ambiguitatis.

Summarium in d. l. unum. §. si omissa. ff. de leg. ij.

- 1 Licet uerba fideicommissi sint defectiua, tamen fideicommissum debetur, si ex mente colligitur.
- Bar. in d. l. unum. §. si omissa. ff. de leg. ij.
- 1 Bar. in ead. l. §. si omissa, inquit, quamuis tuerba fideicommissi sint defectiua, tamen fideicommissum deberi, si ex mente colligitur, uide Raph. Cuna in consi. 2. col. 2. in 2. dab.

Summa-

Summarium in l. sequens quaestio. ff. de leg. ij.

- 1 *Ea que quis caperet, alio herede existente, non ut ex ultima voluntate, in fideicommissum generale non ueniunt.*

Bar. in l. sequens quaestio. ff. de leg. 2.

- 1 **BART.** in d. l. sequens quaestio, sic ait in summa. Ea, quæ i quis caperet alio herede existente non ut ex ultima voluntate, in fideicommissum generale non ueniunt. vide Alex. in conf. 2. 10. ponderatis his, col. 3. nu. 16. in 3. uolu. Tu aduerte quia uxor hic erat grauata restituere filijs, & tamen non uenit donatio, nihilominus fauore filij ex præsumpta uoluntate ueniunt in fideicommissio res, quæ alioqui in eo non continerentur. l. liberto. §. filium, & ibi Bar. ff. de annu. lega. Et dum Bar. subiungit de donatione inter uirum & uxorem, quæ morte confirmatur, ut sit tertia species, vide Alex. in conf. 168. uiso & considerato, in lib. primi & secundi uol. & in conf. 143. in 5. vol. Limita nisi talis donatio summam quingentorum aureorum excederet, quæ silentio non confirmatur, sed requiritur expressa confirmatio in morte, & tunc ualeat iure legati. Iste est casus singul. in l. donationes. & ibi Salic. C. de donat. inter uirum & uxorem. vide Soc. in conf. 115. col. 2. in 4. uol.

Summarium in l. peto. ff. de leg. ij.

- 1 *Donatio facta filio in præmium emancipationis, an in legitimam impuatur.*

Bar. in l. peto. ff. de leg. ij.

- 1 **BAR.** in d. l. peto, in fi. principij querit, utrum donatio facta filio in præmium emancipationis in legitimam impuatur? vide Alexan. in conf. 285. circa primam, col. 7. uerf. condescendo ad tertium. in lib. primi & secundi uol.

Summarium in d. l. peto. §. prædium. ff. de leg. ij.

- 1 *Bona alienari prohibita, possunt alienari ex causa necessitatis.*

Bar. in d. l. peto. §. prædium. ff. de leg. ij.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. prædium, inquit, bona alienari prohibita, t posse alienari ex causa necessitatis, vide Alex. in conf. 223. Opportune consideratis. in 1. uol. & in conf. 88. in 3. vol. ubi tradit, in publicatione bonorum alicuius delinquentis bona alienari prohibita non contineri. & Soc. in conf. 266. col. 15. in 1. vol. ubi ait, res, quæ alienari non possunt, nisi in fauorem prohibiti, non posse publicari propter delictum ipsius prohibiti. vide Doct. in §. diui.

Summarium in d. l. peto. §. fratre. ff. de leg. 2.

- 1 *Testator qui prohibet bona extra familiam alienare, in dubio præsumitur sensisse solum de descendenti-
bus ipsius testatoris, non autem de familia transuersalium.*
- 2 *Alienatione prohibita extra familiam, an inducatur fideicommissum absolutum, & simplex, an uerò in
casu contrauentionis tantum.*
- 3 *Alienatione prohibita, uetita est etiam extranei heredis institutio.*
- 4 *Quando testator uult bona conseruari in familia, fideicommissum absolutum inducitur.*
- 5 *Alienatione prohibita cum adiectione illius causa, quia bona remaneant in familia, fideicommissum ab-
solutum, & simplex inducitur.*
- 6 *Familia in dubio ad descendentes ipsius testatoris est referenda.*
- 7 *Filij positi in conditione, dicuntur expresse uocati, quando sumus in descendentiis.*
- 8 *Si filij positi in conditione, non censentur uocati, excludunt substitutum, qui suis expresse uocatus in te-
statore, faciendo deficere conditionem fideicommissi.*
- 9 *Tacitum non debet potentius operari quam expressum.*
- 10 *Alienatio que promittit a lege, est prohibita quæ prohibitioni suis facta ob fauorẽ familia, uel descendentiũ.*
- 11 *Alienatione prohibita extra familiam si bona alienantur in aliquem de familia, an is dicatur habere ab eo
rede alienante, qui alium eiusdem familia eligere potuisset, an uerò à primo testatore.*
- 12 *Bona subiecta fideicommissio, tacito sunt prohibita alienari.*
- 13 *Expressio eius quod tacito iussit, nihil operari debet.*
- 14 *Alienatione prohibita extra familiam usque quo duret ut bona perpetuo remaneant in familia.*

Delegatis secundo.

Bar.in d.l.peto.§.fratre.ff.de leg.ij.

- B A R.** in §.fratre, agit de bonis prohibitis alienari extra familiam, & quia multa diximus in materia huiusmodi prohibitionis in l.filiusfamilias.§. diui. ff. de lega. 1. ea non repetam, sed illa tantum, quæ hic ponit Bar. perstringam. In primis igitur Bar. hic in principio, ibi, sed quæro, dicit, testatorem, t qui prohibet bona extra familiam alienari, in dubio præsumi sensisse solum de descendentibus ipsius testatoris, non autem de familia transuersali, per l.cum acutissimi. C. de fideicom. idem tenet Bar. in l.filius. §. cum pater. ff. de leg. j. & in l.f. cognatis. in fi. ff. de rebus dub. Soc. in cons. 249. col. 7. & in cons. 250. in 1. uol. & omnino Alex. in consi. 2 t 3. in 6. vol. quæ omnia diligenter attendas, quia semper fieri debet restitutio proximioribus, incipiendo primum à descendentibus, Sed hic suboritur difficultas, nunquid ista proximitas sit consideranda respectu ipsius testatoris, an uerò grauatorum? Respon. ex parte grauati hoc esse considerandum, ut si unus esset proximior testatori, alius uerò esset proximior ei, qui iam successerat, & est grauatus restituere, iste sit preferendus. ita Soc. in d. cons. 249. col. t 3. & in consi. 86. vers. quæ rō, in 3. vol. & Mari. Soci. iuni. in consi. 126. nu. 2 t. & de hac re multa docuit Soc. in l. Gallus. §. quidam rectè, col. pen. & fi. ff. de liber. & posthu. Quæro alienatione prohibita extra familiam, an inducatur fideicommissum absolutum & simplex, an uerò in casu contrauentionis tantum? in huius quæstionis inuestigatione dici potest in primis, huiusmodi prohibitum censeretur grauatum onere fideicommissi de restituenda hæreditate uenientibus ab intestato: nam is censetur prohibitus hæredem extraneum instituere, ut per gl. hic approb. sed prohibitus testari censetur rogatus restituere uenientibus ab intestato. tex. est singul. in l. qui filium. ff. ad trebell. tamen respondens licet, in casu huius. §. hunc non esse prohibirum testari, nisi extraneum instituendo, sed inter eos de familia testari potest. ut per gl. & doct. hic. Sed aduerte quoniam hoc documentum adhuc morderi possit, in eo, quod dicitur, alienatione prohibita, ueritatem esse extranei hæredis institutionem, contrarium enim uoluit gl. singul. in l. unic. C. non licet. habit. lib. t. t. quam in iu
- * dicijs sequendam esse ait Fulg. in consi. 2 t 5. tamen glo. hic est * uotis frequentationibus confirmata. & de intellectu totius materie uide Soci. in consi. 19. col. 3. & seq. & in cōl. 227. in 1. uol. & plenè in cons. 40. inter consilia Curtij. & in consi. 5 t. col. fi. in 4. volu. Dec. in cons. 422. & in cons. 425. & in consi. 585. & omnino in consi. 635. cum duobus consilijs seq. ubi posuit quandam considerationem notatu dignam. uide ibi & omnino Mari. Soci. iuni. in consi. 112. & latè Ambros. de Opizo. in tepet. d. §. diui. & doct. hic. & lafin consi. 120. in 1. uol. & Soci. post alios in l. qui Romæ. §. cohæredes. ff. de uerb. oblig. ubi uidetur concludi, quando huiusmodi prohibitio facta est ex ista causa, quia uult testator bona conseruari in familia, fideicommissum absolutum induci. & idem noluit Soc. in consi. 249. col. 10. ubi ait hanc esse * commun. opin. sed ista quæstio ex sequentibus quæstionibus clarius aperietur. Quæro igitur utrum alienatione prohibita extra familiam, ut bona remaneant in familia, censeatur prohibita successio ab intestato quando successurus esset ille, qui non est de familia testatoris? Bar. hic ait non excludi. quem sequitur Alex. in consi. 56. & in consi. 58. in 1. uol. & in consi. 298. in lib. primi & secundi uol. & Soc. egregiè in consi. 227. in 1. uol. Contrarium simpliciter tenuit Fulg. in consi. 1 t 7. & quādo adiecta fuerunt illa uerba per uiam cause, quia testator uult illa bona in familia remanere. idem tenet Bar. Aret. & Soc. in l. qui Romæ. §. cohæredes. ff. de uerb. obligat. & Soc. in consi. 25 t. in 1. uol. & in consi. 40. inter consilia Curtij. Dec. in consi. 23. & in consi. 182. Corn. in consi. 23. in
- * 2. uol. Petr. Bald. & Imol. hic. Soc. in consi. 249. idem in d. consi. 249. ubi testatur * communem esse doct. sententiam, ut prohibita alienatione cum adiectione illius cause, quia bona remaneant in familia, fideicommissum absolutum & simplex induci, ut per Bart. in d. §. cohæredes. adde eundem Soc. in consi. 250. col. 4. & in consi. 249. in primo uolu. & in consi. 22. col. pen. & in consi. 13. col. fin. in 3. uol. & plenè in consi. 43. & in consi. 57. eodem 3. uolu. & de intellectu l. cum pater. §. cum inter, quem hic citat Bar. ac de tota re ista uide Alexan. in consi. 59. in tertio volumine. Dec. plenè in consi. 38. & in consi. 218. & in consi. 387. cum consi. sequen. & in consilio 422. & in consi. 481. & in consi. 635. cum duobus consilijs sequen. Ruin. latè & Ambros. de Opizon.

de Opizon. in §. Diui. Attende tamen quia opinionem Bartoli hic, scilicet, ut non intelligatur prohibita successio ab intestato, sequitur idem Bar. in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de uerb. oblig. & in l. quemadmodum. C. de agricol. & censu. lib. 11. Bald. in l. ea lege. C. de condit. ob caus. Pau. de Cast. in consi. 279. Visis statutis, ubi not. loquitur. & procedere uidetur decisio ista etiam si (ut prædixi) appositæ fuissent illa uerba; quia uult quod bona remaneant in familia, adeo ut si iste prohibitus cum institueret expressè, qui successurus esset ab intestato, prohibitioni contraface re non uideretur. tex. cum gl. in l. cum pater. §. Iulius Agrippa. ff. de leg. 3. quem ad hoc probandum inquit sing. esse Imol. in d. l. si ita quis. §. ea lege. & conclusionem hanc amplectitur Alber. in l. voluntas. C. de fideicom. Rom. in consi. 457. col. fi. ubi multa adducit. Alex. in consi. 55. Ponderatis his, & in consi. 59. & in consi. 165. Consideratis uerbis testamenti, col. fin. in 3. vol. Ang. in consi. 56. D. Andreas, col. 5. & seq. & in consi. 7. Ex dicto themate. Paul. de Cast. in consi. 137. col. 4. Barb. in sua Ioanina, fol. 49. & de hac re uideas etiam Bal. in consi. 130. incip. Ad audientiam, in 3. vol. & in consi. 349. Statuto, in 1. vol. l. as. in d. l. voluntas. C. de fideicom. & omnino Curt. in consi. 67. de qua re uide etiam Aret. in l. ventre, col. pen. ff. de acquir. hæred. Quid dicemus in tali ac tanto opinionum conflictu? certe si uera est opinio Bartoli hic, de qua egimus in princ. huius. §. scilicet, hanc uocem, familia, in dubio ad descendentes ipsius testatoris esse referendam, qui secundum proximitatem gradus ad fideicommissum censentur uocati, im possibile est extraneum quoquomodo posse succedere, donec alij supersunt de hoc genere descendendum: & hoc uergetur concluditur argumento. si enim fauore descendendum excluditur substitutus qui fuit expressè uocatus à testatore, quamuis de ipsis nulla sit facta mentio, sed ex sola coniectura. l. cum acutissimi. C. de fideicom. & l. cum auus. ff. de cond. & demonstr. multo magis in proposito casu, ubi per uerba expressa memoratur familia testatoris, in qua, ut prædixi, descendentes potissimum continentur, excludendi sunt extranei, etiam si essent successuri ab intestato, quorum testator nullam penitus fecit mentionem: pro ut in simili casu hac ratione deciditur, filios in positos in conditione dici expressè uocatos quando sumus in descendenti bus, ut docuit Sali. in l. j. C. de condit. insert. & alij u. diximus in l. Lucius. ff. de hæred. instit. quin immo fortior est ista collectio, quam illa, quoniam si descendenti fauor ibi operatur, ubi uerba erant conditionalia, quæ disponere non solent, multo magis hic debent effectum huius exclusionis operari, ubi testator usus est uerbis dispositiuis, quæ ipsis conditionalibus proculdubio sunt ualidiora. atque ita, si non decipior, hoc est concludens in re proposita argumentum. Et idem esset etiam si familia ad transuersalem lineam porrigeretur, quia successioni ab intestato locus esse non potest, donec illi supersunt, qui uocati sunt à testatore. l. quandiu. ff. de acquir. hæred. si uero nullus eorum extaret, tunc res esset indubitabilis; quia non superest amplius petitio fideicommissi. l. cum pater. §. libertis, hoc eod. tit. ceterum si tenemus opinionem eorum, qui uolunt ex his uerbis induci fideicommissum duntaxat in calu contrauentionis, uel in extraneum alienando, uel eum hæredem instituendo, & tunc etiam aduertendum puto, quoniam quamuis non dicatur contrauentum dummodo bona in familia relinquuntur, non habito respectu sit ne ille remotior an non id quod non esset ubi fideicommissum absolutum & simplex esset inducendum, quoniam proximiores uocarentur secundum præcedentem conclusionem, tamen adhuc animaduertendum puto: quia dicendum uidetur, isto etiam casu extraneum, qui successurus esset ab intestato, excludi omnino debere à quocunque de familia testatoris, qui sit supersites. nam ad hoc tenendum eodem nouo (ut prædixi) cogimur argumento. si enim filij in positos in conditione, qui secundum commun. opin. non censentur uocati, ut diximus in l. Lucius. ff. de hæred. instit. excludunt substitutum, qui fuit expressè uocatus à testatore faciendo deficere conditionem fideicommissi. d. l. Lucius, quantum magis in proposito casu illi de familia qui per uerba dispositiua & efficacia memorantur à testatore declarante uoluntatem suam de nique eam esse, ut bona remaneant in familia, & hanc fuisse causam prohibitionis, debent excludi huiusmodi extranei, quamuis alioqui succederent ab intestato, quorum testator nullam penitus mentionem fecit, nisi eos à successione reiiciendo? & pro hac & præcedenti conside-

Delegatis secundo.

ratione. uide omnino tex. in c. 1. de eo qui sibi & hæred. mascul. in feudis. Neque urget illa ratio, quæ affertur solet, hoc est, huiusmodi successionem, esse ipsius legis alienationem, & non hominis, ideoque non censeretur exclusam; quia quamuis successio ab intestato deferatur à lege, tamen prouenit à tacita uoluntate illius, qui decedendo intestatus, præsumitur uoluisse dare hæreditatem uenientibus ab intestato, & hac ratione grauari potest. l. conficiuntur. ff. de iur. codicil. quare cum talis alienatio à tacita prohibiti uoluntate proueniat, debet omnino esse exclusa, alioqui fieret fraus huic prohibitioni de modo ad modum contra trad. maximè per Ias. in l. non dubium. C. de legi. & quia communiter tacitum non debet potentius operari, quàm expressum. l. qui ad certum. ff. loca. Præterea etiam publicatio bonorum à lege procedit, & dicitur alienatio legis. l. Imperator. & ibi Bart. ff. de fideicomm. liber. tradunt doct. in d. §. Diui. tamen quia originem trahit à præambula uoluntate delinquentis, in publicatione bonorum non ueniunt quæ sunt prohibita alienari, ut dixi suprà in hac ead. l. §. prædium. & decisio huius questionis colligitur ex trad. per Bar. in l. si quis in tantam. C. unde ui. ubi concludit, aut res est prohibita solum fauore ipsius delinquentis, & tunc delinquendo potuit renunciare fauori suo, & bona in publicatione continebuntur, aut sunt prohibita etiam fauore aliorum, & tunc in publicatione non continentur. Ex cuius documento expressè Alex. ait, alienationem, quæ prouenit à lege, esse prohibitam, quando prohibitio fuit facta ob fauorem familiæ, uel descendentiũ, ut hic, ita Alex. in consi. 83. Opportunè consideratis, col. 2. vers. 4. & col. pen. vers. postremo, in 3. vol. atque ita ponitur gladius ad radicem. immo fortior est casus successionis ab intestato, quàm sit casus publicationis bonorum, quoniam ille, qui decedit intestatus, directè cogitat hæreditatem suam deferendam esse uenientibus ab intestato. d. l. conficiuntur, ubi hoc habetur ad litteram, sed delinquens, principaliter delinquit, & nihil cogitat de alienatione bonorum, quæ postea uenit in quandam consequentiam. & propterea, si iste modus alienationis legalis excluditur, ut prædixi, multò magis ille debet reijci, in quo magis principaliter cogitatur de hac alienatione, quæ fuit à testatore prohibita. idque argumento tex. not. in l. si quis ingenuam. §. in ciuilibus, cum gl. ff. de capt. facit. l. si quis nec causam. ff. si cert. pet. & quod ait Alex. in consi. 91. in 6. vol. Ad textum uero in d. §. cum inter, qui hac in re hic potissimum citatur, responde ut per Alex. in consi. §. 9. in 3. vol. quæro insuper nunquid alienatione prohibita extra familiam, si bona alienantur in aliquem de familia, is ea dicatur habere ab hærede alienante, qui alium eiusdem familiæ eligere potuisset, an uerò à primo testatore? De hac re egimus in l. unum ex familia. §. 1. hoc eod. tit. sed ibi hæres cogeatur à testatore unum eligere de familia, hic autem prohibetur extra familiam alienare. Attende quia Soc. in consi. 114. in 3. vol. subtiliter dixit, quando alienationis prohibitio est facta simpliciter, ut bona non alienentur extra familiam, & isto casu bona alienata in aliquem de familia ab ipso hærede accepta esse, si uerò testator ulterius progreditur permettendo alienari posse in aliquem de familia, & tunc bona dici esse habita à primo testatore, non autem ab ipso hærede alienante. Sed contra hoc Socini documentum instari potest, & dici, hanc permissionem, quam testator adiecit, ut bona alienari possint in eos, qui sunt de familia, nihil debere operari; quoniam prohibitio, quam prius fecerat, duo capita continebat, unum scilicet exclusiũ extraneorum, & aliud inclusiũ eorum, qui sunt de familia, in quos alienatio permittitur; ut in simili casu de statuto scæminas excludere docuit Bar. in l. ij. ff. ad Tertull. cæterum, si tacitè inerat ista permissio, consequens est, ut expressio eius, quod tacitè inest, nihil debeat operari. l. iij. suprà eod. tit. Tamen sustinendo opinionem Socini fortasse dici posset, quòd quando tacita & expressa dispositio testatoris simul concurrunt, tunc illa expressio eius quod tacitè inest, ratione huius cõcursus multum debeat operari. Accipe exemplum, bona subiecta fideicommissio, tacitè sunt prohibita alienari, ut notissimi iuris est, tamen si alienantur ante conditionis euentum, alienatio tenet, quæ non prius quàm eueniente conditione fideicommissi reuocatur. l. fin. §. fin. autem. C. commu. de legat. si autem ultra tacitam hanc prohibitionem testator etiam expressam adijciat, tunc ut expressio aliquid operetur, alienatio statim irrita est & inanis, ut tradit Soc. in consi. 123. in 3. vol. Alex.

in consi. 88. in 3. vol. col. fi. Dec. in consi. 636. quare ita & in proposito casu posset forte concludi, expressione huius permissionis debere quod prædictum est operari, ne alioqui fiat inutilis. Tamen cogita, quia hoc modo nunquam haberet locum regula posita in d. l. ij. hoc eod. titulo.

133 quæ cautum est, expressionem tunc eius, quod tacite inest, nihil operari debere: nam semper adefset iste concursus taciti & expressi, qui si deberet semper operari, tota illa regula destrueretur. Præterea contra decisionem Socini urgetur text. & quæ ibi diximus, in l. unum ex familia. §. si de falcidia, supra eod. tit. ubi hæres qui alienat in aliquem de familia, cum extra familiam alienare non possit, non dicitur quicquid de suo illi tribuere, quem elegit, sed totum hoc à primo testatore censetur acceptum. Circa prædicta suboritur alia quæstio, scilicet, usque quo daret prohiberi

134 tio t alienationis extra familiam, ut bona perpetuo remaneant in familiam. Dic eam non porrigi ultra quartam generationem, alioqui uero si diceretur ut res perpetuo ad descendentes suos perveniant; quia tunc in infinitum porrigitur: ita Barto. in auth. de restit. fideicom. & prædictam conclusionem, ut huiusmodi prohibitio quartam generationem non egrediatur, firmavit Firmian. in tract. de episcopo in 4. par. quarti libri, quæst. 45. ubi inquit, to. de Prato ita in facti contingentia consuluisse, multa quæ alia ad materiam huiusmodi prohibitionis pertinentia tradit ibi Firmian. quem uideas semper. & de hac investigatione an ultra quartum gradum alienationis prohibitio dilatetur, vide Alex. in consi. 56. Consideratis uerbis, in 1. vol.

Summarium in l. si quod ex Pamphila. ff. de leg. ij.

135 *Judeus, quamvis in iudicio ualor rei probatus non fuerit, tamen potest ex officio eam æstimare.* *

Bar. in l. si quod ex Pamphila. ff. de leg. ij.

136 BART. in d. l. si quod ex Pamphila, uerbi. ultimo not. inquit, iudicem, tamen quamvis in iudicio ualor rei probatus non fuerit, posse eam ex officio æstimare. vide Raph. Cuma. in consi. 281. incip. In re presenti, col. 9. ubi ait, iudicem etiam parte non petente debere hoc facere. vide Alex. in l. pretia rerum, col. 2. ff. ad leg. falcid. & hoc Bartoli documentum sequitur Alex. in consi. 133. Viso processu, in fin. i. vol. & ad rem facit text. in l. videamus, in f. ff. de in lit. iur. & Aret. in §. omnium. fol. antep. de actio. & in §. si quis agens, eod. tit. vide Raph. Cuma. in consi. 102. in 7. dub. & Bar. in l. cum seruus. ff. de uerb. oblig.

Summarium in l. cum filius. ff. de leg. ij.

137 *Hæres, quomodo possit conueniri ad integram seruitutem.*

Bar. in l. cum filius. ff. de leg. ij.

138 BART. in d. l. cum filius, in fi. principij, dum ponit practicam conueniendi hæredem ad integram seruitutem, ait, cum ad integram seruitutem conueniri posse recepta parte æstimationis. De hac re uide Bar. in §. Cato q. 1. & 5. & ibi Ray. & las. ff. de uerb. oblig.

Summarium in d. l. cum filius. §. Lucio. ff. de leg. ij.

139 *Legatum hereditatis utrum dicatur uniuersale.*

Bar. in d. l. cum filius. §. Lucio. ff. de leg. ij.

140 BART. in ead. l. §. Lucio, quærit, utrum legatum hereditatis tamen dicatur uniuersale. vide Aret. not. in consi. 46. ubi loquitur de quæstione hic propoſita per Bar. an pecunia, quæ fuit exacta à testatore, sit huic legatario restituenda? & ibi alium quoque pulchrum casum posuit de eo, qui legat iura & actiones, & omne commodum, an eo etiam in casu pecunia exacta restitui debeat legatario an non? vide Aret. in d. col. 46. incip. viso testamento facto per Marianum. & de materia huius §. uide Dec. in consi. 69. inquit, uocem.

Summarium in d. l. cum filius. §. pater. ff. de leg. ij.

141 *Dictio plus, ad arbitrium boni uiri, est referenda.*

Bar. in d. l. cum filius. §. pater. ff. de leg. ij.

142 BART. in ead. l. §. pater, inquit, uocem, plus, tamen ad arbitrium boni uiri esse referendam, & modicum importare. ubi text. est multum not. secundum Soc. in consi. 92. col. 7. in 1. vol. uide in hac re Alex. in consi. 212. in libro primi & secundi vol. & quæ tradit las. in l. & si post tres, col. 2. ff. si quis caution. & quæ posita sunt ad Bar. in l. cum furti. ff. de in lit. iura. & uide trad. in l. hæres autem

De legatis secundo.

autem adiectio plus. ff. de uerb. signif. & hoc facit ad quaestionem positam per Alber. in 1. par. statutorum. cap. 172. & quid hæc uox significet, uide etiam Abb. in c. literæ, de dilat. Et an & quando sit comparatiuum uel positium, uide in l. si seruus legatus. §. si ita scriptum. ff. de leg. 1. & quid ista uox operetur in teste, uide Feli. in c. licet. col. 5. versi. nota decimò de proba. & in c. cum causam in princ. cod. tit.

Summarium in l. cum pater filios. §. hæreditatem. ff. de leg. ij.

- 1 *Mutatione status, non perditur ius eligendi.*

Bar. in l. cum pater filios. §. hæreditatem. ff. de leg. ij.

- 2 **BART.** in d. l. cum pater. §. hæreditatem, sic ait in summa: mutatione t̄ status non perditur ius eligendi, & mors ciuiliis non facit conditionem existere, sed naturalis. uide unam oppositionem apud Bar. in l. centesimis. §. fin. col. fi. ff. de uerb. oblig. & dum Bar. infert, per deportationem perdit ius eligendi, uide Ias. in l. j. in 7. fallen. ff. de hæred. inst. Postea uerò cum ait Bart. per ingressum religionis non cedere diem fideicommissi, sed expectandam esse mortem naturalem, uide tex. & doctor. in lex qua parte. §. insulam. ff. de uerb. obligat. Alex. in consi. 13. in 3. volu. & omnino Felin. in c. licet undique, colum. 2. de offic. deleg. ubi contrarium habetur. & Socin. in consi. 92. in 1. vol. & quia de hac re in nonnullis alijs lucubrationibus egi, ulterius non insulam.

Bar. in d. l. cum pater. §. Mæuio. ff. de leg. ij.

- * **BART.** in ead. l. §. Mæuio, exponit gl. hic. & citat. l. si quis argentum, & reliqua, ut ibi per cum. Tu dicas glo. hanc esse * communiter approbatam, ut per Ias. in §. personam, instit. de action. & eam esse communiter confirmatam testatur etiam Alex. in l. ij. colu. 2. ff. de leg. 1. ubi citat glo. consimilem.

Summarium in d. l. cum pater. §. auictis. ff. de leg. ij.

- 1 *An iure actionis agi possit de euictione.*

Bar. in d. l. cum pater. §. euictis. ff. de leg. ij.

- 2 **BART.** in ead. l. §. euictis, in fin. tradit, an iure actionis t̄ agi possit de euictione? De hac re an & quando in diuisione locum habeat actio de euictione, uide Bar. in l. qui Romæ. §. si. in ultima. quæst. ff. de uerb. oblig.

Summarium in d. l. cum pater. §. à filia. ff. de leg. ij.

- 1 *Bona, quæ post mortem alicuius sunt pauperibus distribuenda, ante ipsius mortem distribui non possunt.*

Bar. in d. l. cum pater. §. à filia. ff. de leg. ij.

- 2 **BART.** in ead. l. §. à filia, in fi. decidit quaestionem de bonis, t̄ quæ post mortem alicuius sunt pauperibus distribuenda, ut ante ipsius mortem distribui nequeant, ne fiat præiudicium pauperibus superuenientibus post restitutionem. uide Alex. in l. recusare. §. si quis alio. ff. ad Trebell. in 5. col. Dec. in c. 4. in 6. notab. de offic. deleg. Alex. in consi. 2. col. 7. versi. & idem, in 1. volum. Ias. in l. post mortem, col. 2. & 3. C. de fideicomm. Attende tamen quia Dec. in l. cum tempus. ff. de reguliur. adducit Anch. & alios loquentes contra hanc Bartoli decisionem, & ipse putat eorum opinionem esse ueriores.

Summarium in d. l. cum pater. §. mensa. ff. de leg. ij.

- 1 *Mensam, qui legat uidetur legare locum non uniuersitatem.*

Bar. in d. l. cum pater. §. mensa. ff. de leg. ij.

- 2 **BART.** in ead. l. §. mensa, opponit dicens, qui legat t̄ mensam, uidetur legare locum, non uniuersitatem, uide Aret. in consi. 51. col. fi. & dum Bar. agit de eo, qui legauit apothecam, uide Ias. in l. Centurio, col. 27. versi. hinc dixit. ff. de uulg. & pup.

Summarium in d. l. cum pater. §. hæreditatem. ij. ff. de leg. ij.

- 1 *Per simplicem diuisionem non tollitur ius fideicommissi.*

Bar. in d. l. cum pater. §. hæreditatem. ij. ff. de leg. ij.

- 2 **BART.** in ead. l. §. hæreditatem. ij. ait, per simplicem t̄ diuisionem non tolli ius fideicommissi. Adde hoc idem ab omnibus concludi in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de uerb. oblig. & de hac re uide Alex. in consi. 213. in 6. vol. Raph. Cuman. in consi. 141. Socin. in consi. 31. in 4. vol.

Dec.

Dec.in consi. 79.& in consi. 86.col.2.& in consi. 495.& omnino Mari. Soc. iuni.in consi. 116.
 in. 32.cum seq.& in consi. 128.nu. 105.cum seq.& tenendo opinionem Barroli & aliorum in
 d.5.duo fratres,& opinionem Bar.hic,ut non cefcatur remissum,Limita ut per Alex.in d.5.duo
 fratres,col.9.& seq.tenendū autē fideicommissum esse remissum, limita hoc non procedere
 quò ad extraneum,per istum tex.

Summarium in d.l.cum pater. §. dulcissimis. ff. de leg. ij.

1. *Dictum restringitur à ratione.*
2. *Dictum testis restringitur secundum rationem, quam adducit.*
3. *Substitutio particularis extenditur à ratione generali.*

Bar. in d.l.cum pater. §. dulcissimis. ff. de leg. ij.

1. **BART.** in ead.l.5.dulcissimis, colligit ex tex. à ratione t dictum restringi. Hic sciendum est
 in primis, quid sit ratio? ideo dicas, rationem esse coniunctionem quādam diuersorum casuum
 ad eundem finem, & quos rationis identitās cōnectit, non potest iuris dispositio separare, ita
 Soci. in consi. 30.col. 3. in 1.vol. Et quia ratio est anima cuiusque dispositionis, ideo ea est,
 quæ regit, & gubernat, ampliat, & restringit dispositionem. Soc. in consi. 249.col. antepe. in 1.
 vol. Dec. in consi. 373. Abb. in c. fi. de rescript. & omnino in consi. 75. in 1.vol. ubi multa posuit
2. memoratu digna de vi rationis. & propterea etiam dictum t testis restringitur secundum ratio
 nem, quam adducit Soc. in consi. 274.col. 4. in 1.vol. Regulam autem huius tex. limita, & de
 clara, ut per Bar. in libertis quos. ff. de alim. & cibariis. leg. col. 2. Et quòd dictum testis à ratione
 allata coangustetur, docuit Alex. in consi. 162. Viso processu, colum. 3. in libro primi & secundi
 vol. & malam ac ineptam rationem testis reddere eius dictum inefficax, & nullius ualoris, dixit
 egregiè Bal. in l. conuenticula, vers. modò uenio ad testes. C. de episc. & cleric. quem sequitur
 Alex. in consi. 166. Animaduertis his, col. 7. uerfi. præterea ipsi non assignant, in eod. lib. & mul
 ta in hac materia uide apud Curtium in consi. 81.col. 1. sic etiam substitutionem t particularem
3. extendi à ratione generali ait Soc. in consi. 249. in 1.vol. hoc idem est in legis ipsius constituti
 one, in qua debet plus attendi ratio, quàm ipsa lex, secundum Gemin. in c. ubi periculum, de
 elect. in 6. Bar. in l. regula. §. si quis. ff. de iur. & fact. ignor. Alex. in consi. 111. in 1.vol. Dec. in cōf.
 331. nu. 8. & multa scitu digna de potentia rationis tradit Alex. in consi. 48. in 4.vol. & in consi.
 75. in 5.vol. & Felii. latè in c. fi. quando. nu. 23. de rescrip.

Summarium in d.l.cum patrem. §. filius matrem. ff. de leg. ij.

1. *Iuramentum testatoris, uel herediū habet uim repetitionis ab intestato.*

Bar. in d.l.cum pater. §. filius matrem. ff. de leg. ij.

1. **BART.** in ead.l.5.filius matrem, ait, iuramentum t testatoris uel heredis habere uim repe
 titionis ab intestato. uide complures memorabiles effectus in re proposita apud las. in §. item
 si quis postulante, colu. 3. & seq. inst. de action. Postea subiungit Bart. iuramentum habere uim
 clausulæ, ut actus ualeat eo meliori modo, quo ualere potest. uide eundem Bar. in l. si quis pro
 eo. ff. de fideiusor. Bal. & Salic. in l. j. C. commod. & pro intellectu huius rei uide omnino Soc. in
 consi. 66.col. 7. uerfi. quartò responderetur, in 1.vol. ubi ex mente Imol. in c. cum contingat, not.
 inquit, regulam huius §. intelligendam esse, ut interueniente iuramento actus ualeat eo melio
 ri modo, quo ualere posset sine iuramento. Item limita ut procedat solum quò ad supplendum
 defectum solennitatis, non autem defectum consensus. ita Aret. in consi. 24. Rom. in consi. 517.
 col. pen. las. in l. an. & i. C. de testa. & uide Alex. in consi. 22. in 3.vol. & multa, quæ ex hac
 regula inferuntur, uide apud las. in §. item si quis postulante in nono effectū iuramenti, inst. de
 action. & in l. eam quam, colu. 11. de fideicom. Item multa scitu digna in proposita re tradit
 Felii. in c. cum super, col. 3. de offic. deleg. & quam uim habeat iuramentum, tam de iure ciuili,
 quàm de iure canonico, docuit Socin. in consi. 75. colum. 5. in consi. 115. & in consi. 97. colu.
 fin. & plenè de effectibus iuramenti, & eius uiribus agit Marcus Antonius Baucrius in tracta.
 de uirtute iuramenti.

Summa

Delegatis secundò. ¶

Summarium in d.l. cum pater. §. donationis. ff. de leg. ij.

- 1 Verba dispositiva, quando ab aliquo proferuntur, non referuntur cum quo loquatur, sed in quem loquens intento dirigatur.

Bar. in d.l. cum pater. §. donationis. ff. de leg. ij.

- 1 BART. in ead. l. §. donationis, ait, quando verba dispositiva ab aliquo proferuntur, non referuntur, cum quo loquatur, sed in quem loquentis intentio dirigatur. vide l. fin. l. quoties ab omnibus. C. de fideicommissis. in fi.

Summarium in d.l. cum pater. §. libertis. ff. de leg. ij.

- 1 Qui venit contra voluntatem defuncti, in eo quod est causa fideicommissi, ab eius petitione repellitur.
- 2 Si statuto cautum est filium sine consensu patris se obligare non posse, utrum pater ei se obliganti ad commodum ipsius patris possit suam præstare auctoritatem.

Bar. in d.l. cum pater. §. libertis. ff. de leg. ij.

- 1 BART. in ead. l. §. libertis, sic dicit in summa. Qui venit contra voluntatem defuncti in eo quod est causa fideicommissi, ab eius petitione repellitur. vide omnino Aret. in consi. 67. Diligenter, in 3. dub. principali, ubi multa scitu digna perhibuit. & dum Bar. in eo. §. tradit, alienationem factam ab eo, qui est rogatus restituere, interim tenere, vide Aret. in d. consi. & Pau. de Cast. in consi. 12. videtur dicendum. Postea Bar. in versic. Ego induco ad questionem, decidit per istum tex. si filius non potest agere sine consensu patris, & pater & filius simul agant, patre filio consentire censeti. Quid si statuto cautum esset, filium sine consensu patris se obligare non posse, utrum pater ei se obliganti ad commodum ipsius patris possit suam præstare auctoritatem? vide Alex. in consi. 49. & in consi. 106. in 1. vol. ubi ponit differentiam inter consensum & auctoritatem. adde Soc. in consi. 87. in 1. vol. & in consi. 23. in 4. vol. & Ang. in l. j. §. fuit quæsum. ff. ad Trebell. & de hac re vide quæ posui in l. si consul. ff. de adopt.

Summarium in d.l. cum pater. §. cum inter. ff. de leg. ij.

- 1 Filius libertæ in familia libertorum annumerari potest.

Bar. in d.l. cum pater. §. cum inter. ff. de leg. ij.

- 1 BART. in ead. l. §. cum inter, ait filium libertæ in familia libertorum annumerari. vide omnino Fulgos. in consi. 17. & de intellectu & materia huius. §. agit Dec. in consi. 422. & in consi. 481. & non prætereas ea, quæ posui in l. peto. §. fratre, supra eod. titulo. & in l. pater. §. fundum. ff. de legat. tertio.

Summarium in d.l. cum pater. §. à te peto. ff. de leg. ij.

- 1 Disiunctio posita inter personas, inter quas cadit affectio ordinata, non resolvitur in coniunctam.

Bar. in d.l. cum pater. §. à te peto. ff. de leg. ij.

- 1 BART. in ead. l. §. à te peto, sic ait in summa. Disiunctio posita inter personas, inter quas cadit affectio ordinata, non resolvitur in coniunctam. Attende quoniam hic adesse ordinatam affectionem tenuit idem Bar. etiam in l. Gallus. §. quidam recte. ff. de liber. & posthum. ubi l. fin. 6. col. sed contrarium expressè videtur colligi ex isto tex. in quo prius vocantur propinqui mariti, quàm testatrics, igitur in hoc non subest ordinata charitas. ideo aliter puto esse declarandum hunc tex. qui innititur ordini scripturæ, & non affectionis, & dicendum est in principio, in quo agitur de liberis, appositam fuisse conditionem, si non habueris liberos, quæ quidem conditio etiam in sequentibus casibus intelligitur repetita, hoc est, & si non extabunt propinqui tui d. marite, mei admittantur, & sic successivè: ita enim fiet, ut clare omnia intelligantur. neque reluctabitur. l. cum quidam. C. de verb. signific. ideo enim hic disiunctiva non resolvitur in coniunctam, quoniam aperte constat de voluntate testatrics, ex quo unus non vocatur nisi in casu, quo alius non superest. vide hic Paul. de Cast. qui non recedendo à communi intellectu infert ex isto tex. si pater instituit filios, eosque inuicem substituit, vel eorum filios, nunquam nepotes ex filio prædefuncto admitti posse, donec unus ex filijs superest, propter ordinem scripturæ. idem ait Alex. in consi. 172. Viso testamento, in libro primi & secundi volu. & de hac re vide omnino Dec. in consi. 93.

Summa-

Summarium in l. qui solidum. ff. de leg. ij.

- 1 *Iusta causa in parte, non tollit moram in alia parte.*
 2 *Si creditor à me petit plus debito, iustam habeo causam litigandi super toto.*
 Bar. in l. qui solidum. ff. de leg. ij.

1 **BART.** in d. l. qui solidum, inquit, iustam t causam in parte non tollere inoram in alia parte, & hunc ait esse casum notabilem. De hac materia uide singulare Matthæ fil. memoratu dignum nu. 182. incip. Nota quod ubi ereditor. & quæ ibi addita sunt. & Alex. in l. j. si stipulanti. ff. de uerb. oblig. & ibi Ias. & Alex. in l. qui Romæ. §. duo fratres, col. 9. eod. tit. & dum Bar. hic ait, per Falcidiam totum legatum subuerti. l. j. §. hæc uerba. attende quia hoc ibi non probatur, ideo cogita casum, in quo falcidia totum legatum subuertat, quia nunc mihi non uenit in mentem. Postea Bar. in fi. subiungit, si t creditor à me petit plus debito, iustam habeo causam litigandi super toto, nisi dicas te paratum recipere partem, quæ non est in controuersia. Hoc idem sequitur Alex. in d. l. qui Romæ. §. duo fratres, col. 9. & Ias. in l. properandum. §. si autem alterutra, col. 4. versu. nona conclusio. C. de iudic. & in 7. eol. versu. quinto quæro, & in l. quidam æstimauerunt, col. 1. versu. adde. ff. si cert. pet. sed cogita quomodo debitor confitendo partem posset adhuc super ea litem prosequi, nisi fortasse ratione adiuncti hoc permittatur.

Summarium in d. l. qui solidum. §. etiam. ff. de leg. ij.

- 1 *Iusta causa litigandi excusat ab expensis.*
 2 *Iuramentum an excuset ab expensis.*

Bar. in d. l. qui solidum. §. etiam. ff. de leg. ij.

1 **BART.** in ead. l. §. etiam, colligit ex text. iustam causam t litigandi excusare ab expensis. de hac re uide Dec. in consi. 56. & in consi. 74. colu. 1. Ias. in l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudic. ubi ait, non solum excusare ab expensis, sed etiam ab omni poena imposita. limitat tamen hoc non procedere quando expensæ iure actionis deberentur, & alias quoque limitationes ibi tradidit. Et quæ nam expensæ factæ in lite taxari debeant, quomodo petantur, & quomodo terminari debeant in sententia, uide Anch. in reper. capituli finem litibus, de dol. & contumac. An autem iuramentum t ab expensæ excuset? Bar. hic ait quod non, quia iurandum excusat à calumnia, non autem à te meritate. idem ait Barto. in l. j. §. hanc autem actionem. ff. si mulier. nom. Et expensarum, quæ sunt in iudicio, qualis habenda sit ratio, uide apud Iacobum de Aren. in tract. expensarum. An autem & quando condemnatio expensarum fieri possit in causa criminali, uide Felin. in e. accedens. nu. 7. de accusat. Item aduerte quoniam expensæ factæ in lite solui non debent à reo succumbente uigore alicuius instrumenti, nisi sint factæ post productionem illius instrumenti. Barto. in l. si quis inficiatus. ff. de pos. & Felin. in c. exceptionem, col. pe. de excep.

Summarium in l. creditorem. ff. de leg. ij.

- 1 *Legatum factum creditori, in dubio non existimatur factum animo compensandi cum debito.*
 2 *Si debitor legat creditori hoc pacto, ut nihil aliud petere possit, utrum ex hoc consueatur habuisse animum compensandi.*

Bar. in l. creditorem. ff. de leg. ij.

1 **BART.** in d. l. creditorem, inquit, legatum t factum creditori, in dubio non existimari factum animo compensandi cum debito. idem habetur in l. quamquam. & in l. licet. C. ad leg. Falc. sed limita hoc tantum procedere in debito uoluntario, alioqui uero in debito necessario. & quomodo cognoscatur debitum necessarium & uoluntarium, quia ex post facto omnia debita sunt necessaria. l. sicut. C. de actio. & obligat. habetur apud doct. in l. si cum dorem. §. si pater. ff. solut. matr. in l. huiusmodi. §. cum pater. ff. de leg. ij. & in auth. præterea, ubi latet Ias. C. und. uir. & mox. Quid si debitor legat creditori hoc pacto, ut nihil aliud petere possit: utrum ex hoc consueatur animum compensandi habuisse? uide Ang. in consi. 181. quæro hic quid si creditor legat debitori totum id quod ei debetur, nūquid in huiusmodi legato etiam debitum contractū post conditum testamentum contineatur? uide Fulg. in consi. 37.

De legatis secundo.

Summarium in l. Caius. ff. de leg. ij.

- 1 In legato generali non continentur nomina debitorum.

Bar. in l. Caius. ff. de leg. ij.

- 2 BART. in d. l. Caius, ait, in legato generali non contineri nomina debitorum, vide ad rem hanc Soc. in conf. 101. & in conf. 175. in 1. vol.

Summarium in l. Titia Seio. §. usuras. ff. de leg. ij.

- 3 Si statuto cautum est, instantiam perire debere in quinque mensibus, nisi per actorem non steteris, actor autem semel tantum iudicem interpellauit, ut proferret sententiam, hoc satis esse, ut perpetuo stare per iudicem uideatur.

Lucubrat. in l. Titia Seio. §. usuras. ff. de leg. ij.

- 4 BART. in d. l. Titia. §. usuras, in ultimo notab. dicit, sufficere, si semel aliquis interpellat. vide Ias. in l. quod te, colum. 8. vers. adde. ff. si cert. pet. Et dum Bar. infert ad questionem, si statuto cautum est, instantiam perire debere in quinque mensibus, nisi per actorem non steteris, actor autem semel tantum iudicem interpellauit, ut proferret sententiam, hoc satis esse ut perpetuo stare per iudicem uideatur. De hoc uide omnino Ias. in l. properandum. §. si autem alterutra.
- 5 C. de iudic. ubi dicit multa scitu digna, & comm. opinio. uidetur esse contra Barto. hic ut non sufficiat semel tantum interpellasse. Tamen ad hoc Bartoli documentum accedit Ang. in conf. 353. incip. Statutu, in 2. col. Sed quod debeat pluries fieri protestatio, tenuit Alex. in l. de pupillo. §. si quis ipsi, col. 2. ff. de oper. nou. nunc. & in conf. 19. in 1. vol. Perus. in c. ex ratione, col. 4. de appell. item uideas Aret. circa opp. Bar. in l. qui Romæ. §. Seia. ff. de uerb. oblig.

Summarium in d. l. Titia Seio. §. Seia libertis. ff. de leg. ij.

- 6 Fideicommissum relatum ab uno ex heredibus, qui ultimus decesserit, facit uideri hære des inuicem substitutos.
- 7 Substitutio facta post mortem plurium, in dubio facta uidetur a primo; non autem ab ultimo moriente.

Bar. in d. l. Titia Seio. §. Seia libertis. ff. de leg. ij.

- 8 BART. in ead. l. §. Seia libertis. hoc ait in summa. Fideicommissum relatum ab uno ex hæredibus, qui ultimus decesserit, facit uideri hæredes inuicem substitutos. De intellectu & materia huius. §. vide Soc. in conf. 238. col. fi. & in conf. 249. in 1. vol. & omnino in conf. 104. in 3. vol. ubi ait, substitutionem factam post mortem omnium, uel in casu quo ultimus decedat sine filiis, inducere fideicommissum inter ipsos secundum ultorum sententiã, quando est facta in tota hæreditate; tamen ipse ait contrariam opinionem esse uerisimam. de qua re uideas
- 9 Alex. in conf. 113. in 4. vol. ubi habetur sing. substitutionem factam post mortem plurium, in dubio factam uideri a primo, non autem ab ultimo moriente, & sub duplici cõditione. & de hac re uide eundem Alex. in conf. 51. & in conf. 52. Prospectis his, col. 8. & in conf. 101. in 4. vol. ubi not. loquitur, & in conf. 111. in 3. vol. & Ias. in conf. 33. in 1. vol. & omnino in conf. 41. ubi uariè loquitur, & in conf. 143. eod. vol.

Summarium in d. l. Titio Seio. §. Imperator autem. ff. de leg. ij.

- 10 Donatio inofficiosa collata in filium usque ad legitimam renouatur.
- 11 Donatio qua fit propter beneficentiam, inofficiosa dici non potest.
- 12 Donatio propter beneficentiam an et quando ualeat.
- 13 Filius potest reuocare donationem tanquam inofficiosam, etiamsi se hæreditati paterna immiscuisset.
- 14 Si filius, cui portio fuit diminuta propter donationem, hæres instituitur, & hæreditatem agnoscat, an possit agere inofficiosa donatione.
- 15 An propter filius superuenientes, donatio facta monasterio renouetur in totum, an tantum pro legitima.
- 16 An et quando expresse. l. si unquam, renouari possit.
- 17 Donatio an renouetur superuenientibus filiis legitimatis.
- 18 Si donans tempore donationis habebat filium, an ex hoc præsumatur de futuris filiis cogitasse.
- 19 Donatio causa mortis, an dicatur simplex donatio, an uerbis ob causam.

1. *Donatio si fuit reuocata per superuenientiam filiorum, qui postea moriuntur, an de nouo ex tacita mentis donantis, ipsa donatio confirmetur.*

2. *Cessante causa, cessat effectus.*

Bar. in d.l. Titius Scio. §. Imperator autem. ff. de leg. ij.

3. *Bar. in ead. l. §. Imperator autem, dicit, donationem t. inofficiosam collatam in filium ad legitimam reuocari. Et quia in hoc variae opiniones recitantur per Bar. an reuocetur solum usque ad legitimam, an uero usque ad dimidiam: ideo uide Aret. in consi. 47. ubi arguit dicens, opinionem Azo. esse uerorem. tamen uide Bar. hic. Imol. & Panor. in c. fin. de donat. Roma. in consi. 26. Prædicam Papiem. in forma libelli, quo agitur pro donat. in uoce, irreuocabiliter. in t. colu. Paul. de Cast. in rubrica. & in l. j. C. de inoffic. donat. & ibi Bart. & alios, & omnino*
- * *Curt. in consi. 1. colu. fin. ubi dicit opinionem istam esse * uotis frequentioribus approbatam, ubi idem tenent quidam alij subscribentes. & eandem opin. sequitur Rom. in consi. 95. dicens*
4. *tamen, donationem t. illam, quæ sit propter benemerita, inofficiosam dici non posse, & ideo nisi ad legitimam reuocari non posse. & in consi. 26. in hoc. & hanc Bar. opinionem esse communem testatur etiam Ias. in auth. vnde si parens, col. fi. C. de inoffic. testam. subiungens, eam reuocari usque ad legitimam, quando etiam fieret propter benemerita. An autem in hoc credendum sit assertioni patris? uide quæ habentur in l. si donatione. C. de collat. & Bar. in l. cum quis loquatur in casu huius donationis, sed idem uidetur ut ait Rom. in d. consi. 95. Et an & quando donatio t. propter benemerita ualeat, uide Soci. in consi. 95. in 1. volu. & Curt. in consi. 66. Abb. in c. cum in ecclesia, de simon. Angel. in l. sed si lege. §. consuluit. ff. de pet. hæred. Roma. in consi. 26. & Crauet. in consi. 5. t. Item in hac materia diligenter tradit Aret. in d. consi. 47. si quis donet bona sua, cum præsumi ignorare uires patrimonij sui, & non fraudulenter filium priuare legitima uoluisse. & ideo diceretur inofficiosa solum re, non consilio. secus si diceret omnia bona sua, quia tunc constaret, animum eius esse priuare filium, ut ibi subtiliter docuit Aret. li. sancti Spiritus. in contrarium facit l. si quis. C. de rescind. uend. & quod ait Bar. in auth. sed cum testator. C. ad leg. Falcid. Adde in re proposita filium t. reuocare posse donationem tanquam inofficiosam, etiam si se hæreditati paternæ immiscuisset. uide omnino Curtium in d. consilio in col. fin. Ias. in d. auth. vnde si parens, in secundo notab. & in l. parentibus, eodem titu. ubi assignat rationem. uide tu Aret. in d. consi. 47. ubi subtiliter disputat hanc materiam, quando inofficiosa est re & consilio, & quando re tantum. Nunquid autem querela inofficiosæ donationis excludatur, si filius legitimam habuit quocunque relicti titulo etiam inter uirios? & an simplex donatio in legitimam imputetur? tradit Soc. in consi. 18. & in cons. sequ. in 4. uol. & dum*
5. *Bar. in secunda col. vers. ultra ea, quæ rit, si filius, t. cuius portio fuit diminuta propter donationem, hæres instituat, & hæreditatem agnoscat, an possit agere de inofficiosa donatione? & decidit agi posse ad supplementum. dicas idem tenere Bart. in l. j. C. de inoffic. donat. & ibi Nell. de sancto Gemina. & Salic. idem uoluit Bald. hic, & Abb. in capitulo fin. de donat. & in capitulo Raynuitus, de testam. & in prædicta questione scilicet utrum inofficiosa donatio reuocetur in totum an usque ad legitimam? Curt. in consi. 1. num. 18. testatur * commun. opin. esse in totum.*
6. *Bar. in eodem §. col. 3. vers. quæro dixi, tradit an propter filios t. superuenientes donatio facta monasterio reuocetur in totum, an autem pro legitima tantum? refertque decretum non co. gere reddere nisi legitimam. Hoc idem uoluit gl. per illum tex. in c. fi. 17. q. 4. quæ ut sing. refert & sequitur Rom. in repet. auth. similiter. C. ad leg. Falcid. in 8. speciali. & multa in materia illius capituli fin. uide per Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariz. nume. 1. 15. de consi. hoc etiam quod hic tradit Bar. uoluit Bald. in l. j. colu. 4. C. de inoffic. donat. Panor. in cap. fin. de donat. quamuis contrarium teneat Bald. in authen. si qua mulier. C. de sacrosan. & eccles. citat glo. in capitulo si quis irascitur. 1. 3. quæst. 2. & de ista donatione facta ecclesie uide Mari. Soc. jun. in consi. 120. S & Ias.*

De legatis secundo.

- & Ias. in auth. si qua mulier. C. de sacros. eccl. subiungit postea Bar. an dispositioni. l. si unquam. C. de reuoc. donat. renunciari possit? quæ vult donationem reuocari debere superuenientibus liberis, quia præsumitur de illis non fuisse cogitatum. deciditque, ei renunciari posse, sed agi poterit de inofficiosis donationibus. An huic. l. si unquam, renunciari possit, latè tradidit Curt. in consi. 1. 2. & 3. tamen Soc. in consi. 263. col. fi. in 1. vol. quamuis dicat hanc opinionem Bar. * esse communiter approbatam, vt scilicet renunciatio ualeat, tamen dicit contrarium sustineri posse, quando concurrat dolus; quia dolus excludit consensum, item quando alia indicia concurrerent: quia tunc ista renunciatio reuocari posset. & quamuis Curt. in d. consi. 1. teneat, renunciari non posse etiam cum iuramento, contrarium tamen docuit Ias. in consi. 125. in 1. uolu.
- 7 Et an † & quando expressè huic l. si unquam, renunciari possit, vide Soc. in consi. 261. col. fi. in 1. uol. Rom. in consi. 24. & Dec. in l. si quis in conscribendo. nume. 14. C. de pact. vbi concludit
- * cōm esse doct. sententiam, vt ei renunciari possit, contra Curt. in consi. 1. Et tenendo communem, vt renunciatio ualeat, dicas generalem legum renunciationem non sufficere, sed specialem exigi, ita Roma. in consi. 263. Circa dubium. & ista conclusio ut renunciatio ualeat, ex sequentibus decisionibus clarius demonstrabitur, in quibus ad tollendum illius. l. beneficium, sufficit fuisse de filijs cogitatum. & ideo si in illo contractu donationis facta fuisset mentio liberorum, cessat. d. l. si unquam, ut ait Soc. in consi. 126. in 3. vol. Immo d. l. non uidetur habere locum in donatione, quæ sit in ipso actu matrimonij contrahendi, quia præsumitur cogitatum fuisse de filijs, cum de matrimonio ageretur. Maria. Socin. iuni. in consi. 128. ubi ait, idem esse etiam quando aliquis donasset filijs natis & nascituris ex donatario; quia sicut de illis cogitauit, ita præsumendum est, de suis proprijs cogitasse, ut habetur in d. consi. 128. num. 205. citat Soci. in consi. 147. Visa, column. 7. Attende & declara unum casum. ut d. l. si unquam, locum habeat etiam in renunciatione, in qua facta est mentio filiorum, quando renuncians non sperabat amplius habere filios, & erat ista spe probabili destitutus: nam tunc eis superuenientibus, donatio reuocatur. ita subtiliter colligit Soci. in consi. 126. in 3. vol. & in consi. 2. inter consilia Curtij, vbi multa sci. u. digaa attulit, circa illius dispositionem, qui non sperabat se esse filios suscepturum. Nunquid autem ista donatio † reuocetur superuenientibus filijs legitimatis? vide I. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. 24. vers. adde. ff. de libe. & posth. vbi ait quod non, nisi legitimati essent per subsequens matrimonium, & in l. si is, qui pro emptore. ff. de usucap. col. 66. vers. quarto. tamen hoc habere locum in legitimatis uoluit Bal. in l. ij. in fi. si quid in fraud. par. Alexand. in rubrica. ff. de liber. & posthum. colu. 2. vbi quosdam alios idem affirmantes adducit, quamuis Ias. contrarium ibi dicere uideatur. de qua quidem quæstione uide Alex. in consi. 39. Super primo dubio, in quarto uolu. Dec. in consi. 365. & omnino in consi. 366. Soc. in consilio 220. & in consi. 226. in primo uolu. Quid de filijs adoptiuis? vide Alexand. in dicto consi.
- 9 39. Quid si donans † tempore donationis habebat filium, vtum ex hoc præsumatur de futuris filijs cogitasse? vide Soci. in consi. 22. in quarto uolum. Quæro utrum d. l. si unquam, procedat etiam in donatione rei particularis? vide Soci. in consi. 147. colu. 6. in 1. uolu. & in consi. 53. in 4. uolu. Aret. in consi. 92. colu. 4. Alexand. in consi. 68. in 4. volu. & Dec. in consi. 581. Quid si donatio non fuit simpliciter facta, sed aliqua pretij pars interueniat? Soci. in consi. 215. in primo uol. ait, idem esse quod de simplici donatione. vide Bal. & Soc. in l. j. C. de pact. vbi etiam tradit Soc. quid in repudiatione hæreditatis non aditæ. vide Alexand. in consi. 29. Præclarè, in 3. vol. An autem per ingressum monasterij huiusmodi donatio reuocetur? Bal. sing. decidit quod non, in auth. nisi rogati. C. ad Trebell. vide Fel. in c. in præsentia, de probat. Ias. in auth. si qua mulier. C. de sacrosanc. eccl. col. 6. vers. decimò dic quod ubi. Nunquid. l. si unquam, locum habeat
- 10 in donatione facta ex causa dotis? vide Soc. in l. ij. ff. sol. matr. vbi etiam tradit an donatio tcausa dotis dicatur simplex donatio an uerò ob causam. & Oldr. in consi. 5. incip. Titius, vbi concludit esse simplicem donationem, tamen in patre dotante Bar. tenuit esse donationē ob causam, in l. Pomponius Philadelphus. ff. famil. erciscun. & in l. j. §. nec castrense, de collat. bonor. Quod ad propositam autem quæstionem Ias. in consi. 171. in quarto volumine, decidit. d. l. si unquam, locum

locum non habere in donatione ex causa dotis facta à patre filiae in eius potestate existenti, secus si fieret ab extraneo. Vtrum d.l. si unquam, procedat in donatione ob causam? vide Aler. in conf. 71. Consideratis, in 4. vol. doct. in l. j. C. de pact. maxime Bal. & Ias. col. 3. in 3. notab. ubi tradit etiam an d. locum habeat in donatione facta de minima re? & quid si fieret tam causa dantis quam recipientis? Item d.l. procedere solum in donatione, quae prouenit ex mera liberalitate, alioqui uero si ob causam, dicunt Bal. & Angel. in d. l. si unquam, in quibusdam lecturis. Roma. in consi. 26. in 3. dubio. Alexan. in consi. 39. in 3. dubio. in 4. vol. & in consi. 29. Præclare in 3. uolu. Dec. in d. l. j. Soci. in l. j. & in l. j. ff. solu. matrim. scias etiam in hac materia. d. l. si unquam, non procedere de iure canonico in donatione iuris patronatus, ut declarat Dec. in consilio 675. Et de intellectu & materia. d. l. si unquam, vide Roma. in d. conf. 26. Soc. in consi. 23. col. 7. & in consi. 147. in primo vol. col. 6. & in consi. 53. in 4. vol. & omnino in consi. 92. in eod. uolu. & in consi. 126. in 3. vol. & Mari. Soci. iuni. in d. consi. 128. Quæro deinde cum Bar. quid si reuocata fuit donatio per superuenientiam filiorum, qui postea moriantur, an denuò ex tacita mente donantis ipsa donatio confirmetur? Bar. decidit quòd non. idem ait Aret. in consi. 92. uel 93. facit l. cum seruus. ff. de adim. lega. Hoc tamen limita nisi pater tanto tempore filijs superuixisset, ut suam mutare potuerit uoluntatem: nam ex quo non mutauit, præsumitur eam tacite confirmasse, secundum Ias. in auth. ex causa. C. de liber. præter. col. fin. vers. pro prima. & in l. iij. col. 1. vers. contrarium. C. de inoffic. testamen. Paul. de Castr. in l. iij. in fi. C. de posthum. hæred. insti. Et de hac re uide omnino Peli. in cap. quæ in ecclesiis, colu. 10. vers. secundò declaro, de const. Quid si pater donationis tempore habebat filios insuccessibiles, qui postea effecti sunt capaces? Soc. in consi. 226. col. fin. in primo uol. Et dum Bart. hic propè fin. respondet ad regulam, quòd cessante causa, cessat effectus, limitans eam ut procedat, quando causa cessat ante effectum consummatum, alioqui uero post. Sublimita ut per Dec. in c. cum cessante, col. 1. de appell. & adde Cyn. in l. generaliter. C. de episc. & cler.

Summarium in l. Lucius. §. à te peto. ff. de leg. ij.

Testator si reliquit alicui decem pro eundo ad terram sanctam, utrum hæres ei petenti statim legatum soluere teneatur.

Bar. in l. Lucius. §. à te peto. ff. de leg. ij.

BART. in d. l. Lucius. §. à te peto, querit, si testator reliquit alicui x. pro eundo ad terram sanctam, utrum hæres ei petenti statim legatum soluere teneatur, an uero possit expectare tempus quando fit transitus generalis? & decidit transitum generalem expectari posse. vide Soc. in l. quibus diebus. §. Cornelius, colu. 2. ff. de condit. & demonstra. & dum hoc in loco Bart. agit de significatione huius uocis, pro, uide Dec. in consi. 46. & in consilio 314. & quid importet, uox, pro resto, uide Cæpoll. in cautel. 121. Scias etiam & pro, & propter, in hoc differre, quia pro, significat causam finalem, & propter, impulsiuam. l. dominus Stichus. ff. de pecul. lega. Tamen attende quia propè omnia intelligantur secundum subiectam materiam. g. est memorabilis, in l. eum. ff. de cond. & demonstra. & ideo etiam uox, perpetuo, intelligitur secundum subiectam materiam, ut per Dec. in c. ex literis, nu. 6. de const.

Summarium in d. l. Lucius. §. Lucius. j. ff. de leg. ij.

Plures coniuncti admittuntur ad uiriles portiones, si res prohibetur alienari extra familiam.

Bar. in d. l. Lucius. §. Lucius. j. ff. de leg. ij.

BAR. in ead. l. §. Lucius. j. inquit, plures coniunctos admitti ad uiriles portiones, si res prohibetur alienari extra familiam. De hac re uide Bar. & Ias. in l. i. C. de impuber. & in l. i. pater, in 3. col. ff. de vulg. & pupill.

Summarium in d. l. Lucius. §. quisquis. ff. de leg. ij.

Confessio debiti facta à testatore, non probat debitum, sed fideicommissi petitionem inducit.

Bar. in d. l. Lucius. §. quisquis. ff. de leg. ij.

BART. in ead. l. §. quisquis, ita inquit. Confessio debiti facta à testatore non probat debitum,

De legatis secundo.

bitum, sed fideicommissi petitionem inducit. vide Alex. in conf. 296. Videtur prima, col. fi. in lib. primi & secundi uol. & in conf. 122. in 7. vol. Raph. Cuna. in conf. 61. Petrus hæres, in secundo dub. & omnino Feli. in c. si cautio, col. 6. vers. tertio declaro. de fide instr. & confessionem factam in testamento parte præsentis reuocari non posse, ait Soc. in conf. 73. colu. 2. in 3. uol. & quid si testamentum reuocetur, uel irritum fiat? vide Ang. in conf. 181.

Summarium in d.l. Lucius. §. Lucius. 2. ff. de leg. ij.

- 1 *Verba generalia, etiam in beneficijs restringuntur, et odiosa non continentur.*

Bar. in d.l. Lucius. §. Lucius. 2. ff. de leg. ij.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. Lucius. 2. dicit, uerba generalia t̄ etiam in beneficijs restringi ut odiosa nō contineantur. De hac materia uide Alex. in conf. 213. in 6. uol. & Soc. in conf. 37. in 3. uol.

Summarium in l. codicillis. §. instituto. ff. de leg. ij.

- 1 *Prohibitus uendere uel obligare, non censetur prohibitus locare.*

- 2 *Locans non dicitur alienare.*

Bar. in l. codicillis. §. instituto. ff. de leg. ij.

- 1 **BART.** in d.l. codicillis. §. instituto, inquit, prohibitum t̄ uendere uel obligare, non censeri prohibitum locare. Adde quod immo prohibitus rem alienare, potest locare fructus toto tempore uitæ suæ. Ias. in l. filius familiæ. §. diui in secunda lectura, col. 11. in 12. limit. ff. de leg. 1. & quæ posui ad Bar. in d. §. diui. & aliquid per Feli. in c. plerunque. de rescrip. in c. quæ in ecclesiis. col. 32. de cont. sed obstat uidetur tex. in l. fi. §. fi. de contrahen. empt. vide Alberi. in l. Caius. ff. de annu. lega. vbi distinguit, & tex. vbi Ang. in §. neque aliud, iuncto §. emphyteosim, in auth. de non alien. Lap. allegat. 7. incip. Deputauit. Alex. in conf. 308. Visis duobus, in libro primi & secundi uol. vbi agit de locatione de nouennio in nouennium. quicquid teneat Bal. in l. uoluntas. C. de fideicommiss. & in simili uide omnino Card. in clem. prima. §. fin. in pen. quæst. de rebus eccl. non alien. & uide Alexand. in d. conf. 308. vbi refert Ang. decidentem alium pulchrum casum in conf. 184. incip. ex forma & serie, in ultimo dubio, aliàs est conf. 131. Et de ueritate huius glo. uide Alex. in l. si filio. §. fi. ff. solu. matrim. & quod seruari possit in colono paritario dixit Bal. in c. 1. §. si autem libellatio. in fi. quibus mod. feud. amit. item in hac re uide Ias. latè in l. manumissiones. ff. de iusti. & iur. & quod locans t̄ non dicatur alienare, uide Feli. in c. quæ in ecclesiis. colu. penul. in sexta declaratione, de constit. & dum Bar. subiungit locationem ad longum uel longissimum tempus sapere alienationem, uide Alexan. in d. conf. 308. & alienare prohibitum non posse locare ad centum annos docuit Abb. in c. intellecto, de iureiur. Limita tamen prædicta multis modis, ut per Soc. in regula 11.

Summarium in d.l. codicillis. §. matre. ff. de leg. ij.

- 1 *Alienatio prohibita odio certarum personarum, an ualeat.*

Bar. in d.l. codicillis. §. matre. ff. de leg. ij.

- 1 **BAR.** in eadem l. §. matre, agit de alienatione t̄ prohibita odio certarum personarum. De intellectu huius. §. uide Alexan. in conf. 59. in 3. uol. & maxime in pen. col. & doct. in l. peto. §. fratre, supra eodem tit.

Summarium in l. fi. ff. de leg. ij.

- 1 *Voluntas testatoris tacita à contrario sensu sumpta, per tacitam uoluntatem reuocatur.*

Bar. in l. fi. ff. de leg. ij.

- 1 **BART.** in d.l. testator, sic ait in summa. Voluntas t̄ testatoris tacita à contrario sensu sumpta, per tacitam uoluntatem reuocatur. postea progreditur Bar. declarando. uide Felin. in c. nonnulli, col. 1. in 3. fallen. de rescrip. Alexan. in lita stipulatus col. 7. in 3. limit. ff. de uerb. obli. vbi Ias. in 6. colu. vers. decimo huius. vbi limitat, & dum ibidem citat. l. si quis in principio, uide Bald. in l. humanum, colum. 2. C. de legi. & in l. filium. C. famil. eriscun. & Imol. in d. lita stipulatus, colum. 4.

Summarium in d.l.fi. §. quatuor. ff. de leg. ij.

Qui ratione coniunctionis non admittitur ut ipse, admitti tanquam alius prohibetur.

Bar. in d.l.fi. §. quatuor. ff. de leg. ij.

I BART. in ead. l. §. quatuor, ita inquit, qui ratione coniunctionis non admittitur ut ipse, admitti tanquam alius prohibetur. vide Ant. de Fano, in tracta. de pignoribus & hypothec. in tertio membro. §. par. nu. 12.

Summarium in d.l.fi. §. fi. ff. de leg. ij.

Iusta ignorantia hæredis confirmat alienationem rei per fideicommissum relicta.

Bar. in d.l.fi. §. fi. ff. de leg. ij.

I BART. in ead. l. §. fi. sic ait in summa. Iusta ignorantia hæredis confirmat alienationem rei per fideicommissum relicta, quæ subiacet restitutioni. Hunc tex. ait esse sing. Alex. in consi. 329. viso themate, col. fi. uer. vltimò posset se tueri, in lib. primi & secundi uol. & in consi. 3. viso processu, in 3. vol. & plenè Paul. de Cast. in consi. 10. incip. Clarum. & in consi. 17. Causa quæ, col. 8. ubi ponit sing. limitationem ad istu tex. vt solum procedat in re subiecta restitutioni post mortem, & quæ non sit prohibita alienari per testatorem, alioqui ignorantiam non excusat. & Alex. ponit sex limitationes in l. Marcellus, §. res quæ. ff. ad trebell. & ibi Soc. col. 3. & pro intellectu huius §. vide Mari. Soc. iuni. in consi. 136.

Summarium in l.j. §. si filius. ff. de leg. iij.

Filius potest renunciare fauori suo, ut non instituitur.

Bar. in l.j. §. si filius. ff. de leg. iij.

I ART. in d.l.j. §. si filius, ver. si uerò solennitas, vult filium posse renunciare fauori suo, vt non instituitur; immò si testamentum est nullum ratione præteritionis, confirmari possit. De hac re uide latissimè lafin l. inter cetera. ff. de libe. & posth. sciasque testamentum, quod ex forma iuris est inualidum, communiter à partibus approbati non posse, vt ualeat in uim testamenti, vt per Dec. in consi. 488.

Summarium in l. ex filio. ff. de leg. iij.

Legata an conseruentur per auth. ex causa. C. de libe. præter. & per clausulam codicillarem.

Clausula codicillaris an operetur, ut rupto testamento agnatione posthumi, legata debeantur, & hæreditas per fideicommissum sit hæredi instituto restituenda.

Bar. in l. ex filio. ff. de leg. iij.

I BART. in d.l. ex filio, agit an legata præterito conseruentur per auth. ex causa. C. de libe. præter. & per clausulam codicillarem? vide Bar. & doct. in l. filio præterito. ff. de iniust. testam. & omnino Aret. in consi. 92. col. 4. cum seq. ubi not. loquitur in proposito casu. Quid si reperitur aliud testamentum præcedens, an illi hæredes teneantur ad legata & fideicommissa contenta in hoc testamento irrita? Ang. in consi. 183. dicit quòd non. & an per d. auth. conseruetur fideicommissum relictum in testamento in quo filius est præteritus? vide Dec. in consi. 86. col. 1. & 2. an substitutio pupillaris, quæ continetur sub compendiosa, conseruetur per d. auth. vide Ange. in consi. 211. An ipsum testamentum ruptum agnatione posthumi conseruetur? maxime per clausulam codicillarem? vide Soc. in consi. 93. in 4. vol. Bar. & doct. in d.l. filio præterito. Aret. in d. consi. 92. Alex. in consi. 30. in 3. uol. & in consi. 31. & 32. eodem uol. Ang. in consi. 364. & Dec. in consi. 490. Et an clausula præterito codicillaris operetur, vt rupto testamento agnatione posthumi legata debeantur, & hæreditas per fideicommissum sit hæredi instituto restituenda? vide Alexand. in d. consi. 30. cum sequ. & in consi. 102. in 3. volu. Et quando in huiusmodi casu hæreditas esset restituenda hæredibus scriptis in testò uigore clausulæ codicillaris, tunc unica tantum quarta detraheretur? quoniam ex quo restitutio fieret uno & eodem tempore, legitima & trebellianica detrahi non possent, secundum comm. opin. ut per Alex. in d. consi. 102. & ad prædicta uide omnino Ang. in consi. 108. Item scias testamentum rumpi propter natiuitatē

Delegatis tertio.

posthumi, etiam qui statim moriatur. hoc tamen fallit si in sexto mēse nasceretur ita quod absque dubio esset moriturus. Felin. in c. sicut ex tua, de homic. in fi.

Summarium in l. si mulier. §. si rem. ff. de leg. iij.

- 1 *Statutum quod uictus uictori condemnatur in expensis, procedit etiam in eo, qui habuisset iustam causam litigandi.*

Bar. in l. si mulier. §. si rem. ff. de leg. iij.

- 1 **BART.** in d. l. si mulier. §. si rem. agit de statuto tū disponente uictum debere condemnari in expensis, ut procedat etiam in eo, qui habuisset iustam causam litigandi, ad hoc ut statutum aliquid operetur. & hoc est singulare documentum. idem ait Ang. in auth. de exhiben. & introd. reis. Contrarium tenuit Bal. & Paul. de Castr. in l. terminato. C. de fruct. & lici. expen. & Fulg. in conf. 140. col. 3. & Barb. in consi. 12. col. 8. in 1. uol. De hac re latē tradit Ias. in l. prope- randum. §. sin autem alterutra, col. 2. in 2. limit. C. de iudi. ubi refert aliquos dixisse, ex huiusmodi statuto actionem non oriri, contra Bar. hic, sed officio iudicis ei esse subueniendum, ex quo uerba ad iudicem referuntur. tamen quod ex statuto actio oritur, voluit idem Ias. in l. j. ff. de offic. eius. & de prædictis plenē agunt moder. in d. §. sin autem alterutra. & vide Abb. in c. vnic. col. 3. de plus petit. Alex. in consi. 179. viso & oppositū, col. fi. & in consi. 261. Quæritur, col. fi. in lib. primi & secundi uol. vide etiam Ias. in §. actionum, col. 10. inst. de action. Et an & quan- do nouum remedium excuset à superfluitate? habes apud Aret. in consi. 20. col. pen. & in consi. 106. col. fi. & de ueritate eorum, quæ hic ponit Bar. circa hoc statutum, vide Matthæ. in l. sing. 81. incip. Nora quod Bar. cum ibi addit, & Franc. Cremen. in sing. 120. incip. Habens iustam causam, cum ibi addit, & aliquid per Ias. in d. §. actionum, col. 14. Et animaduerte quoniam Mat- thæ. in d. sing. accedit ad Bar. cum una limitatione, quem sequitur Alex. in l. non solum, cum apostol. ff. de rei uendic. ubi agit de uarijs effectibus huius statuti, ideo uide omnino. & Felin. in c. significauerunt, col. 2. de except. & Ias. in d. §. sin autem alterutra, col. 2. & latius in l. ea demum, in 3. col. C. de collat. & ad prædicta faciunt trad. per Bal. in c. cum non liceat, in fi. de præscrip. & Alex. & alios in l. j. §. 1. in fi. ff. ad Trebel. Quid si quis pro parte uicit, & pro parte succubuit? vide in simili Ang. in l. j. C. de iussrag. & glo. in c. 1. in uerbo, defecerit. 2. de elect. in 6. & senten- tiam, qua iudex uictum uictori in expensis condemnauit, non ualere, si uterque fuit uictor & ui- ctus, ait Ias. in l. error, col. fi. C. de testa.

Summarium in l. sed, & si sic. ff. de leg. iij.

- 1 *Hæres hæredis potest grauari onere fideicommissi sub nomine appellatio, non sub nomine proprio.*

Bar. in l. sed & si sic. ff. de leg. iij.

- 1 **BAR.** in d. l. sed & si sic, ita inquit in summa, hæres hæredis t potest grauari onere fideico- missi sub nomine appellatio, non sub nomine proprio. ex hoc quod hæres, ad quem bona perueniunt casu uel fortuna, ad legata grauari non possit, vide Bar. in l. eam quam. C. de fidei- commiss. ubi rationem asserit, quare legata rupto testame nto non debeantur præterquam quā do est error in ipsa institutione. Et dum Bar. subiungit quæstionem illam de testatore, qui gra- uat filium si decesserit sine filijs, & similiter eorum filios sub eadem conditione, an uideantur uocati ad fideicommissum? vide quæ de hac re latē diximus in l. Centurio. ff. de uul. & pupill. & in l. Lucius. ff. de hæred. inst. scilicet an & quando grauati censeantur honorati.

Summarium in l. si deportati. ff. de leg. iij.

- 1 *Banniti & deportati, an & quando sint incapaces.*

Bar. in l. si deportati. ff. de leg. iij.

- 1 **BAR.** in d. l. si deportati, tangit glo. & eius materiam in l. j. C. de hæred. instit. an & quando deportati t & banniti sint incapaces? de qua re latissimē agit in d. l. j. ubi etiam Ias. & ego ple- nē posui ad Bart. in l. si qua. ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iur. ubi uide omnino materiam ban- nitorum.

Summarium in l. si legatarius. §. cum ita. ff. de leg. iij.

¶ Quando duo recipiunt unam determinationem, debent eam uniformiter recipere.

Bar. in l. si legatarius. §. cum ita. ff. de leg. iij.

1 **B A R.** in d. l. si legatarius. §. cum ita, dicit quando duo t recipiunt unam determinationem, debere eam uniformiter recipere. & ex hoc infert ad quæstionem, si uir uxori reliquit x. corbes frumenti ex tali fundo, & x. libras, ut illæ decem libræ debeantur eo tempore, quo frumentum colligitur, propter coniunctionem, quam habent ista duo. vide Ias. in l. j. colu. 3. vers. item quid. ff. de iust. & iur. & Felin. in c. 2. col. 20. vers. restringe, de rescript. Limita istam regulam nisi maior ratio determinandi esset in uno casu, quam in alio, vt est tex. in l. si ita scriptum. ff. de manumiss. testat. Alio etiam modo limit. vt per Imol. in l. iam hoc iure. ff. de uulga. & pupill. vbi doct. plenè agunt de hac materia. Circa istam limitationem de rationis diuersitate quam

*** doct.** commu. sequuntur in l. testamento. C. de testamen. milit. attende, quia magnam patitur difficultatem propter. l. secundam. C. de impuber. ideo ommissa solutione Alexandri in d. l. iam hoc iure, dicendum est secundum Curtium iuniorem in cathedra, quotiescunque illa determinatio potest illa duo determinabilia saltem aliquo in casu pariter determinare, & tunc lex ulterius non procedit, esto quod maior ratio in uno casu quam in alio militaret; & ita procedat, d. l. j. alioqui uerò si in nullo casu ea pariformiter determinaret.

Summarium in l. fideicommissa. §. quoties. ff. de leg. iij.

1 **A**n cedula testamenti, quæ reperitur in lib. notarij, & constat eam fuisse lectam, probet.

2 **S**i testamentum manu ipsius testatoris scriptum inueniretur, esto quod in eo testes non interfuissent, ualeat inter liberos.

3 **L**egatum factum ad pium usum, si est inefficax ob illius incapacitatem cui est relictum, non debet in alium usum (quamuis licitum) conuertri.

4 **T**estator dicere non potest, uolo ut scriptura mea priuata nim habeat testamenti uis in casu.

5 **T**estamentum ad pias causas, & etiam inter liberos ualeat quando testator coram tribus testibus dixisset, se testari secundum scripturam eius manu conscriptam.

6 **T**estamentum imperfectum an quando ualeat, quò ad pias causas.

7 **T**estamentum ad pias causas potest pendere ex arbitrio alieno.

Bar. in l. fideicommissa. §. quoties. ff. de leg. iij.

1 **B A R. T.** in d. l. fideicommissa, §. quoties, tradit, an cedula testamenti, t quæ reperitur in libro notarij, & constat eam fuisse lectam, probet? deciditque, eam non probare, vt hæreditas debeatur, tamen declarare uoluntatem testatoris, & sufficere ad multa, & fortè inter liberos. Attende hic, quamuis enim Bar. utatur hac uoce, fortè, tamen non minus decidit, quam si affirmatiuè decideret, vt docuit Alex. in consi. 19. col. 3. in 5. vol. Soc. in consi. 94. col. 8. vers. postremò, in 1. uol. & Crauet. in consi. 91. nu. 4. decidit igitur de liberis, item in apostill. hic ad Bar. infertur idem esse etiam quò ad pias causas. Videamus igitur hic de utroque casu. In primis quò ad liberos, ista est materia. l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testam. De cuius. §. intellego uide Alex. in consi. 105. in 7. vol. Soc. in consi. 105. col. fi. in 3. vol. Dec. in consi. 105. col. pen. & fi. & in consi. 361. col. 2. vbi not. dicit, priuilegium concessum liberis per illum tex. in d. §. ut testamentum imperfectum ualeat inter eos, non habere locum, nisi quando filij sunt æqualiter instituti, quæ quidem decisio est memoratu dignissima in proposito re, quia est magna restrictio. Item adde quòd in materia. d. §. ex imperfecto, comprehenduntur etiam nepotes ex filiabus, quoniam ueniunt appellatione liberorum. ita Alexand. in consi. 166. in quinto uolum. & in consi. 114. in 7. volu. & Abb. in consi. 105. in 2. uolu. An autem idem dicendum sit etiam de filiis legitimis? an non? vide Bald. in cap. de causis, col. fi. de offic. delega. vbi tenet, eos in hoc priuilegio contineri. sed contrarium decidit Dec. in consilio 610. Item scias hoc priuilegium liberis à iure concessum procedere solidè quando testamentum deficit in solennitate, non autem in uoluntate; quia si testator cepisset facere testamentum, illudque morte præuentus perficere non potuisset, non ualeret etiam inter liberos, scdm Abb. in d. consi. 105. Soc. aut

De legatis tertio.

in conf. 2. in 3. uol. facit differentiam inter testamentum, & instrumentum testamenti, dicens propterea, si scriptura testamenti in forma deficeret, quæ ab ipsa lege exigitur, ex ea non probari testamentum etiam inter liberos. sic etiam testamentum, in quo præteritus est filius, irritum est, quamuis filio factum esset legatum pro tota portione sua, nisi dictum sit iure institutionis, Dec. in conf. 63. i. ubi testatur istam esse cõem sententiam. Dicis tamen si testamentum manu ipsius testatoris scriptum inueniretur, esto quod in eo testes non interfuissent, ualere inter liberos, Alex. in d. conf. 1. i. 4. in 7. uol. Et ad ea quæ hoc in loco posuit Bart. vide Ias. in rubric. inst. de action. & Alex. in conf. 86. in 3. vol. Quod uerò ad pias causas attende, quoniam & si testamentum coram duobus tantum testibus cõditum ualeat fauore piæ causæ, tamen hoc propriè testamentum appellari non posse, quamuis à iure sit remissa solennitas. Bart. in l. j. C. de sacros. eccl. ad quem accedit Ias. in d. §. ex imperfecto. & quamuis testum (ut dixi) etiam sine requisita solennitate ualeat fauore piæ causæ, secundum tex. in c. relatum, de testa. tamen singulariter ait Ant. de Butr. in c. quod clericis, de for. compe. textum in d. c. relatum, nō habere locum, nisi quando ipsa pia causa est hæres instituta, alioqui uerò si laico hærede instituto legata fieret piæ causæ; quoniam eo casu etiam quod ad legata ad pias causas non uidetur sufficere illa tantum solennitas, quæ in relictis ad pias causas fuit à iure concessa. de cuius documenti ueritate uide Soci. in conf. 49. in 4. vol. & cum prædicta opinione Ant. de Butr. transiit Dec. in conf. 45. 5. dicens ubi pia causa non est hæres instituta, seruandam esse formam traditam à iure communi. & ad prædicta uide Soc. in conf. 5. col. fi. in 3. vol. & in cõf. 1. i. 5. in 4. vol. Item scias, legatum factum ad pium usum, si est inefficax ob illius incapacitatem, cui est relictum, nō debere in alium usum quamuis licitum conuerti, sed penitus esse inutile. Ang. in conf. 224. Attende etiam quia fauore piæ causæ non ualeat scriptura carens debitis solennitatibus, etiam si de uoluntate testatoris esset confecta, ut docuit Alex. in conf. 105. in 7. uol. & Oldr. in conf. 1. i. 9. quia in re uideas omnino Dec. in conf. 488. ubi inquit, testamentum non dici esse illud, cui requisitæ solennitates defuerunt. & ideo quanquam confecta esset scriptura, in qua appareat de mente testatoris, quam uult postea publicari debere, eam tamen non ualere, etiam fauore piæ causæ, licet ualere, si duntaxat coram duobus testibus esset publicata. & hanc esse ait differentiam, utrum testator scripturam illam tanquam testamentum publicauerit, an uerò in ea declarauerit mentem suam, & tractauerit ut eam postea publicaret: ita Dec. in d. conf. Quinimmo testator tunc dicere non potest, uolo ut scriptura mea priuata uim habeat testamenti ullo in casu. Dec. in conf. 494. Demum scias in hac materia, dispositionem ad pias causas terminari debere secundum ius canonicum. Soc. in conf. 53. Reduendo autem ad ea, quæ hic dicit Bar. uide Paul. de Cast. in conf. 204. & Bal. not. in l. Lucius. ff. de testa. milit. ubi tradit, quomodo testamentum per testes probari possit. & ad hæc uide etiam Ana. in conf. 57. Ancha. & alios in c. 1. de testa. Balia l. fi. C. famil. erciscun. & quæ habentur in l. si is qui. ff. de testa. Arer. in §. ex eo autem, inst. quibus mod. testam. infirm. & omnino Dec. in conf. 159. & in c. 1. de fide instrum. & Alexan. in d. l. hac consultissima. Item testamentum tunc ad pias causas, & fortasse etiam inter liberos ualeat, quando testator coram tribus testibus dixisset, se testari secundum scripturam eius manu confectam, Alex. in conf. iiii. in 7. uol. Accedat ad præcedentia, testamentum conditum inter liberos non tolli per secundum, in quo instituti essent extranei, si sit factum cum solenni numero testium, hoc tamen fallit quando etiam hoc secundum factum esset inter liberos. Dec. in d. conf. 63. 1. Quod autem prædictum est de testamento ad pias causas, ut ualeat sine solenni testium numero, aduerte hoc propterea non militare in testamento, in quo institutus est clericus, quia in eo requiritur solennitas à statuto requisita. Feli. in c. ecclesia Sanctæ Mariæ. num. 101. cum seq. de constit. Et an & quando testamentum imperfectum ualeat quod ad pias causas, & alia complura ad rem facientia, uide omnino apud Dec. in d. cõf. 159. & Alex. in cõf. 103. in 4. uol. ubi tradit, quid si adsunt mulieres pro testibus? & nunquid ualeat quod ad legatarios laicos, & multa alia scitu digna, Adde etiam prædictis, si testator uolebat facere testamentum inter liberos, & præuentus morte illud publicare nō potuit, si apparet eius manu scriptum fuisse, ualeat & tunc.

- net. Alex. in consi. 4. col. pen. in 7. volu. citat Imol. in c. 2. de testa. id quod potest procedere si perfecta erat eius voluntas, secus si nondum esset completa, per ea quæ dixi supra ex mente Abb. in consi. 105. in 2. vol. Item scias, testamentum t ad pias causas posse pendere ab arbitrio alieno, licet communiter secus sit. Bar. in l. qui in potestate. ff. de testam. Et an & quando ex testamento irrito debeantur legata? vide tex. & ibi Bar. in l. si. ff. de reb. cor. qui sub tutel. Item scias legata pia in testamento imperfecto non deberi, ut ait Bal. in l. ex ea. ff. de testa. & Firma. in tract. de episcopo in 4. par. quarti libri, quæst. 3. ubi tradit etiam quæ sint legata pia.

Summarium in d. l. fideicommissa. §. cum esset. ff. de leg. iij.

- 1 Ablatiui absoluti non solum conditionem, sed etiam dispositionem inducunt.

Bar. in d. l. fideicommissa. §. cum esset. ff. de leg. iij.

- 1 BART. in ead. l. §. cum esset, ita inquit in summa. Ablatiui t absoluti non solum conditionem, sed etiam dispositionem inducunt, quando referuntur ad eos, qui grauari possunt a testatore. Et istum tex. notatu dignu esse ad hoc, ut ablatiui absoluti conditionem inducant, ait Io. Campegius in tract. de dote, in 2. §. quæst. 5. par. ubi multa alia quoque adducit ad hoc.

Summarium in d. l. fideicommissa. §. si sic. ff. de leg. iij.

- 1 Moriendo aliquis an uideatur uelle.

Bar. in d. l. fideicommissa. §. si sic. ff. de leg. iij.

- 1 BART. in ead. l. §. si sic. versi. duz sunt solutiones, agit, an moriendo t aliquis uelle uideatur? & distinguit à contractibus ultimas uoluntates, ut in his uelle uideatur, in contractibus nō. De hac re uide Bar. in l. post dorem, in 5. lectura, uerfi. quinto modo legitur. ff. sol. matr. ubi Ias. in 3. col. & ibi ponit de eo, quod etiam dicit Bar. ibi, scilicet, ut quemadmodum in ultimis uoluntatibus aliquis decedendo uelle dicitur, ita idem sit etiam in dote. subiungit postea Bar. differetiam, quæ est inter uocem, si, & uocem, cum. De istis & similibus an & quando liberam uoluntatem importent, & quando arbitrium boni uiri, uide latè apud Feli. in c. 1. col. 1. 7. cum seq. de const. & an & quando, & in quibus differant istæ duz uoces, uide Bart. in l. quodcunque. §. non solum. ff. de uerb. obliga. ubi Alex. & Aret. & Bart. in l. si cum moriar. ff. de condi. indeb. & in l. qui promissit, eod. tit.

Summarium in d. l. fideicommissa. §. si cui. ff. de leg. iij.

- 1 An eo quando aliquid fieri possit per æquipollens.

- 2 Solutio tantum est, ut offendens ciuem, aliqua pena puniatur, non habet locum, nisi in eo, qui uerè est ciuis, aliqui uerò si esset ciuis per priuilegium.

Bar. in d. l. fideicommissa. §. si cui. ff. de leg. iij.

- 1 BART. in ead. l. §. si cui, agit an & quando aliquid fieri t possit per æquipollens. uide Ias. late in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. & omnino Abb. in quæstione incip. Episcopus. ubi tradit an & quando mors ciuili naturali æquiparetur. & quoniam hic opp. Bar. de l. si. C. de his, qui uen. xta. impetr. ubi non sufficit, ut aliquid ex æquipollentibus fiat; & solui, in isto tex. agi de actibus representantibus eundem effectum, ibi autem non. uide pro intellectu illius. l. si. Alex. in consi. 221. in libro primi & secundi vol. in uerfi. tertio pro hoc facit. l. si & in uerfi. non obli. l. si. C. de his, qui uen. xta. & omnino in hac re uide memorabilem decisionem Bal. in l. iij. §. hæc uerba. ff. de negoc. gest. ubi ait, si statuto cautum est, ut offendens t ciuem aliquæ pena puniatur; hoc non habere locum nisi in eo, qui uerè est ciuis, aliqui uerò si esset ciuis per priuilegium. & hæc decisionem refert & sequitur Alex. in consi. 99. in 6. volu. sed contra d. l. si. uidetur tex. expressus in l. cum ex oratione. ff. de excusat. tut. & Soci. in consi. 2. in 1. vol. uide in hac materia Alex. in consi. 2. in 1. vol. Feli. in c. super eo, colu. 3. uerfi. alius est testis, de testi. Barb. in consi. 19. col. 1. 5. in 2. vol. & in col. 30. col. 1. & seq. & col. 7. eod. vol. Anch. in c. canonum statuta, col. 4. de oppo. & Bal. in consi. 34. in 5. vol.

Summarium in d. l. fideicommissa. §. si rem. ff. de leg. iij.

- 1 Alienatio facta an necessaria ualeat.

Bar.in d.l.fideicommissa. §. si rem. ff. de leg. iij.

- 1 BART. in ead. l. §. si rem, agit de alienatione t facta ex necessitate, ut indicat illud uerbum, exigere, quod in tex. positum est. vide Bar. in l. hoc uere. ff. de solut. ubi per istum tex. insert ad pulchram quæst. & Soc. in l. iij. ff. sol. matr.

Summarium in d.l.fideicommissa. §. interdum. ff. de leg. iij.

- 1 Idem est dicere, facio pro Titio, quod est nomine Titij.

Bar. in d.l.fideicommissa. §. interdum. ff. de leg. iij.

- 1 BART. in ead. l. §. interdum, ait idem esse dicere, facio t pro Titio, quod est, nomine Titij. uide Felian. c. cum. M. Ferrarien. in 1. notab. de const. & quid significet ista uox, pro, uide Dec. in conf. 46. & in conf. 314.

Summarium in d.l.fideicommissa. §. si in opere. ff. de leg. iij.

- 1 In indiuiduis quilibet heredum tenetur in solidum.

Bar. in d.l.fideicommissa. §. si in opere. ff. de leg. iij.

- 1 BART. in ead. l. §. si in opere, sic ait in summa. In indiuiduis t quilibet heredum tenetur in solidum. Per istum tex. sing. infertur, unum ex socijs seruitutem posse constituere quando alij socij sunt in mora, ut per Alex. in l. ij. §. ex his. col. 2. ff. de verb. obligat. uerfi. item adde, ubi las. in pen. colu. & Soc. uide etiam Aret. in §. Cato, colu. 5. de uerb. obligat. & dum Barto. hic opp. del. mortuo. §. si. & soluit. Tu de ista oppos. de solutione Bartoli uide las. in d. l. ij. §. & harum, colu. 2. et tibi Alex. in 1. col.

Summarium in l. si iure. ff. de leg. iij.

- 1 Si primum testamentum est ualidum, & secundum inualidum ex causa præteritionis, uel ex hæredationis, an legata in primo sint nulla.

Bar. in l. si iure. ff. de leg. iij.

- 1 BART. in d. l. si iure, uerfi. pro declaratione, quærit, si primum t testamentum est ualidum, & secundum est inualidum ex causa præteritionis, uel ex hæredationis, unde legata remanēt fir- per auth. ex causa, utrum legata in primo sint nulla. uide Ang. in conf. 86. incip. Berta habēs p. am. & Alex. in d. auth. ex causa, in fi. C. de liber. præteri-

Summarium in l. si tibi legatum. ff. de leg. iij.

- 1 Non potest peti legatum, nisi caueatur de modo implendi.

Bar. in l. si tibi legatum. ff. de leg. iij.

- 1 BART. in d. l. si tibi legatum, ita inquit, non potest t peti legatum nisi caueatur de modo implendi. Limita hoc non procedere quando modus respicit fauorem legatarij secundū Imol. titio centum, in princ. ff. de cond. & demonst. & Alex. in l. filiusfamilias. §. diui. ff. de leg. 1.

Summarium in l. si quis in princ. ff. de leg. iij.

- 1 Si prima uoluntas est derogatoria ultima, prima ualet.
- 2 Testamentum secundum, primo derogat, in quo est apposta clausula derogatoria, quando constat de mente testatoris, ut stetur ultima uoluntati.
- 3 Testis sequens contrarius protestationi, non tollit ipsam protestationem.
- 4 Clausula illa derogatoria, etiam si talia forent, de quibus fieri debeat specialis memio, an sufficiat ad ea, quæ specialem exiungunt derogationem.
- 5 Testator si dicat, si aliquod testamentum fecero nolo ualere, an ualeat.
- 6 Testator si dixerit, se nolle mutare testamentum, nunquid postea possit aliud condere.

Bar. in l. si quis in principio. ff. de leg. iij.

- 1 BAR. in d. l. si quis in principio, sic ait in summa. si prima uoluntas test derogatoria ultime, prima ualet. Amplia istam regulam, ut procedat etiam in contractibus, in quibus prima uolunt derogatoria sequentibus derogat. l. pacta nouissima, ubi Bar. & las. C. de pact. Bar. in l. non tibi. §. morte, colu. 3. & 4. ff. de oper. nou. nunc. & bene est animaduertendum quoniam res hoc est explicatu difficilis, ut per doct. in prædictis locis, maxime Bar. in d. §. morte, in 3. col. & Alex. in. in d. l. pacta nouissima, ubi reprobatur Bart. & limitat singulariter regulam huius text. Et

- eam intelligit quando clausula derogatoria refertur expresse ad tempus futurum; alioqui uerò si simpliciter refertur ad tempus futurum; quia tunc non derogat sequentibus, immo censetur uoluntas mutata, ut ibi per eos. Et scias secundum testamentum primo derogare, in quo est appositae clausula derogatoria, quando constat de mente testatoris, ut stet ultimarum uoluntati. & ex quibus appareat de huiusmodi uoluntate constare, Soc. in consil. 2. col. 2. in 3. vol. & in consil. 163. per totum in 1. vol. & de hac re uide plenè apud Alex. in consil. 6. in 4. vol. & quid si secundum testamentum solis testibus probaretur? uide Alexand. in consil. 103. in 4. vol. & quæ posui ad Barro. in l. omnes populi. ff. de iustit. & iur. Item adduci solet iste tex. ut etiam in actibus, qui pendent ex uoluntate, actus sequens contrarius protestationi non tollit ipsam protestationem. Ias. in l. qui in aliena. §. si. col. 78. vers. tertio principaliter. ff. de acq. hered. ubi insit circa istum tex. cum declaratione. Et arte de in hac materia quoniam ardor liciti amoris uim habet reuocationis clausulæ derogatoriæ positæ in primo testamento, ut per Ias. in l. exigendi, col. 2. vers. secundò. C. de procur. & multa ad clausulam derogatoriam, & ad eius reuocationem pertinentia docuit Soc. in consil. 163. & quid possit clausula derogatoria omnium etiam si specialis mentio exigeretur, uide Dec. in consil. 161. Et an clausula illa derogatoria, etiam si talia forent, de quibus fieri debeat specialis mentio, sufficiat ad ea, quæ speciale exigunt derogationem? uide Dec. in consil. 165. & uerò ista clausula, operetur in aliquo priuilegio immunitatis, quæ derogat quibuscunque alijs, etiam de quibus specifica mentio esset facienda? uide Feli. in c. accedentes. nu. 10. de præscript. & dum Bar. in ead. l. col. 1. vers. expediris contrarijs, tradit quid si præcesserunt uerba derogatoria testamenti; ut puta si dicat testator, si aliquid testamentum fecero, nolo ualere? ultra ea, quæ prædiximus, uide remissiue Feli. in c. nonnulli, col. 6. in 3. amplia. de rescript. & multa per Soc. in consil. 163. in 1. vol. & in consil. 2. in 3. vol. col. si ubi multa ponit, quæ non sunt prætermittenda. & omnino Paul. de Cast. in consil. 3. in 1. vol. & Alex. nor. in consil. 25. in 3. vol. Postea Bar. in ead. l. col. 4. vers. sed quæro si esset ponere, tradit in casu, in quo sufficit derogatio generalis, si dicit, cassans & irritans omne aliud testamentum, an sufficiat? uide Soc. in d. consil. 163. col. 4. vers. ex quibus, & in consil. 2. in 3. vol. col. 2. & 4. & de hac re omnino uide Alex. in d. consil. 25. in 3. vol. & quia Bar. hic decidit, hoc sufficere, si unum tantum testamentum præcedit, dicas communem opin. esse contra Bar. quoniam non refert an præcedat unum testamentum, an plura. Alex. in consil. 172. in 7. vol. Item Bar. in ead. l. in princ. col. si. vers. quæro quid si testator, disputat, si testator dixit se nolle murare testamentum, nunquid postea possit aliud condere? & decidit id fieri posse. uide Alex. in consil. 160. in lib. primi & secundi vol. & hoc Bartoli documentum sequitur in auth. sacramenta puerum, col. 17. in 3. limi. C. de impub. ubi circa hoc refert subtilem questionem. & uide eundem, in l. duobus reis. §. si. col. 1. ff. de iureiur. Et dum Bar. tenet, eum, qui mutat huiusmodi testamentum, propterea non esse periurum. ad hoc accedit Ias. §. si quis postulare. inst. de action. in 15. col. versic. & tamen considero. sic etiam dum Barto. ex mente Io. Andr. inquit, iuramentum in proposito casu habere uim uerborum derogantium, ut secundum testamentum non ualeat, nisi primum tollatur, uide Ias. in l. Pantonijs, col. 1. in primo norab. & in prima limit. C. de pact. Denique ad materiam huius, uide Alexand. in consil. 134. in libro primi & secundi vol. & in consil. 163. in 7. volum.

Summarium in l. Paulo. §. Pomponius. ff. de leg. iij.

- 1 *Verba generalia, referenda sunt ad præterita, non ad futura.*

Bar. in l. Paulo. §. Pomponius. ff. de leg. iij.

- 1 Bar. 7. in d. l. Paulo. §. Pomponius, ait, uerba generalia referenda esse ad præterita, non ad futura, & dum opp. Bar. de l. qui Romæ. §. duo fratres. Tu dicas ibi fideicommissum esse reciprocum, & ideo facilius tolli, hic uerò non esse reciprocum, sed factum uni soli, nimirum si non tollitur, ut declarat ibi Bar. in 5. col. in si. vers. tertius. & Aret. in 6. col. ubi subtiliter hunc rex. retorquet contra communem.

Delegatis tertio.

Summarium in l. qui concubinam. §. uxori. ff. de leg. iij.

- 1 *Legatum factum alicui, quò ad cum filio morabitur, debetur semper, si per filium stat, sed si id casu uenerit, debetur pro illo anno tantum, quo cepit morari, non pro futuris.*

Bar. in l. qui concubinam. §. vxori. ff. de leg. iij.

- 1 **BART.** in d.l. qui concubinam. §. uxori inquit, legatum factum alicui quò ad cum filio morabitur, deberi semper si per filium stat, sed si id casu euenit, deberi pro illo anno tantum, quo cepit morari, non pro futuris. De hac re uide Soc. in consi. 68. & in consi. 64. in 1. volu. & Paul. de Castr. in consi. 167. in 1. volu. quid si testator instituit heredem hoc pacto adiecto, ut cum eius filijs habitare debeat, an si filij nolunt secum habitare, deficiat institutio? uide Soc. in consi. 21. in 3. volum.

Summarium in l. Sextilia. ff. de leg. iij.

- 1 *Prælegata non ueniunt in substitutione uulgaris.*

Bar. in l. Sextilia. ff. de leg. iij.

- 1 **BART.** in d.l. Sextilia, inquit, prælegata non ueniunt in substitutione uulgaris. Attende quia & si communiter prælegata non ueniunt in substitutione, tamen quando filius est substitutus deberent uenire fauore filij ex præsumpta mente testatoris, probatur in simili casu, nam in fideicommissio restituendæ hereditatis communiter non ueniunt prælegata. l. si Titius, infra eod. tit. tamen quando filio fieri debet restitutio, ueniunt ex coniecturata uoluntate testatoris. Liberto. §. filium. ff. de annu. lega. & ibi Bar.

Summarium in l. uxori. §. cum Seius. ff. de leg. iij.

- 1 *Ex uerbis prolatis in testamento declarari potest in testamento id, quod pendet à mera uoluntate testatoris.*

Bar. in l. uxori. §. cum Seius. ff. de leg. iij.

- 1 **BART.** in d.l. uxori. §. cum Seius, ait, ex uerbis prolatis in testamento declarari posse in testamento id quod pendet à mera uoluntate testatoris. uide Alex. in consi. 69. in 6. vo. lu. ubi affert hoc Bartoli documentum. Et dum Bar. in fi. huius. §. inquit, perinde esse si dicitur, concedo, ac si diceretur, dono, uide Alex. in Lad. eum. ff. de donat. & ibi Soc. qui limitat, & sublimitat, & Bar. in l. j. col. 1. uersu. quæro. ff. de uulg. & pupill. ubi Soc. & de hoc uerbo agit etiam Bar. in d. Lad. eum, in princ. ff. de donat. sciasque hoc uerbum ex sua propria significatione non inducere translationem dominij rei concessæ, sed ius quoddam singulare. ubi uerò translationem iuris singularis operari non potest, tunc translationem totius iuris operatur. Abb. in c. pastoralis, in princ. de donat. & in c. cum uenerabilis, ubi etiam Fel. de except. Imol. in c. nnic. de commo. & est gl. solennis ubi Dominic. & alij, in c. 1. de usur. in 6. quæ gl. concludit, hoc uerbum, concedo, esse generale & accipi secundum naturam contractus, cui adijcitur. uide etiam Alex. in l. si donatione. C. de collat. & Soc. in consi. 93. col. 2. & 10. in 1. vol. ubi tradit et de uerbo, assigno.

Summarium in l. nomen. §. filio. ff. de leg. iij.

- 1 *Per donationem omnium bonorum uel quasi totius patrimonij, an & quando fraus præsumatur.*

Bar. in l. nomen. §. filio. ff. de leg. iij.

- 1 **BART.** in d.l. nomen. §. filio, in fi. tradit an & quando t per donationem omnium bonorum, uel quasi totius patrimonij, præsumatur fraus? & in apostill. quærit, quid si aliquis uendit omnes res particulares? uide las. in §. item si quis in fraudem, instit. de action. colum. 7. uersic. quid autem si debitor.

Summarium in l. patronus. §. Sempronio. ff. de leg. iij.

- 1 *Dilectio usque, in penalibus stat inclusiue.*

Bar. in l. patronus. §. Sempronio. ff. de leg. iij.

- 1 **BART.** in d.l. patronus. §. Sempronio, agit de significatione huius uocis, usque. Tu dicas uocem hanc in penalibus stare inclusiue, quia mitior interpretatio est facienda, secundum gl. in l. id est usque. ff. de dol. mal. Et an stet exclusiue an inclusiue uide Abb. cū ibi addit. in c. cum dilecti,

dilecti de dol. & contum. & omnino Maria. Soc. iuni. in consi. 6. nu. 28. & quæ posui ad Bar. in l. meminimus. ff. de offic. proconf.

Summarium in l. cum quis decedens. ff. de leg. iij.

1 *Confessio facta in iudicio, ac etiam extra iudicium, an uim habeat stipulationis.*

Bar. in l. cum quis decedens. ff. de leg. iij.

1 **BAR.** in d. l. cum quis decedens, in principio tradit, an confessio facta in iudicio, ac etiam extra iudicium uim habeat stipulationis? De hac re vide latè Ias. in l. cum proponas, col. fi. uerf. nota etiam diligenter. C. de pact. & dum ibi in fi. querit, si consensio testatori leganti rem meâ, an iste consensus mandatum inducat? vide Ias. in l. j. col. 1. 3. uerf. sexto. ff. de leg. j.

Summarium in d. l. cum quis decedens. §. qui testamento. ff. de leg. iij.

1 *Promissio facta contemplatione certi emolumentum, ipso casu non tenet.*

2 *Stipulatio fit per uerba, & non per literas.*

Bar. in d. l. cum quis decedens. §. qui testamento. ff. de leg. iij.

1 **BAR.** in ead. l. §. qui testamento, sic ait in summa. Promissio facta contemplatione certi emolumentum, ipso casu non tenet. Attende quoniam hoc modo iste tex. probat, stipulationem regi ac moderari secundum naturam contractus, etiam quod non possit penitere, atque ita non operatur firmitatem. cuius contrarium communiter aiunt doct. in rubrica. ff. de uerb. oblig. & præcipue Ias. col. 3. & 1. 7. ubi concludit, & responder ad istum textum hoc esse fauore ultimæ uoluntatis, quæ est ambulatoria usque ad mortem, & contrarium pacto fieri non potest, nimirum si reuocatur. Ruinus autem ibi dicit rationem esse hic, quia cessat causa, cum stipulatio fuerit interposita super uoluntate testatoris, non autem quod non possit penitere, & ideo antequam testamentum reuocasset, legatarius à stipulatione recedere non potuisset, nec eum penitere. Tu uerò attende, quia nec in tex. nec in gl. nec apud Bar. fit ulla mentio stipulationis, neque apparet hic aliquam stipulationem interuenisse, quamuis doct. multum hac in re laborant, immo contrarium ex isto tex. colligitur, ibi, in uoce, literas. nam stipulatio fit per uerba, & non per literas, ut traditum est in l. j. in principio. ff. de uerb. oblig. quinimmo ex quo literæ memorantur, absentia præsupponitur, igitur non est stipulatio. idem habetur in tex. quo questum est, an Mæuius ex causa fideicommissi cõueniri posset? & sic non dicit ex causa stipulationis. Tamen Bar. hic, dum citat. l. fi. ff. de solut. ubi agitur de stipulatione, uidetur idem sentire, contra quem urgent prædicta. de confessione uerò facta per epistolam, quam uim habeat, vide apud Feli. in c. si cautio. nu. 2 §. de fid. instr. Adde tu ad prædicta casum, in quo stipulatio resoluitur ex natura contractus præcedentis, ut per gl. in l. ij. ff. de sponsal.

Summarium in d. l. cum quis decedens. §. codicillis. ff. de leg. iij.

1 *Confessio debiti facta in testamento, si testator iurauit uel se iurasse dicit, probationem inducit.*

2 *Confessio supra dicta, utrum probet in præiudicium legitimæ filiorum, ac etiam aliorum.*

3 *Legatum suum, quia testator confitetur se illud ei debere tanquam debitum ex aliqua causa, uel male ablatum, non debetur ut debitum ex illa causa, sed ut legatum simplex.*

4 *Confessio facta pro exoneratione conscientia, non reuocatur quamuis testamentum irritum fiat uel reuocetur.*

Bar. in d. l. cum quis decedens. §. codicillis. ff. de leg. iij.

1 **BAR.** in ead. l. §. codicillis, sic ait in summa. Confessio debiti facta in testamento, si testator iurauit, uel se iurasse dicit, probationem inducit. Attende circa intellectum huius tex. quoniam non uidetur procedere nisi quando nulla alia subesset probatio, quàm ista sola confessio, ibi, cum hanc solam & nullam aliam habeant probationem, quasi innuat tex. si alia adesset probatio, ex ea agi oportere, nisi respondeas, immo eo casu multo magis huiusmodi confessionem inducere probationem, cum ei alia quoque sit annexa probatio. Et dum Bar. in uerf. oppo. quod ista uerba, inquit, dicen dum uideri, hæc uerba non facere probationem, sed fideicommissi petitionem inducere. vide Feli. in c. olim, col. 3. in 7. fallen. de rescrip. & quod inferret Alex. in consi. 45. in 1. vol. & in hac materia uide Raph. Cuima. in consi. 3. 1. Testator. & Aret. in consi.

- 2 consi. 64. col. pen. Præterea Bar. prosequitur declarando, utrum huiusmodi confessio t̄ probet in præiudicium legitimæ filiorum, ac etiam aliorum? ut hic per eum. De hac re uide Alex. in dicto consi. 45. in primo volumine. ubi tradit etiam confessionem factam à marito uxori, censeri factam ex causa donationis, neque per testamentum subsequens reuocari. quod tamē limita quando confessio fieret capaci ex ultima uoluntate, sed si incapax esset per ultimam uoluntatem, sed incapax ex contractu, tunc ex huiusmodi confessione facta in testamento nihil ei acquireretur, ut per Bar. in §. seq. Et quod confessio dotis receptæ facta in testamento mariti ualida sit, neque reuocetur, esto quod illud testamentum reuocaretur, docuit Alex. in l. & si pepet- cerit. §. si ita testatus. ff. de liber. & posthum. Soc. in consi. 294. in 1. vol. & in consi. 73. col. 2. in 3. vol. ubi ait etiam confessionem factam in testamento parte præsentis semper præiudicare. & de confessione dotis idem tenuit Ang. in consi. 181. Illud quoque obliuioni non tradas, lega- tum t̄ factum quia testator confitetur se illud ei debere tanquam debitum ex aliqua causa, uel malè ablatum, non deberi ut debitum ex illa causa, sed ut legatum simplex, nisi aliter probetur, hoc esse debitum ex illa causa. ita Soc. in consi. 103. in 3. vol. Attende tamen quia legatum factum pro exoneratione conscientie non retractatur etiam per natiuitatem posthumi, ut not. docuit Aret. in consi. 92. col. 1. citat Bal. & Imol. in l. filio præterito. ff. de in iust. testam. Imol. & alios in l. Titius. ff. de liber. & posthu. ex quo rectè potest inferri, etiam confessionem t̄ factam pro exoneratione conscientie non reuocari, quamuis testamentum irritum fiat, uel reuocetur. An & quando confessiones factæ in testamento ualeant & teneant ipso testamento renato, latè tradit Fel. in c. si cautio, nu. 19. cum seq. de fid. instr. ubi agit de ui & potentia cuiuscunque confessionis. Et confessionem non probare in præiudicium legitimæ filiorum, quando pater confitetur alicui se debere aliquid, & de eo non constat, nisi per hanc confessionem, ait Alex. in d. consi. 45. in fi. in 1. vol. & omnino uide eum in consi. 168. Viso & considerato, in libro primi & secundi vol. & in consi. 143. in 5. vol. idem tenuit Cæpoll. in cautel. 36. vbi limitat nisi aliter constaret de actuali numeratione. De qua re uide Curtium in authen. præterea. C. und. iur. & vxor. colum. 1. 2. cum seq. & las. in l. nam & postea. §. sed & si quis. ff. de iure iur. ubi allegat multa
* concord. idem tenet ipse las. in l. j. ff. de eo per quem fact. erit. * communiter autē confessionē factā à testatore absente parte non præiudicare dixit Raph. Cum. in consi. 37. & in consi. 61. sed (ut dixi) uide in re proposita semper Fel. in d. c. si cautio, ubi latè h̄t tota materia cōfessionū.

Summarium in d. l. cum quis decedens. §. Titia. ff. de leg. iij.

1. Si testator confitetur se debere non capaci, non operatur talis confessio.

Bar. in d. l. cum quis decedens. §. Titia. ff. de leg. iij.

1. BART. in ead. l. §. Titia, inquit, si testator t̄ confitetur se debere non capaci, non operatur talis confessio. & ex hoc inferit ad questionem: si testator habet secundam uxorem, cui plus uult relinquere quam possit, secundum l. hac edictali, & ideo confitetur se ab ea recepisse mil- le, ut huiusmodi confessio tanquā facta incapaci nullius sit roboris & momenti: uide ad hoc Alex. & las. in l. si donationi. C. de collat. & Alex. in consi. 105. in libro primi & secundi volu. Et an & quomodo euitari possit illa l. hac edictali. C. de secund. nupt. cuius mentionem hic facit Bar. uide Dec. in consi. 246. ubi alia quoque scitu digna in re proposita attulit. & de illius. l. in- tellectu uide lo. de Ana. in consi. 67. cum ibi addit. per Ludouic. Bolog. Et dum Bar. in questione sequenti subiungit de cōfessione facta cum iuramento à marito uxori, ut non ualeat, quia uxor est incapax donationis constante matrimonio, uide Alex. in d. consi. 45. in 1. vol. & quæ latè di- xi in rubrica supra de donat. int. uir. & uxor.

Bar. in l. pater. §. filiam. ff. de leg. iij.

- BART. in d. l. pater. §. filiam, agit de fideicommisso inducto in casu quo alienatio fiat in personas uetitas. de qua re quoniam latè egimus in l. peto. §. fratre. ff. de leg. 2. hic non insitam.

Summarium in l. pater. §. fundum. ff. de leg. iij.

1. Alienatio prohibita ad tempus, censetur post tempus esse permissa.

1 Si quis prohibitus fuit alienare immobilia, utrum pariter & mobilia alienatio ei vetita sit, quando ratio est generalior dicto.

2 Prohibita alienatione, non inducitur fideicommissum, nisi secuta alienatione.

Bar. in d.l. pater. §. fundam. ff. de leg. iij.

1 BART. in ead. l. §. fundam. ait, alienationem ↑ prohibitam ad tempus, censi post tempus esse permissam. vide Corn. in consi. 2. 2. in 2. volu. Quid si prohibitio alienationis fuit facta ad præfixum tempus, utrum elapso illo tempore alienari poterunt ea, quæ in eodem testamento fuerunt subiecta restitutioni? & dicas quod non, ut per Mari. Soc. juni. in consi. 130. ubi plenè tradit quid hæc prohibitio operetur. & vide Alex. in consi. 55. in 3. volu. & dum Bar. sequitur dicens, si verba essent adiecta per modum causæ, ut puta hoc ideo feci, quia sic uolo, tunc inducere dispositionem. vide Soc. in consi. 251. col. 2. in 1. volu. ubi à fortiori adducit hoc Bartoli documentum. hoc idem sequitur in consi. 249. col. 20. & in consi. 217. colu. 3. ubi alia addit circa materiam huius. §. & quid si prohibitus ↑ fuit alienare immobilia, utrum pariter & mobilia alienatio vetita sit, quando ratio est generalior dicto? & si alter ex hæredibus prohibetur alienare, & in casu alienationis detur alicui licentia uendicandi, poterunt etiam filij huius in casu alienationis uendicare propter generalem rationem, ut per Paul. de Castr. in consi. 338. incip. Videtur dicendum quod filij, in antiquis, & secundū nouam impressionem in 2. vol. vide Soci. in consi. 48. col. 1. & in consi. 43. in 4. vol. sic etiam prohibitio facta filijs porrigitur ad nepotes quando generalitas rationis id exigit, secundum doct. in l. filiusfamilias. §. Diui. ff. de leg. 1. & prohibita alienatione non inducitur fideicommissum nisi sequuta alienatione, secus uero quādo ratio fuit adiecta ut bona cōseruentur in familia. Bar. in l. qui Romæ. §. colligredes. ff. de uerb. oblig. & Soc. in d. consi. 277. & in consi. 251. & in consi. 108. in 7. articulo. Paul. de Cast. in consi. 115. in 1. vol. De qua re vide quæ plenius dixi in d.l. peto. §. fratre. Et ex prædictis inferitur quod etiam si uocati esset antiquiores de domo, quamuis uerbōrum inspecta proprietate de primis intelligatur, tamen ex ratione generali ipsius domus, etiam sequentes continebuntur. ita dicit Anch. in consi. 66. Non seruato ordine. & ad rem faciunt trad. per Soc. in consi. 43. & Anch. in consi. 152. ubi bene loquitur. & lasin d. §. Diui. in 2. lectura. col. 24. & seq.

Summarium in d.l. pater. §. Julius Agrippa. ff. de leg. iij.

1 Nudum præceptum uel prohibitio alienationis, sine causa non impedit alienationem.

Bar. in d.l. pater. §. Julius Agrippa. ff. de leg. iij.

1 BAR. in ead. l. §. Iulianus Agrippa, uel Iulius Agrippa, inquit, nudum ↑ præceptum uel prohibitionem alienationis sine causa, non impedire alienationem. Attende quia ex gl. in uoce, factum, posita in hoc. §. colligi solet, bona prohibita alienari extra familiam, extraneo posse relinqui, quando is successurus esset ab intestato. & ita tenetur ↑ communiter secundum Alexan. in consi. 55. & in consi. 59. col. 4. in 3. vol. Tamen uide quæ ego dixi in l. peto. §. fratre. ff. de leg. 2. ubi aliud sensi.

Summarium in d.l. pater. §. quindecim. ff. de leg. iij.

1 Si plures emphyteosim acceperunt, utrum possint sibi inuicem alienare.

Bar. in d.l. pater. §. quindecim. ff. de leg. iij.

1 BART. in ead. l. §. quindecim, querit, si plures emphyteosim ↑ acceperunt, utrum possint sibi inuicem alienare; & non soluit. Tu dicas ob stare tex. in c. 1. de eo qui sibi & hæred. mascul. ↑ in feudis. Postea Bar. hic in si. querit, si tres fratres fuerunt instituti, & inuicem grauati de restituendo, & unus decessit, cuius bona ad alios duos peruenerūt, demum decessit secundus, utrū quod secundus habuit à primo iure fideicommissi contineatur in hoc fideicommissio, cui est subiectus ille secundus? aitque hic uideri tex. ut debeatur, sed ob st. illa uox, partem suam. Tu uero an ista uox, suam, impediatur ne in fideicommissio ueniant quæ grauatus fuit ab alio consecutus, uideas Alex. in l. Marcellus. §. quidam col. 2. & in l. ita tamen. §. qui suspectam, colu. 3. & seq. ff. ad Trebell. ubi tenet, eam etiam partem in hoc fideicommissio contineri. & responder ad istum tex. hic, ut ideo procedat, quoniam portio socijs ad grauatum non peruenerat ex dispositione testatoris,

De legatis tertio.

testatoris. igitur illa portio sua intelligitur & refertur ad eam tantum, quam ipse habuit à testatore sed si ueniret ex iudicio testatoris, qui hoc grauamen iniunxisset, tunc comprehenderetur. id quod est adnotandum pro limitatione huius tex.

Summarium in d.l.pater. §. T. Tuscianus. ff. de leg. iij.

- 1 *Legata ad pias causas si efficiuntur caduca utrum debeant remanere apud heredem grauatum, an uero in alios pios usus conuerti.*
- 2 *Cessantibus redditibus legati, cessat etiam legatum.*
- 3 *Legatum ad pias causas si non potest destinari ad usum expressum à testatore, utrum caducum efficiatur, an non.*
- 4 *Si uolunt a testatore, relinquentis legatum ad pios usus nondum est executum, commutatio fieri potest ab Episcopo.*
- 5 *Sed aditus legati superabundant, utrum ad heredem pertineant.*
- 6 *Quando aliquod delictum à pluribus committitur, quorum unus est clericus, omnes ratione huius uinis clerici tanquam dignioris privilegium sortiuntur, & ad inducere ecclesiastico indicantur.*

Bar. in d.l.pater. §. Tuscianus. ff. de leg. iij.

- 1 **BART.** in ead. l. §. Tuscianus, querit, utrum legata t ad pias causas, si efficiuntur caduca, debeant remanere apud heredem grauatum, an uero in alios pios usus conuerti? Ang. in cōf. 224. ait, si huiusmodi legatum inefficax est ob incapacitatem illius, cui relictum est, non debere in alium pium usum conuerti, sed peritus inutile esse, Quid si legatum est efficax, sed non sufficit ad usum destinatum, nunquid caducum efficiatur? Dicas quod non, sed debere conuerti à superiore in alium pium usum uocatis uocandis. quod tamen limita & declara ut docuit Abb. in cōf. 27. in 2. vol. doc. in c. nos, de testa. Bar. in l. legatum. ff. de usu. leg. & Rochus de Curte in tract. de iure patronatus, in uoce, pro eo quod au. 3. ubi etiam multos retulit sententias, cessantibus t redditibus legati cessare etiam legatum. idem sensit lasin. l. apud Iulianum. §. constat. num. 19. ff. de leg. 1. Quid si legatum factum esset pro misis canendis, & missæ propter interdictum nequeant celebrari? Resp. legatum hoc in alium pium usum conuerti debere, secundum Bar. in d.l. legatum. ff. de usu. leg. & in l. j. ff. de cond. inst. Bal. in Lab. eo. in fin. C. de fideicom. & Firma. in tract. de episcopo, in 4. par. quarti libri quæst. 3. 1. vers. ulterius quæro, quid de relictis pro misis canendis? Et ad quæstionem Bartoli hic, utrum legatum ad pias causas, si non potest destinari ad usum expressum à testatore, caducum efficiatur an non? uidet Abb. in d.c. nos quidem, in princ. de testa. & an & quando, & quomodo legatum ad pium usum commutari possit & debeat in alium pium usum? uidet Petrum de Perusio in tract. de canonica portione episcopi. qui dicit, aut usum, ad quem destinatum est legatum, impleri potest de iure & de facto, & isto casu à solo Papa fieri potest commutatio, ut habetur in d.c. nos quidem. de testa. & in clem. quia contingit, de religi. donu. si uero subest causa, ut quia legatum cum difficultate possit impleri, & tunc etiam ab episcopo commutari poterit. uidet tamen Dec. in cōf. 357. col. 3. ubi citat Salic. in l. si testamentum. C. de testa. qui tradit aliud documentum, sumendo argumentum à contrario sensu in d.clem. quia contingit. Item adde, prædictam commutationem fieri posse ab episcopo, quando non est opus illo usu, ad quem destinata sunt legata, Rom. in sing. 475, & late de hac materia uidet apud Feli. in c. cum accessissent, nu. 24. cum seq. 4 de cōf. Item scias, si uoluntas testatoris t relinquentis legatum ad pios usus nondum est executum, commutationem fieri posse ab episcopo. Feli. in c. super his, col. 2. de accusat. Et prædicta, quæ diximus de facienda commutatione, locum habent, nisi testator expresse præcepisset, legatum ad heredem pertinere ubicunque ob iurium deficientiam impleri non posset, nam tunc hæres lucrabitur, alioqui fauore piz cause semper commutatio fiet. ita Bar. in l. liberto. §. Lucius. ff. de ann. lega. ubi ex hoc limitat omnes leges, quibus cautum est, commutationem fieri oportere. idem tenet Abb. in d. cōf. 27. & lasin. l. si fundum. §. Stichum. in fi. ff. de leg. 1. & ista conclusio confirmatur ex traditis per Bar. in l. codicillis. ff. de leg. 2. ubi indistinctè ait, quando modus implendi legatum impossibilis est, semper commutationem fieri debere. Quid si

- 5 si redditus t huiusmodi legati superabundarent, utrum ad hæredem pertineant? Bal. in l. si quis ad declinandum, col. 4. vers. sed iuxta hoc quero. C. de epis. top. & cleric. ait quod non. Et dum Bar. in hoc. §. dicit, si legatum factum esset alicui collegio intuitu alterius priuatæ personæ, & non piæ causæ, tunc legatum effici caducum, & inter legata pia referri non debere. Quæro, quid si illud legatum factum esset illi collegio cum onere distribuendi fructus pro parte inter pauperes, & pro parte ad fauorem personæ priuatæ? Dicendum uideretur, ex quo sumus in separabilibus hoc legatum pro parte effici caducum, & pro parte non. Tamen cogita si dici posset, ex quo hoc est unum solum legatum, an ratione unionis debeat unum onus naturam alterius nancisci, & totum uniforme censeretur ex ijs, quæ subtiliter docuit Soci. licet aliud agens in conf. 249. col. 5. vers. secundò principaliter, in 1. uol. cuius argumenta non refero, cum ibi uideri possint, atque ad rem propositam applicari, alioqui enim sequeretur, unum & idem legatum factum eidem collegio pro parte pium esse, & pro parte non, & pro parte caducum & pro alia non, contra id quod colligi potest ex text. & glo. in c. cognouimus. 12. quæst. 2. & in c. cum in tua, de decim. & ex glo. not. in c. 3. de præben. Proinde, si hoc legatum non deberet diuerso iure censeretur, consequens esset, ut totum pium esse iudicaretur, ut à sua digniori parte gubernetur. argumento capituli, quod in dubijs, de consecr. eccl. vel altar. & capituli, si duo, & ibi Gemin. de offic. delega. in 6. Hinc ad pulchram quæstionem infert Soci. in l. cum senatus. ff. de rebus dub. quando aliquod t delictum à pluribus committitur, quorum unus sit clericus, ut omnes ratione huius unionis, clerici tanquam dignioris privilegium fortiantur, & à iudice ecclesiastico iudicentur. testaturque ibi Soc. hoc in facti contingentia fuisse obtentum. Hoc idem uoluit Mar. Soc. in c. 1. de foro compet. & lo. Crotus, quem uide omnino in l. j. nu. 19. ff. de uerbor. obligat. & ad hoc uide etiam Bar. in l. solent, cum apostilla ibi. ff. de alim. lega. Tamen cogita, ut dixi, quid si legata sunt quingenta, de quibus fieri debeat id, quod N. frater sancti Francisci uoluerit, an hoc legatum dicatur factum ad piæ causas, an non? vide Angel. in conf. 201. & quæ sint priuilegia piæ causæ uide apud Soci. in regula 82. vbi 62. priuilegia enarrauit.

Summarium in d. l. pater. §. mater. ff. de l. g. i.

- 1 Non solum ex uerbis, sed etiam ex mente testatoris fideicommissum inducitur.

Bar. in d. l. pater. §. mater. ff. de leg. iij.

- 2 BART. in ead. l. §. mater, inquit, non solum t ex uerbis, sed etiam ex mente testatoris fideicommissum induci. Attende, si uerum est hoc, quare est quoddam uox, successores, non restringitur ad successores sanguinis, ut fideicommissum ex mente testatoris inducatur? quemadmodum similiter habetur in l. ex facto. §. fin. ff. ad Trebell. & ita etiam capitur uox, familia, ut ad descendentes ipsius testatoris coangustetur ut decidit Bar. in l. peto. §. fratre. ff. de leg. ij. & ibi postulat. uide in hac re Soc. in consi. 250. col. 1. & sequ. in primo uol. & ad istum tex. uide omnino Soc. in conf. 249. eod. uol. Et dum Bar. subiungit hic, hæredes alienādo posse grauari eos, quos eligunt, hoc uidetur contra id, quod deciditur in l. unum ex familia. §. 1. ff. de leg. ij. vbi uide quæ posui circa hanc inuestigationem.

Summarium in d. l. pater. §. ex parte. ff. de leg. iij.

- 3 Verba institutionis trahuntur ad fideicommissum.

Bar. in d. l. pater. §. ex parte. ff. de leg. iij.

- 4 BART. in eadem l. §. ex parte, ait, uerba institutionis t trahi ad fideicommissum. De materia huius. §. & eorum, quæ hic tradit Barto. uide Ias. in l. quoties, in fi. vers. secundò limita. C. de hæred. instic.

Summarium in l. Pamphilo. §. propositum. ff. de leg. iij.

- 5 Verbum, uolo, prolatum à testatore dispositionem inducit.

Bar. in l. Pamphilo. §. propositum. ff. de leg. iij.

- 6 BAR. in d. l. Pamphilo. §. propositum, inquit, uerbum, t uolo, prolatum à testatore dispositionem inducere. vide multa de huius uerbi significatione per Socin. in consi. 86. in 3. uol. &

Delegatis tertio .

Dec. in consi. 159. Bart. in l. j. ff. mand. & in l. j. in secunda opp. C. de summa Trinit. & quæ habentur in l. centesimis. ff. de verb. oblig. & in l. serui electione, vbi Alex. & alij. ff. de lega. 1. & aliquid traditur per Feli. in c. 1. col. 3. dist. 1. & de vi huius verbi vide Abb. in c. 1. de iudic. & in c. cum uenissent, eod. tit. & in c. ex literis, de iureiur. & in c. super specula, ne cleri. uel monac. & in c. ex literis. j. de sponsal. & in c. gaudeamus, qui fil. sint legit.

Summarium in l. uxorem. §. legauerat. ff. de leg. iij.

- 1 Appellatione ciuitatis, etiam suburbia continentur .
- 2 Pecunia, quomodo appellatione bonorum mobilium comprehendatur .

Bar. in l. uxorem. §. legauerat. ff. de leg. iij.

- 1 BAR. in d. l. uxorem. §. legauerat, inquit, appellatione t ciuitatis etiam suburbia contineri. Amplia hoc habere locum etiam in materia odiosa. c. si ciuitas, de senten. excommu. in 6. quod intelligas uerum esse, quando prouiso suum non fortiretur effectum. Abb. in c. si. de præbend. & Feli. in cap. Rodolphus, vers. limita dupliciter, de rescrip. & ibi tradit etiam quid sit ciuitas? quomodo, autem ciuitas, castrum, & uilla differant, vide Bart. in extrauag. qui sint rebelles, in uoce, Lombardie. Io. Andr. in d. c. si ciuitas, & Feli. remissiue in c. licet, de probat. Postea subiungit Bar. utrum in hoc. §. pecunia in legato contineatur? uide ultimam apostill. ad Barto. in l. uxori. §. generali. ff. de usufr. leg. & quomodo pecunia t appellatione bonorum mobilium comprehendatur, uide Alexan. in l. j. §. constante, col. 2. ff. solu. matrim. & Ias. in consi. 65 in 4. dubio. in primo uol. vbi ait, in legato mobilium & utensilium pecuniam non contineri. Et quid ueniat appellatione mobilium in legato, uide Dec. in consi. 472. Item scias legatum factum de pecunia, quæ inuestiri debet, dici esse legatum speciei. Soci. in consi. 247. col. fi. in primo uol. Dum autem Bar. querit, an pecunia contineatur in uenditione, quam fecit rusticus de omnibus possessionibus suis? aitque ultra montes terminatum fuisse, eam contineri, quia res mobiles possidentur. uide Ias. in l. iij. in princip. col. 10. ff. de verb. oblig. tamen concludit Bart. bona mobilia non dici possideri secundum communem usum loquendi, quamuis de iure secus sit. Tu uero dicas contra hoc Bar. documentum esse glo. in l. j. ff. utrobi. quæ ait de iure mobilia proprie non possideri, sed tantum ex communi usu loquendi.

Summarium in d. l. uxorem. §. testamento. ff. de leg. iij.

- 1 Si aliquis dat dotem pro muliere, & eam stipulatur alternatiue sibi, aut mulieri, quomodo competat ista actio.

Bar. in d. l. uxorem. §. testamento. ff. de leg. iij.

- 1 BAR. in ead. l. §. testamento, querit, si aliquis dat t dotem pro muliere, & stipulatur eam alternatiue sibi, aut mulieri, quomodo competat ista actio? & distinguit ut hic per eum. uide Paul. de Cast. in cons. 29. col. 2. & Alex. & Ias. in l. eum qui ita. ff. de verb. oblig.

Summarium in d. l. uxorem. §. hæres. ff. de leg. iij.

- 1 Si testator legat uxori suæ uictum, & uestitum, iubens hæredem illum, qui eam molestauerit, esse priuandum hæreditate, nec dicit ad quem ista hæreditas peruenire debeat, an ad ipsam uxorem deuoluatur, an uero ad cohæredes.
- 2 Quando testator aliquo casu priuat hæredem hæreditate, si contrauerit dispositioni testatoris, & non disposuit, cui sit applicanda, in dubio est applicanda substituto.
- 3 Molestia dicitur inferri, etiam quando quis in iudicio molestatur.

Bar. in d. l. uxorem. §. hæres. ff. de leg. iij.

- 1 BART. in eadem l. §. hæres, querit, si testator legat t uxori suæ uictum & uestimenta, iubens hæredem illum, qui eam molestauerit, esse priuandum hæreditate, nec dicit ad quem ista hæreditas peruenire debeat, an ad ipsam uxorem deuoluatur, an uero ad cohæredes? Aduerte hic, quia testator iubere non posset, ut usura debeantur. l. ij. §. fin. ff. de annu. lega. Barto. in l. iij. ff. de his quæ pen. nomi. igitur dicendum uidetur, hoc legatum subsistere non posse, cum ista pœna loco

- loco usurarum, & in foro conscientiar, & de iure canonico exigi non possit secundum Socin. in conf. 133. col. 2. & in conf. 174. in 1. vol. & in conf. 56. in 3. vol. ubi ait, si testator disposuit, hæredem, qui in aliqua solutione cessauerit, pœnz esse subiectum, huiusmodi pœnam exigi non posse; quia est usura. citat Bar. in l. cum stipulatus. ff. de verb. obliga. de qua re uide Feli. in c. t. nu. 5. cum sequ. de constit. & contra Bar. hic urget tex. in l. generaliter. §. illud. de calumni. sed dicta Bar. hic refert & sequitur Alex. in con. 138. col. fi. in primo uol. Circa istam quæstionem, uide Angel. de Aret. in §. fi. inst. de lega. col. 2. uerf. decimo quæro quid si. ubi ponit etiam quomodo mulier dicatur molestari. Et an ista bona applicentur ipso iure an iure fideicommissi? uide las. in l. j. col. 2. C. de his quib. vt indign. ex cuius dictis fieri posset illatio. d. bona ad uxore pertinere. Tamen Aret. in conf. 67. inquit, quando testator à aliquo casu priuat hæredem hæreditate, si contrauerit dispositioni testatoris, & non disponit cui sit applicanda, in dubio applicandam esse substituto. de qua re uide Bar. & Imol. in l. paterfamilias, in fi. ff. de hæred. inst. & cui debeat applicari, uide las. in l. fi. §. fi. in ultima col. uerf. quid autem esset. ff. si cert. pet. & in l. si quis id quod. in fi. ff. de iurisd. omni. iudic. Et cui applicentur pœnz impositæ à testatore, ac etiam conuentionales, uide apud Feli. in c. cæterum, col. 2. de rescript. & in rubr. de iudic. & las. in l. si quis maior, in 14. notab. C. de transact. Angel. de Aret. in §. fi. inst. de leg. col. 2. uerf. quæro quid si. Aret. in l. ij. §. item in facto. ff. de uerb. oblig. in fi. Et ad id, quod dictum est de molestia, uide Feli. in d. c. in præsentia, col. 2. de probat. ubi ait, eum, qui prohibetur inferre molestiam, intelligi prohibitum de facto tantum, non autem de iure. hoc idem multis confirmat exemplis Corset. quem uideas omnino in singul. suis, in uoce, molestia, in singul. incip. Quis in contractu.
- 3 sed contrarium latè docuit Mari. Soci. iuni. in conf. 113. nam molestia dicitur inferri etiã quando quis in iudicio molestatur. l. j. & ibi Bal. C. de nundin. Soc. in conf. 66. in 4. uol. & de hac re ui de Deci. in conf. 613. & Feli. in c. causam, col. 13. de rescript.

Summarium in d. l. uxorem. §. agri plagam. ff. de leg. iij.

- 1 Oblato pretio transire dominium.
- 2 Virum ad arbitrium boni uiri debeat tantum æstimari dimidia respectu dimidiæ, quantum totum respectu totius.

Bar. in d. l. uxorem. §. agri plagam. ff. de leg. iij.

- 1 B A R. in ead. l. §. agri plagam, ait, oblato pretio transire dominium, atque ita rei uendicationem comperere. sed ista opinio Bartoli communiter reprobatur, vt per las. in l. j. col. 13. uerf. nec obstat. ff. de leg. j. Et dum paulo post ait Barr. illud dici expressè legatum, quod colligitur ex natura uerborum. idem ait las. in l. j. in 8. col. ff. de leg. j. Et dum quærit postea Barr. an possit totum nendicari? uide in simili las. in l. stipulationes non diuiduntur, col. 14. uerf. sed pulchrum. ff. de uerb. oblig. Et dum ait, hoc haberi per ius accrescendi, dicas immo fortasse haberi per ius non decrescendi, cum sint coniuncti re & uerbis, secundum Bar. in l. re coniuncti, col. 8. quæst. 3. infra eodem titu. Postea Barr. in fin. huius §. quærit, an ad arbitrium boni uiri debeat tantum æstimari dimidia respectu dimidiæ, quantum totum respectu totius? & respondet quod non. Attende quia ista est solennis limitatio ad istum tex. de qua agit las. in d. l. stipulationes non diuiduntur, col. 14. & in l. si mihi & Titio, col. 2. ff. de uerbo. obliga. sed attendita hac ratione idem esset etiam pretio certo determinato, si tamen empor uellet plus soluere, quàm importet dimidia respectu totius arbitrio boni uiri. De quo tamen est cogitandum. Et dum Barr. in eodem §. uerf. potest responderi, ait in secunda solut. si mulier est obligata ad dotem, & pater eam dotet, censeri patrem gerere negocium filię. ex hoc Soci. in l. j. col. 6. ff. solu. matr. limitat. l. fi. C. de dot. promiss.

Summarium in l. si filia. ff. de leg. iij.

- 1 Dos est constituenda arbitrio boni uiri inspecta dignitate, & facultate testatoris, & numero liberorum.

De legatis tertio.

- 3 *Utrum dos sit constituenda in speſſo patrimonio patris, an mariti.*
- 3 *Dos filie non eſt in bonis paternis.*
- 4 *Femine quando ſunt dotatae utrum poſſint aliquid habere.*

Bar. in l. ſi filia. ff. de leg. iij.

- 1 **BAR.** in d. l. ſi filia, inquit, dotem ꝑ eſſe conſtituendam arbitrio boni uiſi inſpecta dignitate, & facultate teſtatoris, & numero liberorum. & ex hoc inferꝑ ad ſtatuta excludentia ſeminas fauore maſculorum, iubendo eas dotari debere. Circa hoc dicit Soc. in conſi. 207. col. u. 1. in 1. uol. dotem congruam non debere eſſe minorem legitima, ſed maiorem eſſe poſſe. contrarium tamen uidetur ſentire idem Soc. in conſi. 288. col. 7. eod. uol. De qua re uidet Alex. in conſi. 82. in 4. vol. & omnino in conſi. 88. in 6. uol. & in conſi. 169. in 7. uol. Dec. in cōſi. 276. laſ. in auth. res quæ, col. 8. uerſ. ſeptimò. C. commu. de lega. Bal. nouel. in tracta. de dote, in 17. priuilegio, & Crauet. in conſi. 11. & Curt. in conſi. 73. nu. 31. ubi concludit, dotem non uideri eſſe competentem niſi aſcendat uſque ad legitimam, etiam ſi data eſſet a patre. Quinimmo ſi dos eſt arbitrio boni uiſi conſtituenda, non ſolùm poteſt excedere legitimam, verùm etiam ſi mulier cōdigoo uiro nubere non poſſet, niſi tota hæreditas patris ei traderetꝑ in dotem, uniuerſa hæreditas alijs liberis non extantibus eſſet congrua dos, eiꝑ; pro dote deberet conſtitui, ita Alex. in conſi. 149. viſis, col. 2. in lib. primi & ſecundi uol. An autem iſta dos ꝑ ſit cōſtituenda inſpecto patrimonio patris, an mariti? item quid in auo? uide omnino Aret. in conſi. 17. col. pe. & ſi. Vtrum dos poſſit eſſe minor legitima, & dicatur congrua quando cōuenit patrimonio paterno, & marito? uide Mari. Soci. iuni. in conſi. 128. nu. 217. Quæro extante ſtatuto ut ait Bar. vtrum iſta dos in primis deduci debeat tanquam æs alienum in cōputatione legitimæ fratris? an uerò prius ſit deducenda legitima ipſius fratris? uide Ang. in l. Papinianus. §. vnde ſi quis. ff. de inoffic. teſta. Alex. in conſi. 31. in 4. uol. Bar. in l. a filia. ff. ad Trebell. Soci. in conſi. 76. col. ſi. in 1. uol. ubi concludit, dotem hanc tanquam æs alienum eſſe detrahendam. & in conſi. 213. col. pe. eod. uol. & dotem
- 3 ꝑ filia non eſſe in bonis paternis docuit Czpoll. in cautel. 187. Quid ſi dos fuiſſet declarata à patre pro matrimonio contrahendo, quod nõ eſt ſequutum, an illa dos minui poſſit? Dec. decidit quòd non in conſi. 35. cum ſequ. Quid ſi iſta filia dotata eſſet, ſed non de bonis ipſius patris, utrum uigore ſtatuti prædicti dotari debeat in bonis paternis? Reſpon. eam non dici dotatam ab aliquo, niſi dotata ſit de bonis illius, ideo dotari debet. Dec. in conſi. 589. uide Bal. in l. neque mater. C. de iur. dot. Paul. de Caſtr. in conſi. 111. & Alex. in conſi. 148. in 3. uol. & in d. conſi. 169. in 3. uol. ubi etiam iſto caſu uult, dotem non minorem legitima debere conſtitui. Quinimmo ſi ſtatutum ſimpliciter ſceminas dotatas excluderet, intelligitur eas excludere ſolùm à ſucceſſione illius, in cuius bonis dotatae fuerunt. Bald. poſt glo. in l. j. C. de legit. hæred. Alex. in conſi. 29. col. pe. in 1. uol. ubi plenè aperit hunc articulum. uide Dec. in conſi. 346. Soc. in conſi. 30. col. 7. & in conſi. 84. in primo uol. & ad rem faciunt trad. per eundem Soci. in conſi. 35. in 4. uol. ſed ubi ſunt dotatae ſceminæ ꝑ an poſſint aliquid habere? an ſit æquum? uide Bal. in l. ſi defunctus, col. 3. C. de ſuis & legit. & Paul. de Caſtr. in conſi. 341. Quid ſi pater unam filiam dotauit in mille, an alia minorẽ dotem habere non debeat? uidetur tex. pro filia in l. Theo pompus. ff. de dot. præleg. & ad rem facit l. parentibus. C. de inoffic. teſta.
- 4

Summarium in l. hoc legatum. ff. de leg. iij.

- 1 *Si aliquis ſimpliciter formauit libellum, nunquid in dubio uideatur propoſita actio generalis, an uerò ſpecialis.*

Bar. in l. hoc legatum. ff. de leg. iij.

- 1 **BAR.** in d. l. hoc legatum, quærit, ſi aliquis ſimpliciter formauit ꝑ libellum, nunquid in dubio uideatur propoſita actio generalis, an uerò ſpecialis? dicitꝑ ſpeciale intelligi eſſe intentam, uide Alex. in l. certi conditio, in princ. col. 1. uerſ. & aduerte. & col. 3. ff. ſi cert. pet. & in rubr. ff. ſol. matrim. col. 6. hoc tamen limita qñ genus magis cōueniret ei, ut accipiatꝑ pro una ſpecie, q̃ pro alia: tunc enim accipietꝑ in ea ſpecie, quæ magis ei proficua eſt. ſed ſi cōueniret æqualiter

æqualiter omnibus speciebus, capietur in genere, & non in specie. l. cum quis. ff. de testa. & ibi Aret. qui uidetur de hoc dubitare.

Summarium in Librorum. §. quod tamen Cassius. ff. de leg. iij.

1 *Verba ambigua, si statuta sunt intelligenda secundum communem usum loquendi.*

Bar. in Librorum. §. quod tamen Cassius. ff. de leg. iij.

1 **BAR. T.** in Librorum. §. quod tamen Cassius. ait, in statutis t̄ verba ambigua secundum communem usum loquendi esse intelligenda. Et quoniam de hac re plenè egimus in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. non repetam, sed ibi uideas.

Summarium in l. cum quæritur. §. prædij. ff. de leg. iij.

1 *Quæ pertinent ad ornamentum, seu ad custodiam fundi non pertinent ad culturam.*

2 *Castrum dicitur quasi casa arcta.*

3 *Si castrum ab hostibus capitur, eorum custodes tam pro castro quàm pro alijs damnis teneantur.*

4 *In Bartoli documentis ueritas inueniri solet.*

5 *Proprium homini est errare.*

6 *Concilia, ad quæ multi docti & sancti patres undecunque conflunt, quandoque errant.*

Bar. in l. cum quæritur. §. prædij. ff. de leg. iij.

1 **BAR.** in d. l. cum quæritur. §. prædij, ait ea, quæ pertinent t̄ ad ornamentum seu ad custodiam fundi non pertinere ad culturam. vide Rapha. Cum. in consi. 19. in fin. & Dec. in consi. 420. ubi dicit istum tex. esse sing. & dum Bar. decedit, expensas factas causa castri custodiendi, non debere compenſari cum fructibus: attende quoniam Roma. in sing. 332. incip. Malz. fidei possessor, dicit Bartolum hic uehementer errasse, & mirandum esse, quod tantus uir loquutus fuerit contra casum legis expressum, in l. si domino. §. si. ff. de fund. instr. consideretur hoc multo magis militare in castro, quàm in fundo, cum castrum aliter conseruari non possit. & ideo castrum t̄ dicitur quasi casa arcta, quia non debet esse spaciosum, ut paucis custodibus indigeat, vt declarat lo. Andr. in c. si ciuitas, de sent. excommun. in sexto. quem refert Abb. in c. tuz fraternitatis, de cleric. non resid. custodes enim usque aded tenentur ad conseruandum castrum, vt si alteri custodiam commisissent, & castrum capitur, ipsi teneantur; quia præsumitur captum culpa illius, nisi contrarium probetur. Oldr. in consi. 93. ubi etiam aliam decisionem memorabilem tradidit dicens, custodes alicuius castri, quamuis excommunicati essent à delegatis Papæ, nisi castrum ecclesiæ restituant, non incurrere propterea in excommunicationem; quia, si illud non redderent domino suo, magna ignominia & infamia notarentur. Quin 3 immo quæri solet, si castrum t̄ ab hostibus capitur, utrum custodes tam pro castro, quàm pro alijs damnis teneantur? vt per Oldr. in consi. 94. lo. Andr. in addit. ad Specul. in rubric. de loco. & Roma. quem uideas omnino in consi. 395. Immo huiusmodi custodes tenentur etiam de culpa leuissima. l. mercedem. & in l. si merces. §. qui columnam. ff. locat. & tradit Ange. de Periglijs in tract. locietatum. nu. 17. vide quanti sit custodia castri apud leges, & legum interpretes. ideo hoc documentum Bartoli tanquam à tramite ueritatis aberrans sustineri non posset, maxime in castro. nam custodia, est ipsa (ut ita dixerim) cultura castri, eum alia cultura non egeat, ut indiget fundus. miratur igitur Rom. in d. sing. ac stupet, quod tantus uir tam uehementer errauit. & fortè non sine causa; nam in Bartoli t̄ documentis ueritas inueniri solet, ut ipse 4 idem Roma. ait in consi. 469. Quò ad primum, in si fuitque supremus iuris interpres secundum Bald. in l. rationes. C. de probat. & lucerna iuris appellatur ab Angel. in l. j. C. de iudic. eumque fuisse iuris illuminatorem inquit Panor. in c. non minus, de immunit. eccles. multa que de ipsius laudibus & præcellenti doctrina tradit idem Panor. in c. cum bonis, uersic. quid ergo dicemus in tanta uarietate, de præscript. & in consi. 73. in 2. vol. & Curtius eleg. in repet. l. admonendi. col. 1. ff. de iureiur. Barb. in consi. 51. colum. 1. 4. inter consilia Alexand. in 4. volum. lat. in l. j. ff. si cert. pet. & Maria. Soci. in consi. 94. nume. 41. ubi eum esse omnium aurigam testatur. Tamen 5 non est propterea mirandum, si humanum iudicium decipitur, cum proprium hominum t̄ sit errare. omnis enim homo mendax, & factus est similis uanitati, ut relatum est, in §. si. de pœnit.

distinct. 2. Hinc traditum est doctori, etiam maximæ authoritatis non esse credendum, nisi quatenus iura & rationes adducit, ita Archid. in c. nolite, 2. in fi. 2. quæst. 3. Card. Zab. in consi. 78. Ias. in lillam. C. de collat. & ideo B. Hieronymus in epist. 8. & habetur in c. ego solis. 9. distin. sic ait: Ego solis eis scriptorum, qui iam canonici appellantur, didici hunc timorem honoremque referre, ut nullum eorum scribendo errasse audeam credere; alios autem ita lego, ut quantalibet sanctitate, quantave doctrina polleant, non ideo uerum putem, quia ipsi ita senserunt, sed quia mihi per alios auctores, vel canonicas uel probabiles rationes persuadere potuerunt.

6 hæc ibi. Nil mirum igitur si Bar. errauit, nam etiam concilia ipsa, ad quæ multi docti ac sancti patres undecunque confluunt, quandoque errarunt, non tamen in ijs, quæ sunt fidei. & propterea B. Hieronymus diuinæ legis authoritate motus contra concilium affirmauit, raptam & raptorem uinculo matrimonij posse coniungi, ut uidere est in c. tria. & in c. placuit. 36. quæst. 2. & concilia quandoque errasse, (casum fidei semper excipio) retulit Card. Alex. in c. Anastasius, in fi. 19. distin. quanto magis igitur potuit unus Bar. errare?

Summarium in l. in repetendis. ff. de leg. iij.

1 *Ubi personarum, uel rerum identitas est, dictio item, inducit repetitionem præcedentis qualitatis.*

Bar. in l. in repetendis. ff. de leg. iij.

1 **BART.** in d. l. in repetendis, sic ait in summa. Vbi personarum t uel rerum identitas est, dictio item, inducit repetitionem præcedentis qualitatis. De significatione huius uocis, item, quæ est conuatiua, uide glo. mag. in §. item si lapilli, instit. de rer. diuis. est enim hæc uox eius naturæ, ut præcedentia repetat, quando posita est in oratione imperfecta, alioqui uerò si oratio esset perfecta, ut docuit Alex. in consi. 117. in 1. uol. & in consi. 153. uiso ac ut oportet, in libro primi & secundi uol. & in consi. 66. in primo uol. Soc. in consi. 10. & in cõf. 92. in primo uolu. & in consi. 22. in 3. vol. & Paul. de Castr. in consi. 275. in 1. vol. & de hac materia uide eundem Alex. in consi. 158. in sexto uol. Dec. in consi. 317. col. 2. & 3. & Feli. in cap. cum totum, de offic. deleg. De ijs uerò, quæ in hac tractantur, uide omnino Arer. subtiliter. in consi. 1. & in consi. 67. col. 1. & 2. ubi limitat, & Paul. de Castr. in consi. 88. in 1. uol. & Raph. Cuma. in consi. 22.

Summarium in l. qui filium. ff. de leg. iij.

1 *Calendarium quid sit.*

Bar. in l. qui filium. ff. de leg. iij.

1 **BAR.** in d. l. qui filium, tradit, quid sit calendarium, t uide tex. iuncta glo. & ibi Ias. in l. eius qui in prouincia. ff. si cert. pet.

Summarium in l. legatis. ff. de leg. iij.

1 *Mercator pannorum utrum dici possit is, qui semel tantum pannos uendidit.*

Bar. in l. legatis. ff. de leg. iij.

1 **BART.** in d. l. legatis, in princip. uerf. tertio quæro, tractat an mercator t pannorū dici possit is, qui semel tantum pannos uendidit? uide Ias. in l. de pupillo. §. si qui ipsi prætori, colu. 7. in 6. quæst. ff. de opcr. nou. nunc.

Summarium in d. l. legatis. §. si ex officio. ff. de leg. iij.

1 *Virum propter augmentum dignitatis fiat mutatio personæ.*

2 *Si aliquis promissit dare scachum matum cum pedona, demum dedit cum pedona facta regina, an uideatur seruasse promissionem propter augmentum dignitatis.*

Bar. in d. l. legatis. §. si ex officio. ff. de leg. iij.

1 **BART.** in ead. l. §. si ex officio, in fi. tradit, an propter t augmentum dignitatis fiat mutatio personæ? uide Feli. in c. quoniam abbas, de offic. deleg. ubi multa dicit aduersus eos, qui postquam sunt constituti in dignitate, quasi alij efficiuntur. Tamen hoc puto locum hñe in personis, quæ sunt uilis animi; nā dignitates augēt, & illustrāt graues & constantes aīos, qui perinde ac aura inspirante ad honesta concitantur opera; eos. n. non tantū recepta mercede, sed quasi dato pignore

pignore ne gloriam deferant, uerecundia continet, pudetque, in proprijs se gestis extollant. hac habentur apud Plutarchum, in uita Coriolani. Sed quod attinet ad questionem propositam per Bar. hic, de ludo scachorum, & si aliquis promisit dare scachum matum cum pedona, demum dedit cum pedona facta regina, an is uideatur seruasse promissionem propter augmentum dignitatis, ita ut uideatur mutatus status? uide eundem Bar. in l. pen. ff. de senat. & quæ ibi posui. Cyn. in l. ij. ff. de suspic. tut. & latissime Imol. in l. demonstratio. §. i. ff. de cond. & demonstr. & Bal. in l. quisquis, in fi. C. de episc. & cler. ubi ait, scriptorem, qui promisit scribere librum alicui, si factus est rector medicorum, excusari propter superuenientem dignitatem.

Summarium in d. l. legatis. §. ornatricibus. ff. de leg. iij.

Appellatione artificum, ueniunt etiam scholares in beneficijs, in quibus fit lata interpretatio.

Bar. in d. l. legatis. §. ornatricibus. ff. de leg. iij.

B A R. in ead. l. §. ornatricibus, inquit, appellatione artificum t uenire etiam scholares in beneficijs, in quibus fit lata interpretatio, secus in priuilegijs. Aduerte tu quoniam huiusmodi priuilegia ratione publicæ utilitatis conceduntur, secundum glo. in l. j. in uoce, ista. C. de excusat. artific. lib. i. o. & ideo debent extendi. l. hoc modo. ff. de cond. & demonstr. & ita in simili priuilegia concessa doctoribus propter publicam utilitatē ad scholares porriguntur. Ias. in l. j. col. pen. ff. sol. matr. & Abb. in c. fi. de iudic. & quando priuilegia sint latē uel strictē intelligenda, uide Fel. in c. causam quæ. nu. 44. cum seq. de rescrip.

Summarium in l. Julianus. ff. de leg. iij.

Qui omne dicit, nihil excludit.

Bar. in l. Julianus. ff. de leg. iij.

B A R T. in d. l. Julianus, in princip. sic ait in summa. Qui omne t dicit, nihil excludit. De hac re & de intellectu huius tex. uide Alex. in consi. 47. in 3. volu. & quæ posui ad Bart. in l. i. de rei electione. §. t. ff. de leg. i. nam in isto tex. ille, qui habebat partem fundi pleno iure, & in alia rārum habebat ius pignoris, si legat fundum cum hac uoce, omnem, uel totum, importat ut nō solum pars, quæ est tota sua, uerū etiam ius pignoris, quod habet in alia parte, cōtinetur. si uerō simpliciter legasset fundum, illa sola pars, quæ sua est pleno iure, in legato comprehenderetur.

Summarium in d. l. Julianus. §. seruos. ff. de leg. iij.

Hæc conditio, si meus erit, debet intelligi in solidum.

Furnarius, qui ex contractu ad coquendum panem se alicui familiae astrinxit, tenetur etiam si in dies familia augeatur.

Ex causa superueniente, licet à quacunque dispositione recedere.

Bar. in d. l. Julianus. §. seruos. ff. de leg. iij.

B A R. in ead. l. §. seruos, ait, conditionem t hanc, si meus erit, intelligi debere in solidum. sed ex tex. colligitur, tunc legatum ad postea etiam acquisita porrigendum esse, cum id expressè sensit testator. uide circa hoc, & de intellectu & materia huius tex. Alex. omnino in consi. 323. In occurrenti, in lib. primi & secundi uol. ubi plenè agit an & quādo dispositio aliqua ad postea quæ sita & aucta porrigatur? de qua re uide etiam Innoc. & Abb. in c. quanto, de cens. ubi aiūt, eum, qui ex pacto, in quo res aliqua intercedit, teneretur procurare fratres alicuius ecclesiæ, obligatum esse etiam si fratrum numerus magnum postea reciperet incrementum. Vide quoque Cæpol. in tract. de seruicibus urban. prædio. in c. de furno. ubi multis docuit argumentis furnarium t qui ex contractu se ad coquendum panem alicui familiae astrinxit, teneri etiam si familia in dies augeatur. de qua re agit etiam Ias. in l. suggestioni. C. de uerb. signific. Sed hæc possent procedere ubicunque de uoluntate constaret, ut dicitur in isto text. sed si ab initio de hoc incremento uerisimiliter non fuisset cogitatum, & damnum inopinatum emergeret, ita nt dispositio redderetur iniqua, non deberet ad aucta dilatari, ut docuit Anchara. in consi. 84. ad quem accessit Dec. in consi. 335. in quibus locis habetur, ex causis superueniente licere à quacunque dispositione recedere. pro qua opinione uidetur optimus text. in l. in lege fundi. ff. de

Delegatis tertio.

contrahen. empt. vbi uenditor fundi lapidicinas exceperat, postea lapidicinz fuerunt nouiter inuenta, dubitatum fuit, an illæ quoque lapidicinz sub illa exceptione continerentur? eorumque sententia potior fuit, qui dixerunt, eas non contineri, sed illas tantum, quæ exceptionis tempore apparebant. & hoc argumentum à fortiori concludit, quoniam si ista decisio fit in proposito casu ubi lapidicinz erant in fundo, quamuis non apparent, quantum magis debet procedere in ijs, quæ nullo modo extabant tempore dispositionis, sed postea augentur? & propterea rectè in isto. §. in fin. decidit iurifconsultus etiam ea, quæ postea accesserunt, in legato completi, si modo testator hoc sensu expressit. & hoc est, de quo circa istum tex. agit Alex. in d. conf. 323. in lib. primi & secundi uol.

Summarium in l. cum suæ. ff. de leg. iij.

1 *Serui communes, continentur appellatione seruorum.*

Bar. in l. cum suæ. ff. de leg. iij.

1 *BAR.* in d. l. cum suæ, inquit, serui communes contineri appellatione seruorum, sed obstat tex. in l. hoc legatum, hoc eod. tit. & in l. legatæ uxoris. ff. de leg. iij. & in l. Quintus. ff. de aur. & arg. lega. vbi aliqua posui ad Bar.

Summarium in l. nummis. ff. de leg. iij.

1 *In legato nummorum, consuetudo regionis est inspicienda.*

Bar. in l. nummis. ff. de leg. iij.

1 *BAR.* in d. l. nummis, querit, quia in tex. dicitur, in legato nummorum consuetudinem regionis esse inspiciendam; de qua regione intelligatur? diciturque de regione unde ipse fuit. sed immo uidetur inspiciendam esse consuetudinem regionis, in qua uersatus est, ut per Soc. in conf. 247. col. 4. & seq. vers. circa secundum. Limita istum tex. non habere locum, nisi in nummis legatis, alioqui uerò in alijs quantitatibus, ut puta uini, & olei, & similiu, quia tunc electio est hæredis. l. cum certum. ff. de trit. uin. & ole. lega. quem tex. extollit Rom. in sing. 206.

Summarium in l. quæsitum. ff. de leg. iij.

1 *Qui causa studiorum abest, abesse non uidetur.*

Bar. in l. quæsitum. ff. de leg. iij.

1 *BAR.* in d. l. quæsitum, in princip. ait, eum, qui causa studiorum abest, abesse non uideri. vide l. as. in l. cum filius, in 1. notab. ff. si cert. pet. & Soc. in conf. 35. col. pen. in primo uol.

Summarium in d. l. quæsitum. §. Maii. ff. de leg. iij.

1 *Genus positum in medio ex præcedentibus, & sequentibus restringitur.*

Bar. in d. l. quæsitum. §. Maii. ff. de leg. iij.

1 *BAR.* in ead. l. §. Maii, inquit, genus in medio positum ex præcedentibus & sequentibus restringi. vide Dec. in c. sedes, col. 6. vers. postremò, de rescript. vbi ait, adiectionem loci in uno positam, pariformiter restringere omnia præcedentia. faciunt ad rem trad. per l. as. in l. j. col. 2. vers. & adde, de liber. præte. & per Fel. in d. c. sedes, col. 4. & Dec. in conf. 92. col. 2. & quæ ponam ad Bar. in l. si. §. cui dulcia. ff. de trit. uin. oleo que leg. & omnino in proposita re uide Soc. in conf. 260. col. antepe. in 1. uol. & Crauet. in conf. 86. nu. 5.

Summarium in d. l. quæsitum. §. illud. ff. de leg. iij.

1 *Appellatione materia non continetur materiæ, quod ad sui materiam reuerti non potest.*

Bar. in d. l. quæsitum. §. illud. ff. de leg. iij.

1 *BAR.* in ead. l. §. illud, inquit, appellatione materiæ non contineri materiæ, quod ad sui materiam reuerti non potest. & ex hoc infert ad statutum disponens, frumentum extra ciuitatem portari non posse, utrum locum habeat in eo, qui extrahit farinam? Isti tex. citat Bar. in l. quod te, col. j. ff. si cert. pet. & ibi Alex. col. 2. vers. iuxta, & l. as. col. 7. & farinam contineri appellatione frumenti, ut cõcludit Bar. hic, docuit Io. Bertachinus in tract. de gabellis, in 3. membro octauæ par. princip. nu. 14. cum seq.

Summarium in l. reuocanti. ff. de leg. iij.

1 *Facilius fit nouatio, in eadem persona, quam in diuersis.*

- 1 Si pater decessit relicta duobus filiis ex una uxore, & duobus ex alia, si unus repudiat, utrum in iure accrescendi præferatur frater utrinque coniunctus.

Bar. in l. re coniuncti. ff. de leg. iij.

- BART. in d. l. re coniuncti, tradit latè materiam coniunctorum, & latissimè Ias. propterea non erit elaborandum nisi circa pauca quædam. & in primis Ias. circa secundam oppositionem Bar. post numerum 3. instat contra differentiam, quam tradit Bar. & communiter alij; ut scilicet facilius in eadem persona fiat nouatio, quàm in diuersis. & dicit ibi in uersis. contra istam differentiam, huic differentie communiter traditæ relucere tex. in l. translatio. ff. de adm. leg. inducendo ut ibi per eum. sed aduerte quoniam d. l. translatio, non æquiparat translationem, quæ fit de una persona ad aliam, & eam, quæ fit in eadem persona, ut Ias. præsupponit, sed declarat quod modis fiat translatio, ut constat ex lectura ipsius tex. & ita aliud agens superius tenet ipse idem Ias. qui dicit d. l. translatio, nihil decidere. sic etiam l. quod alij, quam contra communem assertit Ias. magis confirmat quàm destruit opinionem Bar. nã in l. non ad ea, quando fit translatio in eadem persona cum commemoratione primi legati, semper inducitur mutatio absolute, & non distinguitur, ut sentit Ias. in incontinenti, an ex intervallo: quia illa distinctio fit solum quando non est facta commemoratio primi, sed in d. l. quod si alij, ubi cum primi commemoratione fit translatio de una persona ad aliam, dum ibi dicitur quod alij, & ita refert aliud legatum. attende quia fit absolute ademptio, neque nouatio fit nisi eueniat cõditio, quæ tamen fit immediatè in d. l. nō ad ea, cum uideatur statim esse recessum à primò legato, & ideo consequens est, ut facilius in una persona quàm in diuersis nouatio inducatur, ut communiter traditum est. Præterea dum Bar. in col. pen. uersis. tertio quæro iuxta hoc, quærit si pater decessit relicta duobus filiis ex una uxore, & duobus ex alia, si unus repudiat, utrum in iure accrescendi præferatur frater utrinque coniunctus an non? vide Soc. in cons. 249. col. 14. uers. quint. & col. 19. uers. ex qua, in 1. vol.

Summarium in l. prædij. §. qui domum. ff. de leg. iij.

- 1 Utrum legata domo, etiam hortus contineatur.

Bar. in l. prædij. §. qui domum. ff. de leg. iij.

- BART. in d. l. prædij. §. qui domum, tradit, an legata domo etiam hortus contineatur? De hac re uide gl. & doct. in c. Raynutius. de testa. ubi Abb. post alios concludit, hortum non contineri, nisi exprimatur. quod intellige nisi cohereat ipsi domui. vide gl. & Arch. in c. fi. r. 2. q. 2. ubi citat. l. si quando. C. de bon. vacan. lib. 10. qua cautum est, ut qui dat domum, uideatur etiã ei annexa dedisse. Ad rem benefacit tex. in l. Iulianus. §. edibus, cum l. seq. ff. de action. emp. Ad hæc accedant trad. per Anch. in c. Abbate sanè, col. 4. de re iudic. & per Cæpol. in tract. de hort. & Bal. Ang. & Flor. in l. fi. ff. de seruit. urb. prædij. & Ias. in l. fi. ff. de const. princip. col. 2. & omnino Dec. in cons. 109.

Summarium in l. Lucius. §. quæsitum. ff. de leg. iij.

- 1 Appellatione fratrum, qui nam intelligantur.

- 2 Appellatione fratrum, utrum ueniant consobrini.

- 3 Sententia arbitri, propria sententia dici non potest.

Bar. in l. Lucius. §. quæsitum. ff. de leg. iij.

- BART. in d. l. Lucius. §. quæsitum, tradit, appellatione fratrum qui nam intelligantur, an primi consanguinei tantum, an uerò etiam uterini? de hac re uide latè Ias. in l. tres fratres, col. 2. & 3. ff. de pact. & an uterini propriè fratres nuncupari possint? vide Soc. in cons. 1. & in cõs. ultimo in 1. vol. Ang. in cons. 119. & quomodo succedat frater uterinus, tradit Mari. Soc. iuni. in cons. 12. & in cons. 23. nu. 3. Et dicas, fratrem uterinum præferri fratri utrinque coniuncto in bonis matris, consanguineum uerò præferri uterino in bonis paternis, secundum Matthe fill. in tract. de success. ab intest. nu. 18. & nu. 20. in 3. articulo principali. An autem appellatione fratrum ueniant consobrini? vide Alex. in cons. 239. in libro primi & secundi vol. & an appellatione fratris ueniat foror? ut hic tradit Bar. vide doct. in d. l. tres fratres, ubi aiunt, etiam fororem

rorem

rorem contineri, quod tamen limita non procedere in fideicommissis, quia tunc propria verborum significatio reluctatur. Fulg. in consi. 34. Et dum hic Bar. ait, fratres (exceptis primis) proprie fratres non appellari, nisi cum aliqua adiectione, ut frater patruelis, uel similes. Limita hoc dictum Bartoli scilicet quando aliquid profertur cum adiuncto, illud non dici proprie tale, ut non procedat, quando eadem ratio militat in eo, quod profertur cum adiuncto, quæ militat etiam in eo, quod profertur sine adiectione, ut tradit Paul. de Cast. in l. serui electione. §. Labeo. ff. de leg. 1. idem sequitur Curt. in l. j. ff. si cer. pet. Sed intellige aliter hoc dictum Bartoli, hoc est non quod omne, quod profertur cum adiuncto non dicatur proprie tale, quia hoc non sentit Bar. sed quando aliquid simpliciter prolatum non uenit ex proprietate sermonis, contineri tamen poterit si cum aliqua adiectione proferatur. & exemplum ponit in fratre patrule, qui aliqui appellatione fratris simpliciter non contineretur. sed quando etiam sine adiuncto aliquid proprie contineretur, tunc quamuis aliquid apponatur adiunctum ad indicandam aliquam differentiam, propter hoc non dicitur esse tale improprie. Accipe exemplum: actionis appellatione, uenit etiam actio personalis, sed si adiungitur ista qualitas personalis, ad denotandum quoddam discrimen, non propterea illud sequitur, ut ratione huius adiuncti improprie actio nunc cupetur. l. actio in personam. ff. de actio. & oblig. vide Soc. in consi. 1. col. 2. Attende tamen las. in l. j. col. 2. versi. nam quando aliquid. ff. de re iud. ubi ex hoc Bartoli documento inferit, sententiam arbitri, t proprie sententiam dici non posse; quia profertur cum illa adiectione, arbitri, eandem limitationem siue declarationem ad hoc dictum Bar. uidetur uelle Bal. quem refert las. in l. j. C. de successor. edict. vide Alex. in d. l. j. colum. pen. ff. si cert. pet. quatenus uero hic decidit Bar. appellatione fratrum intelligendum esse de primis. ad hoc facit, quia ita etiam appellatio ne patri uenit parui tantum, non autem patruus maior, ut las. habetur per las. in l. j. C. de successor. edict. & ibi in 2. col. ponit aliqua quæ huic obstant documento. ut si statuto cautum est, filiis masculis extantibus feminas excludi, comprehendi etiam nepotes, quamuis non sint in primo gradu; sed illud est propter identitatis rationem.

Summarium in l. quisquis. ff. de leg. iij.

- 1 *Clausula præcedens est maioris efficacæ ad terminationem sequentium, quam præcedentium.*
Bar. in l. quisquis. ff. de leg. iij.

- 2 **BART.** in d. l. quisquis, ait clausulam t præcedentem esse maioris efficacæ ad determinationem sequentium, quam præcedentium. idem sequitur las. in l. j. C. de liber. præter. & in l. si quis ex argentariis. §. initium. ff. de eden. sed obst. trad. per Dec. in c. inquisitioni. in fi. de appellat. m. ipsemet Dec. in consi. 500. sequitur hoc Bartoli documentum.

Summarium in l. si Titius. ff. de leg. iij.

- 1 *Appellatione hereditatis non continentur legata & fideicommissa.*

Bar. in l. si Titius. ff. de leg. iij.

- 2 **BART.** in d. l. si Titius, inquit, appellatione t hereditatis non contineri legata, & fideicommissa. Attende rationem huius decisionis allatam in tex. eam esse, quoniam hereditatis appellatione non ueniunt legata & fideicommissa. sed alia uidetur esse ratio fortior, quia quando præcedit grauamen de restituendo, nunquam legata & fideicommissa in grauamine comprehenduntur. ista est communis distinctio posita in l. Titia. ff. ad leg. falcid. & in l. Marcellus. §. qui dam. ff. ad Trebell. ubi Soc. per istum tex. conatur eam euertere, dicens, si uera esset hæc ratio, poneretur hic pro ratione. id quod non fit. sed hic præcedit grauamen, ut patet, igitur &c.

Summarium in l. his uerbis. §. item testator. ff. de leg. iij.

- 1 *Collecta, & tributum spectant ad legatarium.*

Bar. in l. his uerbis. §. idem testator. ff. de leg. iij.

- 2 **BART.** in d. l. his uerbis. §. idem testator, inquit, collectam t & tributum spectare ad legatarium. vide Soc. in consi. 236. col. fi. & in consi. 247. col. 3. in 1. vol.

Summariū in l. si legatum. ff. de annu. leg.

- 1 *Legatum annua, bima, trima die, debet præstari per annuas præstationes æquales.*
- 1 *Pluralis numerus verificatur in duobus, & de pluribus non debet intelligi.*

Bar. in l. si legatum. ff. de annu. leg.

- 1 **BART.** in d. l. si legatum, hoc ait in summa, Legatum t̄ annua, bima, trima die, debet præstari per annuas præstationes æquales, nisi alia mēs testatoris appareat. vide clarius de illorum uerborum significatione apud Ias. in l. ij. in princ. ff. sol. matr. Et dum subiungit Bar. si promitto tibi in illis terminis, quos Titius declarabit, hoc debere intelligi, ut de uno tantum termino non declarat. sequitur Ias. in l. Gallus. §. quod si is, col. 10. ff. de liber. & posthu. in 1. & 2. lectura. Adde quod numerus t̄ pluralis verificatur in duobus, & de pluribus non debet intelligi. Bar. in l. si gemina. ff. de arb. furt. casar. Feli. in c. plerunque, de rescripte. & omnino in c. omnes. 1. dist. nu. 8. & propterea secundum hoc dicendum esset, sicut is non posset declarare de uno termino, ita nec de pluribus, sed de duobus tantum. cogita super hoc. Aduerte in hac materia, quia pluralis sermo verificatur etiam in uno, ubi plures non extant. Mari. Soc. iun. in conf. 139. nu. 3. immo in multis casibus strictè intelligendis, & ubi etiam verificari posset in pluribus, verificatur in uno ut docuit Ias. in conf. 145. col. fi. in 1. uol.

Summariū in l. a nobis. ff. de annu. leg.

- 1 *Sufficit ultimum diem esse ceptum, ut legatum annuum pro illo anno transmittatur.*
- 1 **BAR.** in d. l. a uobis, inquit, sufficere t̄ ultimum annum esse ceptum, ut legatum annuum pro illo anno transmittatur. ad istam. l. uide Ias. in l. diuortio, in 2. notab. ff. solu. matr. & dispositio illius. l. uidetur huic esse contraria. & ibi Ias. num. 7. tradit, an & quando annus in ceptus habeatur pro completo. de qua re uide Fima. in tract. de episcopo, in 3. 1. q. primæ part. secundi libri. Feli. in c. cum uigefimum, de offic. deleg. & Dec. in c. cum in cunctis, de elect. & dum ex dicto rex. colligitur, legatum annuum debere præstari in principio anni: adde Soc. in conf. 10. colu. 3. in 1. vol. & in conf. seq. Quid si facta esset promissio de præstando aliquid annuatim, tunc debet præstari in principio anni; alioqui uero si dictum esset quolibet anno. Abb. in c. peruenit. de arbit.

Summariū in l. in singulos. ff. de annu. leg.

- 1 *Legatum in singulos annos, est simile legato usufructus.*
- 1 **BAR.** in l. in singulos, ff. de annu. lega.
- 1 **BART.** in d. l. in singulos, ait, legatum t̄ in singulos annos esse simili legato usufructus, exceptis tribus, quæ in hac l. continentur. Adde tu etiam alium casum, in quo non est similitudo, ut si legatur usufructus uniuersitatis, huiusmodi legatum annis centum extinguitur, secus in legato annuo, secundum quorundam opinionem, ut habetur in usufructibus municipibus. & ibi Bar. ubi pono. ff. de usufr. lega.

Summariū in l. fundus quem. ff. de annu. leg.

- 1 *Si testator legat centum annua super aliquo fundo, fundus ille expresse obligatus est.*
- 1 **BAR.** in l. fundus quem. ff. de annu. lega.
- 1 **BART.** in d. l. fundus quem, inquit, si testator t̄ legat centum annua super illo fundo, illum fundum expresse obligatum esse. vide Roma. in conf. 378. & in conf. 508. & late istam questionem examinat Io. Fabr. in §. item Seruiana, col. pe. & fi. inst. de actio.

Summariū in l. Seio. ff. de annuis legatis.

- 1 *Legatum relictum ob causam, determinatur secundum causam sibi annexam.*
- 1 **BAR.** in l. Seio. ff. annu. leg.
- 1 **BART.** in d. l. Seio, ait, legatum t̄ relictum ob causam, determinari secundum causam sibi annexam. vide Soc. in conf. 62. in 1. vol. & attende uerba huius. libi, quia labor & tempus diuisionem

De annuis legatis.

pensionem recipiunt. faciunt enim ad multa, ut nunquid mortuo Potestate, debeatur salarium pro toto anno? & quid in successore Potestatis? & ad alia, de quibus plenè agit Bar. in l. j. §. diuus. ff. uarij. & extraordin. cognit. & las. in l. diem functo. colu. 7. vers. pro ista parte. ff. de offic. assess. & Bar. in simili in l. diuisione, in fin. ff. solut. matr. & Alex. in d. l. diuortio in 2. notab. solu. matr. & ad id quod Bar. querit de famulo, uide las. in l. quominus. quæst. 23. ff. de sumi.

Summarium in d. l. Scio. §. medico. ff. de annu. leg.

1 *Procurator, ea facere potest, quæ dominus solitus est ordinariè facere.*

Bar. in d. l. Scio. §. medico. ff. de annu. leg.

1 BART. in ead. l. §. medico, ait, procuratorem t ea posse facere, quæ dominus solitus est facere ordinariè, non autem extraordinariè. Ad hoc facit, quia ita etiam beneficia principum, si conceduntur insolita, nõ debent latissimè interpretari. las. in l. h. col. 6. in 4. limit. de const. princip. & hanc limitationem Bartoli sequitur las. in l. certi conditio. §. si nummos, colu. 5. vers. secundò. ff. si cert. pet. & Felin. in c. cum, M. col. 4. vers. secundò, de const. ubi etiã Dec. in 5. notab. quod rem facit quia etiam tutor non potest ponere pecuniam pupillarem ad aliquod exercitium, quod non fuerit constitutum à patre. Soc. in const. 24. col. pe. in 1. vol.

Summarium in l. Mæuia. ff. de annu. leg.

1 *Assessor si culpa sua remouetur ab officio in medio ipsius officij, debet habere mercedem pro tempore, quo non fuit in culpa.*

Bar. in l. Mæuia. ff. de annu. leg.

1 BART. in d. l. Mæuia, inquit, si assessor t culpa sua remouetur ab officio, in medio ipsius officij, eum debere habere mercedem pro tempore, quo non fuit in culpa. & dum opponit de heretiam si partem. ff. de leg. j. uide las. in l. diem functo. colu. fin. versic. Decimò in contrarium. ff. de offic. assess. & pro decisione Bar. hic, facit, quia gesta ab eo, qui est dignitate priuandus, ualida sunt, donec deponatur, Felin. in c. qualiter & quando. 2. §. ad corrigendos, name. 22. & 23. de accusat.

Summarium in d. l. Mæuia. §. uxoris. ff. de annu. leg.

1 *Si alicui fiat legatum sub conditione, ut cum alio morari debeat, sed uxor sua non uult, ut stet cum eo, an legatum debeatur.*

Bar. in d. l. Mæuia. §. uxore. ff. de annu. leg.

1 BAR. in ead. l. §. uxore, querit, si alicui fiat legatum t sub conditione, ut cum alio morari debeat, sed uxor sua non uult, ut stet cum eo, an legatum debeatur? uide Paul. de Cast. in const. 167. in 1. vol. & quia in præcedentibus egi de huiusmodi legato, longius non progrediar. Præterea subiungit Bar. in aduocatus teneatur sequi forum, si alibi causa mutata est? Item dicit si deles imperij non teneri sequi Imperatorem, si fructus feudi non sufficiunt. Dicas opinionem * hanc Bartoli esse * uotis frequentioribus approbatã, ut per Alex. in l. recusare. §. si. ff. ad Trebel.

Summarium in l. legatum ita est. ff. de annu. leg.

1 *Legatum donec nubat, est annuum.*

Bar. in l. legatum ita est. ff. de annu. leg.

1 BART. in d. l. legatum, inquit, legatum t donec nubat, esse annuum. Adde hoc esse speciale in dote: nam communiter contrarium est uerum, ut Iaco. de Rau. & Petr. dicebant in scholis, teste Baptista à sancto Blasio in tract. de priuilegijs dotalibus, in priuilegio 218.

Summarium in l. annua. ff. de annu. leg.

1 *Relictum sacerdoti uel ministris ecclesie, uidetur relictum ipsi ecclesie.*

Bar. in l. annua. ff. de annu. leg.

1 BART. in d. l. annua. §. à Titia, dicit, relictum sacerdoti t uel ministris ecclesie, uideri esse relictum ipsi ecclesie. uide Abb. in c. quoniam Abbas, col. 3. de offic. deleg. & ibi Dec. colu. 3. & de materia huius. §. uide Soci. in l. ciuibus. ff. de reb. dub.

Summarium in l. liberto. §. filium ex dodrante. ff. de annu. leg.

1 *In restitutione fideicommissi, utrum ueniat portio, quam habuit ex legato, uel fideicommissi.*

Bar.

Bar.in l.liberto.§.filium ex dodrante.ff.de annu.leg.

- 1 **BART.** in d.l.liberto.§.filium ex dodrante, disputat, utrum in restitutione t fideicommissi ueniat portio quam habuit ex legato uel fideicommissio? & dum respondit ad l. si Titus. ff. de leg. 3. ait, hic subesse præsumptam uoluntatem defuncti, qui rogabat nouercam de restituendo filio: unde uox, hæreditas, fauore filij intelligitur de tota, & reliqua ut hic per Bar. Istam solutionem & limitationem Bartoli sequuntur doct. * communiter ut per Soc. in l. Marcellus. §. quidā. ff. ad Trebell. ubi etiam alia dicit in proposita re, quæ ibi uideantur. Adde quod ista solutio uidetur esse diuination quædam, quia in hoc tex. non dubitatur, utrum nouerca fideicommissum restituere teneatur, immo hoc ponitur pro constanti, sed quæritur quomodo restitutio, & detractio fiat; & ideo cum hoc ponatur pro constanti, neque alibi aliquid dicatur, multum dubito. Et quod non consideretur fauor filij, patet, quoniam quod deduxit iure facidiæ in restitutione computatur. Et quod bona matris non intelligantur relicta fauore filij, uidere est, quia filius erat institutus in dodrante, & sic in nouem uncijis, & tamen nouerca non tenetur restituere nisi dimidiam computato eo quod detraxerat iure falcidiæ; atque ita filius tunc non habet nisi semissem: igitur constat huiusmodi fideicommissum filio præiudicasse. item si bona fuissent relicta fauore filij fortasse trebellianicum non detraxisset. Et fauorem filij non debere considerari, uidetur persuaderi etiam per tex. in l. Sextilium. ff. de leg. iij. ubi prælegata non ueniunt in substitutione quamuis filius sit substitutus. ad idem accedit tex. in l. sequens quæstio. ff. de leg. 2. ubi fauore filij, donatio morte confirmata, non uenit in fideicommissio.

Summarium in l. cum quidam. ff. de annu. leg.

- 1 *Si testator legat piciantiam fratribus minoribus in festo sancti Francisci, utrum debeatur quotannis.*

Bar. in l. cum quidam. ff. de annu. leg.

- 1 **BART.** in d.l. cum quidam, quærit, si testator legat t piciantiam fratribus minoribus in festo sancti Francisci, utrum debeatur quotannis, an semel tantum? decidit quæ semel tantum deberi. uide Soc. in conf. 48. in 3. vol. & Alex. in conf. 15. in 4. vol. & de hac materia uideas l. a. in l. diuortio. §. quod in anno. ff. sol. matr. & latè Fel. in c. 2. de tregu. & pac.

Summarium in l. j. ff. de usufr. leg.

- 1 *Seruitus seruitutis non datur.*

Bar. in l. j. ff. de usufr. leg.

- 1 **BART.** in d.l. adnotat illa uerba posita in tex. quia seruitus t seruitutis non datur. Dicat tu idem esse in fictione fictionis, secundum Bar. in l. si is qui pro emptore, col. 26. uersu. 10. quæro. ff. de usufr.

Summarium in l. si mihi usufructus. ff. de usufr. leg.

- 1 *In obligationibus faciendis, quando desijt posse fieri, peti non potest interesse.*
 2 *Si aliquis est electus Potestas pro sex mensibus incipiendus à proximis calendis, & per commune stat, quo minus officium exerceat, per hoc non potest petere officium pro alijs sex mensibus, sed debet petere interesse.*
 3 *Quando à summo Pontifice concessa est indulgentia, qua primo die dominico immediatè sequenti postquam ad notitiam ordinarij peruenit publicari debeat, utrum hoc tempus à Papa præfixum possit ab ipso ordinario differri.*
 4 *Tempus est de forma.*
 5 *Ubiunque lex præcipit aliquid fieri debere, semper illud dicitur de substantia.*

Bar. in l. si mihi usufructus. ff. de usufr. leg.

- 1 **BART.** in d.l. si mihi, colligit ex tex. in obligationibus t faciendis, quando desijt posse fieri, peti posse interesse. Item ista lex benefacit, quod is qui tenetur ad usufructum, tenetur etiam ad factum; quia succedit obligatio ad interesse. id quod non esset, si ad dandum teneretur, ut per Alex. in l. ij. §. 1. col. 3. ff. de uerb. oblig. ubi etiam l. a. in 8. col. Et dum Bar. in uersu. sed in ultimis,

De usufructu legato.

- mis, ait, adita hæreditate constitutum esse usufructum, & solam obligationem esse ad præstan-
- 2 dam patientiam. vide Ias. in d. l. ij. col. 8. subiungit postea Bar. si aliquis est t. electus Potestas pro sex mensibus incipiendis à proximis Calendis, & per commune stat. quominus ille officiū exerceat, propterea cum non possit petere officium pro alijs sex mensibus; quia est quid diuersum à primò officio, sed debere petere interesse. vide Bar. in l. si prius. col. fi. in 10. quæst. ff. de oper. nou. nunci. Attende hoc documentum Bar. quo deciditur illud quod fit post tempus præfixum & limitatum, esse quid diuersum ab eo, quod fieri debebat infra statutū tempus. ex quo
- 3 potest inferri ad decisionē quæstionis, de qua fui hodie interrogatus. Concessa t. fuit à summo Pontifice indulgentia, quæ primo die Dominico immediatè sequenti postquam ad noticiam peruenierit ordinarij publicari debeat, quæsitum est nunquid hoc tempus à Papa præfixū possit ex fole ipsius ordinarij arbitrio & auctoritate differri è ita ut indulgentia in aliud tempus dilata eundem producar effectum? ego dixi hoc fieri non posse, quoniam in huiusmodi concessionibus diligenter ipsius bullæ tenor est attendendus, & ideo cum Papa præfixerit tempus publicationis in primo die dominico immediatè sequenti à tempore noticiæ, illud sequi, ut quicquid fit extra hoc tempus, censetur esse quid diuersum ab indulgentia, quæ hac lege à sede
- 4 Apostolica emanauit, ut hic dicit Bar. Tempus t. enim est de forma, ut inquit Bald. in auth. quæ supplicatio. C. de preci. imper. offeren. & Feli. in c. cum dilecta. nu. 32. de rescrip. & ideo si à statuto requiritur tempus, ad unguem hoc tempus debet seruari. secundum Bal. in l. omnes populi. col. pen. ff. de iustit. & iur. Cardin. clem. t. in 1. quæst. de iur. patron. & Innoc. in c. 2. de conluet. ubi habetur, formam seruari debere in faciendo, & exprimi in dicendo, ad quem accedit Oldr. in consi. t. 70. Ommissa facti prolixitate. & Arch. in c. quorundam. 23. dist. ubi tenet ubique
- 5unque lex t. præcipit aliquid fieri debere, semper illud dici de substantia, & substantiam eius esse naturæ, & quicquid fit ea ommissa nullius sit roboris & momenti. l. j. §. 1. ff. de verb. obliga. & pulchrè dixit Ant. de Butr. in c. fi. col. pen. de resti. spoli. formam debere seruari etiam si apponi non debuisset, proinde inquit, si Papa mandat uniuersitatem absolui debere, si eius syndicus præterea, si tempus est de forma, si præceptum Papæ est de substantia, ut suprà, fuit iure conclusum, consequens est ut non possit impleri per æquipollens, per ea, quæ posui in l. si ita. ff. de cõd. & demonstr. ubi uide omnino. Neque ullo pacto credendum est, in huiusmodi indulgentijs rectam accipientis intentionem sufficere, quando legitimè & seruata forma tradita non accipiuntur, ut docuit Oldr. in consi. 76. Quæritur. & Dec. in consi. 277. & Feli. in sermone de indulgentia, in quibus locis h. non satis esse habere bonam intentionē, nisi legitimè concedatur.

Summarium in l. si usufructus. ff. de usufr. leg.

- 1 *Usufructus legatus uniuersitati qui centum annis extinguitur, an idem sit in legato annuo.*

Bar. in l. si usufructus. ff. de usufr. leg.

- 1 BART. in d. l. si usufructus, agit de legato t. usufructus facto uniuersitati, quod centum annis extinguitur, & an idem sit in legato annuo? vide ad hæc Ias. in l. 2. in princ. ff. sol. matr. & dum subiungit Bar. quid de ecclesia, vide Alex. in consi. 60. in 1. vol.

Summarium in l. legatum ciuitati. ff. de usufr. leg.

- 1 *Legatum sit. Tum pro missis canendis, si propter interdictum dicta missa nequeant celebrari, debet legatum in alium pium usum conuerti.*

Bar. in l. legatum ciuitati. ff. de usufr. leg.

- 1 BART. in d. l. legatum, tradit, si legatum t. est factum pro missis canendis, quæ propter interdictum nequeant celebrari, debere in alium pium usum conuerti. de qua re egi in l. pater. S. Tusculanus. ff. de leg. 3. ideo ea non repeto, quæ ibi uideri possunt.

Summarium in l. si alij. ff. de usufr. leg.

- 1 *In dubio standum est scripture.*
 2 *Si uni legatur fundus alteri usufructus illius fundi, ambo concurrere debent in usufructu illius fundi.*
 3 *Hæreditas est tantum iura.*

Bar.

Bar.in l.ii alij. ff. de usufr. lega.

- 1 **BART.** in d.l. si alij, sic ait in summa. In dubio standum t esse scripturæ, etiam si aliud actū sit, dummodo de illo non constet. sed huic collectioni opponit Barto. de l. j. C. plus ualer. quod agi, & ideo discutit an & quando uoluntas præualeat scripturæ, uide in hac re lat. in l. cum quid. ff. si cert. pet. in 2. lectura. col. 5. & in l. quicquid astringendæ, col. 2. ff. de uerb. oblig. & Alex. in l. iij. C. de liber. præter. Postea Bar. in uersu. quandoque legatur, colligit ex tex. si uni t legatur fundus, & alteri usufructus illius fundi, utrunque concurrere in usufructu, ne apud legatarium fundi remaneat nudæ proprietates. Attende quia contra istam decisionem uidetur esse tex. in §. r. instit. de usufructu. ubi si unus instituitur hæres, & alteri legatur usufructus, hæres nudam habet proprietatem, & usufructuarius integrum usumfructum. solue, aliud esse in fundo, ut hic, aliud in hæreditate, ut ibi. nam in casu isto nisi usufructus communis eficeretur, legatarius fundi non diceretur habere fundum, alioqui autem est in hæreditate, t quæ est tantum iuris: ita Paul. de Montepico in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet. ff. de legat. 2. Item declara istam. l. ut procedat solam quando utrunque legatum erat speciale, nam tunc æquum est, ut usufructus communiter, ne alioqui alterum legatum reddatur inuile, secus uero quando legatum usufructus esset generale: quia eo casu non haberet partem aliquam in fundo alteri specialiter legato. idque quoniam remanet firmum & uile legatum eius usufructu aliorum prædiorum. ita Salic. in l. quoties. col. fi. C. fam. l. erciscun. cuius documentum sequitur & comprobat Maria. Soc. iuni. in consi. 115. nu. 9. Ad prædictam autem decisionem huius tex. uide eundem Bar. in l. Sempronio, infra hoc eod. tit. & de hac re tradit Alex. in consi. §. 6. in 3. vol. Paul. de Castr. in consi. 131. in t. volu. & in consi. 223. in 2. volum. lat. in l. re coniuncti. nu. 68. ff. de leg. 3.

Summariū in l. uxori. ff. de usufr. leg.

- 1 *Usufructuarius utrum faciat fructus suos ante præstitam satisfactionem.*

Bar. in l. uxori. ff. de usufr. leg.

- 1 **BART.** in d.l. uxori, querit, an usufructuarius t faciat fructus suos ante præstitam satisfactionem? De hac re laxissime agit Paul. de Montepico in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet. ff. de leg. 2. in quæst. §. 2.

Summariū in l. quæro. ff. de usufr. leg.

- 1 *Usufructuarius tenetur ad soluendas collectas, & alias præstationes.*

Bar. in l. quæro. ff. de usufr. leg.

- 1 **BART.** in d.l. quæro, inquit, usufructuarius t teneri ad soluendas collectas & alias præstationes. uide eundem Bar. in l. Lucius. §. idem respondit. ff. de municip. Alex. in consi. 4. in 5. vol. Soc. in consi. 236. col. fi. & in consi. 247. col. r. & in consi. 243. in 1. vol. & Aret. in consi. §. 6. Doct. in l. apud Iulianum. §. hæres. ff. de leg. t. ubi ampliant hoc idem procedere etiam in tributis, & limitant prædicta locum habere pro tempore futuro, non autem pro præterito, quia hæres tenetur. ad quod uide omnino quæ posui in l. hæres absens. ff. de iudic. & ad l. hanc uideas Dec. in consi. 156. Limita istam. l. non habere locum quando collectarum solutio tanta esset, ut usum fructum consumeret: quia eo casu proprietarius reneretur. gl. in l. concubinam. §. qui hortos. ff. de leg. 3. & Roma. in singul. 156. incip. Tu scis quod usufructus. Item ex isto tex. & gl. colligitur, in imponendis collectis magis inspiciendos esse fructus quam ipsius rei ualorem. ita Imol. in d. §. hæres. de qua re latissime egit in d. l. hæres absens, ideo ibi uide omnino.

Summariū in l. qui usus fructus. ff. de usufr. leg.

- 1 *Si aliquis emit fundum a duobus, cum pacto de retrouendendo infra mensem, & eorum alter reemere uelit, & alter non, utrum ad partem illius retrouendendam cogi possit.*

Bar. in l. qui usus fructus. ff. de usufr. leg.

- 1 **BART.** in d.l. qui usus fructus, in uersu, ultimò facit, querit, si aliquis t emit fundum a duobus hoc pacto, ut eis fundum retrouendere teneatur infra mensem, si reemere uoluerint, & horum alter uelit reemere, & alter non, utrum ad partem illius retrouendendam cogi possit & decidit

De usufructu legato.

decidit quod non, vide Ias. in l. stipulationes, non diuiduntur. col. 1. 3. vers. expedit. ff. de uerbo. oblig. Aretinus uero in cons. ad aliud avertit hoc Bartoli documentum, scilicet, an pactum de retrouendendo contineat rem tradi? ut per Bar. hic. ubi subtiliter loquitur.

Summarium in l. generali. §. uxori. ff. de usufr. leg.

- 1 Exceptio firmat regulam in casibus non exceptis.
- 2 Casus exceptus non excludit alios casus similes.
- 3 Vox uniuersalis non recipit limitationem.

Bar. in l. generali. §. uxori. ff. de usufr. leg.

- 1 BAR. in d. l. generali. §. uxori, inquit, exceptionem t firmare regulam in casibus non exceptis, sed eam non dilatare, ut sub ea contineantur quæ aliàs non comprehenduntur. circa hoc primum dictum Bartoli scilicet regulam à casibus exceptis firmari, vide. l. quæsitum. §. denique cum concord. adduct. per glo. ff. de fund. instruc. & ibi doct. & in l. in his. ff. de legi. & Felin. in c. quoniam frequenter, ut lit. non contest. Dicas tamen casum t exceptum non excludere aliòs casus similes, ut not. docuit Alex. in consi. 1. 28. col. 3. in 4. vol. citat gl. sing. in l. j. C. de cond. indeb. Circa secundum uero dictum Bartoli hoc est, exceptionem non usque ad eò operari, ut faciat sub regula contineri id, quod alioqui non contineretur, adde Dec. in c. cum dilecta, in quarto notabili de confirm. util. eccl. uel inutil. & in consi. 44. & in consi. 5. Soc. in consi. 47. col. 1. in 1. vol. Imol. in consi. 74. Hoc tamen limita procedere nisi alioqui illa exceptio superflua redde retur; nam tunc regula dilatur: ut per Aret. in consi. 30. col. 5. & Dec. in d. c. cum dilecta, ubi melius quàm alij hæc declarat, & Felin. in c. sunt & alij, post numerum 43. vers. non obstat, de rescript. Et dum Bar. agit de uoce uniuersali, quæ non recipit limitationem: uide Felin. in c. sedes, col. 5. de rescrip. & aduerte quia etiam ubi apponitur uox uniuersalis, illa clausula dicitur generalis. c. qui ad agendum, de procurat. in 6. Postea subiungit Bar. illationem, si testator simpliciter reliquisset utrumfructum omnium rerum suarum, ut omnia cedant tam uenalia quàm non. Pro declaratione eorum, quæ hic dicit Bar. uide Alex. in l. si constante. colum. 1. 1. uers. item in quantum. ff. sol. matr. & dum Bar. in fi. agit de legato facto de ijs, quæ in domo sunt, ut uenalia non comprehendantur, nisi appositum esset signum aliquod uniuersale, ut quæ quoquomodo sunt in domo, uide Ias. in l. ij. §. si prætor, col. 2. ff. qui satisd. cog. & in l. j. §. nūciat. col. 4. ff. de ope. nou. nunc. Alex. in consi. 1. 17. in 1. vol. & Dec. in consi. 70.

Summarium in l. codicillis. ff. de usufr. leg.

- 1 Fideicommissum relictum post mortem omnium, uidetur esse relictum ab ultimo decedente.

Bar. in l. codicillis. ff. de usufr. leg.

- 1 BART. in d. l. codicillis, sic ait in summa. Fideicommissum t relictum post mortem omnium, ab ultimo decedente uidetur esse relictum. Pro intellectu huius tex. uide Alex. in consi. 51. prospectis his, in 4. vol. & de hac re infinita propè tradidit Soc. in consi. 249. colu. 5. & seq. uers. circa primam, in 1. vol. & in cōsi. 73. col. fi. in 4. vol. Alex. in l. i. pater impuberes, ff. de uulg. & pupil. col. 2. & quoniam ista est materia l. Titia. §. Scia libertis. ff. de leg. 2. uide omnino quæ ibi posui. Et dum Bart. hic. in uers. item hæc. l. uidetur facere, tangit ea, quæ dixit in l. fin. ff. de leg. 3. dicitq; ideo ibi fideicommissum relictum uideri ab hæredibus institutis, quoniam aliter ualere non poterat, hic uero fideicommissum ualidum esse siue sit relictum à primo siue à secundo. Adde hoc idem eundem Bar. uoluisse in l. cohæredi. §. cum filia. ff. de uulg. & pup. ubi Ias. in pe. col. inquit contrariam sententiam magis* communiter placuisse.

Summarium in l. uxori usufructum uillæ. ff. de usufr. leg.

- 1 Expectanda est dies, quæ superest, quamuis conditio extiterit.

Bar. in l. uxori usufructum uillæ. ff. de usufr. leg.

- 1 BART. in d. l. uxori, colligit ex tex. expectandam esse diem, quæ superest, quamuis conditio extiterit, uide multa ad rem hanc facientia, quæ posui in l. non omnis. ff. si cert. pet. Quid si legatum

legatum usufructus factum est alicui usque ad decem annos Sempronij, & Sempronius moritur ante illam ætatem? dicas legatum usque ad illam ætatem deberi. ita Roma. in singul. 2. 44. incip. Lego Titio.

Summarium in l. uxori meæ. ff. de usufruct. leg.

1 Legatum usufructus omnium bonorum intelligitur de mobilibus, et immobilibus.

Bar. in l. uxori meæ. ff. de usufruct. lega.

1 BAR. in d. l. uxori meæ, ita inquit in summa. Legatum usufructus omnium bonorum intelligitur de mobilibus & immobilibus. vide omnino pro intellectu huius. l. Bart. in cons. 50. incip. Filius Petrij de Florenſia. ubi traditur etiam, vtrum in huiusmodi legato nomina debitorum continentur? Et quid de utilitate, quæ percipitur ex scripturis, si defunctus erat notarius? & hoc dicit non comprehendere, quoniam in fructu non dicitur esse illud, quod semel ranarum percipitur, & non nascitur, & renascitur. & de his omnibus vide plenè apud Paulum de Montepico in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet. ff. de leg. 2.

Summarium in l. si. ff. de usufruct. leg.

1 Usufructuarius quota hereditatis tenetur ad onera hereditaria, & ad satisfaciendum æs alienum pro rata.

2 Usufructuarius omnium bonorum an teneatur ad solutionem æris alieni.

3 Legata annua soluenda sunt ab usufructuario omnium bonorum.

Bar. in l. si. ff. de usufruct. lega.

1 BART. in d. l. si. inquit, usufructuarius t. quota hereditatis teneri ad onera hereditaria, & ad satisfaciendum æs alienum pro rata, secus si esset usufructuarius rerum particularium. art. de hic, quia non puto verum quod usufructuarius quota hereditatis teneatur ad debita, ad quæ non tenetur usufructuarius uniuersalis, vt statim dicam, sed ad heredem pertinent. Tamè an teneatur pro rata an non, modicum interest, quia in omni casu soluendum est æs alienum de rebus hereditarijs; & propterea etiam usufructuarius parietur pro rata sui usufructus, vt dicam pauldpost. Quarens igitur subiungit Bar. usufructuarius t. omnium bonorum teneri ad

* solutionem æris alieni: art. de quoniam ista decisio Bar. communiter reprobat, vt ait Dec. in cons. 3. 6. nu. 1. 3. & in cons. 90. Paul. de Montepico in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet, nu. 1. 30. ff. de leg. 2. Mari. Soc. iuni. in cons. 1. 15. nu. 10. nam ista onera ad heredem pertinent, & ab eo sunt exigenda, quæ tamen soluenda sunt de bonis hereditarijs, & de trahenda est legitima, atque ita his detractis tanto minorem habebit usufructus. Dec. in cons. 48. 5. Paul. de Caſtr. in l. si quis seruum, §. si. ff. de lega. 2. Paul. de Montepico in loco prædicto.

3 Aduerte tamen quia legata annua soluenda sunt ab usufructuario omnium bonorum secundum * comm. opin. vt per Mari. Soci. iuni. in d. cons. 1. 15. nu. 10. & ad prædicta vide l. si in l. j. in princ. ff. ad Trebell. & de illa æquiparatione, quam hic facit Bar. vt idem fir dicendum de legato usufructus quota bonorum, quod de legato proprietatis, vide Corn. in cons. 1. 95. col. 2. in 4. fol.

Summarium in l. j. ff. de seruit. legat.

1 Si legatur vel uenditur fundus, vel usufructus utrum ei debeatur seruitus, qua leganti vel alienanti debebatur.

Bar. in l. j. ff. de seruit. lega.

1 **B**ART. in d. l. j. querit, si legatur t. vel uenditur fundus vel usufructus, vtrum ei debeatur seruitus, quæ leganti vel alienanti debebatur? & declarat ut ibi per eum. vide Capol. in tract. de seruitutibus urba. præd. c. 38. de seruitute viæ uel itineris.

Summarium in l. pater. ff. de ser. lega.

1 Concessio an & quando censetur realis, aut personalis, quando non fit à principe.

Bar. in l. pater. ff. de seruit. lega.

1 BART. in d. l. pater, an & quando concessio t. censetur realis, aut personalis, quando non
V fir

De dote prælegata.

fit à Principe. De hac re uide latius Cæpolin tracta. de seruit. urba. præd. c. 2. col. 1. 3. & 4. ubi uide oïno. & uide quæ posui in l. pe. ff. de seruit. rustic. præd. ubi Bar. repetit hoc documentū.

Summarium in l. si so. er. ff. de dot. præleg.

- 1 *Quis potest patise conueniri actione, quæ semel sunt nata, licet nunc extincta, secus si non nata.*

Bar. in l. si socer. ff. de dot. præleg.

- 1 **B**ART. in d. l. si socer, in uers. sol. quædam est actio, inquit, aliquem t posse pati se conueniri actione, quæ semel fuit nata, licet nunc sit extincta, alioqui uero si nunquam fuit nata. uide l. as. in l. si Titius. ff. de uerb. oblig. & hoc Bartoli documentum refert & sequitur Matthæi. in singul. 7. incip. Nota de consensu. cum ibi addit. & Ang. de Aret. in §. quædam, col. 2. in fi. de action.

Summarium in l. cum ira. ff. de dot. præleg.

- 1 *Si testator legat centum supra dotem, an uideatur etiam dos legata.*

Bar. in l. cum ira. ff. de dot. præleg.

- 1 **B**ART. in d. l. cum ira, querit, si testator t legat centum supra dotem, an uideatur etiam dos legata? dicitque uideri esse legatum: quia hæc uox, supra, & uox, hoc amplius, idem significant. uide l. as. in l. diuortio, in 6. notab. ff. sol. matr. & quid operetur hæc uox, hoc amplius, uide apud Ang. in l. diuortio, in 6. notab. ff. sol. matr. & in l. si tibi purè. ff. de leg. 3. & in l. libertis. ff. de condit. & demonst. & dum hoc in loco agit Bar. etiam de significatione huius uocis, præter, an stet inclusiue, uide Barto. in l. Scio. §. vxori. ff. de annu. lega. & in l. actione. C. de transact. & in l. fundo. ff. de adm. lega. Abb. in c. dudum, post. nu. 16. de elect. ubi distinguit, & omnino uide Mari. Sociuni. in consi. 36. nu. 12.

Summarium in l. pater. ff. de dot. præleg.

- 1 *Qui promittit de identitate, cogitur iudicium suscipere.*

Bar. in l. pater. ff. de dot. præleg.

- 1 **B**AR. in d. l. pater, dicit, eum, qui promittit t de identitate, cogi iudicium suscipere. attende tamen quia talis promissor non teneretur de ijs, quæ contingunt facto & culpa illius, cui est facta promissio. Soci. in consi. 70. in 3. vol. Alex. in consi. 115. in 3. uol. ad rem faciunt trad. per Raph. Cuma. in consi. 185. col. 2. ubi ait, regulam. l. qui hominem. §. si nullo ff. de sol. qua cautus est, casus fortuitos non liberare debitorem generis, limitari, ut non procedat quando illi casus culpa ipsius creditoris eueniunt.

Summarium in l. vir uxori. ff. de dot. præleg.

- 1 *Mortui mancipijs, utrum æstimatio debeatur.*

Bar. in l. vir uxori. ff. de dot. præleg.

- 1 **B**AR. in d. l. vir uxori, tradit, an mortuis t mancipijs æstimatio debeatur? uide Alexan. in l. quod te, col. 2. & l. as. ibi in 6. col. ff. si cert. pet.

Summarium in l. Theopompus. ff. de dot. præleg.

- 1 *Si testator nupta prima filia, & dote data, eam, & aliam minorem filiam, ac nubilem, & fratrem æquis portionibus heredem instituit, & codicillis cauit, ut Pollianus sciens mentem suam filia nubili prouideret: demum Pollianus iure iurando affirmauit, patrem uoluisse, ut tantam dotem filia nubilis haberet quantum habuerat prima filia nupta. istis instantibus, utrum ista filia de communibus bonis dotem habere debeat, ex residuo postea tertiam hereditatis consequi.*

- 2 *Ex uerbis narratiui facti non colligitur decisio, neque argumentum.*

- 3 *Utrum partes debeant esse presentes, quando standum est dicto alicuius.*

Bar. in l. Theopompus. ff. de dot. præleg.

- 1 **B**ART. in d. l. Theopompus, inquit in hac. l. poni casum notatu dignum. Sed multos esse, qui credunt eam intelligere, & tamen ignorant. nihilominus opinor eam ita posse intelligi. nupta prima filia, t & dote data, testator eam & aliam filiam minorem ac nubilem, & fratrem æquis portionibus heredes instituit, & codicillis cauit, ut Pollianus sciens mentem suam filie nubili prouideret,

uideret, demum Pollianus iurciurando affirmavit patrem uoluisse, ut tantā dotem hæc filia nubilis consequeretur, quantam habuerat prima filia nupta. Iste casu ita posito ac præfixo, præter in tex. utrum ista filia de communibus bonis dotem habere debeat: & postea ex residuo hereditatis tertiam partem consequi pro ut testator mandauit: dicendum uidebatur quod non, ex quo sunt æquis partibus instituti; tamen contrarium decidit eametsi ratione, quia testator heredes æqualiter instituerat, uoluitque hanc filiam tantum habere, quantum prima acceperat. sed prima dotem habuerat, & postea etiam tertiam partem hereditatis consequitur, igitur pariter ista quoque debet utrunque beneficium consequi, ne alioqui inæqualitas euidenter appareat. sed tunc obstat, quia hoc modo masculus minus consequeretur quam foemina, & tamē ipse quoque est æqualiter institutus. neque dici potest filias teneri ad conferendam dotem fratrum, quoniam de iure fforum. ex testamento non fiebat collatio. auth. ex testamēto. C. de collat. Sed hoc fortasse est propter expressam mentem testatoris, quæ colligitur, ibi, inæqualibus portionibus in quibus & forori eius tradidi. de quibus aperit testator se uelle ut omnino æqualitas potissimum inter foetores esse debeat. Præterea circa intellectum huius tex. animaduerte, quoniam allegari solet ad probandum posse pactum fieri, ut dicto unius stati debeat, sed ex isto tex. hoc non colligitur: nam iste Pollianus nil noui dixit, sed id, quod codicillis cautum erat, ut etiam uideretur Bar. considerare in questionibus suis. Item iste Pollianus non erat merus & simplex testis, ut colligitur ex tex. in si. ibi, æstimaturum, ut hic sentit Barto. Item attende quia iste tex. solet adduci, quod ubi standum est dicto alicuius, subintelligatur, iuramento interueniente. Sed re uera tex. hoc non probat, narrando enim contingentiam facti, dicitur, iuratus scripsit, non autem hæc uerba dispositiue in tex. posita sunt. sed sic est, quod ex uerbis & narratiuis facti non colligitur decisio neque argumentum, secundum glo. in Lunic. C. quand. non petent. par. igitur &c. De hac autem re uide Aret. in l. j. §. si. col. 3. ff. de uerb. oblig. & ibi etiam Alex. & las. in repet. l. admonendi. ff. de iureiur. Et à Papa uel Imperatore statui non posse ut dicto unius credatur, docuit Roma. in singu. 707. incip. An Papa, ubi multa hoc idem probantia cumulat.

Castil. in additionibus suis. Dum autem postea subiungit hic Bar. utrum partes & debeant esse presentes, quando standum est dicto alicuius, attende quoniam ex dictis Bar. hic. las. in l. j. §. si. col. 3. vers. circa prædicta. ff. de uerb. obliga. reprobatur ibi Bartolum cum quo cæteri simpliciter transeunt. & ad ea, quæ hic in re proposita prosequitur Bar. uide las. in l. si quis arbitrato. colu. 10. vers. quartò. ff. de uerb. oblig. & Feli. in c. 2. col. 4. in 2. limit. de testi. & omnino Alex. in consil. 130. in primo uol. ubi agit de illo, cuius dicto cum iuramento standum erat, utrum parte citata debeat uoluntatem suam declarare? de quare uide glo. in l. Lucius. §. si. in ultima glo. ff. de lega. 1. & Antonium de Canario in tract. de insinuationibus, in 4. quæst.

Summarium in l. j. ff. de opt. lega.

Quando legatur optio in plurali, non poterit quis unum eligere, & ei dare omnia.

Bart. in l. j. ff. de opt. lega.

BART. in d. l. j. inquit, quando legatur & optio in plurali, ut si testator iubet, bona sua inter pauperes eligendos pet talem esse distribuenda, non poterit ille unum eligere, & ei dare omnia. De hac re uide Raph. Cuma. & Paul. de Cast. in l. vnus ex familia. §. si fundum. ff. de leg. 2. & contra Bar. consuluit Paul. de Cast. in cōf. 144. uide ad hoc quod decidit Bal. in l. iubemus. §. pen. ff. ad Trebel. declarando ut p̄t Alex. in l. Gallus. §. quid si is. ff. de liber. & posthu. ubi las. simpliciter refert & sequitur istam opinionem in 2. col. & uide eundem in l. singularia, col. 4. vers. sextò. ff. si cert. pet. & quando numerus pluralis uerificetur in singulari, uide Alex. in l. qui quartam. §. si. ff. de leg. j.

Summarium in l. quous. §. data. ff. de opti. legat.

Si quis ignoranter fecit electionem inuaidam, iterum potest eligere, alioqui uerò si scienter id fecit.

Potest et alicui data non expirat, nisi effectus sequatur.

De optione legata.

Bar.in l.quoties.§.data.ff.de opr.legat.

- 1 **BAR.** in d.l.quoties.§.data igitur.vers.secundò pro declaratione, dicit, si quis ignoranter an electio inualida impediatur iterum posse eligere; alioquin uerò si scienter id fecit. De hac re electio inualida impediatur ne iterum fieri possit electio, vide tex.in c.li compromissarius, de elect.in sexto.& las.in l.qui per salutem.ff.de iureiur.& quæ hic habentur in apostill.in princip.
- 2 huius.l.& Dec.in c.literis, de offic.deleg.col.3.vbi ait, potestatem t alicui datam non expirare nisi effectus sequatur.vide Bal.in l.inuitis.in fi.C.de procurat. Dec.in consi.77.col.4.& omnino in consi.562. las.in l.cum seruus.§.si quis alicui.ff.de lega.1. Et dum Bar.hic in fin.quærit, si priores habentes arbitrium fecerunt unum statutum, an successores possint illud reuocare? & distinguit; aut illud fecerunt tanquam priores, & reuocari.possent: aut illud fecerunt nomine suæ uniuersitatis, & tunc sine eius autoritate non posse reuocari. vide Feli.in c.cum accessissent,col.4.vers.quarta declaratio.de constit.

Summarium in l.sciphi.ff.de opt.lega.

- 1 *Ante exhibitionem rerum non tenet electio, nisi legatarius fuerit sciens.*

Bar.in l.sciphi.ff.de opt.lega.

- 1 **BART.** in d.l.sciphi, sic ait in summa. ante exhibitionem t rerum non tenet electio nisi legatarius fuerit sciens. Limita singulistam regulam non procedere in legatis alternatiuis, quia tunc uendicans unum, cum non sciat aliud sibi esse legatum, & sic sibi competere electionem, non potest tamen ex scientia mutare.l.fi is cui,vbi Bar.ff.de leg.2.& ibi uide quæ posui ad Bar.

Summarium in l.mancipiorum.ff.de opt.lega.

- 1 *Legatario optionis terminus eligendi est statuendus, quo elapso eligere non potest.*

Bar.in l.mancipiorum.ff.de opt.lega.

- 1 **BART.** in d.l.mancipiorum, dicit, legatario t optionis terminum eligendi esse statuendū, quo elapso eligere non potest. De hac re uide Bar.in l.j.colu.3.vers.quæro, de lega.2.& in l.cum qui certarum.§.fi.ff.de uerb.oblig.vbi Aret.col.1.& sequ.& tex.in c. qui absentis, de præb.in sexto.Ang.de malef.col.47.ver.quæro, in uerbò, nec non ad querelam. & quæ pono ad Bar.in d.l.cum qui certarum.§.fi.

Summarium in l.fi Pamphilus.ff.de opt.leg.

- 1 *Legatum optionis est conditionale.*

Bar.in l.fi Pamphilo.ff.de opt.lega.

- 1 **BAR.** in d.l.fi Pamphilo, ait, legatum t optionis esse conditionale. Dicas tu immo propriè non esse conditionale. Bar.in l.Mæuius.§.duobus.ff.de leg.2.col.6.in quarta oppos.& in l.iij.1.col.fi.ff.de uerb.oblig.& ibi Aret.& las.

Summarium in l.fi hæres.ff.de opt.lega.

- 1 *De legato factò seruo alij legato ad legatarium optionis nihil pertinet.*

Bar.in l.fi hæres.ff.de opt.lega.

- 1 **BAR.** in d.l.fi hæres, inquit, de legato t factò seruo alij legato ad legatariū optionis nil pertinere. De materia huius.l. uide Dec.in c. quoniam, de rescrip.

Summarium in l.homine.ff.de opt.lega.

- 1 *Conditio est in legato optionis.*

Bar.in l.homine.ff.de opt.lega.

- 1 **BAR.** in d.l.homine, respondendo ad l.fi unus.§.si generaliter.ff.de pact. dicit, cōditionem t esse in legato optionis. sed dicas non esse propriè conditionem, sed impropriè, ut per Bar.in l.Mæuius.§.duobus,col.1.in 4.opp.ff.de leg.2.& in l.iij.§.1.col.fi.ff.de uerb.oblig.vbi Aret.& las.& dum subiungit Bar.conditionem potestatiuam, si uoluit legatarius, non impedire repudiationem, dicas secus esse, quando huiusmodi conditio potestatiua requirit aliquod factum præambulum; quia tunc impedit repudiationem, ut hic per Bar.& per Aret.in l.is qui hæres, in princ.ff.de acquir.hæred.& ibi las.in glo.in uoce, arbitrium.

Summa.

Summarium in l. apud Aufidium. ff. de opt. lega.

1 *Electio quando trahit secum executionem, non admittitur variatio.*

Bar. in l. apud Aufidium. ff. de opt. lega.

1 **BART.** in d. l. apud Aufidium, dicitur ex textu colligi, quando electio trahit secum executionem, non admitti variationem. sed istam rationem ait esse subtilem, non autem generalem. pro ueritate istius rationis uide l. as in l. serui electione, col. 3. & 4. ff. de lega. 1. ubi traditur quænam sit ratio uera.

Summarium in l. quidam heredem. ff. de uin. trit. & oleo lega.

1 *Verbum indefinitum, refertur ad omnia.*

Bar. in l. quidam heredem. ff. de uin. trit. & oleo lega.

1 **ART.** in d. l. cum quidam, sic ait. Vides hic quod uerbum trahit indefinitum refertur ad omnia. sed oppositum dicens, huiusmodi legatum non ualere. uide l. as in l. ita stipulatus, col. 6. ff. de uerb. oblig.

Summarium in l. si cui dulcia. ff. de uin. trit. & oleo lega.

1 *Adiectiua indefinita generaliter, neutraliter posita, refertur ad omnes res, ad quas adaptari possunt ratione adiuncti.*

Bar. in l. si cui dulcia. ff. de uin. trit. & oleo lega.

1 **BAR.** in d. l. si cui dulcia, sic ait in summa, Adiectiua trahit indefinita generaliter, neutraliter posita referuntur ad omnes res, ad quas adaptari possunt ratione adiuncti, cuius significatio restringitur. Quæro hic nunquid uinum non dulce contineatur? & sic an alie species enarratæ si non sunt dulces comprehendantur? uidetur dicendum quod non per textum in l. quæsitum. §. 1. ff. de leg. 3. & in l. nam quod liquidum. §. si. ff. de pen. lega. fumendo argumentum à qualitate loci ad qualitatem rei: nam ibi locus positus in una specie restringit præcedentes, ne ueniant nisi extant in loco illo, igitur etiam hic debent contineri solum ea, quæ habent dulcedinem. ad rem faciunt trad. per l. as in l. j. col. 2. de liber. præteri. Et dum in si. hic quæritur Bart. utrum ueniat aliud uinum, quam genus à testatore expressum? & decidit quod non, uide ad hoc textum in l. j. §. pen. ff. de aur. & arg. lega. Bar. in l. Marcus. §. 1. ff. de leg. 2. & Bar. in d. l. quæsitum. §. pen. col. 5. & uide ad prædicta Feli. in c. sedes, col. 6. in tertia declaratione, de rescrip.

Summarium in l. si cui fundum. ff. de fun. in struc.

1 *Longa est differentia an dicantur testes corrupti falsum dixisse, an eos corruptos fuisse.*

Bar. in l. j. si cui fundum. ff. de fund. in struc.

1 **ART.** in d. l. si cui fundum, propè si. inquit, longam esse differentiam, an dicam testes trahit corruptos falsum dixisse, an eos corruptos fuisse: nam in primo casu teneor probare utrumque, in secundo autem unum tantum, huius contrarij meminit l. as in l. diuis, col. 18. ff. de re iudic. ubi aliqua dicit facientia ad dicta hic per Bar.

Summarium in l. quæsitum. §. denique. ff. de fun. in struc.

1 *Regula confirmatur ab exceptione.*

Bar. in l. quæsitum. §. denique. ff. de fund. in struc.

1 **BAR.** in d. l. quæsitum. §. denique, ait, ab exceptione trahit regulam confirmari. de hac re uide latissimè Dec. in c. cum dilecti, in 4. notab. de confir. uti. uel inutil. & omnino quæ posui in l. generali. §. vxori, suprà de usufr. lega.

Summarium in d. l. quæsitum. §. si quis. ff. de fun. in struc.

1 *Generi per speciem derogari in totum.*

Bar. in d. l. quæsitum. §. si quis. ff. de fund. in struc.

1 **BAR.** in ead. l. §. si quis fundum, col. 3. vers. secundo casu principali, ait, generi trahit per speciem derogari in totum, contra de l. nam ad ea. ff. de cond. & demonstr. & quia de hac re latè in præ-

V 3 cedentibus

De fundo instructo.

cedentibus lucubrationibus egi, hic non insistam, ne tedium afferant repetita. & præcipuè uideantur quæ posui in l. j. ff. ad leg. aquil. & uide etiam Aret. in cõs. 74. Et ad id, quod tangit Bar. de uoce, scilicet, uel uidelicet, uide Dec. in c. ex literis, col. 3. de probat.

Summarium in l. cum delationis ff. de fun. instr.

- 1 *Bestia postquam est mortua an dici possit bestia.*

Bar. in l. cum delationis. ff. de fund. instr.

- 2 **Bar.** in d. l. cum delationis, in princ. querit utrum bestia, postquam est mortua possit dici bestia: dicitur ex glo. hic posse colligi, eam rectè bestiam appellari. Ad rem hanc benefaciunt trad. per Bar. in l. quod te. ff. si cert. pet.

Summarium in l. Seia. §. Caio ff. de fun. instr.

- 1 *Copulatiue uirtus qualitatem precedentis legati repetit in sequenti.*
- 2 *Conditio quæ tacite inest, nunquam intelligitur repetita.*
- 3 *Qualitas posita in fine, an restringat precedentia.*
- 4 *Qualitas appositæ personæ in una oratione, non censetur repetita in alia oratione, quæ continet dispositionem æquæ principalem.*
- 5 *Qualitas adiecta in aliquibus capitulis alicuius dispositionis, non censetur in alijs repetita.*

Bar. in l. Seiz. §. Caio. ff. de fund. instr.

- 1 **Bar.** in d. l. Seiz. §. Caio, sic ait in summa, Virtus copulatiue qualitatem precedentis legati repetit in sequenti. De hac materia uide Alex. in cõs. 120. in 1. uol. & quædam per Feli. in c. nonnulli. col. 36. in t. ampl. de rescrip. quæ hoc in loco poterat ampliari. Dec. in cõs. 92. & omnino Aret. in cõs. 1. Attende autem dum Bar. opponit de l. fi. §. Seio. ff. de lega. 2. dicens ibi in eadem oratione à copula, & repetitionem non induci. Soluturque ibi copulam cadere inter personas, hic uero inter res. Responde tu melius ad d. §. Seio, & dicas, ut illa conditio ibi, si hæres non erit, tacite inerat; nam alioqui legatum deberi non potuisset. Sed conditio quæ tacite inest, nunquam intelligitur repetita, tex. est sing. in l. si in diem. §. 1. ff. de condit. & demonstr. quæ ad hoc attulit Rom. in sing. 234. & in cõs. 134. ad quod uide etiam Aret. in d. cõs. 1. & 10. Sado. in repet. l. hæc uerba. ff. de leg. 1. & illum tex. etiam ad aliud esse sing. dixit Aret. in cõs. 120. scilicet ad probandum, qualitatem positam in uno capitulo ad fauorem alicuius, non debere intelligi repetitam in alio in eius grauamen. Et dum Bar. in uers. Pro euidencia, tradit, an & quando uel copulatiue qualitas repetita intelligatur: uide Soc. in cõs. 22. in 3. uol. & tex. singul. in hac materia. in l. hæres mei. §. si. ff. ad trebell. qui uide facere contra Bar. hic. & de hac retradit Feli. in cap. 2. col. 20. uers. restringe, in 5. fallen. de rescript. & Raph. Cuma. in cõs. 22. Dec. in cõs. 92. ubi tradit, an qualitas posita in si. restringat precedentia. & omnino uide Aret. in d. cõs. 1. & in cõs. 67. ubi subtiliter limitat. Alex. in cõs. 4 §. in 1. uol. & in cõs. 208. in lib. primi & secundi uolu. Roma. in d. singul. 234. & in singul. 665. cum ibi additis per Cast. l. Bal. in l. quemadmodum. §. hæc uerba. ff. ad leg. Aquil. Dec. in cõs. 190. & in cõs. 92. Feli. in c. eulani quæ. nu. 15. de rescrip. Maria. Soc. in iuni. in cõs. 128. & in cõs. 139. Et in re proposita potissimum attende nonnulla memoratu digna, ut est, quia qualitas posita personæ in una oratione non censetur repetita in alia oratione, quæ continet dispositionem æquæ principalem. exempli gratia, in contractu adsunt complura capitula, & in uno eorum aliquis agit suo & alterius nomine, & in alio simpliciter agit, ut non censetur repetita illa qualitas, quod etiam alterius nomine agat, ita Soc. in cõs. 64. in 3. uol. & in simili casu uide eundem Soc. in cõs. 122. col. pen. & si. eod. uol. Item qualitas adiecta in aliquibus capitulis alicuius dispositionis non censetur in alijs repetita, etiam si ab eodem uerbo regeratur, quando agitur de ijs, quæ sunt contra ius commune. ita not. decidit Soc. in d. cõs. 122. col. pen. & si. & in cõs. 86. in 4. uol. Item scias, qualitatem, quæ adijcitur sine copula, stare restrictiue, positam uero cū copula, augmentatiue. Bar. in l. omnes populi. col. 1. ff. de iustit. & iur. ubi uide quæ ibi posui. & dum Bar. hic in si. querit, quid si cum uoce, et, est coniuncta uox, etiam, an qualitas repetita intelligatur? uide Aret. in cõs. 67. col. 1. & 2.

Summarium in l. pradia. §. ita legatum. ff. de sum. instruc.

1 *Ager quid sit.*

Bar. in l. pradia. §. ita legatum. ff. de fund. instr.

1 **BAR.** in d. l. pradia. §. ita legatum, querit, quid sit ager? vide Bart. latè in tracta. tiberia. in principio.

Summarium in l. j. ff. de pecul. lega.

1 *Extincto principali extinguitur etiam accessorium.*

2 *Accessorium aliquando remanet sublato principali.*

Bar. in l. j. ff. de pecul. lega.

- 1 **ART.** in d. l. j. inquit, extincto principali, † extinguitur etiam accessorium. De hac re vide Alex. in consi. 96. & in consi. 117. in 6. volu. Ias. in l. non dubium, col. pen. & fi. C. de legi. & non solum accessorium, sed etiam accessorium accessorij debere sequi naturam sui principalis, traditum est in cap. 1. de consecrat. eccles. uel alta. & ad prædicta uide Soc. in consi. 300. col. 3. in primo uol. & Mari. Soc. iuni. in consi. 63. in consi. 68. & in consi. 145. nu. 75. Limita istam regulam ut non habeat locum quando accessorium potest stare sine principali, vt per Ias. in d. l. non dubium, vers. & licet. Tu uero uide Antonium de Fano in tracta. de pignoribus & hypothecis, in quarto membro secundæ par. num. 63. in fi. vbi ait, distinctionem hanc, possit ne accessorium stare sine principali an non, habere locum duntaxat, vbi agitur de tollendo accessorio, scilicet, vt sublato principali, intelligatur etiam sublatum accessorium; alioqui uero firma remanet regula. Tamen attende hic quoniam prædicta limitatio uidetur esse contra istum tex. & in §. si quis ancillas, insti. de lega. nam instrumentum & peculium possunt stare sine fundo, & sine seruo, & tamen extincto principali extinguitur accessorium. ideo cogita. nam quoddam accessorium † quandoque remaneat sublato principali plenè habetur per doct. maxime Anchar. in c. accessorium, de reg. iur. in sexto. & latè per Cyn. Alber. & alios in l. intelligere. C. de luit. pignor. Feli. in c. non nulli, nu. 80. de rescrip. in c. debitores, col. 2. de iure iur. & in c. cum. M. Ferrarien. col. 9. in princip. de const. Et dum Bar. hic ait, uocem, cum, cõiungere accessoriè, vide eundem Bar. in l. Seiz. §. Caio. supra de fund. instr. in l. Titie textores. §. nihil. ff. de leg. 1. & in auth. ingressi, colu. 3. vers. querit glo. C. de sacrosanct. eccles. Abb. in cap. cum Marthæ, de celebrat. miss. & omnino Feli. in c. quere lam, de simon. & ita ex prædictis colligitur inter, et, & cum, nullum esse discrimen quod ad coniungendum, quia utraque uox coniungit, sed tantum in modo copulandi, vt clarius aperit Bar. in d. §. nihil. Tu autem attende casum memorabilem, in quo iste uoces ualde differunt. nam si instituo filium meum, quem teneor instituere, & nepotem, isti duo ordine successuuo admittuntur, scilicet in primis filius, & post eius mortem nepos. si uero instituo filium cum nepote, eo casu nepos cum filio simul & semel est admittendus ad hereditatem; ita decidit Bar. in l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de liber. & posthum. ad quem alij* communiter accesserunt, vt ibi testatur Ias. in prima lectura, col. 7. in tertia limit. & in secunda lectura, col. 3. ver. quarta conclusio, licet solus Ias. conetur oppugnare Bartoli documentum.

Summarium in l. denique. §. inter dum. ff. de pecul. lega.

1 *Ea qua inducuntur ad diminutionem operari augmentum, quod alioqui dispositio effectum habere non posset.*

Bar. in l. denique. §. interdum. ff. de pecul. lega.

1 **BART.** in d. l. denique §. interdum, ait, ea, quæ inducuntur † ad diminutionem operari augmentum, quando alioqui dispositio effectum habere non posset. De hac re uide omnino Mari. Soc. iuni. in repet. l. cum filio familias, nu. 19. cum sequ. ff. de leg. 1. & quæ ego posui in l. Proculus, supra, de usufruct. & quæ ponam in l. legata inutiliter, infra de adim. lega.

Summarium in l. ad quod seruo. §. si seruus. ff. de pecul. lega.

1 *Quomodo procedat illud quod contra negantem fiat condemnatio.*

De peculio legato.

Bar.in l.id quod seruo. §. si conseruum. ff. de pecu. leg.

- 1 **B A R.** in d. l. id quod. §. si conseruum, tradit quomodo proce dat illud, quod contra negantē
† fiat condemnatio in duplum. vide Dec. in c. at si clerici, col. 4. vers. sed illud, de iudici.

Summarium in l. Stichus. ff. de pecu. lega.

- 1 *Si aliquis soluit pro eo qui fuit condemnatus in mille, & si non soluerit amputetur ei manus, cum possit ab eo etiam inuito repetere mille, quæ soluit, ut cum redimeret à pœna corporali.*

Bar.in l. Stichus. ff. de pecu. lega.

- 1 **B A R.** in d. l. Stichus, uers. per hanc, inquit, si aliquis † soluit pro eo, qui fuit condemnatus in mille, & si non soluerit, amputetur ei manus, cum possit ab eo etiam inuito repetere mille, quæ soluit, ut eum redimeret à pœna corporali. vide Soc. in consi. 26. in primo uol. ubi transit cum hac decisione Bart. & Feli. in c. si quando, col. 4. de offic. deleg. & in c. inter cæteras, col. 3. in fi. de rescript. immo in huiusmodi alternatiua non est in optione ipsius condemnari eligere pœnam corporalem: & si est soluendo potest cogi ad solutionem. vide hoc & alia scitu digna in proposito casu apud Feli. in c. quia uerò, de offic. deleg. Quid si lapsus est terminus soluendi, utrum eo non obstante possit nihilominus fieri executio pecuniz contra eum? & nunquid talem electionem pœnz possint facere anciani? vide Aret. not. in consi. 89. & multos alios casus, in quibus soluent pro alio etiam inuito potest reperere, memorat Bal. nouell. in tract. de dote, in 46. prius. hinc paulò post subiungit Bar. de filio, pro quo pater uiuens soluit condemnationem, & sic deat hoc in sua parte computari? vide Ias. in §. actionum, col. si. uers. tangit, in st. de action.

Summarium in l. j. ff. de pen. leg.

- 1 *Quomodo aliquis constituatur in mora, & an & quando purgari possit.*

Bar.in l. j. de pen. lega.

- 1 **B A R. T.** in d. l. j. latè agit, quomodo aliquis constituatur † in mora, & an & quando mora possit purgari. & quia de hac re ego latè egi, in l. semel mora. ff. sol. matr. ibi uide. & latissime Marcum Antonium in tract. de mora. Sciasque quando per lapsum termini lex facit executionem ipso iure extinguendo ius morosi, uel illud in aliud transferendo, tunc moram purgari non possit. gl. est sing. in c. cupientes. §. quod si per xx. in uerbo spectatur, de elect. in 6. tradit Aret. in consi. 94. col. pen.

Summarium in l. j. ff. de supel. lega.

- 1 *Supellestilem idem esse quod massariitias.*

Bar.in l. j. ff. de supellest. leg.

- 1 **B A R. T.** in d. l. j. ait, secundum communem usum in uulgari, supellestilem idem esse, quod massariitias. De hac re uide Dec. in consi. 92. & Ias. in l. iij. in princip. col. 3. ff. de lega. 1. & omnino Abb. in consi. 88. in 2. uol. ubi tradit quid in eorum legatis contineatur. Item scias appellatione massariitarum non uenire illa, quæ sunt ad certum usum artificij destinata, secundum Alex. in consi. 204. col. 2. in 6. uol. Quid si alicui legantur massariitiz, quæ sunt in domo Romæ, utrum ueniant illæ, quæ solitæ sunt esse in illa domo, quamuis earum aliquæ nunc sint in uilla? vide Alex. in consi. 206. in 7. uol.

Summarium in l. Labeo. ff. de supel. lega.

- 1 *Supellex quid sit.*
2 *Communis usus loquendi an potior sit, quam propria uerborum significatio.*
3 *Communis usu loquendi non statuitur quando exstat statutum quod uerba statutorum intelligantur secundum propriam significationem.*
4 *Quomodo formandus sit articulus ad probandum communem usum loquendi.*

Bar.

Bar.in l.Labeo. ff. de supellect. lega.

- 1** **BART.** in hac. l. Labeo, tradit quid sit supellex. Limita & declara istam. l. ut per Aret. in consi. 2. col. fi. & quid contineatur appellatione supellectilium, vide Alex. in consi. 2. i. 6. in fin. in 7. vol. & ad id quod ait Bar. inspiciendum esse communem usum loquendi, non mentem testatoris, uide glo. in l. semper in stipulationibus. ff. de regul. iur. ubi oppo. de isto tex. & soluit. & dum subiungit Bar. an communis usus loquendi potior sit, quam propria uerborum significatio? vide Bar. in l. non dubium. C. de legi. Feli. latissimè in rubrica decretorum, in 2. col. & seq. & quod non sit potior, uide multa scitu digna apud Barb. in rubrica de fid. instr. in 2. solu. hoc tamen quod communis usus loquendi præualeat propriæ uerborum significationi recipit magnam limitationem, scilicet ut necesse sit probare tempore conditi statuti, huiusmodi consuetudinem extitisse. Alex. in l. v. in princ. col. 2. ff. de uerb. oblig. cuius documentum ut singul. refert Soc. in l. Gallus. §. si eius, in princ. ff. de liber. & posth. Dec. in c. in præsentia, col. 9. in 5. fall. de probat. & de hac materia uide Ias. in rubrica. ff. de oper. nou. nunc. Bart. in l. cum certum. ff. de iun. trit. ole. leg. & quod non stetur t. communi usui loquendi quando extat statutum, quod uerba statutorum intelligantur secundum propriam significationem, uide Ias. in l. ij. in fi. versi. limita tamen. C. de successor. edict. & in d. rubrica de oper. nou. nunc. & omnino circa prædicta omnia uide quæ posui in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. ibi ubi agitur an statuta sint intelligenda secundum communem usum loquendi. & ad id quod subinde hic declarat Bart. quomodo formandus sit articulus ad probandum communem usum loquendi, uide Soci. in consi. 247. col. 4. & seq. Et quomodo testes debeant super hac re testimonium dicere, uide Ias. in l. j. col. 3. versi. ultimo. ff. si cert. pet. & contra ea, quæ hic dicit Bar. de teste interrogato, quomodo scit de isto communi usu, facit aliud Bartoli documentum in d. l. j. col. 3. si cert. pet. de quo ibi Ias. aduertit, in 5. colu. versi. ultimo. Et dum Bar. in uerfi. sed quæro, sentit dicta testium esse ad articulum referenda, uide Dec. in l. ij. col. 2. versi. secunda conclusio, si cert. pet. Aret. in l. serui electione. §. Labeo, col. fi. ff. de leg. 1. & Feli. in c. eum tu, col. 3. versi. secundo, de testi.

Summarium in l. j. ff. de alim. & cib. lega.

- 1** *Heres an debeat soluere gabellam.*

Bar. in l. j. ff. de alim. & cib. leg.

- 1** **BART.** in d. l. j. in fi. quærit, an hæres t. debeat soluere gabellam? vide Soci. in consi. 247. col. 1. & 2. in 1. vol.

Summarium in l. si quis. ff. de alim. & cib. lega.

- 1** *An uerbum deuolui, sit obliquum.*

Bar. in l. si quis, ff. de alim. & cib. leg.

- 1** **BAR.** in d. l. si quis, quærit, an uerbum, t. deuolui, sit obliquum? vide Dec. in c. in præsentia, in principio de probat.

Summarium in l. solent. ff. de alim. & cib. lega.

- 1** *Verba, quando ad inuicem referuntur, eo casu competit officium iudicis, & non actio.*
2 *Si statuto cautum est in causis damnorum datorum sufficere probationem per sacramentum, tunc quicquid illam causam tangit, potest per iuramentum probari.*
3 *Ad probandum causam de nouo superuenisse, non sufficit iuramentum.*

Bar. in l. solent. ff. de alim. & cib. lega.

- 1** **BART.** in d. l. solent, versi. quæro dicitur hic, ait, quando t. uerba ad iudicem referuntur, eo casu competere officium iudicis, & non actionem. Aduerte quia huic conclusioni reluctatur tex. in l. si pascenda, iuncta gl. C. de pact. ubi Ias. soluendo hanc obiectionem limitat. ut ibi per eum in fi. uide eundem in l. unic. col. 3. C. de cond. ex leg. Postea quærit Bar. si hæres sunt diuersi fori quid fieri debeat, ut puta si eorum alter esset clericus. vide circa istam quæst. Ias. in l. imperiū, col. 2. versi. not. ex isto tex. ff. de iurisd. omni. iud. cuius dicta huic documēto deferuiūt.

Bar.

De alimentis & cibarijs legatis.

- 2 Bat. in ead. l. uerfi. ex hoc aduerte, inquit, si statuto t cautum est, in causis damnorum datorū sufficere probationem per sacramentum, tunc quicquid illam causam tangit, posse per iuramentum probari. Hoc documentum sequitur Ias. in l. quoties, col. 1. uerfi. confirmo. C. de iudi. & Hippol. de Matfil. in suo sing. 17. incip. Accessoriū. tamen obstat, quia quamuis causa sit summaria & summarie sit procedendum, nihilominus legitimatio personarum plenè tractatur, gl. in l. ij. C. de edict. diu. Adri. toll. ubi Ias. in 1. colu. Tamen pro Bar. hic est regula, quòd ubi causa principalis est summaria, omnes eius articuli sunt summarij. Bar. in extrauag. ad reprimendum, in uoce, summarie. Item obstat huic decisioni, quia probatio suspicionis de fuga fit per iuramentum, & tamen ad probandum t causam de nouo superuenisse, non sufficit iuramentum, ut colligitur ex trad. per Ias. in st. de acti. in princ. col. 14. & seq. & ad dicta per Bar. hic uide Soc. in conf. 300. col. 4. & in summarijs, compromissum fieri non debere nec in incidenti docuit Paul. de Cast. in conf. 91. col. pe. in 1. vol.

Summarium in l. libertis. ff. de alim. & cib. lega.

- 1 Fundus, si relinquitur pluribus, ut alimenta percipiant, uidetur plena proprietates esse relicta.

Bar. in l. libertis. ff. de alim. & cib. lega.

- 1 BART. in d. l. libertis, inquit, si fundus t relinquitur pluribus ut alimenta percipiant, uideri plenam proprietatem esse relicta. De hac re uide eundem Bar. in l. donationes. §. species extra dotem. ff. de donat. Ana. in conf. 229. in fi. Card. in conf. 91. col. 1. Soc. in conf. 53. col. pen. in 1. vol. ubi citat hoc Bartoli documentum, & illud in d. §. species. Alex. in conf. 173. Vsa facti narratione, col. fi. in 5. vol. ubi ait, si usufructus alicui legatur. ita ut possit illa bona possidere, gaudere, & usufructuare, uideri legatum ei esse etiam proprietatem. & in conf. pen. Visis uerbis, col. fi. in libro primi & secundi vol. & Fulg. in conf. 13. Quid si legatur alicui fundus, & eiusdem fundi ususfructus? ipse eliget an uelit proprietatem uel usumfructum. Matia. Soc. iuni. in conf. 99. versic. 5.

Summarium in l. legatis. ff. de alim. & cib. lega.

- 1 Alimentoꝝ appellatio quid contineatur.

Bar. in l. legatis. ff. de alim. & cib. lega.

- 1 BART. in d. l. legatis, tradit quid contineatur t appellatione alimentorum. De hac re uide Soc. in conf. 161. in fin. 1. vol. Quid si fructus bonoꝝ non sufficiunt ad præstanda alimenta, quæ legata fuerunt, utrum debeant uendi proprietates? uide Paul. de Montepico, in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet. nu. 133. ff. de leg. 2.

Summarium in l. pecuniæ. ff. de alim. & cib. lega.

- 1 Alimenta quæ debentur perpetuò, præstanda sunt singulo anno.

Bar. in l. pecuniæ. ff. de alim. & cib. lega.

- 1 BART. in d. l. pecuniæ, dicit alimenta, t quæ debentur perpetuò, præstanda esse singulo anno: ea uero quæ debentur ad certum tempus, esse præstanda singulo mense; idem ait Bar. in l. fi. ff. de liber. agnosce. Quid si fiat promissio de dando aliquod singulo anno, utrum dari debeat in principio anni, uel in fine? Abb. in c. peruenit, in fi. de arbitr. inquit si facta est promissio annuatim, tunc in princ. anni tenebitur, si uero quolibet anno, & tunc in fi.

Summarium in l. alio hærede. ff. de alim. & cib. lega.

- 1 Per hæc uerba, do tibi liberam potestatem, intelligitur plenum, & liberum arbitrium esse concessum.

- 2 Executor an possit rem uendere habita fide de pretio.

Bar. in l. alio hærede. ff. de alim. & cib. lega.

- 1 BART. in d. l. alio hærede, col. 4. uerfi. item dicit testator, ait, per hæc uerba, do tibi liberam t potestatem, intelligi plenum & liberū arbitrium esse concessum. uide Fel. in c. 1. col. 17. in 8. fall. de const. & quia de hac re alibi in istis lucubrationibus egi, ulterius non progrediar.

- 2 Bar. in ead. l. col. fi. uerfi. quæro utrum, tractat an executor t possit rem uendere habita fide de pretio. De ista quæst. uide latissimè Alex. in l. à diuo Pio. §. sed si emptor, col. 4. uerfi. successiue. ff. de re iudic. ubi Ias. col. 76. uerfi. circa gl. ubi ad concordiam tedigit dicta Bar. quæ uidentur

sibi

sibi inuicem repugnare, & omnino uide Feli. in c. cum olim. j. de offic. deleg. & ad rem faciunt trad. per Bar. & alios in l. ij. §. si. ff. si cert. pet.

Summarium in l. Caio. §. Imperator. ff. de alim. & cib. leg.

1 *Ille qui debet morari cum aliquo, si non potest ex iusta causa, non perdit legatum.*

Bar. in l. Caio. §. Imperator. ff. de alim. & cib. leg.

1 **BART.** in d. l. Caio. §. Imperator, colligit ex tex. eum, qui debet morari cum aliquo, si non potest ex iusta causa, non perdere legatum. vide quæ posui in l. Mæuia, suprâ de annu. lega. Sed quis probare debeat eum ibi commodè morari non posse? vide Ias. in l. diuortio, col. 7. ff. solut. matrim. & de hac re uide plenè apud Paul. de Montepico in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet, nu. 135. ff. de leg. 2. ubi ponit regulam quòd non debeat habere legatum, & eam limitat multipliciter. Quid si uxori relicta sunt alimenta quædâ casu quo non posset, siue nollet habitare cum filiis & hæredibus, qui erant quatuor, utrum si habitaret cum uno, posset ab alijs legatum exigere? dubium facit quoniam indefinita æquipollet uniuersali, vide Rapha. Cuma. elegan. in consi. 38.

Summarium in l. Mela. §. sed si alimenta. ff. de alim. & cib. leg.

1 *Eum posse dici solum esse facere, qui una uice fecit.*

2 *Consuetum dicitur esse illud, quod habuit suus prædecessor.*

Bar. in l. Mela. §. sed si alimenta. ff. de alim. & cib. leg.

1 **BART.** in d. l. Mela. §. sed si alimenta, inquit, eum posse dici solum t esse facere, quod una uice fecit. Tu uerò de significatione huius uocis, solutus, an uerificetur in uno actu, uide latè apud Curtium in tract. de feud. in 2. par. in princ. colu. 40. versic. quartò, ubi ait hoc ex isto tex. non probari, & in materia feudorum procedere non posse. sed hoc dictum Bar. simpliciter sequitur Alex. in consi. 5. Si uera sunt, col. pen. in 5. vol. & Corn. in consi. 28. incip. Longa, in 3. vol. Contrarium tamen uoluit Bal. in litem quia, in 6. quæst. ff. de rer. diuisi. vide Dec. in rubrica de consuet. col. i. uersi. ultimo. & Ias. in l. diem functo. colu. 3. uersi. hinc dubitat. ff. de offic. assess. 2 ubi per istum tex. ait, consuetum t dici esse illud, quod habuit suus prædecessor. & Curt. in prædicto loco tradit, quot actus requirantur, ut dicatur frequens. & frequenter dici esse quòd bis fit. habetur in auth. de defensor. ciuit. in fi. & in c. monasteria, cum ibi not. de uic. & honest. cleric. uide etiam Bar. in l. j. C. quomo. & quand. iud. uers. quierio secundo. & hoc dictum Bartoli hic sequitur etiam Paul. de Cast. in consi. 243. in 2. vol. & Aret. in consi. 7. in 1. col.

Summarium in d. l. Mela. §. quidam. ff. de alim. & cib. leg.

1 *Sus aqua ducenda, an & quando sit seruitus personalis.*

2 *Alienationis appellatione, non continetur obligatio personalis.*

Bar. in d. l. Mela. §. quidam. ff. de alim. & cib. leg.

1 **BART.** in ead. l. §. quidam, tradit de iure aquæ ducendæ t an & quando sit seruitus personalis, & non? uide Cæpoll. in tract. de seruit. urban. prædior. colu. 3. uersic. tertio. Et dum Bar. declarat quæ sit utilitas, si est seruitus, dicas aliam quoque subesse utilitatem, quia si est prohibitus alienare, prohibetur etiam seruitutem constituere. l. si. §. C. de reb. alien. non alien. sed si est obligatio personalis, prohibitus alienare poterit eam constituere, quoniam appellationes alienationis non continentur obligatio personalis. l. j. ubi Bal. C. commun. de lega. l. si. §. filius autem, & ibi expresse Bar. C. de bon. quæ liber. & ita in specie consuluit Alex. in consi. 18. Attentis narratis, col. 1. & 2. in 5. vol. & istas utilitates latius prosequitur Cæpoll. in d. tract. c. 2. col. 3. & 4. & circa prædicta uide omnino Ias. in §. quæ, inst. de action. ubi latissime insistit.

Summarium in l. seruos. ff. de alim. & cib. leg.

1 *Serui licet sint incapaces, tamen sunt capaces alimentorum.*

2 *Fratribus minoribus possunt relinqui alimenta.*

3 *Argumentum à seruis ad fratres minores an ualeat.*

4 *Si fratribus minoribus relicta est fundus, quem habere non possunt tanquam incapaces bonorum immobiliu, utrum possint dictum fundum uendere, ut inde alimenta percipiant.*

Bar.

De alimentis & cibarijs legatis .

Bar.in l. seruos. ff. de alim. & cib. lega.

- 1 **BART.** in d.l. seruos, colligit ex tex. seruos t quàmuis alioqui sint incapaces, esse capaces alimentorum. & quia iste tex. uidetur uelle, eos admitti tantum ex officio iudicis, non autem per actionem, vide l. asin l. si uictum, col. 19. ff. de re iudic. uideturque eis dari actionem per officium iudicis non solum ad consequenda ipsa alimenta, uerum etiam ad iudicium penale, si forte eis alimenta negarentur, ut habetur in d.l. si uictum, per quam ita ampliatur. l. i. ff. de his, quæ pro non scrip. habent. & dum ex hoc infert Bar. ad fratres minores, t ut pari ratione possint eis relinquere alimenta, uide Fel. in c. cum dilecta, de rescri. & lare Maluetium in tract. de oblat. qui posuit est in 1. vol. tract. post illum de præstantia Cardinalium: dicas tamen fratres minores non esse capaces annui redditus, & propterea hæredem posse tuta conscientia retinere legatum annuum eis factum, secundum Anch. in consi. 199. & de hac re uide Dec. in c. in præsentia, de probat. Fulg. in consi. 104. & de capacitate horum fratrum tradit Abb. in consi. 271. in 2. vol. & quia Bar. arguit ad seruis t ad fratres minores, uide Docium in consi. 494. ubi ait, seruum & fratrem minorem æquiparari. Quæro circa prædictam questionem de legato annui redditus, si iste frater minor, cui relictum fuit huiusmodi legatum, efficeretur episcopus uel alio modo capax, utrum possit illud exigere? uide quod in simili casu deciditur an possit eo casu bona patris redimere ab illis, qui ei successerunt. de qua re agit Bar. in tract. minoritarum. in § 1. quæst. Bal. & Imol. in l. ex facto. §. si de uulg. & pupill. Fel. in d. c. in præsentia, de probat. uers. septimo quæro. Quid si istis fratribus t relictus est fundus, quem habere non possunt tanquam incapaces bonorum immobilium per clem. exiui. de uerb. signifi. utrum possint. d. fundum. uendere, ut inde percipiant alimenta ex pretio? Bar. in l. lulianum. §. constat. ff. de leg. 1. tenuit hoc fieri posse: pro cuius opinione facit gl. in c. 1. in uoce, domum, de relig. domi. Tamen Card. contra Barto. in consultiu. in consi. 54. Super facto testamenti. de qua re uide Fel. in d. c. in præsentia. uers. secunda conclusio, & in uers. nono. & eundem Card. in d. clem. exiui. §. proinde

Summarium in l. libertis quos. ff. de alim. & cib. lega.

- 1 *Per clausulam generalem, an & quando recedatur à speciali.*

Bar. in l. libertis quos. ff. de alim. & cib. lega.

- 1 **BART.** in d.l. libertis, tradit, an & quando t per clausulam generalem recedatur à speciali. uide Alex. in consi. 46. uisus, col. 1. in 1. vol.

Summarium in d. l. libertis. §. manumissis ff. de alim. & cib. lega.

- 1 *Alimenta debita non soluta, possunt peti tam præterita, quam futura.*

Bar. in d. l. libertis. §. manumissis. ff. de alim. & cib. lega.

- 1 **BART.** in ead. l. §. manumissis, ait in summa, alimenta debita non soluta posse peti tam præterita quàm futura. sed apponit Bar. de l. Procula. ff. de probat. soluitque ibi tria concurrere ex quibus remissio elicitur. Adde tu hanc opinionem esse communiter approbatam, ut per Iac. in l. quæ dotis, col. 39. ff. sol. matr. ubi lare & alij de remissione egerunt. quæro circa prædicta, quando petuntur alimenta præterita, utrum debeat peti eorum æstimatio, an uero ipsæ res sint petendæ? ut puta frumentum, uinum, & reliqua? uide pulchram distinctionem apud Alex. in consi. 177. col. pe. in 6. vol.

Summarium in l. j. §. cui certum ff. de aur. & argen. lega.

- 1 *Florenorum, & monetarum materia ubi tractatur.*

Bar. in l. j. §. cui certum. ff. de aur. & arg. lega.

- 1 **BART.** in d. l. j. §. cui certum, tangit t materiam florenorum & monetarum, de qua re uidet Albert. Brun. in tract. monetarum, cum quodam consilio collegij Papiensis ibi annexo, ubi plenissimè habetur de hac re, & uide quæ posui in l. j. supra, de contrah. empt.

Summarium in l. qui tibi. ff. de aur. & arg. lega.

- 1 *Si status cautum est, nobilem qui palatium Capitaniei intraret, debere centum soluere, si nobilibus palatium ingrederetur, ubi non est capitaneus, an teneatur.*

Bar.

Bar.in l. qui tibi. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 **BART.** in d. l. qui tibi, in si querit, si statuto t cautum est, nobilem, qui palatium capitanei intrauerit, debere centum solvere: si nobilis palatium ingreditur, ubi non est capitaneus, an teneatur? vide la. in l. pe. in si. ff. si cert. pet.

Summarium in l. si ita est. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 *Verba presentis, uel preteriti temporis, an porrigantur ad futura.*
1 *Si testator legat aliquid potest suum, quod habet in tali uilla, postea emit ibi aliquas possessiones, utrum hac cedant legato.*

Bar. in l. si ita esset. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 **BART.** in d. l. si ita, uerbi. & pro declaranda, tradit an uerba t presentis uel preteriti temporis porrigatur ad futura. vide Mari. Soc. iuni. in consi. 98. nu. 27. vide tu quid etiam dicendum sit de uerbis subiunctiuis uel optatiuis, uel preteriti plusquam perfecti, apud Paul. de Cast. in l. cum stipulamur. ff. de uerb. obligat. Feli. in c. ad hac, de rescrip. & in c. fin. col. pen. & ultima de const. latè & ordinatè Monfer. in repet. Lomnes populi, uerbi. ultima conclusio. ff. de iusti. & iur. & dum Bar. in seq. col. uerbi. pro declaratione, inquit, uerbum, potest, uel possunt. licet sint presentis temporis posse futura comprehendere. vide Soci. in consi. 25. 1. col. antepen. in 1. uolu. 2. Postea Bar. hic in si querit, si testator t legat aliquid potest suum, quod habet in tali uilla, postea emit ibi aliquas possessiones, utrum hac cedant legato, an non? uide Albert. Brun. in tract. de augmento, in 15. conclusione. num. 8. ad rem faciunt trad. per Curtium in consi. 56. Quid si istæ accessiones essent preciosiores quam sit res ipsa, quæ principaliter fuit legata? dicendum uideretur eas non debere legato cedere, per gl. in l. ij. ff. de pecul. lega. tamen contrarium deciditur in uestibus, quibus sunt annexæ gemmæ ipsi uestib. preciosiores. ut docuit Ant. Corset. in tract. de potestate regia, in 4. par. nu. 3. ubi adducit Rom. & alios. qui huius fuisse sententiae.

Summarium in l. Plautius. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 *In grammatica peccari non debet.*

Bar. in l. Plautius. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 **BART.** in d. l. Plautius, colligit ex text. non debere t peccari in grammatica. uide l. filium quem habentem. C. famil. ercisc. quæ non recipit constructionem nisi aliquid subaudiatur. ut ibi per gl. & Bar. Paul. de Cast. & la. ad rem hanc uide Abb. & alios in c. ad audientiam, de rescrip. ubi habetur, Papæ rescriptum uitiari ex falsa latinitate. tamen secus esse in alijs instrumentis notariorum seu testamentis. & rationem differentiae inter istos casus ibi posuit. Abb. & dñs Bar. hic paulo post agit de uoce, muliebria, ad quid referatur, uide Dec. in consi. 92.

Summarium in l. Quintus. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 *Non intelligitur paratum causa uxoris, quod paratum fuit ipsius, & alterius causa.*
1 *Legatum generale an comprehendat bona communia.*

Bar. in l. Quintus. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 **BART.** in d. l. Quintus, ait, non intelligi paratum t causa uxoris, quod paratum fuit ipsius & alterius causa. sed oppo. statim ipse Bar. de iuribus, quibus cautum est eum qui legat seruos suos, censi legasse etiam seruos communes. istam oppositionem faciunt moder. in l. serui electione. §. 1. ff. de leg. 1. & quia huius documenti Bartoli non meminerunt, aliter soluunt, ut ibi per la. qui eos retulit, & ipse ad istas Bartoli solutiones accedit. & ibi etiam dicit quid ex isto 2. tex. Bal. inferat, & an legatum t generale comprehendat bona communia, vide Mar. Soci. iuni. in consi. 98. nu. 29. & nu. 35. Et dum Bar. hic in si dicit, uocem, aut, poni pro, et, & de mum arguit contra, Tu de intellectu huius tex. vide Soci. in l. si is qui. cc. §. utrum. ff. de reb. dub. quid de hac uoce, seu, dic eam stare ampliatiuè. Dec. in l. petens. nu. 2. C. de pact.

Summarium in l. species. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 *Qui legat rem, uidetur legare proprietatem.*

Bar. in l. species. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 **BART.** in d. l. species, sic ait in summa. Qui t legat rem, uidetur legare proprietatem, & adiecto,

De auro & argento legato.

adiecō, ut habeat usumfructum, non facit ut usufructus tantum legatus intelligatur. Attende uerba huius tex. ibi, addito onere fideicommissi, nā dupliciter accipi possunt, scilicet, uel quoddam ideo censetur legata proprietates, qui grauatus fuit restituere, argumento. l. Proculus. ff. de usufr. cum ibi trad. uel & uerius, hic legatam fuisse proprietatem, & postea iniunctum onus fideicommissi, secundum ea quæ habentur in l. Titio. §. fin. ff. de leg. 2. & tunc ratio non erit ipsum grauamen, sed proprietates uerborum. Quid si legatum esset factum his uerbis, lego terras cum usufructu? respondeo, legatam esse proprietatem & dominium. ita Alexand. in consi. 150. in 7. volum.

Summarium in l. qui uxori. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 Si testator relinquit alicui, tanquam debitum, & immet falcidia, ea est deducenda.

Bar. in l. qui uxori. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 BART. in d. l. qui uxori, inquit, si testator relinquit alicui tanquam debitum, & immet falcidia, eam esse deducendam, nisi debitum instrumentis aut testibus probetur, uide Alex. in consi. 45. col. fi. in 1. vol.

Summarium in l. cum aurum. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 Auri appellatio factum continet & infectum; quamuis signatam pecuniam non comprehendat.

- 2 Anulus, quare deferretur in quarto digito.

- 3 Optio locum non habet in rebus æqualibus.

Bar. in l. cum aurum. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 BART. in d. l. cum aurum, ita dicit in summa, Auri appellatio factum continet, & infectum, quamuis signatam pecuniam non comprehendat. & reliqua ut hic per Bar. De materia huius. l. uide Dec. in consi. 381. & Albert. Brun. in tract. monetarum. Et quia Bar. hic subiungit an & quando anulus aureus in hoc legato contineatur, ideo de anulo nonnulla sunt intelligenda, & in primis quis fuerit inuentor anuli: aiuntque fuisse Prometheum, qui fecit anulum, & qui desponsauit uxorem Cubal Caym ferrarius, & dedit filio ut uxorem eo anulo desponsaret, eratque de ferro, & adamantis gemina connexus, ferturque hunc anulum non sine consilio Adæ primi parentis, qui adhuc in humanis agebat, fuisse compositum. & eius anuli significatio erat, ut quemadmodum ferrum tanquam cæteris metallis inimicum ea incidit, & tamen trahitur à magnete siue (ut uulgo dicitur) calamita, tamen ab ea adamas ferrum retrahit, ita sponsa debet esse apud omnes syluestris, exceptis parentibus, à quorum amore debet trahi, sed maritus tanquam adamas eam à parentibus retrahit. hæc habentur apud librum Genesis, in historijs ecclesiasticis, ut refert etiam Alber. in suo dictionario, in uoce Anulus. & ideo deferretur anulus in quarto digito, quia fertur in eo uenam esse quandam, quæ defluit à corde. c. fœminæ 30. q. 5. tradit Io. And. in c. pen. de uit. & honest. cler. & ad rem hanc uide Abb. in c. illud, uerfitem ex hoc, de præsumpt. Et an & quando immisio anuli matrimonium probet, uide apud Abb. in c. fi. de despons. impuber. sic etiam Episcopus deferret anulum in quarto digito ad ostendendum fuisse contractum matrimonium inter ipsum & ecclesiam, & ut sciat se esse obstrictum ecclesiæ corde & animo. d. c. fœminæ, tradit Host. & Io. And. & Abb. in d. c. pen. Similiter quoque inter insignia doctoratus datur anulus, ut signum. quoddam matrimonij contracti inter doctorem & scientiam. clem. 2. cum ibi not. de magistr. An autem in anulo aurum cedat geminæ, an gemma auro? uide glo. & Bar. in l. rerum mixtura. ff. de usucap. & infra ead. l. §. perueniamus.
- 3 Bar. in ead. l. in fi. principij tradit ex mente gl. optionem factam locum non habere in rebus æqualibus. Tu uero aduerte hoc non ita simpliciter uerum esse: nam adhuc maior affectio haberi potest magis ad unam rem quam ad aliam: quia fortè fuit maiorum suorum, & magis ad unum locum quam ad alium fortè ratione confinium, ut habetur in l. si si. ff. de leg. 2. atque ita poterit etiam locum habere optio.

Summarium in l. quamuis. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 Legata uestimentorum, non cedere uestes prohibitæ portari.

Bar.

Bar.in l. quamois. ff. de aur. & arg. lega.

- 1 BART. in d. l. quamois, air, legato uestimentorum t non cedere uestes prohibitas portari.
Adde Soc. in conf. 10. col. 2. in 1. vol.

Summariū in l. cum in testamento. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 Si aduocatus aduocatum heredem instituit, & rogauit eum, ut daret suos libros alicui, hoc intelligitur de libris non ipsius heredis, sed ipsius testatoris.

Bar. in l. cum in testamento. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 BART. in d. l. cum in testamento, air, si aduocatus t aduocatum heredem instituit, & rogauit eum ut daret suos libros alicui: hoc intelligi debere de libris non ipsius heredis, sed testatoris. vide Aret. in l. Gallus. §. & qui si tantum, in 3. notab. ff. de liber. & posth.

Summariū in l. si quis ita. ff. de aur. & arg. lega.

- 1 Distio, seu, fiat ampliatio.

Bar. in l. si quis ita. ff. de aur. & arg. lega.

- 1 BART. in d. l. si quis ita, agit de significatione uocis seu, t & dicit eam stare ampliatiue, vide Alex. in consi. 328. Et themate præmissio, in libro primi & secundi uol. ubi citat hoc Barto li documentum. Dec. in l. petens. nu. 2. C. de pact. & in c. inter cæteras, col. 3. & 4. de rescript. & Soc. subtiliter in l. si is qui. cc. §. utrum. ff. de reb. dub.

Summariū in l. pediculis. §. argento. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 Alternatiua posita inter genus & speciem, an pro coniuncta accipiat.

Bar. in l. pediculis. §. argento. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 BART. in d. l. pediculis. §. argento, tractat utrum alternatiua posita inter genus & speciem pro coniuncta accipiat. Tu in hac re, & cuius naturæ sit alternatiua in legatis, in contractibus, in pœnis, & in quacunque dispositione, uide plenè apud Feli. in c. inter cæteras, de rescript. & ibi Dec. qui tradit etiam nunquid prohibitus aliquid petere, dicatur contrariuenire, si illud alternatiue peteret.

Summariū in l. ornamentorum. ff. de aur. & arg. lega.

- 1 Non est respondendum positioni iuris.

Bar. in l. ornamentorum. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 BART. in d. l. ornamentorum, colligit ex tex. non esse t respondendum positioni iuris, ut si ita fieret positio, quod nullus potuit alienare. Limita hoc ut per Bar. in l. j. col. 3. ff. si cert. pet. Et positionum materiam uide larè & recto ordine traditam per Specul. in tit. de position. illud autem quod hic de positione eorum, quæ sunt iuris, prædictum est, locum habet etiam in confitente ea quæ sunt iuris; quia talis confessio nihil operatur: nam hæc sunt immutabilia, & propterea necesse est confiteri factum, ex quo ius oriatur; ut puta confiretur aliquis se esse famulum latronem, ista confessio nihil operatur, cum hoc sit iuris, sed confitendum est factum, ex quo hoc eliciatur. ita Ang. in consi. 48. Quid uero ad legatum ornamentorum, quid in eo contineatur, uide Soc. in conf. 10. in 1. vol. ubi ait huiusmodi legatum comprehendere etiam collanam, (ut uerbis eius utar) ex perlis seu margaritis confectam.

Summariū in l. Titia. §. Scia. ff. de aur. & arg. lega.

- 1 In fauorem religionis in dubio intelligitur legatum esse id quod est maius.

Bar. in l. Titia. §. Scia. ff. de aur. & arg. leg.

- 1 BART. in d. l. Titia. §. Scia, ita inquit in summa. In fauorem t religionis in dubio intelligitur legatum esse id, quod est maius. Attende quoniam ut quandoque etiam in præcedentibus lucubrationibus dixi, non solum hoc ex isto tex. non colligitur, sed in eo contrarium probatur: dicitur enim in tex. si testator præcipit, signum centum librarum fieri debere in ecclesia, in qua non nisi aurea & argentea ponebantur: legatum hoc de argenteis, & non de aureis esse intelligendum, atque ita de eo, quod minus est, alioqui de aureis intelligeretur. de æneis uero ullo pacto non est capienda interpretatio; quia ibi non nisi aurea & argentea poni consueuerunt, ut non sine ministerio memorat tex. ibi, cum in eo templo non nisi aut aurea aut argentea ran-

tum sint dona. & ideo respectu eius metalli, de quo legatū intelligi poterat, restringitur ad id, quod minus est, alioqui secundum opinionem Bar. & aliorum hoc legatum fauore religionis de aureo esset omnino interpretandum: id quod est contra tex. & ita declarat etiam Dec. in l. semper in obscuris. ff. de reguliur. tamen hoc idem quod ait Bar. hic sequitur Roma. in singul. § 1. 5. & Soc. in consi. 247. col. 6. in 1. vol.

Summarium in l. non solum. §. si liberationes. ff. de liber. lega.

- 1 *Liberatio facta absente parte an valeat.*
- 2 *Ille qui renunciat iuri reali censetur habere illud pro derelicto.*
- 3 *Dictum doctoris intelligendum est, secundum legem quam allegat.*

Bar. in l. non solum. §. si liberationis. ff. de liberat. lega.

- 1 **B**ART. in d. l. non solum. §. si liberationis, refert gl. opinionē, quæ est, ut liberatio facta absente parte valeat. hanc opin. gl. sequitur Bald. dicens eam esse communem in l. generaliter, in fi. C. de non numer. pecun. & Dec. in l. postquam liti. C. de pact. ubi etiam aliquid ponitur in gl. in uoce, uel absente aduersario, & magis communem esse testentur Alex. & moder. hic, vide Fel. in c. si cautio, col. 9. fallen. 7. de fid. instr. & in c. olim, de rescript. & ad rem faciunt quæ tradit Aret. in consi. 60. & Soc. in consi. 20. col. pen. in 1. vol. & per Alex. in consi. 115. col. 2. in 7. volu. quem uide omnino quia loquitur in materia huius. §. Quæ autem sit exceptio quod competat exceptio doli uel pacti, uide las. in l. naturaliter. §. nihil comune, colu. 16. vers. sex innouantur. ff. de acq. poss. & dum Bar. hic subiungit eum, qui renunciat iuri reali, censi habere illud pro derelicto, sicut etiam renuncians liti, dicas ut per Aret. in d. §. nihil comune, col. 5. ubi reprobatur Bar. hic quamuis ad hoc Bartoli documentum accedat Alex. in d. l. postquam liti, col. 3. licet in col. sequenti sentire uideatur, vide Atet. in consi. 36.
- 2 Bar. in eod. §. col. 2. in principio inquit, & ad hoc semper citari solet, dictum doctoris intelligendum esse secundum legem, quam adducit. Adde eundem Bar. in l. cum quidam. ff. de his quib. ut indign. Salic. in l. si ex cautione. C. de non numer. pecun. lo. And. in c. cum nuncius, de testi. Hoc tamen limita procedere tantum in dubio, alioqui uero in casu claro, ut per Barto. in consi. 51. col. 4. in 1. vol. & pro prædicto Bartoli documento est gl. in c. Daibertum. 1. q. 7. vide las. in l. j. col. 1. 2. vers. solum modo. ff. de leg. 1. & Curt. in consi. 65. in 3. vol. Et dum Bar. arguit, doli exceptionem non competere, hanc opinionem sequuntur alij in l. idem si. ff. de pact. & in l. Pomponius. ff. de neg. oc. gest. & Barto. in l. certum. §. si quis absente. ff. de confes. ubi dicit nunquam partis præsentiam exigi in ijs, quæ pendent à uoluntate unius. & las. in d. l. idem si, latissime hunc articulum uentilauit, dicitque illas glossas, quas Barto. putat esse contrarias, loqui in diuersis terminis.

Summarium in l. Aurelio. §. Caius. ff. de liber. lega.

- 1 *Legata liberatione & remissione, an censetur remissus dolus.*
- 2 *Dolus futurus uel præteritus quomodo possit remitti.*
- 3 *In generali remissione, an censetur remisse usura que erant restituende.*

Bar. in l. Aurelio. §. Caius. ff. de liber. lega.

- 1 **B**ART. in d. l. Aurelio. §. Caius, tradit, utrum legata liberatione, & remissione, censetur remissus dolus, & ea quæ dolo retinentur? vide Angel. in consi. 185. & omnino in consi. 313. Alex. in consi. 164. Præsuppono, in 5. vol. & Francisc. Cremen. in consi. 59. Sereniss. inter consilia Alexandri in 4. vol. Barb. in consi. 66. incip. Sapient. scripsit. col. 8. in 2. dub. inter consilia Cur. tij. Soc. in consi. 74. in 1. vol. quomodo autem i dolus futurus uel præteritus remitti possit, vide glo. Bar. & las. in l. actione. C. de transact. Fulg. in consi. 103. & omnino Soc. in consi. 73. in 3. vol. Et an dari possit cautela ut liberatio etiam à dolosa administratione ualeat? vide las. in d. l. actione, & Thom. Ferrat. in cautel. § 1. An autem in generali i remissione censentur remissæ usuræ, quæ erant restituende? vide Abb. in consi. 114. in 2. volu. & ad prædicta uide Socin. in consi.

conf. 159. & in conf. 190. in 1. uol. & in conf. 201. eod. uolu. & omnino Dec. in conf. 178. ubi declarat liberationem ualere à dolo præsumpto. & dolum futurum remitti non posse, tradit etiam Feli. in c. si diligenti, de for. compet.

Summarium in l. Aurelius. §. Titius. ff. de lib. lega.

1 *Legatum ratione affectionis, est latius interpretandum.*

Bar. in l. Aurelius. §. Titius. ff. de liber. leg.

1 *Ex tex. & Bart. in l. Aurelius. §. Titius testamento, colligitur, legatum t. ratione affectionis esse latius interpretandum. vide Dec. in conf. 280. & omnino ad materiam huius. §. vide Angel. in conf. 185.*

Summarium in d. l. Aurelius. §. Mania. ff. de lib. lega.

1 *In generali liberatione, ea non continentur, quæ possunt uendicari.*

Bar. in d. l. Aurelius. §. Mania. ff. de lib. lega.

1 *BART. in d. l. Aurelius. §. Mania, inquit, in generali t. liberatione ea non cōtineri, quæ possunt uendicari. An hoc habeat locum in contractu uide Soc. in conf. 190. Item quæro an liberatio facta alicui de omnibus debitis, quæ habet cum eo usq; in diem præsentem ea cōplectantur, quæ debentur sub conditione, quorum dies adhuc non cesserat? uide Angel. in conf. 89.*

Summarium in d. l. Aurelius. §. Stichus. ff. de lib. lega.

1 *Ex conclusione libelli constat quomodo præcedentia intelligantur.*

Bar. in d. l. Aurelius. §. Stichus. ff. de lib. lega.

1 *BART. in ead. l. §. Stichus, ait, ex conclusione t. libelli constare quomodo præcedentia intelligantur. uide Ias. in l. si prius, col. 10. ff. de oper. nou. nunci. & Alex. in l. cum quid, col. 4. uersic. circa glo. ff. si cert. pet. & ibi Dec. col. 8. uersu. non omitto. ubi defendit Bar. à quadam contrarietate. & Soc. in conf. 262. col. 1. in 1. uol. sic etiam conclusio in rescripti interpretatione attenditur. Feli. in c. causam quæ, col. 7. de rescrip. & Dec. in conf. 62. Et dum hic in apostill. traditur, libelli uerba esse improprie accipienda, ut libellus sustineatur, uide not. tex. in l. si. C. de his qui ex pub. lib. 20. ubi tex. disponens de commodato, exponitur pro mutuo, quàmuis hæc inter se multum differant, & latè de hac re tradit Ias. in l. si tibi pecuniam. ff. si cert. pet.*

Summarium in d. l. Aurelius. §. idem quæsiuit. ff. de lib. lega.

1 *Potest quis uniuscriptura stare pro parte, & pro parte non.*

2 *Producto uno instrumento utrum ei pro parte stari possit, & pro parte non.*

3 *Ad probandam defensionem facilius admittuntur probationes quæ alioqui non admitterentur.*

4 *Qui dixit se promississe mulieri per uerba de futuro eam accipere in uxorem, atque ita cum illa rem habuisse, non tamen animo eam accipiendi in uxorem, sciendi non posse hanc confessionem.*

5 *Confessio inquisiti pro aliquo delicto, debet quantum fieri potest ad ipsius fauorem interpretari.*

Bar. in d. l. Aurelius. §. idem quæsiuit. ff. de lib. lega.

1 *BART. in ead. l. §. Idem quæsiuit, sic ait in summa, potest t. quis uniuscripturæ stare pro parte, & pro parte non. De hac re tradit Alex. in conf. 30. & in conf. 39. in 7. uol. ubi testatur opinio*

* *nem hanc esse * communiter approbatam, uide pulchras quæstiones Rom. quas retulit Ias. in rep. La demonendi, col. 2. ff. de iure iur. & circa distinctionem Bar. hic uide Ias. in §. Item si quis postulante, in 4. & 5. col. inst. de action. ubi multa scitu digna memorauit. Et dum Bart. quærit,*

2 *producto uno instrumento, t. utrum ei pro parte stari possit, & pro parte non? uide Dec. in c. cum uenerabilis, col. 13. uersu. secundò, de rescrip. ubi tradit etiam de illa cautela producentis in partibus pro se facientibus tantum. Et in proposita re uide Alex. in conf. 87. in 1. uolu. & in conf. 133. Discussis, eod. uol. col. 6. Postea Bar. agit de consistente se occidisse hominem ad sui necessariam defensionem. Dicas in hac re huiusmodi consistentem torqueri non posse, & hæc est una cautela euadendi hominem à morte secundum Thomam Ferrat. in cautel. 5. Et ad pro*

3 *bandam t. defensionem facilius admittuntur probationes, quæ alioqui nullo pacto admitterentur. Ias. in l. ut uim, col. 1. ff. de iust. & iur. Alex. in conf. 119. in 7. uolu. & Dec. in conf. 459. Et circa hoc de consistente uide Alex. in l. 1. §. si quis simpliciter, col. 2. uersu. ex prædictis, ff. de uerb.*

X oblig.

De liberatione legata.

oblig. Ias. in l. Julianus uerum debitorem, col. 7. ff. de cond. indeb. & Soc. in l. non utique, col. 1. ff. de except. ubi limitat ex huiusmodi confessione penam mortis non debere imponi, sed mitiorem. de qua re plene agit Dec. in c. cum venerabilis. col. 10. vers. et retenta, de except. ad rem faciunt 1 rad. per Ange. de maleficijs, super uoce, hoc anno presentis, col. 2. vers. tu in hac re uide Alex. in consi. 87. in primo uol. ubi dicit, Bartolum hic à multis reprobari. & in hac materia uide Ias. in d. l. ut uim, ubi addit pulchras quaestiones, & Felin. in c. significasti. 2. col. 5. de homic. tamen ex coniecturis & praesumptionibus probatur, fuerit ne ad defensionem perpetratum homicidium an non: ut latissime docuit Capol. in consi. 28. & seq. ubi etiam multas posuit coniecturas. & ad dicta per Bar. hic, uide Soci. in d. l. non utique. & in hac re praecise uide Bar. qui allegari non solet, in consi. 228. incip. Catherina. Alex. in d. consi. 30. in 7. volu. & Dec. in consi. 459. & ad rem hanc uide omnino Alex. in consi. 80. in 7. volu. ubi decidit confessionem eius, qui dixit, se promississe t. mulieri per uerba de futuro eam accipere in uxorem, atque ita cum illa rem habuisse, non tamen animo eam accipiendi in uxorem, scindi non posse, sed confessione debere uel in rotum rejici, uel in totum admitti. Er de matrimonio contracto sine animo contrahendi, uide Soci. in consi. 28. in primo uol. & in consi. 118. in 3. uol. Et an confessio qualificata sine illa qualitate acceptari possit? docuit Alex. in d. consi. 87. in primo vol. Item scias confessionem t. inquisiti pro aliquo delicto debere quantum fieri potest, ad ipsius fauorem interpretari. Dec. in consi. 428. Et dum Bar. hic. in fi. subiungit ad declarationem suae distinctionis, quomodo intelligatur capirulum esse unum, uel diuersa, uide remissius Ias. in d. l. admonendi, col. 56. & Sign. Hom. in consi. pen. posiro post Angel. de maleficijs.

Bar. in l. creditor. ff. de liber. lega.

Dicta Bartoli in l. creditor, in principio praetermittens, uide A ret. in consi. 46. ubi not. loquitur circa hunc tex.

Summarium in l. creditor. §. inter. ff. de liber. lega.

Legatum liberationis non operatur, quin aliquis ad reddendos libros rationum teneatur.

Bar. in d. l. creditor. §. inter. ff. de liber. lega.

BART. in d. l. creditor. §. inter, inquit, legatum t. liberationis non operari, quin aliquis ad reddendos libros rationum teneatur. uide Soc. in consi. 190. col. 4. vers. sed praemissis, & col. pen. in 1. vol. immo liberatio quantumque generalis facta alicui vigore alicuius calculi, non impedit quin denuo calculus fieri debeat, nisi constet re uera calculum factum fuisse; nam aliud est esse factum, aliud est id confiteri. Soc. in consi. 159. col. 3. in 1. vol. & in consi. 92. in 4. volu. Dico amplius si testator liberat tutorem ab administratione, ita ut ab eo ratio administrationis exigi non possit, huiusmodi liberationem inualidam esse, ut docuit Feli. in c. si diligenti. nu. 34. de for. compet. uide Barb. in consi. 66. nu. 8. inter consilia Curtij.

Summarium in d. l. creditor. §. Titia. ff. de liber. lega.

Clausula referri non debet ad id quod positum est causa demonstrationis, & accessorie.

Bar. in d. l. creditor. §. Titia. ff. de liber. lega.

BART. in ead. l. §. Titia, ait, clausulam referri non debere ad id, quod positum est causa demonstrationis, & accessorie. Idem tradit Ias. in l. j. col. C. de liber. prater. & in l. talis scriptura, §. si. ff. de lega. 1. & quomodo cognoscatur, clausulam fuisse positam causa demonstrationis, uide apud Feli. in c. super literis, col. 2. vers. nota. de rescrip.

Summarium in l. si quis. §. cum Titio. ff. de adim. lega.

Diffinitio taxatiua in residuo ademptionem inducit.

Bar. in l. si quis. §. cum Titio. ff. de adim. lega.

BART. in d. l. si quis. §. cum Titio. sic ait in summa. Diffinitio taxatiua t. in residuo ademptionem inducit. Atter, de quoniam Bar. hic uidetur defectiuus: nam si à statuto poena mille imponetur, & in alio. cc. tantum, ista uox taxatiua nō staret exclusiue, quia induceretur

induceretur correctio legum & statutorum, id quod taxatiua facere non potest, ut hic sentit Bar. & ita cum intelligit & sequitur Ias. in l. j. col. 2. vers. limita. ff. si quis iudicem. non obtemp. & in l. si constante, col. 1. in 5. & ultima quæst. glo. vers. vltimò in quantum. ff. sol. matr. quauis multa in contrarium adducatur: uide eundem in l. j. col. 3. in 3. notab. C. de bonor. possess. contratab. post Alex. ibi. & Aret. in consi. 27. col. fi. Item dictio taxatiua non tollit similem interpretationem ex alio statuto. Mari. Soc. iuni. in consi. 137. neque excludit casum habentem similem rationem, ut per eundem in consi. 138. de qua re uide Alex. in consi. 128. col. 3. in 4. uol. citat glo. singu. in l. j. C. de cond. indeb.

Summarium in d. l. si quis. §. non solum. ff. de adim. lega.

1 *Legata & fideicommissa reuocantur nuda uoluntate uel tacita, & grauissimis inimicijs.*

2 *An per confessionem peccatorum, censetur odium remissum.*

Bar. in d. l. si quis. §. non solum. ff. de adim. leg.

1 **BART.** in ead. l. §. non solum, ait, legata & fideicommissa reuocari nuda uoluntate, uel tacita, & grauissimis inimicijs. vide Soc. in consi. 163. col. 5. Declara tamen hoc, quod dicitur de inimicitia superueniente, procedere quando talis inimicitia culpa & defectu ipsius legatarij contigisset, alioqui non. tex. est sing. in l. cum tabulis. §. 1. ff. de his, quib. ut indign. Rom. in sing. 196. incip. Tu habes. vide Bar. in l. à filio. §. Seio. infra eod. tit. Aret. in consi. 92. col. 4. & in consi. ultimo. col. pen. Et dum Bar. hic in fi. ait, si filius fuit à patre ex iusta causa exheredatus, & postea se cum illo recòciliauit, illam exheredationem uideri ademptam. istam decisionem sequitur Ias. in auth. non licet. C. de liber. præter. & in l. fratri, col. 4. in fi. C. de pact. de cuius documenta ueritate uide ompino eundem Ias. in l. filio quem pater, col. 1. uers. confirmatur, & uersific. ad aliud. ff. de liber. & posthu. faciunt in simili casu trad. per Abb. in c. plerunque, de donat. inter uir. & uxor. Nunquid autem per confessionem & peccatorum censetur odium esse remissum? uide Alex. in consi. 91. in 7. uolu. & iniuriam denferi esse remissam quando iniuriam passus moriens nihil dixit, trad. Dec. in consi. 206. Et ad materiam huius. §. scilicet an & quando inimicitia superueniens reuocationem operetur, uide tex. in l. pater, §. cum à patre. ff. de testa. tut. & in l. iia confirmando, cum legib. sequen. ff. de confir. tutor.

Summarium in l. legata inutiliter. ff. de adim. lega.

1 *Ad diminutionem quæ inducuntur, non operatur augmentum.*

2 *Exceptionem, qui opponit contra aduersarium, dicitur prorogasse iurisdictionem iudicis.*

Bar. in l. legata inutiliter. ff. de adim. leg.

1 **BAR.** in d. l. legata inutiliter, ait, ea, quæ inducuntur t ad diminutionem, non operari augmentum. Limita istam. l. procedere, quando nulla præcedit dispositio alicui rei concessiua, secus uerò si præcedit, quoniam inducta ad diminutionem operantur augmentum, ut est text. in l. Proculus. ff. de usufruc. iung. is ljs, quæ ibi posui. Limita etiam non procedere, quando alioqui dispositio nihil operari posset, & inanis ac superflua redderetur: nam tunc operantur augmentum. tex. est not. ubi hoc tradunt doct. in l. denique. §. interdum. ff. de pecul. lega. facit ad rem. d. l. Proculus, & trad. per Ias. in l. Centurio. nu. 57. uers. tertio, quod testator. ff. de uulga. & pupill. & ad hæc uide Bar. in l. posthumus. C. de bonor. poss. contratabu. & ibi Ias. col. 12. uide tamen eundem Ias. in hac re in l. naturaliter. §. nihil commune, col. 4. in 4. notab. ff. de acquiren. posses. item qui opponit exceptionem contra aduersarium, dicitur prorogasse iurisdictionem iudicis, quamuis exceptio opposita ad alium finem dirigatur. Dec. in cap. 1. col. 21. de iudic. uide Bar. in l. si is qui pro emptore, col. 19. uers. sed contra. ff. de usucap. dum limitat istam l. per d. l. Proculus, & ibi Ange. per tex. in l. h. ff. de usufruc. rer. quæ usu consumi. Et dum Bar. subiungit, an ex instrumento emphyteotic probetur dominium, uide Soci. in consi. 206. col. 3. uers. circa tertium, in primo uol.

Summarium in l. rem legatam. ff. de adim. lega.

1 *Nemo in necessitatibus liberalis existit.*

De adimendis legatis.

1 *Donatio inuálida an extinguat legatum.*

3 *Donatio facta uxori propter pignus non reuocatur.*

Bar. in l. rem legatam. ff. de adim. lega.

1 **BART.** in d. l. rem legatam, colligit ex tex. illam regulam, neminem tñ in necessitatibus libe-
ralem existeret. Tamen aduerte, quoniam aliquis faciendo id, ad quod tenebatur, lucrum con-
sequitur; nam qui manumittit ex necessitate fideicommissi, si prateratur à liberto, ita habet
contratib. sicut si eum sponte manumisisset. l. si plus. ff. de fideicommiss. libert. l. cum ex causa.
C. de boni. l. bert. l. j. C. contratib. liber. & materiam huius l. bene tractat Bal. in l. iij. C. de lega.
ubi multas quæstiones in hac re proponit. Et dum hic fit mentio de alienatione necessaria, in-
telligitur de necessaria factio hominis propter res familiares, alloqui uerò si factio legis, vt do-
tando filias: ita. l. as. in l. si filia. col. 1. C. de lega. Quid in donatione tñ inuálida, an extinguat lega-
tum? vide l. legatum. §. 1. ff. de administra. lega. vbi Bar. & Bar. in l. quæsitum. §. penul. in fi. ff. de
fund. instr. & Cui autem incumbat onus probandi an ex necessitate, an ex uoluntate? vide
Alex. in cons. 3. t. in fi. in 3. uol. & Angel. in §. si rem. inst. de lega. Et ad ea quæ hic tradit Bar. ui-
de Bald. & Raph. Cum. in l. fideicommissa. §. si rem. ff. de leg. 3. vbi dicunt necessitatem debe-
re esse rei familiaris, & non aliam. sed si testator haberet alia bona, & tamen uendit rem lega-
tam pro soluendo ære alieno, illa res dici non potest alienata propter necessitatem, cum alias
alienare potuisset. cogita. Et dum Bar. subiungit de specie legata quæ alienatur, vide omnino
3 Dec. in c. quoniam abbas, col. 3. de offic. deleg. Postea Bar. agit de donatione tñ facta uxori, quæ
propter pignus nõ reuocatur. & nunquid hoc locum habeat in obligatione generali, si aliquis
donat aliquid uxori & postea obligat omnia bona sua? vide l. as. in l. j. col. 3. C. de lega. & ad ea
quæ hic in fi. tradit Bar. uide doct. in l. si rem. inst. de lega. & l. as. in d. l. j. col. 3. C. de lega.

Summarium in l. c. si non transferam. ff. de adim. lega.

1 *Inutilis translatio perimit legatum.*

Bar. in l. et si non transferam. ff. de adim. lega.

1 **BAR.** in l. c. si non transferam, ita inquit in summa. Inutilis tñ translatio perimit legatum.
vide Soci. in cons. 172. col. pen. vbi tradit quid in actu inter uiuos, aitque istam l. extendi etiam
ad mandatum. & in cons. 112. in primo uol. col. pen.

Summarium in l. legatum. ff. de adim. lega.

1 *Legatum uidetur transferri cum conditionibus suis, nisi conditio persona cohereat.*

Bar. in l. legatum. ff. de adim. lega.

1 **BAR.** in l. legatum, sic ait in summa. Legatum tñ uidetur transferri cum conditionibus suis,
nisi conditio personæ cohereat. Limita ut per Soc. in cons. 236. col. 1. in 1. uol.

Summarium in d. l. legatum. §. pater. ff. de adim. lega.

1 *Per donationem inutilem inducitur ademptio legati.*

Bar. in d. l. legatum. §. pater. ff. de adim. lega.

1 **BAR.** in ead. l. §. pater, ait per donationem inutilem induci ademptionem legati. vide Soc.
in cons. 172. col. pen. vers. secundò, in primo uol. vbi ponit de actu inter uiuos.

Summarium in l. filia. §. matri. ff. de adim. lega.

1 *Fideicommissum, si est ademptum ex dispositione testatoris ex i. r. ff. legatum non remanet penes grauatum.*

Bar. in l. filio. §. matri. ff. de adim. lega.

1 **BAR.** in d. l. filio. §. matri, ait, si fideicommissum tñ est ademptum ex dispositione testatoris
expressè, legatum non remanere penes grauatum, sed uideri ademptum. Huic collectioni re-
lucatur tex. in l. si ita scriptum. §. regula. ff. de liber. & posth. iunctis ibi tradit. per l. as. col. fi.

Summarium in l. j. ff. de rebus dub.

1 *Si in aliqua parte alternatiue est aliqua res dubia, declaratur addito respectu ad aliam partem
alternatiue.*

2 *Verbum alienare quando est iunctum cum uerbo uendere, refertur ad solam alienationem inter uiuos.*

Bar.

Bart.in l.j. ff. de reb. dub.

- 1 **ART.** in d.l.j. ita inquit in summa. Si in aliqua parte t̄ alternatiuæ est aliqua res dubia, declaratur habito respectu ad aliam partem alternatiuæ. vide Soci. in conf. 47. colu. 2. vers. præterea cum in expressione, in primo uol. ubi ex hoc Bart. documento decidit, si in expressione rerum uenditarum dicitur de rebus, quæ possidentur pro diuiso, quæuis in expressione pertinentiarum hoc non delectetur, tamē id recipere declarationem ab alia parte, ut similiter pro indiuiso intelligantur: ita quoque per hanc l. idem. Soci. in conf. 13. col. fi. m. 3. uol. decidit, uerbum alienare t̄ quando est iunctum cum uerbo, uendere, referendum esse ad solam alienationem inter uiuos ratione illius uerbi, uendere. idem ait Soci. hic. & Roma. in conf. 23. 1. Præmissorum doctorum. quem in terminis refert & sequitur Mari. Soc. iuni. in conf. 112. nu. 14. quamuis nullam faciat mentionem Soc. in d. conf. 13. & dum Bar. hic in fin. infert ad quæstionem de qua egit in l. si ita. ff. de aur. & arg. lega. vide quæ ibi posui in lucubrat. meis.

Summarium in l. in ambiguo. ff. de reb. dub.

- 1 *Lex habens uarios intellectus, non debet allegari.*

Bar. in l. in ambiguo. ff. de reb. dub.

- 1 **BAR.** in d.l. in ambiguo, colligit ex te xt. legem t̄ habentem uarios intellectus non debere allegari. ad hoc benefacit, nam etiam sententia quamuis contra legem prolata sit nullius roboris & momenti. l. i. C. quan. prouoc. non est neces. tamen secus est quando illa lex uarios intellectus pateretur. l. cum prolatis. ff. de re iud. & ibi Alex. & Iaf.

Summarium in l. quidam. ff. de reb. dub.

- 1 *Incertitudo, quæ uenit declaranda, an & quando ueniet legatum.*

Bar. in l. quidam. ff. de reb. dub.

- 1 **BAR.** in d.l. quidam, in princip. tradit an & quando t̄ incertitudo, quæ uenit declaranda ueniet legatum? vide Bar. in l. illa institutio, in fi. ff. de hæredi. institu. & Paul. de Castr. in l. utrum. §. cum quidam, infra eodem titu. Et dum subiungit Bar. in col. seq. quid de executoribus ultimarum uoluntatum uerum incertitudo ueniet? vide Abb. & Dec. in c. ad hæc, de rescrip. & ad prædicta Ant. de Butr. in c. ex parte, de cens. Angel. in §. incertis, inst. de lega. & quæ posui in l. duo sunt Titij. ff. de testa. tutel.

Summarium in d.l. quidam. §. si tibi, & posthumus. ff. de reb. dub.

- 1 *Posthumus alienus institui non potest.*

Bar. in d.l. quidam. §. si tibi & posthumus. ff. de reb. dub.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. si tibi & posthumus, opponendo ait, dicendum uideri posthumum t̄ alienum institui non posse. soluitq; illud esse secundum legem antiquam. vide l. Titius. §. Lucius. ff. de liber. & posthu. Et dum Bar. iterum opponit dicens, omnes posthumos debere admitti ad unam portionem, quia sunt uocati nomine collectiuo, soluitq; illud procedere in iam natis, hoc uero quod hic dicitur procedere in nascituris; quia nō est uerisimile fuisse cogitatum a testatore ut tot posthumi nascerentur. Istam solutionem * communiter sequuntur doct. ut retulit Iaf. in l. fi. col. 3. ver. secundò. C. de probat. uerū tamen cogita quid si testator dixisset, instituo posthumos & Titium, ita quod, ex hoc numero plurali præsumatur eum de pluribus cogitasse: quid eo casu dicendum sit? Potest etiam alia solutio afferri, & dici, uocem hanc, posthumi, non esse collectivam, sed particularem. de qua re uide Iaf. in l. si pater, col. 2. vers. secundò. ff. de uulg. & pupil.

Summarium in l. qui duos. ff. de reb. dub.

- 1 *Hæres minoris an possit restitui aduersus non aditam hereditatem.*

- 2 *Hæreditas, an & quando transmittatur maxime infantis, & quæ requirantur ut transferatur.*

- 3 *Sicut aliquis potest tacite repudiare patiendo lapi tempus, ita potest expresse repudiare.*

Bar. in l. qui duos. ff. de reb. dub.

- 1 **BART.** in d.l. qui duos, col. 2. tradit, an hæres t̄ minoris possit restitui aduersus non aditam hereditatem? vide Iaf. in l. si infanti, in fi. C. de iur. deliber. & latè Socin. in conf. 15. per totum.

& in conf. 207. col. 3. & sequ. uerf. quindò, in primo uolitem dum Bart. hic in uerf. Tamen pro declaratione, sentit, si delata est hæreditas ignotari, qui transmittere non potest, eius hæredi concedendum esse bñficiũ restitutionis in integrum. de qua re dubitat Ias. in l. cum antiquo ribus, col. 2. uerf. secundò. C. de iur. delib. Et an & quando hæreditas t transmittatur maximè infans, & quæ requirantur ut transmittatur? uide Raph. Cum. in consil. 110. & Fulg. in cõf. 64. & in hac re nolo prætermittere, quòd si hæreditas esset delata ignorant, quamuis post 30. annos peti non possit, tamen cautelam esse ut elapso dicto tempore petat bonorum possessionem. C. pol. in cautel. 168.

3 Bar. in ead. l. in princ. col. fi. sic colligit argumentum. Sicut t aliquis potest tacite repudiare pa tiendo labi tempus, ita potest expressè repudiare. Attende quoniam ista consequentia est falsa, ut docuit Ias. in l. j. col. 2. uerf. nota. C. qui admit. & ibi Dec. nu. 5. multos casus enumerat, in quibus tacitum potentius operatur quàm expressum, & omnino uide Ias. in l. si constante. nu. 9. cum seq. ff. sol. matr. ubi hoc idem confirmat. & de hac re, ut is qui permittit labi tempus, censetur tacite renunciare, est gl. nor. in l. si ego, ff. de negoc. gest. vbi uide omnino Bal. & quid ex hoc inferat Soc. in conf. 63. col. 3. in 1. uol. & in conf. 161 in 4. uol.

Bar. in l. si is qui ducenta. §. utrum. ff. de reb. dub.

Bar. in d. l. si is qui ducenta. §. utrum, colu. 2. in 50. opposagit de solutione. l. Quintus. ff. de aur. & arg. lega. uide Ias. in l. in prouinciali, §. 1. col. 2. uerf. secundò. ff. de oper. nou. nunci. & dñ subiungit oppositionem, l. si quis ita. ff. de aur. & argen. lega. ad rem facit, l. si ita, & ibi Bar. ff. de iniust. rup. testa. postea in colu. pen. agit de duabus orationibus, quæ copulantur respectiue, & de his quæ copulantur per se principaliter, uide Fel. in c. 2. de rescrip.

Summarium in l. si quis. ff. de reb. dub.

1 Correu potest testimonium dicere pro correo, & fideiusor pro fideiusore.

Bar. in l. si quis. ff. de reb. dub.

1 Bar. in d. l. si quis, ait, cotreum t posse testimonium dicere pro correo, & fideiusorem pro fideiusore; quia principaliter in causa sua testimonium non dicunt. De hac re uide Ias. in l. si quis ne causam, col. 2. uerf. non d. ff. si cert. pet. & de multis similibus uide Fel. in c. in literis, de testi. vbi tradit an familiaris possit esse testis pro domino? cliens pro eo, qui cum protegit? frater pro fratre? uxor pro marito? compater pro compatre? subditus pro domino? & contra. multa quæ alia his similia memorauit, ut ibi uidere est.

Summarium in l. quædam. ff. de reb. dub.

1 Super re quæ non est, fingi non potest.

Bar. in l. quædam. ff. de reb. dub.

1 Bar. in d. l. quædam, inquit, super re, t quæ non est, fingi non posse. uide Ias. in l. si is qui pro emptore, col. 43. uerf. secundò. ff. de usucap. & omnino Soc. in consil. 117. col. pe. in 3. uol.

Summarium in l. si cognatis. ff. de reb. dub.

1 Qui legat cognatis, uidetur legare his qui sunt cognati tempore testamenti.

2 Legatum factum familie uel cognationi cuiusdam Titij qui erat defunctus, ualidum est.

Bar. in l. si cognatis. ff. de reb. dub.

1 Bar. in d. l. si cognatis, ita inquit in summa, Qui legat t cognatis uidetur legare his, qui sunt cognati tempore testamenti. De hac re uide Alex. in consil. 26. in 3. vol. hinc dicitur, substitutionem factam filiis intelligendam esse de filiis qui extant tempore testamenti uel mortis. Alex. in consil. 329. viso themate, in lib. primi & secundi vol. Dec. in conf. 95. col. pen. & Soc. in conf. 152. Postea dum Bar. agit, de illo qui postea cognatus efficitur facto ipsius testatoris, uide omnino Ruin. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. 13. uerf. octauò. ff. de libe. & posth. Quærit deinde Bar. quo ordine isti cognati admittantur? uide Soc. in consil. 249. col. 13. uerf. secundò in 1. uol. Postremo tractat Bar. nunquid legatum factum familie uel cognationi cuiusdã Titij, qui erat defunctus, ualidũ sit? uide Alex. in l. j. §. 1. col. 2. uerf. pro hac. ff. de oper. nou. nũc. Postea

Bar.

Bar. tenendo ualiditatem legati, an eo casu istos uocatos per nomen collectiuum non censerī uocatos ordine successiuo, sed omnes æqualiter; quia cessat ratio coniunctionis. Attende istā decisionem memoratu dignam, ad limitanda iura, quibus cautum est, legatum uel fideicommissum relictum aliquibus per nomen collectiuum, deberi eis ordine successiuo, ut locum habeant solum in coniunctis, alioqui uerò in extraneis ratione prædicta; nam tunc uocantur æqualiter ut hic. & hanc limitationem sequitur Ias. in d.l. Gallus. §. quidam rectè, in prima lectu. col. 7. vers. tenendo, & in secunda lectura. col. 3.

Summarium in l. ff. de reb. dub.

- 1 Clausula in fine posita, an quando referatur ad præcedentia.

Bar. in l. ff. de reb. dub.

- 2 Bar. in l. j. iuncta. l. doli. de seru. corrupt. Alex. in consi. 48. in primo uol. & omnino in consi. 236. in sexto uol. ubi ponit quatuor uel quinque casus in quibus non referatur ad omnia præcedentia. Fel. latè in c. causam quæ, na. 1. §. cum seq. de rescip. Soc. in consi. 21. eolu. 3. in 3. uolu. & in consi. 188. col. 3. & in consi. 200. in 1. uol. Dec. in consi. 92. & in c. secundò requiris, col. 1. de appellat. & Mari. Soc. iun. in consi. 128. cum subscrip. seq. nu. 243.

Summarium in l. ff. de his quæ pœn. cau. relin.

- 1 Si prædictæ dispositio illicita, & reprobata, relictum nomine pœnæ non ualet.
- 2 Legatum si relictum est pro dote filia cum hoc quòd non possit nubere sine consensu Titij, alioqui cadat à legato, non ualet.
- 3 Matrimonia debent esse libera & spontanea.

Bar. in l. j. ff. de his quæ pœn. cau. relin.

- 1 **A** R. T. in d.l. sic ait in summa, si præcedit dispositio illicita & reprobata, relictum nomine pœnæ non ualet. quero hic an eo ipso quòd aliquis dicit, & si non feceris, uel feceris, dicatur hoc esse appositum nomine pœnæ, an uerò expressa pœnæ mentio requiratur? vide Ias. in l. §. Caro. col. 3. in 1. notab. ff. de verb. obliga. & aliquem pœnæ nomine posse priuari hæreditate, docuit Alex. in consi. 138. col. fi. in 1. uol. Et dum subiungit Bar. legatum, si relictum est pro dote filiz cum hoc quòd non possit nubere sine consensu Titij, alioqui cadat à legato, non ualere, vide Abb. in consi. 12. in primo uol. dicas idem esse etiam si limitatum esset tempus, puta, ultra 15. annos, ut non possit nubere sine consensu matris. Aret. in consi. 67. col. 1. Tamen uide Ana. in consi. 15. cum ibi addit. per Bologn. ubi habetur, testatorem posse iuhere, ut filia nubat ad arbitrium Titij, & de hac re uide omnino Abb. in consi. 65. in 2. uol. ubi tradit etiam an parentes possint filias collocare in matrimonium, & eas cogere ad consentiendum? vide etiam Curt. in consi. 27. ubi ait, à statuto ipso libertatem matrimonij coangustari nō posse. Attende tamen, quia et si quando aliquis iussus est non contrahere sine consensu alterius sub pœna priuationis, dicta pœna non ualeat, tamen secus est si diceretur sine cōsilio eius, quia tenet pœna isto casu, ut per Crauer. in consi. 1. Et in hac re scias, si matrimonia debere esse libera & spontanea, non autem inuita uel coacta: quoniam hæc raro bonum exitum habent. text. est in c. requisit, de sponsal. & in c. 1. §. 1. q. 2. Et dum Bar. hic subiungit de statutis præcipiētibz aliquid fieri debere à clericiis, alioqui eorum consanguinei teneantur ad pœnam: ut non ualeat, vide Fel. in c. ecclesia. 5. M. col. 4. i. quæst. 15. de consi.

Summarium in l. pœnam. ff. de his quæ pœn. cau. relin.

- 1 Pater si reliquit filia sua mille si nupserit, & si monasterium ingrediatur ducenta; an ista detrahitio ualeat, siue sit facta nomine pœnæ siue nomine causæ.
- 2 Testator an possit indicare usuram in testamento, & si hæres non soluerit infra mensem, soluat tantum nomine usurarium.

- Batt.in l.poenam.ff.de his quæ poen.cau.relinq.
- 1 **BAR.** in d.l.poenam, querit, si pater reliquit filie suæ mille si nupserit, & si monasterium ingreditur. ec. an ista detractio ualeat siue sit facta nomine poenæ, siue sit facta nomine causæ vide Ias.in auth.si qua mulier.col.2.uerf.iuxta hoc. C.de sacrosan.eccl.vbi ait huiusmodi detractio non ualere, licet alleget Bal. dicentem de consuetudine contrarium feruari. vide Sod. in conf.241.col.5.uerf.sed posito.& in conf.249.col.1.in 1.uol.Dec.in conf.674.& Ambro.
- * de Vignate in repet.l.filiusfamiliæ.S.Diuiff.de leg.1.& istam esse magis communem opinionem nem, ut consequi possit illa mille, testatur Soc.in d.conf.269. quamuis contrarium dicat Dec. in c.in præsentia, de probat. de qua re uide omnino Feli.in d.c.in præsentia, vbi not. hanc difficultatem aperire conatur. Et qua cautela utendum sit, ut huiusmodi detractio ualeat, vide Thomam Ferrat.in cautel.9.Et dum Bar.hic in si. subiungit, utrum testator possit iudicare usuras in testamento, ut si hæres non soluerit infra mensem, soluat tantum nomine usurarum? De hac re uide latè Ias.in l.j.col.14.vers.secundò quæro. C.de summ.Trini. & in repet.colu.8.vers.primus est.& Paul.de Castr.not.in conf.101.in primo uolu. vbi tradit, quid si non dicat expresse nomine usurarum? vbi distinguit inter tempus uitæ testatoris, & post mortem. Et huiusmodi poenam simpliciter appositam à testatore, si hæres cessauerit soluere, non ualere, & exigi non posse, quia est usura, quamuis non exprimatur, docuit Soc.in conf.56.in 3.uol. & Ambro de Vignate in tract.de usuris, nu.91.cum seq. ubi testatur communem opinionem esse Canonistarum & Legistarum, ut poena adiecta dationi quantitatis non teneat. vide doct. in l.cum allegas. C. de usur.

Summarium in l.j.ff.de reg. Cato.

- 1 Si legatum deficit mixta consideratione legantis & legatarij, habet locum ista regula.

Bar.in l.j.ff.de regu. Caton.

- 1 **BAR.** in d.l.j.col.4.uerf.venio ad quartum, inquit, si legatum deficit mixta consideratione legantis & legatarij, habere locum hanc regulam. vide Alex. in conf.40.col.2. in 1.uol.

Summarium in l.si in metallum.ff.de his quæ pro non scrip.

- 1 Quilibet est capax legati alimentorum.
- 2 Id quod relictum est penitus incapaci, non acquiritur fisco.

Bar.in l.si in metallum.ff.de his quæ pro non scrip.

- 1 **BAR.** in d.l.si in metallum, ait, quemlibet esse capacem legati alimentorum. Amplius ut hic habetur in apostill.& quia iste tex.& tex.in l.legatum.ff. de capit.diminut.videntur sentire pro talibus alimentis actionem etiam serui competere, quamuis alioqui de iure ciuili uel gentium non cognoscatur. quod fallit in legato alimentorum, tamen uide textum l.seruos.ff.de alim.leg.2.ubi habetur legatum alimentorum factum seruo deberi officio iudicis, atque ita uidetur colligi posse, actionem non competere, sed officium iudicis tantum. de qua re uide Ias.in l.si uictum, col.19.in 3.par.glo.ff.de re iud.& Raph.Cuma.in conf.30.col.1.& 2.
- 2 & quia Bar.hic colligit ex tex.ad quod relictum est penitus incapaci, non acquiritur fisco, declarat aliud esse si legatum ab aliquo tanquam ab indigno auferatur. tu declara hoc quod dicitur de indigno, ut locum habeat quando is culpa sua est indignus: nam tunc succedit fisco, alioquin uerò ubi esset indignus culpa alterius, quia tunc succederet substitutus, uel proximior. ita Alex. in conf.202.in 6.uol. De hac autem re ut scilicet penitus incapaci non queratur fisco, idem uoluit Bar.in l.hi.in 2.& 3.col.ff.de his quib. ut indign.& in l.j.C.de hæred.instit. & in l.hæreditas, ubi etiam Ias.col.2.de his quib. ut indign.

Summarium in l. quod quis ff. de his quæ pro non scrip.

- 1 Legatum si sit coram duobus testibus alicui, & cum grauant restituere ecclesie, uel pauperibus; quod ad pias

pias causas ualeat coram duobus testibus, alioqui uerò quòd ad eum, cui relictum est.

- 1 Si legatur mihi cum onere restituendi pia causæ, non solum hoc fideicommissum, sed etiam legatum mihi factum censetur ad pias causas.
- 2 Si coram duobus testibus factum est fideicommissum, per hæc uerba, pono animam meam in manibus hæredis, utrum dicatur factum ad piam causam.

Bar. in l. quod quis. ff. de his quæ pro non scrip.

- 1 BART. in d. l. quod quis, tractat, si legatum t sit coram duobus testibus alicui, & eum grauauit restituere ecclesiæ uel pauperibus, quo casu quatenus ad piam causam pertinet, ualeat coram duobus testibus, alioqui uerò quòd ad eum, cui relictum est, quid dicendum sit? atque legatum hoc esse pro non scriptum, sed remanere apud hæredem cum onere suo. uide omnino Soc. in cõf. 78. in 1. vol. & contra dicta hic per Bar. urget uehementer sing. decisio Bal. in Lauia.
- 2 §. Titio. ff. de cond. & demonst. ubi per illum tex. ait quòd si legatur t mihi cum onere restituendi piz causæ, non solum hoc fideicommissum sed etiam legatum mihi factum censetur ad pias causas. & pro hac opin. est tex. in l. cum dotem. ff. ad leg. falc. quem dicit esse meliorem de iure Rom. in auth. similiter. C. eod. tit. & ita decidit Soc. in cõf. 49. colu. 2. in 4. volu. ubi refert Bal. & multos alios præcellentes uiros ita sæpe consuluisse. & hoc idem confirmatur ex trad. per Ias. in l. Marcellus, col. 8. uers. amplia. nu. 34. ff. ad Trebell. ita ut hoc Bartoli documentum uidetur ueritate carere. Quæro hic si coram duobus t testibus factum est fideicommissum per hæc uerba: Pono animam meam in manibus hæredis, utrum dicatur factum ad piam causam, & consequenter ualeat an non? illudque dici factum esse ad piam causam, tenuerunt Innoc. & Abb. antiquus in c. cum tibi, de testa. Bal. in margarita in uoce, testator, in princ. & Firman. in tract. de episcopo in 4. par. quarti libri quæst. 3. in fi.

Summarium in l. j. ff. de his quib. ut indig.

- 1 Ad probandum testem esse inimicum, sufficit offensam eius factam inter eos, licet aliter ignores.

Bar. in l. j. ff. de his quib. ut indign.

- 1 **B**ART. in d. l. j. in fi. ait, ad probandum t testem esse inimicum, sufficere, offensam eius factam inter eos, licet alter ignoret. hoc idem sequitur Ias. in l. apertissimi. col. 2. uers. hoc præmissio. C. de iudic. sed ista est rigorosa decisio, nec uidetur colligi ex isto tex. nam legatum, quod consistit in mera uoluntate, reuocatur ex præsumpta mente testatoris, sed aliud est in teste, qui non potest ex superueniente causa testimonium reuocare.

Summarium in l. post legatum. ff. de his quib. ut indig.

- 1 An sicut ille qui accepit legatum, potest dicere testamentum falsum, & non iure factum, ita ille qui produxit instrumentum in iudicio possit dicere illud instrumentum non ualere.
- 2 An aliquis possit fundamentum facere super eo, quod negauit.
- 3 An ille, qui dixit instrumentum esse falsum, possit postea dicere illud esse uerum.
- 4 Positionem, qui negauit, super ea se amplius fundare non potest.

Bar. in l. post legatum. ff. de his quib. ut indign.

- 1 BART. in d. l. post legatum, col. 2. uers. quæro uidetis hic, tradit an t sicut ille, qui accepit legatum, potest dicere testamentum falsum, & non iure factum, ita ille, qui produxit instrumentum in iudicio, possit dicere illud instrumentum non ualere? Aduerte quia omnia ista dicta Bartoli clarius & latius reasumit Abb. in c. cum uenerabilis, colu. 8. uers. expediam, de except.
- 2 & Dec. ibi in 12. col. cum seq. & dum Bar. hic in col. seq. tangit, an aliquis possit t fundamentum facere super eo, quod negauit? uide latissimè Feli. in c. examinata, col. 3. de iudic. Aret. in l. j. §. si quis simpliciter, col. fi. ff. de uerb. obligat. ubi multa ad rem facientia posuit, & Ias. in rep. Ladmonendi, col. 3. in 3. limit. ff. de iureiur. Bar. in l. non utriusque. ff. de except. Abb. in c. licet causam. col. 13. uers. ultimò, de probat. ubi inquit, si iudex uidet hoc pro parte facere admittendū esse, quamuis prius oppugnaverit. uide etiam Dec. in d. c. cum uenerabilis, colu. 8. uers. & hoc modo,

modo, & in 26. col. ubi tradit de eo, qui se fundat super eo, quod falsum dixit & obtinuit. & Dec. in c. gratum, col. 2. in 3. limit. de offic. deleg. & aliquid per eum uide in c. super literis, col. 10. reg. 8. de rescrip. Et quid de negante appellationem interpositam, an ex ea iuuamen consequi possit? vide Feli. in c. ex parte, col. 1. de rescrip. Et regulam hanc, scilicet neminem posse se fundare super eo, quod oppugnavit, larissimè tradit Feli. in c. capitulum, de rescrip. num. 22. cum seq. ubi octo attulit limitationes. uide omnino. Et dum Bar. hic subiicit, quamvis aliquis non possit se fundare, tamen iudicem ex officio posse illi prodesse. hoc sequitur Ias. in l. naturaliter. §. nihil commune, col. 1. 8. vers. tertia conclusio. ff. de acquir. poss. & uide Feli. in d. c. capitulum, col. 19. in 3. limit. de rescrip. Et dum Bar. hic in uers. procedo ulterius, agit an ille, qui dicit instrumentum esse falsum, possit postea dicere illud esse uerum? attende in hac re, quando aliquis scienter instrumentum falsum produxit, quamvis pars illud tanquam falsum reprobaui, poterit tamen eo uti in odium producentis falsa instrumenta. Dec. in d. c. cum tenerabilis, col. 16. vers. sexto, de except. & ad dicta hic per Bar. uide Feli. in d. c. capitulum, col. 9. in 2. limitatione, de rescrip. & Alex. in l. qui Romæ. §. Seia, in primo notab. ff. de uerb. oblig. Postea Bar. in uers. quæro quid si loquitur de illo, qui non oppugnavit testamentum, sed tantum negauit illud fuisse factum, uel contractum fuisse celebratum. Ad hæc uide Ias. in l. naturaliter. §. nihil commune, col. 1. 7. uers. interdum. ff. de acquir. poss. & Feli. in d. c. capitulum, col. 15. in 7. vel 8. limit. Subiungit deinde Bar. in uers. quæro aduersarius, de eo, qui negauit positionem, et ut super ea se amplius fundare non possit. idem ait Raph. Cum. in confi. 9. & Fulg. in confi. 99. circa medium, tradunt doct. in l. ij. §. quod obseruari. C. de iura. calum. Amplia istam conclusio nem procedere non solum quando is positionem illam negauit, sed etiam si ei noluit respondere; quia is huiusmodi positioni amplius inniti non potest. Alex. in d. §. nihil commune, col. 17. vers. illud, & uide Feli. in d. c. capitulum, in 4. limitatione. Et quia Bar. subiicit cautelam, ut ille qui negauit positionem, illam negationem reuocet, quia ei tunc non reluctabitur sua negatio. vide Alex. in d. §. nihil commune, col. 17. vers. intelligatis. & uide omnino quæ in re proposita ibidem Aret. ait in 6. col. vers. secundo, & in l. j. §. si quis simpliciter, col. 6. ff. de uerb. obligat. & Alex. in confi. 151. in 5. vol. Postremò Bar. limitat præcedentia, ut locum habeant solum quando aliquis uellet uti positione negata, alioqui uerò si uellet uti testibus & probationibus, quibus fuit illa positio comprobata. & hoc idem sequitur Ias. in l. iij. ff. de acq. poss.

Summarium in d. l. post legatum. §. amittere ff. de his quib. ut indig.

1 *Legatum qui agnouit in testamento, à tutela se excusare non potest.*

Bar. in d. l. post legatum, §. amittere. ff. de his quib. ut indig.

1 *BART. in ead. l. §. amittere, ait, eum, qui agnouit legatum in testamento, à tutela se excusare non posse. Limita hoc esse uerum, nisi agnouisset legatum ignorans se tutorem uel curatorem dari. l. fi. ubi gl. ff. de confirm. tutor. Paul. de Cast. in l. j. col. 2. & ibi Alex. in 1. col. ff. de leg. 2. nam tunc potest restituere legatum, quod acceperat.*

Summarium in l. cum tabulis. §. quoniam. ff. de his quib. ut indig.

1 *Inimicitia inter legatū, & testatorem prouenientes absque culpa ipsius legatarij, eum legato non priuant.*

Bar. in l. cum tabulis. §. quoniam. ff. de his quib. ut indig.

1 *BART. in d. l. cum tabulis. §. quoniam, sic ait in summa. Inimicitia inter legatarium & testatorem prouenientes absque culpa ipsius legatarij, eum legato non priuant. Iustum textum ad hoc esse singulat Rom. in singul. 196. vide Bar. in l. à filio. §. Seio. ff. de adim. lega. & quæ ibi posui. & Aret. in confi. 92, col. 4. & in confi. ultimo col. pe. & dum Bar. subiungit, libertam delinque re, si parono nō consensit in concubinato, uide Ias. in l. hæreditas, col. 1. C. de his quib. ut indig. ubi conatur confutare hoc Bartoli documentum.*

Summarium in l. tutorem. ff. de his quib. ut indig.

1 *Ille qui ex necessitate officij testamentum accusat, non repellitur ab eo, quod proprio nomine meruit.*

2 *Utrum habens duas uoces in electione aliqua, unam scilicet nomine proprio, & aliam ut alterius procurator, possit unum proprio nomine eligere, & alium tanquam alterius procurator.*

Bar.

Bar. in l. tutorem. ff. de his quib. ut indign.

- 1 BART. in d. l. tutorem, colligit in summa, eum, qui ex necessitate t officij testamentum accusat, non repellit ab eo, quod proprio nomine meruit. Ad rem facit, quoniam recte fieri solet illatio à duabus personis ad unam, quando militat eadem ratio. l. singularia. ff. si cer. per. ubi fas. in 3. col. uerfi. nota etiam. Et ad hoc uide etiam Soc. in consi. 87. in 1. vol. ubi tradit quando aliquis possit gerere uices duorum. Quaro hic, quando unus sustinet uices duorum, ut quia potest aliquid agere nomine proprio, ac etiam nomine alieno tanquam uices gerens alicuius, utrū is poterit difformiter definire, pro ut duæ personæ diuersæ facere possent? Respondeo hoc fieri non posse, quia is debet duci eadem conscientia secundum Abb. in c. quāuis, de offi. deleg. Vtrum habens t duas uoces in electione aliqua, unani scilicet nomine proprio, & aliam ut alterius procurator, possit unum proprio nomine eligere, & alium tanquam alterius procurator? casus est unicus in mundo quod nō, in c. si quis inst. de lect. in 6. ita Rom. in sing. 76. incipi. Scholaris, cum ibi addit. per Cast. uide Abb. in c. cum olim, de re iudic. & in c. constitutus. 2. de appellat. vtrum unus tanquam multorum procurator possit in consilio ciuitatis ponere plura suffragia? uide Fulg. in consi. 118.

Summarium in l. si gener. ff. de his quib. ut indign.

- 1 Spurius, quis sit, & utrum pater possit ei relinquere.
- 2 Nati ex coitu non damnato an possint à patre capere,
- 3 Spurius an succedat matri,
- 4 Legitimus spurij an valeat si non sit expressa mentio spurietatis.
- 5 Spurij alimenta debentur de iure canonico,
- 6 Spurius an capere possit ex donatione causa mortis.
- 7 Multa requiruntur ut quis ducatur esse naturalis tantum.

Bar. in l. si gener. ff. de his quib. ut indign.

- 1 BART. in d. l. si gener. uerfi. hoc præmissis, tradit quis t sit spurius, & utrū pater possit ei relinquere? & an ipse possit patri succedere? De ijs omnibus uide omnino quæ latè posui in lucubrationibus meis in l. item in potestate. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. Et attende hic quoniam ex dictis Bartoli elicitur, nato ex coitu meretricis uel concubinae cum plures haberet, à patre nihil posse relinqui, & per consequens etiam dicendum uideri, eum ab intestato ipsi patri succedere non posse, citat ad hoc auth. ex complexu. C. de incest. nupt. & auth. licet. C. de natural. libe. sed animaduerte quia in d. iuribus agitur de natis ex damnato coitu, & in illis nulla uidetur difficultas, sed coitus meretricis secundum ista iura non est damnatus, igitur contrariū est uel facile concedendum. & ita sentit Salic. in d. auth. ex complexu, quamuis eorum, quæ hic dicit Bar. non meminerit. & eum ab intestato non succedere tenet hic Bar. ut prædictum est, & expressè Io. de Platea, & Christ. Porc. in §. nouissimè, inst. ad orfici. sed ista opinio lege aliqua non probatur, omnes enim de coitu damnato disponunt, uerum est tamen in aliquibus legibus agi de uulgo quæsitō, ut patri non succedat tanquam incertus, sed ubi esset certus, uel pater eū de suo educasset, quin succedere debeat, non uideo. & ista opinio confirmatur, nam in huiusmodi filijs ita est odium contra matrem, sicut contra patrem, & tamen matri succedunt, ut hic per Bar. igitur etiam patri. & Salic. in d. auth. ex complexu, tenet uulgo quæsitum non succedere propter incertitudinem, ut dixi. Sed quid ex testamento, an tales nati t ex coitu non damnato possint à patre capere? Bar. hic sentit quod non. sed hoc non probatur. posset fortè dici, eos, quia ratione ab intestato reijciuntur, posse etiam excludi ex testamento. sed tunc refragatur, quia uulgo quæsitus ab intestato non succedit propter incertitudinem, & tñ secus est ex testamento, ideo cogita. & in hac re uide Oldr. in consi. 196. in tit. qui fil. sine legit. ubi tenet eis relinqui non posse. ad rem facit. d. auth. licet. quæ cautum est, ad hoc ut hi possint succedere, necesse esse ut nati sint ex concubina retenta in domo. quare alioqui uidetur esse dicendum in alijs, in quibus istæ qualitates non concurrunt. & ratio quare tot qualitates exiguntur in concubinato, ea est, ut certitudo habeatur, secundum Bal. in consi. 129. in 2. vol. ubi dicit, hoc modo

- 3 do natos propriè naturales appellari. Et dum Bar. subiungit an spurius t succedat matri? vide Dec. in consi. 361. & qui dicantur coitus damnati, & qui accusari possint; uide Caccialup. in rep. l. si qua illustris. C. ad offic. col. 5. & 6. & ibi col. 7. tradit, an de iure canonico naturalis tantum succedat? & de quacunque specie illiciti coitus, & de prænatiui libet eorum uide Paul. Grillandum in tract. de penis multifariam coitus. An autem legitimatio t spurij ualeat si non sit expressa mentio spurietatis? vide per Fel. in c. postulasti, col. 5. in 5. declar. de rescri. & las. in l. ij. vers. circa questionem. ff. de uerb. oblig. Et quia Bar. ait, id, quod dictum est de filiis spurij in successione parentum, procedere etiã quãdo ipsi parentes uellent succedere spurij; hoc idem sequitur las. in §. penalis, col. 1. 3. inst. de action. Quærit deinde Bar. an sit dare modũ quo pater possit relinquere spurio? & tradit, ut hic per eum, cui addere potes, patrem posse spurium instituere & eum grauari de restituendo regi uel imperatori, qui uerisimiliter huiusmodi fideicommissum non essent petitori: Alexand. in l. cogi. §. hi qui in solidum. ff. ad Trebell. ubi tradit etiam, quid si grauatũ esset restituere personis incertis, non quid in fraudem uideatur institutus & grauatũ? vide Alex. in consi. 7. in 5. vol. & latè las. in l. ij. C. de hered. inst. & de istis cautelis, quibus pater possit relinquere spurij uide Fel. in c. multorum, de iudic. & in c. 1. col. 4. de præscript. & Antofium Corset. in singularibus suis in uoce spurius. & Barb. in rubrica de fid. instr. in fi. & omnino Cæpol. in cautel. 38. & quæ ego posui in litem in potestate.
- 5 ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. Et dum Bar. hic paulo post agit de alimentis t relinquendis spurio, quæ ei debentur de canonica æquitate, adde Soc. in l. Marcellus. §. res quæ, col. penul. ff. ad Trebell. Caccialup. in rep. d. l. si qua illustris, col. antepen. & Paul. de Cast. in consi. 5. col. 2. in 1. vol. ubi ait, si simpliciter legatus fuit fundus uel alimenta, hoc totum mortuo filio redire ad hæredes legantis, & dotem mortua huiusmodi filia ad hæredes patris. Bald. nouel. in tract. de dote, in 6. quæ st. principali in 1. 5. priuilegio. ubi sublimitat nisi maritus uigore statuti dotem acquireret. Et an spurius t capere possit ex donatione causa mortis? vide Marti. Lauden. in tract. de legitim. col. 24. & omnino recurre in hac materia ad ea, quæ posui in d. l. item in potestate. Præterea uidet filio naturali quandoque totam substantiam, quãdoque duas uncias posse relinquere spurio autem alimenta tantum. sed an in dubio quando dubitatur sit ne spurius an naturalis, utrum eo casu succurratur spurij? vide Alex. in l. ij. ff. de liber. præter. tamen rectè inuenta illa decisio non deferuit, cum ibi Alex. non decidat quid in dubio, & aliud agit: item ad rem faciunt quæ docuit Ludouicus de Sardis in tract. de legitimatione, col. 4. item quia multa t requiruntur ut quis dicatur esse naturalis tñ, scilicet, ut sit natus ex cõcubina retentã in domo, affectione maritali, & reliqua, quæ cum sint facti, in dubio non præsumuntur. & propterea dixit Bal. in consi. 262. in 2. vol. paucos esse naturales, Itẽ si præsumimus eos esse spurios, præsumimus minus delictum saltè de iure canonico, quia in naturalibus exigitur concubinam esse relicta in domo, atque ita ex multiplicitate actuum successiuorum maius peccatum prouenire solet, quàm cognoscere semel uel bis aliquam, ex qua spurius nascitur. Considera etiam in proposito casu, nunquid nominatio patris uocantis eum filium naturalem quicquã operetur? id quod non uidetur, cum in sua non sit positum potestate disponere ad spuriorum uirilitem. ex quo infertur patri credendum non esse quamuis eum dicat esse filium naturalem. l. si fortè, ubi Bar. ff. de castren. pecul. In contrarium facit, quoniam minus delictum, immo nullum de iure ciuili est tenere concubinam, & ideo uidetur pro minori delicto esse præsumendum. argumento. l. merito. cum ibi trad. ff. pro soc. Præterea de iure naturali omnes sunt naturales, iccirco qui contrarium asserit, probet. Tamen adhuc dici potest multos esse, ut nati ex meretrice, uel ex coniugato & soluta, qui succedere possunt ab intestato, & ideo multò magis ex testamento, cum iura prohibentia sentiant de illis tantum, qui ex damnato coitu nascuntur, ut in præcedentibus dictum est. & ad prædicta omnia uide, ut dixi, quæ posui in d. l. item in potestate.

Summarium in l. ij. ff. de condi. q. demonstra.

Ad q. quando dictio, cum, & dictio, si, conditionem faciunt.

Bar. in l. j. ff. de cond. & demonstr.

BA. 7. in d. l. j. col. 2. & 3. tradit an & quando uox, cum, t & uox, si, conditionem faciāt, & quomodo differant. de qua re agit idem Barto: in l. quodcunque. §. non solum. ff. de uerb. obli. ubi Alex. & Aret. idem Bar. in l. si cum moriar. ff. de condit. indeb. & in l. qui promisit, eod. tit. & in l. extraneum. C. de hæred. instit. & in l. j. §. si plures. ff. de exercit. & an ista uox, cum, faciens conditionem in dicit principaliter tempus? tradit Bar. & ibi doct. in l. ita stipulatus, in l. 1. oppos. primæ par. ff. de uerb. oblig. & de hac uoce, cum, quæ facit conditionem, agit Dec. in consi. 401. & de uoce, si, an principaliter faciat conditionem, tradit Barto. in l. cum stipulatus sim mihi, ff. de uerb. oblig. ubi Alex. in l. si ita quis promisit, & ibi Aret. eod. tit. & in l. fideiussor obligari. §. si. ff. de fideiuss. & in l. iij. & ibi doct. ff. de leg. 1. & in quo differunt uox, si, & uox, cum, uide Bar. in l. Titij textores. §. 1. ff. de leg. 1. & dum Bar. hic in 3. col. uers. tertia differentia, distinguit circa uocem, si, inter contractus & ultimas uoluntates, dicens in contractibus si apposta est conditio per hanc uocem, si, circa executionem, & resolutionem obligationis, & eo casu obligationem esse puram, sed resoluepdam per conditionem. l. j. cum ibi trad. ff. de in diem adiect. si uero apponitur obligationi, tunc obligationem esse conditionalem. de qua re uide latius Alex. in consi. 90. col. 3. in 4. vol. & Dec. in consi. 331. ubi egregie decidit polchrum casum circa beneficium abstinendi. & in hac re uide Paol. de Cast. in l. quibus diebus. §. quidam Titio, infra eod. tit. & ideo hæc obliuioni non tradas quando uox, si, in dicit conditionem, & non. Et dum Bar. subiicit hic de uoce, cum, quando adijcitur futuro euentui collato in certum tempus, puta, cettæ ætatis, ut eo casu faciat conditionem, quia præcessit dispositio pura, & ideo ista adiectio temporis conditionem indicat, cogita an hoc procedat tantum in ultimis uoluntatibus, secus in contractibus: quia in eis non esset conditionalis hæc uox, id quod suaderi uidetur ex legibus hic adductis. item quia uox, si, non reddit contractum conditionalem, ut prædictum est, igitur nec uox, cum, hoc deberet operari. & ita ex his tollerentur ea quæ huic documento reluctantur, de quibus agam Deo dante in l. Seius Saturninus; infra ad Trebell. Et de uoce, si, ac etiam de uoce, nisi, de qua hic subiungit Bar. ut faciat, actum purum, sed resoluendum per conditionis euentum, declara ut per Ang. in consi. 238. & Bar. & alios, in l. si cum. §. qui iniuriarum. ff. si quis caut. Postea Bar. hic, in col. 6. agit de uoce, quo ad, & quod dicatur habere diem certum, uide Bar. in l. ita stipulatus, in 2. quæst. ff. de uerb. oblig. ubi Aret. col. si. uers. item adde. & de hac uoce, agit Bar. in l. j. §. quod si quis. ff. de suspect. tutor. Nicol. de Neap. in l. Titius. eod. tit. Bar. in l. legatū. ff. de annu. leg. & in l. Caio. §. Imperator. ff. de adfin. lega. & de uoce, donec, quod faciat conditionem, tradit Soc. in consi. 68. in 1. vol. An autem re latius accidentis faciant conditionem? de qua re tractat Bar. hic in pen. col. dicas ea si sunt iuncta uerbo futuri temporis, facere conditionem, ut per doct. quos retulit Ias. in l. Stichum qui meus erit, col. 4. in 3. ampliat. ff. de leg. 1. ubi ipse adducit Bar. cuius alij nullam mentionem faciebāt.

Summarium in l. conditionum ff. de cond. & demonstr.

Quantum ad obligationem acquirendam non sufficit aliquid fieri facto, immo oportere probari factum esse per contrahentem.

Bar. in l. conditionum. ff. de cond. & demonstr.

BA. 7. in d. l. conditionum, ait, quantum ad obligationem t acquirendam non sufficere, aliquid fieri facto, immo oportere probari factum esse per contrahentem. uide Bar. in l. si quis in grau. §. utrum. ff. ad Syllan. ubi ex hoc infert ad quæst. & in l. si is qui. §. quod si seruus. ff. de acquir. rer. domin. & Fel. in c. quæ in ecclesiarum. col. 2. uers. septimus, de constit. Quid contra, si conditio adiecta legato deficit facto & casu, & non culpa legatarij, an ei legatum debeatur? uide Ang. in consi. 150.

Summarium in l. si bñ. §. si ita ff. de cond. & demonstr.

Si conditio deficit ante diem, expectanda nihilominus est dies.

De cond. & demonstr.

Bar. in l. si his. §. ita. ff. de cond. & demonstr.

- 1 BART. in d. l. si his. §. si ita, inquit, si t̄conditio deficit ante diem, expectandam nihilominus esse diem propter uocem, tunc, quæ significat extremitatem temporis. De significatione huius uocis, tunc, vide Abb. in c. pastoralis. in 3. notab. de except. Arct. in l. Gallus, in princ. ff. de libet. & posth. & omnino Dec. in consi. 63. & in consi. 89. ubi egregiè loquitur de hac uoce, quantum sit præcita, & Mari. Soc. iuni. in consi. 106. nu. 6. & nu. 29. & 30. & de uoce, tunc & eo casu, vide Dec. in consi. 314. & in consi. 315. & in consi. 332.

Summarium in l. conditionibus. ff. de cond. & demonstr.

- 1 An res minoris obligari possint pro dote:
2 Conditio potestatiua facit aliquem de necessario uoluntarium, quando expresse fuit apposta, secus si tacite.
3 Pupillus se principaliter obligare non potest sine tutore, alioqui uerò accessorie, & in consequentiam.

Bar. in l. conditionibus. ff. de cond. & demonstr.

- 1 BART. in d. l. conditionibus, querit an res minoris obligari possint pro dote? uide l. si in l. si constante, in 32. col. uers. in 9. quæst. ff. sol. matr. Er dum Bar. hic in fi. inquit, conditionem
2 t̄ potestatiuam facere aliquem de necessario uoluntarium, quando expresse fuit apposta, secus si tacite. circa hanc opinionem Bartoli, per quam declaratur ratio istius tex. uide l. si in l. more. in 7. notab. col. 88. uers. quoniam limita. ff. de acquir. hæred. & Alex. in l. bonorum. C. qui admit. & ibi l. si in l. ij. col. 4. uers. Limita secundo modo. quatenus autem hic tradit Bar. de conditione, si Capitolium ascenderit, ut non faciat de necessario uoluntarium; quia ista conditio tacita apposta est in uoluntate ipsius, hoc idem ait magis expresse Bar. in l. si filius qui patri, col. 3. uers. sed quid si eum instituit. ff. de uulg. & pupill. Artende quoniam hoc modo falsum
3 est id, quod dicunt aliqui per istam l. & maximè Barto. hic, pupillum t̄ se principaliter obligare non posse sine tutore, alioqui uerò accessorie & in consequentiam, ut uult Bar. hic referens ad minorem, an possit pro dote obligari; quia non est ratione accessorie, sed quia non definit esse necessarius per banc tacitam conditionem, sed durat hæres necessarius non obstante ulla conditione, sed hæres necessarius adit sine tutore, ut est tex. in d. l. more. ideo hoc non est, quia in consequentiam obligatur, sed quia permanet hæres necessarius. Et de hac differentia, an cōditio fiat expresse uel tacite, uide in simili casu l. si in l. captatorias. C. de testam. milit. colum. 2. uers. in 3. par. glo.

Summarium in l. multa. ff. de cond. & demonstr.

- 1 Quantum ad pœna commissionem etiam in ultimis uoluntatibus à pœna non receditur.
2 Si per unum statutum imponitur una pœna, & alia per aliud statutum, alia non intelligitur repetita.
Bar. in l. multa. ff. de cond. & demonstr.

- 1 BART. in d. l. multa, sic ait in summa, quantum ad pœnæ t̄ commissionem etiam in ultimis uoluntatibus à pœna non receditur. & quia opp. de l. si. §. & si quis. C. commun. de lega. sol. uult Bar. dicens recedi posse à persona quantum ad dispositionem, ut grauatus facere teneatur, non autem quantum ad pœnæ commissionem. de hoc est casus in l. in testamento ita quidam, infra eod. tit. iuncta g. l. ibi, ubi grauatus facere monumentum tali exemplo, si non extat, tenetur facere arbitrio boni iuri, tamen propterea non incurrit in pœnam. quòd attende pro limitatio ne istius. l. quia omnimodo teneretur facere arbitrio boni iuri, quamuis gl. fin. hic contrarium
2 sentiat. & idem est in dispositione statutaria, si per unum t̄ statutum imponitur una pœna, & alia per aliud statutum, alia non intelligitur repetita, ut per Dec. in consi. 90. col. 2. Postea dicit Bar. si hæres iussus est aliquid facere arbitrio executoris, & si non fecit, punitur aliqua pœna: n̄ si executores nolunt arbitrar. pp̄ quod ad epm deuenitur, si hæres non uult parere ep̄o, eū nori incidere in pœnam. uide l. si in l. si eum. §. qui iniuriarum. col. 4. uers. limita. ff. si quis caur.

Summarium in l. Mutiana. ff. de cond. & demonstr.

- 1 In omnibus conditionibus de non faciendo, quæ non possunt impleri ante ultimum iuxta spiritum sine ex p̄tatione tristitia euentus casus de n̄n faciendo pro implem̄to habetur.

Bar. in l. Mutianæ. ff. de cond. & demonstr.

BART. in d. l. Mutianæ, sic ait, In omnibus conditionibus tunc non faciendo, quæ non possunt impleri ante ultimum uitæ spiritum sine expectatione tristis euentus cautio de non faciendo pro implemento habetur. De materia huius Mutianæ cautionis, uide doct. glo. in l. j. in glo. magn. in fi. C. de pact. item adde hanc conditionem habere locum quando est appositæ in persona honorati, secus si in persona grauati. Bar. in l. ita stipularus, col. 9. in r. oppos. primæ par. ff. de uerb. oblig. & ibi Aret. in r. 4. colu. Item limita istam cautionem habere locum in ultimis uoluntatibus tantum, alioqui uerò in contractibus. Ias. in l. quæ de legato. ff. de leg. r. & in l. siue apud acta. C. de transact. quod tantum declaratur ut ibi habetur. & nunquid locum habeat in donatione causa mortis? uide ibidem.

Summarium in l. cum fuerit. ff. de cond. & demonstr.

- 1 *Conditio nuptiarum impletur cum nuptiæ consensu contrahuntur.*
- 2 *Si consensus in matrimonio ab utraque parte est præstitus de præsentis, sed in eo inest conditio suspensiuæ, ut puta contrahere tecum, si mille dederis mihi, an ualeat.*
- 3 *Si in nuptijs contrahendis non interuenit consensus mulieris, sed promissio patris, et affini, an hoc sufficiat.*

Bar. in l. cum fuerit. ff. de cond. & demonstr.

- 1 **BART.** in d. l. cum fuerit, ita colligit in summa. Conditio tunc nuptiarum impletur, cum nuptiæ consensu contrahuntur. De hac re uide Abb. in consi. r. in r. vol. & quantum tempus habeat conditio nuptiarum, uide per Bart. in l. iij. §. fin. C. quand. & quib. quar. pars debet, lib. r. o. Quid si mulier consensit hodie, postea elapsis aliquibus diebus consensit uir? Respondeo, matrimonium contrahi, & ideo conditionem impleri, gl. not. in l. consensu. ff. de action. & oblig. & in l. j. ff. de contrah. empt. Host. & Io. And. in c. ex literis, & in c. dilectus, de sponsal. & est tex. &
- 2 ibi Abb. in c. cum inter canonicos, de elect. Quid si iste consensus tunc ab utraque parte præstitus est de præsentis, sed in eo inest conditio suspensiuæ, ut puta, contrahere tecum si mihi mille dederis? Resp. matrimonium non contrahi nisi existente conditione; quia consensus, à quo matrimonium essentiam suscipit, non est purus & absolutus. gl. Innoc. Io. Andr. & Abb. in c. de illis,
- 3 de cond. appof. & Ant. de Butr. in c. super eo, eod. tit. Quid si in nuptijs tunc contrahendis non interuenit consensus mulieris, sed promissio patris & affinium, an hoc sufficiat? uide Abb. in cōf. 49. & in hoc puncto aduerte quia si filia non uult contrahere matrimonium cum eo, quem elegit pater quando est dignus, potest exheredari, ut not. in l. sed ea quæ, in princ. ff. de sponsal. uide tamen ibi Bal. & Salic. Quid si iste consensus haberetur in carcere, utrum conditio dicatur impleta? uide Abb. in c. cum locum, in fi. de sponsal.

Summarium in l. demonstratio. ff. de cond. & demonstr.

- 1 *Quomodo cognoscatur, an aliquid positum sit demonstratiuè, an taxatiuè.*
- 2 *Ad demonstrandum personam perfectè, exprimendum esse nomen suum cum duobus alijs accidentibus uel indicijs.*
- 3 *Confinia non esse adeò necessaria ut eorum omisso uitiet.*

Bar. in l. demonstratio. ff. de cond. & demonstr.

- 1 **BART.** in d. l. demonstratio, inquit in principio huius. l. agi de demonstratione adiecta in re legata per relatiuum. De materia huius. l. uide latè Feli. in c. significante, de rescrip. Et quomodo cognoscatur an aliquid positum sit demonstratiuè, an taxatiuè? uide eundem Feli. in c. super literis, col. 2. uers. nota, de rescrip. Et dum Bar. tractat an & quando falsa demonstratio uitiet, uide Ias. in l. Stichum qui meus erit, colu. 2. in tertio notabili. ff. de leg. r. & Dec. in consi. 46. & an falsa demonstratio uitiet rescriptum? uide Dec. in c. constitutus, in glo. r. de rescrip. & Feli. in d. c. significatè, & ibi Abb. qui ponit quædam scitu digna in proposita re. Quid in iudicijs? uide Ang. de maleficijs, colu. 84. & seq. in uoce, Caium Sempronij. Et dum in septima quæst. ait, ad demonstrandam tunc personam perfectè exprimendum esse nomen suum cum duobus alijs accidentibus uel indicijs, uide Alex. in consi. 299. Nigrosolus, in libro primi & secundæ vol. & Feli. in c. cum Ioannes, col. 4. uers. sed dictum, de fid. instru. Ad demonstrandum uerò suum,

De cond. & demonstr.

fundum, dicit ibi Bar. exprimendum esse nomen loci cum duobus confinibus. De hac re uide omnino Alex. in consi. 73. in 3. vol. ubi ex mente Paul. de Cast. inquit hoc Bartoli documentū posse procedere, quando essent expressē tres demonstrationes, & duæ conuenirent, alioqui verò si quatuor aut plures exprimerentur, quarum duæ tantum conuenirent; nam eo casu res esset dubia, & una præsumptio ab alia elideretur. hoc idem confirmat ipse Alex. in consi. 38. in 5. vol. propē fi. Præterea limita hanc Bartoli decisionem quando contra aliquem ageretur, ut incideret in pœnam, quia tunc necesse est ut omnia confinia uerificentur, ut de hoc est tex. not. in l. in testamento. j. infra eod. tit. & ita inquit Alex. in consi. 35. in 5. vol. Scias tamen confinia t non esse usque aded necessaria, ut eorum omisio uitiet in hac materia, dummodo constet de corpore ipsius rei, de qua agitur, ut sentit Bar. hic & Fulg. in consi. 183. & ideo in penult. colum. subijcit Bar. si aliquis accusatur de maleficio commisso in palatio potestatis Perusij, nō oportere ut confinia inferantur; quia ille locus satis est demonstratus. ad quod uideas Feli. in c. 3. de testib. cogen. Et dum in fi. huius principij tradit Bar. quid fieri debeat quando mutatum est nomen personæ, uel mutata sunt cōfinia, uide Paul. de Cast. in l. ij. C. fin. regun. ubi idē tenet.

Summarium in d.l. demonstratio. §. cum autem ff. de cond. & demonstr.

- 1 *Falsa causa non uitiat legatum, nisi conditionaliter sit expressum.*

Bar. in d.l. demonstratio. §. cum autem. ff. de cond. & demonstr.

- 1 **BART.** in ead. l. §. cum autem, ait fallam t causam non uitare legatum nisi conditionaliter sit expressum. uide an & quando falsa causa uitiet legatum, apud Alex. in consi. 81. in 6. vol. Dec. in consi. 46. An falsa causa expressa in sententia reddat eam inanem? Dic quod non. sed hoc fallit in nonnullis casibus, ut per Feli. in c. sicut. nu. 30. cum seq. de re iudic. An falsa causa expressa in decreto, in quo iudicis officium imploratur, illud irritum faciat? uide Bar. in l. qui testamento. ff. de excusat. tutor. Ant. de Butr. in c. diuersis fallacijs, de cleric. coniug. & Alex. in consi. 160. nu. 4. in 7. vol.

Summarium in l. in conditionibus. §. hac scriptura. ff. de cond. & demonstr.

- 1 *Conditio, quæ tacite inest, si exprimitur, legatum conditionalem non facit.*

Bar. in l. in conditionibus. §. hac scriptura. ff. de cond. & demonstr.

- 1 **BART.** in d. l. in conditionibus. §. hac scriptura, inquit, conditionem, t quæ tacite inest, si exprimitur, legatum conditionale non facere. De materia huius. §. ac nouum intellectum, uide per Io. Sado. in reper. l. hac uerba. nu. 9. ff. de leg. 1. Et conditionem subintellectam non facere dispositionem conditionalem, docuit Abb. in c. quemadmodum, de iureiur. Abb. in c. 2. de sponsal. in princ.

Summarium in l. multum. ff. de cond. & demonstr.

- 1 *Hereditas ad hoc ut adiri possit, requiritur quod conditio existat, & eam extitisse heres sciat.*

Bar. in l. multum. ff. de cond. & demonstr.

- 1 **BART.** in d. l. multum, sic ait in summa. ad hoc ut possit adiri hereditas, requiritur quod conditio existat, & eam extitisse heres sciat. Postea ex hoc Bar. infert ad iudicem, qui pronunciauit contra aliquem tanquam contra contumacem, cum re uera esset contumax, sed iudex eius contumaciam ignorabat, ut processus non ualeat. Limita hoc non procedere, ubi periculum esset in mora, quia eo casu iudex condemnare poterit, & dicere illum esse contumacem, etiam nuncij relatione non uisa. Ias. in l. j. in principio. col. 19. ff. de offic. eius. & de ista decisione Bartoli uide omnino Feli. in c. 2. de offic. deleg. & in c. ecclesia sanctæ Mariæ, col. 7. versic. decimo ad idem, de constit. & late hic per Socin. Et limitationem de periculo in mora tradidit Alex. in l. de uno quoque, col. 2. uersic. item limita. ff. de re iudic. ubi etiam amplius uoluit, quando periculum est in mora, ut nec citatio nec expectatio sit necessaria. & de hac re uide Ias. in l. iudices, in primo notabili. C. de iudic. ubi idem esse ait si sententia fuisset prolata in tam breui tempore, ut iudex acta uerisimiliter uidere non potuerit. Ad prædicta accedant trad. per eundem Ias. in l. properandum. §. & quidem, colum. 3. in nono notabili. C. de iudic. & Alexand. in l. si finita. §. Iulianus. colum. 13. ff. de damn. infect. ubi aperit, quid si relatio facta fuit notario tantum,

tantum, quamuis hoc ipsi iudici aliter innotescat? & in re proposita loquitur etiam Dec. in c. quoniam contra, col. 1. i. de probat. & in c. prudentiam, de offi. deleg. in fi. & latissimè uide Felin. c. sciscitatus. col. anteq. & seq. de rescrip. vbi propè infinita ad rem facientia cumulauit, & Perus. in c. cum parati, col. pen. & fi. de appella.

Summarium in l. filia. §. Titia. ff. de cond. & demonstr.

1 *Vna species loco alterius succedit ex uoluntate defuncti.*

Bar. in l. filia. §. Titia. ff. de cond. & demonstr.

1 *BART. in d. l. filia. §. Titia, ita colligit, una species t loco alterius succedit ex uoluntate defuncti. vide Dec. in c. quoniam Abbas. col. 2. & seq. de offic. deleg.*

Summarium in l. hac conditio. ff. de cond. & demon.

1 *Conditio potestatiua debet facilius impleri statim cum potest.*

Bar. in l. hac conditio. ff. de cond. & demonstr.

1 *BART. in d. l. hac conditio, inquit, conditionem t potestatiuam debere facilius impleri, statim cum potest. Quæ sit ratio quodd implementum conditionis affirmatiuæ fieri debeat incontinenti cum potest, & secus sit in negatiua, posuit Aret. in l. ita stipulatus, col. 1. 3. v. ersi. ad l. ff. de uerb. obligat.*

Summarium in l. in testamento. ff. de cond. & demon.

1 *Si deficit exemplar, deficit etiam exemplandum.*

Bar. in l. in testamento. ff. de cond. & demonstr.

1 *BART. in d. l. in testamento, inquit, si deficit exemplar t deficere etiam exemplandum. Attende istum tex. qui, ut dixi in l. demonstratio, suprà eod. tit. est singul. ad probandam aliquam rem duo confinia uera non sufficere, quando agitur contra aliquem, ut incidat in pœnam; Et dum Bar. hic in fi. ait, quæro quid uoluerit dicere. l. ij. de inst. & subst. quando dicit, extraordinario iure, vide l. asin l. cum filius, in 2. notab. ff. si cert. per.*

Summarium in l. nominatum. ff. de cond. & demon.

1 *Demonstratio licet sit falsa, tamen si constet de quo sensit testator, nominatum dicitur esse relictum.*

Bar. in l. nominatum. ff. de cond. & demon.

1 *BART. in d. l. nominatum, colligit ex tex. quamuis demonstratio t sit falsa, si tamen constet de quo sensit testator, nominatum dici esse relictum. ex quo infert ad indicationem, cuius omisso irritum facit instrumentum, tamen corruptè apposta non. De hac re uide Abb. in c. inter dilectos, col. 9. vers. secundo. de fide instrum. ita etiam in simili casu uidemus, quamuis actus nullus nihil soleat operari, tamen uoluntatem agentis indicat. glo. not. in c. cum plures, in glo. fin. de offic. deleg. l. asin l. quæ dotis, nu. 3. ff. sol. matr. Dec. in c. ex tenore, nu. 6. & 7. & ibi Felin. nu. 20. de rescrip. vbi citat tex. & Bar. in l. fi. ff. de rebus eor. qui sub tutel. & Dec. in l. mandatum. ff. de offic. eius. vbi ait, actum nullum non solum agentis intentionem declarare, sed etiam consuetudinem inducere posse.*

Summarium in l. si ita. ff. de cond. & demonstra.

1 *Si testator iussit dari omne id quod scriptum est in cedula, quam reliquit apud Guardianum, utrum ualeat tale relictum.*

3 *Relictum in testamento nuncupatiuo debet audiri à testibus.*

Bar. in l. si ita. ff. de cond. & demonstr.

1 *BART. in d. l. si ita, infert ad questionem, si testator t iussit dari omne id, quod scriptum est in cedula, quam reliquit apud Guardianum, utrū ualeat tale relictum? & concludit ualere, dum modo constet cedulam fuisse scriptam manu testatoris. Limita hoc nō procedere, quando esset de forma ut nominatum aliquid exprimat, quia tunc non sufficit illud fieri per relationem ad aliud, ut dixi in l. asse toto. ff. de hæred. inst. vide Ruin. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. 34. vers. secundo limita. & declara & limita ut per Paul. de Cast. in confi. 39. in 1. uol. sed relictantur ea, quæ tradit l. asin l. certum. ff. si cert. per. Et de materia huius. l. vide Alex. in l. ait prætor. §. si iudex. col. 1. & ibi l. asin primo notab. ff. de re iudic. vbi tradit an hoc, quod hic ait Bart. in le-*

- * gato, locum habeat in institutione? & ibi testatur Ias. hoc Bar. documentum esse communiter approbatum. Tamen animaduerte, quoniam relictum t in testamento nuncupatio debet audiri a testibus. & hoc uidetur pro forma constitutum fuisse, quo casu paria non sunt aliquid fieri nominatim, vel per relationem ad aliud, vt praxi dixi. & hanc limitationem attulit etiam Ias. in d. §. si iudex, in t. notab. col. 3. 2. & ita opponit idem Ias. in l. certum. ff. si cert. pet. Hoc tamen, q forma per æquipollens impleri non possit, limitat Dec. in l. si mater. C. de inst. & subst. non procedere, quando forma respicit certum effectum; quia tunc potest impleri per æquipollens, & exemplum sumit à liubemus. C. de testam. vbi pro forma exigitur ut nomen hæredis exprimitur, tamen quia hoc fit ad habendam certitudinem, sufficit ut etiam aliter effectus huius certitudinis habeatur. Ceterum si rectè consideretur, ista limitatio uidetur totam hanc regulam euertere; quia forma in quacunque dispositione ad certum aliquem finem est instituta, & ideo, dūmodo sequatur idem effectus, semper impleri posset per æquipollens. nihilominus constantissimè traditum est, formam, vt prædictum est, non posse impleri per relationem ad aliud, vt per Feli. in c. quoniam contra, nu. 4. 2. de probat. & per æquipollens non debere verificari. Socin. in conf. 2. 4. col. 7. & in conf. 3. 3. col. 3. in t. uol. Alex. in conf. 2. 2. in 6. uol. Feli. in cap. cum dilecta, nu. 41. §. 8. & nu. 7. 3. de rescrip. & omnino in c. t. §. significantibus, de libel. obla. & ad materiam huius. Luide Abb. in rubr. de cōsuet. & q̄ pono ad Bart. in l. qui heredi. infra e. tit. vbi uide oīno.

Summariū in l. que conditio. §. cum ita testamento. ff. de cond. & demon.

- 1 Legatum factum ecclesie si testator aliud non expressit, de qua ecclesia in dubio sit intelligendum.
- 2 Sepulchrum maiorum suorum, quod dicatur.

Bar. in l. quæ conditio. §. cum ita testamento. ff. de cond. & demon.

- 1 BART. in d. l. quæ conditio. §. cum ita testamento, agit de legato t factō ecclesie, si testator aliud non expressit, de qua ecclesia in dubio sit intelligendum? deciditque de ea, cuius est parochianus. Ex hoc inferri potest etiam in qua ecclesia mortuus sepeliri debeat, quando sepulchrum non elegit; quilibet enim hanc habet eligendi potestatem, ut est tex. in c. 1. de sepulc. tradit Abb. in c. apostolicæ, de donat. in dubio autem ubi nulla sit facta electio, dicendum uideretur secundum Bar. hic cum debere sepeliri in ecclesia, cuius est parochianus. sed immo uidetur eum condi debere in sepulchro maiorum suorum, idq̄ exemplo Patriarcharum sanctorū, vt habetur in d. c. t. cum glo. vbi Abb. inquit, Abraham, Isaac, & Iacob etiam in longinquis regionibus existentes, cum maioribus suis quiescere uoluissent, ad idem est tex. in c. is qui, de sepulc. in 6.
- 2 quod t nam autem dicatur sepulchrum maiorum suorum, uide Oldra. in conf. 2. §. Thema tale est. & Feli. in c. super eo, de testi. vel si essent Episcopi, vel Cardinales, aut prælati, dicendum uideretur, eos in ecclesijs eorum curæ commissis esse tumulandos, vt per Card. in clem. dudum, §. huiusmodi, de sepulc. & Abb. in d. cap. Apostolicæ. Quid autem si plures haberent ecclesias? Archid. in c. cum quis, de sepulc. in 6. dixit, eam, in qua moriuntur, esse præferendam. sed quid si alibi quàm in suis ecclesijs morentur? fortè dici posset uiciniorē ecclesiam esse potiorē. argumento c. si de sepulc. Tamen Firmani sententia est in re proposita eos in ea ecclesia, in qua frequentius & diuina officia audire, & sacramenta recipere consueuerunt, sepeliri debere. ita ipse in tract. de Episcopo, in 4. par. quarti libri quæst. 1. 3. in fi. Quæ omnia sunt adnotanda ad decisionem quæst. hic propositæ per Bar.

Summariū in l. quibus. ff. de cond. & demonst.

- 1 Dies impedimenti non computatur in termino.
- 2 Impeditum dici eum non posse, qui facili remouere potest impedimentum.

Bar. in l. quibus. ff. de cond. & demonst.

- 1 BART. in d. l. quibus, ait, diem t impedimenti non computari in termino. uide Alex. in l. recusare. §. si quis ab alio. ff. ad Trebel. & Aret. in conf. t. 6. tamen subiungit Bar. hoc non procedere quando contra impedimentum potuit reclamare, & non fecit. De hac re uide Abb. in c. plerunque, de rescrip. vbi ait, eum, qui dicit se fuisse impeditum aliquid agere infra tps statutū, teneri probare non modò impedimentum, sed et illud fuisse in causa, vt id agere non potuerit, id quod

id quod probari ait, si probatur diligentia tempore impeditenti. hoc idem confirmatur ex tradit. per Feli. in c. ex transmissa, de prescrip. vbi ait, impeditum non excusari, nisi alleget impedimentum, & probet se fuisse conatum, ut id facere posset. Ad hæc faciunt quæ tradit Bald. in l. sed et si per prætorem. §. 1. vers. sed nec ad eos. ff. ex quib. caus. maio. vbi inquit, impeditum dici eum non posse, qui facile remouere potest impedimentum. & hoc Bartoli documentum sequitur Ias. in l. qui in aliena. §. si. col. 79. vers. in glo. 2. ff. de acquir. hæredi. & pro declaratione huius rei uide Aret. in d. consi. 16. & Alexand. in d. recusare. §. si quis ab alio. & ad prædicta uide Bar. Ang. & alios in l. ij. §. quod diximus. ff. si quis caut. vbi est communis opinio, impeditum teneri probare omnem diligentiam ut remoueret impedimentum. Limita istam conclusionem ut non procedat, quando notorium esset, frustratoriam fuisse omnem diligentiam, quia eo casu sufficit probare impedimentum absque eo quod diligentia probetur: ita Paul. de Castr. in consi. 286. & in consi. 290. & Feli. in d. c. ex transmissa, in vers. quæ omnia & similia, nu. 4. Et an & quando impeditus teneatur protestari coram honestis personis, uide Feli. in c. sciscitatus, de rescip. & in re proposita uide ibi Abb.

Summarium in d. l. quibus. §. quidam. 2. ff. de cond. & dem.

- 1 *In contrahibus, si conditio apponitur in ipsa dispositione contrahentum esse conditionalem, si uero ex post facto, tunc contractum esse purum, sed resoluendum sub conditione.*
- 2 *Dies certus si est appositus præstationi, tunc non efficitur conditionalis.*
- 3 *Quando in eadem oratione in qua fit legatum, in eadem etiam ponitur dies, tunc semper illa dies uidetur appositæ substantiæ legati, & non præstationi.*

Bar. in d. l. quibus. §. quidam. 2. ff. de cond. & demonstrat.

- 1 **BART.** in ead. l. §. quidam, 2. ait, in contrahibus, si conditio apponitur in ipsa dispositione, contractum esse conditionalem, si uero ex post facto, tunc contractum esse purum, sed resoluendum sub conditione. l. ij. cum glo. ff. de in diem adiect. uide Bar. in l. j. supra eodem tit. in 4. col. & clarius Alexan. in consi. 90. col. 3. in 4. uolumi. & pulcherrimam decisionem Decij. in consi. 331. circa beneficium abstinendi, per d. l. secundam. de in diem adiect. & ad dicta per Bar. hic uide Ias. in l. lecta, colu. 16. vers. in ea glo. ff. si cert. pet. hæc, quæ prædiximus, procedunt in contrahibus, quid uero sit in ipsis legatis nunc uideamus: sic igitur distinguas licet. Aut ei fuit appositæ dies certa, aut incerta. si certa, aut fuit appositæ substantiæ, & tunc erit conditionale. l. si cui legetur. ff. de lega. 1. fallit ratione consanguinitatis. l. Scius Saturninus. ff. ad Trebel. Bald. in lex his. C. quando dic. leg. ced. Soci. in consi. 92. col. 6. in primo uol. & de hac re uide Io.
- 2 **Crotum** in repet. l. primæ. ff. de leg. primo. inter numerum 25. & 26. Aut dies certus si appositus est præstationi, & tunc non efficitur conditionale. si uero apponitur dies incertus, tunc siue
- 3 *** Commun. opin.** ut per Ias. in d. l. si cui legetur. §. hoc autem. ff. de lega. 1. & de hoc ultimo, est rex. in hoc. §. tradit Capr. in consi. 79. & Salic. in l. unic. §. si autem sub conditione. C. de caduc. tollen. & in l. ex his. C. quando dic. leg. ced. vbi habetur, quando tempus incertum est appositum in persona tertie personæ, semper legatum esse conditionale, & non transmissibile, id quod etiam sequitur Alexand. in consi. 199. viso titulo, col. 1. in lib. primi & secundi uolumi. & ista est commun. opin. ut per Alexan. in d. l. Scius Saturninus. & ad prædicta uide omnino Alexand. in consi. 197. viso, in lib. primi & secundi uol. Scias etiam quando t in eadem oratione, in qua fit legatum, in eadem etiam ponitur dies, tunc semper illa dies uidetur appositæ substantiæ legati, & non præstationi, & consequenter legatum facit esse conditionale, ut docuit Bal. in d. l. si cui legetur. §. hoc autem, in si. argumento. l. quidam testamento, in princip. ff. de leg. 1. & l. Paulo Callimacho. §. si. ff. de lega. 3. ad rem faciunt trad. per Bart. in l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verb. obligat. vbi ad cognoscendum an locus adiectus legato fuerit adiectus substantiæ legati, an præstationi, distinguitur, an in eadem uel in alia fuerit positus oratione. & idem trad. Paul. de Castr. in consi. 338. Quia exceptiones, colu. 3. in primo uol. & Dec. in consi. 334. con-

De cond. & demonst.

solvit, nec obstat prædictæ principali conclusioni trad. per Franciscum Cremens. in singul. 111.

* vbi contrarium sentit, quia diuersa sententia communiter approbatur.

Summarium in d.l. quibus. §. Terminus. ff. de cond. & dem.

- 1 *Legatum sub modo non potest effectualiter peti, nisi præstita cautione de modo implendo.*
- 2 *Ubiunque uerba possunt importare modum, aut conditionem, semper referuntur ad modum.*

Bar. in d.l. quib. §. Terminus. ff. de cond. & demonst.

- 1 **BART.** in ead. l. §. Terminus, sic ait in summa. legatum tibi sub modo non potest effectualiter peti nisi præstita cautione de modo implendo. sed quæro nunquid requiratur interpellatio, ut legatarius modum impleat, an uero ipso iure interpelletur? vide Aret. in l. ita stipulatus, col. 5. vers. ex quo. ff. de uerb. obliga. & dum Bar. subiungit, modum hic strictè accipi pro onere apposito in tempus dispositionis perfectæ, vide Paul. de Castr. in consi. 5. col. 1. in 1. uol. & ubique uerba tibi possunt importare modum aut conditionem, semper referuntur ad modum, Alex. in consi. 102. col. 1. in primo uolu. & dum Bar. hic in secunda col. dicit hæc uerba testatoris, lego tibi centum ea conditione ut aliquid facias, facere modum. hoc idem sequitur Ias. post alios, quos ibi commemorat. in l. debitori tuo si hæres. C. de pact. colu. 1. vers. hinc dicit Bart. Alex. in consi. 102. & in consi. 119. in 1. uol. Aret. in consi. 92. col. 5. & Paul. de Castr. in consi. 5. in 1. uol. Demum Bar. in col. tradit, an & quando legatarius, qui modum non impleuit, legatum consequi possit, & inter cætera uult, eum illud consequi posse, quando per eum non stetit. Quid si non stetit per legatarium una uice, an postea possit eum hæres cogere ad implendum? vide Alex. in d. consi. 102. col. 3.

Summarium in l. qui hæredi. ff. de condi. & demonst.

- 1 *Qui iussus est dare seruo causa conditionis implenda sub nomine proprio, uel sub nomine hæredis, dando domino conditionem non implet.*
- 2 *Conditio debet impleri in forma specifica.*
- 3 *Conditio uoluntaria potest impleri per æquipollens.*
- 4 *Iuramentum debet impleri in forma specifica.*

Bar. in l. qui hæredi. ff. de cond. & demonst.

- 1 **BART.** in d.l. qui hæredi, ita inquit in summa. Qui iussus est dare seruo causa conditionis implenda sub nomine proprio, uel sub nomine hæredis, dando domino conditionem non implet, item iussus dare domino non implet conditionem dando seruo. vide Ias. in l. si quis filium. §. si. ff. de acquiren. hæred. col. 84. in primo notab. vbi citat multa iura, quibus cautum est, eum, qui iussus est dare hæredi, conditionem implere si dat hæredi ipsius hæredis, & circa regulam, quæ ex isto tex. colligitur, scilicet, conditionem tibi debere impleri in forma specifica, dicas rationem esse; quia conditio est de forma, & formam inducit. Bal. in auth. matri & auiz. colu. 1. C. quand. muli. tut. tradunt doct. in l. j. §. si quis simpliciter. ff. de uerb. obliga. forma uero debet impleri in forma specifica. & ideo Soci. in consi. 207. col. 2. vers. præterea statutum, in primo uolu. ait, statutum excludens filiam propter masculos sub conditione si est dotata, per istam l. debere intelligi de dotata re ipsa, non autem per assignationem dotis, ut latè posui ad Bar. in l. si ita, supra eodem titu. vbi uide. Limita istam regulam ut procedat tantum in conditione uoluntaria, alioqui uero in necessaria ad actum; quia potest impleri per æquipollens: quoniam creditur, testatorem de solo effectu cogitare uoluissè: in uoluntaria uero de sola forma, non autem de effectu. ita eleg. limitat Bar. in l. Gallus, §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. ad
- * quem alij communiter accesserunt. quamuis ibi Ias. in prima lectione, colu. 6. uers. secundum in
- 3 quantum, alleget multa iura ad probandum conditionem uoluntariam impleri posse per æquipollens, licet conetur rîdere. & postea regulam hanc declarat siue limitat duob. modis, & uide q̃ contra regulam istam ait Ias. in l. ij. col. 1. vers. postremò. ff. de uulg. & pup. & in l. j. col. 6. vers. substitutio uniuersalis. ff. eod. tit. Attende et̃ quia quemadmodum conditio debet impleri in forma
- 4 specifica, ita & iuramentum. † Panor. in c. ad nostram, de iureiur. vbi latè Feli. & Bar. in l. amplius

non

non peti, col. si. ff. rem rat. bab. Item animaduerte, quia ille, qui plenius adimplet, dicitur in forma specifica adimplere. Ias. in l. j. §. si stipu. in 4. notab. ff. de verb. oblig. & conditio, si probaueris, intelligitur proprie non autem iuramento interueniente. Ias. in repet. l. admonendi, col. 1. eo. ver. uigelimus nonos casus. ff. de iureiur. Postremo circa istā regulam uide omnino Dec. in rubrica de probat. col. ante pen. ubi tenet conclusionem, quod conditio uoluntaria possit impleri per æquipollens. & retorquet subtiliter istum tex. pro se, quamuis ab omnibus pro hac regula adducatur.

Summarium in d. l. qui heredi. §. cum hereditas. ff. de cond. & dem.

1 *Conditio de dando heredi in ipsam personam impletur non in personam fideicommissarij.*

Bar. in d. l. qui heredi. §. cum hereditas. ff. de cond. & dem.

1 **BART.** in eadem l. §. cum hereditas, inquit, conditionem t. de dando heredi in ipsam personam impleri, non in personam fideicommissarij. & reliqua. contra quæ opponitur hic in apōst. de l. i. qui, §. fin. ff. de lega. præstan. cui obiectioni dux dantur solutiones, quas redarguit Ruin. in l. Gallus. §. & quid si tantum. col. 9. ver. circa secundum.

Summarium in l. Iulianus. ff. de cond. & demonstr.

1 *Dare, & remittere non est idem proprie.*

Bar. in l. Iulianus. ff. de cond. & demonstr.

1 **BAR.** in d. l. Iulianus, ait, dare t. & remittere, non esse idem proprie. De hac re uide Fels. in c. veniens, nu. 3. de testi. & Dec. in l. si quis obligatione liberatus. ff. de regul. iur. & remissionem iurium dici esse donationem, docuit Alex. in consi. 22. in 1. uol.

Summarium in l. si in diem. §. seruus. ff. de cond. & demonstr.

1 *Conditio expressa si nihil operatur in principali, nec in eo operatur, ad quod per repetitionem porrigitur.*

Bar. in l. si in diem. §. seruus. ff. de cond. & demonstr.

1 **BART.** in d. l. si in diem. §. seruus, inquit, si conditio t. expressa nihil operatur in principali, nec in eo operari, ad quod per repetitionem porrigitur. Attende diligenter hunc tex. qui mirabilis est ad probandum, quod qualitas in utro capitulo adiecta, non censetur in alio repetita, quando in primo capitulo facit iterat: ita Rom. in sing. 234. & in consi. 134. & Aret. in consi. 1. in quibus locis pulcher casus deciditur, ut ibi uidere est. & ad hoc faciunt quæ tradit Io. Sadi. in repet. l. hæc uerba. ff. de leg. 1.

Summarium in l. sub diuersis. §. heredi. ff. de cond. & demon.

1 *Conditio in herede, an & quando impleri possit.*

1 *Hæres heredi proprie dicitur hæres ipsius testatoris.*

Bar. in l. sub diuersis. §. heredi. ff. de cond. & demonst.

1 **BART.** in d. l. sub diuersis. §. heredi, tradit an & quando t. conditio in hærede possit impleri, ait quæ si primò ponitur nomen appellatiuum & postea proprium, posse impleri in hærede; si uerò contrā, tunc secus: & ita limitat. l. cum ita, infra eod. hoc idem sequitur Ias. in l. si quis filium familiās. col. 84. ff. de vulg. & pupil. & ibi tradit, conditionem, si hæredi dederis, uerificari in hæredis hærede. & ibi multa ad rem facientia attulit. Proinde inferit, hæredem t. hæredis propriè dici hæredem ipsius testatoris, hoc etiam uult idem Ias. in l. si. col. 2. ver. tertio pro alia. C. de hæred. inst. & in l. pen. ff. de vulg. & pupil. immo hæres hæredis dicitur esse hæres testatoris, etiam si esset eius successor uniuersalis alio titulo quàm hæreditario, secundum Rom. in singul. 83. ubi citat. l. primam. ff. de castren. pecul. uide etiam Alex. in l. pater familiās. ff. de uulgar. & pup. & in d. l. si. C. de hæred. insti.

Summarium in l. si quis seruum. ff. de cond. & demon.

1 *Adempto onere in uim conditionis appositio emolumentum non uidetur ademptum.*

Bar. in l. si quis seruum. ff. de cond. & demonstr.

1 **BAR.** in d. l. si quis seruum, ita inquit in summa. Adempto t. onere in uim conditionis appposito, emolumentum non uidetur ademptum. uide Ias. in l. j. in 1. notab. C. de pa. &

De condit. & demonſtr.

Summarium in l. Mxuius. ff. de cond. & demonſtr.

- 1 *Conditio designat nudum ministerium facti.*

Bar. in l. Mxuius. ff. de cond. & demonſtr.

- 1 *Bar. in d. l. Mxuius, inquit, conditionem designare t nudum ministerium facti, & debere impleri in forma specifica. vide quæ posui in l. qui hære di. suprà eod. tit.*

Summarium in l. intercidit. ff. de cond. & demonſtr.

- 1 *Legatario mortuo vel libertate priuato conditione legati u extinguitur, secus si sola ciuitate priuetur.*

Bar. in l. intercidit. ff. de condit. & demonſtr.

- 1 *BART. in d. l. intercidit, sic ait in summa. Legatario t mortuo, uel libertate priuato conditione pendente legatum extinguitur, secus si sola ciuitate priuetur. vide Alex. in l. ex facto. §. ex facto, col. 2. ff. ad Trebell. & ista ratio quia restitui potest, posset esse ratio, ad l. cum pater, in §. hæreditatem, ff. de lega. 2. & in l. Statius. §. Cornelio Felici, ff. de iur. fisc. & in l. ex ea parte. §. infulam, ff. eod. tit. quod ibi mortis appellatione non ueniat ciuiliſ, quia non operatur eundem effectum, quem naturalis; quia restitui potest. Et dum Bar. opponit, dicens deportatum haberi pro mortuo, vide Ruin. in l. Gallus. §. & quid si tantum, ff. de liber. & posth.*

Summarium in l. sed si hæc. §. cuidam. ff. de condit. & demonſtr.

- 1 *Aliquis uidetur tantum capere, quantum sibi remanet deducto ære alieno.*

Bar. in l. sed si hæc. §. cuidam. ff. de condit. & demonſtr.

- 1 *BART. in d. l. sed si hæc. §. cuidam ait, aliquem t uideri tantum capere, quantum sibi remanet deducto ære alieno. vide las. in l. fructus. ff. sol. matr. col. fi. nam fructus intelliguntur deductis expensis. & ex hoc inferitur ad notabiles quæſtiones, ut per Feli. in c. ad nostram, nu. 3. de iure iur. & de hac re uide latè Io. Campegius, in tract. de dote in 1. 2. quæſt. secundæ par.*

Summarium in l. Titio centum. ff. de condi. & demonſtr.

- 1 *Modus respiciens utilitatem legatarij, intelligitur impulsiuus, si uerò tertius a persona utilitatem respicit, dicitur esse finalis.*

Bar. in l. Titio centum. ff. de cond. & dem.

- 1 *BAR. in d. l. Titio centum, ita colligit in summa. Modus t respiciens utilitatem legatarij, intelligitur impulsiuus, si uerò tertius personæ utilitatem respicit, dicitur esse finalis. Per istum tex. de iur. idit Bald. in l. fi. C. de pact. si legatur centum ecclesiæ ut fundum emat, ecclesiæ fundum illum alienare non posse. & hanc decisionem sequitur las. in l. filius familiæ. §. Diui, in prima lectura, col. 5. vers. pro ea solutione. ff. de leg. 1. & dum Bar. opponit hic, caueri non debere, cum istud præceptum sit nudum. Circa hoc difficile contrarium uide las. post Bar. in d. §. Diui, in 1. lectura, col. 5. vers. in ea gl. & in 2. lectura, col. 7. vers. in ea gl. ff. de leg. 1.*

Summarium in d. l. Titio centum. §. Titio centum. 2. ff. de cond. & demonſtr.

- 1 *Conditio, uel modus per quem libertas infringitur, non seruatur præterquam in libertatē.*

Bar. in d. l. Titio centum. §. Titio centum. 2. ff. de cond. & dem.

- 1 *BAR. in eadem l. §. Titio centum, 2. ait, conditionem t uel modum, per quem libertas infringitur, non seruari præterquam in libertatē. Iste §. induci solet, quod est quædam seruitus mixta, quæ debetur a persona rei, puta a seruo ut præſtet monumentum. Adde alium casum quando aliquis esset destinatus ad perpetuam carcerem, id quod fieri potest de iure canonico. cap. quamuis, de pœn. in 6. Incredible. C. de pœn. scias tamen pœnam gabiaz, ut uulgò dicitur, quā imponunt prælati, nullo pacto licitam esse, secundum Feli. in c. qualiter & quando. §. ad corrigendos, nu. 10. de accusat. sic etiam abstinendum esse à pœna triremium, quantum fieri potest, tradit Crauet. in consi. 18. nu. 18.*

Summarium in d. l. Titio centum. §. Titio genero. ff. de condi. & demonſtr.

- 1 *Si statuto cautum est, filiam dotatam ab intestato succedere non debere ex tantibus masculis, utrum intelligatur dotata esse illa, quæ nondum est nupta, sed ei sunt designata dos à patre,*
2 *Dos à patre declarata, minui non potest ab eo, neque ab eius heredibus.*

- 3 Dos an succedat loco legitima.
- 4 Mater tenetur relinquere legitimam filia, & tamen non tenetur dotare eam.
- 5 Legitima potest in totum auferri à statuto.
- 6 Filia à statuto exclusa ab intestato, si fuit incompetenter dotata, petere non potest supplementum legitimæ, neque dicere contratabulas.
- 7 Legatum pro dote est conditionale, & ideo filia decedente ante nuptum, non transmitti, quando à statuto excluditur.
- 8 Legatum quando fit purè, & subijcitur modus, ut mulier dotetur, tunc pecuniam peti posse, & fructus percipi præstita cautione de dote restituenda, si nuptie non sequantur.
- 9 Pater legans filia dotem an possit eam gravare per fideicommissum, maxime si decesserit sine filijs.
- 10 Filia exclusa à successione patris, potest petere alimenta à fratre, qui eam excludit, donec ei dos exhibeatur.
- 11 Filia si est nubilus, & propter pudorem uirginalem non audet petere, ut nubat, & pater est negligens ad eam nubendam, & ad dandam ei dotem, eo casu uideam etiam filia non petente posse cogere patrem ad constituendam ei dotem congruam, & nubendam.

Bar. in d.l. Titio centum. §. Titio genero. ff. de cond. & demonstr.

- 1 BART. in ead. l. §. Titio genero, quærit, si statuto t cautum est, filiam dotatam ab intestato succedere non debere extantibus masculis, utrum intelligatur dotata esse illa, quæ nondum est nupta, sed ei fuit designata dos à patre? deciditque eam satis dotatam intelligi, quia pater quantum in se est, in ea dotandi actum exercuit. quamvis Alexan. contrarium sentiat in consi. 13. in 3. volu. & in consi. 21. in 1. viso themate, col. fi. in 7. volu. idem tenuit Socin. in consi. 92. & in consi. 207. col. 2. in primo uolu. & de hac re uide Soci. in consi. 27. in 4. uolu. & omnino Alex. in consi. 87. Viso, in lib. primi & secundi uol. Attende etiam quia huiusmodi dos t à patre declarata minui non potest ab eo, neque ab eius hæredibus. Dec. in consi. 35. cum subseq. Quid si filia factum fuit legatum à patre non expressa aliqua causa, nunquid censetur legatum ex causa dotis, ita quòd uigore prædicti statuti à successione sit excludenda? ita præcisè eam excludi probat Franciscus Cremens. in singul. 3. incip. Statuto cauetur, ubi citat Bar. per illum tex. in l. quod autem. ff. de iure dot. idem ait Bal. nouel. in tracta. de dote, fol. 119. Attende tamen huiusmodi statutum interpretandum esse de illa, quæ dotatur in bonis patris à cuius successione excluditur, alioqui si ab alijs est dotata. Alex. in consi. 29. col. pen. in primo uol. & in consi. 1692 in 7. uol. Soc. in consi. 30. col. 6. & in consi. 84. in 1. uol. & in d. consi. 127. in 4. uolu. Dec. in consi. 346. & in consi. 589.
- 3 Bar. in eo. lem §. in vers. secundo est uidendum, quærit utrum dos t succedat loco legitimæ, & quia hæc dicta sæpe ad hoc allegari solent, aduerte quia huic positioni relictur: nam frater tenetur dotare sororem consobrinam. Tutor. §. si. ff. de administra. tut. tradunt commun. doct. in l. ff. sol. matrim. & tamen frater non tenetur ei relinquere legitimam. Item pater naturalis tenetur filiam dotare quæ aliunde non habet dotem. Bar. in l. si quis à liberis, §. vtrum. ff. de lib. ber. agnosc. & Alexan. d. in d. l. tamen non tenetur ad legitimam, cum sit filia naturalis tantum. Item dos debetur uiuente patre, legitima uerò post mortem. l. §. sed nec impuberi, de collati. bono. Item mater t tenetur relinquere legitimam filia, & tamen non tenetur dotare eam. l. mater. C. de iure dot. & traditum est in d. l. ff. solu. matrim. ex quibus omnibus constat, positionem hanc stare non posse, nisi intelligamus quando filia dotem habuit intuitu ipsius legitimæ: uide etiam quid ex ista regula inferat Alexan. in consi. 131. in primo uolu. Præterea ex prædictis inferit Bar. ad quæstionem, utrum filia exclusa à statuto à successione ab intestato si est dotata, dicatur exclusa à legitima, ita ut statutum possit auferre legitimam in totum si uult: & decidit Bar. in totum auferri t posse legitimam à statuto. & ista est uera & communis sententia, ut probat Dec. in liura sanguinis. ff. de reguliur. & Mari. Socin. iuni. in consilio 26. numero 26. eamque esse sublatam à Bart. quando filiam excludit ab intestato, à qua successione regi solet ac moderari legitima. quæ quidem opinio pariter est communiter approbata,

De conditionibus & demonstrationibus.

- ut testatur Soc. in suo eleg. consi. 288. & in consi. 92. & in consi. 284. in 2. quæst. in 1. uol. & omnino in consi. 127. in 4. uol. & in consi. 76. in 3. uol. idem uolunt. Bal. Imol. & Alex. Aret. & alij in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthu. quam opinionem similiter communem esse ait idem Soc. in consi. 35. in 4. uol. & Crauet. in consi. 11. l. as. in l. quoniam in prioribus, in 4. fallen. C. de inoffi. testa. & in l. si pater. C. de inst. & sub. in 2. col. Paul. de Castr. in consi. 59. in 1. uol. & in consi. 73. hoc idem expressè uoluit Raph. Cum. in consi. 46. & in consi. 124. & in consi. 288. & de hac materia uide Dec. in consi. 106. col. pen. & in consi. 525. Anch. in consi. 32. Alexan. in consi. 197. in lib. primi & secundi uol. & Bal. nouel. in tract. de dote, & Io. Campegium in tracta.
- 6 de dote in 29. quæst. primæ par. ubi latè ex prædicta communi opinione inferitur filiam t. à statuto exclusam ab intestato, si fuit incompetenter dotata, petere non posse supplementum legitimæ neque dicere contraria. ut per Dec. in consi. 505. & Curtium in consi. 80. col. pen. nam filia hoc modo exclusa reducit ad instar extranei. Soc. in consi. 36. col. pen. & in consi. 297. in 1. uol. & non facit partem in legitima. Aret. in consi. 19. & in consi. 100. Dec. in consi. 607. & uide
- * Ang. in consi. 300. & Alex. in consi. 125. in 6. uol. & hanc esse communem opin. testatur. Curt. in consi. 35. nu. 3. jicet in consi. 37. titubet. uide eundem. in consi. 39. sic etiam ex prædicta communi conclusione decidunt doct. legatum t. pro dote esse conditionale, & ideo ea decedente ante nupium non transmitti quando à statuto excluditur, ut dixerunt multi ex eis, quos antea memorauimus, & Roma. in sing. 234. & in consi. 134. & in re proposita uide Ang. in consi. 349. ubi differentiam facit, an statuto cautum sit, filiam dotari debere, an uerò dotis faciat mentionem quia primo casu cum puella est nubilus si hæredem interpellat, constituit eum in mora, & ideo transmittit secundum eum. uide eundem Ange. in consi. 362. & in consi. 392. cum seq. & omnino Bal. nouel. in tract. de dote, in 17. priuilegio, & Crauet. in consi. 101. in quibus locis habetur, legatum dotis esse conditionale, & ideo non secutis nuptijs deficere. Quando autem legatum
- 8 t. sit purè, & subiicitur modus, ut mulier doteatur, & tunc illam pecuniam peti possit & fructus percipi præstita cautione de dote restituenda si nuptiæ non sequantur, uide (ut dixi) Bal. nouel. in 70. priuilegio. Ang. in d. consi. 392. & Crauet. in d. consi. 101. Ex prædictis inferri posset
- * ad decisionem quæstionis, ex quo dos non subrogatur loco legitimæ secundum communem sententiam, utrum pater t. legans filiæ dotem possit eam grauare per fideicommissum, maxime si deceaserit sine filijs? de qua re agit Bal. nouel. in d. tracta. de dote in 62. priuilegio, ubi citat not. in l. Lucius. §. maritus. ff. ad Trebell. & in l. §. si filix. & ibi Bar. ff. de lega. 2. & in l. j. §. uideat.
- 10 mus. C. de rei uxora. Attende tamen circa prædicta, quòd filia t. exclusa à successione patris potest petere alimenta à fratre, qui eam excludit, donec ei dos exhibeatur. Bar. per illum tex. in l. qui filium. ff. ubi pupileduc. debe. id quod adnotandum esse ait Soc. in consi. 57. col. 7. in 4. uol. idem ait Salic. in l. sancimus. C. de nupt. & Soc. in consi. 150. in 1. uol. præterea quærit Bart. hic, an tempus petendi dotem sit dies nuptiarum, an tempus nubilis ætatis? uide Alex. in consi.
- 11 filio 162. in lib. primi & secundi uol. & dicas, si filia t. iam est nubilus & propter pudorem uirginalem non audet petere ut nubat, & pater est negligens ad eam nubendam, & ad dandam ei dotem, eo casu iudicem etiam filia non petente posse cogere patrem ad constituendam ei dotem congruam, & nubendam, per tex. in l. v. ff. de iure dot. quem ad hoc citat Bal. nouel. in tract. de dote, in 18. priuilegio. Quid si ista filia ex celsis xxv. annos, & nupit sine consensu patris edic eam esse dotandam à patre. Salic. in l. qui liberos. ff. de rit. nupt. Quid autem si nupit indigno? uide latè Io. Campegium in suo trac. de dote, in 15. seu 13. quæst. primæ partis. Ad ea uerò que hic in fi. subiungit Bar. uide Paul. de Castr. in consi. 125. in 1. uol. ubi tradit, quid si testator in iusit pecuniam legari esse deponendam ad alendam filiam, an si quid superest ultra hæc alimenta, ad ipsam spectet an ad hæredem, & in hac re uide etiam Soc. in consi. 241. col. 2. in uers. his tamen, j. primo uol.

Summarium in l. Titio fundus. ff. de cond. & demonstra.

1 *Dictum uiri probi & legalis inducit iustam causam credendi.*

Bar.

Bar. in l. Titio fundus. ff. de cond. & demonstr.

BART. in d. l. Titio fundus, tradit, ut hic apud eum uidere est. sed ex gl. colligitur, ut hic in apostill. ponitur, dictum uiri t̄ probi & legalis inducere iustam causam credendi. hanc gl. citat Bal. in l. indicia. C. de rei uend. & Alex. in confi. 28. in 1. vol. & uide istam regulam cum salientijs apud Fel. in c. cum contingat. nu. 8. cum seq. de rescrip. & omnino in c. de quarta, nu. 26. de prescrip. & Mari. Soc. iuni. in confi. 69. nu. 20.

Summarium in l. mulieri. ff. de cond. & demonstr.

- 1 Qui admittitur ad legatum de iure speciali contra uoluntatem defuncti non habet ius accrescendi.
- 2 Condicio apposta post nominationem omnium uidetur adiecta omnibus.

Bar. in l. mulieri. ff. de cond. & demonstr.

- 1 BART. in d. l. mulieri, sic ait in summa. Qui admittitur t̄ ad legatum de iure speciali contra uoluntatem defuncti, non habet ius accrescendi. collige tu in casu isto mulierem, quia uenit de iure speciali, non habere hypothecariam contra res testatoris, secundum Angel. in l. j. §. lex falcidia. ff. ad leg. falcid. ubi reprobatur communem opinionem. & licet ibi Alex. contrarium sentiat, tamen pro opinione Ang. facit ratio, quia inuenta fuit hypothecaria, ut uoluntati
- 2 testatoris omnino satisfiat. quæ ratio cessat hic. Et dum Bar. subiicit, conditionem t̄ appositam post nominationem omnium, uideri adiectam omnibus, uide quid ex hoc & per istum tex. decidit Bar. in l. centurio, col. 6. ubi Ias. col. 2. in fi. & seq. ff. de uulg. & pupill. Postea Bart. hic in 2. col. inquit, quamuis ius accrescendi locum non habeat in legato, tamen locum habere in hæreditate, ne pro parte decedat testatus, & pro parte intestatus. ad hoc accedit Bal. relatus per Ias. in l. j. in primo notabili. col. 63. ff. de acquir. hæred. & hæc est materia. l. re coniuncti. ff. de legat. tertio.

Summarium in l. quia. ff. de cond. & demonstr.

- 1 Condicio apposta in institutione, intelligitur repetita in legato eidem facto.

Bar. in l. quia. ff. de cond. & demonstr.

- 1 BART. in d. l. quia, dicit, conditionem t̄ appositam in institutione intelligi repetitam in legato eidem facto. Limita hoc non procedere quando illa condicio tacite inerat, quia non intelligitur repetita. l. si in diem. §. 1. supra eod. tit. iunctis ijs, quæ ibi posui.

Summarium in l. cum pupillus. ff. de cond. & demonstr.

- 1 Pupillus potest impedire conditionem impleri.

Bar. in l. cum pupillus. ff. de cond. & demonstr.

- 1 BART. in d. l. cum pupillus, ait, pupillum t̄ posse impedire conditionem impleri. Dicas tamen cum restitui aduersus conditionem non impletam. Aret. in confi. 67. col. 3.

Summarium in l. cum seruus. ff. de cond. & demonstr.

- 1 Ille qui tenetur rationem reddere administrationis, tenetur etiam reddere instrumenta.
- 2 Si administrator in reddenda ratione negaret se aliquid recepisse, quod postea receptum esse probaretur, dicitur predo.

Bar. in l. cum seruus. ff. de cond. & demonstr.

- 1 BART. in d. l. cum seruus, colligit ex tex. eum, qui tenetur t̄ rationem reddere administrationis, teneri etiam reddere instrumenta. & ideo attende quoniam non sufficit offerre se paratum ad reddendam rationem, ut conditio impleatur, sed necesse est re ipsa & liberos & scripturas producere. Alex. in confi. 102. col. 2. in 1. vol. & Soc. in confi. 24. col. 1. in 1. vol. ubi ait administratorem debere libros ostendere, & quomodo fieri debeat, docuit idem Soc. in confi. 45. eod. vol. & Dec. in confi. 464. sed an sufficiat producere libros & scripturas in sacco? Rom. in singul. 310. incip. Hæsitatum fuit, arguit ad utranque partem, & demum decidit, aut productio huiusmodi fuit facta simpliciter, & eo casu eam esse ualidam; aut fuit facta cum protestatione, quod non intendebat producere nisi ea, quæ faciunt pro se, & tunc inualidam esse, aitq; hæc esse addenda ad hoc Bartoli documentum. Sed tu aduerte protestationem & decisionem Romani sumptam ab ea posse procedere in actis iudicialibus, ut erat ille casus, qui contigit

Romæ.

Romæ, de quo agit Rom. sed quomodo ista protestatio applicari possit ad administratorem non uideo: quia is tenetur ostendere librum rationum, in quo sigillatim omnia sunt describenda, non autem in genere, ut docuit Soc. in consi. 149. in 1. vol. & si huiusmodi librum non conficeret, posset in litem contra eum iurari, ut tradit Soc. in consi. 73. eod. vol. immo si in reddenda ratione negaret se aliquid recepisse, quod postea receptum esse probaretur, dicitur prædo. Soc. in d. consi. 46. cum itaque sigillatim omnia tam pro se quam contra se facientia ostendere teneantur, ista protestatio repugnantiam quandam implicaret, quæ huic negotio ullo pacto conuenire non posset. Adde ad hoc Bartoli documentum, non sufficere si libri & instrumenta producantur, sed oportere ista omnia facere in loco in quo administratio gesta est. Soc. in consi. 30. in fi. in 1. vol.

Summarium in l. Lucius. ff. de cond. & demonstr.

1. Filiatio non potest plenè probari.

2. Paria sunt conditionem non esse potestatiuam, uel difficilem.

Bar. in l. Lucius. ff. de cond. & demonstr.

1. BART. in d. l. Lucius, ait, filiationem non posse plenè probari. ex ista. l. colligunt doct. ex quo hic filiatio fuit posita in conditione, & conditio debet impleri uerè & in forma specifica, ut diximus in l. Mæuius, supra eod. id quod contingere non potest in filiatione, quæ nisi præsumptiuè probari non potest, propterea institutionem in hoc tex. irritam esse. Tu uerò attende hoc non esse uerum simpliciter & indistinctè; nam ubi conditio impleri non potest probatione uera, & præsumptiua, & eo casu uera est prædicta conclusio, scilicet necesse esse eam plenè & uera probatione debere impleri. sed ubi subiecta materia, ut est ista filiationis, eiusmodi est naturæ ut præsumptiuè tantum probari possit, & tunc conditio impletur legitimè quando eo modo fit, quo fieri potest. neque ista. l. reluctatur, nam ideo ista conditio facit testamentum inane; quia est difficilis probationis, ut hic sentit gl. & ad nullitatem institutionis factæ de filio, paria sunt conditionem non esse potestatiuam uel difficilem. l. suus quoque. §. puto, & ibi gl. & Bar. ff. de hæred. instit. hæc Feli. in rubrica de prob. col. 2. in fi. cum seq. ubi ait hæc esse diligenter adnotanda, quia alibi non ita bene explicantur. Quomodo autem filiatio probari possit, uide de quæ latè posui in l. filium. ff. de his qui sunt sui uel ali. iur.

Summarium in l. conditiones. ff. de cond. & demonstr.

1. An & quando conditio tacita impediatur transmissionem.

Bar. in l. conditiones. ff. de cond. & demonstr.

1. BART. in d. l. conditiones, agit an & quando conditio tacita impediatur transmissionem. de hac re uide gl. & Bar. in litem quia. §. 1. ff. de pact. & ibi omnino Ias. & Bar. in l. ij. §. 1. in fin. ff. de uerb. oblig. ubi Aret. & Ias. reprehendunt Rom. ex ijs quæ hic tradita sunt. & dum Bar. declarat quandoque tacitam conditionem uenire extra testamentum uel ex rei legatæ naturâ, uel ex legis dispositione, & istam tacitam conditionem non impedire: Adde tu hoc modo solui. l. cum illud aut illud. §. fi. ff. quand. di. leg. ced. Postea subiicit Bar. conditionem, quæ apponitur per relatiuum, quis, uel qui, impedire. hoc idem sequitur Ias. in l. Stichum qui meus erit, col. 6. ff. de leg. 1.

Summarium in l. pater Seuerinam. ff. de cond. & demonstr.

1. Eum non dici nolle, qui non potest uelle.

Bar. in l. pater Seuerinam. ff. de cond. & demonstr.

1. BART. in d. l. pater Seuerinam, in princ. ait, eum non dici nolle, qui non potest uelle. postea inquit, conditionem, si uoluerit, non uerificari per euentum si non potuerit. uide ad hæc Ias. in l. j. colu. 5. uerbi. secundò limita. ff. de uulg. & pupill. & dum Bart. hic in fin. dicit, hic factam fuisse substitutionem in pœnam, animaduerte quoniam hoc dictum uidetur ueritate carere; nā immo hic pœna dici nō potest, ex quo omnino legatum debet remanere apud hæredem, quia conditio est defecta, sub qua legatum erat filia si nuberet Elio. l. in testamento. supra eod. atque

ita etiam si substitutio non habet locum, ipsa filia consequi non potest legatum, igitur non est pœna filiz, ut ait Bar.

Summarium in d.l.pater Seuerinam. §. conditionum. ff. de cond. & demon.

1 *Verba usque ad tempus posse stare in propria significatione, & post tempus transire ad in propriam.*

Bar. in d.l.pater Seuerinam. §. conditionum. ff. de cond. & demonstr.

1 **BAR.** in ead. l. §. conditionum, inquit, uerba t usque ad tempus posse stare in propria significatione, & post tempus transire ad impropriam. circa istum tex. vide l. in l. j. §. si quis ita, col. 5. vers. secundo. ff. de uerb. oblig. quo ad hoc, quod uox, rutor, exponatur pro curatore. & Aret. in consi. 66. col. 1. ubi limitat, & postea inquit secus esse in curatore, qui non exponitur pro tutore. Et dum Bar. subiicit, casum huius. l. multum facere ad materiam substitutionis cõpendiosè, uide Bar. in l. Centurio, colum. 7. vers. arguamus. ff. de uulgar. & pupill. & in l. precibus, col. 3. C. de impuber.

Summarium in l. cum auus. ff. de cond. & demonstr.

1 *In fideicommissio uniuersali relicto à filio tacita subintelligitur conditio, si decesserit sine filiis.*

1 *Iura magis sunt pie causæ quàm filijs excepta legitima.*

1 *Testator, si dixit, si filius meus decesserit sine filiis masculis, & si habuerit filias restituat tantum, quid si decessit cum filiis & filiabus?*

Bar. in l. cum auus. ff. de cond. & demonstr.

1 **BART.** in d.l. cum auus, ait, in fideicommissio t uniuersali relicto à filio, tacitam subintelligi conditionem, si decesserit sine filiis. Ad idem est tex. & ibi doct. omnes, in l. cum acutissimi. C. de fideicom. Et an & quando locum habeat coniectura huius. l. uide apud Dec. in consi. 391. Soc. in consi. 23. in 1. volu. ubi uoluit. l. hanc procedere etiam in filiis iam natis; quia erga eos maior haberetur affectio, quàm erga nascituros. sed ista non est ratio huius. l. ea enim denique est, quia de nascituris creditur testatorem non cogitasse. id quod non ita facile coniiciendum est de iam natis. & ideo Soc. in consi. t 92. eod. vol. contrarium docuit. de qua re uide Dec. in consi. 581. Item ista coniectura cessat, ubi in aliqua testamenti parte facta effectio filiorum. ira Mari. Soc. iuni. in consi. 128. cum subscripionibus ibi seq. Rursus coniectura huius. l. non militat, ubicunque substituta est causa pia; quoniam iura t magis fauent piæ causæ quàm filiis excepta legitima. ita Alex. in consi. 92. col. 3. in 3. volum. citat Anch. & ad hoc accedit Dec. in consi. 529. An autem ista coniectura ita militet in legaris particularibus, sicut in hæreditate, ut si testator de filiis cogitasset, ea legata uerisimiliter non reliquisset? uide Bar. in l. filio præterito. ff. de iniust. testa. Aret. in consi. 92. uel 93. col. 4. citat tex. sing. in l. generaliter. in fi. C. de inst. & subst. ubi probatur secundum eum. l. hanc, & l. cum acutissimi, locum habere etiam in legatis particularibus. uide Dec. in consi. 581. reliqua ad materiam huius. l. facientia, uide hic per Soc. & per doct. in d.l. cum acutissimi, ac etiam alibi multoties de hac re agi solet, & nos quandoque scripsimus in præcedentibus lucubrationibus, & maxime in l. Lucius. 2. ff. de hære. inst.

3 Et dum Bar. hic in fi. subiungit, si testator t dixit, si filius meus decesserit sine filiis masculis, & si habuerit filias restituat tantum, quid si decessit cum filiis & filiabus? De hac quæst. quomodo procedat, uide l. in l. ij. col. 3. vers. successiue, & colu. fin. ff. de uerb. oblig. ubi ait Bartolum haberi communiter corruptum.

Summarium in l. hoc genus. ff. de cond. & demonstr.

1 *Conditio, quæ potest impleri uiuo legatario, an eius mors expectari debeat.*

Bar. in l. hoc genus. ff. de cond. & demonstr.

1 **BART.** in d.l. hoc genus, tradit de conditione, t quæ potest impleri uiuo legatario, & an eius mors expectari debeat? & reliqua. ad quæ uide ru l. in l. diuortio. §. quod in anno, colu. fin. ff. solut. matrim.

Summarium in l. à testatore. ff. de cond. & demonstr.

1 *Ablatini absoluti an & quando faciant conditionem.*

2 *Ablatini absoluti disponunt, quando uerba executina significata per ablatiuos reseruantur in eum, qui*
nullt

De condi. & demonst.

reult agere ex illa dispositione.

3 *Ablatiui absoluti quandoque nihil operantur.*

Bat. in l. a testatore. ff. de cond. & demonst.

- 1 **BART.** in d. l. a testatore, tradit an & quando ablatiui t absoluti faciant conditionem. Tu verò in te proposita dicas, ablatiuos absolutos prolato ab habente authoritatem, disponete, & fideicommissum inducere. fideicommissa. §. cum esset. ff. de leg. 3. & ita per illum tex. consulti Ludovic. Bologni. in suo consil. 62. incip. Viso igitur puncto, col. 5. versic. vel secundò dicamos. quem sequitur Mari. Soc. iuni. in consil. 4. nu. 7. cum seq. & las. in lab. emptione. C. de pact. 2 Item huiusmodi ablatiui t disponunt, quando uerba executiua significata per ablatiuos referuntur in eum, qui uult agere ex illa dispositione. Bat. in rubrica. C. de inst. & subit. in fi. Alexand. in consil. 343. Viso præstanti consilio, in libro primi & secundi vol. Scias etiam hos ablatiuos, quādo cadunt super eo, quod certum est, nullam facere conditionē, ut declarat Decius in t. translatato, in 2. lectura, de const. An autem hi ablatiui in contrahentibus conditionem, an dispositionē significant? uide Barb. in c. examinata. col. 18. de iudic. & Bar. & las. plenē in d. lab. emptione. C. de pact. & uidetur dicendum in contrahentibus eos non disponere, sed resolvere quoniam agi non potest. ita Bar. Bald. & alij. in l. j. C. quand. lit. ab empt. disced. facit. l. eicitis agris. ff. de ulu. hoc idem esset etiam in ultimis uoluntatibus, nisi (ut prædictum est) referantur ad eum, qui grauari potest. Attende etiam ablatiuos t absolutos quandoque nihil operari, ut colligitur ex tex. in l. j. §. posthumis, uersic. sed si extraneum, in uoce filio præcedente, iuncta gl. ibi. & iuncta l. a. adoptare. ff. de adopt. ex quibus simul coniunctis elici potest limitatio ad regulam huius. l. & dici eam non procedere, quando hi ablatiui gratia frequentioris usus exprimerentur; quia tunc nihil operaretur. Tamen huic limitationi uidetur reluctari rubrica. ff. sol. matr. iuncta. l. si constan te, eod. tit. nam frequentius solet repeti dos solum matrimonio quā constantē, ut fatetur Bar. in d. rubrica in 2. oppositur &c. Et in hac materia ablatiuorum, dicas eos facere conditionem expressam secundum Bar. in l. j. col. fi. suprà hoc eod. tit. quandoque etiam huiusmodi ablatiui modum designant. Lex facta. §. rescripto. & ibi Alber. ff. ad Trebell. uide ad hoc quæ habentur in l. unic. C. quand. non peten. par.

Summarium in l. j. ff. ad leg. falc.

- 1 *Si statutum disponit illud quod prius dispositum erat à iure communi, an sit statutum, an lex?*
2 *Statutum nihil noui addens toleratur, ne aliquis damnum indebitè patiat, si aliquid adderet iuri cōi.*

Bar. in l. j. ff. ad leg. falcid.

- 1 **BART.** in d. l. j. querit, si statutum t disponit illud, quod prius dispositum erat à iure cōi, an sit statutum, an lex? pro prima opinione quam hic ponit Bar. ut scilicet statutum isto casu sit lex, benefacit quia ubi conditio iuris exprimitur ab homine, illa non dicitur esse conditio hominis, sed ipsius legis; & ideo transmissio non impeditur. l. iij. ff. de leg. 1. ubi las. not. loquitur, in pen. col. in 3. notab. Et statutum disponens in idem quod ius commune, rectè statutum nuncupari non posse, uide apud Feli. in c. t. de rescrip. col. 1. 3. uersic. sublat. & las. in d. l. iij. & ad rem facit. Lab. sene, in uoce, uetus est ius. C. de accusat. & omnino in re proposita uide quæ posui in l. ius ciuile. ff. de iust. & iur. & Feli. in addit. suis ad Abb. in cap. 1. 1. dist. Et in hac materia scias, statutum nihil t noui addens tolerari, ne aliquis damnum indebitè patiat, si aliquid adderet iuri communi. ita Barto. & Paul. de Castr. post glo. in l. fin. §. in computatione. C. de iut. delib. & Alexand. in l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudic. Et quod statutum huiusmodi dicatur satis addere iuri communi, quia addit uinculum uinculo, cum agi possit conditione ex statuto, ut ait Bar. hic, & Soc. in consil. 3. col. 3. in 1. vola. dicas hoc esse ineptum, ut hoc modo uideatur superfluitas. ita Aret. in consil. 105. col. fi.

Bar. in d. l. j. §. item si ita. ff. ad l. falcid.

BART. in eod. §. versic. sed contra istud oppo. fortiter, agit de intellectu. l. si penum. ff. de pen. lega. uide Bat. in d. l. penum.

Summarium in d.l.j. §. si usus fructus. ff. ad l. falcid.

1 *Servientes omnes sunt individuae excepto usufructu.*

Bar. in d.l.j. §. si usus fructus. ff. ad leg. falcid.

1 **BART.** in ead. l. §. si usus fructus, inquit, omnes t̄ servientes esse individuas excepto usufructu. de ista ratione quare usufructus & non alie servientes, diuidatur, uide Bar. in l. stipulationes non diuiduntur. col. 10. uerf. vtrum, & ibi Ias. in 19. col. uerf. quartò querit. ff. de uerb. obl.

Summarium in l. uerbis. ff. ad leg. falcid.

1 *Res non redditur irrita, si uenit ad eum casum, à quo incipere non potuit, quando casus superueniens tendit ad eundem effectum cum primo.*

Bar. in l. uerbis. ff. ad leg. falcid.

1 **BART.** in d.l. uerbis, inquit, rem non t̄ reddi irritam, si uenit ad eum casum, à quo incipere non potuit, quando casus superueniens tendit ad eundem effectum cum primo. Adde quod per istam regulam decidit Bar. in l. si constante, col. si. in 9. quæst. ultimæ quæst. princ. ff. solut. matr. ubi uult, si solutio dotis sit uxori à marito constanter matrimonio propter inopiam, & postea maritus efficitur locuples, eum tamen propterea ab uxore dotem repetere non posse, quoniam casus diuitiarum superueniens, à quo ille actus incipere non posset, cum mulier non possit agere ad dotem contra maritum diuitem; quia tendit ad eundem effectum, ut mulier sit secura, non uitiata actum. & ibi Ias. col. 34. & seq. ubi aperit intellectum huius text. & multa affert ad rem facientia. & circa prædicta uide omnino quæ posui in l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur.

Summarium in l. in ratione. §. quod uulgo. ff. ad l. falcid.

1 *Hæres non conficiens inuentarium, an teneatur ad soluta legata, & priuetur falcidia.*

2 *Trebellianica an propter non confectiōem inuentarij amittatur.*

Bar. in l. in ratione. §. quod uulgo. ff. ad leg. falcid.

1 **BART.** in d.l. in ratione. §. quod uulgo, agit de hærede t̄ non conficiente inuentarium, an teneatur ad solida legata, & priuetur falcidia? De hac re scilicet, an hæres eo casu ultra vires hæreditarias teneatur? uide Abb. in c. 1. de solubi tradit etiam an teneatur in foro conscientiar? & in c. si. de sepult. & Feli. in c. cum. M. nu. 54. de constit. & an possit detrudere falcidiam? Bal. in l. j. C. de sacros. eccles. & Abb. in c. Raynaldus. de testa. & quia constitui plura dicere in l. Paulus, infra eod. tit. hic non insitam, sed ibi uide omnino. hoc autem in loco nolo præterire, an trebellianica t̄ propter non confectiōem inuentarij amittatur? Alex. in consi. 64. in 4. vol. tenuit quoddam non. Contrarium dixit Conset. in tract. de trebellianica. §. 4. uide omnino Crauet. in consi. 17. ubi not. loquitur. & dum Bar. hic propè fin. tradit, si hæres non fecit inuentarium, nunquid fideicommissarius uniuersalis possit illud ex sua persona conficere? Dicas hoc Bar. t̄oli documentum esse * uotis frequentioribus approbatum, ut per Ias. in l. j. §. si is qui cecit. ff. ad Trebelli.

Summarium in l. quod de bonis. §. quod auus. ff. ad l. falcid.

1 *Filij primi gradus non computantur fructus in trebellianicam.*

Bar. in l. quod de bonis. §. quod auus. ff. ad leg. falcid.

1 **BART.** in d.l. quod de bonis. §. quod auus, ait, filios t̄ primi gradus non computare fructus in trebellianicam. adde Imol. in consi. 63. Aret. in consi. 156. Soc. in consi. 82. colu. antepen. in 4. vol. & an & quando fructus in trebellianicam debeant computari? uide Crauet. in consi. 16. & ad rem faciunt trad. per Ang. in consi. 331. & ista est materia. l. iubemus. C. ad Trebell. in qua Dec. in consi. 480. ait illam. l. locum habere solum, quando est detrahenda una tantum quartæ, sed uerò si duæ detraherentur, tamen contrarium docuit Ang. in consi. 124. col. si. de qua re & de intellectu. d. l. iubemus, uide omnino Mari. Soc. iuni. in consi. 131. & in consi. seq. Ias. in consi. 43. col. pen. & si. in 3. vol. & Imol. in consi. 63.

Summarium in l. si post missionem. ff. ad leg. falcid.

1 *Legata relicta in militia cū legatis contribuantur quantiū ad diminutionē propter defectum patrimonij.*

Bar.

Ad legem Falcidiam.

Bar.in lfi post misionem.ff.ad leg.falcid.

- 1 **BART.** in d.lfi post, ita inquit in summa, legata t̄ relicta in militia cum legatis contribuuntur quantum ad diminutionem propter defectum patrimonij. & reliqua ut hic per eum. ex ista. l. colligitur. de legatis ad pias causas fieri diminutionem pro rata, quando uires hereditatis non sufficiunt. vide Imol. in cons. 50. & Ias. in lfi quis testō. §. apud Iulianum. ff. de leg. 1.

Summarium in l. si pupillus. ff. ad l. falcid.

- 2 *In concursu duarum causarum, illa debet inspici quae falcidiam minuit.*

Bar.in lfi pupillus. ff. ad leg. falcid.

- 1 **BART.** in d.lfi pupillus, inquit, in concursu t̄ duarum causarum, illam debere inspici, quae falcidiam minuit. & ex hoc inferat ad decisionem quaestionis, si statuto cautum est, quod ex quolibet contractu, ex quo alicui acquiritur ius solui debeat gabella, praeterquam de instrumēto solutionis. modō eram tibi obligatus ad uendendum fundum iam antea, & nunc uendo, nūquid gabella solui an detrahi debeat? deciditque minuendam esse gabellam, ut hic per eum, & hoc simpliciter sequitur Aret. in l. ij. in principio. colum. 3. versic. circa primum. ff. de uerbo. oblig. ubi adde tex. in simili casu in l. ij. §. si. ff. ad leg. aquil. & ista est propriē materia, quae ponitur in d. l. ij. de uerb. oblig. cui simplicium casus mixtus debeat applicari.

Summarium in l. Paulus. ff. ad leg. falcid.

- 1 *Ille caret beneficio inuentarij, qui sciens in eo omisit rem aliqua ponere.*

- 2 *Argumentum à contrario sensu ualidum est.*

- 3 *Ratio quando est generalior dictō, illud ampliatur.*

- 4 *Argumentum ualidum est de uno ad aliud.*

- 5 *Inuentarium quare conficiatur.*

- 6 *Ille non debet legis auxilio perfrui, qui eam contemnit.*

- 7 *Inuentarium propriē dictum est ad res inuendendas.*

- 8 *Idem est induciū de ipso sine, quod est de his quae ad finem ipsum praordinantur.*

- 9 *Haeres nullum inuentarium conficiens, nihilominus ultra uires hereditarias non tenetur.*

- 10 *Contrariorum eadem est disciplina.*

- 11 *Crucis omisso an faciat inuentarium nullius esse roboris, et momenti.*

- 12 *Legum correctio, quantum fieri potest est utanda.*

- 13 *Quod in odium delinquentis statutum est, non debet ullo modo ad fauorem ipsius colligi argumentum.*

- 14 *Ius constituendum est non ex multitudinis auctorum, sed ex ratione.*

Bar.in l. Paulus. ff. ad leg. falcid.

- 1 **BART.** in d.l. Paulus, decidit, eum t̄ carere beneficio inuentarij, qui sciens in eo omisit rem aliquam ponere. & quia in re proposita patres ac maiores nostri uaria ac dissidentia literarum memoriz prodiderunt, iccirco decreui in huius difficultatis inuestigatione paulū immorari; nam ueritas exagitata clariū elucere solet. Dico igitur primā fronte dicendum uideri, inuentarium ob id irritum non fieri, sed hāredem ad restitutionem dupli obligatum esse, per tex. in l. fi. §. illo. C. de iur. deliberan. & ibi doct. tradiderunt, maximē Salic. ubi se ita in facti
* contingencia respondisse testatur, & Ias. ibi in hanc sententiam "communiter itum esse confirmat. eaque uidetur esse ratio huius decisionis, quia ex quo haeres ad dupli restitutionem cōdemnatur, ut in d. §. illo, frustra deinceps quaeretur, an creditoribus hereditarijs in solidum teneatur: quoniam eo casu poēta dupli inanis & elusoria redderetur, ut latius ibi traditum est. Ego uerō, pace dixerim rantorum patrum, puto ueritatem esse in contrarium, & opinionem hanc iuribus, rationibus, & autoritatibus esse subnixam. & ante omnia pro ea adduco tex. in d. l. fi. §. & si praefatam. C. de iur. delib. ubi postea quā legislator solennitates omnes inuentarij conficiendi tradidit, inter quas & rerum hereditariarum descriptio potissimū continetur, subiungit, haeres, qui praefatam obseruationem solidauerint, hoc est, in solidum omnia adimpleuerint, secundum expositionem gl. ibi approbatæ, inuentarij beneficio gaudere.

- 2 *sciens à contrario t̄ sensu, (quod argumentum ualidissimum est. l. j. §. huius rei. ff. de officio eius,)*

eius.) aliter esse, si omnia ibi tradita non observantur. Et ita illum tex. ad defectum alterius solennitatis attulit Bal. in consi. 383. in 1. vol. & in consi. 221. in 4. vol. iniquiens per illum tex. tantummodo inventaria solennia hereditibus prodesse. Secundo hoc confirmatur per tex. in d.l. §. si. fin. uero postquam, in ratione decidendi. ibi enim cautum est, heredem, qui infra tempus ab illa lege statutum inventarium non conficit, omnimodo heredem esse, & creditoribus in solidum teneri, non alia ratione, nisi quod inventarium secundum formam ab illa constitutione traditam, non est confectum, ibi, ex eo ipso, quod inventarium secundum formam presentis constitutionis &c. & eadem ibi geminat tex. in si. ubi hæc sunt uerba. Nec legis nostre beneficium perfruatur, quam contemnendam esse censuerunt. Nam ratio hæc formæ neglectæ ita casum nostrum decedit, sicut & casum effluxi temporis ibi memoratum: quia quando ratio t est generalior dicto, illud ampliatur, per not. per Bar. quem alij sequuntur, in l. regula. §. licet. ff. de iur. & fact. igno. Quinimodo, maior ratio uiget in proposito casu, cum maior sit omisio rei, quam si reliquæ solennitates omnes omitterentur; quæ ad hunc tantum finem fuerunt institutæ, quo res inuenirentur, ut paulo post declarabo. nam finis est nobilior agente, & ideo est potissimum attendendus. l. si non sint. §. perueniamus. ff. de aur. & arg. leg. l. si id quod. ff. de acqui. rer. dom. c. Moyses. 22. quæst. 2. Præterea, cum ille tex. casum proponat in omiſſa solennitate temporis, consequens est, ut idem etiam in omittenda solennitate rei sit concedendum, cum de uno t ad aliud uiduum sit argumentum. l. miles ita. §. & quia diximus. ff. de mili. test. maxime cum in utroque casu eodem, & in hoc maior etiam ratio sit. Rursus animaduerto tex. illum à fortiori. Nam si ibi dicto beneficio carer, qui in inventarij solennitate omittendo deliquit, igitur magis debet carere is, qui committendo in eius confectioe deliquit: secundum gl. com. approb. in l. si mora. ff. sol. matr. sed in proposito casu, cum ab hærede res hæreditatis occultentur, erratum est committendo, ergo &c. Tertiò ista conclusio comprobatur per tex. in §. sancimus, in auth. de hære. & falcid. ibi enim ex lectura illius. §. dicitur, rationem quare inventarium t conficiatur, esse, quia suspicatur lex, ne alioqui res hæreditariæ ab hæredibus surripiantur: idque ferè omnes consentiunt ibi, & in auth. sed eum testator. C. ad leg. falc. & in d.l. fin. & Feli. in c. cum contingat, col. 2. de offic. deleg. tum si. si sola suspitio operatur, ut hæres in solidum teneatur; longè magis id concedendum est, ubi constat heredem scienter res aliquas occultasse: quia plus debet operari ueritas quam suspitio, quo habet se ad esse, & ad non esse. Pro hac eadem sententia arget tex. in d. §. sancimus. uers. si uero non fecerit. ubi habetur ideo heredem in solidum teneri, quia leges transcendit, non agens cautè omnia ab illis requisita. Et sic eandem rationem adducit, quam adduxerat tex. in d.l. fin. §. si uero postquam. Ista opinio quæ tot iuribus munita est, optimis quoque rationibus confirmatur. Primò igitur stringit ratio nuper rime memorata, uidelicet, eum non t debere legis auxilio perfrui, qui eam contemnit: quam attulit tex. in d.l. si. §. si uero postquam, & in d. §. si uero non fecerit. Secunda ratio sit, nam for-
ma dat esse rei. l. si is qui quadraginta. §. quædam. ff. ad leg. falcid. igitur ea non observata, perinde est ac si nullum inventarium conficeretur: alioqui diceretur aliquid esse & non esse: contra. l. ubi repognantia. ff. de reg. iur. Tertia ratio est, nam aliz solennitates omnes inventarij ad res inueniendas constitutæ sunt, ne creditores decipiantur, ut habetur. in d.l. si. & in d. §. sancimus.
Et propriè inventarium t ad res inueniendas dictum est, teste Bal. in consi. 383. in 1. vol. tum sic. Propter quod est unumquodque tale, & illud magis, auth. multò magis. C. de episcop. & cler. sed aliarum solennitatum defectus inventarium prorsus irritum reddit & inane, ut in d.l. §. si uero postquam, & in d. §. sancimus. uers. si uero non fecerit, ideo multo magis defectus eorum scienter omisissarum id operari debet: cum ad hunc finem omnes aliz solennitates fuerint institutæ, ut bona quæcunque hæreditaria inueniantur nam præsumendum non est, legem ipsam uoluisse, eum, qui leuiorem solennitatem omisit, dicto beneficio carere: & cum, qui res occultando grauius deliquit, tantummodo ad duplum teneri: quia hoc modo sepius contingere posset, eum, qui minus deliquit, grauius quam magis delinquentem puniri: contra. c. sicut digam, de homic. Vel saltem dicendum est, eadem ratione defectum hunc reddere ir-
uentarium

Ad legem Falcidiam.

- uentarium inutile, sicut & aliarum solennitatum, quæ ad istum finem præordinantur, omisso
 8 operatur: quoniam explorati iuris est, idem esse iudicium t de ipso fine, quod est de ijs, quæ
 ad finem ipsum præordinantur. l. Oratio. ff. de sponfal. cum concord. Præterea si aliqui dice-
 remus, hoc modo etiam uia fraudibus aperiretur: contra. l. conuenire. ff. de pactis dot. quod fit,
 ut lex, non sit eo modo intelligenda, quo possit à sapiente reprehendi. l. Saluius Aristo. ff. de leg.
 præst. Quarto facit sing. decisio Bal. in l. filium quem habentem, col. antepen. C. famil. ex cun-
 & Paul. de Cast. in l. ratione. §. quod uulgo. ff. ad leg. falc. Alex. & Iaf. & alij per Iaf. relati in d. l. fi.
 9 §. & si præfatam. C. de iur. delib. Aiunt enim hæredem t ullum inuentarium non conficiendum,
 nihilominus ultra pires hæreditarias non teneri, quando creditores, & legatarij confiterentur,
 nulla alia bona esse hæreditaria, præter ea, quæ ipse testatur. Et ratio secundum eos illa est, quod
 inuentarium omittens, censetur res hæreditarias occultare: meritò cum per confessionem
 patris huiusmodi præsumptio elidatur, non debet ille dicto beneficio carere: legis enim uolun-
 rati satisfecit. Tum sic, quemadmodum ibi ille, qui nullum inuentarium confecit, tamen dicto
 beneficio fruitur, quia adimpleuit omne id ad quod talis solennitas à iure est ordinata, ergo &
 contra in proposito casu, quamuis hæres inuentarium confecerit, si tamen constet, hunc in eo
 ad quod talis solennitas destinata est, defecisse, ac mentem legis defraudasse, debet omnino
 10 eius beneficio carere, ut contrariorum t eadem ratio sit. l. j. ff. de his qui sunt sui, uel alie. iur. l.
 sciendum. §. si. ff. qui satisfacere cog. not. Bal. in l. ab emptore. ff. de pact. idem enim operari solet
 oppositum in opposito, quod propositum in proposito. l. fi. in fi. ubi Bar. ff. de leg. 3. Barto. in l.
 inter stipulantem. §. sacram, de uerb. obligat. Accedant postremo nonnullæ alie rationes quæ
 in præcedentibus adductæ fuerunt. Huic demum conclusioni, quæ & legibus & rationibus
 est subnixæ, illustrium quoque uirorum auctoritates non defuere: & mirandum est tot ac tan-
 tos patres, qui in contrariam sententiam adducuntur, multas ex his auctoritatibus uel non ui-
 disse, uel prætermisisse. Primò enim eam tenuit Bar. quem in hoc alij non redarguunt in d. l. fi.
 §. cum igitur. C. de iur. delib. ubi formam inuentarij conficiendi posuit, & inter cætera ait, bona
 omnia uideri debere. demum subiungit, hæc est forma inuentarij, in qua si aliquid deficeret,
 inuentarium non ualere. & in terminis est gl. not. quæ casum hunc decidit. in §. si uerò non fe-
 cerit, in uerb. lucrarij, in auth. de hæ. & falcid. quâ, casum nostrum præcise dicendo sequitur Bar.
 ubi se ita in facti cont ingentia respondisse ait. Idem uoluit in l. beneficio. ff. eod. titu. & in l. re-
 scriptum. ff. de his quib. ut indig. dicens idem Iac. de Belu. & Dyn. tenuisse. eiusdem sententiæ
 constantissimè fuit idem Bar. in l. in ratione. §. quod uulgo. ff. ad leg. falcid. ubi se retulit ad tra-
 dita per eundem in hac. l. Paulus. Illam quoque gl. extulit Alb. de Ros. in hac eadem l. & huius
 opinionis fuit etiam Bal. in d. l. fin. §. 1. & in consi. 219. in 1. uolu. & Guid. Pap. in tract. de forma
 inuentarij. nu. 5. & secundum eam audacter consuluit Abb. Panor. in consi. 73. nu. 8. in 2. uolu.
 11 accedant not. per scrib. in d. l. fi. §. 1. disputant enim an t crucis omisio faciat inuentarium nul-
 * lius esse roboris & momenti? & comm. traditum est quod non ea ratione, quod præiudicium
 non affert: aliter si præiudicium ferret, sentiētes, sed rerum omisionem grauisimi præiudicij
 esse, nemini dubium est, ergo & c. Nec obstat si rerum ignorantia ab hæribus adduceretur, per
 regulam, is qui in ius alterius, in sexto quia ubi aliquis factum alienum ratione facti proprij
 indagare tenetur, illud scire præsumitur, ut est tex. not. iuxta gl. in c. innotuit, de elect. sed in in-
 uentario conficiendo tenetur hæres omnia bona defuncti perquirere, iccirco ea omnia sciui-
 se censetur, ut in terminis ait Abb. in d. consi. 73. pro quo facit documentum Bar. in d. l. Paulus,
 in fin. Aliæ quoque coniecturæ traditæ sunt, per Guid. Pap. in d. tractatu de forma, inuentarij.
 nu. 6. ex quibus subiungitur, quando hæres scienter res hæreditarias omittere censeatur, quæ ibi
 ut breuior fian, uideri poterunt. Nunc superest ut adducta superior in contrarium consu-
 tentur, & primò non obstat. tex. in d. l. fi. §. illo, à quo mouentur ij, qui in contrariam sententiam
 adducuntur. Ibi enim cautum est, hæredem bona aliqua surripientem, celantemue, ad dupli-
 restitutionem cogi posse. ex quo uidetur inferri, eum ob id inuentarij beneficio non carere,
 cum aliqui dicta pœna dupli redderetur inanis, si omnino hæres creditoribus, & legatarijs in
 solidum

solidum teneretur: nam ad illum tex. primò responderi posset, quòd in hoc est correctus per §. sancimus. in auct. de hære. & falc. vt expressè inquit glo. ibi in verbo lucrari, ad quàm Bar. Alb. 1
 11 Abb. & alij, quos suprà citauimus, accesserunt. Verùm quia legum † correctio, quantum fieri potest, uitanda est. l. precipimus. C. de appella. iccirco considerabam aliter fortasse ad illum tex. responderi posse. & illud in primis animaduertendum esse, ibi non colligi, ob pœnam dupli hære dem legis beneficio gaudere, immo nec præsumendum est, tex. illum tale quid ullo pœto sensisse; tum quia superius præceperat bona omnia describenda esse, & deinde mandauerat hære dem omnia prædicta non obseruantem beneficio carere; quòd fit ut faciliè credendum non sit, eandem legem se statim corrigere voluisse. l. non ad ea. ff. de condit. & demonstr. Tum etiam quia ualde absonum uideretur, aliarum solennitatum omissionem inuentarij beneficio priuare hære dem, ut prædictum est: eumque in proposito casu, in quo hæres grauius utique deliquisset. d. beneficio prœfui. Nec dicendum est ob dictam pœnam dupli cessare beneficiũ inuentarij: quia dico pœnam imponi ultra id, quod lex illa iam disposuerat, uidelicet, hære dem formam non obseruantem legis auxilio non potiri. & hoc iure merito constitutum est: nam is non solum legem contempnit, non obseruando formam à lege traditam, sed etiam ulterius progrediendo res hereditarias celauit, surripuitque; quapropter ob formam neglectam; beneficio inuentarij carebit: ob surreptionem uerò ipsarum rerum, ad duplum condemnabitur. 1
 13 Ista est mens (ni fallor). §. illo, in quo ab impositione pœnæ; quæ in odium † delinquentis statuta est, non debet quoquomodo ad fauorem ipsius colligi argumentum. l. legata inutiliter. ff. de adimen. leg. nec obstat. quòd hoc modo pœna illa superflua uideretur, si hæres in solidum teneretur; quia respondeo, immo pœnam illam multum operari posse: cum multæ actiones sint, quæ nullo confecto inuentario non dantur contra hæredes, nisi pro uiribus hereditarijs; vt habetur, in l. j. & ibi Bar. ff. de priu. delict. & in l. j. C. de ne ex delict. defunct. & alibi. proinde cum in hereditatibus actiones, quæ huiusmodi sunt nature, reperiri possint, d. pœna dupli operari poterit; quia tunc uires hereditatis hoc in casu pinguiorẽs efficiuntur. quo circa ille tex. ita discussus & intellectus hanc conclusionem comprobabit, quãdo non teneamus eum esse correctum, vt d. glo. & memorati patres tradiderunt. Non obstat in contrarium communem uideri esse sententiam, ut la. air. in d. §. licentia. quia respondeo hoc haud faciliè concedendum esse, cum pro ista parte addit glo. Bar. in fortasse quatuor locis, lac. de Belui. Dyn. Albe. qui. d. glo. ualde extulit, Bal. Guid. Pap. & Abb. Panorm. & si pro contraria parte, Salic. respondit in facto, & pro hac in facti contingentia consuluit Bar. vt per eum in d. l. Paulus. præterea esto etiam, quòd in contrarium esset communis sententia, tamen cum pro ista parte, & iura, quæ ui
 14 dentur expressa, & rationes urgentes adducantur, vt prædiximus, non ex multitudine f authorum, sed ex ratione ius constituendum est. l. j. §. sed neque. C. de uet. iur. enucl. & habetur Exod. 23. In iudicio non acquiesces plurimorum sententiæ, vt à ueritate deuies. Verùm nos arbitramur conclusionem nostram frequentioribus uotis confirmari, vt uidere est, si prædicta diligenter aduertantur.

Summarium in l. lineam margaritarum. §. quæsitum est. ff. ad l. falcid.

1 Legatum factum, ut fiant picture sanctorum, dicitur legatum ad pias causas, & ideo falcidiam deduci non potest. Bar. in l. lineam margaritarum. §. quæsitum. ff. ad leg. falcid.

1 BART. in d. l. lineam margaritarum. §. quæsitum est, ait, legatum † factum ut fiant picture sanctorum, dici legatum ad pias causas: & ideo falcidiam deduci non posse. hoc idem sequitur Aret. relatus per la. in l. precipibus, col. j. vers. & posset. C. de impuber. & de istis imaginibus sanctorum, & earum ueneratione, uide latè in lucubrationibus, quas posui in l. i. quis id. §. serui quoque. ff. de iurisd. omni iudic.

Summarium in l. Scius, & Angerius. ff. ad l. falcid.

1 Quod non ualet per modum dispositionis, rejici debet.

1 Iudex quando possit promulgare sententiam tempore nocturno.

Ad legem Falcidiam.

Bar.in l.Seius & Augerius.ff.ad leg.falcid.

- 1 BART. in d.l.Seius & Augerius, ait, quod non ualet † per modum dispositionis, reiici debere. De materia huius l. vide Alex.in consi. 174. Opportune considerato, in lib. primi & secundi uol. & dum tangit Bar. an statutum possit disponere ut spurius succedat? vide in lucubrationibus, quas posui in l.filius. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. Et dum postea Bar. subiungit, iudicem ex officio suo posse proferre sententiam, si uidet instantiam perire: attende hoc documentum, quod memoratu dignum esse ait Ias. in l. properandum, in princip. in 4. col. vers. octauo nota. C. de iudic. & in ead. l. §. j. colu. 1. in 3. fallen. adde etiam si breui tempore instantia est peritura, ita ut iudex informationes sumere non possit, item si omnia in iudicium sunt producta, iudicem posse ita pronunciare; absoluo, uel condemno prout de iure debeo facere. ita Ias. in d.l. properandum, in princ. ult. colu. vers. nota. vide Dec. in c. consultationibus. vers. secundo, de offic. deleg. & isto casu potest iudex † etiam tempore noctis promulgare sententiam, aliqui non, ut per Feli. in c. consuluit, col. antepe. de offic. deleg. & in col. 2. ubi multa dicit ad rem facientia. & in huiusmodi casu ne instantia pereat, iudex post preceptorium, usque ad aliam diem expectare non potest, immo instantia consensu partium prorogari non potest, neque iuramento firmari, ut per Ias. in d.l. properandum, in princip. in 7. col.
- 2 de offic. deleg. & isto casu potest iudex † etiam tempore noctis promulgare sententiam, aliqui non, ut per Feli. in c. consuluit, col. antepe. de offic. deleg. & in col. 2. ubi multa dicit ad rem facientia. & in huiusmodi casu ne instantia pereat, iudex post preceptorium, usque ad aliam diem expectare non potest, immo instantia consensu partium prorogari non potest, neque iuramento firmari, ut per Ias. in d.l. properandum, in princip. in 7. col.

Summarium in l. in ratione. §. diligenter. ff. ad l. falcid.

- 1 *Casus non liberat debitorem generis generalissimi sed liberat debitorem speciei.*

Bar. in l. in ratione. §. diligenter. ff. ad leg. falcid.

- 1 BART. in d.l. in ratione, §. diligenter, sic ait in summa. Casus † non liberat debitorem generis generalissimi, sed liberat debitorem speciei, uel generis subalterni. Attende quia Bar. dum loquitur de genere generalissimo, dubito an bene sentiat, per ea quae posui in l. j. ff. de iurisdic. omn. iudic. ubi uide omnino. praeterea ex hoc. §. colligi solet, genus perire non posse. sed huic dicto refragantur quae dicit Bal. in l. si quis argentum, in princip. iuncto. §. 1. ff. de donat. ubi ait, si legatum est factum de x. salmis uini quolibet anno, posse dari fundum, ex quo uerisimiliter tot redditus colligi possint. & ad regulam hanc, hoc est, genus perire non posse, uide solennem questionem Bar. in l. quod te, in 1. col. vers. iuxta. ff. si cer. pet. ubi Alex. col. 2. & Ias. col. 7. & de hac eadem regula agitur etiam in l. qui hominem. §. si nullo. ff. de solut. Limita tamen eam non procedere quando casus fortuitus culpa ipsius creditoris contingeret: quia tunc debitor generis liberaretur, ut ait Raph. Cum. in consi. 185.

Summarium in l. poenales. §. si Titio. ff. ad l. falcid.

- 1 *Pars legata eatenus minuitur legatario, quatenus sibi diminutum est legatum.*

Bar. in l. poenales. §. si Titio. ff. ad leg. falc.

- 1 BART. in d.l. poenales, §. si Titio, ita inquit in summa, pars † legata eatenus minuitur legatario, quatenus sibi diminutum est legatum, secus si in totum rogatus sit restituere. Adde quod si haeres fecisset gratiam legatario, quia noluisse quartam deducere, legatarius eam detrachere posset; quoniam perinde est ac si ab ipso haerede fuisset detracta, & postea ei donata. Bar. in l. j. §. denique in fi. ff. ad trebel.

Summarium in l. pater filium. ff. ad l. falcid.

- 1 *Fideicommissum debitum a defuncto heredibus, res alienum, est detrahendum.*

Bar. in l. pater filium. ff. ad leg. falcid.

- 1 BART. in d.l. pater filium, inquit fideicommissum debitum † a defuncto heredibus ut res alienum esse detrahendum. Ad istam l. uide omnino Soci. in consi. 114. in 3. uol. ubi plenè declarat hanc materiam, & glo. Bar. & quae ego ibi posui in lucubrationibus meis in l. vnum ex familia. §. 1. ff. de leg. 2. & Alex. hic, qui clarè aperit intellectum huius. l.

Summarium in l. beneficio. ff. ad l. falcid.

- 1 *Qui agit ut legatum intercedat, primatur falcidia.*

Bar.in l.beneficio.ff.ad leg.falcid.

BART. in d.l.beneficio, dicitur eum, qui agit ut legatum t interdicat, priuari falcidia. postea querit an priuetur falcidia in totum, an verò pro illa re tantum? Tu dicas eum hodie uideri esse puniendum in duplum. l.fi. §. licentia. C. de iur. delib. vbi Bar.in fi. decidit per istum tex. & ad rem facit. l.pen. C. de lega. vbi traditum est, si legatarius uel fideicommissarius testamentum abscondit, eum, quamuis postea illud offerat, legato priuari debere. vide omnino quæ posui in l.Paulus, suprà hoc eod. tit. vbi multa in re proposita habebuntur.

Summarium in l. precia rerum. ff. ad l. falcid.

- 1 *Res debet æstimari communi æstimatione, non autem ex affectione.*
- 2 *Substitutio compendiosa facta per uerbum commune, ualet infra pupillarem ætatem iure directo.*
- 3 *Res ualor solet quandoque probari per librum æstimi.*

Bar.in l.pretia rerum. ff. ad leg.falcid.

BART. in d.l.pretia rerum, ait, rem debere æstimari t communi æstimatione, non autem ex affectione. De hac re uide aliquid per Soc. in cons. 8. in 1. volu. & Fel. in c. cum Ioannes, nu. 5. de fide instrum. vbi loquitur etiam in materia. §. nonnullam: hic positi. & dum in hoc. §. habetur, id, quod regitur cursu temporis, uariari secundum ipsius temporis uarietatem: hoc facit ad questionem Bar.in l. Centurio, col. 7. ff. de vulg. & pupil. & in l. pupillus, col. 3. C. de impuber. An scilicet substitutio t compendiosa facta per uerbum commune ualeat infra pupillarem ætatem iure directo, & postea iure fideicommissi, ut ibi per eum. Et de ualore rerum uide Bar.in l. vnic. col. fi. vers. aduerte. C. de sentent. quæ pro eo quod inter. profer. & Ias. in l. j. §. hæres percepto. ff. ad Trebel. vbi aliqua tradit, ex quibus rerum pretia diminuuntur, ut est, si uenditor esset implicitus, vel quia malos habet uicinos, uel quia habent annexum pactum de retro uendendo; nam ratione oneris iniuncti res dicitur minus ualere, secundum Abb. in d.c. cum Ioannes, & melius fortè quàm alibi de hac re uide Salic. in l. j. C. de rescind. uend. solet etiam t rei ualor quandoque probari per librum æstimi secundum Soci. in cons. 205. col. 3. in 1. uol. & quod sit uerum & iustum pretium, uide Bar.in l. si quis uxori. §. fi. ff. de fur. & in l. & si quo. ff. de leg. 1. & in l. non solum. §. fi. ff. de lega. 3. & eundem Bar.in l. si seruus. ff. de cond. furt. & Fel. in c. cum causam, col. 2. in glo. 2. de test. & quomodo pretium & ualor rei debeat æstimari, docuit Bar. & Bal. in fi. C. de administr. tutor. Bar.in l. filius familiæ, §. si quis. ff. de leg. 1. Flor. post Bar.in l. si seruus. ff. ad leg. Aquil. & omnino uide Abb. in d.c. cum causa, vbi tradit coniecturas, ex quibus pretia eliciuntur, ut est locus, tempus uenditionis, & si res producit fructus, & quanti uenduntur fructus in loco illo, & huiusmodi genus alia, ut ibi etiam per Felin. & per Io. Andr. in c. cum causa, de empt. & uend.

Bar.in l. hæreditatem. ff. ad leg.falcid.

BART. in d.l. hæreditatem, ait. l. hanc esse singularem. & ideo dicit Ias. in l. cum quis ita. §. qui ita. 1. col. 6. uers. tu dic. ff. de uerb. oblig. huiusmodi æstimationem non fieri nisi in casu isto.

Summarium in l. Titia. ff. ad l. falcid.

- 1 *Falcidia secundum iura. fforum deducitur contra uoluntatem testatoris.*

Bar.in l. Titia. ff. ad leg.falcid.

BART. in d.l. Titia, inquit. l. hanc esse singularem. Attende hic nam doct. colligunt ex isto tex. falcidiam t secundum iura. fforum deduci contra uoluntatem testatoris, & idem est in trebellianica, ut declarat Abb. in c. Raynaldus, de testam. proinde si hæres testamentum approbaret, ex quo approbat uoluntatem testatoris, quæ est, ut trebellianica non detrahat, quia contra eius tacitam mentem deducitur, ut prædictum est, aiunt eum in proposito casu trebellianicam detrahare non posse. ita consuluit Anchar. in cons. 152. Tamen contra id, quod communiter ex isto tex. colligitur, uide Io. Annibalem in repet. l. nemo potest, nu. 346. ff. de lega. 1. vbi conatur ostendere, immo in ista. l. probari, falcidiam etiam secundum iura fforum contra

Ad legem Falcidiam.

mentem testatoris non detrahi, & respondet ad d. cap. Raynaldus, vt ibi per eum. vide in hac materia Curtium in consi. 75. nu. 6.

Summarium in l. in quartam. ff. ad l. falcid.

- 1 An & quando id quod capitur a cohærede in trebellianicam debeat imputari.
- 2 Id quod uenit iure hereditario in quartam imputatur.
- 3 Vbi hereditas est ad tempus restituenda, filius potest detrabere legitimam, & trebellianicam.
- 4 An falcidia & trebellianica possit detrahi in una re.
- 5 In legitima an debeant imputari donata propter merita.
- 6 Legitima an possit peti in quibuscunque rebus, quas uoluerit filius.

Bar. in l. in quartam. ff. ad leg. falcid.

- 1 BART. in d. l. in quartam, col. 3. vers. vt ergo ista materia, tradit an & quando t id, quod capitur a cohærede in trebellianicam debeat imputari? vide l. scilicet in l. filium quem habentem. C. famil. excus. & dum subiicit Bar. quæ sit differentia, quod in falcidia uenit solum id, quod uenit iure hereditario, alioqui uero in trebellianica: adde tu hanc esse rationem quare fructus computantur in trebellianica & non in falcidia, vt per Alex. in l. in fideicommissio, col. 6. ff. ad l. falcid.
- 2 Trebell. Et circa id quod hic subiungit Bar. scilicet, id, quod t uenit iure hereditario, in quartam imputari attende quoniam hoc non uidetur procedere nisi quando uenit eodem tempore, quo locum habet quarta, alioqui uero si aliquid iure hereditario prius haberetur, & postea hereditas sit restituenda ad tempus, vel sub cõditione, & sic detrahenda quarta; nam id, quod prius habitum est, non debet computari. Ista limitatio sic probari potest; nam ubi hereditas statim est a filio restituenda, detrahi non potest, nisi una tantum quarta, quæ cõtineat legitimam, quæ uenit iure hereditario, trebellianicam autem petere non potest, quoniam huiusmodi legitima in trebellianicam imputatur. hæc ratio affertur a l. scilicet in d. l. filium quem habentem, col. 4. in 1. notab. & tamen doct. uolunt, ubi hereditas t est ad tempus restituenda, filium posse detrabere legitimam & trebellianicam; id quod fieri non posset, si legitima in trebellianicam imputaretur. ideo autem non imputatur, quia uno tempore capitur legitima, quæ uenit iure hereditario, & alio tempore trebellianica, atque ita legitima non imputatur in trebellianicam; quia non posset deduci nisi una tantum quarta. Postea Bar. in 4. col. vers. quarto quæro, tradit, an falcidia t & trebellianica possit detrahi in una re. vide Alex. in l. Marcellus, §. res quæ, col. 6. uer. fin. ea glo. ff. ad trebell. & dum Bar. in ead. col. uer. uenio ad quartam, agit de ijs, quæ imputari debeant in legitimam, vide l. scilicet in d. l. filium quem habentem, col. 9. uer. tu uero attende, an quod habet filius primi matrimonij per l. hac edictali. C. de secund. nupt. debeat confundi cum legitima, an uero prius legitima sit detrahenda, & postea sit facienda diuisio inter filios primi matrimonij, & secundum uirum? vide Soci. in consi. 35. in 4. uol. Raph. Cuman. omnino in consi. 59. & Fulg. in consi. 97. ubi non imputatur in legitimam, & an in legitimam t debeant imputari donata propter merita uel aliam causam? vide Alexan. in d. consi. 285. Et nunquid in legitima computentur expensæ factæ pro studio & doctoratu ipsius filij? vide Alex. in consi. 102. uer. circa ultimum dubium, in 3. vol. An autem in legitima bona feudalia & emphyteotica imputari debeant? Alex. in consi. 27. in 5. uol. Et in legitimam imputari debent omnia quæ habentur a patre, nisi pater exprimat quo iure & titulo illa det, vt docuit Alex. in d. consi. 102. immo non solum ea, quæ proueniunt ab ipso patre, sed etiam quæ ueniunt ab extraneo contemplatione patris imputantur; ita Alexan. lare in consi. 179. in 5. vol. vtrum autem legitima t peti possit in quibuscunque rebus, quas uoluerit filius, quemadmodum creditor qui habet hypothecata bona omnia debitoris potest hoc facere? vide Alexan. in consi. 154. in 7. uol. & Mari. Soc. iuni. in consi. 136. Dum uero Bar. hic in col. pen. mouet questionem de eo, quod datum est filio emancipato, vide omnino Paul. de Cast. in consi. 29. in 1. uol. & ad illud, quod subiicit Bar. de filia decedente antequam pater, & reliqua, vt hic per eum, vide Paul. de Castr. in consi. 109. & in consi. filio 145. in 1. uol.

Summa

Summarium in l. j. §. interdum. ff. si cui plusquam per l. falcid.

- 1 Filius grauatus de restituendo, an possit detrāhere duas quartas.
- 2 Si testamentum natiuitate posthumi præteriti rumpatur, & hæreditas esset restituenda vigore clausule codicillaris eo casu una tantum quarta detrāberetur.
- 3 Ubi locus est detrāctioni legitimæ & trebellianicæ, utrum trebellianica deduci possit quando legitima filiorum ascendit ad dimidiam propter eorum numerum.

Bar. in l. j. §. interdum. ff. si cui plusquam per l. falc.

- A**R.T. in d. l. j. §. interdum, agit, an filius † grauatus de restituendo, possit detrāhere duas quartas? quo casu? communis opinio est, ut eodem tempore una tantum quarta, diuersis uero temporibus duæ quartæ deduci queant, vt per dōc. in c. Raynaldus, de testamen. & Soc. in conf. 82. in 4. vol. ad quod faciunt ea, quæ dixi in præcedenti lucubratione in l. in quartam. Ex hoc inferitur, si testamentum † natiuitate posthumi præteriti rumpatur, & hæreditas esset restituenda vigore clausulæ codicillaris, eo casu una tantum quarta detrāberetur, vt declarat Alex. in conf. 202. in 3. uol. & an & quando legitima & trebellianica deduci possint eodem tempore, vide Soc. in conf. 33. col. fi. in primo uolu. & Alex. in conf. 285. in lib. primi & secundi uolu. Hic pulchra suboritur difficultas, ubi locus † est detrāctioni legitimæ & trebellianicæ, utrum trebellianica deduci possit quando legitima filiorum ascendit ad dimidiam propter eorum numerum? ista est noua quæstio, in qua Baldi in conf. 94. Punctus quæstionis, in 2. uol. uoluit, trebellianicam in casu isto detrāhi non posse, ne plus habeat grauatus quàm honoratus. contra opinionem Baldi uidetur esse consilium Oldra. in conf. 171. in fi. tamen ad sententiam Baldi uidetur accedere Alex. in conf. 68. col. 1. vers. sed inspecta, in 4. uol. & Dec. in conf. 228. in fi. & Cræuet. in conf. 50. dicens hoc sibi in facto contigisse, & opinionem hanc uisam fuisse nouam, quæ transactionis federe fuit extincta. mihi tamē dubitabilis uidetur esse ista Baldi sententia, quia quod legitima ascendat ad dimidiam, non prodest filio grauato propter numerum filiorum, magis enim ei foret consultum, si minor esset numerus filiorum, cūq; tertia pars pro sua legitima deberetur, propterea uideretur in proposito casu magis fauendum esse filio grauato propter sanguinis coniunctionem, quàm honoratis, tamē cogita. & circa præcedentia dicas, falcidiam nunquàm concurrere cum legitima. secus est in trebellianica, quæ simul detrāhi possunt. Mari. Soci. iuni. in conf. 126.

Summarium in l. j. §. bonorum. ff. ad trebell.

- 1 Statuta disponentia de hæredibus, habet locum etiam in bonorum possessore de iure prætorio.

Bar. in l. j. §. bonorum. ff. ad Trebel.

- A**R.T. in d. l. j. §. bonorum, ait, statuta † disponentia de hæredibus, habere locum etiam in bonorum possessore de iure prætorio. vide tu multas differentias inter bonorū possessionem & hæreditatis petitionem apud Ias. in rubri. C. qui admit. col. fi. & ad rem facit tex. in l. ij. ff. de bonor. poss. & in l. si ita scriptum. §. si filio, eod. tit. & in §. diuina. inst. de usu. cap. & in l. eum qui, §. in publiciana. ff. de public. Et utrum hæres & bonorum possessor differant, latissime aperuit Ias. in l. j. col. 1. ff. de uulg. & pupil. qua in re uide tex. in l. plurium hæredū. ff. de acquir. hære. qui tex. distinguit inter hæredem & bonorum possessorem. & unam similitudinem tradit Ias. in l. iij. in princip. col. 65. ff. de acquir. hære. ubi habetur, quamdiu locus est institutio, cessare substitutum: & idem esse etiam in bonorum possessore. differunt autem in eo, quod in aditione hæreditatis debet præcedere iussus patris, in agnitione uero bonorū possessionis sufficit rati habitio. l. qui in aliena, ubi Ias. in 69. col. in 3. notab. ff. de acquir. hæred. & uide Ias. in l. fi. col. 8. C. de edic. diu. Ad r. toll. & ad ea, quæ hic ponit Bar. facit, quoniam sicut ius patronatus ecclesiæ transit ad hæredes extraneos, ita pariter & ad bonorum possessores.

Summarium in d.l.j. §. fuit quæsitum. ff. ad trebell.

Pupillus non potest restituere hereditatem tutori ipso auctore.

Bar. in d.l.j. §. fuit quæsitum. ff. ad trebell.

BART. in ead. l. §. fuit quæsitum, sic ait in summa. Pupillus t̄ non potest restituere hereditatem tutori ipso auctore. opponit Bar. extra glo. dicens, immo tutorem posse sibi ipsi restituere, soluitq; distinguendo inter restitutionem facti, & restitutionem iuris. & quamvis ista solutio * communiter approbetur, tamen eam reprobat Ias. in l. singularia, col. 8. ff. si cert. pet.

Summarium in d.l.j. §. denique. ff. ad trebell.

Qui non confecit inuentarium, tenetur ultra vires hereditarias.

Bar. in d.l.j. §. denique. ff. ad trebell.

BART. in ead. l. §. denique. in prima oppos. tradit, eum, qui non confecit t̄ inuentarium, teneri ultra vires hereditatis. vide Alex. in consi. 64. in 4. uol. ubi tenuit, trebellianicam propter hoc non amitti. sed contrarium ait Anto. Corset. in suo tract. de trebellianica. vide Crauet. in consi. 17. & omnino quæ posui in l. Paulus, suprà ad leg. falcid. Et dum hic paulò post Barto. in vers. primo casu, distinguit, an legata & fideicommissa sint facta ab hærede, an à fideicommissario, vide tu quando dicantur fieri ab uno uel ab alio, & quid in dubio, apud glo. & ibi Paul. de Castr. in l. Marcellus, infra hoc eod. tit. & ad ea, quæ hic subiicit Bar. vide Ias. in l. qui quadringenta, in 3. notab. infra hoc eod. tit.

Summarium in l. Marcellus. ff. ad trebell.

Trebellianica an detrahi possit de legatis ad pias causas.

Bar. in l. Marcellus. ff. ad trebell.

BART. in d. l. Marcellus, col. 3. vers. ultimo quod hic dicit, an t̄ trebellianica detrahi possit * de legatis ad pias causas, communis opinio est, eam deduci non posse, secundum Ang. in consi. 230. & hæc est materia auth. similiter. C. ad leg. falcid. sed an detrahi possit quando restitutio fieri debet piz causæ non immediate sed mediante aliqua persona grauata? vide Soc. in consi. 78. col. 5. & in consi. seq. in 1. uolu. & omnino Aret. qui subtiliter loquitur in consi. 67. col. pen. & Soci. in consi. 80. col. 5. in 1. uolu. & in consi. 144. in eodem uol. & ad rem uide Dec. in consi. 299. Limita etiam prædicta procedere in legato seu fideicommissio, quod debetur piz causæ pleno iure, ut eo casu tantum falcidia non detraharur, vel trebellianica, alioqui secus. ita Rom. in d. auth. similiter, quoniam extollit Feli. in c. conquestus, nu. 3. de for. compet. quid si legatum uel fideicommissum pro parte est factum piz causæ, & pro parte non? vide Soc. in consi. 82. col. pen. in 4. uol. Limita etiam prædicta non procedere, ubi eidem personæ factum est legatum non pium, quia tunc falcidia detraheretur, secundum Ange. in l. si seruus. ff. ad leg. falcid. & in l. non est, in fi. & in l. quare ecclesiastica, in fi. principij, eod. tit. tradit Firma. in suo tract. de episcopo, in 4. quæst. quarti libri, col. 3. vers. quæro etiam an de legatis pijs, ubi alias quoque posuit limitationes, quæ ad trebellianicam applicari possunt.

Summarium in d. l. Marcellus. §. quidam. ff. ad trebell.

Nunquid in substitutione pupillari ueniat donatio inter uirum & uxorem, quæ morte confirmatur.

Bar. in d. l. Marcellus. §. quidam. ff. ad trebell.

BART. in ead. l. §. quidam, querit, nunquid in substitutione t̄ pupillari ueniat donatio inter uirum & uxorem, quæ morte confirmatur? vide Bar. in l. sequens quæstio, & quæ ibi posui. ff. de leg. 2. & quoniam Bar. hic propè finem, tradit, an in fideicommissio ueniant in talem? atrend. ita reliquit, residuum bonorum meorum à dictis legatis & iudicijs deueniant in talem? atrend. de quia Bar. hic necessariò præsupponit, his uerbis induci fideicommissum uniuersale, & idem uoluit Bar. in l. Centurio, in ultima quæst. quartæ q. principij, ff. de uulg. & pupil. Sed contrarium de uerbo ad uerbum dicit idem Bar. in l. cogit, in fi. principij, infra hoc eod. tit. Postea subiungit Bar. quid si testator dixit, si decesserit sine liberis bona mea deueniant in talem? & distinguit, dixerit ne omnia bona an non. vide Paul. de Cast. in l. cum uirum. C. de fideicommiss.

Summarium in L. qui poterat. ff. ad trebell.

1 An & quando aliquis dicit iudicem esse suspectum, debet causam inferere.

1 Iudex, an & quando recusatur ut suspectus teneatur causam committere alteri non suspecto, uel eam remittere ad superiorem.

1 Si iudex recusatur ut suspectus, non obstante recusatone procedit, an processus sit ualidus.

4 Heres qui repudiat hereditatem, an perdat debita iure natura.

Bar. in L. qui poterat. ff. ad trebell.

1 BART. in d. L. qui poterat, querit simul cum glo. an quando t aliquis dicit iudicem esse suspectum, debeat causam inferere? vide Ias. in l. apertissimi, col. 1. vers. nunquid autem. C. de iudic. & ex quibus causis iudex recusari possit tanquam suspectus, vide Io. Monach. in tract. nuncupato, defensorium iuris, in §. contra iudices. & Innoc. in tract. exceptionum, in tit. de exceptionibus contra iudices. & Abb. in c. accedens. 2. ut lit. non conte. Feli. in c. cum super. de off. deleg. & in c. infinuante. & in c. cum R. eod. tit. Et an & quando t iudex recusatur ut suspectus, teneatur causam committere alteri non suspecto, uel eam remittere ad superiorem? vide latè Abb. disting. in c. si quis contra, de for. compet. & suspecto iudici causam committi non posse, quia hoc non est naturale, rad. Dec. post Abb. in c. ad hæc, nu. 7. de rescrip. Et formæ in hac materia suspicionis traditæ a d. l. apertissime, renunciari non posse, docuit Feli. in c. si diligenti, col. 3. vers. quantum correlatiuum, de for. compet. Et dum Bar. subiicit, quid si iudex t recusatur ut suspectus non obstante recusatone procedit, an processus sit nullus, an uerò debeat irritari? vide ad rem hanc Feli. in c. suborta. nu. 6. de re iudic. ubi ait, si arbiter efficitur inimicus partis, potest pars ipsa protestari ne arbitretur, & si preta huiusmodi protestatione arbitrabitur, ei obistere exceptionem absque eo quòd aliquid probetur de iniquitate.

4 Bar. in eadem l. vers. quæro an ille, tradit t an hæres qui repudiat hereditatem perdat debita iure naturæ? De hac re uide eundem Bar. in l. necessarij, col. 3. ff. de acquiren. hæred. & in l. gerit, eodem tit. Alexand. in consi. 75. Visis, in primo uol. Soci. latissime in l. j. in ultima quæst. primi effectus. ff. de uulg. & pupill. & in consi. 89. col. fi. in 4. uolu. Aret. in consi. 160. Longa est, colu. 1. 7. uide etiam Angel. de Aret. in §. fin. colum. 1. uers. quid autem si filius, instit. de hæred. qual. & differ.

Summarium in l. sed et si alio. ff. ad trebell.

1 Per hæc uerba, non puto mihi expedire hereditatem, & similia prolata, post tempus datum ad deliberandum, inducunt dispositionem.

1 Utrum rogatus restituere sub conditione, possit sponte adire, & restituere.

Bar. in l. sed et si alio. ff. ad trebell.

1 BART. in d. l. sed et si alio, in l. seq. sic ait in summa, nota quòd per t hæc uerba, non puto mihi expedire hereditatem, & similia prolata post tempus datum ad deliberandum inducunt dispositionem. Tu uerò uide doct. in l. serui electione. ff. de leg. 1. & præcipue Ias. colu. 7. vers. tenendo, & in l. qui se patris, colu. 1. 2. C. und. liber. in quibus locis habetur, intellectum Bart. in hoc tex. non probari. Et dum Bar. hic in fi. querit, utrum t rogatus restituere sub conditione, possit sponte adire & restituere? & distinguit; aut est rogatus restituere pluribus, & restituen- do uni, non transfert actiones neque ipse liberatur ante conditionis euentum, & reliqua. Dices tu in proposito casu etiam consentientibus fideicommissarijs restitutionem fieri non posse. l. filius familiæ. §. Diuus. & ibi Paul. de Castr. ponit regulam. ff. de leg. 1. Tamen isto casu dicendum uideretur, huiusmodi restitutionem debere ualere in uim donationis usq; ad tempus euenientis conditionis, sicut quando uni tantum rogatus est restituere, ut infra inquit Bar. cum citat l. post mortem. C. de fideicom. Item animaduerte, quoniam ubi restitutio est facienda uni tantum post mortem, ita ut illa conditio gratia ipsius hæredis uideatur appositæ, pro ut, nisi aliud appareat, coniiciendum est, ut habetur in l. eum qui. ff. de annu. leg. tunc restitutione fieri posse ante existentiam conditionis, & actiones transibunt ex trebelliano, cum restitutio secundum uoluntatem defuncti, qui posuit conditionem gratia hæredis, facta esse uideatur, cui hæres

debet posse renunciare. sicut dicimus in legato ad diem, quæ posita sit gratia hæredis tantum. id quod in dubio præsumitur; nam ante diem præfixum potest solvere, & fauori suo renunciare. & dicitur adimplere uoluntatem defuncti. d. l. eum qui. vbi Bar. & in l. qui Romæ, in principi. ff. de uerb. oblig. vbi omnes. & isto casu, nescio qua ratione in tex. habeatur restitutionem non fieri secundum uoluntatem defuncti, propterea cogitandum est, quia in d. l. eum qui, & in d. l. qui Romæ, distinguitur cuius gratia sit appositus dies, hic autem non. & ibi non consideratur dispositio. l. cum pater. §. ad filia. ff. de leg. 2. vide ad prædicta las. post alios in d. l. post mortem.

Summarium in l. apud Iulianum. ff. ad trebell.

- 1 Per dationem cohæredis extranei, tollitur existentia sui hæredis.

Bar. in l. apud Iulianum. ff. ad trebell.

- 1 BART. in d. l. apud Iulianum. §. idem Iulianus, ait, per dationem t. cohæredis, extranei, tolli existentiam sui hæredis. Tu autem aduerte, quia & si datio cohæredis extranei tollat suitaré, non tamen tollit necessitatem adeundi in seruo, l. eius qui in prouinciam, in principi. ff. si cert. pet. vbi las. in 2. col. vers. quarto pondera.

Summarium in l. lile à quo. §. si de testamento. ff. ad trebell.

- 1 Hæres quando ante aditionem sed post coactionem decedit, fideicommissum non extinguitur, sed debetur ab eo, ad quem transit hereditas.

Bar. in l. lile à quo. §. si de testamento. ff. ad trebell.

- 1 BAR. in d. l. lile à quo. §. si de testamento, ait, quando t. hæres ante aditionem sed post coactionem decedit, fideicommissum non extinguitur, sed debetur ab eo, ad quem transit hereditas. Attende hic quoniam & si coactio transmissionem operetur, perinde ac si hereditas fuisset restituta, tamen quod ad fructus secus est, quia post coactionem & ante restitutionem hæres facit fructus suos. l. ita tamen. §. 1. infra eod. tit. vbi Alex.

Summarium in l. cogi. ff. ad trebell.

- 1 Verba obliqua adiecta certæ rei uel quantitati, ad uniuersitatem non porriguntur.

Bar. in l. cogi. ff. ad trebell.

- 1 BART. in d. l. cogi. ait, verba t. obliqua adiecta certæ rei, uel quantitati, ad uniuersitatem non porrigi. & exemplum ponit in uerbo, relinquo, atque ita Bar. præsupponit uerbum, relinquo, esse obliquum. & ita ex hoc tenuit Ange. relatus à las. in l. Centurio, col. 34. vers. circa tertiam. ff. de vulg. & pupil. vbi tamen tenet hoc uerbum esse commune, de qua re ibi egimus.

Summarium in l. ex facto. §. si quis rogatus. j. ff. ad trebell.

- 1 An, & quando filius naturalis substitutum excludat.

Bar. in l. ex facto. §. si quis rogatus. j. ff. ad trebell.

- 1 BAR. in d. l. ex facto, §. si quis rogatus, tradit an t. & quando filius naturalis substitutum excludat? vide Alex. in cons. 94. in primo vol. & Dec. in c. in presentia, de probat. vbi etiam Feli. tradit an & quando filiorum appellatione ueniant naturales: & Angel. in cons. 366. & in cons. 401. cum seq. & omnino uide Paul. de Montepico in repert. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet. ff. de leg. 2. inter numerum 54. & 55. vbi nouiter & subtiliter distinguit. & ad rem hanc uide Bar. Bal. & alios in l. iiii. §. fin. ff. deliber. & posthum. Fulg. in cons. 152. & Angel. in cons. 30. Et in re proposita hic per Bar. vide las. in l. generaliter. §. cum autem. C. de instit. & substit. in sexta colu.

Summarium in d. l. ex facto. §. si quis rogatus. 2. ff. ad trebell.

- 1 Per deportationem non perditur ius eligendi fideicommissarium.

- 2 Iudex qui posuit confinia quoad ea reuocauerit, si est excommunicatus, an possit ea reuocare.

Bar. in d. l. ex facto. §. si quis rogatus. 2. ff. ad trebell.

- 1 BAR. in ead. l. §. si quis rogatus, 2. ait, per deportationem non perdit ius eligendi fideicommissarium, alioqui uero per dationem in metallum. ex hoc infert Bar. ad excōicatum, possit ne esse arbitrator an non? vide Bar. in l. si quis arbitratus, col. si. ff. de uerb. obli. ibi, quæro quid de excōicato, vbi las. col. 14. & seq. Nūquid aut iudex t. qui posuit confinia, quoad ea reuocauerit, si est

si est excommunicatus possit ea reuocare? vide Bar. in l. centesimis. §. si. col. si. ff. de uerb. oblig. ubi per istum tex. tenet hoc fieri posse, licet ibi reprobetur. Vtrum autem iste tex. procedat solum in eo, qui prius erat habilis, & postea deportatur: an uero etiam in deportatum & excommunicatum possit conferri ius eligendi? Et respondendum uidetur, textum hunc non procedere in hoc secundo casu, ut in simili ait Abb. in c. post celsionem, colum. si. versi. sed quarto, de probat. sed contrarium uidetur innuere Alex. in d. l. si quis arbitratur, ubi in illa questione, an arbitrator possit esse is qui deportatus est? dicit eum esse non posse, quando postquam factus est arbitrator deportaretur; quia dicit isto casu uideri esse reuocatum mandatum, igitur sentit hoc ualere, quando esset deportatus uel excommunicatus tempore quo fuit electus, ut ibi per eum, col. pen. versi. limita.

Summarium in d. l. ex facto. §. si quis autem suscepit. ff. ad treb.

1 *Conditio si decesserit sine liberis intelligitur superuenientibus.*

Bar. in d. l. ex facto. §. si quis autem suscepit. ff. ad trebell.

1 *BART.* in ead. l. §. si quis autem suscepit, sic ait in summa. Conditio, si decesserit sine liberis, intelligitur superuenientibus. & ideo si liberi ante rogatum uel simul cum eo moriantur, non faciunt deficere conditionem fideicommissi. De hac re uide Dec. in consi. 63. & in consi. 218. ubi eruditè loquitur in hac materia, & in consi. 287. & in consi. 291. & in consi. 511. & in consi. 513. & in consi. 585. Soc. in l. solemus. ff. de cond. & demonstr. & Io. Croc. in repetitione capituli Raynuius, de testa. filijs autem extantibus fideicommissum expirat, neque amplius reuiuiscit, quamuis ipsi postea sine filijs decederent. Dec. in consi. 218. & in consi. 287. & in consi. 291. & in d. consi. 511. & 513. Limita istum tex. non habere locum, quando filius superuixerit, qui omnino esset moriturus, & uiuere non posset; quia non facit deficere fideicommissum, cum perinde sit, ac si nūquam fuisset natus. Fel. in c. sicut ex tua, in fi. de homicid. sed an ista conditio comprehendat filium, qui liberos suscipere non potest? vide Soc. in consi. 35. col. pen. in 3. vol.

Summarium in d. l. ex facto. §. si. ff. ad trebell.

1 *Conditio fideicommissi iuncta heredi, si sine herede decesserit, intelligenda est de descendantibus, & de liberis.*

2 *Raro contingit aliquem sine herede decedere.*

3 *Conditio sine qualitas a lege requisita, specificè probari debet.*

4 *Testator si substituit aliquem, & eius heredes, de quibus heredibus est intelligendum.*

Bar. in d. l. ex facto. §. si. ff. ad trebell.

1 *BART.* in ead. l. §. si. inquit, conditionem si fideicommissi iunctam heredi si sine herede decesserit, esse intelligendam de descendantibus, & de liberis. Hoc idem aiunt Bar. & alij in l. Gallus. §. etiam si. ff. de liber. & posth. Alex. in consi. 15. in 1. vol. & Ang. quem uide omnino in consi. 110. & in consi. 206. incip. Carissime frater Soc. in consi. 19. in consi. 249. & in consi. 250. in 1. vol. & Dec. in consi. 78. col. si. Et huius documenti ratio est, quia conditio se habet ad esse, & ad non esse. ceterum si hæc uox, heredes, ad solos descendentes non restringeretur, sed simpliciter ad quemcunque heredem porrigeretur, ista conditio non haberet se ad non esse. si quidem raro contingit t aliquem sine aliquo herede posse decedere, ut hic dicunt gl. & doct. Sed cui probandi onus incumbit aliquem sine liberis decessisse? uide Alex. in consi. 171. in libro primi & secundi vol. & Soc. omnino in consi. 89. col. 3. in 1. vol. ubi ait præsumptionem esse pro substituto, in hoc articulo non est prætermittendus Io. Croc. in repet. capituli Raynuius, de testa. & ad rem optimè facit, quia si substitutus pupillaris dicit se admitti debere ex pupillari, neq; appareat an substitutus decesserit pupillus an adultus, præsumendum est pro substituto, ut tradit Soci. in d. consi. 89. colu. 3. & Ioan. Baptista Caccialupus in repet. l. precibus, col. pen. nu. 56. C. de impuber. sed contra istam conclusionem urget uehementer, quodd conditio si sine qualitas a lege requisita specificè probari debet. l. ij. §. docere. ff. de ui bon. rap. l. j. §. ait prætor, & ibi Bar. ff. ne quid in flum. publi. Alex. in consi. 100. in 1. vol. & in consi. 316. in libro

Ad Trebellianum.

- libro primi & secundi vol. Soc. in consi. 5. in 1. vol. Dec. in consi. 1. 3. & in consi. 393. col. pen. & si. & ideo in tali casu non sufficit probatio per presumptionem, ut hic præsupponitur. ita Cæ pol. in consi. 57. Quid si testator substituit aliquem & eius hæredes, de quibus hæredibus sit intelligendum? vide Soc. in consi. 12. & in consi. 13. in 3. vol. Alex. omnino in cõf. 36. in 3. vol. & in consi. 173. in 5. vol. Ang. in consi. 306. & Crauet. in consi. 38.

Summarium in l. in fideicommissaria. ff. ad trebell.

- 1 *Fructus an & quando in trebellianicam imputentur.*

Bar. in l. in fideicommissaria. ff. ad trebell.

- 1 **BART.** in d. l. in fideicommissaria, in princ. tradit an t & quando fructus in trebellianicam imputentur. De hac re egimus in l. in quartam, suprâ ad leg. falcid. uide ibi. Et aduerte hic quoniam in directa substitutione, quæ fit per militem ueniunt fructus reperti in hæreditate. Bar. in l. Centurio, col. 2. uersi. oppono quodd fructus. ff. de uulg. & pupill. per illum tex. Item quodd fructus percepti iudicio testatoris computentur in falcidia, est tex. in l. mulier. §. si hæres, infrâ hoc eodem titu. sed ibi falcidia fortè sumitur pro trebellianica. Et dum Bar. subiungit de mora, & citat. l. ita tamen. §. si seruum, infrâ eodem titu. uide ibi eundem Barto. ubi ponit, quid si fideicommissarius nesciuerit, uel hæres absens fuerit. Tu uerò cogita quid si interpellauerit, & ille credat iuste se non teneri, quo casu non erit in mora. l. quod te. ff. si cert. peti. quid iuris erit de fructibus? Et dum Bar. subijcit an fructus computentur in quartam debitam iure institutionis, nam falcidia dicitur esse debita iure institutionis, uide Paul. de Castr. in l. j. colum. 2. suprâ ad leg. falcid.

Summarium in l. mulier. §. cum præponeretur. ff. ad trebel.

- 1 *Filia potest res alienare in causam dotis, quamuis restitutioni subiaceant.*
2 *Pater non tenetur dotare filiam, quæ habet bona aliunde.*

Bar. in l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad trebell.

- 1 **BART.** in d. l. mulier. §. cum proponeretur, inquit, filiam t posse res alienare in causam dotis quamuis restitutioni subiaceant. Attende tex. ibi, dotem decedere, ex quo colligitur, alienata ex causa dotis, licet sint subiecta restitutioni, tamen nunquam amplius debere restitui, ut per las. in auth. res quæ, ubi latè agitur de hac inuestigatione, quomodo res subiectæ restitutioni possint ex causa dotis alienari. Et quia hic Bar. ponit prædicta uera esse, nisi mulier tantum ex fructibus percepisset, ut doti sufficeret. opp. Bar. dicens immo fructus non debere in dotem computari, & soluit dicens, dotem non esse debitam iure obligationis, sed officio iudicis, quæ æquitas cessat, quando mulier habet unde se alat aliunde. Ex hoc sentit Bar. patrem t non teneri ad dotandam filiam, quæ habet bona aliunde. ad hoc accedit Alex. in apostill. ad Bar. in l. fi. C. de dor. promiss. in prima apostill. in contrarium uidetur esse tex. in d. l. fi. cum gl. in uerbo, intelligi, per quem ita tenuit las. in d. auth. res quæ, cõl. 3. & col. 4. & de huius rei ueritate latius * posuit las. in l. j. col. 7. uersi. secundo astringit. ff. solu. matr. ubi ait * communem opinionem esse contra Bar. hic, quamuis ipse cum eo intrepidè sentiat.

Summarium in l. ex asse. ff. ad trebell.

- 1 *Si unus ex fideicommissariis heredem cogit adire, & restituere totum, fructus perceptos iudicio testatoris sui fideicommissario non restituit.*

Bar. in l. ex asse. ff. ad trebell.

- 1 **BART.** in d. l. ex asse, sic ait in summa. Si unus t ex fideicommissariis heredem cogit adire & restituere totum, fructus præceptos, iudicio testatoris suo fideicommissario non restituit. postea opp. Bar. de l. j. §. inde Neratius, suprâ eod. tit. & soluit ut in gl. Tu uerò pro intellectu illustriori uide las. in l. qui quadringenta, col. 3. in tertio notabili. hoc eod. tit. Postea Bar. tradit, si cessionarius primus cedit secundo apud eum nihil remanere. De hac re uide Soc. in consi. 18. col. 6. in 1. vol. ex hoc posset inferri in casu. l. mulier. §. ex asse. ff. de iur. dot. posse cedi secundo, qui intentare posset actionem directam nomine ipsius cedentis. aduerte tamen si uasallus alterum in feudo subrogaret, eum habere quod clam utili ratione uasallitij. Curtius in traç. feud. col.

col. 1. § 1. vers. secundo pro limitatione. Ias. in l. iij. §. ex contrario, col. 2. o. vers. his ita. ff. de acquir. poss. ubi etiam posuit, si emphyteota sibi aliquod ius uel annuus redditum retineret, an id iudicari debeat, ut perdatur sicut emphyteosis. vide Soc. subtiliter in consi. 2. r. 6. in 1. vol.

Summarium in l. si legatus. ff. ad trebell.

1. Quo iure quis cogatur adire, & restituere.

Bar. in l. si legatus. ff. ad trebell.

1. BART. in d. l. si legatus, querit quo iure quis cogatur adire & restituere. vide Ias. in l. certi conditio. in princ. col. li. ff. si cert. pet.

Summarium in l. Balista. ff. ad trebell.

1. Pactum nudum geminatum producit actionem, licet alioqui sit, si non esset geminatum.

2. Geminatus actus emixam indicat uoluntatem, & multum operatur.

3. Geminatio contrahit operatur, ut quis ab omni prorsus beneficio excludatur, neque possit quoquomodo error presumi.

4. Verbum potest, indicat uoluntatem.

5. Licet prohibita alienatione extra familiam possit heres institui extraneus, qui esset successurus ab intestato, tamen hoc procedere non potest, quando uerba sunt geminata.

6. Concessa iurisdictione, intelligitur de simplici, non autem demero, & mixto imperio.

7. In feudis licet appellatione heredum intelligatur de filiis, tamen secus est, ubi adsumt uerba geminata.

8. Mora geminata plus operatur quam simplex.

Bar. in l. Balista. ff. ad trebell.

BART. in l. Balista, tradit effectum & uim geminationis. Qua in re scias pactum nudum

1. geminatum producere actionem, licet alioqui sit, si non esset geminatum. Ias. in l. iurisdictionis. §. sed cum nullam. col. 3. in 6. limit. ff. de pact. Item geminatio operatur, ut ea, quae alioqui fieri deberent ex intervallo, uel per sententiam, fiant incontinenti & ipso iure. Feli. in c. 1. col. 5. de rescrip. Soc. in consi. 1. o. r. in 4. vol. ubi ait, uerba futuri temporis operari immediate si geminata fuerunt. Item geminatus actus emixam indicat uoluntatem, & multum operatur. & ideo

2. si aliquis bis ex intervallo se aliquid recepisse confiteretur, tollitur omnis exceptio. Dec. in c. 1. §. 1. Soc. in consi. 1. §. col. 8. in 1. vol. & in consi. 6. §. col. 6. & in consi. 8. §. col. 3. tod. vol. & in 1. re

proposita uide omnino eundem Soc. in consi. 3. col. 4. in 3. vol. ubi ait, si princeps bis aliquid concedit, concessionem huiusmodi motu proprio factam esse censeri, quamuis facta esset precibus alicuius. & de hac re uide omnino Feli. in c. fin. in princ. de offic. deleg. & in c. si quando. nu. 3. cum seq. de rescrip. Intellige tamen & limita quae de ui actus geminati praediximus, quia

do geminatio fit ex intervallo, secus si incontinenti. Feli. in c. quoniam, & in d. c. si de offi. deleg. & Aretin. quem uide omnino in consi. 2. & tex. in l. si mulier. C. ad uelleian. Rursus geminatio

3. contractus operatur, ut quis ab omni prorsus beneficio excludatur, neque possit quoquomodo error presumi. Abb. in consi. 70. col. 3. in 1. vol. Et quantum operetur geminatus contractus docuit Crauet. in consi. 5. §. sic etiam confessio geminata multum operatur si est facta diuersis temporibus, Ias. in l. si cert. in annis, col. 2. vers. item per illam gl. C. de pact. Et quamuis in

multis casibus geminatio uerborum facta eodem tempore multum soleat operari, tamen secus est in geminatione actus, ita distinguendo concordat Ias. in l. si quis in conscribendo. in fi. C. de pact. ubi quasdam decisiones adducit, in quibus geminatio operatur. vide tamen tex. in l. si qui

heredes, in princ. ibi qualis qualis. ff. de acqui. hered. ubi illa geminatio nihil facit, & ibi Ias. in voce, qualis qualis, similes tex. adducit in 94. col. item & si uerbum, potest, communiter indicet uoluntatem, tamen si est geminatum, significat necessitatem. Ias. in l. j. col. 2. in gl. in uerbo, potest. ff. de iuris. d. omni. iudic. & complures alios effectus geminatio facit, ut per Ias. in l. j. §. nunciatio. col. 4. ff. de oper. nou. nunc. & Feli. in c. si cupio. nu. 3. o. cum seq. de fid. instr. quem semper uideas, & multos alios effectus posuit etiam Curtius in consi. 30. o. & in consi. 4. r. & in consi.

49. & Mari. Soc. iuni. in consi. 1. §. 3. nu. 6. Item attende quamuis prohibita alienatione extra familiam possit heres institui extraneus, qui esset successurus ab intestato, tamen hoc procedere

non

Ad Trebellianum

non posse quando uerba sunt geminata, docuit Ias. in l. illius familiae. §. Diui, in 1. lectura, colu. 2. i. uerfi. limita. ff. de leg. 1. sic et iudex potest suam interlocutoriam reuocare, secus autem si est geminata, & bis fuerit confirmata. Ias. in l. quod iussit, in primo notabili col. 47. in 4. limir. ff. de re iudic. item hæc uoces, cassum, & irritum, propter geminationem significant ipso iure, alio-

6 qui uero non. Ias. in l. non dubium, col. 5. in ro. notab. C. de legi. Item concessa t iurisdictione intelligitur de simplici, non autem de mero & mixto imperio, secus si dicitur, omnimodam iurisdictionem, quia geminatio ista etiam merum & mixtum imperium continet, Ias. in l. Imperiū col. 5. uerfi. secundo. ff. de iurisd. omni. iudic. Item rescriptum geminatum præsumitur concessum motu proprio, propter geminationem, alioquin non. Ias. in l. iij. in princ. colu. 1. ff. de quod quisque iur. & in l. nec damnoſa, uerfi. illum tex. C. de præcib. imperat. offer. ubi dicit etiam habere uim clausulæ ex certa scientia. Alium quoque effectum scitu dignum posuit Alexand. in l. Centurio. ff. de uulg. & pupill. & de hac re uide latissimè Corset. in tract. de uerbis geminatis,

7 ubi ponit 76. effectus, quos geminatio operatur. Item quamuis in feudis t appellatione hæredis intelligatur de filio, tamen secus est ubi ad sunt uerba geminata, ut declarat Ias. in l. Gal-
lus. §. etiam si, col. 4. in 2. fall. ff. de liber. & posth. & uide alios effectus apud Ias. in rubrica. ff. de uerb. oblig. col. 3. & in §. in personam, col. 10. in f. de action. Adde alium, quem tradit Aret. in l. j. col. 3. ff. de uerb. oblig. ubi Alex. col. 4. qui cum reprobat. Similiter quoque mora t geminata plus operatur quam simplex, ut per Ias. in l. si infula, col. 6. uerfi. tu responde. ff. de uerb. oblig. Et ad prædicta uide eundem Ias. in l. j. col. 4. ff. de oper. nou. nunci. & Feli. in c. nonnulli. col. 22. in 6. fallen. de rescrip. & in c. si quando. col. fi. eod. tit. & Soc. in confi. 242. col. 1. in 1. vol. Et postremò non est silentio prætereundum quamuis mulier, quæ confessa est se habuisse & recepisse dotem, possit opponere exceptionem non numeratæ dotis, tamen si fuit geminata cōfessio, huiusmodi cessat exceptio, & ira limitatur totus titulus. C. de dot. caut. nō numer. ut decidit Io. Andr. in addit. ad Specul. in tit. de donat. int. uir. & uxor. & de hac materia geminationis uide latè Romā. in l. si uero. §. de uiro. ff. sol. matr. uide etiam Soc. iunior in confi. 3. r. nu. 5. & in confi. 77. nu. 107. & in confi. 78. nu. 7. & in confi. 98. Postremò attende quod dixit Io. Hannibal in rep. nemo potest. nu. 87. ff. de leg. 1. ubi ait. l. prospexit. ff. qui & à quib. ex qua sumitur illa regula, legem quamuis duram esse seruandam, non esse intellectam, quoniam illum effectum operatur geminatio illa posita in illa. Libi, omnes omnimodo.

Summarium in l. restituta. ff. ad trebell.

- 1 *Restitutio fit re, uel uerbis tradendo uel patiundo.*
- 2 *Fideicommissum ad hoc, ut ualeat, requiritur, ut aditio ne hereditatis confirmetur.*

Bar. in l. restituta. ff. ad trebell.

- 1 **Bar. T.** in d. l. restituta, inquit, restitutionem t fieri re uel uerbis, tradendo uel patiundo. hoc adduci solet ad hoc, quod dominium fideicommissi uniuersalis non transit in legatarium uel fideicommissarium uniuersalem nisi facta restitutione, tamen secus est in particularibus. L. à Titio. ff. de furt. tradit Ias. in l. fi. col. 3. C. de sacroſ. eccl. ubi etiam posuit, quid sit in ecclesia. & rationem huius discriminis affert idem Ias. in l. j. colu. fin. uerfi. ex secunda parte. C. commun. de lega. & aliam ponit Bar. in l. j. col. 3. uerfi. tertia regula. ff. de leg. j. scilicet quia non sunt relicta principaliter sed in consequentiam, & ibi doct. uarias adducunt rationes, quibus tamen nō tollitur difficultas. Ideo dici posset, ad hoc ut fideicommissum t ualeat, requiritur ut aditione hæreditatis confirmetur, per quam iura omnia (ut ita dixerim) hæredis oisibus assignantur, iccirco ad ea euellenda ut in alium transferantur, opus est facto ipsius hæredis: in legato autem statim ab adita hereditate dominium transfertur. istam rationem reprobat alijs in d. l. j. tradit Lancelotus Galiau. Tu uero aduerte, quia ista ratio non subsistit, quoniam ut legatum ualeat, debet confirmari per aditionem, atque ita eadem ratione dicendum esset iura assigni oisibus hæredis, quæ sine facto suo, ab eo in alium transferri non possint. uelle autem dicere legatum statim, & ipso iure transferri à principio quando est particulare, istud nihil est, quia ratio est eadem cum dicto. Ideo cogita.

Summa-

Summarium in l. quia. §. restituta. ff. ad trebell.

1 *Ius patronatus ecclesie non transit in fideicommissarium, sed apud heredem remanet.*

Bar. in l. quia. §. restituta. ff. ad trebell.

1 **BART.** in d. l. quia. §. restituta, inquit, ius patronatus ecclesie non transire in fideicommissarium, sed apud heredem remanere. idque sequitur l. a. in l. precibus, col. 1. §. vers. secunda uelitas. C. de impub. ubi dicit esse idem in iure patronatus liberti. Adde quod etiam non transire in filiam dotatam, quae à statuto sit exclusa. Feder. de Sen. in consi. 1. 39. incip. quæritur an transeat. vide Fel. in c. quanto, col. 2. de iudic. ubi tradit an publicatis bonis transeat in fiscum. de qua re agit etiam Abb. in c. nobis, de iur. patr. & ad prædicta uide omnino Abb. in c. cum seculum, de iur. patron. ubi multa dicit circa translationem iuris patronatus, uide eundem Abb. in c. consulti, eod. tit.

Summarium in l. Seius Saturninus. ff. ad trebell.

1 *Tempus certæ ætatis ex præsumpta uoluntate defuncti propter charitatem personæ facit diem, non conditionem.*

2 *Si pater filium eximat de carceribus, qui ultimo supplicio erat puniendus, debeat liberari propter affectionem paternam.*

3 *Diectio cum adiecta executioni, reddit actum conditionalem, quando habet diem incertum.*

4 *An et quando legatum, cui fuit appositæ dies, sit conditionale.*

Bar. in l. Seius Saturninus. ff. ad trebell.

1 **BART.** in d. l. Seius, sic ait in summa. Tempus t certæ ætatis ex præsumpta uoluntate defuncti propter charitatem personæ facit diem non conditionem pro. huius. l. intellectu, uide Bar. & alios in l. si cui legetur. ff. de leg. 1. & gl. & ibi Bal. in l. ex his. C. quand. di. leg. ced. & Soc. in consi. 92. col. 6. in 1. vol. uide etiam Io. Crot. in repet. l. primæ inter numerum 25. & 26. ff. de leg. 1. ubi tenet hoc legatum esse conditionale, sed ideo non extingui, quia conditio ad fideicommissarii fauorem appositæ est. sed ista opinio non uidetur ex mente huius tex. ideo non recedas ab opinione Bartoli & aliorum, scilicet, hoc tempus adiectum non facere conditionem ratione consanguinitatis; nani relicta à testatore latius ratione coniunctionis sanguinis solent interpretari, ut ex multis docuit Dec. in consi. 60. 1. immo usque adeo uehemens est uis affectio nis, ut si pater t filium eximat de carceribus, qui ultimo supplicio erat puniendus, debeat liberari propter affectionem paternam. ita Corsetus in tract. de potestate regia in 3. par. nu. 34. ubi ait ita fuisse obtentum. & hac eadem ratione pater censetur magis uelle prouidere filio quàm eum gravare. Mari. Soc. iuni. in consi. 103. nu. 17. Attende gl. hic, ex qua colligitur, uocem teli, adiectam executioni reddere actum conditionalem, quando habet diem incertum, idq; timore cōtrarij. L. quibus diebus. §. quidam Titio. ff. de cond. & demonstr. & istam gl. sequitur Bar. in l. i. col. 3. de cond. & demonstr. & Bar. & alij in d. l. si cui legetur. §. 1. sed tenendo hoc uidetur
* destrui op. & sol. Bar. & communis in l. centesimis. §. si. col. 1. vers. ex hoc, & in l. ita stipulatus, col. 6. in 2. opp. ff. de uerb. obligat. ubi dispositio non redditur conditionalis, quamuis ista uox, cum adiecta esset executioni, & tempus erat incertum, cum uoluero. Quapropter càm ista opinio fundamentum sumat ab illa. l. quibus diebus. §. quidam Titio, fortè non esset ab re dicere, etiam si sit tempus incertum, non tamen facere conditionem per illa Bartoli documenta, neque oblt. tex. in d. §. quidam Titio, quia ibi conditio mortis erat expressa per uocem, si, propterea ibi sumus in claris. sed de uoce, cum, ibi nulla sit mentio. & propterea mirandum est, doctores hoc non animaduertere, cum ibi ita legatur expressè, ut prædixi. & hoc ibi sentit Pau. de Cast. & in specie Bar. in d. l. i. col. 3. uers. tertia, de cond. & demonstr. dum citat illum tex. & uide quæ ibi posui in lucubrationibus meis. Tamen si uis sequi uestigia doctorum in hac materia, & scire an & qñ t legatum, cui fuit appositæ dies, sit cōditionale & non, distingue, aut ei fuit appositæ dies certa, aut incerta. Si certa tunc subdistingue: aut fuit appositæ substantiæ legati, & erit conditionale. fallit ratione consanguinitatis, ut in hac. l. Seius Saturninus. aut dies certa fuit appositæ præstationi, & tunc non efficitur conditionale. si uerò apponitur dies incertus, tunc

Ad Trebellianum.

tunc siue sit adiectus substantiæ legatæ, siue præstationi semper efficitur conditionale, secundum * comm. opin. ut per la. in d. l. si cui legetur. §. hoc autem. ff. de leg. 1. & de hoc ultimo autem esse tex. in d. l. quibus diebus. §. 2. & ad prædicta uide Capr. in consi. 79. & Salic. in Lunic. §. si autem sub conditione. C. de caduc. tollen. & in d. l. ex his. C. quand. die. leg. ced. ubi habetur, quando tempus incertum adiectum est tertię personæ, semper legatum reddi conditionale, & non transmitti. id quod sequitur etiam Alex. in consi. 197. Visto titulo, in libro primi & secundi vol. & hæc est communis doct. sententia, ut hic testatur Alex. adde etiam quando in eadem oratione, in qua sit legatum, apponitur dies, & non in alia oratione, semper illa dies uidetur appositæ substantiæ legatæ, & non præstationi; & ideo legatum reddit conditionale. ita Bal. in d. l. si cui legetur. §. hoc autem, propè si. argumento. l. quidam testamento, in princ. ff. de leg. 1. & l. Paulo Callimacho. §. si. ff. de leg. 3. & ad rem faciunt trad. per Bar. in d. l. inter stipulantem. §. facram, col. 3. ff. de uerb. oblig. ubi ad cognoscendum an locus censeatur adiectus substantiæ præstationi, distinguitur, sit ne appositus in eadem oratione annon. & idem tradit Paul. de Cast. in consi. 338. Quia exceptiones, col. 3. in 1. vol. & Dec. in consi. 324. Consultit accuratè, Neque prædictæ principali conclusioni reluctari debent trad. per Franciscum Cremens. in suo singul. 111. ubi contrarium uidetur tradidisse, motus autoritate Bal. in lambiguitatem. C. de usufruct. quoniam in contrariam (ut dixi) sententiam communiter itum est, ad quam ipse quoque Bal. accessit in locis præmemoratis.

Summarium in l. Imperator. ff. ad trebell.

1 *Pater qui dilapidat bona fideicommissi, cogitur illud restituere filio existenti in potestate.*

Bar. in l. Imperator. ff. ad trebell.

1 **BART.** in d. l. Imperator, ait, patrem t qui dilapidat bona fideicommissi, cogi illud restituere filio existenti in potestate. circa hoc, & quomodo pater, qui bona consumit, priuandus sit administratione per istam. l. uide la. in l. si constante, col. 3. in 9. quæst. secundæ par. princip. ff. sol. matr. Aret. in consi. 72. col. 3. ubi etiam tradit, an perdat usumfructum, quamuis alius administret. Et quomodo prouidendum sit filiis quando pater malè administrat bona aduentitia filiorum, tradit Soc. in consi. 34. in 1. vol. ubi latè agit de materia huius. l. uide omnino.

Summarium in l. Titius. ff. ad trebell.

1 *An senatusconsultum trebellianum locum habeat in fideicommissis relicto per ista uerba, quicquid ex hereditate superfluit.*

Bar. in l. si Titius. ff. ad trebell.

1 **BART.** in d. l. si Titius, quærit, an senatusconsultum t Trebellianum locum habeat in fideicommissis relicto per ista uerba, quicquid ex hereditate superfluit. uide omnino de hac re Paul. de Cast. in l. cogi, suprà eod. tit.

Summarium in l. si patroni. ff. ad trebell.

1 *Bona in emphyteosim accepta ab ecclesia, non ueniunt in restitutione fideicommissi.*

Bar. in l. si patroni. ff. ad trebell.

1 **BART.** in d. l. si patroni, in princ. inquit bona in t emphyteosim accepta ab ecclesia non ueniunt in restitutione fideicommissi. Limita hoc procedere solum quando ille fideicommissarius erat extraneus, alioqui uerò si erat de descendentibus restatoris. ita Bal. in l. cum uirum. C. de fideicommissis. & clarè Alex. in consi. 19. col. 2. in 3. vol. ubi refert Io. And. Nicol. de Neap. & * Paul. de Cast. & limitantes Bar. hic. in hæredibus uerò extraneis ista opinio Bartoli * communiter approbatur, & per Alex. in consi. 11. col. 8. in 3. vol. & in consi. 101. col. 8. in 4. vol. Attendit gl. primam in hac. l. quæ est sing. secundum Ang. hic, & Alex. in consi. 8. in 3. vol. ad probandum quòd ea, quæ alicui non competunt in hærede, non possunt ei imputari in legitimam, neque in trebellianicam, neque in falcidiam. contrarium uidetur uelle Alex. in consi. 27. in 5. vol. sed uide eundem Alex. in hac materia, in consi. 29. in 5. vol.

Summarium in l. filiam. ff. ad trebell.

1 *Fideicommissarius an quando sit legitimus contradicitor, quo minus hæres mittatur in possessionem.*

Bar.

Bar.in l. filiam. ff. ad trebell.

- 1 BART. in d. l. filiam, tradit, an & quando fideicommissarius sit legitimus contradicitor, quominus hæres mittatur in possessionem. De hac re uide not. Dec. in consi. 84. & in consi. 424. & in consi. 467.

Summarium in l. hæres mei. §. cum ita. ff. ad trebell.

- 1 Fideicommissarium relictum à duobus cum expressione nominis collectiui, debetur etiam si in persona ultimi tantum conditio extiterit.
 2 A proprietate uerborum non est recedendum.
 3 Pluralitas an & quando resoluitur in singularitate.
 4 Testator præsumitur uoluisse disponere & cogitare pro ut à statuto ciuitatis constitutum est.

Bar. in l. hæres mei. §. cum ita. ff. ad Trebell.

- BART. in d. l. hæres mei. §. cum ita, tradit illa subtilem materiam re & fama, de qua agitur in hoc tex. qui hoc dicit in summa secundum eum, Fideicommissum f relictum à duobus cum expressione nominis collectiui, deberur etiam si in persona ultimi tantum conditio extiterit, si persona non supereft, quæ fideicommissarium ex præsumpta uoluntate defuncti excludat. cogita tu si forte melius iste tex. ita colligi posset in lumina. Fideicommissum de restituenda tota hæreditate relictum sub conditione, si uterque hæredum decesserit sine liberis, si in primo conditio deficiat, & in secundo existat, non debetur inspecta uerborum proprietate, sed attendita uerisimili mente testatoris debetur quod ad portionem ultimi morientis. Et pro huius difficultis. §. intellectu illustriori, diuidi potest in tres partes, secunda ibi, defuncto altero. tertia ibi, sed cum in fideicommissis. in prima parte ponitur casus de testatore, qui duobus filiis hæredibus institutus ita disposuit; si eorum aliquis sine liberis prior decesserit, alter superstes in illius parte succedat: si uero uterque sine liberis morietur, tota hæreditas ad Claudiam testatoris neprem deueniat. in secunda parte iuris consultus ait in facto contigisse, primum relictis liberis mortuum esse, atque ita conditionem in eius persona defecisse: potissimum uero sine liberis obijisse. proinde queritur an Claudia ad aliquam huius fideicommissi partem admittatur? dicendum uidebatur quod non. ea ratione, quia non est recedendum à proprietate uerborum. Non aliter. ff. de leg. 3. sed uox, uterque, exigit, ut conditio in quolibet eorum copulatiue adimpleatur. L. si is qui ducenta. §. utrum. ff. de reb. dub. sed in primo deficit, igitur est excludenda. sed contrarium in tertia parte deciditur, ea ratione; quia in proposito casu uoluntas testatoris prædominatur. In conditionibus primum locum. ff. de condit. & demonstr. cum concord. sed uerisimile est testatorem, qui utroque moriente sine filiis Claudiam uocauit ad totam hæreditatem, uoluisse etiam altero tantum sine liberis decedente, eam ad illius portionem admitti. ijs hunc in modum explicatis, uide ad materiam huius. §. Alex. in consi. 101. in 4. vol. & omnino in consi. 175. in 5. vol. & Abb. in consi. 38. in 2. vol. & dum Bar. hic subiungit, an & quando pluralitas f reuoluatur in singularitatem, hoc est, ut perinde sit ac si separatim dispositum esset à testatore, ut declarat rex. in l. falsa demonstratio. §. si supra de cond. & demonstr. uide tu in hac re Alex. in consi. 167. in 7. vol. Soc. in consi. 43. & in consi. 285. in 1. volu. & omnino Fel. in c. omnes leges. prima distinct. & circa hanc materiam uide multas quæst. per Bar. ibi in apostill. in l. ij. §. sed si unus. ff. de uil. bon. rap. An autem statutum in pluribus locum habeat, in uno? uide l. as. & recentiores in l. singularia. col. 3. vers. ex tex. ff. si cert. pet. & in l. Gallus. §. quod si is. ff. de liber. & posthum. & quod in uno uerificetur quando plures non sunt, tradit Maria. Soc. juni. in consi. 139. num. 33. immo etiam in uno posse uerificari in multis casibus strictè intelligendis quamuis in pluribus uerificari posset, tradit l. as. in consi. 145. col. fi. in 1. vol. Multa alia possem adducere non solum in ista quæstione, sed etiam in alijs, quæ hic tanguntur per Barto. & alios doct. in amplissima materia huius. §. sed quia multi usque adeo elaborarunt circa eam, ut fastidium pariant, pertransibo, ne afflictio addatur afflictis lectoribus, pauca tamen quedam subiijciam in eo, quo dicit Bar. testatorem f præsumi uoluisse disponere & cogitare ut à statuto ciuitatis constitutum est. uide Alex. in consi. 14. in 4. vol. Soc. in consi. 280. in fi. in 1. volum. l. as. in l. ij. col. 4.

col. 4. vers. tu autem. ff. de leg. 1. & ideo ex hoc inferri solet, appellatione filiorum, filias non contineri quando huiusmodi extat statutum, ut per Corn. in consi. 197. in 1. vol. & per alios in infinitis propè alijs locis, qui breuitatis causa prætermittuntur, sed contra hoc uidetur facere, quia statutum disponit ab intestato, & nos loquimur ex testamento; igitur de uno ad aliud rectè non uidetur posse inferri. pro solutione vide Alex. in cõl. 127. in 1. vol. Soc. in d. l. Gallus. §. quidam rectè, col. 3. vers. ex hoc. & in consi. 182. col. 1. & 3. vers. expremis, & ad aliud uide eundem Soc. in consi. 249. col. 15. vers. duodecimo, in 1. vol.

Bar. in l. deducta. §. acceptis. ff. ad trebel.

BART. in d. l. deducta. §. acceptis, in secunda oppos. dicit contra tertium dictum hic, quod immo solum pro parte hereditatis computetur in quartam, vide Paulum Picum in rep. l. in quartam, col. 24. vers. sed iuxta, supra ad leg. falcid.

Summarium in l. facta. §. si hæres. ff. ad trebel.

1 *Pactum, & transactio cedentis an noceat cessionario.*

Bar. in l. facta. §. si hæres. ff. ad trebel.

1 BART. in d. l. facta. §. si hæres, quærit utrum pactum & transactio cedentis noceat cessionario? Et hic in apostill. quæritur, si cedens liberat debitorem utrum noceat cessionario? De ista quæstione uide las. in §. item si quis in fraudem, col. 28. vers. secunda conclusio. in st. de acti. & dum Bar. ait, cedentem qui habet utilem tantum, præiudicare cessionario, sicut factum procuratoris reuocari præiudicat, si ad eius notitiam non peruenit, sed contrarium uoluit Sali. in l. j. in quæst. 12. C. de acti. & oblig.

Summarium in l. si eius. ff. ad trebell.

1 *Naturales obligationes in totum transeunt in fideicommissarium.*

Bar. in l. si eius. ff. ad trebell.

1 BART. in d. l. si eius, sic ait in summa. naturales & obligationes in totum transeunt in fideicommissarium. Ex hoc patet naturales facilius quàm ciuiles transferri, proinde Bar. in l. frater à fratre. col. 7. in 3. quæst. ff. de cond. indeb. reprehendit gl. ibi.

Summarium in l. qui ita. §. etiam. ff. ad trebell.

1 *Per liberam personam nobis actio non queritur.*

Bar. in l. qui ita. §. etiam. ff. ad trebell.

1 BART. in d. l. qui ita. §. etiam dum opponit, per liberam & personam nobis actionem non queri, soluit hoc esse speciale in procuratore, ut per eum ipsi dominio quæ ratur. Ad hoc accedit Pau. de Cast. & Alex. in l. apud Iulianum. §. utrum, supra eod. tit.

Summarium in l. hæres. ff. ad trebell.

1 *Si heredi restituenti fundus retentus euittatur actio ei de euictione datur.*

Bar. in l. hæres. ff. ad trebell.

1 BART. in d. l. hæres, ita colligit in summa. si heredi & restituenti fundus retentus euincatur, actio ei de euictione datur. Limita istum tex. quando fundus in totum erat alienus, secus si pignori datus; quia tunc non tenetur de euictione, l. j. si hæres, infra eod. tit. ubi las. in fi.

Summarium in l. qui filium. ff. ad trebell.

1 *Qui iubet aliquem non facere testamentum, uidetur rogare de hereditate restituenda heredibus uenientibus ab intestato.*

Bar. in l. qui filium. ff. ad trebell.

1 BART. in d. l. qui filium, in principio ita inquit. qui iubet & aliquem non facere testamentum, uidetur rogare de hereditate restituenda hæredibus uenientibus ab intestato. De hac re uide Ang. in consi. 258.

Summarium in d. l. qui filium. §. Sabinus. ff. ad trebell.

1 *Si filius grauatur restituere post mortem, intelligitur si sine liberis decesserit.*

Bar. in d. l. qui filium. §. Sabinus. ff. ad trebell.

1 BART. in ead. l. §. Sabinus, inquit, si filius grauatur & restituere post mortem, intelligitur si sine

sine liberis decesserit. l. cum auus. ff. de cond. & demonstr. & l. cum acutissimi, C. de fideicom. alioqui uerò si aliquis grauatur restituere cum filius decesserit; quoniam tunc non est illa conditio. Attende quia hoc Bartoli documentum intelligit Soci. in d. l. cum auus, ut procedat solum quando est institutus extraneus, sub ista conditione si discedens a testatore decesserit sine liberis, alioqui uerò si etiam ipse hæres institutus esset de decessentibus ipsius testatoris: quia tunc secundum eum subintelligitur conditio. d. l. cum auus. sed contrarium tenet Curt. iuni. in consilio 33.

Summarium in l. hæredibus. §. Titius. ff. ad trebell.

1 *Conditio si heredes sine liberis decesserit, intelligenda est de illis, quos potest habere.*

Bar. in l. hæredibus. §. Titius. ff. ad trebell.

2 **BART.** in d. l. hæredibus. §. Titius, dicit, conditionem, si hæres sine liberis decesserit, intelligendam esse de illis, quos potest habere. & ideo infert ad naturalem, ut tunc contineatur, quando posset succedere ab intestato. vide Alex. in l. lex factio. §. si quis rogatus, supra eodem tit. & secundum hoc Bar. documentum, illud uidetur esse in primis considerandum, an filius naturalis esset successurus ab intestato an non. de qua re uide Paul. de Cast. in d. §. si quis rogatus, ubi sentit naturalem excludere substitutum, quamuis in totum ab intestato non succederet. Et de statuto admittente naturales ad successionem ab intestato, vide etiam Abb. & Dec. in c. in presentia, de probat. Postea Bar. infert ad questionem de filio in sacris ordinibus constituto, cui fuit facta substitutio, si sine filijs decesserit, ut necessariò intelligatur de spurjis, cum legitimis habere non posset; tamen ab hac opinione recedit, ut uidere est hic apud eum. sed immo uidetur huiusmodi clericum etiam legitimos habere posse. Dec. in c. inter ceteras, in 2. notab. de rescrip. & ideo ista conditio ita potest intelligi de legitimis, sicut de naturalibus.

Summarium in l. Lucius. §. tres heredes. ff. ad trebell.

1 *Quomodo alicui dicatur molestia inferri.*

Bar. in l. Lucius. §. tres heredes. ff. ad trebell.

1 **BART.** in d. l. Lucius. §. tres heredes, querit quomodo si alicui dicatur molestia inferri. & respondet cum glo. molestiam esse intelligendam siue de iure siue de facto inferatur. de hac re uide Fel. latè in c. causam quæ, col. 1. 2. de rescrip. & in c. in presentia, col. 2. de probat. ubi ait, eam esse molestiam, quæ fit de facto, non autem de iure. contrarium uoluit Bal. in l. j. C. de iur. dinis. Soc. in consi. 66. in 4. uol. & Mari. Soc. plenè in consi. 113.

Summarium in d. l. Lucius. §. Caio. ff. ad trebell.

1 *Si duo post eorum mortem rogantur restituere, uno mortuo statim pro parte competit petitio fideicommissi.*

Bar. in d. l. Lucius. §. Caio. ff. ad trebell.

1 **BART.** in ead. l. §. Caio, sic ait in summa. si duo post eorum mortem rogantur restituere, uno mortuo statim pro parte competit petitio fideicommissi. De materia huius. §. vide Alex. in consi. 38. in 1. uol. in consi. 101. in 4. uol. in consi. 167. & in consi. 175. in 5. uol. & omnino Abb. in consi. 8. in 2. uol. Paul. de Cast. in consi. 14. & Soc. in consi. 94. in 4. uol.

Summarium in d. l. Lucius. §. si. ff. ad trebell.

1 *Deceptus ultra dimidiam iusti pretij non potest agere ad rescissionem transactionis.*

2 *Quomodo rei ualor testibus probetur.*

Bar. in d. l. Lucius. §. si. ff. ad trebell.

1 **BART.** in ead. l. §. si, inquit, deceptum ultra dimidiam iusti pretij, non posse agere ad rescissionem transactionis. Hæc est materia. l. secundæ. C. de rescind. uend. ubi Bar. contrarium sentit, scilicet remedium illius l. quæ disponit in uenditione, pariter locum habere in transactione. idem uoluit Soc. in consi. 85. in 1. uol. & las. in l. fratris tui. C. de transact. Dec. autem in consi. 479. pro utraque parte opiniones adducit. & sequendo Corn. distinguit, ut ibi per eum. quem uideas etiam in consi. 51. in 1. nu. 6. & in consi. 597. ubi testatur communem esse doctorum sententiam, ut procedat etiam in transactione. atque ita contra hoc Bar. documentum. & de hac

Aa re uide

re uide Abb. in c. 1. de transact. ubi ait hunc §. esse ualde not. Quæro nunquid remedium illius l. secundæ, locum habeat in laudo, quod iam ipse partes ratum habuerunt? uide Dec. in conf. 60. & Soc. in d. conf. 85. Quid in locatione? dicas hoc remedium competere durante ipsa locatione, alioqui uerò ea finita. Dec. in conf. 583. nunquid locum habeat in contractu iurato? uide Alex. in conf. 53. in 3. uol. Imol. in conf. 14. Soc. in d. conf. 85. & in conf. 155. ubi concludit
 * communem esse opinionem ut remedium. d. l. i. iureiurando tollatur. An autem per duplicem consensum tollatur? Soc. in d. conf. 85. ait, non tolli. Quid si minor huic remedio renunciasset iuramento interueniente? utrum prætextu enormis læsionis contrahere possit? uide Raph. Cuma. in conf. 180. Quid si plures res in contractu continentur, & in una tantum est læsio excedens dimidiam iusti pretij, an in totum rescindatur contractus? Respon. contractum pro illa re tantum rescindi, non autem in totum? Bal. in l. fi. §. præterea, col. 2. C. de iur. dot. quem sequitur Dec. in conf. 42. t. Attende etiam in proposita re quia illam. l. ij. sing. limitauit Bar. in l. si societas. §. arbitratorum. ff. pro soc. dicens eam non habere locum in uenditione facta à procuratore alicuius: quia etsi læsio dimidiam non excedat, immo sit de sexta parte, sufficit rescissioni. tunc ista limitatio reprobat, secundum Aretin. in conf. 125. per tex. in l. si uoluntate. C. de rescind. uend. Quid tamen rei ualor testibus probetur? & an dictum eorum, dum aiunt rem tantum ualere, & plus, aliquid operetur in illa uoce plus? uide Alex. in conf. 107. col. pen. in 4. uol. & Fel. in c. pastoralis, de rescrip. Scias autem hoc remedium non competere scienti ualorem. Dec. in conf. 583. ubi habetur etiam quomodo probetur scientia. & ex quibus hoc remedium intelligatur esse sublatum, uide Alex. in conf. 42. in 1. uol. & in conf. 269. in lib. primæ & secundæ uol. & in conf. 1. in 6. uol. & Soc. in c. si. 48. in 4. uol. item hoc remedium durat per annos 30. Imol. in conf. 30. & in conf. 99. in fi.

Summarium in l. Julius Phœbus. ff. ad trebell.

1 Si testator duos filios masculos hæredes instituit uniuersales, filiam uerò in certa quantitate tantum, postea subiecit: si contingat eorum aliquem decedere sine liberis, eius portio deuenire debet in superuinentes: utrum uno sine liberis decedente, etiam filia censetur uocata ad fideicommissum.

2 Dictio superstites, uerificari potest in filiis primi instituti.

Bar. in l. Julius Phœbus. ff. ad trebell.

1 BAR. in d. l. Julius Phœbus, quærit si testator t. duos filios masculos hæredes uniuersales instituit, filiam uerò in certa quantitate tantum, postea subiecit, si cōtingat eorum aliquem decedere sine liberis, eius portionem deuenire debere in superuinentes: utrum uno sine liberis decedente, et filia censetur uocata ad fideicommissum? & decidit q. non, ea ratione: quia quæ ad modum testator in institutione masculos prædilexit, ita et in fideicommissum eos prædilexisse censetur. De ista quæstione uide Alex. in l. qui cohæredi. §. qui discreti. ff. de uulg. & pup. l. as. remissuè in §. præiudiciales, col. 7. uers. circa glo. ibi. & quia postea, inst. de action. & latè in l. Lucius, col. 1. 2. uers. adde circa quintum. ff. de uulg. & pupi. & quia in casu hic proposito per Bar. oritur difficultas propter illam uocem, in superstites, quæ cum sit pluralis deberet etiam ipsam filiam
 2 continere. uide Raph. Cuma. in conf. 13. ubi colligi potest ratio pro Bar. hic, quia uox, t. superstites, uerificari potest secundum eum in filiis primi instituti. & ad istum calum uide in simili eundem Cuma. in conf. 16. Et ex ista quæstione Bar. ad aliam pulchram inferitur: si testator habens masculos & fœminas, ipsos masculos tantum instituit, eisq. decedentibus sine filiis substituit, utrum filie nate ex his excludant fideicommissum? uidetur dicendum q. non, quia ex quo non instituit filias proprias simul cum filiis, non est credendum uoluisse magis diligere neptem quàm filiam. Dec. in l. j. ff. de regul. iur. Fulg. in conf. 18. & in conf. 38. Soc. in conf. 6. in 1. uol. & de hac re latissimè agit Soc. in l. cum auus, col. 49. quæst. 3. suprà de condi. & demonstra. & col. 50. & omnino uide Paul. de Castr. in conf. 123. in 1. uol. ubi alium pulchrum casum posuit. Et in hac materia an & quando filia admittatur & non: uide memorabiles coniecturas apud Alex. in conf. 48. & in conf. seq. in 4. uol. Curt. in conf. 44. & in conf. 5. t. & in conf. 63. num. 8. cum seq. & Corn. in conf. 197. in 1. uol.

Bar.in l.cum sine præfinitione. ff. quan. di. leg. ced.

ART. in d.l. cum sine, inquit, aut certum est in rerum natura conditionem casualem existere non posse, & tunc procedere. l. Neratius. ff. de manu. test. & reliqua, ut hic per Bar. sed hoc documentum reprobatur Ias. in l. si qui pro emptore, colu. 75. vers. item. ff. de usufructu.

Bar. in l. si penum hæres. ff. quan. di. leg. ced.

BAR. in d. l. si penum, prope si. sentit, legatum fundi purum ademptum fuisse sub contraria conditione: sed quia conditio est impleta, ideo transmittitur. Aduerte quia hoc modo uidetur Bar. præsupponere ante mortem legatarij, atque ita ante implementum conditionis non esse in obligatione & petitione. id quod ueritate non est subnixum. & huius contrarij timore ductus idem Bar. in l. j. item si ita, supra ad leg. falcid. negat legatum censeri datum sub contraria conditione.

Summarium in l. si. ff. quando di. leg. ced.

1 *Hæreditas adiri potest ultimo uitæ spiritu.*

Bar. in l. si. ff. quand. di. leg. ced.

1 **BART.** in d. l. si. ait, hæreditatem t. adiri posse ultimo uitæ spiritu. de hac re uide Soc. in con. si. l. 77. col. 3. in 1. uolum.

Rubrica ut legat. nomi. cau.

CIRCA istam rubricam dicas, quod & si ista cautio sit prætoria, tamen repetitur casus singul. in quo est ciuilis, in linter omnes. ff. qui satisd. cog.

Summarium in l. sed & ipsis. ff. ut leg. nom. cau.

1 *Que sit differentia inter contraria, & diuersa.*

Bar. in l. sed & ipsis. ff. ut leg. nom. cau.

1 **BART.** in d. l. sed & ipsis. remittit se ad glo. circa differentiam t. quæ est inter contraria, & diuersa. Dicas contraria dici esse illa tantum, quæ omnino sunt incompatibilia. glo. est sing. in l. sed si. §. si pupillus. ff. de instit. & tradit Bar. in l. eos. ff. de falc.

Summarium in l. postquam hæres. §. Imperator. ff. ut leg. nom. cau.

1 *Missus in possessionem actione personali, efficitur possessor.*

1 *Appellatione pendente nihil debet inuari.*

Bar. in l. postquam hæres. §. Imperator. ff. ut leg. nom. cau.

1 **BAR.** in d. l. postquam hæres. §. Imperator Antoninus, explicat tex. ut quis efficiatur t. possessor per rescriptum. Iste tex. est not. quod in casu huius. §. missus in possessionem actione personali efficitur possessor. id quod sequitur Alex. in l. si finita. §. Iulianus, in 33. col. uersic. item limita. ff. de damn. infect. & in l. iij. §. si. in 4. col. uersic. alius. ff. de acquir. pos. Postea subiungit Bar. ea, quæ possunt fieri pendente iudicio principali, non obstante litis pendencia, posse fieri etiam pendente appellatione. & quamuis de hoc uideatur esse tex. satis clarus hic, tamen uide gloss. sing. in l. creditor, in princip. in verbo, posse. ff. mand. Et quomodo intelligatur illud, quod appellatione pendente nihil debeat inuari, uide Felin. in c. dilectæ. colu. penul. & fin. de except. & Barb. in cap. super eo, de offic. deleg. Dominic. in cap. Romana. §. in alium, de appellat. libro 6. Ant. de Butr. in c. ut debitus, de appellat. Abb. in d. c. dilectæ, de except. ubi limitat hanc regulam procedere respectu iudicis, non autem respectu partis. Item limita eam ut per Abba. in c. quia frustrâ, de usur, ut procedat in eadem causa, alioqui uerò in diuersa.

Summarium in d. l. postquam hæres. §. si dies. ff. ut leg. nom. cau.

1 *An & quando faciens in libello mentionem de aliquo instrumento uel scriptura, teneatur facere copiam parti ante litem contestatam.*

Bar. in d. l. postquam hæres. §. si dies. ff. ut leg. nom. cau.

1 **BART.** in ead. l. §. si dies, tradit, an & qñ t. faciens in libello mentionem de aliquo instrumento

Vt in possess. legatorum.

uel scriptura, teneatur facere copiam parti ante litem cōtestatam. In re proposita dicas celsionarium, qui in libello fecit mentionem celsionis, debere ante litem contestatam edere instrumentum celsionis. Bal. in l. qui stipendia. C. de procur. quem refert las. in rubr. C. de eden. vers. secunda difficultas. & hoc idem documentum, quod hic tradit Bar. repetit in repet. l. edita, col. antepe. vers. expedita materia. C. de eden. vbi las. in 1. col. ver. capio glo. in verbo, prout. Et de hac re uide Alex. in consi. 70. in 1. uol. & in d. l. edita. huic tamen conclusioni uidetur reluctari tex. in l. ij. ff. de eden. vbi illud solum attenditur, an reus possit esse instructus an non, & an proponatur assertiue, vel limitatiue, & ita per illum tex. tenuit Abb. in c. 1. de proba. col. 10. quamuis Riminaldus in d. l. edita, conetur respondere. item quia non cogitur edere nisi ea, quibus * est usus. l. j. §. edenda. ff. de eden. & ibi Bal. Ang. Paul. de Cast. & Aret. dicit hanc esse communem in d. c. 1. de probat. col. pen. nec debet stari simplici assertioni ipsius partis. l. si quis inficiatus, vbi Bar. ff. de pos. Bar. in l. quod te. ff. si cert. pet. col. fi. & tenendo istam opinionem, limita vt per Feli. in d. c. 1. de proba. col. fi. & Riminaldus in d. l. edita. & de hac re uide Alexan. in consi. 145. In causa & lite, in lib. primi & secundi uol. & plenissime Dec. in d. c. 1. de probat.

Summarium in l. si is à quo. ff. ut in poss. leg.

- 1 In causis summarijs exceptio qua requirit altiore indaginem admittitur, si excipiens paratus est incontinenti probare.

Bar. in l. si is à quo. ff. ut in poss. legat.

- 1 **ART.** in d. l. si is à quo, inquit, in causis summarijs exceptionem, quæ requirit altiore indaginem, admitti, si excipiens paratus est incontinenti probare. De hac re, scilicet hodie constat, hodie agatur, vide tex. in l. j. cum glo. magn. ff. de oper. noui nunci. & ibi doct.

Summarium in d. l. si is à quo. §. qui semel. ff. ut in poss. lega.

- 1 An mulier quæ accepit maritum pauperem possit contra eum agere ad restitutionem dotis.
- 2 Si creditor uult facere debitorem capere tanquam suspectum uigore statuti, id fieri non potest, si causa suspicionis suberat tempore, quo contraxit cum eo.

Bar. in d. l. si is à quo. §. qui semel. ff. ut in poss. legat.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si semel, agit de illa questione Dyn. An mulier t quæ accepit maritum pauperem possit contra eum agere ad restitutionem dotis, secundum l. si cōstante. ff. sol. matr. decidit quæ eam posse agere, ea ratione, de qua hic per eum. quem sequitur Alex. in l. ij. col. 7. ff. sol. matr. vbi tradit etiam, nunquid in dubio scientia præsumatur. Et dum Bar. subiungit, si creditor t uult facere debitorem capere tanquam suspectum uigore statuti, id fieri nō posse, si causa suspicionis suberat tempore, quo contraxit cum eo. vide in simili casu Soc. in consi. 156. col. 4. in 1. uol. vbi ait, conductore fundi nullam posse petere remissionem propter bellum, si tempore conductionis bellum uigebat. & ex hoc inferat ad alias quæstiones, quæ huic documento poterunt deferuire.

Bar. in l. is cui legatorum. §. qui seruandorum. ff. ut in poss. lega.

BART. in d. l. is cui. §. qui seruandorum, ait, hunc esse bonum tex. ad quem uideas Paul. de Cast. in consi. 54. in primo uol.

Summarium in l. in omnibus. ff. de bon. poss.

- 1 Vtrum in bonorum possessione transferatur dominium directum.
- 2 An bonorum possesores, & heredes differant.
- 3 Jus petendi hereditatem delatum de iure pratorio petire spatio centum dierum uel anni.

Bar. in l. in omnibus. ff. de bon. poss.

- 1 **BART.** in d. l. in omnibus, tradit, vtrum t in bonorum possessione transferatur dominium directum. De hac re an scilicet dominium directum transire possit de una persona in alia m^o

aliam? vide Iafin l.j. in princip. col. 4. C. ad trebell. Et dum Bar. in uersitem opp. ad l.j. ait, bonorum possessores agere uices hæredum, non tamen fieri ueros hæredes. De hoc an bonorum
 2 possessorum & hæredes differant, vide Bar. & quæ ibi posui in l.j. §. bonorum. ff. ad trebell. Aduerte tamen quia tex. utitur uoce, in omnibus, quæ uniuersa comprehendit, ut dicit Iafin in l.j. in princip. ff. de leg. 1. & nihilominus multæ sunt differentie, quarum nonnullas enumerat Iafin rubri. C. qui admit. col. fi. & earum aliquas prætor emendare potest. & idem etiam in hæreditate, ut quod iussus præcedat. igitur solutio, quam hoc in loco tradit Bar. non est bona; dum
 3 ait, si reperitur aliqua differentia inter bonorum possessionem & hæreditatem contra istum tex. qui eas æquiparat per omnia, ideo esse, quia dictas differentias prætor mutare non potest, cum constet eum in aliquibus mutare potuisse. Postea hic in fi. subiicit Bar. ius t petendi hæreditatem delatum de iure prætorio perire spacio centum dierum uel anni. contrarium tenet Ang. in §. sed ista. in st. de action. quem ibi refert Iaf. & contrarium tenet. sed idem Iaf. sibi contrarius ad eum accedit in l.v. in princip. col. pen. ff. de uerb. oblig.

Summariū in l. bona. ff. de bon. poss.

1 *Bonorum possessio quid sit, & quæ sit differentia inter eam & hæreditatem.*

Bar. in l. bona. ff. de bonor. poss.

1 **BART.** in d. l. bona, agit de definitione t bonorum possessionis, & de differentia inter eam & hæreditatem. De qua re uide doct. in rubri. C. qui admit. & ibi Iaf. Tu uerò alias declarationes, & subauditiones attende; nam in isto tex. hæc habentur, bonorum possessionem rectè diffiniemus. atque ita uult tex. eius essentiam, substantiam, & qualitatem declarare; igitur nõ deberet pati istas subauditiones. A ret. dicere solebat de hoc non esse curandum: quia etiam hæreditas dicitur successio in uniuersum ius, neque curatur an mediatè uel immediatè: sed ista declaratio non tollit difficultatem, neque argumentum glo. quia simile non est bonum, & de uno casu ad alium non rectè inferitur. quoniam hæreditatis delatio mediante aditione immediatam successionem in uniuersum ius operatur. & hoc nihil reluctatur. sed si diceremus, hæreditas est successio in uniuersum ius, igitur prosequimur uel retinemus patrimonium, ut hic dicitur in bonorū possessione, tunc diffinitio hæreditatis esset diminuta & defectiua, propter huius glo. argumentum. quia hæreditas non est ius prosequendi uel retinendi patrimonium immediatè, sed mediante aditione. & fortasse si eo modo diffinita esset bonorum possessio, scilicet, ut sit successio in uniuersum ius, bene dixisset; quia delata bonorum possessione ego agnoscendo, succedo in uniuersum ius. atque ita concluditur; delationem hæreditatis esse causam immediatam, ut quis successor efficiatur in uniuersum ius, sed non esse causam immediatam, ut possit prosequi patrimonium: quia requiritur medium, hoc est, ipsa aditio. & sic etiam delatio bonorum est ius propter quod prosequor patrimonium. & diffinitionem hæreditatis latius & clarius quàm hic ponit Bar. in rubri. de bono. poss. ubi Iaf. in 16. col. vers. circa glo.

Summariū in d. l. bona. §. si causa. ff. de bon. poss.

1 *Seruum petere in forma iudicii, cumque in multis casibus posse stare in iudicio.*

Bar. in d. l. bona. §. si causa. ff. de bon. poss.

1 **BAR.** in ead. l. §. si causa, uers. ad id quod dicit, inquit, seruum t petere in forma iudicii, cumque in multis casibus posse stare in iudicio. atque ita uidetur sentire Bar. isto casu speciale esse, ut seruus possit stare in iudicio, tamen hoc nullo iure probatur. sed aduerte quia doct. quos retulit Iaf. in l.j. col. 2. uers. in tex. & col. 4. uers. & ex ista. C. qui admit. aiunt filium & seruum posse bonorum possessionem agnoscere; quia iudicii forma non attenditur. sed ubi ordo iudicii attenderetur esse secus, quia non habent legitimam personam, ut ibi per eos.

Summariū in l. sed cum patrono. ff. de bon. poss.

1 *Scripto repudiante patronus patet totum petere.*

2 *In habentibus symbolum facilius est transitus.*

3 *Inter succedentes de iure ciuili, & de iure prætorio, non est locus iuri accrescendi.*

De bonorum possess.

Bar.in l.fed cum patrono.ff.de bonor.poss.

- 1 **BART.** in d.l.fed cum patrono, sic ait in summa. Dicitur hic quod scripto t repudiante patronus potest totum petere. quæro quo iure petit, & reliqua, vt hic per Bar. ista. ladduci solet, inter succedentes diuerso iure non habere locum ius accrescendi. Amplia sing. etiam si uterque succederet de iure prætorio, tamen unus ueniret ex capite prætoris auxilario, alius uero ex capite correctiuo, vt positum est à Ias. in l. unic. col. 10. ver. alium. C. quan. non pet. par. Limita tamen nisi aliquis succederet in locum eius, qui ueniebat eo iure: vt hic per Bar. in tertio intellectu. quamuis quod ad istum tex. reprobet istam limitationem. sequitur Aret. in l. si totam, in fi. ff. de acquir. hered. Et huius regulæ ratio est, quia in habentibus t symbolum facilius est transitus, & contra. lin. re. §. inter quæcunque. ff. de rei uendic. Præterea limita per istum tex. quia & si non accrescat, tamen per nouam petitionem admittitur. Rursus limita istam regulam procedere tantum in successore de iure prætorio, non autem de iure ciuili. Bal. in auth. præterea, col. 1. in fi. C. unde uir & uxor. moueturque per tex. in l. quidam eulogio. C. de iure deliber. ad quem tex. si uis contrariè inniti sententiæ, cum ista limitatio uideatur ueritate carere, respondeas licet, cum disponere in substitutione pupillari, quæ nonnunquam dicitur testamentum patris, & quandoque ipsius filij, prout magis prodesse potest. l. patris & filij. ff. de vulg. & pupi. l. Papinianus. §. sed nec impuberis. ff. de inoffic. testam. Postremò limita nisi sequeretur, testatorem decedere pro parte testatum, & pro parte intestatum; quoniã tunc iuri accrescendi locus esse * non potest, ut frequentioribus uotis traditum est in l. quories. C. de hered. inst. Adde etiam 3 inter t succedentes de iure ciuili, & de iure prætorio, non esse locum iuri accrescendi. Sali. in d. l. unic. C. quand. non pet. par. in r. q. quem sequitur l. al. in l. re coniuncti, in 3. q. princip. Bar. ff. de leg. 1. ubi plenè agitur de iure accrescendi. Quò autem in ista l. possit concurrere contratabulas & secundum tabulas uide Bar. & doct. in l. posthumo. in fi. C. de contratab.

Summarium in l. in bonorum. ff. de bon. poss.

- 1 *Filii qui consuluut peritiorum, debet ei credere.*

Bar. in l. in bonorum. ff. de bon. poss.

- 1 **BART.** in d. l. in bonorum, ait, cum, t qui consuluut peritiorum, debere ei credere. adde qd habens consilia doctorum tenentium suam opinionem, dicitur iustam, habere causam litigandis, & excusatur ab expensis. Ias. in l. propterandum. §. si in autem alterutra, col. 3. in secunda conclusionem. C. de iudic. ubi limit.

Summarium in l. j. ff. de bonor. poss. contratab.

- 1 *Naturalis tantum an ad contratabulas admittatur.*

Bar. in l. j. ff. de bonor. poss. contratab.

- 1 **BART.** in d. l. j. querit utrum naturalis tantum ad contratabulas admittatur? & decidit quandoque eum admitti secundum uoluntatem. ad quod accedit Mart. Laud. in tract. de legitimatione, col. 6. uers. & primò. uol. t. sed contra uoluntatem non admitti in testò paterno ait Bar. quamuis contra testamentum maternum admittatur. Attend hic, quia præteritio matris habetur pro exheredatione, sed exhereditatis non datur contratabulas, sed querela. ideo uide trad. in l. illud. §. ad testamenta, infra eod. tit. & quæ ibi posui: nã hoc in loco Bar. non uidetur rectè sensisse.

Summarium in d. l. j. §. qui habebat. ff. de bon. poss. contratab.

- 1 *Filius non capax, sicut mortuus non obstat sequentibus in gradu.*

Bar. in d. l. j. §. qui habebat. ff. de bon. poss. contratab.

- 1 **BART.** in eod. §. ait, filium t non capacem, sicut mortuum non obstat sequentibus in gradu. uide Bar. in l. si qua poena, & quæ ibi posui. ff. de his qui sunt sui uel alij. & diu. Bar. in uer. quæro secundò, tradit quid si filius uel frater non est omnino capax, sed tñ in proposito impeditur succedere ex persona alterius, ut si unus relicto fratre ex patre tñ, & relicta matre & sorore ex utroque

ex utroque parente, isto casu ille frater succedere non potest; quia ei mater præfertur, utrum soror ex utroque parente simul cum matre possit succedere? vide omnino Soci. in consi. 202. in 1. uol. & in consi. 158. siue 159. vbi not. loquitur.

Bar. in d. l. j. §. si pater. ff. de bon. poss. contratab.

BART. in ead. l. §. si pater, vers. contra hoc opp. agit de deportato. vide omnino Ruin. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthu.

Summarium in l. non tantum. §. si duos. ff. de bon. poss. contratab.

1 *Si aliquis ex liberis adoptetur, durante adoptione succedit prout adoptatus est; & ea finita succedit prout naturaliter est.*

Bar. in l. non tantum. §. si duos. ff. de bon. poss. contratab.

1 BART. in d. l. non tantum. §. si duos, sic ait in summa. si t aliquis ex liberis adoptetur, durante adoptione succedit prout adoptatus est, & ea finita succedit prout naturaliter est. iste tex. adduci solet ad hoc, si emancipatus per arrogationem debet reassumere pristinum gradum, necesse esse, ut readoptetur tanquam filius proprius & pater nepotis ex ipsomet nati, alioqui pro extraneo haberetur, & nepotem non præcederet. & ad hoc accedit glo. in l. j. §. si quis filium, & ibi pono, infra si tab. testa. null. extabunt. & ad rem facit glo. in l. si pater filium. ff. de adopt. in secunda ratione. Attende tamen quoniam ista conclusio, à qua nemo est qui dissentiat, redditur dubitabilis, per d. l. primam. §. si quis filium, vbi filius emancipatus readoptatus tanquam filius non præcedit nepotem natum ex se, quia tanquam filius adoptivus est in potestate, non tanquam naturalis. & ista ratio militat etiam si filius sit readoptatus tanquam filius & pater nepotis. ideo cogita.

Summarium in d. l. non tantum. §. si emancipatus. ff. de bon. poss. contratab.

1 *Si statuo tantum est, scholares in omnibus haberi pro ciuibus, ut propterea scholares non amittant aliud privilegium, quod ultra civilitatem habebant.*

1 *Si nobiles ob multa eorum privilegia male se haberent in populares, et ideo popularibus exsequuntur, nobilium privilegia ex hoc uel esse sublata, uel etiam popularibus esse concessa.*

1 *Privilegium civilitatis alicui concessum, nunquid eum obliget ad subeunda onera, ad que alij ciues tenentur.*

Bar. in d. l. non tantum. §. si emancipatus. ff. de bon. poss. contratab.

1 BART. in ead. l. §. si emancipatus, in fi. inducit hunc tex. ad questionem, si statuto t. capitū est, scholares in omnibus haberi pro ciuibus, ut propterea scholares non amittant aliud privilegium, quod ultra civilitatem habebant. Hoc est memorabile documentum ad quod accedit Alex. in consi. 32. Visa concessione, in §. uolu. & Dec. in consi. 457. Et facit ad questionem quòd quando executio fit de una re ad aliam, id quod plus est in re executura, non tollitur. id quod sequitur Bal. in auth. habita. C. ne fil. pro patr. Posset tamen ista opinio limitari, quia quādo res adæquaretur rei, quæ minus contineret odio rei adæquate, ut isto casu, res adæquata privilegium amittat, vel transferatur illud privilegium ad rem ad quam facta est adæquatio: nam si nobiles t. ob multa eorum privilegia malè se haberent in populares, & ideo popularibus exequantur, credo nobilium privilegia ex hoc uel esse sublata, vel etiā popularibus esse concessa: ut per Bar. quem sequitur Alex. in l. j. col. 4. ver. interdum. ff. de leg. 1. vide Iaf. in l. eū qui, col. 1. ff. de iureiur. & ad ea, quæ hic tradit Bar. uide Feli. in c. cum dilectus. 2. col. 4. de rescri. Angel. de maleficijs. col. 89. vers. quid autem, super uoce, Caium Sempronij, & col. 92. vers. item in quantum. Quæro circa privilegium civilitatis alicui concessum, ut prædictum est, nunquid t. eum obliget ad subeunda onera, ad quæ alij ciues tenentur? & dicendum uideatur eum teneri, quoniam hæc veniunt ex natura rei: tamen contrarium consulit Alex. in d. consi. 32. vbi ait, privilegium esse intelligendum ad eius fauorem quòd ad commoda tantum, non autem quòd ad onera, per hoc Bart. documentum. Quid si privilegia civitatis ampliarentur, utrum intelligantur ampliata etiam quòd ad scholares? vide Feli. in c. perpendimus, de sent. excommunic.

De bonorum possess. contratab.

Summarium in l. illud. ff. de bon. poss. contratab.

1 *Querela non datur nisi adita hereditate.*

2 *Bonorum possessio quæ datur patrono, quare requirat aditionem.*

Bar. in l. illud. ff. de bon. poss. contratab.

1 **BAR.** in d. l. illud, ait, querelam tibi non dari nisi adita hereditate, sed aliud esse in bonorum possessione contratab. Vtrum autem post contratabulas intentatas peti possit aditio hereditatis? vide Paul. de Cast. in l. v. liberis, col. 2. in prima glo. C. de collat. Circa rationem vero quam hic affert Bar. quare contratabulas etiam non adita hereditate competat, & querela secus, vide Ias. in l. scimus. §. fi. C. de inoffic. testam. Et de re, quam hic subiicit Bar. quare contratabulas & hereditatis aditio concurrant, & tamen contratabulas & secundum tabulas concurrere non possint: vide glo. fi. in l. posthumo, & ibi Bar. & omnes præcipue Ias. col. 1. 3. & sequ. C. de bonor. poss. contratab. Postea quaerit Bar. quæ sit ratio quod bonorum tibi possessio, quæ datur patrono, requirit aditionem, alioqui autem ea quæ competit filio? & dicit hanc esse rationem diuersitatis; quia ea, quæ datur patrono non irritat testamentum in totum, secus uero ea quæ datur filio. Animaduerte hic quoniam attenda ista ratione sequeretur, bonorum possess. contratab. quæ datur parenti, competere solum adita hereditate, cum tantum partem auocet. l. Pantonius. ff. si quis a pa. fuer. manum. §. prætereà, in lit. quibus mod. ius patr. potest. solu. vbi glo. Item hoc idem esset in bonorum poss. contratab. quæ intentatur quando alij existentes in eodem gradu sunt instituti, vt per Bar. in d. l. posthumo. in fi. De hac quaestione uide doct. in d. l. v. liberis, in glo. r. C. de collat. & præcipue Ias. vbi ponit id quod hic ait Bar. scilicet, aditionem non impediri de iure civili, quamuis petita fuerit contratabulas.

Summarium in d. l. illud. §. si quis filium. ff. de bon. poss. contratab.

1 *In bonorum possessione contratab. locum habet successorum edictum.*

Bar. in d. l. illud. §. si quis filium. ff. de bon. poss. contratab.

1 **BAR. T.** in ead. l. §. si quis filium, ait ex mente glo. in bonor. tibi poss. contratab. locum habere successorum edictum. Hoc idem tenet Bar. in rubr. C. de successor. edict. vbi Ias. in col. fi. & ibi in pen. col. tradit quid in querela, & in iure dicendi nullum.

Summarium in d. l. illud. §. ad testamenta. ff. de bon. poss. contratab.

1 *Filio præterito à matre datur contratab.*

Bar. in d. l. illud. §. ad testamenta. ff. de bon. poss. contratab.

1 **BAR. T.** in ead. l. §. ad testamenta, dicit vt hic uidere potes. sed attende, quoniam contra casum huius. §. dicit Bar. in l. j. supra eodem tit. cum tibi inquit filio præterito à matre dari contratab. nam ex quo præteritio matris habetur pro exheredatione, consequens est ut contratabulas ei competere non possit, siquidem exheredatis non datur contratabulas, sed querela, vt hic fateatur Bar. & hoc idem posui ad Bar. in d. l. j. ita quoque Abb. in c. t. de offic. ord. ait Bartolum locutum esse contra tex. iuris canonici. atque ideo uerum est, quod ait Ange. in l. minus instru. C. de acquir. poss. & Soc. in cons. 1. 50. colu. 6. in t. uol. iuriconsultum nunquam fuisse qui quandoque non errauerit, & fuerit reprehensus.

Summarium in d. l. illud. §. si quis eum. ff. de bon. poss. contratab.

1 *Institutus filius beneficio præteriti mati, uel nascituri, potest petere contratabulas.*

2 *Filius emancipatus de iure civili est cognitus ex testamento.*

Bar. in d. l. illud. §. si quis eum. ff. de bon. poss. contratab.

1 **BAR. T.** in ead. l. §. si quis eum, sic ait in summa. Institutus tibi filius beneficio præteriti nati uel nascituri potest petere contratabulas. & eo casu, si decedit antequam eam petat, transmittit. Attende quia antequam posthumus nascatur, non potest pro eo adiri hereditas neque agnosci bonorum possessio. vide Ias. in l. posthumo, col. 1. ver. in primis. C. de contratab. vbi dicit hic esse casum memorabilem, vbi ipse posthumus non potest habere bonorum poss. contratab. antequam nascatur, & tamen alius beneficio ipsius posthumi hoc potest, vide eundem Ias. in l. emancipata, col. 6. in gl. in uoce, nulla. C. qui admittit. vbi ponit rationem ut non adita transmittatur. Et dum paulo post subiungit Bar. filius emancipatum

cipatum de iure ciuili esse cognitum ex testō. Adde hoc esse etiā de iure antiquo. fforum, quo emancipatus usque ad eō cognitus est, ut succedat patri. Aret. in lpro hærede, in princ. colu. 2. versi. in gl. ff. de acqui. hæred. quamuis quosdam gl. tenentes contrarium adducat, & ibi las. in versi. ista gl. ibi, quia de iure ciuili, & idem las. in l. j. C. de iur. deliber.

Summarium in l. non putauit. ff. de bon. poss. contratab.

- 1 *Exheredatis non datur contratabulas.*

Bar. in l. non putauit. ff. de bonor. poss. contratab.

- 1 **BART.** in d. l. non putauit, in princ. inquit exponendo textum exheredatis t̄ non dari contratab. tamen contra hoc sensit idem Bar. in l. j. supra eod. tit. ubi dixit contra testamentum matris dari hanc bonorum possessionem filio præterito, & tamen præterito filij facta à matre habetur pro exheredatione, ut ibi dixi, & in l. illud. §. testamenta, supra hoc eod. tit. item contra regulam huius. Idixit gl. in l. j. supra eod. tit. ut ibi perpendit las.

Summarium in d. l. non putauit. §. non quæuis. ff. de bon. poss. contratab.

- 1 *Ea quæ ritè facta non sunt, habentur pro infectis, & talia dici non possunt.*

- 2 *Actus nullus aliquando operatur.*

- 3 *Exheredatus non dicitur is, qui ritè non est exheredatus.*

Bar. in d. l. non putauit. §. non quæuis. ff. de bon. poss. contratab.

- 1 **BART.** in ead. l. §. non quæuis, colligit ex tex. illam regulam, ea, t̄ quæ ritè facta non sunt, haberi pro infectis: & talia dici non posse. de qua latè tradit Alex. & las. in l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudic. las. in l. j. §. si. ff. quod quisque iur. col. 2. in §. notab. & in l. j. colum. pen. in 2. 2. quæst. C. de iur. emphyt. & latissimè in l. vbi pactum, col. penul. versi. ego. C. de transact. & in l. ij. col. 3. versi. ultimo not. C. de success. edict. In contrarium facit. l. si quis legatum, in princ. ff. de fals. sed pro hac regula uide las. in l. serui electione. col. 1. ff. de leg. t. ubi eam limitat sing. & latius in l. qui per salutem, in 2. notab. ff. de iureiur. & eundem las. in l. j. substituere. ff. de uulg. & pupill. ubi ait actum nullum aliquid operari, & multa in contrarium aggregauit. & quod actus nullus t̄ quandoque operetur, patet quoniam declarat uoluntatem & intentionem agentis, gl. est not. in c. cum plures, in gl. ff. de offic. deleg. las. in l. quæ dotis. nu. 38. & seq. ff. sol. matr. Dec. in c. ex tenore. nu. 6. cum seq. de rescrip. ubi citat tex. & ibi Bar. in l. si. ff. de reb. eor. qui sub tut. & actum nullum non esse semper sine effectu aliquid operandi docuit Felin. in d. c. ex tenore. nu. 20. cum seq. & Dec. in l. mandatum. ff. de offic. eius. ubi concludit, actum nullum non modo intentionem agentis declarare, sed etiam consuetudinem posse inducere. Attende tamen quoniam hæ prædictæ regulæ, non reluctantur, nam regula est huiusmodi, ea quæ ritè non est exheredatus. & ideo quamuis actus irritus aliquid possit aliquando operari, propterea non sequitur, ut ille actus, talis esse dicatur, cum ei solennia defuere. & ideo hanc regulam cum suis salent. uide apud Felin. in d. c. ex tenore. nu. 5. cum seq. & de hac te agit etiam Curt. in tract. feud. col. 168. Bar. in auth. qui femel. col. 4. C. de probat. & Alex. in conf. 104. in 1. vol.

Summarium in d. l. non putauit. §. si quis sua manu. ff. de bon. poss. contratab.

- 1 *Licet aliquis prohibeatur scribere instrumentum pro se, eum tamen scribere potest contra se.*

Bar. in d. l. non putauit. §. si quis sua manu. ff. de bon. poss. contratab.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si quis sua manu, colligit ex tex. quamuis t̄ aliquis prohibeatur scribere instrumentum pro se, eum tamen posse illud scribere contra se. vide Bar. in l. filius familiars. §. sequens quæstio. & in l. impuberem. §. si. ff. de fals. & las. in l. sciendum, colum. 2. in 2. notab. ff. de verb. oblig. Quid si instrumentum pro parte commodum scribentis, & pro parte commodum alterius continetur? Bar. in d. l. §. sequens quæstio, distinguit, aut instrumentum respicit directè personam notarij, & in consequentiam ad alium porrigitur, & eo casu in nulla parte ualet, ut puta, si stipularetur seruitutem fundo communi, aut scribit nominatim sibi & alteri æquè principaliter, & tunc quod ad alium ualet, alioqui uerò quod ad se. Sed aduerte quoniam exemplum, quod ibi ponit Barto. non uidetur esse tutum; quia cum seruitus sit indiuisibilis, debet uel in totum

De bonor. possess. contratab.

totum ualere, uel in totum uitiari, secundum gl. & doct. in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de uerbor. obligat.

Summarium in l. si post. §. si quoque. ff. de bon. poss. contratab.

- 1 Beneficio mihi competentis ex iure alterius possum uti contra alium illo inuito.
- 2 Voluntas testatoris, de bono & aequo est seruanda, quando prateritus omisit petere contratabulas.
- 3 Prateritus an possit comprobare testamentum in praeiudicium institutorum.

Bar. in l. si post. §. si quoque. ff. de bonor. poss. contratab.

- 1 **BART.** in d. l. si post. §. si quoque, sic ait in summa. Beneficio tibi mihi competenti ex iure alterius possum uti contra alium illo inuito. Attende casum hic ubi quis beneficio posthumi prateriti habet contratabulas antequam nascatur, & tamen ipsemet posthumus uel alius eius nomine non potest antequam nascatur. l. illud. §. si ubi gl. & Bar. supra eod. tit. & ibi posui. Et dum opp. Bar. de l. nonnunquam, infra tit. i. dicas solutionem datam uideri contra illum tex. & eius rationem: nec enim occasio prateriti debet institutum lucro afficere, cum prateritus iure non dicatur. & ista ratio ita militat in conferuanda hereditate sicut in legatis. Item huic solutioni refragatur tex. in l. filio praterito. ff. de iniust. rup. testa. ubi habetur, uoluntatem tibi testatoris de bono & aequo esse seruandam, quando prateritus omisit petere contratabulas. Praterea opp. Bar. ad istum tex. de d. l. filio praterito, & refert quorundam solutionem, qui aiebant aliud in iure dicendi nullum, aliud in bonorum poss. contratab. sed ipse concludit nullum inter istos casus esse discrimen, circa hoc, quod filius prateritus non possit petere contratabulas in praeiudicium institutorum, idem sentit Ias. in l. posthumus. C. de contratab. Et hanc ampliationem ad istum tex. scilicet sicut institutus beneficio prateriti habet contratabulas, ita etiam ius dicendi nullum, cum hi duo casus, secundum Bar. parificentur, sequitur Ias. in l. si. col. 2. vers. item adde. ff. de liber. & posthum. Et hoc de paritate istorum casuum tenet idem Ias. in d. l. posthumus, in §. col. ubi ponit unam differentiationem, hoc est contratabulas quandoque dari pro parte tantum, ius uero dicendi nullum datur in totum. Et dum Bar. progreditur declarando, quomodo per prateritum committatur edictum instituto. uide in hac re Alex. late in d. l. posthumus, col. 2.
 * vers. sed dubium, ubi tenet edictum committi instituto absque petitione prateriti. & ista est communis, reprobata gl. quam hic citat Bar. in l. iij. §. plane, supra eod. tit. quae autem sit utilitas, quod instituto committatur edictum, & an prateritus tibi possit comprobare testamentum in praeiudicium institutorum? & quid in exheredato, an possit petere contratabulas, ne instituti habeant querelam? uide Ias. in d. l. posthumus, col. 2. in gl. i. & ibi latissime Alex. in §. col. & ibi tradit hoc edictum non committi exheredato, sicut instituto, & denique multa alia memoratu digna in re proposita ibi posuit Alex. Item si iste tex. non habet locum in exheredato ratione prateriti non committitur edicto. §. exheredati, supra hac ead. l. item iste §. non habet locum in exheredato, quia instituto non datur querela ratione exheredationis, quamuis instituto ratione prateritionis competat contratabulas. d. §. exheredati. Et regulam huius tex. quae cauetur, institutum habere contratabulas beneficio prateriti, amplia ut locum habeat etiam si institutus partem habeat pro instituto, & partem pro exheredato; quoniam in hoc quoque casu habet contratabulas. Ias. in l. si. col. 2. ff. de liber. & posthum. ubi ponit exemplum. Praterea dum hic agit Bar. de l. filio, quae in contrarium affertur, & refert illam solutionem, quam ipse non tenet in uers. si uero, quae est ut illa l. procedat, scilicet seruandam esse uoluntatem testatoris de bono & aequo, solum quod ad legatum, non autem quod ad heredis institutionem. attende quoniam solutionem hanc ad d. l. filio, sequitur Alex. in d. l. posthumus, col. 2. uers. nec obstat, & in §. col. vers. nec obstat. ubi ait Bartolum esse sibi ipsi contrarium. Et dum Bar. hic in fi. insert ad questionem, utrum maritus miles uxorem suam teneatur dominam appellare, uide Ias. in l. cum filio familias. col. 2. vers. hinc uidemus. ff. de leg. i.

Summarium in l. filium. §. uidemus. ff. de bon. poss. contratab.

- 1 Collatio locum non habet inter eos, qui diuerso iure succedant.

Bar.

Bar.in l.filius. §. videamus. ff. de bonor. poss. contratab.

BART. in d.l.filius. §. videamus, colligit ex tex. collationem et locum non habere inter eos, qui diuerso iure succedat. sed attēde quoniam uertor hanc decisionem ex isto textu recte nō colligi; eamque non esse rationem, ut non conferant, quia diuerso iure succedunt; sed quia emancipatus non facit iniuriam, immo commodum existenti in potestate. timore enim emancipati præteriti petentis contratabulas institutus recusat adire, ideo exheredatio filij existentis in potestate non operatur, quin sit suus hæres, atque ita commodum facit; non autem iniuriam, igitur cessat collatio. & iste §. debet necessario intelligi in illis ipsis terminis, de quibus in hac. Lagitur. Item in casu huius. §. aditio facta non erat ab intestato, ut patet in uersis. multò magis, ibi, occasione omiffæ hereditatis à scripto hærede, quam uis contrarium probari uideatur in §. præcedenti. incip. quemadmodum. sed tene primum intellectum, & rationem, quare hic cesset collatio, esse, quia ab emancipato commodum affertur, satis clarè probat tex. ibi & hoc sit consequens, & clarius in uersis. multò magis. Et ita sentit Ias. in l. si emancipati, columna penul. C. de collat.

Summarium in l. si mortis. ff. de lega. præst.

Donatio causa mortis infringitur rupto testamento, quando ab ipso pendet testamentum.

Bar. in l. sed si mortis. ff. de leg. præstand.

BART. in d.l. sed si mortis, in princ. inquit, donationem et causa mortis infringi rupto testamento, quando ab ipso pendet testamentum, alioqui uerò secus. hoc quòd donatio causa mortis sustineatur, sequitur Ias. in l. ij. col. 5. uersis. octauò. ff. de lega. 1.

Summarium in l. sed si mortis. §. hoc autem solum. ff. de leg. præst.

Non est querendum cui acquiratur, sed cui honor habitus sit.

Bar. in d.l. sed si mortis. §. hoc autem solum. ff. de leg. præst.

BART. in ead. l. §. hoc autem solum, dum habetur in tex. non esse et querendum cui acquiratur, sed cui honor habitus sit inquit, inspiciendum non esse cui acquiritur ex dispositione legatæ, ut hic, sed cui queritur ex dispositione testatoris. vide Soc. in cons. 60. col. 5. in 1. volu. Et dum ex ista decisione inferit Bar. ad questionem, si statuto cautum est, eum, qui cum bannito contraxerit, cuidam poenæ esse subiiciendum; puniri non debere si cum seruo aut filio banniti contraxisset, quamuis ei queratur: quia inspicitur cum quo fiat contractus, non autem cui ex ipsa constitutione legis acquiratur. De hoc singulari documento uide latissimè Ias. in l. si mihi & ibi §. regula. ff. de lega. 1. & Soc. in cons. 241. col. 10. uersis. decimò, & col. 16. uersis. sed hæc, in 1. volubi subtiliter hæc dicta uentilantur.

Summarium in l. filium. §. si quis bonorum. ff. de lega. præst.

Si statuto cautum est, eum, qui cesserit actionem alicui nobili, cadere à iure suo, hoc non procedat in eo, qui cedere non poterat, uel cuius cessio sit inutilis.

Bar. in l. filium. §. si quis bonorum. ff. de leg. præst.

BART. in d. §. si quis bonorum, decidit, si statuto et cautum est, eum, qui cesserit actionem alicui nobili cadere à iure suo, hoc non procedere in eo, qui cedere non poterat, uel cuius cessio sit inutilis. De hac re uide omnino quæ posui ad Bar. in l. non putauit. §. non quæuis, supra de bonor. poss. contratab.

Summarium in l. Saluius Aristo. ff. de leg. præst.

Lex est interpretanda, ut non possit à sapiente reprehendi.

Bar. in l. Saluius Aristo. ff. de leg. præst.

BART. in d.l. Saluius Aristo, sentit illud, ad quod doct. & præcipuè Aret. & Soc. sepe adducunt hunc tex. scilicet, legem et nunquam ita esse interpretandam ut possit à sapiente reprehendi. Soc. in cons. 43. col. pen. & in cons. 84. in 1. vol. & ideo inferit Bar. nunquid ex hoc limitari possit auth. ex causa. C. de liber. præteri. ut illa uerba ibi, cætera firma remanent, exponantur & limitentur,

limitentur, dum tamen legatarij uel fideicommissarij non habeant plusquam hæres præteritus. de qua quidem solenni dubitatione uide Alex. & ibi Ias. in l. j. col. 2. vers. & ideo. C. de bonor. poss. contratab. & in d. auth. ex causa. col. 10. vers. quarto limita:

Summarij in l. j. §. is quoque. ff. de colla. bono.

1 *Emancipatio in dubio an censetur facta in fraudem.*

Bar. in l. j. §. is quoque. ff. de collat. bonor.

1 **B**ART. in d. l. j. §. is quoque, querit, an emancipatio t in dubio censetur facta in fraudem an non? De hac re uide Ias. in l. non dubium, col. 10. vers. an & quando. C. de legi. ubi ait, emancipationem, quæ diu stetit occulta præsumi factam in fraudem. item si emancipauit filium, eiq; oia bona donauit, & postea incipit mercari, huiusmodi donatio creditoribus non præiudicat, ut per Ias. in §. item si quis in fraudem, col. 1. §. inst. de action.

Summarij in d. l. j. §. nec castrense. ff. de colla. bono.

1 *Castrense peculium, uel quasi, & quod dignitatis filij nomine à patre datur uel debetur, in collatione non uenit.*

2 *Peculium quasi castrense dicitur esse illud, quod acquirunt aduocati, procuratores, & notarij ex eorum officio.*

3 *Libri, quos pater emit filio, an ueniant conferendi.*

Bar. in d. l. j. §. nec castrense. ff. de colla. bono.

1 **B**ART. in ead. l. j. §. nec castrense, ita inquit in summa. Castrense t peculium uel quasi, & quod dignitatis filij nomine à patre datur uel debetur, in collatione non uenit. Attende hic, quoniam donatio facta ab Imperatore uel alio non recognoscente superiorem habet uim castrensis peculij, neque acquiritur patri quò ad dominium uel usufructum: & ideo hac ratione non est conferenda, ut per Ias. in auth. ex testam. to, col. 5. in §. limit. C. de collat. Item pecu-

2 *Hum t quasi castrense dicitur esse illud, quod acquirunt aduocati, procuratores & notarij ex eorum officio.* ita post argumenta ad partes concludit Alexand. in consi. 2. in 6. volu. Et quid sit castrense peculium, quid quasi castrense, quid aduentitium, quid profectitium, uide apud Bar. post gl. in rubrica. ff. de pecul. & in l. fin. C. de inoffic. testam. & latè Abb. & Barb. in rubrica de pecul. cleric. Et dum subiungit rationem, quare castrense peculium non conferatur, attende hic, quoniam de iure antiquo ratio inæqualitatis non considerabatur, licet hodie secus sit, ut per

Bar. in l. pater filium. ff. de collat. dot. & in l. si emancipati. C. de colla. Postea subiicit Bar. num-

3 *quid libri, t quos pater emit filio, ueniant conferendi?* uide Raph. Cuma. in consi. 28. ubi tradit quid de uestibus? Et in quæstione hic proposita de libris emptis pro filio, sint ne eius præcipui an non? uide not. distinctionem Alexandri in consi. 179. in fi. in 7. vol. & Raph. Cuma. in consi. 40. Ad id uerò quod hic postea dicit Bar. de ijs quæ donantur aduocato, ut sint quasi castrensia, accedit Abb. in c. in præsentia, col. 18. de probat. Postea Bar. hic in 6. col. vers. respondeo aliud, ubi agit de donatione facta filio emancipato, soluit ut hic per eum. Dicis ad istam solutionem Bartoli. tãquam multis alijs meliorem accedere Ias. in auth. ex testamento, col. 6. vers. huic fundamentò. C. de coll.

Summarij in d. l. j. §. si impubere. ff. de collat. bono.

1 *Legitima non debetur uiuente patre.*

2 *Patrem teneri soluere legitimam pro delicto filij, an à statuto possit caueri.*

3 *Legitima licet non possit considerari uiuente patre, tamen pater uiuens potest tribuere legitimam filio, & si filius eam consumit, pater amplius non tenetur.*

4 *Filius qui renouauit omnibus bonis paternis cum iuramento ad instantiam patris, ut dicta bona in totum decemans ad eius fratres, an censetur exclusus à legitima.*

5 *Consequens qui uult, censetur etiam uelle suum antecessens.*

6 *Iuramentum habet uim specialis consensue.*

- 1 *Iuramentum limitatur eodem modo, quo limitatur actus super quo interponitur.*
- 1 *Renunciatio generalis iuramento confecto, non comprehendit usum, cuius specialis mentio exigitur.*
- 1 *Iuramentum confirmare non potest id, quod in esse non reperitur.*
- 10 *Lex ubicunque requirit specialem alicuius rei mentionem, tunc uerba equipollentia non sufficiunt.*
- 11 *Forma per equipollentia adimpleri non potest.*
- 12 *Verba equipollentia non sufficiunt ad excludendum filium à legitima.*
- 13 *Filia quæ à statuto stantibus masculis excluditur, cum pacto quod nihil aliud petere possit, non tamen excluditur à supplemento legitima.*
- 14 *Bona intelliguntur deducto ere alieno.*
- 15 *Filius qui acceptis bonis, etiam supra legitimam renuntiavit omnibus bonis paternis, petitione dotis materna non excluditur.*
- 16 *Limitata causa limitatum produxit effectum.*
- 17 *Renunciatio adeo strictè est intelligenda, ut quam primò aliquid operata est, nihil amplius operari debet.*

Bar. in d. l. j. §. si impubere. ff. de colla. bono.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si impubere, tradit, legitimam t non deberi uiuente patre. & ad hoc semper afferri solet. Limita hoc non procedere in filio Iudæi, qui ad fidem est conuersus: quia potest petere legitimam uiuente patre. Feli. in c. Iudæi. 2. vers. & per istum tex. de Iudæ. Et amplia & limita istam regulam, ut per Ias. in auth. nouissima, col. 2. de inoff. testa. & in auth. si qua mulier, col. 10. vers. istam gl. C. de sacros. eccl. & ibi disputat, nunquid ualeat statutum, quo cauetur, patrem t teneri soluere legitimam pro delicto filij; & concludit, ualere, ut ibi latè per eum. ubi etiam docuit quod tempus in danda hac legitima attendatur, & quæ sit legitima, cum alios possit filios procreare, ut uidere est apud eum in d. auth. nouissima. Nunquid autem filius uidentem patrem dilapidare patrimonium, possit petere legitimam? uel sibi aliquid assignari debere pro alimentis? uide Ias. in l. si constante, in 9. quæst. secundæ quæst. princip. colu. 3. ff. solu. matrim. & in d. auth. nouissima, col. 2. vers. adde. & de materia huius legitimæ, an pater à statuto cogi possit soluere pro delicto filij; & an postea possit ab eo repetere? uide Ias. in §. actionum, col. 10. vers. circa gl. in l. de action. & in l. de quibus, col. 1. 4. ff. de legib. Et quamuis legitima t non possit considerari communiter uiuente patre, ut hic habetur, & de illa non dicatur esse aliqua spes, ut per Dec. in consi. 1. 9. col. fi. tamen pater uiuens potest tribuere legitimam filio; & si filius eam consumit, pater amplius non tenetur. Soc. in consi. 65. colu. 3. in 1. vol. Quid si filius accepta pecunia à patre renunciat legitimæ, utrum teneat ista renunciatio, ita ut filius nihil petere possit, etiam si facultates patris augeantur? Alex. in consi. 180. cum seq. in 5. vol. utrum legitima debeat augeri auctis facultatibus post obitum patris? Curtius in consi. 83. & Crauet. in consi. 11. Postquam agimus de legitima filij, pulchrum est intelligere utrum filius, t qui renuntiavit omnibus bonis paternis cum iuramento ad instantiam patris, ut dicta bona in totum deueniant ad eius fratres censetur exclusus à legitimæ? Prima fronte dicendum uideretur eum debere à legitimæ excludi: quia etiam si filius nullum sibi quod ad legitimam præiudicium afferat, nisi ei renunciet expressè. l. si quando. §. & generaliter. C. de inoff. testa. tamen ea uidetur esse iurisurandi uis & potentia, ut specialis consensus robur habeat, ut habetur per Bal. in l. j. quomodo. quem in terminis sequitur Roma. in l. j. §. si quis ita. ff. de uerb. oblig. & multi alij quos reulit Mari. Soc. iuni. in consi. 136. col. pen. & fi. ubi tenet huiusmodi renunciationem etiam ipsam legitimam complecti. Præterea animaduertendum est, omnibus bonis paternis ad hoc filio renunciatum fuisse, ut ea in totum ad ipsius fratres deuoluerentur; sed dicta bona omnia & in totum ad eos deuenire non possunt, si legitima detraheretur, igitur detrahi non debet: quia qui uoluit consequens, t censetur etiam eius necessarium ante cedens uoluisse. l. ad rem mobilem. ff. de procurat. traditur in l. j. ff. de iurisd. omn. iudic. ijs tamen & similibus, quæ in contrarium afferri possent non obstantibus, uerius uidetur esse diuersa sententia. In primis enim clarissima est conclusio, filium, qui specialiter legitimæ non renunciat, nullum sibi præiudicium facere. tex. est inuicibilis in d. l. si quando. §. & generaliter. &

hoc

De collatione bonorum.

- hoc ibi tradunt Bal. Sal. Iac. & alij. idem aiunt Guil. de Cun. Alber. Paul. & alij in l. de his. ff. de translat. Barb. in consi. 16. col. 1. & in consi. 34. col. 1. in 1. vol. Alex. in consi. 8. colu. 5. in 3. volu. Fel. in c. translat. col. t. de consi. & infiniti propè alij, quos laboriosum esset uelle recensere. sed in proposito casu nulla ipsius legitimæ specialis mentio facta est, ergo &c. Non obstat iuramentum t̄ specialis consensus uirtutem habere, ut per Bal. in loco præallegato, quia in contrarium est tex. in l. fi. C. de non numer. pecun. ubi idem Bal. sequutus Oldr. ait, iurandum obligationem non augere, sed tantummodò religionis uinculum superaddere. Idè dixerat Oldr. in 238. & iuramentum recipit illammet conditiones, & interpretationes, quas, recipit ipsa obligatio, ad quam accedit. ita concludit insignis doctor. d. Vincētius de palotis in cont. 3. inter consilia Curtij. citat Ant. de Butr. in c. quinta uallis, de iur. iur. & Abb. in c. t. de iud. quare sicut ista renunciatio ex se non præiudicat quò ad legitimam, eodem modo nec iuramentum ei præiudicabit: quia limitatur t̄ iuramentum eodem modo, quo limitatur actus in quo intercedit, ut ultra prædicta inquit Bar. quem alij sequuntur in l. si quis pro eo, colu. 5. uericulo prædicta quæ dixi. ff. de fideiuss. & Ang. in consi. 35. inquires potentiam iuramenti non ad plus porrigi posse, quàm faciat ipsa promissio. idem uoluit Rom. in consi. 269. Alex. in consi. 179. viso. col. 3. in libro primi & secundi vol. Aret. in consi. 24. Soc. in consi. 65. col. 6. & in consi. 66. col. 4. in 1. vol. & Dec. sequendo Ang. id expressè confirmauit in consi. 241. & in consi. 305. & in consi. 345. & in consi. 366. Quamobrem ex præmissis omnibus liquet renunciationem hanc, quæ sine iuramento ad legitimam non porrigeretur, ad illam etiam iuramento accedente porrigi nõ debere, ut in terminis latissimè tenet Curtius in consi. 75. nu. 7. cum sequen. ubi casum nostrum decidit. facit ad rem: quod tradit Barb. in consi. 52. col. fi. in 2. volum. & conclusio ista uidetur apertissimè probari ex documento Bartoli comm. approbato in l. fed & si quis. §. quæsitum, in fi. ff. si quis caut. ubi ait, renunciationem t̄ generalem iureiurando interueniente consecrari, nõ comprehendere casum, cuius specialis mentio exigebatur. Idem tenent etiam Io. And. & Abb. in c. 1. de commod. & ex hac dccisione Bar. communiter (ut dixi) approbata, infringitur documentum Baldi in l. prima. C. commodat. quod in contrarium afferebatur, ut inquit Curtius in d. consi. 75. ubi decidit casum nostrum. & ita etiam hac eadem autoritate Bartoli casum nostrum in terminis decidit Ias. in d. §. quæsitum, & in d. l. si quando. §. & generaliter. ubi mouet hanc eadè difficultatem, & se remittit ad tradita per eum in d. §. quæsitum. Ad hæc accedit ratio: nam iuramentum t̄ confirmare non potest id quod in esse non reperitur, ut à multis acceptum est, quos commemorat Barb. in consi. 66. nu. 2. inter consilia Curtij. sed ista tenunciatio nullam patit obligationem quò ad legitimam, igitur iuramentum hanc partem, quæ in esse non est, non confirmat. Quare ex his omnibus uidetur constare renunciationem hanc, quæ sine iuramento ad legitimam non porrigitur, etiam eo intercedente ad illam extendi non posse: nam tot ac tantæ afferuntur autoritates casum hunc in similibus & in specie decident, ut contradictioni locus esse non uideatur. pro qua conclusione facit tex. optimus in clem. prima, in fi. de præben. ubi habetur clausulam accessoriam principalis actus potentiam non augere, sed iuramenti clausula, est accessoria, ergo &c. Non obstat illa uerba uniuersalia, quæ uidentur æquipollere speciali renunciationi, ut superius arguendo in contrarium, diximus, quia respondet, ubicunque lex t̄ requirit specialem alicuius rei mentionem, ut in casu nostro, tunc uerba æquipollentia non sufficere. tex. est, & ibi Bar. in l. fi. §. omnem. C. de admi. tutor. facit gl. not. in c. inquisitores, in uoce, expressè, de hæret. in 6. & tex. not. in clem. prima de præben. per quem tex. ex mente Innoc. alt. Fel. in c. 1. in add. in princ. opus. Abb. in decr. num. 6. illud non dici expressum, quod ex mente, & ex quadam uerborum consequentiâ colligitur. Et ita in simili aiunt Angel. & alij, in auth. sed cum testator. C. ad leg. falcid. ubi legi requiritur specialem trebell. prohibitionem non dicitur esse satisfactum, quando apposita fuerint uerba æquipollentia. Idem tenuit Ang. in consi. 125. col. fi. & Roma. in consi. 22. colu. fin. & in consi. 239. ubi ait Florentiæ bis pro illa parte iudicatum fuisse. eiusdem sententiæ est Barb. in consi. 47. colu. 10. & Soci. in consi. 19. col. fin. & in consi. 33. col. pen. & fi. in 1. vol. hoc tamen posset fortè limi-

- tari non procedere, quando alioqui illa uerba nihil penitus operari possent, ut in terminis ait Mari. Soc. iuni. in consi. 135. col. pen. sed hic illa uerba operantur quod ad omnia alia bona, quæ sunt ultra legitimam, igitur uerba æquipollentia non sufficiunt, iuramento etiam accedente, ut prædictum est. Corroboratur ista conclusio, quia hæc specialis legitimæ renunciatio à lege pro forma exigitur, patet: quia actus aliter factus nullum quod ad ipsam legitimam præiudicium affert, ut in d. §. & generaliter. Forma tamen per æquipollens adimpleri non potest. Bal. Ang. Soc. & alij in l. j. ff. de liber. & posth. Soc. in consi. 24. col. 7. Alex. in consi. 212. in 6. volum. Fel. in c. cum dilecta. nu. 58. de rescrip. & in c. 1. §. significantibus, de libell. oblat. Præterea attendenda sunt uerba posita in d. §. & generaliter, scilicet filium sibi quod ad legitimam non præiudicare, nisi de ea specialiter scripserit. nam uerbum, scripserit, de sui natura importat id quod oculis corporeis legi & inspicere potest, ut ait Bal. in l. legem. C. locat. tex. est, & ibi Bar. in l. j. ff. de his quæ in test. delent. idem tradit Bal. in l. ij. C. de patri. qui fil. distra. & Curt. in consi. 9. col. 2. sed illud quod uenit per æquipollens à mente provenit, non autem oculis perspicere potest, ideo non habet locum in legitima, de qua specialis scriptura à lege ipsa exigebatur. Et quod non sufficiant tamen uerba æquipollentia ad excludendum filium à legitima, id in terminis tenet Bald. & Salic. in d. §. & generaliter, & Soc. in consi. 230. col. pen. in 1. vol. aiunt enim quamuis filia acceptis certis bonis renunciet hæreditati paternæ, & promittat se nihil amplius petituram, tamen propter hoc non intelligi exclusam à supplemento legitimæ. idem tenet Paul. de Cast. in consi. 73. in 1. parte secundum nouam impressionem, incip. Licet domina Lyfa. Accedit Alex. in consi. 69. in 1. vol. Idem in terminis terminantibus ait Barb. in consi. 47. col. 10. & expressè sentit Curt. in consi. 27. pauldante numerum 30. dum citat Rom. in fortioribus terminis in consi. 32.
- 13 idem Curt. in consi. 37. nu. 9. dum ait Bal. Salic. & Collegium Floren. consuluisset, filiam, tamen quæ à statuto stantibus masculis excluditur, cum pacto quod nil aliud petere possit, non tamen excludi à supplemento legitimæ; quia de illa non est facta expressa mentio ac specialis. citat d. §. & generaliter. accedit & las. latè in consi. 162. in 2. vol. Non obstat id quod tertio in contrarium adducebatur, uidelicet iusiurandum superfluum reddi nisi operetur expressam legitimæ renunciationem, quia resp. hoc falsum esse; quia satis operatur, cum addat uinculum religionis, ut ait Bal. post Oldr. in l. i. C. de non num. pec. & alij quos latè superius retulit. Item est aptum supplere defectum solennitatis, non autem consensus, ut prædictum est. Rursum operatur quia defectum ætatis supplet, ut est rex. & ibi latissimè iuris interpretes. tradiderunt in auri. sacramenta puberum. C. si aduer. uend. quinimmo inconueniens uideretur, si iuramentum, quod accessorium est, sui principalis naturam auget, contra regulam, accessorium, de reg. iur. in sexto. Postremò pro obiectorum solutione illustriori, atque huius nostræ conclusionis robore, non omittendum censui, diligenter animaduertendum esse, istum filium renunciasse bonis paternis. bona autem intelliguntur deducto ære alieno. l. subsignatum. §. bona. ff. de uerb. signific. sed legitima deducitur tanquam ære alienum. l. Papinianus. §. quoniam quarta. ff. de inoff. testa. tradit Iac. de Are. in auth. res quæ. C. comm. de leg. Bal. in l. scimus. §. 1. C. de inoff. testa. ubi ait, filium in legitimo loco creditoris haberi. Et quod bona intelligantur deducta legitima filiorum, tenet Soc. in consi. 30. col. 1. in 1. vol. ubi ait, eum qui prohibitus est nihil petere de bonis paternis, non intelligi prohibitum legitimam petere. idem latè docuit Curt. in consi. 27. nu. 30. & in consi. 37. nu. 15. quia propter & in proposita re qui promissit nihil habere de bonis paternis, à petitione legitimæ suæ non debet excludi, ut in simili casu not. decidit Bar. quem alij
- 15 sequuntur in l. i. iusiurandi. §. liberis, in si. ff. de oper. liber. ubi uult, filium, tamen qui acceptis bonis etiam supra legitimam renunciauit omnibus bonis paternis, à petitione maternæ dotis non excludi ob rationem hanc: quia scilicet bona intelligantur deducto ære alieno, & per illam rationem, & documentum illud Bar. ita casum nostrum de legitima decidit Curt. in d. consi. 27. nu. 30. idem sentiens & in consi. 37. & ista ratio tollit quæcunque in contrarium afferri possent: quia cum ista renunciatio, & consequenter etiam iuramentum accedens sit de bonis paternis, & bona intelligantur deducta legitima, ut fuit iure conclusum, consequens est, limitatam cau-

De collatione bonorum.

- 16 sam t debere limitatum effectum producere. l. in agris. ff. de acquir. re. dom. l. cancellauerat, de his quæ intest. delen. Accedit etiam ad prædicta, quod quamvis dici solitum sit, renunciationem periculosa esse, cum postmodum enuncianti non detur regressus. c. quam periculosum. 7. q. 1. l. queritur. §. si uenditor. ff. de ædilit. edict. l. j. §. qui semel. ff. de success. edict. tamen renunciatio est stricti iuris, & strictissime ad renunciantis fauorem intelligenda, ut tradit Card. in cōf. 120. in fin. & latius Deeius in cōf. 551. & in cōf. 625. & latissime Curt. iuni. in cōf. 2. 3. in principio, ubi ait, renunciationem t adeò strictè intelligendam esse, ut quàmprimùm aliquid operata est, nihil amplius operari debeat, sed in casu nostro renunciatio ista multū operatur, ut iam antea dixi, quia filium excludit à successione paterna, quare non debet etiam operari ut eum à legitima excludat?

Summarium in l. cum emancipati. §. si duo agnati. ff. de collat. bono.

- 1 Hereditas ubicunque alicui contemplatione alterius aufertur, ea illa debetur cuius intuitu fuit ablata.

Bar. in l. cum emancipati. §. si duo agnati. ff. de collat. bonor.

- 1 BART. in d. l. cum emancipati. §. si duo agnati, inquit, ubicunque t alicui hereditas contemplatione alterius aufertur, eam illi deberi, cuius intuitu fuit ablata. vide in re proposita omnino Alexand. in cōf. 197. colum. penul. in 6. vol. Soc. in cōf. 5. in cōf. 84. & in cōf. 245. in 1. volu. Et ista regula confirmatur ex multis, quæ attulit Roma. in suo singul. 692. incip. Regula est, cum ibi addit. per Castill. & ibi Roma. limitat eam tantum procedere in dispositione legis, alioqui verò in dispositione hominis. quam quidem limitationem diligenter attende, quoniam est magna restrictio.

Summarium in l. dedit dotem. ff. de collat. bono.

- 1 Ausus temetur ad dotandam neptem, & ad id potest iure compelli.

Bar. in l. dedit dotem. ff. de collat. bonor.

- 1 BART. in d. l. dedit dotem, inquit, auum t teneri ad dotandam neptem. & ad id posse iure compelli. De hac re vide Aret. in cōf. 17. ubi hoc idem tenet, & ex hoc infert in 10. colu. si filius & pater puellæ eam dotasset, posse id totum repetere à fratribus tempore diuisionis: ea ratione, quoniam auus ad id tenebatur. sic etiam uoluit Dec. in cōf. 81. dotem datam nepti ab auo, non posse ipsi filio, qui est pater puellæ, in legitimam computari. de qua re uide omnino Alex. in cōf. 24. in 1. volum. & in cōf. 30. in 4. volu. & glo. Bar. & alios in Lei iudicatæ. §. hæredi. ff. solut. matri.

Summarium in l. pater nubenti. ff. de collat. dot.

- 1 Verba enunciatia per modum conditionis prolata exceptionem inducunt.

Bar. in l. pater nubenti. ff. de collat. dot.

- 1 BART. in d. l. pater nubenti, sic ait in summa. Verba t enunciatia per modum cognitionis prolata, exceptionem inducunt. De intellectu huius. l. uide Alex. in cōf. 108. in 1. vol.

Summarium in rubrica. ff. de coniung. cum emanc. lib.

- 1 Quando emancipatus filius est præteritus, & nepos ex eo est institutus, eo casu emancipatus filius, & nepos non concurrunt.

Rubr. ff. de coniung. cum emancip. liber.

- 1 IRCA materiam huius tituli uide quæ docuit Ias. in l. Gallus. §. & quid si tantum. col. 11. ff. de liber. & posth. ubi ait, quando emancipatus t filius est præteritus, & nepos ex eo est institutus, eo casu emancipatum filium & nepotem non concurrere d. l. cū in testamento. ff. de hæred. inst. id quod uidetur penitus reluctari constitutioni huius tituli.

Summarium in l. j. ff. de coniung. cum emancip. lib.

- 1 Ille qui potest dicere testamentum nullum, si petis contras abulas non rescindit testamentum in totū ipso iure.

Bar.

Bar. in l. j. ff. de coniung. cum emanc. liber.

BART. in d. l. j. vers. ultimo querit glo. tractat, an hoc editum hodie locum habeat. De hac re uide communiter doct. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de libe. & posthu. & precipue Paul. de Cast. & Ias. in 1. 2. col. vbi * frequentioribus uotis ad hoc Bartoli documentum accedunt. & dum Bar. in uers. sed si aliquis filius, constanter affirmat, locum esse huic edito qñ succeditur per contratabulas; amplia hoc non solum procedere quando pater tñ habet remediũ prætorium per contratabulas, sed etiam quando habet ciuile, & prætorium, & prætorium eligi; quia isto casu testm non redditur irritum & inane in totum, vt aperit Ias. in d. §. & quid si tantum, col. 1. 3. Attende tñ dum Bar. hic præsupponit, cum, t qui potest dicere testamentum nullum, si petit contratabulas, non rescindere & euertere testm in totum ipso iure; quoniam huic sententiae refragantur quæ cõiter tradita sunt in l. posthumo. C. de bon. poss. contratab. de quibus agit Ias. ibi in 1. 2. colu. vbi habetur per contratabulas testamentum declarari nullum, quando erat nullum, si itaque hic habet ius dicendi nullum, & petit cõtratabulas, dicit nullum per ea quæ prædixi, igitur solus pater erit admittendus in totum. cogita. & istam decisionem Bar. reprobatur Ias. in l. filiz dotem, col. fi. C. de collat.

Summarium in d. l. j. §. si pater. ff. de coniu. cum emanc. lib.

- 1 Legitimè exheredatus habetur pro mortuo.
- 1 Exheredatione factas non tollitur.
- 1 Exheredatio quæ duplex sit, & quot modis sumatur.

Bar. in d. l. j. §. si pater. ff. de coniung. cum emanc. liber.

- 1 BAR. in ead. l. §. si pater, inquit, legitimè exheredatũ t haberi pro mortuo. sed contra hoc est casus huic similis in l. si quis posthumus. §. si filium. ff. de liber. & posth. vbi exheredato patre non admittitur, & tamen exheredatus habetur pro mortuo. de qua quidem contrarietate agit latè Ias. ibi. Sed respondeas licet, regulam hanc procedere solum in casu hic proposito, hoc est in filio emancipato; qm emancipatione patria potestas amittitur, & postea is per exheredationem remouetur ab hereditate patris. sed filius in d. §. filium, est in potestate, ideo ibi hæc regula militare non potest; quia quamuis per exheredationem à paterna hereditate remouetur, non tamè propterea desinit esse in patria potestate. l. quemadmodum. ff. de inoff. testa. §. non solum. in l. i. de vulg. & pupi. iuncta gl. in l. j. ff. eod. & Ias. docuit in l. si filium. ff. de liber. & posthu. si igitur retinet patriam potestatem, consequens est, vt pro mortuo non habeatur. cogita. Et ex hoc, scilicet, exheredatum haberi pro mortuo, colligitur ratio ad tex. in l. qui in aliena. §. interdum. ff. de acquir. hæred. vt ibi latè ab omnibus traditum est. quamuis etiam ibi multi senserint exheredatione t iuramentum non tolli, sed tantum suspendi, ita ut si exheredatio confirmabitur, habeatur pro mortuo, alioqui non, per l. Papinianus. §. si ex causa. ff. de inoff. testa. Et istam regulam, quæ cautum est, exheredatum haberi pro mortuo, limita tantum procedere in exheredatione, quæ fit bona mente. Alex. in consi. 131 in 1. uol. in dubio autem exheredatio præsumitur facta bona mente. Ias. in l. multi non not. ff. de lib. & posth. & in l. si mater. ff. de vulg. & pupi. Quid uerò si exheredatio, vide Bar. in l. quidam cum filium. ff. de uerb. obli. & in auth. ex causa. C. de liber. præte. vbi Alex. & Ias. tradunt etiam quæ duplex sit exheredatio, t & quot modis sumatur, & plenè Bar. in l. filio præterito. ff. de iniust. testa. & multa de exheredatione uideas per Fel. in c. Rodolphus, col. 3. de rescip. & an & in quibus casibus exheredatus habeatur pro mortuo aperit Ias. in d. l. qui in aliena. §. interdum. ff. de acquir. hære. & in d. l. si filium. ff. de liber. & posth.

Summarium in d. l. j. §. si pater in potestate. ff. de coniu. cum emanc. lib.

- 1 Si statuto cautum est, filium non succedere ex tantibus masculis, si adest filius, qui iudicio testatoris succedere non potest, nunquid filia sit impedimento ne succedat.

Bar. in d. l. j. §. si pater in potestate. ff. de coniu. cum emanc. lib.

- 1 BART. in ead. l. §. si pater in potestate, querit, si statuto t cautum est, filium non succedere ex tantibus masculis; si adest filius, qui iudicio testatoris succedere non potest, vt quia sit
Bb exheredatus,

exheredatus, nunquid filiz sit impedimento ne succedat? vide Ias. in l. qui se patris, colu. 2. C. vnd. liber. & Soc. in consi. 35. in 4. uol. & dum postea Bar. hic in uers. ex hoc concludo, tradit, si statutum prohibet matrem succedere filio habenti fratres carnales ex patre, & frater succedere non possit, utrum isto casu mater excludatur? vide doct. in l. Gallus. §. & quid si tantum ff. de liber. & posthu. super 1. 1. q. Bar. & Dec. in consi. 296.

Summarium in d. l. j. §. emancipatus. ff. de coniu. cum emanc. lib.

- 1 *Diffio, ex, & dictio propter, in quibus differant.*

Bar. in d. l. j. §. emancipatus. ff. de coniu. cum emanc. lib.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. emancipatus, tradit differentiam t̄ quæ est inter uocem, ex, & nocem propter. Tu ultra ea, quæ de hac re quandoque dixi in præcedentibus lucubrationibus, vide latè Ias. in l. non dubium, col. 5. in 9. notab. C. de leg. vbi ex hoc multas facit illationes.

Summarium in l. nihil. ff. de coniu. cum emanc. lib.

- 1 *Hæc uerba, cum eadem conditione, sunt intelligenda cum eisdem pactis, & oneribus.*

Bar. in l. nihil. ff. de coniu. cum emanc. lib.

- 1 **BART.** in d. l. nihil, inquit, hæc uerba, cum eadem t̄ conditione, esse intelligenda cum eisdem pactis & oneribus, ad rem facit tex. in l. debitori tuo si hæres, ibi, conditione. C. de pact. vbi latè Ias. in prima col. uers. secundò pondera. Adde q̄ conditio q̄nque pro fidei cōmissio accipitur. l. j. C. de pact. vbi Bar. in 1. q. & Ias. in 1. notab. Limita hoc non procedere, quando diceretur, hac conditione, si, cum ista uox, si, faciat conditionē. Ias. in l. iij. col. 5. ff. de leg. j. vide eundem in l. certi conditio. in princ. ff. si cert. pet. & Felin. in c. cum Ioannes, col. 1. de fide instr.

Bar. in l. si impubes. §. quæ situm. ff. de carb. edic.

- 1 **ART.** in d. §. quæ situm, in princip. ibi. respon. secundum iura hodierna, uult secundū iura hodierna in carboniana possessione obtinenda, non requiri decretum iudicis, sed simplicem agnitionem coram iudice. sed malè uidetur loqui, quoniam. l. fi. C. qui admit. qua cautum est, decretum non esse interponendum, corrigi duntaxat in possessionibus, quæ tribuunt ius, ut per Alex. in d. l. fi. colu. 1. & ibi Ias. in 2. col. uers. limita, vbi hoc dictum Bart. animaduertit. & ad concordiam fœdere distinctionis adducit.

Summarium in l. j. ff. de bon. poss. secundum tab.

- 1 *Scripturis factis in lapidibus, an habenda sit fides.*

Bar. in l. j. ff. de bonor. poss. secundum tab.

- 1 **BART.** in d. l. j. in princip. quærit, an scripturis t̄ factis in lapidibus habenda sit fides? vide Felin. in c. cum causam, col. 3. de probat. Ias. remissiue in §. pœnales, col. 3. instit. de action. & an scripturæ factæ in parietibus fidem faciant, vide Ias. in d. §. pœnales, & Alex. in l. col. 9. uers. & iuxta. ff. si cert. pet.

Summarium in d. l. j. §. non autem. ff. de bon. poss. secundum tab.

- 1 *Si duo testamenta producuntur eodem die confecta, neque appareat, quod prius, & quod posterius sit, cui sit standum.*

Bar. in d. l. j. §. non autem. ff. de bon. poss. secundum tab.

- 1 **BART.** in ead. l. §. non autem, quærit, si duo testamenta t̄ producuntur eodem die confecta, neque appareat quod prius & quod posterius sit, cui sit standum? De hac re uide Ias. in l. fi. col. 1. in ultima par. glo. C. de edic. diu. Adri. tollen. & de huiusmodi quæstionibus uide multa scitu digna per Felin. in c. capitulum, nu. 43. cum seq. de rescript. vbi inter cetera traditum est, quando duo nascuntur eodem tempore, neque appareat quis prius fuerit in lucem editus, cui regnum uel aliud dominium debeatur, quod ad primum genitum spectat. de qua re agit etiam Alex. in l. qui filiabus. §. 1. ff. de lega. 1. & Anto. Corset. in tract. de potestate regia, in quarta par. in 64. quæst.

Summarium in d.l.j. §. si quis duobus. ff. de bon. poss. secundum tab.

1 Bonorum possessio peti non debet exemplo.

Bar. in d.l.j. §. si quis duobus. ff. de bon. poss. secundum tab.

1 BART. in ead. l. §. si quis duobus; ait, exemplo t peti non debere bonorum possessionem. 2
De hac re uide Ias. in l. fi. col. 1. vers. tertio. C. de edict. diu. Adria. tollen.

Summarium in d.l.j. §. si rose. ff. de bon. poss. secundum tab.

1 Testamento corroso in parte substantiali, an sit credendum.

Bar. in d.l.j. §. si rose. ff. de bon. poss. secundum tab.

1 BART. in ead. l. §. si rose; tradit, an testamento t corroso in parte substantiali sit credendum? traditque notario afferenti cancellationem esse factam ab eo, esse credendum. vide Ias. in l. fin. col. 7. in uoce uitiatum. C. de edict. diu. Adria. tollen. & in l. si unus, col. 1. in 1. notab. C. de testa. Dicas etiam cancellationem in loco suspecto instrumenti non uitiare legatum libertatis. l. proximè. ff. de his que in testa. delen. id quod locum habet etiam in legato ad pias causas. Abb. in c. ex literis, de fide instrum. 2. notab. & ibidem Feli. in uers. secunda conclusio. & Bar. in l. si unus. C. de testam. & ad prædicta uide Ias. in d. l. si unus.

Summarium in l. æquissimum. ff. de bon. poss. secundum tab.

1 Bonorum possessio, quo tempore peti possit.

Bar. in l. æquissimum. ff. de bonor. poss. secundum tab.

1 BAR. in d. l. æquissimum; tractat t quo tempore peti possit bonorum possessio? nūquid autem post contratabulas intentatas possit adiri hæreditas? vide Paul. de Cast. in l. vt liberis, col. 2. in glo. 1. C. de collat. Postea Bar. tradit quādo instituti sunt in pari gradu cum præteritis possit concurrere contratabulas & secundum tabulas, ita ut bonorum possessio contratabulas non impediat bonorum possessionem secundum tabulas. quæ quidem est limitatio pulchra ad istū tex. vide latè Bar. in l. posthumo, in fi. C. de contratab. & ibi omnes doct. in glo. fi. præcipuè Ias. in 13. col. & seq. ubi agitur de ueritate istius limitationis.

Summarium in l. chartæ. ff. de bon. poss. secundum tab.

1 Testamenta scribi possunt in chartis rasis, licet consuetudo non seruet.

Bar. in l. chartæ. ff. de bon. poss. secundum tab.

1 BART. in d. l. chartæ; ex mente gl. inquit, instrumentat scribi posse in chartis rasis, licet consuetudo non seruet. vide Ias. in l. fi. col. 7. & 8. limit. C. de edict. diu. Adria. toll.

Summarium in l. j. §. si parens. ff. si à patr. quis sue. manu.

1 Pecunia posita in altari, uel simpliciter data filio monasterium ingredienti, an debeat in legitimam computari.

Bar. in l. j. §. si parens. ff. si à patr. quis sue. manu.

1 BART. in d. l. j. §. si parens; inquit, pecuniam t positam in altari, uel simpliciter datam filio monasterium ingredienti, debere in legitimam computari. vide Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, col. 30. vers. ceterū, de const. & ad hæc accedant tradita per Soc. in conf. 241. col. 1. vers. his tamen in primo vol.

Summarium in l. non usque adeo. ff. si à paren. quis fuerit manu.

1 Filius habet reuocatoriam in bonis patris.

2 Si alienatio facta fuit titulo lucrativo ea potest reuocari per querelam inofficiose donationis.

3 Pater si luderet omnia bona, an possit filius reuocare.

Bar. in l. non usque adeo. ff. si à par. quis. su. manu.

1 BART. in d. l. non usque adeo; inquit textum hunc esse singul. & alibi non reperiri. De ijs, quæ sic agit Bar. vide remissuè Ias. in §. item si quis in fundum inst. de action. col. 1. & quæ ibi habentur in apostill. & latè ibi Ang. col. fi. Et dum Bar. ait, filium t habere reuocatoriam in bonis patris, & non patrem in bonis filij: vide Ias. in l. filium quem habentem, col. 5. in 1. limit.

Bb 2 C. famil.

De iure patronatus.

- C. famil. ercisc. vbi aliquos casus adducit, in quibus non idem statuitur in patre contra filios, quod in filiis contra patrem. ad quæ accedat etiam quæ ideo, las. docuit in auri. si qua mulier, col. 8. vers. istam regulam. C. de sacros. eccl. Postea Bar. in vers. finaliter dicerem, inquit, si alienatio t facta fuit titulo lucratio, eam posse reuocari per quærelam inofficiose donationis. De hac re uide omnino Alex. in conf. 55. in 1. uolu. si uero alienatio (ait Bar.) est facta in fraudem tunc datur reuocatoria. Sed quid si uenditor configuretur se habuisse? dicas reuocari posse nisi constet de actuali numeratione, ut per Bar. in l. cum quis. §. codicillis, & ibi posui. ff. de leg. 3. de qua re uide etiam las. in l. nam & postea. §. sed & si quis, col. 1. ff. de iureiur. Et dum Bar. agit de reuocatoria, quæ competit filio, quæro quid si pater t luderet omnia bona, an posset filius reuocare? vide Bal. in l. j. C. si quis in fraud. credit. & non nihil de hoc ait las. in d. l. nam & postea. §. sed & si quis, in prima col. vers. & quid si pater. Denique Bar. subiungit, patrem reuocatoria non habere in bonis filiorum. idem ait las. in l. qui se patris, col. si. C. und. liber. & in auri. nouissima, col. 1. 2. vers. confirmo. C. de inoffic. testa.

Summarium in l. si iurauero. ff. de iure patro.

- 1 Qui iurat non uenire ad hereditatem patris, & ad eius successionem, an ualeat tale iuramentum.

Bar. in l. si iurauero. ff. de iure patr.

- 1 **A**RT. in d. l. si iurauero, agit de eo, qui iurat t non uenire ad hereditatem patris, & ad eius successionem, uel non reuocare uenditionem rei dotalis. De materia huius l. uideas doct. in l. eum qui. §. si libertus. ff. de iureiur.

Summarium in l. si libertus. ff. de iure patro.

- 1 Durius quando agatur cum lege, quam cum homine.

Bar. in l. si libertus. ff. de iure patron.

- BART. in d. l. si libertus, in fin. principij, hæc inquit, quædam est poena respiciens actum, quia ministri agunt, & eo casu durius agitur t cum lege quam cum homine: quædam est poena extrinseca, & tunc mitius agitur cum ipsa lege. Pro ista distinctione Bartoli facit id, quod refert & sequitur Abb. in c. ex parte, in 3. notab. de const. & ad eam simpliciter accedit las. in §. Item si quis in fundum, inst. de actio. col. 2. in fi. & eam posuit Bar. in l. si insulam, in octaua opp. ff. de uerb. oblig.

Summarium in l. Titius puerum. ff. de obseq. à lib. patr. præst.

- 1 Dominus qui accepta pecunia à seruo eum manumittit, dicitur libertatem exercere.

Lucubra. ad l. Titius puerum. ff. de obseq. à liber. patr. præst.

- 1 T v d. l. Titius, scias esse memoratu dignissimam: nam ex ea colligitur, dominum t qui accepta pecunia à seruo eum manumittit, dici liberalitatem exercere, alioqui uero si ab alio pecunia acciperetur: ita Soc. in conf. 87. col. 7. in 3. uol. & ex isto tex. sing. infertur, priuilegium subdito concessum à principe, qui ab eo pecuniam accepit, reuocari posse. ita Rom. in sing. 457. incip. An iudex. quæ omnia diligenter attende, & semper uide Soci. in d. conf. vbi loquitur sit ne precium æquiualeans an non. uide quæ posui supra in prima const. ff. uet. in §. omnem, dum agitur an Imperator dominium habeat rerum particularium.

Summarium in l. ut iur. iurandi. ff. de oper. libert.

- 1 An & quando ex iureiurando actio oriatur.

Bar. in l. ut iur. iurandi. ff. de operis libert.

- 1 **B**ART. in d. l. ut iur. iurandi, proponit an & quando ex iureiurando t actio oriatur; & distinguit ut hic per eum. & eandem distinctionem repetit in l. si quis pro eo, col. 2. ff. de fideiuss. & in auri. sacramenta puberum, col. 1. C. si aduers. vendi. vbi las. in 2. col. vers.

vers. pro clara. Postea Bar. subiicit, an quis possit iurare ante manumissionem, si statim secuta est manumissio? & ex mente glo. ait hoc fieri posse. Tu uero limita nisi huiusmodi ordo esset de forma, ut in stipulatione, in qua præcedere debet interrogatio, ut per Aret. in l. j. in principl. col. 3. ff. de verb. obliga. vbi Ias. col. 4. vers. vltimò. vide Ias. in repet. l. admonendi, col. 87. ff. de iureiur. vbi sequitur Bar. quamvis dicat esse modicæ utilitatis. & Ias. in l. duotio, in 4. notab. post Alex. ff. sol. matr.

Summarium in d.l. ut iuris iurandi. §. si liberi. ff. de op. liber.

- 1 *Emphyteosis accepta pro se, et filijs suis, an equaliter ad filios transeat, quâvis sint inæqualiter instituti.*
- 2 *An quando fuit dictum pro se, & heredibus, restringatur solum ad descendentes.*
- 3 *Emphyteosis si accepta fuisset pro se, & heredibus suis masculis, & una femina, utrum ita pertineat ad feminam, sicut ad masculos, an uero ueniat ordine successiuo.*
- 4 *Emphyteosis si alicui concederetur pro se & descendentibus suis usque ad quartam generationem, an ipse cui succeditur, contineatur.*
- 5 *Pater si filiam in certis rebus instituit, iussitque eam stare debere tacitam, & contentam, & nihil aliud de bonis suis petere posse, nunquid petere possit dotem maternam.*

Bar. in d.l. ut iuris iurandi. §. si liberi. ff. de oper. libert.

- 1 *BART. in ead. l. §. si liberi, querit an emphyteosis t accepta pro se & filijs suis, æqualiter ad filios transeat, quamvis sint inæqualiter instituti? vide Alexan. in consil. 101. Ponderatis his, col. 8. in 4. uol. subiungit postea Bar. hoc idem procedere etiam si filius renunciaret hereditari paternæ: quia quando emphyteosis fuit accepta pro se & filijs, tunc filius consideratur ut filius, non autem ut hæres, alioqui uero si fuisset accepta pro se & heredibus masculis, uel pro se filijs & heredibus: quia quando fuit facta mentio hæredum, tunc requiritur utrumque, scilicet eum esse filium, ac etiam esse hæredem, per tex. in §. emphyteosim, in auth. de non alien. Hæc Bar. ad quæ accedant tradita per Alex. in consil. 44. & in consil. 151. in 1. uolu. & in consil. 89. in 4. uolu. & an t quando fuit dictum pro se & heredibus, restringatur solum ad descendentes? vide Alex. in consil. 334. in lib. primi & secundi uol. & omnino ea, quæ posui in l. si tibi. §. si pactus. ff. de pact. & in l. Gallus. §. etiam si à parente. ff. de liber. & posth. Et an & quando filius debeat etiam esse hæres, uide Ruin. in §. Caro, in ultima quæst. Bartoli. col. 29. ff. de verb. oblig. Et dum Barto. tradit de emphyteosi accepta pro se filijs & heredibus, dubitari solet an illa uox, hæredibus, etiã extraneos comprehendat an non? ut per Alex. in consil. 89. in 4. vol. & per Ias. in d. §. etiam si parente, col. pen. ubi uult, uocem hanc non qualificare filios. & propterea sufficere si aliquis sit filius licet non sit hæres. vide Paul. de Cast. in consil. 77. in 1. vol. Alexand. in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig. & in consilijs quæ refert & sequitur Dec. in consil. 239. col. 3. quæm uideas omnino, ubi citat etiam hoc Bartoli documentum. Quid si acceptum fuisset t emphyteosis pro se & heredibus suis masculis, & una femina, utrum ita pertineat ad feminam sicut ad masculos, an uero ueniant ordine successiuo? Respondeo, feminam pariter cum masculis admitti, nisi statuto casum esset uel consuetudine feminam extantibus masculis excludi. ita Ang. in consil. 184. in feudo autem semper femina ueniunt post masculos. Alexan. in consil. 44. in 1. volum. Sed in emphyteosi dic ut dixi, & vide Ias. in l. j. hoc autem, in primo notabili. ff. ad trebell. sed ad id, quod de statuto prædictum est, uidetur obstarè quoniam statutum procedit ab intestato, & in reliquis nihil contra ius commune constituit. vide pro solutione Alex. in consil. 127. in 1. uol. Quid si t emphyteosis alicui concederetur pro se & descendentibus suis usque ad quartam generationem, an ipse, cui succeditur, in istis quatuor generationibus contineatur? vide Alex. in consil. 125. in 5. vol. Nunquid in emphyteosi filius succedat in locu patris, an uero à patruo excludatur? & ista est uerior secundum Alex. in consil. 129. in 5. uol. vide ad prædicta omnino Ias. in d. l. Gallus. §. quidam rectè, vbi sequitur Alex. in d. consil. 44. in primo uol. Postea Bar. hic in si. quærit, si t pater filiam in certis rebus instituit, iussitque eam stare debere tacitam & contentam, & nihil amplius de bonis suis petere posse: nunquid petere posset dotem maternam? idque fieri posse concludit. vide Bald. in Liberti. C. de oper. libert. & Cnrtium in consil. 27.*

De operis libertorum.

numero 30. immo ista promissio & renunciatio restringitur ad uniuersalem successionem, habita tamen legitima; ita Soc.in conf. 30.col. 10.in primo uol. & multa scitu digna de huiusmodi renuntiatione tradita sunt per eundem Soc.in conf. 263.in 3.uol.Alex. in conf. 149.in 7.uol.Dec.in conf. 616. ubi agit de ea etiam quando intercessit iusiurandum. Abb.omnino in conf. 107.in 2.vol.& Feli.in c.in p[re]sentia, nu. 10.de consti. Quid si ista filia fuit instituta ut ait Bar.hoc pacto, ut nihil aliud petere possit, & filius masculus hæres uniuersaliter institutus repudiat hæreditatem, vel decessit ante testatorem, nunquid eo casu filia per ius accrescendi possit consequi totam hæreditatem exclusis uenientibus ab intestato? idq; fieri posse docuit lasin l.re coniuncti, nu. 198.ff.de leg. 3.

Summarium in l.suo uictu. ff. de op. liber.

- 1 *Medicus qui natus ad aliquem locum pro mercede statuta quolibet die, eam habere debet, etiam pro tempore itineris.*
- 2 *Debitor non est obligatus inuenire creditorem uagabundum, & ei soluere.*
- 3 *Emphyteota qui capit uagare per mundum, emphyteosi potest priuari.*
- 4 *Vxor non tenetur sequi uirum uagabundum.*
- 5 *Vagabundus quis dicatur.*

Bar.in l.suo uictu. ff. de opet. libert.

- 1 **BART.** in d.l.suo uictu, inquit ex tex. in l.quod nisi, colligi argumentum, ut medicus, t qui it ad aliquem locum pro mercede statuta quolibet die, eam habeat etiam pro tempore itineris. accedit las. in l.diem functo.col.9.ff.de offic. assessor. Tu uero diligenter attende textum in hac l.quod nisi, in fi. ibi, ceterum si uagari per orbem terrarum uelit, quoniam uehementer facit contra uagabundos. & ex eo tex. colligit Nicol. de Neapoli uasallum, qui tenetur seruire domino, non teneri, quando dominus incipit uagari per orbem terrarum. item ait idem Nicol. de Ncap. in litem illa. ff. de consti. pecun. debitorem t non obligatum esse inuenire creditorem uagabundum, & ei soluere, quamuis aliqui teneretur. & contra huiusmodi uagabundos multa memorat Petrus à Blasio in tractu nuncupato, directorum electionum. cap. 29. primæ par. dicens eos non habere ius eligendi, neque debete uocari ad electionem, eosque, ubi reperiuntur, ibi conueniri posse. tradit etiam, ubi & quomodo uagabundus citari debeat: dicitque eum esse priuandum beneficio simplici, quod non exigit residentiam. & alia uide ibi per eum. & omnino Abb. & Feli. in c. si. de for. compe. Abb. post Innoc. in c. ex tur, de clericis. non resid. ubi habetur non ualeat consuetudinem, ut quis possit uagari, neque prælati licetiam excusare, quin clericus propter delictum uagationis priuari debeat beneficio. Vide etiam in hac te Specu. in tit. de locato. §. nunc aliqua, vers. 164. ubi ait, emphyteotam, t qui cepit uagare per mundum, ipsa emphyteosi posse priuari. ad quem accedit Bald. in auth. si quas tuinas. C. de sacrosanc. eccles. Ad tem facit tex. in l. libera peculij administratio. ff. de pecul. ubi libera peculij administratio seruo concessa, intelligitur reuocata, si seruus uagari cepit. sic etiam quamuis usurarius usuras ei restituere teneatur à quo extorsit, tamen hoc non procedit quando ille per mundum uagaretur, secundum glo. & ibi Barb. in c. cum tu, de usur. Item uxor non tenetur t sequi uirum uagabundum, ut inquit Imol. in rubr. ff. sol. matt. glo. in c. vnaqueque 13. q. 2. & glo. in c. de illis, de sponsal. & in c. si quis necessitate ineuitabili, 24. q. 2. & in c. 1. de coniug. leprosis & in c. 1. qui matrim. accus. poss. Limita tamen nisi mulier scienter accepisset eum maritum, qui uagari solet. glo. in d. c. vnaqueque. uide Bat. in l. mæuia. §. uxorē. ff. de annu. leg. Doct. in d. tubrica prædicta tamen uidentur secundum aliquos esse limitanda nisi uagabundus cautionem præstaret de redeundo ad locum domicilij. glo. mag. in l. hætes absens. ff. de iudic.
- 5 Et quis sit t uagabundus uide per Bart. in l. iij. §. prætor. ff. de damn. infect. & in l. j. c. ubi de ctim. agi op. & in l. qui quis. C. de agrico. & censit. & multa in re proposita uide apud Io. Andr. in addit. ad Specu. in tit. de compet. iud. adit. §. 1. ibi, & quid si debitor.

Summa.

Bar.in l. si libertus. ff. de operis libert.

Bar. in d. l. si libertus, nihil dicit. tu verò ad istam vide Soc. in conf. 24. col. 1. & 2. in 1. uol. Bar. in l. liberto octoginta. ff. de bon. liberto. nihil scribit neque in hoc titulo.

Tv uerò attende textum in hac l. liberto, qui est sing. secundum Bald. in l. si. §. tali. C. de curat. furi. & Alexand. in conf. 132. Pro decisione. in 6. volu. vbi optimè declaratur iste casus, ideo uide omnino.

L. si patronum. §. si ex bonis. ff. de bon. liberto.

Attende tex. in d. l. si patronum. §. si ex bonis. ex quo deciditur quæstio scitu digna per Alex. quem uideas in l. in ratione. 2. in princip. ff. ad leg. falcid.

Bar. in l. si patronus. ff. si quid in fraud. patr. fact. fuer. nihil scribit.

Glo. in hac l. si patronus, in uoce, fauiana, tractat an sublatum t principali sublatum sit etiã accessorium? De intellectu huius glo. & de hac re uide Alex. in conf. 38. in 3. volu. & doct. in l. intelligere. C. de luit. pignor. Feli. inc. debitores, de iureiur. & in c. cum. M. Ferrarien. colu. 9. in princip. de conf. & quamuis Doct. in locis prædictis, & in c. accessorium, de reguliur. in 6. distinguant, possit ne accessorium stare sine principali an non, tamen Anto. de Fano in tract. de pignor. & hypothec. in quarto membro secundæ par. nu. 63. ait distinctionem hanc, an possit stare sine principali, procedere tantum vbi agitur de tollendo ipso accessorio, sed in reliquis firmam esse regulam, ut accessorium sequatur naturam sui principalis.

Summarium in l. Octau. ff. unde cognata.

1 Consanguineus præsumitur uice filia consanguinei.

Bar. in l. Octau. ff. unde cognata.

EX ista l. Octau. in fi. colligunt docto. regulam illam, consanguineum t præsumi scire facta consanguinei. Limita regulam hanc procedere quando consanguineus esset præsens. Item limita ut præsumatur scire illa tantum, quæ attinent ad iura sanguinis, vel ætatem, & huiusmodi genus alia, alioqui autem ad reliqua gesta. Soc. in conf. 153. col. pe. in 1. uol. Et quia quandoque in lucubrationibus meis præcedentibus de hac eadem re sermonem habui, ulterius non progrediar.

Summarium in l. j. ff. de suis & leg. hæred.

1 Ille, qui non potest facere testamentum, an dicatur decedere intestatus, uel intestabilis.

2 Ille dicatur decedere sine liberis, qui generare non potest.

3 Substantia consistit in potentia.

Bar. in l. j. ff. de suis & leg. hæred.

R

A r t. in d. l. disputat. an ille, qui non potest facere t testamentum, dicatur decedere intestatus, uel intestabilis? De hac quæst. an talis dicatur decedere intestatus, vide tex. in l. j. C. de impub. Alex. in l. generaliter. §. cum autem. C. de instit. & substitui. Ang. in conf. 26. & in conf. 104. vbi tenet, pupillum rectè dici posse intestatum decessisse. vide eundem in conf. 211. Soc. eleg. in conf. 35. in 3. uol. Dec. in conf. 466. & latissimè in conf. 513. & omnino Mari. Soc. iuni. in conf. 3. vbi distinguit an dicatur ab intestato, uel intestatus. vide eundem in conf. 10. nu. 3. cum seq. & in conf. 23. Item attende quoniam ista conditio, si decesserit intestatus, significat, non si ille decesserit sine testamento, sed si decesserit intestatus quò ad illam rem, cuius contemplatione fuit apposta illa conditio; ut puta, si aliquis decesserit intestatus, proximiores agnati sint tutores. nam & si is cum testamento decederet, sed nulla facta prouisione tutorum, quò ad hoc dicitur intestatus decessisse, & conditio uerificatur. ita Soci. in conf. 92. col. pen. in 3. uol. Et quamuis in re propofita Bar. teneat, eum, qui non potest facere testamentum, rectè non dici intestatum decessisse, sed intestabilè esse, tamen ille dicitur decede-

De suis & legitimis hæredib:

dere sine liberis, qui generare non potest. Bar. in l. Centurio, col. 4. ff. de uulga. & pupil. vbi Ias. in 16. col. atque ita à pari non procedunt intestatus, & sine liberis. Et quæ sit ratio eorum, quæ hic ait Bar. vt uox, intestabilis, denegat potentiam, uox autem intestatus, importet potentiam: vide Bar. in l. is qui in puteum. §. quod ait prætor. ff. quod ui aut clam. vbi ait hoc participium, intestatus, principaliter negare actum, & secundariò ponere potentiam. sed uocem intestabilis, & sic desinentia in bilis, respicere qualitatem solam & substantiam, non actum ipsum. glo. & doct. in rubr. inst. de action. substantia t̄ verò consistit in potentia. l. conficiuntur. §. 1. ff. de iure codicill. id quod sic rectè probari potest. nam dicimus, omnem diffinitionem, ipsam substantiam continere. l. omnis diffinitio. ff. de reg. iur. tamen iustitia diffinitur in potentia, inst. de iust. & iur. igitur abnegatio illa, intestabilis, negat illud, quod posuit uox testabilis, quæ ponit potentiam tantum, nam idem solet operari propositum in proposito, quod oppositum in opposito. l. fi. §. fi. ff. delega. 3. & ad prædicta uide Alberic. in prima par. statutorum, in rubr. 45. incip. Item quæro. & Abb. & alios. in rubrica de success. ab intest. & in conf. 76. vbi tradit an infans dicatur intestatus decessisse.

Summarium in d. l. j. §. sciendum. ff. de suis & legitimis hæred.

- 1 *Filia exclusa à statuto stantibus masculis, non est sua hæres.*

Bar. in d. l. j. §. sciendum. ff. de suis & legitimis hæred.

- 1 **BART.** in ead. l. §. sciendum, decidit, filiam t̄ exclusam à statuto stantibus masculis non esse suam hæredem. de ista sing. decisione Bar. uide Ias. in l. qui se patris, col. 2. C. qui admit. vbi eam declarat & dupliciter limitat. & in l. si emancipati, col. 7. ver. lex qua, & in col. 8. ver. circa unā. C. de collar.

Summarium in l. post consanguineos. §. legitima. ff. de suis & legitimis hæred.

- 1 *Proximiore admitti debet.*

Bar. in l. post consanguineos. §. legitima. ff. de suis & legitimis hæred.

- 1 **BART.** in d. l. post consanguineos. §. legitima, agit de eo, qui est proximior, t̄ ut admitti debeat. vide Paul. de Castr. in conf. 83, in 1. uol.

Summarium in litem prætor. ff. de suis & legitimis hæred.

- 1 *Nepotes propriè appellantur illi, qui nati sunt tempore eius mortis, de cuius successione tractatur.*

Bar. in litem prætor. ff. de suis & legitimis hæredib.

- 1 **BART.** in d. l. item prætor. ait, nepotes t̄ eos propriè appellari, qui nati sunt tempore eius mortis, de cuius successione tractatur. Istam regulam, à qua excluduntur descendentes concepti post mortem aui, ne ad ipsius aui bona admittantur, limita per rex. sing. in l. Paulus respondit. §. Paulus respondit. ff. de bon. libert. scilicet ut ista. l. intelligatur solum quò ad hæreditatem siue bonorum possessionem legitimam aui, secus quò ad alia. & ideo ille talis post mortem aui conceptus admittitur ad bona liberti, vt ibi habetur. proinde hoc idem dici potest in feudo & in iure patronatus ecclesiæ, & generaliter in omnibus quæ non deferuntur iure hæreditatis.

Summarium in l. j. §. filius. ff. ad sen. consultum.

- 1 *Restitutio facta ei, qui erat seruus pœnæ trahi non debet ad bona alienata, neque ad ius alteri quesitum.*

Bar. in l. j. §. filius. ff. ad senatusc. Tertul.

- 1 **BART.** in d. l. j. §. filius, siue, qui mortis, sentit restitutionem t̄ factam ei, qui erat seruus pœnæ, trahi non debere ad bona alienata, neque ad ius alteri quæ situm, sed hoc intelligendum est quòd secuta fuerit actualis apprehensio, alioqui uero secus. nam restitutio tollitur adeundi ad alterum spectans, vt per Ias. in l. Gallus. §. & quid si t̄m. ff. de liber. & posthu. col. 2. ver. sita est. Tu uerò attende, Bar. uelle ipsam quoq; aditionem hæreditatis tolli qñ non est corporaliter apprehensa. nam si mens Bar. fuisset, vt restitutione solum ius adeundi tollatur, vtique dixisset, nisi hæreditas esset adita, non aut̄ apprehensa, quæ quidē uox indicat aditā esse hæreditatem

hereditatem. & ita ad hoc Iascitat hoc Bartoli documentum in d. §. & quid si tantum, col. r. 4. uerſi. item aduerte. & hoc modo Bartolū exponendo concordat cum opinione Paul. de Caſt. quam reſtitit Iaſ. in d. §. & quid ſi tantum, col. 2. 4. verſi. immo, ubi præciſſe tenet iſtam opinionē ut legitimatio, non trahatur ad bona apprehenſa, ſed tantū ad aditam hereditatem, ſi nondum eſt apprehenſa. Et de intellectu buius tex. uide Ant. Roſell. in traſſ. legitimat. in 1. lib. in cap. de cauſa finali ſeu eſſeſſiua legitimatiōis. nu. 16. ubi ait ex iſto tex. ſing. colligi, ius alteri quæſitū in ſpe auferri per reſtitutionem principis: nam ſeruus pœnæ amittit hereditatem ſibi delatam, & conſequenter deſertur proximiori, tamen reſtitutus à principe eam recuperat. hæc ille. mihi tamen uidetur, hereditatem deſerri proximiori re ipſa nedum in ſpe, atque ita iſte tex. eſſet mirabilior. uide quæ poſui in d. §. & quid ſi tantum.

Summarium in l. ij. §. non ſolum ff. ad tertul.

- 1 Si datus eſt alicui terminus triginta dierum ad cōparendum, ſcilicet decem pro primo, decem pro ſecundo, & decem pro tertio, & iſ comparuit in primo per procuratorem, & dum diſputatur ſuper ualiditate mandati labuntur illi xxx. dies, & demum indicatur, procuratorem non eſſe legitimum, an illi duo termini lapſi eſſe intelligantur.

Bar. in l. ij. §. non ſolum. ff. ad tertull.

- 1 BART. in d. l. ij. §. non ſolum, quærit, ſi datus eſt alicui terminus 30. dierum ad comparendum, ſcilicet x. pro primo x. per ſecundo & x. pro tertio termino, & iſ comparuit in primo per procuratorem, & dum diſputatur ſuper ualiditate mandati, labuntur illi. 30. dies, & demum iudicatur procuratorem non eſſe legitimum, an illi duo termini lapſi eſſe intelligantur? deciditque lapſos eſſe ſi principali culpa aliqua poteſt aſcribi. uide Bald. & alios in l. contra maiores. C. de inoffic. teſta.

Summarium in d. l. ij. §. uidendum ff. ad tertull.

- 1 Si ſtatuto cautum eſt, matrem excludi à ſucceſſione filiorum extantibus agnatis uſque ad tertium gradū, utrum auus maternus excludatur.
- 1 Statutum excludens ſæminam, an ſit fauorabile an non.
- 1 Statutum excludens ſæminas propter maſculos, an porrigatur ad bona in alio territorio exiſtentia.
- 4 Statutum excludens ſæminas propter maſculos, an habeat locum in filijs Cardinalis mortui.
- 1 Agnati legitimati an excludant filias legitimatas.
- 6 Ablatini abſoluti ea eſt proprietate ut reſoluantur in conditionem.
- 7 Si ſtatutum excluderet ſæminam, donec ſuperſit maſculus, an intelligatur ita, ut ſæmina ſemel excluſa, ſemper ſit excluſa, an uerò mortuo maſculo, reintegretur.
- 8 Lucrum ubique auferitur alicui alterius intuitu, ſemper ſubintelligitur ſi illud habet iſ, cuius fauore ablatum eſt.
- 9 Si in iure iſtius ſtatuti delata eſt hereditas alicui excluſa filia: & iſte ante aditam hereditatem moriatur, an ueniat ſæmina ad hereditatem patris.
- 10 Si pater fecit teſtamentum coram duobus teſtibus, an dicatur cū teſtamento, uel ab inteſtato deceſſiſſe.
- 11 Statutum excludens agnatas à ſucceſſione, an cōſeatur excludere matrem propter ſpecialem eius fauorē.
- 12 An ſoreſes communi excludantur per hoc ſtatutum, quando aliqui admitterentur.
- 13 An huic ſtatuto excludente ſæminas propter maſculos, frater poſſit renunciare. ¶ nu. 20.
- 14 Si ſoror, uel filia, ſtante hoc ſtatuto tempore, quo à patre dotatur, reſeruat ſibi ius ſuccedendi de uoluntate patris, an ueniat ad hereditatem.
- 15 Dos an debeat augeri autē ſucceſſatibus.
- 16 An dos qua debetur ex forma ſtatuti, poſſit eſſe minor legitima.
- 17 Fructus legitima an debeantur mulieri.
- 18 Si pater ſtipulatus eſt dotem ſibi reddi an tenebitur hæres iſtam ſtipulationem remittere.
- 19 Statutum, quod filia qua ingreditur monaſterium, non ſuccedat, an ualeat.
- 11 Ubi minus legitima pater legauit filia, an ſtante iſto ſtatuto poterit filia agere ad ſupplementum.
- 12 Si filius habet filiam, an iſta filia excludat amitam.

Ad senat. consul. tertul.

- 23 Si filia non venit ad hereditatem patris stantibus masculis, si postea moritur frater, an nemine possit ad hereditatem fratris.
- 24 Si statutum nuli quod mulier exclusa dotari debeat arbitrio boni viri, quid sit considerandum arbitrando etiam quod non consideretur legitima.
- 25 Frater sorori in testamento legavit certam quantitatem pro dote, & quod nihil plus petere possit, ista accepit legatum, & hereditas fecit liberationem generalem, an si non erat legatum tanta quantitas, quanta debetur uigore statuti in bonis patris petere possit supplementum renunciatione non obstante.
- 26 Si dos filiae deperdita est, an iterum dotari debeat de bonis paternis.
- 27 An filia exclusa à statuto, in successione, capiat saltem ex testamento, quicquid sibi relinquitur.
- 28 Legitima an possit in totum tolli à statuto.
- 29 An filia stante isto statuto considerentur in computatione legitima patris, quanta esse debeat.
- 30 Gradus quomodo debeat computari, an secundum ius canonicum, an civile.
- 31 Statutu si de gradibus simpliciter disposuisset ut de gradibus secundum ius civile intelligatur an ualeat.
- 32 A proprietate uerborum non est recedendum.
- 33 Omnia, quae sunt in termino relato, censentur esse in termino referente.
- 34 Una pars statuti ab alia declaratur.
- 35 Casus omissus à statuto remanet in iuri communis dispositione.
- 36 Cessante ratione statuti cessare debet etiam eius dispositio.
- 37 Limitata causa limitatum producit effectum.
- 38 Duo vincula uno ualidiora sunt.
- 39 Statutum correctorium ita est interpretandum ut minus de roget iuri communi quam sit possibile.
- 40 Eos omnes quorum intuitu lucrum alicui personae auferetur ad eam ipsam utilitatem admitti, quam alteri abstulerunt.
- 41 Expressio eius quod tacite inest, nihil debet operari.

Bar. in d. l. ij. §. uidentum. ff. ad sen. conf. Tertul.

- 1 BART. in ead. l. §. uidentum, quærit, si statuto t cautum est, matrem excludi à successione filiorum extrantibus agnatis usque ad tertium gradum, utrum auus maternus excludatur? De hac re uide Alex. in lillam. C. de collat. Paul. de Cast. in consi. §. 7. in t. vol. & ofno Aret. in cōf. 158. seu 159. ubi egregie declarat hoc Bart. documentum. & lo. Campeg. in tract. de dote, in 25. quæst. quintæ par. quid si statutum excluderet agnatos, utrum censetur etiam excludere matrem ob specialem ipsius fauorem? Ang. in consi. 68. Et dum Bar. prosequitur aperiendo huiusmodi statuta duo capita continere, unum scilicet exclusiuium foeminarum, & aliud inclusiuium masculorum, propter uim ablatiui absoluti. Dicas hoc Bartoli documentum * communi sapientum sententiae placuisse, teste Soc. in consi. 207. col. fi. & in consi. 241. col. 10. in 1. vol. Nunquid autem hoc statutum t sit fauorabile an non, à iuriscōsultis acerrimè disputatum est, & uarie conclusum, ut uidere est ex ijs, quæ plenè diximus in l. qui exceptione. ff. de cond. indeb. ubi uide omnino. Quæ autem sit ratio huius statuti, quæ ea demum esse uidetur, ut agnatio conferretur, uide Ang. in consi. 389. Ang. Aret. in §. 1. inst. de legit. agnat. success. Paul. de Cast. in consi. 33. & in consi. 171. Aret. in consi. 27. Fulgos. in consi. 78. Curt. in consi. 9. & omnino in consi. 80. Dec. in consi. 315. & in cōf. 372. & plenè de intellectu huius statuti, uide Barb. in consi. 160. col. 1. in 1. vol. & in consi. 39. in 2. vol. Paul. de Cast. in consi. 336. Anch. in consi. 301. Ang. in consi. 210. Abb. in consi. 26. in 1. vol. Anz. in consi. 27. & in consi. 79. & in consi. 89. Alex. in consi. 16. in 1. vol. & in consi. 128. eod. vol. & in consi. 7. in 2. vol. & in consi. 83. in fi. in 4. vol. & latissimè Laurent. de Palacijs in commento huius statuti. Quibus uerò constitutionibus sit conforme hoc statutum, uideas apud Ang. in consi. 147. An hoc statutum t ad bona in alio territorio existentia porrigatur? uide Bal. in l. cunctos populos. C. de summ. Trin. & in consi. 262. in 2. vol. Corn. in consi. 94. & in consi. 202. in 2. vol. Anch. in consi. statuta. q. 12. col. 56. de consi. Lapum alleg. 91. Alexan. in d. consi. 128. in 1. vol. Soci. in consi. 36. in 1. vol. ubi latè agit de hoc articulo. lo. Campegium in tract. de dote, quæst. 69. in 5. par. & Feli. in c. postulati,

stulasti. nu. 7. de for. comp. ubi concluditur, quod non. An hoc statutum habeat locum in clericis, ita ut ab eis foeminae excludantur? Bal. in conf. 30. in 3. vol. Feli. in c. ecclesia sanctae Mariae. nu. 94. de cons. ubi tenet foeminas à clericis excludi. & idem etià esse in monacho docuit Dec. in consi. 282. & Mari. Sociuni. in consi. 1. nu. 25. & Soc. in consi. 241. in 1. vol. Quid si esset frater ordinis minorum? dicas fororem non excludi, sed si à regula liberatur. an & quando fororem excludat, uide apud Bal. in l. Deo nobis, in fi. c. de episc. & cleric. & ad rem faciunt trad. in l. planè. §. si duobus, & ibi doct. ff. de leg. 1. & in l. j. §. pen. C. de bonor. poss. contratab. An hoc statutum habeat locum in filiis Cardinalis mortui? vide Roma. in singul. 441. incip. Habeo casum cum ibi addit. per Castill. Vtrum habeat locum in iudæis? vide Io. Campegius in tract. de dote, in 5. par. Socin. in consi. 62. & in consi. 70. in 1. vol. & Paul. de Montepico in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nubere. num. 62. & 63. ff. de leg. 2. An hoc statutum disponens per uerbum plurale, agnatis masculis, uerificetur etiam uno tantum extante? Bal. in l. j. col. 1. C. de cond. infer. ait, uerificari. An autem locum habeat in agnato inhabili ad generandum & sterili? vide Barb. ex intentione Baldi in c. Raynaldus col. 3. de testa. An agnati à legitimati excludant filios legitimatos? vide Rosell. in tract. de legitimat. in rubrica de causa finali effectiua, col. 8. & Curt. in consi. 16. & in consi. seq. & in consi. 18. & omnino in consi. 35. Fulg. in consi. 62. Bar. in consi. 25. incip. Viso instrumento locationis. & in l. j. §. si pater. ff. de coniug. cum emancip. liber. & in l. j. §. sciendum. ff. de sui. & legit. moder. in l. qui se patris. C. und. lib. Bal. in l. eam quam, col. 7. uerbi. item facit. C. de fideicom. Alex. in consi. 202. in libro primi & secundi vol. Io. Campegius in tract. de dote, in 5. par. quæst. 58. cum seq. ubi loquitur etiam de filiis naturalibus. Paul. de Cast. in consi. 227. in 3. col. cum seq. & habetur in l. j. ff. de in ius uocan. Quid si essent legitimi tantum, ut sunt arrogati, uel filij adoptiui? vide Io. de Ana. ubi supra, Raph. in l. si ita quis. §. si ff. de leg. ij. quæ refert, & sequitur l. si in ius uocare. §. prætor ait. ff. de in ius uocan. ubi ait, statutum hoc non habere locum in eis. sed contrarium uidetur sentire Paul. de Montepico. in d. §. Titia cum nubere, col. 44. Ego uero ad partem negatiuam accedo, ea potissimum ratione, quia illa uerba statuti, extantibus masculis, sunt conditionalia, hoc est, si masculi extabunt. ea enim ablatiui à absoluto est uis & proprietates, ut resoluatur in conditionem. l. à testato re. ff. de cond. & demonstr. sed sic est quod ad implendam conditionem non sufficiunt filij ciuiles tantum, ut est tex. & ibi Bar. & alij in l. si ita quis. §. si ff. de lega. 2. igitur &c. An autem huiusmodi ius prælationis amittatur capitis diminutione? Ang. Aret. inst. de legit. agnat. success. in fi. & an sufficiat minima capitis diminutio, ut arrogatio, uel emancipatio? Io. Campegius in d. tract. in 5. par. quæst. 27. Quid si statutum t excluderet foeminam donec super sit masculus, an intelligatur ita ut foemina semel exclusa semper sit exclusa, an uero mortuo masculino reintegretur? Soc. in consi. 63. in 1. vol. in consi. 76. in 3. vol. & in consi. 33. in 4. vol. Quid si isto casu exclusa sit foemina propter masculum donec supererit, & sic ad tempus, & adhuc uiuente masculino decedat foemina relictis filiis, an isti filij reintegrari debeant ad illam partem, à qua foemina fuit exclusa? Soc. in consi. 10. in 3. vol. An procedat hoc statutum, si patet fecit testamentum extraneis institutis, an foeminae excludantur? & dicendum uideretur quod non, quoniã fauore agnatorum hoc statutum conditum est, & ideo ipsi uidentur inclusi, ut per Bar. in l. seruo legato. §. si testator. ff. de leg. 1. & in l. ij. ff. de collat. bonor. igitur à cessante ratione, cum extranei sint instituti, cessare debet etiam dispositio. c. cum cessante. de appellat. cum simil. De ista quæst. vide Ang. & Imol. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posth. Paul. de Cast. in l. j. col. 3. ff. de inoffic. testa. & in consi. 347. & in consi. 110. col. 2. Roma. in l. liberis. C. de collat. Ang. in consi. 105. l. si in auct. nouissima. in fi. C. de inoffic. testa. Anch. in consi. 328. Roma. in consi. 3. Soc. in consi. 33. & Io. Campegius in d. tract. in 5. par. quæst. 29. & ad decisionem huius articuli faciunt ea, quæ docuit Soc. in consi. 35. in 4. vol. Alex. in consi. 27. col. fi. in 6. vol. Dec. in consi. 384. in quibus locis disputatur, an hoc statutum intelligatur, si masculi succedunt. pro parte affirmatiua concluditur; nam ubicunque t lucrum auferretur alicui alterius intuitu, semper subintelligitur illud habere is, cuius fauore ablatum est. & ideo ille censetur uocatus ad hoc secundum

Ad senat. consul. tertui.

- Bar. in d. l. seruo legato. §. si testator, de lega. 1. & Socin. in consi. 5. & in dicto consi. 384. in 1. vol. & Dec. in consi. 318. & Soc. quem uideas omnino in d. consi. 241. col. 1. o. in t. volu. Quid si pater instituit filios, an femina contineantur? respondeo non, quia testator censetur conformare uoluntatem suam cum dispositione statuti, secus uero si extraneus huiusmodi faceret institutionem; quia tunc etiam feminae continerentur. ita decidit Anchar. in l. res fratres. ff. de pact. & Soc. in d. consi. 33. in 4. vol. Quid si uigore huius statuti delata esset hereditas alicui, exclusa filia, & iste ante aditam hereditatem moriatur, an ueniat femina ad ipsam hereditatem patris, an uero transmissum sit ius ad eundem ad heredes excludentes? Paul. de Castr. in d. consi. 344. Bal. in auth. sed & si quis, col. 3. de secund. nupt. ad rem faciunt trad. per Bar. in l. j. §. pen. ff. de bonor. poss. secundum tabul. Sali. in l. j. C. de adulter. Soc. lat. in consi. 153. in 1. vol. & in consi. 296. eod. vol. & in consi. 128. in 4. vol. & plenē Dec. in consi. 607. col. pen. & fin. & not. Aret. in consi. 19. An autem filius sororis dicatur agnatus? uide Practicam Papien. in tit. de successione. ab intest. in uoce nullius, col. 7. vers. pręreca, & Ang. Aret. in tit. de legit. agnat. success. in fi. Quid
- 10 si pater fecit testamentum coram duobus testibus, an dicatur cum testamento, uel ab intestato decessisse, cum statutum hoc deest successione ab intestato? Ias. in l. hac consultiissima. §. ex imperfecto. C. de testa. Quid si aliquis decedit relicto patre & auo materno, quis ei succedet in bonis, quę ad eum ex hereditate matris deueniunt? Raph. Cum. in consi. 122. sed an hoc statutum militet, ubi de hereditate alicuius feminae ageretur? Dubium facit quoniam huius statuti ratio est fauor seruandę agnationis, ceterum cum ista bona iam in feminis essent, & sic extra agnationem, uidetur cessare dratio. uide Sali. in l. 2. C. de noxal. Alex. in consi. 66. in fin. 4. uol. & Mari. Soci. iun. in consi. 3. Quid uero in hereditate materna? uide apud Raph. in consi. 54. ubi tenet filiam non excludi ab hereditate materna, & Paul. de Castr. in consi. 171. & in consi. 341.
- 11 An statutum t. excludens agnatas a successione, censetur excludere matrem propter specialē eius fauorem? uide Angel. in consi. 68. Quid si agnati nolunt esse heredes? Bar. in l. j. §. pen. ff. de bonor. poss. contr. tabul. & Soc. in l. Centurio, col. 8. ff. de uulg. & pupil. An hoc statutum loquens de fratre, intelligendum sit de fratre utrinque coniuncto, an uero etiam de uterino? Fulg. in consi. 85. Bal. in consi. 30. in 3. uol. Soci. lat. in d. consi. 251. in 1. uol. & illud non procedere in uterino, qm̄ in eo non seruatur agnatio, licet appellatione fratris uterinus contineatur, con-
- 12 cludit Mari. Soci. iun. in consi. 1. nu. 2. An forenses t. coniuncti excludantur per hoc statutum quando alioqui admittuntur? uide Paul. de Castr. in consi. 223. An huic statuto possit meus debitor in mei pręiudicium renunciare? Bal. in l. maximum uitium, col. 7. C. de liber. pręterit. Barb. in consi. 38. col. 1. 4. in 1. vol. Quid si statuto cautum esset, extante masculo filiam excludi, an intelligatur de primo masculo, an uero in infinitum? Paul. de Castr. in consi. 47. Si unus ex fratribus repudiatur, uel aliter est exclusus ab hereditate, si is habeat sororem & fratres, quis admittatur
- 13 ad partem huius exclusi? Bar. in l. re coniuncti, col. 18. ff. de leg. 3. An huic statuto possit frater renunciare? & sic pati ut soror ad hereditatem admittatur? Bal. in d. l. maximum uitium, & Barb. in consi. 38. col. 1. 9. in 1. vol. Alberic. in 2. par. statut. quęst. 102. incip. Item quęro, in fi. ad quem accedit Paul. de Montepico, in repet. d. §. Titia cum nuberet. nu. 30. Et quoniam plerumque huiusmodi statuta filias excludentia fauore masculorum, pręcipiunt eas dotari debere secundum conditionem patrimonij, ideo de pluribus est quęrendum. Et primum, quid si soror
- 14 ista uel filia t. stante hoc statuto tempore quo a patre dotatur, reseruat sibi ius succedendi de uoluntate patris an ueniat ad hereditatem? Bar. in l. fi. C. de pac. uers. pro hoc induco. hoc intelligo quando statutum diceret de filia dotata. Quid si statutum non diceret quod dotari debeat. Bal. in l. fi. C. de do. promiss. Corn. in consi. 202. in 2. libro. An incogitue dotata a patre uel a fratre, possit agere ad congruam dotem? Bald. & Ias. in auri. res quę. C. comm. de leg. Et uideas quę pono infra de hoc supplemento. An statutum hoc sit contra bonos mores. Bal. in d. auth. res quę, in 3. col. est tamen nimis rigorosum. Barba. in consi. 4. in 1. libro & Alex. in consi. 51. in 2. vol. Sed an intelligatur statutum ut dotari debeat secundum conditionem patrimonij & personę, scilicet tempore matrimonij? Bal. dicit tempus matrimonij attendendum esse in d.

in d. auth. res. quæ. in 3. vol. adde. d. Paul. in conf. 131. & d. Fabia. de Gafis in repe. auth. nouif-
15 fima. C. de inoff. testa. uerfi. fequitur octauo, & Paul. de Caft. in d. auth. res. quæ. An autem t au-
ctis facultatibus dos augeri debeat? uide Curtium in conf. 83. & Crauet. in conf. 11. An quò
ad redditus patrimonij an quò ad ualorem fit dos constituenda? Bar. in l. Imperator, in fi. ff. ad
Trebell. dic. etiam quòd dotari debet fecundum confuetudinem. c. r. de adul. An ifta dos erit
minus legitima parte testante cum filios non haberet, uel alios defcendentes? uide in argumē-
16 tum confilium 18. col. 3. & 4. in x. confilijs d. Franc. de Curt. An ifta dos t quæ debetur ex for-
ma ftatuti poffit effe minor legitima? & concludit Soci. poffe fecundum magis comm. opin. in
d. conf. 288. in 2. quæft. in 1. vol. & in conf. 187. eod. vol. uideas omnino Crauet. in d. conf. 11.
& quæ pono infrà, quod uigore huius ftatuti fublata eft legitima in totum. Sed an prius dedu-
catur ifta dos in computatione legitimæ fratris, uel prius frater deducat legitimam, & poftea
fiat dotis confideratio? Ang. in l. Papinianus. §. unde fi quis. ff. de inoff. testa. & Alex. in conf. 36.
in 4. lib. & Bar. in l. à filia. ff. ad trebell. Quid fi mulier eft dotata, fed non de bonis illius, de cuius
hereditate tractatur; Bal. in l. neque mater. C. de iur. dot. Paul. de Caft. in conf. 121. & Alex.
in conf. 48. in 3. vol. uide etiam in ver. An intelligatur ftatutum. Quid fi eft dotata, an poffit ali-
quid habere, & an fit iſtud æquum? Bal. in l. fi defunctus, in 3. col. C. de fuis & legi. & d. Paul. in
17 conf. 341. An debeantur fructus legitimæ mulieri? Franc. de Curt. in conf. 39. Bal. in l. qui fi-
lium. ff. ubi pupill. educa. debe. Si pater unam dotauit in mille, & mortuus eſt, an illa filia debeat
habere mille, ex tacita uoluntate patris? mihi uiderur tex. in l. Theopompus. ff. de dō. præleg.
fumendo argumentum q̄ ubi commiſſi ut ibi, ille faceret declarare. probatur etiam in l. paren-
tibus. C. de inoff. testa. uide quæ poſui in d. l. Theopompus? Quid ſi diceret, à patre dotata nō
ſuccedat, an ut legitima capi debeat iſta dos reſpectu grauaminis, & an poſſit apponi cōditio?
Bar. in l. Titio centum. §. Titio genero. ff. de cond. & demon. Bald. in l. fi. in 3. col. C. de dor. pro-
miſſ. agitque conditione ex ftatuto. Soc. in conf. 150. in 6. col. uide etiam Bal. in c. fi. de reſcript.
ubi quærit quid iuris quando in uno nummo eſt dotata, & non ſufficit ſtante ſtatuto, uide ſu-
18 præ, & quæ dicam infrà in propoſita re. Quid t ſi pater ſtipulatus eſt dotem ſibi reddi, an tenebitur
hæres iſtam ſtipulationem remittere? Bal. in d. l. fi. C. de promiſſ. Sed ubi extraneus eſt in-
ſtitutus, an teneatur filiam teſtantis dotare, ſi non uult teſti dicere nullum? Bal. ubi ſupra. col.
4. in prin. Quid ſi eſt monialis. Per. de Anch. in conf. 107. Raph. Cuma. in conf. 84. in fi. & Barb.
in conf. 4. in 8. col. in 1. lib. & Salin. auth. caſſa. C. de ſacroſ. ecclie. Soc. in conf. 81. col. pe. & fi.
in 1. vol. & in conf. 230. col. fi. eod. vol. Fel. in c. ecclieſia ſanctæ Mariæ, nu. 87. de conſti. Abb. in
19 conf. 121. in 2. vol. Salin. in auth. ſed quamuis. C. de rei uxor. acti. Statutum t q̄ filia quæ ingredi-
tur monaſterium, non ſuccedat, an ualeat, uide Bar. in l. fi. C. de pacificet contrarium ſenſerit Io.
Campe. poſt quosdam alios quos refert in trac. de dote, in q. 3. de quintæ parisi. An idem ſerua-
ri debeat, q̄ frater non ſuccedat ſorori, niſi eo modo quo ſoror fratri? Io. Campe. in trac. de
dō. in 5. par. q. 34. An incontinenti dos iſta peti poſſit? uide Ang. in conf. 349. Quid ſi filia nō
uult dotari neque nubere, ſed caſtitate ſeruare, ut ſuccedat patri, ut ſtatutum non procedat?
Bal. & Roma. in l. pactum ſed dotali. C. de coll. Et utrum filij maſculi poſſint ei offerre dotē,
ut eam excludant, q̄ non uult dotari, nec nubere, ſed caſtitate ſeruare, ut ſuccedat patri? vi-
20 detur hoc fieri poſſe. Io. Campe. in trac. de dote in quæſt. 51. in 5. par. An huic ſtatuto t poſſit
frater renunciare? & ſic pati q̄ ſoror fit hæres? Bal. in l. maximum uitium. C. de liber. præter. &
Barb. in conf. 38. in 1. vol. col. 19. Alber. de Roſa. in 2. par. ſtat. q. 102. incip. Item quæro, cōiter
ſtatutum eſt, in ſi. quem ſequitur Paul. de Montepico. in rep. l. Titia cū teſto. §. Titia cū nubere.
21 nu. 30. ff. de legij. Sed ubi minus legitima t pater legauit filiz, an ſtante iſto ſtatuto poterit filia
agere ad ſupplementum? d. Paul. in conf. 348. uide Alex. in conf. 128. in 1. vol. Soc. in conf. 30.
in 1. vol. idem latē in cōf. 188. eod. vol. An ſtatutum excludens filia p̄p filiu excludat et̄ amitā?
Pau. de Caſt. in conf. 344. An filia excluſa per iſtud ſtatutum remaneat ſemper excluſa? Soc. in
conf. 202. col. pe. in 1. vol. ubi ait eam ſemper excludi. Dec. in conf. 50. in 3. vol. & in cōf. 125.
22 Quid ſi filius t habeat filiam, an iſta filia excludat amitam, & ſic repreſentet patrem in hæredi-
tate

- tate aut? Franc. de Aret. in consi. 142. & Practic. Papien. in forma libelli. pro leg. rei sing. in gl. 1. in 9. col. uerſi. quero ſi ſtatutum, & Campe. in tract. de dote in 3. par. q. 2. cum ſeq. ubi ſtatutum excludit ſœminas pp. patruos? An procedat in patruo magno? & ſi excludit amitam, an materem? & ſi frater ſororem, an nepos amitam? & alia plura per remiſ. uide Soci. in conſ. 30. in 7. col. ſed an ubi quis deceſſit relicta abſque ex filio, excludat ipſam filiã & filias defun-
 23 ti? Aret. in conſ. 14. in 2. vol. Quid ſi filia non uenit ad hæreditatem patris ſtantiſque maſcu-
 lis, ſi poſtea moritur frater, an uenire poſſit ad hæreditatem fratris? Iaſ. laro in l. j. ſueteres. ff. de
 acquir. poſſ. & ibi Aret. An ubi filia propter fratrem eſt excluſa, poſſit fratre poſtea mortuo di-
 cere teſtamentum nullum? Bar. in conſ. 11. An intelligatur ſtatutum excludere ſœminas tantum
 ab hæreditate dotantis? uide trad. per Bal. & Paul. de Caſt. in l. j. C. de legi. hæred. Alex. in conſ.
 129. col. pe. in 1. vol. Soc. in conſ. 35. in 4. par. Dec. in conſ. 346. Soc. in conſ. 30. col. 6. in 1. vol. &
 in conſ. 84. eod. vol. & in conſ. 33. col. pe. in 3. vol. Declara tamen præſata quando filia dotata
 excluderetur, ſecus ſi filia ſimpliciter excluditur, cum hoc tamen ut dotari debeat, quia tunc de
 iure comuni non poſſet aliam dotem petere. Soci. in conſ. 127. in 4. par. Statutum hoc dum
 24 uult mulierem non excluſam dotari debere arbitrio boni uiſi, quid ſi conſiderandum arbitrio do-
 etiam quod non conſideretur legitima? uide Soc. in conſ. 150. in 3. col. in fi. & an uedere bona
 teneatur, & qualiter intelligatur. Bal. in conſ. 196. in 2. lib. Atrende quoniam dos, quæ conſti-
 tuenda eſt arbitrio boni uiſi, non ſolum poteſt excedere legitimam, uerum etiam ſi mulier uiro
 condigno nubere non poſſet, niſi totam hæreditatem paternam tradat uiro, uniuerſa hæreditas
 alijs liberis non extantibus diciſur eſſe congrua dos, & pro dote congrua debet conſtitui. Alex.
 25 in conſ. 149. Viſis, col. 2. in libro primi & ſecundi vol. Frater filſorori in teſtamento legauit cer-
 tam quantitatem pro dote, & quod nihil plus petere poſſit, iſta accepit legatum, & fecit hære-
 dibus ſinem & liberationem generalem; queritur, ſi non erat legatum tantæ quantitatæ quã-
 ta debebitur uigore ſtatuti in bonis patris, an petere poſſit ſupplementum, renunciatione
 & ſine non obſtante? d. Paul. de Caſt. in conſ. 131. Soci. in conſ. 1. in 4. vol. cum duobus conſi-
 lijs ſequi. & Dec. in conſ. 66. & in hac materia ſupplementi uide Alexan. in conſ. 128. in 1. vol.
 Dec. in conſ. 26. 89. & in conſ. 505. Soc. in conſ. 150. in 1. vol. Curt. in conſ. 80. col. fi. & Lau-
 rentium de Palatijs in tract. de ſucceſſ. maſculorum excluſis ſœminis, in 2. par. num. 16. Quid ſi
 26 dos filiz deperdita ſit, an iterum dotari debeat ſuper bonis paternis? id quod uidetur dicen-
 dum, ut per Cyn. in auth. quamuiſ. C. de rei uxot. act. & ibi per doct. & reſert plenè Aret. in ſi-
 fuerat, in gl. inſt. de act. Campe. in tract. de dote, in 3. par. q. 21. Quid ſi fuit nuptia ſine dote, &
 poſtea moritur, an hæredes, uel habēs cauſam ab eo, poſſint ipſam dotem petere? Pau. de Caſt.
 in conſ. 121. & in auth. res quæ. C. commu. de leg. Quid ſi frater fuit in mora dotandi, an ſucce-
 27 dat filia, ſi reſuſat dotare? d. Paul. in d. conſ. ubi ſuprà, & Ang. in conſ. 349. Sed an filia non exclu-
 ſa à ſtatuto in ſucceſſione, capiat ſaltem ex teſtamento quicquid ſibi relinquitur? Bar. in l. fi. in
 ij. col. C. de teſta. uerſi. pro hoc induco. Si diceret ſtatutum, filia dotata non ſuccedat, quid ſi pa-
 ter in teſtamento filiz legat centum, an in illis cenſeatur dotata, & ſic non ſuccedat? Raph. in
 l. ſtipulationem. ff. de fur. do. Alex. in conſ. 13. in 3. vol. & Soc. in conſ. 207. Quid ſi pater lega-
 uit filiz centum pro dote: an ſtante ſtatuto legatum hoc ſit conditionale an non? atque ita
 nunquid ea decedente ante nuptum tranſmittatur ad ejus hæredes, an uerò non tranſmittatur
 tanquam conditionale, & conditio defecerit? Ang. in conſ. 349. facit differenciam, an ſtatu-
 tum dicat, mulierem dotari debere, an uerò ſimpliciter dotis mentionem faciat: quia ſecundum
 eum in primo caſu quando puella eſt nubilis & interpellat hæredem, conſtituit eum in mora.
 uide ibi omnino. & ad propoſitam quæſtionem uideas Angel. in conſ. 392. cum ſeq. ubi uult
 hæc puellam petere poſſe pecuniam legatam, & facere fructus ſuos præſtita per eam cautione
 de dote illa reſtituenda, ſi nuptiz non ſequantur. uide circa prædicta omnino Bald. nouell. in
 tract. de dote, in 7. & 76. priuilegio, & Crauet. in conſ. 101. Quæro pro illuſtriori prædicto-
 28 rum omnium intellectu, utrum legitima poſſit in eorum tolli à ſtatuto? id quæ ex cauſa fieri
 * poſſe? communiter traditum eſt, ut per Dec. in l. iura ſanguinis. ff. de reg. iur. Alex. in conſ. 134.

in 3.vol.Ang.in l.Papinianus.§.quarta.ff.de inoffic.testa.Dec.in confi. 19.& in confi.299.& in confi.125.nu.5.& Soc.in confi.84.col.fi.in confi.150.col.10.& in confi.288.in 1.vol.causa verò sufficiens est ad tollendam legitimam, quando filiabus statutum auferit successionem ab intestato, ut conseruetur agnatio; nam sublata successione ab intestato, cum qua solet legitima commensurari, intelligatur sublata esse legitima.Ang.in d.5.quarta.Soc.in confi.5.& in confi.30.& in confi.150.in 1.vol.Alex.in d.conf.65.in 4.vol.& in confi.19.col.2.in 6.vol.& latissimè in confi.134.eod.6.vol.ubi adducit ferè omnia, quæ adduci possunt. Et ad prædicta uide Raph.Cuma.in conf.98.col.3.Domi.de Rota, in decis.18.in antiquis.Pau.de Cast.in cõf.120.144.110.& 131.Aret.in l.pater filiam.ff.de inoff.testa.Soc.in confi.127.in 4.vol.& Mari.Soc. iuni.in conf.25.nu.26.videntur igitur exclusæ mulieres uigore huius statuti à legitima in totis,
 * secundum ueriores & crebriores scriptorum sententiam. hoc tamen limita non habere locum quando filiz etiam in re minima essent institutz secundum.Soc.in confi.66.in 3.vol. An
 29 autem filiz † stante isto statuto considerentur in computatione legitimæ patris, quanta esse debeat? Ang.in conf.299.& in l.j.C.de caduc.toll.& in d.l.Papinianus.§. unde si quis. Pau.de Cast.in l.huiusmodi. §. si Titio.ff.de leg.1.& in conf.252.Anch.in conf.107.Barb.in confi.4.col.8.in 1.vol.Soc.in d.conf.84.col.fi.in 1.vol.Cæterum, quia statuta semper disponunt, in quo gradu esse debeant agnati, quibus fœminæ excluduntur, ideo opportunè querendum est, sine
 30 ne gradus † computandi secundum ius canonicum, an ciuile? & propterea stante statuto excludente fœminas à successione ab intestato fauore masculinorum existentium infra quintum gradum de iure canonico, & pariter disponente, quòd ubi fœminæ in totum non excluderentur, sed pro aliqua parte tantum, agnati masculi succedant in residuo secundum prioritatē & posteritatem gradus connumerandi ut suprà. Queritur utrum si nullæ extant fœminæ, quæ excludantur, debeant agnati inter se connumerare gradus secundum ius canonicum, an uerò secundum ius ciuile, quo patruelis tantum remotior à patruo excluderetur? In proposito casu prima fronte dicendum uideretur, gradus secundum ius pontificium esse cõnumerandos: quoniam & si communiter gradus computatio secundum ius ciuile fieri debeat, cum de successione agatur, idque etiam leges pontificiæ consentiant.c.ad sedem.3.5.q.5.traditur per doct. in l.fi.C.de success.edic.& per Aret.post gl.in §.hactenus.in stude grad.id quod locum habet etiam
 31 si statutum † de gradibus simpliciter disposuisset, scilicet, ut de gradibus secundum ius ciuile intelligatur, teste Bar.in conf.10.inci.p. Queritur. Et per doct.in d.l.fi.& in d.§.hactenus, & in l.iuriconsultus. §.item liberi.ff.de gradi.& per Dec.in conf.158.tamen cum statutum expresse iuris canonici computationem exigat & requirat, quod quidem statutum ita disponens esse in iure ualidum, haud dubitare oportet, quamuis ius commune corrigat, ut per Alber.in 1.par.stat.q.9.& per Bal.super statutis, in uerbo, statutum, uerf. secundò. & in uerf. gradus. & in d.l.fi. ad quem ibi Alex.& Decius accesserunt, & Cornelius in conf.40.57.& 201.in 2.vol. itcirco concedendum omnino uideretur, etiam inter agnatos ipsos secundum ius canonicum gradus numerari oportere, cum uerba statuti id expresse sentiant, & disponant.l. labeo.ff.de suppl.
 32 leg. à proprietate † enim uerborum haud esse recedendum, explorati iuris est. l. non aliter. ff. de leg.3.& in clavis non esse opus coniecturis, fuit sepius constitutum. Lille aut ille. §. cum in uerbis. ff. de leg.3.l.continuis. ff. de verb. oblig. Bald.in auth. sed nouo iure. C. de seru. fugit. Quòd autem id expresse statutum sanxisset uideatur, uidere est in uerf. in residuo uerò &c. ubi constitutum est, agnatos ipsos, qui fœminas in parte tantum hæreditatis excluderunt, in residuo secundum prioritatem gradus connumerandi ut suprà esse successuros, cum enim in ista ipsorum agnatorum successione, ad gradum suprà memoratum statuti sanctio referatur, cõsequens est
 33 ut ius canonicum attendatur, quia ut notum est, omnia † quæ sunt in termino relato, censentur esse in termino referente. l. asse toto. ff. de hæred. inst. cum concord. cum igitur in illa portione agnati inter se hæc. l. succedere statutum præcipiat, hoc idem haud magno conatu concedendum uideretur, etiam ubi nullæ extant fœminæ, quæ excludantur, sed agnati in tota hæreditate succedunt; quia de parte ad totum in iure ualidum est argumentum. l. quæ de tota. ff. de rei uendi.

uendic. Quo circa cum eadem ratio uigeat quando agnati in totum succederent, quæ uiget et quando in illo tantum residuo succedant, idem quoque ius in utroque casu uidetur esse sanctorum. Illud. ff. ad l. Aquil. Neque obstat si forte diceretur, statutum hoc fecisse ius commune esse intelligendum: quia cum iuri communi derogeret, non debet ab eo regi ac moderari, teste Bal. in l. maximum uitium. C. de liber. præter. Paul. de Cast. in l. fin. §. in computatione. C. de iur. delib. Bal. in c. cum non liceat. col. fi. de telerip. Alex. in consi. 2. 37. Ponderatis narratis, col. 2. in 6. vol. & in consi. 2. 49. Perspectis, col. fi. eod. vol. Præterea animaduertendum est, ad prædictorum confirmationem statutum etiam quando solæ feminæ succedunt, uoluisse gradus secundum ius pontificum connumerari, proinde cum statutum id sepe repetat, coniiciendum uideretur, hoc ipsum etiam in successione agnatorum non excludentium disposuisse, cum unâ statuti pars ab alia declarari solere non incogniti iuris sit. l. utrû, ubi Ang. ff. de peti. hæred.

34 cum multis similibus, quæ possent afferri. Quare cum ex his omnibus liquere uideantur, computationem graduum secundum ius canonici dispositionem, ita disponere statuto fieri oportere, illud sequitur, ut patruelis à patruo minimè excludatur, sed unâ cum eo in ista successione concurrat. quoniam ita uterque in secundo gradu reperitur, ut notum est. Cæterum his non obstantibus in re proposita, si non decipior, uerior uidetur esse diuersa sententia, cuius rei potissimum est argumentum, si diligenter consideremus, statutum de quo agitur, ob id principaliter fuisse promulgatum, ut feminæ excluderentur, & bona in agnatione conseruarentur. hæc enim statutorum feminas excludentium ratio est, quæ quamuis clare non afferatur, pro expressa tamen haberi solet, secundum Soci. in consi. 3. 1. in 1. vol. Deci. in consi. 3. 1. §. 5. & in consi. 3. 7. 2. Curt. in consi. 9. nu. 18. Alex. in consi. 20. & in consi. 80. in 1. vol. & ab huiusmodi causa tanquam à causa finali ualidum est argumentum, ut per Bal. in l. maximum uitium. C. de liber. præter. Sed in proposito casu, cum nullæ extent feminæ, quæ excludantur, atque ita de masculorum dumtaxat successione tractetur, dici posset, casum hunc tanquam à statuentibus omissum, & tanquam eum in quo dissimilis ratio uiget, fuisse in iuris communis dispositione relictum. l. si uero. §. de uiro. & ibi doc. ff. sol. matr. tradunt Bar. & alij in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. sed sic est quod de iure ciuili patruus in tertio gradu reperitur. l. iurisconsultus. §. 3. ff. de grad. & §. 3. inst. eod. tit. patruem uero in quarto gradu esse, haud incognitum est. d. l. iurisconsultus. §. 4. & §. 4. inst. eod. tit. & utrunque habetur in c. ad sedem. 3. §. 5. q. 5. igitur patruus tanquam in gradu proximior debet solus excluso patruelis ad hanc successionem admitti. §. is enim, inst. de legit. agnat. success. cum concord. Quod autem statuti uerba casum hunc minimè amplectantur, ex eo facillimè colligi potest; quoniam ubi de masculis in statuto fit mentio, semper de masculis, aut in totum, aut pro parte feminas excludentibus agitur. Nos uero de illis loquimur, qui soli de tota successione contendunt: ideo à uerborum proprietate non est recedendum. l. non aliter. ff. de leg. 3. & hoc potissimum procederet, si à iure municipali sancitum esset, ut fieri solet, uerba statutorum esse simpliciter, & ad litteram, pro ut iacent intelligenda. quod uero etiam inter prædictos casus diuersa ratio militet, haud magno conatu persuadetur; quoniam statutum uoluit gradus secundum ius canonicum esse connumerandos, ut feminas excludendo agnationi latius provideret. quæ ratio deest ubi de nulla feminarum successione tractatur, sed inter solos agnatos masculos est controuersia. subest alia quoque maxima inter prædictos casus

35 dissimilitudo, quæ paulo post in responsionibus aperietur. quapropter cessante ratione statuti, cessare debet etiam eius dispositio. l. adigere. ff. de iur. patr. c. cum cessante, de appellat. idque maximè uerum est, cum ius ipsum municipale tanquam anomalum, & irregulare non fit extendendum, ut per Bal. in consi. 3. 1. in 3. vol. & in consi. 1. 4. in 4. vol. & Paul. de Cast. in consi. 2. 9. In causa capturæ. & ita in re ipsa, de qua hunc agimus, & præcisè super proposita questione apertissimè consuluit Decius in consi. 44. & in consi. 3. 34. in quibus locis constantissimè sensit, statutum quod ad solos masculos feminas excludentes se ipsum astrinxit, ampliari non

37 debere; siquidem à limitata causa, limitati producuntur effectus. l. in agris. ff. de acquit. rei. dom. l. cancellauerat. ff. de his quæ in test. delent. Præterea esto quod statutum simpliciter & absolute

absolutè loqueretur, nouimus tamen illud esse ita coangustandum, cum ius commune corrigat, ut ei minus deroget quàm possibile fiat. L. si quando. C. de inoff. testa. l. ij. C. de noxal. & ut latius prosequitur Dec. in cõsilijs proximè citatis. Nolo vltimo pacto prætermittere decisionem illam memoratu dignam, quam attulit Bar. in consi. 10. vltimo ordinem Perusinum, quam ualde extulit Soc. eam secutus in consi. 89. nu. 15. in 4. uol. ubi habetur, stante statuto prohibente mulierem posse contrahere absq; consensu duorum proximorum, connumerando gradus secundum iuris pontificij sanctionem, illum, qui proximior est, secundum ius canonicum & ciuile debere ei præferri, qui secundum ius canonicum duntaxat proximior est; quia statutum non intelligitur uinculorum pluralitatem infringere, sed tantum circa gradus proximitatem disponere. Ex quibus rectè ad rei propositæ decisionem infertur, scilicet patrum, qui utroq; iure inspecto proximior est, cum de iure ciuili in tertio, & patruelis in quarto reperiatur, debere his duobus uinculis, quæ in eum simul coniuncta sunt in hac successione præferri: solumq; excluso patruelis, qui secundum ius canonicum tantum ex proximioribus est, succedere, duo. n. 38 uincula t uno esse ualidiora, notissimum est. §. affinitatis, in fide nupt. cum concor. Neq; huic nostræ conclusioni refragari uideretur id, quod Decius sensit in d. consi. 444. cum citat Bal. in l. 1. C. de legit. hæred. dicens quòd quemadmodum frater consanguineus tantum succedit in feudo una cum eo, qui est frater utrinq; coniunctus, ita non uidetur curandum de iuris ciuilibus proximitate, quæ à statuto non consideratur. Nam ista obiectio propter magnam istorum casuum disparitatem facillimè confutatur. animaduertendum enim est, naturam fendorum, ac tenta iuris cõmunis dispositione eam esse, ut nulla in successione sit differètia inter fratrem ex latere patris tantum, & fratrem utrinq; coniunctum. c. primo, de grad. success. in feu. & ibi expressè not. Bal. & idem Bal. in l. secunda. C. de legit. hæred. idq; clarè declarat Alex. in consi. 9. Pontetatis his, in fi. in 5. uol. in casu autem proposito proximitas illa iuris canonici, quæ sola utitur patruelis, est contra naturam successionum, in quibus (ut latè iam antea diximus) gradus iuris ciuilibus atre dicitur, rectè propter ius speciale statuti ita dispositum est. Quapropter de his, quæ sunt iuris cõmunis, ad ea quæ speciali iure constituuntur, recta non fit illatio. argumento. l. eius militis. §. 1. ff. de milit. testa. Nam, ut supra fuit ostensum, istud statutum tanquàm anomalū, & cõrrectorium t ita est interpretandum, ut minus deroget iuri cõmuni quàm sit possibile, iuribus uulg. Neq; utgere uidentur illa Dec. uerba dicentis, gradum iuris ciuilibus à statuto non considerari. quia licet non consideretur ita ut ad successionem sufficiat, tamen non tollit quin robur addat proximitati iuris pontificij, cum uinculorum pluralitas hoc soleat operari. d. §. affinitatis, & hoc apertissimè ex illa Bar. & Soc. decisione colligitur. Nam in statuto, de quo etiam ipsi agebant, gradus iuris canonici, non autem iuris ciuilibus fuerat consideratus: & nihilominus aiunt; hanc uinculorum pluralitatem tanti esse, ut ei derogasse statutum non censeatur. Quapropter à tantorum patrum decisione uelle recedere, fortasse non liceret. Famen pro intellectu Bar. in d. consi. 10. & Soc. eum sequentis, nec non & pro sententia Dec. uide Car. Ruin. in consi. 7. & in consi. 29. & in consi. 32. in 1. uol. & in consi. 16. in 3. uol. & Gozadin. in consi. 19. nu. 9. & 20. Nunc reliquum est, ut tenendo supra dictam conclusionem, quæ supetius adducta sunt in contrarium, diluamus: quoniam ex responsionibus ueritas lucidior apparebit. sigillatim igitur respondendo dicimus in primis, uerba statuti haud ob stare, quæ expresse de gradibus secundum ius canonicum connumerandis disponunt: quoniam id uerum esse cõcedimus in casu per statutum prouiso, hoc est, quando fœminæ à masculis excluduntur: nam fauore agnatorum eo casu statutum uoluit pinguius providere. quæ ratio deficit, quādo de sola successione inter agnatos non excludentes agitur. Quare cessante ratione statuti, ac eiusdem uerbis in re proposita non militantibus, illatio ad casum prætermisum nullo modo est facienda, sed debet in iuris cõmunis dispositione relinqui, ut latè supra fuit ostensum, ad uetisculum in reliquo autem & c. in quo tota uis huius controuersie est, optimè responderetur, & ex responsione hac conclusio supra per nos firmata corroboratur. Dico enim ibi agnatos, qui à portione tantum fœminas excluderunt. ideo in residuo illius hæreditatis secundum eandem graduum computationem suc-

Ad senat. consul. tertul.

cedere; quoniam eodem modo ab illa portione fœminas excluderunt. iniquum enim videbatur, agnatos secundū gradus iuris canonici fœminas ab illa portione excludentes, in residuo illiusmet hereditatis alio iure succedere. Et ratio est; nam apud iuriconsultos exploratū est, 40 eos omnes, quorum intuitu lucrumt alicui p̄sonę aufertur, ad eam ipsam utilitatem admitti, quam alteri abstulerunt. l. seruo legato. §. si testator. & ibi Bar. Alex. & Ias. ff. de leg. j. Bar. in hac. l. ij. & in l. cum emancipati. §. si duo. ff. de coll. bonor. per tex. in l. si post legatum. §. admittere. ff. de his quibus utindig. doc. in l. j. C. de success. edict. & in Lillam. C. de coll. Soc. in conf. 5. col. 7. & in conf. 84. in 1. vol. Dec. in conf. 84. cum agit de statuto fœminas excludente, & Fell. in c. de hoc. nu. 1. de simon. in quibus locis, ab omnibus constantissimè traditum est, eos, quorum intuitu alioqui excluduntur, ad illud lucrum uocatos esse iuris interpretatione censerī, & actionē eis, ut legis id statuentis competere, ut iam antea in præcedentibus fuit ostensum. Cum itaque in casu, de quo agimus, fœminæ a quadā portione hereditatis pp existētiā masculorum, qui sunt infra quintum gradum secundum ius canonicum, excludantur, consequens est, ut illi omnes, qui simul in fœminarum exclusionē concurrunt, vnā etiam omnes ad illam partem hereditatis uocētur. alioqui sequeretur aliquem posse fœminas excludere. & deinde nihil ob id conse qui posse. id quod esset contra prædicta, quæ in iure firmissima sunt. & propterea accōmodan do hæc rei propositæ, concedendum est, quòd quemadmodum ita patruelis sicut & patruus fœminas ab illa portione excludit cum secundum ius canonicum uterq; in secundo gradu repe riatur, ita pariter æquum esse, ut in residuo hereditatis simul uterq; concurrat. Hoc autem con tingere non posset, nisi secundum ius canonicum in casu quoq; isto gradus connumerentur, quia secundum ius ciuile patruus, qui est in tertio gradu, patruelem in quarto existentem ex cludet, ergo &c. Et ex prædictis infero, quòd etiam si statutum in uers. in residuo &c. nihil di sposuisset circa gradus secundum ius canonicum cōnumerandos, tamen hoc tacitè subintelli gebatur, & à lege ipsa agnati illi fœminas excludentes uocabantur, ut aiunt Doct. quos pauldā 41 te retulimus. proinde ista expressio t̄ eius quod tacitè inerat, nihil debet operari. l. 3. ff. de leg. 1. Ad rem facit quòd una & eadem hereditas non erat diuerso successione iure metienda. argu mento. l. cum qui zdes. ff. de usucap. cum similibus. Hæc autē oīa cessant qñ sumus in mascu lis non excludentibus: quia cū nullæ extant fœminæ, quæ à successione reiiciantur, consequen terq; cum nulla nos ratio urgeat, ad cōnumerandos gradus secundum ius canonicum, statum iuris ciuilis constitutioni, quæ in successione communiter locum habet. c. ad sedcm. 3. §. q. 5. & not. per glo. in l. iuriconsultus. §. itē liberi. ff. de grad. & in §. hæcenus, in uerbo generata. inst. de grad. tradunt doc. in l. fi. C. de success. edic. Cum igitur patruus in gradu proximior sit, atten ta iuris ciuilis dispositione, consequens est ipsum in tota hereditate debere succedere, & patrue lem tanquàm remotiorem excludere. l. 2. §. hereditas, ff. de suis & legit. cum concord. & ex his etiam refellitur. l. quæ de tota. ff. de rei uendic. quæ dicebatur, quòd quemadmodum agnati in illo residuo succedunt inter se secundum ius canonicum, ita disponente statuto; sic etiam sit facillè concedendum, quando in tota hereditate ipsi soli succederent, arguendo de parte ad to tum ut fieri solet. nam illa. l. quæ de tota, locum non habet ubi non militat eadem ratio, sed in ter istos casus longa est differentia, ergo &c. In illo enim residuo agnati necessario secundum ius canonicum ad successionem uocantur; quia secundum idem ius fœminas excludunt, ve latè fuit pauldā ante conclusum, quod secus est ubi soli agnati in tota hereditate succedunt. Præterea alio quoq; argumento clarissimè aperitur uersiculum in residuo, non modò huic no stræ intentioni non repugnare, sed immo ei maximo esse adiumento. Non obstat statutum hoc, cum sit correctorium iuris communis ab eodem moderari non licere, secundum Bal. in d. l. ma ximum vitium, quoniam id verum esse concedimus in casu per statutum prouiso, hoc est, quando de fœminarum aliqua exclusionē tractatur, alioqui verò in casu proposito, in quo soli agnati de successione contendunt, & in quo militat diuersa ratio; quia statutum est ita interpretandum ut minus deroget iuri communi. l. secunda, de noxal. cum alijs quæ præ diximus. Non obstat postremò statutum sæpe iterasse, gradus secundum formam iuris ca nonici

nomini esse connumerandos, etiam quando de successione ipsarum foeminarum tantummodo agitur: & ideo casum propositum ab istis alijs statuti sanctionibus declarari, vt per Ang. in l. vtrum. ff. de petit. heredit. Quoniam respondetur, argumentum hoc effectum contrarium operari, scilicet quod si statutum hoc idem etiam in sola agnatorum successione voluisset, id facile expressisset. Nam ista regula negatiua ualidior est illa affirmatiua, quae contra nos affert. ita inquisimè tenet Soci. iuni. in consi. 128. nu. 208. & nu. 233. vbi affirmat in hanc opinionem * communiter itum esse. Et idem ait in consi. 100. nu. 20. Cum igitur ista sit cõis opinio, iure dicimus, si statutum hoc idem voluisset, proculdubio id statuisset, ut clarè fecit in casibus ibi commemoratis, ad quos se ipsum atrinxit, ut paulò ante consideraui, & ex his arbitror casum hunc apud rectè sentientes sustineri posse.

Summarium in l. si filius. §. quando. ff. ad tertul.

Statutum excludens foeminam dotatam quousque superuixerit masculus, quomodo intelligatur.

Bar. in l. si filius. §. quando. ff. ad tertull.

BAR. in d. l. si filius. §. quando in pendenti, agit de statuto, † excludente foeminam dotatam quousq; superuixerit masculus. vide Soc. in consi. 263. & in consi. 263. in 1. volum. Cur. in tract. feudorum, quæ st. 27. in 3. par. principali. col. 95. & limita vt per Soc. in consi. 10. in 3. uol. Postea Bar. hic propè si quærit, si ista filia dotata præterita sit à patre in testamento, an testamentum infringat, cum statutum eam à successione excludat? De ista questione vide Ias. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posth. col. 14. versi. & ex ista, & Ias. & alios in l. filius dotem, in princ. col. fi. C. de coll. & omnino Dec. in consi. 15.

FINIS INFORC.

LUCUBRATIONES IN BARTOLI COMMENTARIA SUPER DIGESTO NOVO, IO. HIERONYMI ALBANI CARDINALIS AMPLISSTMI.

Summarium in rubr. ff. de op. nou. nuncia.

- 1 **N**OTARIUS conficiens in iur. inter iudeos, an nomen Domini Jesu Christi debe at inuocare.
- 2 Genitius natura est ut dominium significet.
- 3 Genitius secundum communem usum loquendi est intelligendus.
- 4 Si statuto cautum est, qui damnum dederit in possessione Tui, verificatur etiam si res non sit sua.
- 5 Si statuto cautum est, qui recipit rem alterius, puniendum esse, an illa vox alterius, significet dominium, an possessionem.
- 6 Licet statutum verificari debeat in propria significatione, tñ recipit interpretationē à cōi usu loquēdi.
- 7 Dicitio meus, tuus suus, semper dominium significat.
- 8 An ille qui debet exhibere statuta, teneatur omnia statuta ciuitatis producere, an tñ rōm caputulum seu eius particulam.

Bar. in rub. ff. de oper. nou. nunc.

- 1 **B**ARTOLI. in d. rub. col. prima, versu. & istud facit ad quæst. tradit an notarius tñ conficiens instrumentum inter Iudeos nomen Domini Iesu Christi debeat inuocare? idque fieri debere ait: quia non à Iudæo inuocatur, sed à notario instrumentum conficiens. De hac re vide quæ posui in lucubrationibus meis in prima const. ff. veter.
- 2 Bar. in ead rub. in versu, opp. videtur quoddam genitius, ait de natura tñ genitiui esse, ut dominium significet. in hac materia vide Alex. in consi. 271. Puto de iure, in libro primi & secundū volu. & in consi. 54. Vifo processu, in 5. vol. numero. 18. vbi tradit an quasi dominium indicet, & in consi. 98. Visis his, in primo vol. tractat an ex lata significatione genitius possit in iure detentionis vel possessionis verificari? genitiuum autem proprietatem indicare traditum est in l. secunda. §. primo. ff. de relig. & ibi vide Bald. & alios. Et de natura genitiui vide omnino Alex. & Dec. in rub. ff. de iurisd. omni. iud. Abb. Imol. & Barb. in c. primo de postul. prælat. Bar. in procem. C. Bald. in l. si de proprietate. C. si à non compet. iud. & in c. peruenir. j. de iureiur. & in l. Gallus. §. nunc de lege, col. 2 §. ff. de liber. & posthu. Paul. de Castr. in consi. 11. In casu præfenti Visis omnibus. Gemin. in c. primo. §. si in fi. de vsur. in 6. Barb. in consi. 37. col. 4. in 3. uol. Corn. in consi. 247. colum. 8. in secundo vol. & in consi. 24. col. 3. in 4. volum. Anchar. in c. postulasti, de cler. excōm. min. & in c. 1. de auth. & us. pal. & ibi Card. Præpos. in c. Clementis, 16. dist. Ant. Corser. in repet. c. Grandi, de suppl. negl. prælat. in 6. Soc. in consi. 39. colu. secunda
- 3 in 3. vol. vbi tradit etiam, genitiuum tñ secundum cōmunem usum loquēdi esse intelligendum. Dec. in consi. 83. col. 4. & Fel. in c. quia G. de iudic. Ex quibus omnibus colligitur genitium propriè dominium indicare. sed quandoq; aliter etiam accipi, ut in casibus præmemoratis, quandoq; etiam quandam administrationem, aut nudam detentionem significat. Abb. in d. c. 1. de post. prælat. & in c. quia V. de iudic. & in c. nullus, de iureiur. & in c. pro illorum, de præben. & ideo simplices detentores, ut sunt depositarij, commodatarij, & alij similes solent ex quodam cōmuni usu res quas detinent suas appellare. ad quod videas gloss. in l. 2. ff. de orig. iur. Tamen (vt prædixi) genitius propriè & stricte dominium indicat. & ideo in statutis ita cōiter deberet intelligi secundum Bar. in l. 1. §. potestatis. ff. de pecu. tamen Bar. in 1. const. C. fatetur bona
- 4 alicuius ab altero posseta nonnunquam posse in statutis contineri, vt puta si statuto tñ cautum est, qui

est, qui damnum dedit in possessione Titij, ut verificetur etiam si res non sit sua. vide Bar. in l. parui. ff. nau. caup. stab. Bar. Alex. & Aret. in l. quoties. ff. de uerb. oblig. & ad prædicta vide la. in l. ait prætor. ff. de te iud. ubi agit genituum non semper dominium significare, & in l. si cui legetur. ff. de leg. 1. inquit, genituum quando tempus indicat, perfectionem significare. Et dum Bar. hic in uerbis. Sed circa vnum, infert ex prædictis ad statutum, quo cauetur, eum, qui recipit rem alterius, puniendum esse: an in isto casu illa uox, alterius, significet dominium an possessionem? vide Bar. in d. 1. conf. C. Fedet. de Sen. in conf. 279. Abb. in conf. 3. in 2. uol. Præpos. in c. quo iure. col. fi. 8. dist. Barb. in conf. 41. & in conf. 50. col. 7. in 1. uol. Rom. in conf. 80. in fin. Cæpoll. in conf. 3. col. fi. Curt. in conf. 30. colum. 4. & in simili casu vide Abb. in d. c. pro illorum, de præben. & in c. quia G. de iudic. Barb. in rubrica de reb. eccle. non alien. in lectura, Abb. in c. sanè quia, de offic. delega. & in d. c. primo. de postul. prælat. Et dum subiungit Bart. quàmuis statuta verificari debeant in propria significatione, tamen recipere interpretationem à communi usu loquendi. Dicas hoc esse verum etiam si huiusmodi statuta penam iniungunt, licet communis usus non sit propria significatio. vide Abba. in c. 2. de arbit. Ioan. de Ana. in c. fundamenta, de electio. in 6. in nouella. Abba. in c. per tuas. 2. & ibi etiam Aret. & omnino Fel. de probat. Alexan. in d. conf. 271. Puto de iure, in libro primi & secundi uolu. Bar. in proœm. C. Cæpoll. in conf. 18. Barb. in conf. 4. colum. 10. in primo uol. Præpos. in c. quadragesima. 4. dist. Abba. in c. ex tenore, in fin. de for. comp. Alexan. in conf. 42. colu. sexta in primo uol. & vide quæ posui in lucubrationibus meis ad Bart. in Lquod Labeo. ff. de su pell. leg. & in l. omnes populi. ff. de iusti. & iur. & omnino vide Mathesil. in singul. 95. incip. No tamirabilem. Et an hæc uoces t meum, tuum, & suum, semper dominium significant? vide Fel. cum ibi add. in c. graue, de offic. ordin. Abb. in c. primo. de post. prælat. Et an vox, sua, vel suum, importet dominium? vide Fel. in c. secundo, de iureiur. ubi ait non semper dominium indicare. idem ait in c. 1. nu. 14. de sponsal. & Anto. Rosell. in sua monarchia. char. 21.

Bar. in eadem rubrica. col. fi. tradit, an ille qui debet exhibere statuta, teneatur omnia statuta ciuitatis producere, an uerò vnum capitulum, seu eius particulam, aitque totum capitulum produci debere. Pro declaratione huius documenti vide Bald. Salic. & Dec. in l. ex conuentione. C. de pact. ubi aiunt, ex illo tex. colligi, quàmuis aliquis totum exhibere teneatur, tamen esse posse, ut probatio tantum ex parte oriatur, ut ibi per eos. ad rem facit l. prima. C. fin. cens. vel reliq. vide Rom. in conf. 33. colu. fin. Aret. in conf. 68. colum. prima. & Alexan. in lege Argentarius. ff. de edend.

Summarium in l. j. ff. de oper. noui nuncia,

1. Dictum testis subfiteri potest si examinatus in palatio potestatis dixit super primo articulo contractum in palatio episcopi celebratum fuisse, & super alio dixit in hoc palatio.
2. Antestis qui ad concordiam redigitur, euitet tantum penam falsi, an uerò etiam probet.
3. Si unus ex testibus in instrumento descriptis contradixit affirmans se illi nunquam interfuisse, an illud instrumentum fidem faciat.
4. Licet instrumentum ut falsum non reprobetur, tamen propter contrarias presumptiones quandoque non probat.
5. Nunciatio sperni potest, quando certum est, nunciatores non habere ius nunciandi.
6. Instrumento res efficitur manifesta.
7. Notorium dicitur, quod ex aspectu instrumentorum ostenditur.
8. Nullitate sublata per statutum, non intelligitur sublata nullitas, qua colligitur euidenter ex actis.
9. Causa non est exprimenda in nunciatione, nisi petatur.
10. Si nuncians est in possessione, vel quasi, tunc manifeste constare de causa dicitur.
11. Nunciatio quam cessionarius facit debitori ne soluat, an cedenti sufficiat.
12. Quicumque debitor potest conueniri à creditore cedente, nec debitor potest opponere exceptionem cessionis.

De operis noui nunc.

Bart.in l. i. ff. de oper. nou. nunc.

- BAR. in d.l. prima. in principio diuidit l. in duas partes, dicens in prima effectum nunciationis contineri, & in secunda effectum remissionis. vide Aret. in l. qui filiabus, in prin. ff. de leg.
- 1 primo. Præterea Bar. in versi. per hoc potest, inquit, dictum t testis sustineri potest, si examinatus in palatio potestatis, dixit super vno articulo contra factum in palatio episcopi celebratum fuisse, & super alio dixit in hoc palatio. nam refertur ad oculus intellectus: & intelligitur in hoc palatio, scilicet ipsius episcopi. De hac re vide latissimè Fel. post Abb. in c. cum tu, de testi. Capol. in consi. 21. colum. 8. Barba. in consi. secundo, colu. 2. in primo vol. Rom. in consi. 301. Alex. in linter stipulatem. §. primo. ff. de verb. oblig. & in consi. 133. in primo volum. Sed dubium suboritur, nunquid testis, t qui ad concordiam redigitur, euitet tantum poenam falsi, an verò etiam probet? Abb. in d.c. cum tu, versi. sed est notabile dubium, ait, cum non probare. idem videtur sentire Bar. in l. Labeo, col. fin. versi. crederem contrarium. ff. de supel. lega. & hoc magis clarè explicat in l. eos. in fi. ff. de fals. tamen forte contrarium posse colligi videretur ex trad. per eundem Bar. in l. fi. §. Lucius. ff. de condit. indeb. dum loquitur de scriptura, vt pari ratione idem & de testibus sit dicendum. sed pro prædicta opinione videntur vrgere quæ in si-
 - 3 mili casu de instrumentum prodito sunt, cui vnus t ex testibus in instrumento descriptis contradicit affirmans, se illi nunquam interfuisse; nam & si notarius propter eam falsi poena non teneatur, tamen instrumentum titubet, eique fides haberi non solet. ita Bar. Ang. & alij. in l. prima. §. si quis neget. ff. quemad. testa. aperi. & Abb. & Fel. in c. cum loanes, de fid. instrum. Soc. in consi. 28. & omnino in consi. 92. in 3. tiolu. ad quod vide eundem. in consi. 143. & Curt. in consi.
 - 4 55. quàmuis enim instrumentum t vt falsum non repobetur, tamen propter contrarias præsumptiones quandoque non probat. rex. est cum ibi not. in c. inter dilectos, de fid. instrum. tradit Soc. in consi. 98. in tertio. vol. i. & ideo hoc idem fortasse dici posset etiam de teste; nam de instrumento ad testes non solum recta fieri solet illatio, sed etiam in materia stricte intelligenda, instrumentorum appellatione ipsi quoque testes continentur; vt per Fel. in cap. peruenit. 1. de testi. cogen. & in rub. de fid. instrum. tamen cogita an hæc ad quæstionem hic propositam per Bar. applicentur.

- Bar. in ead. l. colu. 3. versic. venio ad quæstiones, quærit, quia prædictum est, nunciationem
- 5 t sperni posse quando certum est, nunciatores non habere ius nunciandi: quomodo hoc possit esse certum responderet id posse constare ex aliquo instrumento. Ad hoc Bar. documentum accedit Rom. in consi. 42. & Fel. in c. significauerunt, colu. prima. & seq. de testi. Barba. in consi. 18. colum. pen. & seq. in primo uol. & in consi. 39. in secundo dubio. in 2. uol. & in multis alijs consilijs suis. Aret. in consi. 75. in fi. Alex. in consi. 179. Viso & oportune discussio. col.
 - 6 4. versi. attento maximè, in libr. primi & secundi. uol. vbi ait, instrumento t rem effici manifestam, & citat hanc Bar. decisionem. & idem confirmat Alex. in consi. 261. Quæritur, col. secundam in eod. lib. Sic etiam instrumentum dicitur esse probatio probata, vt per Dec. in consi. 36. hæc tamen limitata vt per Fel. in c. inter monasterium, col. pen. de re iud. & ad prædicta vide eundem Fel. in c. licet causam, col. 3. de probat. vbi ait, illud dici euidentissimè constare, quod constat ex instrumentis. Item illud dicitur esse notorium, t quod ex aspectu instrumentorum ostenditur. Dec. in consi. 11. versi. ad hoc fundamentum. Item id quod apparet ex actis. Alex. in consi. 106. col. fi. in 3. uol. & Fel. in c. ex tenore, col. fi. de rescrip. vide Barb. in c. 1. col. 2. 1. & seq. de offic. ord. & in col. fi. & in c. ad nostram, col. fi. de emp. & vend. Abb. in c. cum contingat, in 3. nor. de rescrip. & aliquid in simili per Fel. in c. decætero, colu. 2. de iudic. & in c. inter cæteras, col. 6. & in c. cum olim, eod. tit. col. 7. Ana. in consi. 50. col. 4. Alex. in consi. 219. in causa & lite.
 - 8 col. pen. in libr. primi & secundi vol. vbi ait sublata nullitate t per statutum non intelligitur sublata nullitas, quæ colligitur euidenter ex actis. idem tradit Alex. in consi. 77. in 3. vol. Bald. in rub. de prob. Aret. in cōf. 75. & Abb. in consi. 55. in 2. uol. & ad hæc vide oīno Ang. in cōf. 260.
 - 9 Bart. in ead. colum. versiculo secundo quærit, inquit, causam t non esse exprimendam in nunciatione, nisi petatur. Attende quoniam hoc videtur esse contra text. in c. 1. de appell. in 6.

nam in appellatione ab actu extraiudiciali causa est inferenda: sed nunciatio uim habet huiusmodi appellationis, ut per Bar. in l. si. ff. de appellat. recipi. igitur &c. Respondeo ibi in scriptis, hic sine scriptis, uel hic ideo causa non inferitur, quia siue iusta siue iniusta nunciatio timenda est; ibi uero iusta tantum est admittenda. d. c. 1. Neq; obstat illud, scilicet, nunciationem uim habere huiusmodi appellationis; quoniam propterea non sequitur, ut eo modo fieri debeat, cum in faciendo sit diuersa ratio. uide Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prae tori, in 1. quæst. infra eod. Postea Bar. prosequendo istam inuestigationem, subiungit, quia dictum est, causam in ipsa nunciatione exprimendam esse, quando pars petit, an pars dicatur petere, si hoc non dicat expresse, sed dicat, ego nescio quare me impediatis, libenter scirem. respondetq; hoc sufficere. Vide ad hoc Alex. in l. si quis mihi bona. §. sed quid si mandaretur. col. 2. & seq. ff. de acq. hered. Et dum Bar. in 4. col. uers. quintò quæro, tradit infra quod tempus ista expressio fieri debeat. atq; hoc fieri debere in ipso actu nunciandi. Sed contra Bar. facit, quia eadem uidetur esse ratio, etiam post actum nunciandi, ut ad petitionem partis causa reddi debeat ad hoc, ut sciat uelut ne cedere an contendere. Et quia Bart. in col. seq. uers. item fateor, ait, si nuncians tunc esset in possessione, uel quasi, tunc manifestè constare de causa, ideo necesse non esse eam exprimere. Dicis immo uideri dicendum causam esse exprimendam, quia notorium potest esse ex plurimis causis, sciat ergo an uelit cedere uel contendere. & contra Bar. facit tex. in clem. appellanti, de appellat. cum gloss. ibi. & tex. in l. si adulterium cum incestu. §. idem Pollioni. ff. de adulter. Querit deinde Barto. in 6. colum. uers. Cum decimò quæro, utrum in prosecutione ipsius causæ possit aliqua qualitas addi uel detrahi? uide Felin. in c. licet causam, colum. 2. §. de probat. Denique Bart. in uers. vnde decimò quæro, agit an nunciatio, tunc quam cessionarius facit debitori ne soluat cedenti sufficiat? uide Alex. in consil. 73. col. 1. in 3. uol. & las. in l. si cum emptore. ff. de pact. Adde quod debitor, cui non est facta post cessionem denunciatio, potest cessanti soluere etiam si cessionem sciuiisset. & ratio est, quia denunciatio non solum notitiam cessionis affert, sed etiam prohibet solutionem, ita Raph. Cuna. in consil. 4. item quicunq; t debitor potest conueniri à creditore cedente, nec potest debitor opponere exceptionem cessionis, ut per las. in l. si pecunia. ff. de leg. 1. potest nihilominus adhiberi cautela, qua cedens à debitor exigi non poterit, ut per Cypoll. in caut. 190. Et de materia cessionis, uide Io. de Graffis in tract. de cessione iuris & actionum.

Summarium in d. l. j. §. hoc autem editum ff. de oper. nou. nuncia.

1 *Diffio olim, etiam præsens tempus significat.*

Bar. in d. l. j. §. hoc autem editum. ff. de oper. nou. nunc.

Bar. in d. l. 1. §. hoc autem editum, in uers. Et per hoc sustinetur instrumentum, dicit, instrumentum sustineri posse, in quo habetur, Titius olim talis, quàmuis sit uiuus pater Titij, quoniam uox, olim, t etiam præsens tempus significat. idem tradit Felin. c. ex insinuatione, de simon. Abb. & Felin. c. ex parte, de for. comp. Felin. c. uenerabilis, de testi. cogen. Bal. in l. Gallus, §. nunc de lege. ff. de liber. & posth. Postea Bar. in uers. Deinde inquit, confessoriam & negatoriam esse speciales actiones, & non concurrere cum ista. uide Bar. in l. eius, in prin. ff. si cer. pet. Et dum Bar. in eod. §. propè fin. agit de clausula generali, ut non habeat locum, ubi adest specialis, uide Capol. in consil. 14. col. 3. Roma. in consil. 38. col. 2. & in consil. 322. & Aret. in consil. 144. colum. 3.

Summarium in d. l. j. §. nunciatio. ff. de oper. nou. nuncia.

- 1 *Quando adificatur in fundo à me possessio, non est necessaria prætoris aditio, neque in nunciatione neque in prosecutione nunciationis.*
- 2 *Quando aliquis est alterius procurator sed nunciat nominando solum nomen suum proprium, censetur nomine proprio nunciare.*
- 3 *Generalitas an restringatur ad tempus habile, et idoneum.*
- 4 *Qui declarat, nihil noui agit.*
- 5 *Pupilli non habent legitimam personam standi in iudicio.*

De operis noui nunc.

6. Lex generaliter disponens, non patitur restrictionem de habilitate, ubi tractatur de publica utilitate.
7. Verba generalia recipiunt restrictionem de habilitate.
8. Munus an producere possit post deducta testificata.

Bar. in d. l. j. §. nunciatio. ff. de oper. nou. nunc.

1. **Bar.** in ead. l. §. nunciatio, col. 1. in principio, ait, quando ædificatur t in fundo à me possessio, necessarium non esse prætoris additionem, neq; in nunciatione neq; in prosecutione nunciationis. Tu ultra ea, quæ hoc in loco iuris interpretes tradiderunt, uide Petrum de Vbaldis in tract. de societate, in sexta par. quæst. 6. & Spec. in tit. de actor. §. item quidd uult. Bar. in l. esse, & in l. 1. §. interdictum. ff. uti possid. & Bal. in l. 1. C. de interd. Flor. in l. 1. §. 1. ff. de seruit. urban. prædi. & in l. si precario. ff. com. prædi. & Cæpoll. in tract. de seruit. urban. cap. 30.
- Bar. in eod. §. col. 3. uerfic. quandoq; quis nunciat, inquit, quando aliquis est alterius procurator t sed nunciat nominando solum nomen suum proprium, & tunc censetur nomine proprio nunciare. Dicitur in dubio actum censeretur factum nomine proprio, & non alieno. Alex. in consi. 37. in 3. uol. Fel. in c. cum. M. Ferratien. in 1. not. de constit. & in c. ex officio, col. 1. 3. de præscrip. Et dum ibi paulò post subiungit Bar. non sufficere si aliquis dicat se facere nomine Titij, si exigitur mandatum. & idem esse si dicat, facio pro Tirio. uide ad hæc Barb. in d. c. Cum M. Ferrarien. col. 4. & in consi. 84. col. 8. in 3. uol. Roma. in consi. 44. t. & Fel. in c. cum olim, col. 4. de testi.
3. **Bar.** in eod. §. uerfi. uenio ad quædam dicta Iac. de Arc. tradit an t generalitas restringatur ad tempus habile & idoneum. Et primo ait, uideri dicendum ut restringi debeat. uide Barba. in consi. 70. col. 1. 2. in 2. dub. in 4. uol. Et dum Bar. postea subiungit distinctionem, & ait, quando generalitas apponitur uerbo futuri temporis, nunc aut dispositio continet noui actus concessionem, & eo casu respicit restrictionem de habilitate. uide Gregor. in homilia dominicali Ascensionis. Si uero dispositio continet actus iam concessi extensionem, & eo casu non recipit restrictionem secundum Bar. Sed contra hoc uidetur tex. in l. illud, iuncta gl. 1. C. de collar. ubi illa lex, quæ uirur uerbis generalibus in materia iuris extensiuæ, ut patet ibi in uerbo, reuelamus, recipit restrictionem de habilitate, ut ibi habetur in gloss. nisi fortasse dixeris, ibi agi de re noui iuris inductiuæ. Sed nunc reuertatur illud uerbum, reuelamus, siquidem ille, qui aperit &
4. **declarat** t nihil noui agit. L. hæredes palam. §. si quis post. ff. de testam. iunctis ijs, quæ ibi posui in lucubrationibus meis. Item refragatur illud, quod in d. l. illud, in principio positum est, scilicet, quosdam sine ratione dubitasse. Circa hæc uide Atet. in consi. 93. in fi. & in consi. 106. col. 4. & in consi. 110. in fi. & in consi. 133. col. fi. Et dum Bart. immediatè subiungit respondendo ad l. i quis in graui. §. utrum. ff. ad syll. restrictionem de habilitate non habere locum ubi agitur de favore publicæ utilitatis. Animaduerte quoniam contra hoc uidetur facere tex. in l. seruum quoq; §. publicè. ff. de procur. iuncta l. alienam. C. eod. tit. nam in d. §. publicè, habetur, ad publicam utilitatem pertinere, ut absens à quocunque defendatur. Sed in d. l. alienam, constitutum est, defensionem alicuius non ad mulieres, sed ad solos masculos spectare. & ideo illa generalitas posita in d. §. publicè, recipit restrictionem ad masculos tatum exclusi mulieribus. Huic tamen obiectioni respondeas licet, in d. §. publicè, agi de pœna absentibus iniungenda, quicunque admittitur ad excusandum absentem, & nemo est respuendus, quoniam publica est utilitas, ut quilibet prosit ei ne condemnetur: in casu autem d. l. alienam, agitur de dando defensore pupillis, & tunc ideo excluduntur fœminæ, ne propter eorum imbecillitatem & insipientiâ causa pupilli periclitetur. cū igitur hæc duo iura in dissimili materia disponant, de uno ad aliud non recta fiet illatio. Inter stipulantem §. sacram. ff. de uerb. obl. cū concord. Sed contra hoc uehementius urget tex. in l. in prouinciali. §. si iuncta. l. seq. & principio alterius. l. subseq. ubi traditum est. publicè interesse, qñ in loco publico ædificatur, ut quilibet prouincialis admittatur. & nihilominus pupilli excluduntur ab hmoi potetia nunciandi, atq; ita ubi èt agitur de favore publico, uerba generalia recipiunt restrictionem de habilitate. Neque obstat si diceretur, hoc ideo

ideo esse, quoniam pupilli non habent legitimam personam standi in iudicio. l. j. C. qui legit. a person. quapropter cum ob eorum inhabilitatem possent in causa succumbere, sequeretur, id, quod inductum est in publicum fauorem, posse uel facile in odium & praiudicium retorqueri, contra. l. quod fauore. C. de legi. nã huic solutioni responderetur, immo semper utile est etiam si pupillus ad nunciandum admittitur: si. n. inspicimus nunciationem ipsam, proculdubio utilis erit; quia siue iusta siue iniusta sit, necesse est eum cui facta fuit nunciatio, desistere ab opere incepto, alioqui demoliretur. l. non solum. §. sciendum, & l. prator, in princ. infra eod. tit. Si uero uolumus attendere prosecutionem nunciationis, & tunc quoque utilis erit; siquidem ei dabitur adiunctus, qui assistat & recte defendat, ut tradit Bar. in d. l. in prouinciali §. si. in pen. quæ st. De hac autem regula, hoc est, legem generaliter t̄ disponentem non parit restrictionem de habilitate, ubi tractatur de publica utilitate, uide Alex. in l. si ab hostibus §. si uir. ff. sol. matr. & in cõl. 5. 3. col. 3. in 5. vol. & aliqua per Feli. in c. cum in nomine. 2. col. 1. de test. Barb. in consi. 53. in 2. vol. & in consi. 56. eod. vol. & in c. quæ in ecclesiarum, col. 4. de const. Aret. in consi. 20. col. 3. l. asin l. j. §. prator ait. ff. qui testif. cogant. & in l. de quibus, nu. 30. ff. de legi. ubi latè agit de hac re. sed communiter uerba generalia t̄ recipiunt restrictionem de habilitate secundum gl. in l. j. C. de cond. instit. tamen quædam sunt uerba, quæ nullam recipiunt restrictionem, sed omnes casus uniuersaliter int̄ ludunt etiam in statuto, ut quodcunque, quouis modo, qualitercunque, & huiusmodi genera alia. ita Alex. in consi. 35. in 6. vol. uide Dec. omnino in consi. 599. & Paululum de Montepico in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet, nu. 74. ff. de leg. 2. Et dum Bar. col. pen. tractat, an minor t̄ possit producere post didicita testificata? uide Alex. in consi. 103. col. 1. in 1. vol. postea Bar. in col. h. versi. sed quid de muliere & rustico, tradit an producere possit post didicita testificata? uide Feli. in c. intimaui, de testi. Barb. in consi. 40. col. 2. in 1. vol. Roma. in consi. 125. col. 2. Anch. in c. canonum statuta, col. 5. de cõl. l. as. post alios in l. iuris, col. 3. C. qui admitt. & ibi Alex. in 2. col. & Paul. de Cast. in l. errore. C. de testa. Alex. in consi. 156. Viso, in libro primi & secundi vol. Feli. in c. fraternitatis, de testi. & Anchor. in consi. 393. Et dum Bar. tractat, an restrictio minore ad producendos testes, etiam maior aduersarius possit producere, uide Feli. in d. c. fraternitatis, col. 7. & Soc. in cõl. 110. in 4. vol. Et ad id quod Bar. ait hic in fi. huius. §. de priuilegio, quod datur alicui propter eius imbecillitatem uide Feli. in c. de testibus. in prin. de testi. col. h. & in d. c. fraternitatis, col. 5. versi. super hæc est nota duor

Summaria in d. l. j. §. et post operis ff. de op. nou. nunc.

- 1 Pro nunciationis executione itur ad iudicem.
- 2 Si in primo compromisso fuit appositum iuramentum, & prorogetur, an censeatur esse repetitum iuramentum.
- 3 Si potestas fecit aliquem citare, qui erat clericus, sed ignorabat eum esse clericum, & cum bannum, an iste bannitus possit impune offendi stante statuto quod offendatur.

Bar. in d. l. j. §. & post operis. ff. de ope. nou. nunc.

Bar. in ead. l. §. & post operis, sic ait in summa. Pro nunciationis t̄ executione itur ad iudicem. uide quid ex isto tex. inferat Raph. Cuman. in consi. 50. Et dum infra ait Bar. prorogationem intelligi esse factam cum omnibus qualitatibus suis, Adde Cæpol. in consi. 8. colum. 2. Alex. in consi. 106. col. pe. in 3. vol. ubi ait, extensionem alicuius dispositionis fieri cum omnibus qualitatibus suis. l. as. in l. j. C. de iudic. & in l. lecta, col. 7. & seq. ff. si cert. pet. Bald. in consi. 436. in 1. vol. ubi tradit, si in primo compromisso t̄ fuit appositum iuramentum, & prorogetur, an censeatur repetitum esse iuramentum? & uide Barb. in consi. 21. col. 4. in 1. vol. & Felin. 80. Dec. in c. de causis, de offic. deleg. Et dum Bar. in uersi. item quærit, tradit, an partes possint coram non suo iudice litigare sine licentia sui iudicis? uide Barb. in consi. 21. col. 4. in 1. vol. Feli. plene in c. 2. de spons. & in c. 1. de iureiur. & latè de materia prorogationis iurisdictionis habetur per Abb. in c. Rodolphus, de rescrip. & in c. P. & G. de offic. deleg. & ibi Feli. ponit regulam cum fallent. & ad hæc uide Bal. in l. j. C. quæ sit long. consuet. ubi quærit. si potestas fecit alia quem

De operis noui nunc.

- 1 quem citare, qui erat clericus, † sed ignorabat eum esse clericum, & eum banniuē, an iste bannitus possit impunē offendi statuto disponente bannitum posse impunē offendi; deciditque eum offendi possē, quamuis contrarium sentiat in l. j. C. si à non comp. iud. adit. sed prima opinio tanquam benignior uidetur esse præferenda, in hac eadem quæstione Alex. fuit sibi contrarius, ut uidere est in suis consilijs in speculo aduocatorum in 12. dist. Et de multiplici genere iurisdictionis, uide remissiue apud Feli. in c. ad petitionem. nu. 13. de accus. Postea Bar. prosequendo materiam protogationis ait in fi. huius. §. in regnis & ciuitatibus, in quibus sunt uasalli & feudatarij, protogationem fieri non posse sine consensu domini. uide Panor. in c. extenore, in 2. not. de for. comp. Bar. in l. j. ff. de iudic. & quæ ibi posui, & Bal. in c. imperialem. §. præterea, col. 4. de prohib. feud. alien. uet. si. quæro an uasallus.

Summarium in d. l. j. §. si quis ædificium. ff. de ope. nou. nunc.

- 1 *Reficienti an possit nouum opus nunciari.*
2 *Si statuto cautum est, neminem posse fortilicium ædificare inconsulto Papa, si castrum fuit destructum propter bellum, illud non posse denuo readificari inconsulto Papa.*

Bar. in d. l. j. §. si quis ædificium. ff. de ope. nou. nunc.

- 1 **Bar. y.** in ead. l. §. si quis ædificium, quærit, utrum reficienti † possit nouum opus nunciari & decidit posse, quia dicitur de nouo facere. uide Dec. in l. domum. ff. de regul. iur. ubi concludit, eum reficere non prohiberi, qui facere prohibetur; quoniam ista differunt. De hac re uide Feli. in c. consuluit, de iudic. ubi tradit, eadem ne solēntas in reficiendo, quæ in faciendo requiratur an non? uide eundem in c. cum accelsissent. col. pen. & si de const. & las. in l. quominus. ff. de sum. & in l. ius autem. ff. de iust. & iur. & Alex. in consi. 108. Visis his, in 3. vol. & omnino in consi. 34. Visis & ponderatis, col. pen. in 5. vol. & uide pulchram decisionem Bal. in l. si ut
2 proponis. 2. C. de nupt. ubi ait, si statuto cautum est, neminem posse fortilicium † ædificare inconsulto Romano Pont. si castrum fuit destructum propter bellum, illud non posse denuo re-ædificari inconsulto Papa. & ista in re proposita uidetur esse doctorū conclusio in l. j. §. si quis simpliciter. ff. de uerb. obl. ut distinguendum sit, sit ne res prorsus destructa an non? sed contra hoc uidetur tenere Ang. in §. hoc itaque, in auth. de non alie. dicens, domum combustam, non dici in totum destructam propter solum, quod remanet. sed contra Ang. est opinio Bar. & aliorū in l. j. C. de iur. emphy.

Summarium in d. l. j. §. usufructuarius autem. ff. de ope. nou. nunc.

- 1 *Actionem, & obligationem posse cedi.*
2 *Si cessi tibi omnia iura qua habebam in re Titij, postea res Titij peruenit ad me, nunquid agere possis contra me.*

Bar. in d. l. j. §. usufructuarius autem. ff. de ope. nou. nunc.

- 1 **Bar. y.** in ead. l. §. usufructuarius autem, inquit, actionem † & obligationem posse cedi. ideo quærit, an etiam cedi possit ius ingrediendi fundum tuum, quod mihi competit? uide multa ad rem facientia apud Barb. in consi. 51. col. 24. & seq. in 1. vol. & Bal. in §. si quis uerb. de pac. iuram. firm. & Seuer. in tract. de debitor. suspect. & fugit. in 4. quæst. princ. col. pe. & fi. Soci. in consi. 167. col. pen. in 1. vol. Bal. in consi. 309. in 3. vol. ubi tradit, an interdictum unde ui. possit cedi? & in consi. 92. ubi agit de iure denunciandi possit ne cedi an non? & uide trad. in c.
2 querelam, de elect. Et dum Bar. hic in col. 2. tradit, si cessi tibi omnia iura, quæ habebam in re Titij, postea res Titij peruenit ad me, nunquid agere possis contra me? & citat Glia l. emptor. C. de hered. uel acti. uend. uide Roma. in consi. 329. col. fi. & Soc. in consi. 38. in fin. 1. vol. & dum Bar. in fi. huius. §. dicit, usufructuariū posse petere expensas à domino antequam prosequatur. idem dicit Paul. de Cast. in consi. 424. Super primo, & Bal. & Paul. de Cast. in l. eum ad quē. C. de usufr. quamuis contrarium teneat Bar. in 4. quæst. incip. Publicanus. & quæ dicatur magna impensa, uide Alex. in l. diuortio. §. impendia. col. 1. ff. solut. matrim. & Paul. de Cast. in d. l. eum ad quē.

Summarium in l.in prouinciali. §. si uerò in loco. ff. de oper. nou. nunc.

- 1 Quando auxilium extra ordinarium sumit originem ab actu necessario, tunc illud non tollitur per aliud auxilium.

Bar. in l.in prouinciali. §. si uerò in loco. ff. de oper. nou. nunc.

- 1 BART. in d.l.in prouinciali. §. si uerò in loco, prope f. ait, quando auxilium t extra ordinarium sumit originem ab actu necessario, tunc illud non tolli per aliud auxilium. vide Aret. in confi. 161. colum. 6.

Summarium in d.l.in prouinciali. §. si ego ff. de oper. nou. nunc.

- 1 Vivum superficiarius nunciare possit procuratorio nomine.

Bar. in d.l.in prouinciali. §. si ego. ff. de oper. nou. nunc.

- 1 BART. in ead. l. §. si ego, querit, utrum superficiarius t nunciare possit procuratorio nomine? vide Raph. Cuma. in confi. 64. Et dum subiungit an inquilinus possit ut procurator domini nunciare? vide Bal. in Leimptor, in prima oppos. C. de hæred. uel acti. uend. Postea inquit Bar. si in instrumento locationis diceretur, quod pro illo tempore conductor possit uti tanquã re sua, ex hoc videretur habere mandatum. dicens idem esse etiam si locator eum posuisset in locum suum. vide Bar. in l. planè. ff. fam. l. c. f. c. & in l. si procuratorem. §. dolo. ff. mand. Ang. in l. qui quadraginta. ff. ad trebell. & l. de positi. ff. de re iud.

Summarium in d.l.in prouinciali. §. si in publico. ff. de oper. nou. nunc.

- 1 Causa tuendi iuris publici omnes ciues excepto pupillo, & seruo, denunciare possunt.

Bar. in d.l.in prouinciali. §. si in publico. ff. de oper. nou. nunc.

- 1 BART. in ead. l. §. si in publico, sic ait in summa. Publici iuris tuendi causa denunciare omnes ciues possunt excepto pupillo & seruo. vide multos alios casus, in quibus aliquis ratione publici interesse admittitur, ut per Feli. in c. prælatorum, de accusat. Et dum Bar. querit quid si plures æquè idonei concurrant ad nunciandum? & respondet, prætorem posse præferre quæ uolet. vide Bal. in c. ex parte Adæ, col. 2. de testi.

Summarium in l. de pupillo. ff. de oper. nou. nunc.

- 1 Minor an habeat uocem in consilio in electione syndici.

Bar. in l. de pupillo. ff. de oper. nou. nunc.

- 1 BART. in d.l. de pupillo, in princ. in uersis. & hanc gl. agit de minore, t habeat ne uocem in consilio in electione syndici an non? uide Alex. Ang. & Ias. in l. §. C. de testa.

Summarium in d.l. de pupillo. §. seruo. ff. de oper. nou. nunc.

- 1 Excommunicatus licet ad agendum non admittatur, tamen admittitur ad defendendum.

- 1 Excommunicatus, an possit repelli à tertio, ne stet in iudicio.

- 1 Excommunicatus an possit testari.

- 1 Excommunicatus, qui est spoliatus, restitui non debet.

- 1 Excommunicatus an admitti debeat ad agendum in iudicijs communibus.

Bar. in d.l. de pupillo. §. seruo. ff. de oper. nou. nunc.

- 1 BART. in ead. l. §. seruo, inquit, excommunicatum, t quamuis ad agendum non admittatur, debere admitti ad defendendum. distingue tamen inter defensionem uoluntariam, & necessariam, ut hic declarat Bar. uide in hac re Feli. in c. cum inter, de except. Attende hic quoniã excommunicatus semper auditur etiam agendo, ubi agitur de periculo animarum. Feli. not. in c. significauerunt, in fi. de except. Vtrum excommunicatus t possit repelli à tertio ne stet in iudicio? & an repelli possit ne gratiam impetret uel rescriptum? Feli. in c. sunt & alij, de rescri. col. pen. An & quando excommunicatus possit esse testis, & an & quando absolui debeat ut testificari possit? uide apud Feli. in c. ueniens, de testi. Item scias in hac materia, debitorem non teneri soluere creditori excommunicato, & hoc donec est excommunicatus: neque uassallus tenetur defendere dominum excommunicatum. Felin. in c. inter alia, de sent. excomm. An t excommunicatus possit testari? Abb. & Feli. in c. ad probandum, de re iud. aiunt, hoc ei licere & c. si sit publicè excommunicatus, idem ait Io. And. in c. decernimus, de sent. excomm. & Card. in clem.

De operis noui nunc.

clem. 1. de except. Et an excommunicatus possit facere actus spirituales; & alia ad rem faciendā, uide apud lo. And. in d. c. decernimus, & Abb. in c. pastoralis. §. uerum, de appellat. & in c. si uerē. & ibi Fel. de sent. excomm. Scias etiam excommunicatum, t̄ qui est spoliatus, restitui nō debere. Fel. in c. dilectus. j. de rescrip. Et an excommunicatus pro alio possit impetrare? uide Fel. in d. c. dilectus. Quid si actor est excommunicatus, & reus uult eum agere posse, an iudex hoc non obstante debeat eum repellere à iudicio? doct. hac in re varia senserunt, tamen Abb. & Fel. in c. exceptionem, de except. tradunt, reum non posse facere quin repellatur. & ista est comm. opinio. ut ibi uidere est. An excommunicatus t̄ admitti debeat ad agendum in iudicijs communibus? Fel. in c. uenerabilem, de except. Vtrum excommunicatus possit stare in iudicio ratione publici officij? Fel. in c. intelleximus, de iudic. ubi uidet̄ etiā alia ad rem faciendā, & in c. exhibita, de iudic. sed de ijs hactenus. Quærit postea Bart. in fin. huius. §. vtrum nunciatio facta procuratori generali noceat domino? Dic ut hic per Bar. cuius uerba retulit Roman. in consi. 289.

Summarium in d. l. de pupillo. §. si quis fortē. ff. de oper. nou. nunc.

1 Sufficit quod nunciatio facta sit absente domino, quantum ad interdictum quod ui aut clam.

Bar. in d. l. de pupillo. §. si quis fortē. ff. de oper. nou. nunc.

1 BART. in ead. l. §. si quis fortē, ait, sufficere t̄ nunciationem factam fuisse absente domino, quantum ad interdictum quod ui aut clam, secus quod ad istud interdictum. uide Bald. in consi. 245. in 2. volum.

Summarium in d. l. de pupillo. §. si plurium res sit. ff. de oper. nou. nunc.

1 Si dominus decessit relictis pluribus filiis, an uasallus iurare debeat uni, an omnibus.

Bar. in d. l. de pupillo. §. si plurium res sit. ff. de oper. nou. nunc.

1 BART. in ead. l. §. si plurium res sit, in fi. quærit, si Dominus t̄ decessit relictis pluribus filiis an uasallus iurare debeat uni, an omnibus? uide tu Aret. in cōf. t̄ §. 1. col. 2. Bal. in c. omnes, si de feud. fuer. cont. inter domi. & agna. & in c. præterea, de prohib. alien. feud. per Feder.

Summarium in d. l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. ff. de oper. nou. nunc.

1 Si aliquis uult nunciare prætori adificanti, non potest, sed protestari debet.

2 Si emptor, cui mouetur lis, fuerit protestatus se non posse nunciare uenditori, quia est absens, et nescitur ubi sit, & non denunciat ei post reditum, illa protestatio nihil operatur.

3 Metus quomodo probari debeat, quando aliquis timet nunciare.

4 Vultus terribilis alicuius, metum inducit.

5 Ille qui protestatur, debet causam exprimere.

Bar. in d. l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. ff. de oper. nou. nunc.

1 BART. in ead. l. §. si quis ipsi prætori, sic ait in summa. si aliquis t̄ uult nunciare prætori adificanti, non potest, sed protestari debet, & finito officio nunciare debet, & fingeret retro nunciatum. uide Fel. in c. præsentium, col. 2. uers. quare fallit, de testi. Et dum Bar. subiungit huiusmodi protestationem fieri posse coram uicinis, quæro an vnus sufficiat; an uerò plures exigantur? uide Abb. in c. fi. de appell. Et dum Bar. hic in col. 2. uers. Et per hoc dico, inquit, si emptor, t̄ cui mouetur lis, fuerit protestatus se non posse nunciare uenditori, quia est absens, & nescitur ubi sit; & non denunciat ei post reditum, illa protestatio nihil operatur. uide Alex. in cōf. 19. col. 2. in 2. dubio in 1. vol. Fel. in c. cum. M. Ferrarien. col. 1. §. de const. & in c. ex literis, col. 6. eod. tit. Postea Bar. in uers. secundo quæro, ait, §. hunc, non habere locum in eo, cuius potestas vel officium non finitur, sed est perpetuum, ut in episcopo, rege uel principe: nā ij possunt conueniri. uide in simili casu tex. in c. qualiter, & quando. 2. de accus. & ibi Aret. in 2. not. & ad rem faciūt plenē trad. per Fel. in c. legebatur, de maior. & obed. Et quia Bar. in uers. tertio quæro, subiungit, idem, quod de officiali perpetuo, dicendum esse etiam de eo, qui positus est ad beneplacitum, uide Alex. in l. 2. §. si quis. ff. si quis caut.

3 Bar. in eod. §. uers. quinto quæro, tradit quomodo probari debeat metus t̄ quando aliquis timet nunciare. dicit quē hoc paobari, si ille erat solitus detrudere in carcerem appellantes ab eius

eius gestis, vel quia minatus fuerit. vide Alex. in consi. 287. post redditum consilium, in libro primi & secundi vol. & in consi. 16. ponderatis narratis, col. pen. in 3. vol. & in consi. 98. & seq. in eod. 3. vol. Feli. in c. afferte, col. 5. versi. datur aliud. uide etiam Alex. in l. nam quod. §. non omnis. ff. ad Trebell. Item vultus t. terribilis alicuius potentis metum inducit. Dec. in c. quia quæsitum, col. 2. de offic. deleg. Et quomodo probetur metus, & an protestatio exigatur? vide Dec. in l. in omnibus causis. ff. de reg. iur. Declarat postea Bar. in ueris. octauo quæro, quomodo probari debeat metus, qui dicitur à detractione in carcerem. vide in simili Roma. in consi. 68. & aliquid apud Feli. in c. cum. M. Ferrarien. col. 10. & seq. de consi. Barb. in consi. 51. & in consi. 60. in 1. vol. Imol. in consi. 34. in fi. Aret. in consi. incip. In themate supradicto. Card. in consi. 9. Feli. in c. 1. de offic. deleg. Et dum subijcit Bar. fortè etiam solam famam sufficere, quod officialis cõsueuerit has violentias appellantis inferre. vide Feli. in c. afferte. col. pen. de præsump. in c. de quaria, col. 7. versi. prima doctrina, de præscript. & in c. ueniens, col. 3. de testi. & Alex. in consi. 66. in fi. in 3. vol. ubi loquitur de fama contra eum, qui matrem dicitur percussisse. Dum autem Bar. subdit, sufficere etiam si non ipse, sed eius familia hæc facere consueuerit, adde Alex. in l. j. ff. de in ius voc. Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, col. 36. quæst. 13. de constit. & in c. quā sit, de iudæ. Dicit postea Bar. in versi. vndecimò quæro, eum, qui protestatur, t. debere causam exprimere, scilicet, protestor me interim nunciare non posse: quia conueniri non potest. & idem esse ait etiam de eo, qui per metum iudicis coram eo non protestatur, sed coram vicinis, v. causam exprimere debeat; quia coram eo comparere non audeo. vide Feli. in c. cum M. Ferrarien. col. 15. de consi. & aliquid per eum in c. transmissa, col. 3. de præscript. Alex. in l. recusare. §. fi. ff. ad Trebell. col. 4. & Aret. in consi. 162. & omnino Rom. in consi. 433. vbi quærit quare hic in similibus casibus protestatio exigatur. & ad hoc uide doctrinam in cap. si iustus metus, de appell. & ibi maxime Phil. de Perusio. Postremò Bar. in eod. §. col. pen. vers. sexto decimò quæro, tradit quid si de prætore non timetur, sed eius copia haberi nō potest? vide Alex. in consi. 114. Vifa, in 5. vol. & Feli. in c. alia, col. 16. de consi.

Summarium in d.l. de pupillo. §. meminisse. ff. de oper. nou. nunc.

1 *Præceptum debet, fieri alternatiuè.*

2 *An ille qui nunciando perdidit possessionem, possit eam propria auctoritate recuperare.*

Bar. in d.l. de pupillo. §. meminisse. ff. de oper. nou. nunc.

Bar. in ead. l. §. meminisse, in versi. quæro qualiter, tenet contra gl. quæ dicit, præceptū debere t. fieri alternatiuè, hoc est, ut denunciaret, ne ædificet, uel veniat responsurus: nam hoc vltimum reprehendit Bar. quia hoc modo poterit ædificare, quia ad veritatem alternatiuæ sufficit alteram partem esse veram, atque ita nunciatio non habebit effectum. Aduerte hic quoniam in hac re contrarium tenuit idem Bar. in consi. 80. incip. Quæritur quæ sententia. Et dum Bar. prosequitur dicens communem practicam obseruari debere, ut copulatiuè dicatur, si senserit se grauatum ueniat responsurus, & reliqua ut hic per eum. vide Imol. in consi. 112. col. 2. Paul. de Castr. in consi. 50. Ang. de Aret. in §. curare, inst. de action. Bal. in c. 1. in tit. de milit. uasall. qui contum. est. Paul. de Castr. in consi. 167. & ad rem vide aliquid apud Bal. in consi. 339. in 5. vol. Et dum Bar. in versi. sed quæro an sua auctoritate, quærit an ille, qui nunciando t. perdidit possessionem, possit eam propria auctoritate recuperare: vide Alex. in consi. 79. Vifa his, in 3. vol. postea tradit Bar. an nunciatio fieri debeat in scriptis? vide Feli. in c. cum. M. Ferrarien. in versi. circa tertiam, de consi.

Summarium in d.l. de pupillo. §. si quis riuos. ff. de oper. nou. nunc.

1 *In riuo & cloacis, & ubicunque dilatio est periculum allatura, spernitur nunciatio.*

Bar. in d.l. de pupillo. §. si quis riuos. ff. de oper. nou. nunc.

Bar. in ead. l. §. si quis riuos, ait, in riuo t. & cloacis, & ubicunque dilatio est periculum allatura, spernitur nunciatio. vide Alex. in l. si opus, infra eod. Item dum dicit Bar. in versi. sed quæro, eum, cui facta est nunciatio, posse officium iudicis impetrare, vt illa nunciatio pronuncietur nulla. vide Philip. Franc. in c. dilecti, col. 4. de appel. Subiungit postea Bar. circa id, quod dicitur,

De operis noui nunc.

dicitur, nunciacionem sperni posse ubi periculum est allatura, triplex esse periculum. vide Fel. in c. cum accessissent, col. 9. de conf.

Summarium in d.l. de pupillo. §. qui nunciat. ff. de oper. nou. nunc.

1 *Qui nunciat in certa parte operis, debet eam demonstrare.*

Bar. in l. de pupillo. §. qui nunciat. ff. de oper. nou. nunc.

1 **BART.** in ead. l. §. qui nunciat, tradit, eum, qui nunciat t in certa parte operis, debere eam demonstrare, si verò nunciat in toto opere, sufficere in toto nunciare. sed querit an inferi debeat locus loci? vide quæ posui in l. si in rem. ff. de rei uend. Abb. & Felin. in c. 2. de libell. oblat. & ad rem faciunt trad. per Soc. in conf. 86. in 1. vol. Dec. in conf. 146. in 3. dub.

Summarium in d.l. de pupillo. §. si pluribus. ff. de ope. nou. nunc.

1 *In stipulatione annua, petitio fieri potest nunc pro omnibus annis, tamen executio fieri non potest.*

Bar. in d.l. de pupillo. §. si pluribus. ff. de oper. nou. nunc.

1 **BART.** in ead. l. §. si pluribus, inquit, in stipulatione t annua petitionem fieri posse nunc pro omnibus annis, tamen executionem fieri non posse. vide Alex. in conf. 95. In causa & lite, col. 2. in 1. vol. Aret. in conf. 79. col. 2. & in conf. 122. Et dum Bar. pōtē inferi ad excommunicarū pluribus excommunicationibus, an plures absolutiones exigantur? vide in simili casu Roma. in consi. 326. col. 2.

Summarium in d.l. de pupillo. §. qui procuratorio. ff. de ope. nou. nunc.

1 *In nunciacione, quæ fit per procuratorem, an speciale mandatum exigatur.*

Bar. in d.l. de pupillo. §. qui procuratorio. ff. de oper. nou. nunc.

1 **BART.** in ead. l. §. qui procuratorio, tradit an in huiusmodi t nunciacione quæ fit per procuratorem speciale mandatum exigatur? vide Aret. in conf. 26. col. 5.

Summarium in d.l. de pupillo. §. si procurator. ff. de ope. nou. nunc.

1 *Si bannitus uel excommunicatus petit reuocari tenentem datam contra se, an audiatur.*

Bar. in d.l. de pupillo. §. si procurator. ff. de oper. nou. nunc.

1 **BART.** in ead. l. §. si procurator, querit, si bannitus t uel excommunicatus petit reuocari tenentem datam contra se, an audiatur? vide Roma. in conf. 217. Abb. in c. intelleximus, col. 3. de iudic. Dec. in conf. 43. & Anch. in conf. 332.

Summarium in l. non solum. §. sed ut probari. ff. de oper. nou. nunc.

1 *Quando unum, & idem factum non est punibile, in qualibet parte loci debet exprimi, & probari illud fuisse factum in parte loci, qui est punibilis.*

2 *Actus censetur factus tempore licito, nisi contrarium probetur.*

3 *In dubio semper capitur illa præsumptio, qua delictum euitatur.*

4 *Si statutum disponit, eum, qui ciuem interfecerit, esse acrius puniendum, quàm si forensē occiderit, si incognitus occiditur, præsumatur ne ciuis, an forensis.*

5 *Qualitas à lege requisita, specificè est probanda.*

6 *Quando sumus in non delictis, excipiens debet succumbere, nisi clarè probet intentionem suam.*

Bar. in l. non solum. §. sed ut probari. ff. de oper. nou. nunc.

1 **BART.** in d.l. non solum. §. sed ut probari, ait quando unum t & idem factum non est punibile in qualibet parte loci, debere exprimi, & probari, illud fuisse factum in parte loci, qui est punibilis, & alioqui præsumitur factum non esse punibile. Ad rem facit, quia quando actus aliquis sub uno nomine licitè fieri potest, & sub alio illicitè, in dubio sub eo nomine & eo iure, quo licitè fieri potuit, factus esse censetur. l. Lucius. §. tuto rem. ff. de administr. tutor. Bar. in l. Titium & Mæuium. §. altero, vers. si verò dubitatur. ff. eod. tit. Aret. in consi. 23. quem vide omnino, & Felin. in c. auditis. nu. 49. de præsump. & in c. cum dilecti, de accusat. & in c. in præsentia. num. 17. de probat. de hoc Bartoli documento vide Raph. Cuma. in consi. 79. Oldra. in consi. 8. r. prop. 2. si. Eadem dicit Bar. etiam in tempore, ut actus t censetur factus tempore licito, nisi contrariū probetur. vide Alex. in consi. 3. col. 2. in 4. vol. & in consi. 15. col. 2. in 1. vol. Imol. in conf. 4. in 1. vol. Abb. in consi. 78. in 1. vol. & in consi. 100. eod. vol. Feder. de Sen. in conf. 58. Felin. in procem. decretal.

decretal.col.4.& in c.cùm.M.col.6.versí.fed pulchrè,de const.aliquid per Barb.in c.significauerunt,col.1.de test.& in c.cùm causam,col.1.2.eod.tit.& in consi.29.col.1.4.in 1.volum.& in consi.17.in 2.vol.Roma.in consi.113.Cæpoll.in consi.62.col.4.Abb.in c.nouit,colu.2.versí. quarrò exigitur,de iudic.& ibi Barb.Abb.in c.constitutus,in 3.notab.cum ibi addit.de rescrip. Oldr.in consi.86.in 3.dub.Alex.in consi.319.in spectro diligenter, in libro primi & secundi vol. Et ad rem hanc infinitè propè adduci possent authoritates, sed breuitatis causà dicam, quòd ad illud, quod hic tangit Bar. de l.merito. ff. pro soc. ut in dubio t semper capiatur illa præsumptio, qua de delictum euitatur, si id, quod fit, sui natura malum est; non nisi ad malù referri posse, quamuis quoquo modo excusari posset. c. 1. & ibi Abb. in 3. notab. de præsumpt. Abb. in c. 1. de cleric. non residen. & in c. nisi essent, nu. 3. de præscript. & in c. cùm dilecti, de accusat. & in cap. in præsentia, nu. 17. de præsumpt. vide etiam Alex. in consi. 185. in 6. volu. Item declara præsumptionem. d. l. merito, locum habere, quando in actu, qui præsumitur iustus, interuenit causa, que ipsum actum iustificare potest, secus si dicta causa non appareat: quia licet possit contingere actum esse iustum, tamen non præsumitur. Feli. in c. sunt & alij, num. 17. de rescript. Sed quid si actus esset indifferens quòd ad pœnam, sed differens quo ad pœnam maiorem uel minorem; ut puta statutum t disponit, eum, qui ciuem interfecerit esse acrius puniendum, quàm si forensem occideret: si incognitus occiditur, præsumetur ne ciuis, an forensis? Feli. in c. quoniam, nu. 5. de offic. ordin. præsumendum esse hunc esse ciuem, ait. atque ita capitur ea præsumptio, qua delinquens grauius puniatur. id quod videtur ijs reluctari, quæ hic docuit Bar. & huic regulæ, quæ sumitur ab isto tex. item reluctatur etiam illi regulæ, qua cautum est, qualitatem t à lege requisitam specificè esse probandam, ut per Io. Andr. in c. 1. de homicid. & est tex. & ibi Barto. in l. ij. §. docere. ff. de ui bonor. rap. neque sufficit præsumptio legis, secundum Cæpoll. in consi. 57. & tamen in casu isto sola coniectura sufficit contra delinquentem, ut acrius puniatur, secundum Feli. & ad prædicta omnia vide Barb. in consi. 35. col. 6. in 2. volu. Imol. in d. consi. 4. col. 2. Abb. in c. constitutus, in 3. notab. de rescrip. Card. in consi. 41. & in consi. 56. in 2. dubio Alex. in consi. 70. col. 3. versí. & in dubio, in 1. vol. & in lex factò, §. si quis autem. j. ff. ad trebel. & in consi. 100. col. 2. versí. ergo oportet. in eod. vol. Aret. in consi. 15. col. 4. Bal. in c. eam te. col. 2. de rescrip. Ang. in consi. 104. col. 2. laf. in rub. C. qui admit. Feli. in c. in præsentia, col. 8. de probat. & in c. 1. col. 4. de re iud. laf. in l. non hoc. col. 8. versí. octaua limita. C. und. legit. & Abb. in c. per tuas. de cond. appof. Et dum Bar. postea subiungit propè fi. huius. §. versí. si verò loquimur, quando sumus t in non delictis, excipientem debere succumbere, nisi clarè probet intentionem suam: vide Feli. in c. cùm tu, col. 7. versí. in gl. 1. & plenè in d. c. auditis, de rescrip. col. 17. cū seq. & aliquid in simili in c. quod ad consult. colu. 14. de re iudic. Alex. in consi. 87. in fi. in 1. volu. & in consi. 16. col. fi. in §. vol.

Summarium in d. l. non solum. §. morte. ff. de oper. nou. nunc.

- 1 Quare ex parte nunciantis morte extinguatur nunciatio.
- 2 Protestatio an per actum contrarium tollatur.
- 3 Ille, qui cum aliquo contrahit, ut heres, uidetur à prima protestatione recedere.
- 4 In protestatione que tendit ad tollendam seu limitandam obligationem an partis consensus requiratur.
- 5 Ille qui uult esse fideiussor pro alio, si protestatur, se nolle teneri pro eo ex tali fideiussione, & pars expressè consentis, postea intercedat, non obligatur.
- 6 Ubi de limitanda obligatione agitur, per actum contrarium non uidetur recessum, immo censetur factum secundum qualitatem ipsius protestationis.
- 7 Mandans ut aliquis uulneretur, non tenetur pœna ordinaria homicidij, licet ille occidatur.
- 8 Protestatio nihil operatur circa ea que non pendent à uoluntate & potestate nostra.
- 9 Debitor parere debet denunciationi, qua fit ex causa iusta & uera.
- 10 In denunciatione, an causa sit exprimenda.
- 11 Mors alicuius, an possit probari per instrumentum.
- 12 Si aliquis tibi protestatur ut soluas simpliciter, protestatio non ualeat.

De operis noui nunc.

- 13 *Actus quilibet semper censetur factus eo iure, quo fieri potest.*
 14 *Eos esse protestationis effectus, qui ab ipsa scientia producuntur.*
 15 *Protestatio facta presenti, & tacenti, habet nimis specialis renunciationis.*

Bar. in d.l. non solum. §. morte. ff. de oper. noui. nunc.

- Bar. in ead. l. §. morte, versu. quæro quæ est ratio, agit de ratione, quare ex parte nunciãtis tunc morte estinguitur nunciatio? Dicas tu etiam ipsius Bartoli rationem videri veritate carere; quia licet ius declarandi non transeat ad hæredes. Lidem Pomponius, & ibi gl. & Bar. §. fin. ff. de rei vendic. tamen ad eos transfertur ius declaratum, ut hic. l. cenfusi mis. §. fin. ff. de verb. oblig. item facit contra, quia cessante causa non cessat effectus iam consummarus. l. Titia. §. Imperator. ff. de leg. 2. Postea Bar. hic in 3. col. agit de protestatione declaratoria. vide Felin. in c. cum. M. Ferrarien. col. 18. versu. circa secundam partem, de const. & in c. præsentata, colu. 1. de testi. Barb. in d.c. cum. M. col. 87. cum seq. & Aret. in conf. 143. col. 7. & Alex. in conf. 16. colu. fin. in 3. vol. Et dum Bar. in versu. & tunc quæro, subiungit, an huiusmodi protestatio per actum contrarium tollatur? vide Felin. in c. cum. M. colantepe. & seq. & omnino ibi Dec. Et quomodo cognoscatur protestatio contraria facta, & quid protestatio operetur, vide Alex. in conf. 128. col. 5. in 4. vol. Item scias, protestationem facta contrariam excusare, quando cognosci potest, protestantem tale quid non egisse animo calumniandi. ita Fulg. in conf. 146. Et dum Bar. air, eum, qui cum aliquo t contrahit ut hæres, videri à prima protestatione recedere. in contrariū videtur facere. l. pro hæred. §. seruos. ff. de acquir. hæred. & idem Bar. in l. gerit, in tertio membro princip. vet. l. quædam, cod. tir. de acquir. hæred. vide Alex. in d. conf. 16. col. fin. in 3. vol. Et circa id, quod dicit Bar. in versu. circa secundum, de protestatione eorum, quæ pendent à potestate mea & alterius, vide Aret. in conf. 14. colu. 7. Postea Bar. in versu. sed quæro, agit vtrum in protestatione, t quæ tendit ad tollendam seu limitandam obligationem aliquam requiratur consensus partis? & distinguit, ut hic per eum. De hac re vide Abb. & alios in c. Cumana de elect. ubi multa de ui protestationis adducuntur. Et in hac materia de consensu requisito in protestatione, vide omnino memorabile exemplum apud Alex. in conf. 110. Attentis narratis, versu. præterea, in 5. vol. & Soc. in conf. 107. in 2. quæst. in 1. volum. Et dum Bar. hoc in loco, in versu. si velle tenet i pro eo ex tali fideiussione, & pars expressè consentit, si postea intercedat, nõ obligari, per gl. in l. pacta, sed melius facit. l. si pecuniam. §. si seruum. & §. item si quis. ff. de condit. ob cau. si verò pars, expressè non consenrit, eo casu si fideiussor simpliciter se obligat, videri à prima protestatione recessisse, & per consequens teneri ex huiusmodi fideiussione. Ad hoc accedit lat. in l. qui in aliena. §. si in, col. 8. ff. de acquir. hæred. & de hoc an expressus consensus exigatur? vltra ea, quæ hic habentur per Alex. & Soc. vide Felin. in d.c. cum. M. Ferrarien. colu. 16. versu. quarta quæstio, de const. Attende tamen circa hoc Bartoli documentum, in quo vult, fideiussorem, qui protestatus fuit, se nolle obligari, videri recessisse à protestatione per actum contrarium, nisi pars expressè consenferit; nam contra hoc videtur urgere, quia ratio, quare in ijs, quæ pendent à voluntate alicuius ut protestatio tollatur per actum contrarium, ea est, quia pars huiusmodi protestationis erat iuscia, & eam ignorabat, ut Bar. air in præcedentibus. sed in casu isto pars sciebat, & protestationem iam intellexerat, quamvis ei expressè non consenferit, ideo in proposito casu cum verba protestationis in futurum concipiantur, concludendū videtur per actum contrarium à tali protestatione recessum non fuisse, quoniam nulla videtur esse ratio differentie, quare magis in casu isto recessum videatur, quàm quando pender à voluntate unius. Item quemadmodum vbi de limitanda obligatione tagitur, per actum contrarium non videtur recessum, imò censetur factus secundum qualitatem ipsius protestationis, ut suprà inquit Bar. & infra in col. seq. versu. si verò non. ita hoc idem est concedendum etiam vbi agitur de tollenda obligatione in rotum, ex quo constar de animo protestantis. & eo maxime, quia ita expressus partis consensus requiritur, quando agitur de limitanda obligatione, sicut & de tollenda in totum. Et dum Bar. in hac inuestigatione agit de intellectu. l. cum in plures.

plures. §. locator. ff. loca. vide Bar. in d. §. locator. & Alex. in l. pacta nouissima, col. 2. C. de pact. & Aret. post Imol. in l. Titia. §. idem respondet. ff. de verb. oblig. & plenè de ista quæst. vide hic per Alex. & per Feli. & Dec. in d. c. cum. M. Ferrarien. Postea Barto. hic in 7. colum. vers. circa tertium, tractat quando potestas deficit de facto, sed de iure pendet à potestate & voluntate protestantis. & dicit, aut actus explicandus erat coram aliquo, tanquam coram parte in iudicio, & eo casu protestationem fieri debere coram aliquo iudice. Ad hoc vide not. la. in l. propterandum. §. fin. autem uterque. C. de iudic. & ibi agit etiam de alia quæstione in materia protestationis, quam vide omnino. Deinde Bar. in vers. circa quartam, agit de ijs, quæ pendent ex voluntate & facto protestantis, non de iure, sed de facto, ut quando uult aliquis protestari, ut incidat in delictum. vide Cæpoll. in consi. 34. colum. 16. & in consi. 37. colum. 3. & in consi. 38. in fin. & Aret. in consi. 31. colum. fin. Et quia in hac inuestigatione inquit Bar. quædam esse quæ ab animo alicuius regi ac moderati non possunt, ut in uulneribus inferendis: Dicas talem teneri de mandato, etiam si fines mandati fuerunt transgressi. vide plenissimè per Cæpoll. in consi. 35. & de hac re uide Bal. in l. non ideo minus, col. fi. de accusat. & Felin. in c. cum olim, primo de offic. delega. & omnino Dec. in consi. 62. 2. vbi ait, eum, qui mandauit, t vt aliquis uulneretur, non teneri pœna ordinata homicidij, quamuis ille occidat. An autem & quando mandans aliquod delictum excusari possit à pœna ordinaria dicti criminis, vide Cæpoll. in caut. 39. & eum, qui mandauit solum ut minaretur, non teneri de homicidio, sentit la. in l. j. col. 3. ff. de legi. Et dum postea subiungit, protestationem t nihil operari circa ea, quæ non pendent à uoluntate & potestate nostra. contra hoc facit, nam de iure non possum nunciare nouum opus prætori, nec eum in ius uocare, & tamen protestari possum, & protestatio mihi opitulatur. Ide pupillo. §. si quis ipsi prætori, supra eodem titu. & ibi Bart. ponit quatuorplex protestatio tunc requiritur. Item accipe aliud exemplum, si facio iniuriam seruo, & protestor me non fecisse animo inferendi parrono iniuriam: nam istq. casu patronus agere non potest, eo quod sibi fuerit illata iniuria. I. eum, qui nocenter. §. si iniuria, & ibi Bart. ff. de iniur. & alia exempla collige ex trad. per la. in l. si quis mihi bona, §. si coram, in tertio not. ff. de acquir. hered. Et ad Bar. in vers. quandoque fit ex aliqua iusta causa protestatio debitori, vide Felin. in dicto cap. cum. M. col. 17. & in c. 2. col. fi. de præscript. Alexan. in l. heres. ff. ad trebell. & in consilio 78. viso & diligenter, colu. 4. in 5. uolu. Et dum agit Bart. de protestatione, quæ fit ex causa iusta, & uera, uide Feli. in c. cum contingat, de rescript. contra id uerò, quod ait Bar. scilicet, debitorum t parere debere denunciationi, quæ fit ex causa iusta & uera, facit text. in liij. C. de nouar. & in d. l. heres, in fin. ff. ad trebell. & in l. si fundum. C. de rei uendic. & hoc declarat Feli. in dicto c. cum contingat, col. 5. & sequi. Postea Bar. in 10. col. agit de denunciatione, quæ fieri debet per iudicem uel in publico. Dicas tu huiusmodi denunciationi credendum esse absq. eo, quod detur copia eorum, quæ in denunciatione continentur, uel exhibeantur instrumenta. & pro hac opinione facit tex. iunctis ibi trad. per Bal. in l. fi. C. de leg. commiss. vide Alexan. in consi. 237. visis processibus, col. pen. in lib. primi & secundi uolu. & in consi. 73. Videtur prima consideratione, in 3. uol. & in d. consi. 78. in 5. vol. Roma. in consi. 6. & in consi. 204. col. 3. in tertio dubio. & in consi. 336. in secundo dub. Ad id autem, quod ait Bar. in 11. col. uerf. item si nuncio tibi ne alienes, uide Specu. in tit. de empt. & uendit. §. nunc uidendum, col. 2. vers. sed non quid. Et dum subiungit, an in huiusmodi denunciatione t causa sit exprimenda, uide glo. in l. de unoquoque. ff. de re iudic. & quatenus Bar. prosequendo istam inuestigationem ait, eum, qui certat de damno, parere debere protestationi: Dicas conclusionem hanc dubiam esse per tex. in l. nomen. C. quæ res pign. oblig. poss. ibi enim requiritur certioratio non sola monitio, & in liij. C. de noua. vbi denunciatio exigitur cum certioratione, & ibi omnes, maxime Bal. in summa. & facit tex. in l. si maior. C. de rescind. uend. neque iura hic adducta per Bart. probant. nam in l. si fundum, ultra nunciationem, debet nunciatus docere esse suum, licet etiam in §. si quis particeps, requiritur, vt doceat factum. Postea Bar. in col. seq. ait, mortem t alicuius non posse probari per instrumentum, Tu dic immo contrarium colligi ex trad. per Abb. in cap. 1. col. 5.

De operis noui nunc.

- de fide instrum. Et quia Bar. in antep. col. in princip. ait, ad constituendum debitorem in mora, necesse esse ut interpelletur. Adde hoc non habere locum in debitore, qui promisit se acturum & curaturum; quia line interpellatione constituitur in mora. ita Bal. in c. 1. hic finit lex. & Arer. in consi. 143. Ex facto præsupponitur, col. 4. Feli. in c. ex rescripto, col. fi. de iureiur. contrarium tenuit idem Aret. in l. si ita stipulatus. §. fin. ff. de verb. obligat. & in consi. 72. Præsupponitur in
- 12 facto. col. fi. in fi. Pergit deinde Bart. & dicit in uerf. aut protestor. si aliquis tibi protestatur ut soluas simpliciter, & isto casu protestatio non ualet; quia uidetur protestari ut soluar in loco protestationis: secus si dicat alibi in loco congruo. contra istam conclusionem facit, quoniam in dubio actus interpretatur ut ualeat. l. quoties. ff. de verb. obligat. facit tex. in l. diuus. ff. de uis. & habit. & documentum Bartoli. in l. Centurio, in 3. quest. princip. & in l. uerbis ciuilibus.
- 13 ff. de vulg. & pupil. Item actus t quilibet semper censetur factus eo iure, quo fieri potest. l. Lucius, §. tutorem. ff. de administrat. tutor. Bart. in l. Titium & Mæuium. §. altero, uerf. si uerò dubitatur. ff. eodem titu. Aret. in consi. 23. & ad hoc uide multa quæ posui in l. non solum. §. sed ut probari, suprâ hoc eodem titulo. Neque reluctatur tex. quem hic adducit Bart. in l. si cum dies. §. si arbitet. ff. de arbit. quia ibi utroque modo ualet. Postea querit Bar. in pen. col. cui talis protestatio fieri debeat. De hoc uide Feli. in dicto cap. cum. M. col. 18. uerf. fallit secundò. & Alex. in d. consi. 78. col. 3. & sequi. in 5. uolu. Ad id uerò quod ait Bar. in fin. huius. §. scilicet eos
- 14 esse protestationis t effectus, qui ab ipsa scientia producantur, ut in casibus, in quibus ex scientia & cum patientia inducitur consensus: uide Feli. in d. c. cum. M. col. 15. cum sequi. de constit. & in c. nonne, col. 5. uerf. fallit sexto, de præscrip. & Alexan. in l. sepe, col. 8. ff. de re iud. Et multa scitu digna in materia protestationis, uide apud Bal. in singulis in uoce, Protestatio. Adde
- 15 quòd protestatio t facta præsentis & tacentis habet uim specialis renunciationis. l. fideiussor. 2. ff. qui satisf. cog. sed hoc uerum est, quòd ad tollendum priuilegium: nam ius speciale facillè tolli solet. l. eius militis. §. militia missus, ff. de testamen. milit. Item protestatio facta non debito tempore non prodest, ut si quis clamet post casum contingentem. Abb. in cap. fi. de homic. ubi ait hoc facere contra eos, qui ducunt mulos, & post percussione dicunt caue. & de ui & effectu protestationis, uide lo. de Lignan. & lo. Monac. in c. in genere, de regul. iur. in sexto. & in c. fi. de cond. appof. Doct. in l. pacta nouissima. C. de pact. Bal. in l. item quia. ff. de pact. & in tract. de schismate, quem posuit post rubr. C. si quis aliqui. testa. prohib. Ancha. in clemen. 1. de excess. prælar. Alexan. in consi. 6. in 4. uol. & semper recurre ad Feli. & Dec. post Abb. in d. cap. cum. M. Ferrarien.

Summarium in l. si prius. ff. de ope. nou. nunc.

- 1 In libello super confessoria dicendum esse agentem confessoria inquietari a reo qui contradicit.
 - 2 Præsens status an & quando transferat onus probandi in aduersarium.
 - 3 Nunquam onus probandi in aduersarium transfertur, quando præsens status oïno contradicit origini.
 - 4 An contra eum qui non præstat cautionem iurari possit in litem.
 - 5 Quando agitur de iure merè personali, ut aliquis esse in mea potestate, quid fieri debeat de j. et ij. decreto.
- Bar. in l. si prius. ff. de ope. nou. nunc.

- 1 B A R. in d. l. si prius, col. 2. inquit, in libello t super confessoria dicendum esse, agentem confessoria inquietari a reo, qui contradicit. Quomodo autem integrè libellus concipiatur in confessoria & negatoria, uide apud Ias. in §. æquè, institu. de action. nu. 61. Et dum subiungit Bar. etiam si hoc in libello non exprimeretur, si tamen ex processu iudicij de contradictione constaret, quia negauit, hoc sufficere: uide Bal. in c. licet causam, col. antepen. de probat. Alexan. in consi. 177. uisò testamento, in 5. uol. & Corn. in consi. 33. col. 12. in quarto uol. Et de qua contradictione in dubio sit intelligendum, uide Bart. & quæ ibi posui in l. j. §. huius autem, in frâ uti possid. Et ad id quod ait Barto. in uerf. item grauatur in hoc, quia cautionem præstabit, de qua hic uide Alexan. in l. fi. col. 2. ff. de feri. Et dum Bar. hic in octaua colu. uerf. ad quod respondeo, ait, sicut ars logicorum habet maiorem & minorem, & conclusionem, ita & libellum debere concludere.
- uide

vide l. in §. primo, col. 2. i. inst. de actio. Postea Bar. in col. seq. uers. sexto contra hoc oppo. facit obiectionem, ut hic per eum. uide l. in §. æquæ, col. 1. 5. inst. de action.

- 2 Bar. in ead. l. col. 1. t. agit, an & quando præsens t̄ status transferat onus probandi in aduersarium, & ex dictis doctorum colligitur regula affirmatiua ut transferatur quando præsens status est aptus concordari cum primordiali origine, aiuntque hoc procedere, ubi aliquis possidet bona fide, secus si dolo malo possideret. l. liberis. in ff. de liber. cau. Tamen attende tu, quoniam hoc, quod dicitur de dolo malo, non procedit fauore religionis: quia eo casu non obstante dolo malo transfertur onus probandi in aduersarium. glo. est sing. in §. si quis igitur, in uerbo, probare, in auth. de monac. Alia uerò est regula negatiua, quæ hic ex dictis doctorum elicitur, scilicet, nunquam onus t̄ probandi in aduersarium transferri, quando præsens status omnino contradicit origini, & necessariò conformis est aduersarij intentioni, per tex. not. in §. nequaquam. in auth. de monach. qui tex. secundum l. as est solennis. De hac re, & quando ex præterito præsumatur in præsens, uide Feli. in c. cum in iure, de offic. deleg. & in c. scribam, de præsumpt. & Bar. in Lex persona. C. de probat. Aret. in conf. 66. colu. 7. & in conf. 122. vide l. in l. emancipati, col. 2. C. de collat. & omnino Alex. in conf. 244. Super primo, col. 5. uers. & primo quod licet quòd ad præsumendū, in lib. primi & secundi uol. Et ad id, quod in hac inuestigatione tradit Bar. de eo, qui est semel malus, ut semper malus præsumatur: uide omnino Feli. in d. c. cum in iure. de offic. deleg. & quæ posui in l. Calsius, supra de senat.
- 4 Bar. in eadem l. col. 1. 3. uers. De tertio remedio, querit an contra t̄ eum, qui non præstat cautionem, iurari possit in litem? & accedit ad glo. in l. harum. ff. si seru. uendic. Aduerte, quia contrarium tenuit idem Bar. in d. l. harum, sed uerius est hoc Bart. documentum, secundum Angel. Aret. in §. præterea, col. 1. q. inst. de action. de hac re uide Alex. in l. de actionibus, col. 3. ff. de lit. iuran. tamen dici posset, Bar. in d. l. harum, loqui de officio iudicis nobili, quod nulli deferuit actioni. uide etiam Alex. in l. argentarius. §. cum autem. ff. de eden.
- 5 Bar. in d. l. col. antepen. uers. se primo quæro, tractat, quando t̄ agit de iure mere personali, ut aliquem esse in mea potestate, quid fieri debeat de primo & secundo decreto. Hic aduerte, quia Bar. præsupponit deueniri posse ad diffinitiuam lite non contestata. & quamuis doct. hoc in loco nihil dicant, uide latè apud Alex. in l. si finita. §. Iulianus, col. 29. & seq. ff. de damn. infect. Et dum Bar. in col. pen. uers. nonò quæro, ait, ubi agitur pro liberatione alicuius obligationis personalis, si aliquis est contumax, iudicem debere causam cognoscere, & causâ cognita &c. Circa istam quæstionem adde Bartolum idem tenentem in d. l. si finita. §. Iulianus, colu. 7. uers. quærir. & ibi Alex. in 29. col. & seq. ubi multa attulit contra Bar. quamuis hic doct. nihil dicant. & in d. §. Iulianus, tradit Bar. etiam de ijs, quæ pertinent ad quæstionem hic proximè præcedentem. De ijs uerò quæ Bar. in uers. decimò quæro, hic subiungir, de illo, qui petit se admitti in regimine ciuitatis, uide Feli. in c. 2. in fi. de re iud. & ad id quod ait Bar. scilicet, aliud esse regimen unius anni, & aliud alterius, uide doc. maximè l. in l. si ita essem stipulatus. ff. de uerb. obl.

Summarium in l. cum procurator. §. si dominus. ff. de op. nou. nunc.

- 1 An per secundam nunciationem à prima uideatur esse recessum.
- 2 Si appello uiua uoce, reseruato beneficio appellandi in scriptis, & postea appellauit in scriptis, quam appellationem prosequi debeat.

Bar. in l. cum procurator. §. si dominus. ff. de oper. nou. nunc.

- 1 BART. in d. l. cum procurator. §. si dominus, tradit an per t̄ secundam nunciationem à prima uideatur esse recessum? Tu de hac re, & an per secundam sententiam à prima esse recessum uideatur? uide Bar. in l. quod iussit, & ibi l. in §. quærit. col. 1. 4. ff. de re iud. Postea Bar. in uers. iuxta prædicta, quærit, si appellauit à sententia uiua uoce, & deinde in scriptis, quam appellationem prosequi debeat? uide Roma. in cons. 4. t. colu. 2. in secundo dubio. uide ad hæc Bal. in capitulo dilecto, col. fin. de appellat. & not. Paul. de Castr. in cons. 26. Et dum Bar. in uers. sed

Dd 2 quid

De operis noui nunc.

2. quid si dixi, inquit, si appello tui uoce referuato beneficio appellandi in scriptis, & postea appellauim in scriptis, quam prosequar. Ad hoc faciunt trad. per Bar. in l. non solum. §. si in ultimo membro primæ partis, supra eodem tit. & quia Bart. ait, dicendum uideri hanc referuationem nihil prodesse: uide ad rem hanc & ad materiam protestationis Alexan. in consi. 127. col. pen. in quarto uol. Ad illud autem, quod Bar. in hoc §. propè si inquit, de iudice, qui tulit unam interlocutoriam, & postea dedit aliam, uide Feli. in c. cum olim, col. 5. de re iudic.

Summarium in l. prætor ait. ff. de op. nou. nunc.

1. Quando aliquid dicatur expressum, eo quod in mente continetur.
2. Expressum dicitur illud, quod specificè narratur & nominatur.
3. An illud dicatur expressum, quod fit per relationem ad acta.
4. Ex eo quod pœna imponitur, & uidetur denegari ne ædificetur, & sic actus debet irritus pronunciari.

Bar. in l. prætor ait. ff. de oper. nou. nunc.

1. BART. in d.l. prætor ait, tradit quando aliquid t dicatur expressum eo quod in mente continetur. De hac materia uide apud Feli. in c. translatio, de constitu. Et hoc, quod hic dicitur de uerborum generalitate, limita ut per Angel. in §. si uerò expressè, in auth. de hæred. & falcid. & in §. illud, per illum tex. in auth. de trien. & semis. & Rom. in auth. similiter, col. fi. C. ad leg. Falc. de qua limitatione uide Alex. in l. j. col. 7. vers. circa ista. ff. de uulg. & pupil. Cæpol. in consi. 21. col. 8. Roma. in consi. 271. Aret. in consi. 111. col. pen. las. in l. sicut certi, col. 3. C. de testa. milit. Aret. in d.l. j. col. 6. de uulga. & pup. aliquid uide apud Dec. in consi. 70. col. penult. & Curt. in consi. 48. Et circa prædicta uide Feli. in c. cum inter, nu. 8. de except. ubi ait, expressum t dici esse illud, quod specificè narratur & nominatur. & ideo ubi expressa requiritur dispositio, non sufficere æquipollens. uide etiam Bal. in tract. de substitutionibus, in prima par. num. 3. ubi ait, expressum esse aliquid dici tribus modis, primo in genere, secundo in specie, tertio singulariter. idem ait Bar. in d.l. j. ff. de uulg. Item expressum dicitur etiam esse illud, quod sequitur ex eo, quod expressum reperitur. Item hoc iure. ff. de uulga. & pupil. Bal. in l. j. C. de his qui ant. aper. tabul. Dec. in consi. 15. & in consi. 68. An autem illud dicatur t expressum, quod fit per relationem ad acta? & dicendū est quod non, quando lex uult aliquid nominatim exprimi debere. Ang. in l. ubi autem. §. illud. ff. de uerb. obli. & Dec. quem uide omnino in l. j. C. de error. calcul. Et demum de ijs, quæ hic agit Bar. scilicet, an id, quod ex eo colligitur, dicatur expressum: uide Feli. latè in c. sedes, col. 7. vers. quinta declaratio, de rescrip. & in c. 2. de probat. & in d. c. translatio, de constitu. Vbi uerò exigitur expressa mentio, uerba generalia non sufficere, habetur in c. 2. de præben. in 6. & in c. quia periculosum, & ibi Gemin. de sent. excommu. in 6. uide etiam Io. de Ana. in c. qualiter, & quando, in vers. ultimò nota, de accusat.

4. Bar. in ead. l. vers. item nota ex hac glo. inquit ex eo, quod pœna imponitur, t & uidetur denegari ne ædificetur, & sic actus debet irritus pronunciari. uide in hac materia aliquid per Alex. in l. Papinianus, in princ. ff. de leg. 1. & in consi. 36. in quarto uol. Feli. in c. 2. colu. 2. de const. & in c. cæterum, col. 1. 2. de rescrip. & in c. 2. in primo not. de testi. & in c. 2. col. 3. de rescrip. Barb. in consi. 17. col. 6. in primo uol. & in consi. 86. col. pen. in 3. uol. Aret. in consi. 20. col. 3. aliquid per Bal. in c. super literis, col. 3. de rescrip. Paul. de Castr. in consi. 238. col. 2. & col. pen. Perus. in c. quoniam, col. secunda de elect.

Summarium in d.l. si prætor ait. §. si quis paratus. ff. de oper. nou. nunc.

1. Si quis paratus sit satis dare an hoc sufficiat, an uerò sit opus ducere secum fideiussores.

Bar. in d.l. prætor ait. §. si quis paratus. ff. de oper. nou. nunci.

1. BART. in ead. l. §. si quis paratus, vers. dicitur hic, quærit, si quis t paratus est satis dare, an hoc sufficiat, an uerò sit opus ducere secum fideiussores? tenerque hoc ultimum. ex quo collige ubi opus est factio, uerba non sufficere. de qua re plenè agit Alex. in l. si mora, col. 3. & sequ. ff. solu. matrimo. & in consi. 129. In causa & lite, col. penult. in quarto uol. & in consi. 23. In spectro processu, col. si eod. uol. 4. & in consi. 39. Vertitur lis, in 5. uol. & in consi. 21. viso processu. in si in 1. uol. & in col. 90. in si eod. uol. Abb. in consi. 56. in 1. uol. Barb. in col. 15. col. 8. in 1. uol.

& in

& in multis alijs consilijs. Roma. in consi. 163. in fin. Anchar. in consi. 235. Aret. in consi. 143. in ultimo dubio, & Soc. in consi. 44. col. 1. in 1. uol. ubi loquitur, de eo, qui promissit aliquid realiter & cum effectu. & in consi. 299. col. 1. eod. uol. Corn. in consi. 85. col. 3. in 4. uol. quem vide omnino. & in consi. 251. in 1. uol.

Summarium in l. si quis autem §. habet autem. ff. de oper. nou. nunc.

1 *Ubi aliquid requiritur, de eo debet constare.*

Bart. in l. si quis autem §. habet autem. ff. de oper. nou. nunc.

1 **BAR.** in d. l. si quis autem §. habet autem. in fl. ait, ubi aliquid requiritur, t de eo debere constare, & non dici constare, nisi pronuncietur. vide Barb. in consi. 28. col. 8. in 1. uol. Rom. in consi. 211. & in consi. 141. col. 7. Alex. in consi. 1. col. 3. in 5. uol. & Cor. in consi. 109. in 1. uol.

Summarium in l. si ff. de oper. nou. nunc.

1 *Si tu promissisti non edificare in aliquo fundo, & postea fundum illum uendidisti, in quo emptor edificauit, quis teneatur.*

Bar. in l. si. ff. de oper. nou. nunc.

1 **BAR.** in d. l. si. querit, si tu promissisti non edificare t in aliquo fundo, & postea fundum illum uendidisti, in quo emptor edificauit, quis teneatur? vide Aret. in consi. 25. colum. prima. & in consi. 70.

Summarium in l. j. ff. de dam. infect.

1 *Delegatus subdelegans an aliquid sibi retineat.*

2 *Esse potest, ut castrum, uel uilla alicui ciuitati non subsit.*

3 *Castro concesso cum toto territorio, non uenit locus sterilis, nec usus fluminum.*

Bar. in l. j. ff. de dam. infec.

1 **BAR.** in d. l. j. uersitem quero, tractat an delegatus t subdelegans aliquid sibi retineat? vide Corn. in consi. 15. col. 2. in 3. uol. Et dum postea Bar. agit de ciuitatibus, quæ habet iurisdictione ex illa constitutione Federici de pace Constantie, uide Alex. in consi. 16. in 5. uol. & Anch. in col. 42. Subiungit Bar. in uersi. Est tertia uniuersitas, castra, uillas, & hmoi genus alia, si subsunt alicui ciuitati, nullam habere iurisdictionem. vide Abb. in consi. 6. in primo dub. in 2. uol. & in consi. 25. in 2. dub. & in consi. 61. & seq. eod. uol. Barb. in consi. 4. col. 7. in primo uol. & Alex. in consi. 24. Ponderatis his, in primo uol. ad id uerò, quod ait Bar. in uersi. quandoq; talia castra nulli ciuitati subsunt, dicas ex hoc colligi, esse posse, ut castrum t uel uilla, alicui ciuitati non subsit. uide Alex. in consi. 16. col. prima. in 5. uol. & aliquid per Mari. in c. conquestus, de for. comp. Et an concesso castro iurisdicchio concessa intelligatur? vide Fel. in c. Rodolphus, de rescip. ubi etiam tradit, quid sit castrum, quid uilla, & quid ciuitas. Item in hac re scias, castrum dirutum animo non reficiendi, amittere iurisdictiones & perrinentias: & quomodo probetur illud hoc animo dirutum fuisse, uide apud Alex. in consi. 43. in primo uol. Item concesso t castro cum toto territorio nō uenit locus sterilis, nec usus fluminum, casus est ling. in l. prima. C. de man. & colo. lib. 1. quem extollit Roma. in sing. 63. incip. Sed not. mirabilem casum & deniq; ad id, de quo hic agit Bar. an scilicet castra & uillæ habeant iurisdictionem, uide Bar. in l. Imperium. uersi. quero quibus competat merum imperium. ff. de iurisd. omn. iudic. Abb. in d. c. conquestus, Anch. in c. nimis, & ibi Abb. de iure iur. & Abb. in c. cum ad sedem, de resti. spol. Anch. in c. dilecti. de uid. & in c. licet causam. & ibi plenè Barb. de probat.

Summarium in l. damnum. ff. de dam. infect.

1 *Damnum esse diminutionem patrimonij.*

2 *Damna, & exp. nsa auidem significans.*

Bar. in l. Damnum. ff. de dam. infect.

1 **BAR.** in d. l. damnum, sentit exponendo textum damnum esse t diminutionem patrimonij,

D d 3 vide

- vide Alex. in consi. 114. Super eo, in 3. uol. ubi habetur etiam an ille, qui non consequitur lucrum, dicatur damnum pati. & in l. ij. §. si. col. 2. ff. qui sciunt cog. de quare uide. fa. in l. reprehendenda. C. de insti. & sub l. sub condit. fact. Et damnum esse quando perditur lucrum iam incorporatum, ait fa. in l. non amplius. §. si certum. ff. de leg. 2. primo. ubi inquit etiam, eum non dicere damnum dare fisco, qui querit lucrum auertere cum iniuria alterius acquisitum. An autem damna tunc & expensas idem significant? affirmatiuam partem approbat Alex. in consi. 34. in fi. in 3. uol. Contrarium habetur in c. In nostra, de iniur. & dam. dat. & ibi Abb. & in c. fin. nu. 61. de rescrip. & in hoc tex. in d. c. In nostra, sing. esse ait Roma. in sing. 342. incip. Nunquid appellatione, ubi affirmat damna, & expensas differre. idem uoluit Soc. in consi. 4. in quarto uol. ubi dicit, damnum esse illud, quod patitur inuitus, expensam uero esse, quae fit a uolente. & de hac re uide fa. in l. j. §. hoc iudicium. ff. si quis iudic. non obtemp. Et quomodo damnum, & furtum differant, uide apud Alex. in consi. 20. in 5. uol. Et in hac materia damnorum scias, damna illata alicui quandoque in foro contentioso exigi posse, quae tamen in foro conscientiae non deberentur, ut per Abb. in c. Dilecti filij, col. quarta de arbit.

Summarium in l. dies cautioni. ff. de dam. infect.

- 1 An ille qui aliquid potest facere dum est potestas per sex menses, fieri possit ab eodem si suis electus pro alijs sex mensibus.

Bar. in l. dies cautioni. ff. de dam. infect.

- 1 BAR. in d. l. dies cautioni, in principio querit, an ille, qui aliquid potest facere dum est potestas per sex menses, fieri possit ab eodem si suis electus pro alijs sex mensibus, distinguitque dicens, inspicienda esse uerba illius electionis, an nouum officium indicent, ut puta si dictum est, eligimus eos per sex menses, & tunc non poterit; quia hoc est nouum officium, si uero dictum est, prorogamus tempus primi officij, & tunc erit idem officium. Vide de hac re Fel. in c. causum que, col. 6. de re iudic. Ant. de Butr. in consi. 66. in fi. Barb. in c. cum accessissent, col. 4. & seq. de const. & in c. de causis, col. de offic. deleg. & ibi Fel. in prima col. & in c. cum super, col. 4. cod. tit. de offic. deleg. Et ad hoc Bartoli documentum ex quo colligitur, ex diuersitate temporis, factum quoque dici esse diuersum: uide Aret. in consi. 47. colum. prima. Alex. in consi. 219. In causa & lite, in libr. primi & secundi uolu. & uide Bar. & quae ibi posui in l. is qui reus, col. 5. ff. de public. iudic.

Summarium in d. l. dies cautioni. §. si infra diem. ff. de dam. infect.

- 1 Utrum illud quod permittitur magistratui municipali delegari possit.

Bar. in d. l. dies cautioni. §. si infra diem. ff. de dam. infect.

- 1 BAR. in ead. l. §. si infra diem, prope fi. querit, utrum istud tunc quod permittitur magistratui municipali delegari possit? De hac re uide Roma. in l. & quia, in glo. prima in uoce, lex. ff. de iurisd. omni. iudic. & Paul. de Castr. in l. j. C. ne lice. poten.

Summarium in d. l. dies cautioni. §. praeor ait. ff. de dam. infect.

- 1 Citatio ad domum an sufficiat.
2 Citatio ad domum fieri non debet.
3 Quoties quomodo fieri debeat citandi commissio.
4 Statutum ita est intelligendum, ut aliquid operetur, dummodo alteri non prauiudet.
5 Dispositio ei non conuenit, cui non conueniunt uerba dispositionis.

Bar. in d. l. dies cautioni. §. praeor ait. ff. de dam. infect.

- 1 BAR. in eadem. l. §. praeor ait, tractat, an citatio tunc ad domum sufficiat? uide Fulgo. in consi. 76. Abb. in c. causum, de dol. & cont. & consi. 84. in 2. uol. Roma. in consi. 454. Alexand. in consi. 107. in 5. uol. Et an citatio ad domum facta ad audiendam sententiam teneat? uide Dominos de Rota, in decisi. 48. in nouis. cum ibi addit. Et de hac materia citationis ad domum, uide plenè Innoc. & Abb. in c. si aduersarius, de eo qui mit. in poss. cau. re. seru. Alberic. in Lut. 2. perfectius. C. de annal. except. Et regula est, citationem tunc ad domum fieri non debere, si limitat in quibus

in quibusdam casibus specialibus. Innoc. in c. significauerunt, de testi. & Abb. in d. c. si aduersarius. Ad hæc uide Io. Andr. in c. præsumitur, de regu. iur. in 6. Feli. in cap. in nomine Domini, de testi. Et quor sint species citationum, uide apud Iac. in liij. ff. de iurisd. omni. iudic. & in Specul. aduocatorum in sexta par. princip. §. proposui, ubi traditur etiam de natura & proprietate cuiuslibet citationis, & dum Bar. subiungit de eo, qui ab initio fuit in iudicio. uide Abb. in conf. 43. in primo dubio. in secundo uolu. & Card. in conf. 113. & Roma. in d. conf. 454. & in eo, quod ait Bar. quomodo si fieri debeat nuncio citandi commissio, uide Alex. in conf. 80. In causa & lite, colu. 3. in lib. primi & secundi uolu. ubi refert hoc Bartoli documentum, maxime in uers. sed quid debet nuncius. Postea querit Bart. de eo, qui habitat in diuersis locis, dicitque eum esse citandum in loco, in quo habitat tempore citationis. uide Imol. in conf. 101. Card. in conf. 10. col. pen. Roma. in d. conf. 454. & omnino Feli. in capitulo quoniam, de offic. ordi. & in c. dilectus, de rescrip. Ad id uero quod tradit Bar. in uers. sed quid si iudex commisit nuncio citare personaliter uel ad domum, uide Alex. in conf. 2. in 3. uolu. & Abb. in d. conf. 84. in 2. uol. Si uero statuto cautum esset, aliquem citari debere personaliter, uel ad domum, tunc ait Bar. hic in uers. quæro quid si statutum, sufficere si nulla habita distinctione, reperiatur ne an non, ad domum citaretur, ut statutum aliquid addat iuri communi: nam alioqui nihil operaretur.

4 Tu autem intellige statutum si ita esse intelligendum ut aliquid operetur, dummodo alteri non præiudicet, qui fortasse propter hoc damnum aliquod pateretur. ita Feli. in c. edoceri, col. 2. de rescript. uide omnino Matthæus in suo singul. 85. incip. Nota mirabile dictum, ubi refert hanc Bartoli decisionem tanquam mirabilem, quam ait sibi semper displicuisse. proinde uide ibi addita. & Raph. Cuman. in conf. 41. col. fi. Alex. in conf. 36. Consideratis his in fi. in 4. uol. ubi sequitur Bar. hic. & in conf. 65. Circa præmissam, col. 2. eod. uol. & in conf. 147. in causa & lite. col. 2. in lib. primi & secundi uol. & in conf. 258. col. 5. in eod. lib. Abb. in conf. 19. in 1. uol. & in conf. 64. col. fi. & in conf. 103. eod. uol. & in conf. 36. in 2. uol. & in conf. 42. col. fi. eod. uol. Barb. in conf. 18. col. 13. & seq. in 1. uol. & in conf. 11. col. 11. & in conf. 39. col. 10. eod. uol. & in multis alijs suis consilijs. Abb. in c. causam quæ, de rescript. aliquid per Feli. in cap. pastoralis, col. 1. de appellat. Aret. in conf. 99. & in conf. 104. col. 4. & in conf. 110. col. 5. Præterea Bar. in hoc §. in fi. tradit illam regulam, qua cauetur, ei non conuenire dispositionem, tui non conueniunt uerba dispositionis, de qua agitur etiam in l. ita autem, in principio. ff. de administrat. tut. & in c. ad nostram. 3. de iure iur. & per Alexan. in conf. 199. in lib. primi & secundi uol. & per alios alibi sæpe, quoniam regula hæc trita est.

Summarium in d. l. dies cautioni. §. hoc autem iudicium. ff. de dam. infect.

- 1 Iudex officium suum impertiri non debet nisi petenti.
- 2 In casibus in quibus potest iudex ex officio suo, supplere non requiritur libelli conclusio quāuis alioqui exigeretur.
- 3 In notorio potest iudex ex officio supplere.
- 4 Iudex debet suum officium exercere ut in dando curatore dementi litem habenti, & aduocato pupillis, & miserabilibus personis, etiam non petentibus.
- 5 Iudex in dando alicui aduocato debet discretio procedere ne det aduocatum inimicum uel ualde amicum.
- 6 Iudex officium suum pro miserabilibus personis interponere debet.
- 7 Pupilli & uidue an dicantur esse persone miserabiles.
- 8 Persona miserabiles usque; adeo soro ecclesiastico sunt subiecta, ut ei renunciare non possint.
- 9 Miser quis dicatur, & unde dicatur.
- 10 Iudex an & quando officium suum non petiitum debeat impertiri.
- 11 In quibus iudex nemine petente debet procedere.
- 12 Iudex non deserit iuramentum, nisi petatur.
- 13 Iudex officium, an possit ea exercere parte non opposita, qua primi principaliter in persona partis consistunt.

De damno infecto.

14 *Iudex potest propter inquirendam conditionem testium ex officio explorare à vicinis.*

15 *Iudex an in criminalibus possit ex officio probationes adducere.*

Bar. in d. l. dices cautioni. §. hoc autem iudicium. ff. de dam. infecto.

- B** A R. in ead. l. §. hoc autem iudicium, circa materiam huius. §. in quo agitur de iudice qui
- 1 t officium suum impetiri non debet nisi petenti. vide Bal. nouell. in tract. de dote, in 18. priuilegio, in 6. par. Rom. in consi. 427. vbi ponit casum, in quo iudex monitis etiam partibus, potest supplere ex officio suo, vt puta, ne in periuriam incidat, nisi suppleat. & aliquid vide apud Feli. in c. super literis, col. 13. de rescrip. vbi tradidit, nunquid in illis casibus, in quibus iudex ex officio suo supplere potest, possit cognoscere, sit ne sua iurisdicatio an non? & attende quoniam in casibus, t in quibus potest iudex ex officio suo supplere, non requiritur libelli conclusio, quāuis aliqui exigeretur, ita inquit Alex. in l. 1. col. 2. in fi. ff. de eden. Et de regula huius. §. vide Alex. in consi. 264. Viso processu, col. fi. vers. circa secundum, in libr. primi & secundi uol. & in consi. 82. In causa, col. 2. vers. secundò fortifico, in 1. vol. si statuto cautum est, aliquos ad compromissum esse cogendos, hoc esse intelligendum si petatur, & de hac re vide Abb. in consi. 112. in 2. dub. in 2. vol. & aliqua per Feli. in c. licet causam, col. 9. de probat. & Cæpoll. in consi. 14. Abb. in c. bonæ, j. de postul. prælat. & aliqua per Feli. in c. cum M. col. 22. cū seq. de cōsti. & in c. ex tenore, in fi. de rescrip. & in c. si. post Abb. cod. tit. & in c. significauerunt, vers. limita quartò. de except. & in c. consuluit, colum. fin. de offic. deleg. Art. in consi. 129. col. secunda,
 - 2 & in consi. 127. & in consi. 166. colum. 9. vbi ait, in notorio t posse iudicem ex officio supplere. Item de hac re vide rursus Alex. in consi. 243. Viso processu, in 1. col. in libr. primi & secundi uol. vbi ait, si quis ab arbitramento reclamauerit, & illud non petierit, corrigi & reduci ad arbitrium boni viri, iudicem ex officio supplere non posse. & in consi. 82. Viso processu, col. secunda, in 3. vol. vbi ait, iudicem ex officio sumere informationes de stylo & consuetudine fori sui. quod tamen intelligas in ijs, in quibus de modico præiudicio ageretur, & ad ordinem iudicij pertinent, alioqui verò si decisionem litis concernerent. ita Dec. in consi. 42. idem ait Alexan. in consi. 14. col. 1. in 5. vol. & ad prædicta vide Angel. in consi. 140. Postea subiungit Bar. iudicem t debere suum officium exercere, vt in dando curatore dementi litem habenti, & aduocato pupillis & miserabilibus personis etiam non petentibus. vide Alexand. in l. si cum doto. §. eo autem tempore ff. sol. matr. & in l. diuus, in vers. not. causam. ff. ad leg. falc. & omnino in consi. 121. Viso processu, colum. 2. & col. fi. in 1. uol. ubi tradit, iudicem in causis miserabilium personarum debere ex officio supplere id, quod ipsa pars petere non potest. vide Barb. in c. quæ in ecclesiarium, col. 8. de consti. Attende tamen quia iudex t in dando alicui aduocato debet discretè procedere, ne det aduocatum inimicum, uel contra ualde amicum, ut est text. cum gloss. in l. j. §. ait prætor. ff. de postul. vigeat etiam apud Romanos hæc probata consuetudo, quia neminem uolebant esse indefensum, teste Cicerone in oratione pro Murgina. Aduerte quoque à iudice aduocatum non esse cogendum ad præstandum alicui patrociniū nisi cum mercede congrua secundum facundiam aduocati, & qualitatem litis & consuetudinem patriæ. ita Abb. in c. primo, de offic. iudic. vbi excipit pauperem, cui gratis ait esse præstandum patrociniū. de cuius rei ueritate vide Feli. ibi, & plenè Ias. in Leum, qui res. col. post. ff. de procurat. Et quantum hic Bar. ponit exemplum in miserabilibus personis, vide Alex.
 - 3 in consi. 121. Viso processu, in primo vol. vbi tradit an iudex t officium suum pro miserabilibus personis interponere debeat? Quæro hic quæ sint personæ miserabiles? vide Feli. in c. significantibus, de offic. deleg. vbi uidetur concludere hoc esse iudicantis arbitrio relinquendum, subditque iudex, quæ proximè religionem christianam agnouit, & mercatorem, qui est in itinere, inter personas miserabiles posse enumerari. & multa de hac re vide apud Alex.
 - 4 in consi. 124. in quarto uol. an autem pupilli t & uiduæ dicantur esse personæ miserabiles? Dec. in l. iudicentis, num. 8. ff. de iurisd. omn. iud. & in c. 1. num. 23. de probat. tenet quòd nō, nisi sint pauperes. tamen Abb. in d. c. significantibus, ait, eas esse personas miserabiles habitu, sed nō actu. & quis sit effectus huius distinctionis, ibi et habet, & in c. ex parte. B. de for. cōper. inquit

- inquit idem Abb. per illum tex. viduas etiam diuites huius miserationis intuitu posse in causa
 8 spolijs laicum coram ecclesiastico iudice conuenire, nam personæ t̄ miserabiles usque adeo foro
 ecclesiastico sunt subiectæ vt ei renunciare non possint: quia hoc eis ipsius miserationis ra-
 tione fuit indultum. Feli. in c. si diligenti. nu. 2. de for. compet. vide de hoc Abb. & Feli. in d. c.
 significantibus, vbi etiam docuit Innoc. miserabilem personam conueniri non posse per rescri-
 ptum nisi in eo sit expressum, quia miseria afficiatur. idem ait Card. in consi. 138. factum sic se
 9 habet, in 5. col. Quis autem dicatur t̄ miser, & unde dicatur, vide apud Arch. in c. tanta. 86. dist.
 Et in hac materia non obliuiscaris illius sententiæ Senecæ, quam retulit Io. And. in c. ad audien-
 tiam, quod met. cau. noli esse miser ante tempus, satis dolebis si euenerit, tibi meliora promit-
 te. hæc ille. Denique Bar. hic in 2. col. vers. vt igitur ista materia, distinguendo tradit an &
 10 quando iudex t̄ officium suum non petitem debeat impertiri? Ad hæc vide Feli. in c. dilecti,
 col. 3. de excep. & in c. de cetero, col. 3. de re iudic. Et quid in notorijs? vide Feli. in c. ex teno-
 re, in fi. de rescrip. & in c. cum ordinem, col. 8. eod. tit. Et quid in criminalibus, & quid in bene-
 ficialibus? vide eundem Fel. in c. 2. col. 3. de rescrip. Et de hac re vltra ea, quæ hic latè doct. ag-
 gregarunt, vide Alex. in d. consi. 121. Viso processu, in 1. vol. & vide tres casus per Feli. in c. 1.
 11 de iudic. in quibus t̄ nemine petente iudex debet procedere. & in hac re vide eundem in c. si
 col. 2. & seq. de offic. iudic. & Abb. in d. c. t̄ de iudic. Bal. in l. j. c. vt quæ defo. aduo. & Bar. in l. si
 finita. §. si Iulianus, vers. qualiter perueniatur ad primum, infra eod. tit. & vide Abb. in c. vene-
 rabilis, col. pen. vers. & in unum, de iudic. & hoc maxime tum demum debet facere iudex, quā-
 do procedit contra absentem, & illud fecerat parte petente secundum Bar. in l. ad perempto-
 rium, per illum tex. ff. de iudic. & in hac materia vide omnino Roma. in sing. 456. incip. Quod
 iudex. & ibi addita per Castillion. & ad rem facit tex. in l. à procedente. C. de dilat. & contra
 videtur tex. in l. ne ququam. §. obseruare. ff. de offic. procons. & leg. & ibi Bal. item contra hoc
 videtur tex. in auth. generaliter. C. de epis. & clericis. & tex. in l. Vnius. §. cogniturū. ff. de quæst.
 12 & in l. si non defendantur. ff. de poen. & iudex t̄ non desert iuramentum, nisi petatur. Bar. in l. ad-
 monendi. col. fi. ff. de iureiur. de cuius dicti veritate vide ibi Iac. in 5. col. in lectura, & in 8. col. in
 repet. vers. confirmo etiam per aliud, ubi ponit unum, quod est notatu dignum. ita & in iudi-
 ce uolente suum errorem reuocare, vide Alex. in l. quod iussit. col. 10. ff. de re iudic. Postea Bar.
 13 hic in 3. col. vers. tertio quæro, tradit nunquid officium iudicis t̄ possit ea exercere parte non
 opponente, quæ principaliter in persona partis consistunt, vt opponere exceptionem, produ-
 cere testes, & huiusmodi genus alia? vide ad hoc gl. in l. j. in voce, Postulationibus. ff. de offi. af-
 fess. Aret. in l. in illa, col. 6. ff. de verb. oblig. Alex. hic, in 7. col. & latè Feli. de hac re agentem
 in c. cum. l. & A. col. 3. de re iudic. & in c. intimauit, col. fi. & in c. per tuas, col. 2. de testi. & vide
 eundem Feli. in c. causam, de iudic. vbi ponit tres casus, in quibus iudex ex officio potest coge-
 re procuratorem ad ostendendum mandatum. Et ad prædicta vide etiam Bar. in consi. 3. in
 14 2. vol. Et dum Bar. in col. seq. vers. secundò fallit, inquit, iudicem t̄ posse propter inquirendam
 conditionem testium ex officio explorare à vicinis. Ad rem hanc vide Bald. in l. quos prohibe-
 bet. ff. de postol. Innoc. & alios in c. intimauit, & in c. inquisitionis, de accusat. Ant. de Butr. in
 c. cum dilectus, col. 8. de constit. vbi ait, si testis est omnino inhabilis, eum officio iudicis posse
 repelli, aliqui uerò si non est omnino inhabilis, ut quia amicus; nam eo casu exigitur petitio
 partis. Alex. in consi. 157. col. pen. vers. secundò respondeo, in 5. vol. & Soc. in consi. 155. col. 1.
 15 2. in 1. vol. Deinde Bar. in col. seq. vers. quartò quæro, tractat an in criminalibus t̄ iudex possit
 ex officio probationes adducere? vide ad hoc Feli. in c. dicet causam, col. 2. 3. de probat. Alex.
 in consi. 77. In causa accusationis. col. 2. in 1. vol. quod consilium est repetitum in consi. 62. in
 3. vol. & Aret. in consi. 147. Et dum Bar. in vers. quintò quærit Dyn. tradit an iudex possit ui-
 ctum uictori in expensis condemnare si non petatur? Ad rem hanc faciunt trad. per Iac. in §.
 omnium, colum. 2. §. na. 1. 4. inst. de action. & vide Feli. in cap. significauerunt, col. 3. in uers. li-
 mita quartò, de except.

De damno infecto.

Summarium in d.l. dies cautioni. §. si tam vicinum. ff. de dam. infect.

- 1 Si aliquid peto coram iudice, & ipse negat eum non teneri, si potui ab alio æquè commodè postulare.

Bar. in d.l. dies cautioni. §. si tam vicinum. ff. de dam. infect.

- 1 BART. in ead. l. §. si tam vicinum, inquit, si aliquid t peto coram iudice, & ipse negat eū nō teneri, si potui ab alio æquè commodè postulare. De hac re vide Rimald. in l. pen. colu. 4. C. de pact. nam hoc videtur contra casum illius. Cum ibi communiter ponatur casus in scholari, qui plures iudices potest adire, ut per gloss. ibi, tñ iudex tenetur, prout ibi habetur. & aliqua ad rem facientia tradit Dec. in c. dilecti, col. 2. de priuileg.

Summarium in l. prætor ait. ff. de dam. infect.

- 1 Si aliquis fuit uulneratus, & dubitatur de morte, an procurator possit intervenire ad defensionem.

Bar. in l. prætor ait. ff. de dam. infect.

- 1 BART. in d. l. Prætor ait, querit, si aliquis t fuit uulneratus, & dubitatur de morte, an procurator possit intervenire ad defensionem? vide Roma. in conf. 77. & Paul. de Cast. in l. si prudens. C. comm. utriusq. iud.

Summarium in l. hoc autem. §. de his autem. ff. de dam. infect.

- 1 Dicitio autem, quid significet.

Bar. in l. hoc amplius. §. de his autem. ff. de dam. infect.

- 1 BART. in d. l. hoc amplius. §. de his autem, agit de significatione t vocis, autem. vide Barb. in conf. 5. col. 2. in 1. vol. & in conf. 27. col. 17. & in conf. 24. col. 3. eod. vol. & in conf. 35. col. 7. eod. vol. & Aret. in conf. 161. col. pe.

Summarium in l. quamuis alienus. ff. de dam. infect.

- 1 Qui causam exipit coram uno iudice, qui negligit sibi iustitiam administrare, potest coram superiore alium iudicem impetrare.

Bar. in l. quamuis alienus. ff. de dam. infect.

- 1 BART. in d. l. quamuis alienus, ait, si causam t coepi coram uno iudice, qui negligit mihi iustitiam administrare, me posse coram superiore alium iudicem impetrare. vide Abb. in c. proposuisti, col. fi. de for. compet.

Summarium in l. qui bona fide. §. si quis stipulatus. ff. de dam. infect.

- 1 Testis interrogatus de die, dicens se non recordari, & iterum interrogatus dixerit illud fuisse certo loco, & tempore, non incidit in penam falsi.

Bar. in l. qui bona fide. §. si quis stipulatus. ff. de dam. infect.

- 1 BART. in d. l. qui bona. §. si quis stipulatus, ait, si testes t qui interrogati de die, dixerūt se nō recordari, & iterum interrogati dixerunt illud fuisse certo loco & tempore, eos in crimen falsi non incidere, vide Feli. in c. prætere, col. fi. de testi. cogen. Aret. in conf. 71. col. 2. Roma. omnino in conf. 505. & Bal. in c. 1. de controu. inuest. cum ibi addit.

Summarium in d. l. qui bona fide. §. si alieno. ff. de dam. infect.

- 1 Desponsans uxorem procuratorio nomine Titij, efficitur uxor Titij.

- 2 Iusiurandum meritis potest præstari à procuratore habente speciale mandatum.

Bar. in d. l. qui bona fide. §. si alieno. ff. de dam. infect.

- 1 BART. in ead. l. §. si alieno, col. 2. versu, & ideo si aliquis, inquit si quis t desponsat uxorem procuratorio nomine Titij, eam efficit uxorem Titij, vide Alex. in conf. 149. col. 3. in 5. vol. Et dum Bar. postea agit de iuramento calumnix, & in uersu. sed quid si simpliciter, inquit, non sufficere, si procurator iurat procuratorio nomine, se animo calumnix non petere. Adde tu non sufficere iuramentum hoc suscipere per uerba æquipollentia; quia id pro forma requiritur. benefacit tex. in l. qui Romæ. §. Flavius. & ibi gl. ff. de uerb. oblig. & gl. in l. non omnis, in princ. ff. si cert. pet. & ad hoc uide quæ docuit Alex. in l. j. col. 3. ff. de liber. & posthu. & ibi Aret. qui in contrarium citat gl. iungo tex. in c. constitutum, in uoce, nominatim, de sent. excomm. in 6. & 2. Ias. in liubemus. C. de testam. Ad illud verò, quod ait Bar. circa iusiurandum t ueritatis ut possit præstari à procuratore habente speciale mandatum: aduerte quoniam Alex. in l. iusiurand.

quod

quod ex conuentione. in 4. fallent. ff. de iureiuran. intelligit Bartolum hic uelle, ut unum de illis tribus requisitis, de quibus in d. l. i. iurandum, ad sit, ad hoc ut aduersario deferente iuramento procuratori possit iurare, sed ista, si rectè excusseris mentem Bar. non uidetur esse eius intentio. ideo cogita. & vide Cæpoll. in consi. 47. & contra Bartolum hic vide Salic. & Fulg. in l. ij. §. si autem. C. de iuram. calumn. Postea Bar. in hoc §. propè finem, ait, in criminalibus iuramentum testis per procuratorem præstari non posse. vide Roma. in sing. 8. incip. An iuramentum testis. & Feli. in c. licet ex quadam. col. 1. de testi.

Summarium in d. l. qui bona fide. §. huic stipulationi. ff. de dam. infect.

- 1 *In finitima utrum tolerari debeat.*

Bar. in d. l. qui bona fide. §. huic stipulationi. ff. de dam. infect.

- 1 **BART.** in ead. l. §. huic stipulationi. versu. ut igitur liqueat. tradit an infinitas t tolerari debeat an non? vide Feli. in cap. licet, 2. colum. 2. & 3. de testi. Bart. in l. j. C. de sent. quæ pro eo quod inter. profer.

Summarium in l. si finita. §. deinde ait prætor. ff. de dam. infect.

- 1 *Distio, de, quid significet.*

Bar. in l. si finita. §. deinde ait prætor. ff. de dam. infect.

- 1 **BART.** in d. l. si finita. §. deinde ait prætor, agit de significatione uocis, de, † De hac re vide Franciscum de Pauinis in tract. de offic. & potest. capituli sede uacante, in primo præludio. Et quando iste uoces, de, à, & ex, stent inclusiue vel exclusiue tradit Oldrad. in consi. 49. Et de significatione huius præpositionis, de, vide Bart. in l. j. in principio. ff. de pos. & in l. j. ex incendio. ff. de incen. rui. & nau. & in l. j. §. emancipatus. ff. de bonor. possell. contratab. & Alberic. in opere statutorum, in 1. par. cap. 160. & omnino Dec. in consi. 624. ubi ait, de, propriam & immediatam causam indicare.

Summarium in d. l. si finita. §. ex hoc edicto. ff. de dam. infect.

- 1 *Quando ager minatur ruinam semper missio fieri debet.*

Bar. in d. l. si finita. §. ex hoc edicto. ff. de dam. infect.

- 1 **BART.** in ead. l. §. ex hoc edicto, opponit de l. cum emptor. §. si ager, infra eod. titulo & ait quando ager † minatur ruinam, tunc semper missionem fieri debere. vide las. in §. rursus, colum. 7. de adion.

Summarium in d. l. si finita. §. Julianus. ff. de dam. infect.

- 1 *Primum decretum quid sit, & quid secundum.*

- 2 *In citatione, utrum uox peremptorie sit ponenda.*

- 3 *Si citatus respondit nolo venire, utrum alia citationes exigantur.*

- 4 *Quando citatus neque uenit neque misit, utrum sit opus pronunciari eum esse contumacem.*

- 5 *Decretum, utrum interponi debeat ipsa die peremptorij, an uerò alia die.*

- 6 *Secundum decretum, non est nouus, & separatus processus.*

Bar. in d. l. si finita. §. Julianus. ff. de dam. infect.

- 1 **BART.** in ead. l. §. Julianus, tradit in 1. col. quid sit primum decretum, † & quid sit secundum decretum. vide Roma. in consi. 454. col. 2. & in consi. 161. per totum, ubi multa habentur de primo & secundo decreto. Et quid quando petitur in bonis pupilli & similium. Item aduerte quoniam ad interpositionem primi decreti requiritur latitatio conuenti, secundum glo. in l. si prius. ff. de oper. nou. nunc. vbi videas Alex. in 3. & 4. col. item aduerte quia ante primum & secundum decretum sit citatio in scriptis, ut per las. in l. nequaquam. §. vbi decretum, col. 1. vers. secundum. ff. de offic. procons. Item in casibus ad id non peruenitur, sed sine litis contestatione proceditur, ut habetur in c. primo de eo qui mit. in poss. & in his casibus sequestratio fieri potest. Abb. in c. 2. de sequestr. poss. & in c. olim, de rescripte. Et dum Bar. hic in 2. col. vers. secundum quæro, subiungit, utrum in citatione, † vox, peremptorie, sit ponenda, vide Abb. in consi. 84. in 2. vol. & in c. consuluit, col. 4. de offi. deleg. Et quia Bar. subiicit, si in citatione diceretur, alius termino elapso procedetur contra te, hoc habere uim peremptorij. vide omnino Matthæ.

fill. in

De damno infecto.

fill. in suo sing. 8. incip. Nota quod est differentia. Feli. in c. licet causam, in 3. not. de probat. & in d. c. consuluit, col. 5. & in c. causam quæ, col. 3. versi. quando sit opus, de rescrip. & ad rem faciunt trad. per eundem Feli. in c. ad petitionem. nu. 1. 4. cum seq. de accus. & in c. 1. num. 19. de iudic. Quid autem si citatus ÷ respondeat, nolo venire; quærit Bar. an alix citationes exigantur? Abb. ait quod non, etiam si alioqui trina citatio exigeretur. in c. cum parati, de appell. & in d. c. consuluit. & ibi Feli. in 4. col. & Alex. in consi. 80. Stantibus ijs, col. 2. in 4. volu. ubi testatur hanc opinionem esse * votis frequentioribus approbatam. Et ad id quod dicit Bar. in versi. procedo vltierus, scilicet, quomodo illud intelligi debeat, quod habetur in glo. non venit. nec mittitur, ad hoc videas Bar. in d. c. consuluit, col. 1. 2. de offic. deleg. & ad id, quod subiicit Bar. si non venit actor, hoc reo non imputari, & reliqua, vide Roma. in consi. 454. colu. 1. & Ancha. in consi. 97. & aliquid per Alex. in l. fi. §. 1. ff. de eo per quem factum est. Postea Bar. agit de procuratore, qui in eadem curia plures habet causas, & plurium. De hac re vide Aret. in c. 1. & ibi Dec. in 5. notabili de iudic. Et dum Bar. prosequendo istam inuestigationem in 4. col. versi. procedo vltierus, tractat, quando citatus, ÷ neque venit neque misit, sit ne opus pronunciari eū esse contumacem an non ÷ vide pro declaratione Paul. de Cast. in consi. 38. & omnino Alex. in l. ait prætor. §. hoc interdictum. ff. de ope. nou. nunc. & quia Bar. concludit, sufficere si de contumacia constat ex actis, sed statim subdit de ea liquere debere iudici, alioqui eius decretum nullius esse roboris & momenti. vide Abb. in consi. 37. col. 4. in 2. vol. & in consi. 84. colu. 1. eod. vol. Barb. in consi. 18. col. 9. in 1. vol. & in consi. 44. col. 7. eod. vol. Aret. in consi. 164. Roma. in d. cōf. 454. col. 3. & non ab re sunt tradita per Alex. in l. fi. col. 4. ff. de eo per quem fact. Et dum Bar. quærit hic paulo post, quomodo fiet ista misio ÷ vide Alex. in consi. 2. col. 4. in 4. vol. & ad id quod subiungit Bar. de eo qui possidet, quomodo fieri debeat, vide Alexan. in consi. 147. In causa & lite, col. 2. in libro primi & secundi vol. Attende etiam Bartolum hic in 5. col. versi. quæ 5 vtrum primum, ubi quærit an decretum ÷ interponi debeat ipsa die peremptorii, an verò & alia die ÷ aitque hoc esse sancitum in c. consuluit. de offic. deleg. nam hoc modo constitutio. d. capituli consuluit, non solum habebit locum in casibus ibi commemoratis, sed etiam in alijs, scilicet vt expectari possit usque ad aliam diem, quoniam Bar. hic loquitur de primo decreto, de quo ibi nulla fit mentio. Postea Bar. in 6. col. versi. sed quid fiet, inquit, si ille, contra quem fit misio, non latitat, dandum esse curatorem bonis, contra quem agitur uia ordinaria. vide Abb. in consi. 84. in 2. vol. vbi tradit nonnulla ad rem facientia. Et dum Bar. in 7. col. inquit, secundum decretum non esse nouum & separatim processum, sed totum esse unum: vide Mathæfill. in singul. 3. incip. Nota quod processus. & Abb. in consi. 43. in 2. dubio in 2. vol. & in consi. 84. eod. vol. Roma. in consi. 454. col. antepen. Deinde Bar. hic. in pen. col. agit, an propriè primum decretum sit illud, quod interponitur propter contumaciam ÷ vide Barb. in c. consultationibus, de offic. delega. Ad id verò quod ait Bar. in col. fi. dicens, aut res extat, & fit misio ex primo decreto, & postea ex secundo decreto statuetur certum tempus infra quod agatur, postea non audietur, & erit secundum: vide Imol. in consi. 77. col. 2. Et dnm Bar. paulo post subiungit, quandoque secundum decretum sonat possideat, & tunc erit dominus. De hoc vide aliquid per Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariz. de const.

Bar. in d. l. si finita. §. sed si quis eorum. ff. de damn. infect.

BART. in ead. l. §. sed si quis eorum, opponit de leg. iij. §. si. ff. comm. diuid. vide Roma. in consi. 301. & in consi. 440. & Imol. in consi. 101.

Summarium in d. l. si finita. §. si quis autem. ff. de dam. infect.

1 Ille contra quem est facta misio, nō compellitur de possessione discedere per missionem ex primo decreto.

Bar. in d. l. si finita. §. si quis autem. ff. de dam. infect.

1 BART. in ead. l. §. si quis autem, sic in summa. per missionem t ex primo decreto, ille contra quem facta est misio, non compellitur de possessione discedere. vide Abb. in consi. 119. in 2. volum.

Summa-

Summarium in d.l. si finita. §. sed si forte. ff. de dam. infect.

- 1 *Missio in possessionem ex secundo decreto facta contra absentem causa reipublicæ, est valida, sed reuocatur remedio restitutionis.*

Bar. in d. l. si finita. §. sed si forte. ff. de dam. infect.

- 2 **BART.** in ead. l. §. sed si forte. dicit, missionem t in possessionem ex secundo decreto factā contra absentem causā reipublicæ vel minorem validam esse, sed remedio restitutionis reuocari. vide aliquid ad rem hanc apud Bal. in conf. 513. in ultimo vol.

Summarium in d.l. si finita. §. si de uestigalibus. ff. de dam. infect.

- 1 *Ubi publicantur bona feudatarii propter eius delictum, non intelligitur publicatum feudum.*
 2 *Feudum publicari potest in crimine lese maiestatis.*
 3 *Quando condemnatur filius, & publicantur eius bona, utrum publicetur proprietates peculij aduentitij, saluo usufructu patris.*

Bar. in d. l. si finita. §. si de uestigalibus. ff. de dam. infect.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si de uestigalibus, inquit, publicatis t bonis feudatarii propter eius delictum, non intelligi publicatum esse feudum, sed illud ad dominium spectare. vide hoc idem apud Alex. in conf. 23. col. 3. versi. idem uidemus in feudo, in 1. vol. & idem repetitum est in conf. 88. in 3. vol. & idem ait Alex. in conf. 88. Vtrum emphyteosis, in 4. vol. Paul. de Cast. in l. si quis presbyter. C. de episc. & cleric. Imol. in conf. 36. col. 7. & fi. Aret. in conf. 14. col. 4. & ad hanc sententiam accelsit etiam Ang. in l. eorum, infra eod. tit. Roma. & Alex. hic. Bal. in l. j. in 4. quæst. ff. de rer. diuis. & ad rem faciunt trad. per Ana. in c. excommunicamus, in 2. col. de hærer. & per Paul. de Cast. quem vide omnino in cōs. 154. & in conf. 162. Bar. & Bal. in l. j. C. de bon. lib. Alex. in l. Status. §. Cornelio. ff. de iur. fisc. & Iacobum de sancto Georgio in tract. de feudis, in versi. dictique uassalli, col. pe. & Nellum de sancto Gemin. in tract. bannitorum, in 1. par. secūdi temporis, quæst. 23. & Soc. in conf. 266. col. 15. in 1. vol. ubi subdit, feudum posse t publicari in crimine lese maiestatis, atque ita limitatur prædicta conclusio. Et dum Bar. prosequendo materiam hanc ponit formam secundi decreti in casu feudi, vide Alex. in conf. 122. Super primo quæsito, col. pen. in 4. vol. & in conf. 11. Viso processu, in 5. vol. & in conf. 129. Super eo, col. 1. in eod. 5. vol. Aret. in cōf. 34. col. 7. Ad id verò quod Bar. subiungit, in versi. secundo quæro, de fundo emphyteotico, vide Alex. in conf. 23. in 1. vol. & latè in d. conf. 88. in 3. vol. Ant. de Butr. in conf. 61. Aret. in conf. Soc. in conf. 166. in 1. vol. & Bal. in conf. 284. in 1. vol. Et ad ea quæ ponit Bar. in versi. si verò poneretur contractum liuellarium, vide Alex. in conf. 90. in fin. 4. vol. & in conf. 113. & in conf. 117. eod. vol. & in conf. 68. col. 2. in 1. vol. & Aret. in d. conf. 10. col. 2. versi. item præmitto.

- 3 Bar. in eod. §. col. 4. versi. sexto quæro, tradit, an condemnato t filio & publicatis eius bonis, publicetur proprietates, quā habet in peculio aduentitio saluo usufructu patris? & dedit quiddā non. vide ad hæc aliquid apud Roma. in conf. 219. col. 1. & Aret. in conf. 139. vide Bar. in l. si quis intantum. C. vnd. ui. Ang. in tract. malefic. in glo. in voce, & eius bona, col. 5. versi. quid si filius familiās, lat. in §. actiones autem, col. 2. inst. de acti. & aliquid per Bal. in conf. 479. in 3. vol.

Summarium in d.l. si finita. §. eleganter. ff. de dam. infect.

- 1 *Quando possumus petere nobis cauere, vel instrumentum fieri, vel ut auctori silentium imponatur.*
 2 *Creditor petere potest sibi fieri instrumentum deberi.*
 3 *Quando possumus petere, ut pronuncietur actionem nobis competere.*

Bar. in d. l. si finita. §. eleganter. ff. de dam. infect.

- BART.** in ead. l. §. eleganter, col. 2. versi. & ideo pro declaratione, tractat an & quando aliquis t possit petere sibi cauere, seu instrumentum fieri, & an petere possit ut auctori silentium imponatur? vide Fel. in c. in præsentia, col. 2. de probat. & in c. significauit, col. 3. versi. in gl. de testi. Abb. & Fel. in c. si quis contra, de for. comp. Roma. in conf. 90. in fin. & in conf. 280. & in conf. 412. & Aret. in conf. 143. col. 8. & dum Bar. procedit declarando rem hanc & dicit in versi. sed si poneremus, reum, qui liberatus est ipso iure, petere posse instrumentum sibi fieri,

De damno infecto.

- 2 vt probari possit, idem est etiam contra, ut creditor t possit petere sibi fieri debere instrumentum debiti. Alex. in consi. 281. Lancelotus, col. fi. in libro primi & secundi vol. & ad rem faciūt trad. per Alex. in consi. 57. Habita, col. 2. in 3. vol. & per Roma. in consi. 394. & ad ea quæ ponit hic Bar. in versi, si vero statim; vide Alex. in consi. 39. Vertitur lis, in 5. vol. & Imol. in Lex ea parte. ff. de verb. obligat. Ad ea verò de quibus agit Bar. in col. fin. versi. sed an quis possit t petere pronunciare actionem sibi comperere? vide Alex. in consi. 95. In causa, & lite, col. 2. in 1. vol. ubi citat hoc Bartoli documentum. Soc. in consi. 134. col. pen. in 1. vol. & Corn. in consi. 18. col. 3. in 2. volum. & ad prædicta omnia uide doct. in l. diffamari. C. de ingen. & Soc. omnino in consi. 41. col. 2. in 1. vol. & in cōf. 94. in 3. vol. & quis iudex sit adeundus, tradit Alex. in cōf. 103. in 5. vol. & quomodo intentandum sit remedium illius. l. vide apud Cæpolin. caut. 10. & eam declara & limita ut per Fel. in c. venerabilis, nu. 12. cum seq. de iudic.

Summarium in d. l. si finita, §. si quis damni infecti. ff. de dam. infect.

- 1 *Quæ differentia sit inter pignus conuentionale, & prætorium.*

Bar. in d. l. si finita. §. si quis damni infecti. ff. de dam. infect.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si quis damni infecti, tradit differentiam t inter pignus conuentionale & prætorium, adde alias etiam differentias, quas tradit Bar. in l. j. in princ. ff. de pignor. acti.

Summarium in d. l. si finita, §. si quis metu. ff. de dam. infect.

- 1 *Ius intrandi possessionem post decretum interpositum durat usque ad biennium.*

Bar. in d. l. si finita. §. si quis metu. ff. de dam. infect.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si quis metu, in fi. ait, ius intrandi in possessionem t post decretum interpositum durare usque ad biennium. Hoc idem tenent Ange. & Roman. in §. eleganter, supra hac ead. l. Ange. Aret. in §. quadrupli, col. 1. §. versi. quinto quero iudex, inst. de action. Paul. de Cast. in l. more, col. 13. versi. unum nota diligenter. ff. de iurisd. omni. iudic. uide tamen in contrarium Pet. de Anch. in consi. 92.

Summarium in l. damni, §. si is qui ades. ff. de dam. infect.

- 1 *Si tibi promiserim fructus alicuius arboris omni anno, & arbor sit incisa, & postea renata, utrum teneat.*
- 1 *Si alicui concessum est privilegium ut decimas non soluat ex prædictis suis, utrum trabatur ad futura prædia.*
- 3 *Privilegium concessum aliquibus sub uniuersali, & collectiuo nomine, ad omnes qui postea sunt consortes illius collegij pertinet.*
- 4 *Furnarius qui ex contractu ad coquendum panem alicui familie se attrinxit, tenetur etiam si in dies familia augetur.*
- 1 *Si supernuerit inopinata inopia, cautio, quæ fuerat remissa, iterum est præstanda.*
- 6 *Dispositio ad incognita non dilatur.*
- 7 *Quilibet rei sue est moderator, & arbiter.*
- 8 *Verba quantumcumque uniuersalia, nunquam tam latè interpretantur, ut ea comprehendant, quæ dissonans in specie facere non potuisset.*
- 9 *Ex iuri interpretatione nemo intelligitur in generali obligatione obligare illud, quod in specie non suisset obligaturus.*
- 10 *Princeps non intelligitur iuri alicuius derogare, nisi id specialiter agat.*
- 11 *Principis voluntas, talis esse existimatur, qualis esse debet.*
- 12 *Ecclesia, quæ erat obligata quosdam fratres procurare, si numerus fratrum excreuerit, non tenetur nisi tot fratres procurare, quot erant in obligatione.*
- 13 *Ecclesia debet esse cultrix, & autrix instituta.*
- 14 *Renuocatio unionis ideo ibi fuit petita quia grane præiudicium ecclesia afferebat.*
- 15 *Atalum exemplum est omnino ascerendum.*
- 16 *Ubi cumque uno est malos effectus paritura, semper est renuocanda.*
- 17 *Vnio ad hoc ut fieri queat, quæ requirantur.*

- 17 *Qualitas à lege requisita, est specialiter probanda.*
- 19 *Delegati de invaliditate unionis arbitrari possunt.*
- 20 *Facilius ius speciale, quàm ius commune tollitur.*
- 21 *Unaquæque res facile ad primam naturam reuertitur.*
- 22 *Vox indefinita æquipollet uniuersali.*
- 23 *Verba uniuersalia non comprehendunt ea, quæ contrabentibus sunt impossibilia.*

Bar.in l.damni. §. si is qui ædes. ff. de dam. infect.

- 1 BART. in d.l. damni. §. si is qui ædes, quærit, si tibi promisi t fructus alicuius arboris omni anno, & arbor sit incisa, & postea renata, utrum teneat? vide Feli. in c. cum accessissent col. 16. de const. & ibi Barb. col. 19. cum sequen.
- 2 Bar. in eod. §. in si. quærit, si alicui concessum est priuilegium t vt decimas non soluat ex prædijs suis, an trahatur ad futura prædia? & remittit se ad tex. in c. quia circa, de priuileg. De hac re vide aliquid per Alex. in l. j. ff. de leg. 1. & latè in conf. 124. in libro primi & secundi volu. & Soc. in consi. 278. in 1. vol. & Bal. in conf. 407. in 5. par. Attende quoniam hæc faciunt ad difficultatem, de qua fui olim interrogatus. Onus alendorum expositorum cuidam monasterio erat annexum, postea autoritate sedis apostolicæ fuit unitum cum quibusdam bonis alteri loco pio, quæ quidem bona tempore unionis sufficiebant huic impendio, sed deinceps usque adeo creuerat numerus expositorum, ut non solum non sufficerent, sed etiam bona dicti loci pij alijs oneribus obligata absorberent. quærebatur utrum dicta unio deberet separari, an saltem alia bona illius monasterij deberent huic oneri applicari? Prima fronte res contra locum pium non parum dubia uidebatur: nam cum ad unionis reuocationem prætextu superuenientis læsionis agatur, & ista læsio (ut partes consentiunt) contractus tempore non subesset, contra actorem videtur esse pronunciandum, cum satis explorati iuris sit, contractum hac pro causa rescindi non posse, nisi tempore contractus de ipsa constet læsione. l. si uoluntate. C. de rescind. vend. idque latissimè docuerunt doct. in l. ij. C. eod. tit. & alibi sæpe, & Canonistæ in c. cum causa, de testi. Quæ omnia uelle recensere, laboriosum magis, quàm subtile opus existimamus. Præterea hoc idem probari uidetur per tex. in c. quia circa, de priuileg. quem hic citat Bart. & per ea, quæ tradidit Alex. in consi. 323. in libro primi & secundi vol. in quibus locis habetur, priuilegium t aliquibus sub uniuersali & collectiuo nomine concessum, ad omnes, qui postea fiunt consortes illius collegij, pertinere, quamuis eorum numerus multum augeatur. Quare ita & in proposito casu dicendum uideretur, cum iam inde à principio hoc onus sub uniuersali nomine alendorum expositorum, fuerit à pio loco susceptum; quàmuis deinde eorum numerus percrebuerit. Huc accedit decisio illa Innoc. & Abb. in c. quanto, de cens. ubi aiunt, si aliquis ex pacto, in quo res aliqua intercedit, procurare fratres alicuius ecclesiæ teneretur, eum obligatum esse, etiam si fratrū numerus magnum deinde habuerit incrementum. sed hic bonorum nonnullorum quantitas pro isto onere sustinendo pio loco, fuit annexa. ergo &c. Non esse prætermittendum cenfeo, id quod in simili casu ait Capoll. in traç. de seruit. urb. prædio.
- 4 in cap. de furno, ubi multis docuit argumentis, quæ aliter non recensemus, furnarium, t qui ex contractu se ad coquendum panem alicui familix altrinixit, teneri etiam si familia in dies aueatur. Quapropter ita hic quoque eadem ratione decidendum uideretur. Plura tamen, & uehementiora sunt argumenta, quibus ego in re proposita in contrariam sententiam adducor. In primis etenim animaduertendum cenfeo, quamcunque dispositionem, quæ etiam ab initio æquitati maximè innitatur, seruandam non esse, ubicumque processu temporis ob nouiter emergentia redderetur iniqua. l. de ætate. §. ex causa. ff. de interrog. action. cum concord. ibi in gl. facit tex. in l. planè. in si. ff. ut in poss. leg. ubi superueniente inopinata t inopia, cautio, quæ iam pridem fuerat remissa, iterum est præstanda. Principem enim decet, ut sua potèti sapientia, & sua sapienti potentia suffragetur oppressis, secundum ea, quæ eleganter per Raph. Fulg. adducuntur in conf. 147. inter consilia Imol. Prædicta coadiuuantur ex ijs, quæ tradidit Petrus de Anch. in conf. 84. ad quem accessit Decius in cōf. 385. in quibus locis inquirunt, ex causa superueniente

- ueniente licere à quacunque dispositione recedere, nec propterea aliquam iniuriam eis inferri, qui illius dispositionis conditores fuerunt: quoniam aiunt, eos si de huiusmodi itarus mutatione cogitassent, aliter fuisse arbitraturos, ne tantæ auctores iniquitatis viderentur. quæ quidem opinio uulgata illa regula confirmatur, quæ habet, dispositionem ad t incognita non esse dilatandam. l. si de certa, & ibi latissimè doct. C. de trans. sed licet huc dubitare fas est, quin regentes loci pij tempore unionis nunquam tale incrementum expositorum præcogitarunt, ergo &c. Pro hac opinione affertur tex. notatu dignum in l. in lege fundi. ff. de contr. empt. vbi resita se habet. venditor fundi lapidicinas exceperat, deinde lapidicina fuerunt nouiter inuenta, fuit apud iurisperitos dubitatum, an istæ quoque lapidicinae sub illa exceptione continerentur? & eorum sententia potior fuit, qui dixerunt, eas non contineri, sed illas tantum, quæ venditionis & exceptionis tempore apparebant. iniquum enim videbatur, si casus iste incogitatus emptori magnum præiudicium attulisset, seu saltem afferre potuisset, vt ibi à ratione decidendi colligitur. Tum sic ego colligo, ibi contraheutes de re contrahebant quæ à pura eorum voluntate pendeat; nam rei t suæ quilibet est moderator, & arbiter. l. in re mandata. C. mand. Rursus per verba universalia contraxerunt, cū exceptæ sint lapidicinae vbicunque existentes, vox enim hæc, vbicunque, uniuersalis est. c. vlti. de priuilegiis in 6. & huiusmodi verba quoscunque casus amplexi docuit Alex. in conf. 35. in 6. vol. & alibi sæpe doct. Item ibi lapidicinae erant in agro uendito, quamuis non apparent, & tamen is omnibus non obstantibus lapidicinae postea inuenta, seu detectæ non intelliguntur exceptæ. quantum magis igitur istud inopinatum expositorum oneris incrementum pio loco præiudicare non debet? cum res, de qua contrahebatur in eius potestate non foret; non enim etiam id expressè agens locus pius bona, quæ ad alios usus sunt destinata, huic operi subijcere potuisset, ut statim lum ostensurus. Item hic cum expositi commemorantur, aliqua vox uniuersalis non fuit expressa, ac denique lapidicinae tempore illius contractus erant in esse, quamuis nōdum apparent, quo casu maior ratio uigebat, ut exceptæ intelligerentur, quàm si deinde originem, ac principium habuissent: quia tunc casus magis inopinatus proculdubio redderetur: in re autem propoſita, iste numerus expositorum post contractum unionis originem sumpsit, & in dies augetur. Quare ex ijs omnibus uel facile percipi potest, quàm longè maiori ratione per illam legem nostra hæc quæstio decidatur. Nunciam illa alia ratio, quam proximè polliciti sumus, in medium afferatur. Dico igitur, cum omnia loci pij bona essent ante unionem alijs pijs oneribus lubiecta, non potuerunt ad: sustinendos expositos obligari, nisi speciali ad id apostolicæ sedis accedente consensu, ut est tex. in clem. quia contingit, de relig. domi. qui quidem consensus, cum non appareat, consequens est, bona illa obligari non potuisse, & obligationem contractant ad vires bonorū, quæ hac pro causa pio loco fuerunt annexa, esse redigendam, neque aliter regentes loci pij promississe credendum est; quoniam uerba t quantumcunque uniuersalia cuiuscunque dispositionis nunquam sunt latè aded interpretanda, ut ea comprehendant, quæ disponens in specie facere nō potuisset. l. si pater. ff. quæ in frau. cred. l. Lucius. §. pen. ff. ad munic. & probatur in c. tuæ, de decimis. & ita ibi Host. & Antonius docuerunt, & multi alij, quos retulit Alex. in d. conf. 121. col. 3. in 4. vol. & Bal. in l. si in computatione. C. de iur. delib. idque argumento. l. qui tabernas. ff. de contr. empti. Accedunt ad hæc not. per Bar. in l. si quis sub conditione. ff. de cond. ind. & Alex. in cōf. 208. col. fi. in 6. vol. & Soc. in conf. 251. versu. confirmantur præmissa, in t. vol. Præterea bona illa ferè omnia fuerunt à testatoribus ea relinquētibz grauata, ne unquam alienari possent, & alienantibus poena fuit iniuncta. quod fit, ut promissio, seu bonorum obligatio etiam amplissima non includat bona, quæ sine poena alienari non possunt, ut ait Bar. in l. codicillis. §. instituto. ff. de leg. 2. Bal. in l. j. C. quæ res pigno. obli. non poss. & latè docuit Alex. in conf. 41. in 6. vol. Facit ad rem uulgata illa decisio, neminē iuris t interpretatione in generali obligatione illud obligasse, quod uerisimiliter in specie non fuisset obligaturus. l. obligatione generali. ff. de pignor. & d. l. j. C. quæ res pignor. obli. non poss. cum itaque ex ijs omnibus constet, locum pium neque potuisse, neque uerisimiliter dicta bona obligare uoluisse, illud sequitur, vt dicta obligatio intelligatur

- intelligatur restricta ad numerum expositum, cuius alimentis bona pio loco pro isto onere ferendo applicata sufficiebant, & non amplius. Neq; huic conclusioni obstat, si forte diceretur, prædicta non repugnare: qm̄ ista unio fuit autoritate delegatorum apoitoicæ sedis confirmata: qm̄ princeps nisi id specialiter agat, non intelligitur iuri alicuius, & præsertim pijs defunctorum uoluntatibus derogasse. c. super eo, de offi. deleg. l. ij. §. si quis à principe. ff. ne quid in loc. publ. & latè tradidit Alex. in cons. 37. in 1. uol. faciunt tradita per eundem Alex. in cons. 236. in 1. uol. computatis etiam consilijs 21. volu. vbi ait per rescriptum principis non censeri fuisse derogatum sententiæ, quæ transiit in rem iudicatam, etiam si mentio sententiæ in rescripto haberetur, dum tñ illa qualitas, quod in rem transuerit iudicatam, expressa non fuerit. sed summus pontifex non intellexit bona ista, quæ obligabuntur, esse alijs pijs oneribus destinata.
- igitur non censentur obligata, nisi, ut prædiximus: nam principis uoluntas talis esse existimaf, qualis esse debet. Bal. & laſcin 4. not. in l. ex facto. ff. de vulg. & pup. iunctis ijs, quæ latissimè hñt in cons. 1. 2. inter consili. Albert. Brun. arduum autem, & perdifficile est fari, summum pontificem absq; aliqua cognitione iura aliquorum euertere uoluiffe, igitur nõ uoluit per prædicta. & ista ratio confirmatur; quia unio sui natura odiosa est, & restringibilis est, qm̄ derogat iuri communi, ut uidere est ex ijs, quæ dixit Card. in cons. 51. & Dec. in cons. 233. & in cons. 275. iure merito tanquam odiosa, est restringenda, ut intelligatur solum de eo expositorum onere, cui bona in unione pio loco data sufficiunt. Præterea nostra hæc conclusio principaliter corroboratur
- per tex. in c. quanto, de cens. vbi ecclesia, quæ obligata erat, quosdam fratres procurare, quauis numerus fratrum ualde excreuerit, non tenetur nisi tot fratres procurare, quot erant obligationis tempore. & quamuis Innoc. ibi uelit, Papam ideo ita sensisse, quod ecclesia illa se ad id ex liberalitate quadam alitrinaxerat, uerior tamen est diuersa opinio, hoc est, immo propter inopinatum illud grauamen superueniens ita prolatam fuisse sententiam, ut ibi tradiderunt Io. And.
- * & Ant. de Butr. ad quos accedit Decius in d. cons. 335. dicentes opinionem hanc esse uetus frequentioribus approbatam, ideo ab ea in iudicando uelle recedere nefas esset, iuribus uulg. & sic per istum tex. ita communiter interpretatum ista quæstio definitur, facit ad rem. c. suggestum, de decim. cum concordantibus ibi per glo. adductis. Præcedentibus adijci potest tex. in
- 13 c. 1. §. 1. de alien. feud. vbi traditum est, ecclesiam, quæ iustitiz debet esse cultrix & auctrix, pati non debere aliquid contra iustitiam in se, aut in alterum fieri. Cæterum, nisi iste unionis contractus reuocetur, vel moderetur, attenta ingenti læsione pij loci, ecclesia & monasterium maximam proculdubio iniustitiam ueretur, cum istud onus expositorum red. litus bonorum alijs pijs uisibus addictorum absorbeat. ideo contra dictam ecclesiam est sentiendum, ne inde iniuria oriatur, unde ius & iustitiam nasci oporteret. argu. l. meminerint. C. und. ui. Nolo etiam hoc loco prætermittere Dec. in d. cons. 335. qui multis aperuit argumentis, distributionem collectarum factam à statuto sub nomine collectiuo, quæ tempore quo edita fuit maximè æquitati innitebatur, reuocari oportere, si ob ciuium facultates diminutas, & onerum incrementa, efficeretur iniqua. quare cum hoc idem in proposito casu disputetur, dicendū vñ iura pij loci esse potiora, & multo magis ista decisio ad rem hanc potest accommodari, quàm ad eam de qua Dec. loquebatur: quoniam ibi quicquid fuerat constitutum, id totum à pura statuentium uoluntate pendebat, qui iura principis habere noscuntur, ut per Bar. & alios in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. Hic uerò de ea re agimus, quæ à contrahentium uoluntate, & arbitrio non procedit, ut suprà fuit ostensum, igitur & c. auct. multò magis. C. de sacros. eccl. & ita esse iure concludendum uidetur per tex. in c. 1. ne sed. uac. adducendo eum pro ut attulit Pet. de Perusio, in tra. 2a. de reuoc. unio. in 1. q. quem secutus est Dec. in cons. 233. col. 4. vbi secundum eos colligit,
- 14 reuocationem unionis ideo ibi fuisse petitam, quod graue præiudicium ecclesiæ afferebat; quia ob id cultus diuinus multum decreuerat, ecclesiaque solitis elemosynis defraudabatur, quæ quidem ratio (ut ipsi aiunt) fuit à summo Pontifice approbata, qui unionem ea sola ratione non reuocauit, quod sedes illa uacabat. ab ista ratione cessante ipsi petibent, unionem semper esse sciungendam, qm̄ ea permanente status ecclesiæ deterior efficeretur. hoc idem in

- d.c. 1. Abb. & Imol. confirmarunt; & Imol. dixit se ita in facti contingentia respondisse. Idque prius fenerat Oldr. in conf. 262. citat. c. suggestum, de decim. Verum in proposito casu status loci pij usque adeo decreuit, ut nisi provideatur, isti expositi sint bona omnia, quæ alijs pijs oneribus sunt obnoxia, consumpturi. contra clem. quia contingit de relig. dom. & stante ista unionē testatorum uoluntates eliduntur, quod perquam graue piaculum est. l. j. C. de sacros. eccl. & S. disponat, in auth. vt cum. de appell. cogn. Rursus pij loci status alia ratione deterior redditus, quoniam hoc modo homines ab huiuscemodi sanctis largitionibus retrahuntur, cum uideant eorum bona in alios usus, quam testatorum iusserint uoluntates, impendi: quæ res cum ita ma-
- 15 li t sit exempli, est omnino auferenda. Lf quis aliquid. §. qui abortionis. ff. de poeni. Ad hæc accedant etiam ea, quæ habentur per glo. & doct. in c. 2. de relig. dom. cum aiunt. si Papa unam ecclesiam alicui episcopo subiectam unit ecclesie alterius diocesis, nullum ius propterea episcopum illum amittere, cui prius erat subiecta. rationem huius documenti esse aiunt doc. quia Papa super unionē rescribens, nullquam intelligitur iuri alterius derogare. & ex hoc inferunt ad omnes alios casus, in quibus ista ratio militaret, sed hic de enormi læsione iurium ad alios pauperes in dictis pij loci bonis pertinetium ageretur, igitur unio est moderanda, & ista adijci possunt ijs, quæ suprà de hac ipsa uerisimili Pontificis rescribentis uoluntate adduximus. Quibus
- 16 consensit etiam Card. in consi. 96. in fi. vbi ait, vbi cumq; unio malos effectus est paritura, quos si summus pontifex intellexisset, non fuisset ei uerisimiliter consensurus, eam reuocari semper oportere. Sed proposita res ita se habet, ut ex præcedentibus liquere arbitror, igitur &c. Ex ijs euidenter apparet, quàm multa & magna sint, quæ contra unionem istam, esto quòd à principio ualida fuerit, afferuntur. Cæterum non sine ratione aduersum ualiditatem illius dici posset
- 17 quòd in quacunque unionē ad hoc ut fieri queat, duo potissimum requiruntur, scilicet solennitas, & causa notissimæ utilitatis, aut necessitatis. c. dudum. de reb. eccl. non alien. in 6. c. expofuisti, de p̄ben. & defectus alterius unionem nullam efficit, & inanem, teste Oldr. in conf. 241. Rursus ille, qui ualiditati unionis innititur, ad hæc probanda compellitur, in qua probatione si forte deficeret, contra unionem esset ferenda sententia, neq; isto casu sufficeret ipsa partium
- 18 assertio, cum notissimi iuris sit, qualitem à lege requisitam specialiter esse probandam, ut ait Bal. in l. si quis non dicam. C. de episc. & cler. & lo. And. in c. de homic. in 6. & in materia unionis hoc docuit Card. in consi. 69. & in consi. 96. vbi amplius ait, hoc habere locum et in unionē motu proprio Papæ concessa. Sed in proposito casu nullam prædictarum causarum interuenisse non ignotum est: cum hoc non doceatur, igitur contra unionem est sentiendum. Neq; huic obstat argo si diceretur, causam, quæ nunc agitur, fuisse solum super unionis reuocatione commissam, quæ quidem reuocatio præ se fert unionis ualiditatem. l. decem. ff. de uerb. oblig. cum simil. &
- 19 ideo delegatos de illius inualiditate arbitrari non posse, cum diligenter mandati fines sint custodiendi. l. diligenter. ff. mand. quia respondeo eos nihilominus posse de hac nullitate cognoscere, ut docuit Dec. in consi. 233. & in consi. 275. cui me refero. Postremo esto q; unio à principio tenuisset, tamen saltem ex proximè adductis posset inferri, quod quemadmodum unio ex causa euidētis utilitatis, aut necessitatis fieri potest. d.c. expofuisti. ita pariter debet posse ex iisdem causis reuocari. argo. l. si ut proponis. C. de nup. l. nihil tam naturale. ff. de reg. iur. faciunt tradita per doc. in rubr. ff. de acq. poss. cum aiunt contrariò eandem esse rationem, & ita præcisè de hac ipsa re agēs tradidit Pet. de Perusio in d. trac. de reuoc. uni. in 1. q. & istud argum. ego puto uehementius urgere qm de reuocanda unione agitur, qm si de ea facienda pertractare: quoniam unio cum sit iuris cōis derogatoria, odiosa est, & restringibilis est, ut suprà fuit ostensum. reuocatio autem qua res ad ius cōe retrahitur, amplianda est, cum facilius ius ipsum speciale, quàm ius cōe tollatur. l. eius militis. §. si militia missus. ff. de milit. test. facit. l. unio quidam. ff. de libe. & posthu. & c. odia, de regul. iur. in 6. & quod nemini iniuria fiat, etiam si de alicuius præiudicio ageretur, quando partes ad primum statum restituuntur, est tex. notatu dignus, cum glo. in c. ab exordio, 35. dist. & est tex. cum glo. in l. si unus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. idq; latè docuit Albertus Bru. in consi. 1. col. 7. uers. tertio pro prædicta opinione. citat. l. quærit. ff. de natal. resti.

* ubi testatur hanc esse * veram, & indubitatam scriptorum sententiā, ad quam accessit Io. Campegius in consil. 2. inter consilia Albert. Brun. & Soc. in consil. 10. inter consilia eiusdem Bruni, col. 8. vbi citat glo. in c. statutum, de præben. in 6. & hoc potest corroborari ex ijs, quæ docuit Feli. in c. cum omnes, nu. 6. de constit. vbi multis tum exemplis, tum authoritatibus confirmavit, solennitatem, quæ aliqui ad actus ualiditatem exigeretur, non requiri, vbiunque ad primum statum sit reditus: quoniam unaquæque res ad primam suam naturam uel facillimè redit. Si itaque ex causa euidentis utilitatis seu necessitatis unio fit ecclesiarum, idque contra ius cõe (vt diximus) cur non longè maiori ratione est decidendum, unionè ex ijsdem causis posse dissolui? Idq; eo facilius, quia hoc de restituenda re ad primum statum suum ageretur. & ad id quod ius cõe postulat. Ceterum, cum in casu isto (si uerum amamus) negari non potest, quin euident non modò utilitas, & necessitas, verum etiam honestas exposcat, vt pij loci bona a libi destinata ab huiusmodi nexibus absoluantur, atque unio uel seiungatur, vel tali aliorum monasterij bonorum additamento suppleatur, vt iniuncto oneri sufficiat, consequens est, ut ita pronunciari debere omnes uno animo sentiamus. Nunc rerum ordo postulat, ut inania, atq; dissimilia esse, quæ superius adducta sunt, in contrarium ostendamus. Non obstat igitur illud, quod in primis dicebatur, uidelicet nullo modo contractum hunc posse rescindi, cum lesio ista ab initio non interuenerit, sed processu temporis contigerit, per not. in l. ij. C. de contr. empt. Respondetur enim id procedere in contractibus rerum, quæ libero contrahentium arbitrio sunt subiecta: item à contractibus à iure cõi non abhorrentibus. hic uerò de bonis agitur, quæ cum sine alijs pijs oneribus addita à contrahentibus, tametsi uellent, obligari non possunt. d. clem. quia contingit. de relig. dom. immo neq; uerisimile puto, bona illa intelligi uigore illius unionis obligata, cum hoc impossibile foret contrahentibus. neque aliqui credendum est summum pontificem fuisse uerisimiliter consensurum, vt latè iam antea fuit enucleatum. quare ex ijs tanquā dissimilibus fieri non debet illatio. l. Papinianus ex uli. ff. de mino. cum simil. Præterea, cum hic sumus in unione, quæ fit contra ius commune, & quæ à princip. fuit inualida, cum de euidenti utilitate, uel necessitate non doceatur: vel si ualida fuit, saltem ex ijsdem causis est irritanda, ut paulò ante disseruimus, contrarium eliditur argumentum. Illud quoq; dissoluitur, quod secundo loco afferebatur, uidelicet. c. quia circa, de privileg. & Alex. in consil. 323. in 1. uol. quia pariter dici potest, ea militare in ijs, de quibus liberè aliquis disponere non prohibetur, aliqui autem in proposito casu, vt iam sæpe dictum est. Præterea fari ausim, illa privilegia aut nullum, aut modicum alteri præiudicium attulisse; quoniam aliqui reuocari potuissent, ac debuissent, vt est tex. de hac ipsa re in c. suggestum, de decim. hic autem de ijs agimus, quæ ius quæsitum pauperibus auferunt, nō sine eorum maximo detrimento. Ad c. quanto, de cens. cum ibi traditis per Inno. respondemus, tex. illum secundum frequentiore, & grauiorem scriptorum sententiam nobis esse ualidissimo adiumento, ut supra plenè tradidimus. & ideo Innoc. hoc documentum firmare ausus non fuit, sed illud sub dubio fortè indecisum reliquit. Illud quoq; quod de furnario dicebatur, diluere facillimum est, qm̄ respondeo. Quamuis ista quæstio uariè decidatur, tñ

* (ut à maioribus nostris accepimus) contraria opinio * potior est, & uotis frequentiorib. approbata, vt ait Ias. in l. quominus. in 22. q. ff. de sum. & Dec. in consil. 335. vbi præcisè inquit communi innitendo sententiæ furnariū non teneri, qm̄ familia creuit. Quapropter ista cõis decisio cauam pij loci etiā atq; etiā adiuuat. & esto quod contraria decisio præualeret, diceremus id ideo ita esse, propterea qd furnarius rerum suarū erat moderator, & arbiter. l. in re mandata. C. mand.

22 hic uero non, vt latè iam antea intelleximus. Non obstat illa vox in definita, t expositorum, quæ æquipollet uniuersali. si pluribus. ff. de lega. 1. & ideo perinde est, ac si omnium expositorum onus pius locus suscepisset: quia sermo generaliter, & indefinitè prolatus, ad futura non trahitur, quando propter hoc aliquis magnum præiudicium pateretur, ut ait Bar. per illum tex. in l. pe. C. quæ res pign. oblig. poss. & Bar. in l. si stipulatus fuerim illud. §. 1. ff. de uerb. obli. Imol. in clem. literas. de rescrip. & Ias. in d. l. quominus. in 22. q. idque optimè colligitur ex tex. quem su

23 præ uentilauimus in l. in lege fundi. ff. de contrah. empt. Præterea uerba etiam t uniuersalia, &

De damno infecto.

amplissima non comprehendunt ea, quæ contrahentibus sunt impossibilia, vt suprà fuit iure conclusum; sed hic & de magno, atque ingenti pij loci præiudicio agitur, & rursus contraentes de istius bonis disponere haud poterant, ergo &c. Et hæc dicta sunt ut ingenia exstent, in reliquis locus sit semper iustitiae, & veritati.

Summarium in d.l.damni. §. Sabini. ff. de dam. infect.

- 1 *Qui tenetur habere pacem ab hærede, non satisfacit, si eam habuit à defuncto.*
- 2 *Testes quando debeant examinari infra terminum præfixum.*
- 3 *Testes possunt produci post terminum lapsum datum ad probandum re integra.*

Bar.in d.l.damni. §. Sabini. ff. de dam. infect.

- 1 **BART.** in ead. l. §. Sabini, inquit, eum, qui tenetur habere pacem ab hærede, non satisfacere, si eam habuerit à defuncto. Attende, quia quamuis contra Bart. tenuerit Bal.in l. ij. C. de libert. & ibi eum sequuti sint Salic. & Paul. de Cast. & Nellus de sancto Gemin. in tract. bannitorum, in 3. par. secundi temporis, quæst. 41. & Bal.in l. j. C. commu. de lega. tamen opinio Bar. * communiter approbatur, vt hic per Roma. & Ang. & Aret. in l. pro hærede. §. si ff. de acqui. hæred. & rationem primam Bartoli. hic declara ut per eum in l. si filius qui patri, in fi. ff. de uulg. & pup. & uide Salic. in d. l. ij. C. de libert.
- 2 Bar. in hoc eod. §. tradit, an & quando testes t debeant examinari infra terminum præfixum? & an sufficiat si iurent, & post terminum examinentur? vide Alex. in consi. 42. In causa & lite, col. fi. in 3. uol. Abb. in consi. 2. in fi. in 1. uol. & uide quæ posui ad Bar. in l. qui fundum, suprà de contrah. empt. Feli. in c. licet causam, col. 10. & seq. de probat. & in c. quoniam contra, colu. 10. in glo. in uoce, tempora. in fi. eodem tit. & Paul. de Cast. in consi. 17. colu. 2. ubi loquitur in termino dato ad producendum instrumenta, an sufficiat uerbo illa producere infra dictum tempus, & postea re ipsa? & Ang. in consi. 200. col. 2. & in consi. 399. incip. De primo dicendum.
- 3 Adde ad prædicta glo. in clem. sepe, de uerb. signifi. in uoce, non obstante, quæ ait, testes t posse produci post lapsum terminum datum ad probandum, quando res est integra, & ius aduersarij est illæsum. idem uoluit Innoc. in c. cum in tua, in fi. qui ma. accus. poss. Bald. & Salic. in l. fi. C. qui accus. non poss. & de hac re ac multis alijs ad casum propositum facientibus, uide apud Feli. in d. c. licet causam.

Summarium in l. fluminum. §. adijcitur. ff. de dam. infect.

- 1 *Successoris appellatione, utrum ueniat successor particularis.*

Bar. in l. fluminum. §. adijcitur. ff. de dam. infect.

- 1 **BAR.** in d. l. fluminum. §. adijcitur, tradit, an successoris t appellatione ueniat successor particularis? vide Alex. in consi. 338. in lib. primi & secundi uol. & Feli. in c. quia G. col. fi. de iudic.

Summarium in l. inter. §. damni. ff. de dam. infect.

- 1 *Si aliquis non perceperit fructus culpa sua, & possessiones peruenerint in fiscum, sibi est imputandum.*

Bar. in l. inter. §. damni. ff. de dam. infect.

- 1 **BAR.** in d. l. inter. §. damni, in fi. inquit, si aliquis t non percipit fructus culpa sua, quia possessiones peruenerunt in fiscum, sibi esse imputandum, uide Roma. in cons. 73. & Soci. in cons. 107. in fi. & in consi. 217. in fi. in primo uol.

Summarium in d. l. inter. §. alieno. ff. de dam. infect.

- 1 *Si procurator contra te contumacem agit, utrum iudex ei dicere possit, ut litem sub condicione agat, quod si eum esse procuratorem non constabit, iudicium sit inane.*

Bar. in d. l. inter. §. alieno. ff. de dam. infect.

- 1 **BART.** in eadem l. §. alieno, in fi. querit si procurator t contra te contumacem agit, an iudex ei dicere possit, ut litem agat sub condicione, quod si eum esse procuratorem non constabit, iudicium sit inane? uide plenè Barb. in c. cum. M. Ferrarien. col. 22. & 36. de const. & Ias. in l. ij. col. 2. C. qui admit.

Summarium in l. cum postulasset. ff. de dam. infec.

Interpellatio extraiudicialis non constituit illum in mora, qui solo iudicis officio conveniri potest.

Bar. in l. cum postulasset. ff. de dam. infec.

B A R. T. in d. l. cum postulasset, sic ait in summa. Interpellatio t extra iudicium non constituit eum in mora, qui solo iudicis officio conveniri potest. vide tu de hac re Aret. in c. 1. col. 5. de accusat. & Bal. in l. j. in 1. commentario. C. de iurisd. omni. iudic. Alex. in cōf. 149. visis & diligenter, col. fi. in lib. primi & secūdi vol. Feli. in c. 1. col. 2. de offic. deleg. & Curr. in cōf. 39. col. 4.

Bar. in l. a quo fundus. ff. de dam. infec.

B A R. in d. l. a quo fundus, inquit hanc lēssē multum fing. Tu de intellectu eius, vide Alex. in l. fi. finita. §. Iulianus, col. 39. suprà eod. tit.

Summarium in l. quod conclauē. ff. de dam. infec.

Habitans in domo, quæ ab una parte est in una parochia, & ab altera in alia, cuius sit parochia.

Bar. in l. quod conclauē. ff. de dam. infec.

B A R. in d. l. quod conclauē, quærit si ego habito in domo, t quæ ab una parte est de parochia sancti Martini, & ab alia est de parochia sanctæ Mariæ, cuius sim parochianus? dicitur quæ me esse de illa parochia in qua aditum habeo. vide Feli. in c. omnes, de maior. & obed.

Summarium in l. j. §. denique. j. ff. de aqua plu. arcen.

Vnusquisque in re sua facere potest quicquid uult.

Vnicuique licet edes suas tollere usque ad celum.

Bar. in l. j. §. denique. j. ff. de aqua plu. arcen.

B A R. T. in d. l. j. §. denique, colligit ex isto tex. quemcunque in re sua posse facere quicquid uult, dummodo non faciat animo nocendi. Per istum text. decidit casum Paul. de Castr. in l. cum eo. ff. de seruit. urb. prædi. ut nemini liceat in suo ædificare quando ei nō prodest & alteri nocet, & respōdet ad Ang. qui in d. l. cum eo, conabatur uiolare sententiam huius §. & hanc partem sequitur Alex. in cōf. 9. Consideratis uerbis, in 6. uolu. ubi multum eruditè declarat, & limitat regulam, qua cautum est, cuilibet licere ædes t suas tollere usque ad celum, & ibi etiam aperit an in dubio sit præsumendum id fieri, ut noceat an non, aitq; hoc ex circumstantijs colligi posse, ut puta si constaret, cum antea minatum fuisse se hoc facere uelle, uide omnino, quia ibi Alex. multa affert argumenta & auctoritates ad hunc text. optimè facientes. & ad hæc accedat Roma. in cōf. 52. in 2. dubio. & la Cin. l. ex hoc iure. ff. de iust. & iur. ubi multa ad rem facientia inueniuntur.

Summarium in d. l. j. §. denique. ij. ff. de aqua plu. arcen.

In Italia nulla fortasse ciuitas est, quæ præscripserit merum uel mixtum imperium.

Verum per usum tanti temporis cuius initij non exstat memoria in contrarium, præscribitur merum, & mixtum imperium.

Venetici dicuntur esse in quasi possessione libertatis, quam contra imperium præscripserunt.

Littora sunt ciuitatum adiacentium littori.

Dux Meduolani urum habeat translatam in se imperialem potestatem in terris sibi subiectis.

Iurisdicctio ecclesiastica à laico præscribi non potest, iurisdicctio uerò temporalis à clerico præscribitur.

Bar. in d. l. j. §. denique. ij. ff. de aqua plu. arcen.

B A R. in ead. l. §. denique. ij. ait. fortasse nullam esse ciuitatem t in Italia, quæ præscripserit merum uel mixtum imperium: quia in incorporalibus requiritur quasi possessio sciēte aduersario, sed imperator iam diu non fuit in Italia: igitur &c. De hac re vide plenè apud Feli. in c. cū non liceat, col. 4. de præscrip. & Præposit. in c. frustra, col. fi. 8. d. ist. Abb. in c. contingit, col. 3. de for. comp. & in c. fi. in 1. notab. de const. Barb. in c. 1. in 1. notab. de reb. eccl. non alien. Aret. in cōf. 42. Alex. in cōf. 278. In causa & lite, col. pe. in lib. primi & secundi volu. & in cōf. 16. In causa & lite, col. 1. in 5. vol. ubi tradidit, an per usum tanti temporis, cuius initij nō extat memo-

De aqua pluuiæ arcenda.

- 2 **ria** in contrarium præscribatur, merum † & mixtum imperium? item requiratur ne scientia & patientia illius, qui prius erat in possessione an non? & an scientia illius, ad quem spectat iurisdic-
tio, sufficiat? & ibi latè profequitur multa ad rem facientia. & omnino uide eundem Alex. in
conf. 24. Ponderatis his, col. pen. in 5. uol. & Soc. in conf. 275. in 1. vol. & Angel. in l. scut. C. de
præscrip. 30. anno. vbi dicit, præscribi posse contra imperium spatio centum annorum. Idem
inquit Feli. in c. ad audientiam, nu. 30. de præscrip. & in re proposita attende Dec. in conf. 468.
- * **nu. 5. vbi concludit magis** cõem esse doctorum sententiã, vt præscriptione tanti temporis, eg-
ius initij non extat memoria in contrarium, præscribantur et iura principis, absq; ulla scientia
ipsius principis, & hoc est illud, de quo principaliter hic agit Bar. idẽ tradit Crauet. in conf. 54.
- 3 **Hinc domini** † Veneti dñr esse in quasi possessione libertatis, quam contra imperiũ præscripse-
runt, secundum Dec. in l. hostes. ff. de capti. & postlim. reuer. Bal. autem in rubri. ff. de rer. diuis.
tenet ciuitatem Venetiarum liberam esse, qm̃ fundata est in mari. Item gulfum maris Adriatici
esse iuris dominorum Venetorum, habetur in l. hanc. ff. de iniur. vbi Rayn. expresse ponit exem-
plum in gulfu Venetorum, atq; ita clarè consuluit Ang. in quadã discordia, quæ inter dominos
Venetos & Genuenses uigebat, vt uidere est in eius conf. 289. incip. Thema tale est, inter cæte-
ra capitula pacis, col. 9. & l. in Lex hoc iure. ff. de iust. & iur. itẽ Bal. in l. j. ff. de rer. diuis. inquit,
Venetos esse dños maris Adriatici, & littorũ eius, sed in genere, non in specie, quia littora † sunt
ciuitatum adiacentium littori. vide Bal. in l. pen. C. de condi. infer. Bar. in l. quominus, in 2. q. ff.
de flumi. Salic. in l. iij. C. de naut. foen. & dominium Venetorum non esse aliquo modo subiectũ
imperio, & multa de eorum iurisdictione uide apud Bertachinum in tract. de gabellis, in 2. par.
num. 19. vbi agit de iurisdictione dominorum Venetorum, tam in terris quàm in mari. & l. asin
conf. 70. in 3. vol. & ideo ipsi dedignantur uiuere secundum leges Cæsareas, vt ait Feli. in l. mili-
tes. C. de testa. milit. & Lud. Bologn. in addit. ad consilium Ana. 53. non est silentio prætereun-
dus Alberic. de Ros. qui in l. j. C. de summ. Trin. testatur se uidisse priuilegium libertatis, & exẽ-
ptionis Venetiarum, bullatum bulla aurea, vt refert Jac. Aluar. in c. t. in princ. quis dicatur dux,
comes &c. Attende tamen circa id, quod prædictum est, de eorum iurisdictione in mari. nam
temporibus Gregorij Papæ. x. Venetis in sinu Adriatico noua uetigalia exigebatur, Bononien-
ses egrè tulerunt, & propterea triennio uaria fortuna cum dominis Venetis decertarunt. Anco-
nitani quoq; indignabundi q̃ Veneti Adriatici maris sibi dominium uendicarent, & uetigalia
à nauigantibus exigerent, ea de re apud Pontificem conuenerunt, qui Venetis statim impera-
uit, vt exactionem illam tollerent, & ipsi nihil aliud responderunt, quàm Pontificem ipsius rei
plenam cognitionẽ non hñe. Hæc Platina in vita Gregorij Papæ. x. Sed redeundo unde digressi
sumus. si iura imperij posse præscribi tanto tempore, cuius initij non extat memoria in contra-
rium, querendum est, an Dux Mediolani † habeat in se translata imperiale potestatem in
terris sibi subiectis? atq; ita etiam alij principes, ita q̃ possint in eorum dominijs legitimare in
præiudicium iuris quæsitũ? & quid de ipso Papa in terris sibi subiectis? uide Alex. in conf. 229. in
lib. primi & secundi vol. & in conf. 11. in 3. vol. Soc. in conf. 3. col. 5. in 3. uol. vbi ait. Ducem Me-
diolani hanc hñe potestatem, & Soc. in cõf. 66. col. 6. in 3. uol. & de eius potestate uide l. asin d.
Lex hoc iure. ff. de iust. & iur. & Curt. in conf. 48. nu. 22. & in cõf. 49. nu. 50. & in conf. 65. nu. 5.
Item in hac materia præscribendæ iurisdictionis scias unum, quod singulare esse ait Feli. in c. si-
gnificauerunt, de iudi. scilicet iurisdictionem † ecclesiasticam à laico præscribi non posse, sed iu-
risdictionem temporalem à clerico posse præscribi: Et an in præscriptione iurium incorpora-
lium requiratur scientia aduersarij? regula est, eam exigì, vt hic ait Bar. tñ hoc multas patitur li-
mitationes, vt per Feli. in c. de quarta, nu. 50. & 51. de præscri. & de ui ac potentia cuiuscunq;
præscriptionis uide Io. Franc. Balbum in tract. de præscriptionib. in 1. par. quartę par. in 4. q. Et
dum Bar. in eo. §. ver. ego dico, ait, et contra patientem præscriptum titulum ex usu longi temporis,
uide quę posui ad Bar. in l. cum de in rem uerso. ff. de usur. & Feli. plenè in d. c. de quarta, col. 13.
& seq. & omnino Barb. in conf. 28. col. pen. in 4. uol. & Alex. in conf. 69. Circa primum, col. 2. in
5. uol. & Cæpol. in tract. de scripturis, in tit. de scut. aquæ. col. 18. cum sequentibus.

Summarium in d.l.j. §. item Labeo. ff. de aqua plu. arcen.

- 1 *Dicendum testium de auditu quando probet.*
- 2 *Qui dicit se audiuisset aliquid post cortinam, utrum istud dicendum probet.*
- 3 *Testimonium de auditu, transfert onus probandi in aduersarium.*
- 4 *Dicendum testimonij conceptum per uerbum credo, quam fidem faciat.*

Bar. in d.l.j. §. item Labeo. ff. de aqua plu. arcen.

- 1 **Bar. t.** in ead. l. §. item Labeo, agit de testibus t de auditu. De hac re uide Alex. in confi. 276. In causa, col. 3. in lib. primi & secundi uol. ubi ait ex mente Baldi non sic rectè colligi, audiui talem dicentem se uendidisse Titio, igitur uendidit. & de testimonio de auditu, uide eundem Alex. in confi. 1. col. 2. in 3. uol. & in confi. 291. nu. 18. in lib. primi & secundi uolu. & in confi. 10. in 4. uol. Raph. Cuma. in confi. 68. Feli. in c. prætereā, col. 2. de testi. & in c. in literis, colu. 2. uerf. in glo. 1. & in c. cum causam, col. 10. uerf. & scias, eod. tit. de testi. & in c. licet ex quadam, in princip. eod. tit. Cæp. in confi. 3. Imol. in confi. t 35. Aret. in confi. 45. & 37. & in confi. 73. & 103. & ad illud quod hic Bar. de teste, t qui dixit se audiuisset post cortinam, ut eius uerbis utar, uide plenè apud Ias. in l. si non speciali. C. de testa. Et in isto casu attende, quoniam si testis diceret se audiuisset post cortinam à quadam, qui sua peccata sacerdoti confitebatur, se homicidium aliquod perpetrasse, non probaret: quia confessio facta in foro poli fidem non facit in foro fori. Io. Andr. in addit. in c. fi. de tempor. ordin. & Tyndarus in tract. de testibus, cap. 15. *
- 2 **Bar. t.** in eodem §. subiungit de teste, qui testimonium t dixit per uerbum, credo, quam fidem faciat. uide Aret. in confi. 64. ubi ponit de teste, qui dicit, credo & scio, uel non reddit causam suæ credulitatis. & Barb. in confi. 25. col. 6. in quarto uolu. ubi tradit, quid si cum eo concurrunt alij testes deponentes per uerba ueritatis, & de hac re uide plenè apud Ias. in rubrica de iureiur. & Alexan. in confi. 156. in 5. uolu. & Feli. in c. quoties, col. 3. cum sequ. de testi. & in c. sicut, colum. 7. uerf. sexta declaratio, de re iudic. & Roma. in confi. t 04. in fin. & in confi. 76. in quarto dubio. Soci. in confi. 171. & in confi. 214. col. 5. in primo uol. ubi tradit de illo, qui dicit se firmiter credere. & quamuis communiter dici soleat, testem de credulitate non probare, hoc tamen fallit quando contra producentem diceret, quia tunc rectè dicitur probare. ita singul. inquit Roma. in confi. t 04. Pater reuerende. in fi. quem refert & sequitur Ias. in rubrica de iureiur. in sexta limit. & Mari. Soci. iuni. in confi. 69. nu. 17. Et testis deponens per uerbum credo, probat quando deponit de credulitate, quæ est proxima sensui. ut puta, si quis dicat, uidi nudam cum nudo: & ideo credo eos aduiterium commisisse. Abb. in c. quoties, de testib.

Summarium in l. si tertius. ff. de aqua plu. arcen.

- 1 *Vicinus, seu uicinia usque ad quem locum dicantur.*
- 2 *Vicini proximiores, qui dicantur.*

Bar. in l. si tertius. ff. de aqua plu. arcen.

- 1 **Bar. t.** in d. l. si tertius, querit, usque ad quem locum t dicantur uicini seu uicinia. & dicit, usque ad locum à quo potest exaudiri uox clamantis. uide Abb. & Feli. in c. quosdam, de præsumpt. Ancha. in c. canonum statuta, col. 85. de confi. Ias. in l. non solum. ff. de oper. nou. nunc. & in l. fin. C. de his quib. ut in lign. & omnino uide quæ posui in lucubrationibus meis in l. j. §. 2. hoc autem, suprà ad Syllan. Et dum Bar. propè fi. tradit qui nam dicantur t esse uicini proximiores, aitque infantes & furiosos, aliosque inhabiles non rectè appellari uicinos proximios quando de ferendo testimonio ageretur. uide ad hæc aliquid per Feli. in c. in præsentia, col. 5.

Et 4 de

De aqua pluuiæ arcenda.

de probat. & in cap. omnes, de mai. & obedi. & Alexand. in consi. 204. vifa facti, in lib. primi & secundi uoluminis.

Summarium in d.l. si tertius. §. si quis prius. ff. de aqua plu. arcen.

1 *Ius excipiendi, an transeat ad singularem successorem.*

Bar. in d.l. si tertius. §. si quis prius. ff. de aqua plu. arc.

1 BART. in ead. l. §. si quis prius, querit, nunquid ius t excipiendi transeat ad singularem successorem? Ad rem hanc facit tex. & ibi Bar. in l. ait prator, cum sequ. ff. de iurciur. vide Imol. in consi. 128. col. 2. Arer. in consi. 70.

Summarium in l. is cum quo. ff. de aqua plu. arcen.

1 *Quic conuenitur ex facto suo, non liberatur cedendo rei.*

Bar. in l. is cum quo. ff. de aqua plu. arcen.

1 BART. in d. l. is cum quo, sic ait in summa, qui conuenitur t ex facto suo, non liberatur cedendo rei. vide Feli. in c. quæ in ecclesiis, col. 28. de consi. & ibi Barb. col. 14. cum seq. Roma. in consi. 27. & Corn. in consi. 16. col. 6. in primo uol.

Summarium in l. in concedendo. ff. de aqua plu. arcen.

1 *In seruitute irrevocabiliter restituenda, requiritur consensus omnium qui habent ius in re.*

Bar. in l. in concedendo. ff. de aqua plu. arcen.

1 BART. in d. l. in concedendo, ita inquit, in seruitute t irrevocabiliter restituenda, requiritur consensus omnium, qui habent ius in re. vide Oldra. in consi. 30. in ultima quæst. vbi tradit, an requiratur consensus usufructuarij.

Summarium in l. in diem adiecto. ff. de aqua plu. arcen.

1 *Agens contra aliquem habentem substitutum, citare non debet substitutum.*

2 *Vendens rem aliquam, cum pacto de retrouendendo pro eodem pretio, si interim emptor dictam rem obli-
gauerit, postea retrouenderit, utrum dicta res transeat ad primum uenditorem cum dicto onere.*

Bar. in l. in diem adiecto. ff. de aqua pluuiæ arc.

1 BART. in d. l. in diem, dicit, si ago contra aliquem, t qui habet substitutum, citandum non esse substitutum. ad hoc Bar. documentum accessit Alex. in consi. 299. in lib. primi & secundi uol. vbi inquit huiusmodi sententiam præiudicare substituto non citato, tamen ipse idem Alex. in l. de unoquoq. ff. de re iudic. dicit, quamuis sententia lata non citato illo, de cuius præiudicio non agitur principaliter, ualeat & teneat, eam tamen illi non citato præiudiciū aliquod afferre non posse. idem ait Feli. in c. humilis, de mai. & obed. & Soc. in consi. 282. in 1. uol. vbi testatur

* hanc esse magis cōem sententiam modernorum, in d. l. de unoquoque. & dum Bar. hic subiungit quæstionem, si uendit tibi rem aliquam pacto apposito, ut eam pro eodem pretio mihi retrouendere tenearis, & interim tu obligas dictam rem, postea retrouendis, transeat ne ad me cum dicto onere an non? vide ad hoc Bart. documentum, Dec. in consi. 88. col. 2. uer. & specialiter, & Mari. Soc. iuni. in consi. 20. nu. 30. & ad id quod Bar. hic ponit in fi. si alicui cōcessum est ius colligendi pedagia, ut non possit illud uendere sine consensu concedentis, vide Bertachinum in tract. de gabellis, in 14. q. primæ par. princip.

Summarium in l. si autem plures. ff. de aqua plu. arcen.

1 *Iussus quando præcedere debeat.*

Bar. in l. si autem plures. ff. de aqua plu. arcen.

1 BART. in d. l. si autem plures, tradit an & quando t iussus præcedere debeat? vide Bart. in l. si quis mihi bona. §. iussum. ff. de acqui. hæred. & ibi Alex. & Iac. & eundem Alex. in l. si cum doctem. §. eo autem tempore, in princ. ff. sol. matr.

Bar. in l. supra iter. ff. de aqua plu. arcen.

BART. in d. l. supra iter, dicit hanc. L. tribus modis legi, ut hic per eum. vide aliquid per Barb. in consi. 20. col. 6. in 4. uol. & Soc. in consi. 141. in primo uol.

Summarium in l. supra iter. §. officium. ff. de aqua plu. arcen.

Dictio, vel, exponitur pro etiam, & implicationem significat.

Bar. in d. l. supra iter. §. officium. ff. de aqua plu. arc.

- 1 BART. in ead. l. §. officium, exponit, vel t̄ pro, etiam, ita ut implicationem significet, vide Aret. in consi. 67. in 2. col. & dum Bar. hic ait hanc vocem, saltem, esse implicatiuam, vide Soci. in consi. 38. col. 4. in 1. vol. & de voce, etiam, vide Alex. in consi. 23. in 5. vol. sed de significatione huius uocis, vel, ut quandoque stet implicatiue, de qua principaliter hic agit Bar. vide Bar. in l. generali. C. de sacro. secclef. & trad. in clem. saxe. de verb. signif. & plenè apud Card. Zab. & alios in clem. plerisque, de elect.

Summarium in l. emptor. ff. de aqu. plu. arcen.

- 1 Ex contractu simulato, an eo quomodo non transferatur dominium, neque possessio.
2 In dubio, an q̄ quando contractus presumatur simulatus.

Bar. in l. emptor. ff. de aqu. plu. arcen.

- 1 BART. in d. l. emptor, tradit an & quomodo t̄ non transferatur dominium neque possessio ex contractu simulato? vide in hac re Alex. in l. si donationem. C. de collat. & in consi. 46. Circa præsentis, in 3. vol. & in consi. 57. Visi breui, col. 1. in 5. vol. & in consi. 69. Circa primum, col. 3. vers. vtrum autem, eod. vol. Et dum hic Bar. inquit, simulationem propriè dici, quando aliquid fingitur agi, & tamen nihil agitur. Declara ut per Soc. in consi. 164. col. 3. in 1. vol. & in hac materia, vide Fulg. in consi. 134. Aret. in consi. 65. & Dec. in l. imaginaria. ff. de regul. iur. & plenè Cæpoll. in tract. de simulatione contract. in quibus locis traditum est etiam an & quando contractus t̄ in dubio presumatur simulatus? de qua re vide Soc. in consi. 262. in 1. vol. & in consi. 90. in 3. vol. Abb. in consi. 79. in 2. vol. Ang. in consi. 387. Alex. in l. j. §. si ius. ff. de acquir. poss. Fel. in c. si cautio. nu. 55. de fid. instr. & las. in l. cum ea. C. de transact. & omnino vide Alex. in consi. 28. in 5. vol. ubi traditur de illo, qui post alienationem perseverauit in possessione. & Soc. in consi. 127. col. 4. in 3. vol. & Aret. in d. consi. 65. & nō prætereas Raph. Cuna. in consi. 133.

Summarium in l. si prius. §. Plautius. ff. de aqu. plu. arcen.

- 1 In dubio contractus censetur factus secundum consuetudinem loci.

Bar. in l. si prius. §. Plautius. ff. de aqu. plu. arcen.

- 1 BART. in d. l. si prius. §. Plautius, tradit, contractum t̄ in dubio factum esse censerī secundum consuetudinem loci, & ideo notarium præsumi rogatum de apponendis clausulis consue- tis. Adde quod etiam si dictæ clausulæ non essent appositæ in instrumento, tamen habentur pro appositis, & errore censentur prætermisæ. Soc. in consi. 101. col. 2. in 3. vol. & Felin. latè in c. cum. M. Ferrar. nu. 7. de consi. Declara tamen prædicta procedere in ijs, quæ generalia sunt, ut notarius rogatus esse existimetur, alioqui verò, si ad rei substantiam pertinerent, vt declarat Fel. in d. c. nu. 15. & de hac re vide Abb. in consi. 161. col. fin. 1. vol. & in consi. 74. eod. vol. in fi. & in consi. 88. in 1. vol. Alex. in l. j. col. 2. C. de eden. & in consi. 1. in 5. vol. Bar. in l. impen- sæ. ff. de impen. & in l. ij. ff. sol. matr. in fi. principij. Alex. in consi. 5. col. 2. in 5. vol. & ad hoc propè infinita possent aggregari, quæ breuitatis causa prætermittuntur: De hac enim requæ- doque egimus etiam in nonnullis alijs lucubrationibus præcedentibus. vide ad prædicta Dec. in l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur. & in d. c. cum. M. col. 3.

Summarium in l. si cum infra. §. cuius. ff. de aqu. plu. arcen.

- 1 Cuius quando possit condere statutum, ne liceat à sententia appellare.

Bar. in l. si cum infra. §. cuius. ff. de aqu. plu. arcen.

- 1 BART. in d. l. si infra. §. cuius, agit, an & quando ciuitas t̄ possit statutum condere, ne li- ceat à sententia appellare? vide in hac re aliquid per Roman. in consi. 299. & in consi. 437. Barb. in c. ex literis, colum. antepen. de constit. Bald. in l. si de sentent. & in consi. 2. in 5. vol. & Signorel. in consi. 251.

Summarium in l. j. ff. de publican.

- 1 Distio, Item, repetit.

Bar.

De publicanis.

Bar. in l. j. ff. de publicanis.

1. **ART.** in d. l. j. inquit, uocem, item, † repetere, & eius significationem aperit. vide Alex. in conf. 1 t 7. & in conf. 133. in 1. vol. & in cōf. t 58. in 6. vol. Soc. in conf. 10. col. 6. & seq. in 1. vol. Dec. in conf. 3 t 7. & Feli. in c. cum totum, de offic. deleg.

Summariū in d. l. j. §. hic titulus ff. de publica.

1. *Quæ sit differentia inter uetigal, & tributum.*

Bar. in d. l. j. §. hic titulus. ff. de publican.

1. **BART.** in ead. l. §. hic titulus, querit, quæ sit differentia t inter uetigal, & tributum. vide Feli. in c. ad audientiam, col. 7. de præscript. & quæ latè dixi in lucubrationibus meis in l. hæres absens. ff. de iudic. ubi egi de immunitate ecclesiæ. Et dum subiungit hic Bar. contractum censualem esse, quando quis concedit omne ius quod habet in re, quamuis sibi certa pensio præstari debeat. vide Soc. in conf. t 67. col. 1. & seq. & in conf. 208. col. pe. & in conf. 266. col. 3. in 1. vol. Corn. in conf. t 6. col. 4. in t. vol. ubi loquitur etiam de feudo censuali. Alex. in conf. 14. in 7. vol. Bal. in conf. 379. in t. vol. Feli. in d. c. ad audientiam. nu. 27. & ad prædicta omnia vide Bertachinum in tract. de gabellis, in præludijs, ac per totum. & ad id quod hic ait Bar. sed quid si pro mulo, & reliqua, vide Raph. Cuma. in conf. 21.

Summariū in d. l. j. §. unde queritur. ff. de public.

1. *Si emi à te librum & dedi arthas, tu non uis dare librum, sed duplices arthas, ego uolo totum interesse, an per prouisionem artharum uideatur recessum à prouisione legis.*

Bar. in d. l. j. §. unde queritur. ff. de public.

1. **BART.** in ead. l. §. unde queritur, ponit quæstionem, si emi à te librum, † & dedi arthas tu nō uis dare librum, sed duplices arthas, ergo uolo totum interesse, an per prouisionē artharum uideatur recessum à prouisione legis? deciditque totum interesse peri posse. Adde quod ista * est * communis sententia secundum Alex. in l. si cūm dotem, col. 2. versi. Et ista faciunt ad quæstionem, in 2. notab. ff. sol. matr.

Summariū in d. l. j. §. familie. ff. de publica.

1. *An scholaris de delicto famulus sui, & dominus de delicto familiaris teneatur.*

Bar. in d. l. j. §. familie. ff. de publican.

1. **BART.** in ead. l. §. familie, tradit an scholaris t de delicto famuli sui? & an dominus de delicto familiaris teneatur? uide aliqua per Feli. in c. constitutus. j. in fi. de testi. Anan. in conf. 2. & ibi addita, & in conf. 7 t. & addita ad consilium suum 110 & ad rem faciunt trad. per Roma. in conf. 11. & in conf. t 5. & in conf. 358. in 2. dub. Barb. in conf. 18. col. 3. & seq. in 1. vol. Imol. in conf. 5 t. in fi. Feli. in c. cum ordinem, col. 4. de rescrip. & in c. si quando, col. 2. & seq. de offi. deleg. Signorel. in conf. 144. Bal. in conf. 250. col. 4. & in conf. 328. in t. vol. sciasque familiam debere esse honestam, alioqui si dominus tenet famulum, qui delicta committit, præsumitur contra ipsum, ut sit malæ conditionis, & conijcitur famulum delinquere ipso domino consensiente. Card. in clem. ne in agro. §. porro in 4. notab. de stat. monac. Dec. in l. nullius crimen. ff. de reg. iur. & in l. feruus. col. 1. c. de pact. & Crauet. in conf. 35. nu. 13. & an & quando teneatur dominus ex facto familie, vide Abb. in c. 1. de rest. spoli.

Summariū in l. cum si exhibuissent. §. quod ait. ff. de publica.

1. *Pro domino ille accipitur, qui habet maioritatem, siue præheminentiam, non ratione domini.*

Bar. in l. cum si exhibuissent. §. quod ait. ff. de publican.

1. **BART.** in d. l. cum si. §. quod, ait, pro domino teum accipi, qui habet maioritatem siue præheminentiā non ratione domini, uide Alex. in conf. 5. in 4. vol.

Summariū in l. cum si exhibuissent. §. an autem. ff. de public.

1. *Si testis interrogatus de aliqua re uel persona, petat eandem rem uel personam exhiberi, ut eam possit cognoscere, eam exhibendam esse, cum eisdem indumentis, & qualitatibus.*

Bar.

Bar.in d.l.cum si exhibuissent. §. an autem. ff. de publica.

- I. BART. in ead. l. §. an autem, inquit, si testis interrogatus de aliqua re uel persona petat, eādem rem uel personam exhiberi, ut eam possit cognoscere, eam exhibendam esse cum eisdem indumentis & qualitatibus. vide Fel. in c. cum causam, col. 2. vers. in ea gl. de testi. Bar. & alios in l. iij. §. ideo. ff. de testi. & in l. j. in principio. & ibi Alexand. ff. si ex noxal. caus. aga. & Bal. in l. fin. C. de iur. deliber.

Summarium in l. si publicanus. §. de rebus. ff. de public.

- I. De rebus quas rectores sui, uel suorum usus gratia portant, non debet solus uectigal.

Bar. in l. si publicanus. §. de rebus. ff. de publica.

- I. BART. in ead. l. §. de rebus, sic ait in summa. De rebus t̄ quas rectores sui uel suorum usus gratia portant, non debere solui uectigal. vide Ana. in conf. 264. Et dum Bar. subiungit, an credendum sit literis officialis, uide trad. per las. in l. j. col. 13. ff. de offi. eius, & uide addita ad Ana. in conf. 2. & Alex. in conf. 347. in lib. primi & secundi vol.

Summarium in d. l. si publicanus. §. an uectigalibus. ff. de public.

- I. Uectigalium exactione præscribi potest tanto tempore cuius initij memoria non extat in contrarium.

- I. Contra uasallum, uel emphyteutam ecclesia etiam Romana quo tempore præscribitur.

Bar. in d. l. si publicanus. §. in uectigalibus. ff. de publica.

- I. BART. in ead. l. §. in uectigalibus, inquit, uectigalium t̄ exactionem præscribi posse tanto tempore, cuius initij non extat memoria in contrarium: nam huiusmodi consuetudo uim habet priuilegij à principe concessi ex certa scientia, secundum las. in l. de quibus. ff. de legi. & in l. quominus. nu. 42. ff. de flumin. Alex. in conf. 6. in 1. vol. Soc. in conf. 181. col. pe. & in col. 187. in 1. vol. Fel. in c. de quarta, col. 15. de præscrip. & ut latius posui in lucubrationibus meis in d. l. de quibus. sed ex priuilegio principis proculdubio uectigalia conceduntur, ut etiam hic ait Bar. igitur & ui huius consuetudinis, quæ eiusdem est potentiz, ut prædictum est. Et ad prædicta uide Aret. in conf. 3. in 3. dub. & in conf. 42. col. fi. Anch. in clem. præfenti. de censu. & omnino Bal. in c. bonæ. de postul. prælat. Soc. in conf. 266. col. 1. 6. vbi ponit quo tempore præscribatur contra t̄ uasallum uel emphyteutam ecclesiæ etiam Romanæ. & Iacob. de sancto Georgio in suo tract. feudorum, in gl. in uoce, cum mero & mixto imperio, col. 5. Dec. in conf. 85. & multa alia possent adduci, quæ ne fastidium pariant, relinquuntur. & dum Bar. hic in fi. tradit, si probatur aliquem exegisse uectigal de quibusdam rebus tempore debito, possit ne is exigere uectigal hac ratione de omnibus, an non uide Alex. in conf. 33. Ponderatis his, in 5. vol.

Summarium in l. hoc edito. §. quærentibus. ff. de public.

- I. Quando simplicium in dubio insit in duplo.

Bar. in l. hoc edito. §. quærentibus. ff. de public.

- I. BART. in d. l. hoc edito. §. quærentibus, tradit quando simplicium t̄ in dubio insit in duplo. Tu ultra autoritates hic allatas per Alexand. in apostill. uide tex. in l. ut tantum. §. in hac. ff. de seru. corrup. & glo. in l. j. in principio. C. eod. titulo tex. in l. j. fin. ff. de tutel. & glo. in l. penul. ff. ad leg. Iul. pecul. Bart. in l. j. C. de pœn. fiscal. libro 10. & Alexan. in conf. 66. in 1. vol. ubi citat hoc Bartoli documentum.

Summarium in l. Imperatores. ff. de publican.

- I. Onus dandi uectigal seu tributum ad possessorem pertinere.

Bar. in l. Imperatores. ff. de publica.

- I. BART. in d. l. Imperatores, colligit ex tex. onus dandi t̄ uectigal seu tributum ad possessorem pertinere. De hac re uide omnino quæ plenè posui in meis lucubrationibus, in l. hæres absens, supra de iudic. vbi egi de immunitate ecclesiæ, & multis conclusum est argumentis & auctoritatibus hæc onera ad eum, qui fructus percipit, pertinere. Et dum Bar. in ead. l. in fi. quærit an minor qui non habet uectigal, possit postea soluere infra 30. dies? an ipso iure ei remittatur pœna? an uero in integrum restitui debeat? uide Alex. in conf. 31. Ponderatis his, in 5. vol.

Sum-

De publicanis .

Summarium in l. fraudati. ff. de publican.

1 Si unus habens fundum emphyteoticum decessit relictis pluribus filiis, quorum unus canonem soluit, alius non; an tota res ad ecclesiam reuertatur.

2 Hypotheca qua habuit originem ab uno solo, facit ut quilibet heredum pro cohæredibus conueniri possit.
Bar. in l. fraudati. ff. de publican.

1 BART. in d. l. fraudati, quærit, si unus habens fundum emphyteoticum t decessit relictis pluribus filiis, quorum unus canonem soluit, alius non, an tota res ad ecclesiam reuertatur an non? & decidit totam reuerti. Pro hac opinione, quam dicit Alex. esse * communem in l. iij. §. Cato, in §. opp. ff. de verb. oblig. facit tex. in l. stipulationum alix. §. si. ff. eod. tit. de verb. oblig. Limita istam conclusionem multis modis, vt per las. in l. ij. col. 1 6. & seq. C. de iure emphyt. & uide Alex. in l. si seruus. §. i. ff. si quis caut. Ratio autem prædictæ conclusionis ea est, quoniam obligatio habuit originem in persona defuncti: & ideo diuidi non potest in præiudicium creditoris, ut inquit las. in d. l. ij. Hoc idem uidemus etiam in hypotheca, t quæ habuit originem ab uno solo; nam quilibet hæredum pro cohæredibus conueniri potest: quia est indiuidua. l. quamdiu. & ibi Iacob. Butrig. & Ang. C. de distr. pign. & est tex. cum glo. & ibi Bald. in l. j. C. de hæred. action. & omnino uide Paul. de Cast. in l. j. C. com. de legat. & Soc. in conf. 1 3 5. in 1. vol.

Summarium in l. licitatio. ff. de publica.

1 Si unus tempore subhaftationis emit pedagium pro maiori summa, sed alius post eum auget pretium pedagij, an ex ista maiori oblatione ille primus intelligatur liberatus.

Bar. in l. licitatio. ff. de publican.

BART. in d. l. licitatio, in principio, inquit unum, quod esset ualde singulare, si veritati inniteretur, ait enim, si unus tempore subhaftationis t emit pedagium pro maiori summa, sed alius post eum auget pretium pedagij, an ex ista maiori oblatione ille primus intelligatur liberatus? & decidit quod non. sed contrarium in facti contingentia consuluit Bal. qui lucratus est centum aureos, ut refert Franc. Crem. in suo sing. 40. incip. Tu scis quod forma. & omnino uide etiam ibi addita ad d. singul. Cremen. & Bal. in conf. 3 2 7. in 2. vol. & in conf. 1 9 1. in 3. volu. & plene de materia subhaftationis uide apud Fabianum de Monte in tract. de emptione & vend. in §. quæst. num. 83.

Summarium in d. licitatio. §. quod illicite. ff. de publican.

1 Qui extorsit ciuilitur, & criminaliter punitur.

Bar. in d. licitatio. §. quod illicite. ff. de public.

1 BART. in ead. l. §. quod illicite, sic ait in summa. qui extorsit, t ciuilitur & criminaliter punitur. uide consilium Ant. incip. Si contra, in consilijs Barb. in 1. vol. in fi. & Roma. in conf. 1 8 3. & Corn. in conf. 5 1. col. 2. in 1. vol. Et dum Bar. subiungit, offensam dici, quicquid ad iracundiam prouocat, uide Corn. in d. conf. 5 1. col. 4. & Raph. Enlg. in conf. 2 3 5. colu. 2. vbi citat hoc Battoli documentum, aitque hanc offensam esse aliqua pœna puniendam. uide Bart. & las. in l. cum te. C. de inoffi. testa. & Bar. in l. quidam cum. ff. de hæred. inst.

Summarium in d. licitatio. §. earum rerum. ff. de publican.

1 Quo temporis spatio cessari debeat à solutione, ad hoc ut præscribatur.

Bar. in d. l. licitatio. §. earum rerum. ff. de publican.

1 BART. in ead. l. §. earum rerum, quærit quo temporis spatio t cessari debeat à solutione ad hoc ut præscribatur, uide Aret. in conf. 1 5 4. col. 2. Postea quærit quid si quidam priuatus hoc tempore cessauit, sed omnes alij soluerunt? uide Alex. in conf. 1 6. col. 8. in 5. vol. vbi loquitur in iurisdictione, & in conf. 3 0. col. 4. eod. vol. uide etiam non nihil in consultiuo in 4. vol.

Summarium in d. licitatio. §. fiscus. ff. de publican.

1 Quidam emerunt gabellam salis à commune, postea commune emebat sal, utrum debeat soluere gabellam.

Bar. in d. l. licitatio. §. fiscus. ff. de publican.

1 BART. in ead. l. §. fiscus, sic ait in summa. Quidam emerunt t gabellam salis à comuni, postea commune emebat sal. vtrum debeat soluere gabellam? uide Alexand. in conf. 1 2 4. in 4. vol.

4.vol.& Bertachinum in tract.de gabellis,in 7.par.in 9.& ultima quæst.Bal.in consi.243.in 5.vol.& in consi.121.in 4.vol.

Summariū in d.l.licitatio. §. mercatores. ff. de publica.

- 1 *Ecclesia Romana habet salinas in Romandiola, quidam emerunt dictas salinas ab ecclesia, & portabant Romam, utrum in ciuitate Fauentia pedagium soluere teneantur.*

Bar.in d.l.licitatio. §. mercatores. ff. de publican.

- 1 Bar.in ead.l. §. mercatores, ita inquit. Ecclesia Romana t habet salinas in Romādiola, quidam emerunt dictas salinas ab ecclesia, & portabant Romam, utrum in ciuitate Fauentia pedagium soluere teneantur? Ad istam quæstionem vide Dec.in consi.48.& ad rem faciunt trad. per Card.in consi.12.& Feder.in consi.3.col.6.& Bal.in consi.121.in 4.vol.

Summariū in l.uectigalia. ff. de publican.

- 1 *Illi qui fraudant gabellas an teneantur.*

Bar.in l.uectigalia. ff. de publican.

- 1 Bar.in d.l.uectigalia, inquit, eos, qui fraudant t gabellas, non teneri Deo nec mundo; quia illæ, quæ imponuntur sine consensu principis, sunt extorsiones. An autem defraudans uectigal impositum ab habente potestatem teneatur in foro conscientia? Bertachinus in tract. de gabellis, in 9.par. princip. inquit eum teneri secundum magis * communem sententiam. id quod durum videtur dictū istis temporibus, cum tot onera & tot uectigalia imponantur, & in dies augeantur, ut vix ferri possint. Ad prædicta vide Abb. & alios in præmio Decretal. in voce Rex pacificus. Abb. Feli. & Dec. in c.1. de const. & Abb. in consi.13. incip. Vniuersalitas, & in c. innouamus, de censu. & in c. dilectus filius. 3. de præb. & in c. ex parte, de his quæ fi. à mai. par. cap. & Bal.in l. veluti. ff. de iust. & iur. Item limita hoc quod hic dicit Bar. de gabella imposita à non habente potestatem, ut fraudari possit, nisi scandalum timeatur: nam tunc licitè non fraudaretur. ut colligitur ex trad. per Abb. post Innoc. in c. olim, de rest. spoli. & dum Bar.in ead.l. §. non solutis, tradit an & quando conductor uectigalium non soluens debitum possit expelli? vide Soc. in consi.167.col.2. in 1.vol.

Summariū in l.cotem ferro. §. qui maximos. ff. de publican.

- 1 *Conductor uectigalium ob nimiam sterilitatem & minimos redditus perceptos potest petere mercedis remissionem.*

- 1 *Quomodo cognoscatur, aliquem esse conductorem aut emptorem gabellarum.*

Bar.in l.cotem ferro. §. qui maximos. ff. de publican.

- 1 BART. in d.l.cotem ferro. §. qui maximos, inquit, conductorem t uectigalium ob nimiam sterilitatem, & minimos redditus perceptos posse petere mercedis remissionem. & postea quærit an idem sit in emptore ipsorum uectigalium? vide Aret. in consi.92. & in consi.55. & multa per Signorell. in consi.187. & de hac re uide plenè apud Bertachinum in tract. de gabellis, in 2.par. De locatione gabellarum. nu.43. §.1. & §.2. Et dum Bar. quærit quomodo cognoscatur, t aliquem esse conductorem aut emptorem gabellarum, & de damno propter bellum, uide Soc. in consi.156. & Corn. in consi.23. & in consi.38. in 2.vol. & Alex. in consi.3. in 1.vol. & in consi.173. Visis & accuratè, col. pen. in libro primi & secundi vol. & ad rem faciunt trad. per Dec. in consi.4. Et ad id, quod inquit Bar. hic in 3.col. vers. ad unum tamen uolo te sollicitè aduertere, scilicet remissionem fieri debere publicano quotiescunque bellum uigeret culpa ipsius ciuitatis, vide omnino Aret. in l.ij. §. fi. ff. de verbo. obligat. & in consi.140. & Panorm. in consi.21.col.1. in 2.vol. & omnino uide multa similia quæ posui in l. si fideiussor. §. si necessaria. ff. qui satid. cog. Postea Bar. prosequendo hanc inuestigationem in 4.colu. vers. sexto quæro, tradit an emptor istorum fructuum possideat, & reliqua, ut hic per eum. vide ad hæc Alex. in d. consi.3. & in d. consi.173. & in consi.107. in 3.vol. & addita ad Ana. in consi.74. & Soc. in cõf.58. in 1.vol. Ad id verò quod subiungit Bar. in vers. septimò quæro, scilicet, si aliquis emit fructus alicuius molendini uel alterius ædificij, quod est destructum, ita ut fructus percipi nò possint, ad quem spectet resectio? vide Aret. in consi.2. & Paul. de Cast. in consi.326.col.3.

Summarium in l. commissa. ff. de publican.

- 1 *Res que incidit in commissum uendicatur ab hærede pro ut à quolibet possessore.*
- 2 *Fiscus usque ad quod tempus possit rem uendicare.*
- 3 *Fiscus, an habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis.*

Bar. in l. commissa. ff. de publican.

- 1 **BART.** in d.l. commissa, sic ait in summa. res, quæ incidit in commissum, uendicatur ab hærede pro ut à quolibet possessore. Ad istam. l. vide aliquid per Anch. in c. possessor, col. 1. 6. de regul. iur. in 6. & Ang. in tract. malefactorum, in gl. Et eius bona publicamus, in 4. quæst. col. 3. versi. & dicta acquisitio.
- 2 Bar. in eadem l. in fi. querit, usque ad quod tempus possit fiscus rem uendicare, quæ incidit in commissum? aitque usque ad annos quinque: quibus elapsis ius fisci extinguitur. Pro ista opinione uidetur tex. & ibi doct. in l. ij. C. de uetigal. comm. idem uoluit Bar. in cõs. 81. & Bal. in l. iij. C. si prop. pub. pen. Attende hic quoniam Bar. materiam hanc aliter & plenius enucleauit in l. in omnibus. ff. de diuersi. & tempor. præscript. ad quem accessit Abb. in c. cum nobis, de præscript. & Paul. de Cast. in l. fi. C. de sacros. eccl. volunt enim prædicti, si fiscus ignorauit bona sibi esse delata, uel ei fortè nulla fuit facta denunciatio, saltem decennium exigi, alioqui contra fiscum præscribi non posse. Tamen solum quinquennium sufficere, etiam si fiscus ignoraret ius sibi delatum esse, uidetur probari in d. l. ij. ubi Bar. & Bal. C. de uetigal. comm. & per Bar. in d. cõs. 81. & hic & ad prædicta uide Barb. in cõs. 70. col. 2. 3. in ultima dubitatione in 4. volu. &
- 3 Alex. in addit. ad Bar. in l. fi. C. ad leg. Iul. maiest. An autem fiscus habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis? gl. not. in l. rescriptum, in principio. ff. de pact. ait, fiscum eam habere. sed
- * contrarium uoluit gl. in l. unic. C. de pœ. fil. etc. quæ "communiter reprobatur secundum Amnellum in sing. suis. De hac re uide Ant. de Fano in tract. de pignoribus & hypothec. in 4. membro secundæ par. nu. 129. cum seq.

Summarium in l. Cæsar. ff. de publican.

- 1 *Tempus inspicitur, in quo quis possideat, non tempus, quo quis per uim expulsus est.*

Bar. in l. Cæsar. ff. de publican.

- 1 **BART.** in d.l. Cæsar, ita inquit in summa. inspicitur tempus, in quo quis possidet, non tempus, quo quis per uim expulsus est. Ad istam. l. uide Alex. in cõs. 7. in 3. volu. & in cõs. 31. in fi. in 5. vol. Et dum Bar. subiungit, omnes portus insulæ esse insulam. & ideo ait eos, qui delinquent in portu Pisanæ ciuitatis, posse puniri à ciuitate sub qua est insula. Hoc intellige & declara uel per Cæpol. in tract. seruitutum rusticarum, in c. de seruitute, in 10. quæst. & uide Fel. in c. in causis, col. 3. & seq. de re iudic. Imol. in cõs. 24. in cõs. 3. 5. & in cõs. 54. Curt. in cõs. 48. col. 2. 6. & Paul. de Cast. in cõs. 149. & an portus ueniat appellatione ciuitatis, uide Feli. in c. Rodolphus, col. 4. de rescrip.

Summarium in l. interdum. §. quoties. ff. de publican.

- 1 *Si unus ingressus est religionem fratrum minorum, & stetit per sex menses, postea exiuit, & iterum rediit, & stetit per alios sex menses, utrum dicatur nouitius.*
- 2 *Si promissisti rem uendere, & de promissione soluta est gabella, an debeat solui de uenditione.*

Bar. in l. interdum. §. quoties. ff. de publican.

- 1 **BART.** in d.l. interdum. §. quoties quis mancipia, quærit si unus ingressus est religionem fratrum minorum, & stetit per sex menses, postea exiuit & iterum rediit, & stetit per alios sex menses, utrum dicatur nouitius? aitque nouitium non autem ueteranum appellari. uide omnino Barb. in cõs. 134. Clemensissimi Dei, col. 2. inter consilia Alex. in 4. vol. & est consilium ultimum dicti & tal. in rep. l. admonendi, col. 106. ff. de iure iur. & Abb. in c. ad apostolicam, colum. 2. de re iudic. Et dum Bar. hic in fi. subiungit, si promissisti rem tu uendere, & de promissione soluta est gabella, an debeat solui de uenditione? uide Abb. in cõs. 161. & in c. tua nobis, col. pen. de decim. & Iacobum de sancto Georgio in tract. suo de oper. col. 12. Barto. & alios

alios in l. si pupillus. ff. ad leg. falcid. Paul. de Castr. in cons. l. 7. & Bertachinum in tract. de gabellis, in 4. quæst. quintæ par. princip.

Summarium in d. l. interdum. §. diuus quoque. ff. de publican.

1. Si statuto cautum est, syndicum teneri maleficia denunciare, utrum teneatur denunciare maleficia non punibile.
2. Si maleficia sunt facta in consensibus, ita ut non appareat in quo territorio sit commissum, quis denunciare tenetur.
3. Syndicus an denunciare teneatur maleficia, quod ut priuata persona ipse denunciavit, uel alius.
4. An teneatur denunciare omnes delinquentes, si erunt multi.
5. An syndicus profit, si alius delictum denunciavit, uel iudex ex officio procedat.

Bar. in d. l. interdum. §. diuus quoque. ff. de publican.

1. **BART.** in ead. l. §. Diuus quoque, ait, si statuto cautum est, syndicum teneri maleficia denunciare, utrum teneatur denunciare maleficia non punibile, ut puta, si bannitus occideretur? & decidit eum teneri; quia cognitio delicti sit ne punibile, an non spectat ad iudicem, & non ad syndicum. vide Bal. in c. super literis, col. 2. de rescrip. & Anch. in clem. præsentis, de censu. ubi de hac re agit. & in l. ij. C. ubi de crimin. ag. oportet. & Bar. in l. iij. §. si maritus. ff. ad Syll.
2. Quid si maleficia sunt facta in consensibus, ita ut non appareat, in quo territorio sit commissum, quis denunciabit, ut statuti huius poena euitetur? Bal. in d. l. ij. C. ubi de crimin. ag. oportet. quid si iste syndicus facta inuestigatione commissi criminis, veritatem scire non potuit? vide glo. in c. ad falsariorum, in verbo, dixerunt, de crimin. falsi. & Barb. in cons. l. 6. col. 6. in 2. volum. An iste syndicus se ipsum denunciare teneatur? Aret. in l. cum quidam. §. quod dicitur. ff. de acquir. hæred. Alberic. in simili in l. nimis. C. de testi. & gl. in c. petitio, in voce, spiritualibus, de iureiur. in quibus locis habetur, denunciationem contra se neminem teneri facere. An iste ut syndicus
3. teneatur teneatur maleficia, quod ut priuata persona ipse denunciauit, uel alius? Alex. in l. Diuus. ff. de cust. reor. l. si quis hæres, & ibi Bal. & Imol. ff. de iniust. rupte. & irrit. testa. Quid si is denunciauit priusquam syndicus eligeretur, utrum ista denuntiatio sufficiat? Bald. & Pau. de Cast. in d. l. si quis hæres. An ualeat conuentio facta cum syndico de ipsum releuando à poena, si maleficia non denunciauerit? Bar. in l. si quis à reo. §. h. ff. de fideiuss. Nunquid cadat in poenam syndicus, qui non denunciauit omnes qualitates delicti, vel in aliqua parte defecit? ad rem faciunt trad. per Bar. in cons. l. 5. o. in 2. col. An teneatur teneatur denunciare omnes delinquentes, si erunt multi? vide doct. in l. minoribus. C. de his quib. ut indign. An credatur denuncianti aliquod maleficia? gl. & Alberic. in l. ea quidem. C. de accusat. Bar. in cons. l. 9. t. Domino Paci, ubi ait, denunciationem hanc simul cum fama indicium facere ad torturam. Salic. in d. l. ea quidem, & Bar. in l. diuus. ff. de custod. reo. An autem sint denunciandi illi contra quos probari non potest? vide Angel. de malefic. in verbo, che hai tradito, col. 2. & Præposit. in c. cum nerui. 7. 4. dist. col. 2. Quid si iste syndicus ignorauit maleficia vel malefactorem? vide Bar. in l. hæred. ff. de his quib. ut indign. Salic. in d. l. ea quidem. An syndico teneatur si alius delictum denunciauit, uel iudex ex officio procedat? Alberic. in l. j. §. eleganter. ff. de liber. agnoscen. An ualeat iuramentum de maleficiis non notificandis? Aluarot. in usus feud. in titulo de pac. iuram. firm. col. 4. vers. item sacramentum. An syndicus ad expensas teneatur? Salic. in d. l. ea quidem. §. quia propter, col. 1. C. de accusat. An huiusmodi syndicus denunciare tenetur contra fratres, patrem, uel contra pupillum si est tutor, & contra similes personas? Salic. in d. l. ea quidem, vers. quinto, & multa scitu digna ad rem hanc facientia vide omnino apud Bart. in cons. l. 1. o. incip. Charissime domine. ubi latè tradit quomodo probetur negligentia alicuius. Et ad hoc statutum vide quæ posui in Lex maleficijs. §. is quoque. ff. de action. & oblig.

Summarium in l. j. ff. de donat.

1. Donatio proprie ea est, qua fit ex liberalitate & irrenocabili.
2. In donatore dicitur quadam bestitudo persistere.

Bar.

De donationibus.

Bar. in l. j. ff. de donat.

- 1 **ART.** in d. l. j. inquit, donationē ē propriē eam esse, quę sit ex liberalitate & irrevocabiliter. Pro declaratione vide Oldrad. in consi. 1 59. in 2. quęst. Alex. in consi. 1 54. Viso themate, col. 3. in libro primi & secundi vol. & in consi. 5 3. Visis & consideratis, col. pen. in 3. vol. Arg. in consi. 3 83. ubi idem ait in donatione, quę sit occasione mortis, vel per solutionem indebiti a sciente. & Soc. in consi. 1 9. col. 4. ubi idem dicit in donatione causā mortis, vide eundem Soc. in consi. 5 3. in 1. vol. vbi multa adducit ad rem facientia. Attende in hac re quia donatio dicitur simplex, & ex liberalitate, quamvis donans dicat se donare propter recepta servitia, si ea in specie non exprimit. ita Oldrad. in consi. 5. incip. Citius. Et ad materiā huius. l. vide Abb. in rubrica de donat. ubi ait, donationem esse quādam liberalitatem, quę nullo iure cogente conceditur. item liberalitas in donando cōmendatur, & dicitur quādam beatitudo ē in donatore secundum illud, Beatius est dare, quā accipere. c. cū Marthā, de celebr. miss. itā Abb. in c. 1. de donat. Et dum Bar. hic propē si, quęrit, si pendente conditione tibi tradidi animo transferendi dominium, an videatur tacitē agi, ut deficiente conditione res sit inempta ē vide tu an idem sit in pacto de retrouendendo, apud Alex. in consi. 1 0. in 1. vol. & ad hęc vide Abb. in c. virum, col. pen. de for. comp. & Aret. in consi. 3 5. col. fi. Postea Bar. hic in ultimis verbis, ait, adnotandum esse istam, l. cum in ea dicitur, propriē, & impropriē, pro statutis disponentibus de donatione, vide Alex. in l. qui liberos, in fi. C. de collat.

Summarium in l. j. §. si uero pater. ff. de donat.

- 1 *Donatio filij facta patri, an valeat.*

Bar. in l. j. §. si uero pater. ff. de donat.

- 1 **BART.** in d. l. j. §. si uero pater, agit de donatione ē filij facta patri, & reliqua, ut hic per eum, sed an frater possit donare fratri cū sint omnes in potestate patris ē vide las. in l. admonendi. in lectura, col. 3. ff. de iureiur. ubi decidit quōd non. & limita sing. ut ibi per eum. & dum Bart. paulo post subiicit de donatione, quam facit filius de re aduentitij peculij patre permittente, vide Soc. in consi. 1 12. & in consi. 1 72. vbi ait Bartolum velle filium familiās aduenticia donare non posse sine patris consensu, etiam si in illis patris ususfructus non acquiratur. & ad hęc vide etiam Anch. in consi. 1 06.

Summarium in d. l. j. §. si pecunia. ff. de donat.

- 1 *Donatio ob causam, cum sit contractus innominatus non subsistit existente conditione post mortem donatoris.*

- 2 *Verba doctorū sunt intelligenda secundum legem quam allegat.*

Bar. in d. l. j. §. si pecunia. ff. de donat.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si pecunia, ait, donationem ē ob causam, cum sit cōtractus innominatus, non subsistere existente conditione post mortem donatoris: quia sicut cōtractus innominatus pœnitentia reuocatur, ita & morte. fallit fauore dotis. Ex hoc Bartoli documento colligitur, ex cōtractu innominato pœ causę, locum non esse pœnitentię, nisi dicas Bartoli dictum esse referendum dumtaxat ad causam mortis, non autem pœnitentię. si quidem verba eius sine ē intelligenda secundum legem, quam allegat, ut habetur in l. non solum. §. liberationis. ff. de liber. lega. sed tex. quem citat in l. si ego. §. si res. ff. de iur. dot. procedit in casu mortis, non autem pœnitentię, igitur & c. sed magis clarē loquitur Bar. in l. si cum fundum, in fi. ff. de pact. & idem videtur sentire in d. l. si ego, in princ. vide ad hęc las. omnino in l. iij. §. idem erit. ff. de condit. ob caus. Et de hoc articulo an in cōtractu innominato pœ causę, locus sit pœnitentię, ultra ibi adducta per las. vide Alex. in l. si pecunia, col. 1 2. & seq. eod. tit. de cond. ob caus. Aret. in cōf. 1 23. & Dec. in consi. 3 5. col. fi.

Summarium in d. l. j. §. sed si quis mihi. ff. de donat.

- 1 *Quoddam esse mandatum expediendi post mortem, & quandoque mandatum debere expediri in vita, sed eius effectum conferri post mortem.*

Bar.

Bar.in d.l.ij. §. sed si quis mihi. ff. de donat.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. sed si quis mihi, prope si dicit, quoddam esse t mandatum expediendi post mortem, & quandoque mandatum debere expediri in uita, sed eius effectum cōferri post mortem. & reliqua, ut hic per eum. vide Soc. in consi. 172. col. 6. vers. secundū, in primo uol. & remissuē Bar. in c. quoniam abbas, de offic. deleg.

Summarium in d. l. ij. §. Titio. ff. de donat.

- 1 *Defectus causę finalis parat donatori conditionem ob causam, secus in defectu causę impulsivę.*
 2 *Causa an in dubio pręsumatur finalis an impulsiva.*
 3 *Si plures causę finalis in ipsa dispositione continerentur, sufficit si una tantum supersit.*
 4 *Quę sit differentia inter causam, & occasionem.*

Bar. in d. l. ij. §. Titio. ff. de donat.

- 1 **BART.** in ead. l. §. Titio, sic ait in summa, defectus t causę finalis parat donatori conditionem ob causam, secus in defectu causę impulsivę. Attende in hac re quoniam semper in dubio causa pręsumitur impulsiva, quando respicit merum cōmodum illius, cui donatur, text. est in l. si mulier. & ibi Bar. C. de iure dot. & idem est si dispositio uoce, sorte, uteretur, secundū gl. in clem. 1. in uoce, fortē, de appellat. & ibi Imol post Ant. de Butr. in 6. col. & Abb. in c. quoniā frequenter, in princ. col. 9. ut lit. non coniecit. & Feli. in c. cum contingat, de offic. deleg. & oīno in c. accedens, ut lit. non contest. & de hac uoce, fortē, vide omnino trad. per Alex. in l. in ratio ne. §. quod vulgō, col. 3. ad leg. Falc. dum reprobatur dictum Bar. in l. filium quem habentem. C. fa milercis. & vide Oldr. in consi. 5. Imol. in consi. 3. & omnino ad hęc uideas Et Felin. in c. solitę, col. 2. de maio. & obed. Bar. in l. & si post tres, col. 3. ff. si quis caut. & in Leam quā. C. de fideic.
 2 & aliquid per Feli. in c. postulasti, col. 3. de rescri. Et nunquid causat pręsumatur in dubio finalis, an impulsiva? tradit Abb. in c. post translationem, nu. 18. de renunc. quamvis illa sit lectura Ant. de Butr. Quę nam uerō dicatur esse causa finalis, tradit gl. in l. si. ff. de hered. inst. & in l. con venticulam. C. de episc. & cler. & in l. adigere. §. quamvis. ff. de iure patr. & in c. cū cessante, de appell. & plenē habetur in d. c. post translationem. & per Alex. in consi. 46. in 1. uol. ubi ait, eam esse causam finalem, quę dispositioni coheret, & quę inspecta iuris dispositione inducit, & ar. at. l. j. ubi Bar. C. de fals. cau. ad idem uoluit Bar. in l. demonstratio falsa, §. 1. ver. tertio quāro de effectu causę. ff. de condit. & demonstr. Imol. in l. ij. §. si. ff. de eden. & in d. c. post translationem. Soc. in consi. 159. col. 6. in 1. uol. Feli. in d. c. postulasti, nu. 8. & in c. sunt & alij, post numerū 39. de rescri. ubi ait causam in dubio impulsivam esse censeri. & quoniam Bart. hic in summa loquitur de defectu causę finalis, quid si plures t causę finales in ipsa dispositione continerentur? dicas etiam si aliquę earum deficiant, sufficere, si una tamen supersit. Libetorum. §. no tantur. ff. de his qui not. infam. & ibi habetur per glo. & per ea, quę habentur in §. si uerō altera, in auth. de nupt. & in l. si non lex eliescentia. ff. de hered. insti. & in §. affinitatis, inst. de nupt. Itē quor modis causa sumatur, vide apud Felin. c. in causis, in 1. notab. de restitu. Item scias omne esse habere orrum a causa: ira Bal. quem refert Dec. in rubr. ff. si cert. per. Et quę sit differentia
 3 t inter causam & occasionem, uide apud Barbat. in sua Ioannina, col. 188. & Felin. c. solitę, de maior. & obed. ubi uidetur uelle, in dubio causam pręsumi finalem, occasionem uerō impulsivam. & hoc fuit dictum Io. Andr. in c. post translationem, de renunc. ubi ait, ita in facti contingentia fuisse obtentum, pro quo uidetur facere ille text. in d. c. solitę. sed contra istam opinionē uidetur facere ille rex. cum glo. ubi magis pręsumitur causam esse impulsivam, quā finalem. nec obstat. text. in c. cū cessante, quia ibi constabat causam esse finalem. sic etiam non urget rex. in d. c. solitę, quoniam id ibi non probatur, sed tantū colligitur, ibi, nocem illam, ob causam, significare causam proximam, sed occasionem indicare causam remotam. Er in re proposita ui de Bar. in l. generaliter, & in l. conuenticulam. C. de episc. & cler. glo. in l. j. §. sexum. ff. de postul. Abb. in c. unic. ut ecclesiast. benefic.

Summarium in l. affectionis. ff. de donat.

- 1 *Donatio facta meretrici an ualeat.*

De donationibus.

Bar.in l.affectionis.ff.de donat.

- 1 BART. in d.l.affectionis,tradit de donatione t facta meretrici. In hac materia uide Bald. in consi. 267. in primo uolu. vbi tradit,an hæc locum habeant in principe,vel in coniugato,qui habet concubinam? vel in concubina,quæ habet maritum? & vide Roma.in consi. 43. in quarto dubio. Angel. in consi. 171. & omnino uide quæ posui, in l. iij. §. sed quod meretrici, supra de cond. ob turp. caus.

Summarium in l. filiusfam. ff. de donat.

- 1 *Filius qui habet liberam peculij administrationem, non potest donare, nisi ex iusta causa uel ex permissione patris.*
- 2 *Si conceditur potestati arbitrium liberum an possit ledere ius alterius.*
- 3 *Potestas non tenetur seruare ullam iuris solemnitate.*
- 4 *An ille, cui facta est commissio procedendi facti ueritate inspecta, possit adhibere aliquam fidem socio criminis, maxime in ponendo aliquem ad tormenta.*
- 5 *In iustor, qui præpositus fuit à quadam societate cum pleno mandato, potest petere expensas, quas fecit in honorem mercatorum qui contrabebant secum, si eas iusta ratione fecit.*

Bar. in l. filiusfam. ff. de donat.

- 1 BART. in d. l. filiusfam. sic ait in summa. filius, t qui habet liberam peculij administrationem, non potest donare nisi ex iusta causa, uel ex permissione patris. ad istam l. uide Bal. in consi. 496. in 5. uol. Et dum Bar. subiungit, uocem hanc, donatio, quando profertur à lege, donatione causâ mortis indicare: uide Paul. de Castr. in l. si tibi pecuniam. ff. si cert. pet. Postea Bar. in uer. extra glo. inquit hanc l. esse adnotandam ad multa. & primo, quia si conceditur t potestati arbitrium liberum, an possit ledere ius alterius? & reliqua. uide ad hæc Aret. in c. super his, col. pe. de accusat. Abb. in c. 1. de offic. iud. ord. Aret. in consi. 84. colu. 3. vbi tradit, de uerbis, sola facti ueritate attendenda, & in c. dilecti, de iudic. l. a. in l. certi conditio. §. si nummos, col. 3. ff. si cert. pet. vbi habetur etiam, quid si dictum esset, ut procedatur de æquitate. Alex. in consi. 6. in 3. uol. vbi tradit, de uerbis illis, summarie, & de ueritate. Et dum concludit Bar. hic, si dictum est, potestatem posse iniquè agere, tamen eo etiam in casu dolum esse exclusum. adde et etiam quod dolo proximum est excludi, ut per Alex. in consi. 41. in 3. uolu. vbi tradit etiam quid importent uerba, quibus libera in aliquo casu uoluntas conceditur alicui. Querit deinde Bart. quid si dictum est, potestatem t non teneri, seruare ullam iuris solemnitate? & respondetque solemnitate duntaxat à iure ciuili requisitam esse sublatam, eam uerò quæ de iure naturali uel gentium est, remanere. uide Aret. in consi. 68. col. 2. & Feli. in c. sciscitatus, col. 3. de rescrip. & in c. 1. colu. 18. de consit. Alex. in consi. 83. Consideratis his, col. fi. in 4. uol. Roma. in consi. 2. Abb. in consi. 98. col. 2. in 2. uol. Cæpoll. in consi. 17. col. fi. & ad hæc uide aliquod apud Barb. in consi. 47. col. 5. in 1. uol. vbi loquitur, quid si dictum esset, potestate liberè posse procedere. & in simili casu uide Roma. in consi. 248. Ana. in consi. 55. & ibi addita, Barb. in c. quæ in ecclesiis, col. 8. & seq. de consit. & Capr. in consi. 75. Et dum Bart. querit utrum uigore huius arbitrii, possint testes examinari parte absente? & decidit quod non: quia hoc esset auferre copiam defensionis. uide Alexan. in consi. 65. Habira super contentis, col. 1. in primo uolu. & in consi. 183. in lib. primi & secundi uol. & in consi. 244. Super primo, col. 3. eod. uolu. & ad hæc uide Aret. in consi. 62. l. a. in l. certum. C. und. legit. ubi tradit, quid si commissum esset conscientie alicuius? & uideas Ant. de Butr. in c. cum terra, de elect. ubi docuit, quis sit effectus quando aliquis plenam habet potestatem in aliquo actu. & l. a. in l. is qui. C. qui testa. facer. poss. ubi tradit an habere liberum arbitrium puniendi, possit publicare bona? & multa alia ad rem facientia uide apud Paridem de Puteo, in tract. de synd. in uoce, arbitrium. Card. in consi. 16. cum duobus sequent. Roma. in consi. 519. Corn. in consi. 170. in 3. uol. vbi loquit de arbitris, quibus data fuit potestas procedendi & declarandi de iure & de facto. & in consi. 241. in 2. uol. ubi tradit, an ille, cui facta est commissio procedendi, facti ueritate inspecta, possit adhibere aliquam fidem socio criminis,

minis, maxime in ponendo aliquē ad tormenta? Item dum hic Bar. subiicit, an ille, qui non tenetur seruare aliquā iuris solennitatem, possit testes recipere diebus feriatis in honorem Dei? & ait, posse: quia hæc solennitates fuerunt inductæ de iure ciuili. vide Aret. in consi. 97. Alex. & alios in l. milites. C. de testam. milic. & Paridem de Puteo in d. tracta. de synd. in uoce, potestas, siue capitaneus. Corn. in consi. 243. in 4. uol. vbi tradit de illis uerbis, sola facti ueritate, &c. & loquitur in materia tormentorum. & in consi. 65. col. 1. eodem uol. vbi loquitur de illis uerbis de facto compellat. Soc. in consi. 160. col. pen. in primo uol. vbi loquens in arbitratore agit de illis uerbis, de æquitate & ueritate. Roma. in singul. 780. incip. Dicit statutum ciuitatis Luca. næ. vbi loquitur, quando dictum est, ut procedatur per simplicem querelam. & in singul. 783. incip. Quid importent uerba rescripti, ut procedatur sola facti ueritate inspecta. vide etiam Dominos de Rota in decisi. 23. & 25. de rescript. in antiquis.

Bar. in eadem l. uer. secundum est notabilis, inquit, institorum, † qui præpositus fuit à quadam societate cum pleno mandato, posse petere expensas, quas fecit in honorem mercatorum, qui contrahabant secum, si eas iusta ratione fecit? Pro illustriori huius documenti intellectu, vide Ang. Aret. in §. præterea, inst. de except. & Alex. in l. si quis mihi bona. §. sed utrum. ff. de acquir. hæred. & in l. qui bona. §. si alieno. ff. de damn. infec. Ancha. in c. qui ad agendum, de procur. in sexto. & in cap. procurat. de elect. eodem lib. Paul. de Castr. in consi. 77. incip. Dubitatio primi quesiti. Roma. in consi. 241. incip. Spectab. D. collaterales. colu. 3. & aliquid uide apud Ias. in l. iusiurandum quod ex conuentione. §. si. ff. de iureiur. & per Alex. in d. l. si quis mihi bona. §. iussu. & uideas Abb. in consi. 10. col. si. in primo uol. & Barb. in consi. 18. col. 2. in secundo uol. & dum Bar. hic propè si. ait sufficere quod ad petendam restitutionem in integrum, si dicitur in mandato, quoties opus fuerit, vide Aret. in d. §. iussu, in tertio notab. & Panor. & alios in c. si coram, de restit. in integr. Paul. de Castr. in consi. 77. & in l. Titius. ff. de liber. & posth. Roma. in consi. 242. col. 3. Alex. in d. l. si quis mihi bona. §. sed utrum, & Dec. in consi. 36.

Summarium in l. absentis. ff. de donat.

- 1 Donata res non acquiritur absentis per seipsum, sed per suum seruum, si tradens hoc agit.
- 2 Si donatio fieret absentis per epistolam, uel aliam scripturam, & antequam habeat ratum moritur donator, nunquid donatarius postea possit ratam habere huiusmodi donationem.
- 3 Electio facta de aliquo, an & quando possit ab ipsis electoribus remocari.
- 4 Variatio an fieri possit quando aliquis fuit electus.

Bar. in l. absentis. ff. de donat.

BART. in d. l. absentis, sic ait in summa. Res donata † non acquiritur absentis per se ipsum, sed per suum seruum si tradens hoc agit. Postea agit Bar. de illo, qui existens in domo dixit, & reliqua. vide Alex. in l. ij. C. de pact. Bar. in l. illud. C. de sacrosan. eccles. & quæ ibi posui. Imol. in consi. 8. col. 2. in secundo dubio. Card. in consi. 35. col. 2. Aret. in consi. 7. colu. 2. & 4. & 6. & in simili in consi. 398. & Alexan. in consi. 156. colu. si. in quinto uol. ubi loquitur in causa matrimonio. niali. Quid autem si donatio fieret absentis per epistolam uel aliam scripturam, & antequam ratum habeat, moritur donator; nunquid donatarius postea possit ratam habere huiusmodi donationem? vide Roma. in consi. 353. in 3. dub. vbi ponit aliqua sequendo Bar. hic, & dicit donationem non ualere nisi epistola dara sit donatario quamuis sciret donationem sibi factam, & uide nonnullas remissiones præter Bar. in c. relatu, col. 1. de off. deleg. & in consi. 80. in 3. vol. vbi de hac re egit plenè, an ad ualiditatem donationis factæ absentis sufficiat, si ille absens quando cunque noticiarius illius donationis habuerit? vide etiam Roma. in consi. 295. Et ad prædicta de rati habitatione, ut fieri debeat re integra, uide omnino Alex. in consi. 110. col. 2. in primo uol. & aliquid per eundem in l. qui absentis. ff. de acquir. poss. & in l. quod meo, col. 1. eod. tit. Postea Bart. disputat an & quando electio facta de aliquo possit ab ipsis electoribus reuocari? vide Abb. in c. causam, de elect. & ad id quod ait Bart. de electione, quæ fit ex necessitate, uide Aret. in d. l. qui absentis. Ad illud quod tradit Bar. hic in fi. dicens, si municipium eligat non ex necessitate

De donationibus.

& tamen tunc ante acceptationem locū esse reuocationi, vide ad hęc Abb. in c. pen. de postul. pralat. & in conf. 11. in vlt. dub. in 2. uol. & Fel. in c. cum Bertoldus, col. 2. & seq. de re iudi. vbi adducit multos, qui tenuerunt, electione acquiri ius in te ipsi electo, sed contrariū docuit Ant. de Butr. in c. in nostra, de rescrip. col. fi. ver. hoc dictum. hoc item expressē sensu glo. in clem. 1. ut lit. pend. in uoce, collato, quæ ait, beneficium collatum uacare usque ad confirmationem, igitur electus non habet ius in re. & idem uidetur tenere Fel. in d. c. cum Bertoldus, uer. pro quo facit. & quale ius habeat electus uide apud Abb. in c. nobis, de iure patr. & in c. cum in iure, de elect. & Bal. in auth. habita. C. ne fil. pro patr. Et an uariatio fieri possit qñ aliquis fuit electus? vide Abb. & alios in c. publicato, de elect. Et an uariatio admittatur siue in ijs, quæ dantur à lege, siue à testatore, siue à contrahentibus? vide Alex. & Aret. post Bart. in leum qui certarum. §. 1. ff. de uerb. oblig. & in l. huiusmodi. §. 1. ff. de leg. 1. Et ad ea quæ hic tradit Bar. de electione potestatis facta ab aliqua uniuersitate. adde quid si ista uniuersitas duos eligit, qui eant ad eligendum potestatem, & ipsi eligant indignum, nunquid ciuitas teneatur illum admittere, an non? vide Abb. in c. causam quæ, de elect. Præterea in re proposita sciendum est, electionem iam factam duplici ratione aboliri posse, scilicet uel defectu personæ electæ, uel defectu forme ipsius electionis. & de effectu utriusque defectus agit Abb. in c. super eo, de elect. quid si abolita fuit electio alicuius simpliciter, neque constat an uitio personæ an formæ, quid in dubio sit præsumendum? vide Abb. in d. c. super eo. in fi.

Summariū in l. qui mihi donatum. ff. de donat.

- 1 *Rei donata nobis dominium queritur per seruum, & procuratorem nostrum si tradens hoc agat.*

Bar. in l. qui mihi donatum. ff. de donat.

- 1 **BART.** in d. l. qui mihi donatum, sic ait in summa. Rei donatæ nobis dominium queritur, per seruum & procuratorem nostrum, si tradens hoc agat. Tu declara istam l. & alias huic similes, ut per Alex. in conf. 84. In causa uertente, in fi. in primo uol. Et dum postea quærit Bar. cuius sit dominium rei donatæ antequam rata habeatur donatio? vide Panor. in conf. 55. col. 2. & fi. in 1. uol. & ad rem faciunt trad. per Alex. in l. quod meo, col. 1. & seq. ff. de acquir. poss. Denique Bar. propè fi. querit quid si ex alia causa fiat traditio, quam ex causa donationis? vide Soc. in conf. 263. col. pen. in 1. uol. vbi loquitur de notario stipulante nomine alterius.

Summariū in l. post contractum. ff. de donat.

- 1 *Alienatio facta à delinquente, an & quando præsumatur facta in fraudem.*
2 *Sententia publicationis bonorum, an trabatur ad bona iam diu alienata.*

Bar. in l. post contractum. ff. de donat.

- 1 **BART.** in d. l. post contractum, agit de illa quotidiana disputatione, an & quando alienatio facta à delinquente præsumatur facta in fraudem? De qua re uide Alex. in conf. 55. in 1. uol. & in conf. 167. viso instrumento, col. fi. in lib. primi & secundi uol. Soc. in conf. 14. in 4. uol. Dec. in conf. 235. & l. in §. si quis in fraudem, in princ. insti. de action. & in l. ait prætor. ij. §. sed & si quis in fraudem. ff. de iureiur. Et ad id, quod inquit Bar. in uer. Dico quòd tu debes probare, vide Aret. in conf. 63. col. 3. & in conf. 160. col. 4. Anch. in conf. 251. & Alex. in conf. 84. in 3. uol. vbi quærit an sententia publicationis bonorum trabatur ad bona iam diu alienata? & Soc. in conf. 162. col. 2. & in conf. 264. in 1. uol. Et dum Bart. subiungit, de suspicione, quæ oritur quando donatur coniunctæ personæ, vide Aret. in conf. 65. col. 3. & Soc. in d. conf. 264. col. 1. Circa suspensionem uerò, quam subinde colligit Bar. quando post donationem uel uenditionem ipse reperitur possidere, vide Aret. in d. conf. 160. col. 4. & in conf. 265. col. 2. & Alex. in conf. 57. visa breui. in 3. uol. Paul. de Cast. in conf. 7. & in conf. 33. Soc. in d. conf. 264. col. 2. & Fulg. in conf. 42. Ad ea uerò quæ tradit Bar. hic in antepe. col. ver. quinto præsumitur fraus si de propinquo sequat delictum. vide Rom. in conf. 63. Barb. in col. 1. col. 17. & seq. in 1. uol. & in conf. 27. & in conf. 51. co. uol. & in col. 72. col. 9. in 4. uol. Fel. in c. cōsultationib. col. 1. de off. deleg.

deleg. Anch. in consi. 251. & in simili uide Aret. in consi. 73. col. 4. & Paul. de Cast. in consi. 330. & in consi. 333. & aliqua uide per Soc. in consi. 262. col. 4. in 1. uol. & Dec. in consi. 130.

Summarium in Lex hac scriptura. ff. de donat.

1 *Verba enunciativa in ultimis uoluntatibus, dispositionem inducunt.*

Bar. in Lex hac scriptura. ff. de donat.

1 **BAR.** in d. Lex hac scriptura, sic ait in summa. Verba t enunciativa in ultimis uoluntatibus dispositionem inducunt. vide Oldrad. in consi. 121. Capr. in consi. 10. col. 3. & Alex. in consi. 88. Viso processu, col. pen. in 3. vol. ubi declarat quid de uerbis enunciativis legis, vel statuti, & quæ dicantur uerba narratiua & enunciativa. & quia de uerbis enunciativis latè egimus aliquando in nonnullis lucubrationibus, quas iam antea posui, non insulam ita latè ut possem, sed ad ea quæ in hac inuestigatione prosequitur Bar. vide Alex. in consi. 108. Viso themate, in 1. vol. & in consi. 251. Videtur prima fronte, in libro primi & secundi vol. col. pe. Et circa ea quæ tradit Bar. de uerbis enunciativis prolatis per modum causæ, vide Abb. in consi. 11. in 1. dub. in 1. vol. & in consi. 54. eod. vol. & in consi. 4. col. 6. in 5. dub. in 2. vol. & Aret. in consi. 83. Postea Bar. hic in colu. fi. quærit de uerbis enunciativis prolatis in contractibus. vide Abb. in consi. 29. in 1. vol. Rom. in consi. 65. col. 2. Ana. in consi. 32. in 3. dub. Alex. in consi. 6. in fi. in 1. vol. & in consi. 70. col. pe. in 3. vol. ubi loquitur de uerbis enunciativis positis in collationibus beneficiorum, & ad prædicta uide Abb. in c. fi. col. antep. & ibi addit. de rescrip. Imol. in clemen. 1. de probat. Aret. in consi. 23. in 2. dubio. & in consi. 163. in tertio dub. Dec. in consi. 42. in 4. dubio. & dum subiicit Bar. in hac col. fi. de uerbis enunciativis principaliter propter se, & reliqua. vide Roma. in d. consi. 65. Feli. in c. de ueteris, col. 6. de except. Anch. in consi. 23. in 1. vol. & in consi. 70. col. pe. in 3. vol. ubi tradit de uerbis geminatis. Alex. in consi. 153. in 5. volu. ubi loquitur de contractu matrimonij. & in consi. 155. eodem uol. fac. in 1. admonendi. col. 6. ff. de iur. iur. Dec. in consi. 36. col. 6. & Soci. in consi. 213. col. 4. in primo uolu. Demum Bar. hic in fi. quærit quid sit dicendum de uerbis enunciativis quæ in iudicijs proferuntur. De hac re uide omnino Matthæsi in sing. 33. incip. Nota quòd si in positione. ubi ait, si aliquis positionem facit, in qua sic dicatur. Petrus filius & hæres Ioannis fecit talem procuratorem: & aduersarius respondeat simpliciter se credere; censetur solum fateri talem fuisse ab eo procuratorem constitutum, non autem eum esse filium & hæredem Ioannis: quia ista qualitas fuit enunciativa prolata, & quia contra hoc assert hoc Bartoli documentum, declara ut ibi uidere est. & ad hæc uide aliqua apud Feli. in c. quoniam contra, col. 18. de probat. Barb. in consi. 40. colu. 12. in secundo uol. & Roma. in singul. 354. incip. Reuerendus. d. Cardinalis, in uers. 2. in supplicatione. ubi ait, si in supplicatione porrecta principi ego narro, me talem procuratorem constitui se, hæc uerba quamuis enunciativa fidem facere contra me, & de hoc dicit esse casum singularem in l. satisdatio. ff. rem rat. habet. & uide ibi addita per Castill. & Alex. in consi. 266. In causa & lite, col. fi. in lib. primi & secundi uol. ubi docuit an standum sit uerbis enunciativis laudi. & Soci. in consi. 41. col. pen. & fi. in 1. uol. ubi loquitur in libello. & Bald. in consi. 402. in fi. in 1. uol. ubi loquitur de uerbis ipsius iudicis. & Feli. in c. 2. col. 9. de libel. oblat.

Summarium in l. Aristo, aut. ff. de donat.

1 *Si pro fundo tuo do tibi centum, & equum, an ista sit emptio, an permutatio.*

Bar. in l. Aristo, aut. ff. de donat.

1 **BAR.** in d. l. Aristo, quærit, si pro fundo tuo do tibi centum & equum, an ista sit emptio an permutatio? vide Panorm. in consi. 15. in 1. uol. & in c. ad quæsti. de simon. Ange. Aret. in §. item precium, in l. si. de empt. & uend. Bal. in proem. feud. col. 3. Aret. in consi. 74. colu. 4. Alex. in consi. 119. col. 2. in 5. uol. Bal. in c. si cautio, in fi. de fide instru. Anchar. in consi. 74. modern. post Alex. in l. Gallus. §. instituens. ff. de liber. & posth.

Summarium in l. Modestinus. ff. de donat.

1 *Si mihi aliquid promissisti, & ego te liberaui animo donandi, an indigeat insinuatione.*

1 *Remittere, an sit species donationis.*

De donationibus.

- 1 *Insinuatio an fiat coram iudice.*
- 2 *Insinuatio ex diuturnitate temporis, an presumatur.*
- 3 *Quomodo donatio legitimam summam excedens confici possit, ut ualeat etiam si non sit insinuata.*
- 4 *Utrum legibus exigentibus insinuationem, renunciari possit.*
- 5 *Donatio remuneratoria non eget insinuatione.*
- 6 *Si donatio excedat quingentos aureos, non deductis expensis, utrum ualeat sine insinuatione.*

Bar. in l. Modestinus. ff. de donat.

- 1 **BART.** in d.l. Modestinus, querit, si mihi aliquid promissisti, et ego te liberaui animo donandi, an indigeat insinuatione? vide Alex. in consi. 2. 2. in 1. uol. vbi ait remissionem siue renunciationem iurium suorum esse donationem. & in l. si mulier. ff. de condit. ob caus. Barb. in consi. 41. col. 2. in 1. uol. & in consi. 16. col. 1. 2. in 2. uol. & in consi. 20. col. pen. in 5. uol. vbi aliqua ponit, de pacto de non petendo, ut non dicatur alienatio. & de hac re uide omnino Ang. in consi. 94. vbi ait, pactum de non petendo donationem esse, & ideo indigere insinuatione. de qua re uide Ias. in l. creditori. C. de pact. & an remitteret sit species donationis, vide Bar. in l. si quis dele gauerit, infra eod. tit. & in l. j. §. pen. ff. de dol. Et remittere esse idem quod dare, tradit Bart. in l. peculium. ff. de pecul. & in l. actione, vbi etiam Alex. & alij. C. de transact. Bar. in l. si quis obligatione. ff. de regul. iur. & in l. j. §. cum uenditur. ff. quib. mod. pign. uel hypot. solu. Bal. in l. si inter. C. de solut. & glo. est singul. & ibi Bal. in l. si. C. de iur. dot. & Bal. in l. illud, col. 4. C. de sacrosanc. eccles. & Dominos de Rota in titu. de pactis, decis. 2. Paul. de Castr. in consi. 1. 1. glo. & Abb. in capitulo ueniens, de test. Imol. in c. cum contingat, in fi. de iure iur. Ang. in consi. incip. Pro parte negatiua. cuius meminit Roma. in hac l. Modestinus. vide tex. in l. si sponsus. §. circa. ff. de do nat. inter uir. & uxor. Anchar. in c. quamquam. de usur. in sexto. & in c. peccatum. de reg. iur. eodem lib. & in c. statutum. §. assessorum, de rescrip. eodem lib. Abb. in c. ex insinuatione, de iure patr. Feli. in d.c. ueniens. j. de testi. vbi dicit tamen, remittere, esse dare improprie. pro quo uidetur tex. not. in l. Iulianus. ff. de cond. & demonstra. tamen authorities prædictæ sunt magni ponderis. & idem ait Ias. in l. si fundum sub conditione. §. Titio. ff. de lega. j. in l. si pro fundo. C. de transact. & in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. posses. in quibus locis ait, remittere litem, non esse dare, sed remittere actionem aut rem. Et dum Bar. hic agit de insinuatione, attende quoniam non est necesse eam fieri debere coram iudice, cui uel contrahentes sub sint, uel res de qua tractatur, sed sufficit eum esse iudicem in loco, in quo contractus celebra tur. Alex. in consi. 300. in lib. primi & secundi uolu. Quid uero sit insinuatio, ait Bart. eam esse, quando donatio redigitur in scriptis coram iudice. De hac re uide Bal. in c. cum accessissent, col. 3. de const. & ibi Barb. in 9. colu. Alex. in l. acta, in princip. ff. de re iudic. Aret. in consi. 173. vbi dicit insinuationem esse actum uoluntarie iurisdictionis, ut hic tradit Bart. ideoque illam inuito donatore fieri non posse. & ibi etiam docuit, quo tempore fieri debeat, & an fieri possit per hæredem defuncti? An autem insinuatio ex diuturnitate temporis præsumatur? vide Ias. in l. j. C. qui admitt. col. 6. & in l. si. C. eod. tit. & in l. qui in aliena. ff. de acquir. hære. Abb. in consi. 36. in 2. uol. Et an filius familiæ possit sine consensu patris facere insinuare donationem? uide Alex. in d. l. j. col. 4. C. qui admitt. Oldra. in consi. 153. vbi ponit coram quo fieri sufficiat. & ad hæc uide Corn. in consi. 221. in 1. uol. Et in insinuatione non exigitur ut iudex aliquid dicat, uel faciat, sed satis est si eo præsentem fiat scriptura in actis. Ias. in l. omnium. C. de testam. & ut clarè hic declarat Barto. quomodo autem donatio legitimam summam excedens confici possit ut ualeat, etiam si non sit insinuata, uide apud Thom. Ferrat. in cautel. 3. 3. An insinuatio requira tur in donatione ob causam? vide Alexand. in consi. 21. in 3. uol. Nunquid insinuatio in dona tione facta ecclesiæ requiratur? Abb. in cap. relatum, j. de testam. vbi refert Bar. in loco extra neo hoc aperire, quod à doctoribus non erat clarè explicatum. neque à Bar. in l. incimus. & in l. pen. C. de donat. & ibi infert Abb. ad statutum quo cautum est, mulierè testari necq. se obli gare posse sine duorum agnatorum pntia, ut nihilominus possit testari & donare ecclesiæ sine illa solennitate, & et hoc idem locū hñe in alia pia cā per tex. in d. c. relatu. & per ea, q̄ tradit Bar. in l. generali.

generali. C. de sacros. eccles. vide etiam Bal. in anth. cassi. C. de sacros. eccles. Postea querit Bar. utrum legibus t̄ exigentibus insinuationem renunciari possit? vide plenē de hac re apud Ias. in rubri. inst. de actio. col. 6. & aliqua apud Alex. in l. nemo potest, col. 4. vers. item in quantum Bar. ff. de lega. 1. & Angel. Aret. in §. 1. & ibi Ias. inst. eod. tit. de actio. Bal. in consi. 1. 3. in 1. uol. & in l. illud. col. pen. C. de sacros. eccles. & in l. ij. C. ut in poss. legat. & in l. data. C. de donat. Ioan. Andr. in addit. ad Specul. in tit. de instrum. edit. §. pen. in addit. magna. Imol. in l. Aquilius Regul. in fr̄a eodem Barb. in consi. 2. in 3. uol. vbi tradit quid si dictum esset in instrumento, ut ualeat omni meliori modo, & c. Item in hac re scias donationem t̄ remuneratorem non indigere insinuatione. Bar. in d. l. Aquilius. & vide Rom. in consi. 26. Querit deinde Bart. hic propē si quid si dictum est in instrumento, tot intelligi esse donationes, quot sunt iugera terrar. & quot sunt res, & tamen omnes simul excedunt summam, an eo case insinuatio requiratur? Ad rem hanc beneficiunt trad. per Alexan. in l. i Titio. §. si uir. col. si. vers. subdit Angel. ff. solu. matrim. & omnino in consi. 308. Visus duobus, col. 2. in lib. primi & secundi uolu. & in consi. 21. in 3. uolu. Panorm. in consi. 107. in primo dubio. in 2. vol. Felin. in c. quæ in ecclesiis colu. 3. 1. de consi. Roma. in consi. 305. & in consi. 26. Bal. in c. 1. col. 5. qui feud. dar. poss. & in rubric. 9. de off. iudi. vide ad prædicta Ias. in d. l. illud, & Abb. in c. apostolicæ, colu. 2. de donat. Item ad hæc uide Abb. in consi. 107. in 2. uol. vbi uult, si plures donationes ualere debent in eadem persona, requiri ut fiant per diuersa tempora. Quid si donatio t̄ excedit quingentos aureos nō deductis expensis, alioqui uerō eis deductis, utrum ualeat sine insinuatione? Dicas eam ualere secundū Felin. in c. ad nostram. nu. 4. de iureiur. citat Bar. in l. quoties. ff. ad leg. Falc. Denique Bar. hic in si. querit, an iuramentum tollat defectum insinuationis? vide latissimē de hac re apud Soci. in consi. 77. col. 5. & in consi. seq. in 1. uol. Alex. in consi. 20. & in consi. 21. in 3. uol. Aret. in consi. 2. Barb. in consi. 67. col. pen. inter consilia Curtij. & in consi. ibi seq. Abb. in consi. 95. in 2. uol. & breuiter communis est canonistarum sententia, defectum insinuationis tolli iureiurando, quæ attendi debet. ita Dec. in consi. 32. & in consi. 488. vide eundem in consi. 239. & Soc. in consi. 77. Tamen attende quia traditur cautela, ut etiam iurata donatio non teneat, scilicet si donans prius iurat se nolle donare, quoniam primum iuramentum ualebit, & donatio irrita fiet. ita Cæpollin. cautel. 173. sed caue ab istis cautelis deceptorij, quoniam & si in hoc seculo honorem facere uideantur, tamen in alio nocent animæ: ita Paul. de Cast. in l. si per errorem. ff. de iurisd. omn. iudic. & in Ledita. C. de eden.

Summarium in l. nuda ratio ff. de donat.

1. Confessio & scriptura sine causa facta non ualeat.
2. Scriptura priuata debet probari per testes, & quomodo.
3. Libro rationum credendum est contra eum, qui librum confecit.
4. Epistole, qua fides fit adhibenda.

Bar. in l. nuda ratio. ff. de donat.

1. BAR. in d. l. nuda ratio, inquit, confessionem t̄ scripturam sine causa factam non ualere.
- * vide Alex. in consi. 13. in primo uol. vbi testatur hanc esse communem sententiam. & in consi. 145. In causa & lite, in lib. primi & secundi uolu. & in consi. 324. uisā scriptura, eodem uol. vbi idem dicit etiam si contineat causam sed obscuram. Et an scriptura priuata facta etiam absente parte, probet? vide Alex. in consi. 336. uisā scriptura, in eod. lib. primi & secundi uolu. & in consi. 90. Circa primum dubium, in 4. vol. & in consi. 76. in 3. uol. & in consi. 79. in 4. uol. & in consi. 114. in 7. uol. & de hac re uide plenē & subtiliter apud Aret. in consi. 64. Soc. in consi. 41. eod. pen. in 1. uol. & in consi. 88. in 4. vol. & breuiter uide quæ posui in quadam lucubratione supra in procem. ff. ueter. vbi plenē egi de fide habenda scripturis. & pro declaratione prædictorum uide Alex. in consi. 14. in 5. vol. & dum Bar. hic in pen. col. agit de scriptura t̄ priuata, quæ probanda est per testes, aduerte quoniam testes debent dicere se fuisse presentes quando illa scriptura fuit confecta. vide Alex. in consi. 76. in 3. uol. & in consi. 150. col. 5. in 5. uol. Paul. de Cast. in consi. 331. Soc. in consi. 33. & in consi. 41. & plenē in consi. 274. in 1. uol. Abb. Imol. &

- 3 Feli. in c. 2. de fide instr. Postea subiungit hic Bar. de fide libri t rationum. Tu dicas ei credendum esse contra eum, qui librum confocit, ut probatur in l. j. & ibi Paul. C. de eden. & à contrario sensu. namq; si bene tex. consideretur, ibi reus probaret contra se si rationes edidisset. & in l. si. cod. tit. frustra enim ibi peteretur, nisi probarent. vide Abb. in consi. 7. in 2. uol. & in consi. 67. & in consi. 113. in 1. dubio. eod. uol. & aliquid per Feli. in c. veniens, col. si. uer. limita, de testi. Cæpol. in consi. 40. col. 12. Imol. in consi. 117. col. 3. Aret. in consi. 44. & in consi. sequ. Alex. in consi. 145. in lib. primi & secundi uol. & in consi. 244. Super primo. & in consi. 33. 1. eod. lib. & in consi. 132. in 5. uol. ubi loquitur de scripturis datis ab uno socio alteri. Et ad prædicta uide etiã Soc. in consi. 161. in 1. uol. & in consi. seq. & in consi. 159. ubi agit de libro tutoris. & Fulg. in cõf. 103. ubi tradit de libro factoris. Ana. in consi. 53. Et de libro horum omnium, ac de libro gabel lãrij, & collectarij, uide plenè apud Bertachinum in tracta. de gabellis, in 4. par. nu. 2. cum sequ. Denique Bar. in hac l. in fi. agit de epistola, t & quæ fides ei sit habenda. uide plenè de hac re Feli. in c. post cessionem, de probat. Aret. in consi. 125. Soc. in consi. 162. col. pen. in 1. uol. & lã. in repet. l. ad non endiff. de iureiur. & ad prædicta omnia uide, ut dixi, quæ de hac materia posui in lucubrationibus meis ad Bar. suprã in proœm. ff. uet.

Summarium in l. Aquilius. ff. de donat.

- 1 *Donatio remuneratoria, non indiget insinuatione.*
- 2 *Expulso quomodo succurratur.*

Bar. in l. Aquilius. ff. de donat.

- 1 BART. in d. l. Aquilius, inquit, donationem remuneratoriam t non indigere insinuatione. Vide not. Roma. in consi. 26. Alex. in l. licet inter priuatos. C. de pact. in fi. ubi tradit quid de donatione reciproca & respectiua? Ang. in consi. 179. visis, col. 6. & lã. in l. ex hoc iure. nu. 53. ff. de iust. & iur. ubi declarat hoc procedere in meritis præteritis, & quando ipsa donatio merita non excedit, & alia multa ad rem facientia, idem tradit lã. in l. si pater puellæ. C. de inoffi. testa. Et ratio est quare non eget insinuatione, quia huiusmodi donatio non est uera donatio, sed magis accepti beneficij permutatio quædam siue compensatio, donatio enim ea est proprie quæ à sola donantis liberalitate progignitur; sed ille qui donat ob merita præcedentia, non uult liberalitatem exercere, sed naturæ debitum soluere benefaciendo ei, à quo beneficium accepit. ita Abb. in rubr. de donat. & in c. per tuas, cod. tit. & ad hæc uide aliqua quæ posui in rubr. suprã de donat. inter uirum & uxorem. & Bal. in l. j. in fi. C. ne fil. pro patr. & in l. si cum mihi. ff. de dol. & in l. j. ff. qui bon. ced. poss. & in l. si mortis. C. ad leg. Falcid. Oldra. in consi. 209. incip. Ad habendam. & Io. Andr. in addit. ad Specul. in titu. de rebus eccl. non alie. in rubr. & in titu. de instrum. edit. §. porro.
- 2 Bar. in hac luerfi. quæro quo remedio, tradit quoniam t modo succurratur expulso, ait quæ si intelligis hanc l. ut sit translatus usufructus in eum, qui habet naturalem, eo casu competere interdicitum unde ui. uide Alex. in l. j. in princip. ff. de acqui. possi. col. 4. & seq. & col. 17. & Præpos. in c. quo iure, col. si. 8. dist. & an à sententia lata super tali indirio liceat appellare? uide Bal. in l. j. C. si de momen. possi. fuer. appel. col. 3. vers. quæro. Quid si non agitur possessorio, sed detentorio iudicio, & an tali dieicto detur remedium capituli reintegranda? uide Barb. in consi. 24. col. 2. in 4. uol.

Summarium in l. quidam in iure. §. donationem. ff. de donat.

- 1 *Qui donat bona uiuentis, eius hereditatis est indignus.*

Bar. in l. quidam in iure. §. donationem. ff. de donat.

- 1 BART. in d. l. quidam in iure. §. donationem. sic ait in summa. Qui t donat bona uiuentis, eius hereditatis est indignus. Attende quoniam si aliquis donare spem fideicommissi sibi reliqui uiuente grauato in pœnam huius. Lincideret. ita Raph. Cuma. hic, & Fulg. in consi. 101. accedit Dec. in l. j. C. de pact. & dnm Barto. subdit solutionem ad contrarium. l. scriptum, de his quibus ut indig. dicens, ibi eum circa bona & post mortem deliquisse, hic uerò circa personam & inuita. Aduerte qm̃ ista solutio facit ad id, quod hic dicit Raph. Cuma. emphyteotã, qui alie-

nat rem emphyteoticam pro parte iuris quæfiti domino, priuari tantum pro parte in qua deliquit, non autem cadere à toto iure. Tamen contra hoc facit. l. si sub una. §. si. ff. de uerb. oblig. quid autem si cessat soluere pro parte, vide Oldr. in conf. 29.

Summarium in l. donationes. §. species extra. ff. de donat.

1 *Ufusfructus appellatione, an (&) quando proprietate concessa intelligatur.*

Bar. in l. donationes. §. species extra. ff. de donat.

1 **BART.** in ead. l. §. species extra, tractat, an & quando ususfructus ꝛ appellatione proprietatis concessa intelligatur. ista est materia. l. Proculus. ff. de usufr. ideo uide quæ ibi posui. & Roma. in conf. 229. in fi. & in conf. 206. Licet de communi. Card. in conf. 91. & in conf. 53. colum. pe. Fulg. in conf. 13. Alex. in conf. 173. col. fi. in 5. vol. Soc. in conf. 131. in r. vol. Corn. in conf. 74. in 4. vol. & latissimè Paulum de Montepico in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nubere, nu. r 5. ff. de lega. 2. & Thom. Ferrat. in caut. 2.

Summarium in d. l. donationes. §. pater qui. ff. de donat.

1 *An filius in diuisione debeat habere libros præcipuos.*

Bar. in d. l. donationes. §. pater qui. ff. de donat.

1 **BART.** in ead. l. §. pater qui, quærit an filius ꝛ in diuisione debeat habere libros præcipuos. vide la. in auth. ex testamento. col. 6. C. collat.

Summarium in l. qui id, quod. §. mutus & surdus. ff. de donat.

1 *An per stipulationem secundum ista tempora donatio fieret.*

Bar. in l. qui id quod. §. mutus & surdus. ff. de donat.

1 **BART.** in d. l. si id quod. §. mutus & surdus; tradit an per ꝛ stipulationem secundum ista tempora donatio fieret? vide Alex. in conf. 12. in 1. vol.

Summarium in l. si pater. ff. de donat.

1 *Pater an (&) quando patiendi filium stipulari, perficiatur donatio.*

Bar. in l. si pater. ff. de donat.

1 **BART.** in d. l. si pater, tractat an & quando pater ꝛ patiendi filium stipulari perficiatur donatio: traditque inspiciendum esse numerum filiorum, & quantitatem rei donatz. vide eleg. Aret. in conf. 1. col. pen. in 3. dubio, Alex. in conf. 241. Habita, in libro primi & secundi volu. col. fi. & Dec. in conf. 122. ubi ex hoc Bartoli documento propter æqualitatem seruandam infert quid in legato continetur.

Summarium in l. ad eum quem. ff. de donat.

1 *Quæ sit differentia inter cedere, (&) concedere.*

Bar. in l. ad eum quem. ff. de donat.

1 **BAR.** in d. l. ad eum quem, tradit differentiam, quæ est inter cedere, ꝛ concedere; quia cedendo utiles transferuntur, & concedendo non. De his uerbis, cedo & concedo, uide aliqua per Feli. in c. cum uenerabilis, col. 1. & seq. de except. & Alex. in l. si donationes, col. 6. C. de col. lat. & Soc. in conf. 93. col. 2. & 10. in 1. vol.

Summarium in l. j. ff. de donat. causa mortis.

1 *An donatio causa mortis sapiat contractum, an ultimam uoluntatem.*

Bar. in l. j. ff. de donat. caus. mort.

1 **BART.** in d. j. tradit an donatio ꝛ causa mortis sapiat contractum, an ultimam uoluntatem? Aduerte quia eam esse ultimam uoluntatem uidetur probari in l. j. C. de imp. lucra. descript. lib. 10. in l. si. C. de codicil. & in l. si. C. de donat. caus. mort. & per Fulg. in conf. 88. Tamen ad id, quod inquit Bar. in vers. sed ista non sunt uera; scilicet donationem hanc sapere contractum: uide ad hæc Abb. in conf. 41. col. 2. in 2. vol. & Roma. in conf. 513. ubi tradit an ista donatio stipulationem exigat, & an possit fieri per pactum. Bal. in l. Labeo, in princ. ff. de pact. & Alex. in conf. 168. Ponderatis narratis, in fi. in 5. volum. Et an donatio causa mortis

De donationibus causa mortis.

mortis iudicetur magis ultima uoluntas quàm contra, docuit Mari. Soc. iuni. in l. sciendum. ff. de leg. 1. Et dum Bar. hic in fi. ait donationem hanc si sit absentis ualere iure fideicommissi nisi fieret à filiofamiliars, uide Roma. in cons. 171. col. 2. & in d. cons. 513. Alex. in l. ij. col. 3. & seq. ff. de leg. 1. Capr. in cons. 92. & Soc. in cons. 130. col. fi. in 1. vol.

Summarium in l. ij. ff. de donat. caus. mort.

- 1 An eo quando donatio facta cogitatione mortis, dicatur donatio.
- 2 Donatio causa mortis facta, eo pacto, ut donans contra uenire non possit, nunquid inter uiuos an causa mortis donatio sit iudicanda.

Bar. in l. ij. ff. de donat. caus. mort.

- 1 BART. in d. l. ij. tradit an & quando donatio facta cogitatione mortis, dicatur donatio causa mortis, & dicit aut est facta mentio mortis, aut non. Tu uerò ad cognoscendum an donatio facta fuerit causa mortis an inter uiuos, ubi adfunt uerba, quæ ad utrumque sensum trahi possunt, uide Ang. in cons. 254. & omnino Aret. in cons. 74. ubi not. ac subtiliter loquitur. & Soc. in cons. 53. in 1. vol. ubi ait donationem inter uiuos eam esse semper intelligendam, in qua fuit appositæ clausula, merè, purè, & simpliciter, quamuis facta esset mentio mortis. multa.
- 2 que alia ad rem facientia ibi docuit. & Dec. in cons. 305. ubi agit de donatione causa mortis facta eo pacto ut donans contrauenire non possit, nunquid inter uiuos, an causa mortis donatio sit iudicanda? & plenè de hac re uide apud Ias. in l. quæ dotis. ff. solu. matr. & Dec. in cons. 470. Et quibus cautelis effici possit, ut donatio causa mortis, quæ sui natura reuocabilis est, reuocari non possit, uide apud Thom. Ferrar. in caut. 30. Tamen abstinere semper à cautelis deceptorijs, quoniam & si in hoc seculo honorem facere uideantur, tamen magnum afferunt animæ detrimentum, ut inquit Paul. de Cast. in l. si per errorem. ff. de iurisd. omni. iudic. & in l. edita. C. de eden. Quid si donatio habet figuram causa mortis, an si non potest ualere ut donatio causa mortis, ualeat ut donatio inter uiuos, & contra? uide Soc. in cons. 232. in 1. vol.

Summarium in l. mortis causa donatio. ff. de donat. caus. mort.

- 1 Quare sit exprimenda causa instantis periculi in donatione.

Bar. in l. mortis causa donatio. ff. de donat. caus. mort.

- 1 BART. in d. l. mortis causa donatio, querit, quare sit exprimenda causa instantis periculi in donatione? atque id fieri propter reuocationem ipsius donationis: nam periculo cessante reuocata erit donatio, uide Alex. in l. sancimus. C. de testa.

Summarium in l. qui pretio. ff. de donat. caus. mort.

- 1 Quicquid occasione mortis alterius capitur, mortis causa capio nuncupatur.

Bar. in l. qui pretio. ff. de donat. caus. mort.

- 1 BART. in d. l. qui pretio, ita inquit in summa, quicquid occasione mortis alterius capitur mortis causa capio nuncupatur. Adde quòd in mortis causa capione locum non habet ius accrescendi. Ias. in l. si mihi & Titio, col. 4. fall. 7. ff. de verb. oblig.

Summarium in l. si alienam. §. Marcellus. ff. de donat. caus. mort.

- 1 Donatio causa mortis, an pœnitentia reuocetur.
- 2 Donatio causa mortis æquiparatur ultimæ uoluntati.
- 3 Ultima uoluntas reuocari potest, quamuis testator dixerit se nolle reuocare.
- 4 Multiplicatio uerborum non mutat substantiam rei.
- 5 Donatio inter uiuos, pœnitentia reuocari non potest.
- 6 Donatio causa mortis, in qua heredum fit mentio, censetur donatio inter uiuos.
- 7 Doctores magis creditur in consulendo, quam in legendo.

Bar. in l. si alienam. §. Marcellus. ff. de donat. caus. mort.

- 1 BART. in d. l. si alienam. §. Marcellus, querit an huiuscemodi donatio pœnitentia reuocetur? atque gl. hic uelle, ut reuocari queat. Tu pro hac opinione gl. ut donatio pœnitentia possit retractari, etià si donator dixisset se nolle posse reuocare nisi donatario præcedente, faciūt trad. per Bal. in l. cum quis. ff. de cond. ob cau. ubi dicit, si in instrumento contineatur, Titium fecisse

fecisse donationem causa mortis, & affirmasse se nunquam esse reuocaturum dictam donationem causa mortis, neque ei esse quoquomodo contrauenturum, nihilominus eam reuocari posse. cuius sententia etiam si probari possit autoritate huius gl. item quia si donatio t causa mortis ultimæ uoluntati uideatur æquiparanda, secundum gl. in l. ij. ff. de dot. præg. & tex. in l. fi. C. de donat. cau. mor. & in l. j. C. de imp. lucra. descrip. lib. 10. & Fulg. in consi. 88. igitur sicut ultima uoluntas t reuocari possit, quamuis testator dixerit se nolle reuocare. l. Diuus. §. licet, & l. conficiuntur, & l. si. ff. de iur. codicill. & l. si quis in principio. ff. de leg. 3. ita & de hac donatione, quæ illi æquiparatur, hoc idē esse concedendum uideretur, & prædicta confirmantur quoniam hæc uerba magis ex stylo & consuetudine notariorum poni consueuerunt, quàm ex uoluntate partium, ut uidere est apud Bar. in l. j. in 6. quæst. ff. de iur. codicil. & ideo parum debet operari secundum Alex. in consi. 49. col. 6. in 4. vol. & in consi. 89. in fi. in 7. vol. Soc. in consi. 94. in 4. vol. & Dec. in consi. 394. col. pen. & in consi. 399. col. 4. Item multiplicatio t uerborum nō mutat substantiam rei. l. pediculis. §. labor. ff. de aur. & arg. lega. & ad hanc sententiam accessit etiam Alex. in l. quæ dotis. col. 8. ff. sol. matr. Attende tamen quoniam opinor eam sustineri non posse. In primis enim ubicunque in donatione causa mortis fit mentio irrevocabilitatis, & dicitur eam retractari non posse, magis donatio inter uiuos quàm causa mortis appellatur, secundum gl. hic in uoce, nullo, sed donatio inter uiuos t penitentia reuocari non potest. l. j. & ij. C. de reuoc. donat. igitur pari ratione neque ista, quæ inter uiuos donatio existimatur. hoc autem, quod donatio, in qua dictū est, eam reuocari non posse, censeri esse donationem inter uiuos, probatur per tex. expressum in l. ubi ita donatur, infra eod. tit. & per Bar. in l. fin. versi. sed si promitto. C. de pact. & Soc. in consi. 53. ubi ait, si in donatione causa mortis apponatur clausula, merè, purè, & simpliciter, eam esse donationem inter uiuos. uide Dec. in consi. 305. ubi agit de donatione causa mortis facta cum pacto ne ei contraueniri possit. Ad hæc accedit, nam donatio t causa mortis, in qua hæredum fit mentio, censetur donatio inter uiuos, cum aliter ad hæredes transmitti nequeat, & donatio causa mortis ad hæredes non transfertur. l. non omnis, in versi. nam & his. ff. si cert. pet. & §. 1. inst. de donat. tradit Bal. & ibi etiam latè Salic. in l. j. C. de iur. dot. Alex. in consi. 14. Circa primum dubium, in 1. volu. in 1. dubio. Aret. in consi. 74. Diligenter & maturè consideratis his, quæ in puncto, col. 3. Si igitur donatio causa mortis ex sola hæredum mentione iudicatur donatio inter uiuos, ut proximè probatum est, quantum magis hoc idem est concedendum, ubi expressè conuentum est, eam reuocari non posse? & conclusionem hanc esse ueritate subnixam non obstante hac gl. reprobatà à Iac. de Arē. ut hic refert Bar. uide Ang. hoc idem sentientem in consi. 129. Visis instrumentis. Paul. de Cast. in consi. 99.

Notandum est, & Alex. in d. consi. 14. cui magis t standum est quàm in lecturis, quoniam præsumendum est, eum consulendo melius & subtilius rei ueritatem considerasse, secundum ea, quæ tradit Bar. in l. si pater, col. 1. versi. ego iam sic in concursu. C. de inst. & subst. & hoc etiam multo magis procederet, si iusiurandum intercessisset, ut uoluit Aret. in d. consi. 74. col. 3. & Oldr. in consi. 114. uide etiam Alex. in consi. 77. Visis quàm eleganter, col. 1. in 4. vol. & Bald. in consi. 39. in 2. vol. Neque relinquitur, quod prædicta uerba ex consuetudine notariorum posita uideantur, & ideo non debent operari, quoniam immo suum operantur effectum, cum de uoluntate contrahentis posita censeantur, ut considerat Alex. in consi. 50. nu. 8. in 6. volu. & in consi. 89. in fi. in 7. vol. & in consi. 102. in 3. vol. nam cum sint clausulæ substantiales operantur secundum Feli. & Dec. in c. cum. M. de const. & in c. ex literis, de fid. instrum. uide Antonium de Fano in tra. de pignor. & hypot. in primo membro nu. 44. & Dec. in l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur. similiter non urget illud, scilicet, multiplicationem uerborum non mutare substantiam rei; quoniam ab ea sensus augetur. l. si stipulatus sim, in principio cum gl. ff. de usur. uide Alex. in consi. 91. col. 2. in 7. vol.

Summarium in l. 1. c. 1. §. filiusfamilias. ff. de dona. cau. mor.

1 *Donatio causa mortis, magis sapit naturam contractus, quàm ultime uoluntatis.*

2 *In donatione quam facit filiusfamilias, an requiratur expressio, & specialis permissio patris.*

Bar.

De donationibus causa mortis.

Bar.in l. tam is. §. filius familiæ. ff. de donat. cau. mor.

- 1 BART. in ead. l. §. filius familiæ tradit, donationem t causa mortis magis sapere naturam contractus, quàm ultimæ voluntatis. vide Panor. in cõf. 46. col. 3. in 2. vol. Doct. in l. ij. ff. de leg. 1. Alex. in cõf. 168. in fi. in 3. vol. Bar. & quæ ibi ad eum posui in l. j. suprà eod. tit. gl. & doct. in l. j. C. eod. tit. Rom. in cõf. 513. Fulg. in cõf. 88. Soc. in cõf. 112. in 1. vol. & omnino Mari. Soc. iuni. in rep. l. sciendum. ff. de leg. 1.

- 2 Bar. in eod. §. quærit, an in donatione, t quam facit filius familiæ requiratur expressa & specialis permissio patris? vide Abb. in cõf. 40. col. 3. in 2. dub. in 2. vol. Paul. de Cast. in l. qui in potestate, col. fi. ff. de testam. & Soc. in cõf. 112. in 1. vol. in 2. dub. postea subiungit Bart. quid si filius familiæ donat sine consensu patris, & postea pater consensit? vide Franc. Crem. in sing. 69. incip. Donatio causa mortis. vbi citat Bal. in l. si vxor. C. de cond. inser. dicentem singulariter donationem hanc irritam esse, quia consensus patris in primo actu exigebatur. vide etiam ibi addita ad Cremenf. & aliquid per Roma. in cõf. 199. col. fi.

Summariu in l. ubi ita donatur. ff. de dona. cau. mor.

- 1 Conuentio contra substantiam contractus, facit conuentionem transire in alium contractum, si uerborum significatio patitur.

Bar. in l. ubi ita donatur. ff. de don. cau. mor.

- 1 BART. in d. l. ubi ita donatur, sic ait in summa. Conuentio t contra substantiam contractus facit conuentionem transire in alium contractum, si uerborum significatio patitur. Ad istam l. vide Alex. in l. quæ dotis, col. 4. cum seq. ff. sol. matr. Aret. in cõf. 73. & in cõf. 41. colum. fi. Roma. in cõf. 413. Corn. omnino in cõf. 126. in 1. vol. aliquid apud Abb. in cõf. 95. col. 2. in 2. vol. Soc. in cõf. 53. & in cõf. 135. in 1. vol. Feli. in c. cum. M. Ferrar. col. 24. de cõf. Dec. in cõf. 305. & vide hæc uerba Bartoli allata ab Alex. in l. ij. col. 3. ff. de leg. 1. & Soc. in cõf. 165. col. 5. in 1. vol. ubi ait, quando in aliquo actu apponuntur uerba contra naturam ipsius actus, illa uerba faciunt eum transire in aliam speciem, si ipsa uerba hoc patiuntur. vide Bal. in cõf. 108. in 3. par. & in cõf. 270. in 2. par.

Summariu in l. mortis causa. ff. de donat. cau. mor.

- 1 Si pater recipit emphyteosim, pro se, & suis filiis, ex quo filij uidentur adiecti post mortem patris, uidentur à domino rei capere causa mortis patris.

Bar. in l. mortis causa. ff. de donat. cau. mor.

- 1 BART. in d. l. mortis causa, ait, si pater t recipit emphyteosim pro se & suis filiis, ex quo filij uidentur adiecti post mortem patris, uidentur à domino rei capere causa mortis patris, acque ita locum habere ius accrescendi. vide Barb. in cõf. 8. colum. 7. in 2. volum. & in cõf. 89. colum. 3. & 6.

Summariu in l. senatus. §. si quis mortuus. ff. de dona. cau. mor.

- 1 Stipulatio causa mortis annua, est una, legata annua sunt plura.

Bar. in l. senatus. §. si quis mortis. ff. de donat. cau. mor.

- 1 BART. in d. l. Senatus. §. si quis mortis. ff. de donat. cau. mor. ita dicit in summa, stipulatio t causa mortis annua, est una, legata annua sunt plura. vide ad hæc Alex. & ibi per eum adducta, in cõf. 50. col. 2. in 5. vol.

Summariu in l. Seia. §. cum pater. ff. de donat. cau. mor.

- 1 Infirmus non præsumitur donare causa mortis, nisi de reddendo conueniat;
- 2 Donatio præsumitur causa mortis, ubicunque fit mentio mortis, alioqui uerò inter uiuos censetur.

Bar. in l. Seia. §. cum pater. ff. de donat. cau. mor.

- 1 BART. in d. l. Seia. §. cum pater, inquit, infirmum t non præsumi donare causa mortis, nisi de reddendo conueniat, vel fiat mentio mortis. Circa istam l. quæri potest, si quidam, qui uolebat religionem ingredi, tibi rem aliquam donauit, utrù sit donatio inter uiuos, an causa mortis? Panor. in c. statuimus, de regul. tenet eam esse donationem causa mortis, & Dec. in cõf. 86. in 5. col. Et ratio est, quia saltem facit mentionem mortis ciuilib. l. Deo nobis. C. de epis. & cleric.

cleric. & hac ratione uoluit Roma. in consi. 229. sufficere si adest sola mortis cogitatio, quamuis non exprimitur eam esse mortis causa. vide tex. in §. aliz autem in mortis cogitatione, inst. de donat. & cogita solutionem. Et dum Bar. subdit, donationem presumi t causa mortis, ubicunque fit mentio mortis, alioqui verò inter uiuos censetur, vide Roma. in d. cōf. 229. Alex. in consi. 81. in 1. vol. & in consi. 14. eod. vol. Aret. in consi. 41. cōf. fin. & Corn. in consi. 124. in 4. vol. ubi ait, semper donationem esse censendam causa mortis, quando inter uiuos non ualeret, ita & contra, est censenda inter uiuos, quando alioqui non ualeret, ut puta si facta esset tantum coram duobus testibus, per trad. per Petr. & Cyn. in l. licet. C. de pact. vide eundem Corn. in consi. 126. in 1. vol. incip. Circa primum. Item hoc, quod ex hac l. colligitur, procedit in dubio, quia ubi est facta mentio mortis, censetur esse donatio causa mortis, alioqui verò si sumus in claris; ut puta si donator diceret se inter uiuos donare: nam tunc mentio mortis nihil operatur. ita Cyn. & alij. in l. ij. C. de iur. dot. Bar. in d. l. quæ doris. ff. sol. matr. & Alex. in d. consi. 14. in 1. vol. & ad hæc vide omnino, quæ posui in l. si alienam. §. Marcellus, suprâ eod. tit.

Summarium in l. si quis suis. §. unde quæri. ff. de manumiss.

- 1 Si dico tibi, uolo, ut emas domum pro me, tu dixisti da mihi pecuniam, ego non dedi tam cito, & tu emisisti pro te, & tuo nomine, ex cuius pecunia ista emptio presumatur facta.

Bar. in l. si quis suis. §. unde quæri. ff. de manumiss.

- 1 **ART.** in d. l. si quis. §. unde quæri, inquit, adnotandum esse hunc tex. contra fraudes quæ fiunt tota die, dico tibi, uolo t ut emas domum pro me; tu dixisti da mihi pecuniam, ego non dedi eam tam cito, & tu emisisti pro te & tuo nomine; quia tunc presumitur emptio ex pecunia mea. De hoc articulo vide Alex. in l. qui in aliena. §. si quis putabat. ff. de acq. rer. domin. & in l. post dotem, col. 5. ff. sol. matr. & in consi. 167. Viso instrumento, colum. fi. in libro primi & secundi vol.

Summarium in l. Caius. ff. de manumiss.

- 1 Qui contractum acceptat, tenetur acceptare illum cum omnibus suis qualitatibus.

Bar. in l. Caius. ff. de manumiss.

- 1 **BART.** in d. l. Caius, inducit hunc tex. ad quæstionem hic per eum, tu verò attende hanc. Iad id, quod ait Ang. in l. apud Celsum. §. in hac, & §. Marcellus. ff. de dol. mal. excep. scilicet eum, qui acceptat contractum, t teneri illum acceptare cum omnibus qualitatibus suis. vide Roma. in consi. 253. in fi. & Alex. in l. cum fundus. §. seruum tuum, in 4. notab. ff. si cert. pet. Bar. in l. contra iuris. §. si ff. de pact. & in l. ij. C. de liber. & eor. liber.

Summarium in l. si ita fuerit. §. quæstio hæc. ff. de manumiss. test.

- 1 Distinctio cum, ubi posita est inter personas, coniungit principaliter, & non accessorie.

Bar. in l. si ita fuerit. §. quæstio hæc. ff. de manu. testa.

- 1 **ART.** in d. l. si ita fuerit. §. quæstio hæc, ait, uocem, t cum, ubi posita est inter personas, coniungere principaliter, & non accessorie, vide Bal. in consi. 2. in 1. uol. sed communiter ista vox, cum, copulat accessorie, & in hoc differt à voce, et, quæ principaliter coniungit. & ideo ex hoc discrimine inferri solet, si testator legat fundum cum instrumento, & postea vendat fundum, non debetur etiam instrumentum; alioqui verò si fundum & instrumentum legasset. ita Bar. in l. Scize. §. Caio. ff. de fund. instr. Abb. in c. cum Marthæ, de celebr. miss. tu. §. 5. & omnino vide Feli. in c. querelam, de simon.

Summarium in l. qui duo. §. hac conditio. ff. de manu. testa.

- 1 Mortis tempus an habeatur pro conditione.

- 1 Mors siue naturalis siue per uolentiam contingat, semper ex dei dispositione dicitur provenire.

Bar.

De manumissis testamentò.

Bar.in l. qui duos. §. hzc conditio. ff. de manu testa.

- BART.** in d. l. qui duos. §. hzc conditio, facit uim in illis uerbis huius tex. quod uiuens moritur. uide tu quz sit differentia quando dicitur, cum moriar, uel tempore mortis; apud Bar. in l. quod de pariter. ff. de reb. dub. in fi. & an mortis t̄ tempus habeatur pro conditione? uide Iaf. in l. si cui legetur. §. cum autem. ff. de legat. 1. Item adde, mortem esse actum instantaneum, qui momento expeditur. Bar. in l. ij. §. ceterum. ff. si cert. pet. & ibi Iaf. & Dec. item scias mortem dici casum fortuitum. tex. est memoratu dignus in l. j. & ibi Alberic. & Bald. C. de iur. dot. de qua re uide Ana. in c. fi. de homic. & idem est etiam si mors in persona serui contingeret. l. inter causas. §. non omnia. ff. mand. ex quo inferitur, si aliquis excusatur propter casum fortuitum in persona propria contingentem, eum excusari etiam quando casus in persona serui contingeret, qui tex. non est alibi secundum Alber. Item mors t̄ siue naturaliter, siue per uolentiam contingat, semper ex Dei dispositione dicitur prouenire. gl. est sing. in l. de capir. dimin. in uoce, mutatio, in fi. quam citat Bal. in repet. c. primi. §. hoc quod nos, col. 3. de pac. Constat. in uisibz seu dorum, in uoce, diuina uocatione. & Ana. in c. fi. de homic. Quare mors non timetur; quia stultum est timere, quod uitari non potest. meminisse enim opus est, quod omnes te antecesserunt, & omnes te sequentur ait Io. And. post Host. in c. Raynurius, de testam. propterea inquit Seneca, Mihi uidetur tetum naturam, quod grauissimum erat, ideo commune fecisse, ut crudelitate pari consolaretur æqualitas. tradunt doct. & maxime Pet. in c. cum infirmitas de penit. & remiss. De ijs uero, de quibus hic tract. Bar. quz dicatur nox, & quis sit dies, quoniam alibi iam antea diximus, hic non agam, ut breuior sim.

Summarium in l. seruo legauit. ff. de manu testa.

- 1 *Meminisse uidetur, qui non apparet se meminisse.*

Bar. in l. seruo legauit. ff. de manu testa.

- 1 **BART.** in d. l. seruo, sic ait; meminisse t̄ uidetur, qui non apparet se meminisse. hunc tex. citat Alexan. in cons. 169. colu. 3. in §. volu. ubi ait, mutationem uoluntatis non presumi. idem ait in consi. 44. in 7. vol. de qua re uide Bar. in l. si quis filio. §. quatenus. ff. de in iust. rup. testam. Bar. in l. si ita fuerit. ff. de manu testa.

BART. in d. l. si ita fuerit, inquit hanc. L esse memoratu dignam, quam millies allegauit in materia de uerborum obligationibus. Tu uero si uis scire quare in hoc tex. libertas in princip. anni duodecimi debeat, uide gl. in l. si cui. ff. de leg. 1. & Bar. in l. qui hoc anno. ff. de uerb. obli.

Summarium in l. Mæuia. ff. de manu testa.

- 1 *Institutus sub conditione si decesserit sine liberis, non dicitur conditionaliter institutus.*

Bar. in l. Mæuia. ff. de manu testa.

- 1 **BART.** in d. l. Mæuia, colligit ex tex. illationem, quod institutus t̄ sub conditione, si decesserit sine liberis, non dicitur conditionaliter institutus. uide Oldrad. in consi. 118. colum. 2. & Bart. in consi. 4.

Summarium in l. Titia. §. Lucius. ff. de manu testa.

- 1 *Dictio nisi, quando neget potentiam, & quando actum.*

Bar. in l. Titia. §. Lucius. ff. de manu testa.

- 1 **BART.** in d. l. Titia. §. Lucius, agit de significatione uocis, Nisi, t̄ quando scilicet neget potentiam, & quādo actum. uide Bar. in l. actione. C. de transact. Raph. Cuma. in cons. 26. & Anch. in c. peccati uenia, in 2. notab. de reg. iur. in 6.

Summarium in l. ergo. ff. de fideicom. liber.

- 1 *Illud quod uenit de iure speciali, non est considerandum antequam fuerit impetratum.*

Bar. in l. ergo. ff. de fideic. lib.

BART. in d. l. ergo. §. si is qui, colligit ex tex. illud, quod uenit t̄ de iure speciali non esse considerandum antequam fuerit impetratum. Ad hzc accedit Alex. per istum tex. in l. possumus,

stumo, col. 9. C. de bonor. poss. contratab. Ad rem facit: nam ea, quæ pendent à voluntate principis, impossibilia esse censentur. Lapud Iulianum. in fi. ff. de legat. 1. Dyn. in c. semel Deo, de regul. iur. in 6. Abb. in consi. 85. in 1. volum. Soci. in consi. 62. column. 3. in 4. volum. vbi ait idem esse etiam in ijs, quæ pendent à voluntate consilij ciuitatis: nam hæc omnia quodam iure speciali fieri solent.

Summarium in d.l. ergo. §. creditoribus ff. de fideic. lib.

1. *Judex potest cogere ciuitatem, ut faciat syndicum.*

Bar. in d.l. ergo. §. creditorib. ff. de fideic. liber.

1. **BART.** in ead. l. §. creditoribus, ait, iudicem t posse cogere ciuitatem, ut faciat syndicum. vide Alex. in l. j. §. fin autem. ff. ad trebell.

Summarium in l. Imperator. ff. de fideic. lib.

1. *Res, quæ prohibita est alienari, non potest deuenire in fiscum propter publicationem.*

2. *Publicatus bonis alicuius, intelligendum est de his, quæ sua sunt.*

Bar. in l. Imperator. ff. de fideic. liber.

1. **BART.** in d.l. Imperator, colligit ex isto tex. rem, quæ prohibita t est alienari, non posse deuenire in fiscum propter publicationem. De hac re vide omnino Alex. in consi. 23. Opportune consideratis, in 1. vol. ubi disputat, possit ne huiusmodi bona publicati cum sua conditione, ita ut durante uita delinquentis apud fiscum permaneant? & concludit non posse, per istum tex. & per alia, ut ibi videre est. vide eundem Alex. in consi. 83. in 3. vol. Soc. in consi. 206. col. 15. in 1. vol. Ang. in tract. maleficiorum, in gl. in voce, eius bona publicamus, in 4. quæst. col. 3. vers. & quid teneat. la. in l. h. §. sed quia, col. 2. C. commun. de lega. vide etiam Bal. in consi. 284. in 1. vol. & Feli. in c. ad adberandam, de iudic. Et ratio est, quia publicatis t bonis alicuius, intelligendum est de ijs, quæ sua sunt propter naturam genitiui; sed ista simpliciter sua dici non possunt, ideo non continentur. Dec. in consi. 442. & Curt. in consi. 59. Sic etiam publicatio bonorum non comprehendit res feudales uel emphyteoticas. Dec. in d. cõf. 442. neque ius adeu di hæreditatem, neque ius consequendi legitimam. Dec. in consi. 438. & in d. cõf. 442. Et legitimam esse detrahendam de publicatione bonorum patris habetur in l. cum ratio. ff. de bon. damnat. & per Ang. in consi. 38. Visis condemnationibus, alias incipit Gregorius, col. pe. Bal. in consi. 156. Condemnatus fuit quidam, in 3. vol. & omnino vide Paul. de Montepico in rep. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet. ff. de leg. 2. vbi tradit etiam quid de legitima patris in bonis filij publicatis? ut ibi videre est nu. 45. & 78. sic etiam in publicatione bonorum alicuius non ueniunt bona futura, ut habetur in locis prædictis.

Summarium in l. Lucius Titius ff. de fideic. lib.

1. *Si aliquis instituitur hæres ex fideicommissarius, non est fideicommissarius, nisi sit hæres.*

Bar. in l. Lucius Titius. ff. de fideic. lib.

1. **BART.** in d.l. Lucius Titius, ait, si aliquis instituitur t hæres & fideicommissarius, non est fideicommissarius nisi sit hæres. vide Bar. in l. centesimis. §. fi. col. fi. ff. de verb. oblig. & ibi la. in col. fi. vers. successiue: vbi reprobatur Bar. hic, & ibi. Et dum Bar. subdit, hic colligi argumentum pro tabellionibus, qui dicunt, talem qui aliàs sic uocatur. ibi, & qui pusillus uocatur, vide la. in l. cum plures, col. 2. ff. de uulg. & pupill. Ad id verò quod subiungit Bar. de verbo, uult, ut liberam uoluntatem significet, vide Feli. in c. 1. col. 20. de const. & de verbo, placet, de quo agit Bar. vide Abb. in c. ne innitaris, de const. ubi ait, arbitrium boni viri significare, pro ut etiam hic dicit Bar. & vide in l. Thais. §. more, infra eod. tit.

Summarium in l. fiscum seruum. §. ex iusta causa. ff. de fideic. lib.

1. *Absentes illi dicuntur, qui absunt ex iusta causa.*

Bar. in l. li cum seruum. §. ex iusta causa. ff. de fideic. liber.

1. **BART.** in d. li cum seruum. §. ex iusta causa, inquit, absentes, t eos dici, qui absunt ex iusta causa. Tu verò quis propriè dicatur absens, vide apud Archid. Gemin. & Philip. Franc. in cap. vbi periculum, de elec. in 6. & Feli. in c. quoniam frequenter, in principio. col. penul. ut lit. non contest.

De fideicommiss. libertatibus.

contest. & absens ex iusta causa procuratorem dimittere non tenetur, & hoc ei obijci non potest. Dec. in cons. 138. col. fi.

Summarium in l. in testamento. ff. de fideic. liber.

1 *Testamentum imperfectum probat uoluntatem defuncti.*

Bar. in l. in testamento. ff. de fideic. libert.

1 **BART.** in d. l. in testamento, inquit, testamentum t imperfectum probare uoluntatem defuncti. & ideo inferit, si testator cœpit facere testamentum, & iam scriptum erat, ut in tali loco ecclesia construeretur, & ante perfectum testamentum decessit, ut agi possit & reliqua. vide quæ posui ad Bar. in l. fideicommissaria. §. primo. ff. de lega. tertio. & ad rem hanc uide omnino Dec. in cons. 488.

Summarium in l. Paulus respondit. §. Paulus. ff. de fideic. liber.

1 *Verba adulatoria ad honoratum relata, inducunt dispositionem.*

Bar. in l. Paulus respondit. §. Paulus. ff. de fideic. lib.

1 **BART.** in d. l. Paulus respondit. §. Paulus, inquit, uerba adulatoria ad honoratum relata, inducere dispositionem. vide Feli. in c. venerabilis, col. 7. de excepr.

Summarium in l. Lucius Titius. §. Lucius Titius. ff. de fideic. liber.

1 *Ille qui facit statutum, ad seruandum illud non obligatur.*

Bar. in l. Lucius Titius. §. Lucius Titius. ff. de fideic. liber.

1 **BART.** in d. l. Lucius Titius. §. Lucius Titius Stichum, inquit, eum qui facit t statutum, ad seruandum illum statutum non obligari. vide Alex. in l. j. in princ. ff. quod quisque iur. & aliquas remisiones per eundem Alex. in l. cetera. §. item quæro. ver. & an & quando. ff. de leg. j. & Rom. in cons. 444. in ultimo dub. ubi loquitur in principe statuente.

Summarium in l. Thais. §. sorore. ff. de fideic. lib.

1 *Verbum placet, quid significet.*

Bar. in l. Thais. §. sorore. ff. de fideic. libert.

1 **BART.** in d. l. Thais. §. sorore, agit de propria significatione uerbi, placet, t vide Abb. in c. ne in iudic. de cons. ubi ait, hoc uerbum indicare liberū arbitrium, & citat hunc tex. vide Dec. in rub. de iudic. col. 5. & seq. & Picum in l. iij. col. 5. & seq. ff. ad leg. fac.

Summarium in d. l. Thais. §. inter cetera. ff. de fideic. liber.

1 *Ad actionem consequendam, non admittitur purgatio moræ.*

Bar. in d. l. Thais. §. inter cetera. ff. de fideic. lib.

1 **BART.** in ead. l. §. inter cetera, ait, ad actionem t consequendam non admitti purgationē moræ. vide Bar. in l. si insulam, quæst. 9. ff. de verbo. obligat. & attende hoc procedere quod ad actionem consequendam, ut hic ait Barto. secus uerò quod ad parandam exceptionem; ut puta aliquis promisit reddere rationes intra annum, & non reddit, stipulator agit ad interesse, certe poterit mora purgari. d. l. si insulam, cum ibi tradit. & l. si intra. ff. de statulib. quod not. pro limit. huius. §.

Summarium in l. statuliberos. §. si quis hæredi. ff. de statulib.

1 *Inuentarium fieri debet infra triginta dies à morte testatoris.*

Bar. in l. statuliberos. §. si quis hæredi. ff. de statulib.

1 **BART.** in l. statuliberos. §. si quis hæredi, agit de inuentario, t quod fieri debet infra 30. dies à morte testatoris. Ad istum tex. vide Alex. in l. si mihi & tibi. §. 1. col. 2. ff. de leg. 2. & ibi Ias. vide etiam Roma. in cons. 228. Pro plena discussione. in 1. dub. & in cons. 409. Quod ad primum, & in repet. l. primæ. col. 5. ff. si quis caut. & Barb. in cons. 50. col. 3. in 2. vol.

Summarium in d. l. statuliberos. §. Stichus. ff. de statulib.

1 *Citatus ad iurum actum, non potest condemnari, ut contumax in alio actū, sed opus est noma citatione.*

Bar.

Bar.in d.l. statuliberis. §. Stichus. ff. de statulib.

- 1 **BART.** in ead. l. §. Stichus, ait, citatum ad unum t. adum, siue ad processum, non posse condemnari ut contumax in alio actu siue in sententia, sed opus est noua citatione. vide Alex. hoc idem affirmantem, in consi. 280. In causa, & lise, colu. 3. nu. 3. in lib. primi & secundi uol. & ibi addita ad Alex. Feli. in c. consilui, de off. deleg. & in c. 2. col. fi. de testib. & in c. 1. nu. 22. de iudic. & Ias. in l. de unoquoque. §. vbi decretum, col. de offic. procons. & leg.

Summarium in l. prospexi. ff. qui & quib.

- 1 **Lex**, licet dura, est seruanda. mol.

Bar.in l. prospexi. ff. qui & quib.

- BAR.** ex ista l. prospexi, colligit id, ad quod quotidie solet adduci, scilicet, legem quamuis dura sit, esse seruandam. Limita istam l. procedere solum ubi de amissione lucri ageretur, alioqui uero si de damno uitando, ut per Dec. in consi. 64. col. pen. & uide sermonem scitu dignum in hac materia apud Feli. in c. si quando, nu. 2. de rescrip. & in c. 1. col. 15. de constit. & Ias. in l. nemo potest, in secunda lectura. ff. de lega. 1. & ibi non prætermittas quendam lo. Annibalem in sua repet. illius l. nu. 87. vbi ait, hanc l. non fuisse à iuris interpretibus intellectam: quia dicit ideo hanc dispositionem esse seruandam: quia uerba sunt geminata, ibi, omnes omnimodo. atque ideo ita uult hunc effectum produci ab ipsa geminatione, sed huic opinioni reluctatur textus, sed ita lex scripta est, huiusigitur effectus causa est: quia ita lex scripta est, non autem est uis in geminatione. & ideo non est recedendum à communi intellectu. facile enim est reprehendere, sed difficile est tot patres bene reprehendere.

Summarium in l. si pariter. ff. de liber. cau.

- 1 **Aliquis** non potest esse pro parte seruus, & pro parte non. Bar. in l. si pariter. ff. de liber. cau.
- 1 **BAR.** in d. l. si pariter, ait, aliquem non posse t. esse pro parte seruum, & pro parte non. De clara eaz, quæ ex hoc Bar. documento colligi possunt, ut per Alex. in consi. 103. Videtur prima, col. 4. in 1. uol. & de hac re uide Aret. in consi. 180. col. 2.

Summarium in l. naturaliter. §. illud. ff. de acqui. rer. domi.

- 1 **Molendinum** qui incipit facere, & alius perfecit, an is possit à primo prohiberi.

Bar. in l. naturaliter. §. illud. ff. de acqui. rer. domi.

- 1 **BAR.** in d. l. naturaliter. §. illud, agit de eo, qui incipit facere t. molendinum, & alius perfecit, an is possit à primo prohiberi? De hac re & multis ad molendina construenda pertinentibus uide per Ias. in l. quominus. ff. de flumin. Quid si molendinum fuit ab aliquo ædificatum, & postea destruitur, an & quomodo, & per quantum tempus amittatur ius denuo construendi molendinum? vide Alex. in consi. 1304. 6. uol. Item scias in hac materia molendinorum, molendinum posse ab aliquo ædificari in flumine priuato duorum, quibus alter focus ibi habeat aliud molendinum, & illi noccat. Ias. in consi. 98. in 1. uol. Verum concessio castro alicui, intelligatur etiam ei esse concessa molendina? vide Anchar. in repet. capituli accessorium, de reguliur. in 6.

Summarium in l. inter eos. ff. de acqui. rer. domi.

- 1 **Castro** uendito an uideatur uendita iurisdic. & alio.
- 1 **Castro** prescripto, uel donato alicui, an intelligatur iurisdictio prescripta, uel donata.

Bar. in l. inter eos. ff. de acqui. rer. domi.

- 1 **BAR.** in d. l. inter eos, querit, nunquid uendito t. castro uideatur uendita iurisdic. & vide Alex. in consi. 7. in consultatione, col. 2. ver. & in dubio, in 5. uol. vbi ait in dubio iurisdictionem à principe uideri territorio esse concessam, & citat Bar. hic. uide etiam Roma. in consi. 444. in 2. dub. & aliquid per Mari. in c. sanè, de for. compet. & omnino Feli. in c. Rodolphus, nu. 30. de rescrip. vbi tradit an castro uel territorio alicui concessio, ei et iurisdic. uideatur esse concessa?

Gg & in

- 2 & in e. quod ad sedes, ver. an autem, de rescript. & an castro prescripto t uel donato alicui intelligatur prescripta iurisdicatio uel donata? vide Ias. in l. iusdicentis. ff. de iurisdic. omn. iud. Et an castro concessio alicui censeatur eidem esse concessio munitiones, & prædia? Ias. in l. beneficii. ff. de const. princip. & ad ea quæ hie tradit Bar. vide Ias. in l. si. ff. de iurisd. omn. iud.

Summarium in l. in laqueum. ff. de acqu. rer. dom.

- 1 In laqueum meum, quod incidit, non est meum nisi capiatur.

Bar. in l. in laqueum. ff. de acqu. rer. dom.

- 1 BART. in d. l. in laqueum, sic ait in summa. quod in laqueum meum incidit, non est meum nisi capiatur. De materia istius l. vide Bar. in l. quominus. q. 3. ff. de flumin.

Summarium in l. si is qui. ff. de acqu. rer. dom.

- 1 Ille qui in se suscipit omnem fortunam, an casus fortuitos suscepisse uideatur.

- 3 Quæ sit differentia inter casum fortuitum, & improuisum.

- 3 Fortuna potest in bonam, & malam partem accipi.

Bar. in l. si is qui. ff. de acqu. rer. dom.

- 1 BART. in d. l. si is qui, agit de illo, qui in se suscipit t omnem fortunam, utrum casus fortuitos suscepisse uideatur, autque fortunam posse in bonam & in malam partem accipi. Tu de istis casibus fortuitis vide Ias. in l. licet. C. de pact. & Alex. in l. sed & si quis. §. quæsitum. ff. si quis cæt. sciasq; casum fortuitum esse inopinatæ rei euentum, qui præuideri non potest. & vbiuq; diligentissimus homo cum præuideri potuisset, non diceretur casus fortuitus, ut habetur in c. Ioannes. de homic. & ibi Abb. & ideo Abb. in c. unico, de commod. vbi agit de casibus fortuitis, inquit, si domus aliqua ruina minabatur, & postea cadens interfecit equum tibi commodatum, te non excusari propter casum fortuitum, qm diligentissimus præuideri potuisset. & Abb. in d. c. Ioannes, ait, non esse imputandum casum fortuitum ei, qui dedit operam rei licite, sed illicitæ. Et quæ sit differentia inter casum fortuitum, & improuisum: vide gl. in l. j. ff. ad leg. Corn. de fidei. An autem huiusmodi casibus fortuitis renunciari possit? non parua est questio: nam uidetur dicendum q non, per tex. in d. §. quæsitum. & ita tenet Felin. in c. si. de homic. & idem senserunt Guil. de Cun. & quidam alij in d. §. quæsitum, dicentes, cõstitutionem illam esse fauore publico promulgatam, & ideo pacto priuatorum tolli non posse, csi diligenti, de for. comp. Sed contrarium uidetur, scilicet fauore priuatorum esse prolatam, ne priuatus renuncians sub generalitate uerborum decipiatur, ut colligitur ex Bar. documẽto. in l. j. ff. sol. matr. & huic sententiæ fauet tex. in d. §. quæsitum, vbi requiritur specialis renunciatio. et de hac re uide doct. in d. §. quæsitum. Dum uero Bar. ait fortunam t posse in bonam & in malam partem accipi, querendum est, quid sit fortuna? respon. secundum Philosophum, fortunam esse imperit quendam celestem, qui rebus exterioribus humanis dominari solet. & Bald. in l. per hanc. C. de tempor. appell. inquit, fortunam esse quoddam inuisibile bellum, cuius ictus prius habetur, quã sciatur, eamq; homini insidiari. Et alibi Bal. in l. si duobus. C. commun. de lega. dixit, iudici fortune ducem esse Deum. citat Senecam cap. 7. in epist. ad Lucillum. & ibi subiungit Bal. iudicium fortune sincere esse, quoniam cum fortuna & muta sit, & surda sit, consequenter etiam inexorabilis est. Fortuna uero passiuæ est casus uel infelicitas ab incerto auctore procedens, & rerum humanarum infelix mutatio, & transmutatio tacita rerum caducarum, & uocatur uis diuina actiue, ut habetur in l. fluminum. §. ferui. ff. de damn. infect. vide hæc & alia ad rem faciẽtia apud Bald. in d. l. per hanc. & omnino apud Senecam in suis prouerbijs. & apud Philosoph. in libello de bona fortuna, ubi etiam inquit, vbi plurimum de fortuna, ibi parum de intellectu: & contra: Et Demetrius inquit, nihil infelicius esse eo, cui nunquam aduenit aduersitas. & not. inquit Boet. quem refert glo. in c. consideranda, in uoce, in egestatẽ. 86. dist. inter oēs aduersitates fortune infelicitissimum esse genus infortunij fuisse felicem. & ideo superanda omnis fortuna ferendo est: nam patientia sed in B. Gregor. radix est oium uirtutũ, & aduersitas bonorũ, est

uirtutis

uirtutis probatio, & experimentum, ut hī transumptiue, in c. aduersitas. 7. q. 1. quando enim magis in hoc seculo sunt afflicti, tantō maiora secundum B. Hiero, in alio præmia consequentur.

Summarium in d. l. si i. qui. §. quod si seruus ff. de acqu. rer. dom.

- 1 Si statuo cautum est, quod quicumque duxerit bannitum, habeat quinquaginta: ductus fuit quidam, qui furatus fuerat rem paruum, sed postea plura furta apud eum reperta fuisse, an illa quinquaginta debeantur.

Bar. in d. l. si i. qui. §. quod si seruus. ff. de acqu. rer. dom.

- 1 BAR. in ead. l. §. quod si seruus, inquit, si statuo t cautum est, quod quicumque duxerit bannitum, habeat quinquaginta. ductus fuit quidam, qui furatus fuerat rem paruum, sed postea plura furta apud eum reperta fuerunt; ille uolebat quinquaginta; dicit Bar. ea non deberi: quia principaliter non duxit eum tanquam bannitum. vide ad hæc Alex. in cons. 1. col. pe. ver. item respō deo, in 3. vol. & Bar. in c. 2. col. 9. de cōst. & uide Bar. in l. omnes populi, in 5. q. ff. de iust. & iur. & distinguas ut ibi uidetur sentire Bar. dum citat hunc tex.

Summarium in l. si epistolam. §. Paulus, si in insula. ff. de acqu. rer. dom.

- 1 Clusa, quæ respicit frontem alterius agri, est illius, cuius est ager.

Bar. in l. si epistolam. §. Paulus, si in insula. ff. de acqu. rer. dom.

- 1 BAR. in d. l. si epistolam. §. Paulus, si in insula, ait, clusam, t quæ respicit frontē alterius agri, esse illius cuius est ager. vide Bar. in l. quominus, in 10. q. & ibi Ias. ff. de flumin.

Summarium in l. j. ff. de acquir. posses.

- 1 Sufficit quocunque actu corporeo possessio teneatur.

- 1 Qua possessio dicatur habere plurimum iuris, uel facti.

- 1 Tutor, & curator, qui non habent speciale mandatum, possessionem tradere nō possunt per modos fictos.

Bar. in l. j. ff. de acquir. posses.

- 1 **A**RT. in d. l. j. in princip. col. 2. ver. in manu posuerit, ait, sufficere t quocunque actu corporeo possessio teneatur. vide Abb. in c. super, de præb. & in c. 1. de iudic. & Feli. in proem. decretal. col. 7. & seq. Et dum Bar. in ead. l. & col. inquit ex apprehensione, quæ est facti, oniri possessionem, quæ est iuris. vide Alex. in cons. 157. Reuerendissime Domine, in lib. primi & secundi uol. ubi consuluit, si alicui concessum est, ut testari possit de bonis acquisitis & acquirendis ex iuribus beneficiorum, eum testari posse de pensionibus acquisitis ex possessionib. beneficiorum: quia possessiones iura huncupantur. Et quæ possessio t dicatur hñe plurimum iuris uel facti, vide per Abb. in c. cum nostris, de concess. præb. Postea Bart. in ead. l. col. ante pe. ver. quartō quæro. querit quō possessio acquiratur. Vtrum autem possessio civilis acquiri possit sine naturali, vide glo. & ibi Ias. in l. clam possidere. §. qui ad nundinas, infra eod. tit. & Ias. in l. possideri. §. incertam rem, hoc eod. tit. Postea Bar. in ead. l. col. pen. quærit quomodo acquiratur detentio? vide Feli. in c. quod aliquibus, de re iudi. & dum ibi Bar. subiungit, tutorem t & curatorem, qui non habet speciale mandatum, possessionem tradere non posse per modos fictos: vide Alex. in cons. 81. col. 4. in 3. uol. ubi generaliter docuit, legitimos administratores, & ibi exemplum ponit in prælato ecclesiæ, non transferre possessionem per aliquem actum fictum, ut puta per constitutum. vide Socin in cons. 239. in 1. uol.

Summarium in d. l. j. §. adipiscimur. ff. de acqu. poss.

- 1 Modus acquirendi possessionem per nos ipsos est facti, sed per alium est iuris.

Bar. in d. l. j. §. adipiscimur. ff. de acqu. poss.

- 1 BART. in ead. l. §. adipiscimur, ait, modum t acquirendi possessionem per nos ipsos esse facti, sed per alium esse iuris. vide aliquid per Feli. in c. causam, col. 6. de præscript. Et dum Bart. subiicit, infantem non posse cum autoritate tutoris acquirere possessionem, sed tutorem uel curatorem ei posse acquirere: vide Alex. in l. bonorum, in fi. c. qui admit.

De acquirenda possessione.

Summarium in d.l.j. §. si uir ff. de acqu. poss.

Ex contractu inutili possessio transferitur.

Bar. in d.l.j. §. si uir. ff. de acquir. poss.

- 1 BAR. in ead. l. §. si uir, inquit, ex contractu t̄ inutili possessionem transferri. vide Alex. in c6f. 78. ver. præterea posito q̄ esset inutilis, in 3. uol. Et dū subiungit postea Bar. ex contractu inutili non transferri possessionem q̄n persona est talis, quæ possessionē perdere non potest, ut pupillus & ecclesia: vide Cæpol. in consi. 4. col. 2. & Alex. in consi. 81. col. 3. in 3. uol.

Summarium in d.l.j. §. item acquirimus ff. de acqu. poss.

- 1 *Utrum inhabilis possit constitui procurator ad constituendam habilem.*

Bar. in d.l.j. §. item acquirimus. ff. de acqu. poss.

- 1 BAR. in ead. l. §. item acquirimus, in fi. querit utrum t̄ inhabilis possit constitui procurator ad constituendum habilem? vide omnino Feli. in cad. apostolicæ, col. 4. de excepte.

Summarium in d.l.j. §. veteres ff. de acquir. poss.

- 1 *Seruis legatis, an acquiratur nobis per eos ante apprehensam possessionem.*

Bar. in d.l.j. §. veteres. ff. de acquir. poss.

- 1 BART. in ead. l. §. veteres, querit, seruis legatis t̄ an acquiratur nobis per eos ante apprehensam possessionem? & dicit, dominiū acquiri posse, non autem possessionem. vide Bald. in l. pen. in ultima quest. C. ad trebell.

Summarium in d.l.j. §. municipes ff. de acquir. poss.

- 1 *Possessio an uacet, quando omnes de collegio decesserunt.*

- 2 *Uniuersitas non est propriæ persona, sed representata.*

- 3 *Papa non potest à Concilio iudicari, nisi pro sola hæresi crimine.*

- 4 *Dictio, nisi, ponit id, quod in præcedenti oratione uetutum est.*

- 5 *Nemo potest Papam corrigere, quin incidat in hæresim.*

- 6 *Negatio uniuersalis operatur, ut nihil penitus excipi soleat.*

Bar. in d.l.j. §. municipes. ff. de acqu. poss.

- 1 BAR. in ead. l. §. municipes, tractat, an possessio t̄ uacet quando omnes de collegio decesserunt? vide Feli. in c. constitutus, de rescrip. Postea hic in fi. ait Bar. ad probandum uniuersitatem possidere, satis esse si probetur, hoc fieri per syndicum, uel per alios, per quos uniuersitas regitur. vide Bal. in consi. 43. in 1. uol. in consi. 43. in 4. uol. & in l. j. §. sicut, & ibi etiam Alberic. ff. quod cuiusque uniu. nom. Raph. Cuman. in consi. 13. col. 3. Cæpol. in tracta. de seruitu. rustico. præd. in titu. de seruit. iur. p̄scan. col. 13. & seq. & ad rem faciunt trad. per Abb. in consi. 6. in fi. in 4. uol. Et dum Bar. in hoc. §. ait, uniuersitatem t̄ non esse personam propriæ, sed repræsentatam, attende quoniam ex hoc solet inferri, constitutionem, in qua traditum est de persona, ad uniuersitatem non dilatari, ut habetur in l. mortuo. ff. de fideiuss. hoc t̄n limitatur non procedere, quando adiecta esset uox uniuersalis, quæ uis uel quælibet nam tunc t̄ uniuersitas continetur. Alex. in consi. 40. in fi. in 7. uol. atq̄ ita t̄ uniuersitas non continetur in dispositione penali, quæ unitur uoce, si quis. Curt. in consi. 2. r. nu. 7. & hac ratione Panor. in Concilio Basiliensi cōtra Eugenum. iiii. utebatur. cum t̄n pontifici nonnulla crimina obijcerentur, & ex aduerso dicere t̄, Papam t̄ nisi pro solo hæresi crimine à Concilio iudicari posse, per tex. expressum in c. fi. Papa. 40. dist. ubi hæc h̄. Papæ culpas iudicare p̄sumat mortaliū nemo, nisi sit à fide deuius. Panor. r̄ndere huic textui nitebat, dicens, ibi non ipsius Concilij, sed t̄mmodò singularis personæ iudiciū excludit, sed Concilij propriæ persona non d̄r, igit̄ &c. ita Panor. in trac. quem edidit de Concilio Basiliensi in 2. dub. vers. tertio dixi. sed pace dixerim tanti patris, hæc r̄nsio inepta est: nā, si hoc modo tex. in d. c. si Papā explicaretur, in maximū p̄ocul dubio inconueniēs incidere-

- 3 Papa. 40. dist. ubi hæc h̄. Papæ culpas iudicare p̄sumat mortaliū nemo, nisi sit à fide deuius. Panor. r̄ndere huic textui nitebat, dicens, ibi non ipsius Concilij, sed t̄mmodò singularis personæ iudiciū excludit, sed Concilij propriæ persona non d̄r, igit̄ &c. ita Panor. in trac. quem edidit de Concilio Basiliensi in 2. dub. vers. tertio dixi. sed pace dixerim tanti patris, hæc r̄nsio inepta est: nā, si hoc modo tex. in d. c. si Papā explicaretur, in maximū p̄ocul dubio inconueniēs incidere-

- 4 mus, scilicet, Papam in casu hæresi ibi excepto, à particulari persona iudicari posse. nam ibi habetur: Huius culpas iudicare p̄sumat mortaliū nemo, nisi sit à fide deuius. Ea uerò huius uocis, nisi, t̄ est uis & potestās, ut id ponat, quod in præcedēti oratione uetitū est. Bar. & Dec. in l. actione. C. de transact. Angel. in consi. 37. & ut latius in præcedentibus lucubrationibus,

quandoque

quandoque de huius uocis significatione egimus. verum si in præcedenti oratione iudiciū per
sonæ singularis duntaxat prohibitum fuerat, & ab hac prohibitione solus casus hæresis fuit ex-
ceptus, quod prædiximus, sequetur omnino, scilicet Papam in casu hæresis à particulari per-
sona iudicari posse, ut in exceptione ponatur, quod in regula erat negatum: sed cōsequens est
falsum, igitur & antecedens. si quidem non incogniti iuris est, vbi cūq; Papam iudicari posse
* reperitur, semper intelligendum esse à Concilio, & à nemine præterea, ut de hoc est gl. cōi cō
sensu approbata, in c. sicut inquit. 2. q. 7. idq; affirmavit ipse idem Panor. in d. tract. col. 2. & Ro-
sell. in tract. de Concil. & Dec. in consi. 1. & ab hoc nemo unquam, quem uiderim, discrepa-
uit, quinimmo nefas esset aliter dicere. quid enim magis reprehensibile foret, quàm si Papā, qui
omnibus fidelibus præest, à singulari persona iudicari posse concederetur? præterea rex illū de
Concilio sensisse docuit glo. in c. mandatis. 2. q. 5. quæ Papam ab uniuersali Concilio iudicari
non posse ait, nisi in casu hæresis, & citat. d. c. si Papa. sentiens illum hac in re de solius Concilij
iudicio sensisse. Quid ipse idem Panor. sibi ipsi non constans, ut proprium eorum est, qui relu-
ctante conscientia loqui solent, ad nostram hanc sententiam accessit, in c. quanto, in gl. in uoce,
5 cur ita, de translat. episc. ubi per illam gl. ita inquit. Nemo t̄ potest Papā corrigere, nisi incide-
ret in hæresim: nam tunc potest deponi à Concilio generali. & pro decisione huius conclusio-
nis adducit textum in d. c. si Papa. & prædicta confirmantur: nam sicut constitutio de persona
disponens comprehendit etiam uniuersitatem quando adiecta fuit uox uniuersalis quæuis, uel
quælibet, ut per Alex. in d. cōf. 40. in fi. 7. vol. ita pariter & de uoce, nemo, quo est negatiua uni-
uersalis. & exponitur, ne homo uel nullus homo. c. nemo, de elect. in 6. & ibi Archid. dicendū
est, ut ex hoc etiam cuiuscunque uniuersitatis iudiciū excludatur: negatio t̄ enim uniuersalis
operatur, ut nihil penitus excipi solet. l. legitimus §. an ergo. ff. de legit. tutor. tradit Soc. in cōf.
288. col. 1. in 1. vol. & negatiua potentius negat, quàm affirmatiua affirmet, ut haberetur apud
glo. in c. cum dilectus, de consuet. ad rem facit quod ait glo. in l. hoc genus. ff. de condit. & de-
monstr. Quare ex ijs satis superque improbum illud Panorm. documentum refutatum esse cen-
seo. sed de ijs hætenus.

Summarium in l. possideri. ff. de acquir. poss.

1 Illud, quod aliquis facit ad conseruandum, operatur etiam ad inducendum.

Bar. in l. possideri. ff. de acqu. poss.

1 BAR. in d. l. possideri, in princ. ait, illud, quod aliquis facit ad conseruandum, operatur et ad inducendum. vide Alex. in consi. 146. in 5. uol. & Bal. in l. quod uulg. ff. pro empt.

Summarium in d. l. possideri. §. incertum. ff. de acqu. poss.

1 Incerta pars ratione loci, & quot a possideri non potest.

Bar. in d. l. possideri. §. incertum. ff. de acqu. poss.

1 BART. in ead. l. §. incertum, sic ait in summa, incerta t̄ pars ratione loci & quot, possideri non potest. vide Dec. in consi. 226. Et ex hoc infert Bart. si quis emit centum tabulas terræ in prædio tuo in illa parte in qua eligeret, & emptor agat rei uendicatione anrequam eligat par-tem, cum obtinere non posse; quia quamuis uenditor constituerit se nomine illius possidere, nihil est, quoniam incerta erat petitio ratione loci & quot. vide Bart. in consi. 74. incip. Petrus uendidit Bertæ. ubi hoc idem traditum est, & citatur iste §. incertum. vide etiam Alex. in consi. 84. In causa, col. fi. in primo uol.

Summarium in d. l. possideri. §. ex pluribus. ff. de acqu. poss.

1 Dominium ex pluribus causis communiter haberi non potest.

Bar. in d. l. possideri. §. ex pluribus. ff. de acqu. poss.

1 BAR. in ead. l. §. ex pluribus, col. 2. vers. venio ad secundam regulam, ait, dominium t̄ communiter ex pluribus causis haberi non posse. Vide pro limitatione huius text. Abb. in consi. 3. col. 2. in 2. uol. & declarat ut per Roma. in consi. 433. col. fi. Et dum Bar. in eodem §. col. fi. agit, an & quando ualeat legatum speciei, quæ mihi debetur? vide Paul. de Castro. & Aret. in l. si debitor. ff. de leg. 1.

De acquirenda possessione.

Summarium in d.l. possideri. §. ex contrario. ff. de acqu. poss.

- 1 *An sola possessio civilis sufficiat ad præscribendum.*
- 2 *Emphyteota an donare possit utile dominium irrequisito domino.*

Bar. in d.l. possideri. §. ex contrario. ff. de acqu. poss.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. ex contrario, tradit an sola possessio t civilis sufficiat ad præscribendum? vide Ias. in §. rursus, col. 8. inf. de ac. ion. & Feli. in c. vigilant, col. 5. & in c. causam, col. 6. de præscrip. Et dñ Bar. postea loquitur de seu datario, vide Curt. in consi. 25. Ad id uerò quod ait Bar. hic in col. fi. de emphyteota, qui potest constituere usufructuarium in re emphyteotica, vide Alex. in consi. 121. vilo processu, in 1. uol. & omnino in consi. 151. vilo dicto themate, col. pen. & fi. in lib. primi & secundi uol. in quibus locis habetur hoc posse fieri etiam irrequisito domino. & Ias. in l. fi. col. 149. ver. sed nunquid. C. de iur. emphy. Et an emphyteota t donare possit utile dominium irrequisito domino? vide apud Alex. in consi. 119. in 3. uol. Et an possit dari in dotem irrequisito domino durante obligatione? vide Alex. in consi. 91. Vilo themate, in 3. uol. & dum subiungit Bart. si emphyteota facit alium emphyteotam, vtrum primus possideat? vide glo. in d. l. fi. in uoce alijs. & ibi Ias. postea in fi. huius. §. ait Bar. quandoq; detentionem accipi pro custodia rei. vide Bar. in l. stipulationes, vbi Ias. in 1. q. ff. de uerb. oblig.

Summarium in d.l. possideri. §. si seruus. ff. de acqu. poss.

- 1 *Si statuto cautum est, eum qui occidit bannitum, non teneri ad penam, & quidam bannitus petit se libe-
rari, tanquam iniuste bannitus, & pendente lite interficiatur, vtrum occidens teneatur.*
- 2 *Si bannitus est absolutus, sed nondum est cancellatus de libro, an impune possit offendi.*
- 3 *Statutum disponens, quod bannitus possit impune offendi, an verificetur in occisione, ita ut quilibet ban-
nitus impune possit interfici.*
- 4 *Bannitus qui potest impune offendi, an possit etiam in bonis damnificari.*
- 5 *Bannito pro grauissima causa cum publicatione bonorum, bona post bannum acquisita auferri non poss.*
- 6 *Banniti retinent ea, que sunt iuris naturalia.*

Bar. in d.l. possideri. §. si seruus. ff. de acqu. poss.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. si seruus, quem possidebam, quærit si statuto t cautum est, eum qui occidit bannitum, non teneri ad penam; & quidam bannitus petit se liberari tanquam iniuste bannitus, & pendente lite interficiatur: vtrum occidens teneatur? deciditq; eum non teneri. De hac re uide Feli. in c. quæ in ecclesiis, col. 3. de consti. in ueris. tertius casus. & Imol. in consi. 130. col. 2. in 3. dubio. & omnino Alex. in consi. 77. Visis dubitationibus, in 3. uol. Quid si bannitus t est absolutus, sed nondum est cancellatus de libro, an impune possit offendi? vide Alex. in consi. 114. in primo uolu. in consi. 65. in 3. uol. & omnino in consi. 174. in 7. uol. vbi ait. hoc impune fieri posse, & non esse inconueniens, ut quandoque priuatæ personæ plus liceat, quàm magistratui. Attende hoc dictum Alexand. non esse inconueniens, ut quandoq; plus liceat priuatæ personæ quàm magistratui, posse procedere in proposito casu: quia id ratio suadet. ideo enim offendens bannitum, qui non est cancellatus de libro, excusatur, quia est in bona fide: iudex autem qui scit, eum esse absolutum, non excusaretur si eum uellet offendere: alioqui autem dicendum est plus non licere priuato quàm iudici, ut concludit Feli. in c. quæ in ecclesiis, num. 17. de consti. nam quicquid priuatus uigore huius statuti facere potest, id facit tanquam minister ipsius iudicis, ut ait Feli. in d. c. proinde hic suboritur difficultas, nunquid statutum t disponens, bannitum posse impune offendi, verificetur, in occisione, ita ut quilibet bannitus impune possit interfici? Feli. in d. c. nu. 19. ex mente Barto. affirmatiuam partem amplectitur. sed hoc sanè intelligendum est, scilicet, quando is esset bannitus pro causa digna morte. ita Feli. in dicto cap. colu. 3. vet. primus casus. id quod est diligenter animaduertendum. quoniam mala quædam in multis locis inoleuit consuetudo, ut statuta, quibus cautum est

est, bannitum ex causa, ex qua poena sanguinis ingeritur, impune posse offendi, indistinctè intelligantur, & nullo habito discrimine, sit ne bannitus pro causa digna morte, an uerò membri mutilatione, uel alia poena corporis afflictui intelligatur: nam prædicta distinctio est adhibenda, ne sequatur inconueniens, ut is, quem ipse iudex non posset occidere, sed tantum poena aliqua corporali punire, possit à priuato, qui in locum iudicis subrogatur, interfici. idem & multò magis dicendum est, quando is pro causa pecuniaria foret bannitus. Ex ijs etiam decidi posset illa quaestio, utrum t bannitus, qui potest impune offendi, possit etiam in bonis damnificari: de qua re agit Angel. & Imol. in lin suis. ff. de liber. & posthum. Paul. de Castr. in consi. 33. Bal. in c. in literis, de restit. spolia. Bart. in l. vt uim. ff. de iust. & iur. & in extrauag. qui sunt rebelles, in uoce, rebellando. & in qua Feli. post multos quos retulit in d. c. nu. 19. concludit, hoc fieri posse. Ceterum ista opinio mihi semper displicuit, si ita indistinctè intelligatur: nam ista est poena priuationis bonorum, quando aliquis deprædari potest, quæ quidem poena nunquam locum habere potest, nisi sit expressa, secundum Alex. in consi. 22. in 6. uol. & Raph. Cum. in consi. 78. Feli. in c. translatio, col. pen. de contritu. & Dec. in consi. 581. nu. 10. Præterea ista extensio de persona ad res est prohibita, maxime, si statutum extaret præcipiens, verba statutorum esse intelligenda ad litteram pro ut iacent; ut ferè semper extare solet: nam eo casu quæcunque prohibetur extensio. Feli. in dicto c. translatio, col. penul. ad rem facit. l. cum prætor. ff. de iudic. & glo. in l. forma. C. de iur. fisci. lib. 10. & quæ tradit Corn. in consi. 55. in secundo uol. ubi ait, statutum, quod non aufert bona delinquentis, censi ea illi permittere, igitur ipsius uigore deprædari non potest. Ad hæc accedit ratio, de qua in præcedentibus egi, hoc est, hoc modo id licere priuato, qui loco iudicis subrogatur, quod ipsi iudici non liceret: quoniam iudex uigore huius statuti non posset res banniti auferre quando bannitus esset sine publicatione bonorum, ut puta pro homicidio puro. Postremò alioqui in absurdum incidere mus, quoniam ita facili posset contingere, ut qui minus deliquisset, grauius puniretur. fingamus aliquem fuisse bannitum t pro grauissima causa cum publicatione bonorum, huic certè bona post bannum acquisita auferri non poterunt. l. si mandauero. §. i cuius. ff. mand. Alexan. in l. iij. §. illud quoque. ff. quod quisque iur. Paul. de Castr. in consi. 212. in 2. uol. & Imol. in lex factio. §. si ff. de uulga. & pupill. sed si alius esset bannitus pro causa leuiori, dummodò poena sanguinis ingeratur, uolunt prædicti hunc posse multò magis in rebus offendi, atque ita iste bannitus in multis esset deterioris conditionis, quàm ille alius pro grauiori causa bannitus. quoniam ita & semper, & à quocunque posset deprædari: sicut enim semper potest offendi in persona, ita & semper in rebus. Præterea quando bona publicantur, ea à solo iudice auferuntur, huic autem bona & res à quocunque auferri possent. id quod longè uilius est teste Cicerone, qui in oratione pro Publio Quinctio, ita inquit. Indignum est à superiore, indignius à pari uel inferiori, luctuosum est alteri tradi cum bonis, luctuosius inimico. Neque urget illa ratio, quæ tenentes contrariam partem ducunt, hoc est, si permittitur bannitum posse offendi in persona, multò magis in rebus. nam hoc non est simpliciter uerum; potest enim bannitus offendi, si uenit intra territorium principis, à quo fuit bannitus, & hoc est ratione contemptus. quæ ratio cessat in bonis. sed fortè replicari posset huic argumento, & dici; hunc tanquam hostem patriæ posse ubique offendi, & extra protectionem esse sui superioris, & ideo ratione originis non procederetur contra eum, qui illum extra territorium offenderet. Bal. in l. cunctos populos. C. de summa Trinit. tamen ego hoc non ita facili sentio: nam origo est de iure naturali. l. assumptio. ff. ad municip. sed banniti t retinent ea quæ sunt iuris naturalis, ut per doct. maxime Alexan. in l. j. C. de hered. inst. Quod autem iudex possit procedere pro delictis subditorum in alio territorio perpetratis, est ratione ipsius originis, ut habetur in l. j. C. ubi de crim. agi oport. igitur &c. sed quicquid sit, prædicta conclusio ex alijs, quæ prædiximus, firma remanet. Reliqua ad materiam huius statuti pertinentia, uide in lucubrationibus meis in l. si qua. ff. de his qui iunt suis uel alie. iur. & in d. l. vt uim.

De acquirenda possessione.

Summarium in d.l. possideri. §. genera. ff. de acquir. poss.

- 1 *An ille, qui est missus in possessionem ex primo decreto, dicatur naturaliter possidere.*

Bar. in d.l. possideri. §. genera. ff. de acqu. poss.

- 1 **Bar. T.** in ead. l. §. genera. in futurum ille, t qui est missus in possessionem ex primo decreto, dicatur naturaliter possidere? vide Alexand. post Paul. de Castr. in l. si finita. §. Iulianus. ff. de damn. infect.

Summarium in l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acqu. poss.

- 1 *Plures tandem rem possidere non possunt.*

Bar. in l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acqu. poss.

- 1 **Bar. T.** in d. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. in uerf. modò opp. & assumo. ait, plures t eandem rem possidere non posse. vide Cæpolin. consi. 4. col. 4. & aliquid per Alex. in consi. 79. visis his, col. 2. in 3. uol. Et dum Bar. hic in si. subiicit, si ingressus es possessionem naturalem uacantem, & suspicaris de alio quàm de me domino, utrum illi alij detur interdictum uti possidetis? vide Aret. in consi. 17. & Barb. in consi. 80. col. 2. in 3. uol.

Summarium in l. si quis ante. ff. de acquir. poss.

- 1 *Si non ualet, quod ago, ut ago, ualet ut ualere potest.*

Bar. in l. si quis ante. ff. de acquir. poss.

- 1 **Bar. T.** in d. l. si quis ante, uerf. sed hæc reprehensio, defendit glo. dicens, si contrahentes expriment se uelle facere contractum alium, scilicet locationis, & tunc si non t ualet quod ago, ut ago, ualet ut ualere potest. vide Alex. in l. j. §. si quis ita, col. 2. & ibi omnes. ff. de uerb. oblig. Postea Bar. in eadem l. in si. quærit, si creditor habens rem debitoris pignori obligatam, & eam possidens agit contra ipsum debitorem, & facit se mitti in possessionem ex primo decreto, an ex hoc primam possessionem amisisse uideatur? vide Abb. in consi. 94. colu. fi. in secundo uol. Alex. in consi. 147. In causa & lite, in lib. primi & secundi uolu. & melius in consi. 217. Ponderatis his, in eodem libro.

Summarium in l. iuste possidet. ff. de acquir. poss.

- 1 *Iuste possidet qui autore prætoris possidet.*

- 2 *Judicis decretum quo remouetur tutor ab administratione, an excuset eum in futurum.*

- 3 *Si statuto cautum est, ut qui possessiones alienas ingreditur, pœna aliqua puniatur, an excusetur ille, qui decreto iudicis inualido eas ingreditur.*

Bar. in l. iuste possidet. ff. de acquir. poss.

- 1 **Bar. T.** in l. iuste possidet, inquit, eum iuste t possidere, qui autore prætoris possidet rite faciendo, & seruato iuris ordine. vide Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, uerf. nonò nota, de consi. tit. & in c. illius, col. 5. & sequen. de re iudic. & plenè ad materiam huius. Lin. c. cum causam, de offic. deleg. Aret. in consi. 75. col. 2. Alex. in consi. 73. in 3. uol. Soci. in consi. 266. col. 14. Anch. in consi. 148. col. 2. Et in proposita re aduerte, quoniam missus in possessionem ex sententia iudicis lata sine causæ cognitione, non facit fructus suos. vide Bald. in l. ij. colu. pen. C. de seruit. & aqua. Imol. in c. consultationibus, de iur. patron. & Roma. in consi. 454. col. pen. & ad l. hanc uide Soc. in consi. 18. col. 7. in 1. uol. Et dum Bar. prosequitur declarando materiam hanc, & dicit, quandoque deficit iustitia ex parte conuenti uel rei, in qua facta est missio, & cõtinet iustitiam in se ex parte agentis, & tunc decretum est ualidum, & possidet & præscribit. vide Abb. in cõf. 109. in 2. dub. in 2. uol. Roma. in d. consi. 454. col. 3. & in consi. 235. in 3. dub. ubi tradit, an decretum iudicis, t quo remouetur tutor ab administratione, excuset eum in futurum. & Bal. in cõf. 122. in 3. uol. ubi plenè docuit ea, quæ requirunt ad hoc ut datio in solutum ualeat. & uide Soc. in consi. 158. col. 5. & seq. Postea Bar. in uer. pone q. iudex, ait, si iudex concessit licentiã alicui ut sua autoritate possessionem ingreditur, an ualeat? vide Abb. in consi. 100. col. pe. & fi. in 1. uol. Feli. in c. cū causa, col. 2. in uer. p̄dictis et, de off. deleg. & in c. cum sit Romana, col. 5. de appell. Alex. in l. miles. §. 1. ff. de re iudic. & Barb. in consi. 4. col. 2. in 2. uol. Ad id uerò, quod ait Bar.
- 3 in hac. l. in si. si statuto t cautum est, ut qui possessiones alienas ingreditur, pœna aliqua puniatur, utrũ

ille,

ille, qui eas ingreditur decreto iudicis inualido excusetur? vide Alex. in conf. 161. Queritur, col. fi. in libro primi & secundi vol. Roma. in conf. 235. & in conf. 330. col. fi. Felin. in c. ad petitionem, col. 2. de accusat. & in c. cum causa, de offic. deleg. Et aduerte quia soluens ex mandato iudicis iniusto non liberatur. Alex. in conf. 167. in libro primi & secundi vol. & ad hæc faciunt trad. per Abb. in c. nostris, col. fi. de concess. preben. & per Soc. in conf. 158. in 1. vol. Bal. in conf. 135. in 2. vol. & Dec. in conf. 125.

Summarium in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. poss.

- 1 Exceptio dominij non prodest contra agentem interdicto, uti possidetis.
- 2 Quando duo pariter probant possessionem, & bonam fidem, ille cui fauet ius commune, est præferendus.
- 3 Ille qui agit petitorio, an renunciare possessorio videatur.
- 4 An in possessorio litis contestatio exigatur.

Bar. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. poss.

- BART. in d. l. naturaliter. §. nihil commune, col. 2. verificat id contra prædicta, tradit, exceptionem tamen dominij non prodesse contra agentem interdicto uti possidetis, nisi quando uterque in eo pure probationes haberet: nam tunc potior esset ille, qui se dominum esse ostenderet; quia eius possessio iustior est. vide Bald. in l. qui recusare, in ultimo notab. C. de eden. ubi hoc idem ratione confirmat. Ad rem facit, nam quando tamen duo pariter probant possessionem & bonam fidem, ille, cui fauet ius commune, est præferendus; ita Bal. in c. si diligenti, col. fin. per illud tex. de præscrip. & in c. licet causam, per illum rex. col. fi. de probat. Item ille obtinet, qui iustior rem causam probet. & causa tanto iustior est, quanto magis à proprietate provenit. Bal. in l. data opera, in fi. C. qui accus. non poss. Et dum Bar. in 3. col. verbi, pro declaratione, tenet, eum, qui renunciat liti, non abdicere à se dominium, & in adversarium transferre. attende, quia contrarium voluit idem Bar. in l. non solum. §. liberationis. ff. de liberat. lega. Et quia Bar. prosequendo hanc investigationem, inquit, ad rem facere, quod quis non potest inniti positioni, quam negavit. adde prope infinita exempla, ut per Feli. in c. examinaia, col. 2. ff. de iudic. subiungit postea Bar. utrum ille, qui agit tamen petitorio, renunciare possessorio videatur? vide la. in l. æque, col. 13. inst. de action. & Ant. de Butr. in c. cum dilectus, col. 4. de cau. poss. & propr. Ad illud verò quod ait Bar. in 1. col. dicens, sit tamen cautus aduocatus, ut acta primi iudicii producar; vide Alex. in l. 2. in fi. C. de eden. & in conf. 82. In causa uertente, col. fi. ubi ait hoc Bartoli documentum esse egregium. Postea Bar. in antepen. col. verbi. tertio querit, tradit nunquid in possessorio tamen litis contestatio exigatur? vide la. in l. nam & postea. §. iureiurando. quem legit cum ait prætor. 2. ff. de iureiur. pergit deinde Bar. dicens, aut iudicium possessorium dirigitur contra personam incertam, & reliqua. vide ad hæc Alex. in conf. 2. col. 3. in 3. vol. Cæpol. in c. 60. col. 1. & Roma. in conf. 120. Et dum Bar. in pen. col. querit, utrum in casibus, in quibus petitorium & possessorium admittuntur, debeant eadem sententia terminari an non? vide Socin. in conf. 262. in 1. vol. & Alex. in conf. 259. Viso processu, in libro primi & secundi vol. & in conf. 51. Vifo & discusso, in 3. vol.

Summarium in l. Pomponius. §. cum quis adminiculo. ff. de acquir. poss.

- 1 Qui utitur accessione sua authoris, utitur cum sua causa suisque iuribus.

Bar. in l. Pomponius. §. cum quis adminiculo. ff. de acquir. poss.

- 1 BART. in d. l. Pomponius. §. cum quis adminiculo, sic ait in summa, qui utitur accessione sui authoris, utitur cum sua causa, suisque iuribus. vide la. in l. si quis iura. ff. de iureiur.

Summarium in d. l. Pomponius. §. in dote. ff. de acquir. poss.

- 1 Maritus possidet rem dotalem, non autem uxor.

Bar. in d. l. Pomponius. §. in dote. ff. de acquir. poss.

- 1 BART. in ead. l. §. in dote, ait, maritum tamen possidere rem dotalem, non autem uxorem. idem ait Alex. in conf. 146. Videretur inspectis, verbi. & idem dico, in libro primi & secundi vol. nunquid autem data in dotem dicantur esse in bonis mariti dicis quod non, ut habetur in l. Lucius. §. idem respondit. & in l. res. C. de iur. dot.

De acquirenda possessione.

Summarium in d.l. Pomponius. §. si is qui precario. ff. de acquir. poss.

- 1 An ille qui precario omnem possessionem concessit, possit rei uendicatione conuenire.

Bar. in d.l. Pomponius. §. si is qui precario. ff. de acq. poss.

- 1 BART. in ead. l. §. si is qui precario, querit, an ille, qui precario t̄ omnem possessionem concessit, possit rei uendicatione conuenire? & secundum gl. ait posse. vide concordan. per las. in §. omnium, col. 18. inst. de action.

Summarium in d.l. Pomponius. §. si iussus. ff. de acquir. poss.

- 1 Auctoritas iudicantis facit, ut eius rei, quæ mihi restituitur ut mea, transferatur usucapiendi conditio.

- 2 Publiciana, & rei uendicatio an simul intentari possint.

Bar. in d.l. Pomponius. §. si iussus. ff. de acq. poss.

- 1 BART. in ead. l. §. si iussus, hoc ait in summa. Auctoritas t̄ iudicantis facit, ut eius rei, quæ mihi restituitur ut mea, transferatur usucapiendi conditio. vide Alex. in consi. 214. col. fi. in 5. vol. Et dum Bar. in versi. videamus ergo, tradit, quid auctoritas iudicis operetur. vide plenè de hac re apud las. in l. ex hoc iure, col. 6. ff. de iust. & iur. & ex ijs, quæ subdit Barro. in versi. quæro quid si egi publiciana, colligitur contra dominum posse agi publiciana, intellige hoc procedere quando ipsius dominij non opponeretur exceptio: & ita intelligitur. l. pen. ff. de public. Ad illud uero quod subiungit Bar. in versi. sed ad contrarium, scilicet, eum, qui agit publiciana, nō dicere se esse dominum neque non dominum. adde contrarium tradi per las. in §. sed istæ, col. 22. inst. de action. Et an publiciana t̄ rei uendicatio simul intentari possint? vide apud Fulg. in consi. 140. Et quomodo publiciana intentetur, & cui detur: vide Alexan. in consi. 110. in 4. vol. & quæ in ea probari debeant, tradit Alex. in consi. 24. in 7. vol. & plenè de materia publicianæ, vide apud Philip. Franc. in disputatione petitorij, in princ.

Summarium in l. rem quæ nobis. ff. de acquir. poss.

- 1 Possessio rei subtracta si ad alium peruenit sine iussu, ut quia emit, an habeat contra eum aliquod remedium possessorium.

Bar. in l. rem quæ nobis. ff. de acquir. poss.

- 1 BART. in d.l. rem quæ nobis, querit, si rei subtractæ possessio t̄ ad alium peruenit sine vitio, ut quia emit, an habeas contra eum aliquod remedium possessorium? Hanc quæstionem plenè examinatam habes per las. in §. sed istæ, col. 20. nu. 78. inst. de action. & Alex. in consi. 51. in 1. vol. in consi. 259. Viso processu, & in consi. 260. In causa & lite, in libro primi & secundi vol. in quibus consilijs videtur uariare, & quandoque tenere cum Bar. hic, & quandoque non. vide eundem Alex. in consi. 78. in 3. vol. Aret. in consi. 15. colu. 3. & Soc. in consi. 266. col. & seq. Corn. ip. consi. 247.

Summarium in l. si quis ui. §. differentia. ff. de acquir. poss.

- 1 Si quis animo suo constituit se nolle esse dominum rei, utrum possessionem amittat.

Bar. in l. si quis ui. §. differentia. ff. de acquir. poss.

- 1 BART. in d.l. si quis ui. §. differentia, querit, si quis t̄ in animo suo constituit se nolle esse domium rei, utrum possessionem amittat? vide Alex. in consi. 110. ver. præterea, in 5. vol. ubi hæc inducit ad pulchrum casum.

Summarium in l. quod meo. ff. de acquir. poss.

- 1 Eius quod possidemus, possumus alium facere possessorem, constituendo eius nomine possidere.

- 2 Clausula constituti operatur, ut propria auctoritate agi possit contra tertium possessorem absque aliqua excussione.

- 3 Ille, qui constituit se alterius nomine possidere, non transfert possessionem, nisi præcedat causa habilis.

- 4 Quando contrahitur principalis non tenet, inuolida sunt ea quoque, quæ illi tanquam accessoria coheret.

Bar. in l. quod meo. ff. de acquir. poss.

- 1 BART. in d.l. quod meo, in principio sic ait in summa. eius, t̄ quod possidemus, possumus alium facere possessorem, constituendo eius nomine possidere. Vide quid operetur clausula constituti apud las. in §. si quis in fraudem, col. 16. inst. de action. & inter cætera scias, clausulam constituti

constituti non transferre possessionem, nisi probetur constitutentem possedisse bona, de quibus agitur, tempore quo constituebatur. Dec. in consi. 247. Alex. in consi. 9. in 4. vol. ubi bene loquitur in proposita re. maxime quando aliquis agit possessorio, & dicit se habere uenditionem cum ista clausula, quoniam obtinere non poterit, nisi possessionem probet. hoc tamen fallit in antiquissimis, in quibus sola ista clausula probat translationem possessionis secundum Soci. in consi. 139. col. fi. & in consi. 187. col. 5. in 1. vol. Item clausula constituti operatur, ut propria auctoritate agi possit contra tertium possessorem absque aliqua excusatione. Alex. in consi. 83. in consi. 85. & in consi. 185. in 6. vol. & in consi. 70. in fi. col. in 5. vol. Aret. in consi. 126. Ias. omnino in d. §. item si quis, nu. 77. & Cæpoll. in cautel. 31. & in hac re vide semper Antonium de Fano in tract. de pignoribus & hypoth. nu. 51. ubi singulariter dicit, hoc non habere locum quando mortuus esset ille, qui se constituit alterius nomine possidere. Et dum Bar. concludit, cum, qui constituit se alterius nomine possidere, non transferre possessionem, nisi præcedat causa habilis. vide Alex. in consi. 40. Perspectis, col. pen. vers. pro hoc facit, in 3. vol. ubi ad hoc Bartoli documentum accedit. & in consi. 225. col. pen. in libro primi & secundi vol. & omnino in consi. 81. Lecto & discusso, col. 5. vers. ex his ergo, in 3. vol. vide etiam Barb. in consi. 28. col. 4. in 3. vol. ubi ait, quando contractus principalis non tenet, inualida esse ea quoque, quæ illi tanquam accessoria coherent: ut puta precarium. & in consi. 33. col. 2. eod. vol. Bal. in consi. 66. in 1. vol. Anch. in consi. 291. Soc. in consi. 40. colum. penul. in 1. vol. & Curt. in consi. 70. Postea Bar. hic in fi. tradit, eum, qui non possidet, sed detinet ut colonus, nullam in eum transferre possessionem quando illa res ab alio possidebatur. vide Aret. in consi. 32. colum. fi. Bald. in consi. 130. in fi. in 3. vol. ubi ponit quid in tutore. Et non ab re vide Barb. in consi. 35. colum. penul. in 3. vol. & Alexand. in l. j. colum. antepen. cum sequ. supra eod. titulo. ubi latè docuit, an procurator, tutor, curator, & alij similes per clausulam constituti transferant possessionem. & Soc. in consi. 262. col. 4. in 1. vol.

Summarium in d. l. quod meo. §. si furioso. ff. de acq. poss.

1 An ille qui uult in me transferre possessionem, perdat eam.

Bar. in d. l. quod meo. §. si furioso. ff. de acq. poss.

1 BART. in ead. l. §. si furioso, querit, an ille qui uult in me transferre possessionem, perdat eam? & distinguit: aut ego consentio & uolo acquirere, & tunc eam perdit: aut ego non consentio, & tunc lecus. vide Alex. in consi. 118. In causa & lite, col. fi. in 1. vol. ubi citat Bar. hic.

Summarium in d. l. quod meo. §. si uenditorem. ff. de acq. poss.

1 Possessio sine corpore haberi non potest.

Bar. in d. l. quod meo. §. si uenditorem. ff. de acq. poss.

1 BART. in ead. l. §. si uenditorem, ait, possessionem sine corpore haberi non posse. vide Ias. in l. j. §. iusserim, supra eod. tit. ubi hoc limitat tribus modis.

Summarium in l. interdum. ff. de acq. poss.

1 Qui precario alterius nomine se constituit possidere, an teneat.

Bar. in l. interdum. ff. de acq. poss.

1 BART. in d. l. interdum, agit de illo, qui precario alterius nomine se constituit possidere. vide Alex. in consi. 40. Perspectis, colum. penul. in 3. volum. ubi ait, clausulam hanc regi ac moderari debere secundum principalem contractum, ad quem accedit. Et an precarium transferat possessionem, & quomplex sit precarium, & quæ sit natura precarij, & multa ad rem facientia, vide apud Abb. in c. precarium, de precar. & in c. 1. & fin. eod. titulo. Barto. in l. ab emptione. ff. de pact.

Summarium in d. l. interdum. §. qui alienam. ff. de acq. poss.

1 An ille, qui alieno nomine possidet, transferat possessionem in locatorem.

Bar. in d. l. interdum. §. qui alienam. ff. de acq. poss.

1 BART. in ead. l. interdum. §. qui alienam, tradit, an ille, qui alieno nomine possidet, transferat possessionem in locatorem? vide Raph. Cuma. in consi. 54. Postea querit Bar. si quis ciuiler

De acquirenda possessione.

uilitertantum possidet, & constituit se emphyteote nomine possidere, an ex hoc ei aliqua possessio acquiratur? & dicit aliquam acquiri ut hic per eum. Tu uero pro limitatione uide Praepositum in tit. qui succedere teneantur, in princ. col. 1.

Summarium in l. cum heredes. ff. de acq. poss.

1. *Necessaria est apprehensio possessionis ad nec ut possessio defuncti transeat in heredem.*

Bar. in l. cum heredes. ff. de acq. poss.

1. **Bar.** in d. l. cum heredes, uult, necessariam esse apprehensionem possessionis, ad hoc ut possessio defuncti transeat in heredem. vide **Alex.** in conf. 37. col. pen. in 1. vol. & in conf. 87. in causa mora, col. pen. in 3. vol.

Summarium in l. si aliquam rem. ff. de acq. poss.

1. *Quomodo esse potest, ut ego ignorem, me possidere.*

1. *Ille qui habens suum podere, proprium, & illud accepit in emphyteosim a monasterio, utrum transferatur dominium in ecclesiam.*

3. *In dubio an aliquis conducere rem censetur ratione proprietatis an dominij.*

Bar. in l. si aliquam rem. ff. de acq. poss.

1. **Bar.** in d. l. si aliquam, querit, quomodo t esse potest, ut ego ignorem me possidere, cum ignorans possessionem amittat per obliuionem? respondetque hoc esse intelligendum quando per seruum possidebatur. Ex hoc colligitur, dominum posse ignorare factum procuratoris. vide **Soc.** in conf. 263. & seq. in 1. vol. Postea **Bar.** in uers. ulterius quero, tradit quomodo cognoscatur, quod aliquis conducat rem suam, ut suam, uel ut alienam? & declarat ut hic habetur apud eum. vide **Isa.** in l. pen. ff. de offic. procur. **Cesar.** & **Alex.** in conf. 9. Ponderatis, col. pe. in 5. vol. & in conf. 136. Vifo & examinato, in fi. in 1. vol. Et dum **Bar.** subijcit quaestione de illo,
2. *Ille qui habens suum podere proprium, (ut uerbis eius utar) & illud accepit in emphyteosim a monasterio, utrum transferatur dominium in ecclesiam?* vide **Alex.** in d. conf. 9. col. pen. & in d. conf. 136. in fi. **Abb.** in conf. 21. 14. & in conf. 94. in 2. dub. in 2. vol. **Felin.** in c. cum Bertoldus, col. 13. uers. dixit etiam **Balde** re iudic. **Aret.** in conf. 14. col. 5. & seq. & **Alex.** in conf. 134. Vifo & discusso, col. fi. in libro primi & secundi vol. ubi citat hoc documentum, & loquitur etiam de emente rem suam, & in conf. 260. In causa & lite, col. pen. uers. quoniam in eod. lib. ubi loquitur de illo, qui ab alio recognoscit rem, quam praescripserat. & in conf. 29. col. pen. in 5. vol. & in conf. 69. in 2. dubio, nu. 2. eod. 5. vol. **Paul.** de Cast. in conf. 153. **Curt.** in conf. 70. **Fulg.** in conf. 5. **Bal.** in conf. 333. in 5. vol. **Barba.** in conf. 181. col. 17. in 3. vol. & in multis alijs consilijs de hac re egit. Deinde **Bar.** in uers. ulterius ego quero, declarat, in dubio tan aliquis conducere rem censetur ratione proprietatis an dominij? aitque si dicat, conduco rem, praesumi eam conducere ratione proprietatis: atque ita sentit **Bar.** appellatione rei, intelligendum esse de proprietate. vide **Alex.** in conf. 151. Visis dicto themate, col. pen. in libro primi & secundi vol. Et quid rei appellatione contineatur, vide gl. & doct. in l. ff. de stat. homi.

Summarium in l. qui uniuersas. §. quod per colonum. ff. de acq. poss.

1. *Possessio probatur ex solutione mercedis.*

Bar. in l. qui uniuersas. §. quod per colonum. ff. de acq. poss.

1. **Bar.** in d. l. qui uniuersas. §. quod per colonum, ait, ex solutione t mercedis probari possessionem. vide **Alex.** in conf. 260. In causa & lite, col. fi. uers. octauus, in libro primi & secundi vol. & in conf. 9. Vifo processu, col. 1. in 4. vol. & in conf. 11. eod. vol. **Feli.** in c. cum Bertoldus, col. 11. & seq. de re iudic. **Soc.** in conf. 266. col. 6. in 1. vol. & omnino **Corn.** in conf. 6. in 3. vol. ubi declarat. Et de hac re & multis ad eam facientibus uide apud doct. in l. ad probationem. C. de loca. **Alex.** in conf. 347. uers. possit etiam responderi, in libro primi & secundi vol. & in conf. 69. in 5. vol. **Dec.** in conf. 146. col. 6. & seq. & in conf. 310. col. fi. **Soc.** in conf. 89. col. 5. in 1. vol. & in conf. 187. eod. vol. ubi ait quamuis ex solo instrumento locationis dominium non probetur, illud tamen probari iunctis alijs coniecturis. Et quid de instrumento emphyteotico, vide **Soc.** in conf. 266. col. 4. in 1. vol.

Summarium in l. quamvis. §. si condutor. ff. de acq. poss.

1 *Posseſſio acquiritur ex mercedis receptione niſi alius poſſideat.*

Bar. in l. quamvis. §. si condutor. ff. de acquir. poss.

1 *Bar. in d. l. quamvis. §. si condutor, ait, ex mercedis receptione poſſeſſionem acquiri, niſi alius poſſideat. vide Fel. in c. inter dilectos, col. 5. de ſid. inſtit. Curt. in conſ. 71. col. 4. ubi limitat quatuor modis. Et dum Bar. poſtea querit, ſi colonus uenididit & tradidit uerè, ita quod dominum poſſeſſione priuauit, tamen domino ſemper poſſeſſionem ſoluit, an dominus retineat poſſeſſionem? & ait quod non. vide Abb. in conſ. 17. in 1. dub. in 2. volu. & omnino Barb. in conſ. 8. col. 23. & 27. & ſeq. in 2. vol. Alex. in conſ. 160. col. ſi. in libro primi & ſecundi vol. & aliquid in cōſ. 69. col. 4. in 3. vol. Cor. in cōſ. 6. in 3. vol. & Soc. in cōſ. 166. col. 5. & ſeq. in 1. vol.*

Summarium in l. fundi. ff. de acquir. poss.

1 *Ille cui datus eſt à iudice executor non poteſt ingredi poſſeſſionem auctoritate propria, ſed executoris.*

Bar. in l. fundi. ff. de acq. poss.

1 *Bar. in d. l. fundi, ait, eum, tui datus eſt à iudice executor, non poſſe ingredi poſſeſſionem auctoritate propria ſed executoris. poſtea querit, quid ſi executor ſcit dominum eſſe defunctum, utrum hoc ſolum ſufficiat ad extinguendum mandatum? vide laſ. in l. pe. col. ſi. verſi. quas uerò. ff. ſi cert. pet. Ad illud uerò quod hic propè ſine inquit Bar. an executor, qui ſciebat dominum mortuum, poſſit exequi? vide Fel. in d. eccleſia. S. Maria, col. 12. verſ. decimò nota, de conſt. laſ. in l. more, col. 12. & ſeq. ff. de iurisd. omni. iudic. Bal. in conſ. 35. in 3. vol. ubi tradit, an hæc licentia poſſit per ſucceſſorem non citata parte reuocari? vide etiam laſ. in l. more, col. penul. ff. ſi cert. pet.*

Summarium in l. qui abſenti. ff. de acquir. poss.

1 *Non perdit quis poſſeſſionem ſerui abſentis, donec ad eum litera libertatis perueniant.*

Bar. in l. qui abſenti. ff. de acq. poss.

1 *Bar. in d. l. qui abſenti, ſic ait in ſumma non perdit quis poſſeſſionem ſerui abſentis, donec ad eum litera libertatis perueniant. vide Fel. in c. 2. col. 4. te conſt.*

Summarium in d. l. qui abſenti. §. si quis poſſeſſionem. ff. de acq. poss.

1 *Posseſſio & dominium ſub conditione poteſt transferri.*

Bar. in d. l. qui abſenti. §. si quis poſſeſſionem. ff. de acquir. poss.

1 *Bar. in d. §. si quis poſſeſſionem, ait, poſſeſſionem, & dominium ſub conditione poſſe transferri. vide Alex. in conſ. 224. Perſpectis hijs, col. 3. in libro primi & ſecundi volu. & dum Bar. in verſi. quare dicas ſic, ſi dono ſeu uendo hoc pacto, ut tibi non liceat alienare, & ſi ad aliquem actum alienationis perueneris, dominium ad me reuertatur, inquit, ſtatim cum incipis alienare, me dominum effici. vide ad hæc Alex. in l. filius familiars. §. diui, & ibi laſ. ff. de leg. 1. & Czpoll. in caut. 48.*

Summarium in l. intereſſe. ff. de acquir. poss.

1 *Iudex ſi facit ſequeſtrari res tempore perituras, quid fieri debeat.*

Bar. in l. intereſſe. ff. de acq. poss.

1 *Bar. in d. l. intereſſe, querit, ſi iudex t facit ſequeſtrari res tempore perituras, quid fieri debeat? vide ad hoc quæ in ſimili ponit Alex. in l. pro hærede. ff. de acquir. hæred. Et dum Bar. tubiungit, ſequeſtrationem factâ per iudicem, uideri factam cauſa custodiæ. vide Anch. in conſ. 247. & Abb. in c. examinata, col. 4. ff. de iudic.*

Summarium in l. ſi de eo. §. si forte. ff. de acq. poss.

1 *Si ego ſcio naturalem poſſeſſionem meam uacantem occupatam eſſe ab alio, & negligo per modicum tempus, perdo ciuilem.*

2 *In cauſa interditi uti poſſidetis, admittuntur poſitiones, & articuli, & probationes.*

Bar. in l. ſi de eo. §. si forte. ff. de acquir. poss.

1 *Bar. in d. l. ſi de eo. §. si forte, inquit, ſi ego ſcio t naturalem poſſeſſionem meam uacantem occupatam eſſe ab alio, & negligo per modicum tempus, perdo ciuilem, quia timeor ſuſpicari*

suspiciari me posse repelli, vide Felin. in c. vigilanti, colu. pen. & si. de præcip. ubi pulchrè tangit hæc dicta Bartoli. Et dum Bar. subijcit, ex qualitate negligentie præsumi velle civilem perdere, & reliqua ut hic per eum. vide Abb. qui hæc verba Bartoli adducit in cons. 62. colu. 7. in 2. vol. & ad hæc vide etiam Felin. in c. licet causam, col. 8. de probar. Alex. in cons. 230. Eximie domine, col. 2. versi. non obstat quod requirebatur, in libro primi & secundi vol. Curt. in cons. 24. in 1. dubio. Soc. in cons. 38. col. 7. in 1. vol. ubi ponit de eo, qui fuit etiam absens per decennia. Postea Bar. hic propè finem, versi. quæro ergo, ita inquit, pro declaratione istorum debes scribere, docet tenent quod in causa t interdicti uti possidetis admittuntur positiones & articuli & probationes, & reliqua ut hic per eum. vide ad hæc Soci. in cõl. 266. col. 6. in 1. vol. & omnino Alex. in cons. 110. col. 2. in 1. vol. in cons. 260. col. 2. versi. item respondeo, in lib. primi & secundi vol. & in cons. 45. col. 2. in 3. vol. & in cons. 81. col. 4. eod. 3. vol. Felin. in c. 3. col. 2. de probat. & in c. licet causam, col. 8. de probat. Ang. de Aret. in §. quadrupli, colu. pen. & si. inst. de action. & Cæpoll. in cautel. 229.

Summarium in l. qui iure familiaritatis. ff. de acqu. poss.

- 1 Fundum ingreditus iure familiaritatis, non dicitur possidere.

Bar. in l. qui iure familiaritatis. ff. de acquir. poss.

- 1 BART. in d. l. qui iure familiaritatis, hoc in summa colligit. eum, t qui ingreditur fundum iure familiaritatis, non dici possidere. vide Alex. in cons. 230. Eximie domine, col. 6. in libro primi & secundi vol. ubi hoc idem confirmat, & in cons. 6. Circa processum, colu. 4. versi. non obstat, si dicatur quod Philippus, in 3. vol. Bal. in cons. 10. col. pen. in 5. vol. Angel. in cons. 186. Paul. de Cast. in cons. 136. col. 3. & Soc. omnino in cons. 60. col. 3. versi. secundum probatur, & in cons. 131. col. 1. in 1. vol.

Summarium in l. prædia. ff. de acquir. poss.

- 1 Possessionis traditio, quando probetur per instrumentum.

Bar. in l. prædia. ff. de acquir. poss.

- 1 BART. in d. l. prædia, tradit quando per instrumentum t probetur traditio possessionis. vide Soci. in cons. 205. Et dum Bart. postea inquit, si in instrumento continetur, Seium vendidisse Titio fundum pro centum, quæ recepit, quamvis testes dicant numeratam non fuisse pecuniam, propterea tamen instrumentum de falso redargui non possit, quia ista verba verificari possunt in actu ficto. scilicet quia Seius confessus est se ea habuisse. vide Cæpoll. in cõl. 22. col. 4. Bal. in cons. 8. in 1. vol. Contrarium tenuit Bar. in l. singularia, extra gl. col. 8. ubi omnes. ff. si cert. pet. Et dum subijcit Bar. si in instrumento dictum est aliquem tradidisse, non propterea probari traditionem ipsam, sed licentiam ingrediendi propria autoritate. vide Aret. in cons. 17. col. 2. & in cons. 41. col. 6. & in cons. 160. Alex. in cons. 170. Viso & præhabito, versi. unde aut uolumus, in lib. primi & secundi vol. ubi ad hoc Bartoli documentum accedit, & omnino vide Roma. in cons. 509. in 6. dub. ubi loquitur etiam in bonis mobilibus, & non solum quando in instrumento adest uerbum, trado, sed etiam uerbum, cedo, & exhibeo, & aliquid ui huius uerbi, exhibeo, præsentia rerum præsumatur, de quibus in instrumento agitur. & in cõl. 452. in 1. dub. ubi loquitur de uerbo alsigno, Soc. in cons. 43. in 1. vol. ubi agit de uerbo, do, & de uerbo, consigno, & de uerbo, concedo. & uide aliquid apud Bal. in cõl. 508. in ultimo uol. & Soc. in cõl. 205. in 1. vol. ubi loquitur qñ res esset ibi coram cõtrahentibus, & Fulg. in cõl. 2.

Summarium in l. possessio. §. si possessio. ff. de acq. poss.

- 1 Possessio & dominium acquiritur per procuratorem, actio autem non acquiritur, nisi cedatur.

Bar. in l. possessio. §. si possessio. ff. de acquir. poss.

- 1 BART. in d. l. possessio. §. si possessio, sic ait in summa, possessio, t & dominium acquiritur per procuratorem, actio autem non acquiritur nisi cedatur. vide Alex. in cõl. 13. ex his, col. 6. versi. plus dico, in 1. vol. & las. in l. nam & postea. §. huiusmodi. ff. de iureiur.

Summarium in l. j. ff. de usucapionib.

- 1 Prescriptioni an pacto possit renunciari.

Bar. in l. j. ff. de usucap.

BART. in hac l. j. queritur, utrum pacto t renunciari possit prescriptioni? & dicit quendam esse prescriptionem 30. annorum, quæ currit odio negligentis, non autem favore prescribentis; & huic renunciari non posse; alioqui verò in ea, quæ currit favore prescribentis. De hac re vide Abb. in consi. 16. in 2. vol. & in consi. 22. col. 2. & in cõli. 3. col. 3. eod. vol. & plenè Feli. in rubrica de prescrip. col. 6. & seq. & in c. si diligenti, de for. comp. col. 7. Roma. in consi. 20. r. Ange. in consi. 55. & Rapha. Cuma. in consi. 90. ubi ait, prescriptioni, & prescriptæ probationi renunciari non posse. vide etiam Soc. in consi. 86. in ultima subscriptio ne, in 1. vol. ubi agitur de ijs, quæ hac in l. habentur, & Alex. in consi. 170. in 7. vol. ubi tradit et an in casibus in quibus prescriptioni possit aliquis renunciare, censetur per uerba generalia renunciassè ut putat promittendo solvere ad omnem eius requisitionem & voluntatem, & ex mente Imol. decidit non posse. Attende tamen quia prescriptioni tam legali, quàm statutarie videtur esse renunciatum ab eo, qui in instrumento contractus promisit se perpetuò ratum & firmum habiturum illum contrafactum, & se nulla ratione uel causa ullo tempore contrauenturum esse. ita Cæpolin. cautel. 68. & omnino nide eum etiam in cautel. 75. Et an prescriptioni xxx. annorum, de qua hic agit Bar. renunciari possit, vide Fabianum de Monte in trac. de empt. & uendir. in 7. quæst. nu. 4. cum sequen. Et circa precedentia scias, quamuis prescriptioni renunciari nequeat, tamen si in instrumento diceretur, quòd finita prescriptione, iterum deberi incipiar, atque semper fieret hoc modo, infringetur prescriptionis exceptio secundum Cæpoll. in caut. 65. & de materia cuiuscunque prescriptionis vide Franciscum Balbum in trac. de prescriptionibus, in 1. par. quartæ par. in 4. quæst.

Summarium in l. usucapio. ff. de usucap.

Per prescriptionem an acquiratur dominium utile an directum.

Bar. in l. v. usucapio. ff. de usucap.

BART. in d. l. v. usucapio, queritur, an per prescriptionem t acquiratur dominium utile an directum? De hoc vide Feli. in rubrica de prescript. col. 2. & laf. in l. traditionibus. C. de pact. in glo. 2. Et dum subiungit Bart. si in statuto diceretur, prescriptione acquiri dominium, in dubio intelligendum esse de dominio directo. vide Balin. c. cum non liceat, in fi. de prescrip. & de hoc statuto vide etiam Alex. & alios in l. j. §. 1. in fi. ff. ad trebell.

Summarium in l. sequitur. §. fructus ff. de usucap.

Bona fidei possessor tenetur restituere fructus extantes nisi possederit per triennium.

Bar. in l. sequitur. §. fructus. ff. de usucap.

BART. in d. l. sequitur. §. fructus, ait bona fidei t possessorem teneri restituere fructus extantes, nisi possederit per triennium; quia sunt prescripti. Limita hoc non procedere etiam lapso triennio, nisi adsit titulus, ut habetur apud Soc. in consi. 251. col. fi. in 1. vol. vide Curt. in cõl. 72. col. 4. & fi. & declara iura dicentia bona fidei possessorem teneri ad restitutionem fructuū existentium, ut per Feli. in c. de quarta, col. 10. de prescrip. & per Bellemeram in decis. 412. & Barb. in consi. 80. col. 1. in 3. vol.

Summarium in d. l. sequitur. §. item Labeo. ff. de usucap.

Emphyteota qui rem uendit irrequisito domino, & postea eam redemit an cadat in poenam.

Emphyteota si uendit rem pro 40. irrequisito domino, & sic cecidit à iure suo, postea uidens se male fecisse requisit dominum si emere uolebat illam rem pro quadraginta, & dominus ei licentiā dedit alie uendi, utrum ex hoc uenditionem tam factam ratam habuisse censetur.

Bar. in d. l. sequitur. §. item Labeo. ff. de usucap.

BART. in ead. l. §. item Labeo, in fi. querit an emphyteota, t qui rem uendit irrequisito domino, & postea eam redemit, cadat in poenā, & ipsa re carere debeat? & decidit eum in poenam cecidisse. vide Ang. in consi. 169. Super puncto. Raph. Cuma. in consi. 41. & in simili, in consi. 65. Ant. de Butr. in consi. 34. & in consi. 38. & Fulg. in consi. 2. Attende quamuis ille emphyteota

phyteota in poenam ceciderit, eum tamen dignum esse excusatione per. c. si quis presbyterorum, de reb. eccl. non alien. & per c. potuit, de loca. Quid si vendita esset res cum pacto redimendi, & postea fuit redempta? Maria. Soc. iuni. in conf. 20. col. pe. videtur sentire eum esse digni uenia, & ibi referendo las. & alios multa declarat ad rem hanc facientia, ideo videas, omnino.

2 Quid si emphyteota t vendidit rem per 40. irrequisito domino, & sic cecidit à iure suo, postea uidens se male fecisse, requisivit dominum si emere uolebat illam rem per 40. & dominus ei licentiam dedit alienandi, utrum ex hoc uenditionem iam factam ratam habuisset censetur? vide tradita in l. si quis filio exheredato. §. irritum, vers. quia ratione. ff. de iniust. testa. & Alex. interminis in conf. 146. In causa & lite, col. 2. in 5. vol. ubi concludit, dominum sibi non praeiudicasse nisi si uenerit emphyteota prius alienasse.

Summarium in d. l. sequitur. §. de illo. ff. de usucap.

- 1 Ille qui ingreditur fundum animo retinendi & continuandi possessionem tanquam prius sibi acquisitam cum reuera illam prius non acquisiisset, an acquiras de nouo possessionem hoc animo.

Bar. in d. l. sequitur. §. de illo. ff. de usucap.

- 1 BART. in ead. l. §. de illo, in fi. sentit, eum, qui ingreditur t fundum animo retinendi & continuandi possessionem tanquam sibi prius acquisitam, cum re uera illam prius non acquisiisset, acquirere de nouo possessionem hoc animo, ut hoc documentum Bar. declarat & sequitur Alex. in conf. 146. col. 2. vers. comprobatur etiam, in 5. vol.

Summarium in d. l. sequitur. §. lana. ff. de usucap.

- 1 Meum quod est, usucapi non potest.

Bar. in d. l. sequitur. §. lana. ff. de usucap.

- 1 BART. in ead. l. §. lana, sic ait in summa. Illud, quod, meum t est, usucapi non potest, intellige hoc esse uerum in eo, quod est irrevocabiliter meum, alioqui uero si reuocabiliter. ita Aret. in consi. 104.

Bar. in d. l. sequitur. §. si fundum. ff. de usucap.

BART. in ead. l. §. si fundum, sentit, dispositionem. l. extat. ff. quod met. caus. habere locum etiam in eo, qui est in culpa. vide Alex. in conf. 39. Visis & consideratis, in 3. vol.

Summarium in l. sequitur. §. si uiam. ff. de usucap.

- 1 In praescriptione actionum personalium, non exigitur bona fides.
- 2 Male fidei possessor nunquam praescribit.

Bar. in d. l. sequitur. §. si uiam. ff. de usucap.

- 1 BART. in ead. l. §. si uiam, ait, in praescriptione t actionum personalium non exigi bonam fidem, & hanc esse communem opinionem testatur Soc. in conf. 40. col. fi. in 1. vol. sed contrarium consuluit Alex. in consi. 51. in 5. vol. & Fulg. in consi. 133. & hanc esse communem sententiam testatur Alex. in consi. 69. in 3. vol. in consi. 60. col. 3. in 4. vol. & in consi. 97. in eod. 4. vol. & in consi. 39. in 6. vol. ubi distinguit. Feli. in c. fi. de praescript. Dec. in consi. 59. & Mari. Soc. iuni. in conf. 144. ubi communem opinionem esse ait, ut male fidei t possessor nullo tempore praescribat, & Ant. de Fano in tract. de pignoribus & hypothec. in 6. par. nu. 28. quod tamen limita ut ibi per eum, & ad praedicta vide Raph. Cuma. in col. 90. Caepol. in caut. 46. & Thom. Fertat. in caut. 38. Alex. in consi. 39. in 3. vol. in consi. 63. in 4. vol. in consi. 99. & in consi. 121. col. 3. eod. 4. vol. Abb. in consi. 23. col. 1. in 1. vol. & in consi. 14. col. 3. in 2. vol. & in consi. 94. in 4. dubio. eod. vol. Paul. de Cast. in auth. quas actiones. C. de sacros. eccl. Feli. in c. ad aures, col. 2. de praescript. Ant. de Butr. in consi. 46. col. 4. Imol. in consi. 44. & eleg. in consi. 123. Ana. in consi. 85. in fi. Barb. in c. ecclesia, col. pe. de const. Anchar. in consi. 5. col. fi. Soc. in consi. 203. in 1. vol. & Corn. in consi. 177. in 4. vol. & de hac ead. re plenè ià egimus in nonnullis alijs lucubrationibus.

Summarium in l. natur. aliter. ff. de usucap.

- 1 Praescriptio in quibus casibus dormiat.
- 2 De praescriptione deducenda sunt tempora, in quibus suspensum est ius.
- 3 Quomodo praescriptio interrumpatur.

Bar.in l.naturaliter.ff.de usucap.

B A R. in d.l.naturaliter,col.pen.uer.quæro an ista usucapio dormiat,tradit an & in quibus
 1 t casibus præscriptio dormiat? vide l.as in l.properandum.§.sinautem utraque,col.1.2.ver. sed
 adde.C.de iudic. Et an requiratur aliqua protestatio uide eundem in l.de pupillo.§. si quis ipsi
 prætori,col.3.ver.secundò.ff.de oper.nou.nunci. Et dum Bart. ait, de iure canonico præscrip-
 tionem dormire tempore hostilitatis. adde alium casum de iure ciuili, in quo dormit præscrip-
 tio,& postea reuiuiscit,in l.fi.§.donec.C.de iur.delib.& ibi omnes animaduertunt, Bar.hic di-
 xisse de iure ciuili casum non reperiri in quo præscriptio dormiat nisi in præscriptione. 30.an-
 norum.& ibi Paul.de Castr. addit alium casum, Et dum Bar. subiungit,dici quoque posse præ-
 2 scriptionem dormire tempore pestis,quo iura non redduntur. vide ad hoc Abb.in consi.3.col.
 17.& seq. quæst. 18.in 2.uol.& in consi.18.col.fi.eod.uolu.& in consi.46.in fi.& in consi.57.
 col.pen.in 2.dub.eod.2.uol.& in consi.94.col.4.in 4.dub.eod.2.uol.Feli.in c.ex transmissa.de
 præscript.Alex.in l.crinarios,col.3.ver.in gl.fi.C.de testam.mili.& in l.fi.C.de testa.& ibi l.as
 3 col.3.& Alex.in consi.106.in 5.uolu. Et de præscriptione t deducenda esse tempora,in quibus
 suspensum est ius tradit Alex.in consi.208.in fi.in 7.uolu.& quamuis præscriptio currere non
 possit contra non ualentem agere, tamen si hoc ipsius creditoris culpa procederet, obijci non
 posset.Alex.in consi.58.in fi.in 5.uol.citat 1ex.sing.in c.quia diuersitatem, cum gl.de concess.
 præben. Et dum postea inquit Bart. præscriptionem dormire contra ecclesiam uacantem, &
 idem dici posse uacante imperio, vide Abb.in cap.1.de præscript.& attende xxx.casus in qui-
 bus non currit præscriptio apud Io.Monach. in tracta. nuncupato defensorium iuris. in §.con-
 tra præscriptionem.

Bar. in ead.l.col.fi. quærit quomodo t præscriptio interrumpatur. vide Io.Monach. in tracta.
 nuncupato defensorium iuris,in §.contra præscriptionem.& Alex. in consi.250. In causa & li-
 re,col.2.in lib.primi & secundi uol.& Abb.in consi.19.nu.2.in 2.uol.vbi ait, præscriptione in-
 terrumpi etiam per litem motam coram iudice incompetenti, quoniam quamuis iudicium sit
 nullius roboris,tamen quia superuenit mala fides, hoc sufficit. Attende quoque in propo-
 sita re, præscriptionem semel interruptam ex mala fide superueniente operari, ut res illa amplius
 præscribi non possit de iure pontificio, alioqui uerò de iure ciuili: sed ubi agitur de peccato
 standum est iuri canonico. hæc Abb.in consi.3.nu.10.in 2.uol.

Summarium in l. si aliena. §. hoc iure. ff. de usucap.

Castro præscriptio præscribitur etiam iuri dictio, qua illi territorio coheret.

Bar. in l. si aliena. §. hoc iure. ff. de usucap.

B A R T. in d.l. si aliena. §. hoc iure, inquit, præscriptio t castro præscribi etiam iurisdictione,
 quæ illi territorio coheret; alioqui uerò si personæ coheret. uide l.as in l.j. in ult. quæst. Bart.
 ff. de iurisd. omni. iudic.

Summarium in l. pignori. ff. de usucap.

Creditor possidet rem sibi obligatam, non sibi, sed creditori.

Bar. in l. pignori. ff. de usucap.

B A R. in d.l. pignori, ait, creditorem t possidere rem sibi obligatam non sibi sed debitori.
 vide Alex. in l. si finita. §. Iulianus, col.1.3. ff. de damn. infec. Postea Bar. agit de iure offerendi an
 & quando possit præscribi. vide Aret. in l. iij. col.2. ff. de acquir. poss. Signorel. in consi.140.in-
 cip. Casus. & Angel. in §. actionum, uer. ex ijs omnibus, insti. de action. & ad rem faciunt trad.
 per Feli. in c. cum accessissent. col.1.2. de consi. Quid dicemus de iure redimendi rem aliena-
 tam? & de iure adeundi hæreditatem? & de iure dicendi contractum nullum? vide Mari. Soc.
 iuni. in consi.22.vbi ait. hæc omnia tolli spatio 30. annorum. & in consi.145. & Soci. in consi.
 63. in 3. vol. & Feli. in c. de quarta, de præscript.

Summarium in l. si quis qui pro emptore. ff. de usucap.

Quæ uerba fictionem significant.

Quæ uis lex possit fingere, tamen non potest ab homine fictione induci, quæ habeat iuris effectum.

- 3 Paria sunt non esse, & non apparere.
- 4 Fictio non datur super re, qua non est.
- 5 Fictiones legum non fingunt contra ius canonicum.
- 6 Verbum habetur, fictionem inducit.
- 7 Dispositio non retrotrahitur in conditione potestatiua.
- 8 Plures fictiones, an possint circa idem concurrere.

Bar. in l. si is qui pro emptore. ff. de usucap.

- 1 BART. in hac l. si is, qui pro emptore, col. 4. agit de uerbis t fictionem significantibus, & ponit exemplum in uerbo, uidetur, & in uoce quodammodo. vide tu Alex. in l. j. §. de illo. ff. ad trebell. & in consi. 224. Perspectis his, col. 2. versi. sed fideicommissarius non dicitur, in libro primi & secundi vol. & in consi. 229. Visis codicillis, col. 2. versi. decimò probatur, in eod. libro & in consi. 257. Circa dubitationem. col. 3. nu. 29. versi. vel potest dici. eod. lib. ubi agit, de uoce, pro, quæ fictionem indicat, & in consi. 114. Visa scripturarum, col. 3. nu. 3. in §. vol. ubi tradit de uerbo, uidetur, & citat hoc Bartoli documentum. Roma. in consi. 405. Feli. in c. foliæ, col. 2. de maior. & obed. & plenè Alexand. in l. j. in princ. col. pen. ff. de acquir. poss. & las. in §. præiudicialis col. 5. inst. de action. Bar. in l. si duo. ff. de acquir. hæred. & latè tradit. Ias. in l. sciendum. col. 4. ff. de uerbo. obligat. Et dum Bar. in §. colum. post uersiculum expediti, oppo. de l. ij. C. de inoffi. donat. uide las. in l. de pupillo. §. si quis ipsi, in 4. oppo. in secunda lectione. ff. de oper. nou.
- 2 nunc. Et dum Bar. in 11. col. in fi. primæ quæst. concludit, quamuis lex t possit fingere, tamen non posse ab homine fictionem induci, quæ habeat iuris effectum. De hac eadem re vide Alex. in consi. 292. Vilo processu, col. 2. versi. primò quòd talis fictio, in libro primi & secundi vol. & in consi. 301. In causa & lite, colum. fin. in eod. lib. & in consi. 1. colum. 2. in §. volum. & in consi. ultimo col. 2. eod. §. vol. Postea Bar. in 2. & 3. quæst. tradit quid sit fictio, & quoruplex sit. Et dum Bar. a fictionem non cadere super impossibili in genere, vide ad declarationem Aret. in leadem. ff. de duob. rei. & contra conclusionem Bartoli uidetur facere tex. in §. uulgo quæsitos, insti. de success. cognat. ubi lex fingit uulgo quæsitum nò habere patrem, id quod impossibile est in genere, ut quis sine patre nascatur. Responde illam non esse fictionem, sed iuris præsumptionem: quoniam cum incertus sit pater, perinde est ac si ullum patrem non haberet.
- 3 l. duo sunt Titij. ff. de testa. tut. paria enim t sunt non esse, & non apparere. l. in lege fundi. ff. de action. empt. In hac materia dicis fictionem idem operari in casu uero, quod operatur ueritas in casu uero. Soc. in consi. 29. col. 6. in 1. vol. & fictionem quòd ad iuris effectum idem operari, quod ipsa ueritas operatur. & fictionem super principali operari etiam quòd ad accessorium, docuit Soc. in consi. 111. in 1. vol. Et ideo circa ea, quæ tradit Bar. in versi. item quæritur, circa materiam legitimationis, vide Alex. in consi. 2. in 1. vol. & in consi. 229. Visis codicillis, col. 4. in libro primi & secundi vol. & Curtium in consi. 16. & in consi. 40. col. 26. Et fictionem t non dari super re, quæ non est, quia extremum à quo non est habile, sed quando fingitur aliquid retro non fuisse, tunc fictionem procedere, declarat Soc. in consi. 117. col. pe. in 3. volu. dicens facile esse decipi in huiusmodi fictione. Attende etiam quamuis plures fictiones circa idè & ex eadè causa concurrere nò possint. l. j. C. de dot. promiss. tamen multoties una fictio producit plures effectus; & nos credimus esse plures fictiones. ideo est aduertendum secundum Aret. in consi.
- 5 164. col. pe. item scias fictiones legum non fingere contra ius canonicum. Curt. in cōf. 35. nu. 21. & 22. ciar. gl. in l. talis scriptura. ff. de leg. 1. Et dum Bar. hic in 3. quæst. princ. col. 13. quærit, nunquid illi, qui ita disponente statuto habentur pro ciuibus, comprehendantur in statuto disponente de ciuibus? vide Curtium in consi. 30. & in consi. 49. & in consi. 48. Bald. in consi.
- 6 374. colum. 2. in 1. vol. Et quamuis uerbum, t habentur, fictionem indicet, hoc tamen locum non habet ubi uerba essent geminata, ut puta habeatur pro ciue, & sit ciuis: quia tunc in statuto disponente de ciuibus continentur. Bald. in 1. consi. ff. colum. 4. vide Barb. in rubrica de fid. instrum. colum. 8. & in consi. 13. colu. 8. & seq. in 1. vol. & in consi. 51. col. 18. eod. volu. & in multis alijs consilijs suis quæ non recenseo. Romæ. in consi. 82. & in consi. 92. & circa prædicta vide

- vide las. in l. j. col. 8. ff. de offic. eiu. & in l. si Rufinus. C. de testa. milit. & de illa decisione Baldi in 1. const. ff. de iur. vide las. in l. j. §. 1. in 6. not. col. fi. ff. quod quisque iur. & ad rem faciunt trad. per Bal. in l. que fortuitis, col. 3. C. de pignor. Et dum Bar. opponit dicens, orationē hanc, ut aliquis habeatur pro ciue, debere indicare fictionem. vide Imol. in consi. 35. col. 4. Anchar. in c. canonum statuta, col. 77. de const. & quæ pono ad Bar. in l. si maritus, infra de adulter. Et ad conclusionem Bartoli hic in fi. huius secundæ quæstionis princip. scilicet, hæc uerba quando posita sunt in lege circa ea, quæ possunt uera esse secundum ueritatem, esse ueritatis expressiua. vide Alexan. in consi. 2. col. 9. in 1. uol. & in d. l. si Rufinus, col. 2. C. de testam. milit. & ibi las. col. fin. Feli. in c. solita, de maio. & obediens. & Curt. in consi. 99. postea ad id, quod ait Bar. in 5. quæst. princip. scilicet dispositionem t non retrahitur in conditione potestatiua. vide Alex. in consi. 25. Viso testamento, col. 2. ver. præterea posito, in 3. uolu. ubi ex hoc Bart. documento dicit, si dono alicui bona mea sub conditione si mutauero testamentum, & deinde illa dono alteri, hæc secundam donationem uiribus esse subnixam, & à prima non infringi, etiam si testamentum mutauerim, atque ita euenierit conditio illa potestatiua: quia non retrahitur illa donatio.
- 8 Denique Bar. hic in antepen. col. uer. septimò & ultimo principaliter, tractat an plures fisiones possint circa idem concurrere. De hac re uide plenè las. in §. item si quis in fraudem, col. 18. nu. 77. instit. de action. & Alex. in l. singularia, in princ. in tertio not. ff. si cert. petat. Et in re proposita diligenter attende, ut dixi etiam in præcedentibus, quoniam multoties una fictio plures effectus producit, & nos opinamur, esse plures fisiones, ut declarat Aret. in consi. 164. columna penultima.

Summarium in l. serui nomine. ff. de usucap.

- 1 *Diffilio taxatiua extenditur auctoritate alterius legis.*

Bar. in l. serui nomine. ff. de usucap.

- 1 BART. in d. l. serui nomine, tradit uocem taxatiuā t extendi auctoritate alterius legis. vide Feli. in c. cum omnes, col. 13. de const. & in c. translato, col. 6. eod. tit. Soc. in consi. 38. colu. 2. in 1. uol. & omnino las. in l. si constante, nu. 85. cum seq. ff. sol. matr.

Summarium in l. si à quo. ff. de usucap.

- 1 *Conductio rei suæ non ualet, & locator perdit possessionem.*

Bar. in l. si à quo. ff. de usucap.

- 1 BART. in d. l. si à quo, sic ait in summa. Conductio t rei suæ non ualet, & locator perdit possessionem. vide Abb. in consi. 61. col. 2. in 2. uol. & Alex. in consi. 9. col. 3. in 5. uol.

Summarium in l. cum qui ædes. ff. de usucap.

- 1 *Eadem res non debet diuerso iure censerī.*

Bar. in l. cum qui ædes. ff. de usucap.

- BART. ex hac l. cum qui ædes. ff. de usucap. colligit illam uulgatam regulam, qua cautum est, eandem t rem non deberi diuerso iure censerī. Limita hoc, nisi subsit ratio. Aret. in consi. 155. & in consi. 160. & Paul. de Castr. in consi. 322. in fi. Item dicas hanc regulam procedere propter incompatibilitatem, alioqui non est inconueniens ut eadem res diuerso iure cēseatur, secundum Mari. Soc. iuni. in repet. l. cum filio familiæ, in 4. par. nu. 49. ff. de leg. 1.

Summarium in l. ubi lex. ff. de usucap.

- 1 *Ubiunque à lege prohibita est alienatio, prohibita est etiam usucapio.*

Bar. in l. ubi lex. ff. de usucap.

- 1 BART. in hac l. ubi lex, ait, ubiunque t à lege prohibita est alienatio, prohibitam esse etiam usucapionem. De hac re an prohibita alienatione prohibita sit usucapio, vide Bart. in l. filius familiæ, §. diui, in pen. quæst. ff. de usucap. & ibi las. col. fi. in utraque lectura, ubi in alienatione prohibita à testatore respectu familiæ, concludit usucapi posse: quoniam huiusmodi rerum alienatio fieri potest consentientibus illis, quorum fauore facta est prohibitio, igitur sicut expressè consentiendi si bi possunt præiudicare, ita & tacitè permittendo labi tempus, atque ita patiendo præscribi. sed Bar. hic loquitur in bonis, quæ omnino sunt prohibita alienari, uel in casu

De usucapionibus.

quo fideicommissarius agere non poterat; quia nondum uenerat conditio. et de hac re uide Soc.in cons. 86.col.fi.in 1.uol.& Feli.in c.cum non liceat,nu. 8.cū seq.de præscri. Et an præscribi possint ea, quæ priuilegio acquiri non possunt, uide Feli.in c. accedentes, nu. 1 2. cum seq.

Summarium in l. Celsus. ff. de usucap.

- 1 Qui putat se habere titulum errore iniusto, non usucapit, secus si iusto.
- 2 Debitor si obligauit omnia bona sua, & constituit se creditoris nomine possidere, postea unam rem uendidit, & constituit se emptoris nomine possidere, tunc in emptorem transcat dominium, & usucapiendi conditio.
- 3 Ex titulo possidentis præsumitur bona fides.
- 4 Bona fides probatur ex presumptione.
- 5 Bona fides præsumitur si præcedat titulus uerus, uel putatiuus, etiam errore iniusto.
- 6 Mala fides possessorii quomodo probabitur.
- 7 Mala fides probatur ex inditijs.
- 8 Male fidei possessor, ita dicitur ille esse, qui possidet rem alienam licet ignoret cuius sit, ac si illud sciret.
- 9 Possessio quando dicatur continuata.
- 10 Testis non probat, si dicit aliquem possedisse à decem annis citra, sed dicere debet à decem annis & citra.

Bar.in l. Celsus. ff. de usucap.

- 1 BART. in d.l. Celsus, sic ait in summa. Qui putat se habere titulum errore iniusto non usucapit, secus si iusto. uide ad istam l. Soc. in consi. 47.col. 3. in 1.uol. Et dum Bart. aperit quis sit error iniustus. uide Feli. in c. si diligenti, col. fi. de præscript. Barb. in consi. 41. colu. 1 3. in 1. uol. Et dum agit de errore iusto, ut puta si pater uel auus dixit nobis se emissee: uide Barb. in cōcl. 8. in 2. uol. Aret. in consi. 3 5. in fi. & in consi. 1 1 2. & idem ait Bar. & de publica fama, uide Feli. in c. ueniens, col. 6. de testi.
- 2 Bar. in eadem l. col. 4. ver. Se 3 pone quodd debitor, quærit si debitor obligauit omnia bona sua, & constituit se creditoris nomine possidere; postea unam rem uendidit, & constituit se emptoris nomine possidere, utrum in emptorem transcat dominium & usucapiendi conditio? & distinguit: aut precario constituit se creditoris nomine possidere, & eo casu transfert possessionem in emptorem, & creditorem priuat possessione: aut & reliqua. Sed in isto casu quæro quo remedio succurrat creditori, cuius nomine possidebatur? uide Alex. in l. exitus, col. fi. ff. de acquir. poss. & Angel. de Aret. in §. fuerat, col. 5. insti. de action. Et dum Bart. subiungit de eo, qui probat titulum, item probat eum qui cōcessit titulum, possedisse rem tempore quo uendidit, & reliqua ut hic per eum. uide sit ne necesse probare bonam fidem an non, apud Alex. in consi. 1 84. viso processu, col. fi. ver. præterea publiciana, in 5. uol. ubi ait eam esse probandam: & Corn. in consi. 247. col. 6. in 2. uol. Roma. in consi. 424. Soci. in consi. 1 66. colum. antepen. & sequi. in 1. uol. Dicat tamen prædicta procedere, si bona fides adducatur & allegetur, alioquin non prodest, ut not. declarat Alex. in consi. 69. In causa & lite, col. 3. in 3. uol. & in consi. 2 36. In causa, col. pen. ver. & in simili, in lib. primi & secundi uol. in quibus locis expressè ait ex mente Baldi quamuis ex titulo possidentis præsumatur bona fides, hoc tamen non prodesse nisi bona fides allegetur. uide eundem Alex. in consi. 240. viso & considerato, col. fi. in eo dem lib. primi & secundi uol. & in consi. 2 1 8. In causa, col. fi. eodem lib. Aret. in consi. 103. col. 6. & omnino Feli. in c. asserte, nu. 6. de præsumpt. ubi etiam ipse confirmat, quamuis bona fides præsumatur, eam tamen allegari debere, dicens hoc esse memoratu dignum. Et dum Bart. hic subdit, bonam fidem probari ex præsumptione: uide Barb. in consi. 70. in ultimo dub. in 4. uol. Alex. in consi. 45. visa facti, in uer. & præsumuntur, in 3. uol. & in consi. 276. In causa, col. fi. in libro primi & secundi uoluminis. & in consi. 71. uideretur columna prima, in primo uolumine. & ad hæc uide aliqua per Feli. in capitulo si diligenti, col. 2. de præscript. Barb. in consilio 7. colum. 27. in secundo uolu. & in consi. 9. colu. 4. in primo uolum. & Ias. in §. fed istæ. columna prima. insti. de action. Postea subiungit hic Barto. bonam fidem præsumi, si præcedat titulus

- titulus uerus uel putatiuus etiam errore iniusto, vide Alexand. in consi. 125. Visi inquisitione, col. 3. vers. & ideo. in 4. vol. Abb. in consi. 22. & in consi. 18. in 2. vol. & in consi. 54. col. 2. eodem uolu. & in consi. sequ. & in consi. 77. col. 5. in tertio dubio. eodem uolu. Feli. in c. de quarta, col. 7. de præscript. Socin. in consi. 166. colu. penult. in primo uolu. Abb. in capitulo si diligenti. & in c. fin. de præscript. Ias. in l. qui iurasse. ff. de iureiur. & in l. j. per seruum. ff. de acquir. poss.
- 6 Post hæc Bart. hic in uers. sed qualiter, quærit quomodo t mala fides possessoris probabitur? vide Abb. in consi. colu. 16. cum sequ. in 2. uolu. & in consi. 94. col. 4. in 4. dubio. eodem uolu. & in consi. 101. colu. 4. eodem 2. uolu. ubi ponit modum probandi, aliquem sciuisse rem esse alienam. & in consi. 186. colu. 3. eodem uolu. Feli. in capitulo nihil. colum. fin. de præscript. Alexand. in consi. 127. in 4. uolu. Roma. in consi. 424. & omnino Barb. in consi. 55. colu. 7. in
- 7 quarto uol. et ad prædicta vide Alexand. in consi. 54. in 6. uolu. ubi ait, malam t fidem probari ex indicij, atque ideo aliquando etiam per unum testem posse probari, scilicet quando facit indicium. Item mala fides probatur ex sola fama, quæ uigebat, rem possessam ab aliquo esse alterius. Feli. in capitulo cum contingat. nume. 5. de rescrip. & male fidei possessor in esse præsumitur, qui contra iura mercatur. Soci. in consi. 29. colu. penult. in primo uolu. et multi modi probandi malam fidem habentur per lo. Franciscum Balbum in tract. de præscriptionibus, super commento huius. l. Celsus, in tertia par. denique scias male fidei t possessorem ita dici eum esse, qui possidet rem alienam, quamuis ignoret cuius sit, ac si illud sciret. text. est not. in l. aut qui alter. §. si quis dum putat. ff. quod u. aut clam. quem ad hoc citat Aret. in consilio 17. colu. 4. vbi respondet etiam ad quædam iura, quæ uidentur huic sententiæ reluctari. Ad id uerò quod in hac re probando ait Bart. de fama, quæ erat in uicinia, & ipse possessor tanquam uicinus præsumitur scire hanc famam, vide Abb. in consi. 3. colu. 17. & sequ. in secundo uolu. & in consi. 6. colu. 4. in primo dubio. eodem uolu. & in consi. 14. & sequ. & in consi. 46. eodem uolu. & in alijs consilijs suis, quæ referre non curo. Feli. in dicto cap. de quarta, colu. 7. versic. prima doctrina, de præscript. & aliquid tradit in capitulo ueniens, col. 3. eodem titu. Roma. in consi. 424. Aret. in consi. 15. Barb. in consi. 11. colu. penult. & in consi. 40. colu. 3. in primo uolu. Pergit deinde Bart. in uers. quando dicitur, declarando quando t dicatur continuata possessio, & dicit probandas esse extremitates, scilicet traditionem, & initium decennij, & me in fine possidere. vide ad hoc aliquas remissiones apud Alexand. in l. talis scriptura, in secundo notab. ff. de leg. j. Abb. in consi. 102. col. 1. in primo uolu. Federic. de Senis. in consi. 61. colu. 3. Præposit. in cap. quia sunt, 28. distinct. Et ad prædicta omnia vide Feli. in cap. licet causam, colu. 6. & sequ. in decimo notab. de probat. & aliquid in capitulo ex parte, colu. 2. de testi. & in c. auditis, colu. 17. de præscript. Barb. in consi. 6. colu. 12. in primo uolu. & in multis alijs consilijs suis, quæ breuitatis gratia prætermitto. & Roma. in consi. 263. & sequ. & Alexand. in consi. 181. Visi scripturis, in lib. primi & secundi uolu. Ad ea uerò quæ tradit Bart. hic in colu. fin.
- 10 vers. sed circa, scilicet testem t non probare, si dicat aliquem possedisse à decem annis citra, sed dicere debere à decem annis, & citra. vide Raph. Cuma. in consi. 77. Alexand. in consi. 110. in primo uol. & omnino in consi. 187. Visi attestacionibus, colu. penult. in lib. primi & secundi uolum. ubi declarat hoc Bart. documentum. & Aret. in consi. 95. Abb. in consi. 17. in secundo uolu. Angel. in l. falsus, col. 2. C. de furt. Feli. in capitulo quod ad confutationem, colu. 15. de re iudic. Imol. in consi. 19. & in consi. 101. & Alexand. in consi. 250. In causa & lite, in lib. primi & secundi uolu. & in consi. 269. In causa, col. fi. eodem lib. & in consi. 222. Examinato processu, colu. 3. in eodem lib. Et ad ea, quæ subijcit Bar. de teste dicente à decem annis proximè elapsis, vide Alexand. in d. consi. 260. & Corn. in consi. 147. colu. 15. & sequ. in secundo uol. Denique tradit Bar. hic in fi. eum, qui adducit præscriptionem ad fundandam intentionem suam, debere dicere se possedisse per 2. annos finitos. vide Alex. in d. consi. 260. in lib. primi & secundi uol. & in consi. 51. in fi. in 1. uol. Aret. in consi. 122. & Corn. in consi. 247. col. 5. in 2. uol. & in consi. 238. in 4. uol.

De usucapionibus. I

Summarium in l. nunquam. ff. de usucap.

1 Error iuris circa titulum non prodest.

2 Possessio contra ius commune non releuat, neque presumptionem inducit pro possidente, etiam si longo tempore possideret.

Bar. in l. nunquam. ff. de usucap.

- 1 BAR. in hac l. nunquam. nihil dicit, sed ex ea colligitur, errorem t iuris circa titulum nō prodesse. Ad materiam huius. l. vide plenē Feli. in c. de quarra, col. 8. & seq. de præscript. & aliquid per eundem in c. 1. col. 9. de re iudic. Roma. in consil. 223. col. 3. Imol. in consil. 98. col. fi. Alex. in consil. 215. Viso themate, col. fi. in libro primi & secundi vol. & in cōs. 46. Et nota quod etiam dato, in 3. vol. ubi loquitur de muliere, quæ rem habebat ex contractu à iure reprobato, quem errore ducto ualidum esse existimabat, ac etiam in præscriptione longissimi temporis. hoc idem ait Alex. in consil. 69. col. pen. in 3. vol. ubi loquitur de illo, qui rem habet ex sententia nulla. & ad rem faciunt trad. per Alex. in consil. 70. colum. 1. eod. vol. dum ait, possessionem
- 2 † contra ius commune non releuari neque presumptionem inducere pro possidente, etiam si longo tempore possideret. vide etiam ad prædicta Soc. in consil. 33. in 4. vol. Quid si esset error iuris dubij: dic eum ita excusare, sicut si esset error facti. Feli. in c. 1. nu. 15. de re iudic. & Mari. Soci. iuni. in consil. 116. ny. 83.

Summarium in l. si fur rem. §. si quis id. ff. de usucap.

1 Ille qui errat in iure est bonæ fidei possessor quoad fructus, secus quoad usucapionem.

Bar. in l. si fur rem. §. si quis id. ff. de usucap.

1 BAR. in hac l. si fur. §. si quis id. inquit, eum, qui errat † iniure, esse bonæ fidei possessorem quod ad fructus, secus autem quod ad usucapionem. Hoc idem ait Soc. in consil. 33. in 4. vol. vide Roma. in consil. 454. col. pen. & Feli. in c. de quarta, de præscript.

Summarium in l. si homo. ff. de usucap.

1 Crimen expilatæ hereditatis non facit rem inusucapilem.

Bar. in l. si homo. ff. de usucap.

1 BAR. in d. l. si homo, ait, crimen † expilatæ hereditatis non facere rem inusucapilem. vide Ias. in l. j. col. 2. C. de seru. fugit.

Summarium in l. furtum. §. fundi. ff. de usucap.

1 Possessio ex obliuione, & ex cursu temporis amittitur.

Bar. in l. furtum. §. fundi. ff. de usucap.

1 BAR. in hac l. furtum. §. fundi, ait, possessionem † ex obliuione & ex cursu temporis amitti. vide Feli. in c. quoniam, col. 17. de probat. & Alex. in consil. 6. col. 4. in 3. vol.

Summarium in l. cœptam. ff. de usucap.

1 Hereditate iacente, compleri potest usucapio cœpta à defuncto.

Bar. in l. cœptam. ff. de usucap.

1 BAR. in hac l. cœptam, nihil dicit, sed ex ea colligitur hereditate † iacente compleri posse usucapionem cœptam à defuncto. vide pukhram limitationem traditam ad istum text. per Car. Ruin. in l. si is qui pro emptore, in princ. supra eodem titulo.

Summarium in l. cum uir. ff. de usucap.

1 Usucapio, quæ à titulo, & traditione mea prouenit, iure meo competit.

Bar. in l. cum uir. ff. de usucap.

1 BART. in d. l. cum uir, col. 2. ait, usucapionem, † quæ à titulo & traditione mea prouenit, iure meo competere. vide Soci. in consil. 132. in 1. vol. & Alexand. in consil. 170. Inspecis, prope fin. in 5. vol. & Bal. in consil. 53. in 5. vol. Et dum Bar. hic in 3. col. vers. quero quid econuerso, tradit an & quando dominus rei succedens uenditori, censeatur confirmare contractum, vide Alex. in consil. 18. in 5. vol. & Fulg. in consil. 63.

Summa

Summarium in l.iusto errore. §. non mutat. ff. de usucap.

- 1 *Ius ususfructus, an possit præscribi.*
- 2 *Ius uisitandi an possit præscribi.*

Bar. in l.iusto errore. §. non mutat. ff. de usucap.

- 1 **Bar.** in hac l.iusto errore. §. non mutat, querit an ius ususfructus † possit præscribi. sed quid de præscriptione seruitutis continuæ, quæ sit sine titulo? vide Aret. in consi. 30. col. pe. ubi ait, eam sola citatione interrumpi. & refert Bart. & Bal. ita sing. dixisse in l. ij. in fi. C. de seruit. & aq. Et de præscriptione iurium incorporalium vide Feli. in c. de quarta. nu. 2. & 3. de p̄scrip. Et an à laico præscribi possit ius decimadi, uel ius patronatus? vide Feli. in c. causam, de p̄scri. & An ius uisitandi possit præscribi? & procurario? scilicet ne quis ab episcopo uisiteretur (ut uerbis eorum utar) vide Feli. in c. cum ex officij, nu. 9. cum seq. eod. tit. de p̄scri. Quid de præscriptione seruitutis non continuæ? Dic in ea tempus excedens memoriam exigi. Tamen attende quoniam & hæc & alia quæuis præscriptio, quæ tæm tempus requirit, potest breuiori modo deduci & probari, scilicet, deducendo titulum, & probando possessionem x. uel xx. annorum. l. cum de in rem uerso, ubi uide quæ ibi posui, supra de usur. & Cæpoll. in caut. 108. & ad præcedentia uide Corn. in consi. 268. in 4. vol. & dum in fi. huius. §. agit Bar. de præscriptione iurisdictionis, quæ competit personæ, uel de iure exigendi uetigal, ut talis possessio animo retineat, & dicatur habere causam continuam. vide Feli. in c. auditis, col. 20. de p̄script. Aret. in consi. 154. Alex. in consi. 1. 6. in 5. vol. Corn. in consi. 322. col. 4. in 1. uol.

Summarium in l.pro emptore. §. si à pupillo. ff. pro empto.

- 1 *Pupillus sine tutore possessionem civilem transferre non potest.*

Bar. in l. pro emptore. §. si à pupillo. ff. pro empt.

- 1 **Bar.** in hac l. pro emptore. §. si à pupillo, dum respondet ad contrarium. l. non solū. ff. de usucap. ait pupillum fortè sine tutore tradidisse, atq; ita colligitur, pupillū † sine tutore possessionem civilem transferre non posse. vide Aret. in consi. 32. col. 12. & postea Bar. subiungit longam distinctionem ad declarandum an & qñ emens à pupillo acquirat. & demū dicit, quæ res erat immobilis, & tunc præscriptio non procedit: quia aut scituit aut scire debuit eum aditum talem rem uendere non posse. vide Alex. in consi. 227. viso themate, col. 1. in lib. primi & secundi uol. Aret. in consi. 5. & Ias. in §. sed iste, col. 20. inst. de action.

Summarium in d. l. pro emptore. §. si rem alienam. ff. pro empto.

- 1 *Præscriptiones quæ à statutis inducuntur ex sola negligentia non petentis, sola citatione interrumpi.*

Bar. in d. l. pro emptore. §. si rem alienam. ff. pro empt.

- 1 **Bar.** in ead. l. §. si rem alienam, ver. quid dices, inquit, præscriptiones, † quæ à statutis inducuntur ex sola negligentia non petentis, sola citatione interrumpi. vide Roma. in consi. 38. in 2. dubio. & aliquid ad rem faciens apud Abb. in consi. 3. col. 17. q. 18. in 2. uol. & in hac re uide bonam glo. & ibi doct. in c. illud, de p̄script. & Alex. in l. j. §. & hæc actio, col. 2. & seq. ff. de eo per quem fact. erit.

Summarium in l. qui fundum. §. seruus meus. ff. pro empto.

- 1 *Ille qui tractat de damno, excusatur si oblitus est eorum quæ sciebat.*
- 2 *Omnium habere memoriam diuinitatis potius est, quam humanitatis.*

Bar. in l. qui fundum. §. seruus meus. ff. pro empt.

- 1 **Bar.** in d. l. qui fundum. §. seruus meus, inquit, eum, qui tractat t de damno, excusari si oblitus est eorum, quæ sciebat. vide Ang. Aret. in §. si quis agens, col. pen. & fi. inst. de action. & dum Bar. hoc in loco ait, neminem debere obliuioni tradere quod scit, & obliuionem non esse istam causam ignorantie. Dicis tu circa hoc, memoriam hominum labilem esse, & ideo necesse esse ut quantum recipit, tñ amittat, teste Seneca, cuius meminit Oldra. in consi. 84. incip.

Pro emptore.

- An expediat, ubi citat id quod habetur in l.j. §. sed quia diuinæ. C. de vet. iur. enucl. scilicet omnium t habere memoriam, diuinitatis potius esse, quàm humanitatis. & ideo obliuionem per decennium induci docuit Soc. in consi. 38. col. 7. in 1. uol. immo etiam ex minori tempore eam præsumi ait Crauet. in consi. 28. nu. 4. & in hac re uide Bar. in l. ex consensu. §. cum qui. ff. de appell. & Specu. in tit. de loca. & conduc. §. 6. vers. 65. & multa pulchra & scitu digna circa memoriam uide apud Alber. in suo dictionario, in uoce memoria.

Summarium in d.l. qui fundum. §. procurator. ff. pro empto.

- 1 *Malitia procuratoris non nocet emptori bone fidei.*

Bar. in d.l. qui fundum. §. procurator. ff. pro empt.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. procurator, agit de malitia procuratoris, quæ non nocet emptori bone fidei. & subiungit, emptor est à procuratore fuisse deceptum, eo quòd ei à fide dignis fecit dicere se plenum mandatum habere. Ad hæc uide Alex. in l. qui in aliena, col. 4. ff. de acq. hære. & in consi. 1. col. fi. in 4. uol. Fel. in c. de quarta, col. 7. vers. prima doctrina, de præscript. & in c. si diligenti, col. 3. eod. tit. & in c. sicut, col. 1. 7. ver. limita secundò, de re iudic. & in uer. sexto aduerte. uide etiam Alex. in l. si. ff. de eo per quem fact. erit.

Summarium in l. si quis cum sciret. ff. pro empto.

- 1 *Emens ab eo quando sit esse consumpturum, an & quando sit in bona fide.*

Bar. in l. si quis cum sciret. ff. pro empt.

- 1 **BAR.** in d.l. si quis cum sciret, tradit an & qñt emens ab eo, quem scit esse consumpturum, sit in bona fide? & contractus ualeat? & transferatur in eum usucapien. si conditio? uide Abb. in consi. 8. col. pe. in 3. dub. in 2. uol. Fel. in c. si diligenti, col. 4. de præscri. & dum Bar. hic in fi. ait, contractum factum inter ludentes nullius esse roboris & momenti, nec uenditorem teneri de euictione collusori. uide aliquid per Barb. in consi. 7. col. 10. & seq. in 2. uol. Aret. in consi. 81. & omnino uide quæ de ludo posui in lucubrationibus meis supra in tit. de lusu ale. & aleat.

Summarium in l. quod uulgo. ff. pro empto.

- 1 *Iustissima causa erroris in titulo pro emptore, tribuit causam usucapiendi.*

Bar. in l. quod uulgo. ff. pro empt.

- 1 **BART.** in d.l. quod uulgo, ait, iustissimam t causam erroris in titulo pro emptore tribuere causam usucapiendi. uide Bar. in l. iij. in prin. ff. de acquir. poss.

Summarium in l. j. ff. pro hered.

- 1 *Singulares res usucapi iure seruitutis, & præscribi.*

Bar. in l. j. ff. pro hæred.

- 1 **BAR.** in hac l. j. in fi. ait, singulares t res usucapi iure seruitutis & præscribi. uide Fel. in c. causam, col. 5. de præscript.

Summarium in l. j. §. si pater à filio. ff. pro dona.

- 1 *Usucapio an procedat in re donata filio à patre.*

Bar. in l. j. §. si pater à filio. ff. pro donat.

- 1 **BAR.** in d.l. j. §. si pater à filio, tradit an usucapio t procedat in re donata filio à patre? & dicit eam retraheri à die confirmationis. uide Alex. in consi. 1. 43. in 5. uol. Aret. in consi. 17. col. 8. & in consi. 128. col. 2.

Summarium in l. si uir. ff. pro donat.

- 1 *Error iuris si concurrat cum errore facti non impeditur usucapio.*

Bar. in l. si uir. ff. pro donat.

- 1 **BAR.** in hac l. si uir, sic ait in summa, si concurrat error iuris cum errore facti, non impeditur usucapio. uide ad hæc Fel. plenè in c. de quarta, colu. 7. cum sequ. de præscript. & Roma. in consi. 123. col. 3. Postea Bar. tradit, quando duo còcurrant, quorum unum prodest, & aliud nocet, quodnam magis sit attendendum. et quòd attendatur illud, quod nocet, uidetur text.

in c.

in c. intelleximus, de iudic. sed quid dicendum sit in casu mixto, uide apud Feli. in c. 1. in princ. de except. ubi ait, attendendum esse quod prodest. & idem tenet in c. 1. in 5. colu. de re iudic. quamuis illud ibi ita ideo sit, quia effectus est separabilis. Et dum Bar. subiungit, si illud, quod nocet, uincit illud quod prodest, inspiciendum esse quod nocet. Fallit quando tractatur de favore sustinendi testamenti. l. si mater. C. de inoffic. testa. Item fallit, si illud, quod prodest, reduceret nos ad ius commune. Bal. in l. si quis decurio. C. de fals. Et de materia huius. l. uide Aret. in l. qui totam, cum glossa. de acquir. hered.

Rubrica pro suo.

QUAE requirantur ad probandum hunc titulum uide apud Petrum a Blasio in tract. de actione, & eius natura in prima actione.

Summarium in l. j. ff. pro suo.

Quomodo intelligatur titulus pro suo, & quot modis accipiat.

Bar. in l. j. ff. pro suo.

BART. in hac l. j. quaerit quomodo intelligatur titulus pro suo, & quot modis accipiat. vide Alex. in l. iij. §. si ex pluribus, col. 1. ff. de acquir. poss. Et dum Bar. in fi. agit de teste, qui dicit se scire aliquem possedisse pro suo; quia uidit eum possidere ut dominum, & fructus colligere. vide ad hoc trad. per Alex. in l. si is ad quem, col. 2. ff. de acq. hered. & in conf. 279. in libro primi & secundi vol. & in conf. 240. Viso & considerato, col. fi. eod. lib. & videas Soc. in cōf. 166. col. pe. in 1. vol. ubi tradit, quid si statuto cautum est, eum qui possidet rem aliquam per 30. annos, praescribere. & Alex. in conf. 184. col. fi. in 5. vol.

Summarium in l. usucapio. ff. pro suo.

Usucapio à lege est introducta.

In facto proprio tolerabilis est ignorantia, quando quis tractat de damno uitando.

Exceptio praescriptionis an impediat litis contestationem.

Bar. in l. usucapio. ff. pro suo.

BART. in d. l. usucapio, in secundo responso tradit unam sol. & colligit ex tex. t. usucapione à lege introductam esse, ut sit litium finis. ac etiam in hac. l. traditur, ignorantiam in facto alieno esse tolerabilem, uide ad praedicta Alex. in conf. 27. in 3. vol. Soc. in conf. 263. in 1. vol. col. 6. ubi ponit exemplum in facto procuratoris. vide Imol. in conf. 111. & in conf. 31. & in facto alieno non esse tolerabilem ignorantiam, quando factum est in se illicitum, docuit Abb. in c. si verò. 2. in 4. notab. de sentent. excomm. & ibi etiam Feli. Item fallit nisi factum alienum esset sepe discussum: ita Bal. in l. cum aliena. C. de leg. & Imol. in l. si domus. §. euictione. ff. de lega. 1. & vide Aret. in conf. 112. & de facto proprio uide Alex. in conf. 260. in libro primi & secundi vol. ubi agit de illo, qui asserit se habere antiquiorem possessionem: ea quae est aduertarij. & in hac re scias in facto proprio tolerabilem esse ignorantiam, quando quis tractat de damno uitando. ita Soc. in conf. 20. in 4. vol. & de facto alieno uide Alex. in conf. 16. col. 3. in 3. vol. ubi tradit aliam limitationem ad hanc regulam, quando factum alienum cōsisteret in aliquo, ad quod ille iure tenebatur: quia tunc non esset ignorantia tolerabilis, uide etiam de facto proprio Alex. in conf. 151. in 5. vol. ubi loquitur de positionibus. & Soc. in conf. 195. col. 3. in 1. vol. ubi loquitur in facto alieno. Quaerit etiam in hac. l. Bar. an exceptio praescriptionis impediat litis contestationem? vide Feli. in rubrica de praescript. col. 5. vers. & illis casibus. & Capol. in cōf. 71. in 2. dub. Bal. in l. emptor. C. de praescript. long. temp. & Soc. in conf. 38. Et dum Bar. distinguit an & quando ista exceptio impediat litis contestationem? & dicit ex propositione apparere exceptionem, & incontinenti debere probari. vide Feli. in c. inter monasterium, colu. 16. vers. limita, 14. de re iudic. Anch. in conf. 372. Aret. in conf. 73. Alex. in Lille 2 quo. §. si de testamento, col. 2. ff. ad trebell. & de hoc dicto Bartoli uide Aret. in conf. 98. clarissime doctor, ubi noc. loquitur declarando dicta Bar. hic.

De re iudicata.

Summariū in l.j. ff. de re iudic.

- 1 *Iudex appellacionis si confirmat sententiam ex qua dabitur actio, quid agendum.*

Bar. in l.j. ff. de re iudic.

- 1 **B**ART. in d.l.j. in uersis. querit gl. tractat, quid si iudex t appellacionis confirmat sententiam, ex qua dabitur actio? De hac re vide Alex. in l. si quis prior col. 2. & seq. ff. ad trebel. & Roma. in cons. 369. col. 4.

Summariū in l. qui pro tribunali. ff. de re iud.

- 1 *Si coram iudice seculari opponeretur exceptio cognoscenda in curia episcopi, utrum iste iudex possit statuere terminum infra quem debeat illam exceptionem probasse.*
- 2 *Iudex potest minuire, ac in totum tollere dilationem datam reo.*

Bar. in l. qui pro tribunali. ff. de re iudic.

- 1 **B**ART. in d.l. qui pro tribunali, uersis. facit hoc ad questionem, querit, si coram t iudice seculari opponeretur exceptio cognoscenda in curia episcopi, utrum iste iudex possit statuere terminum infra quem debeat illam exceptionem probasse? De hoc uide Alex. in l. Titia diuortium, col. fi. uersis. iuxta hoc queritur. ff. sol. matr. & Feli. in c. cum sit Romana; col. 1. de appell. Postea Bar. in uersis. item pro declaratione, querit an iudex possit augere vel minuire dilationem? vide in hac re Feli. in c. cum Bertoldus, col. 5. de re iudic. Imol. in cons. 86. & in d.c. cum sit Romana, & Roman. in cons. 497. ubi loquitur de dilatione statuti disponentis idem quod ius commune, & in re proposita attende quoniam tempus conficiendi inuentarij præfixum in l.j. in princ. C. de iur. deliber. prorogari non potest nec minui, ut ibi per las. in 2. col. vers. secundò. vide etiam ad prædicta Barb. in c. licet causam, col. 5. uersis. pro nunc uenio, de probat.
- 2 & in c. dilectus, col. 2. de re iudic. Et scias unum quod est notatu dignum, scilicet iudicem t posse minuire ac etiam in totum tollere dilationem datam reo, si de illius fuga timeatur. tex. est not. in l. siue. C. de dilat. quem extollit Paul. de Cast. in sing. 19. Item iudex communiter potest minuire terminum legalem, & hoc tamen fallit in multis casibus. Feli. in c. cum sit Romana, de appell. Et dum Bar. subiungit, se tenere indistinctè causa cognita iudicem posse augere uel minuire dilationem, vide Abb. in cons. 4. col. 3. in ultimo dubio, in 1. volu. & Feli. in c. pastoralis, col. 1. de except. Ad id uerò quod subdit Bar. de tempore dato ad adeundam hæreditatē, adde quid de tempore dato ad agnoscendam bonorum possessionem, quod est in transuersalibus centum dierum, in liberis autem unius anni, de qua re plenissimè agit las. in rubr. C. de success. edict. col. 2. & seq. uersis. tertio.

Summariū in l. si se non obtulit. §. actor. ff. de re iud.

- 1 *Collecta quomodo imponi debeat.*
- 2 *Syndicus si obligat bona uniuersitatis, ex singulariū personarū, obligata sunt bona singulorum in solidū.*

Bar. in l. si se non obtulit. §. actor. ff. de re iud.

- 1 **B**ART. in d.l. si se non obtulit. §. actor, querit quomodo t collecta imponi debeat, si uniuersitas est condemnata? Ad hæc uide Alex. in cons. 122. Super primo quesito. in 4. vol. Abb. in cons. 6. col. 3. in 1. dub. in 2. vol. & in c. fi. col. 2. de his que fi. à mai. par. cap. & in c. cum dilecta, col. fi. de rescript. Barb. in c. cum omnes, col. 17. de const. & Feli. in d.c. cum dilecta. col. fi. & ad prædicta vide omnino Petrum de Vbaldis in tract. collectarum. Et dum Bar. hic in fi. ait. si t syndicus obligat bona uniuersitatis & singularium personarum, obligata esse bona singulorum in solidum. vide Barb. in cons. 7. col. 6. in 1. volu. Imol. in cons. 54. Alex. in cons. 44. Viso themate col. 2. in 1. vol. Anch. in c. canonum statuta, col. 25. de const. Aret. in l.j. col. 3. ff. de duob. rei. & Petr. de Vbal. in d. tract.
- 2

Summariū in d.l. si se non obtulit. §. condemnatum. ff. de re iudic.

- 1 *Sententia, qua nullus est roboris, non meretur executionem.*
- 2 *Instrumentum non ritè confectum, instrumenti robor & nomen habere non debet.*

1 *Falsum denarium non esse denarium.*

4 *Exceptio nullitatis non impedit executionem sententiæ, quæ ex forma statuti habet executionem paratam.*

5 *Statutum repellens condemnatos per contumaciam, an repellat eos, qui dicunt se non fuisse contumaces.*

Bar.in d.l.si se non obtulit. §. condemnatum. ff. de re iudic.

1 **BART.** in ead.l. §. condemnatum, ait, sententiæ, t̄ quæ nullius est roboris, executionem nõ mereri. & ex hoc infert Bar. ad quæstionem, utrum executionem sententiæ impediatur nullitatis exceptio? ex ijs sumitur illa regula, quæ cautum est, dispositionem quamcunque, cui solennia defuerunt, non dici esse talem. hinc iuriconsultus in l. non putauit. §. non quævis. ff. de bonor. poss. cõtratab. inquit, filium non legitime exheredatum, quæ exheredatum non posse, sic etiam

2 instrumentum non rite confectum, instrumenti robur & nomen non habere, traditum est in l. Diuus, & ibi Bar. ff. de milit. testa. nam aliquid non fieri, aut minus legitime fieri, paria esse existimantur. l. quoties. ff. qui satisd. cog. & ibi doct. & Bar. in l. si finita. §. Iulianus. ff. de damn. infect. & ideo dixit Bal. in l. in. C. sent. re t̄cin. nõn possi. Papam non legitime electum, esse dæmonem, clauis non regni colorum, sed inferni gerentem. citat. c. si quis pecunia. 79. dist. & ad eum accedit Feli. in c. ego. N. colu. 2. de iureiur. sic etiam gl. in l. ij. in verbo, habent. C. de hæretic. ait,

3 falsum t̄ denarium, non esse denarium. & vide Alex. in l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pignorat. acti. vide Bal. in l. ij. C. de episcop. audi. & in c. inter incorporalia, de trans. episc. & ad prædicta vide Bal. in l. j. col. 8. C. de confess. & in l. inuitus. C. de procurat. & in auth. decernimus. C. de arbitr. & in l. si. ff. quod fall. tut. ant. & in l. damus. C. de fals. Salic. in auth. contra qui propriam. C. de non num. pecun. & in l. fundum eius. ff. de cuius. & Paul. de Cast. in consi. 169. Si quis. & ad rem faciunt trad. per Bar. in l. fideiussor. §. prætor. ff. qui satisd. cog. facit glo. in clem. 1. de sequæstr. poss. & fruct. & ad hæc multa alia possent afferri, quæ tanquam superflua omittuntur. & ad hæc vide gl. in l. vulgo. ff. de stat. hom. & latè prosequere hanc regulam cum fallent. ut per Feli. in c. ex tenore. nu. 5. & 7. cum seq. de rescript. Et dum Bar. quærit, an executionem sententiæ impedit nullitatis exceptio? & dicit, aut ista cognitio habet altiore indaginem, & tunc non impedit executionem. si verò incontinenti posset probare, & tunc impedit executionem.

vide Alex. in consi. 94. in 4. vol. Abb. in consi. 69. in 2. dub. in 1. vol. & in consi. 82. col. pen. eod. vol. & in consi. 5. in 1. dub. eod. 2. vol. Pau. de Cast. in auth. quæ supplicatio, col. 2. C. de precib. imper. offren. & in consi. 320. in 1. dub. Roma. in consi. 51. & addita ad Ana. in consi. 26. Bal. in consi. 261. in 1. vol. & exceptionem t̄ nullitatis non impedire executionem sententiæ, quæ ex forma statuti habet executionem paratam, docuit Firman. in tract. de episcopo, in 5. par. quart. libri quæst. 29. ubi ait ita singul. dixisse Ang. in hoc. §. condemnatum. & Paul. de Cast. in cõs. 71. Et an exceptio nullitatis impediatur executionem sententiæ? vide plenè apud Io. de Lignar.

5 in clem. 1. de re iudic. Postea Bar. hic in fi. subiungit quæstionem, an statutum t̄ repellens condemnatos per contumaciam repellat eum, qui dicit se non fuisse contumacem: quia non fuit legitime citatus? & decidit eum non esse repellendum. vide in simili casu Roma. in consi. 42. & in consi. 244. Capol. in consi. 7. col. 2. Barb. in consi. 44. col. 9. in 1. vol. & in consi. 59. col. 9. & seq. cod. vol. Imol. in consi. 130. col. 2. Ana. in consi. 83. col. 2. & Alex. in consi. 145. in causa & lite, nu. 11. in libro primi & secundi vol.

Summarium in d.l. si se non obtulit. §. Celsus. ff. de re iud.

1 *Ille qui dat seruum pro noxa, non liberatur, quando dat seruum, in quo ususfructus est alterius.*

Bar. in d.l. si se non obtulit. §. Celsus. ff. de re iud.

1 **BART.** in ead.l. §. Celsus inquit, eum, qui dat seruum t̄ pro noxa, non liberari quando dat seruum in quo ususfructus est alterius. vide Feli. in c. cum uenerabilis, col. 14. de except.

Summarium in l. ait prætor. ff. de re iud.

1 *Ex sententiæ arbitri oritur actio, & exceptio, quando dictum est, rato manente pacto.*

Bar. in l. ait prætor. ff. de re iudic.

1 **BART.** in d.l. ait prætor, in principio ait in fi. ex sententiæ arbitri oriri actionem & exceptionem,

De re iudicata.

nem, quando dictum est, ratio manente pacto, & reliqua ut hic per Bar. vide ad hanc Alex. & mo-
der. in l. nemo potest, col. 6. ff. de leg. 1.

Summarium in d. l. ait prator. §. si iudex. ff. de re iud.

- 1 Paria sunt in sententia certam quantitatem exprimere, uel eius uerba apta ad certam quantitatem con-
tinentia referre.
- 2 Iudex si dicit condemnare te ad id, quod debes, non referendo se ad acta, an sententia ualeat.
- 3 Sententia uales. in qua iudex pronunciauit, si probatum est condemnari, & si probatum non est, absolui.

¶ eo casu iudicem executionis debere cognoscere, si ne probatum, an non.

Bar. in d. l. ait prator. §. si iudex. ff. de re iud.

- 1 BART. in ead. l. §. si iudex, ita inquit in summa. Paria sunt in sententia t certam quantitatem
exprimere, uel eius uerba apta ad certam quantitatem continentia referre. uide aliquid per
Feli. in c. inter ceteras, col. 2. de re iudic. Ant. de Butr. in consi. 2. quod est repetitum in col. 50.
Feli. in c. 3. col. si de offic. deleg. & Alex. in consi. 81. Lectio & discussio, col. 4. versu. corroboran-
tur, in 3. vol. ubi ait sententiam ex actis & probationibus declarari. & vide Barb. in consi. 82.
2 col. pen. in 3. vol. & Bal. in consi. 270. in 1. vol. Et postea hic Bar. querit, si iudex t dicit, condē-
no te ad id quod debes non referendo se ad acta, an sententia ualeat? vide Raph. Cum. in col.
71. in 2. dubio. Feli. in c. venerabilis, col. 13. & seq. de excep. Card. in consi. 29. Alex. in consi. 81.
in 3. vol. Aret. in consi. 75. col. 2. & Paul. de Cast. in consi. 221. in 1. dub. ubi agit de sententia la-
ta si & pro ut constat uel constabit ex actis. Quid si iudex se ad acta retulit, ex quibus constat
iudicem errasse, utrum sententia etiam postquam transierit in rem iudicatam retractari possit?
De hoc uariæ fuerunt doctorum sententia, ut uidere est apud Feli. in c. quoniam contra. num.
42. de probat. Ad id uero quod ait Bar. hic in col. si. scilicet de iudice, qui pronunciat, si proba-
tum est. adde quid si iudex condemnauit uictum uictori in expensis, & uterque sit uictor? de
qua re agit Bar. in l. si legatario. §. si ff. de fideicomm. libert. ubi ait hæc uerba nihil operari. Et
3 dum subiungit Bar. hic, ualere sententiam in qua iudex t pronunciauit si probatum est, condē-
no, & si probatum non est, absolui. & eo casu iudicem executionis debere cognoscere, si ne
probatum an non, & reliqua ut hic per Bar. vide Alex. in consi. 201. Viso processu, col. pen. nu.
13. in libro primi & secundi vol. & Ias. in l. ad monendi, col. 118. versu. quintò istud ultimū. ff.
de iur. iur. Item circa prædicta scias, si iudex aliquem ut contumacem condemnauit, & nō con-
sistat de contumacia, sententiam non ualere, quamuis ille re uera sit contumax, sed iudex hoc
ignoraret. Feli. in c. quoniam contra. nu. 28. de probat. ubi hoc limitat dupliciter.

Summarium in l. miles. ff. de re iud.

- 1 Si aduocatus donat, uel relinquit concubinæ, huiusmodi relictum nullius est roboris.

Bar. in l. miles. ff. de re iudic.

- 1 BART. in hac l. miles, in fi. ait. si aduocatus t donaret uel relinqueret concubinæ, huiusmo-
di relictum irritum esse & inane. uide aliquas remissiones apud Alex. in l. Centurio, col. 2. ff. de
uulg. & pupil. Abb. in consi. 94. in 2. vol. & plenè Feli. in c. cum ex officij, col. 1. de præscrip. & in
c. 2. col. 2. versu. ad tertiam, de rescript. & Matthæus. in sing. 61. incip. nota quod clerici.

Summarium in d. l. miles. §. decem noxæ. ff. de re iud.

- 1 Si unum est in obligatione, & aliud in solutione, illud solum petitur, quod est in obligatione.

Bar. in d. l. miles. §. decem, noxæ. ff. de re iud.

- 1 BART. in ead. l. §. decem noxæ, sic ait in summa. si unum t est in obligatione, & aliud in so-
lutione, illud solū petitur, quod est in obligatione. uide exemplū apud Bal. in col. 194. in 5. vol.

Summarium in d. l. miles. §. iudicati. ff. de re iud.

- 1 Si prima actio fuit rei uendicatio, utrum detur actio iudicati.

Bar. in d. l. miles. §. iudicati. ff. de re iud.

- 1 BART. in hac l. qui iudicati. §. iudicati, querit, si prima t actio fuit rei uendicatio, utrum de
iur. actio iudicati? uide Alex. in consi. 11. in 5. vol. ubi uult quod immo ex sententia arbitri & iu-
dicis lata super actione reali oriatur utilis actio, & ibi declarat per quos detur huiusmodi actio.

Summa-

Summarium in l. intra dies. ff. de re iud.

- 1 *Implorando executionem officio iudicis, libellus non est necessarius.*

Bar. in l. intra dies. ff. de re iudic.

- 2 **BART.** in d. l. intra dies, ait, ubi agitur t de officio iudicis implorando executionem, non esse necessarium libellum, & reliqua, ut hic per eum. ex quibus colligitur Bartolum præsupponere, actionem & officium iudicis nobile posse concurrere. ad quæ videas gl. & la. in l. cum filius familiæ. ff. si cert. pet.

Summarium in l. furioso. ff. de re iud.

- 1 *Si in lite, quæ agitur à procuratore, reperitur dominus esse præsens tempore sententiæ, cursum hoc sufficit.*

Bar. in l. furioso. ff. de re iudicata.

- 2 **BART.** in hac l. furioso, querit, si in lite, t quæ agitur à procuratore, reperitur dominus esse præsens tempore sententiæ, utrum hoc sufficiat? & decidit quod non, nisi fuerit ad hoc citatus, uel aliter constet, eum fuisse ibi præsentem ad hoc. vide Alex. in consi. 265. Viso processu, col. 2. versu. Pro quo etiam facit, in libro primi & secundi vol. Aret. in c. 1. col. 6. de iudic. & ibi Feli. nu. 29. Aret. in consi. 13. col. 9. Dec. in consi. 42. in 6. dub. ubi limit. Et de præsentia illius, qui citari debuit, an & quando suppleat, vide Feli. in c. 1. §. significantibus, nu. 4. & 5. de libel. oblat. & omnino in c. illud. nu. 14. & 15. de præscrip. & in c. cum oporteat, nu. 3. de accusat. & in c. non potest, de re iudic.

Summarium in l. quod iussit. ff. de re iud.

- 1 *Iudex potest suam interlocutoriam reuocare, sed non diffinitivam.*
 2 *An quis possit reuocare sententiam absolutoriam ab expensis, condemnando postea eum quem absoluit, etiam contra formam statutorum.*
 3 *Si iudex reluctante statuto cognoscere non potest de nullitate alicuius actus, quomodo, & quibus cautelis cognoscere possit.*
 4 *Iudex an & quando corrigere possit sententiam suam.*

Bar. in l. quod iussit. ff. de re iud.

- 1 **BART.** in hac l. quod iussit, sic ait in summa, iudex t potest suam interlocutoriā reuocare, sed non diffinitivam. vide Barb. in consi. 118. col. 10. in 2. vol. & in c. cum cessante, col. 12. ubi Abb. & Perus. de appellat. & Barb. in consi. 85. col. si. in 3. vol. ubi tradit in specie, an successor possit reuocare sententiam præcessoris? vide etiam ad prædicta Ang. in consi. 398. incip. De primo, & Anch. in consi. 291. col. pen. & Paul. de Cast. in consi. 329. ubi tradit in fi. an interlocutoria, qua iudex ad ulteriora procedendo pronunciat exceptionem non ob stare, possit reuocari? quamuis sit tacita pronuntiatio. & Anch. in consi. 182. ubi tractat, an quis possit reuocare t sententiam absolutoriam ab expensis, condemnando postea eum, quem absoluit etiam contra formam statutorum. & Ang. in consi. 114. ubi agit de sententia, qua declaratum est, instrumentum esse exequendum non obstantibus exceptionibus. Corn. in consi. 117. in 4. part. ubi loquitur de sententia, in qua aliquis pronunciat se iudicem competentem. de qua re vide Feli. in c. significantibus, de offic. deleg. & ad prædicta vide Bal. in consi. 42. in 4. vol. ubi tradit, an iudex, qui ex forma statuti aliquem nominauit, ut arbitrum, possit alterum eligere, & à primo recedere? Et ad id, quod dicitur de diffinitiva, vide Feli. in c. exceptionem, col. 9. versu. facit gl. de except. Et in hac materia puto non esse ab re intelligere, si iudex t reluctante statuto cognoscere non potest de nullitate alicuius actus, quomodo & quibus cautelis cognoscere possit. vide not. Ang. in consi. 260. Et dum Bar. hic prosequitur istam inuestigationem, an & quando interlocutoria reuocari possit? & in 2. col. versu. quædam, distinguit, dicens, quædam est interlocutoria, qua lata iudicis officium finitur, & reliqua ut hic per eum: vide Card. in consi. 32. col. 5. & seq. & in consi. 73. col. 7. in 8. dubio. & Aret. in consi. 26. col. 6. Feli. in c. significantibus, de offic. deleg. & Alex. in consi. 72. Videtur prima consideratione, col. si. in 3. vol. ubi limitat, & declarat hoc documentum. & in consi. 71. Videretur in consultatione. in 5. vol. ubi loquitur de sententia,

- sententia, qua quis pronunciat compromissum fieri debere, & Philip. de Perus. in c. ex ratione, col. 19. de appellat. Ang. in consi. 200. Anch. in consi. 16. ubi loquitur de iudice abdicante à se iurisdictionem, & aliquid per Imol. in l. Paulus, infra eod. & in l. j. §. ff. de prætor. stipulat.
- 4 Et an & quando iudex t possit corrigere sententiam suam è vide Alex. in consi. 118. in 3. volu. Postea Bar. in 4. col. versu. Quæro an partibus, quærit an partibus absentibus possit reuocari de Aret. in consi. 75. col. 4. in 2. dub. & ad id quod ait Bar. in col. fi. versu. si uero iudex. vide Feli. in rubrica de re iudic. col. 3. & in c. 2. col. 2. de offic. deleg. Et dum subiungit, quid si super eodè apparent duæ sententiæ è vide Abb. in consi. 20. col. 2. in 2. vol. & in c. cum olim, de re iud. Fel. in c. inter monasterium, col. 16. versu. limita t 3. eod. tit. quando autem sententiâ dicatur interlocutoria, vide Aret. in consi. 118.

Summarium in l. à diuo Pio. ff. de re iud.

- 1 *Delegatus ab inferiore à principe, suam sententiam exequi non potest.*
- 2 *Executio mandatur aliquando nulla præcedente causæ cognitione.*
- 3 *Iudex inferior non debet exequi sententiam superioris, etiam ita disponente statuto.*
- 4 *An illi, cui mandatur cognitio, uideatur mandari executio.*

Bar. in l. à diuo Pio. ff. de re iudic.

- 1 **Bar.** in hac. l. à diuo Pio, tradit, delegatum ab inferiore à principe suam sententiam exequi non posse. Addè tu hoc utque adèd uerum esse, ut hoc etiam de consensu partium fieri nequeat. ita Roma. in l. iudice cauere. ff. de iurisd. omni. iudic. nisi ei à partibus res esset tradita, super qua lis agebatur, ut uictori daretur, per tex. in l. litigatores. §. 1. versu. quid ergo si res. ff. de arbit. Et ad prædicta vide Feli. in c. si quis contra, col. pen. & fi. de for. compet. & plenè in c. significasti, de offic. deleg. & Alex. in l. j. de offi. eius. Et ad id, quod subiungit Bar. in versu. Dic ergo. quandoque mandatur t executio nulla præcedente causæ cognitione. vide Feli. in c. fi. col. 5. de præsumpt. & in c. de cætero, de re iudic. & in c. pastoralis. §. quia uero, de offic. deleg. Postea Bar. in 3. col. ait, iudicem executorem quandoque de exceptionibus, quæ directè ueniunt contra sententiam, posse cognoscere, non ut pronunciet sententiam exequendam non esse ratione nullitatis, sed si uiderit dictas exceptiones esse ueras, superseadeat ab executione, & non pronunciet super his. vide Paul. de Cast. in consi. 329. & in consi. 32. in fin. Abb. & alios in c. de cætero, de re iud. & de hac re vide omnino Ang. in consi. 276. ubi ait, iudicem t etiam inferiori non debere exequi sententiam superioris, etiam ita disponente statuto, quando est nulla, uel iniqua & iniusta, alioqui facit litem suam. Attende etiam quia iudex, qui non potest propriam sententiam corrigere, si tamen uidet eam esse iniquam, non debet illam exequi, sed principi rescribere. l. j. §. fi. ff. de quæst. Fulg. in consi. 147. inter consilia Imol. col. pen. & Dec. cū ibi additis, in l. & si nihil tam facile. ff. de reg. iur. Quærit deinde Bar. an illi, t cui mandatur cognitio, uideatur mandari executio è vide aliquid apud Feli. in c. in præsentia, col. 8. de probat. Abb. in c. pen. in 1. not. de re iudic. Ant. de Butr. in c. eam, de rescrip. & in c. de causis, de offic. deleg. Iaf. in l. j. C. si contr. ius. col. 2. & uide tex. in c. quoniam, de offic. deleg. ibi in causæ cognitione, iunctis illis uerbis, nos sententiam illorum, ergo &c. & Aret. in c. venerabilis, in princ. de iudic. & ibi Barb. in 2. not. & Aret. in consi. 83. colum. 7. Barb. in c. super quæstionem, de offic. deleg. in princ. & aliquid per Bal. in consi. 121. col. 2. in 3. vol.

Summarium in d. l. à diuo Pio. §. sententiam Roma. ff. de re iud.

- 1 *Iudex unus potest alterius iurisdictionis iudicem requirere, ut eius sententiam exequatur.*

Bar. in d. l. à diuo Pio. §. sententiam Romæ. ff. de re iud.

- 1 **Bar.** in ead. l. §. sententiam Romæ, sic ait in summa. Potest unus t iudex alterius iurisdictionis iudicem requirere, ut eius sententiam exequatur. vide in hac re Ang. in consi. 212. ubi ait, sententiam latam ab ordinario, qui non habet potestatem exequendi, ab alio, qui habet potestatem, exequi posse. Et de hac re uide Imol. in consi. 25. col. 7. & anteq. & Bal. in consi. 121. col. fi. in 3. vol. & ad rem faciunt trad. per Paul. de Cast. in consi. 327. & ad ea, quæ hic dicit Bar. versu. quæro pone quod rector, vide Feli. in c. significasti, col. fi. de offic. deleg.

Summarium in d.l. à diuo Pio. §. in uenditione. ff. de re iud.

- 1 *In executione in primis capi debent mobilia, & postea immobilia.*
- 2 *Antequam iudex præcipiat executionem fieri debere, an pars sit citanda.*

Bar. in d.l. à diuo Pio. §. in uenditione. ff. de re iud.

- 1 **Bar. t.** in ead. l. §. in uenditione, sic ait in summa, in executione in primis capi debent mobilia, & postea immobilia. Ad hunc. §. vide aliquid apud Feli. in c. quod ad consultationem, col. 8. de re iudic. & Alex. in consi. 147. In causa & lite, col. 2. in libro primi & secundi volu. ubi ait, ordinem traditum in isto tex. seruandum esse non solum in executione sententiarum diffinitiuarum, sed etiam interlocutoriarum, & hoc pro missione ex primo decreto. & omnino Paul. de Castr. in consi. 326. in 2. dub. & Soc. in consi. 158. col. 4. vers. secundum fundamentum, ubi not. loquitur circa ordinem datum in hoc. §. ideo uide. & dum Bar. ibi in vers. quæro tu eris, tradit, utrum
- 2 antequam iudex præcipiat executionem fieri debere, pars sit citanda? vide Ias. in §. si quis in fraudem, col. 19. inst. de action. & ad ea, quæ paulo post dicit Bar. circa dicta Innoc. in c. ex ratione, de appell. vide Matthæus ill. in sing. 87. incip. Nota quoddam quotiescunque. & Abb. in consi. 30. in 1. vol. Feli. in d. c. ex ratione, Card. in consi. 32. col. fi. & Bolognin. in addit. ad Ana. in consi. 5. & Ana. in consi. 26. col. 2. Aret. in consi. 75. & addita ad Abb. in d. c. ex ratione, col. fin. & Alex. in consi. 30. Ponderatis, col. 4. in 7. dub. in 5. volu. ubi sequitur dicta hic per Bar. Fulg. in consi. 183. in 2. dub. & Ang. de Aret. in lib. executor, de appell. Et ad id, quod ait Bar. hic in fine, scilicet ordinem hunc non poni ut sit necessarius, sed quia pars grauatur, vide Alex. in d. consi. 67. in lib. primi & secundi volu. ubi declarat, & limitat, & Soc. in d. consi. 158. Feli. in c. dilecta, col. 6. vers. secundum signum, de re script.

Summarium in d.l. à diuo Pio. §. si super rebus. ff. de re iud.

- 1 *Si res ab alio est possessa, & eo casu si tertius comparet non impedit executionem, sed cauebitur possessori de indemnitate.*
- 2 *Tertius comparens pro interesse suo auditur, si uult impedire missionem in possessionem, seu executionem sententiarum uel instrumenti.*
- 3 *Merus executor potest cognoscere de iure tertij.*

Bar. in d.l. à diuo Pio. §. si super reb. ff. de re iud.

- 1 **Bar. t.** in ead. l. §. si super rebus, col. 2. vers. si uero illa res non uacabat, inquit, si res ab alio est possessa, & eo casu si tertius comparet, non impedit executionem, sed cauebitur possessori de indemnitate. Ad hæc uideas Alex. in l. si alienam, col. pen. ff. solut. matr. & in consi. 17. Requisitus, col. fi. in 1. vol. Abb. in consi. 82. col. 4. in 1. vol. Roma. in consi. 60. in fi. & Feli. plenè in c. ueniens, de testi. & in c. exceptionem, col. 7. cum sequen. vers. fallit quintò, de except. Card. in consi. 145. col. 2. Anch. in consi. 106. in fi. & de hac re uide etiam Roma. in consi. 474. & Alex. in consi. 101. Visis omnibus, col. 1. in 5. volu. ubi ait, tertium t. comparentem pro interesse suo cõmuniter audiri debere, si uult impedire missionem in possessionem, seu executionem sententiarum uel instrumenti. vide etiam aliquid per Soc. in consi. 140. col. pen. & seq. & Anch. in consi. 333. ubi tradit, an huiusmodi tertius dicatur esse actor, & an petere possit se ad iudicem suum remitti debere. vide Ang. in l. si suspecta. ff. de inoffi. testa. & Feli. in c. qualiter & quando, colu. 7. de accusat. & omnino in c. cum super. nu. 17. de re iudic. ubi not. inquit, si statuto cautum esset, tertium executioni se opponere non posse, sed saluum ei esse ius suum, tamen si facta executione præiudicium tertij esset irreparabile uel malè reparabile, cum posse se opponere executioni. Et ad prædicta accedant trad. per Bar. & Bal. in l. pen. ff. de peti. hæred. & Bal. in l. consentaneu. C. quomod. & quan. iud. Et in hac re sufficit, si tertius de iure suo doceat apparenter. Feli. in d. c. cum super. vers. ad hoc ut tertius, de re iud. pro qua conclusione faciunt trad. per Bar. in l. §. quod si sit. ff. de prætor. stipul. & in l. si quis. ff. de liber. agnoscen. Item scias, merum executore posse cognoscere de iure tertij, Alex. in d. consi. 101. in 5. volu. & potest tertius comparere in quocunque tempore litis pendentis. Crauet. in consi. 14. & multa scitu digna circa præcedentia uide omnino apud Feli. in c. meminimus, col. 4. de accusat. Postea Bar. hic in col. fi. ait quãdo res

res possidetur ab eo, contra quem facta est misio, tunc onus probari incumbit illi contradictori, si verò possidetur ab illo contradictore, & tunc probandi onus incumbit ei, qui missus fuit in possessionem. vide Barb. in consi. 205. Roma. in consi. 175. Aret. in consi. 78. col. 3. & Alex. in d. consi. 101. in 5. vol. Et dum subiungit Bar. pone quòd unus reperitur possidere naturaliter, ut uictus, & alius ciuilitate, ut contradictor: vide laf. in §. omnium, in gl. in verbo, possidere, in f. de actiōe. Ad quæstionem verò quam subiicit Bar. hic in fi. si ille, qui uenit ad contradicendum, probat se possidere, actor probat dolo desisse possidere debitorem aduersarium, an hoc sufficiat ut repellat contradictionem? vide practica Papienfem in forma executionis sententiæ diffinituræ, colum. 5.

Summarium in d. l. à diuo Pio. §. sed si emptor. ff. de re iud.

- 1 *Procurator an & quando possit rem uendere habita fide de pretio.*

Bar. in d. l. à diuo Pio. §. sed si emptor. ff. de re iud.

- 1 BART. in ead. l. §. sed si emptor, quærit an & quando procurator possit rem uendere habita fide de pretio? vide Abb. in consi. 41. col. 2. & seq. in 1. vol. & in c. cum olim. col. 2. de offic. deleg. Paul. de Cast. in l. ij. §. non tamen. ff. de inst. & omnino Ang. in consi. 383. & seq. ubi declarat ultimum dictum Bartoli hic, & Feli. in d. c. cum olim. col. 2.

Summarium in d. l. à diuo Pio. §. sic quoque. ff. de re iud.

- 1 *Quomodo capiatur nomen debitoris in causa iudicati pignoris.*

Bar. in d. l. à diuo Pio. §. sic quoque. ff. de re iud.

- 1 BART. in ead. l. §. sic quoque, quærit quomodo capiatur nomen debitoris in causa iudicati pignoris. vide Roma. in consi. 141. & in consi. 224. & in consi. 290. & in consi. 410. ubi limitat in primo dubio.

Summarium in l. sunt qui. ff. de re iud.

- 1 *Persona hic enumerata conueniuntur & exiguntur in quantum facere possunt, etiā non deducto ære alieno.*

Bar. in l. sunt qui. ff. de re iud.

- 1 BART. in hac l. sunt qui, sic ait in summa. Personæ tamen hic enumeratæ conueniuntur & exiguntur in quantum facere possunt, & non deducto ære alieno. fallit in donatario. Ad istam. l. vide Alex. in l. alia causa. §. eleganter, & ibi Paul. de Cast. ff. sol. matr. & limita ut per Rom. in cōf. 26. Pro declaratione eorum, in 3. col.

Bar. in l. non tantum. ff. de re iud.

AD dicta hic per Bart. & ad materiam huius. l. non tantum, vide aliquid per Bald. in consi. 116. in 5. volu.

Summarium in l. c. si fideiussor. ff. de re iud.

- 1 *An sit remedium quo fideiussor non condemnatur, nisi in quantum facere potest.*

Bar. in l. & si fideiussor. ff. de re iud.

- 1 BART. in hac l. & si fideiussor, quærit an sit remedium, t quo fideiussor non condemnatur nisi in quantum facere potest? & decidit hoc fieri posse, si dominus compareat, & iudicium in se suscipiat. vide Alex. in l. cum filius familiars. §. si ff. de uerb. oblig.

Summarium in l. si conuenerit. ff. de re iud.

- 1 *Si iudex partibus consentientibus commisit quæstionem consulendam cuidam, & sententiam tulit secundum consilium eius contradicendo illi, contra quem lata fuit sententia, utrum possit conueniri in syndicato, si per imperitiam male iudicauit.*

Bar. in l. si conuenerit. ff. de re iud.

- 1 BART. in hac l. si conuenerit, quærit, si iudex t partibus consentientibus commisit quæstionem consulendam cuidam, & sententiam tulit secundum consilium eius contradicentem illo, contra quem lata fuit sententia, utrum possit conueniri in syndicato si per imperitiam male iudicauit? & decidit posse: quia iudex illud consilium sequi non tenebatur. vide Feli. in c. causam quæ, col. 1. de re iud. & in c. 3. col. pen. de offic. deleg. & in c. si pro debilitate, eod. tit. de offic. deleg. Roma. in consi. 128. col. fi. Imol. in consi. 5. in fi. Ang. in consi. 186. & in consi. 188. Bal. in c.

ueniens,

veniens, ubi declarat, de testi. & plenè Soc. in confi. 24. in primo dub. in primo uolu. & an isti habeat locum in arbitrio, vide Soci. in confi. 27. eod. uol.

Summarium in l. duo iudices. ff. de re iud.

1. Si in eadem instanti iudicat contraria, an sententia sit nullius roboris.

Bar. in l. duo iudices. ff. de re iudic.

1. Bar. in hac l. duo iudices, querit, si iudex t in eodem instanti iudicat contraria, ut in exemplo hic per eum allato, an sententia sit nullius roboris? & ait eam esse inane & irritam, quia continet repugnantiam. vide Alex. qui hoc idem confirmat, in confi. 266. In causa & lite, in fi. in libro primi & secundi uol. Feli. in c. cum uenerabilis, col. 14. & seq. de except. & in c. 3. col. fi. de offic. deleg.

Summarium in l. cum prolatis. ff. de re iudic.

1. Sententia lata contra legem inclusam in corpore iuris, non ualet.

1. Si sunt duo statuta data iudici, & pronunciat secundum illa, & est quedam reformatio extra uolumen, contra quam est lata sententia, non est ipso iure nulla.

Bar. in l. cum prolatis. ff. de re iudic.

1. Bar. in d. l. cum prolatis, colligit ex text. sententiam t latam contra legem inclusam in corpore iuris non ualere, alioqui uerò si esset extraneus. vide Alex. in confi. 56. in 4. vol. & Præposit. in c. 1. in fi. 19. dist. Cypoll. in confi. 8. col. 3. Feli. in c. 1. de re iudic. ubi plenè agit de re proposita. Barb. in confi. 1. colum. 3. & seq. in 2. uolu. Roman. in confi. 269. Card. in confi. 40. & in confi. 71. in fi. Anch. in c. canonum statuta, col. 5. de const. Barb. in c. translatio, col. 7. de const. & in rubrica eod. tit. de const. col. 16. & in c. cum contigat. col. 15. de offi. deleg. Aret. in confi. 159. Alex. in confi. 77. in 3. vol. & in confi. 82. eod. uolu. Feli. in c. per tuas, in 3. notab. de simoni Anch. in confi. 372. Roma. in confi. 260. & Socin. in confi. 134. Postea dum Bar. ait, si sunt duo t statuta data iudici, & pronunciat secundum illa, & est quedam reformatio extra uolumen, contra quam est lata sententia non est ipso iure nulla, & reliqua ut hic per Bar. & ex istis exemplis quæ hic ponit Bar. colligit Alex. in l. qui Romæ. 5. duo fratres, in 6. oppos. Bar. ff. de uerbo. oblig. falsam esse quandam limitationem Baldi, & Angeli ad documentum Bart. ibi, scilicet, quotiescunque in aliqua re sunt uariæ doctorum sententiæ, quamuis iudex eligat unam, quæ mala sit, tamen propter hoc non est nulla sententia, ut non procedat quando contra eam iudicasset: quia tunc esset nullius roboris. id quod falsum est, ut ibi per Alex. & in contrarium est communis opinio, ut etiam isto casu ualeat. et uide aliquid apud Feli. in c. cum contempnissent, col. 3. de const. & in c. ne in iuratis, col. 1. eod. tit. & in c. de quarta, col. 8. de præscript. & Barb. in confi. 12. col. 9. in 1. uol. & in confi. 48. col. 19. eod. uol. Feli. in c. humanum genus, 1. dist. Anchar. in c. canonum statuta, col. 9. de const. Barb. in c. fi. de const. & in c. cum contigat, de offic. deleg. & omnino Alex. in confi. 143. col. 4. ver. ultimò pro hoc. in libro primi & secundi uol. & est primum consilium secundi uol. & Soc. in confi. 134. in 1. uol.

Summarium in l. diuus Adrianus. ff. de re iud.

1. Ubi in petitione uel libello plura deducuntur, sufficit libellum ex uno sustineri posse.

Bar. in l. diuus Adrianus. ff. de re iudic.

1. Bar. in hac l. diuus. ver. quero hic dicit, testibus corruptis, tradit, quid si testes non essent corrupti? & reliqua ut hic per eum. vide ad hoc Bart. documentum Dominos de Rotzin decisi. 68. in nouis. ad istum text. faciunt trad. per Bal. & Iac. in l. edita, in fi. C. de eden. & Alex. in l. Titia, col. 2. ff. sol. matr. Et dum Bar. prosequendo hanc materiam inquit, si quis in diuersis orationibus dicit, testes falsum dixisse, eosq; fuisse corruptos, uel dicat, item eos fuisse corruptos, & tunc eis non uideri se astringere ad probanda hæc duo copulatiuè, sed sufficere unum probare. Ad uer. te in primis quia ubi in petitione t uel libello plura deducuntur, sufficit libellus ex uno sustineri posse, atq; ita satis est libellum pro parte procedere. id quod uerum est, est secundum ex illis in alio iudicio deductum fuisset. ita Alex. in confi. 105. Magnifice prætor, col. fi. in 3. uol. vide Soci. in confi. 24. in 1. uol. Feli. in c. 2. col. 10. ver. fallit tertio, de rescript. & in c. licet causam, col. 1. de

li probat.

De re iudicata.

probat. & Pzrpos. in c. omnes leges, col. 3. dist. 1. & Alex. in cons. 203. Viso processu colu. 1. in lib. primi & secundi uol. ubi citat hoc Bar. documentum. Postea Bar. hic agit de clausula, quæ in libellis poni solet, scilicet, non astringens se &c. De hac re uide plenè apud Bal. in l. j. col. 1. 4. C. qui admi. et in l. non ideo, C. de liber. cau. ubi ait, clausulam hanc esse superfluum, nihil tñ adducit. sed in ea magnam uim facit Alex. in cons. 6. Circa processum in 3. uolu. et idem sentit in d. cons. 203. col. 1. in lib. primi & secundi uol. Querit postea Bart. hic si propono testes pecunia fuisse corruptos, & de falsitate nihil dicq nec probor, an hoc sufficiat, ait qd sufficere, quoniam eo ipso qd testis pecuniam accipit ut testimoniu dicat, reus est falsitatis. vide ad hæc plenè Fel. in c. licet causam, col. 17. & seq. de proba. & ibi etiam Abb. & aliquid per Fel. in c. sicut, col. pe. & seq. de testi. & Soc. in cons. 118. col. fi. Dico amplius, testes esse puniendos etiam quando pecuniam accipiunt pro dicenda ueritate. Fel. in c. 1. de testi. & ad prædicta uide addita ad Ana. in cons. 16.

Summarium in Imperatores. ff. de re iudic.

- 1 In causis publicis, ex causa retractatur sententia propter instrumentum de nouo repertum.
- 2 Verba doctoris sunt intelligenda, secundum legem, quam allegat.

Bar. in Imperatores. ff. de re iudic.

- 1 **BAR.** in hac Imperatores. sic ait in summa. In causis publicis, t ex causa retractatur sententia propter instm de nouo repertum. Ad materiam huius. l. uide omnino Bel. in c. suborta, nu. 10. de re iudi. Et an & qñ sententia reuocari possit per instm de nouo reperta, uide Socin. in cons. 66. in 4. uolu. Et dum Bar. querit hic, utrum sint alij casus, in quibus instm reuocetur? & respondet, hoc idem esse et in causa minoris, & ecclesiæ, & in alijs casibus, ut hic per eum. Attende qm nonnulli ut Lancilot. post Fulg. in l. sub prætextu. C. de transintelle. xerunt Bart. hic, dum assert causam minoris, uoluisse, ut in causa adulti minoris, 25. annis locū habeant tradita in hac l. hoc est, ut per instrumentum nouit et repetitum sententia retractetur, quamuis contrarium in d. tenuerit Alex. sed certe mihi uidetur Bart. hoc in loco id non sensisse, sed de pupillo tantum loqui uoluisse. hoc in primis colligitur ex adductis per Bart. si quidem uerba doctoris secundum legem, quam adducit, sunt intelligenda, ut docuit Bar. in l. non solum. §. libetationis uerba. ff. de liber. lega. Bar. enim hic assert trad. in l. sub specie. C. de re iud. sed ibi agit de pupillo tantum, igitur &c. Præterea Bar. sic ait, gl. hic uult quod sic in causa minoris, & glo. nostra loquitur in causa pupillari, non autem in minore adulto. denique hic Bar. subiungit in fi. hoc idem esse in prodigo, & furioso, qui quidem pupillis, non autem minoribus æquiparantur, ut per Fel. in c. cum non liceat, nu. 9. de præf. igit ut æquiparatio militet, dicendū est Bar. sensisse de p̄pillo: nam ex sequentib. præcedentia declarantur. l. si seruus plurium. §. fi. ff. de leg. 1. cum simil.
- 2

Summarium in l. si uni ex pluribus. ff. de re iud.

- 1 An plures iudices ordinarij, siue delegati, simul debeant iudicare.
- 2 Si plures sunt heredes alicuius comitis, uel alterius habentis iurisdictionem, utrum quilibet eorum iudicare ualeat.

Bar. in l. si uni ex pluribus, alijs incipit Pomponius. ff. de re iud.

- 1 **BAR.** in hac l. si uni ex pluribus. tradit, an plures iudices ordinarij siue delegati simul debeant iudicare? et dum agit de delegatis ad uniuersitatem causarum, dicens idem de eis esse, quod de iudicibus ordinarijs uide Barb. in c. causam matrimonij, col. 6. de offi. deleg. & ibi Fel. col. 5. & seq. ad illud uerò, quod ait Bar. de delegatis simpliciter, uide Imol. in cōs. 131. & Put. in tract. syndicus, & Barb. in c. causam matrimonij, de offi. deleg. colu. 4. Et dum Bart.
- 2 hic paulo post, querit si plures sunt heredes alicuius comitis, uel alterius habentis iurisdictionem, utrum quilibet eorum iudicare ualeat? et dicit hoc fieri posse. uide plenè de hac re apud doct. in c. prudentiam, de offi. deleg. & Iacobum de sancto Georgio in suo tracta. feudorum, in uoce, Marchio in glo. in uoce, dubitabatur. Quid si feudum inter aliquos disputatur, & duo præsupponant se esse dominos superiores, quis erit ad eundem? uide Albert. Bruu. in cons. 45.

Postremò tradit Bar. utrum consensus coniuicium adhiberi posset ante latant sententiam per

per temporis interuallum? vide Alex. in consi. 18. in his quæ, col. 9. nu. 38. in quarto uol. & in consi. 13. Ex his, col. 3. vers. & tanto fortius in primo uol.

Bar. in linter pares. ff. de re iudic.

BART. in hac l. inter pares, querit quid de duobus arbitris discordantibus? vide ad hoc Feli. in c. fi. de re iudic.

Summarium in l. duo ex tribus. ff. de re iud.

Non ualeat sententia plurium, altero absente, huius ualeat eo presente & contradicente.

Bar. in l. duo ex tribus. ff. de re iudic.

BAR. in hac l. duo ex tribus. sic ait in summa. Non ualeat sententia plurium altero absente, licet ualeat eo presente & contradicente. vide ad rem hanc Feli. in c. causam matrimonij, de offic. delega. & omnino Dec. in lqui potest inuitis. ff. de regul. iur. Et dum Bart. querit, si unus iudex delegatur, vel arbiter citatur, & non uult uenire, possint ne illi qui sunt presentes, ferre sententiam amonere? vide Abb. in consi. 77. col. 4. in tertio dub. in 1. uol. Ana. in consi. 83. & Soc. in consi. 90.

Summarium in l. Nefennius. §. fundum. ff. de re iud.

Vir ab heredibus mulieris ad fundum datum in dotem an possit opponere, ne conueniatur, nisi in quantum facere potest.

Bar. in l. Nefennius. §. fundum. ff. de re iudic.

BAR. in hac l. Nefennius. §. fundum, tradit, an ubi conuenitur t. vir ab heredibus mulieris ad fundum datum in dotem, possit opponere ne conueniatur nisi in quantum facere potest? & ad id quod ait in uers. sed aduerte ne erres, vide Bar. & las. in l. j. col. 1. ff. sol. matr.

Summarium in l. Nefennius. §. insolidum. ff. de re iud.

Exceptio, quæ non infringit sententiam potest opponi post latam sententiam.

Bar. in d. l. Nefennius. §. insolidum. ff. de re iudic.

BAR. in ead. l. §. insolidum, ait, exceptionem, t. quæ non infringit sententiam, posse opponi post latam sententiam. ad hoc uide Roma. in consi. 472. ubi ex hoc concludit, quamuis statuto cautum esset, contra petentem executionem instrumenti nullam posse exceptionem opponi, tamen exceptionem cedendarum obijci posse: quoniam non infringit sententiam, sed modificat.

Summarium in l. Paulus. j. ff. de re iud.

Judex an possit reservare taxationem expensarum.

Bar. in l. Paulus. j. ff. de re iudic.

BART. in hac l. Paulus. j. tradit, an iudex t. possit reservare taxationem expensarum. vide Feli. in c. significauerunt, col. 6. vers. ceterum, de except. Barb. in consi. 50. col. 5. in primo uol. & ad rem faciunt trad. per Feli. in c. consuluit, col. 3. de offic. delega. & ad prædictorum intellectum uide Anch. in consi. 112.

Summarium in l. lex contractu. ff. de re iudic.

Sententia lata contra unum, exequi non potest contra alium.

Bar. in l. lex contractu. ff. de re iudic.

BAR. in d. l. lex contractu, vers. oppo. quod sententia, dicit opponendo, sententiam latam t. contra unum, exequi non potest contra alterum. vide pro huius rei declaratione Alex. in l. filius familiæ. §. diui. ff. de leg. primo.

Summarium in l. acta. ff. de re iudic.

Acta consentientibus partibus possunt comburi, & permanere sententiam.

Bar. in l. acta. ff. de re iudic.

BART. in hac l. acta, vers. quæ ro dicitur hic, nisi uel negotium &c. tractat quid iuris sit eo in casu. vide ad hoc Abb. in consi. ultimo, in tertio dubio, in secundo uol. et dum Bar. subiungit in uers. sed domini, se credere acta t. consentientibus partibus posse comburi, & permanere sententiam. vide Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, col. 9. vers. quartæ limita, de consi. Postea

hic in fi. quæritur, nunquid sententia cancellata prober? vide Bald. in l. emancipatione. C. de fide. instrum. & Barb. in consi. 24. col. 5. in 3. uol.

Summarium in d.l. acta. ff. de amplianda. ff. de re iud.

Civitas, quæ non recognoscit superiorem potest minuire poenam.

Bar. in d.l. acta. ff. de amplianda. ff. de re iud.

B A R. in eadem l. ff. de amplianda, ait, civitatem, t quæ non recognoscit superiorem, posse minuire poenā. vide Feli. in c. quæ in ecclesiarij, col. 2. de constet in c. cum te, col. 7. de re iudi.

Summarium in l. actorum. ff. de re iud.

Appellatione actorum sententia continetur.

Bar. in l. actorum. ff. de re iud.

B A R. in hac l. actorum, ait, actorum t appellatione sententiam continet, multi tamen contrarium senserunt. vt per Feli. in c. quoniam contra, nu. 2. cum seq. de probat. ybi habetur etiam, quid comprehendatur actorum, & processus appellatione, et de hac re vide doct. in l. gesta. C. de re iudic. & Alex. & Dec. in l. ij. C. de eden. & quomodo hæc uerba accipiantur, acta, facta, & gesta, vide glo. in l. de curatore. ff. de cur. bon. dan. & an sit differentia inter acta & gesta, tradit in d. l. ij.

Summarium in l. de unoquoque. ff. de re iud.

Citandus an sit i de cuius interesse non agitur principaliter.

Bar. in l. de unoquoque. ff. de re iud.

B A R T. in hac l. de unoquoque, dicit, omnes, qui uersantur in foro, scire hanc l. Tu uerò ad intellectum huius materie uideas Alexan. in consi. 228. & in consi. 299. in lib. primi & secundi uolu. & omnino Soci. in consi. 286. col. 7. & Feli. in c. humilis, de maiorit. & obedi. Et ad istam glo. secundam, scilicet an citandus t sit is, de cuius interesse non agitur principaliter? vide l. as. in l. rescriptum. ff. de pact. & Feli. in d. c. humilis. & cum necessariò citandum non esse docuit Bologn. in addit. ad consilium Ana. 29. citat tex. in l. j. denuntiari. ff. de uenit. in spic. & quia memini me in quibusdam alijs lucubrationibus egisse de hac re, ulterius non progrediar.

Bar. in l. contra pupillum. ff. de re iudic.

B A R T. in hac l. contra pupillum, tradit, ut hic per eum. Limita tu istum text. in fi. vt per Feli. in c. cum autem, de offic. deleg.

Summarium in l. iudex postea. ff. de re iud.

Iudex an possit minuire poenam.

Si iudex condemnat aliquem in plus, uel minus, quàm deberet, & in fine sententia dixit se reducere illam condemnationem ad debitam quantitatem, quatenus statuto canetur, an ista clausula aliquid operetur.

Bar. in l. iudex postea. ff. de re iudic.

B A R T. in hac l. iudex postea, tradit an iudex t possit minuire poenam? De materia huius l. vide latè apud Feli. in c. qualiter & quando, de accusat. postea ponit Bart. differentiam inter multam, & poenam, sentiens multam imponi officio iudicis nobili. ad quod faciunt trad. per Bart. in l. j. ff. si quis iusdic. non obtemp. et poenā imponi officio iudicis mercenario. sed immo dici potest, eam imponi officio iudicis nobili, quod competit ad puniendā delicta, ut habetur in Imperium. ff. de iurisd. omn. iudic. & propterea ista ratio diuersitatis sublata esse uideretur. sed cogita si dici posset, poenam esse ordinariam & statutam à lege, nimirū si eam sine causā iudex minuire non potest. si qua poena, & l. aliud. ff. de uerb. obli. multa uerò ponit arbitrio iudicis, igit variari potest eodē iudicantis arbitrio. ad illud uerò quod subiicit Bar. dū opponit de l. i. ut proponis. C. quò, & quan. iud. vide Card. in consi. 32. col. 2. & seq. & plenè Feli. in c. literis, de off. deleg. & aliquid in c. significantib. eod. tit. Dum autē Bar. prolequitur dicens, q. snia pronunciet nulla,

nulla,

- 2 nulla, idque fieri potest etiam à superiore, quid si iudex t. cōdenūet aliquem in plus uel minus quam deberet? & in fine sententiæ dixit, se reducere illam condemnationem ad debitam quantitatem quatenus statuto cauetur, an ista clausula aliquid operetur? vide Floria. in Litem Labeo. §. 1. ff. famil. ercisc. & ad hæc uide Abb. in consi. 73. in 1. uol. & in c. literis, de offic. delega. Card. in consi. 29. col. 3. Alex. in consi. 90. ferè omnis. in 1. uol. Aret. in consi. 28. col. 2. & in d. c. qualiter & quando. j. de accusat. & in l. si ita scriptum. ff. de leg. 1. contra Bart. hic tenet Angel. in consi. 42. & Fulg. in consi. 13. limita opinionem Bartoli in laudo arbitratoris; quia illud hoc modo prolatum uiribus esset subnixum. ita Anchar. in consi. 208. & Card. in consi. 29. de qua re uide Feli. in c. ad consultationem, col. 31. de re iudic. & ad rem facit, quia laudum dicitur esse translatio, atque ita contractus. ut est glo. in auth. ut differ. iudic. sed contractus hac fieri possunt conditione, ut toto tit. ff. de in diem adiect. igitur &c.

Summarium in l. quidam consulebat. ff. de re iudic.

- 1 *Princeps eligens scienter indignum, an eo quando cum eo dispensare uideatur.*
- 2 *Promotio facta scienter de inhabili ab inferiore à Principe, non ualet, nisi constet causæ cognitionem præcessisse.*
- 3 *Quando aliqua exceptio opponitur in iudicio, quis de ea cognoscere debet.*
- 4 *Ordo scripturæ non est attendendus in exceptionibus, quæ opponuntur.*

Bar. in l. quidam consulebat. ff. de re iudic.

- 1 **BART.** in hac l. quidam consulebat, tradit an & quando t. princeps eligens scienter indignum, cum eo dispensare uideatur. De hac re uide Alex. in l. Centurio, colu. 8. ff. de uulg. & pupill. Abb. in consi. 101. in 2. uol. & aliquid per Feli. in c. præterea, de testi. cogen. & in c. inter. N. priorem, col. 1. & sequ. de except. Roma. in consi. 307. Capolin in consi. 46. in fin. Barb. in consi. 57. col. 4. in primo uol. Roma. in consi. 216. & in consi. 307. Imol. in consi. 32. Abb. in cap. quamuis, & ibi Feli. de rescrip. & in c. nonnullis, in princip. col. 1. 5. eodem tit. Aret. in consi. 58. Ant. de Butr. in c. ueniens, col. 2. & sequ. de fili. presbyt. Feli. in c. cum uigesimalum, col. 2. de offic. deleg. las. in l. licet. C. de testa. Alex. in consi. 70. In causa uertente, col. pen. in 3. uol. ubi ait promotionem factam scienter de inhabili ab inferiori à principe non ualere, nisi constet causæ cognitionem præcessisse. & las. in l. Barbatius, col. 4. & sequ. ff. de off. prætor. & omnino in hac re uide Soc. in consi. 99. col. 4. in 3. uol. ubi ait, Papam, si scribit alicui inhabili, non censeri illum dispensare, nisi scribat dispositiue. ad rem faciunt trad. per Oldrad. in consi. 228. cum consilijs seq. usque ad consilium 234. ubi consilia sunt ad utranque partem, an Papa censeatur defectu ætatis dispensare, quando contulit gratiam alicui sciens illum esse minorem, an uerò dispensatio exigatur? Postea Bar. hic quærit, cum aliqua exceptio t. opponitur in iudicio, quis de ea cognoscere debeat? ad hæc uide aliquid per Abb. in consi. 14. in primo uol. Feli. in c. in literis, colu. 1. de præsumpt. & in c. sciscitatus, col. 3. de rescript. & in uers. ampliatur ista. & in c. super literis, col. 13. ver. fallit secundo, de rescript. & Barb. plenè in c. cum super, colu. 8. cum sequ. de offic. delega. ubi de hac re uide. Dum autem Bar. hic quærit, quando opponi debeat ista exceptio, tu non potes esse iudex? uide Alex. in l. si ita scriptum, in secundo notab. ff. de leg. primo. & las. in l. si. §. si prius, colu. 3. ff. de uulg. & pupill. Ad illud uerò quod ait Bart. hic in consi. ordinem scripturæ t. non esse attendendum in exceptionibus, quæ opponuntur, sed semper intelligendum esse in primis obiectam esse exceptionem contra iudicem, & sub conditione si eum esse iudicem apparuerit, uide Feli. in c. cum. M. Ferrarien. col. 18. uers. circa tertiam partem, de consi. & in c. inter monasterium, col. 4. uers. prima declaratio, de re iudic. & ad hæc accedat. tex. & ibi Aret. in tertio notab. in c. ad petitionem, de accusat. & in consi. 96. Alex. in consi. 279. col. fi. in libro primi & secundi uol. Aret. in l. ij. §. 2. ff. de uulg. & pupill. & Feli. in c. cum dilecta, col. 5. de rescript. et ad ea, quæ hic ait Bart. in fi. uide Feli. in c. cum uigesimalum, colu. 1. de offic. deleg. & las. in l. licet. C. de testa. milit.

De re iudicata.

Summarium in l. si cum nulla, ff. de re iud.

- 1 Libellus reprobat, in quo aliquis concludendo petit reum cogi & compelli.
- 2 Si in libello peteretur aliquem debere condemnari ad rem restituendam, utrum sustineatur libellus, quantumvis petitum non fuerit contractum debere declarari nullum.
- 3 Libellus in quo petitur consequens, sustinetur, ea ratione, quia uidetur esse petitum, etiam necessarium antecedens.

Bar. in l. si cum nulla, ff. de re iudic.

- 1 BART. in hac l. si cum nulla, inquit, per hanc t. l. reprobari libellum, in quo aliquis concludendo petit, reum cogi & compelli; quia hæc executio ante sententiam peteretur. ad hoc vide Iat. in §. omnium, col. 2. q. 4. nu. 2. 3. 9. instit. de action. & exceptio impedit executionem sententiae. Oldr. in consi. 106. Bal. in c. causam quæ, in fide rescip. Feli. in c. 1. col. 3. de lit. contestata. & in c. 2. de offic. deleg. & omnino Alexan. in rubr. C. qui ad mit. & in consi. 3. 4. viso processu, ver.
- 2 item opponitur, in 3. uol. & ad prædicta uide Feli. in c. 2. col. 9. de libel. oblat. Quid si in t. libello peteretur aliquem debere condemnari ad rem restituendam, utrum sustineatur libellus, quantumvis petitum non fuerit contractum debere declarari nullum? Alex. in consi. 177. in 5. uolu. ait, sustineri, quoniam tacite id petitum uidetur, quo mediante res uenit restituenda. quæ quidem conclusio uehementer uidetur reluctari huic Bar. documento: nam hoc idem dicendum uidetur, etiam quādo petitur reum cogi & compelli, ut scilicet, tacite id petitum esse uideatur, quo mediante ille possit compelli & cogi, cuius contrarium Bar. hic aperte decedit. & prædicta opinio contra Bar. corroboratur, quia libellus, t. in quo petitur consequens, sustinetur ea ratione, quæ uideretur esse petitum etiam necessarium antecedens, & ex multis docuit Feli. in c. 1. significationibus, nu. 27. de libel. oblat. & ad rem facit, nam libellus debet latè interpretari, ut concludat intentionem petentis. Abb. in c. bonæ memoriæ. 2. de postul. prælat. & in c. constitutus, de religi. domi. Tamen cogita. Ad id autem quod ait Bar. hic in f. propter præpostulationem libellum non esse irritum, sed sustineri debere. uide Alex. in lij. §. prius. ff. de vulg. & pupill. & trad. in c. venerabilis, de except. Abb. in c. vnic. nu. 24. de lit. contest. Feli. in c. cum dilecta, col. 4. de rescip. & col. 5. vet. declara. quinque modis. Bal. in c. causam quæ, colu. 7. de rescip. & Barb. in c. examinata, col. 30. cum seq. de iudic.

Summarium in l. quæsitum, ff. de re iudic.

- 1 Febri. itans febre grauiori, non leui, non tenetur expectare, nec in peremptorio comparere.

Bar. in l. quæsitum, ff. de re iudic.

- 1 BART. in hac l. quæsitum, sic ait in summa. febricitans febre grauiori, non leui, non tenetur expectare, nec in peremptorio comparere. uide Feli. in c. 4. col. 1. de fide instrum. & multa iura de ualeudinaris disponencia aggregauit Barb. in c. 3. colu. 1. & sequ. de offic. deleg. & ad hæc uide Abb. in c. 2. de procurat. & omnino Feli. post Abb. in c. in nomine Domini, de testi. & febriculam leuem ut est uetus quartana, non excusare febricitatem, quin compareat in iudicio, habetur in l. §. proinde, alijs, sed sciendum. ff. de ædilit. edict. & est tex. iuncta glo. in c. placuit, l. 8. dist. & traditur in c. cum Bertoldus, de re iudi. Contra prædictam conclusionem opponit Bar. hic, dicens, uideri potius esse sentiendum ualere sententiam; sed concedendam esse restitutionem huic febricitanti, & respondet ut hic pet. eum. Tu uero ad huius rei declarationem uide Alex. in l. si decesserit, in primo notab. ff. qui latif. cog. & in l. quia poterat. ff. ad trebell. & in l. reculare. §. si quis alio, col. 1. eod. tit. & in lij. §. 2. ff. si quis cau. Paul. de Castr. in consi. 41. in f. ubi loquitur de carcerato. aliquid per Feli. in c. vltra tertiam, col. 3. de testi. & in c. 2. col. 6. in glo. in uoce, in euuabili, de testi. cogen. et dum Bar. agit postea de excusatote, qui comparet, ita inquit; consulo tñ quod iudex pronunciet eum contumacem nisi causa absentiae ab isto excusatote probetur, sed si ille nō obtulit se probaturum, ualet sn̄a. Ad horum omniū declarationem uide Alex. in rubr. ff. in ius. uoc. & Feli. in d. literis, col. 2. vet. sed his non obstantibus de p̄script. postea subdit Bar. ipsum, qui fuit infirmus, posse docere proprio iuso cum alijs indicijs, ut quia facies

facies eius est extenuata, & reliqua. vide Iaf. in l. seruum, col. 2. c. qui testa. face. poss. Alex. in l. ij. §. quod diximus, col. j. uerfi. extra glo. querit hic Bar. ff. si quis caut.

Summarium in l. sepe. ff. de re iud.

- 1 *Sententia lata contra unum non praiudicat alteri, qui cum prohibere non potest.*
- 2 *Sententia lata contra aliquem, non praiudicat habenti causam ab eo, nisi sit citatus.*
- 3 *Si ego scium, libertum meum litigare, nunquid mihi praiudices.*
- 4 *Confessio auctoris mei nunquid mihi praiudices.*

Bar. in l. sepe. ff. de re iud.

- 1 **B A T.** in hac l. sepe. sic ait summa. Sententia t lata cōtra unum, non praiudicat alteri, qui cum prohibere non potest. Limita istam regulam dupliciter, ut per Feli. in c. suborta. in fi. de re iudic. Et an & quando res iudicata alteri praiudicet latē docuit hic Alex. in sua repet. Feli. in c. pen. de re iud. & in d. c. suborta. Abb. in conf. 41. in 2. uol. Corn. in consil. 137. in 4. uol. & Curt. in consil. 72. & inter cetera attende in re proposita, quia sententia lata contra aliquem praiudicat etiam tertio non citato, contra quem tendit illa sententia in consequentiam, & hoc quando agitur de publica utilitate. Alex. in consil. 60. col. fi. in 3. uol. item scias, vbicunque sententia contra unum prolata, posset alteri praiudicium asserre, hoc procedere solum quando huiusmodi sententia lata fuisset contra illum principalem presentem, & se defendentem, alioqui uero si esset contumax: quia tunc non praiudicat alteri, quamuis aliter ei praiudicium esset allatura, ita Alex. in consil. 84. in 3. uol. ubi multa quoque alia ad rem, de qua hoc in loco agitur, facientia inueniuntur. vide etiam ad pradieta Soci. in consil. 9. in 1. uol. & Aret. in consil. 62. ubi ait,
- 2 *sententiam t latam contra aliquem, non praiudicare habenti causam ab eo, nisi sit citatus, & hoc tam in spiritualibus quam in temporalibus.* & de spiritualibus, ait esse tex. & ibi Innoc. & Anto. de Butr. in c. quamuis, de iudic. de temporalibus uero inquit esse textum in hac l. iuris hic trad. per Bar. & dum Bar. hic opponit contra id, quod hic dicitur, scilicet factum unius coheredis alteri non praiudicare. vide Alexan. in consil. 142. Viso processu, col. fi. in 5. uol. & aliquid per Barb. in consil. 69. in 2. uol. & circa pradieta uide Roma. in consil. 29. colum. 3. & Aret. in consil. 62. ubi loquitur quando uenditor meus agit uel defendit nomine meo, de qua re tractat Bar. hic in 2. col. uerfi. quid ergo. & ad ea quae subijcit, uide Abb. in consil. 7. in 2. dub. in 2. uol. & in c. ex parte decani, col. 3. de rescrip. Barb. in consil. 46. col. 5. & seq. in 2. uol. & in consil. 70. col. 4. & sequ. eodem uol. & in consil. 71. col. 2. in 4. uol. & Ant. de Butr. in consil. 45. Aret. in d. consil. 62. Feli. in c. quamuis, de re iud. Postea Bar. in hac eadem col. 2. uerfi. tertio uenio, querit, si ego t scui libertum meum litigare, nunquid mihi praiudicet? uide Abb. in consil. 89. col. pen. & fi. in 1. uol. & in consil. 3. in 2. uol. Feli. in c. auditis, col. 14. de prescript. & in c. cum super, de re iudic. col. 5. aliquid per Barbat. in consil. 11. col. 2. in secundo uol. & in consil. 18. col. 4. eodem uol. Roma. in consil. 170. aliquid per Aret. in consil. 14. col. 7. & per Alex. in consil. 274. Ponderatis his. in fi. in lib. primi & secundi uol. Postremo Bar. hic in fi. querit,
- 4 *nunquid t confessio auctoris mei mihi praiudicet.* uide Alex. in d. consil. 274. & in consil. 268. In causa & lite, eod. lib. & in l. ij. col. 4. C. de eden. Feli. plenē in c. causam quae, de testi. & maxime in 6. col. uerfi. fallit quidem, & in c. quamuis, col. 2. de re iudic. Aret. in consil. 95. col. pen. Anchar. in consil. 21. in primo dub. & omnino Soc. in consil. 65. in primo uol.

Summarium in l. non fatur. ff. de confess.

- 1 *Confessio an & quando possit renouari.*
- 2 *Aliquis non admittitur ad probandum pro renouatione confessionis in facto proprio.*
- 3 *Error facti quomodo probetur.*
- 4 *Ignorantia in facto proprio excusabilis est, quando aliquis tractat de damno uitando.*
- 5 *Error iuris est probabilis, in quo doctissimi iuri dubitarunt.*
- 6 *Ignorantia iuris non excusat, quando sumus in his, quae inducuntur ad rigorem iuris conseruandum.*

Bar.in l. non fatetur. ff. de confess.

- R**ART. in hac l. non fatetur, tradit, an & quando t confessio possit reuocari. Ad materiam huius l. uide doct. in c. cum dilecti. de accusat. ubi tradunt an confessio possit excusari uel declarari. & Alex. in conf. 71. Clarissime Domine, colum. 1. in 3. volum. ubi tradit etiam usque ad quod tempus possit confessio reuocari in casibus, in quibus absque erroris probatione reuocari potest. & uide aliquid per Corn. in conf. xviij. in 3. uolum. & Roma. in conf. 433. in fin. ubi tractat an confessio acceptata a parte reuocari possit. & in conf. 346. ubi ponit quando confessio est redacta in scriptis an reuocari possit. Alex. in conf. 34. viso themate, colum. 1. in 1. volum. & in conf. 90. fere omnis, eod. volum. & quid si esset iurata? vide Ias. in l. error. C. de iur. & fact. ignor. Roma. in conf. 391. Alex. in l. quicquid astringenda. ff. de uerb. oblig. Capol. in caut. 182. Card. in conf. 19. Ias. in l. ij. post Pau. de Castr. & Alex. C. de iust. & subst. sub condit. fact. & Alex. in conf. 19. In causa appellationis, in 4. vol. & Aret. in conf. 56. Et quoniam alibi in precedentibus lucubrationibus latere de materia confessionis egimus, ulterius non esse progrediendum constitui. Et dum Bart. in fin. primæ col. ait, secundò fallit si est talis error, qui reddat iudicium nullum. Vide bonam cautelam ad hoc ut per Felin. in proem. decretal. colum. 1. & text. in c. ab excommunicato. & ibi doct. de rescript. Alex. in l. si res obligata. col. 1. ff. de leg. 1. Bart. in l. quod iussit, col. fin. supra tit. 1. & Capr. in conf. 30. col. 8. & si. Postea Bart. hic in 2. col. ait posse probari errorem nisi fortè antequam esset præceptum fieret, esset datus terminus ad ostendendum quare fieri non debeat, & confessio exequi: vide Felin. in rubrica, de re iudic. col. 4. & Philip. Franc. in c. peruenit. 2. de appell. & Alex. in conf. 192. col. 2. in lib. primi & secundi vol. Et dum Bart. hic in fin. secundæ col. ait, aliquem communiter t non admitti ad probandum pro reuocatione confessionis in facto proprio. uide Corn. in conf. 194. in primo vol. Postea profequitur Bart. hanc inuestigationem in 3. col. in princ. & citat quæ ipse dixit in l. Celsus. ff. de usufr. ubi eum uideas. & Felin. in c. quosdam, de præsumpt. col. 2. & in simili uide Alex. in l. qui accusare. C. de eden. hoc tamen limitari posset nisi factum esset multum graue, per ea, quæ trad. Abb. in conf. 3. col. 16. cum sequ. in 2. vol. & uide Capol. in conf. 21. col. 10. Barb. in conf. 29. in primo uol. & in conf. 32. col. 9. eodem uol. & in conf. 41. col. 18. eodem uol. & uide ad hoc aliquid apud Felin. in c. cum olim, de re iudic. Roma. in conf. 273. Alex. in conf. 84. In causa uertente, col. 2. ver. nec prædictis obstat, in primo uolu. & non ab re uideas Abb. in c. quia diuersitatem, col. 2. de concess. præben. & tex. in c. eam te, de rescript. ibi si bene meminimus. & Abb. in c. ad aures, colu. 2. de rescript. & ad confirmationem uide quæ tradit Abb. in d. conf. 3. & in c. cum illorum, in fi. de sentent. & tex. in c. ex parte, j. & ibi Abb. & Barb. in 6. notab.
- de offic. deleg & Roma. in conf. 481. Ad illud uerò quod querit Bar. quomodo t error facti probetur; & agit de facto alieno. uide Alex. in conf. 102. col. 3. in 1. uol. & in conf. 71. in 3. uol. Capr. in conf. 10. in secundo dub. & plenè de hac re uide apud Abb. in c. fi. de re iudi. & in c. cū causam, col. 2. de appell. Aret. in conf. 110. Corn. in conf. 150. col. 3. in 4. uol. Soc. in conf. 263. col. 6. & seq. Alex. in l. sed & si quis, s. item querit. ff. si quis caur. & Mari. Soc. iuni. in cōf. 48. nu. 31. Postea uerò dum agit de facto proprio, uide Alex. in conf. 113. super primo. in 1. uol. & in conf. 7. in 3. uol. & in conf. 22. col. 1. in 5. uol. Raph. Cuma. in conf. 57. Imol. in conf. t. col. 1. & in conf. 75. Aret. in conf. 13. col. fi. & in conf. 14. col. 5. & in conf. 33. col. fi. Capr. in cōf. 10. col.
8. & seq. in 1. dub. Dec. in conf. 63. col. pe. & Soc. in conf. 203. col. 6. & ignorantia t in facto proprio excusabilem esse qñ aliquis tractat de damno uitando, hñ per Soc. in conf. 25. colu. 3. in 4. uol. Item excusabilis est, & psumitur in facto proprio et de recenti, quando factum illud est impletum & inuolutum, uel qñ est antiquum: ita Franc. Curt. in tract. positionū nu. 21. Postremò Bar. hic in col. fi. querit an & qñ error iuris probetur probabilis. uide Soci. in cōf. 47. col. pe. in 1. uol. ubi inter cetera inquit, si articulus est difficilis, & consequenter peritiorem, qui mdeat in fauorē suum, errorē esse probabilem. & in conf. 63. col. fi. eo. uol. dicas et t errorē iuris esse probabilem,

bilem, in quo doctissimi uiri dubitarunt. Soc. in confi. 3. in 4. uol. & ad rē hāc uide Imol. in cōf. 98. in fi. & oīno Feli. in c. de quatta. nu. 26. cum seq. de rescript. ubi inter cetera inquit, eum non excusari, qui consuluit doctorem malæ conscientia, quamuis sit peritus. Item ait errorem iuris dubij & non clari ita excusare, sicut errorem facti, ibi nu. 8. 3. & Soc. in rubric. ff. de reb. dub. & alios casus, in quibus excusatur ignorantia iuris, docuit Feli. in c. 2. nu. 3. de const. Scias etiā ignorantiam t iuris non excusare, quando sumus in ijs, quæ inducta sunt ad rigorem iuris conseruandum. Bar. in l. j. §. nunciatio. ff. de oper. nou. nunc. Feli. in c. innotuit. de testi. & an & quando & quos iuris ignorantia excuset, tradit Felin. in c. quoniam de simon. & de hac re uide late apud Damasum in tract. de brocardis, in primo membro, sciasque in hac materia, ignorantiam iuris, quæ probabilis sit, usque adeo excusare, ut nullus inferior à principe possit statuere, huiusmodi ignorantem puniri debere. Feli. in c. per tuas. 3. de simon. & ad prædicta uide Aret. in confi. 17. col. 8. Alex. in l. j. §. si quis ita. ff. de uerb. oblig. & in confi. 36. in 3. volum. & in confi. 92. col. fi. in 1. vol. & de ijs memini me egisse alibi in lucubrationibus præcedentibus, ideo ulterius non insistam.

Bar. in l. certum confessus. §. sed & si fundum. ff. de confes.

BART. in hac l. certum. §. sed & si fundum, querit, si ago contra te, quia tenes fundum, qui fuit meus iure dominij uel quasi, uirum procedat iste libellus? uide omnino Feli. in c. scribam, col. fi. de præscript.

Summarum in l. certum confessus. §. si quis absentem. ff. de confes.

- 1 *Semper in scriptis redigatur, confessionem factam fuisse parte præsentē.*
- 2 *Quæ requirantur ad hoc ut confessio confitenti præiudicet.*
- 3 *Confessio facta absente parte, an aliquid operetur.*
- 4 *Testes singulares an probent, scilicet, ut unus dicens de una confessione, & aliud de alia coniungantur.*
- 5 *Neceffe est, ut confessio sit acceptata à parte.*
- 6 *Confessio facta pro exoneracione conscientia, plena sufficit probationi.*

Bar. in d. l. certum. §. si quis absens. ff. de confes.

- 1 BART. in ead. l. §. si quis absentem, tradit, animaduertendum esse, ut semper t in scriptis redigatur, confessionem factam fuisse parte præsentē. De ijs alibi iam antea late tractauī, ad que me remitto, & ad Feli. in c. si cautio, de fid. instr. ubi plenissimè aperuit uim & robur cuiuscunque confessionis, & in c. cum. M. Ferrarien. col. 1. 5. de const. Alex. in confi. 19. In causa appellationis, in 4. volu. ubi docuit quæ requirantur t ad hoc ut confessio confitenti præiudicet, & in confi. 81. in causa & lite, eod. vol. ubi ait, confessionem factam absente parte non probare. uide etiam Barb. in confi. 25. col. 6. in 2. vol. Roma. in confi. 257. & in confi. 290. Imol. in confi. 83. & in confi. 123. col. fi. Ana. in confi. 85. Aret. in confi. 36. col. 1. Abb. in c. olim ex literis, col. pe. de rescript. & omnino in c. mulieri, col. fi. cum ibi addit. de iureiur. & in c. fi. col. 5. de sponfal. & in d. c. si cautio, col. 3. vers. fallit quartò. & in confi. 65. in 2. vol. Curt. in confi. 77. Barb. in c. cū super, col. 3. de offi. deleg. Et an confessio t facta absente parte aliquid operetur? uide Alex. in confi. 166. nu. 12. in libro primi & secundi volu. & in confi. 222. eod. lib. & in confi. 231. Vifo puncto, in f. eod. lib. ubi ait, confessionem factam absente parte non prodesse absenti, saltem quò ad plenam probationem. & citat hunc tex. Et an partis præsentia exigatur quando aliquis fatetur se scire rem esse alienam? uide Abb. in c. fi. de success. ab intest. an autem t testes singulares probent, scilicet ut unus dicens de una confessione, & alius de alia coniungantur? uide Alex. omnino in confi. 68. Vifo processu, col. 2. in 3. volu. & ibi etiam tradit de confessione facta absente parte & plenè probata. Et de hac eadem confessione facta absente parte, uide eundem Alex. in confi. 111. Vifo superiore, col. 3. & 4. in 3. vol. & in confi. 36. col. 2. in 5. vol. & in confi. 39. Vertitur lis, eod. 5. volu. ubi ait quando confessio facta absente parte per duos testes probaretur, eam semiplenæ tantum sufficere probationi. & ad præcedentia uide Ang. in cōf. 1. col. 2. ubi ponit quando quis declarat intentionem suam super actu per eum gesto, an partis præsentia exigatur? & la. cin. repet. la. moned. ff. de iureiur. Paul. de Caltr. in confi. 333. col. 2. ubi

De confessis.

ubi loquitur de confessione facta præsente parte, & probata per unum testem, & de pluribus factis absente parte probatis per testes singul. Soc. in consi. 20. col. pen. in 1. vol. ubi tradit quid si confessio facta fuit eo præsente, cui ab alio cessata sunt iura? & Bald. in consi. 392. in 3. vol. ubi ait, quid si facta esset ex causa liberationis? vel præsente fideiussore, & aliquid per Fulg. in consi. 172. & plenè de hac materia uide apud Bellem. in decis. 69. 1. cum. 4. sequen. Barb. in cõf. 36. col. 4. in 3. vol. ubi tradit necesse esse ut confessio sit acceptata à parte, & an eo casu reuocari possit. & Alex. in consi. 154. & 155. in 5. volum. ubi loquitur de confessione facta absente parte in causa matrimoniali. Item scias confessionem, ad hoc ut consentienti præiudicet, debere fieri parte præsente, ut prædictum est, & tradit Soc. in consi. 2. in 1. vol. Limita & declara ut per Alex. in consi. 117. in 7. vol. & Dec. in consi. 146. col. 2. ubi loquitur de confessione extraiudiciali in causa civili, & criminali facta parte præsente & acceptante. & in consi. 57. & Paul. de Cast. in consi. 175. ubi loquitur de iterata confessione facta absente parte, & in consi. 85. in 7. vol. & in consi. 83. & Corn. in consi. 113. in 1. vol. ubi loquitur de confessione subnixā. & Paul. de Cast. in consi. 166. ubi loquitur de confessione facta in iudicio absente parte. & confessionem factam absente parte quandoque probare ait Aret. in consi. 60. Et quid in civilibus & criminalibus uide apud Feli. in c. olim, de rescript. ubi ponit regulam cum fallent, & confessionē

† huiusmodi factam pro exoneratione cõscientiæ, plenè sufficere probationi, docuit lo. And. & Ant. de Burr. in c. si cautio, de fid. instr. ubi Feli. & Bal. in l. generaliter. C. de non num. pecu. Aret. in consi. 64. & ubicunque agitur de aquirate canonica, semper talis confessio probat, Alex. in consi. 115. in 7. vol. reliqua uideas in alijs lucubrationibus meis, in quibus hanc materiam pertractavi. & omnino uide Franciscum Cremenfem in singul. 104. Apparet instrumentum. ubi ait, si constat ex instrumento me tibi mutuo dedisse centum, quæ ego dico apud me fuisse deposita à Titio, ex hac confessione Titium habere probatam intentionem contra me, quamuis res sit inter alios acta, & confessio facta absente parte. & ad ea, quæ hic subiungit Bar. de libello, uide Alex. in l. ij. col. 1. C. de inst. & subst. & omnino Aret. in l. qui testamento, colu. 3. ff. de testa. & uide Bal. in l. si ignorum, in fi. C. qui accus. non poss.

Summarium in l. certum. §. sed an ipsos ff. de confess.

- 1 Confessio procuratoris, tutoris, & curatoris, an eo quando noceat domino pupillo, uel adulto.
- 2 Confessio prælati an noceat ecclesiæ.

Bar. in d. l. certum. §. sed an ipsos. ff. de confess.

- † BART. in ead. l. §. sed an ipsos tradit an & quādo confessio t̄ procuratoris, tutoris, & curatoris noceat domino, pupillo, uel adulto. De hac re uide las. in l. ij. §. fi. col. pen. ff. si cert. pet. & ibi Alex. col. fi. & doct. in l. non solum, in princ. ff. de procur. Et an & quando procuratoris confessio noceat domino? uide apud Feli. in c. 1. num. 28. cum seq. ut lit. non contest. & ibi uideas etiam Abb. & in c. cum olim, de caus. poss. & propri. Et dum Bar. in vers. Reassume, prosequitur istam inuestigationem, & dicit, aut tales administratores consentiuntur per modum uoluntariæ iurisdictionis, & reliqua. uide Cæpol. in consi. 21. col. 6. & in consi. 58. col. 3. & plenè Feli. in c. fi. col. pen. & seq. de præscript. ubi ponit, an confessio t̄ prælati noceat ecclesiæ? Roma. in consi. 321. in fi. Aret. in consi. 13. & in consi. 26. col. penul. & uideas decis. Bellem. 95. ubi plenè agitur de hac re. et omnino Corn. in consi. 144. in 4. vol. Ang. in cõf. 66. ubi loquitur in tutore, & in consi. 244. ubi loquitur in prælato. Alex. in consi. 50. In causa & lre col. pe. in 5. vol. ubi loquitur etiam in negotiorum gestore, & Soc. in consi. 263. col. 6. & seq.

Summarium in l. cum fideicommissum ff. de confess.

- 1 Exceptio inuentarij an post cessionem possit opponi.

Bar. in l. cum fideicommissum. ff. de confel.

- † BART. in hac l. cum fideicommissum, tradit, an exceptio t̄ inuentarij post cessionem possit opponi. De hac re uide plenè apud Alex. in lex diuerso. §. fi. ff. solut. matrim. & in consi. 61. & si puto, in 3. vol. & Feli. in c. exceptionem, col. 14. de except. Et ad id quod hic subdit Bart.

in

in prima oppos. vide in simili Feli. in c. de testibus, col. 4. in fi. de testi. & in c. presentia, col. 4. cod. tit. & Imolin consi. 65.

Summarium in l. qui bonis. ff. de cess. bono.

- 1 In exigendo aliquem in quantum facere potest, inspicitur quantum ex illis patrimonij fructibus potest redigi, non quantum ex venditione redigeretur.

Bar. in l. qui bonis. ff. de cess. bonor.

- 1 **BART.** in hac l. qui bonis, sic ait in summa. in exigendo t aliquem in quantum facere potest inspicitur quantum ex illis patrimonij fructibus potest redigi, non quantum ex venditione redigeretur. vide aliquid apud Bal. in l. ij. C. de except.

Summarium in l. qui cedit. ff. de cess. bono.

- 1 *Cessionis bonorum beneficio, an renunciari possit.*

Bar. in l. qui cedit. ff. de cess. bonor.

- 1 **BART.** in hac l. qui cedit, cessionem inquit bonorum t non impedire litis contestationem. Limita istum tex. ut per Ias. in l. si quis, col. 6. ff. de iurisd. omni. iudic. & in l. si ab arbitro, col. 2. ff. qui satisf. cog.

Bar. in l. bonis. ff. de cessi. bonor.

BART. in hac l. bonis, querit, utrum cessionis bonorum beneficio renunciari possit? Feli. in c. ex rescripto. nu. 9. de iureiur. & vide Feder. in consi. 60. An autem excommunicatus possit cedere bonis? & aliqua alia ad rem facientia, uideas apud eundem Federic. in consi. 193. & aliquid per Abb. in consi. 42. in 2. vol. Feli. in c. cum ex officij. col. 2. de prescript. Alexan. & alios in l. alia. §. eleganter. ff. sol. matr. col. 3. vers. succesiue. & Maria. in c. si diligenti, col. 3. in 2. membro princip. de for. comp. Abb. in c. cum contingit, col. fi. cum ibi addit. de iureiur. & in c. lator, de pignor. & dominos de Rota. in decis. 32. in antiquis, in tit. de re iudic. Anch. in c. canonum statuta, col. 71. de const. ad quem accedit Alex. in consi. 204. Vifa facti, in libro primi & secundi volu. vbi habetur, quamvis statuto cautum sit, instrumenta guaranteegiata exequi debere quous iure creditori magis placuerit, tamen hoc non obstante debitorem posse cedere bonis. & Feli. in d. c. si diligenti.

Summarium in l. apud Iulianum. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 *Si contractus uel quasi descendit ex persona maioris, potest fieri missio, et uenditio, etiam contra pupillum.*

Bar. in l. apud Iulianum. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 **BART.** in hac l. apud Iulianum, sic ait in summa, si contractus t uel quasi descendit ex persona maioris, potest fieri missio & uenditio etiam contra pupillum. Dicas tamen eum posse petere in integrum restitutionem ex clausula, si qua mihi iusta causa videbitur. Bar. in l. cum filius. §. in hac. ff. de uerb. obligat. ubi Ias. col. 3. vers. retenta. Et dum Bar. oppo. ad versiculum Marcellus, de d. l. cum filius. §. in hac. vide Ias. in l. ij. §. item acquirimus. ff. de acqu. poss.

Summarium in l. apud Iulianum. §. si. ff. quibus cau. in poss. eat.

- 1 *Si statuto cautum est, mulierem sine consensu consanguineorum contrahere non posse, an poterit adire hereditatem.*

Bar. in d. l. apud Iulianum. §. si. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si. si statuto cautum est, t mulierem sine consensu consanguineorum contrahere non posse, an poterit adire hereditatem? & decidit quod non: quia hereditatis aditio non est proprie contractus. Ad hoc Bar. documentum accessit Alex. in l. more, in 2. notab. ff. de acquir. hered. & in consi. 76. col. 3. in 5. vol. & uideas Raph. Cuma. in consi. 176. & omnino ad hunc tex. uideas Mar. Soc. iuni. in repet. l. cum filius familiars. in 3. par. nu. 18. ff. de leg. 1. vbi ait hunc textum esse intelligendum, ut haeres dicatur quasi contrahere non cum creditoribus hereditarijs,

hereditarijs, sed tantum cum legatarijs & alijs honoratis. citat tex. in lex maleficijs. §. hzres. ff. de action. & oblig.

Summarium in l. hac autem. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 *Judex potest dare tutorem pupillo, etiam nemine petente.*

Bar. in l. hac autem. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 **BART.** in hac l. hac autem, in princ. ait, iudicem t. posse dare tutorem pupillo etiam nemine petente, vide l. si p. l. j. col. 2. ff. de iurisd. omni. iudic.

Summarium in d. l. hac autem. §. non defendi. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 *Semper debet poni in actis, iudicem uisus citatione et const. uinacia Titij pronunciaisse talem esse mittendum in possessionem.*

Bar. in d. l. hac autem. §. non defendi. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 **BART.** in ead. l. §. non defendi, colligit ex isto tex. semper debere t. poni in actis, iudicem uisus citatione & contumacia Titij pronunciauisse talem esse mittendum in possessionem. Item ex isto tex. colligitur, quomodo pupillus & alia persona dicatur non defendi. Et ad materiam huius. §. faciunt trad. per Bar. in consi. 149. & Imol. in consi. 110. in 4. dub. Et dum Bar. in versu. dicitur hic, inquit, consanguineos esse citandos: vide Alex. in consi. 70. in causa uertente, colu. pen. in 3. vol. ubi ait hoc usque adeo uerum esse, ut etiam ex lapsu longi temporis non præsumatur, nisi memoriam excederet. vide Barb. in consi. 70. in 1. dub. in 4. vol. maxime in 4. col. & seq. & Soc. in consi. 164. col. 5.

Summarium in d. l. hac autem. §. rectè defendi. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 *Contumax tenetur ad satisfaciendum de iudicio sibi, etiam si possideat immobilia.*

Bar. in d. l. hac autem. §. rectè defendi. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 **BART.** in ead. l. §. rectè defendi, dicit, contumacem t. teneri ad satisfaciendum de iudicio sibi, etiam si possideat immobilia; atque ita attende mirabilem hunc effectum contumacie. de quo vide apud Aret. in consi. 34. incip. Domine.

Summarium in l. Fulcinius. §. quid sit autem. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 *Si aliquis dicit se oppressum falsis attestationibus & corruptum pecunia, & probat eos falsum dixisse, & corruptos fuisse, sed non probat eos fuisse corruptos, ut contra eum dicerent testimonium, an sufficiat.*

Bar. in l. Fulcinius. §. quid sit autem. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 **BART.** in hac l. Fulcinius. §. quid sit autem, querit, si aliquis dicit se oppressum falsis attestationibus & corruptum pecunia, & probat eos falsum dixisse, & corruptos fuisse, sed non probat eos esse corruptos ut contra eum dicerent testimonium, an sufficiat? responder quod non. vide Feli. in c. licet causam, col. 1. 2. de probat. & dum paulo post subiungit Bar. quomodo probetur animus latitantis, & secundum gl. ait, quia fortè ei dictum fuit, eras libellum dabo, & ipse non uenit, uel semel fuit in iudicio & postea desistit: nam ex hoc præsumitur fraudandi causa latitare. vide Barb. in consi. 11. col. 3. & seq. in 1. vol. & Ang. in consi. 1. col. 2. ubi dicit isto casu non exigi partis præsentiam, & ad id quod querit Bar. an requiratur ut iste primi decreti tempore latitet? vide Barb. in c. consultationibus, col. 2. de offi. deleg.

Summarium in d. l. Fulcinius. §. adeo autem. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 *Licet curator de iure non detur pupillo, si tamen bona essent peritura, iudex potest ei dare curatorem.*

Bar. in d. l. Fulcinius. §. adeo autem. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. adeo autem, ait, quamuis curator t. de iure non detur pupillo, si tamen bona essent peritura, iudicem posse ei dare curatorem. vide Bal. in c. 1. de milit. uasal. colu. 7. Alex. in l. j. C. de iurisd. omni. iudic. & idem dicas etiam in casu, quo mora esset periculum allatura: quia contra tales fieri potest ex secundo decreto: ut per Roma. in sing. 589. In hoc consului. cum ibi addit. per Castill. & alios casus uide apud Roma. in consi. 45. 4. col. 4.

Summarium in d. l. Fulcinius. §. diuus. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

- 1 *Prætor propter nimiam contumaciam potest decretare, ut missus ex primo decreto possit fructus lucrari.*

Bar.

Bar. in d. l. Falcinus. §. Diuus. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

BART. in ead. l. §. Diuus, ait istum tex. esse singularem, ex quo colligitur, prætorum propter nimiam contumaciam posse decernere, ut missus ex primo decreto possit fructus lucrari. vide Felin. in c. 1. nu. 17. de iudic. ubi per istum textum ait, episcopum, qui per annum stetit excommunicatus, debere priuari possessione episcopatus, & fructibus, & ad materiam huius. §. vide multa scitu digna apud Barb. in cons. 1. 1. col. 6. & seq. in 1. vol. & in c. cum. M. de cons. & in c. consultationibus, col. 6. de offi. deleg.

Summarium in l. si diu. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

1 *Quomodo proceditur in bonis defuncti, quando sit missio ex primo decreto.*

2 *Statutum disponens aliquos citari debere, est intelligendum, ut sufficiat citatio generalis, quando facta diligenti inquisitione, sciri non poterunt nomina citandorum.*

Bar. in l. si diu. ff. quib. ex cau. in poss. eat.

1 **BART.** in hac l. si diu, colligit modum quomodo proceditur in bonis defuncti, quando sit missio ex primo decreto, atque citationem generalem non sufficere, & reliqua ut hic per eum, vide Alex. in cons. 147. In causa & lite, in libro primi & secundi vol. & in cons. 107. Per specis statutus, in 5. vol. Roma. in cons. 53. in fi. Felin. in c. 2. col. 6. & seq. de constit. & in c. cum. M. Ferrarien. col. 14. eod. tit. & Aret. in cons. 110. in princ. Ang. in cons. 289. & ad prædicta vide Alex. in cons. 225. Visa facti narratione, col. 4. in libro primi & secundi volum. ubi ex mente Bartoli in quodam eius consilio inquit, eum non excusari, qui dicit se non fecisse citare possessorem, quia ignorabat. & Roma. in cons. 416. ubi ait, statutum t. disponens aliquos citari debere, esse intelligendum, ut sufficiat citatio generalis, quando facta diligenti inquisitione sciri non poterunt nomina citandorum. & ad hæc vide omnino Alex. in cons. 17. in 5. vol. Card. in cons. 74. Bal. in cons. 126. in 2. vol. ubi tradit, an uenditio facta sub proclamationibus generalibus noceat mulieri non citatæ in dote? ad rem faciunt trad. per Abb. in c. quamvis, in fi. de re iud. & Felin. in c. gratum, col. 1. de offi. deleg. Item in re proposita scias citationem generalem non sufficere, ubi agitur de priuando clericum priuilegio clericali, uel beneficio, sed specialis requiritur. & alia exempla, in quibus non sufficit citatio generalis, vide apud Felin. in c. quoniam frequenter. §. porro, ut lit. non contest. & ad prædicta vide omnino Felin. in cap. exhibita, de iudic.

Summarium in l. si non expedierit. ff. de bon. aut. iud. possid.

1 *Quo iure residuum sit restituendum pupillo.*

Bar. in l. si non expedierit. ff. de bon. aut. iud. possid.

1 **BART.** in hac l. si non expedierit, pro declaratione querit, quo iure residuum sit restituendum pupillo. vide Felin. in c. 1. col. 14. & seq. de sponsal.

Summarium in l. hæreditarium. ff. de bon. aut. iud. poss.

1 *Filij, quomodo possint legitima fraudari.*

Bar. in l. hæreditarium. ff. de bon. aut. iud. poss.

1 **BART.** in hac l. hæreditarium, inquit, Dyn. docere, quomodo t. filij possint legitima fraudari, scilicet, ut pater promittat bona sua post mortem alicui, ut hic per eum, sed istud consiliū Dyn. & Bartoli non est uerum, ut docuit Roman. in sing. 610. incip. Quidam Cardinalis, cum ibi addit, per Castill. & cautelas ad priuandum filium legitimam tradidit Cæpollin. cautel. 2. t. rament caue ut sepe dixi t. cautelis deceptoris, quia & si in hoc seculo aduocatis honorem faciāt, tamen in alio magnum animæ afferunt detrimentum. ita Paul. de Castr. in l. si per errorem. ff. de iurisd. omni. iudic. & in l. edita, col. 1. C. de eden. Et dum Bar. hic docet uitandam esse fraudem propter peccatum mortale. vide Barb. in cons. 65. col. 4. in 2. vol. & Cæpoll. in cautel. 37.

Summarium in l. in uenditione. ff. de bon. aut. iud. poss.

1 *Quando arbitrium datum est alicui, quid operetur.*

Bar.

De bonis authoritate iudicis possidendis.

Bar. in l. in uenditione. ff. de bon. aut. iud. possid.

- 1 **Bar.** in hac l. in uenditione, §. si quis fructus, tangit, quid operetur t. quando arbitrium datum est alicui. vide Alex. in consi. 244. Super primo, col. 4. ver. ad idem, in libro primi & secundi vol. ubi ait, eum teneri facere in re mea, quod faceret in sua. Et dum Bar. hic in fi. subiungit, culpam esse accipiendam de leui culpa uel magis secundum naturam rei subiectae, vide Alex. in l. milites, in fi. C. de testam. mihi, & in consi. 45. Habita super his, nu. 13. in 1. vol. & in d. consi. 244. col. 3. in libro primi & secundi vol. & in l. si mora, col. 4. ff. sol. matr. & Ang. in l. si quando, C. de inoffi. testa. Feli. in c. si diligenti. col. 4. de for. comp. & Bal. omnino in l. qui fortuitum, col. 4. uerfi. dubitatur, de pignor. acti.

Summarium in l. cum unus. ff. de bon. aut. iud. poss.

- 1 Si aliquis fuit iniuste carceratus utrum possit ibi per alium creditorem recomendar.
 1 Prior in tempore, potior in iure.

Bar. in l. cum unus. ff. de bon. aut. iud. poss.

- 1 **Bar.** in hac l. cum unus, in principio querit, si aliquis t. fuit iniuste detrusus in carcerem, utrum possit ibi per alium creditorem recomendar. vide Alex. in consi. 302. Citra primum, col. 2. uerfi. quantum uero, in libro primi & secundi vol. & Soc. in consi. 99. in 4. vol. Et an & quando carceratus pro debito, possit ibi pro alio uero debito recomendar, uide apud Ias. in l. j. §. quod prætor, ff. ne quis cum qui in ius uoc. Et dum Bar. hic in fi. principij agit de illa regula, qui t. prior in tempore, potior est in iure. dicitque eam habere locum quando unus petendi officium iudicis, & alius ipsum ius obligationis. vide Roma. in consi. 69. in fi. & Abb. in consi. 49. col. pen. in 2. vol. Ad illud uero quod ponit Bar. hic in ultimis uerbis, agit Bar. de u. instrumentorum, quæ sunt guarentigiatæ, ut pignora capta pro eorum executione sint perinde ac si capta essent ex causa rei iudicatæ. vide Roma. qui citat hoc documentum in consi. 76. col. 2. & in consi. 86. colum. 3.

Summarium in d. l. cum unus. ff. de bon. aut. iud. poss.

- 1 Alteri quomodo sit providendum, quando reus nihil possit in territorio iudicantis:

Bar. in d. l. cum unus. §. is qui possidere. ff. de bon. aut. iud. poss.

- 1 **Bar.** in ead. l. §. is qui possidere, aperit quomodo t. sit providendum auctori, quando reus nihil possidet in territorio iudicantis. vide Roma. in consi. 35. colu. 7. & Gemin. in c. 1. §. contrahentes, de for. compet. in 6. Et dum Bar. in fi. huius. §. dicit, si statuto cautum esset, forensem, qui occiderit Perusinum, ubicunque puniri posse; huiusmodi statutum nullius esse roboris. vide Imol. in consi. 80. in fi.

Summarium in d. l. cum unus. §. si propter naturam. ff. de bon. aut. iud. poss.

- 1 Quando ex primo decreto habentur pro possessis, quid significet, haberi pro possessis.

Bar. in d. l. cum unus. §. si propter naturam. ff. de bon. aut. iud. poss.

- 1 **Bar.** in ead. l. §. si propter naturam, querit quando t. ex primo decreto habentur pro possessis, quid significet hoc haberi pro possessis. ad rem hanc faciunt tradita per Roma. in sing. 406. incip. Si reus contumax, & per Imol. in consi. 116. colu. pen. Et dum pauld post Bar. hic subdit ex solo aspectu custodiam & prætorium pignus acquiri, vide Ias. in l. j. col. 24. uerfi. te in querit. ff. de acqu. poss.

Summarium in l. creditore. ff. de bon. aut. iud. poss.

- 1 Curator bonis datus, an possit actiones exercere.

Bar. in l. creditore. ff. de bon. aut. iud. poss.

- 1 **Bar.** in hac agit de curatore t. bonis dato, an possit actiones exercere, vide Arét. in cōf. 29.

Summarium in l. cum plures. ff. de bon. aut. iud. poss.

- 1 Creditoribus missis in possessionem, permittitur facere inuentarium, & eis datur copia instrumentorum.

Bar. in l. cum plures. ff. de bon. aut. iud. poss.

- 1 **Bar.** in hac l. cum plures, sic ait in summa, creditoribus t. missis in possessionem permittitur facere inuentarium, & eis datur copia instrumentorum, & reliqua ut hic per Bart. ad quæ videas

videas Abb. & ibi addita in c. ex literis, de cōst. Et dum subdit Bar. hic in secundo notabili quādo creditores mittuntur in possessionem, tunc notarios, qui habent registra debitorum, posse compelli ad ea edenda creditoribus. vide Felin. in c. 1. de probat. cum. 10. vers. limita quintò. Ang. in cons. 399. & Alex. in l. prator. ff. de eden. & dum hic in fi. agit Bar. de illo, qui perdidit instrumentum publicum sibi redditum à notario, utrum ei fieri debeat copia & exemplum. vide ad rem hanc aliqua per Felin. in c. pastoralis, col. 9. de exep. & in c. sicut, col. 6. vers. fallit primò de re iud. & Alex. in l. ueluti. §. 1. in 1. notab. ff. de eden.

Summarium in l. j. ff. de priuileg. cred.

Quando res debet reddi in causam emphyteoticam quia est finita emphyteosis usque in tertiam generationem, præferuntur cognati extranei.

Bar. in l. j. ff. de priuileg. credit.

ART. in hac l. j. in fi. ait, quando tres debet reddi in causam emphyteoticam, quia est finita emphyteosis usque in tertiam generationem, præferuntur cognati extranei, & si prælati hoc non faciunt, appellari potest ad superiorem. pro illustriori huius decisionis intellectu, uide Roma. in l. prator. §. fi. ff. de op. nou. nunciat. & omnino in cōf. 22. & in rubric. ff. de arbitris, quem refert, & sequitur Ia. in l. petens, col. 4. C. de pact. & aliquid per Barb. in cons. 23. & Barb. in cons. 23. col. 15. in 1. vol. Ad rem faciunt trad. per Bar. in l. j. §. permittitur. ff. de aqu. quot. & æstiu. Fulg. in cons. 220. ubi idem esse ait etiā in feudo, quamuis contrarium sentiat in cons. 222. & ad prædicta uideas Cuitium in cons. 47. & in cons. 39. ubi meminit. d. consilij 47. & ita inquit in facti cohergentia fuisse obtentum, scilicet propinquos finita emphyteosi cæteris fuisse prælatos, & alioqui eis censetur facta iniuria, pro qua licitum est ad superiorem prouocare, ut prædictum est.

Summarium in l. si uentri. §. in bonis. ff. de priuileg. cred.

Usuras, qui accipit, renunciat priuilegio.

Bar. in l. si uentri. §. in bonis. ff. de priuileg. cred.

ART. in hac l. si uentri. §. in bonis, opponit dicens, eum, t qui accipit usuras, priuilegio renunciare. vide Bal. in cons. 382. col. pe. in 5. vol.

Summarium in l. si creditores. ff. de priuileg. cred.

Hares suspectus cogitur satisfacere causa cognita.

Bar. in l. si creditores. ff. de priuileg. credit.

ART. in hac l. si creditores, ait, heredem t suspectum cogi satisfacere causa cognita. & postea quærit quid uertatur in ista causæ cognitione? responditque ut hic per eum, scilicet videtur esse, an aliquid in eo contigerit de nouo, propter quod habeatur suspectus. vide Alex. in cons. 19. in 3. vol. & aliquid per Felin. in c. ad consulationem, col. 6. & seq. de re iudic. Barb. in cons. 52. col. 2. in 2. vol. Abb. in cons. 60. col. 2. in 1. vol. Dec. in cons. 25. Anz. in simili in cons. 178. & ad rem faciunt trad. per Bal. in proem. ff. §. hæc autem tria. & in l. fi. C. de pœna iudic. & omnino vide Soc. in cons. 99. in 4. vol. & Alex. in cons. 64. in fi. in 3. vol.

Summarium in l. priuilegia. ff. de priuileg. cred.

Creditoribus eiusdem tituli semper concurrunt.

Bar. in l. priuilegia. ff. de priuileg. credit.

ART. in d. l. priuilegia, tradit, an creditores t eiusdem tituli semper concurrant? Ad materiam huius. l. uide aliquid apud Aret. in l. si pluribus, col. 4. ff. de leg. 1. Federic. in cons. 95. Cypol. in caut. 16. incip. vulgaris, & Bahin cons. 84. in 3. vol.

Summarium in l. Antiochenium. ff. de priuileg. cred.

Ciuitas an possit facere statutum per quod auferatur ius priuati.

Bar. in l. Antiochenium. ff. de priuileg. cred.

ART. in d. l. Antiochenium, quærit, utrum ciuitas t possit facere statutum, per quod auferatur

De priuilegijs creditorum.

feratur ius priuati? vide Ias. in l. Barbarius, col. 8. ff. de offic. prator. Et dum concludit, hoc fieri posse condendo legem uniuersalem, alioqui verò particularem contractum: vide Alex. in cōf. 124. in 4. vol. Feli. in c. cum omnes, col. 1. & seq. de cons. Aret. in §. constat autem, inst. de iur. natur. Barb. in c. nam concupiscentiam, col. 5. de cons. Alex. in cons. 1. col. 6. & seq. in 5. vol.

Summarium in l. j. §. quod dictum ff. de separatis.

1 *Quinquennium dicitur multum tempus.*

Bar. in l. j. §. quod dictum. ff. de separationib.

1 **BART.** in hac l. j. §. quod dictum, ait, quinquennium t. dici multum tempus. vide Paul. de Castr. in cons. 116.

Summarium in l. de curatore. ff. de curat. bon. dan.

1 *Iudex ex officio potest bonis curatorem dare.*

Bar. in l. de curatore. ff. de curat. bon. dan.

1 **BART.** in hac l. ait, iudicem ex officio t. posse bonis curatorem dare. de huiusmodi curato te, vide Ang. in cons. 103. & in cons. 182. cum seq. uide eundem in cons. 102. & in cons. 193. & scias curatorem bonis esse dandum illum in dubio, qui ab intestato esset successurus. Soc. in cons. 234. col. pen. in 1. vol. & curator bonis non debet dari minor 25. annis, neque debet dari ille, qui talem curam affectat; quia suspectus efficitur, sed huiusmodi suspicio probata bonestate personæ remouetur. Dec. in cons. 375. Et an curator bonis dari possit quando debitor iuratur, & lis agitur contra eum? Fulg. in cons. 114. & in cons. 115. & dum Bar. hic in vers. Dicitur hic, querit an curator possit intentare actiones tempore perituræ? vide Alex. in cons. 146. Videretur inspectis, nu. 12. in lib. primū & secundi vol.

Summarium in d. l. de curatore. §. queritur ff. de curat. bon. dan.

1 *An auct. minoris debitor habeat locum in curatore bonis dato.*

Bar. in d. l. de curatore. §. queritur. ff. de curat. bon. dan.

1 **BART.** in ead. l. §. queritur, tractat an auct. t. minoris debitor, habeat locum in curatore bonis dato? quid autem sit in curatore ad litem? vide Oldr. in cons. 39. in fi.

Summarium in d. l. de curatore. §. si tres ff. de curat. bon. dan.

1 *Quilibet infolidum potest conueniri.*

Bar. in d. l. de curatore. §. si tres. ff. de curat. bon. dan.

1 **BART.** in ead. l. §. si tres, in fi. ait, quemlibet t. inolidum posse conueniri, nec inter eos ordinem esse, nisi ille, qui non gessit, paratus sit, ut suo periculo ille, qui gessit, prius conueniatur. vide Aret. in cons. 24. col. 4.

Summarium in l. qui autem ff. que in frau. credi.

1 *Ille qui negligit acquirere, non potest dici hoc facere in fraudem creditorum.*

2 *Prælati in iure deuoluto ecclesiæ, non cogitur ad habendum capituli consensum.*

2 *Prælati qui recipiunt solutionem præteriti temporis ecclesiæ præiudicium asserre non possunt.*

Bar. in l. j. qui autem. ff. que in fraud. cred.

ART. in hac l. qui autem, in principio ait aduertendum esse in omnibus præcedentibus epistolis, siue sit factum, siue neglectum, uideri gestum uerè uel præsumptiue. vide Ias. in l. iij. §. si filius. ff. quod quisque iur. Præterea ex hac l. colligitur, eum, t. qui negligit acquirere, dici non posse hoc facere in fraudem creditorum; quoniam paria non sunt, alienare, & nolle acquirere. Ad idem est tex. in l. si sponsus. §. si maritus hæres. ff. de donat. int. uir. & uxor. & in l. non fraudantur. ff. de reguli. iur. ubi Dec. citat multa alia iura hoc idem sententia. & vide Ang. in cons. 338. Et ex ijs solet inferri, quamuis prælati solus bona ecclesiæ alienare non possit, prætextu de reb. eccl. non alien. eum tamen solum posse à iure delatq. ecclesiæ se abstinere, illudque repudiare. ita uoluit Bal. in l. j. c. qui admittit. Card. Flor. & quidam alij in c. potuit, de loca. nunt. c. in m. in acquirendis ecclesiæ solum prælatum ei præiudicare posse. gl. & doct.

doct. in l. iubemus. C. de sacrosanct. eccles. Roma. in consi. 184. Prior. in c. cum uerum, nu. 28.
 2 de for. compet. glo. Abb. & alij. in c. ne pro defectu, de elect. ubi traditum est, prælatum t in iure
 deuoluto ecclesie non cogi ad habendum capituli consensum. Ad hæc accedit Dec. in consi.
 260. ubi multis autoritatibus tradidit, maritum, qui uxori donare prohibetur, lucrum sibi à
 statuto delatum uxore præcedente repudiare posse, idque ea ratione, quòd alienare, & non
 acquirere imparia iudicantur, per istum tex. cum similibus. Tamen attende quoniam prædi-
 ctis reluctatur tex. in l. magis puto. §. fundum. ff. de eo qui sub tutel. & trad. per Dec. in consi. 138.
 3 col. 1. ubi inquit, prælatum, qui recipit solutionem præteriti temporis, ecclesie præiudicium
 afferre non posse. proinde Abb. in c. t. de restitu. in integr. ait, prælatum talia facientem obli-
 gatum esse ad interesse, & ecclesiam contra eum, seu eius hæredes agere posse. quapropter ut
 huius quæstionis solutio habeatur, vide Abb. in c. 1. de dol. & contum. Fel. in c. in præsentia, nu.
 104. de probat. & in c. cum omnes, de constitu. & plenè quendam Baptistam Cima. in repet. l.
 legatum. ff. de leg. 1. ubi respondet ad contrarietatem quæ uidetur esse inter hunc textum, & d.
 l. magis puto. §. fundum. & Fabianum de Monte in tract. de empt. & uendi. in 4. quæstione, nu.
 15. Et ad materiam uide Barb. in consi. 13. col. 6. in 3. uolu. ubi probat facilius præiudicari pos-
 se in iure quærendo, quàm in acquisito. & ad hunc textum uide aliqua apud lasin. §. item si
 quis in fraudem, col. antepen. & seq. inst. de action.

Summarium in d. l. qui autem. §. si quid cum pupillo. ff. quæ in frau. credi.

1 *An gesta cum pupillo reuocentur, quamuis pupillus ignorauerit.*

Bar. in d. l. qui autem. §. si quid cum pupillo. ff. quæ in frau. credi.

1 **BAR.** in ead. l. §. si quis cum pupillo, tradit, an gesta t cum pupillo reuocentur, quamuis pu-
 pillus ignorauerit? uide ad hoc Feder. de Sen. in consi. 45. & Czpol. in cautel. 141. incip. Vul-
 garis. & Bal. in consi. 84. in 3. uol.

Summarium in l. si debitor. ff. quæ in frau. credi.

1 *Quando res uendita reuocatur, an & quando pretium sit restituendum.*

Bar. in l. si debitor. ff. quæ in frau. credi.

1 **BAR.** in hac l. si debitor, tradit, quando t res uendita reuocatur, & an & quando pretium
 sit restituendum. Tu ultra ea, quæ hic ponit Bart. distingue in hac materia ut per Cyn. in l. j. C.
 de præscrip. 30. vel 40. anno. & in l. pen. in fi. C. ad leg. lul. maledict. & in l. pen. C. de bon. damnat.
 Adde Bal. in l. si. emptor. C. commun. delega. & uideas Imol. qui mordet hic Bartolum. & in l.
 post contractum. ff. de donat. Ad prædicta accédant trad. per lasin. §. item si quis in fraudem, §.
 col. 20. inst. de action. et dum Bar. ait bona in crimine hæresis statim à die commissi criminis esse
 publicata, uide in hac materia restitutionis pretij bonum text. in cap. ad audientiam. de rebus
 eccles. non alien.

Summarium in l. qui à debitore. ff. quæ in frau. credi.

1 *Pretium an succedat loci rei.*

Bar. in l. qui à debitore. ff. quæ in frau. credi.

1 **BAR.** in hac l. qui à debitore, tradit, an pretium t succedat in locum rei? uide Aret. in
 consi. 14. & dum agit an in hypothecaria pretium succedat loco rei, uide Angel. in l. si rem &
 pretium, in princip. ff. de petit. hæred. et in proposita re uide Alex. in consi. 49. in 3. uolu. & not.
 in consi. 122. col. 3. in quarto uol. lasin. in litem quia. ff. de pact. & in l. si cum seruum. ff. si cert. pe-
 ta. & in lre coniuncti, nu. 109. ff. de leg. 3. & in l. si fundum per fideicommissum. ff. de leg. j. & in
 l. possideri. §. ex pluribus. ff. de acquir. poss. & omnino Antonium de Fano in tract. de pignori. &
 hypothec. in primo membro secundæ par. nu. 57. cum sequ. & in primo membro quintæ par.
 nu. 60. Et an & quando in dote pretium succedat loco rei, tradit Bal. nouell. in tracta. de dote!
 in secunda par. nu. 5. cum ibi additis.

Summarium in l. ut prætor. §. ita demum. ff. quæ in frau. credi.

1 *Creditorum futuri an habeant reuocatoriam.*

Kk Bar.

Quę in fraudem creditorum.

Bar.in l.ait prator.§.ita demum.ff.quę in frau.credi.

- 1 **BAR.** in hac l.ait prator.§.ita demum,quęrit an futuri t creditores habeant reuocatoriā? vide Ias.in §.item si quis in fraudem,col.13.inst.de action.

Summarium in d.l.ait prator.§.illud certē. ff. quę in frau.credi.

- 2 **Possessor pretium offerendo an audiat.**

Bar.in d.l.ait prator.§.illud certē. ff. quę in frau.cred.

- 3 **BART.** in ead.l.§.illud certē, tradit, an possessor t pretium offerendo audiat? de qua re vide plenē apud Ias.in d.§.item si quis in fraudem,col.27.instit. de action.vbi ad hanc Bart.distinctionem accedit,& aperit usque ad quod possit hanc facere oblationem.

Summarium in d.l.ait prator.§. si debitorem. ff. quę in frau.credi.

- 4 **Debitor fugitiuus an à creditore propria auctoritate capi possit.**

- 5 **Suspectus de fuga differt à fugitiuo existente in fuga.**

- 6 **Quomodo cognoscatur an debitor fugerit, an non.**

- 7 **Fides quomodo sit facienda de fuga.**

Bar.in d.l.ait prator.§.si debitorem. ff. quę in frau.cred.

- 1 **BART.** in ead.l.§.si debitorem, agit de debitore t fugitiuo, nunquid eum creditor auctoritate propria capere possit? vide Feli.in c. quoniam frequenter. nume. 30. cum sequ. ut lit. non contest. vbi multos casus retulit, in quibus non requiritur citatio, quę alioqui exigeretur. & multa in re proposita docuit idem Feli. in c. pen. de const. & in c. cum non ab homine, colu. 2. de iudic. & aliqua in c. cum inter V. col. 9. vers. limita secundū, de except. & in c. de cetero, col. 4. & seq. de re iudic. & in c. si quando col. 2. de offic. deleg. & in c. gratum, col. 2. eodem titulo. Barb. in consi. 90. col. 10. in 2. uol. Bal. in l. ij. col. 15. C. de seruit. & aqu. Alex. in consi. 135. Circa primum, in primo uol. Ancha. in consi. 192. col. 1. & sequ. Bal. in c. ex rescripto, col. 2. de iureiuran. & in titu. de pace iuram. firman. §. si quis uerō. Roma. in consi. 242. Alex. in consi. 64. Et si celeberrimi. in 3. uol. vbi tradit etiam ea, quę indicant aliquem esse de fuga suspectum. Aret. in consi. 95. vbi uidetur reluctari traditis per Anchar. in consilio supra proxime allato. Pro cuius defensione uide Ias. in l. ij. ff. de iuris. omn. iudic. col. 4. cum sequ. et ad rem hanc uide Decium plenē in consi. 75. & omnino Paridem de Puteo, in tract. fugiti. in uoce, captura. & Curt. in tract. de sequestris, quęst. 17. Alex. & omnino Decium in d. l. ij. colu. 2. ff. de iuris. omn. iudic. & Præposit. in c. ius gentium, col. 3. distin. 1. Abb. in c. 1. colu. 13. de iudic. Bal. in l. j. C. de pignor. Alex. in l. diuortio, col. 4. ff. sol. matr. & in l. j. §. si ff. de oper. no. nunci. & addita ad Ana. in consi. 55. col. 1. Paul. de Castri. in l. requirendi. C. de seru. fugit. Angel. in l. qui uasa. ff. de furt. Bald. in c. cum non ab homine, col. 2. de iudic. & Ias. inst. de action. in princ. colu. 14. cum sequ. Item scias
- 2 t suspectum de fuga differre à fugitiuo existente in fuga. & quę solennitas excigitur ad detentionem istorum, uide apud Soci. in consi. 99. in 4. uol. & suspectus de fuga dicitur ille, qui nihil possidet, secundum Soci. in consi. 231. col. 1. item ille, qui est forensis, & non possidet immobilia dicitur promptus ad fugam. Soci. in consi. 120. in 1. uol. vbi ait etiam huiusmodi suspectum
- 3 non habere beneficium iuratorie cautionis. Et dum hic paulō post quęrit Bar. quomodo cognoscatur, fugeret ne debitor an non, uide Alex. in consi. 129. in 3. uol. & Curt. in d. tract. de sequestris. q. 10. & seq. Ad illud autem, quod ait Bar. de creditore, qui iudicem adiuit, ut ei dare familia ipsius iudicantis, quę ei est concedenda si post debitum contractum noua causa iustitioris superuenit, secus si illa causa suberat tpe matrimonij contracti. uide Rom. in consi. 320. Abb. in c. propter sterilitatē, in pe. not. de loca. & quę posui in l. si creditores, supra de priuileg. credit. et hoc est usque adeo uerum, scilicet de noua causa superueniente, ut procedat etiam si lite pendente superueniret, ut colligi potest ex trad. per Anchar. in consi. 88. & ad rem faciunt quę ait Alexan. in l. sed & si quis. S. quęsitum. colu. 3. ff. si quis caut. Denique Bart. hic in fine quęrit, quomodo fides t sit iudici facienda de ista causa, concludit quę hoc posse fieri absente parte. uide ad hoc Alex. in l. de unoquoque, in princip. colu. 3. vers. item limita. ff. de re iudi.

& in

& in simili Feli. in c. 2. col. 4. & seq. de testi. & Curt. in d. tract. de sequest. nis, quæ st. 7. & seq. Paul. de Castr. in l. requirendi. C. de seru. fugit. Alex. in consi. 19. viso processu, in 3. vol. ubi tradit an ista causa solo iuramento probetur? & quomodo etiam stante statuto super hoc ut solo iuramento possit captura committi. & Barb. in consi. 70. in ultimo dub. in 3. uolu. & ad hoc uide etiam Alexan. in l. qui bonis. §. de illo. ff. de damn. infect. & Feli. in c. quoniam frequenter, colu. pen. ut lit. non contest. & vide Bal. in consi. 177. & seq. in secundo uol. & omnino in consi. 288. in 1. uol. & Roma. in consi. 241.

Bar. in d. l. ait prætor. §. hæc actio. ff. quæ in frau. credi.

BAR. in ead. l. §. hæc actio, ponit exemplum in acceptore, & reliqua ut hic per eum. Adde quod istud exemplum in hoc refert, & sequitur Ias. in §. item si quis in fraudem, col. 2. 2. ver. permittitur, in st. de action. ubi ponit quomodo istud tempus si quis incipiat.

Summarium in l. hac in factum. ff. quæ in frau. credi.

3 *Actiones reuocatorie due sunt.*

Bar. in l. hac in factum. ff. quæ in frau. credi.

1 BAR. in hac l. hac in factum, ait duas t esse actiones reuocatorias, ut hic per eum. sed contra hoc uidetur facere tex. in l. j. §. pluribus. ff. si quid in frau. patr. & expressè alibi contrariū tenet Bar. contra suum morem in l. j. C. si in frau. patr. & ibi Salic.

Summarium in l. si quis cum. ff. quæ in frau. credi.

1 *Bona non sufficere creditori, quomodo cognoscatur.*

Bar. in l. si quis cum. ff. quæ in frau. credi.

1 BART. in d. l. si quis cum, quærit, quomodo t sciatur bona non sufficere creditoribus. & remittit se ad ea, quæ dixit in l. Iul. ff. qui & à quibus, sed aduerte quod Bart. eam l. non legit, sed adducere uoluit. l. in fraudem. ff. qui & à quib. sed simile documentum melius tradidit in auth. sed cum testator, colu. 2. C. ad leg. Falcid. & formam libelli in hac materia reuocatoria ponit Specul. in tit. de reb. eccl. non alien. §. 1. & ibi ponit etiam quomodo positiones concipiantur.

Summarium in l. omnes. §. Lucius. ff. quæ in frau. credi.

1 *Fraus presumitur quando aliquis uendit omnia bona sua.*

Bar. in l. omnes. §. Lucius. ff. quæ in frau. credi.

BAR. in d. l. omnes. §. Lucius, colligit ex isto text. sufficere, si libellus præsumptiue concludat. hoc tamen fallit in multis casibus: ut per Feli. in c. dilecti, de libel. oblar. vide eundem Feli. in c. nouit, col. pen. de iudic. & in c. afferre, col. 2. de præsumpt. Et dum Bar. hic in fi. ait, fraudem t præsumi quando aliquis uendit omnia bona sua. Tu dicas idem esse etiam si non omnia bona, sed eorum maior pars alienaretur: ita ex mente Baldi decidit Alexand. in consi. 55. Consideratis, col. fin. ver. quod autem dicta alienatio, in primo uolu. & ad declarationem huius text. vide Soci. in consi. 108. in primo uolumine. & Ias. in §. item si quis in fraudem, colu. 7. & sequ. in lit. de action.

Summarium in l. pupillus. ff. quæ in frau. credi.

1 *An & quando sit communicandum illud, quod aliquis creditor consequitur.*

2 *Genus perire non potest.*

3 *Si creditor non hypothecarius esset debitor ex alia causa creditoris sui, an compensare possit in præiudicium hypothecarij creditoris.*

Bar. in l. pupillus. ff. quæ in frau. credi.

1 BART. in hac l. pupillus, dum tradit, an & quando t sit communicandum illud, quod aliquis creditor consequitur. concludit, quando creditor desijt sine dolo rem alijs creditoribus obligatam possidere, cum in subsidium re perempta uel præscripta conueniri posse in id, quod sibi remanet ultra suum debitum sibi solutum. vide Bar. in l. j. ff. de distract. pignor. nec aliquis uidetur Bartolum reprobare, & ad rem faciunt trad. per doct. in l. si cum seruum, & in l. si me & Titium. ff. si cert. peta. & in l. mater. C. de rei uendic. ubi uolunt prius deducendum esse quod

Quæ in fraudem creditorum.

impensum est, vel pro eo, qui habet causam onerosam: ita ut si ego emo rem alienam uel pignori obligatam, & illam postea uendo, deducendum sit impendium factum in uenditione, & ita procedit Bart. & æquitas hic allata. Sed quando iam eram creditor, verum alij erant hypothecarij, creditores sunt præferendi, si pignus peruenit ad creditorem non hypothecatum, ex quo ipse consequatur pecunias: quia dici non potest habere pignus titulo oneroso, & ideo retinere debeat pecunias: quia pro habendo pignore eas non soluit. & quamuis prius creditor esset, tamen creditum illud erat quasi inutile, ex quo hypothecarius erat ei præferendus. Sed responderi posset, actionem hanc in subsidium ex quadam æquitate concedi, non autem rem; quoniam æquitas cessat, ex quo non est causa lucratua sed onerosa. et ad prædicta uide Alexan. in consi. 108. viso processu, in quinto uolum. Roma. in consi. 111. Et dum Bart. hic in uers. Sed ego dico, inquit distinctionem desiderat ne dolo possidere an non, procedere solum ubi soluitur species, alioqui uero si genus solueretur: quia genus non perire non potest. Attende, Bartolum hic, qui mirabiliter uult, si creditori soluat à debitore pecunia, alium creditorem hypothecarium posse illam repetere: quia genus perire non potest. atque ita colligitur, quia pecunia recipit functionem in genere suo, quamuis pecunia soluta sit iam consumpta, aliam tamen subrogari debere. Ex hoc Bartoli documento inferitur, quod si debitor meus rem aliquam emit, eam esse mihi obnoxiam, & hoc extra difficultatem est. sed plus est, quia uult, illas pecunias ab emptore solutas pro emptione posse à me creditore repeti, ita quod emptor delusus erit te & pretio. id quod ab omni ratione abhorreere uideretur. ideo Cuma. hic redarguit Bar. quia hypotheca non est generalis de quacunque pecunia in genere, sed de pecunia tantum dicti debitoris, qua soluta & commixta ipsa hypotheca extinguitur. & hoc ualidum argumentum alijs iuribus confirmat. Tu uero animaduerte quoniam glo. & Bart. contrarium sentiunt, dum agunt de creditore quod etiam non in subsidium & in totum, de eo quod ad aliud peruenit non deducto etiam credito suo & reliqua ut hic per eum. et Cuma. postea cum hac distinctione Bartoli uidetur pertransire. ideo cogita. uide Roma. in consi. 111. Quid si creditor non hypothecarius esset debitor ex alia causa creditoris sui, an compensare possit in præiudicium hypothecarij creditoris? Respondeo dicendum uideri non posse: quia compensatio non fit, nisi a parte opponatur, & tunc fieri non potest in præiudicium creditoris hypothecarij: quia dicitur debitor, ut hic habetur.

Summarium in l. si fraudator. ff. quæ in frau. credi.

1 In generali mandato ea continentur, quæ sunt consuetæ.

Bar. in l. si fraudator. ff. quæ in frau. credi.

1 BAR. in hac l. si fraudator, in princip. uers. præterea, inquit, in generali mandato ea continentur, quæ sunt consuetæ. uide Alex. in l. j. col. 2. C. de eden. Aret. in consi. 100. in fi. la. in l. vt liberis, col. 4. C. de collat. & Alex. in consi. 118. col. fi. in 5. uol.

Summarium in d. l. si fraudator. §. si à focero. ff. quæ in frau. credi.

1 Dos an sit titulus lucrativus.

Bar. in d. l. si fraudator. §. si à focero. ff. quæ in frau. credi.

1 BAR. in ead. l. si à focero, agit an dos sit titulus lucrativus? uide Alex. in l. si de i. comm. ff. ad trebell. & eundem Bar. in l. Mæuia. §. fundus. ff. sol. matr. ubi ait, dotem quod ad maritum esse titulum onerosum, & quod ad mulierem lucrativum esse. Et dum Bart. subiungit, si presbyter nupsit filiam spuriam, & ei dedit dotem, an à marito ea reuocari possit ea ratione, quia pater filio spurio donare non potest? dicitque hoc non licere; quoniam maritus habet titulum onerosum. De hac re uide latè apud la. in §. item si quis in fraudem, institut. de action. Et aduerte quoniam huic Bartoli sententiæ reluctatur: nam donator propter eius liberalitatem non conuenitur ultra quam facere potest, & idem est respectu dotis promissæ marito; quoniam

quoniam maritus non potest exigere ultra quam facere possit. l. si extraneus. ff. de iure dot. igitur dicendum uidetur eum habere titulo lucratio; quia si oneroso, totum exigere posset. vide l. si in l. inter eos, col. 1. ff. de re iudic.

Bar. in d. l. si fraudator. §. hæc actio. ff. quæ in frau. cred.

BAR. in ead. l. §. hæc actio, dicit hunc textum legi multis modis. Tu uerò circa primum intellectum uide Bar. in l. alia. §. eleganter, in fi. ff. solu. matr. & Bal. in l. j. in §. q. C. si quid in fraud. patr. & in l. j. col. 3. C. qui bon. ced. poss.

Summarium in l. interdicto. ff. quorum bono.

1 Obligatus, qui est ad dandum aliquid annuatim, an contra eum competat hoc interdictum.

Bar. in l. interdicto. ff. quorum bonor.

1 **ART.** in d. l. interdicto, tradit de eo qui, t est obligatus ad dandum aliquid annuatim, an contra eum competat hoc interdictum? Et ad id, quod dicit in ueris. sed contra oppono. vide Abb. in consi. 23. in 1. dubio. in 2. uol. & Rom. cons. 1. col. 2.

Summarium in l. j. ff. quorum legat.

1 Hoc interdictum non habet locum, nisi quando hæres uult uti Falcidia.

Bar. in l. j. ff. quorum legat.

1 **BART.** in hac l. j. inquit, hoc interdictum t non habere locum, nisi quando hæres uult uti falcidia, & iure falcidiz uult uti retentione in re legata. ex hoc Bart. documento limitat hunc titulum Cum. in consi. 61. Petrus hæres, ut non habeat locum quando hæres falcidiam detrahere non potest.

Bar. in d. l. j. §. quod ait prætor. ff. quorum legat.

BAR. in hac l. j. §. quod ait prætor, agit de uerbis edicti. Ad hæc uide Alexan. in l. j. col. 2. C. de pact.

Bar. in l. diuersum. ff. quorum lega.

BAR. in hac l. diuersum, ait hoc esse notabile principium. vide Alexan. in l. si finita. §. Iulianus, col. 2. §. ff. de damn. infect.

Summarium in l. locum. §. si penes. ff. de tab. exhib.

1 Ferè omnia quæ dicuntur de seruis quò ad dominum, possunt dici de monachis, quò ad monasterium.

Bar. in l. locum. §. si penes. ff. de tabul. exhib.

1 **BAR.** in hac l. locum. §. si penes, inquit ferè omnia, quæ dicuntur t de seruis quò ad dominum, posse dici de monachis quò ad monasterium. vide Alexan. in l. j. C. de testa. & in l. prætor. §. si. ff. de eden. Et dum subiungit Bar. si notarius efficitur monachus, eū posse perficere instrumenta, de quibus ante monachatum rogatus fuerat, sed noua instrumenta conficere non posse. vide Feli. in c. causam quæ, de testi.

Summarium in l. de tabulis. ff. de tab. exhib.

1 Notarius an possit petere ut ei permittatur addere, uel detrabere in instrumento.

Bar. in l. de tabulis. ff. de tabul. exhib.

1 **BAR.** in hac l. de tabulis, col. fi. tradit, utrum t notarius possit petere, ut ei permittatur addere uel detrabere instrumento? vide Feli. in c. 1. col. 7. de probat. Et dum subiungit Bar. quando notarius reddit instrumentum ei, ad cuius petitione confecit, an sit citanda pars? vide Feli. in d. c. 1. de probat. & Alex. in l. ueluti. §. hæc uox. ff. de eden.

Summarium in l. adiles. ff. de uia publ. §. itin.

1 Conducltores domus teneantur purgare uia expensis pensionis.

De fluminibus.

Bar.in l.ædiles. ff.de uia public.ex itin.

- BART.** in hac l.ædiles, ait, conductores † domus teneri ad purgandam uiam expensis pensionis, vide Alexan.in consi.4. videretur stantibus,col.fi.in 5.volu. Postea colligit Bar.ex tex. non licere morticinia projicere in uia. & ex hoc infert, si aliquis reperitur interfectus ante domum tuam, vt præsumatur ibi interfectus, ita ut uicinia teneatur; quia non cepit malefactorem: vide Feli.in c.1.col.5.de præsumpt.& Angel.in tract.malef.in uoce, fama publica, & Card.in consi.35.col.2.verf.quæro.

Summarium in l.j. §. in flumine ff.de flumin.

- 1** *Diffio, in, intrinsecitatem significat.*

Bar.in l.j. §. in flumine. ff.de flumin.

- BART.** In hac l.j. §. in flumine, ait uocem, in † intrinsecitatem significare, quando deseruit ablatiuo casui. vide ad hoc Alexan.in consi.21. Consideratis uerbis, propè fi.in 4.vol.& ad rem faciunt trad.per eundem Alex.in consi.106.in 1.vol. uide Feli. in rubrica de sponsal.col.4.& in c.ecclesia sanctæ Mariæ, post numerum.128.de const.& latè de huius uocis significatione uide apud Bar.in l.Gallus. §. ille casus in difficilis. ff.de liber.& posth.& quæ ibi posui.

Summarium in d.l.j. §. Labeo ff.de flumin.

- 1** *Sic ut ex inepta actione quis succumbit, ita & ex inepta exceptione.*

Bar.in d.l.j. §. Labeo. ff.de flumin.

- BART.** in ead.l. §. Labeo, inquit, sicut ex inepta † actione quis succumbit, ita & ex inepta exceptione proposita. vide Feli. in rubrica de except.colu.2. versi. sufficit autem. & Card. Alexandr. in proœm. decretal.colu.3. Oldra.in consi.220. Alex.in l.fi patroni. §. qui fideicommissariam, col.2. ff. ad trebell. Barb. post Ant. de Butr. in c.Rodulphus, de rescrip. ubi in materia illius tex. aiunt, opponendum esse, se conueniri non posse uigore talium literarum, non autem literas non ualere; quia ita ineptè ex ciperet, cū literæ ualidæ sint, quamuis ex illis nequeat conueniri.

Summarium in l. quominus. ff.de flumin.

- 1** *Si habeo molendinum infra, & alij faciunt supra, ita, ut me impediunt, utrum hoc liceat eū.*
2 *Molendinum an constitui possit à domino fundi.*
3 *Si statuto cautum esset, molendinum adificari non posse prope aliud, per spatium perticarum centum, quomodo fieri debeat mensuratio.*
4 *Flumen publicum esse illud, quod perpetuo fluat.*
5 *Quando quis dicatur licet habere molendinum.*
6 *Repudiari potest hereditas delata infanti.*
7 *Si aquam duco per pradium ad meum molendinum, eam postea ducere possum quod noluero.*
8 *Si unus habet molendinum supra, & alius habet infra, ille qui habet supra uult tempore aestatis, & sic citatis aquam colligere, ille uerò qui habet infra contradicit, numquid contradicere possit.*
9 *Illud quod competit ex antiqua consuetudine fortius est quam illud, quod competit ex pacto priuatorū.*
10 *Aquā an de publico per agrum descendente, possum contra ueterem consuetudinem diuertere ad irrigandos hortos meos, quos nouiter emi.*
11 *Consuetudo cuius in iij memoria non extat in contrarium, habet uim pacti, & priuilegij, & constituti.*

Bar.in l. quominus. ff.de flumin.

- BART.** in hac l. quominus, in prima quæst. quærit, si habeo † molendinum infra, & alij faciunt supra, ita ut me impediunt, utrum hoc liceat eis? & respondet distinguendo inter flumen priuatum & publicum, vt hic per eum. De hac re uide omnino Ias. in consi.98. in primo uolu. ubi concludit, molendinū construi posse in flumine priuato duorum, quamuis alius socius aliud molendinum

- molendinum prius habeat, cui hoc nouum noceat, & ad ea, quæ hic tradit Bar. faciunt trad. per Imol. & Aret. in l. ex duobus. in 4. quæst. Bartoli. ff. de duobus reis. et de hac materia molendinorum vide omnino Alex. in consi. 339. Consideratis uerbis, in lib. primi & secundi uolum. & Curt. in consi. 26. Bald. in consi. 62 in 3. uolu. & non ab re sunt trad. per Signor. in consi. 91. & Barb. in consi. 28. in 4. uol. An autem molendinum t construi possit à domino fundi, per quem transit aqua decurrenda ad aliquem locum? vide Curt. in consi. 33. Quid si molendinum fuit constructum ab aliquo, & postea destruat, an & infra quantum tempus & quomodo amittatur ius reedificandi molendinum? vide Alex. in consi. 130. in 6. vol. Vtrum concessio castro intelligantur etiam molendina esse concessa? vide Anch. in repet. accessorium, de regul. iur. Quæ ro si statuto t cautum esset, molendinum ædificari non posse propè aliud per spacium perticarum centū, quō fieri debeat mēsuratio, an per aetē, an per aquam? Feli. in c. olim, uer. vnde stante statuto. nu. 6. de except. concludit mēsurationem fieri debere per aquam. Et ad ea quæ hic ait Bar. de flumine publico & priuato, vide Alexan. in consi. 203. in 6. volum. ubi dicit, flumen
- 4 t publicum esse illud quod perpetuū fluit, priuatum uerò, quod quandoque fluit, quandoque non, et ista flumina siue torrentia sunt illorum qui ab utraque parte prædia possident, & quilibet eorum habet dominium usque ad dimidiam fluminis partem, quando non constat cuius proprietate sit factus alueus. Et quia Bart. hic declarat, si aliquis in flumine publico prius molendinum licite habuit, eo casu secundum construi non posse, subiungit Bar. quando iste dicatur t licite habere, & respondet, ex rescripto principis. vide Card. in consi. 28. colu. fi. Aret. in consi. 70. col. 3. Barb. in consi. 28. in 4. uol. Quid uerò si fiat molendinum sine tescripto principis, sed postea impetratur, vtrum ad iam factum potrigatur? vide hic la. in quæst. 21. col. 26. Et dum Bart. hic paulò post prosequendo hanc inuestigationem ait, iniuriam uicinis non fieri quamuis noua molendina construere non possint; quia paria non sunt lucrum non acquirere, & iniuriam pati uel damnum. ad hæc uide quæ posui ad Bart. in l. qui autem. ff. de his quæ in fraud. cred. & omnino uide in simili casu memorabile consilium Alex. in consi. 113. Pro decisione, in 3. uol. ubi hac eadem ratione concludit, repudiari t posse hæreditatem delatam infanti, subiiciens in fl. quando aliquid fit, ut principaliter sibi profit, nō autem ut alteri noceat, iniuriam non inferri. vide etiam Corn. in consi. 268. in ultimo dub. in 4. uol. Postea Bart. hic in 12. quæst. in fl. quærit, si aquam, quæ de molendino unius exit, alius uult eā capere & ad suum molendinum ducere ita ut molendinum primi non impediatur, an possit eā distinguere; dicens, si aqua recidit in flumen publicum, & tunc eum posse, alioqui uerò si caderet in formulam, quæ iuris sit alicuius: quoniam eo inuito aqua accipi nō potest. Attende hæc dicta Bar. ad quæ accedit Alex. in consi. 250. In causa & lite, col. 1. in lib. primi & secundi uol. & pro ea faciunt trad. per Bal. in l. iij. C. de seruit. & aq. ubi ait, si aquam ducō t per prædium ad meum molendinum, eam postea ducere possum quo uolucro, neque teneor eam quouomodo uicinis concedere, & ad hæc accedit bonus tex. in l. Lucio. ff. de aqua quoti. & æstiu. Item quia eius est aqua particularis, cuius est alueus, ut inquit Bal. in c. cum omnes, col. 1. 1. uerf. pone ex pub. de const. & ad rem facit Bart. documentum, in l. ij. col. 2. ff. sol. matr. dum agit de illa quæstione, vtrum quis alteri concedere teneatur, quod ei prodest, & sibi non nocet. Aduerte tamen quia Bar. in litem lapilli, col. 2. ff. de rer. diuis. contrarium docuit, sed loquitur sine lege, & contra eum uidetur esse tex. in l. j. §. illud Labeo. ff. de aqua quot. & æstiu. & reliqua ut hic per la. Postea Bar. in 13. quæst. agit de illa formula, an per uiam publicam fieri possit. et dum citat tex. in l. ij. §. tractatum. ff. ne quid in loc. publ. vide Specul. in tit. de caus. proptie. & poss. §. nunc dicendum. Bal. in d. litem lapilli, col. fi. Ang. in l. fi. ff. de seru. Gemin. in c. 1. de excess. prælat. in 6. & uide textum in l. fi. infra eod. tit. Limita tu istam decisionem per tex. in l. iij. §. fi. ff. de iur. act. priu. Prosequitur Bart. & in
- 8 14. quæst. tractat, si unus t habet molendinū supra, & alius habet infra, ille qui habet supra uult tempore æstatis, & siccitatis aquam colligere, ille uerò qui habet infra contradicit, nunquid cō tradicere possit? & distinguit ut hic per eum. Tu uerò uide egregiè eundem Bar. in l. j. §. sicut autem. ff. de aqua plu. ar. cen. Bal. in consi. 109. incip. Videtur, in primo uol. & in l. iij. C. de seru. it.

De fluminibus.

- & aqu. vbi ait, quamuis aqua in meo non oriatur, tamen postquam est ingressa, possum facere quicquid uoluerō, & in c. cum omnes, colu. 1. 1. vers. pone ex publico, de constit. præterea dum Bar. concludit ualere pactum &c. adde trad. per Bal. in l. pen. ff. de pact. qui ait, pactum ualidum esse, ut non liceat superiori in suo molendino edificare. Item attende illud diligenter, quod dicitur Bar. scilicet, si præcesserit consuetudo &c. quia immo illud quod competit ex antiqua consuetudine fortius est, quam illud quod competit ex pacto priuatorum. ita Bald. in titu. de pace Constant. in uoce, saluo iure laben. aquæ, quem sequitur Cæpoll. in tract. de seruit. rustic. præd. in tit. de feruir. aquæ ducent. col. 8. & ex istis uerbis Bart. deciditur quæstio, quam alibi indecisam reliquit Bal. in c. cum ecclesia Vulterana, col. 3. de elect. hoc est, an aquam tibi de publico per agrum descendentem possim contra ueterem consuetudinem diuertere ad irrigandos hortos meos, quos nouiter emi: nam licet Bal. post multa nihil decidit, tamen ex hoc Bar. documento facis decisio colligi potest, ut nequeat, & hoc confirmatur. nam regula iuris extat, qua traditum est, aquam, in qua aliquis ius habet, à solito cursu diuertere non potest. l. ij. in fi. & ibi Bal. & Salic. C. ad leg. Aquil. & ad rem facit tex. in l. præses. & in l. si manifeste. C. de feruit. & aqu. & text. in l. si quis diuturno. ff. si seruit. uendic. & ad istam quæstionem uide latè Cæpoll. in d. tit. de feruit. aqu. ducent. col. 9. intellige tamen conclusionem Bar. & prædicta quando consuetudo esset præscripta, ut puta quia quandoque superiores aquam retinere uoluissent, & prohiberi acq. uerunt; nam tunc procedunt quæ dicta sunt superius, aliàs enim ex simplici promissione huiusmodi ius non acquiritur. l. j. C. de feruit. & aqu. item procedunt quando extaret consuetudo, cuius initium non est memoria in contrarium, si quidem uim habet pacti, & priuilegij, & constituti. l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua quot. & xli. c. super quibusdam. §. præterea. de verbo. significa. nam huiusmodi consuetudo habetur pro iure seruitutis ad hoc constituta, ut non habetur in l. ij. §. idem Labeo ait. ff. de aqu. plu. arcen. & ad hæc uideas Bal. in cons. 2. 4. 1. in 2. uol.

Summarium in l. j. §. quod autem. ff. ne quid in flum. publ.

- 1 *Qualitas à lege requisita in specie est probanda.*

Bar. in l. j. §. quod autem. ff. ne quid in flum. publ.

- 1 **BAR.** in hac l. j. §. quod autem, ponit regulam illam satis tritam, scilicet qualitatem tibi à lege requisitam in specie esse probandam. uide etiam Bal. in l. si quis non dicam rapere. C. de episc. & cleric. Io. Andr. in c. 1. de homic. in 6. Alex. in cons. 100. in primo uol. & in cons. 3. 16. in lib. primi & secundi uol. Soci. in cons. 3. 9. in primo uolu. & melius in cons. 5. 5. & in cons. 6. 3. colu. pen. eodem uol. Deci. in cons. 1. 3. & in cons. 3. 93. col. pen. & omnino uide Cæpoll. in cons. 5. 7. vbi concludit ad probandam huiusmodi qualitatem non sufficere legis præsumptionem, sed exigi specialem probationem. et ad prædicta uide Feli. in c. 2. de rescript. et quia de hac re propè infinitæ autoritates possent adduci, quæ fastidium parerent, ulterius non progrediar:

Summarium in l. j. ff. de ui & ui arma.

- 1 *Dictio unde, quid significet.*

Bar. in l. j. ff. de ui & ui arma.

- 1 **ART.** in hac l. tradit significationem huius uocis, tibi unde, uide Feli. in c. sicut, colu. fi. de simon. Et dum Bar. hic in §. de i. citatur, ait, ex isto text. colligi duplicem esse possessionem, quamuis alij, qui tenent contrarium aliter eum exponant, uide quid per istum text. teneat Ias. in l. j. §. si uir uxori. ff. de acquir. poss. vbi limitat.

Summarium in d. l. j. §. interdictum autem. ff. de ui & ui arma.

- 1 *Utrum ille qui est deiectus de quasi possessione in re incorporalis uti possit hoc interdicto.*

Bar.

Bar.in d.l.j.§.interdictum autem.ff.de ui & ui arm.

- 1 BART. in ead.l.§.interdictum autem, quærit utrum ille, qui est deiectus de quasi possessione iuris incorporalis uti possit hoc interdicto? vide aliquid apud Bal.in conf.98.in 5.vol.

Summarium in d.l.j. §. siue autem. ff. de ui & ui arma.

- 1 Quo in loco agi possit de uolentia, an in loco ubi est fundus, an ubi facta est uolentia.

Bar.in d.l.j.§.siue autem.ff.de ui & ui arm.

- 1 BART. in ead.l.§.siue autem, quærit, quo in loco agi possit de hac uolentia, an in loco ubi est fundus, an in loco ubi facta est uolentia? vide Dec.in conf.25.col.2. & Paul.de Castr.in conf.215. Et dum hic Bar.agit de illo, qui est possessionem ingressus te absente, vide Corn.in conf.247.col.7.in 2.volum.ad id verò quod tradit Bar.in vers. ex quibus habes, scilicet de modo, ut ipse ait practicandi hanc materiam, vide Roma.in conf.191.Alex.in conf.6.in 3.vol. Barb.in conf.4.col.ii.in 3.vol. Et an debeat inferi locus & tempus? vide Ang.& alios in §. quadrupli.inst.de action.& omnino Roma.in d.conf.191.

Summarium in d.l.j. §. non autem alij. ff. de ui & ui arma.

- 1 Deiecto colono intelligitur dominum esse deiectum.

Bar.in d.l.j.§.non autem alij.ff.de ui & ui arma.

- 1 BART. in ead.l.§.non autem alij, in fi. tradit, hoc quod in isto §. dicitur, scilicet deiecto colono, intelligi dominum esse deiectum, & per colonum non deiectum ciuilem possessionem retineri, procedere, an in loco, & procuratore, & in quouis alio, qui retinet nomine domini. vide aliqua ad rem hanc facientia per Bal.in conf.68.ubi ponit, quid probare debeat is, qui dicit se uel suos fuisse expulso.

Summarium in lidem est. §. armis deiectum. ff. de ui & ui arma.

- 1 Sufficit terror armorum, ut quis dicatur ui deiectus.

Bar.in lidem est. §. armis deiectum.ff.de ui & ui arma.

- 1 BART. in d.lidem est. §. armis deiectum, inquit, sufficere terrori armorum, ut quis dicatur ui deiectus. vide Alex.in conf.98.& sequenti in 3.vol. Bar.in l.vi. ad leg. Aquil.

Summarium in d.lidem est. §. eum igitur. ff. de ui & ui arma.

- 1 Incontinenti potest aliquem recuperare.

Bar.in d.lidem est. §. eum igitur. ff. de ui & ui arma.

- 1 BAR. in ead.l.§. eum igitur, ait, incontinenti potest aliquem recuperare &c. ad materiam huius rex. vide Ias.in l.j.colu.2. ff. de oper. noui. nunc. & in l.lecta, colu.1. §. si cert. per. Et dum Bar. subdit de illo, qui est expulsus de locis suis, & post triiduum redit, ut possit recuperare: Adde, tu unum memoratu dignum, scilicet ducem uel alium, qui de terris suis eiectus, posse, quandoque sibi oblata erit facultas etiam post decennium, eas recuperare, & dicetur incontinenti recuperasse. hoc fuit dictum Hugo. relatum à Bal. in c. in literis, de restit. spoliat. & Imol. in l.j. qui præsens. ff. de uerb. oblig. Ang. in §. quadrupli. col.16. inst. de action. uide Abb. in conf.100.col.2. in 1.vol. & in conf.62.col.3. eod. vol. Fel. in c. licet causam, colu.8. de probat. & in c. vigilanti, col. pen. de præscript. Barb. in conf.41.col.8. in 1.vol. Card. in conf.29. colu.1. Et quando aliquid dicatur esse factum incontinenti. vide etiam Alex. in l. cum antiquitus. C. de testam. & ad prædicta uide Aret. in conf.21.col. pe. Czpol. in conf.69. canonistas maxime Fel. in c. præterea, de testi. & in c. accedens. 2. col.6. ut lit. non contest.

Summarium in l. qui possessionem. ff. de ui & ui arma.

- 1 Si ex interuallo ego recupero possessionem meam, an perdam conditionem.

Bar. in l. qui possessionem. ff. de ui & ui arm.

- 1 BART. in l. qui possessionem, quærit, si ex interuallo ego recupero possessionem meam, an perdam conditionem ex l. si quis in tantam, saltem ad pœnam vide Alex. in conf.6. in 3. vol.

Summarium in l. j. uti possi.

- 1 Quomodo in hoc interdicto contra contumacem procedatur.

Vti possidetis.

Bar.in l.j. ff. uti possidetis.

- R** A T. in hac l. tradit materiam huius interdicti, quomodo t. autem in hoc interdicto contra contumacem procedatur, atque ita ad missionem in possessionem ex primo & secundo decreto, vide Bar. in l. si prius. in colum. fin. in ultima quæst. ff. de oper. nou. nunc. Et de hoc interdicto, & quomodo concipiatur libellus, uide Alex. in consi. 268. In causa & lite, col. 3. in libro primi & secundi vol. & in consi. 71. Clarissime domine, col. 1. in 3. vol. Czopol. in consi. 3. Feli. in c. veniens, in fi. de præscript. Bal. & Feli. in c. licet causam, de prob. videas etiam Bal. in consi. 431. in 4. vol. & in consi. 58. in 5. vol. & in consi. 82. & in consi. 338. eod. vol. & in consi. 388. in 1. vol. Barb. in cōf. 25. in 4. vol. Postea Bar. quærit an hoc interdictum habeat locum pro rebus incorporalibus? vide Ang. de Aret. in §. quadrupli, col. 16. inst. de act. & Cyn. post ueteres in l. j. C. de feruit. & aqu. & doct. in d. c. licet causam.

Summarium in d. l. j. §. huius autem ff. uti possid.

- S** i commune Perusij est in quasi possessione iuris eligendi potestatem in ciuitate Spoleti, & commune Spoleti turbat Commune Perusij in ista quasi possessione, an contra illos de Spoleta competat hoc interdictum. Bar. in d. l. j. §. huius autem ff. uti possid.

- B** A R T. in ead. l. §. huius autem, quærit, si commune Perusij t. est quasi in possessione iuris eligendi potestatem in ciuitate Spoleti, & commune Spoleti turbat commune Perusij in ista quasi possessione, an contra illos de Spoleta competat hoc interdictum? concluditque propter hoc non comperere, nisi forte si ob istam diffamationem commune Perusij non posset eligere quos uolebat: quia timent eligi, hoc Bartoli documentum refert, & sequitur Alex. in consi. 194. Vito testamento, uerf. bene facit quod not. Bar. in libro primi & secundi vol. & in consi. 177. in 5. vol. quod consilium est repetitum Bal. in consi. 447. in 3. vol. & aliquid in consi. 261. in 5. vol. Et de materia perturbacionis & molestie, vide quæ pono ad Bar. in lamplius non pe ti. ff. rem rat. hab. Feli. in c. in præsentia, de probat. & omnino Mari. Soc. iuni. in consi. 113.

Summarium in d. l. j. §. interdictum ff. uti possid.

- C** l a n d e s t i n u m p o s s e s s o r d e i j c i p o t e s t, q u a n d o p e r i l l a m c l a n d e s t i n a m a p p r e h e n s i o n e m a l i q u i s n o n p r i u a t u r c i u i l i p o s s e s s i o n e.

Bar. in d. l. j. §. interdictum. ff. uti possid.

- B** A R T. in ead. l. §. interdictum, in fi. primæ col. ait clandestinum possessorem deiçi posse, quando propter illam clandestinam apprehensionem aliquis non priuatur ciuili possessione, ut in re mobili contingit. vide Alex. in consi. 6. in 3. volu. Aret. in consi. 21. incip. Si diligenter. Ang. de Aret. in §. quadrupli, col. 16. inst. de action. Paul. de Cast. in consi. 225. ubi dicit propter ciuilem intentari posse interdictum retinendæ & propter naturalem interdictum adipiscendæ, & vide Alex. in l. quemadmodum. ff. de acqui. poss. & omnino videas Ater. in l. clani possidere. §. qui ad nundinas, col. pen. ff. cod. tit. de acquir. poss. ubi bene disputat, & postea dupliciter limitat hoc Bar. documentum, & la fin. l. ij. col. 33. cum seq. C. de iur. emphy. Postea tradit Bar. hic in pen. col. quomodo concipiatur libellus in hoc interdicto, vide Feli. in c. licet causam de probat. Alex. in cōf. 278. In causa & lite, col. 3. in lib. primi & secundi vol. & Ang. in d. §. quadrupli, col. 16. inst. de actio. ubi in col. pe. tradit etiam an debeat in libello exprimi locus, & tempus, & Bal. in consi. 447. in 3. vol. & Alex. in l. j. col. 8. ff. de eden.

Summarium in l. si duo ff. uti possid.

- Q** u o m o d o i n h o c i n t e r d i c t o s e n t e n t i a c o n c i p i p o s s i t.

Bar. in l. si duo. ff. uti possid.

- B** A R T. in hac l. si duo, col. 2. uerf. circa principium, quærit quomodo t. in hoc interdicto sententia concipi debeat. Aduerte in hac re, quoniam sententia lata in interdicto possessorio operatur, ut victor si cadat à possessione obtinere possit uigore huius sententiae: ita fing. dixit Io. Faber. in §. retinendæ, col. 10. uerf. nunc quærendum, in inst. de interdict.

Summa

Summarium in d.l. si duo. §. hoc interdictum. ff. uti possid.

1 *Ad hoc ut locum habeat hoc interdictum, requiritur, ut quis turbetur in possessione sua.*

Bar. in d.l. si duo. §. hoc interdictum. ff. uti possid.

1 **BART.** in ead. l. §. hoc interdictum, sic ait in summa. Ad hoc, ut locum t habeat hoc interdictum, requiritur ut quis turbetur in possessione sua, quæ autem & qualis turbatio exigatur, collige ex ijs, quæ posui ad Bar. in l. j. §. huius autem interdicti, supra eod. tit.

Summarium in d.l. si duo. §. in hoc interdicto. ff. uti possid.

1 *Interdictum hoc datur ad interesse.*

Bar. in d.l. si duo. §. in hoc interdicto. ff. uti possid.

1 **BART.** in ead. l. §. in hoc interdicto, inquit gl. hic ponere casum, & reliqua. Adde tu quod d gl. in l. clam possidere. §. si. ff. de acqu. poss. per istum tex. dicit interdictum t hoc dari ad interesse, sed ibi reprobatur, ut per Iac. in col. pen. Ex his uero quæ Bar. hic subiungit, colligitur, aliud esse rem, & aliud esse possessionem. ad quod videas Alexan. in cons. 184. col. fi. in 5. volum. ubi præcisè ad hoc citat hunc text.

Summarium in l. in summa. ff. uti possid.

1 *Alia est possessio naturalis usufructuarij, & alia est possessio usufruij.*

Bar. in l. in summa. ff. uti possid.

1 **BART.** in hac l. in summa, uerfi. alia est, ait aliam t esse possessionem naturalem usufructuarij, & aliam esse possessionem naturalem usufruij. sed contrarium, quod immo sint eiusdem speciei docuit idem Bar. melius sentiens in l. j. col. 4. ff. de acquir. poss. ubi Iac. in 18. col. Tu uero attende quoniam dum Bar. hic ponit hanc differentiam inter species harum possessionum, capit speciem pro numero. & est sensus, ut istæ possessiones differant numero; & ita declarat Bar. in l. iij. §. ex contrario. ff. de acqu. poss. ad quam declarationem hic se remittit. Et dum Bar. subdit de effectu huius interdicti, vide Dec. in c. licet causam, col. 1. de probat.

Summarium in l. j. §. qui superficiem. ff. de superficieb.

1 *Ille qui emit superficiem an habeat actionem ex empto.*

Bar. in l. j. §. qui superficiem. ff. de superficieb.

1 **BART.** in hac l. j. §. qui superficiem, versic. ulterius, tradit, ut ille t qui emit superficiem, habeat actionem ex empto t vide Raph. Cum. in cons. 57. Barb. in cons. 16. in fi. cum duob. seq. in 1. vol. Ant. de Butr. in cons. 23. col. 2. & ad hæc vide Soc. in cons. 139. Fulg. in cons. 9. & Paul. de Cast. in cons. 139. in fi.

Summarium in d. l. j. §. quod autem. j. ff. de superficieb.

1 *Longum tempus quod dicatur.*

2 *Si in instrumento locationis est apposta hypotheca omnium bonorum, colono acquiritur ius in re.*

3 *Conductor ad modicum tempus, non habet ius in re.*

Bar. in d. l. j. §. quod autem. j. ff. de superficieb.

1 **BART.** in ead. l. §. quod autem, querit, quodnam t dicatur esse longum tempus t circa hoc * multæ possent afferri auctoritates; sed satis sit habere * communem sententiam, quæ est, ut dicatur decennium, teste Soc. in cons. 32. in 1. vol. & quod dicatur multum tempus vide apud Abb. & Fel. in c. plerunque, de rescript. & ad prædicta vide Alex. in cons. 17. col. 1. in 4. vol. & in cons. 4. col. 2. in 5. vol. & in cons. 122. eod. vol. ubi ait locationem ad quinque & sex annos esse modici temporis. & Card. in cons. 95. col. 2. Et dum Bar. in versic. & ideo, dicit, si in instrumento t locationis est apposta hypotheca omnium bonorum, colono acquiritur ius in re. vide Alex. in l. si filiofam. §. si uir in quinquennium, col. 3. versic. fallit. ff. sol. matr. & Bar. & Bal. in l. emptorem. C. loca. an autem huiusmodi conductor, qui habet hypothecam in rebus sibi locatis possit expelli à singulari successore ei interesse & pœnam offerente t vide Soc. in cons. 90. in 4. volu. Et quoniam in hoc. §. agit Bar. de conductore t ad modicum tempus, ut non habeat ius in re.

De itinere actusque priuato.

re. Dicat eum hac ratione non facere fructus suos, qui breui tempore non renascuntur. l. diuortio. §. si fundum, & ibi Bal. & doct. ff. sol. matrim. Hinc infert Rochus de Curte in tract. de iure patronatus, in uoce, ipse, nu. 5. huiusmodi cōductorē presentare non posse si casus cōtingeret.

Summarium in d. l. j. §. quod autem. ij. ff. de superfic.

1 *Superficiem qui emit, an (&) quando cedere possit.*

Bar. in d. l. j. §. quod autem. ij. ff. de superfic.

1 **BART.** in ead. l. §. quod autem. 2. tradit, an & quando ille qui emit t superficiem, possit cedere? vide Soc. in consi. 287. & Ia. in l. ij. col. 2. & in l. iij. col. 45. & col. 18. C. de iur. emphyt.

Summarium in l. j. §. hoc interdicto. ff. de itin. act. priua.

1 *Ille qui uult uti hoc interdicto, debet usum esse ad minus triginta diebus.*

2 *In quasi possessione iuris locum habet illud, nimirum repellere licet.*

3 *Quando dominus possit eum repellere, qui est in quasi possessione.*

Bar. in l. j. §. hoc interdicto. ff. de itin. act. priua.

1 **BART.** in hac. l. j. §. hoc interdicto, uersu. ulterius, ait, eum, t qui uult uti hoc interdicto, debere usum esse ad minus. 30. diebus. uide latē Abb. in c. cum ecclesia Sutrina, 2. col. 1. & 3. de caus. poss. & propriet. & Soc. in consi. 258. colu. 1. & quæ sint necessaria in hoc interdicto, & quis agat, & quomodo probare debeat seruitutem tibi fuisse cōstitutam, egregiè docuit Paul. de Castr. in consi. 243. Videtur quòd non possit, in 2. volu. & Alex. in consi. ultimo in 1. vol. Postea Bar. hic in uersu. nota istud, ait ex mente gl. in quasi t possessione iuris, locum habere illud, scilicet, uim ui licet repellere. De hac re uide plenè apud Ia. in §. sequè, col. 9. nu. 43. in st. de action. ubi aperui omnes modos quibus acquiritur quasi possessio. Et dum Bart. agit de illo, qui contendit se esse in quasi possessione iuris eligendi, & ait, sufficere, si is doceat se fuisse in ista quasi possessione in proxima pcedenti electione: uide Abb. post glo. in dicto capitulo cum ecclesia Sutrina. Ad illud uerò quod subijcit Bart. quomodo t possit dominus eum compellere, qui est in quasi possessione, uide Alex. in d. consi. ultimo. colu. si. in 1. volum. Et dum Bar. postea inquit hic in col. pen. uersu. ulterius, quomodo probari possit, illi, qui utitur seruitute, non competere ius. uide Alex. in consi. 65. col. 2. uersu. facit quod not. Bar. in 1. volu. & in consi. 183. col. 2. in libro primi & secundi vol. & in consi. 112. col. 3. in 4. vol. Deinde Bar. in uersu. uenio ad sequentem gl. querit quomodo quis iuerit iure seruitutis. uide Feli. in c. de quart. col. 14. de præscript. & in c. si diligenti, col. 2. eod. tit. Alex. in consi. ultimo in 1. volu. Aret. in consi. 30. col. 2. in 2. dub. & in consi. 110. & in consi. 133. col. 3. & omnino Alex. in consi. 50. Ponderatis uerbis. col. si. in 3. volu. ubi citat hoc Bartoli documentum, dicens, si uolo probare me adeptum esse quia tale, teneor probare, me id hoc animo fecisse ut illud adipiscerer, uel ut uterer iure mihi competenti. & ad rem faciunt trad. per Paul. de Castr. in consi. 243. Videtur quod non possit, in 2. vol. Et dum paulo post inquit Bar. uerba huius edicti non exigere, ut quis possideat, uel quasi possideat sed simplicem usum facti, aduerte quoniam hoc uidetur esse contra tex. in l. si. infra eod. tit. ibi ius fundi possedisse oportet, quamuis Bar. respòdeat. Postremò Bar. hic in col. si. uersu. ulterius quæro, tradit quomodo probabitur, aliquem non ui, nò clam, nò precario possedisse. uide Feli. in d. c. de quarta, de rescrip. Alex. in consi. 6. in 1. vol. & in consi. 250. in lib. primi & secundi vol. & in consi. 69. Circa primum, in 5. vol.

Summarium in l. veteres. ff. de itin. actusque priu.

1 *Ea uidentur tacitè concessa, sine quibus tacitum explicari non potest.*

Bar. in l. veteres. ff. de itin. actusque priu.

1 **BART.** in hac. l. veteres, colligit ex tex. ea uideri tacitè t concessa, sine quibus tacitum explicari non potest. De hac re uide quæ posui ad Bar. in l. ij. ff. de iurisd. omni. iudic. & Feli. in c. olim, col. 2. de except. Attende tu istum tex. hic in si. qui est memoratu dignus ad probandum, intelligi

intelligi debere illam exceptionem esse exclusam, quæ provenit causa ipsius agentis & petentis; quia tunc non excluditur ab aduersario, sed à se ipso. ita Soc. in consi. 27. col. 6. in 4. vol.

Summarium in l. j. §. sed & si iure. ff. de aqu. quot. & æsti.

- 1 Ille qui uult hoc interdictio uti, debet se credere usum esse iure seruutis, ex aliqua iusta causa.

Bar. in l. j. §. sed & si iure. ff. de aqu. quot. & æstiu.

- 1 **BART.** in hac l. j. §. sed & si iure, ait, eum, qui uult hoc interdictio uti, oportere se credere usum esse iure seruutis ex aliqua iusta causa. dicas tu idem esse etiam in interdictio de itinere actuque priuato, alioque: uero in interdictio uti possidetis, ut per Abb. in c. cum ecclesia, col. 5. de cau. poss. & propriet. & ad rem faciunt trad. per Alex. in consi. 142. in 1. vol.

Summarium in d. l. j. §. quæsitum. ff. de aqu. quot. & æsti.

- 1 Equus primo currens sine regatio ad brauium an debeat illud habere.

Bar. in d. l. j. §. quæsitum. ff. de aqu. quot. & æsti.

- 1 **BART.** in ead. l. §. quæsitum, tradit an equus primo currens sine regatio, ut ipse ait, ad brauium, debeat illud habere? & dicit inspicienda esse uerba statuti, ut hic per eum. De isto text. uide Bar. in l. j. col. 5. versi. quæro. ff. de acquir. poss. & las. in d. l. j. §. item acquirimus, ubi ponit quid in dubio.

Summarium in d. l. j. §. item quæsitum. ff. de aqu. quot. & æsti.

- 1 Ille qui non probat illud ad quod se astringit ad probandum, perdit causam.

Bar. in d. l. j. §. item quæsitum. ff. de aqu. quot. & æsti.

- 1 **BART.** in ead. l. §. item quæsitum, dicit, eum, qui non probat illud ad quod se astringit ad probandum, perdere causam. uide Fel. in c. 2. col. 14. versi. restringendæ de rescript.

Summarium in d. l. j. §. permittitur. ff. de aqu. quot. & æsti.

- 1 Emphyteosis si finita est per generationem extinctam, descendentes possunt petere, ut eis confirmetur, & nisi fiat ista concessio, eis fit iniuria.

- 1 In confirmando uel reformando feudum non dicitur nouum, sed illud idem cum primo.

Bar. in d. l. j. §. permittitur. ff. de aqua quot. & æsti.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. permittitur, ait, si emphyteosis t est finita pp generationem extinctam, descendentes posse petere, ut eis confirmet: & nisi fiat ista concessio, ei fieri iniuriam, à qua licet appellare. idem ait Dec. in consi. 130. Fulg. in cōf. 220. & Curt. in consi. 47. & hunc tex. ad hoc esse sing. dixit Aret. in l. apud Iulianū. §. cōstat. ff. de leg. 1. sed Bologn. ait hoc nō probari in isto tex. & attende uerba Bartoli hic, dum loquitur de generatione finita: nam secus esset, si emphyteosis seu feudum propter canonem non solum extingueretur, ut per las. in l. j. col. 6. C. de iur. emphyt. ubi declarat, hoc ius perendi huiusmodi confirmationem durare tantum per annum, & in hac materia uide latè Curt. in tract. feudorum col. 53. versi. 13. Quis autem præferri debeat an sœmina descendens, an agnatus? doct. idem Curtius in d. tract. col. 84. in 3. par. & in confirmando, t uel reformando, factum non dicitur nouum, sed illud idem cum primo. Bar. in l. si mihi & Titio, in fi. ff. de uerb. oblig. & ad rem propositam uide Imol. in c. 1. col. pen. de loca. ubi uidet hoc extendere etiam ad locationem. Sed contrarium tenet Rom. in consi. 22. col. pen. Aduerte autem circa prædicta, quia quamuis Fulgo. tenuerit hoc idem in feudo, quod in emphyteosi, tamen cōtrarium uidetur uelle in cōf. 222. Et in hac re uide Curt. in consi. 49. ubi ait hoc, quod hic traditur per Bar. & per eum in consi. 47. fuisse obtentum in facti contingentia. & pro declaratione horum omnium uide post alios in c. exceptiones, in principi. de except. & Dec. in consi. 78. ubi tradit, an sit necesse, ut isti agnati sint etiam hæredes? & Anch. in cōf. 134. ubi declarat. Et de hac re uide per eundem Bar. in d. l. si mihi & Titio. ff. de uerb. oblig. & plenè per Alex. in consi. 80. col. pen. in 1. vol. & in consi. 151. in libro primi & secundi vol. col. pen. & in consi. 10. col. si in 3. vol. Roma. in consi. 22. col. 3. & in consi. 70. in 2. dubio. & in consi. 212. Barb. in consi. 18. col. 3. in 2. vol. Imol. in consi. 27. col. 2. & in consi. 38. & in consi. 68. A nan in consi.

De aqua quotidiana & æstiuā.

confi. 84. col. 2. Abb. in c. bonæ. 2. col. & ibi addit. de postul. prælat. Bal. in c. in præsentia. col. 5. de probat. & vide Alex. in d. confi. t. 5. ubi sentit hoc locum habere, scilicet ut descendentes debeant exaudiri, etiam si eorum ascendens priuatus fuisset eo quod uenisset contra conuentiones. videas etiam Bal. in rubr. de appell. & Feli. in c. 2. col. 2. de offi. iudic.

Summariū in l. hoc iure. §. si aquam. ff. de aqua quot. & æsti.

- 1 Si habeo molendinum emphyteoticum in flumine publico, quod fuit destructum & postea restructum, nunquid ecclesia possit illud repetere, ut emphyteoticum.

Bar. in l. hoc iure. §. si aquam. ff. de aqu. quot. & æsti.

- 2 BART. in ead. l. §. si aquam, querit, si habeo t. molendinum emphyteoticum in flumine publico, quod fuit destructum, & postea restructum, nunquid ecclesia possit illud repetere ut emphyteoticum? de ista questione vide Ias. in l. quominus, col. 3. o. in 24. quest. ff. de flumin.

Summariū in d. l. hoc iure. §. duætur. ff. de aqu. quot. & æsti.

- 3 Consuetudo quæ memoriam hominum excedit, habet uim constituti.

Bar. in d. l. hoc iure. §. duætur. ff. de aqu. quot. & æsti.

- BART. in d. l. hoc iure. §. duætur aquæ, nihil dicit; tamen est tex. memorabilis, ex quo colligitur consuetudinem, t. quæ memoriam hominum excedit, haberi loco constituti. vide Feli. in c. de quart. nu. 50. cum seq. de præscrip. & omnino in c. accedentes. nu. 12. cum seq. eod. tit. de præscript. Limita tamen hoc habere locum in eo tantum, qui est capax; nam incapax nō acquirit. Abb. & alij in c. quanto, de consuet.

Summariū in l. cum constat. §. inter duos. ff. de aqu. quot. & æsti.

- 4 Si habentes iurisdictionem in aliquo castro ad diuisionem deueniunt, unum per alium possidere.

Bar. in l. cum constat. §. inter duos. ff. de aqu. quot. & æsti.

- 5 BART. in hac l. cum constat. §. inter duos, tradit, si habentes t. iurisdictionem in aliquo castro ad diuisionem ueniunt, unum per alium possidere. ad rem hanc faciunt trad. per Alex. in confi. 7. & in confi. 25. in 5. vol. & Roma. in confi. t. 98.

Summariū in l. j. §. hoc interdictum. ff. de fonte.

- 6 Statutum prohibens mulieres portare margaritas, utrum comprehendat margaritas fictas.

Bar. in l. j. §. hoc interdictum. ff. de fonte.

- 7 BART. in hac l. j. §. hoc interdictum, infert ex isto tex. ad statutum t. prohibens mulieres portare margaritas, siue perlas ut ipse ait, utrum comprehendat margaritas fictas, & quæ non sunt ueræ & naturales? & decidit quod non. Et ad hoc possent multa afferri exempla, ut est illud, quod quandoque tractauimus de moneta reprobæ, quæ non continetur in statuto disponente de moneta. l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pignor. actio. nam illa non potest dici moneta, ut per Alex. in confi. 104. in 1. vol. ita nec istæ possunt margaritæ nuncupari, quæ sunt reprobæ & fictæ. & de hac re vide Ias. in l. Gallus. §. quod si is, col. 3. in 3. notab. ff. de liber. & posth. in t. & 2. lectura. Dec. in c. at si clerici. col. 5. ver. secundò, de iudic. Barb. in confi. 29. in 2. vol. Rom. in confi. 147. Feli. in c. insinuatū, col. 2. in fi. de simon. Et ad rem faciunt trad. per Anch. in c. nouit, de his quæ fi. à præla. & doct. in c. translatò, de confi. Attende tamen quia huic Bartoli decisioni reluctatur tex. in Luellera. C. de uesti. lib. t. t.

Summariū in l. j. §. hoc interdictum. ff. de cloacis.

- 8 Quando aliquid fit in hostio intra clausuram, dicitur esse factum in domo.

Bar. in l. j. §. hoc interdictum. ff. de cloacis.

- 9 BART. in hac l. j. §. hoc interdictum, dicit, quando t. aliquid fit in hostio intra clausuram, dici esse factum in domo. uide aliqua apud Alex. in l. cetera. §. hoc semotus. ff. de leg. 1.

Summa

Summarium in l.j. §. parui. ff. quod ui aut clam.

- 1 Si à principe, uel à statuto appellatio remouetur, debet intelligi de friuola.
- 2 Si à statuto prohibita est exceptio generaliter, nunquam tamen intelligitur exclusa esse exceptio illa, quæ insurgit ex alia parte statuti.
- 3 Exceptio deficientis iurisdictionis, nunquam censetur exclusa.
- 4 Licet statuto cautum sit nullam exceptionem opponi posse, tamen si competunt legitimæ exceptiones, officium iudicis implorari potest.
- 5 Nunquam à statuto reuocantur omnes exceptiones, intelligitur esse reiecta exceptio innocentie in delictis.
- 6 Appellatione remotæ, an intelligatur etiam reiectus actus porrigendi querelam de falso ad superiorem.

Bar. in l.j. §. & parui. ff. quod ui aut clam.

- 1 **B**ART. in hac l.j. §. & parui, inquit, si à principe t. & ita etiam à statuto appellatio remouetur, debet intelligi de friuola. & ex hoc inferit Bart. etiam ad instrumentum, contra quod ex forma statuti nulla potest opponi exceptio, & tamen opponi potest illud non esse instrumentum. vide Alex. in consi. 309. Viso puncto, in 2. dub. in libro primi secundi volu. & in consi. 101. in 4. vol. Abb. in consi. 44. in 2. dub. in 1. vol. & in consi. 64. & in consi. 82. col. pen. eod. vol. 1. & in consi. 62. in 2. volum. Alex. in auth. quæ supplicato, in apostill. C. de precib. imper. offer. Roman. in consi. 42. Barb. in consi. in 2. volu. Et in re proposita scias si à statuto prohibita t. est exceptio generaliter, nunquam tamen intelligi exclusam esse exceptionem illam, quæ insurgit ex alia parte statuti. la. in l. ait prætor. §. iuran. ff. de iureiur. Item nunquam intelligitur exclusa exceptio contrarietatis, secundum Dec. in consi. 644. in fi. & multas alias exceptiones, quæ non obstante huiusmodi prohibitione opponi possunt, uide apud Alex. in consi. 113. in 5. vol. & latius apud Feli. in c. ex parte. 2. de offic. deleg. Item nunquam reiecta censetur exceptio, quæ prouenit causa ipsius mer agentis & petentis: quia tunc non excluditur ab aduersario, sed à se ipso. tex. est not. in l. veteres, in fi. & ibi posui suprâ, de itin. actuque priu. tradit Soc. in consi. 27. col. 6. in 4. vol. & exceptionem nullitatis obijci posse, docuit Abb. in consi. 53. in 2. vol. Alex. in consi. 33. 1. Visis subtilissimis, in lib. primi & secundi volu. & in consi. 77. in 3. volu. Aret. in consi. 75. & Bal. in rubrica. C. de prob. Limita tamen prædicta procedere, quando simpliciter statutum exceptiones excluderet, alioqui uerb. si eas infra tempus admittet, & eo lapsso negaret; quia tunc opponi non posset. ita Alex. in consi. 225. in 6. vol. Et circa prædicta. vi de Alex. in consi. 60. col. pen. in 4. vol. ubi ait, exceptionem t. deficientis iurisdictionis nunquam censeri exclusam. & videas Dec. in consi. 410. Et ad rem hanc accedant ea, quæ docuit Alex. in consi. 202. Visa legitimatio, col. 4. in libro primi & secundi volu. & Ana. in consi. 13. & in consi. 80. col. 3. in 1. vol. Aret. in consi. 20. col. 3. Bal. in c. cum adeo, col. fi. de rescrip. & omnes in d. c. ex parte, de offi. deleg. & maxime ibi Barb. in 1. & 5. colu. cum seq. Præterea scias, quamuis statutum quascunque exceptiones excluderet, propterea tamen nō tolli, quin de nullitate possit principaliter agi: quia paria non sunt, exceptionem opponere nō posse, & de nullitate principaliter agi non posse: ita sing. ait Aret. in consi. 75. col. pen. ubi multa quoque alia scitu digna de exceptionibus quæ opponi possunt non obstante legis prohibitione aperuit. Postea Bart. quærit in re proposita nunquid opponi possit instrumentum esse simulatum? & concludit nō posse: quoniam huiusmodi instrumentum est publicum, & per talem exceptionem non oppugnatur instrumentum, sed uis contractus in eo contenti. Tamen huic sententiz reluctantur trad. per eundem Bar. in l. nemo potest. in 4. quæ ff. de leg. 1. & ita tenet Bal. in l. fi. §. in computatione. col. fi. C. de iur. delib. & in l. cum precibus, per illum textum de probat. & in l. si non forem, in princ. ff. de cōd. indeb. & in c. pastoralis, col. 2. de appellat. & in l. si non uerum. C. de donat. in uir. & vxor. & idem uoluit Imolin. c. cum contingat, in sexto membro, de iureiur. & Bal. in l. j. testamentum, per illum tex. & ibi Ang. & Imol. ff. quemad. testa. aperi. sed videas Abb. in consi. 73. col. 3. in 2. vol. Barb. in consi. 43. col. 1. in 1. vol. & in consi. 51. col. 2. eod. vol. &

in multis alijs suis consilijs, quæ nunc curo aliter commemorare. & uide Alex. in l. seruum. §. qui chirographum. ff. de leg. j. l. mol. in consi. 117. Barb. in c. ad nostram, de empr. & vendit. & in c. cum Ioannes, colu. 15. vers. quartus casus, de fid. instrum. l. mol. in l. fin. ff. à quib. appell. non lic. Aret. in consi. 75. col. 6. & in consi. 106. col. 4. & in consi. 108. & Alex. in consi. 69. in 3. volu. ubi ait aliud esse, exceptionem excludi per rescriptum, & aliud per statutum. Ad illud uerò quod subijcit Bar. scilicet nunquam intelligi exclusam esse exceptionem, quæ prouenit ab aliqua parte eorundem statutorum, uide Alex. in l. non erit. §. dato. ff. de iure iur. l. mol. in d. l. fin. ff. à quib. appell. non lic. & omnino uide las. in l. air prator. §. iurari, col. fin. ff. de iure iur. Postea Bar. dicit, quauis statuto t̄ cautum sit, nullam exceptionem opponi posse, ramen si competunt legitime exceptiones, officium iudicis implorari posse. uide tex. not. in l. planè, & in l. ff. de petit. hæredit. & Soc. in consi. 27. col. 6. in 4. vol. Et de hac materia, an sublati exceptionibus intelligatur esse sublatum officium iudicis, an non, uide Feli. in c. dilecti, col. 4. de except. & l. mol. in d. l. fin. ff. à quib. appell. non lic. & las. in l. j. col. 1. ff. de iurisd. omni. iudic. Item nunquam à statuto t̄ reijciente omnes exceptiones intelligitur esse reiecta exceptio innocentie in delictis, per quā aliquis dicit uelle probare se esse innocentem. Alex. in consi. 113. Viso themate, in 5. volum. sic etiam non intelligitur esse sublata exceptio, quæ ex inspectione scripturæ colligi potest. Alex. in consi. 77. Visus dubitationibus, col. fin. in 3. vol. & circa prædicta uide etiam Aret. in consi. 147. Barb. in consi. 44. in 3. vol. & Alex. in d. consi. 113. in 5. vol. col. 2. vers. nunc solum. ubi dicit de eo, qui à statuto compellitur ad soluendum omni exceptione iuris & facti remota, & ibi multa ad rem hanc facientia docuit. & Barb. in consi. 85. in ultimo dubio, in 3. vol. ubi tradit an remota t̄ appellatione intelligatur etiam reiectus actus porrigendi querelam de falso ad superiorem? & in consi. 87. eod. vol. ubi agit de exceptione, quæ competit ex alio statuto, de qua egimus supra. & Anch. in consi. 73. ubi loquitur similiter de exceptione, quæ insurgit ex alio statuto. & uideas Dec. in consi. 44. & dum Bar. hic in fi. loquitur de repetitione eius, quod solutum est, & dicit non obstat. tex. in l. j. C. de cond. indeb. uide Feli. in c. quod ad consultationem, colu. 5. de re iudic. Roma. in consi. 76. in 4. dub. Ang. in l. fi. col. antepen. & seq. de appellat. & uideas Czpol. in caut. incip. Statuta quandoque disponunt. Paul. de Cast. in consi. 225. col. pen. & fi. & omnino uide Fulg. in consi. 192. col. pe.

Summarium in d. l. j. §. idem Labeo. ff. quod ui aut clam.

1 Ad hoc ut probare ualeam, me impeditum fuisse, & propterea denunciari non potuisse, debeo probare, me à te facto tuo impeditum fuisse.

Bar. in d. l. j. §. idem Labeo. ff. quod ui aut clam.

1 B A R. in ead. l. §. idem Labeo, inquit, ad hoc ut probare ualeam t̄ me impeditum fuisse & propterea denunciare non potuisse, debeo probare me à te siue ab alio facto tuo impeditum fuisse, alioqui non sufficere. uide Alex. in consi. 1. col. 3. in 3. vol. Rom. in consi. 152. Ana. in c. Petrus, in fi. de simon. & ibi Feli. uide etiam Barb. in consi. 131. col. 12. & seq. in 3. vol. & Bal. in consi. 506. in ultimo vol.

Summarium in l. prohibere. §. planè. ff. quod ui aut clam.

1 In mandato generali alienatio rerum suarum non continetur.

2 Donatio Regi, etiam facta populo consentiente, an præiudicat successoribus, etiam si facta esset causa pia.

3 Vendi an possint, uel concedi regalia, & alienare, uel privilegia imperij.

4 Princeps alienare non potest ciuitatem suam inuitis ciuibus, nisi in casibus necessitatis.

5 Princeps, an possit oppidum concedere in feudum inuitis oppidanis, uel alienare subditi uolentes & inuitos.

Bar. in l. prohibere. §. planè. ff. quod ui aut clam.

1 B A R. in hac l. prohibere. §. planè, ait, hunc textum esse sing. ex quo colligitur, in mandato t̄ generali alienationem rerum suarum non continere. uide Soc. in consi. 302. col. fi. Et dum Bar. paulo post inquit, si respublica statutum concederet causa alienationis, quæ fieri debeat alicui tyranno, huiusmodi alienationem reuocari posse tanquam factam iusto merito interueniente. uide Abb. in consi. 62. in 2. dub. in 2. vol. & in consi. 94. in 3. dubio eod. vol. Postea Bar. hic in uers.

in uerf. tertid nota, inquit. res publicas posse concedi à principe, vel ab eo cui hoc principes cō-
 cesserunt. vide Præpos. in proem. feud. col. 9. & seq. & Bal. in præludijs feudorum, col. 6. & seq.
 2 Oldr. in conf. 95. Paul. de Cast. in conf. 74. col. 3. vbi loquitur in donatione t Regis etiam facta
 populo consentiente, an præiudicet successoribus, et si facta esset causæ piz? Et an ipse met eam
 reuocare ualeat? et uideas Alex. in com. 1. in 5. uol. Abb. in conf. 3. col. 2. & in conf. 62. col. 8.
 in 2. uol. & Feli. in c. 1. de probat. col. 4. & plenè in c. ad audientiam, de præscr. Aret. in rubr. ff.
 de uerb. obl. Abb. in c. cum uenissent, col. 3. de iudi. & in c. intellecto, & ibi addita. & in c. sedes,
 3 de rescr. Curt. in conf. 3. 8. & in conf. 1. 37. col. 3. & dum dicit Bar. an uendi, t vel concedi possint
 regalia & alienari, vel priuilegia imperij? vide Alex. in d. conf. 1. in 5. uol. col. 5. & seq. uerf. nunc
 uidendum, & omnino Abb. in d. conf. 3. col. 2. Soc. in conf. 4. col. 3. cum sequ. & in conf. 7. in 1.
 vol. vbi uidetur hanc distinctionem Bar. subuertere. Et ad rem hanc uide Feli. in c. 1. de probat.
 & la. in uisibus feudorum, col. 28. Ana. in conf. 8. 1. Paul. de Cast. in conf. 70. col. 4. in 1. uol. &
 circa prædicta scias, si princeps uellet ciuitatem aliquam uel aliū locum subijcere Domino alie
 no, possunt contradicere homines illius ciuitatis uel loci, qm̃ eorum interest, ne mutant dñs
 suos. Abb. in c. dilecti, & in c. si de maior. & obed. ad quod faciunt trad. per Bald. in l. Barbarius.
 ff. de offic. prætor. in addit. col. 3. vbi habetur, sicut prælati habet ius in subditos, ita subditos
 hñe ius in prælatum, ut ei subint, in cuius iuris quasi possessione sunt, quemadmodum & filius
 in quasi possessione filiationis. idem clarè ait Inno. in c. auditis, de præscr. vbi ait, interesse subdi
 4 torum ne mutant dñs, & ideo principem t alienare non posse ciuitatem suam inuitis ciuibus,
 nisi in casu necessitatis, tradidit Soc. in conf. 3. 9. in 3. vol. Alex. in conf. 25. col. 5. in 5. uol. Dec.
 in conf. 5. 6. 4. & in conf. 6. 8. 9. Et principem non posse alienare aliqua, quorum alienatio esset in
 magnam diminutionem iurisdictionis regalis, et si iur̃m accederet, tradit idē Dec. in conf. 25. 9.
 vbi citat hoc Bar. documentum in isto §. planè. Et hæc intellige uera esse nisi hñi bona solita
 5 essent concedi, & in feudum dari. ita Crauet. in conf. 5. 4. Et an princeps t possit oppidum con
 cedere in feudum inuitis oppidanis uel alienare subditos nolentes & inuitos, uide latissimè in
 conf. 1. 2. inter consilia Alberti Brun. An autem princeps irrequisito possit ciuitas uel uasallus
 se submittere protectioni alterius principis? uide Albert. Brun. in conf. 8. 6.

Summarium in Laut qui aliter. ff. quod ui aut clam.

- 1 Qui citatur ad aliquem actum, si ille actus aliter fit, uel in substantia, uel in qualitate, quam fueris di
 ctum, non tenetur, & dicitur factus non citata parte.
- 2 Quicumque est obligatus parere præceptis concilij legitimè congregati.
- 3 Iurisdictionis, quæ ad consilium spectat, ad uniuersitatem habentium iura episcopalia pertinet.
- 4 Causa aliquando ab effectu solent cognosci.

Bar. in Laut qui aliter. ff. quod ui aut clam.

Bar. in Laut qui aliter, inquit, eam esse scribendam literis aureis, ex qua colligitur, eum qui
 1 citatur ad aliquem actum, si ille actus aliter fit uel in substantia uel in qualitate quam fuerit di
 ctum, non teneri, & illum actum dici factum nō citata parte. vide Soc. in conf. 20. & oino Abb.
 in conf. 18. in 1. uol. Feli. in c. quia iudicante, col. 1. de præscr. & in c. consuluit, de offi. deleg. vbi
 ait, si citatus fuit aliquis pro certa hora, & actus fiat in alia hora, dñ factus non citata parte. & om
 nino uide eundem Feli. in c. 1. nu. 3. de iudi. vbi multa scitu digna in re proposita cumulauit.
 Bar. in l. si uitem. §. si is qui infra hoc co. tit. vbi uide quæ ibi pono. Imol. in conf. 97. col. 3. Hoc
 tñ lustrandum vñ nisi pars ipsa præsens reperiretur. ut per Feli. in d. c. 1. & in d. c. consuluit, col.
 1. & seq. & in c. ad petitionem, de accusat. in uerf. istis Et. Et uide Abb. in d. c. consuluit, vbi decla
 2 rar. Attende hic diligenter, qm̃ ex isto aureo tex. & ex hoc Bar. documento, ad quod oēs (ut ui
 dimus) accesserunt, consuratur illa constitutio contra pontificiam potestatem edita in 4. & 5.
 sessione à Concilio Constātiensi, & à Basiliensi deinceps repetita, quæ causum est, quemcumq;
 cuiuscunq; status & dignitatis, etiam si papalis existat, obligatū esse parere præceptis illius &
 cuiuscunq; alterius Concilij legitimè congregati, in ijs, q̃ pertinet ad fidē & extirpationē schis
 matis, & ad reformationem ecclesiæ in capite & mēbris. quorū uerborū occasione dici nō pōs,

quanta sit exorta perturbatio, & quam multi conati sint supremi capitis imminuere potestatem, qui & ingenio & doctrinæ gloria florentes quamplurimis authores fuisse ita sentiendi, & ciuili atq; intestini belli in ecclesia excitanda. Quicquid igitur de hac ipsa cōstitutione Card. Alex. in rubric. 1. 5. dist. & alij alibi dixerint: nos saluo semper sanctæ matris ecclesiæ arbitrio, opinamur, sanctiones illas ita intellectas, vt futuris certis & indubitatis pontificib. normam dare nitantur, ferri nullo iure potuisse. idq; urgenti concluditur argō. Nam animum aduertendum est, iurisdictionem nemt quæ ad Concilium spectat, ad uniuersitatem habentium iura episcopalia pertinere. c. 1. 17. dist. c. satis euidenter. 96. dist. tradit Panor. in qñone incip. Episcopos. & Rosel. in trāct. de concilijs. idq; ab omnibus * cōiter confirmatur. vt uidere est apud doct. maxime Imol. in c. graue, de præben. Hinc legitur apud acta Concilij Chalcedonenfis, epōs ibi commorantes, cum intellexissent, nonnullos Aegyptios, qui non erant episcopi, una cum Dioscoro perijisse, vt Concilio interessent, clamasse omnes, Concilium episcoporum esse, aliosq; esse eiiciendos. Tituli aut eorum, qui in diuersis prouincijs hmoi ecclesias possident, enarrantur per Alberic. in rubric. de stat. hom. Cū igitur in synodo Constantiensi, minima epōrum pars conuenisset, consequens est, apud eos iura totius uniuersitatis episcoporum esse non posse, nisi accusata ac planè certa absentium contumacia. cum enim oēs in urgentibus negocijs citentur, & requirantur, qui uenire negligunt, ipsi se ipsos à ferendis suffragijs excludunt. c. cum nobis olim, de elect. & eo casu illorum potestas ad solos præsentis recidit, & si numero sint pauciores. l. cum nauarchorum, & ibi Bar. C. de nauiculi. lib. 1. c. bonz, & ibi gl. & Innoc. de elect. c. ubi periculum, cum ibi tradit. eod. tit. in 6. facit tex. not. in 5. si aut sanctissimus, de ecclesiastic. quæ ad hoc citat Balin. Nec quicquam, s. si. ff. de offi. procōn. & lega. Cum igitur patres ad Conciliū Constantiense requisiti fuerint & citati pro sedando schismate & procuranda inter fideles pace, vt colligitur ex bulla Io. 23. in qua illius Concilij iudictio continetur: et pariter cum constet, & Concilium Basiliense collectum fuisse, vt Græcorum & Latinorum antiqua disidia tollerentur, vt hæretici damnarentur, atq; ut bellorum discrimina sedari possent, ita. n. satis aperte percipitur ex capitulo illo, in quo illius Concilij intentio declaratur, qua auctoritate potuerunt Constantienses alia in indictione non contenta, & præsertim tam ardua declarare: & certi pontificis imminuere potestatem: cū ad hoc nulla absentium citatio præcessisset: & rursus qua potestate freti Basilienses ualuerūt hmoi cōstitutionem confirmare, ac etiam eius ui Eugenium. iij. de sede eijcere: si. n. hæc, quæ tantæ ponderis sunt, ui propriæ potestatis egerunt, non licuit, quia cum illi patres in utroq; Concilio essent absentib. numero longe pauciores, explorati iuris est, ad eos ullo pacto totius uniuersitatis auctoritatem iure proprio pertinere non potuisse. l. quod maior. ff. ad municip. tradunt Feli. & alij in c. cum oēs, de const. & Io. Andr. in c. cum omnes, de reg. iur. in 6. Si uero ui deuolutæ ad eos potestatis ob absentium contumaciam id sibi licere existimassent, & hoc longè minus audere debuissent, cum absentium iura ad solos pñtes non recidant. nisi eorum contumacia præcedente, vt suprà fuit iure cōclusum, absentes uerò ad alios tm casus citati fuisse, quos pauldantea memorauimus, non aut ad restringendam Romani atq; indubitati Pontificis potestatem, neq; hmoi sanctionis ui ad eiiciendum de sede Eugenium, igitur nulla fuerat eorum contumacia, quæ solū à neglecta prouenit citatio. Multi. n. epī pro causis in indictione contentis ad illa Concilia non accesserunt, qui proculdubio pro istis alijs accessissent; si ad id citatio præcessisset, ideo à iuribus suis ueluri contumaces nō ceciderunt, & consequenter neque eorū potestas erat ad alios deuoluta, per istū textū & per ea quæ hic docuit Bar. in cuius sententiam ab omnibus itum est. cuius conclusio multò magis in proposito casu militat; nā si actus quicūque dictus nō citata parte, qñ aliter geti uel in qualitate uel in substantia, immo & in alia hora ut p̄dixi, q̄ in citatione fuit expressum, longè magis istæ cōstitutiones dñr nō citatis absentib. promulgatæ, cum non solū fuerint aliter factæ in qualitate, q̄ dictū esset in citatione, sed immo nulla prorsus ad id citatio præcessisset, nulla penitus de his rebus facta fuisset mētio in indictione Concilij. & ista cōclusio cōfirmatur ex ijs, q̄ docuit Io. Andr. in addit. ad Spec. in tit. de his quæ fi. à mai. par. cap. in rub. quæ refert & sequit Panor. in c. cum ecclesia. nu. 35. de caus. posses. & appri. dicens,

dicēs, quāuis potētē capitulares qñq; deuoluatur ad minorē partē capituli pro illa uice quò ad potētiā citandis, eas tñ non deuolui quò ad prāiudiciū alijs in futurū. Quare ex defectu iurisdictionis, quē neq; iure proprio, neq; ui deuolutionis ad illa Concilia pertinebat, oppugnatur ac tolluntur illę constitutiones ac ēt electio Eugenij ex Pontificatu. et profectò mirari nō desino, qđ illi magni nominis uiui, qui Eugenium. iij. defendendum susceperant, hoc non inuenerint ualidissimū argū, quo defectus potestatis tam clarē ostenditur, qui ēt illustrior siqđ esse
 4. Atus, qui ab illis constitutionibus prouenerunt, considerantur. Solent i enim causę ab effectu plerunq; cognosci. l. cūm de in rem uersō, ubi Bar. ff. de usur. l. si certis annis. C. de pac. caterū qui J. aliud quā schismata, & magna in ecclesia Dei dissidia pepererunt? Basilienſes enim eorum authoritatē potissimū freti, Eugenium. iij. sua sententia de sede eiecerunt electo in eius locum Felice. Tandem tamen nutu Dei, & Eugenio, & Nicolao eius successori uniuersalis adhaesit ecclesia. sic etiam non multo post ab eisdem constitutionibus aliud schisma contra Iulij iij. originem traxit, ut uidere est apud Dec. in consi. 151. & tamen non modo Iulius, sed etiam Leo. x. eius successor a tota Christiana republ. uenerati fuerūt, & coram Leone Cardinales, qui contra Iulium insurrexerant, se palām schismatis reos profitētes illud piaculum abiurarūt. ex quibus omnibus luce clarius constat, tū ualidissimis rationibus a nobis adductis, tū malis euentibus ob hoc subsecutis, tunc ēt uniuers. alis ecclesię consensu p̄dictas constitutiones ullo iure contra pontificiam potestatem ferri non potuisse, & in eis condendis Dei spiritum nō adfuisse. Neq; huic solidissimę conclusioni reluctatur, si fortasse dicere ē, Concilium Constantiē se legitimum fuisse, atq; ideo omnia eius gesta ue nerari oportere. Nos enim Concilium illud legitimum fuisse concedimus, & fatemur, sed in illis duntaxat casibus, in quibus instāte necessitate ad illud depoluta erat iuris dicendi potestas, & qui in citatione patrum & indictione Concilij memorati fuerunt, in alijs secus. et itant ista simul, Concilium quò ad quādam legitimum esse, & quò ad quādam alia non esse legitimum. Sic Leo. j. vir omni ueneratione dignissimus gesta Concilij Chalcedonenſis comprobauit in ijs tñ, quę sine sua authoritate non fuerunt pertractata, reliqua uerò decreuit esse irrita & inania, ut uidere est in eius epistola. §. 7. & §. 9. quā ob rem Gelasius hoc potissimū Leonis ductus exemplo, id quod prā diximus confirmauit, ut in tomo eiudem Gelasij continetur. Possent multa quoque alia pro pontificia potestate afferri, suprà quam Concilium non habet imperium, sed de his hactenus: nam hęc sufficiunt quò ad istum tex. in quo de citatione agitur. Nunc pergamus.

Summarium in d. l. aut qui aliter. §. si quis se. ff. quod ui aut clam.

1. Citatio debet esse clara, & limitata, alioqui non ualet.

Bar. in d. l. aut qui aliter. §. si quis se. ff. quod ui aut clam.

1. Bar. in ead. l. §. si quis se, inquit, citationem debet esse clarā & limitatā, alioqui non ualere. vide Barb. in consi. 8. col. 1. §. in 1. uol. Aret. in consi. 50. col. 2. Item dicas citationem esse debere secundum stylum curię. ita Barb. in ead. causis, col. 4. de offic. deleg. Aret. in consi. 68. col. 1. Alex. in consi. 166. In causā & lite, col. si. in lib. primi & secundi uol. ubi ait citationem clarā esse debere ēt ratione loci. vide eundem Alex. in l. ut prāfectus. C. de annal. except. & Roma. in consi. 369. ubi loquit in citatione Papę. Alex. in consi. 75. & in col. 90. in 5. uol. ubi loquit in pro testatione. & Anch. in consi. 77. col. si. & ista faciunt ad qđ nōm posita in p̄cedenti lucubratione.

Bar. in d. l. aut qui aliter. §. hęc uerba. ff. quod ui aut clam.

Bar. in ead. l. §. hęc uerba, inquit, aliud esse, si statutum disponat pro homicidio aliquē esse puniendum in mille, aliud uerò si ita disponderet: si quis homicidium fecerit, puniatur in mille, nam in primo casu cūm uerba sint scripta in rem, etiam faciens facere homicidium continetur. in secundo autem non; quia uerba in personam diriguntur. vide in hac re eundem Bar. in l. sed si unus. ff. de iniur. & in l. hęc uerba. ff. de adult. Alex. in consi. 62. in 4. uol. Feli. omnino in c. si. §. is autem, de offic. deleg. & melius in c. mulieres, de sent. excommun. Curt. in consi. 79. Barb. in consi. 4. col. 2. in 1. uol. & in consi. 40. col. 16. qđ uol. Aret. in consi. 131. & Baptistam Caccialupum in tract. de ludo, nu. 68. cūm seq.

Quod ui aut clam.

Summarium in l. si alius. §. bellissimè. ff. quod ui aut clam.

- 1 *Ius sibi ipsi dicere propria auctoritate, an & quando alicui liceat.*

Bar. in l. si alius. §. bellissimè. ff. quod ui aut clam.

- 1 *Bar. in hac l. si alius. §. bellissimè, tradit an t & quando alicui liceat sibi ipsi ius dicere propria auctoritate: vide Alex. in consi. 11. col. 2. in septimo dub. in 1. uolu. Capol. in consi. 60. in 2. dub. Fel. in c. si quando, col. 2. & seq. de offic. deleg. & Laf. in consi. 20. in 3. uol.*

Summarium in d. l. si alius. §. est & alia. ff. quod ui aut clam.

- 1 *Domus vicini quando propter ignem destrui possit.*

Bar. in d. l. si alius. §. est & alia. ff. quod ui aut clam.

- 1 *Bar. in ead. l. §. est & alia, tradit, quando domus t vicini propter ignem destrui possit. vide Anz. in consi. 71. & ibi addita.*

Summarium in l. si is qui in puteum. §. quod ait prator. ff. quod ui aut clam.

- 1 *Participium prateriti temporis iunctum cum uerbo est, factum, quod duret, exigere.*

Bar. in l. si is qui in puteum. §. quod ait prator. ff. quod ui aut clam.

- 1 *Bar. in hac l. si is qui in puteum. §. quod ait prator. ait perpetuo adnotandum esse, participium prateriti temporis iunctum cum uerbo, est, factum, quod duret, exigere. et ex hoc differentiam inter intestatum & intestabilem pono ad Bar. in l. j. in princ. ff. de suis & legit. & hoc idem quod hic dicit Bar. videtur uelle etiam in l. edita, col. 1. C. de eden.*

Summarium in l. semper. §. si in sepulchro. ff. quod ui aut clam.

- 1 *An uno ex pluribus delinquentibus conuento, alij liberati sint.*

Bar. in l. semper. §. si in sepulchro. ff. quod ui aut clam.

- 1 *Bar. in hac l. semper. §. si in sepulchro, querit an uno t ex pluribus delinquentibus conuento alij liberati sint: vide Angel. de malefic. in uoce, Andream auxiliatorem. vers. quero.*

Summarium in d. l. semper. §. in hoc interdicto. ff. quod ui aut clam.

- 1 *Interesse iuramento probatur.*

Bar. in d. l. semper. §. in hoc interdicto. ff. quod ui aut clam.

- 1 *Bar. in ead. l. §. in hoc interdicto, inquit, interesse t iuramento probari. Hoc limita & declarat, ut per Alex. in l. qui accusare. in fi. C. de eden. & in auth. si quis in aliquo, eod. titu. & consi. 303. in 1. vol. & omnino Dec. in l. quatenus. ff. de reguliur.*

Summarium in l. si uitem. §. si is qui. ff. quod ui aut clam.

- 1 *Citatus pro una hora, si actus illa hora non fit, dici non potest contumax.*

Bar. in l. si uitem. §. si is qui. ff. quod ui aut clam.

- 1 *Bar. in hac l. si uitem. §. si is qui, colligit ex isto tex. citatum t pro una hora, si actus illa hora non fit, dici non posse contumacem. vide Ang. in §. omnes, vers. item ex hoc etiam uerior. insti. de verb. oblig. Fel. in c. 1. col. pen. de iudic. & quæ posui in l. aut qui aliter, supra eodem titu. & hoc facit ad ea quæ scripsi contra constitutionem Concilij Constantiensis.*

Summarium in l. j. ff. de precar.

- 1 *Quæ sint differentia inter precarium, & commodatum.*

Bar. in l. j. ff. de precario.

- 1 *Bar. in hac l. j. ponit quasdam differentias t inter precarium, & commodatum. De hac re uide h. in auth. ingressi. C. de sacros. eccles.*

Summarium in l. cum precario. ff. de precar.

- 1 *Patrum non uales si te constituo procuratorem, ita, ut se mihi renocare non liceat.*

Bar. in l. cum precario. ff. de precario.

- 1 *Bar. ex ista l. cum precario, colligit, patrum t non ualere, si te constituo procuratorem, ita ut se mihi renocare non liceat. videas Dec. in consi. 293. & in consi. 475. ubi inquit, procuratorem etiam*

etiam cum iuramento constitui non posse hoc pacto, ut reuocari non possit. idem ait Feli. verum esse uno casu excepto in c. si diligenti. nu. 44. cum seq. & in col. pen. de for. compet. ubi insert ad multos alios casus, in quibus iuramentum non operatur quin actus, super quo interuenit, reuocari non possit, quamuis ille, qui iurauit, in periculum incidat. & de hac re vide Feli. in c. cum. M. Ferrar. col. 23. & seq. de const. & aliquid in c. si diligenti, de præscript. & in c. ex parte decani, col. 5. & seq. eod. tit. de præscript. Card. in cons. 46. Ant. de Butr. in c. tua nobis, col. 2. de offic. uicar. Abb. in c. ad monasterium, colu. 2. & seq. de stat. monac. Imol. in c. dilecto, colu. 2. de præbend. Archid. in c. placuit. §. sed aliud, col. 2. 13. q. 3. Abb. in c. edoceri, col. pen. de rescript. Alex. in cons. 29. in §. vol. & de hac re vide per Curtium iuni. in præludij feudorum in 6. quæst. princ. Attende tamen quia ista regula limitatur procedere solum, quando pactum contra naturam contractus tendit ad augendam obligationem, secus si tenderet ad diminutionem: quoniam tunc ualidum esset, & irritum redderet ipsum contractum. ita limitat Aret. in l. j. §. penul. uer. non obstat. ff. de uerb. obli. ubi aliam quoque limitationem tradidit. Item limita ut per Ias. in auth. ingressi, col. 6. uer. secundò. C. de sacro Eccles.

Summarium in l. j. §. si arbor. ff. de arbo. caden.

1 Arbor tua quando pendet in ædes meas, primò debeo tibi denunciare, ut eam adimas, &c.

Bar. in l. j. §. si arbor. ff. de arbo. caden.

2 BART. in hac l. j. §. si arbor, ait, quando arbor tua pendet in ædes meas, primò debeo tibi denunciare ut eam adimas, & reliqua ut hic per eum. vide Alexan. in l. j. §. nunciatio, colu. 2. ff. de oper. nou. nunci.

Summarium in l. j. ff. de glan. legen.

1 Interdicta per quantum tempus durent.

Bar. in l. j. ff. de glan. legen.

2 BART. in hac l. j. tradit, per quantum tempus durent interdicta. vide Bart. & Ias. in l. si prius, col. fi. ff. de oper. nou. nunci. & ad rem hanc faciunt trad. per Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariz, col. 12. de const. & Roma. in cons. 212.

Summarium in l. j. §. si pensio. ff. de migran.

1 Pensio domus, an solui debeat in principio, an in fine anni.

Bart. in l. j. §. si pensio. ff. de migran.

2 BAR. in hac l. j. §. si pensio, tradit an pensio domus solui debeat in princip. an in fine anni vide etiam Bar. in l. si in lege domus. ff. loca. & Paul. de Cast. in l. si uno. §. item cum quidam, eodem tit. & tex. in l. inquilino. ff. de damn. infect.

Summarium in l. j. ff. de exceptio.

1 Actor sicut tenetur edere actionem in scriptis, ita etiam tenetur reus exceptionem proponere in scriptis.

2 Exceptio generalis non prode excipienti.

3 An exceptione uti possim, qua mihi post litem contestatam superuenit.

Bar. in l. j. ff. de exception. & præscript.

1 **B**ART. in hac l. j. col. 2. uer. primo quæro, tradit an sicut actor tenetur edere actionem in scriptis, ita etiam teneatur reus exceptionem proponere in scriptis? vide Feli. in rubr. eod. titu. col. 2. & Bar. in l. scire oportet, & quæ ad eum posui. ff. de excusa. tutor. Bal. in c. ex parte, col. 1. de rescrip. Ang. de Aret. in rubr. inst. de except. col. 15. uer. quarto: & an sufficiat dicere, propono meas exceptiones? vide Bal. in d. l. scire oportet. §. sufficit. & de hac re uide Alex. in l. j. col. 2. ff. de eden. Postea Bar. hic col. 3. uer. quæro quid si non dico, concludit, etiam si non dico, excipio contra intentionem tuam, sed narro factum simpliciter, ex quo colligitur exceptio, sufficere, & perinde esse ac si exceptionem proposuissem. Aduerte hic quia contra hoc Bartoli documentum, scilicet necesse esse, ut dicatur, excipio, uidetur tex. in c. cum dilectus. ij. & ibi Bal. & Barb. de rescript. & in c. significante, eodem titulo. & in c. ex parte, de for. comp. Solutio, dicas ibi fortasse poni contingentiam, non autem necessitatem. et

Ll 3 ad rem

De exceptionibus.

- ad rem hanc uide Barb. in c. cum super, col. pen. de offic. deleg. Fel. in rubr. eod. tit. col. 2. uerb. sufficit. Barb. in c. cum. M. col. 41. de consl. Ang. de Aret. inst. de except. col. 16. Ant. de Butr. in d. c. ex parte, de rescript. Aret. in consl. 48. col. fi. & Barb. in c. cum causam, col. 2. de offic. deleg.
- 2 Et dum Bar. subiungit, exceptionem t̄ generalem non prodesse excipienti, facit ad hoc tex. in l. iij. §. si duobus. & ibi Bar. ff. de adim. lega. & uide aliqua per Alex. in l. Titiz textores, in principi. ff. de lega. 1. & in consl. 32. col. 2. in 4. uol. Fel. in c. cum. M. Ferrarien. col. 20. de constit. & uide quæ positi in d. l. Titia. & Fel. in c. pastoralis, col. 4. uerb. signa glo. eodem tit. de except. & col. 8. & Barb. in consl. 6. col. 17. in primo uol. Ana. in consl. 26. col. fi. & omnino Alex. in consl. 228. Visis dubitationibus, col. 2. uer. non obstat, quod non fecerit in lib. primi & secundi uol. & in cōf. 28. in primo uol. Ad illud uerb., quod subiicit Bart. scilicet si aliquis opponit crimina, ut puta quia occidisti hominem, uel commisisti falsum, an debeat exprimi locus & tempus? uide Fel. in rubr. eod. tit. col. 2. uerb. Excipiens dicit. & las. in l. j. col. 4. & seq. C. de testamen. & hoc usque ad eū uerum est, hoc est poni debere locum, & tempus, ut exceptio in genere obiecta non sufficeret quamuis in specie probaretur: ita Bal. in auth. si dicatur, in fi. C. de testi. Aret. in l. iij. in fi. ff. de liber. & posthu. uide etiam Alex. in consl. 58. in 3. uol. Et dum Bar. in uerb. quero quid si
- 3 exceptio, tractat, an exceptione t̄ uti possim, quæ mihi post litem contestatam superuenit, & in uer. tertius casus, tradit an possim uti exceptione, quæ mihi sine facto aduersarij superuenit. uide Fel. in c. pastoralis, eod. tit. & in c. insinuante, col. 2. uerb. fallit. de offic. deleg. ubi ponit tertiu casum huius theoricæ Bartoli. Alex. in consl. 100. col. 3. in 5. uol. & hoc Bar. documētum sequitur Alex. in l. naturaliter. §. nihil commune, col. 34. uerb. puto. ff. de acquir. poss. & ibi las. in 37. col. uerb. ad hoc sequitur. ubi dicit ita tenere Bart. hic, sed non uidit Bart. diligenter qui in hoc reprobatur, & facit regulam in contrarium.

Summarium in l. exceptio. ff. de exceptio.

- 1 *Exceptio quid sit.*

Bar. in l. exceptio. ff. de except.

- 1 BAR. in hac l. exceptio, tradit quid t̄ sit exceptio. uide Fel. in rubr. de except. Et dum Bar. ait, quandam esse exceptionem ideo quia est actio, ut est exceptio compensationis. ex hoc dicto Bar. uidetur inferri compensationem, non esse propriè exceptionem. uide Alex. in consl. 54. uiso themate col. 5. in lib. primi & secundi uol. ubi ait, si statuto cautum esset, nullam exceptionem opponi posse nisi solutionis, posse tamen opponi compensationis exceptionem: quia compensatio est solutio. Hoc tñ limitatur non habere locum quando appositum esset iuramētum: quia tunc sola solutio obijci poterit: ita Marcus Anto. Bauerus in tract. de uirtute iuramenti, nu. 49. Et an & quando compensationis exceptio post sententiam possit opponi. uide Fel. in c. suborta. num. 2. de re iudic. & totam compensationis materiam uide apud Tyndarum in suo tract. de compensationibus.

Summarium in l. exceptiones. ff. de exceptio.

- 1 *Exceptio peremptoria, quid sit, & quid dilatoria.*

Bar. in l. exceptiones. ff. de except.

- 1 BAR. in hac l. exceptiones, tradit, quid sit exceptio t̄ peremptoria. & quid dilatoria. De hac te uide Spec. in 2. part. tit. de exceptionib. §. 1. & dum Bar. hic tradit exceptionem ordinis, ut prius conueniatur principalis quàm fideiussor, esse dilatoriam. idem ait Alex. in consl. 33. Consultus. in 4. uol. & in consl. 78. In causa & lite, col. fi. in 1. uol. ubi ait secundum ueras conclusiones, huiusmodi exceptionem obijciendam esse ante litem contestatam quoniam est dilatoria. & citat Bar. hic. uideas etiam Anch. in consl. 94.

Summarium in l. nemo prohibetur. ff. de except.

- 1 *An quis possit plures, & contrarias opponere exceptiones.*

Bar. in l. nemo prohibetur. ff. de except.

- 1 BAR. in hac l. nemo prohibetur, q̄rit an quis possit plures & cōtrarias opponere exceptiones. uide in hac te Fel. in c. pastoralis, col. 5. uer. quid autem, de except. & Aret. in consl. 96.

Summa

Summarium in l. non utique. ff. de excep.

1 *Ille qui excipit, an & quando fateri uideatur.*

Bar. in l. non utique. ff. de except.

1 **Bar. t.** in hac l. non utique, tractat an t & quando ille qui excipit, fateri uideatur? De hac re uide aliquid per Roma. in confi. 77. & Abb. in confi. 17. in 2. uol. & in c. ex parte decani, in 5. notab. de rescript. & Feli. in c. cum uenerabilis, col. 4. & eq. de excep. Et dum postea subiungit Bar. nunquid possit aliquis innixi positioni, quam negauit, uide Alexan. in confi. 264. uisó processu, col. 3. vers. nec prädicitis, in lib. primi & secundi uol. & Aret. in confi. 96. col. 3.

Summarium in l. fundum Titianum. ff. de exceptio.

1 *Quando duo iudicia se habent ita quod absolutoria lata in prima parte exceptionis rei indicat in secunda.*

2 *Non est uersimile, reum uelle onus probandi suscipere.*

Bar. in l. fundum Titianum. ff. de except.

1 **Bar. t.** in hac l. fundum Titianum, sic ait in summa. quando t duo iudicia se habent ita quod absolutoria lata in prima parit exceptionem rei iudicat in secunda, & condemnatoria lata in secunda parit præiudicium reo in prima, concursus non admittitur, limita hoc ut per Alex. in l. naturaliter. ff. de acquir. poss. & hæc ad concordiam redigit Aret. in liij. §. 1. col. 2. ff. de duobus rei. Circa istam. l. aduerte, nam esto quod lata sit absolutoria, tamen iterum deduci poterit dominium in iudicio, quando sententia simpliciter absoluit, uel quia non fuit probatum, secundum glo. in l. Iulianus uerum debitorem, ubi omnes. ff. de condi. indeb. igitur concursus & cumulatio impediri non debet: quoniam sententia non est præiudicium allatura. præcipue cum non sit uersimile t reum uelle onus probandi suscipere, ut per Bar. in 2. col. atq; ita ferenda erit sententia, uel simpliciter, uel quia non fuit probatum. & uide Paul. de Cast. in l. qui Romæ. §. duo fratres, col. 4. ff. de uerb. obli. Et dum Bar. in 2. col. dicit inspicendum esse quod conuenire potest, quoniam præsens status rei uersimiliter tendit ad hoc: Dicas benefacere pro hoc documento: quoniam ea, quæ specialiter possunt contingere, non considerantur quod ad impediendum actum de præsent. liij. §. 1. ff. de fideicom. liber. tradit Bar. in l. fi. col. 3. C. de sent. pass. & uide as Aret. in l. naturaliter. §. nihil commune. col. 4. ff. de acquir. poss. Ad id uero, quod paulo post ait Bar. de tertio genere præiudicialium, uide plenè apud Corn. in confi. 30. col. pen. & fi. in 3. uol.

Summarium in l. qui cum hærede. ff. de except. rei ind.

1 *An & quando aliquis de iure tertij possit opponere.*

Bar. in l. qui cum hærede. ff. de except. rei iudic.

1 **Bar. t.** in hac l. qui cum hærede, tradit an & quando t aliquis de iure tertij possit opponere? uide tu de hac re Roma. in confi. 76. in 4. dub. Imol. in confi. 73. col. fi. Abb. in confi. 44. in fi. in 2. uol. & aliquid per Feli. in c. ad audientiam, col. 6. vers. in quantum Abb. de præscript. & in c. si diligenti, eod. tit. col. 2. Barb. in confi. 18. col. 28. in 2. uol. Alex. in l. ille à quo. §. si de testamento. col. 3. ff. ad trebell. & Aret. in confi. 49. col. 2. Alex. in confi. 6. col. 4. & seq. in 3. vol. & in confi. 1. col. 7. in 5. uol. Barb. in confi. 8. col. 9. & seq. in 1. uol. & in confi. 15. eod. uol. Paul. de Castr. in l. cum seruum. C. de seru. fugit. & ibi etiam Ang. & Paul. de Castr. in confi. 142. ubi inter cætera tradit de illo, qui opponit de iure tertij, quod ei prodesse potest, & alteri non nocere. & Fulg. in confi. 12.

Summarium in l. si à te hereditatem. §. si quis fundum. ff. de exceptio. rei indi.

1 *Sententia lata contra non possidentem tanquam contra possidentem, si de nouo corpus possidere, dicitur exequi.*

Bar. in l. si à te hereditatem. §. si quis fundum. ff. de except. rei iudic.

2 **Bar. t.** in hac l. si à te hereditatem. §. si quis fundum, inquit, sententiam t latam contra non possidentem tanquam contra possidentem, si de nouo corpus possidere, debere exequi. uide Aret. in l. naturaliter. §. nihil commune, in quarta combinatione. ff. de acqu. poss. Ad illud uero, quod hic ait Bar. in fi. scilicet, pronuntiandum esse rem actoris esse, & reum esse absoluendum.

Tu uide Feli. in c. pen. col. 1. vers. dum subdit Abb. de except. & col. 5. & Abb. in c. examinata col. 1. in 2. notab. de iudic. & ibi Feli. omnino ubi hanc limitat, & declarat.

Summariu in l. si mater filij. ff. de except. rei iudic.

1 *Mater quomodo sit restituenda.*

Bar. in l. si mater filij. ff. de except. rei iudic.

1 **BAR.** in hac l. si mater, in princip. querit quomodo mater sit restituenda, & aliquos dicit uelle eam esse restituendam, quia mater, alios uero per restitutionem in integrum ex clausula generali. uide Alex. in consi. 71. uideretur primo, in primo uol.

Summariu in d. l. si mater filij. §. denique. ff. de except. rei iudic.

1 *In actione reali si est petitio generalis, & prosecutio specialis, obstat exceptio in omnibus casibus.*

Bar. in d. l. si mater filij. §. denique. ff. de except. rei iudic.

1 **BAR.** in ead. l. §. denique, sic ait in summa. In actione reali si est petitio generalis, & prosecutio specialis, obstat exceptio in omnibus casibus. uide Paul. de Castr. in consi. 3 c. 5. ubi extendit etiam ad rescriptum.

Summariu in d. l. si mater filij. §. eandem causam. ff. de except. rei iudic.

1 *Si aliquis dominium proponit, utrum utile, an uero directum in iudicium deducere uideatur.*

1 *Si conditio legati superuenit post litem contestatam, an istud ius deuenisse in iudicium uideatur.*

3 *Paria sunt iudicatum esse, & conclusum esse in causa.*

Bar. in d. l. si mater filij. §. eandem causam. ff. de except. rei iudic.

1 **BAR.** in ead. l. §. eandem causam, querit, si aliquis dominium proponit, utrum utile an uero directum deducere in iudicium uideatur? uide Feli. in rubri. de prescript. col. 4. & Alex. in consi. 81. viso themate, in 3. vol. ubi sequendo Bart. hic, ait, quando in libello sit mentio de dominio uel de proprietate, intelligendum esse de directo, non de quasi dominio aut de quasi proprietate, neq; de utili. uide Bal. in l. ij. ff. de cond. insti. Ad rem facit trad. per Abb. in c. examinata, col. 7. de iudic. & Feli. in c. super questionum, in princip. col. 1. de offi. deleg. Et dum Bar. 2 postea querit, si conditio legati superuenit post litem contestatam, an istud ius deuenisse in iudicium uideatur? & concludit ut hic per eum, et quamuis in hoc senserit contrarium Bal. in l. quemadmodum. ff. de iudic. tamen respondit Aret. in l. si Titius. ff. de verb. obli. per dicta Bart. hic, ad quæ accessit etiā Bal. sibi contrarius, in l. si rem. §. si. ff. de pignor. actio. Denique Bar. hic in fi. concludit, si ius istud superueniat post conclusionem in causa, non uideri esse deductum, quia perinde est ac si post sententiam superuenisset, collige ex ijs, paria esse, iudicatum & esse, 3 & conclusum esse in causa. uide Feli. in c. fi. col. 4. de consi. Aret. in d. l. si Titius. ff. de verb. obli. ubi tenet ipse ius superueniens post conclusionem in causa intelligi esse deductum. per text. in l. quod si in diem, in princip. ff. de petit. hær. ubi si actum est petitione hæreditatis contra debitorem, qui obligatus sit in diem uel sub conditione, expectatur tempus rei iudicatae, igitur secundum eum, innuitur sufficere, etiam si ius superueniat post conclusionem in causa, dummodò adsit tempore ferendæ sententiæ. Tamen propterea puto non esse recedendum ab hoc Bar. documento, pro quo faciunt trad. per eundem Bar. in l. is qui reus, in fi. ff. de publi. iudi. & ad hæc accedit Ang. in litem uidendum. §. pen. ff. de petit. hær. & Imol. in l. si filius qui patri, col. 3. ff. de uulg. & pupil. & Aret. sibi ipsi contrarius in l. hær. et quandoque. ff. de acquir. hær. neq; relucatur tex. in d. l. quod si in diem, quia ex dictis Bar. hic intelligi, ibi expectandum esse tempus rei iudicatae ad hoc ut sciat an dies uenerit, & conditio sit purificata, ut iudicari possit conditionem esse purificatam, & diem uenisse cō tempore, quo iudicandum est, non autem ad illū finem, de quo agit Aret. uide Feli. in c. influante, col. 3. vers. tertio allego, de offic. deleg. & omnino Alex. in consi. 150. in pen. col. in 5. uol. ubi declarat quomodo esse debeat hæc superuenientia iuris pendente iudicio, & Roma. in consi. 346. in secundo dub. ubi ait paria esse iudicatum esse, & esse conclusum in causa, ut hic.

Summariu in l. §. an eadem. §. actiones. ff. de except. rei iudic.

In non prosecutis, non obstat exceptio rei iudicata, si id sit factum ignoranter.

Bar.

Bar. in l. & an eadem. §. actiones. ff. de except. rei iud.

BART. in hac l. & an eadem. §. actiones. col. 2. versum. unum aliud uolo, ait in non persecutis
 1 t non ob stare exceptionem rei iudicate, si id fuit factum ignoranter: Secus si scienter & dolo-
 se. vide quæ posui ad Bar. in l. de rebus. ff. de arbit. & Card. in consi. 72. col. 7. in 2. dub. Et dum
 Bar. in hoc. §. col. ante p. versum. & primo quæro, tradit an libellus alterarius admittatur? vide
 Feli. in c. 2. col. si. de appellat. & in c. 2. col. fin. de libel. oblat. & Raph. Cuman. in consi. 63. Et ad
 ea quæ hic tradit Bar. uide Feli. in c. tertio loco, col. 2. de probat. & Gemin. in c. Abbate sanè,
 de re iud. in 6. & ad ea quæ tradit hic Bar. in pen. col. versum. modo quæro, vide Ias. in §. omnia,
 nu. 66. inst. de action.

Summarium in l. si inter me, & te. ff. de except. rei iud.

Actiones duæ preiudiciales an quando proponi possint.

Bar. in l. si inter me & te. ff. de except. rei iud.

BART. in hac l. si inter me & te, tradit an t & quando proponi possint duæ actiones præ-
 iudiciales? & an in una procedi debeat, & in alia supersederi? vide Feli. & Dec. in c. in præsen-
 tia, de probat. & Corn. in consi. 30. col. pen. & si in 3. vol.

Summarium in l. si quis ad exhibendum. ff. de except. rei iudic.

*Iudex si pronuntiavit & absoluit reum simpliciter, utrum uideatur absolutus, quia non possidet, an ne-
 ro quia non probauit.*

Bar. in l. si quis ad exhibendum. ff. de except. rei iudic.

BART. in hac l. si quis ad exhibendum, quærit, si iudex t pronuntiavit & absoluit reū sim-
 pliciter, utrum uideatur absolutus, quia non possidet, an uero quia actor non probauit? vide
 Feli. in c. pen. col. 2. de except. Aret. in consi. 56. in fi. Card. in clem. 2. §. rursus, de re iudic. & ali-
 quid per Feli. in c. super literis, col. 20. de rescript. & in c. cum ex officij, colum. 14. versum. limita
 primo de rescript.

Summarium in l. duobus diuersis. ff. de except. rei iud.

Duas sententias si quis non possit super eadem re, ex eadem instantia.

Bar. in l. duobus diuersis. ff. de except. rei iudic.

BART. in hac l. duobus diuersis, in fi. ait, duas t sententias sequi non posse super eadem re
 ex eadem instantia, secus uero ex diuersis, & assignat rationem ut hic per eum. uide Roma. in
 consi. 45. & Ant. de Butr. in consi. 28.

Summarium in rubrica. ff. de diuer. & temp. prescrip.

Prescriptionum tempus an sit utile, an continuum.

Bar. in rubrica. ff. de diuer. & temp. prescrip.

BART. in hac rubrica quærit, an tempus prescriptionum t sit utile, an continuum? vi-
 de Barb. in consi. 8. colum. 6. & seq. in 1. volu. & Abb. in c. quærenti, & ibi etiam Felin.
 de offic. deleg.

Summarium in l. quia tractatus. ff. de diuer. & temp. prescrip.

An & quando aliquis procuratorem mittere teneatur.

Bar. in l. quia tractatus. ff. de diuer. & temp. prescrip.

BART. in hac l. quia tractatus, col. 2. ubi agit an t & quando aliquis procuratorem mitte-
 re teneatur, dicit reum non teneri mittere procuratorem quando impedimentum est tempo-
 rale. vide Aret. in consi. 16. & in consi. 64. col. 4. & in consi. 132. & Philip. Franc. in c. memini-
 mus, de appell. Et dum subiungit, aut impedimentum est necessarium, sed non probabile, & eo-
 casu teneri mittere procuratorem. vide Alex. in consi. 114. Visi diligenter, in lib. primi & secun-
 di. vol. ubi ponit exemplum in bannito. & Ang. in consi. 65. & Alex. in l. 2. §. 2. ff. si quis caur. Po-
 stea Bar. hic in fi. quærit quomodo mera negatiua probari possit. vide aliquid per Imo. in consi.
 86. in 5. dub. & per Card. in consi. 72. col. 6. in 7. dubio.

De diuersis & temporalib. præscriptionib.

Summarium in l. si quispiam. ff. de diuer. & temp. præscrip.

1 *Hic agitur de illo, qui est in quasi possessione piscandi in aliquo diuersiculo fluminis.*

Bar. in l. si quispiam. ff. de diuer. & temp. præscrip.

1 **BART.** in hac l. si quispiam, agit de illo, qui est in quasi possessione piscandi in aliquo diuersiculo fluminis. vide Ang. in cons. 289. col. 2.

Summarium in l. cum hæres. ff. de diuer. tempo. præscrip.

1 *Mala fides defuncti nocet hæredi.*

2 *Prælati mala fides, an & quando noceat successor in beneficio.*

Bar. in l. cum hæres. ff. de diuer. & temp. præscrip.

1 **BART.** in hac l. cum hæres, ait, malam fidem defuncti nocere hæredi. De hac l. & quomodo & quando procedat, vide Soci. in consi. 60. col. pen. in 1. vol. Et an mala fides defuncti noceat hæredi de iure canonico? vide Soc. in consi. 203. in 1. vol. & in consi. 97. in 4. vol. & Alex. in consi. 51. col. 3. in 5. vol. & videas Barb. in consi. 37. col. pen. in 3. vol. ubi ait, malam fidem defuncti non solum in hæredem transire, sed etiam in emptorem hæreditatis. & vide eundem in consi. 53. in 2. dub. eod. vol. & in consi. 27. col. fi. eod. vol. Alexan. in l. Pomponius. §. 1. col. 7. & seq. ff. de acquir. poss. Soci. in consi. 203. ubi declarat, & Fulgos. in cons. 64. Et an tunc quando mala fides defuncti prælati noceat successor in beneficio? vide Felin. in c. de quarta. tu. 24. & 25. cum seq. de præscrip. & ad l. hanc vide Alex. in cons. 63. & in cons. 99. in 4. vol. Abb. in consi. 32. in 2. dub. in 1. vol. & in cons. 76. eod. vol. Alex. in cons. 231. Vifo puncto, col. 5. in lib. primi & secundi vol. & in cons. 3. in fi. in 5. vol. Felin. in c. si diligenti, col. 4. & seq. de præscrip. & ad hoc propè infinita possent adduci; quia res ista in multis locis est pertractata, sed ea omnia breuitas causa relinquuntur.

Summarium in l. in omnibus. ff. de diuer. & temp. præscrip.

1 *Fisci res quanto tempore præscribantur.*

Bar. in l. in omnibus. ff. de diuer. & temp. præscrip.

1 **BART.** in hac l. in omnibus, tradit, quanto tempore fisci res præscribantur. vide doct. in §. res fisci, in st. de usucap. Abb. in c. cum nobis, de præscrip. propè fin. quamuis aliter loquatur Paul. de Cast. in l. si. C. de sacros. eccles.

Summarium in l. in usucapione. §. accessio possessionis. ff. de diuer. & temp. præscrip.

1 *Procurator an & quando possit alium substituere.*

Bar. in l. in usucapione. §. accessio possessionis. ff. de diuer. & temp. præscrip.

1 **BART.** in hac l. in usucapione. §. accessio possessionis, tradit an tunc quando procurator possit alium substituere; & dum hic in fi. ait, si mandatum non habet certam formam, tunc alteri delegari non posse, vide Abb. in c. si. §. fi. col. 2. de offic. deleg. & contra hoc dictum Bartoli videtur gl. in c. ex parte decani, in gl. fi. de rescrip.

Summarium in l. palam. §. circa primam. ff. de dol. mal. & met. excep.

1 *Stipulatio sine causa an ualeat.*

2 *In donatione an causa exigatur.*

3 *In stipulatione conditio habetur pro causa.*

Bar. in l. palam. §. circa primam. ff. de dol. mal. & met. excep.

1 **BART.** in l. palam. §. circa primam, tradit an tunc stipulatio sine causa ualeat? vide Alex. in consi. 13. in 1. dub. & in consi. 4. in 1. vol. & in l. creditori. C. de pact. & in consi. 9. Vifo themate, col. fi. in 5. vol. Barb. in consi. 25. col. 5. & seq. in 1. vol. & in consi. 7. col. 12. in 5. vol. Alex. in l. si donatione. C. de collat. & in consi. 231. Vifo puncto, col. 4. in lib. primi & secundi vol. ubi tradit quid si causa per errorem fuisset expressa? vide Cor. in consi. 67. in 4. vol. Alex. in consi. 37. in 3. vol. Et an tunc in donatione causa exigatur? vide Oldrad. in consi. 30. in 3. quart. st. Alex. in consi. 19. in 4. vol. Imol. in consi. 102. col. 5. & omnino videas Alex. in consi. 145.

In

In causa & lite, col. 2. in libro primi & secundi volu. ubi ait, neque confessionem, neque iurata uocem, neque librum rationum, neque aliam scripturam uel instrumentum ualere sine expresse fione causæ. & Ias. in l. ex hoc iure, col. 1. ff. de iust. & iur. Et aduerte quoniam in stipulatione
 3 † conditio habetur pro causa, ut trad. doct. in l. cum ad præsens. ff. si cert. pet. item si stipulatio prius sine causa fieret, & postea fiat alia stipulatio eodem modo, secunda dat robur primæ. Ang. in l. petens, col. 3. C. de pact. Et ad prædicta vide Ias. in l. quominus. colum. 2. ff. de flumin. ubi etiam opinionem, quam hic subiicit Bart. scilicet quando in donatione nulla causa exprimitur,
 * liberalitatem ipsam sufficere, dicit t communiter reprobari, ut videre est ibi in 27. quæst. col. 3. 5. vers. confirmo. & Aret. in l. 2. Titio, col. penul. ff. de verbo. obligat. & Feli. in c. si cautio, col. 1. de fid. instrum.

Summarium in Lapud Celsum. ff. de dol. mal. excep.

1 *Quomodo probetur aliquem animo decipiendi fuisse.*

Bar. in l. apud Celsum. ff. de dol. mal. excep.

1 BART. in hac Lapud Celsum, in principio quærit quomodo probetur t aliquem animo decipiendi fecisse. vide Barb. in conf. 6. col. 7. in 1. vol. Abb. in c. 1. §. si autem, col. 12. cum ibi addit, de rescript. Feli. in c. 1. de offi. deleg. Feli. in c. cum super, col. 3. de offi. deleg. & Bal. in cōf. 410. col. 3. in 2. vol.

Summarium in d. Lapud Celsum. §. si cum legitima. ff. de dol. mal. excep.

1 *An exceptio, quæ obstat cedenti obstat etiam ei, cui facta est cessio.*

2 *Cessionarius agens an possit reconueniri ex persona cedentis.*

Bar. in d. l. apud Celsum. §. si cum legitima. ff. de dol. mal. excep.

1 BART. in ead. l. §. si cum legitima, quærit, an exceptio, t quæ obstat cedenti, obstat etiam ei cui facta est cessio. De hac re an & quando exceptio competens contra cedentem competit etiam contra cessionarium, vide Soc. in conf. 264. col. 6. vers. circa quintam, ubi distinguit, aut exceptio respicit ipsam actionem, & tunc eam indistinctè contra cessionarium competere, aut respicit personam agentis, & eo casu seruandam esse distinctionem, quæ ex isto tex. colligitur. An autem t cessionarius agens possit reconueniri ex persona cedentis? vide omnino. l. si quis in rem. ff. de procurat. Icias etiam cessionariū habere utiles actiones, directas uero apud cedentem remanere, eum tamen posse etiam directas intentare, sed nomine cedentis, & utiles nomine proprio. Soc. in conf. 18. col. 6. in 1. vol. & plene de materia cessionis vide apud Io. de Graffis in tract. de cessione iuris & actionum. Et dum Bar. hic quærit, an exceptio excommunicationis vel banni, quæ obstat cedenti, obstat etiam cessionario? vide aliqua per Alex. in l. si cum dote. §. si pater. col. 3. vers. sed dubium est. ff. sol. matr. Aret. in conf. 96. col. 2. in 3. dub. & Ang. in conf. 96. Roma. in conf. 87. & Soc. in d. conf. 264. col. 6.

Summarium in l. j. §. quæ oneranda. ff. quar. rer. acti. non dat.

1 *Statuto si cautum est, eum qui offenderit non subditum iurisdictioni communis Perusini, puniri posse ad plus in 10. libris, utrum huiusmodi statutum quatenus respicit clericum sit contra libertatem ecclesiæ.*

2 *Metus inducitur ex uultu terribili alius potentis.*

Bar. in l. j. §. quæ onerand. ff. quar. rer. acti. non dat.

1 BART. in hac l. j. §. quæ onerandæ, quærit, si t statuto cautum est, eum, qui offenderit nō subditum iurisdictioni communis Perusini, puniri posse ad plus in 10. libris, utrum huiusmodi statutum quatenus respicit clericum, sit contra libertatem ecclesiæ? vide Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariz, col. 2. 3. de const. & in c. peruenit, 2. de testi. cogen. & Ang. in §. quia uero Leonis, in auth. de non alien. reb. eccl. Et dum Bar. subiungit, quamuis actio, quod metus causa, requirat cruciatum uel metum corporis, tamen promissio rescinditur etiam propter metum (ut aiunt) reuerentialem, quem habet mulier erga uirum, & clericus erga episcopum. vide ad hæc Feli. in c. quoniam contra. col. 24. de proba. & in c. non ne. col. pen. & si de præsump. & in c.

Quarum rerum actio non datur.

& in c. causam. j. de offic. deleg. & Barb. in consi. 1. col. 3. 1. & seq. in 1. volu. & in consi. 60. eod. vol. Abb. in c. cum. M. col. 8. vers. sed si. de const. & ibi Barb. col. 5. 5. & Feli. col. 10. & seq. Capr. in consi. 2. 9. & Abb. in c. 1. in 2. notab. de offic. deleg. vide etiam Bal. in c. peruenit. j. de iureiur. Barb. in d. c. 1. col. 4. & Paul. de Castr. in consi. 74. col. 3. ubi loquitur de subditis, qui obediunt mandato principis. & ex quibus presumatur talis metus, vide fing. Aret. in consi. 24. Et dum Bar. hic in re proposita citat. Linterpositas. C. de transact. uide consimilia iura apud Alex. in d. l. interpositas, & ibi attende memorabilem effectum quem operatur presentia persone, cui reuerentia debetur, de quo etiam tradit Alex. in l. quæ doris. ff. sol. matr. Limita tamen prædicta scilicet necesse esse in actione quoddam metus causa, ut cruciatus aut metus corporis probetur, non procedere, quando aliquis nimium læderetur: nam tunc etiam non probatis uerbis aut minis præcedentibus contractus rescindetur. ita Anch. in repet. capituli canonum statuta, colu. 3. de const. Paul. de Castr. in consi. 177. & modet. in d. l. interpositas, & maxime Decius & * ista opinio Bartoli hic est communis, ut inquit Dec. in d. l. interpositas. ubi limitatur. tamen nisi persona, cui debetur reuerentia, esset talis, cui nisi obtemperarem, aliquid mali mihi contingeret; tunc enim sola eius presentia iustum metum inducit, ut ibi per Alex. & Dec. item metum inducit pultus terribilis alicuius potentis. Dec. in c. quia quæsitum, col. 2. de offic. deleg. ubi citat Bal. & ad prædicta vide Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. ff. de opet. nou. nunc. dum loquitur de iudice, qui solitus erat detruere in carcerem appellantes. reliqua uero ad rem hanc pertinentia uide apud Alex. in d. l. quæ doris & in l. si cum dorem. §. eo autem tempore. ff. sol. matr. & in suo consi. 287. Post redditum. in libro primi & secundi vol. & in consi. 101. Super eo, col. 3. vers. item potest ultra, in 3. vol. Abb. in c. cum uirum, de regular. & in consi. 107. in 2. dub. in 2. vol. Feli. in c. cum omnes col. 7. de const. & in c. cum ex officio, col. 3. de præscrip. Aret. in d. consi. 24. Ias. in l. pactum quod dotali. C. de collat. & ibi Paul. de Castr. Abb. in c. ueniens. j. de sponsal. ubi limitat in contractu matrimonij facto a filio propter reuerentiam patris, & in c. 2. quod met. cau. col. 1. & omnino Barb. in c. causam matrimonij, colu. 1. & seq. de offic. delegat. & ad ea, quæ prædiximus, ubi quis enormiter læderetur, non exigi minas uel uerba præcesisse, uide latè Soc. in consi. 273. col. 2. uide etiam Mari. in d. c. causam matrimonij, colu. 2. cum seq. & de reuerentia erga patrem uide Ias. in auth. ingressi. C. de sacro. eccl. & Claudius in rep. l. ut vim. col. 7. ff. de iust. & iur. Dec. in c. in presentia, de proba. & unum singulare docuit in hac materia Bal. in d. l. pactum quod dotale, hoc est quamuis metus reuerentialis erga patrem presumatur, tamen si in contractu mulieris agnatorum consensus exigeretur, eum non requiri quando mulier eum patre contraheret, sed Ias. ibi in col. fi. contrarium tenuit. & ad præcedentia omnia uide quæ posui in l. ad inuidiam, supra, quod met. cau.

Summarium in l. j. ff. de acti. & oblig.

1 *Actiones quæ sint, quæ nascuntur ex uarijs figuris causarum.*

Bar. in l. j. ff. de action. & oblig.

1 **B**ART. in d. l. j. quærit, quæ sint actiones, quæ nascuntur ex uarijs figuris causarum. De hac re uide latè apud Ias. in 1. col. 7. 8. & 10. inst. de action. ubi bene declarat. & dum Bar. paulò post quærit, unde actio utilis oriatur? dicas differentiam esse inter utilem & directam. Bal. in l. j. col. 5. C. de priuileg. dot. & quia Bar. pro huius quæstionis declaratione tradit. quæ sit actio datiuæ & natiuæ, uideas eundem Bar. in l. j. col. 3. vers. quæro posito. ff. de pecul. & Ias. in l. iurisgèrium, col. 2. ff. de pact. & de natura actionum omnium uide plenissimè per Bapt. stam à sancto Blasio in suo tract. de actione. Ad id uero quod hic in fi. agit Bar. de actione quæ transit sine cessione, dicas etiam in l. cum fundus. §. seruum tuum imprudens. ff. si cet. per. actionem transire sine actione, ut ibi per Paul. de Cast. col. fi. & Alex. col. 3.

Summarium in l. ex maleficijs. §. si quis absens. ff. de acti. & oblig.

1 *Ignorans non delinquit.*

Bar. in l. lex maleficijs. §. si quis absentis. ff. de actio. & oblig.

- BART.** in hac. Lex maleficijs. §. si quis absentis, nihil dicit, Tu uero attende gl. hic in uoce, ignorans, quæ scribenda esset literis auctoris secundum Bal. quem refert Fel. in c. cum uigefimū, de offic. deleg. nam ex ea colligitur, ignorantem tamen non delinquere. de qua re admodum eruditè agit ibi Fel. quem uide omnino.

Summarium in d. lex maleficijs. §. heres quoque. ff. de acti. & oblig.

- Heres aduendo non dicitur quasi contrahere cum creditoribus hereditarijs.**

Bar. in d. lex maleficijs. §. heres quoque. ff. de acti. & oblig.

- BAR.** in ead. l. §. heres quoque, similiter nihil dicit, sed eum adducit Mari. Soc. iuni. in rep. l. cum filiofamilias in 3. par. nu. 18. ff. de leg. 1. ad probandum, quod heres tamen aduendo non dicitur quasi contrahere cum creditoribus hereditarijs, sed tantum cum legatarijs & alijs personis honoratis. & ita dicit intelligendum esse tex. in l. apud Iulianum. §. si. suprà, ex quib. cau. in poss. cau. ubi uide quæ ibi posui.

Summarium in d. lex maleficijs. §. is quoque. ff. de acti. & oblig.

- Si statuto cautum est, nullam teneri capere malefactores, alioqui debet puniri, an uno exacto ceteri liberentur.**

Bar. in d. lex maleficijs. §. is quoque. ff. de acti. & oblig.

- BART.** in ead. l. §. is quoque agit, de statuto quo cautum est, nullam tamen capere malefactores, alioqui debere puniri; an uno exacto ceteri liberentur? aitque eos teneri ex quasi maleficio cum ex facto alterius teneantur. vide Alex. in l. si quis id quod, col. 3. ff. de iurisd. omni. iudic. & las. in §. poenales, col. 5. & seq. inst. de acti.

Summarium in l. omnibus. ff. de acti. & oblig.

- Præscriptio statutaria an sola citatione interrumpatur.**

Bar. in l. in omnibus. ff. de action. & oblig.

- BART.** in hac. l. in omnibus, tradit, an præscriptio statutaria sola citatione interrumpatur; & ad ea quæ hic in princ. ait Bar. de præscriptione. 30. annorum, vide Fel. in c. de quarta, col. 1. de præscript. & Roma. in cons. 223. col. 3.

Summarium in l. sub hac. ff. de acti. & oblig.

- Argumentum à contrario sensu ualeat.**

Bar. in l. sub hac. ff. de action. & oblig.

- BART.** in hac leg. colligit argumentum tamen à contrario sensu, ut hic per eum. sed istud argumentum melius explicat, & insolutum relinquit las. in l. centesimis. §. si. col. 2. uersu. quartò. ff. de uerb. obligat.

Summarium in l. in factum. ff. de acti. & oblig.

- Actionis in factum edita descendunt ex editis, uel interditiis.**

Bar. in l. in factum. ff. de action. & oblig.

- BART.** in hac. l. in factum dicit, edita actiones tamen in factum descendere ex editis uel interditiis: quia edita prætorum sunt facta naturali æquitate; & ideo dantur filiofamilias: quoniam in eis non curatur patria potestas. Attende hic, nam ista ratio Bartoli non uidetur esse ueritate subnixa, si quidem actio de dolo, & actio quod metus causa sunt inuenta prætorie, ut constat ex illis titulis, & tamen non dantur filiofamilias. l. filiusfamilias, suprà eod. tit.

Summarium in l. contraxisse. ff. de acti. & oblig.

- Contrahentes uidentur ibi contraxisse ubi debet solui.**

Bar. in l. contraxisse. ff. de action. & oblig.

- BART.** in l. contraxisse, ait, contrahentem tamen uideri ibi contraxisse ubi debet solui: quia ibi potest conueniri. vide Barb. in cons. 15. col. 12. cum seq. in 1. vol. Bal. in cons. 167. in 3. vol. & Dec. in c. 1. de iudic.

Summarium in l. constitutionibus. ff. de acti. & oblig.

- Dictio quasi, est expressio ueritatis.**

De actionib. & obligationib.

Bar. in l. constitutionibus. ff. de action. & oblig.

- 1 **BART.** in hac l. constitutionibus, opp. de l. ij. C. ne ex delic. defun. & dicit, uocem, quasi, hic esse expressiuam ueritatis. vide Alexan. in l. j. §. & hanc action. colum. 2. & seq. suprà de eo, per quem fact. crit.

Summarium in l. in honorarijs. ff. de acti. & oblig.

- 2 *Actiones omnes rei persecutoria sunt perpetuae.*

Bar. in l. in honorarijs. ff. de action. & oblig.

- 1 **BART.** in hac l. in honorarijs, ait, omnes t. actiones rei persecutorias esse perpetuas. vide limitationes quæ ponuntur ad Bar. in l. air prætor. §. fin. ff. de ijs, quæ in fraud. cred. & de natura istarum & quarumcunque aliarum adionum, vide Baptistam a sancto Blasio in tract. de actione. Postea dum Bar. hic in vers. & ex hoc habes, ait, ex ijs quæ prædixi colligi, cum qui dolo desijt possidere, teneri utili, & eam esse perpetuam. Ad hoc accedit las. in §. sed ista. col. 8. inst. de acti. sed obstat, quia hoc est per modum cuiusdam supplerionis, ideo non debet regi ac moderari quò ad tempus secundum alias. Bar. in l. j. §. hanc actio, in 1. membro. ff. si quis testa. lib.

Summarium in l. cessat ignominia. ff. de acti. & oblig.

- 1 *Condemnatus ex forma statuti an sit infamis.*

Bar. in l. cessat ignominia. ff. de acti. & oblig.

- 1 **BART.** in hac l. cessat, tradit an t. condemnatus ex forma statuti sit infamis: vide Dec. in confi. 3. Raph. Cuma. in confi. 131. Alex. in l. huiusmodi. §. cum parer, col. 2. ff. de leg. 1. & quæ positi ad Bar. in l. infamem supra. de public. iudic. ubi agitur an ille qui est damnatus per inquisitionem infamis efficiatur.

Summarium in l. non figura. ff. de acti. & oblig.

- 1 *Obligatio litterarum non est cognita de iure. forum.*

Bar. in l. non figura. ff. de action. & oblig.

- 1 **BART.** in hac l. non figura, inquit, de iure. forum. cognitam t. non esse obligationem litterarum. Ad hoc accedit Aret. in l. j. in princip. ff. de uerb. oblig. ubi declarat istam legem nò habere locum in stipulatione, cum in ea præcisè uerba requirantur, neque sufficiat litteræ, quamuis ibi postea teneat immo hanc obligationem fuisse cognitam de iure. forum.

Summarium in l. is cui. ff. de acti. & oblig.

- 1 *Legata condicionalia transferuntur ad suos.*

Bar. in l. is cui. ff. de acti. & oblig.

- 1 **BART.** in hac l. is cui, ait gl. hanc esse falsam, & reprobari, dum inquit, legata condicionalia t. transferri ad suos. Et eam, quamuis sit sing. communiter reprobari testatur Alexan. in confi. 92. & in confi. 93. cum subscript. seq. in 3. vol. & Dec. in confi. 574. ubi subdit tamen, eam saluari posse quando ira de uoluntate testatoris constaret. vide omnino Mari. Soc. iuni. in col. 117. nu. 18. Barb. in confi. 55. col. 3. in 2. vol. Roma. in confi. 124. in confi. 162. & in confi. 185. in 5. dub. & in confi. 480. Bar. in l. j. col. 3. & ibi doct. ff. de leg. 1. & Soci. in l. hæredes mei. §. cum ira, col. 3. ff. ad trebell. & ibi Alex. in ult. not. col. 3. Aret. in confi. 1. col. 2. in 2. dub. Capr. in confi. 79. col. 2. Alex. in confi. 165. & in confi. 173. in 5. vol.

Summarium in l. obligamur. ff. de acti. & oblig.

- 1 *Pater an teneatur dare dotem filia nuptæ.*

- 2 *Pater teneatur ad dotandam filiam officio iudicis, non autem iure actionis.*

Bar. in l. obligamur. ff. de acti. & oblig.

- 1 **BART.** in hac l. obligamur, tradit an pater t. teneatur dare dotem filia nuptæ: vide Alex. in confi. 149. Visis & diligenter, in lib. primi & secundi vol. & Marthæ filii in sing. 106. incip. Nota quòd si pater: Abb. in confi. 12. in 1. vol. Alex. in l. mulier. §. cum proponeretur, col. pe. ff. ad trebell. & omnino Aret. in confi. 17. col. pen. & seq. Capr. in confi. 46. in fi. Abb. in c. accedens, col. fi. de procurat. las. in auth. præterea. col. 3. C. und. iur. & uxor. Curt. in confi. 27. col. 15. & in confi. 39. las. in auth. res que, col. 5. C. comm. de lega. Et limita istam opinionem Bartoli ut per

1. **I**as. in l. de alimentis. in fi. C. de transact. Et dum Bar. subiungit, patrem t. teneri ad dotandam filiam officio iudicis, non autem iure actionis: aduerte, quia si ita tuto cautum est, filiam stantibus masculis succedere non debere, tunc filia dotari debet iure actionis: ita Paul. de Cast. in cons. 131. Licet domina Lisa. & Alex. in d. cons. 149. in libro primi & secundi vol. Et an pater teneatur dotare filiam nuptam? vide Abb. in cons. 63. in 2. vol. & dicas ipri dotandi filiam renuciari non posse. ita Rom. in l. j. ff. sol. matr. Anch. in c. in 2. notab. de pact. in 6. Imol. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de uerb. oblig. & ibi Alex. in 3. col. vers. secundo limit. & videas Roman. in l. qui superstitis. ff. de acquir. hered. Paul. de Cast. in cons. 177. & Gemin. plenè in d. c. quamuis, col. 4. vers. quid si filia, ubi sentit contrarium. & de hac re vide plenè Balnouell. in tract. de dote in 6. par. in 15. priuilegio cum seq. & in priuilegio. 17. & Soc. in cons. 17. col. 4. ubi tradit, an frater sororem dotare teneatur, quando est iam nupta? & videas Alex. in l. huiusmodi. §. cum pater, col. 2. ff. de leg. 1. & Paul. de Cast. in l. si focer. ff. sol. matr.

Summarium in l. j. ff. de uerb. oblig.

1. *Stipulatio concipi non potest, nisi utroque loquente.*
 2. *Si unus testis dicat se audiuisset, & alter uidisset, isti sunt contestes.*

Bar. in l. j. ff. de uerb. oblig.

1. **B**ART. in hac l. j. in princ. uers. stipulatio non potest, ait stipulationem t. concipi non posse nisi utroque loquente. vide Alex. in cons. 12. Viso instrumento, col. 1. & seq. in 1. vol. Abb. in c. eum contingat, col. pen. de iureiur. & uideas casum in quo stipulatio concipi potest uno loquente, & alio faciente signa, apud Ias. infra in hac l. §. si quis simpliciter, quamuis ibi dubitet. Et dum Bar. hic in 2. col. vers. quæro quid si est surdus & murus, querit, an mutus qui ad motum labiorum omnia intelligit, possit stipulari? & dicit non posse: quia lex requirit, ut intelligat per sensum auditus, & non per motum labiorum. collige ex hoc Bartoli documento, si exigitur aliquis sensus, alium non sufficere. hoc tamen fallit in uisui, qui alios comprehendit. Bal. in l. testium. C. de testi. & in l. de quibus in fi. ff. de leg. ubi ait, si unus testis t. dicit se audiuisset, & alter se uidisset, eos esse contestes, & in rubrica. ff. de probat. ait, si tolleretur probatio, non intelligi sublata esse probationem, quæ sit per uisum. Et hoc scilicet uisum comprehendere alios sensus, tenuit Bar. in l. j. §. pen. ff. de aqu. plu. arcen. & Paul. de Cast. in d. rubrica. & Bal. in l. contra negantem. C. ad leg. aquil. & in l. si quis, in fi. C. de testi. doct. in c. fraternitatis, de frigid. & malef. Bal. in l. j. C. sent. rescin. non poss. Ad rem facit illud Apocalip. primo, cõuersus sum ut uiderem uocem, & c. & Exod. 19. ibi, cunctus autem populus uidebat & c. & Bar. in l. si mihi & Titio. ff. de leg. 2. Præposit. in c. fides, in princ. 10. dist. Et quodd non intelligatur sublata probatio uisus, uide gl. in c. ad nostram. 3. in uerbo, require, de iureiur. & Felin. in c. pen. in 5. notab. de probat. & in c. cum causam, col. 7. vers. sed istam, de test. Pau. de Cast. post Bal. in l. j. ff. de his quæ in testa. delen. Bal. in d. l. cum causam, & in c. præterea, de proba. & in c. col. 10. col. pen. in 4. vol. & Alex. in cons. 166. Animaduertis his, in lib. primi & secundi vol.

Summarium in d. l. j. §. qui præsens. ff. de uerb. oblig.

1. *Stipulatio initiatur propter omissionem responsionis.*
 2. *Quid dicatur fieri incontinenti.*

Bar. in d. l. j. §. qui præsens. ff. de uerb. oblig.

1. **B**ART. in ead. l. §. qui præsens, sic ait in summa. omisio t. responsionis uiciat stipulationem. Adde tu quod sicut stipulatio fieri debet præcedente interrogatione & subsequente responsione, ita & litis contestatio; nam post propositionem actoris sequi debet responsio rei confitendi vel negando. Bar. in l. j. colum. 3. vers. quæro secundo. C. de lit. contest. quamuis ibi Paul. de Cast. in rubrica dicat, hoc de consuetudine non seruari. Et dum Bart. postea inquit, interuallo uitari stipulationem: vide Alex. in cons. 17. In causa & lite, in 1. vol. & in cons. 152. in libro primi & secundi vol. Aret. in cons. 71. col. fi. & ad hoc facit tex. in l. suos. §. fin. ff. de duob. rei. ibi

De uerborum obligationib.

item modicus actus, igitur secus est in longo, atque ita erit ibi casus pro communi opinione. Ad illud autem quod subiicit Bar. interuallum unius diei dici longum, videas an debeat esse dies naturalis an artificialis? apud gl.in l. more Romano. ff. de feri. Denique tradit Bar. quid dicatur si fieri incontinenti & statim; atque hoc secundum diuersitatem casuum aliter & aliter accipi. Dicas tu modicum tempus aliter accipi in l. j. §. hoc interdicto. ff. de rin. act. priu. & de ista nocte statim, uide gl. Abb. & ibi addita in c. cum sit, de appell. & in c. i. col. 7. de mut. pet. & Feli. in c. praterea, de testi. cogen. Et in hac materia stipulationis scias licet stipulatio inutilis producat pactum nudum, & sic actionem non pariat, ab ea tamen exceptionem prouenire. gl. et sing. de hoc secundum Bal. in l. iurifigentium. §. igitur. ff. de pact.

Summarium in d. l. j. §. si quis ita. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Sufficit quod ad obligationem consensum colligi ex uerbis per interpretationem.*
- 2 *Contractus celebratus per surdum, qui intelligit ad motum labiorum ualere tanquam sine stipulatione confectus.*

Bar. in d. l. j. §. si quis ita. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si quis ita, sic ait in summa. sufficit quod ad obligationem consensum colligi ex uerbis per interpretationem, secus si ex signis aut actibus colligeretur. vide Marth. xlii. in singul. 2. 7. incip. Nota quodd. Feder. in cons. 1. 49. Alex. in cons. 1. 58. Vifo dicto, in lib. primi & secundi vol. & in cons. 1. 46. Vifo processu, col. 5. & seq. in 5. vol. Postea Bar. dicit si commissum fuit tribus, ut consulant, sit ne Titius condemnandus an non? & unus dicereum esse condemnandum, alius absolueundum, & tertius dicat, non uideo cur non debeat condemnari; ex his uerbis hunc sensisse, eum condemnari debere. vide Feli. in c. cum super, col. 3. & seq. de offic. deleg. & in c. venerabilis, col. 10. versi. neque credas, de except. & Barb. in d. c. cum super, col. 4. cum seq. & Feli. in c. ex officij, col. 1. 2. versi. quarta conclusio, de prescrip. Alex. in l. si quis ante, col. 4. ff. de acquir. poss. & Soc. in l. i. §. quod si in patris. ff. sol. matr. Et dum Bart. hic in versi. secundo quæro, agit de contractibus, qui quotidie celebrantur t per illum surdum, qui intelligit ad motum labiorum, atque contractus ualere tanquam sine stipulatione confectum. vide Barb. in cons. 3. 5. col. 1. 5. in 2. vol. Alex. in cons. 1. 2. col. si. in 1. vol. Aret. in cons. 9. 1. & Soc. in cons. 66. col. 7. in 1. vol. Ad illud uero quod hic in si ait Bar. agendum esse certi conditione ex mutuo, quod probatur per confessionem in instrumento contentam, vide Feli. in d. c. venerabilis col. 7. & seq. de except.

Summarium in d. l. j. §. si quis simpliciter. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Diuerfitas in qualitate obligationis inter interrogationem & responsionem nititur stipulationem.*
- 2 *Si statuto cautum est, reum teneri ad respondendum simpliciter affirmando uel negando, alioqui eum haberi pro confesso: & reus respondeat se non habuisse pecuniam, & si constat eum habuisse dixit, se illam expendisse in negocijs ipsius actoris, an iste reus habeatur pro confesso.*

Bar. in d. l. j. §. si quis simpliciter. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si quis simpliciter, sic ait in summa. Diuerfitas t in qualitate obligationis inter interrogationem & responsionem, nititur stipulationem. vide Bar. in l. non solum. §. morte, col. 4. versi. sed quæro. ff. de oper. nou. nunc. Et ex ijs, quæ subiungit hic Bar. colligitur appositionem diei uel conditionis esse de substantia, & formam mutare, & consequenter qualitatē obligationis. vide Bar. in auct. matr. & auz, col. 1. C. quando. mul. tut. & Dec. in l. i. mater. C. de inst. & subst. & tempus esse de substantia, tradit Feli. in c. cum dilecta. nu. 3. 2. de rescript. & Cæpol. in tract. de seruit. urba. præd. cap. 24. col. si. Et dum Bar. hic in infer. ad quæstionem, si statuto tantum est, reum teneri ad respondendum simpliciter affirmando uel negando, alioqui eum haberi pro confesso, & reus respondeat se non habuisse pecuniam, & si constat eum habuisse, dixit se illam expendisse in negocijs ipsius actoris; decidit Bar. hunc haberi pro confesso: quia responsio non fuit simpliciter facta. vide Aret. post Bar. in l. j. colum. 3. ff. de uulga. & pupill. & omnino Alexan. in cons. 3. 7. Vifo his, in 5. vol. est igitur respondendum ut ait Cæpol. in cautel.

in cautel. 60. scilicet ego nihil habeo de tuo ad quod tenear. vide Felin. in cap. de causis nu. 17. de offic. deleg.

Summarium in d.l.j. §. si quis stipulanti. ff. de uerb. oblig.

1 *Minor summa inest in maiori.*

2 *Si unus testis dicit rem ualere centum, & plus, an illa dictio plus, inducat diuersitatem in summa.*

3 *Interrogatio facta de toto intelligitur de qualibet eius parte.*

Bar. in d.l.j. §. si stipulanti. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. si stipulanti, hoc dicit in summa. In maiori t summa inest minor. De hac re & maxime quando testes sunt diuersi, quia unus de maiori & alius de minori loquitur summa, vide Alex. in cons. 18. & in cons. 118. in 1. uol. & omnino in cons. 206. Visa consideratione, in lib. primi & secundi uol. & in cons. 54. & in cons. 88. in 5. vol. Felin. in c. licet ex quadam, col. 2. & seq. de testi. & in c. si. col. 3. de præsumpt. & in c. ad aures, col. 7. de rescript. Barb. in cōf. 10. col. 7. in primo uol. Card. in cons. 30. col. 3. & in cons. 103. col. 2. Ana. in cōf. 76. in fi. Arer. in l. si quis mihi bona. §. si coram, colu. 2. ff. de acquir. hered. & in cons. 65. & in cons. 83. quid si unus t testis dicat rem ualere centum, & plus, nunquid illa uox, plus, inducat diuersitatem in summa? Respondeo quod non: quia illa uox tanquā ambigua nihil operatur secundum Alex. in cons. 107. col. pen. in 4. vol. & in cons. 29. col. 2. in 7. uol. Contrarium tenuit Salic. in l. ij. col. 15. C. de rescind. uendit. ad quem accedit Felin. in c. pastoralis, nu. 6. de rescrip. Et in re proposita scias magis esse credendum testibus affirmatibus ualorem alicuius rei esse ultra libras 400. quam testibus id negantibus. Alex. in cons. 54. in 6. uol. Et dum Bar. hic paulo post subijcit ex ijs, quæ prædixit, confundi calumniam aduocatorum, qui uolebant, positionem factam de centum mutuo habitis posse negari in totum, si non fuerant nisi 80. nam dicit Bar. interrogatio facta de toto, intelligitur de qualibet eius parte. In hac re uide quid teneat idem Bart. in l. qui solidum, in princip. ff. de leg. 2. & ad rem faciunt tradita per eundem in l. pupillus. §. si. ff. de uerb. signific. & est bonus tex. cuius hic meminit Ias. in l. qui seruum. §. si. ff. de interrog. actio. Et dum Bar. subdit, quamuis ille qui petit solidum non deberet petere nisi partem, tamen ex hoc aduersarium in mora constitui. Limita ut per ipsum in l. non potest uideri. ff. de reg. iur. Postea Bart. declarat prædicta esse uera quando positio continet aliquid falsi in quantitate summæ, uel in parte rei, secus si in qualitate, ut puta dico te mihi promississe purè cum fuerit sub conditione, uel ad diem: nam eo casu potest negari in totum. vide Paul. de Castr. in l. quidam æstimaue- runt. ff. si cert. per. Barb. in c. nam concupiscentiam, col. 9. de consuet. Alex. in cons. 183. in 5. uol.
- * & breuiter ista opinio Bar. est communis, ut inquit Alex. in l. ex facto. §. item quæ. ff. de uulg. & pupill. col. 2. ubi multa dixit ad rem hanc facientia. uide etiam Card. in cons. 38. incip. Quidam habens. & glo. not. in c. præsentium, in uoce, sigillatim, de testi. & plenè Felin. in d. c. nam concupiscentiam, ubi declarat & limitat hanc materiam, Ias. in l. stipulatio. §. stipulatus, infra eod. tit.

Summarium in d.l.j. §. sed et si mihi. ff. de uerb. oblig.

1 *Utile per inutile non uitiatur.*

Bar. in d.l.j. §. sed et si mihi. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in ead. l. §. sed et si mihi, ait, utile per inutile t non uitari. de hoc, & ad ea, quæ postea subijcit, vide glo. & Dec. in l. in eo quod est plus. ff. de regul. iur. & an utile per inutile non uitiatur, uide pulchra argumenta pro utraque parte apud Laurentium de Rodulphis in tracta. de usuris, quæst. 135. & Felin. in c. cum super, de offic. delega. & Bar. in l. si quando. §. sponsus. ff. de donat. int. uir. & uxor. & in l. grege. §. 1. ff. de fideiuss. & est glo. ordin. in l. pecuniæ. ff. de usur. vide Alex. & Ias. in l. certi conditio. §. quoniam in princ. ff. si cert. pet. & Abb. in c. cum tempo- re, de arbitr. & in c. Messana, in fi. post glo. de elect. Ias. in l. planè. ff. de leg. 1. & in l. Titia textores. §. nihil differt. ff. eod. tit. in l. si ita stipulatus fuero. §. Chrysogonus, infra eod. & in l. stipulat. §. sed & si mihi, infra eod. in l. si ex falsis. C. de transact. in auth. qui rem. C. de sacros. eccl. & in l. in pupillari. ff. de uulg. & pupill.

De uerborum obligationib.

Summarium in d.l.j. §. eadem. ff. de uerb. oblig.

Diversitas lingua non uiciat stipulationem.

Bar. in d.l.j. §. eadem. ff. de uerb. oblig.

BART. in ead. l. §. eadem, ait, diuersitatem linguarum non uiciare stipulationem, si modò contrahentes intelligant per se uel per interpretes. vide tex. in c. retulerunt, de consecrat. dist. 4. & doct. in c. ex literis, j. de sponsal. Et nunquid notarius possit conficere instrumentum de ijs, quę gesta sunt inter homines diuersę linguarum ad interpretis dictum, vide Abb. cum ibi addit. in c. cum causam, in fi. de testi. Et dum Bar. ait, testem Theutonicum illiteratum debere interrogari per interpretem: contra Bar. tenet Angel. Aret. in §. in hac re, inst. eodem tit. & ad hæc uide aliqua per Feli. in rubri. de constit. col. pen. & in c. proposuisti, col. 3. de probat. et de interprete uide eundem Feli. in c. intimauit, col. 3. de testi. & in c. a nobis, col. 4. eod. tit. & in c. ad audientiam, col. 2. & seq. de præscript. la. in l. iuris, col. pen. C. qui admit. Et dum subiungit Bart. si iudex uel notarius nesciret interpretari, adhibendos esse duos interpretes: vide Alex. in consi. 3. §. in 1. uol. & in consi. 3. 24. in lib. primi & secundi uol. Et aduerte quoniam partes non ad interpretem, sed inter se debent sermonem dirigere, ut colligitur ex isto tex. ibi, latine interrogauerit, & græcè ei respondeatur. Et dum Bar. hic prope fi. agit de interrogatione hoc modo facta; promittis mihi hominem? & respondeatur in genere, & reliqua ut hic per eum. sed quæro quid si dico, promittis mihi hominem? & tu respondes, promitto Stichum, an ualeat ista stipulatio? & uidetur quòd non: quoniam in obligatione diuersitas inducitur. quia si simpliciter respondisses, nullus præcisè fuisset in obligatione, atque ita quocunque perempto promissor nihilominus teneretur: secus uerò quādo in specie promittitur Stichus: nam eo perempto liberatur, sicut in alternatiua specie iurandum dicitur. l. inter stipulantem §. 2. infra eod. tit. Tamè relictari uidetur tex. in l. et per iusiurandum. §. si is qui. ff. de acceptilat.

Summarium in l. stipulationum. ff. de uerb. oblig.

Mixta an contineantur sub simplicibus.

Bar. in l. stipulationum. ff. de uerb. oblig.

BART. in hac l. stipulationum, in princip. querit, an sub simplicibus mixta contineantur: vide la. in §. 1. col. 6. ver. utrum priuilegium, inst. de action. ubi assert eos, qui contrariū tenuerunt, & distinguit. vide eundem latè in §. omnium, col. 5. ver. in quo brocardo, inst. eod. tit. de actio. & latissime Feli. in c. at si clerici §. de adulterijs, de iudic. ubi tandem ad concordiam redigendo dissentientes opiniones distinguit, dicens, aut agit de præiudicio; & mixta non contineretur; aut non, & tunc continentur. & omnino in re proposita uide Ang. in consi. 2. §. 7. ubi ait, ex tribus causis dici posse, mixtum sub simplici contineri, & aliter non: Item scias mixtum non contineri sub simplici, quando statuto cautum est, statuta ad literam esse intelligenda. Ang. in l. si ita scriptum. ff. de liber. & posthum. la. in consi. 188. col. fi. in 1. uol. Et in hac materia an sub simplici mixtum contineatur? uide Alex. in consi. 8. uisò processu, col. 5. nu. 2. in 3. uolu. & in consi. 76. uisus dubitationibus, col. pen. in 5. vol. ubi ait quamlibet dispositionem stricti iuris loquentem in casu simplici non comprehendere casum mixtum. & in consi. 140. Circa primum dubium, col. 2. eod. vol. & in l. cetera §. fin. ff. de lega. 1. Roma. in consi. 2. §. 9. & omnino in consi. 400. Dec. in consi. 27. Bal. in consi. 490. in 1. uol. Anchar. in consi. 7. ubi tradit an in materia o. iosa disponente de Florentino locum habeat in eo, qui origine est Florentinus, & domicilio est Pisanus? & in consi. 79. & in repet. capituli canonum statuta, col. 89. de const. Corn. in consi. 1. 9. in 4. vol. Oldr. in consi. 128. col. 2. & aliquid per Feli. in c. fraternitatis, col. 6. versi. item limita ex his quæ dixi, de testi. & in c. dilecto col. 2. versi. ex istis habes, eod. titu. & in cap. pastoralis, col. 2. versi. & dum dicit Abb. de except. & aliquid in cap. fin. in principio. de except. & in rubrica de præscript. col. 6. versi. fallit tertio. & uide tex. in l. j. ut. ff. ad Syllanian. Cæpoll. in consi. 9. Roman. in consi. 294. Imol. in consi. 3. §. col. 2. & seq. & in consi. 145. col. 3. Ana. in consi. 63. & in consi. 95. col. fi. Aret. in consi. 20. tex. in c. statutum, & ibi Gemina. de elect. & la.

& Iaf. post alios in l. vt liberis, col. 8. C. de collat. & ad rem hanc uide Bar. in l. naturalis. in fi. prin-
cipij. ff. de præscript. verb.

Summarium in d.l. stipulationum. §. & harum. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Stipulatio seruitutis, an sit iuris uel facti.*
- 2 *Si alicui sit factum legatum unius serui in specie, & alteri sit legata optio serui in genere, ut poterit optare illum seruum alteri legatum in specie.*

Bar. in d.l. stipulationum. §. & harum. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in ead. l. §. et harum, col. 2. vers. quæro aliquis stipulatur, tractat, an t stipulatio seruitutis sit facti an iuris? & concludit, eam continere ius & factum. Et in hanc opinionem Bar.
- * communiter itum esse ait hic Roma. idem tenet Bar. in l. si is qui pro emptore, in 3. quæst. princip. vers. dixi. ff. de usucap. Et dum Bart. hic reprobando opinionem Petr. & Cyn. declarat. l. si seruus communis meus & tuus. ff. de stipulat. seru. dicens, quando seruus stipulatur factum fiendum à se ipso non acquiri domino. d. §. sed cum factum, secus uero cum stipulatur factum fiendum ab alio ipsi seruo; quia tunc acquiritur domino. Attende istam declarationem Bar. quia licet in se uera sit, tamen non satisfacit quò ad d. l. si seruus communis. quoniam ibi quoque factum explicandum erat à promittente, & à seruo, sicut & in d. §. sed cum factum. Ceterum dicas in d. §. sed cum factum, seruum stipulatum fuisse sibi ire, & agere licere. atque ideo alij non competeat, sed in d. l. si seruus communis, seruus stipulatus fuerat simpliciter, & ideo cõtinet etiam ius quando ad dominum potest transire. Et in re proposita uide glo. in l. pro parte. ff. de seruit. quæ facit differentiam, an ille, qui solum stipulatus est ipsam seruitutem sit ductus in possessionem an non? & est tex. in l. si sub una. §. 1. infra eodem. Postea Bart. in vers. quæro an cesset, tradit an cesset obligatio uel executio actionis, atque si ab initio obligatio non est nata, sed est in pendentia, & tunc natiuitatem obligationis pendere propter spem quòd nascatur. Ad hoc facit text. in l. cum hic status. §. si sponfus, vers. siue autem. ff. de donat. inter uir. & uxor. ibi pendere ad acceptationem non ipsum sed effectum eius. et dum agit Bar. de glo. quam redarguit Dyn. dicens eam malè loqui in obligatione generis, sed in obligatione alternatiua bene dicere. Bartolus approbat opinionem Dyni, quia in alternatiua utrum est in obligatione: & ideo soluendo Stichum soluitur pars eius. quod est in obligatione: sed in stipulatione generis nihil est in obligatione. Tu uero aduerte hic diligenter, quoniam ista ratio Bartoli uidetur ueritate carere, quamuis enim in obligatione generis ante solutionem nihil præcisè censetur esse in obligatione, tamen post solutionem res soluta censetur in specie fuisse ab initio in obligatione. et hoc usque ad eò uerum est, ut si alicui t sit factum legatum unius serui in specie, & alteri sit legata optio serui in genere, is poterit optare illum seruum alteri legatum in specie, ea ratione, quia ille, cui legata est optio in genere, optando censetur habuisse hoc legatum in specie. l. si Heros. ff. de opt. lega. tradit Dec. in capitulo quoniam, de rescript. & Iaf. in l. re coniuncti, nume. §. 8. ff. de lega. 3. & ideo cum hic tractemus de tempore post factam solutionem, nullum uidetur esse discrimen inter obligationem generis & alternatiuam. l. cum incertus. ff. de leg. 1. tradit Bar. hic in fi. & huiusmodi argumento utitur etiam Iaf. in l. cum ijs. §. fin. ff. de condi. indebit. et quamuis respondeat, tamen eius responsio ad rem propositam applicari nõ potest, ideo cogita. Illud uero, quod hic ait Bar. de uno ex pluribus hæredibus soluente, declarat & intellige quando creditor uult accipere partem, alioqui autem non cogeretur: ita declarat Bar. in §. seq. col. pen. ver. illud.

Summarium in d.l. stipulationum. §. ex his. ff. de uerb. oblig.

- 1 *In obligatione diuina natura, sed indiuidua effectum, si sunt plures hæredes promissoris, quilibet tenetur pro parte.*
- 2 *Debitor in centum non potest soluere quinquaginta.*
- 3 *Qualis ut iuris iam formati & in esse deducti, amplius mutari non potest.*

De uerborum obligationib.

4: Si unus consensit in soluendo hominem, & alij dissentiant, quid fieri debeat.

5 Vnus ex heredibus in obligatione generis soluere totum compellitur.

Bar. in d.l. stipulationum. §. ex ijs. ff. de uerb. oblig.

1 BART. in ead. l. §. ex ijs, colligit in summa. In obligatione t diuidua natura, sed indiuidua effectu, si sunt plures heredēs promissoris, quemlibet teneri pro parre, sed partis prestationem non præbere liberationem: in indiuiduā uerō hēredes promissoris teneri in solidum. Ad materiam huius. §. vide aliqua apud Anch. in c. peccatum, col. 28. de regul. iur. in 6. Et quoniam ex isto text. maximē in ratione decidiendi, sola illa potissimū fieri collectio, ex persona hēredis non mutari conditionem & qualitatem obligationis. Huic sententiæ opponit Bart. de l. si legatarius. ff. de lega. j. & inter alias solutiones approbat solutionem Petr. quæ est, cū finius in diuiduis qualitas rei. quæ est in obligatione non mutatur, vt noceat stipulatori, quamuis diuidatur, alioqui uerō esset in indiuiduis. sed contra istam solutionem facit, quia immo in diuiduis

2 mutatur cōditio obligationis in præiudicium ipsius creditoris, patet: nam ille, t qui debet centum, non potest soluere quinquaginta. Linter. §. Lucius. ff. de usur. nam solutio partis multa foret asserere incommoda. l. planē. ff. famil. ercisc. & tamen defuncto debitore relictis duobus hēredibus unusquisque tenetur pro dimidia, & solutio partis liberat unumquemque. l. j. ff. si cert. pet. l. si testamento. §. i. ff. de fideiuss. & hoc sentit Bar. hic & ibi, & citat. d. l. si testamento, atque ita contra Petri solutionem infertur, & istud argumentum de solutione partis adducitur à iurisconsulto. in l. ij. §. incertam. ff. de prætor. stipul. & tamen eo non obstante contrarium decedit, & ibi Paul. de Castr. posuit rationem. Redeundo autem ad regulam memoratu dignam, quæ ex isto tex. colligitur, scilicet qualitatem obligationis ex persona hēredis inuariabilem esse, intelligas hoc esse uerum quando obligatio aliqua iam est formata & perfecta, ita quod eius essentia non pendeat amplius, nec aliquid ulterius expectetur. ita Bal. in auth. quas actiones. C. de sacrosanc. eccles. ad quæ accedit tex. cum glo. in l. Polla. C. de his, quib. vt indign. vbi Bar. dicit, qualitatem t iuris iam formati, & in esse deducti, amplius mutari non posse. & hoc locum

3 habet etiam si obligatio originem fumeret hēreditate. iacente text. est not. in l. nam & seruus. §. qui negocia. ff. de negoc. gest. & ibi Bald. Ex ijs ego inferebam ad decisionem pulchræ questionis in quibusdam præcedentibus lucubrationibus meis. quæ est, si pater promisit dotem filiæ, in cuius persona hoc debitum est necessarium, quoniam originem trahit à lege, quæ cogit patrem ad dotandam filiā, vt communiter aiunt doct. in l. si cūm dotem. §. si pater. ff. sol. matrimo. in l. huiusmodi. §. cūm pater. ff. de lega. primo. & in auth. præterea, vbi latē las. C. vnde uir. & vxor. et defuncto patrē hēres uel adiuit, uel se immiscuit hēreditati, nunquid hoc debitum sit pariter necessarium etiam in persona huius hēredis, qui sponte se obligauit adeundo, uel se immiscendo hēreditati? dicebam ego qualitatem huius obligationis, quæ iam in persona patris erat perfecta, non posse uariari ex persona hēredis, per istum textum. & effectus est magnus, sit ne debitum necessarium an uoluntarium: quia legatum simpliciter factum censetur factum animo compensandi cum debito necessario, secus uerō cūm uoluntario, vt dicunt doct. paulatē memorati. Et quoniam de hac re (vt dixi) plenē iam antea egi, nunc non repetam, sed tantum sufficiat dicere, ita decidi per Petr. de Ancha. in consi. 26. in fi. ad quem accessit Dec. in l. hēredem. ff. de regul. iur. & Crauet. in consi. 131. nu. 14. & ferē in terminis est decisio Fulg. in consi. 81. vers. in oppositum. vbi loquitur de legato facto à fratre sorori, cui in bonis paternis supplementum legitimæ debebatur. & de hoc hæcenus. Postea Bar. hic in col.

4 2. vers. glo. quærit, tractat, si unus consensit t in soluendo hominem, & alij dissentiant, quid fieri debeat? atque glo. hic malē dicere, quæ sentiebat standum esse dicto maioris partis. Tu uerō dicas etiam alia ratione opinionem glo. sustineri non posse, esto enim quod dicto maioris partis staretur, tamen non propterea esset plenē prouisum: quia si essent duo uel plures hēredes, & pares essent numero qui dissentiant, documentum glo. proposito casui non provide-ret. ideo cogita. & vide tex. in l. si quæ sunt cautiones. ff. famil. ercisc. Et dum Bar. hic in vers. circa secundum, tradit, an hēredes cogi debeant ad concordā, Dicas tu eos cogi debere captis pignoribus

pignoribus per tex. in l. i. ff. de uentr. in spic. tamen uidetur huic sententiae reluctari text. in l. huiusmodi. §. i. ff. de leg. 1. nisi forte diceretur præiudicium fuisse hæredi si cōuentus fuisset diuersis actionibus, ut colligitur ex glo. in §. sin. autem. inst. de satisfd. tut. iuncta glo. in §. debitoris. inst. de lega. sed hoc nihil est. quia hæres non soluit, donec isti dissentiant: & quia re ueta, plusquam legatum est, soluere non tenetur. De hac tamen re uideas glo. in §. sic itaq; in uoce, prælati, in fi. inst. de action. & melius facit tex. in l. i. ff. de seruit. Ad illud uerò quod ait Bar. hic, in pen. col. hic esse casum, in quo unus ex hæredibus t in obligatione generis soluere totum compellitur, quia potest repetere per actionem familiarie ercisc. l. hæredes. §. si unus. ff. fam. l. ercisc. di cas. ibi hoc forte dirimi. uide Alex. in d. l. huiusmodi. §. si. ff. de leg. 1. & Fel. in c. capitulum. col. pen. de rescript. Ad illud uerò quod hic ait Bar. in fi. ibi, pone econuersò, uide Paul. de Castr. in l. proprium. ff. commu. prædi. ubi Bar. redarguit, qui sentiebat locum habere ius accrescendi, quia immo est ius non decrescendi. de qua re Bar. quoq; agit in l. si mihi & Titio, infra eod. tit.

Summarium in d. l. stipulationum. §. item si in factò. ff. de uerb. oblig.

1 *Hic agitur de illo qui propter repræfalias fuit coactus soluere.*

Bar. in d. l. stipulationum. §. item si in factò. ff. de uerb. oblig.

1 **BART.** in ead. l. §. item si in factò, agit de illo, qui propter t repræfalias fuit coactus soluere. uide Alex. in consi. 37. in 4. vol. & Ias. in l. iij. §. si. ff. de cond. ob cau. & quoniam ego alibi in alijs lucubrationibus de hac re pertractaui, hic ulterius non progrediar.

Summarium in l. iij. §. Cato. ff. de uerb. oblig.

1 *In indiuidui obligatione & solutione quilibet tenetur in solidum.*

2 *An ex factò unius pœna committatur contra omnes.*

3 *Pœnalis stipulatio quomodo committatur.*

4 *Collegium & uniuersitas ut una persona consideratur.*

5 *Si unus ex heredibus illius qui promissit aliquem non offendere, eum offendat, nunquid cōtra omnes pro hereditaria portione pœna committatur.*

6 *Utrum remissio unius ex heredibus offensi pro sit offendentis.*

Bar. in l. iij. §. Cato. ff. de uerb. oblig.

1 **BART.** in d. l. iij. §. Cato, col. 2. uerūnam quoddam est indiuiduum, ait, in indiuiduis t obligatione & solutione, quemlibet hæredum teneri in solidum. Tu intelligas hoc procedere quò ad hoc ut obligati sint omnes in solidum, non tamen re ipsa & ueritate inspecta: quia eorum quisque conueniri non poterit, nisi prius in mora sint constituti. ita not. dixit idem Bar. in l. si deicommissa. §. si in opere, per illum tex. ff. de lega. 3. Et dum Bart. in 3. colu. hic in uers. ut ergo ista, declarando distinguit quomodo quis ad ipsum indiuiduum teneatur, aduerte quia licet Bar. distinguat inter plures principales, & plures hæredes unius promissoris, tamen hæc effectui inspecto nihil differunt, ut colligi potest ex eius dictis. Postea Bar. in 4. colum. uers. quartò

2 *opp. agit an ex factò unius, t pœna committatur contra omnes?* uide omnes doct. hic, quamuis contrarium teneant in l. si seruus. §. si plenum. ff. si quis cau. post glo. & uide Ruin. hic in 13. colu. uers. Insuper. Et dum subiungit Bar. in quinta oppo. in obligationibus quæ ex causa hereditaria descendunt, illum solum teneri, qui contrafecit. aduerte quia contrafaciens tenetur in solidum, & tamen in prætorijs stipulationibus tenetur tantum pro rata portione, ut per Ias. hic. in 19. col. uers. secundò, sed hoc durum uidetur. Postea Bar. hic paulò post, ait obligationem ad rem restituendam solum quò ad solutionem dici indiuiduam, sed obligationem, quæ contrahitur ratione doli & culpæ ex eo quod debetur custodia & diligentia, esse utroque modo indiuiduam. ex hoc uidere potes Bar. hic fundare se super custodia & diligentia, igitur ubi nō est custodia sumus extra propositum. & ideo infertur Bartolum infra non rectè opponere de istotex. cum hic non cadat custodia. sic etiam Ruin. hic dum tenet, in contractibus stricti iuris omnibus contrafacientibus pœnam committi pro portione, per l. stipulationes non diui-

De uerborum obligationib.

- duntur, ver. l. Celsus, infra eodem titu. quia in illa l. non potest cadere custodia, igitur nil ad propositam rem attinet. Deinde Bar. in 9. col. ver. nunc restat, querit si pro parte contrahat, quomodo t. penalis stipulatio committatur? vide ad hoc Orian. in tract. de arbitris, quest. 9. & 26.
- 3 præterea Bar. hic in antepen. col. in princip. in ver. dicebant quidam, inquit si aliquis stipulatur sibi & hæredibus suis usum alicuius fundi, & iste decedat pluribus relictis hæredibus, quolibet hæredum habere actionem in solidum, tamen prædium seruienti non grauari in plus quam si esset uiuus dominus. quam quidem opinionem ait Bar. procedere secundum equitatem, sed non secundum puncta rationis. Tu uero cogita pro ea facere etiam ipso iure inspecta, quoniam hæredes collectiue defuncti presentiam exhibent. sed distributiue considerati pro parte, pro qua non sunt hæredes, consentur extranei, secundum glo. in l. i. §. si. ff. de prætor. stipulat. igitur collectiue debent considerari, ut aqualis sit determinatio stipulationis factæ sibi & hæredibus suis. nam si usus deberetur collegio uel uniuersitati, omnes persone pro una tantum considerantur, itaque unus usus debetur: igitur hoc idem est & in hæredibus uel facile concedendum.
- 4 Et quod collegium t. & uniuersitas, ut una persona consideretur, patet in legato usufructus eidem facto, quod finitur spatio centum annorum, sicut uerisimiliter in una persona extinguere tur. l. an usufructus. ff. de usufruct. & l. si usufructus municipibus. ff. de usufruct. lega. nec dici potest perinde esse, ac si ipsi hæredes stipulati fuissent; quia stipulatio extinctio stipulante est hæreditaria. l. hæreditariam. ff. de bon. aut. iud. possid. & illo casu hæredes debent collectiue considerari ut representent defunctum, secus uero si ipsi stipulati essent: quia distributiue acciperentur, cum stipulatio non sit hæreditaria. item si distributiue sumeretur, pro ea parte, pro qua non essent hæredes, tanquam extranei haberentur, ut prædictum est: atq; ideo eis usufructus stipulari non potuisset. Ad exemplum autem allatum de usu legato uniuersitati, dicas ibi homines non posse considerari ut singulos; quia essent quid diuersi. n. ab ipsa uniuersitate. l. sed si hac. §. qui manumittitur. ff. de in ius uocan. Postea Bar. hic in pen. col. uer. sed dices, querit si unus ex hæredibus t. illius, qui promisit aliquem non offendere, eum offendat, nunquid contra omnes pro hæreditaria portione pœna committatur? aitq; eam committi, sed cohæredes habere actionem contra ipsum offendentem: quoniam & si illa stipulatio quod ad stipulatores sit personalis, tamen quod ad promissorem est realis. & adducit simile de usu & usufructu. Sed aduerte quia istud simile non est bonum: nam usufructus quod ad promissorem ideo est in rem, ita ut eo mortuo non extinguatur, quoniam non debetur ab ipso sed à fundo. hinc huiusmodi seruitus mixta nuncupatur: siquidem debetur à re personæ, nimirum fundo extante, quamuis de cedat dominus fundi, usufructus durat. sed in proposito casu promissio erat personalis, & à persona debebatur, ideo non mirum est, si persona mortua liberatur. fecit enim quod promisit, hoc est non offendere. Ad illud autem de quò denique agit Bart. utrum remissio t. unius ex hæredibus offensi prosit offendenti, quoniam hoc ius uindictandi sit indiuiduum? videas Fe li. in c. cum omnes, col. 1. in ultima fallen. de const. & ibi Dec. col. 3. ver. vltimò. circa prædicta quero quid si pax facta est inter plures ex utraque parte, & promissa sit pœna, utrum si aliquis offenditur, possit agi contra omnes? vide Alex. in cons. 1. 14. in 4. col.

Summarium in l. stipulationum aliz. ff. de uerb. obli.

- 1 Stipulatio rem ratam haberi, est communis.
- 2 Cautio de dolo dicitur merè iudicialis.
- 3 Cautio de iudicio fisci, est prætoria.
- 4 Stipulatio de rato est introducta à pretore in personam actoris.
- 5 Statutum conditum à prioribus ciuitatis accedente auctoritate consilij generalis dicitur ius ciuile.

Bar. in l. stipulationum aliz. ff. de uerb. obli.

- Bar. in hac l. stipulationum aliz. in princip. in ver. præterea quòd illa glo. reprehendendo glo. ait, stipulationem t. rem ratam haberi esse communem, sed in ea nunquam principaliter adiri iudicem, sed incidenter. videas glo. in l. i. de diuis. stip. in princ. in uoce, còes. quapropter declarat

M m 4 Summe-

De uerborum obligationib.

Summarium in d.l. stipulationum alie. §. si fortem. ff. de uerb. obli.

- 1 *Præstatio partis ab uno ex cohæredib. non impedit quin pœna cômittatur in solidum in obligationib. dandi.*
Bar. in d.l. stipulationum alie. §. si fortem. ff. de uerb. obli.

1 **BAR.** in ead. l. §. si fortem, sic ait in summa. præstatio t partis ab uno ex cohæredibus non impedit quin pœna committatur in solidum in obligationibus dandi. Ex isto tēx. infert Oldr. in consi. 2.9. emphyteotam, qui cessat in parte solutionis, cadere à toto. vide Paul. de Castr. in auth. qui rem, col. 2. C. de sacro Eccl. & in simili uide eundem in l. quoties, in fi. C. de precibus impe. offer. Et dum Bar. opponit dicens, idem esse etiam in obligationibus faciendi, prout est parere arbitro. & respondet se intelligere hoc quando in obligatione arbitri, venit dari. vide de hac re Lanfranc. de Oriā. in tra. de arbitris, quæst. 10. Anch. in c. peccati uenia, col. 9. & seq. de regul. iur. in 6. Et parere sententiæ arbitri esse quid facti, docuit Alex. in consi. 174. Opportune considerato, in lib. primi & secundi uolu. & ad illud quod hic ait Bar. in vers. sed non credo quodd glo. vide Card. in consi. 37 in fi.

Summarium in l. is cui bonis. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Is, cui bonis interdictum est, potest sibi acquirere, non autem obligari, etiam naturaliter.*
2 *Natura ipsa declarat, an quis sit pupillus, uel adultus.*

Bar. in l. is cui bonis. ff. de uerb. oblig.

1 **BART.** in hac l. is cui bonis, sic ait in summa, Is cui t bonis interdictum est, potest sibi acquirere, non autem obligari etiam naturaliter. Ad materiam huius l. uide aliquid per Felin. in c. venerabilis, col. 2. de offic. deleg. & in c. cæterum, de rescrip. Et dum Bar. subiungit, manifestum, & sententiam æquiparari: declara ut per Bal. in l. j. colu. 2. ff. de rebus cor. vide Alex. in l. si constante, in princip. col. pen. vers. item in quantum Bar. ff. sol. matr. & de hac re uide Abb. in c. pastoralis, col. 2. de iudic. Aret. in consi. 14. col. fi. Feli. in c. sciſcitatus, col. 1. de rescrip. Soc. in consi. 22. col. pen. in 1. uol. Bal. in consi. 52. & in consi. 259. in 2. uol. in consi. 28. & in consi. 291. in 3. uol. & ista opinio Bar. quæ est communis, ut hic dicunt Iacob. de Puteo, & Hieron. de Tortis, confirmatur per Bal. in c. ex parte, de consuet. & in c. 1. §. item sacramenta, prope fi. sui apparatus, in tit. de pace iuramen. firman. & per Franciscum Cremen. in sing. 118. incip. Tu scis. & Imol. in consi. 1. col. 3. & seq. & Bal. in consi. 259. & seq. in 2. uol. & in consi. 241. in 5. uol. Ad illud uerò quod ait Bar. hic in colu. fi. scilicet naturam ipsam t declarare sit ne aliquis pupillus an adultus? Dicas hoc esse falsum, quoniam aspectus demonstrare solet plus & minus. l. minor. 25 annis. ff. de minor. maximè si de anno tantum uel de sex mensibus dubiaretur, ut patet ad sensum. et de hac re uide Bar. in l. de ætate. ff. de minor. & quæ ibi posui in lucubrationib. meis.

Summarium in l. in illa stipulatione. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Rei promissæ interuentu, stipulatio non euanesce, sed expectanda est dies.*
2 *Qui negat, debet probare.*

Bar. in l. in illa stipulatione. ff. de uerb. obli.

1 **BART.** in hac l. in illa stipulatione, colligit ut hic per eum in summa. Tu uerò circa istam l. quæ uult, rei promissæ t interitu stipulationem non euanesce, sed expectandam esse diem. attende quia reluctatur tex. in l. pater Severinam, in princip. ff. de cond. & demonstra. vbi, si Procula non nuberet Elio, legatus erat fundus eidem Elio. mortua Procula infra tempus pubertatis, Elius à legato repellitur, atque ita euanesce, contra id, quod ex ista l. colligitur. nec dicendum est ibi legatum fuisse factum in pœnam, ut ibi Bar. ait, quem ibi reprobo, ut uideri potest. Et dum Bar. in hac inuestigatione, vers. sed contra istam, opponit de l. uxori ususfructum uillæ, de ususfruct. leg. vide Bart. in l. lecta. ff. si cert. petā. & Alexand. in l. Scius Saturninus. ff. ad trebell. Ad illud uerò quod postea inquit Bar. scilicet ei, qui negat, t incumbere onus probandi, ait Angel. in l. veteribus, in fi. ff. de pact. hanc regulam semper esse ueram, & nullam habere fallentiam. quamuis Bar. hic fallentiam ponere uideatur de non numerata pecunia. & de hac regula uide Feli. in c. in præsentia, nu. 49. de proba. vbi etiam tradit quid si actus esset iam factus, in quo

in quo certa ætas requiritur, nunquid eo casu ætas præsumatur? Et quot sint ætates hominis & quomodo probentur, vide Fel. in c. quoniam frequenter, in princ. ut lit. non const. & Bar. in l. de ætate. ff. de minor. iunctis ijs, quæ ibi ad eum posui. & ad id quod ait Bar. hic in fi. vide las. in l. cum ea quæ, col. 2. & seq. C. de transact.

Summarium in l. qui ante calendas. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Ualet argumentum de contumacia rei ad contumaciam actoris.*

Bar. in l. qui ante Calendas. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in hac. l. qui ante calendas, col. 1. arguit de contumacia rei ad contumaciam actoris. Tu uero dicas immo maiorem esse contumaciam actoris quam rei. Alex. in l. si finita. §. Iulianus, col. 1. i. vers. sed. ff. de damn. infec. Et dum Bar. querit si ad petitionem actoris datus est terminus reo octo dierum ad aliquid faciendum, debeat ne actor stare semper infra octo dies, an non? vide Fel. in c. 2. col. 9. in 3. quæst. de testi.

Bar. in l. si id quod aurum. ff. de uerb. oblig.

BART. in hac. l. si id quod aurum, sic ait in summa. Error in materia non uiciat stipulationem, & declarat hoc esse uerum in contractibus stricti iuris, ut hic, alioqui uero in contractibus bonæ fidei. sed animaduerte quoniam immo in contractibus bonæ fidei error in qualitate non uiciat contractum, sed dæ actio ad rescindendum. l. empto. §. si quis uirginem. ff. de actio. empr. & ex eodem tex. inferitur contra aliam declarationem Bartoli immediate sequentem dum loquitur de causa onerosa: nam ibi est causa onerosa, & tamen error non uiciat.

Summarium in l. scire debemus. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Stipulationes tot sunt quot sunt res & summa.*

Bar. in l. scire debemus. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in hac. l. scire debemus, ait tot esse stipulationes, quot sunt res & summe. Intellige tu hoc esse uerum in summis equè principalibus, alioqui uero si sunt accessorii; quia loco unius haberentur, ut per las. in l. petens. col. 7. vers. secundo aduerte. C. de pact.

Summarium in l. sciendum. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Solennitas intrinseca & extrinseca an & quando præsumatur interuenisse.*

- 2 *Testamentum Cardinalis præsumitur factum & conditum fuisse de consensu summi Pontificis, ex quo diu habitum fuerat pro ualido testamento.*

- 3 *Solennitas intrinseca an & quando præsumatur, & quando non.*

Bar. in l. sciendum. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in hac. l. sciendum, agit de solennitate intrinseca, & extrinseca, an & quando præsumatur in contractibus interuenisse. aitque cum quibusdam tamen distinctionibus solennitatem extrinsecam communiter non præsumi, secus uero in solennitate intrinseca per istum tex. Tu uero in re proposita dicas, solennitatem extrinsecam ex diuturnitate temporis præsumi debere, ut habetur per Soc. in cons. 5. col. pen. in 1. vol. de cuius rei ueritate uide Soc. latè in cõf. 46. in 4. vol. & omnino Alex. in cons. 9. & in cons. 45. in fi. in 3. vol. ubi ait etiam in alienatione bonorum ex cursu. 10. uel 20. annorum præsumi solennitatem requisitam interuenisse, quamuis Dec. in cons. 409. exigit tempus 30. annorum in alienatione bonorum ecclesiæ. Ad hæc uide eundem Alex. in cons. 218. & in cons. seq. col. 4. in 6. vol. & omnino in cons. 94. & in cõf. 101. in 7. vol. in 1. col. ubi decidit testamentum Cardinalis præsumi factum & conditum fuisse de consensu summi pontificis, ex quo diu habitum fuerat pro ualido testamento, & ad hoc citat pulchram decisionem Archid. in c. nemo ecclesiam, de consecrat. dist. 1. ubi ait, si locus aliquis est in forma ecclesiæ, & ibi publicè à sacerdotibus celebratur, eum præsumi cum episcopi autoritate fuisse constructum. Declara tamen ex diuturnitate temporis solennitatem extrinsecam præsumi, solum quò ad acquirendam. secus uero quò ad præiudicium tertij: quia tunc spacium. 30. annorum exigitur, secundum Alex. in cons. 179. col. fi. in 6. vol. & in d. cons. 218. & seq. eod. 6. vol. & in cons. 179. in 7. vol. Et ad prædicta uidet omnino eundem Alex. in cons. 1. col. pen. & in 4. vol. & in cons. 111. col. fi. & in cons. 16. & in cons. 134. col. 6. eod. vol. Felin.

in c.

De uerborum obligationib.

in c. Albericus, de testi. & in c. sicut. nu. 31. cum seq. de re iud. & in c. illud, de præsumpt. Curt. in consi. 76. & Dec. in l. j. nu. 8. C. qui admit. Limita etiam & declara ut per Dec. in consi. 442. Itē scias, quamuis solennitas extrinseca communiter non præsumat, hoc tamen salit in expressa, quæ licet sit extrinseca solennitas, tamen ab eo facta præsimitur, ad quem tale onus pertinebat. Fel. in c. sunt & alij. nu. 18. de rescrip. & multas alias fallentias vide per eundem Fel. in d. c. sicut, de re iudic. atque ita etiam ibidem tradit, quamuis solennitas intrinseca præsumat, hoc tamen non habere locum in multis casibus, ut ibi videre est nu. 47. cum seq. Et per quantum tempus inducatur præsumptio solennitatis extrinsecæ, vide Mari. Soc. iuni. in consi. 22. nu. 7. Et an & quando solennitates requisitæ in iudicijs præsumentur intrinsece, vide Soc. in consi. 158. col. 5. in t. vol. Et ad id quod ait Bar. hic in t. col. de solennitate, quæ in instrumento relata est, vide Bar. & las. in auth. si quis in aliquo. C. de eden. Et dum Barto. opponit de l. optimam. C. de contrah. empr. uide Bar. in ead. auth. Postea Bar. hic in 2. col. agit de ratione differentie, quæ est inter instrumentum & testes. vide ad hoc trad. per Bar. in l. iij. §. prætor ait, colu. 2. ff. de damn. infect. & Abb. in c. causam, de dol. & contr. ubi quærit, quid si iudex committit nuncio, ut citet aliquem personaliter uel ad domum, uel simpliciter, an censetur hæc fuisse secundum ordinem iuris, scilicet ut primo personaliter, & reliqua. deciditque hæc esse in iudice præsumentia, sed non in nuncio.

Summarium in l. multum interest. ff. de uerb. oblig.

1 *Stipulatio non ualet, si res non est in commercio stipulantis.*

Bar. in l. multum interest. ff. de uerb. oblig.

1 BAR. in hac l. multum interest, sic ait in summa. si res non est in commercio stipulatoris, non ualet stipulatio, secus si non est in commercio promissoris. Ad istam. l. & gl. hic, quæ disti-
guir, vide de Roma. in sing. 743. incip. Quæstio in ciuitate. & Aret. hic, & in consi. 28. col. fi. ubi lo-
quitur de eo, quod hic tradit Bar. distinguendo inter legarum & stipulationem, aduerte tamen
quia constitutio dotis æquiparatur legato, & debetur æstimatio. Curt. in consi. 27. col. fi. Quo-
modo autem cognoscatur sit res in commercio an non, vide Bal. in l. iij. col. fi. C. de iur. dot.

Summarium in l. si quis cum aliter. ff. de uerb. oblig.

1 *Novatio fit cum omnibus qualitatibus & privilegijs, quæ habebantur primo ex natura contractus, uel
rei in obligationem deductæ.*

2 *Diffusio plus, semper refertur ad modicam quantitatem.*

Bar. in l. si quis cum aliter. ff. de uerb. oblig.

1 BAR. T. in hac l. si quis cum aliter, in uersis, præterea, ait nouationem fieri cum omnibus
qualitatibus & privilegijs, quæ habebantur primo ex natura contractus, uel rei in obligatione
deductæ, nisi animo adiiciendi privilegium sine factæ. Aduerte quia doct. dissentiunt super illud
tellectu uerborum Bartoli hic, ideo uide las. in l. bonæ fidei col. 2. vers. item ultra. ff. de eo quod
cert. loc. ubi ait, si stipulatio interponitur super contractu bonæ fidei, actionem, quæ oritur ex sti-
pulatione esse bonæ fidei. Postea Bar. hic quærit si in instrumento aliquis rem uendidit pro cer-
to pretio, & illud, quod plus est, uendidit & donauit, an ex hoc sublatum sit remedium. l. secun-
dæ. C. de rescind. uend. deciditque distinguendo, aut uenditor sciebat ualorem rei, & cessabit
illud remedium: aut ignorabat, & tunc secus; quia ignorans non censetur donare nisi modicū.

2 Tu autem aduerte, quia hæc uox, plus, semper refertur ad modicam quantitatem, siue à scien-
te, siue ab ignorante proferatur, ut colligitur ex l. hæc adiectio. ff. de uerb. signif. & ex trad. per
Bar. in l. cum filius. §. pater. ff. de leg. 2. & in l. cum furti. ff. de in lit. iuran. & hoc modo non cessa-
bit remedium. d. l. secundæ. vide ad hoc doct. & maxime Salic. in d. l. ij. quando autem ista uox,
plus, est prolata à lege uel à statuto, importat arbitrium boni uiri. Alex. in consi. 212. in lib. pri-
mi & secundi vol. Et dum Bar. hic in fi. ait, si in instrumento diceretur expresse, se donare illud
quod est plus, siue sit magna quantitas, siue modica, tunc tolli beneficium illius. l. secundæ. cogi-
ta si etiam hoc limitari posset, nisi esset nimis magna quantitas, per ea quæ radit Bar. in l. socie-
tatem. §. arbitrorum, col. 5. ff. pro soc. ubi uide, quæ ibi posita sunt. Et quot modis dicatur plus

& minus,

& minus, vide Bar. in l. si creditori. ff. de lega. 1. & per Ias. post alios in § plus. inst. de action. Et hanc uocem, plus, esse referendam ad modicam quantitatem, vide per Alber. in opere statutorum, in rub. 172. in 1. par. & Specul. in 1. par. tit. de arbitris. §. 8. vers. quid ergo. Abb. in c. literæ, de dilation. & Bar. in l. & si post tres. ff. si quis caut.

Summarium in l. stipulatio ista habere. ff. de uerb. oblig.

1 *Stipulatio habere licere, simpliciter interposita omnes continet, inspecto rigore uerborum.*

Bar. in l. stipulatio ista habere. ff. de uerb. oblig.

1 BART. in hac l. stipulatio ista, in princ. sic ait in summa, stipulatio t habere licere simpliciter interposita, omnes cōtinet inspecto rigore uerborum, sed iuris interpositione ex facto promissoris & successoris ipsius tantum committitur. De materia huius. l. vide Soc. in consl. 288. col. fi. in libro primi & secundi vol. & in consl. 26. in 3. vol. & ad ea quæ tradit Bar. hic in vers. oppono ad secundum, vide eundem Bar. in l. cum filius familias. §. 1. infra eod. tit.

Summarium in d. l. stipulatio ista habere. §. hac quoque stipulatio. ff. de uerb. oblig.

1 *Verbum possidere, intelligitur ciuilitè, nisi conditio persone faciat intelligi de naturali detentione.*

Bar. in d. l. stipulatio ista habere. §. hæc quoque stipulatio. ff. de uerb. oblig.

1 BART. in ead. l. §. hæc quoque stipulatio, ait, uerbum, possidere, t intelligi ciuilitè, nisi conditio persone faciat intelligi de naturali detentione, & ad hoc facit, quia si testes dicunt aliquid præscripsisse, neque faciant mentionem de possessione, non probant tanquam sit quid iuris. Feli. in c. cum caulam, col. 4. de testi. ubi loquitur etiam de ijs, quæ hic subiungit Bar. de rusticis, qui loquuntur de possessione, ut intelligatur, de possessione facti; quia ipsi nesciunt quid sit possessio, ut ibi per Feli. in 6. c. ol. Et dum Bar. hic paulò post agit de teste, qui deponit aliquem mutuassee &c. aduerte quia hic Bar. præsupponit, testem loquentem de mutuo probare. idem tenet in l. j. col. 2. vers. ff. si cert. pet. sed intellige hoc esse uerum si reddit rationem per sensum corporis, ut per eundem Bar. in l. solam. C. de testi. alioqui non ualet, cum deponat de eo, quod est iuris, ut per Bar. in l. sciendum. col. 2. supra eod. tit. & in l. j. C. de usur. Ad illud uerò, quod hic in fi. ait Bar. scilicet si plures testes sunt, quorum unus ait, Titium possidisse, alius autem Seium, ut intelligantur horum quemlibet de facto detinuisse. vide Ias. in liij. §. ex contrario, col. fi. ff. de acquir. poss. ubi hoc dictum Bartoli reprehendit.

Summarium in l. stipulatio ista habere. §. alteri stipulari. ff. de uerb. oblig.

1 *Alteri stipulari nemo potest, nisi filius uel seruus.*

2 *Judex & officialis publicus possunt alteri stipulari.*

3 *Stipulatio alteri facta de re non mea, nec mihi debita, non ualet.*

4 *Quare appositio pœnæ accessorie ualet, quando contra ius principalis incertus est, & inanis.*

Bar. in d. l. stipulatio ista habere. §. alteri stipulari. ff. de uerb. oblig.

1 BART. in ead. l. §. alteri stipulari, sic ait in summa. Non potest t quis alteri stipulari nisi filius uel seruus, sed metu pœnæ illi stipulationi paretur. Circa istam. l. vide trad. per Ang. Aret. in §. si quis alij, inst. de inutil. stipulat. ubi inter cetera tenet regulam hanc tantum procedere, quando quis promittit factum persone certæ, secus si incertæ, ut per Paul. de Caltr. in l. fi. in fi.

* ff. si cert. pet. relatum ibi per Ias. in 1. colu. vers. Bar. hic. & communiter doct. ubi Curt. oppugnat hanc limitationem, & aliam tradit. & de materia huius. §. vide Feli. in proem. decretal. super tex. nu. 25. cum seq. in 5. col. & Fulg. in consl. 292. & aduerte, quia hoc, quod dicitur, alteri stipulari neminem posse, sibi tamen pœnam stipulari posse: quia etiam si pœnam alteri stipularetur, adhuc stipulatio inuutilis redderetur, ut per Ias. in l. non dubium, col. fin. vers. responde. C. de legib. An autem requiratur pariter esse præsentem? vide Ias. in l. postquam liti, colu. 1. C. de pact. & an per unum solum actum fieri possit? vide Bar. in l. non solum. §. liberationis, uerba, ff. de liberat. lega. & in l. parationis, col. 3. ff. de negot. gest. ubi distinguit, an sit actus à sola ipsius voluntate pendens, & tunc possit, alioqui non. Et limita hunc tex. quando iuramentum accederet; nam tunc ualetet huiusmodi stipulatio, secundum Bar. in l. si quis pro eo, colu. fin. vers. 2. sexto. ff. de fideiuss. Item limita hunc tex. non habere locum t in iudice, uel officiali publico, quoniam

De uerborum obligationib.

quoniam alteri stipulari possunt. Dec. in consi. 407. Et ad materiam huius. §. vide Ias. in l. Calus, in princ. in 1. lectura, col. 5. vers. secundò. ff. de liber. & posthum. & in secunda lectura col. 4. vers. contra istam. Adde quòd testator stipulari potest rem legatam nomine legatarij ab hærede, & isto casu legatum per duos testes probari potest. Ias. in l. ij. col. 4. C. de bonor. poss. secundum tabul. Et ad id quod hic ait Bart. aliquem posse alteri stipulari, quando sua interest, uide tex. qui reluctatur in l. si unus ex socijs. ff. de seruit. rustic. prædi. ubi dominus fundi communis seruitutem stipulari non potest, quia sibi non potest, cum seruitus pro parte constitui ne queat, & tamen stipulatio ualeret, si posset etiam socio stipulari, hic enim sua interest, atque ita contra Bar. hic, de qua re uide Ias. in l. stipulationes non diuiduntur, col. 3. vers. tertio, infra eod. tit. Et dum paulò post agit Bar. de illo, qui alteri stipulatur id, quod est ipsius stipulantis, uel sibi debitum, ita ut eum facere procuratorem censeatur, uide Bar. in l. quæ doris, col. 3. vers. quid si maritus. ff. sol. matr. & ibi Ias. col. 43. vers. extra gl. quærit Bar. & ibi concludit stipulationem alteri factam de re non mea nec mihi debita non ualere, nec tanquam donationem, neque uti à procuratore, si autem uel rem meam uel mihi debitam stipulor, & tunc si is est extraneus, præsumor ei stipulari tanquam procuratori meo, uel filio, uel alteri descendenti, & tunc stipulatio ualet. & ei donare uideor. hæc Ias. ibi. Et dum Bar. opponit de Lea quæ ciuilitur. ff. de acquir. rer. dom. Dicis per istam. Limitari communiter regulam huius tex. non procedere in actu naturali. de qua re uide Ias. in l. certi conditio. §. si nummis, col. 1. ff. si cert. pet. uide Curtium in l. ij. §. si. col. 26. ff. eod. tit. si cert. pet. Subijcit postea Bar. quia dicitur hic quamuis stipulatio non ualeat, tamen pœnam in huiusmodi stipulatione positam ualere. & dicit hoc uideri contra. l. stipulatio hoc modo, infra eod. tit. ubi si non ualet stipulatio, nec pœna: respondet hic stipulationem esse præter legem, ibi uerò contra legem. De hac re quare t appositio pœnæ accessorizæ ualeat, quando contractus principalis irritus est & inanis, scilicet stipulatio illa, quæ fit pro altero, uide Ias. in l. non dubium. col. fi. C. de legi. Et circa istam distinctionem Bar. & gl. hoc est utrù lex asistat an non, dicis tu etiam si lex fauore publico non asisteret, tamen accessorium non ualere. Ias. in l. cum quis, col. 3. vers. secundò quòd. C. de iur. & fact. ignor. & in l. ij. col. 7. vers. secundò quòd. ff. de cond. ind. per l. quod de bonis. §. 1. ff. ad leg. falcid. & circa. l. seruus. ff. de seru. expor. de qua hic opponit Bar. uide Ias. in l. in bonæ fidei. ff. de pact. Deinde in col. fi. quærit Bar. an ex tali promissione naturalis obligatio oriatur, teneatque eam oriri. Hoc idem sequitur Bart. in l. si quis pro eo, col. u. fi. ff. de fideiuss. ubi ex hoc infert huiusmodi promissionem iuramento firmari. Denique Bar. hic in fi. in vers. quæro dicitur hic, concludit, ubi est certa quantitas expressa, super qua adijcitur pœna, tunc pœnam ascendere posse ad summam, quam partes uoluerunt. sed aduerte quoniam contra hoc est tex. in l. cum allegas. C. de usur. ubi pœna appositæ est certa quantitate fortis expressa, & tamen non ualet quòd ad id, in quo ipsæ partes consenserunt. cogita.

Summarium in l. si quis arbitratu. ff. de verb. oblig.

- 1 Arbitrator non arbitrans non ualet stipulatio, & ab eius persona non receditur.
- 2 Debitor soluens si non eligit statim, & declarat pro quo debito soluat, electio transfertur.
- 3 Arbitrator an cogi possit ad arbitrandum.

Bar. in l. si quis arbitratu. ff. de verb. oblig.

- 1 BAR. in hac. l. si quis arbitratu, sic ait in summa Arbitrator t non arbitrans non ualet stipulatio, & ab eius persona non receditur: Limita istam. l. non habere locum, ubi si non receditur à persona arbitratoris, altera partium damnum pateretur: nam tunc recedi potest. ita Soc. in consi. 44. col. 3. in 1. vol. Et dum Bar. in 3. col. in fi. ait, huiusmodi potestatem finire eo non lenite arbitrari. ad rem istam benefacit tex. in l. multa, ibi arbitrari nolit. ff. de condit. & demonstr. Ad id uerò, quod hic subijcit immediatè Bar. quando aliquis dicatur nolle, uide tex. in l. ij. ff. de solut. ubi si debitor soluens non eligit statim, & declarat pro quo debito soluat, electio transfertur, & sic ibi parum durat. Item uide Bar. in l. nem qui certarum. §. si. infra eod. tit. ubi ait debitore non eligente electionem transferri in creditorem. Idem habetur. in l. legato generaliter,

raliter, in gl. t. versi. in primo. ff. de leg. t. atque ita hæc reluctantur ijs, quæ hic tradita sunt, tum quòd aliud tempus statuitur, tum etiam quòd contractus nõ redditor inanis, sed electio in aliũ
 3 transferretur, & sic à persona recedimus. Denique Bar. querit an arbitrator t cogi possit ad arbitrandum. vide Bar. in l. j. col. 2. uersi. querit gl. ff. de leg. 2. & quæ ibi dicuntur, ubi habetur, eum cogi posse necessitate causatiua quando habebat commodum. & hoc non potest in contractibus militare, nisi ab utraque parte hoc fuerit actum, & non ab una sola, ut ibi posui. Præterea ibi inquit Bar. ubicunque arbitrio tertij committitur, tunc nunquam posse cogi, sed in contractibus semper intelligitur conditionaliter, igitur nunquam poterit cogi, id quod videtur absurdum.

Summarium in l. centesimis. §. si ita stipulatus fuero. ff. de verb. oblig.

- 1 *Promissio cum uolueris, ualet si ante mortem declaras te uelle, secus in promissione si uolueris.*
 2 *Mandatum quando morte non extinguatur.*

Bar. in l. centesimis. §. si ita stipulatus fuero. ff. de verb. oblig.

- 1 **BART.** in hac l. centesimis. §. si ita stipulatus fuero, sic ait in summa. Promissio t cum uolueris, ualet si ante mortem declaras, te uelle, secus in promissione si uolueris, in hac re, scilicet stipulationem collatam in alterius uoluntatem euanesce co decedente priusquam declaret uoluntatem suam. aduerte quoniam hoc in ultimis uoluntatibus non procedit, ut per Bar. in l. fideicommissa. §. sic fideicommissum. ff. de leg. 3. pro ut Bar. hic dicit, & in l. post dotem, col. 2. in 5. lectione. ff. sol. matr. ubi ait etiam hoc non procedere in dote, & hoc sit speciale in dote, quamuis doct. ibi reprobent Bartolum in hoc, & limitent aliter & singulariter istum tex. ut locum habeat solum quando substantia ipsius dispositionis in tertij uoluntatem confertur. nam tunc aiunt mortuo illo tertio, dispositionem extingui, alioqui uero si eius uoluntas executioni aut exercitio fuit adiecta; quoniam tunc eius morte non extinguatur, sed effectum absque alia declaratione sortitur. proinde iste tex. non militaret, si stipulatus essem centum cum uolueris; quia uoluntas adiecta esset executioni, ut per Ias. in d. l. post dotem, in 5. lectione. gl. uersi. in ea gl. ibi, vel quinto, ubi ipse non uidetur huic limitationi acquiescere. Et dum Bar. hic declarat id, quod prædiximus de ultima uoluntate, dicens non esse ullo pacto intelligendum, ut quis moriendo uelle uideatur, & reliqua ut hic per Bar. Scias Bartolum hic melius quam alibi loquutũ fuisse, secundum Alex. in d. l. j. col. 4. & 5. de leg. 2. ubi latè prosequitur hanc inuestigationem, & Ias. in d. l. post dotem, in 5. lectione. ff. sol. matr. quid uero sit in iudicio, & in sententia, infra in col. seq. ponit Bar. Et ad id quod dixi de ultima uoluntate, uide Aret. in cons. 93. col. 2. & seq. Postea Bar. hic in col. pen. uersi. ultimò formo, querit, quid si iudex dicit, pono Titium ad confinia donec poluero. Tu de hac questione & similibus uide Fel. in c. ex literis, col. 8. de const. Et dum ait Bart. uoluntate cessante finiri confinia: Dicis hoc modo limitari multos casus, ubi
 2 mandatum t morte non extinguitur, de quibus habetur per Ias. in l. pen. in uersi. placebat. ff. si cert. pet. Circa ea uero quæ dicit Bar. hic in col. pen. uersi. si uero diceret, ubi ait si iudex ait, pono te ad confinia ad meam uoluntatem & beneplacitum, te non esse confinatum, nisi iudex declarauerit se uelle, cum dicta uerba faciant dispositionem conditionalem. Et attende quia hoc documentum Bartoli est contra tex. in c. si graciosè, de rescrip. in 6. ubi si à summo Pontifice alicui conceditur, ut possit beneficia possidere usque ad beneplacitum suæ uoluntatis, ista concessio durat usque ad obitum ipsius Pontificis. Et quæ dicta sunt in questione præcedenti, sunt in actu non habente tractum successuum, & ideo substantia obligationis collata in uoluntatem alterius uiciat, hic uero habet tractum successuum, & uerba indicant eum esse positum ad confinia, & actum esse perfectum, quamuis tempus ipsorum confinium, scilicet usque ad quod tempus durare debeant; ponatur sub iudicis uoluntate, etiam conditione expressa, quæ non potest actum reddere inanem, cum semel uoluerit. Et ad rem hanc optimè facit iste tex. ubi quando ista uerba, ad uoluntatem, uel si uoluerò, referuntur ad personam, quæ debet obligari, non ualet. cæterum in proposito casu ad personam iudicis referuntur, & sic tertie
 3 personæ non partis ipsius, quæ obligatur, & isto casu etiam si expressa esset conditio, non irrita fieret

De uerborum obligationib.

fieret obligatio. per trad. per Bar. hic in prima oppos. & per Ias. in vers. tertio principaliter. & ista uerba, ad beneplacitum, significat in perpetuum. Li. i. iuris gentium, in princ. ff. de excusatus.

Summarium in l. cum filiusfam. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Mora principalis nocet fideiussori.*

Bar. in l. cum filiusfam. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in hac l. cum filiusfam. sic ait in summa. Mora t principalis nocet fideiussori & patri, secus e contra. & ad id quod ait Bar. in vers. tertio in modo exequendi. & reliqua, dicas item contra fideiussorem iudicatum solui, executionem fieri. condemnato principali etiā per absentiam, & sic quia erat contumax. l. cum querebatur. ff. iudic. solu. tamen si statutum cogeret patrem soluere condemnationem filij, si delinqueret, lata sententia contra filium contumacem, non posset fieri executio contra patrem, ut per Bar. hic in fi. huius principij.

Summarium in l. in illa stipulatione ff. de uerb. oblig.

- 1 *Si aliquis promisit non petere sub pœna, & ille non petat, sed eius procurator generalis, an ille in pœnam incidat.*

Bar. in l. in illa stipulatione. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in hac l. in illa stipulatione, dicit si aliquis promisit t non petere sub pœna, & ille nō petat, sed eius procurator generalis, cum propterea in pœnam nō incidere. sed ista opinio Bartoli reprobatur, quia iste fuit in culpa, cum non monuerit procuratorem ne peteret, ut per Ias.

Summarium in l. in conuentionalibus ff. de uerb. oblig.

- 1 *Cum aliquid detrahatur stipulationi prætoria, uel additur, cui remaneat prætoria.*

Bar. in l. in conuentionalibus. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in hac l. in conuentionalibus, tradit, cum t aliquid detrahatur stipulationi prætoria, uel additur, cui remaneat prætoria? & distinguit ut hic per eum in vers. sed quero. Adde tex. ita distinguentem. in §. si quis alij, inst. de inutil. stipulat.

Summarium in l. eum qui. §. qui sibi aut filio ff. de uerb. oblig.

- 1 *Adiecto ad solutionem, etiam post emancipationem, potest solui.*

Bar. in l. eum qui. §. qui sibi aut filio. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in hac l. eum qui. §. qui sibi aut filio, sic ait in summa. Adiecto ad solutionem t etiā post emancipationem, potest solui, secus si adijciatur ad obligationem. Adde quod adiectus solutioni terminū prorogare non potest. l. qui Romæ. §. Callimachus, infra eod. tit. item locum mutare nō potest. l. iij. §. idem Iulianus. ff. de eo quod cert. loc. nec nouare, nec delegare potest. l. eui recte. ff. de nouat. neque constituere potest. l. sed & si. ff. de const. pecun. tamen aliud pro alio recipiēdo liberat debitorem ope exceptionis. l. si. §. fi. ubi Bar. infra eod. tit. id quod uidetur mirum. Et ad materiam hanc uide. §. si quis alij, ubi gl. & doct. inst. de inutil. stipulat. Et dū Bar. subdit oppositionem de l. cum quis. ff. de solut. & respondet ibi conditionem mutari in deterius, hic in melius, uide an mutatio in melius impediat reuocationem mandati, apud Barto. in l. si quis seruo, & quæ ibi posui. ff. de solut.

Summarium in d. l. eum qui. §. qui ita stipulatur. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Dies aliquando apponitur dispositioni.*

- 1 *Dictio usque, infra, & ad, quid significant.*

Bar. in d. l. eum qui. §. qui ita stipulatur. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in ead. l. §. qui ita stipulatur, ait, quandoque diem t apponi dispositioni, & tunc si dies apponitur per uocem, ex, ut ex die Calendarum, & eo casu uidetur appositus causa differendæ solutionis, ut in l. obligationum ferē, supra tit. i. Tu uerō aduerte, quia ibi fit mentio Calendarum simpliciter, non autem cum illa uoce, ex, & ideo nihil ad rem facit. Aut apponitur dies per uocem, ad, uel, quod ad, uel quousque, & tunc aut præcedit obligatio, & reliqua. uide tex. in l. si mandato Titij. §. ille. ff. mand. intelligendo maxime secundum sensum gl. in uoce, perpetuum. Deinde ait Bar. aut præcedit obligatio simpliciter, & reliqua, ad hoc facit tex. in l. epi stola. §. si. ff. de pact. sed tenendo hic & ibi faciendam esse unam tantum præstationem, cum aliud dictum

dictum non fuerit, & sumus in contractibus, ut hic habetur per Bar. in quæst. sequen. & in l. legatum. ff. de ann. lega. tunc probat contrarium. sed pro Bar. facit. d. l. legatum, iuncta gl. & l. si cū præfinitione. ff. quand. di. leg. ced. Aut continet aliquid, quod causam habeat momentaneam, & tunc causa differendæ solutionis uidetur facta, nisi contrarium agant contrahentes, & reliqua. sed aduerte quoniam iste tex. in uersu. Ad diem, probat contrarium, ubi habetur, quod usque ad calendas uidetur appositum causa limitandæ obligationis. & uelle dicere, hoc actum fuisse à contrahentibus, est diuinare. Item ob st. l. epistola. §. si. ff. de pact. ubi fuit apposita dies quò ad uiuam, & tamen ista uox, quò ad, fuit apposita causa limitandæ obligationis: quia ad hæredes non transit, uel ipso iure uel ope exceptionis, & est necesse dicere eam esse semel præstandam nò annuatim, ex quo hoc non fuit dictum, & sumus in contractibus, secundum ea, quæ tradit Bar. hic in quæst. seq. & in d. l. legatum. ff. de ann. lega. Et dum Bar. citat hic tex. in l. si mādato Titij. §. Paulus respondet. ff. mand. dicas fuisse ibi appositam uocem, intra, non autem, ad, vel quò ad, uel usque, ut est in proposita quæstione. Et de uoce, usque, infra, & ad, uide apud Oldr. in cōf. 49. & de hac uoce, quò ad, uide Bar. in l. ij. §. quod si quis. ff. de susp. tutor. Nicol. de Neap. in l. Titius. ff. eod. tit. & in l. ij. ff. de cond. & demonstr. in 2. quæst. principali. Ad illud uerò, quod agit Bar. in colu. fin. scilicet an exceptio, quæ non fuit apposita, allegari possit? uide Alex. in l. qui Romæ. §. duo fratres. col. 9. uersu. in ea gl. infra eod. tit.

Summarium in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de uerb. oblig.

Stipulatio non ualet per quam aufertur testandi uoluntas.

Bar. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de uerb. oblig.

BART. in hac l. stipulatio hoc modo concepta, sic ait in summa. Non ualet t̄ stipulatio per quam aufertur testandi uoluntas. Ad materiam huius. l. uide Alex. in cōf. 225. in libro primi & secundi vol. & omnino in cōf. 156. in 7. vol. & Ang. in cōf. 179. ubi egregie loquitur. Abb. in cōf. 48. in 2. vol. & Dec. in cōf. 30. ubi bene aperit materiam huius. l. & inter cetera inquit, si ille qui donat omnia sua bona præsentia & futura, reseruato tamen sibi usufructu, huiusmodi donationem ualidam esse. & ad. l. hanc uide eundem Decium in cōf. 135. & in cōf. 136. & in cōf. 251. & in cōf. 293. Limita istam. l. non procedere quando donatio omnium bonorum præsentium & futurorum iurisiurandi uinculo est subnixæ; quia ualida est; ita Aret. in cōf. 54. ad quem accedit Marc. Ant. Bauerius in tract. de uirtute iuramenti, uersu. septima infertur decisio. Item istam. l. non habere locum quando facta esset omnium bonorum alicui ecclesiæ uel hospitali: quoniam eo casu ualet etiam absque ulla reservatione, nò obstante hac. l. ita Dec. in cōf. 488. de qua re uide Abb. in cōf. 102. in 2. volu. & ad prædicta uide plenè doct. hic, & Soc. in cōf. 101. in 3. vol. & omnino Feli. in c. in præsentia. nu. 7. cum seq. de probat. & Maria. Soc. iuni. in cōf. 47. & in cōf. 65. nu. ubi loquitur etiam quando ad huiusmodi donationem iurisdictionum accederet. & in cōf. 143.

Summarium in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de uerb. oblig.

Quedam sunt stipulationes penitus indiuidue ab initio, & ex post facto, & quedam stipulationes indiuidue ex post facto.

Obligatio operarum an indiuidua sit.

In obligationibus facti succedit obligatio ad interesse.

Utrum in contractu permutationis præstando interesse reus liberetur.

Seruitus usus fructus quare sit indiuidua.

Dominus qui fecit inuestituram abusiuam an teneatur tradere possessionem uasallo.

Empor licet possit uenditorem ad rem tradendam compellere, tamen intelligitur si uult.

Fideiussor non potest accedere ad aliud, quàm ad id quod principalis est obligatus.

Bar. in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de uerb. oblig.

BART. in hac l. stipulationes, in principio, docet quasdam t̄ esse stipulationes penitus indiuiduas ab initio & ex post facto, & quasdam esse stipulationes indiuiduas ex post facto. Circa hæc uide l. infra in 9. col. uersu. ultra. Circa id autem, de quo agit Bar. in 4. col. uersu. octauo opp.

De uerborum obligationib.

- uò opp. de obligatione rem tradi, an sit indiuidua, vide Soc. in consi. 1. 6. in 4. volu. Et dum postea Bar. agit de obligatione rem restituì, dicens eam tenere medium, & reliqua. Dicit solutionem, quam dat Bar. in col. seq. uerbi. respond. non curo, ex multis confutari per Ruin. in §. Cato, col. 9. uerbi. sed ad hoc, supra eod. tit. Et ad illud, quod subiungit Bar. in uerbi. non oppo.
- 2 an obligatio t operari indiuidua sit? vide gl. in l. j. §. si usufructus, in uerbo, decedere. ff. ad leg. falcid. & uide gl. in l. j. §. 1. in gl. 1. supra hoc eod. tit. Postea Bar. in §. col. uerbi. cum ergo quaeritur, concludit, operas numero diuidi posse. contra, nam in legato operarum non sit diuisio neque detractio falcidiae in numero operarum, immo aestimantur, & de aestimatione detrahitur falcidia. d. l. j. §. si usufructus. ff. ad leg. falcid. idque ea ratione, quoniam diuidi non possunt. cogita. Item sequi posset inconueniens, de quo in l. in executione. §. pro parte, infra eod. nam solutio fieri posset in parte operarum, & in alia succederet obligatio ad interesse, tam respectu promissionis quam hereditum, igitur ista obligatio iudicanda est indiuidua, pro ut in obligatione rem tradi concludit Bar. Dum uero Bar. hic in 6. col. uerbi. sed iuxta praedicta, quaerit quare sit ratio, quare aliud in obligatione dandi, & aliud in obligatione fieri fuerit constitutum? De istis rationibus vide remissiones apud Ias. in §. actionum, col. 9. in ea gl. ibi secus. in l. tit. de acti.
- 3 ubi ad regulam, qua cautum est, in obligationibus t facti succedere obligationem ad interesse, tradit tres limitationes, ut ibi uidere est. & ibi etiam limitat, & declarat id, quod dicitur de obligatione dandi, ut quis teneatur praecise ad dandum, quando sumus in contractibus stricti iuris, secus in contractibus bonae fidei; quia succedit obligatio ad interesse, quamuis de hoc multum dubitet. Ista tamen regulam, quod, in obligationibus facti succedat obligatio ad interesse, limita sing. non habere locum, quando factum debetur per uiam poenae, quia tunc potest cogi ad factum, secundum gl. si in l. si pacto quo poenam, ibi, solue hic erat poena in facto. C. de pacto. ubi gl. relata ad tex. sentit, in illa. l. factum fuisse in obligatione, & tamen ibi habetur in tex. uerbum, exigere, quod significat, ab iniusto extorquere. Item limita not. eam non habere locum in eo, qui perpetuo promittit seruire hospitali, uel ecclesiae, uel reipublicae: nam eo casu obligatio non succedit ad interesse, sed praecise cogitur ad factum; ita Roma. in singul. 6. 29. incip. An si quis, cum ibi addit, per Castillon. Et circa rationem differentiae, quam in praedictis affert hic Bar. dicens, dari, sit de leui, & potest explicari in momento. vide Abb. in C. cum uenerabilis, col. 4. de except. ubi simpliciter ad Bartolum accedit. quamuis Decius ibi eum redarguat de inaduertentia. Ad ea uero, quae tradit Bar. in 1. opp. quaerendum est, utrum in contractu permutationis praestando interesse reus liberetur? vide aliquid apud Ias. in d. §. actionum, col. 20.
- 4 uerbi. & uerum, in l. tit. de actione. sed si conclusio ista generaliter procedit, reluctatur ei communis doct. sententia, in §. pretium, in uerbo tradatur, in l. tit. de uendit. & in materia uenditionis, venditor, qui habet rem, cogitur eam praecise tradere. Et ex hac ratione allata per Bar. has obligationes esse debiliores, uidetur dicendum ex interitu speciei debitorē liberari. contra ea, quae tradit Ias. in l. quod te, col. 4. uerbi. tertio. ff. si cert. per. & dum Bar. hic in 7. col. uerbi. quandoque dari est ita qualificatum, ait posse interesse & non. attende quoniam immo semper uidetur sua interesse: nam adiectus soluti, tenetur actione negotiorum gestorum, uel mandati, atque ita cum stipulator possit petere uidetur semper sua interesse. Et dum Bar. hic in 9. col. agit de obligatione, in qua debetur species in genere, uel alternatiue, uide in hac regulam cum fallentis apud Ias. in l. j. §. 1. col. 4. supra eod. tit. Ad ea uero, quae dicit Bar. hic in 10. col. de obligatione, fossam fodi. cogita quare non afferat tantam utilitatem in parte quod ad partem, quam tam affert in toto quod ad totum. praecipue cum possit facere fieri reliquum. & propterea Paul. de Cast. in l. si seruus. §. si plurius, in fin. ff. si quis caut. tener esse factum indiuiduum. Aduerte tamen circa tradita hic, obligationem, pecuniam tradi, esse diuiduā; quia licet succederet obligatio ad interesse, tamen esset pecunia, & sic esset idem, ut infra per Bart. dum responder ad §. Cato. Quod ad ea, quae dicit Bar. hic in 10. col. uerbi. sed alia ratio est, quare fundum tradi factum indiuiduum iudicatur, scilicet quia si quis posset praestare partem fundi, postea praestaretur in interesse pro alia parte, & sic fieret solutio in diuersis rebus, contra l. in executione. §. pro parte, infra

infra eod. Aduerte, quia Bar. ampliat tex. in d. §. pro parte, ut procedat etiam in obligatione faciendi: nam si pro parte factum fieret, & pro alia parte interesse præstaretur, solutio facta esset
 * in diuersis rebus: & ideo indiuidua est. & hoc omnes sequuntur hic, & Paul. de Castr. in l. §. si usufructus. ff. ad leg. Falcid. sed huic collectioni reluctatur, quoniam attenta ista ratione stipulatio operarum nõ deberet posse diuidi numero, sed iudicanda esset indiuidua, cum pariter in ea hoc idem inconueniens contingere posset, & tamen Bar. supra in nona oppositione contrarium (ut ibi dixi) concludit. Præterea interesse, quod succedit loco facti, fictione iuris dicitur esse idem cum ipso facto: & ideo principali ad factum obligato fideiussor accedit. & si agi ad factum iudex potest iudicare & condemnare ad interesse, igitur non est alia res, neque poterit dici facta solutio in diuersis rebus, atque ita neque debet iudicari factum indiuiduū, cum solutio in diuersis rebus fieri possit, sed refragarur, quia rem tradi dicitur esse factum indiuiduum si istud inconueniens non consideratur, ad quod ipse Bar. non aduertit. item quare obligatio rem restitui sit indiuidua solutione. & vide Roma. in d. §. Cato, quest. 4. col. 2. §. Ad id autem quod ait Bar. in t. col. vers. unum restat, scilicet quare si seruitus usufructus sit indiuidua, vide Cæpoll. in tract. de seruit. urb. prædi. cap. 10. Postea Bar. hic in t. col. quinro loco querit, quando committatur stipulatio ad interesse. inter cætera inquit, aut dies non erat appositus, & tunc aut factum erat explicandum in iudicio; ut puta, promissi aliquis iudicatum solui, & sic uidetur promittere de defendendo, & tunc si non facit aliquo tempore committitur statim ad totale interesse. Adde quod ideo, quia statim committitur ad totale interesse, atque ita in hoc grauatur promissor contra regulam, in alio postea ei succurritur: quia usque ad sententiam potest moram purgare. l. iij. §. si ubi Bar. ff. iudic. solu. & in l. si insulam, infra eodem. Ad ea uerò, quæ subiungit Bar. in eadem col. in vers. Resp. scrib. hoc non tangunt, quando quis non defendit interesse actoris in totum. Dicis hinc esse quod ubi peruenitur ad diffinitiuum contra contumacem extinguitur prima commissio in non defendendo, & transfunditur in secundam, scilicet soluere iudicatum. l. eum quærebatur. ff. iudic. solu. Vel si non transfunditur, quia lis esset contestata super interesse propter rem non defensam, non agitur nisi ex una clausula. d. l. eum quærebatur. & ibi Bart. & Paul. de Castr. Dum autem Bar. in 1. 2. colum. vers. ego dico Dyn. ait, in obligatione rem restitui non statim post moram succedere obligationem ad interesse, sed cum reus definit habere facultatem rei restituendæ: quæro quare secus sit in obligatione, rem tradi, in qua præcisè post moram quis potest compelli, ut hic, & tamen etiam succedit obligatio ad interesse? vide Paul. de Castr. hic in uers. Celsus. Ad ea uerò, quæ postea subiicit Bar. in uers. respondeo sicut in obligatione, scilicet sicut in obligatione dandi non committitur obligatio ad interesse post moram; quia stipulatoris interest dari, ita in obligatione rem restitui. quæro quare non extante re succedit obligatio ad interesse, cum sit quod quod ad ortum obligationis ad interesse, rem dari, & rem restitui, æquiparentur, & in obligatione rem dari non succedit obligatio ad interesse? cogita. Deinde Bar. in 1. 7. col. vers. Quid ergo dicemus, tradit an & quando quis possit præcisè cogi ad factum. Attende in hac re, quoniam si promitto non petere sub poena, me petentem stipulator potest exceptione repellere, & sic isto casu præcisè teneor ad factum, hoc est non petere. neque possem ego promissor dicere, uolo petere, & quia contrauenio, dolo in poenam incidere, non cogi non agere. l. rescriptum. §. si pactum. ff. de pact. tradit Paul. de Castr. in §. Cato, col. 4. supra eodem tit. atque ita excipiendi præcisè ad factum compellor. l. si unus, §. pactum ne peteret. ff. de pact. Sed dici posset, eum qui obligatus est non petere, non esse obligatum ad faciendum, immo ad non faciendum, & huiusmodi pactum æquiparatur solutioni, & acceptilationi. l. as. in d. l. si unus. §. si cum mihi. et ideo non mirum est, si sola exceptione repellitur. Sed in re proposita de illo agitur, qui est obligatus ad factum. Et dum hic Barto. in col. sequ. vers. Ad secundum uenio, in distincte ait, eum, qui obligatus est ad rem restituendam, si non habet facultatem rei restituendæ, teneri ad interesse. aduerte quia huic sententiæ reluctatur, nam quando restitutio est mieri facti, neque importat dominij translationem, ut est in commodato & deposito, tunc debitor præstando in-

De uerborum obligationib.

- teresse non liberatur. vide Bar. in documento hic immediate sequenti in uers. ad tertium. Quid
 6 autem in domino, ¶ qui fecit inuestituram abusiuam, utrum teneatur tradere possessionem uas-
 sallo? vide Curt. in tract. feud. col. 66. vers. secundo principaliter. Et dum Bar. subiicit rationem
 de eo, qui tenetur ex causâ emptionis, ut non teneatur ad merum factum, obstat quod dixi su-
 præ in uers. ad secundum. & attenta ista ratione Bar. insertur isto casu certi conditionem com-
 perere, quæ tamen non competit quando merum factum est in obligatione. Bar. in l. certi con-
 7 dictio. col. 4. ff. si cert. per. & ibi Paul. de Castr. in l. col. Et aduerte quoniam & si emptor possit
 uenditorem ad rem tradendam compellere, hoc intelligitur, si uult, potest enim etiam agere
 ad interesse, ut hic per Paul. de Castr. in uers. Celsus, col. 1. secus uerò est in obligatione rem res-
 titui, si res exeat. & ex ista distinctione uidetur posse inferri, stipulationem primo casu esse di-
 uiduam obligatione, licet indiuiduam solutione, cum participet de natura dandi. secundo autem
 casu etiam obligatione indiuiduam esse, cum ad merum factum promissor teneatur, ut per
 Ruin. in d. §. Cato, col. 8. vers. dicendum uerò. Et dum Bar. hic in pen. col. uers. præterea si pe-
 titur, inquir, si factum petitur, & condemnatio fiat ad interesse, hoc non esse aliud, sed idem iu-
 ris interpretatione. huic documento Bar. refragatur, quoniam illa obligatio facti dicitur indi-
 uidua, in qua pro parte factum fieri posset, & pro alia parte solui interesse; quia solutio fieret
 in diuersis rebus, ut docuit idem Bar. supra in col. 2. vers. posse. igitur consequens est, ut factum
 & interesse idem etiam iuris fictione iudicari non possint. vide Dec. in c. 1. col. 1. de iudic. Et
 8 quia Bar. hoc suum documentum probat colligendo argumentum à fideiussore, ¶ qui non po-
 test accedere ad aliud quam ad id, ad quod principalis est obligatus: declara hoc ut per eundem
 Bar. in l. si fideiussorem. ff. de fideiuss. & per Ias. in l. non amplius. §. si. col. 2. & 3. ff. de leg. 2. 1. Ad
 illud uerò quod hic immediate Bar. subiungit de illo, qui per sententiam obligatus est ad factum,
 ut soluendo interesse liberetur, vide Ias. in l. certi conditio, col. 6. vers. sed redeundo. ff. si cert.
 per. ubi contra hanc Bar. decisionem adducit glo. in l. qui restituere, in uoce condemnandus. ff.
 de rei uendic. sed sustinendo opinionem Bar. responderi potest, glo. illam procedere in condē-
 nato rem restituere; nam huiusmodi obligatus, quando exeat res, tenetur præcisè ad factum,
 ut in præcedentibus fuit iure conclusum. & ideo hoc prouenit uigore naturæ ipsius obligatio-
 nis, non autem uigore sententiæ. & de hoc agit Bar. hic. Postea in eadem col. vers. sed iuxta præ-
 dicta, quærit Bar. hic, quando factum desijt posse fieri, utrum adhuc factum in libello peti pos-
 sit? dicirque quoddam esse factum, quod postquam desijt posse fieri, actor in hoc ignorantiam
 prætere non potest; & eo casu petendum esse interesse. sed aduerte quoniam huic senten-
 tiæ reluctatur. l. si quando. ff. de oper. libert. ubi habetur, operam præteritam peti posse, & tamē
 ea præstari non potest, sicut nec ususfructus præteritus, nec destruat ille tex. exponendo par-
 tem operæ, hoc est, æstimationem. Deinde Bar. in col. si. quærit, quomodo petatur interesse? &
 concludit, illud, quod est incertum peti debere certi conditione. & porrigendum esse libellū
 incertum. sed ista ratio Bar. confunditur per tex. in l. si stipulatus, in princip. ff. de usur. ubi agi-
 tur in certi conditione ad fructus perceptos: meum enim non est declarare quantitatem, quā
 ignoto. cogira. Denique Bar. hic propter finem sentit certi conditionem competere ad id, quod
 est incertum apud nos, dummodò sit certum in rerum natura. benefacit pro hac opinione tex.
 in l. ubi autem non apparet. §. illud, infra eod. tit. per quem ita tenet Bar. in d. l. certi conditio, col.
 pen. de quo uide ibi Ias. Col. antepenul. ubi citat tex. in d. l. si stipulatus, de usur. qui multum huic
 sententiæ reluctatur, ut prædixi.

Summarium in l. si procuratori. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Personæ præsentia operatur, ut alteri per alterum acquiratur.*

Bar. in l. si procuratori. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Bar. in hac l. si procuratori, ait, personæ præsentiam operari, ut alteri per alterum acqui-
 ratur. hoc idem sequitur Paul. de Castr. in l. j. §. si iusserim. ff. de acquit. poss. ubi Ias.*

Summa-

Summarium in l. quoties in stipulationibus. ff. de verb. oblig.

1 *Verba ambigua qua dicantur.*

Bar. in l. quoties in stipulationibus. ff. de verb. oblig.

1 **BART.** in ista l. tradit, quæ nam dicantur t uerba ambigua. tu verò quæ differentia sit inter ambiguum & obscurum, vide apud Bar. in l. veteribus. ff. de pact. & quæ ibi posui in lucubrationibus meis.

Summarium in l. inter stipulantem. §. Stichum. ff. de verb. oblig.

1 *An & quando declarari possit de qua re senserit actor & reus.*

Bar. in l. inter stipulantem. §. si Stichum. ff. de verb. oblig.

1 **BAR.** in hac l. inter stipulantem. §. si Stichum, tradit, an t & quando declarari possit de qua re senserint actor & reus, & ex eius dictis hic in 1. col. colligitur, etiam ipsum iudicem declarare non posse: quia esset interpretari factum alienum, ut per Bar. in l. ea quæ. C. comminat. & epist. & in l. si ut proponis. C. de ex. cut. rei iudic. qua in re scilicet an aliquis possit declarare, ui de Feli. in c. qualiter & quando, col. 1. §. & seq. de accusat. & in c. cum uenissent, col. 2. de iudic. & semper allegatur, facultatem declarandi ad hæredem non transire. In contrarium facit glo. in l. post doctem. ibi, alioquin requirit. ff. sol. matr. ubi amplius noluit, scilicet potestatem declarandi ad hæredem transire, etiam si uoluntas posita esset in conditione, quo casu debet impleri in forma specifica. de qua re uide ibi las. col. 3. 4. vers. in ea glo. alioquin, ubi respondet concludens, facultatem declarandi esse personalissimam. Item in contrarium facit, quia iuri declarandi non præscribitur per centum annos, igitur transit ad hæredes. vide ibi per las. in 4. col. vers. ex ista glo. Et adde quod si mortuus est ille, qui multos actus fecit in hæreditate sibi delata, & dubium est, gesserit ne se pro hærede an non. facultatem declarandi hoc adhuc redē non transferri, secundum Bar. in l. pro hærede, in princip. vers. dubitau. ff. de acquir. hæred. quamuis contrarium & malè, (ut mea fert opinio) senserit idem Bar. in l. gerit, col. 6. vers. ad tertium, eodem tit. de acquir. hæred. dum ait, quæ dā esse, in quibus non est præsumptio. & staretur interpretationi hæredis. Et de hac re nunquid ins declarandi uolūtatem ad hæredes transeat, vide plenè apud Aret. in l. naturaliter. §. nihil commune, col. 8. ff. de usucap. & ibi Alex. post Bar. & las. in col. 2. 4. vers. item in quantum. & uideas l. generaliter. & glo. & quæ ibi pono. C. de reb. cred. & omnino quæ posui in lucubrationibus meis, in l. idem Pomponius. §. si plures, supra, de rei uend. Postea Bar. hic in §. huius. §. ait, bonos assessores consuefcere quando aliquem bannitum capiunt, si alij fortè reperiuntur eiusdem nominis, facere illum confiteri se esse illum hominem, & reliqua. ad quæ uideas Ang. de maleficijs, col. 8. 4. in uoce, Caium Sempronij.

Summarium in d. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verb. oblig.

1 *An, & quando illud, quod operatur oppositum in opposito, operetur etiam propositum in proposito.*

Bar. in d. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verb. oblig.

1 **BAR.** in ead. l. §. sacram, colu. 3. vers. oppo. quod operatur, tradit an & quando illud, quod operatur t oppositum in opposito, operetur etiam propositum in proposito. De hac regula uide tex. & ibi omnes in l. si ex toto, in princip. ff. de lega. j. Et dum Bar. in eadem col. vers. & ut tibi liqueat, tradit, quando fructus debentur ex certo fundo, utrum obligatio extinguatur uel differat. vide Dec. in confi. 1. 8. j. ubi agit de illo, qui promisit decem soluere ex tali pecunia, & quæ fit differentia inter contractus & ultimas uoluntates. et postea dum agit Barto. utrum euentus tristis sit considerandus: dic ex isto tex. colligi quod non, sed hoc limitatur non habere locum quando fit prouisio ei, cuius tristis euentus consideratur; tunc enim debet considerari, ut ei prouideatur, secus quando consideratur, ut alij prouideatur. las. in l. si constante, nume. 46. ff. solu. matrim.

Summarium in l. si insulam. ff. de verb. oblig.

1 *Mora purgatio an & quando admittatur.*

1 *Mora purgatio admittitur infra modicum tempus.*

De uerborum obligationib.

- 3 *Pœna quando est maior quàm ipsum principale debitum, tunc peti potest principale debitum & pœna in eo quod excedit.*
 4 *Si aliquis ignorans se posse moram purgare soluit pecuniam, uel interesse, nunquid possit repetere.*
 5 *Ille qui impedit conditionem impleri, moram purgare non potest.*

Bar. in l. si insulam. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in hac l. si insulam, tradit, an & quando admittatur purgatio moræ. Quid si aliquis non probauit in termino dato, utrum admittatur purgatio moræ, vide Fel. in c. licet causam, col. 1. o. & seq. & moram purgari non posse in casu, in quo iuramentum intercessit, habetur in l. si quis maior. C. de transact. & per Alex. in consi. 1. 48. in 7. vol. Ant. de Butr. in c. breui, de iureiur. & Decium in consi. 45. 1. Et an & quando possit mora purgari, uide Fulg. in consi. 154. & Soc. in consi. 199. in 1. vol. & Card. Jacobat. in tract. de concilio, in 7. lib. Et dum hic in 1. colu. ait Bar. purgationem t moræ admitti infra modicum tempus, dicitque dubitari posse, quomodo iudex arbitrabitur istud modicum tempus. vide Dec. in consi. 146. colu. 1. Postea Bar. hic in 4. col. quærit, quomodo admittitur purgatio moræ, uide Paul. de Castr. in l. qui Romæ. §. Flauius, infra eod. tit. Postea hic in ead. col. vers. uenio ad secundam, ait, post litem contestatam non admitti moræ purgationem. De hac re uide las. in l. si pacto quo pœnam, col. 3. in 4. notab. ff. de pact. ubi uult moræ purgationem admitti post litem contestatam. immo etiam post sententiam. Et hoc locum habet solum in purgatione moræ propriæ, secus in purgatione cessationis. & ibi habetur exemplum quando ex pacto nudo agi non potest, sed tantum ex secundo, ubi est interposita pœna. non enim ex primo potest esse in mora: quia nulla est peritio ex pacto nudo. Et dum in 4. col. hic oppo. Bar. de l. fideiusor. euictionis, supra, de dol. except. & ait ibi non tractari de moræ purgatione. uide Soc. in consi. 199. col. 3. vers. nec obstat in 1. uol. ubi tradit, moram quoque purgari posse post sententiam, quando mora committitur post sententiam. Postea Bar. hic paulo post in vers. tertio quia, inquit, quâdo t pœna est maior quàm ipsum principale debitum, tunc peti posse principale debitum & pœnam in eo, quod excedit. citat leges ut hic per eum. Sed aduertere, quia illæ leges procedunt in casu contrario, scilicet qñ pœna est maior: quia tunc peti potest principale, in eo quod excedit. Sed quid in casu Bar. hic? æquitas suadet contrarium, tamen uideas Alex. in l. rescriptum. §. si pacto, & quæ ibi posui. ff. de pac.
- 4 Deinde Bar. quærit, quid si aliquis ignorans se posse moram purgare, soluit pecuniam uel interesse, nunquid possit repetere? quæro nunquid idem esset in solutione ficta, ut in casu Bar. in l. qui iurasse. §. si. ff. de iureiur. Postea Bar. hic in col. pe. vers. septimo quæro, tradit quid iuris sit, qñ res perijt infra tempus, quo mora purgari poterit. de hac re uide las. in l. quod te, col. 2. vers. subdit. ff. si cert. pet. Postea Bar. in 9. quæstione ait, prædicta locum habere in reo, qui uult moram purgare. sed quid in actore? uide Alex. in consi. 102. in 1. vol. ubi ait, eum, qui impedit conditionem impleri, moram purgare non posse. Ex ista quæstione inferitur, si quis fecit pactum de retrouendendo per x. annos, eis elapsis moram posse purgari. quod est singulare. & ad rem faciunt trad. per Alex. in l. qui Romæ. §. cohæredes in si. infra eod. tit. ubi dicit, eum, qui emere poterat, & neglexit, posse moram purgare, & iterum emere. sed in contrarium uidentur esse trad. per Ang. in consi. 199. Titius. & Arct. in l. si ita quis. §. Seia, col. si. infra eod. tit. las. in l. eum qui ita. §. qui ita, 1. col. 4. supra eod. tit. & Curt. in consi. 59. maxime in col. si.

Summarium in l. triticum. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Si tibi mutuaui decem, & postea reperitur te mihi per stipulationem promississe decem, an sit intelligendum de illis decem, an de alijs.*

Bar. in l. triticum. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in hac l. triticum, vers. sed quid si mutuaui, quærit, si tibi mutuaui decem, & postea reperitur te mihi per stipulationem promississe decem, sit ne intelligendum de illis decem an de alijs? de hac re uide Soc. in consi. 129. in 4. vol.

SUMMA-

Summarium in l. cum seruus. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Contractus à quo impletur, an referat.*

Bar. in l. cum seruus. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BAR.** in hac l. cum seruus, querit, utrum t referat, à quo impletur contractus? & dicit, aut agitur de obligatione inducenda, aut quò ad pœnæ commissionem, & reliqua. sed quid si tractatur de pœna inducenda & sic obligationi, si tale quid factum fuerit, idque fato cõtingat, vel per ignorantiam fiat, an committatur pœna? an verò scientia exigatur? vide tex. in l. si filiusfamilias. §. in hac, & ibi Ias. in 1. notab. suprà eod. vbi ait pœnam committi.

Summarium in l. stipulatus sum Damam. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Verbum præcisum recipit limitationem.*

Bar. in l. stipulatus sum Damam. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BAR.** in hac l. stipulatus sum Damam, ait, verbum t præcisum recipere limitationem. vide Dec. in c. 2. in 3. notab. de rescip.

Summarium in l. à Titio. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Stipulatio collata sub conditione, quamuis non habeat aliam causam ualet.*

Bar. in l. à Titio. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BAR.** in hac l. à Titio in princip. colligit ex isto tex. stipulationem t collatam sub conditione, quamuis non habeat aliam causam, ualere: quia ipsa conditio est sufficiens causa. Ex hoc infertur, quamuis stipulatio sine causa non ualeat. l. ij. §. circa. ff. de dol. except. eam tamen uiribus esse subnixam si fiat sub conditione, ut per Ias. in l. filiusfamilias. §. diui, in prima lectura, col. 1. vers. limita quinto. ff. de leg. j.

Summarium in d. l. à Titio. §. nulla. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Stipulatio an conferri possit in uoluntatem stipulantis.*

Bar. in d. l. à Titio. §. nulla. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. nulla, querit, an stipulatio t conferri possit in uoluntatem stipulantis? vide Bar. in l. centesimis. §. fi. in 1. oppo. suprà eod. tit. & ibi Ias. col. 3. vers. limita.

Summarium in l. si mihi & Titio. ff. de uerb. oblig.

- 1 *In contractibus non est locus iuri accrescendi.*

Bar. in l. si mihi & Titio. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BAR.** in hac l. si mihi & Titio, sic ait in summa. In contractibus t non est locus iuri accrescendi. quando autem in feudis sit locus iuri accrescendi, vide Curtium in tract. feud. col. 78. vbi ponit regulam quòd non, cum multis limitationibus. Et dum subiungit Bar. quòd res est diuidua, & sumus in dispositione principis, locum habere ius accrescendi: vide tex. in §. fi. insti. de donat. vbi in re indiuidua dicitur locum habere ius accrescendi. sed opinor ibi rem esse diuiduam, scilicet dominium serui pro parte. Sed esto, quare lex admittit iure antiquo ius accrescendi cum non interfit concedentis, immo in contrarium sit uoluntas. item ibi agitur de emolumento iam acquisito, igitur non habet locum ius accrescendi. Sed dici potest ibi esse indiuiduum alia ratione, quia quis nò potest pro parte esse seruus, & pro parte liber. ut ad alium tex. hic Ias. in 3. col. exponit, accrescit, id est non decrescit. sicut in simili dicit Bar. in l. re coniuncti, col. 8. quæst. 1. ff. de lega. 3. & in re proposita uide Curt. in consi. 49. & in consi. 50. & in consi. 51. vbi etiam docuit quid dicatur indiuiduum. Et dum Bar. hic propè fi. tradit quòd finita est emphyteosis in persona patris, quamuis gratia sit, si filijs denuo concedatur, eis tamē fieri iniuriam si non concederetur. vide Curt. in tract. feud. col. 58. & sequ. & Franc. Curt. in consi. 48. incip. Super controuersia, vbi limit.

Summarium in l. si stipulatus fuero. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Contractus stricti iuris recipit interpretationem extensiuam quando aliter non haberet effectum.*

Bar. in l. si stipulatus fuero. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BAR.** in hac l. si stipulatus, ait in summa, contractum t stricti iuris recipere interpretationē
Nn 3 extensiuam,

De uerborum obligationib.

extensiuam, quando aliter non haberet effectum. Tu uide quid per istum tex. dicat Bar. in l.ij. §. si in l. col. supra eod. tit. ubi l. as. col. 4. vers. expedit.

Summarium in l. si quis stipulatus. ff. de uerb. oblig.

1 *Quæ sit differentia inter futurum subiectum, & futurum indicatum.*

Bar. in l. si quis stipulatus. ff. de uerb. oblig.

2 **BART.** in hac l. si quis stipulatus, quærit, quæ sit differentia t inter futurum subiectum, & futurum indicatum. vide quid per istam dñam teneat glo. in l. quod si ab initio. ff. si cert. pet.

Summarium in l. lita stipulatus. ff. de uerb. oblig.

1 *Dies est qualitas, sed non substantia,*

2 *Stipulatio non ualet quando non interest,*

3 *Contractus emphyteoticus per sequentem poenalem non nouatur,*

4 *Ex arbitri sententia de iure antiquo non oriebatur actio neque de iure codicis.*

5 *In actione in dote præscriptio incipit finito matrimonio.*

6 *Quando stipulatio, quæ habet diem certam causæ differendæ solutionis committatur.*

7 *Tutor est obligatus pupillo ex quasi contractu.*

8 *Ille qui promissit se futurum, & curaturum in mora non constituitur nisi per interpellationem.*

Bar. in l. lita stipulatus. ff. de uerb. oblig.

BAR. in hac l. lita stipulatus, ait, eam esse famosam & utilem, & hic in 2. col. vers. istud dicere, ait, diem, t esse qualitatem, & non substantiam. sed in contrarium uidetur esse ueritas, per ea, quæ pono in l. duobus. infra t. c. i. & dum Bar. hic in uers. præterea, subiungit, in l. cum pater. §. meos. ff. de lega. 2. omissam fuisse conditionem: dicas ru, immo ibi non esse conditionem. & ita ibi declarat Bar. post glo. nam si esset conditio, institutio non ualeret. l. quoties. §. 2. ff. de hered. insti. Postea Bar. hic in 4. col. tradit de opere, quod fieri debet, utrum solo cohereat an nō? & in uers. assignat rationem; quia interest. & ex dictis Bar. elicitur, stipulationem t non ualere, quando non interest, igitur poenalis deberet ualere per documentum Bar. hic in 6. col. id quod esset contra textum nostrum. Et dum Bar. in 6. col. in 1. opp. ait, quando principalis stipulatio defecit ab initio solum ea ratione, quia non interest, & tunc poenalem ualere; quia non interest. attende quoniam rationem hanc sequitur l. as. in l. pæcta quæ contra, in fi. C. de pæc. sed eam redarguit ipse idem l. as. in l. pæn. col. 1. vers. quis. ff. si cert. pet. ubi aliter soluit. & in l. non dubium, in fi. C. de legi. & contra istam uide quæ dixi pauldante. Ad illud autem quod ait Bar. in 8. col. hic in fi. circa solutionem. l. si Titius, supra eod. dum inquit, fateor quia per liris contestationem desijt alteri posse solui. adde tex. in l. nuda. C. de contrahen. stipul. ubi committitur poena ex euentu conditionis. quæ dicitur definere posse extare per liris cōtestationem. ita Bar. declarat in t. 1. col. in 6. oppos. Et dum Bar. in 9. col. inquit in d. l. nuda, committi poenam, non ex mora, sed ex euentu conditionis. adde q. idem tenet Bar. in l. si pupillus, infra eod. tit. ubi Aret. declarat rationem. Postea Bar. hic in 12. col. tractat an & qñ fiat nouatio? & distinguit, aut præcedit conuentio iurisgentium, & non fit nouatio: aut præcedit conuentio siue obligatio iuris ciuilibis, & nouario fit per poenalem, ut hic. Istam distinctionē in simili casu posuit Paul. de Cast. quem retulit Alex. in l. si diuortio, col. 1. supra eod. tit. ubi reprobatur eam per fundamenta Bar. hic. Et dum Bar. subiungit, contractum t emphyteosis per sequentem poenalem non nouari, & citat gl. magnam. l. j. C. de iur. emphyt. attende illam gl. quia non facit ad propositā rem; si quidem ibi quæritur an poena imposita inter contrahentes tollat poenam iniunctā a lege. nec ibi agitur de nouatione contractus, ut est qñ nostra. Ad illud uerò quod ait Bar. hic in 13. col. post uersiculum quid ergo dicemus, ibi, quando ex causa lucratiua debetur, tunc uidetur agi, q. si nō dabit illud, poena tantum peti possit, & in tui promissoris fauorem hoc uidetur actum. l. si quando. §. hæres. ff. de lega. j. Aduerte quoniam text. in d. §. hæres, non facit ad rem; quia ibi unum erat in obligatione & aliud in solutione à principio. immo Bar. ibi propē si ait, poenā ibi fuisse

appositam

appositam in odiū promissoris, & fauore stipulatoris. id quod repugnat ijs, quæ hic dicit Bar. idem voluit Bald. in l. j. C. de his quæ pœn. nomi. vbi citat Innocen. hoc idem sentientem. et sic ista opinio sustineri non posse uideretur. Circa illud autem quod subiicit Bart. usque ad litem contestatam posse quem offerendo quod uenit in pœna liberari. vide Paul. de Castr. in l. qui Romæ. §. Flauius, infra eod. tit. & u. ea, quæ hic ait Bar. in vers. secundū oppo. vide Aret. hic col. 2. 6. vers. præterea. Et dum Bar. in tertia oppo. agit de contrario. d. §. Flauius, dicitq; ibi promissionem de manumittendo fuisse ex causa onerosa, non lucratua. sed ista solutio non uidetur esse uera, quoniam in ultimo responso seruus agit ad libertatem, & tamen respectu ipsius serui causa dici non potest onerosa sed lucratua, ut patet ad sensum. Cuius uerò quartā oppo. Bar. de l. qui Romæ. §. duo fratres, dicas illum tex. non urgere, ut ibi pono ad Bar. in 4. col. in octaua oppo. & est quod in contrarium facere, ibi pono duas nouas solutiones. Postea Bar. hic in 14. col. circa medium, ait in ipso actu contrahendi stipulationem inspicere animum promittentis pro ut uerisimiliter adaptari potest ad uerba stipulantis. et ideo cum simul & semel stipulor, dari. & si non detur, stipulor pœnam, inspicitur secundum Bar. mens promittentis, quæ est, ut si non datur Stichus, pœna tantum peti debeat, neque inspicitur an sit plus an minus. Attende hic, quia ista ratio ita militat in causa onerosa, sicut in lucratua; & tamen non fit nouatio, ut supra uidimus, igitur ratio Bar. redditur falsa. nisi respondeas ut colligitur ex tradit. per Bar. supra in prima oppo. ultimæ par. in sua octaua solutione. vel aliter ut per Aret. hic in 21. col. vers. & ultra. Et dum Bar. ait pœnam esse appositam fauore debitoris, ut eligere possit quod eorum soluat: contrarium (ut dixi paulo ante) docuit idem Bar. in d. l. si quando. §. hæres. dicens immo pœnam esse appositam fauore creditoris. Ex dictis autem Bar. hic in 15. col. vers. vnde cum oppo. colligas Bar. in l. si insulam, quæ est. 2. versic. 2. supra eod. ineptè citare. l. si quis rem. ff. de arbitri. Et dum hic Bar. agit de actione descendente ex sententia arbitri, aduerte quoniam ex arbitri sententia 1. de iure antiquo non oriebatur actio, neque de iure. C. quando pœna est posita, ut uidere est in l. cum antea. C. de arbitri. neque obstat. l. Celsus, quam hic Bartolus adducit, ubi non agitur ad pœnam, quia debitor purgauit moram uolente creditore, & ideo nō mirum est, si pœnam consequi non potest. Deinde Bar. hic in si. huius 15. col. ver. sed circa prædicta dubitatur, tractat an omnis stipulatio quantumcunque pura habeat diem? concluditq; eum, qui constituit, statim teneri; sed tempus x. dierum esse datum miserationis causa. Ad hoc accedit l. asin §. in personam, col. 1. i. ver. circa secundum casum, inst. de action. Et dum Bar. in seq. col. ait contenti dari x. dies, & condemnato quatuor menses, quæ sit ratio huius differentie, videas apud l. asin l. si domus. §. in pecunia. ff. de leg. 1. Ad illud autem quod subdit Bar. in actione 1. in dote præscriptionem incipere finito matrimonio. l. in rebus. C. de iure dor. dicas tu illam. l. procedere quando mulier agere uellet contra extraneos, contra quos locum non habet anni dilatio, sed tantum contra maritum. l. in rebus. §. ex actio. C. de rei uxoris action. ideo non mirum est, si in d. l. in rebus, tunc incipit præscriptio. Postea subiungit immediatè Bar. quis sit effectus, an tempus in sit obligationi, an uerò miserationis causa solutioni indulgeatur? uide in hac re proposita remissiones quas tradit Alex. in l. intra dies. ff. de iudic. Adde alium effectum, quia si tempus inest obligationi, ante litem contestatam debet opponi exceptio, si uerò executioni post sententiam secundum doctrinam Bar. in l. j. C. de iur. & fac. ignor. Tamen cogita quia et illa exceptio temporalis, quæ obstat obligationi, uidetur posse proponi post sententiam ad differentiam executionem, ut hic in simili casu habetur apud Aret. colu. 25. vers. l. dico. Et alia est utilitas quia tenetur cauere quod adueniente die soluet, & tamen si dies inesset obligationi & actioni, cauere non cogeretur nisi causa cognita. De qua re uideas tamen Alex. in l. si constante. §. quoties, in princ. ff. sol. matr. Item isto casu fructus in illo medio tempore percepti restituuntur, ut per Bar. in d. §. quoties, col. 2. vers. oppo. & tamen si dies esset ex natura obligationis, secus diceretur. l. in fideicommissaria. ff. ad trebel. & alium effectum posuit Alex. in l. diuortio, col. 8. ff. sol. matr. Ad ea uerò, quæ hic in si. huius col. tradit Bar. circa solutionem. l. mulier. §. rerum, & l. ob res. ff. rer. amot. dicens illud contingere propter delictum mulieris. aduerte quia istam solutio-

De uerborum obligationib.

nem posuit Alex. in l. si forte §. intus. ff. solu. matr. quauis non citet Bartolum hic. sed contra eam est tex. secundum unum intellectum in l. unic. C. si dos const. matr. vbi Bar. affert aliam distinctionem & solutionem, quam latius prosequitur in §. Lucius. vbi Imol. reprehendit. de quo ibi habetur per Alex.

- 6 Bar. in ead. l. col. 1. 7 in illa questione, quando stipulatio, † quæ habet diem certam causa differendæ solutionis, committatur quò ad obligationem, quò ad actionem, & quò ad moram. inter cetera inquit, si in stipulatione adijcitur dies ab homine, & deuenit aliquid quod non est transitorium ad hæredes, vt ususfructus, & usus, & tunc ante diem non nasci obligationem, neque actionem. & rationem esse ait, quia stipulator posset mori ante, & sic dubium est an stipulatio possit habere effectum. Aduerte hic quoniam attenta ista ratione Bar. dicendum esset, si promitto Stichum ad diem, sequeretur quia Stichus potest decedere, atque ita dubium est, possit ne stipulatio habere effectum an non, obligationem ante diem non nasci: id quod falsum est, igitur uidetur etiam esse falsa ratio Bar. Et dum Bar. subiungit, aut in stipulatione deuenit aliquid, quod est transitorium ad hæredes, & eo casu statim committi quò ad obligationem & actionem. huic documento reluctatur tex. in l. in illa stipulatione, suprà eod. tit. vbi obligatio erat in diem, & tamen dicitur expectandam esse diem actionis. Et dum Bar. hic agit de tutore, qui est † pupillo obligatus ex quasi contractu, dicitque cum esse obligatum ante finitam tutelam, quauis actio non oriatur. l. si tutor reipublicæ. ff. de tutel. & ration. distr. & l. iij. ff. rem pupil. salua. for. in §. hanc stipulationem. attende quia mihi uidetur ibi contrarium probari: nam ibi habetur, finita tutela committi stipulationem, igitur ante non erat orta obligatio. item subdit exinde diem cedere, id quod indicat diem obligationis uenire. l. cedere diem. ff. de uerb. signific. & de hac re uide quæ pono ad Bar. in d. l. si tutor. Et ad id, quod hic subdit Bar. dicens, quando dies inest ex natura rei, statim oriri obligationem, sed non actionem. l. si ita stipulatus essem abs te, suprà eodem titu. Ex hoc uult Bar. si stipulor domum fieri, immediate nasci obligationem, sed non actionem. Tu animaduerte quòd cum illa dies, quæ inest, tacite interpellat, vt habetur in d. l. si ita stipulatus. probatur hic eodem tempore actionem oriri posse, & in mora constitui, quamvis fecus sit in obligatione. Lquoties in diem, suprà eodem, ad rem facit, quia etiam dies tacita posita ab homine interpellat eodem tempore, quo tollitur exceptio actionis. l. magnam. C. de contrahen. & committ. stipul. Et dum Bar. affert rationem prædictorum dicens, cum actio oriatur ex obligatione & potestate legis, contrahentes non posse per adiectionem dici impedire natiuitatem actionis. Aduerte quia per adiectionem dici declaratur uoluntas partis, ex qua lex debeat impedire ortum actionis, sicut in die subintellecta à lege impeditur ortus actionis ex præsumpta mente contrahentium, & uide l. in linterdum. in fi. principij suprà eodem, vbi tenet quando dies tacite inest à lege, obligationem non oriri. Postea Bar. hic in versic. secundò iuxta, querit quando committatur stipulatio, quæ habet diem certam. dicitque si dies est incerta quando, sed certa an, vt est dies mortis, & tunc statim oriri obligationem, & reliqua ut hic per eum. vide Paul. de Castr. in l. pupillus. §. qui sub conditione. ff. de nouat. vbi tenet ortum esse obligationem sed non actionem. vide eundem Paul. in l. Iulianus uerum debitorem, columna fin. ff. de condi. indebi. vbi concludit, diem certam an, & incertam quando, in contractibus esse puram, & in ultimis uoluntatibus esse conditionalem, cuius contrarium uult Bar. hic. quamuis ipse de eo nullam faciat mentionem. Postea Bar. hic in antepenul. colum. versicu. alia est conditio, ait, quandam esse conditionem necessariam, quæ habet dependentiam de futuro, ut si moriar promitto centum, & eo casu querit utrum taceat aliquam suspensionem? De hac re uide l. as in l. quodcunque. §. non solum, suprà eodem. Quid autem si sub duabus conditionibus contrarijs promitteretur, ut puta si naus ex Asia uenerit, aut non, utrum tunc promissio sit pura an conditionalis? & an transmittatur? & ante euenrum soluta an repetatur? vide Bar. in l. Iulianus uerum debitorem. ff. de condi. indebi. columna antepenul. & in l. huiusmodi. ff. quand. di. lega. ced. vbi Bar. agit de d. l. si pupillus. §. qui sub conditione. ff. de nouat. Quòd uerò ad ea, quæ hic ait Bar. in uersic. quartò principaliter queritur,

* queritur, uide Aret. in consi. 72. Supponitur in facto, ubi ex hoc Bartoli documento * commu-
 8 niter approbato ait, eum, qui t promittit se facturum & curaturum, in mora non constitui ni-
 si per interpellationem. quamuis dicat contrarium tradi ab Alex. in l. quod te, in gl. 1. ff. si cert.
 pet. & ibi Ias. & idem ait Aret. sibi contrarius in l. si ex legati causa, supra cod. tit. & in consi. 143.
 Ex facto presupponitur, col. 4. Feli. in c. ex rescript. de iureiur. de qua re uide Curt. in d. l. quod
 te, in uers. secundus casus principalis, & ibi Dec. col. antepen. & dum Bar. in hac l. propè fin. ex
 mente gl. ait, in quacunque parte iudicii ius actoris perimatur, sequi debere absolutionem ab
 instantia. Aduerte quia posset pati reus iudicium de facto procedere. Bar. in l. si Titius, supra
 cod. it. & maxime ad euitandam aliam actionem, ut est hic, scilicet poenalem, Bar. in l. cum mo-
 ta, col. fi. C. de transact. Item actio ab initio competebat. & ex post facto deficit, & reus cum
 aliena iactura locupletaretur, si minus sit in poena, cum sit nouatio, igitur iudicium procedit
 de facto. Item posset contingere, quod iudici ex actis non constaret: ut puta quia diuerso tem-
 pore facta esset principalis & poenalis. argumento eorum, quæ tradit in l. nam & postea. §. si dā-
 netur, in 2. notab. ff. si cert. pet.

Summarium in l. decem. ff. de uerb. oblig.

- 1 Prius excutiendus est principalis, & postea fideiussor.
- 2 Excussio fieri debet super bonis, quæ non sunt in controuersia.
- 3 Excussio principalis dicitur facta si citationi de eo factæ, & eius defensionibus nemo compareat.
- 4 Priuatio an. & quando presupponat habitum.
- 5 Bonorum mentium est, ibi culpam timere ubi non est.
- 6 Papa qui ab obiectis criminibus coram concilio se purgavit, & suas attulit excusationes, an fateatur
se in huiusmodi re concilio esse subiectum.
- 7 Papa est supremus iudex in ecclesia Dei.
- 8 Iudicium quando pro discretione sumatur.

Bar. in l. decem. ff. de uerb. oblig.

- 1 BART. in hac l. decem, in r. notab. ait, prius esse excutiendum t principale, & postea fi-
deiussorem. De materia excusationis uide plenissime apud Ias. in §. item si quis in fraudem, col.
5. in gl. in voce, possessis, in lit. de action. Et in hac re queritur si excusationis exceptio opponitur
creditori agenti contra tertium possessorem, utrum detur aliquod remedium creditori, quo
mediante iudicium conceptum sustineatur? & dicas dari, ut per Ant. de Fano in tract. de pignori-
bus & hypoth. in r. par. octauæ par. princ. nu. 46. Item scias excusationem fieri non debere quan-
do bona principalis publicata fuere propter rebellionem. Abb. in consi. 29. in 2. vol. Item ex-
 2 cussio t fieri debet super bonis, quæ non sunt in controuersia. Ant. de Fano in d. tract. in r. par.
octauæ par. num. 55. Quid si facta fuit excussio contra fideiussorem, & postea de nouo apparet
principalem esse soluendo; utrum creditor iterum excutere compellatur? Dicas quod non,
per. tex. sing. in l. si in uers. desijt causa. ff. si cert. pet. de qua re uide Ias. in l. si constante. nu. 223.
ff. sol. matr. Quid si principalis de voluntate fideiussorum conueniri non potest, utrum sit excu-
 3 tiendus? dicas eum excuti non debere, secundum gl. sing. in l. nisi. ff. de pact. Item scias, excuf-
sionem t principalis dici factam, si citationi de eo factæ & eius defensionibus nemo cōpareat.
gl. est sing. & unic. secundum Bal. in l. pe. Cad. trebell. & de hac materia uide omnino Ias. in d. l.
si constante. ff. sol. matr. & in l. a diuo Pio. §. in uenditione. ff. de re iudic. & in l. nec quicquam. ff.
de offi. procons. & in l. filiusfamilias. §. diui. ff. de leg. 1. & in l. sciendum. §. 1. ff. qui satisd. cog. an.
& in l. si ego. ff. si cert. pet. & ad id quod ait Bar. de fideiussore tyranni, qui erat rebellis & non
poterat conueniri, ut ad eum conueniri possit ante excusationem ipsius principalis. uide Ias. in d.
§. si quis in fraudem, col. 17.
- 4 Bar. in hac ead. l. agit de illa regula, an & quando priuatio presupponat habitum. & distin-
guir, ut hic per eum. De hac re uide Alex. in l. j. col. 2. ff. de oper. nou. nunc. & dum inferitur ad
eum, qui allegat siue petit absolutionem ab excommunicatione, utrum fateatur se esse excom-
municatum? uide Abb. & alios in c. cum dilectus, de ord. cognit. Ias. in d. l. j. ff. de oper. no. nunc.

& ad

De uerborum obligationib.

& ad rem facit illa quaestio nunquid solutionem adducens, debitum fateatur? de qua habetur apud Alex. in consi. 183. col. fi. in 6. vol. ubi tenet quod non. & citat gl. not. in Iulianus uerum debitorem. ff. de cond. indeb. quam ibi extollit Bar. in 6. col. vers. oppo. quod est impossibile, tamen contrarium ait idem Alex. in consi. 185. col. pe. in eod. 6. vol. vide Feli. in c. cum uenerabilis, nu. 10. cum seq. de except. esse redeundo ad propositam quaestionem, utrum petens absolutionem se excommunicatum esse confiteatur? gl. in c. venerabilem, in verbo, postulauit, de elect. affirmatiuam partem amplectitur, & idem ibi ait Host. & in c. 2. de ord. cognit. sed in utroque loco contrarium tenuit Innoc. & Abb. in d. c. venerabilem. & Archid. in c. pia, de excep. in sexto cuius opinio tanti est super sexto ut preferenda sit communi aliorum sententiae secundum Feli. in c. t. nu. 104. de const. & Thom. Ferrat. cautel. t. 9. ubi ad hoc citat Dominos de Rgra, & multi praeterea alij ad hanc sententiam accesserunt. pro quibus facit quoniam aliquando ad cautelam peti solet, & bonorum mentium est ibi culpam t. timere ubi culpa non est. c. consiliu, de obseruat. iur. & c. interfecisti, de homicid. sed quia multi contrariam partem tenuerunt, pro quibus facit, quia uenia praesupponit culpam, l. si ideo. C. de his quib. ut indig. propterea nonnulli pro opinionum concordia tradiderunt. aut quis petit solenniter absolutionem in iudicio, & eo casu se esse excommunicatum intelligitur confiteri. d. c. venerabilem, & ibi Abb. in pen. col. si autem extra iudicium, & cum aliqua protestatione, uel ex quadam humilitate, & tunc secus. & ex ijs omnibus quae praedicta sunt, inferri potest ad id, de quo fuit aliquando in facti contingentia dubitatum, scilicet, an Papa, t. qui ab obiectis criminibus coram Concilio se purgauit, & suas attulit excusationes, fateatur se in huiusmodi re Concilio esse subiectum? id quod dicendum uideretur per text. in c. nos si, in principio 2. q. 7. praeterea id Symmachi & aliorum pontificum probatur exemplo. §. hinc etiam. 1. 7. dist. & c. mandastis, 2. q. 7. & hoc ratione suadet; nam purgatio coram superiore fieri solet, toto titulo de purg. can. proinde qui coram Concilio sibi obiecta crimina diluit, uidetur se eius potestati tanquam superiori subiectum esse confiteri. In contrarium tamen est ueritas: nam Papa t. supremus est iudex in ecclesia Dei, & se etiam uolens non potest Concilij subijcere censuram, ut diximus in l. est receptum, supra, de iurisd. omni. iudic. & ideo quamuis nonnulli pontifices aliquando coram Concilio comparuerint excusationes suas ab obiectis criminibus allaturi, dicimus eos non ut se imperij Concilio subijceret, id egisse, sed ut quadam honestate & humilitate ducti uitae suae rationem redderent, exemplo Dei, quem quandoque facti sui rationem reddidisse diuina monumenta commemorant, ut Euseb. 44. & exemplo Iob. 3. t. si contempsit subire iudicium cum seruo tuo &c. & Io. 8. ait Dominus, quis ex uobis arguet me de peccato? sic quoque Io. t. 8. inquit, Si male loquutus sum, testimonium perhibe de malo, &c. hoc enim modo uidemus Christum ipsum obiecta crimina diluisse, nec propterea sequitur, eos, apud quos eiusmodi excusationes afferebantur, in eum ius aut potestatem aliquam habuisse, sed hoc ex perfectione modestiae & humilitatis factum fuisse docuit tex. in c. testes. 2. q. 7. id quod de pontificibus quoque, qui aliquando id fecerunt, est uel facile concedendum, nec aliter sentire uidentur canones, qui dictorum pontificum exempla commemorant, ut sentit tex. in d. c. mandastis, ibi, suspensionem fugiens, atque ita iudicium illud fuit potius iudicium in spectionis quam potestatis. Nec obstat. d. c. nos si quia ibi iudicium, pro discretionem sumitur, ut per Feli. post Io. And. in c. ecclesia sanctae Mariae, de const. non obstat. §. hinc etiam 1. 7. dist. immo ibi probatur Papam etiam si uellet, se Concilio subijcere non posse. ibi enim de Papae Symmachi iudicandis criminibus agebatur, & ipse suam auctoritatem impertinendo, se eius potestati ultro subiecerat, & tamen Synodus hanc causa fuit in eum ius dicere, sed hoc modo arbitrata est. Symmachus Papa & apostolicae sedis praeful, quantum ad homines respicit sit immunis & liber. perinde ac si dixisset, non sit liber, quia eum nostra sententia liberemus, neque sit immunis, quia eum nostra auctoritate absoluiamus, sed quia ipse est Papa, ipse est apostolicae sedis praeful, & nos homines sumus, quibus non licet de eo sententiam ferre qui supra homines est. Hoc igitur pacto quamuis Symmachus se ab obiectis criminibus expurgauerit, patet tamen in sententiae suae uerbis non hominis innocentiae, sed dignitatis celsitudinis

tudini honorem detulerunt. Hoc idem probatur in c. nunc autem. 2. r. dist. ubi Nicolaus Papa probare uolens maiores ab inferioribus iudicari non posse, Marcellini & Syxti pontificum adducit exempla. aitque concilia contra eos coacta dixisse, nemini primam sedem iudicare licere, ac eis propterea dictum fuisse, ut se ipsos iudicarent. Attende textum in d. c. nunc autem, cum Syxti exemplum adducit, sensisse de Concilio, quod Valentiniani Augusti iussu conuenerat, cui quidem Concilio Syxtus à quodam Basso accusatus se sponte subiecerat, ut haberetur in d. c. mandastis. 2. q. 7. & tamen tex. in d. c. nunc autem, expresse testatur, eum à Concilio tanquam ab inferiore iudicari non potuisse, atque ita ipsum Concilium declarasse. sed de ijs hæc tenus.

Summarium in l. liber homo. §. decem hodie. ff. de uerb. oblig.

1 *Adiectio instantis temporis non differt executionem.*

Bar. in l. liber homo. §. decem hodie. ff. de uerb. oblig.

1 **BART.** in hac. l. liber homo. §. decem hodie, sic ait in summa. Adiectio instantis temporis non differt executionem. postea Bar. declarando istum tex. & refellendo decisionem illius questionis, de iudice, qui dixit parti, hodie eris ad audiendam sententiam, inquit, istam uocem, hodie, hic adiectam uideri ad indicandum tempus, in quo fit promissio, non autem solutio. sed aduerte, quoniam ista declaratio Bartoli uidetur esse contra tex. in l. si. §. si inter, infra eod. tit. & in §. loca. inst. eod. tit. ubi habetur, si quis promittit hodie Cartagine soluere, stipulatio irrita est, cum impossibile sit, hodie in d. loco soluere, igitur adiectio, hodie, refertur ad solutionem, non autem ad promissionem; quia eo casu ualeret stipulatio, cuius contrarium sentiunt iura prædicta. ideo cogita solutionem.

Summarium in d. l. liber homo. §. decem mihi. ff. de uerb. oblig.

1 *Si datio refertur ad stipulatorem, obligatio continet certum, si uero ad alium continet incertum.*

Bar. in d. l. liber homo. §. decem mihi. ff. de uerb. oblig.

1 **BART.** in ead. l. §. decem mihi, ita inquit in summa. Si datio refertur ad stipulatorem obligatio continet certum: si uero ad alium, continet incertum. iste tex. adduci solet, ad probandum, quod quando aliquis debet dare ipsi stipulatori, dicitur datio: quando autem alij dicitur factum, de qua re uide las. in l. quod te, col. pe. ff. si cert. pet. ad rem facit. l. stipulatio ista. §. alteri, supra eod. tit. ibi si ita factum non sit, & tamen datio alteri fieri debebat.

Summarium in l. doli clausula. ff. de uerb. oblig.

1 *Clausula generalis non refertur ad specificata.*

Bar. in l. doli clausula. ff. de uerb. oblig.

1 **BART.** in hac. l. doli clausula, sic ait in summa, Clausula generalis non refertur ad specificata. contra regulam huius tex. facit tex. not. in l. si alij. §. rerum. ff. de usufr. quem textum in casu suo singularem esse ait Roma. in ling. 2. q. 6. incip. Lego Titio. & ibi uide addita per Castil. De materia uero huius. l. uide Imol. in cons. 140. Soc. in cons. 22. & in cons. 63. in 3. vol. & omnino Aret. in cons. 96. & ad hæc uide Bal. in l. j. C. de legit. hæred. & Soc. in cons. 43. in 4. vol. & an & quando generalis dispositio comprehendat ea, de quibus facta fuit prouisio specialis, uide Soc. in cons. 300. col. 1. ubi not. loquitur.

Summarium in l. ex parte. §. in insulam. ff. de uerb. oblig.

1 *Non sufficit aliquid ciuilitè esse factum.*

Bar. in l. ex parte. §. in insulam. ff. de uerb. oblig.

1 **BART.** in hac l. ex parte. §. in insulam, dicit, non sufficere ciuilitè aliquid esse factum. De hac re uide latissimè Ruin. post alios in rep. §. & quid si tantis, in l. Gallus. ff. de liber. & posthu.

Summarium in l. qui Romæ. §. Flavius. ff. de uerb. oblig.

1 *Si aliquis donauit alicui fundum hoc pacto ut post certum tempus esset cuiusdam ecclesiæ & iste uult hoc pactum remittere an possit.*

Bar. in l. qui Romæ. §. Flavius. ff. de uerb. oblig.

1 **BART.** in hac. l. qui Romæ. §. Flavius, querit, si aliquis donauit alicui fundum, hoc pacto, ut post

De uerborum obligationib.

ut post certum tempus esset cuiusdam ecclesie, & iste uult hoc pactum remittere, an possit
vide omnino Dec. in cons. 58. & Aret. qui subtiliter loquitur in cons. 74. col. antepen. & seq.

Summarium in d. qui Roma. §. cohæredes. ff. de uerb. oblig.

1 *Qui tenetur sub pœna uni alienare, illo existente in mora potest alienare cui uult.*

Bar. in d. l. qui Roma. §. cohæredes. ff. de uerb. oblig.

2 **BART.** in ead. l. §. cohæredes, sic ait in summa. Qui tenetur sub pœna uni alienare, illo existente in mora potest alienare, cui uult. Et ex hoc ex mente Dyn. infert Bar. prohibitum alienare bona extra familiam, posse uendere extraneo cohæredibus nolentibus emere. Attende quoniam ista decisio, ut arbitror, sustineri non potest, sunt enim diuersi termini huius tex. à decisione proposita; si quidem hic habetur, cum, qui uult uendere, teneri uendere cohæredi; quo casu si cohæres emere non uelit, extraneo uendere non prohibetur: quia hic nulla est prohibitio, quia is uendere non possit, sed solum si uult uendere, cohæredi uendere compellatur, nam hic necessario subintelligitur, si cohæres emere uult. quapropter & nolente emere, iste non agit contra pactum si alteri uendit. Alioqui uerò est, quando aliquis prohibitus est extra familiam alienare, atque ita constat cum fauore totius familie alienare non posse; nam isto casu prodesse non debet denunciatio facta cohæredi, quoniam isto casu etiam illi, qui nondum nati sunt tempore huiusmodi denunciationis habent interesse, & eis præiudicari non potest, etiam si omnes eorum antecessores huic alienationi expressè consenserint: quia nihilominus reuocare poterunt, l. quoties ab omnibus, & ibi Ias. in 2. limit. C. de fideicommissis. ideo cogita. quamuis hoc idem dixerit Bar. per istum textum in l. codicillis. §. instituto. ff. de leg. 2. etiã in illo casu, in quo præcesserat prohibitio alienandi, ut facta denunciazione cohæredi, & liceat etiam extraneo alienare, & de hac re uide Soc. in cons. 227. col. 3. & in cons. 251. col. 7. vers. aliquando.

Summarium in d. l. qui Roma. §. Seia. ff. de uerb. oblig.

1 *Non currunt usura si creditor est in mora recipiendi.*

Bar. in d. l. qui Roma. §. Seia. ff. de uerb. oblig.

2 **BART.** in ead. l. §. Seia, sic ait in summa. Non currunt usurae si creditor est in mora recipiendi, postea querit sufficiat si semel interpellare, an non? De hac re uide Alex. in l. de pupillo. §. si ipsi ipsi prætori. ff. de oper. nou. nunc. & Feli. in c. ex literis, col. 4. & seq. de const. ubi ponit regulam cum nouem fallent.

Summarium in d. l. qui Roma. §. duo fratres. ff. de uerb. oblig.

1 *An & quando semel decum in uno iudicio possit in alio iterum obijci.*

2 *Heres an præsumatur scire contenta in testamento.*

3 *Emphyteosis ecclesiastica quæ est concessa alicui pro se et quibus dederit, transit ad extraneos successores.*

4 *Quis non præsumitur renunciare iuri quod ignorat.*

Bar. in d. l. qui Roma. §. duo fratres. ff. de uerb. oblig.

5 **BART.** in ead. l. §. duo fratres, in 2. col. vers. quinto opp. tradit an & quando semel decum in uno iudicio, possit in alio iterum obijci? uide Dec. in cons. 96. & Alex. hic in fi. & Pau. de Caltr. in 4. col. & omnino uide Abb. in cons. 5. incip. Circa questionem uerentem inter. P. & Feli. in c. causam quæ, col. 2. & 3. de testi. Et dum Bar. hic in 3. col. vers. octauo opp. obijcit, diccas primam conuentionem uideri nouatam per stipulationem pœnalem, & sic ex utraque agi non posse. Tu circa hanc obiectionem dicas, ex quo pœna committitur uigore sententiae iniquæ, non esse mirum si non tollit exceptionem; cum dicatur pœna committi de rigore & iure speciali. Vel aliter dicas, hanc exceptionem non tolli per pœnalem stipulationem, quia exceptio dicitur esse quodammodo liberatoria, quæ non tollitur per pœnalem, ut trad. in l. rescriptum. §. si pacto. ff. de pact. uide tamen solutionem, quam ibi pono, quæ magis placet. & clarius hic est commissæ stipulatio pœnalis, quia contrauenisti, igitur debet nouare præcedentem obligationem siue exceptionem ex transactione mihi competentem, & tamen tex. uult contrarium, quia immo uti possum exceptionem, & te repellere. Attende hic quia dici potest, textum hunc non reluctari, quoniam hic pœna non committitur, quamuis fideicommissum petas; quod

ex eo

ex eo constat, quia, ut communiter hic aiunt doctores, iniqua fuit sententia, atque ideo petenti non contrahens, & non contrahendo poena non committitur; & ideo non est mirum si non nouatur exceptio. verum est poenam committi lata sententia, atque ita non auctor exceptione, non tamen dicitur poena committi an non, sed tempore quo ego exceptionem oppono, clarum est poenam non esse commissam, ut praedictum est, igitur non cadit nouatio. Postea Bar. in 5. col. in uers. praeterea pro hoc, aduerte dum citat textum in l. Paulo Callimacho. §. 1. ff. de leg. 3. aduerte quia ille tex. non uidetur facere ad rem de qua agit Barto, quoniam non fuit conuentum sub poena non uenire contra diuisionem. item ibi fideicommissum non erat reciprocum. Et dum in ead. col. paulo post quaerit Bar. an haeredes praesumantur scire contenta in testamento, uide Socin. in consi. 75. in fi. in primo volumine. Dec. in consi. 267. & in consi. 303. Et dum Bar. in ista. l. tractat, an & quando per diuisionem factam inter aliquos censetur remissum esse fideicommissum? uide Dec. in consi. 79. & in consi. 86. col. 2. & late in consi. 287. & in consi. 495. & Raph. Cuna. in consi. 41. Soc. in consi. 31. in 4. vol. & in consi. 61. col. 5. in 3. vol. & in consi. 283. Aret. in consi. 92. uel 93. col. pen. Alex. in consi. 46. in 1. volu. & omnino Mari. Soci. iuni. in consi. 116. nu. 32. cum seq. & in consi. 28. nu. 105. cum seq. Deinde Bar. hic in antepe. col. in uers. octauo quaero, tradit quid sit, quando in instrumento diuisionis dictum fuit quod unus alterum, & alter alterum facit procuratorem in rem suam? & reliqua ut hic per eum, de hac re uide Alex. in consi. 334. in libro primi & secundi vol. & per hoc Bartoli documētum fuit decisum quādo emphyteosis & ecclesiastica est concessa alicui pro se & quibus dederit, transit ad extraneos successores, c. primo ubi Aluarot. ponit in specie, de feud. non hab. propr. natur. feud. & moder. in l. etiam. ff. sol. matr. & Dec. in consi. 171. ut non solum hoc procedat ex testamento, verum etiam ab intestato. de qua re uide Curt. in consi. 4. post tract. de feud. & dum Bar. in ista quaestione concludit, si alienatio sequatur, emptorem molestari posse, siue fratres diuidentes fuerint scientes, siue ignorantes. citat. l. si fundum per fideicommissum, in principio. ff. de leg. 1. sed aduerte quia illa. l. bene probat quando erant scientes, alioqui uero si erant ignorantes; quia quis non praesumitur renunciare iuri quod ignorat, maxime quando pendet de testamento; quo casu nisi habita scientia transigi non potest. l. de his. ff. de transact. cum ijs, quae ibi posui in lucubrationibus meis. Et ad ea quae subiungit Bar. in 10. quaest. de duobus fratribus habentibus fundum emphyteoticum, uide Alex. in d. consi. 334. in libro primi & secundi vol. Et dum Bar. hic in fi. pen. col. in uers. secundo casu, agit de illo, qui rem sibi obligatā emit, nunquid ex hoc iuri suo renouasse uideatur? & distinguit, aut res erat obligata sub conditione, aut pure. primo casu non praedicit sibi siue sciens fuerit, siue ignorans. ad hoc bene facit. l. cui res. ff. de action. empt. & ita ibi tenet Paul. de Cast. quia iuri futuro etiam expressè renouari non potest. Tamen Aret. hic. d. l. cui res, retorquet in contrarium, in noce imprudens, & ibi gl. & respondet diuinando ibi tempore emptionis conditionem esse purificatam, sed contra hanc solutionem tenet ibi Paul. de Cast. dicens, idem esse etiam si non fuisset imprudens. quae quidē expositio magnam uolentiam continet. & de ista quaestione uide omnino ibi Paul. de Cast. qui limitat sing. non procedere, quando res non esset empti iusto pretio, sed potius empti esset conditio, ut indifferenter legatum consequeretur eaeniente & non eueniente conditione. & ibi in hac materia posuit pulchram quaestione, & declarat etiam, quae sit differentia an res euincatur ab alia persona, an uero ipsa se ipsam euincat. Et dum Bar. hic citat. d. l. cui res, in secundo casu, quando legatum erat purum, aduerte quia illa. l. expressè ponit casum de legato condicionali, non autem puro, ut paulo ante declaratum est.

Summarium in l. si ita stipulatus. §. Chryfogonus. ff. de uerb. oblig.

Qualitas quae ipsam dispositionem respicit, non intelligitur repetita.

Bar. in l. si ita stipulatus. §. Chryfogonus. ff. de uerb. oblig.

BART. in hac. l. si ita stipulatus. §. Chryfogonus, col. pen. uers. aut talis qualitas, ait, qualiter, & quae ipsam dispositionem respicit, non intelligitur repetitam. uide Dec. in c. 1. col. 3. uers. circa secundum, de iudic. Et dum Bar. in fi. huius. §. quaerit, an ille qui sub poena promisit me non offendere,

De uerborum obligationib.

offendere, cadat in pœnam si fratrem meum offenderet? Adde quid si iste mihi uirginem suam rapuisset, an pœna committatur? vide Alex. in cons. 253 in lib. primi & secundi vol. & quia de huiusmodi promissione latè aliquando egi in alijs lucubrationibus, non insistam.

Summarium in l. si duo rei stipulandi. ff. de uerb. oblig.

- 1 In alternatiua obligatione utrumque est in obligatione. quod limit. n. 2.
- 3 In alternatiua in gratijs siue beneficijs an tribuat electionem beneficiato.
- 4 Alternatiua quomodo explicetur.
- 5 Alternatiuarum quatuor sunt species.

Bar. in l. si duo rei stipulandi. ff. de uerb. oblig.

- 1 BART. in hac l. si duo rei, in primo notab. colligit ex isto tex. in alternatiua t obligatione utrumque esse in obligatione. Adde tu secus esse in obligatione generis. l. cum incert. ff. de leg. 1. l. Mæuius. §. 2. ff. de leg. 2. quamuis quò ad multa istæ duæ obligationes æquiparètur. Lij. §. 1. in fi. suprà eod. tit. l. cum is. §. si. ff. de condit. indeb. ibi tamen ponitur magna quædam inter eas differentia, quare in ista utrumque sit in obligatione. & aliam posuit Bar. in d. Lij. §. 1. suprà eod. col. 2. uersu. ostendo aliam quoque tradit tex. in l. si unus. §. si stipulat. cum §. seq. ff. de pact. ubi Ias. in ultimo notab. & aliam collige ex tex. in l. si stipulatus sum Damam, iuncta gl. in uoce, continuo, suprà eod. tit. & aliam docuit Aret. in Lij. §. si tamen hominem, suprà ead. l. Ista autem regula, qua cauetur, in alternatiuis utrumque esse in obligatione, non procedit quando promitto, t x. aut mel, quia mel propter incertitudinem non est in obligatione, sed in solutione tantum; ita Bar. in l. si stipulatus fuero. x. in melle, col. 1. ff. de solut. ubi tenco contrarium. & ex hoc quòd utrumque sit in obligatione, infertur sing. decisio tex. in l. si hæreditas. §. si Titius. ff. qui & a quib. & in re proposita attende, quoniam alternatiua operatur electionem esse ipsius debitoris, quando utrumque principaliter est in obligatione, alioqui uerò si unum principaliter est in obligatione, & aliud est a dictum pro cautione ipsius obligationis: ut puta, promitto decem, uel dare pignus, nam eo casu electio est creditoris. ita sing. ait Bar. in l. quamuis, in princ. ff. de pignor. actio. & Antonius de Fano in tract. de pignoribus & hypoth. in primo membro quinte par. nu. 7. cuius autem sit electio in pœnis alternatiuis, docuit Dec. in c. inter cæteras, de rescrip. & ibi uide etiam Feli. post Abb. ubi habetur an alternatiua t in gratijs siue beneficijs tribuat electionem beneficiato? & ibi latè h̄ materia alternatiue. Quid si alternatiua obligatio in uno tñ casu potest operari, utrū ualeat perinde ac si pro illo tñ casu esset expressa? vide Raph. Cuma. in cons. 63. Quid de alternatiua posita in libello? vide Innoc. & Abb. in c. constitutus, de restit. in integ. col. 6. & Ant. de Butr. in c. dilecto, de testi. & Abb. in c. ex parte, de for. comp. Quæro quæ sint uoces, quæ significant alternatiuam? Respondeo, uel, seu, siue, aut; istæ enim in fauorabilibus copulatiue exponuntur, alioqui uerò in non fauorabilibus. Bar. in l. si quis legauerit. ff. de aur. & arg. leg. & Abb. in d. c. inter cæteras, uersu. sed pro intellectu, de rescrip. Quo modo t autem explicetur alternatiua, uel, quæ ponitur inter genus & speciem, uide apud Bar. in l. vi pactum. C. de transact. & si alternatiua, uel, adijcitur aduerbio certi, stat correctiue. l. nā ut ait lex. ff. de legi. & quandoque ista vox, uel, ponitur pro, &, ut per Abb. in c. qualiter & quando. 2. uersu. sed quò ad secundum, de accusat. & de natura alternatiue uide Ias. in l. si ex toto. §. si ita scriptum, & in §. si ita legatum. ff. de lega. primo. & in l. qui rem, C. de sacrosanc. eccle. & in l. cum quidam. C. de uerbis. significa. & in l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de liber. & posthu. & in l. vi pactum. C. de transact. & de alternatiua quæ cadit inter totum & partem, uide Ias. in l. planè. §. si ita. ff. de leg. 1. & ad rem, de qua hic agitur, scilicet in alternatiuis utrumque esse in obligatione, uide eundem Ias. in l. non quocunque. §. cum mihi. ff. de leg. 1. Et alternatiuarum t quatuor esse species docuit idem Ias. in l. non unque. ff. quod cert. loc. Ad rem uerò, quæ hic ait Bar. de alternatiua posita inter res in quibus cadit affectio, adde affectionem hanc procedere solum respectu debitoris, cui hoc priuilegium à lege indulgetur, ut possit alium soluere, quàm eum, qui minus ualeat. huic tamen priuilegio maius onus annectitur, quoniam perempta una specie, cum alia quoque sit in obligatione, non liberatur; ideo debebat alia tantum res esse in

se in

se in solutione; quia eo casu liberatus esset per mortem. sicut in si mili casu habetur in l. si miles. §. decem. ff. de re iud. non autem inducere ut utrumque sit in obligatione, fauore debitoris, cum sit in eius damnum. sed istam distinctionem Bartoli sequitur Feli. in d. c. inter ceteras, col. 4. vers. aduerte secundum de rescript.

Summarium in l. quod dicitur. ff. de uerb. oblig.

1 Mater si accepit rem in emphyteosim pro se & filijs suis, an eis quæsitum esse ius uideatur.

Bar. in l. quod dicitur. ff. de uerb. oblig.

1 BART. in hac. l. quod dicitur, in si. quærit, si mater t accepit rem in emphyteosim pro se & filijs suis, an eis quæsitum esse ius uideatur? vide Alex. in Lex facto. §. si quis rogatus. ff. ad trebell. & in l. stipulatio ista. §. si stipulor, col. si. supra eod. tit.

Summarium in l. Iulianus. §. qui fundum. ff. de uerb. oblig.

1 Fille qui donat rem causa remuneranda tenetur de euictione.

Bar. in l. Iulianus. §. qui fundum. ff. de uerb. oblig.

1 BART. in hac l. Iulianus. §. qui fundum, ait, eum qui donat t rem causa remunerandi tenetur de euictione. & ita consuluit Alex. in consi. 47. Visi instrumentis, col. si. in 3. volu. & Roma. in consi. 310.

Summarium in l. quidam cum filium. ff. de uerb. oblig.

1 Filius non potest cogi emancipari nisi ex causa.

Bar. in l. quidam cum filium. ff. de uerb. oblig.

1 BART. in hac. l. quidam cum filium, ait, filium t non posse cogi emancipari nisi ex causa, & eo casu cogitur filius recipere emancipationem. Ad hoc accedit Bar. & Bald. in l. quamuis. C. de fideicommiss. & in l. utrum, supra eod. tit. ubi Ang. ponit pulcherrimam causam. & an & quando pater cogi possit ad emancipandum filium, vide Cæpollin. caut. 115.

Summarium in l. Titia quæ. ff. de uerb. oblig.

1 Si quis promissit se curaturum, & si non fecerit, promissit centum nomine artharum, ista promissio non ualet.

Bar. in l. Titia quæ. ff. de uerb. oblig.

BART. in hac l. Titia quæ, in principio. col. 2. vers. quæro quid si dixit. ait si quis promissit t se curaturum, & si nō fecerit, promissit centum nomine artharum, promissionem hanc non ualere; quia in arthi requiritur traditio. hoc idem ait Ias. in causa matrimonij contrahendi in l. fuit quæstionis, in ultimo notab. ff. de acquir. hæred. arque ita in isto casu promissio & solutio non æquiparantur pœnam. & quia Bart. hic æquiparat pœnam & arthas, uide an idem sint & utrum artharum promissio inualida sit in casibus in quibus pœnæ promissio inualida est, apud Ang. in consi. 234. reliqua uero quæ ad materiam artharum pertineat, uide hic per Ias.

Summarium in d. l. Titia quæ. §. idem respondet. j. ff. de uerb. oblig.

1 In præstationibus quæ dicuntur, in stipulationibus intelliguntur repetita.

2 Responsio simplex ampliatur & restringitur secundum petitionem.

Bar. in d. l. Titia quæ. §. idem respondet. j. ff. de uerb. oblig.

1 BART. in ead. l. §. idem respondet. j. sic ait in summa, quæ in præstationibus t dicuntur, in stipulationibus repetita intelliguntur. De hac re an posita in præcedentibus, repetita in sequentibus videantur? vide gl. in contrarium. in l. transigere, in verbo, non licet, in princ. C. de transact. ubi uult uerbum, pacisci, positum in præcedenti, non intelligi repetitum esse in sequenti oratione. & ibi Bar. in col. si. vers. quæro an pactum ualeat, ex regula huius tex. reprobat illam gl. ibi. Tu amplia regulam hanc multo magis procedere quando in clausula sequenti ponitur aduersatiua; quia tunc in clausula sequenti quamuis perfectam habeat orationem, tamen propter aduersatiuam clausulæ & qualitatis præcedentis repetitæ intelliguntur, ut not. habetur apud Ias. in d. l. transigere. C. de transact. Alex. in consi. 9. col. si. in 7. vol. & Dec. in consi. 561. & Mari. Soc. iuni. in consi. 8. j. Et limita hanc regulam ut per Ias. in d. l. transigere. Adde quod responsio t simplex ampliatur & restringitur secundum petitionem. §. præterea, in st. de inutil. stipulat.

& de

- & de hac regula, vide Ias. in l. si quis cum aliter, supra eod. tit. col. i. Et dum Bart. hic distinguit, an ex intervallo, an incontinenti. istam distinctionem quamuis sit communiter approbata, reprobatur Ias. in l. qui in aliena. §. si. col. 78. vers. tertio principaliter. ff. de acqui. hæred.

Summarium in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Prohibitio alienationis in contractu non impedit translationem dominij licet contra faciens ad interesse teneatur.*
- 2 *Patium de non alienando an extendatur ad alienationem factam ecclesie.*
- 3 *Prohibitio legis uel testatoris uel contrahentium de non alienando an impediatur institutionem heredis.*

Bar. in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in hac l. si ita quis. §. ea lege, sic ait in summa. Prohibitio t alienationis in contractu non impedit translationem dominij, quamuis contrafaciens ad interesse teneatur. De hac materia vide omnino Bar. in l. filiusfamilias. §. diui. col. 3. vers. quarto an per contractum. ff. de leg. 1. & ibi latè Alex. & Ias. in 1. lectura, col. 2. vers. quarto queritur. & in 2. lectu. col. 18. vers. quarto queritur, ubi ponit multas rationes diuersitatis, quare per contractum dominij translatio impediri non possit, secus autem si fiat in ultima uoluntate, & ibi tradit regulam cum fallent. & ibi etiam tradit an in donatione causa mortis translatio dominij impediri possit, an non? & vide Feli. in c. quæ in ecclesiarum, col. 23. de cõst. vers. in quo, ubi tradit an pactum t de non alienando extendatur ad alienationem factam ecclesie? & sicut impedire non potest dominij translationem, ita nec hypothecam. Soc. in consi. 198. col. 3. vers. respondetur, in 1. volu. Adde quòd prohibitio alienationis facta ab eo, qui potestatem habet legis condendæ, impedit dominij translationem. Opiz. in repet. d. §. Diui. col. 87. in 15. limit. & hoc procedit etiam in inferiore à principe: Bal. in l. j. ff. de const. princip. & in l. j. C. de hæred. vel action. vend. Ad ea uerò quæ hic tradit Bar. in vers. procedo ulterius, ubi querit an prohibitio t legis uel testatoris uel contrahentium de non alienando impediatur institutionem heredis, vide latissimè Ias. in d. §. Diui. in 1. lectura, quæst. 7. Bar. col. 15. & in 2. lectura, col. 21. & Ang. in §. fin. inst. quib. mod. testam. inst. & in pulchro casu vide Soc. in consi. 251. col. 5. & seq. ubi multa dicit ad rem facientia. & obstant primo membro hic tradito per Bar. ea, quæ dixit Alex. in l. Titius, col. fin. ff. ad trebell. ubi permissus alienare, non potest per ultimam uoluntatem. & ad ea quæ hic subiungit Bar. in col. si. ibi, aut est prohibitus hæres legitimus, & reliqua, vide Curtium in consi. 46. incip. Reuoluta sepe, col. 1. & Paul. de Cast. in consi. 115. col. 2. in 1. vol. & ad ea quæ ponit Bar. hic in vers. per hoc formo, vide Ias. in d. §. diui. in 2. lectura, col. 21. vers. ualde not. limit.

Summarium in l. continuus. §. illud inspiciendum. ff. de uerb. oblig.

- 1 *Difficultas an impediatur exactionem.*

Bar. in l. continuus. §. illud inspiciendum. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in hac l. continuus. §. illud inspiciendum, col. 2. versic. prædicta sunt uera, tradit an difficultas t impediatur exactionem? & distinguit inter difficultatem, quæ est in præstatione speciei, & in præstatione quantitatis. De ueritate huius conclusionis vide Alex. in l. quod te. ff. si cert. pet. & ibi videas Curt. Et dum Bar. hic in col. si. opponit contra differentiam, quam fecit inter obligationem quantitatis & speciei, de isto tex. ubi hæc duo æquiparantur: adde quòd eandem oppositionem facit etiam Alex. in l. quod te, col. pe. in vers. potuisset. ff. si cert. pet. & aduerte quia solutio Bartoli hic uidetur esse contra text. Postea Barto. in uersic. habemus uidere tertium & quartum, querit de ijs. Tu uerò quæras quid sit in eo, qui promisit factum olienum sub poena, utrum faciendo quicquid potest excusetur ab ea? vide per Ias. in l. stipulatio ista, in prin. col. 3. vers. iuxta, supra eod. & circa ea, de quibus hic agit Bar. vide omnino Soc. in consi. 288. col. 7. & seq.

Summarium in d. l. continuus. §. præterea sciendum. ff. de uerb. oblig.

- 1 *An quis possit unum ex heredibus contrahendo grauare.*

Bar. in d. l. continuus. §. præterea sciendum. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BART.** in cad. l. §. præterea sciendum, col. si. vers. uenio ad tertium, querit an quis t possit unum

unum ex hæredibus contrahendo grauare? Ex hoc infertur ratio quare in pluribus hæredibus obligatis ad indiuiduum, uno contrahente cōmittatur poena contra omnes pro hæreditaria portione. l.ij. §. item si in factio, vbi laſin §. notab. & in §. Cato. vbi Ruin. in §. notab. ſuprà eod. Et ea denique ratio eſt, quia deſunctus unum tantum grauare non potuiſſet.

Summarium in l. cum qui certarum. §. cum purè. ff. de uerb. oblig.

- 1 *An & quando ille qui electionem habet poſſit uariare.*
- 2 *Electio nem qui habet à lege, uel ab homine, poteſt quancūque etiam poſt ſententiam uariare.*
- 3 *Variatio ubi cūque à lege permittitur, ſemel tantum licet uariare, & non amplius.*
- 4 *Variare an liceat tempore executionis.*
- 5 *Variatio an & quando fieri poſſit in electionibus.*
- 6 *In iure patronatus an & quando liceat uariare.*

Bar. in l. cum qui certarum. §. cum purè. ff. de uerb. oblig.

- 1 **BAR. T.** in hac l. qui certarum. §. cum purè, tradit an & quando t ille, qui electionem habet, poſſit uariare? Et dum ait, cum, qui iterum bis eligit, uariare non poſſe. Aduerte quia propterea impediri non debet quin ei liceat uariare, vt per Are. hic in 2. col. vbi reprobat Bar. qui tenuit, reum, qui bis circa idem conſenſit, uariare non poſſe: igitur eodem modo & actor, & ratio, quæ mouit Bar. hic, qui tenebat eſſe idem in reo, corruiſit, & propterea, ſi eius documentum
- 2 eſt falſum in reo, igitur idem eſt in actore. Quapropter poteſt regula tradi, ut qui t electionē habet à lege uel ab homine poteſt quancūque etiam poſt ſententiam uariare, vt hic. Limita niſi electionem habeat cum adiectione huius uerbi, uoluerit, quia tunc uariare non poteſt. l. ſi quis ſtipulatus ſit Stichum, ſuprà eodem tit. Præterea limita in actore, qui ſiue à lege ſiue ab homine habeat electionem, & per quæcūque uerba, poſt litem conſteſtaram uariare non poteſt. d. l. ſi quis ſtipulatus. & rationem ponit Bar. hic in princip. Ex hæc procedunt in contractibus, alioqui uerò in ultimis uoluntatibus: quia tunc nunquam licet uariare. l. ſerui electione, in
- 3 princ. & ibi omnes. ff. de leg. j. & attende quia ubi cūque t permittitur uariatio à lege, ſemel tantum licet uariare, & non amplius. l. ſi quis iuriſurandum. C. de reb. cred. Item hanc regulam, vt quis poſſit uariare, limita ut colligitur ex tradit. per Bart. hic in uerſ. uenio ad aliam. Ad ea uerò quæ hic ſubiungit Bar. in uerſ. & prædicta ſunt uera, dicens quando unum eſt in obligatione, & aliud in ſolutione, actorem, poſtquàm elegerit, uariare non poſſe. l. ſi pluribus. in fin. ff. de leg. j. Attende iſtam declarationem quam ſequitur laſin d. l. ſi pluribus. ſed uidetur ueritate carere, quoniam ubi unum eſt in obligatione, & aliud in ſolutione, facultas per ſimplicem electionem non tollitur, ſed tantum per litis conſteſtationem ad minus, ut inſrà per Bar. hic, igitur iſta declaratio per quam præſupponitur ex ſimplici electione tolli, non eſt bona: niſi fortè intelligas per litis conſteſtationem. ſed tunc reſoluitur, quia unum erat in obligatione, & aliud in ſolutione ex diſpoſitione legis, ut patet, igitur per litis conſteſtationem facultas uariandi non tollitur. litem ueniunt. §. cum prædiximus. ff. de petit. hæred. & tradit Bar. hic pro ſolutione uide quæ poſui in d. §. cum prædiximus. & dum Bar. hic in uerſ. uenio ad aliam, agit an etiam tempore t executionis liceat uariare, ſi unum eſt in obligatione, & aliud in ſolutione? uide Bar. in l. ſi quando. §. 1. ff. de leg. 3. ubi pono per litis conſteſtationem ſuper actione rei iudicatæ tolli uariationem, quare uerò non ſit idem quando utrunque eſt in obligatione, cogita. Ad illud uerò quod ſubiicit Bar. hic in uerſ. uidete alterum, benefacit. l. ſi. §. ſi quis. C. commu. de lega. & Bart. in l. j. col. 4. ff. de leg. 2. Tamen aduerte, quia duo iura hic per Bar. allata, loquuntur in ultimis uoluntatibus, quo caſu recurre ad diſtinctionem Bar. in d. l. j. col. 3. & 4. nam quæſtio noſtra eſt in contractibus, quo caſu recurrendum eſt ad Bar. in l. ſi quis arbitratu, col. 3. uerſ. quæro quanto, ſuprà eod. ubi aliter diſtinguit quàm hic: ideo cogita. Et dum Bart. ſubdit tertium remedium eſſe, vt habetur per glo. in l. ſi quando. §. hæres, de leg. j. aduerte, quia ibi unum erat in obligatione, & aliud in ſolutione, hic autem utrunque erat in obligatione, igitur non facit ad rem.
- 3 **Et an & quando t uariatio fieri poſſit in electionibus, Bar. in l. abſenti. ff. de don. Fel. in c. præſentata, de teſti. ver. quid autem.** Et an in ſpiritualibus poſſint electores uariare electionem iam

De uerborum obligationib.

factam? vide Abb. & alios in c. causam quæ, de elect. Item scias eum, qui habet facultatem eligendi ab alio, & non iure proprio, sed alieno, si semel etiam inuititer elegerit, amplius eligere non potest. Ias. in l. qui per salutem, in secundo notab. ff. de iureiur. Mar. Socii. iuni. in consi. 89. nu. 26. Et ad præcedentia vide Io. And. in c. mutare, de reg. iur. in 6. Abb. in c. bonæ, 2. de elect. ubi aiunt, sepe uariari posse antequam sit ius quæsitum alteri. Et an & t quando in iure patronatus liceat uariare? vide Abb. in c. cum autem, de iure patron. & de hac re uide Ioan. Cald. in consi. 85. incip. An laicus, in tit. de iur. patron. & ad rem faciunt trad. per Bal. in auth. habita, co. lu. 1. 2. vers. quæro. C. ne fil. pro patr. & eligentes aliquem ad officium seculare, uariare non possent, tradit Abb. in c. postulationem, de postular. prælat. Et de materia uariationis uide Ias. in d. l. serui electione. ff. de leg. j. & in l. si mihi & tibi, & in l. si ex toto. §. si ita legatum, eod. tit. de lega. j. & in l. cum res. ff. eod. tit. Et quid in iudice, uide eundem Ias. in l. quod iussit. ff. de re iudic. Et an uariario admittatur in libello, Ias. in l. si quis. C. de codicil. & uariationem non posse fieri nisi semel in casibus in quibus permittitur, docuit Ias. in l. quicquid astringendæ. supra hoc eod. tit.

Summarium in l. cum ex causa. ff. de uerb. oblig.

1 *In causâ euictionis si pro parte non defendatur, pœna in solidum committitur.*

Bar. in l. cum ex causa. ff. de uerb. oblig.

2 **BART.** in hac l. cum ex causa, sic ait in summa. In causâ euictionis t si pro parte non defendatur, pœna in solidum committitur. Tu uide Ias. in §. Cato, colu. 1. 8. supra eod. vbi disputat an obligatio de indiuidua sit, & ibi Soc. col. 2. vers. circa secundam.

Summarium in l. si seruus aut filius. §. pupillus. ff. de uerb. oblig.

1 *Si filiusfam. minor est in iudicio, an sufficiat autoritas patris? an debeat dari curator?*

Bar. in l. si seruus aut filius familiæ. §. pupillus. ff. de uerb. oblig.

2 **BART.** in hac l. si seruus aut filius familiæ. §. pupillus, in fi. ait, si filius familiæ t minor est in iudicio, an sufficiat autoritas patris? an debeat dari curator? uide Angel. de maleficijs col. 60. vers. quæro, in uoce, nec non ad querelam.

Summarium in d. l. si seruus aut filius. §. cum mihi aut Titio. ff. de uerb. oblig.

1 *Si aliud pro alio adiecto soluitur, non contingit liberationem.*

2 *Condicio quæ respicit executionem obligationis non reddit eam conditionalem.*

Bar. in d. l. si seruus aut filius. §. cum mihi aut Titio. ff. de uerb. oblig.

3 **BART.** in ead. l. §. cum mihi aut Titio, colligit ex tex. si aliud t pro alio adiecto soluitur, non contingit liberationem. idem tenet Ias. in l. ij. §. 1. in fi. ff. si cert. pet. & ibi Dec. in fi. ait, eum ipso iure non liberari, sed ope exceptionis. cæterum uidetur, cum neque ope exceptionis liberari; quia positus ad solutionem recipiendam, non potest prorogare, nec aliud facere. l. qui Romæ. §. Callimachus, supra eodem tit. vbi omnes, nec potest mutare locum. l. ij. §. item Iulianus, supra de eo quod cert. loc. nec nouare nec delegare. l. cui recte. ff. de nouat. & fortasse si interesset, principalis posset agere prima actione, ut interesse consequatur, sicut in d. §. item Iulianus, arguendo de loco ad rem. Et uideas glo. in l. obligationum ferè. §. accessio, in uoce solutio, supra tit. 1. et dum hic in fi. ait Bar. conditionem, t quæ respicit executionem obligationis, non reddere eam conditionalem. uide Aret. in l. ij. §. 1. supra eod. & de hoc est text. & ibi glo. in l. ij. ff. de in dic. adiect. Bar. in l. j. col. 4. ff. de cond. & demonstra. & clarius hoc tradit Alex. in consi. 60. col. 3. in 4. uolu.

Summarium in rubr. ff. de duob. reis.

1 *Beneficium excussionis principalis non competit duobus reis.*

Bar. in rubrica. ff. de duobus reis.

2 **CIRCA** hunc titulum de duobus reis, scias beneficium t excussionis principalis non competere duobus reis, quia ipsi tanquam principales obligantur, vt per Ias. in recolletis in l. si constante,

si constante, vers. ult. in quantum, ibi, ego tamen. ff. solu. matr. & ibi etiam docuit duos reos debendi esse posse in dote, quamuis fideiussores interuenire non possint, toto cit. C. ne fideiuss. dot. dent. atque ita attende differentiam, quæ est inter reos debendi, & fideiussores.

Summarium in l. cum duo. ff. de duob. reis.

- 1 *Aduerbium, uiolenter, potest intelligi actiue & passiue.*

Bar. in l. cum duo. ff. de duob. reis.

- BART. in hac l. cum duo, propè si. dicit, quendam aduocatum, qui uolebat probare, Seiam fuisse cognitam à Titio per uim, fecit articulum, in quo continebatur, Titium uiolenter Seiam cognouisse. & ita quoque testes dixerunt. proinde ipse decidit, istos testes non probare, quia hoc aduerbium, uiolenter, t potest intelligi actiue & passiue, ut hic per eum. De ueritate huius decisionis uide l. as. in l. non hoc, colu. 2. C. unde legit. & Dec. in consi. 100. colu. 2. & in c. in præsentia, in 13. notab. col. 8. vers. quartò, & colu. 9. vers. quintò, de probat. & in c. quia Gu. in princip. de iudic.

Summarium in l. in duobus. §. ubi duo rei. ff. de duob. reis.

- 1 *In hiis in quibus electio unius non liberat alium mero iure, uno conuento, posse alterum conueniri.*

Bar. in l. in duob. §. ubi duo rei. ff. de duob. reis.

- BART. in hac l. in duobus. §. ubi duo rei, col. 3. in princip. ait, in ijs, in quibus electio unius t non liberat alium mero iure, uno conuento posse alterum conueniri. Dicas tu immo alterum non posse allegare pendentiam litis, nisi ei primo adhæserit, ut per Aret. in consi. 33. col. 3. quæ omnino uideas, & Paul. de Castr. in consi. 87. in primo uol. Postea Bar. hic in pen. col. vers. quæro, tradit si tota quantitas ad unum ex correis peruenit, utrum peti possit, eum esse prius excutiendum? uide Alexan. in l. si cum dotem. §. transgrediamur, col. 2. ff. sol. matr. & omnino Hippolyt. de Marfilij in sing. 2. incip. Si plures, ubi citat Rom. & Aret. & hoc procedit in duobus non correis, ut per Barb. in consi. 43. col. 3. & sequi. in secundo uolu. & in isto casu dari debent expensæ necessariae. l. cum in plures. §. vestimenta. ff. loca. Angel. in §. duo, in l. de duobus reis. ubi etiam alia traditur declaratio, ut hoc non procedat quando difficile esset alterum conuenire. quæ quidem difficultas arbitrio iudicis est relinquenda. Item limita quando renunciatum esset cuicumque legum auxilio, quia hoc remedium ei non prodesset, alioqui si beneficio fideiussorio tantum esset renunciatum, cum hæc sint diuersa. uide Alex. in consi. 33. Cõsultus aliàs, in 4. uol. ubi docuit etiam quid si iuramentum intercessisset.

Summarium in l. nemo est qui nesciat. ff. de duob. reis.

- 1 *Obligationi operarum potest accedere fideiussor.*

Bar. in l. nemo est qui nesciat. ff. de duob. reis.

- BART. in hac l. nemo est qui nesciat, sic ait in summa. Obligationi t operarum potest accedere fideiussor, & in ea actiue & passiue possunt duo rei constitui. iste tex. ad duci solet ad hoc, scilicet, factum explicari posse per alium, qui sit eiusdem peritiæ. Limita tamen hoc non procedere in facto negatiuo, secundum l. as. in l. cum filius familiars. §. 1. in 1. notab. suprà, de uerbor. oblig. & ad id quod postea inquit Bar. de consuetudine studij, uide Feli. in c. cum omnes, colu. 20. de const. & in c. cum. M. in 4. notab. eod. tit.

Summarium in l. ex duobus reis. ff. de duob. reis.

- 1 *Disparitas qualitatis, quæ speratur reduci ad concordiam, non impedit constitutionem correorum.*

Bar. in l. ex duobus reis. ff. de duob. reis.

- BART. in d. l. ex duobus reis, agit de disparitate t qualitatis, quæ speratur reduci ad concordiam, ut non impediatur constitutionem correorum. Et ex isto tex. colligitur disparitatem in tempore constitutionem duorum reorum non impedire, & tamen eam impedit diuersitas in substantia. l. si id quod. §. primo. & l. eandem. §. si. hoc eodem titu. igitur illud sequitur, ut diuersitas in tempore non inducat diuersitatem in substantia. & ita arguendo tenuit Barto. in l. denunciasse. §. quid tamen. ff. de adulter. in prima quæst. & in l. ita stipulatus, in prima oppositio.

De duobus reis.

suprà de uerb.oblig. sed contrarium & melius tenuit idem Bar.in l.j.§.si quis simpliciter, suprà
* de uerb.oblig. cum quo omnes ibi transeunt. vbi Ias.in 3.notab.

Summarium in Leandem.ff.de duob.reis.

1 *Impossibile est secundum naturam, ut eadem pecunia perueniat ad plures insolidum.*

Bar.in Leandem.ff.de duob.reis.

BART. in hac Leandem, vers. tene ergo solutionem glodum respondet ad illud obiectum,
1 scilicet, impossibile esse t secundum naturam, ut eadem pecunia perueniat ad plures insolidū,
inquit, fingi pecuniam prouenisse ad quemlibet pro solido. Aret. hic solutionem istam refel-
lit, dicens impossibile esse in genere & in specie duos esse dominos eiusdem rei. Ideo saluat in
alio casu, quem reprobatur Ias.in l.si is qui pro emptore, in 3. quæst. principali. Bar.ff. de usucap.
vbi ait, quamuis impossibile sit simul & semel utrumque esse dominum, tamen considerata per-
sona utriusque leuantiū, erit possibile, prout dicitur de filio adoptiuo. nam considerando pa-
trem uerum & fictum erit impossibile quem esse filium duorum: sed considerando utrumque
ex se, possibile erit habere filium ralem, ut ibi per Ias.in §6.colu. Ad illud uerò quod hic ait
Bar.col.pen.de duobus procuratoribus factis in solidum, uide Aret. in consi. 26.col. 3. & sequi.
Postea agit Bar.de duobus socijs exercentibus negociationem separatim, ut puta unus Perulij,
& alius Florentiæ, ut quilibet insolidum teneatur. cōtra Bartolum, hoc est, abentes in solidum
non teneri, consulit Raph. Cūma.in consi. 8. incip. Duo sunt socij.

Summarium in Lreos. ff. de duob. reis.

1 *Alia est adhibenda solennitas in fideiussione expressa, quæ in tacita non requiritur.*

2 *An duo rei sibi inuicem fideiubere uideantur.*

Bar.in Lreos. ff. de duob. reis.

1 BART. in hac Lreos, in secunda oppos. aliam ait esse adhibendam t solennitatem in fide-
iussione expressa, quæ in tacita non requiritur. facit ad rem hanc Bartol. in l.ij.C. de pact. ubi
* communiter omnes, & præcipue Ias.in quarto notab. & istam solutionem Bar. præcisè sequun-
tur Alex. & moder. in l.v.§. stipulatio. & §. satis acceptio. ff. de uerbor.oblig. sed nunquid requi-
ratur saltem habilitas, ut stipulari possint, quia nec muti, nec surdi, nec infantes essent? vi-
de Bar.in l.j.colu. 3. ff. solu. matrimo. Postea Bart. hic in 2.colu. versic. si ergo queritur, tradit an
2 duo t correi sibi inuicem fideiubere uideantur. uide Aret. in consi. 33. col. pen. Et an statutum
disponens de fideiussoribus comprehendat correos? uide Alexand. in consi. 41. visis quæ sub-
tiliter, in quinto uolumine. Bal. in consi. 198. Ad intelligentiam, colu. 3. Signor. in consi. 76.
col. fi. & Roma. in consi. 114.

Summarium in l. si ex duobus. §. si à Titio pupillo. ff. de duob. reis.

1 *Beneficium quod competit duobus reis an renunciari possit.*

Bar.in l. si ex duobus. §. si à Titio pupillo. ff. de duob. reis.

1 BART. in hac. l. si ex duobus. §. si à Titio pupillo, querit, nunquid beneficium, t quod com-
petit duobus reis, renunciari possit? dicitque renunciari posse. quid uerò huiusmodi renun-
ciationes operentur, quomodo fieri debeant, & an sufficiat renunciatio generalis, & quid ex-
cludant, uide apud Dec. in consi. 27. & Aret. in consi. 33. col. pen. & fi. vbi ponit an clausula ge-
neralis cum iuramento sufficiat? et de materia renunciacionis legum uide plenè apud Iacobū
Burrigarium in tract. de renunciacione legum.

Summarium in l. si id quod. ff. de duob. reis.

1 *Disparitas rei debita uel causæ debendi impedit constitutionem duorum reorum.*

Bar.in l. si id quod. ff. de duob. reis.

1 BART. in hac l. si id quod, sic ait in summa, disparitas t rei debita uel causæ debendi impe-
dit contiuuionem duorum reorum. Ad rem hanc uide Ruin. in repet. §. Cato, col. 16. versic.
secundus, suprà rir. 1. & Arer. in cōsi. 29. col. 10. & seq. & dum postea inquit Bar. hic. si tu & ego
stipulati sumus centū noīe dotis, nos tñ propterea nō esse duos reos credendi: quia quāuis res
eadem

eadem sit, tamen diuersa est causa, cum mulier duobus nupta esse non possit. Adde quæ habentur per Bar.in l.fi.in §.quæst.infrà eod.vbi dicitur,eos non esse correos, quorum uni acquiritur ex facto proprio, & alteri ex legis dispositione.

Summarium in l.ex duobus.ff.de duo.reis.

- 1 *Solutio facta uni ex correis credendi, an tollat actionem alterius.*

Bar.in l.ex duobus.ff.de duob.reis.

- 1 **BAR.** in d.l.ex duobus,col.1. quærit an solutio facta uni ex correis credendi tollat actionem alterius? quære tu quid de confessione solutionis? & vide Raph.in consi. 24.vbi loquitur de tutoribus. Et dum Bar.hic in uers.secundò quæro, agit de acceptilatione facta uni, an proleat alteri, & reliqua. Limita hæc sing.vt per Rapha.Cuma. in d.consi. 24.vbi loquitur etiam circa ea, quæ tradit Bar.hic in 6.quæst.

Summarium in l.fi.ff.de duob.reis.

- 1 *Diuersitas qualitatis circa diem, uel conditionem, ideo irritam reddit stipulationem, quia una est secundum ueritatem, & secundum fictionem.*
- 2 *Filius si acquisiuit obligationem ex causa peculij profectitij, patri acquiritur obligatio, quanquam apud filium remaneat naturalis.*

Bar.in l.fi.ff.de duob.reis.

- 1 **BAR.T.** in hac l.fi.vers.fed posset dici, ait, diuersitatem qualitatis circa diem uel conditionem ideo irritam reddere stipulationem, quia una est secundum ueritatem, & secundum fictionem, propterea diuersas non recipit qualitates, alioqui uerò esse in stipulatione duorum reorum; quia sunt plures obligationes rei ueritate inspecta, quamuis una sit in effectu. De hoc argumento uide l.as in l.j.§.si quis simpliciter,col.2.in 3.notab. vbi hoc attulit argumentum nulla facta mentione Bar.hic. Ad ea uerò, quæ hic ait Bar. in col.fi.vers. quintò quæro, vbi dicit, si filius acquisiuit obligationem ex causa peculij profectitij, patri acquiritur obligatio, quanquam apud filium remaneat naturalis. dicas hoc esse falsum, & contra opinionem eiusdem Barto. & communem in l. frater, col. 6. ff. de condi. indeb. vbi traditum est nullam obligationem apud filium residere, sed tantum in persona patris; atque ita est una dictata obligatio, ex quo ibi in uers. quæro, infert Bar. duos reos esse non posse, & hoc uidit Aret.hic.

Summarium in l.j.ff.de stipul. seruor.

- 1 *Monachus cui magis æquiparetur filiofamiliæ, an seruo.*

Bar.in l.j.ff.de stipul. seruor.

- BAR.** in hac l.j.in uers.vltimò ad ostendendum, agit de utilitate huius tituli. vide in hac re l.as in l. cum fundus §. seruum tuum imprudens, col. fi. ff. si cert. pet. vbi multas attulit remissiones contra Bartolum hic, & demum fœdere distinctionis ad concordiam omnia redigit. & l.as in §. actiones, col. 3. & sequ. inst. de action. & cui magis æquiparetur 1 *monachus an filiofamiliæ an seruo?* vide Bar.in l.j.colu. 6. quæst. 4. principali. in primo effectu, & ibi l.as in uers. tertio principaliter. ff. de uulg. & pupill. & Bald. in tract. de substitutionib. inter numerum 14. & 15. vbi hoc declarat, dicens eum esse magis similem filio quam seruo. Illud ramen quod disponitur in seruo in l. iij. C. de pact. locum habet in monacho, ut ibi docuit Ias. & seruum monacho æquiparari tradidit idem Ias. in l. interpositas, colu. fi. in ultimo notab. C. de transact.

Summarium in d.l.j. §. communis seruus. ff. de stipul. seruor.

- 1 *Quod uni ex dominis non acquiritur, alteri quaritur cui insolidum dari potest.*

Bar.in d.l.j. §. communis seruus. ff. de stipul. seru.

- 1 **BAR.T.** in ead. l. §. communis seruus, sic ait in summa. quod uni ex dominis non acquiritur,

De stipulatione seruorum.

ter, alteri quæritur, cui in solidum quæri potest. vide quid per istum tex. decadat Abb. in c. quoniam Abbas, col. si. vers. ego, de offi. deleg.

Summarium in d.l.j. §. cum seruus communis. ff. de stipul. seruor.

- 1 *Ex interuentu noua persona facile præsumitur nouatio.*

Bar. in d.l.j. §. cum seruus communis. ff. de stipul. seruor.

- 1 **Bar.** in ead. l. §. cum seruus communis, in vers. dices tu, ait, dices tu contrariū quia immo interuentu t nouæ personæ facilius præsumitur nouatio. vide Bar. in l. quod traditur. ff. de cōd. & demonstr. quem sequitur Azet. in l. ita stipulatus, col. 2. o. suprà de uerb. oblig.

Summarium in l. seruus communis ipse. ff. de stipul. seruor.

- 1 *Ille qui est iudex, simul & notarius utrum possit scribere gesta coram se.*

Bar. in l. seruus communis ipse. ff. de stipul. seruor.

- 1 **Bar.** in hac l. seruus communis, uersi. quæro pono, tradit an ille qui est iudex t & notarius possit scribere gesta coram se? pro declaratione & limitatione vide omnino Dec. in cons. 2. colum. 2. & seq.

Summarium in l. item si seruus. §. sed & si cum duos. ff. de stipul. seruor.

- 1 *Qui stipulatur pluribus dominis, quibus aequaliter quæri potest, inutiliter alternatiuè stipulatur.*
2 *Quando filius stipulatur sibi, & patri, si patri acquiritur, dicitur adiectus obligationi, & filius solutioni.*

Bar. in l. item si seruus. §. sed & si cum duos. ff. de stipul. seruor.

- 1 **Bar.** in hac l. item si seruus. §. sed & si cum duos, cum quatuor legibus seq. hoc dicit in summa. Qui stipulatur t pluribus dominis, quibus, æqualiter quæri potest, alternatiuè inutiliter stipulatur, secus si sibi primo; quia tunc domini ut adiecti habentur. Attende quia istæ leges sunt difficiles intellectu, maxime propter. l. sed si sibi, quæ sibi met contraria esse videtur, dicas igitur quando seruus sibi met stipulatur, aut primo, aut secundo, ualet obligatio quod ad seruū certum, sed respectu dominorum obligatio nō ualet propter incertitudinem, cui acquiri debeat. cum igitur isti domini respectu obligationis adiecti esse nō possint, sunt saltem adiecti respectu solutionis, ita ut eis solui possit: ita sentit tex. in d.l. si in principi. vsque ad uericulum cur ergo, ibi enim mutatur casus quando dominis alternatiuè seruus stipulatur non opponendo se in stipulatione, & iste tex. eo casu refertur ad. §. & si quum. 2. & tunc stipulatio nihil ualet ratione incertitudinis, cui ex dominis acquiri debeat, nec persona serui in stipulatione posita sit, cuius intuitu obligatio consistat, sicut in primo casu: ita intelligit glo. textum in uoce, locū, in si. & in uoce, dominis. & sic differentia est, persona serui sit ne posita in obligatione an non. si enim posita est, ualet stipulatio, & domini sunt adiecti in solutione; si uerò non est posita, & tunc stipulatio non ualet. & sequitur Bar. hic. quamuis las. in l. eum qui ita. §. qui tibi, col. 2. ff. de uerb. oblig. male intellexerit istum tex. sed cogita, quia p̄mo casu, quando seruus sibi stipulatur, dicendum uideretur obligationem non ualere: nam quando t filius stipulatur sibi & patri, si patri acquiritur, dicitur adiectus obligationi & filius solutioni. l. Stichum. §. quæsitū. & ibi Paul. de Cast. ff. de solut. igitur idem dicendum est & in seruo, ut solutioni adiectus esse intelligatur, domini uerò obligationi. quæ tamen stipulatio ualere non potest propter incertitudinem, igitur contra textum infertur. Dicas si dominis quæritur obligatio, seruus habebitur ut adiectus solutioni, & ita procedit contrarium: si uerò non acquiritur dominis, ut hic, & tunc acquiritur seruo sicut etiam filiofamilias, & eo casu pater & dominus habentur pro adiectis. d. §. quæsitum. Et dum Barto. hic subiungit istas leges esse correctas, dic istam l. corrigi in §. & si cum; vsque ad l. sed si sibi, cuius finis corrigitur etiam cum. l. sequen. dum sentiunt stipulationem nullam propter incertitudinem causatam ex alternatiua. lex uerò sed si, corrigitur in eo, quod dicitur respectu dominorum obligationem non consistere propter incertitudinem, non autem intuitu personæ serui, cui bene acquiritur, ut hic, Et hanc l. esse correctam tenuit Et. las.

in d.l.

in d.l. eum qui ita. §. qui sibi. col. 2. in 2. limit. de uerb. obliga. & Paul. de Castr. in d.l. Stichum. §. quæsitum. ff. de solut. & ita credo corrigi. l. si seruus communis ita, infra eodem tit.

Summarium in l. si seruus communis. ff. de stipul. seruo.

- 1 *Alternatiua stipulatio inter personas, quibus æqualiter quæri potest, uitiatur.*

Bar. in l. si seruus communis. ff. de stipul. seruo.

- 1 **BAR.** in hac l. si seruus communis, sic ait in summa, stipulatio t alternatiua inter personas, quibus æqualiter quæri potest, uitiatur. arbitror hanc l. esse correctam per l. eum quidam. C. de uerb. signifi. & ad rem faciunt trad. per Bar. in litem si seruus. §. si. supra eod. tit. & ibi dixi.

Summarium in l. si seruus communis ita. ff. de stipul. seruo.

- 1 *Quando propria nomina exprimuntur, uocantur domini in uirides, quando uero appellatiua, uocantur in dominicas.*

Bar. in l. si seruus communis ita. ff. de stipul. seruo.

- 1 **BART.** in hac l. si seruus communis ita, sic ait in summa. Si propria t nomina exprimuntur, uocantur domini in uiriles, si exprimuntur appellatiua, uocantur in dominicas, sed si utrumque exprimitur, in dubio inspicitur quod præcedit. vide Ias. in l. j. §. nuntiatio, col. 2. ff. de oper. nou. nunciat. vers. secunda conclusio. Et dum Bar. hic in 2. col. vers. et ista faciunt ad quæstionem, agit de literis mercatorum, in quibus unus nominatur nomine proprio, & omnes alij nomine appellatiua, ut puta Titius, & socij, & reliqua. vide Ias. in l. si pater, col. 2. ff. de uulg. & pupill. & in l. si. col. si. in 7. limit. C. de impuber. & Dec. in c. pastoralis, in si. principij. de rescript. ubi ait se ita consuluisse in consi. 132.

Summarium in rubrica. ff. de fideiussor.

- 1 *Fideiussor quomodo accedat obligationi facti.*
 2 *Fideiussor condemnatus si non est soluendo potest alienare & satisfacere de bonis principalis debitoris.*
 3 *Qui dum fuit obligatus pro alio utrum agere possit ut eximatur à dicta obligatione.*
 4 *Ille dicitur fideiussor idoneus, qui etiam quod sit inopi, tamen solutus est seruare promissa.*
 5 *Fideiussor qui se obligat pro certa & expressa quantitate respectu sortis, non tenetur pro usuria.*
 6 *Fideiussor utrum teneatur ad pænam, quæ augetur debitori non soluendo.*
 7 *Fideiussor utrum teneatur si principalis agnouit debitum, & interruptit præscriptionem inchoatam.*
 8 *Fideiussor, mandator, sponzor, & expromissor in quo differant.*
 9 *Si fideiussor promissit pro aliquo quod bene exercebit officium suum, an teneatur pro falsitate ab eo commissa extra officium suum.*

Rubrica. ff. de fideiussor.

- Q**UÆRITUR circa materiam huius tituli uide unam differentiam inter istum titulum, & titulum de duobus reis, quam ibi posui ad Bartolum scilicet in uno casu posse interuenire reos debendi, quamuis secus sit in fideiussoribus. quomodo autem fideiussor t accedat obligationi facti, uide Bar. in l. si quis pro eo, infra eod. tit. & an fideiussor possit promittere pecuniam principaliter obligato ad rem, vel ad factum? uide Bar. in l. si ita fideiussorem, & in l. stipulatus es, infra eod. Ad quid autem teneatur ille, qui promissit pro alio fideiubere, & non fideiussit, uide l. si quis ab alio, in princip. ff. de re iudic. Adde quod t fideiussor condemnatus, si non est soluendo, potest alienare & satisfacere de bonis principalis debitoris. l. si procurator. §. si ignorantes. & ibi Bar. ff. mand. tradit Feli. in c. si qui testium. nume. 9. de testi. vide Paul. de Castr. in auth. si captiui, in si. C. de episc. & cleric. Item fideiussor dicitur habere mandatum soluendi. l. indebitum. ff. de cond. indeb. Item scias unum, quod est singulare in hac materia, nam fideiussor alicuius, si uult ire ad studium, potest illum cogere, pro quo fideiussit, ut alium fideiussorem loco sui constituat. Roma. in sing. 100. incip. Quæro à te. Abb. in c. si. de fideiuss. ubi ait idem esse quando ire uellet ad partes longinquas, vel inimicitie interuenerint inter eum & principalem.

De fideiussoribus.

- 3 principale. An autem ille, qui diu fuit pro alio obligatus, agere possit ut eum eximat à dicta obligatione? vide Alexan. in apostill. ad Bar. in l. Lucius, ff. mand. An autem fideiussor obligatus pro aliquo contractu liberetur, si alius datur fideiussor? vide Soc. in consi. 18. col. 5. in 1. uolu. Item fideiussio principaliter fit ad fauorem & commodum debitoris, non autem creditoris, cui promittitur. Quid si fideiussor compareat ornatus uelte, ut idoneus uideatur? vel aliquis talem det in fideiussorem? Dicas contra eos agi posse de dolo malo. glo. est sing. & ibi
- 4 Bal. in l. si quis affirmauerit. ff. de dol. mal. Scias tamen fideiussorem, t. idoneum dici eum, qui etiam si sit inops, tamen solitus est seruare promissa. la. in auth. iubemus. C. de iudic. & in l. si quis stipulatus sit Stichum. §. si quis. ff. de uerbo. obliga. Et quis dicatur idoneus, vide la. in l. ij. ff. solu. matrimo. & in l. fideiussor. ff. qui satisda. cog. Quid si obligatus dare fideiussorem, cum dederit non idoneum, & creditor illum accepit, utrum is cogi possit à creditore, ut alium idoneum præstet? vide Alexan. in consi. 60. in quinto uol. & in consi. 34. in 7. uol. Item scias, fideiussorem, qui se obligat pro certa & expressa quantitate respectu sortis, non teneri pro usuris, alioqui uero si pro obligatione & actione promitteret. Antonius de Fano in tracta. de pignoribus & hypothec. in quarto membro secundæ par. nu. 49. An ille, qui promisit dare fideiussorem, dando pignora liberetur? vide Antonium de Fano in d. tract. in primo membro quintæ par. nu. 1. cum seq. & Bal. nouel. in tract. de dote in septimo priuilegio. in fi. ubi ait, dationem fideiussoris, & dationem pignoris à pari procedere: & ideo de uno ad aliud argui posse. Vtrū
- 6 fideiussor teneatur ad pœnam, quæ augetur debitori non soluenti? dicas quod nō; quia hoc non est debitum obligationis. pro qua intercedit, sed contumaciæ. Czpoll. in caut. 126. An fideiussor teneatur pro tempore prorogato debitori? vide Decium in c. de causis, de offic. delega. & in consi. 103. ubi ait eum teneri. Sed quid si principalis tempore prorogationis erat soluendo, & postea efficitur non soluendo, utrum isto casu fideiussor teneatur? & eum non teneri docuit Soci. in consi. 2. col. pen. in primo uol. Feli. in d. c. de causis. & in c. 1. nu. 4. de iureiur. & de hac re uide omnino Alexan. in consi. 72. in 6. uolu. Angel. & alios in l. si unus. §. 1. ff. de pact. & canonist. in c. constitutis, eodem tit. Vtrum t. fideiussor teneat si principalis agnouit debitum, & interrupt præscriptionem inchoatam? vide Ang. in consi. 32. Quid si fideiussor fuit iniuste coactus soluere. utrum agere possit contra principalem? respondeo posse, secundum Abb. in consi. 60. in 1. uolu. Quid si quis iurauit se nolle unquam pro alio fideiubere, utrum ualeat hoc iuramentum? Oldr. in consi. 90. ait iuramentum ualere, nisi uita illius periclitaretur. sed Feli. in c. si uerò, de iureiur. inquit non ualere quotiescunque charitas exposceret, ut is fideiuberet. In quo t. autem differant fideiussor, mandator, sponsor, & expromissor, vide gl. in authen. de fideiussor. in princip. glo. in l. si uerò non remunerandi. §. post creditam. ff. mand. & in l. Stichum. §. aliquando. ff. de solut. & aliquid per glo. & Bal. in rubr. C. de fideiuss. Anch. & Imol.
- 9 & alios in rubrica. extra de fideiuss. Quid si fideiussor t. promisit pro aliquo, & quod bene exercebit officium suum, an teneatur pro falsitate ab eo commissâ extra suum officium? resp. quod non secundum Feli. in c. cum ordinem, col. fi. de rescript. Item scias fideiussorem ad pias causas nudo pacto obligari. Feli. in c. 1. ver. octaua declaratio, de pact. Quot uerò sint beneficia & priuilegia fideiussoris, tradit Abb. in c. peruenit, in glo. prima. de fideiussor.

Summarium in l. j. ff. de fideiussoribus.

1 *Ciuili obligationi utrum accedat fideiussor.*

Bar. in l. j. ff. de fideiussor.

1 BART. in hac l. j. quærit an obligationi t. ciuili possit accedere fideiussor? & distinguit, ut hic per eum. Tu de hac distinctione uide la. in §. in personam, colu. 8. instit. de action. Et dum Bar. in hac l. col. fi. distinguit, ait quis tenetur satisdare iure actionis, & tunc dando non idoneū facultatibus liberatur à prima obligatione, & tenetur ad interesse. Aut tenetur officio iudicis & reliqua. vide circa istam distinctionem Aret. in consi. 133. & ad materiam huius l. uide Abb. in rubr. de fideiussor.

SUMMA-

Summarium in l. Gracè. ff. de fideiuss.

1 *Fideiussor de iudicio sisti, non tenetur post sententiam.*

Bar. in l. Gracè. ff. de fideiussor.

1 BART. in hac l. Gracè, in principio ait fideiussorem t de iudicio sisti, non teneri post sententiam, vide Felin. in c. in causa, col. 2. de testi.

Summarium in d.l. Gracè. §. 1. et post. ff. de fideiuss.

1 *Fideiussor de iudicio sisti, non tenetur post sententiam.*

Bar. in d.l. Gracè. §. 1. et post. ff. de fideiuss.

1 BART. in ead. l. §. 1. et post. ait, fideiussorem t de iudicio sisti, non teneri post sententiam, vide Felin. in c. in causa, col. 2. de testi.

Summarium in d.l. Gracè. §. illud. ff. de fideiuss.

1 *Fideiussor non tenetur in plus, quàm reus principalis, sed minus.*

1 *Utile per inutile non iuratur.*

Bar. in d.l. Gracè. §. illud. ff. de fideiuss.

1 BART. in ead. l. §. illud commune, ait, fideiussorem non teneri in grauiorem causam quam reus principalis, sed in leuiorem. ad rem hanc facit gl. in c. & si Christus, de iureiur. Circa istum textum ex quo colligitur, fideiussorem obligari posse in diem vel sub conditione pro principali obligato purè, aduerte quia hoc videtur reluctari, scilicet obligationem in diem uel sub conditione differre in substantia & qualitate à prædicta obligatione. l. j. §. si quis simpliciter. ff. de verb. oblig. igitur ualere non debet. vide pro solutione & declaratione huius obiectionis Ias. in d. §. si quis simpliciter, col. 2. in 3. notab. Et dum Bar. paulò post respondet ad illud contrariū, scilicet utile pro inutile t non iurari. & inter cætera inquit, isto tex. obligationem esse in diuiduam ratione formæ, istam solutionem, ex qua infertur limitatio ad l. primam. §. si stipulatus. ff. de verb. oblig. quia isto casu in maiori summa non inest minor, sequitur Alex. ibi in 1. colu. ubi Ias. col. 4. in 6. fallent. Et an & quando utile per inutile non iurietur, vide Soc. in cons. 307. in 1. vol. Doct. & præcipue Ias. in d.l. §. pen. de uerb. oblig. & de hac re vide pulchra argumenta ad utranque partem apud Laurentium de Rodolphis in tract. de usuris, quæst. 135. & Felin. in c. cum super, de iur. deleg. Et dum Bar. hic in uerbis, aut loquimur in indiuiduis & non separabilibus, capit indiuiduū & inseparabile pro eodem, aduerte quoniam differunt hæc ut per Ias. in l. stipulationes non diuiduntur. col. 17. vers. secundò. ff. de verb. oblig.

Summarium in d.l. Gracè. §. si quis Stichum. ff. de fideiuss.

1 *Alternativa obligationi non accedit fideiussor.*

Bar. in d.l. Gracè. §. si quis Stichum. ff. de fideiuss.

1 BART. in ead. l. §. si quis Stichum, sic ait in summa. Alternatiuæ t obligationi fideiussor accedere non potest. circa istum tex. ex quo colligitur, fideiussorem in aliam causam intercedere non posse. vide de quæ posui supra in §. præcedenti, in princ. Prætere istæ tex. videtur velle, si principalis tenetur dare Stichum, fideiussorem, non posse obligari se ad interesse, cōtra l. stipulatus es opus, infra eod. sed ibi loquitur in obligatione facti, hic verò dationis, ut per Ias. in l. cum filius familiars. §. 1. ff. de verb. oblig. ubi vide Bar. & alios, qui tradunt, quomodo fideiussor possit accedere obligationi facti, ita ut non dicatur esse res diuersa.

Summarium in l. si dubitet. §. ita demum. ff. de fideiuss.

1 *Fideiussor, qui negat se esse fideiussorem, amittit beneficium diuisionis, quod cōpetit pluribus fideiussoribus.*

Bar. in l. si dubitet. §. ita demum. ff. de fideiuss.

1 BART. in hac l. si dubitet. §. ita demum, ait, fideiussorem, t qui negat se esse fideiussorem, amittere beneficium diuisionis quod competit pluribus fideiussoribus. vide in hac re Ias. in l. sicut autem. §. quod autem. ff. de re iudic. Et dum Bar. hic in fin. ait, eum, qui negat narrata pro ut narrantur esse uera. non propterea negare se esse fideiussorem. vide Decium in c. cæterum, col. pen. vers. & prædicta, de iudic.

De fideiussoribus.

Summarium in l. si stipulatus esses à me. §. si ex duobus. ff. de fideiuss.

1. Pactum unius fideiussoris non præiudicat creditori contra alium fideiussorem agentem.

Bar. in l. si stipulatus esses à me. §. si ex duobus. ff. de fideiuss.

1. BART. in l. si stipulatus. §. si ex duobus, ait in summa, pactum t. unius ex fideiussoribus non præiudicare creditori contra alium fideiussorem agentem. & reliqua prosequere, ut hic per Bartolum. Attende tamen quoniam eius dicta non procedunt in vxore, quæ renunciat hypothecæ, quam habet in bonis mariti: nam ea non obstat. poterit agere ad alia, ut communiter aiunt doct. in l. iubemus. C. ad uelleian. quamuis alioqui distinguant, an prius alienata sit res, cui vxor consensit, an postea, & hoc est ibi speciale. Et generaliter de materia eius, qui renunciauit, an excludatur à beneficio cedendarum, vide Bal. in consi. 109. & in consi. 189. in 3. volu Socin. in consi. 200. Roma. in consi. 472. & Dec. in consi. 27. ubi tradit quomodo intelligatur esse renunciatum beneficio cedendarum. & cogita circa id, quod de muliere prædiximus, quia immo videtur esse debere omnibus commune, propter illam rationem generalem, quod possessor non contraxit intuitu huius iuris, & ita firmat Bal. in d. consi. 109. & in d. cōf. 189. ubi limitat nisi doct. fieret huiusmodi renunciatio in præiudicium possessoris. & in hac materia videas semper Antonium de Fano in tract. de pignoribus & hypothec. Ad ea verò quæ hic subiungit Bar. in versi. & ideo pro declaratione, vide omnino Soc. in d. consi. 200. ex cuius dictis multa limitationes colligi possunt. & Roma. in d. consi. 472. incip. Quod queritur. Et dum subiicit Bar. rationem esse, quia uidentur fideiuberi ratione mutui periculi. Dicat rationem istam cessare in duobus reis, quia unus potest agere contra alterum sine cessione, ut inquit Bart. in l. Modestinus, col. 4. in 4. quæst. infra de solut.

Summarium in l. fideiussor obligari. §. cum fideiussor. ff. de fideiuss.

1. Fideiussoris obligatio concepta, si reus principalis non soluerit, ex mora rei principalis, vel ex eius morte committitur.

Bar. in l. fideiussor obligari. §. cum fideiussor. ff. de fideiuss.

1. BART. in hac l. fideiussor. §. cum fideiussor, ait, fideiussoris obligatio concepta si reus principalis non soluerit, ex mora rei principalis uel ex eius morte committi. Circa istum tex. vide Bar. in l. ita stipulatus, col. 10. in quinta par. in tertia oppositione. ff. de uerb. obligat. & ibi omnino Alex. in l. 4. col. uers. in ea, ubi multa docuit ad rem hanc facientia. Tu autem aduerte, quoniam dispositio pendens, qua reus principalis erat obligatus, operatur, ut quamuis iste secundus promiserit sub conditione, tamen extat cum primum interpellatus principalis non soluit, & exponitur, si fuerit in mora dandi, ut hic per Paul. de Castr. ita ut statim poena committatur, & non expectetur casus in quo conditio desinat posse existere, secundum l. ita stipulatus. ff. de uerb. oblig. licet si non præcæssisset illa dispositio, ut puta quia dixisset, si Titius non dedit fundum, promitto. x. isto casu interpellatio non faceret, ut statim poena committeretur, sed expectaretur casus in quo conditio desinat posse contingere. d. l. ita stipulatus. & sic operatur perinde ac si dispositio & conditio esset in una & eadem persona. Tu verò aduerte, quando dispositio & conditio sunt in eadem persona, hæres habet facultatem implendi, immo non committitur poena nisi interpelletur. tamen hic secus est; quia hæres implere non potest, etiam si de functus nunquam fuisset interpellatus. cogita rationem differentie inter istos casus.

Summarium in l. hæres à debitore. §. cum fideiussor. ff. de fideiuss.

1. Successio quando cum habeat solutionis.

Bar. in l. hæres à debitore. §. cum fideiussor. ff. de fideiuss.

1. BART. in hac l. hæres. §. cum fideiussor, in fi. tradit quando successio habeat uim solutionis, scilicet quando creditor successit uni correorum. videt. Ias. in l. si is qui pro emptore. col. 92. ff. de usucap. ubi loquitur de intellectu huius l.

Summarium in l. Lucius. ff. de fideiuss.

1. Latori literarum credendum est.

Bar. in l. Lucius. ff. de fideiuss.

- 1 BART. in hac l. Lucius, in fi. ait credendum t esse latori literarum, quia fides huiusmodi ab utraque parte est approbata. ad hoc accedit Ias. in l. j. §. fi. col. 4. ff. de verb. oblig. & Felin. in c. proposuisti. col. 3. vers. secundum fallit, de probat.

Summarium in l. Marcellus. ff. de fideiuss.

- 1 Fideiussor intervenire potest pro eo, qui nulla actione tenetur.

Bar. in l. Marcellus. ff. de fideiuss.

- 1 BAR. in hac l. Marcellus, col. 2. ver. quæro quid, ait, fideiussorem t intervenire posse pro eo, qui ulla actione tenetur, sed exigi potest officio iudicis. Hoc idem sequitur Ange. in §. 1. vers. ex quo nota, in st. de fideiuss. idem voluit Bar. in l. si finita. §. Iulianus, col. fi. vers. item dubium. ff. de damn. infect. ubi ex hoc infert, eodem modo pignus prætorium posse constitui. accedit Paul. de Cast. in l. j. §. si quis ita, & ibi Aret. in ultimo notab. ff. de verb. oblig. & dum Bar. citat ad prædicta tex. in l. pecuniarie uerbum. §. fi. ff. de uerbor. signif. vide Ias. in l. centum Capuz. col. 5. ff. de eo quod cert. loc. Et dum Bar. hic in col. fi. ait, auth. præsentis. C. de fideiuss. debere intelligi quando principalis de iure uel de facto discuti potest. vide Ias. in l. si in princ. col. fin. vers. aduerte. ff. si cert. pet.

Summarium in l. si plures. ff. de fideiuss.

- 1 Qui condemnatus est in una parte non uidetur absolutus in alia.

Bar. in l. si plures. ff. de fideiuss.

- 1 BART. in hac l. si plures, in fi. opponit dicens, condemnatum t in parte, non videri absolutum in alia parte. sed respondet hoc ideo esse, quia contra aliam partem opposita erat exceptio peremptoria. Hoc documentum Bartoli putat esse sing. Aret. in l. j. §. si stipulanti. col. 3. vers. adde. ff. de verb. oblig. ad probandum ex actis colligi posse absolutionem in alia parte, quando in una fuit condemnatus.

Bar. in l. si contendat. ff. de fideiuss.

BART. in hac l. si contendat, ait, istam l. habere unam gl. sing. ad istum tex. iunctis hic traditis per Bar. vide Soc. in cons. 94. in 3. vol.

Summarium in l. si cum hominem. ff. de fideiuss.

- 1 Instantia iudicij utrum transcat in fideicommissarium.

Bar. in l. si cum hominem. ff. de fideiuss.

- 1 BART. in hac l. si cum hominem, col. 2. vers. quæro an transeat, tradit an t instantia iudicij transeat in fideicommissarium? aitque eam, quæ erat incepta cum defuncto, transire, sed quid in clerico succedente alicui seculari? vide gl. in c. clericum nullus. 1. 1. quæst. 1. & Abb. in c. quia Gu. in fi. de iudic.

Summarium in l. si qui accessio. ff. de fideiuss.

- 1 Si principalis est obligatus simpliciter, fideiussor uero promissis pœnam, utrum teneatur.

Bar. in l. si qui accessio. ff. de fideiuss.

- 1 BART. in hac l. si qui, col. fi. quærit, si principalis t est obligatus simpliciter, fideiussor uero promissis pœnam, an teneatur? vide Ias. in l. centum Capuz. col. 4. ff. de eo quod cert. loc.

Summarium in l. si ita fideiussorem. ff. de fideiuss.

- 1 Si principalis promissis decem corbes frumenti, fideiussor uero estimationem, utrum teneatur.

Bar. in l. si ita fideiussorem. ff. de fideiuss.

- 1 BART. in hac l. si ita, quærit, si principalis t promissis x. corbes frumeti, fideiussor uero estimationem, an teneatur? vide Bar. in l. stipulationes non diuiduntur, col. 2. vers. præterea. ff. de verb. oblig. & Ias. in l. non amplius. §. fi. col. 2. ff. de leg. 1.

Summarium in l. si stipulatus es. ff. de fideiuss.

- 1 Si quis emit domum, & fuit emissus ab eo qui fuit etiam aduocatus in causa, utrum possit petere mercedem suam in expensis litis.

Bar.

De fideiussoribus.

Bar.in l.stipulatus es. ff. de fideiuss.

- 1 **BART.** in hac l. stipulatus es, querit, si quis emit domū, t̄ & fuit euicta ab eo, qui fuit etiā aduocatus in causa, utrum possit petere suam mercedem in expensis litis? vide l. in l. prope-
randum. §. si autem alterutra, col. 6. versi. adde etiam quod si. C. de iudic. ubi sequitur Barto.
hic, scilicet, si petit hoc tanquam damnum passum, quia nō potuit alias causas agere, & potest,
secus si petat ex labore.

Summarium in l. cum lex. ff. de fideiuss.

- 1 **Nemo alteri de presenti stipulari potest, secus in futurum.**

Bar. in l. eū lex. ff. de fideiuss.

- 1 **BART.** in hac l. eū lex, col. pen. in versi. non obstat. §. alteri, ait neminem t̄ alteri stipulari
posse de presenti, secus in futurum, sed hanc distinctionem inter uerbi presentis uel futuri tē-
poris confutat l. as. in l. Gallus, in principio, col. §. ff. de lib. & posthum. & videas Angel. & Imol.
qui opponunt de d. l. j. in princ. iuncto. §. si quis ita, de verb. oblig. & respondent ibi limitari hoc
Bartoli documentum, quando actus peccaret in forma, & ita loquuntur adducta in contrariū,
alioqui verō si peccaret in materia; & ita loquitur Bar. hic. sed contra istam distinctionem fac-
cit. l. obligari, in principio, ff. de action. ubi est defectus in forma, quia deest autoritas tutoris,
qui pro forma exigitur. l. si quis mihi bona. §. iussum. ff. de acquir. h. red. & tamen ibi obligatur
naturaliter, quamuis dicatur, non potest. Aliter igitur respondendum est ad d. l. primam iuncto.
§. si quis ita, scilicet, immo ibi naturalem obligationem regulariter oriri, sed illud ideo ibi deci-
ditur, quoniam constabat partes uelle omnino stipulari, sed in dubio secus esset, quia, ut dixi,
oritur naturalis. atque ita est defectus uoluntatis partium. Ad ea verō quæ ait Bar. hic in versi.
tettio dixi lex. aduerte quoniā contractus facti contra legē sunt inutiles. l. non dubiū. C. de legi.

Summarium in l. inter eos. §. bonis damnati. ff. de fideiuss.

- 1 **Fiscus utrum habeatur loco hæredis extranei.**

- 2 **In publicatione bonorum non ueniunt ea quæ ex testatoris dispositione alienari non possunt.**

Bar. in l. inter eos. §. bonis damnati. ff. de fideiuss.

- 1 **BART.** in hac l. inter eos. §. bonis damnati, tradit an fiscus t̄ loco hæredis extranei habeat-
ur? De hac re dicas regulam esse, fiscum haberi loco hæredis extranei, & in eum non transire
nisi ea, quæ ad huiusmodi hæredes transmitti possunt. l. iura libertorum. & ibi Bar. ff. de iur. pa-
tron. l. eorum, & ibi Ang. ff. ad leg. lul. maieft. Bar. & alij in l. j. C. de bon. liber. Bar. in l. eum qui.
ff. de interd. & releg. Soc. in cons. 1. 2. col. 4. in 4. vol. Et ideo dubitari solet, nunquid in publica-
tione bonorum ius patronatus delinquentis contineatur? de qua re agit Rochus de Curte in
2 tract. de iure patronatus, propē si. hinc etiam est, quodd in publicatione t̄ bonorum non ueniūt
ea, quæ iudicio testatoris extra familiam alienari non possunt. l. imperator, ubi Bar. ff. de fidei-
commiff. liber. Alex. plenē in cons. 2. 3. in 1. vol. & latē habetur per doct. in l. filiusfamilias. §. Di-
ui. ff. de lega. 1. vide etiam ad præcedentia Bart. in l. fin. in fine. principij. ff. si cert. petat. ubi ait fi-
scum, qui alicui successit propter delictum, non teneri, sed tantum fideiussorem. de qua re lo-
quitur ibi l. as. in col. fi.

Summarium in l. si quis pro eo. ff. de fideiuss.

- 1 **Iuramentum non est modus inducendi obligationem in genuo.**

- 2 **Inter patrem, & filium prohibetur donatio.**

- 3 **Iuramentum, utrum confirmet contractū celebratum, sine solemnitate a lege requisita.**

- 4 **Iurans contra ueritatem in quo agitur de periculo sanguinis ipsius, utrum efficiatur perituri.**

- 5 **Deserens iuramentum uersimiliter deicatur, est plusquam homicida.**

- 6 **Iurans omnia contenta in contractū esse uera, utrum possit allegare falsa esse in contractū apposita.**

- 7 **In primitiua ecclesia quomodo sumebatur iuramentum.**

- 8 **Illud quod inducit peccatum, dicitur esse contra bonos mores.**

- 9 **Marius dotalem fundum alienare prohibetur.**

10 *Donatio inter virum & uxorem utrum iuramento firmetur.*

11 *Donatio inter patrem & filium iuramento firmatur.*

Bar. in l. si quis pro co. ff. de fideiuss.

- 1 **BART.** in hac. l. si quis pro eo, sic ait in summa. Iuramentum t non est modus inducendi obligationem ingenuo: & ideo ei fideiussor accedere non potest. & quia Bar. hic ponit materiam iuramenti, aduerte quia statutum de iure civili potest remittere iuramentum & reprobare secundum Ias. in l. non dubium, col. 5. in 5. norab. C. de legi. & in hoc dicitur habere vim apostolicam, secundum gl. sing. in l. adigere. §. si in uerbo, remittitur. ff. de iur. patron. & multos effectus quos operatur iuramentum posuit Ias. in §. item si quis postulante. col. 1. & seq. inst. de action. sciasque iustam causam excusare ab obseruatione iuramenti. c. significante, de pignor. Item limita omnes casus hic enarratos per Bartolum in quibus contractus reprobatus confirmatur iuramento, procedere tantum quando contractus est reprobatus de iure speciali, alioqui uerò si de iure communi rejiceretur: quia tunc iuramento confirmari non posset. ita not. inquir. Ias. in auth. sacramenta puerum, col. 8. versu. Tu responde. C. si aduer. uendit. Quid autem
- 2 si contractus fieri non potest ratione filiationis, & patrie potestatis? ut puta inter paterem & filium donatio prohibetur, vide Ias. in l. frater à fratre, col. fin. in 7. limit. ff. de cond. indeb. scias etiam iuramentum appositum in aliquo contractu recipere omnes conditiones, limitationes, & subditiones, quas habet ille contractus cui adijcitur. Abb. & alij in c. quemadmodum, de iureiur. Item iuramentum constituit in mora absque ulla interpellatione secundum communem doctr. sententiam. quamuis limitetur hoc non habere locum quando tempore contractus interponeretur; quia tunc noua interpellatione opus est, ne uno & eodè tempore quis obligetur, & in mora constituatur. Bar. in l. cum qui. §. si iurauero. ff. de iureiur. & Marcus Anronius Bauerius in tract. de mora, in 2. par. nu. 2. attende etiam & non obliuiscaris, quia iurantes si delitarent alicui iniusto occupatum, non tenentur illud iuramentum seruare, & unus dominus poterit dictos subdiros liberare etiam cum strage hominum tam de iure canonico quam civili, ut late & not. traditum est in consil. 1. 2. col. 2. 3. & seq. inter consilia Albert. Bruni. Et utrum iuramentum t confirmet contractus celebratos sine solemnitate à lege requisita? vide argumenta ad utramque partem, & solutiones, apud Abb. in sua 2. quæst. incip. Scante statuto condito in Italia. Vtrum iuramentum susceptum ab aliqua uniuersitate, ut puta à dominio Venetorum obliget ad periculum succedentes in eadè uniuersitate si contraueniunt? Bartolus Brixien. in suo tract. quæstionum dominicalium, in 38. quæst. ait eos teneri ad seruanda ea, quæ sui præcessores promiserunt, non tamen esse periuros si contraueniunt. Quid si aliquis t iurat contra ueritatem in casu, in quo agitur de periculo sanguinis ipsius, utrum periurus efficiatur? & cum non esse periurum, dicit Alex. fuisse consultum à multis peritis iureconsultis, in addit. ad Bar. in l. j. ff. de bon. eor. qui ante senr. sibi mor. consciu. quem sequitur Paulus Grillandus in tract. de relaxatione carceratorum, in titulo de fuga carcerati, quæst. 1. num. 9. Ex ijs fortè inferri possit, si maritus habens suspectam uxorem de adulterio, ei de hac re iuramentum deferat, & ipsa timens mortem si uel fateatur, uel iuramentum nolit suscipere, ut iurando non efficiatur periura. Tamen hoc affirmare non audeo. Sic quoque possit inferri, quando aliquis contraxit matrimonium cum aliqua muliere, & postea quædam alia dicit hunc virum prius cum ea matrimonium contraxisse, & quia non habet probationes sufficientes, offert se paratam stare iuramento ipsius viri; vtrum iurare teneatur, & iurando efficiatur periurus? quia si constaret hunc duas uxores duxisse, corporaliter puniretur. Tamen isto casu credo iudicem debere abstinere à delatione huiusmodi iuramenti, in qua timore poenæ ille uerisimiliter esset periurus. Abb. in c. clericos, de cohab. cleric. & muli. & t iuramentum deferens uerisimiliter deieraturus est plusquam homicida. Feli. in c. apostolica, versu. & est plusquam homicida. de except. An iuramentum de non loquendo cum aliquo, uel de non subueniendo ei, ardet iuramentum? an uerò absque aliqua absolutione possit contrauenire? vide Feli. in c. cum quidā. nu. 1. 6. de iureiur. Scias quoque iuramentum uergens in deteriorem statum, ut puta, si quis iurasset non acceptare dignitates ecclesiasticas,

- clasticas, quando est idoneus, non ualere. Idem si quis iurasset se nolle loqui alicui proximo, vel nolle ingredi domum eius, vel nolle pro aliquo fideiubere, etiam si charitas id exposceret.
- 6 Feli. in c. si uerò, de iurciur. Quid si quis iurauit t oia còtenta in contractu aliquo esse uera? utrù possit allegare falsa esse in contractu appositae? Alex. in consi. 1. 3. in 1. vol. Item scias iuramentum habere hanc uim, ut si partes iurauerunt stare contractui, seu ijs, quæ ab arbitris laudabuntur, & aliqua pars contraveniat, ipsa efficitur periura, & ad omnia promissa tenetur, altera uerò pars ab omnibus promissis liberatur. per l. si quis maior. C. de transact. quæ l. habet locum in quocunque contractu, & si hoc dictum diligenter adnotabitur, multoties honorem faciet, ut ait Io. Baptista Caccialupus in tract. de transactiõibus quæst. 1. 5. & quoniam longum esset uelle omnes effectus iuramenti recensere, uide plenissimè de hac re apud Marcum Antonium Baue-
rium in tract. de uirtute iuramenti. Quomodo t autem iuramentum in primitiua ecclesia sumeretur, trad. gl. in c. & si Christus. de iurciur. & de ijs hæc uenit. Ad ea uerò quæ hic trad. Bar. in 1. col. uers. extra gl. uide las. in d. auth. sacramenta puberum, col. 2. uers. præclara. Postea Bar. hic in 2. col. uers. primò dixi, ait contractum quandoque reprobari, quia contra bonos mores, & reliqua ut hic per eum. Attende tu quia ubi iuramentum confirmat contractum, uel ubi iuramentum est seruandum, tollitur etiam restitutio in integrum. d. auth. sacramenta puberum. & aduerte quia licet isti casus hic enumerati per Bartolum scilicet de futura successione, de tollenda facultate testandi, & contrahendi matrimonium, sint contra bonos mores, quòd isti duo ultimi casus quamuis sint contra bonos mores de iure ciuili, tamen tales non sunt de iure pontificio; quoniam hoc iure illud dumtaxat t dicitur esse contra bonos mores, quod inducit peccatum, ut declarat las. in l. pacta quæ contra, col. 1. in 2. notab. C. de pact. igitur cum hi duo casus non sint contra bonos mores de iure canonico, debent iureiurando confirmari, cum iusiurandum confirmet contractum, qui est contra bonos mores de iure ciuili tantum, ut est donatio inter uirum & uxorem, ut ibi per eum late. & ego posui in rubrica. ff. de donat. int. uir. & vxor. atque ita limitatur hoc Bartoli documentum quando est contra bonos mores de iure canonico, non autem de iure ciuili. & hoc idem sentit Curtius in consi. 67. in 4. colu. Et ad ea quæ hic subiungit Bar. in 3. col. uers. secundò tamen, uide in d. auth. sacramenta puberum. & dum citat. l. properandum. C. de iudic. uide Bar. in d. l. properandum, in princ. & las. in 17. col. uers. & ad ea quæ hic dicit Bar. ibi, & per hoc dicebam in ciuitate ista. uide Alex. in l. j. col. 1. ff. solu. matr. & ad uersiculum tertio dixi, faciunt trad. per las. in l. de his, col. pen. ff. de transact. Postea Bar. hic in ead. 3. col. inquit, si lex præciperet personæ ut non alienet, eo casu contractum iuramento firmari non posse. sed huic Bartoli documento reluctatur tex. inst. quib. alie. lic. uel non, in principio ubi maritus t dotalem fundum alienare prohibetur, atque ita personæ præcipitur & nihilominus ualet huiusmodi alienatio iuramento subnixæ. c. licet mulieres de iurciur. in 6. & per alia quoque argumenta ista decisio Bartoli confirmatur, ut uidere est apud las. in d. auth. sacramenta, col. 2. uers. secundò. Ad ea uerò, quæ ponit hic Bar. in 4. col. uers. quartò dixi, scilicet iuramentum appositum super contractu in odium creditoris esse seruandum, cum illa declaratione, quam sub icit Bar. dicens, non dixi pactum confirmari per iuramentum, sed iusiurandum esse seruandum. uide las. in d. auth. sacramenta, col. 9. uers. ego, & in 10. col. uers. hinc. subiungit paulò post Bar. si quis iurasset se non repetiturum, & sic non posset impleri, eo casu debitorem posse petere se absolui. De ista absolutione uide Alex. in l. qui Romæ. §. duo fratres, col. 3. de uerb. oblig. & late Abb. & alios in c. 1. de iurciur. maxime Feli. & quomodo peti possit absolutio, uide Alex. in consi. 42. col. si in 1. vol. & dum Bar. postea agit de eo, qui prohibetur contrahere non eius odio, sed fauore alterius, & uerba legis in personam prohibiti diriguntur; & eo casu dicit Bar. idem esse dicendum, quod dixit in contractu prohibito odio creditoris. cogita quid uelit dicere hic Bart. nam si isto casu uult idem quod in contractu prohibito odio creditoris, iuramentum erit seruandum quamuis contractum non confirmet, ut paulò ante dictum est. sed hoc est contra id, quod dixit Bart. in col. præcedenti, post uersiculum tertio dixi, ubi constanter ait, quando persona contrahere prohibetur à lege, tunc iusiurandum nihil operari,

- operari, nec etiam seruandum esse per easdem rationes; quia peccarent contrahentes iurando. sed hic præsupponit Bar. verba legis prohibitiva esse directa in personam, igitur conclusio Bartoli falsa redderetur. cogita bene quid sentiat Bar. & circa istam distinctionem vide l. 1. in d. auth. sacramenta. col. 1. 2. vers. alibi, ubi inquit, Bartolum hic in ista distinctione uideri corrigere errorem suum, ut ibi ait faris obscure. Et ad ea, quæ hic ait Bar. in vers. prædicta quæ dixi, ut ea quæ dixit Bar. de effectu solennitatis formalis uera esse nisi sit defectus circa consensum, adde quod ad Bartolum hic accedit Aret. in cõf. 2. 4. Quatuor dubia. col. 2. & l. 1. in l. sancimus. C. de testa. & in l. eam quam, col. 1. 0. de fideicommiss. Ad illud verò quod hic postremò tradit
- 10 Bar. circa donationem t̄ inter virum & uxorem vtrum iuramento firmetur? Dicas eam firmari iuramento ac roborari. Alex. in cõf. 1. 50. in libro primi & secundi volu. Soci. in cõf. 1. 03.
- * col. pen. in 1. vol. & in hac sententiam * communiter itum esse testatur Alex. in cõf. 1. 52. col. 2. in 6. volu. & Aret. in cõf. 7. 4. & Dec. in cõf. 688. vide eundem Dec. in cõf. 2. 39. l. 1. in l. pacta quæ contra, col. 2. in 2. notab. C. de pact. ubi etiam ipse affirmat hanc esse communem opinionem, & responderet ad fundamentum Bartoli in l. j. ff. de donat. int. uir. & vxor. dum dicit Bar. hoc esse contra bonos mores. nam respondet l. 1. esse contra bonos mores de iure civili, non autem de iure canonico, quo casu iuramentum operatur, ut dixi in præcedentibus. Hanc autem conclusionem, scilicet donationem hanc iuramento firmari, limita multis modis ut per l. 1. in d. auth. sacramenta puberum, col. 1. 2. Adde ad prædicta Alex. in cõf. 5. 4. in 7. vol. Soci. in cõf. 6. 5. col. 5. in 1. vol. Bar. in cõf. 6. 6. inter cõsilia Curtij Abb. in cõf. 9. 5. in 3. vol. & omnino Cæpol. in cõf. 1. 2. & Crauet. in cõf. 1. 9. An autem donatio t̄ inter patrem & filium iuramento corroboretur? dicas eam roborari, & ideo talis donatio cum sit efficax, filio in legitimam imputari nõ potest, ut docuit Alex. in d. cõf. 1. 50. in lib. primi & secundum vol. & Soc. in d. cõf. 1. 03. col. pen. in 1. vol. & de hac re vide l. 1. in l. frater à fratre. ff. de cond. indeb. col. fin. vers. septimò. & an & quando donatio facta filio à patre sit cum fratribus conferenda, vide latè in tra. Vitalis Nemaufensis, de collationibus, in 1. quæst.

Summarium in l. si ut proponitur. ff. de fideiuss.

- 1 Existens in ciuitate Perusij, & mandans quibusdam, ut interficerent quendam in ciuitate Florentia, an conueniri possit Florentia.

Bar. in l. si ut proponitur. ff. de fideiuss.

- 1 BART. in hac l. si ut proponitur, quærit, si quis t̄ existens in ciuitate Perusij mandauit quibusdam ut interficerent quendam in ciuitate Florentia, an is conueniri possit Florentia, ubi factum est delictum an non? vide Ang. de malefic. in uoce, Florentia, vers. quæro.

Summarium in l. fideiussor. ff. de fideiuss.

- 1 Si fideiussor denunciauit creditori ne numeraret, utrum creditor numerare possit, ita ut non noceat fideiussori.

Bar. in l. fideiussor. ff. de fideiuss.

- 1 BART. in hac l. fideiussor, quærit si fideiussor t̄ denunciauit creditori ne numeraret, an creditor numerare possit, ita ut non noceat fideiussori? De ista quæst. uide Bar. & alios in l. decem. ff. de uerb. oblig.

Summarium in l. sicut reus. ff. de fideiuss.

- 1 Fideiussor factum alicuius promittere non potest.

Bar. in l. sicut reus. ff. de fideiuss.

- 1 BART. in hac l. sicut reus, inquit, aliquem t̄ etiam fideiubendo factum alienum promittere non posse, contra casum huius. l. dixit gl. in l. cum filius familiæ. §. 1. vbi Bar. ff. de uerb. oblig.

Summarium in l. exceptione. ff. de fideiuss.

- 1 Culpa quomodo committitur à fideiussore.

Bar. in l. exceptione. ff. de fideiuss.

- 1 BART. in hac l. exceptione, vers. quæro quomodo, tradit quomodo t̄ culpa fuit commissæ à fideiussore. Tu alias culpas vide apud Paul. de Castr. in cõf. 1. 36. col. 4. in 1. vol. ubi tenet etiam

De nouationibus.

etiam contra ea, quæ hic tradit Barto. in uerſi. ſecundò quæro. & ad ea quæ hic propè ſu. ait Bar. dum citat. l. ſi procurator. §. ſi ignorantes. ff. mand. uide Salic. in l. i. iurandum, col. 7. verſi. ultimò. C. de procurat.

Summarium in l. j. ff. de nouas.

1 *Nouatio eſt tranſfuſio obligationis in aliam.*

2 *Nouatio præcedentis obligationis r̄trum per alium contractum fieri poſſit, quàm per ſtipulationem.*

Bar. in l. j. ff. de nouat.

1 **R** A T. in hac. l. j. tradit, quid ſit nouatio. & ex tex. ibi, nouatio t̄ eſt tranſfuſio obligationis in aliam, colligitur, rei uendicationem, uel officium iudicis, uel exceptionem nouari non poſſe, de qua re uide Bar. in l. j. col. ſi. ff. de prætor. ſtipul. Et quid ſit nouatio, & quomodo fiat, uide Alex. in conſi. 152. in lib. primi & ſecundi volu. & in conſi. 173. in 7. vol. Aret. in conſi. 6. Soc. in conſi. 89. in 3. vol. & omnino Albertum Brunum in tract. de augmento, in tertia conſi. 1. nu. 40. cum ſeq. Poſtèa Bar. hic in uerſi ſed quæro an, tractat nunquid per alium contractum quàm per ſtipulationem nouatio t̄ præcedentis obligationis fieri poſſit? circa hoc uide Bar. in l. ſingularia, col. 1. uerſi. aduerte. ff. ſi cert. pet. ubi poſui quid in pacto nudo in foro eccleſiaſtico & in curia mercatorum. Tu uide textum in l. ſi n̄nus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. ubi dicitur per ſtipulationem tolli præcedentem obligationem, ſi hoc eſt actum, quamuis gl. ibi deſtruat. Et dum Bar. hic in 3. col. uerſi. ſi uerò eſt maior, ait pupillum neque ciuilit̄ neque naturaliter obligari ſuo tutori, tamen contractus inter tutorem & pupillum factus bona fide & palàm ualidus eſt, ut tradit Bar. in l. pupillus, hic allata, in §. ſanè, & ſeq. ubi ego poſui aliqua in lucubrationibus meis. Et dum Bar. paulò poſt, dicit rationem prædictorum eſſe, quia ille, cui bonis eſt interdictum, non obligatur naturaliter, & ſic lex huic contractui reſiſtit. uel dicas tu rationem eſſe quia concurrit duplex prohibitio, ſcilicet, legis & iudicis, & in pupillo ſolùm legis. hinc eſt quòd ſi in pupillo concurreret etiam prohibitio iudicis, non obligaretur naturaliter ſecundum Bar. hic in ſi. & ex iſta ratione cum in prodigo concurrat duplex prohibitio contractus iuramento non firmatur, Iaſ. in l. ſi cui bonis, in ſi. ff. de verb. obl. Et circa hoc quando lex non reſiſtat, ſed non aſiſtat, uide Iaſ. in l. eius qui in prouincia, col. 2. ff. ſi cert. pet. ubi tenet contra Bar. & aliter argumento reſpondet. De hoc tamen an uideatur contra legem, an ſecundum legem, an præter legem, uide glo. in l. pacta quæ contra, & ibi Iaſ. in 1. colu. C. de pact.

Summarium in l. omnes res. ff. de nouat.

1 *Utrum uideatur facta nouatio præcedentium, ſi Titius Seio centum promiſiſſi, computato in illo omni alio inſtrumento.*

Bar. in l. omnes res. ff. de nouat.

1 **B** A R T. in hac. l. omnes res, quærit, ſi in inſtrumento dicitur. Titium t̄ Seio centum promiſiſſe computato in hoc omni alio inſtrumento: utrum ex hoc uideatur facta nouatio præcedentium? uide Iaſ. in l. j. col. 7. & ſeq. ff. ſol. matr.

Summarium in l. ſi Stichum. §. legata. ff. de nouat.

1 *In nouatione, quæ fit per ſequentem ſtipulationem, utrum cenſeatur repetita dies.*

Bar. in l. ſi Stichum. §. legata. ff. de nouat.

1 **B** A R T. in hac. l. ſi Stichum. §. legata, tradit de nouatione, t̄ quæ fit per ſequentem ſtipulationem, & an dies cenſeatur repetita? uide Aret. in conſi. 17. col. 7. & in conſi. 21. col. 1. ubi limitat, & ibi ponit quid de alijs clauſulis executiuis.

Bar. in l. qui reſc̄. ff. de nouat.

B A R T. in hac. l. qui reſc̄, opponit ſecundum gl. & reliqua. Tu uide Bar. in l. extraneum. ff. de hæred. inſt. ubi dicit hunc textum procedere tantum in contractibus.

Summa-

Summarium in l. delegare. ff. de nouat.

1 *Delegatio quid sit.*

Bar. in l. delegare. ff. de nouat.

- 1 **BART.** in hac l. delegare, tradit t quid t sit delegatio. vide *la fin* in l. singularia, colu. 14. versu. quid tenendum. ff. si cert. pet. & omnino *Aret.* in conf. 6.

Summarium in l. doli mali. ff. de nouat.

1 *Mulier beneficio uelleiani renunciare non potest.*

Bar. in l. doli mali. ff. de nouat.

- 1 **BART.** in hac l. doli mali, ait ex versiculo, diuersum, colligi, mulierem t beneficio uelleiani renunciare non posse. & ita solet iste tex. in d. versu. diuersum, adduci ad probandum renunciationem alicuius legis specialiter prouidentis non ualere, quando eadem ratio militat in renunciatione, quæ militat in primo contractu. Tu uideas *la fin* in l. j. col. 2. versu. nec obstat. ff. de cond. indeb. ubi restringit istam regulam ut non procedat nisi ubi subest defectus ætatis, quia tunc si propter fragilitatem ætatis impeditur contrahere, ita & renunciare. sed hoc est falsum, nam etiam sine fragilitate ætatis procedit, per istum textum qui generaliter considerat, militet ne eadem ratio in renunciatione quæ in contractu an non? & isto casu renuntiatio inualida est, & ista conclusio confirmatur, nam renuntiatio exceptionis non numeratæ pecuniæ non ualet ea ratione; quia ea fragilitate qua renunciens ductus est ad promittendum, eadem ducetur ad renunciandum. Bar. in l. si ex cautione. C. de non numer. pecun. & tamen ibi non habetur ratio imbecillitatis ætatis vel sexus, sed dumtaxat, an ratio quæ locum habet in contractu, subsistat etiam in renunciatione, & declara istum text. ut per *la fin* in l. si. §. idem quesit. ff. de cond. indeb. Attende tamen quia prædictæ conclusioni uehementer reluctatur, aiunt enim si pubes minor tamen 25. annis contrahat inualidè non seruatis solennitatibus, & iure, contractum hunc iure iurando roborari, & tolli restitutionem in integrum, etiam si læsus reperiatur: & tamen restitutio est inducta fauore ætatis, & eadem ratio quæ militat ut sine solennitatibus contrahere non possit, viget etiam ut nequeat renunciare etiam expressè, & tamen per iusiurandum intelligitur solum tacitè renunciare, ut latè habetur in auth. sacramenta. puberum. C. si aduers. uend. Item obstat tex. in c. cum contingat, de iureiur. & in c. licet mulieres, de iureiur. in sexto nisi forte respondeas, hoc non procedere propter religionem iusiurandi, quod quidem seruare compellimur, etiam si totam substantiam absorbeat, ne periuri efficiamur: si quidem anima est cunctis rebus preferenda. atque ita nouam habes limitationem, quamuis eam affirmare non auiam. sed cogita, & ad rem hanc uide. l. si qua mulier. C. ad uelleian.

Summarium in l. aliam. ff. de nouat.

1 *Per litis contestationem non fit deterius ius agentis.*

2 *Privilegia & qualitates competentes in prima actione non amittuntur per litem contestatam.*

Bar. in l. aliam. ff. de nouat.

- 1 **BART.** in hac l. aliam, inquit per t litis contestationem ius agentis deterius non fieri. Tu autem aduerte quoniam iste tex. adduci solet ad probandum, nouationem uoluntariam non præiudicare privilegio dotis, & tutelæ, nisi contrarium sit actum expressè. qui quidem intellectus est multum absortus: nam intentio huius. l. est declarare nouationem uoluntariam differre à necessaria, si quidem uoluntaria deterior est quàm necessaria. postea rationem affert & exemplum, & secundum hunc intellectum assignaret exemplum contrarium & falsum. & contra hoc est regula, qua cauetur, privilegia non amitti propter uoluntariam nouationem, nisi expressè dicatur, atque ita ex hoc apparet uoluntariam non esse conditionis deterioris, cum in necessaria præiudicium non fiat, nisi expressè agatur, & tamen in tex. habetur, neminem possumus tacitè secundum istum intellectum, & malè applicari possunt illa verba, quod nullo pacto ad propositum cogita. & istum tex. dum sentit per litem t contestatam non perdi privilegia, & qualitates compe-

De solutionibus

rentes in prima actione, limita procedere quando ipse debitor litem contestatur, alioqui si tertius pro eo nomine proprio promittendo proprijs expensis satisfaceret; isto enim casu fieret nouatio uoluntaria, & priuilegia competentia in prima actione admitterentur, secundum tamen distinctionem Bar. in l. solutionem. ff. de solut. ubi de hoc agam Deo fauente. Postea hic querit Bar. utrum priuilegia primæ actionis in stipulatione nouante repetita esse intelligantur? Tu de hac re vide las. in l. j. col. 4. versi. vltimò. C. de iudic. & omnino Aret. in consi. 21. colu. 1. & Dec. in consi. 190. col. 3. cum seq.

Summarium in l. j. ff. de solut.

- 1 *Debitor ex pluribus causis, qui soluendo certam quantitatem eligere potest in quam causam soluat, si non eligat, creditor eligere potest.*
- 2 *Solutio in dubio censetur facta ad extinctionem antiquioris debiti.*
- 3 *Si creditur petijt ex una causa tantum, solutio præsumitur facta ex illa causa.*

Bar. in l. j. ff. de solut.

- 1 **B**ART. in hac l. j. agit de debitore t ex pluribus causis, qui soluendo certam quantitatem, eligere potest in quam causam soluat, & si non eligat, eo casu creditor potest eligere, & reliqua ut hic per Bar. Per istam. l. quæ uult, debitore non eligente, electionem transferri in creditorem, vide quid dicat glo. 1. in l. legato generaliter, in princip. ff. de leg. 1. & Bar. in l. eum qui certarum. §. si. ff. de verb. oblig. ubi Aret. colu. 2. & seq. sed contra hoc faciunt trad. per Bar. in l. si quis arbitrato, col. 3. versi. quæro quarto. ff. de verb. obliga. circa materiam
- 2 verò huius. l. in eo, quod dicitur, in dubio solutionem t censi factam ad extinctionem debiti antiquioris, limitatur, quando creditor pro quantitate recepta debitorem soluentem constituit creditorem, pro ut communiter mercatores facere consueuerunt: nam iste cum fuerit creditor constitutus potest semper compensare in quam causam uelit etiam debiti iunioris, secundum Alex. in consi. 85. in 3. volu. quem vide omnino. Item aduerte quia si quis debet centum pro una causa, & 300. pro alia, si soluit, cap. præsumitur compensare cum debito ex illa causa pro qua debentur centum, siue. 300. præsumitur cum illo illius summæ compensare uoluisse: ita colligitur in l. si ex pluribus, in principio infra eod. titulo. & ex tradit p Bar. in l. j. C. eod. titu.
- 3 lo. Item si creditor t petijt ex una causa tantum, solutio præsumitur facta pro eadem causa. d. l. si ex pluribus. §. primo cum ibi tradit. Et dum Barto. subiungit creditori prodesse quando sua est electio, quia potest eligere causam leuiorem, vide Alexand. in consi. 47. colum. 4. versi. circa idem, in 1. volum. Carterum ut plenius & clarius de hac re agamus, attende quoniam debitor ex pluribus causis si soluit aliquid, neque constat in quam causam soluere uoluerit, in dubio censetur in duriorem soluere uoluisse, & postea in antiquiorem, ut habetur apud Barto. & Paul. de Castr. in l. cum ex pluribus, infra eod. titulo & ibi Alber. & plenè apud Imol. hic. Fulgos. in consi. 7. & Dec. in consi. 308. Limita tamen, ut prædixi, nisi debitor factus sit creditor pro illa quantitate in libro creditoris. Vnum tamen in hac re aduertendum est, nam & si debitor in causam duriorem soluisse censeatur, tamen hoc non procedit quando esset debitor sortis & usurarum, vel aliarum accessionum, ut puta dotis & interusuriorum; tunc enim quauis fors durius sit, tamen usuræ in primis solutæ existimantur. l. prima. C. de solut. & huius dicti ratio est secundum Cyn. Alber. & Salic. ibi, quia fors & usura pro uno tantum debito haberi solent, creditor autem de iure communi particularem solutionem recipere non tenetur, quæ habet multa incommoda. proinde cum in hoc grauetur creditor particularem solutionem recipiendo, congruum est, ut in alio releuetur, atque prius accessiones solutæ censeantur, quæ fors hæc ibi. Tamen istam rationem redarguit Imol. hic. & doct. hic. communiter magis adherent alijs rationibus, quàm huic. sed eam tenendo, dicas eam non debere procedere quando statuto cautum esset, creditorem teneri particularem recipere solutionem, ut est statutum in ciuitate

ciuitate Bergomi, cum enim ita statuto sancitum sit, cessat grauamen allatum à prædictis, & cōsequenter cessat etiam ratio per eos adducta.

Summarium in l. sub conditione. ff. de solut.

1 *Condicio, cui adiicitur dictio, ut, modum significat, secus uero quando dictio, si.*

Bar. in l. sub conditione. ff. de solut.

1 *BART.* in hac l. sub conditione, col. 2. versu. alij dicunt, uult conditionem, t cui adiicitur uox, ut, modum significare, alioqui uero quando uox, si, fuisset adiecta. l. as. in l. 3. col. 3. ff. de leg. 1. sustinet singulare dictum Baldi reprobando Aret. & Alex. qui contrarium tenuerunt. & ad ea quæ hic tradit Bar. in versu. aduertatis contra prædicta, dicens traditionem factam sine causa dominium non transferre, uide omnino Soc. in conf. 170. col. 1. & seq.

Bar. in l. Casius. ff. de solut.

Ad ea, quæ ait Barto. in hac l. Casius, in fin. ibi quæro dicitur hic si nummos consumpsit sine dolo malo. quid si eos dolo malo consumpsit? uide l. as. in l. rogasti. §. fin. in quarto notabili. si. cert. petat.

Summarium in l. solutionem. ff. de solut.

1 *Inuitus liberatur quando alius pro eo soluit, uel iudicium suscipit.*

Bar. in l. solutionem. ff. de solut.

1 *BART.* in hac l. solutionem, agit de illo, qui etiam inuitus t liberatur, quando alius pro eo soluit, uel iudicium suscipit. de hac re uide Salic. & Pau. de Cast. in l. j. C. ubi in rem acti.

Summarium in l. ubi fideiussor. ff. de solut.

1 *Utrum inter decem, & decem, & uiginti sit aliqua differentia.*

Bar. in l. ubi fideiussor. ff. de solut.

1 *BART.* in hac l. ubi fideiussor, quærit utrum inrer x. & x. & xx. sit aliqua differentia. Tu uero attende gl. hic, quàm Alex. ait esse sing. ad probandum in summis coacervationem admitti non debere: ita ipse ait in conf. 134. in 4. vol.

Summarium in l. cum Stichus. ff. de solut.

1 *Obligatio specierum diuiditur per quotas, obligatio generis uel quantitatis, diuiditur numero.*

Bar. in l. cum Stichus. ff. de solut.

1 *BART.* in hac l. cum Stichus, ait, obligationem t specierum diuidi per quotas, obligatione uero generis uel quantitatis diuidi numero. attende hunc tex. qui est expressus contra gl. Bar. & Alex. in l. singularia. ff. si cert. pet. ubi uolunt in pecunia numerata tatum fieri diuisionem per numerum, secus in alijs naturalibus quia sciuntur secundum eos, & contra istum tex.

Summarium in l. cum quis. ff. de solut.

1 *Mandatum procuratoris cuius conditio mutata est in deterius, reuocatum censetur.*

Bar. in l. cum quis. ff. de solut.

1 *BART.* in hac l. cum quis, in principio, ait mandatum t procuratoris, cuius conditio mutata est in deterius, reuocatum censeri. uide Fel. in c. qualiter & quando. nu. 4. de accusat. & in c. ex parte. nu. 42. de rescript. ubi limitat hoc esse uerum, quando debitores ei soluentes sciebant eius conditionem esse mutatam, aliter non, uide eundem Bar. in l. si cum Cornelius, infra eod. tit. quid si conditio in melius mutaretur, an mādatum esse reuocatum censetur? Folg. in l. eius qui in provincia. in 2. par. primæ oppos. ff. si cert. pet. ait, non reuocari per tex. in l. cum qui ita. §. qui sibi. ff. de uerb. oblig. & uide Bar. hic in princ.

Summarium in l. si quis aliam. ff. de solut.

1 *Quando sibi aliquid datur in solutum, fac ut pactum apponas, quod si contingat rem euinci, à prima obligatione non discedatur.*

Bar. in l. si quis aliam. ff. de solut.

- 1 **BART.** in hac. l. si quis aliam, docet te, ut quando tibi aliquid datur in solutum, pactum ap-
ponas, quod si contingat rem euinci, à prima obligatione non discedatur. vide Cypol. in cau-
tel. 123. & ad quæstionem Bar. positam hic in fi. de duobus vendentibus rem cum pacto redi-
mendi, & unus uult redimere & alius non, deciditque isto casu emptorem retrouendere non
teneri. vide quæ posui ad Bar. in l. cui usufructus legatus. ff. de usufr. lega. & limita ex tradit. per
Bar. in l. uxorem, in fi. ff. de leg. 3. vide Ater. omnino in cons. 129. ubi egregiè declarat.

Summarium in l. in pupillo. ff. de solut.

- 1 *Pupillus dicitur locupletior factus quando non efficitur pauperior.*

Bar. in l. in pupillo. ff. de solut.

- 1 **BART.** in hac. l. in pupillo, dicit, ut hic per eum. Tu uerò circa istum textum ex quo colli-
gitur, pupillum tibi dici locupletiores esse quando non efficitur pauperior. attende quoniam
huic sententiæ reluctatur; nam pupillus potest agere & stipulari quando melior efficitur eius
conditio, & tamen quando rem suam deteriores non facit, stipulari non potest; quia propter
reā non dicitur eam facere meliorem, ut habetur apud Ias. in l. certi. conditio. §. quoniam.
ff. si cert. petat.

Summarium in l. solutionis. ff. de solut.

- 1 *Solutio, uerbum hoc, quid significet.*

Bar. in l. solutionis. ff. de solut.

- 1 **BART.** in hac l. solutionis, tradit, quid significet hæc uox, solutio, t & declarat ut hic videre
est. sed eius documentum reprobat Alex. in l. iij. §. soluisse. ff. de re iudic. tamen utitur fragili ar-
gumento. vide ibi Ias. in 28. col. ubi ponit alium intellectum ad d. §. soluisse.

Summarium in l. si quis stipulatus. ff. de solut.

- 1 *Si una pars stipulationis alternatiuè continet certum, alia uerò non, stipulatio non ualet.*
2 *Verba dubia declarantur à uerbis ei adiunctis.*
3 *Per litem contestationem amittitur facultas soluendi aliud pro alio.*

Bar. in l. si quis stipulatus. ff. de solut.

- 1 **BART.** in hac. l. si quis stipulatus, sustinendo gl. inquit, si una t pars alternatiuè continet
certum, alia non; ut si promittuntur decem, aut melior obligationem melius esse incertam, & ideo
non ualere. Tu uerò cogita, quia qua ratione mel certificatur quod ad solutionem, scilicet, tan-
tum mel, quantum important. x. eadem ratione dico id certificari posse, hoc est, ut pro eadem
summa sit mel in obligatione, si quidem una pars alternatiuè ab altera declaratur. l. j. ff. de reb.
dub. & ibi Soc. ubi citat Roma. in cons. 231. Præmissorum, in secunda ratione, ubi dicit uerbū
2 t dubium declarari à uerbis ei alternatiuè adiunctis. hinc Maria. Soc. iuni. in cons. 112. nu. 13.
ait si testator prohibuit hæredem uendere, pignori dare, & alienare, hoc uerbum, alienare, esse
restringendum ad solam alienationem inter uiuos, ratione uerborum quæ illi sunt adiecta; &
citatur prædictas authoritates, quæ de alternatiua loquuntur. cum igitur in proposito casu una
pars alternatiuæ certa est in obligatione, hoc idem & de alia parte sentiendum est. neque ob-
stat illud simile de persona adiecta solutioni; quia ibi sumus in casu in quo non potest quis vi-
deri adiectus obligationi, cum nemo possit alteri stipulari, sed hic utraque potest esse in obliga-
tione, igitur à parte certa alternatiuè alia quoque declaratur ac moderatur, per prædicta, & ita
3 tenuit Ruin. in l. ita stipulatus, circa principium. ff. de verb. oblig. quamuis Pau. de Cast. hic sim-
pliciter ad Bartolum accedat. Postea Bar. hic in 2. col. vers. expedito primo casu, ait, per litem cō-
testationem t amitti facultatē soluendi aliud pro alio. vide quæ posui ad Bar. in l. itē ueniūt. §.
cū prædiximus. ff. de re iud. Quid autē si utrūque fuisset in obligatione, usque quod licebit variare?
vide Bar. in l. si quis stipulatus sit, & in l. eum qui certatur. §. 1. ff. de verb. oblig. Ad ea uerò quæ
hic Bar. ait propè fi. de eo, qui condemnatus est in hypothecaria ad rē restituendā, ut facultatē
habeat

habeat offerendi debitum principale. vide Ias. in §. item si quis in fraudem, col. 28. vers. & usq; ,
inst. de action. & omnino uide plenè Antonium de Fano in tract. de pignorib. & hypoth. in 3.
membro quintæ par. vide pulchrum easum apud Bal. in col. 50. in 1. uol. & in cons. 84. in 3. uol.

Summarium in l. qui decem. ff. de solut.

- 1 *Debitor generis, re perempta post oblationem liberatur ope exceptionis, debitor uero speciei ipso iure.*
- 2 *Oblatio an & quando proffit.*

Bar. in l. qui decem. ff. de solut.

- 1 **BAR.** in hac l. qui decem, sic ait in summa. Re perempta t post oblationem debitor generis liberatur ope exceptionis, sed debitor speciei ipso iure. Quæ autem sit ratio quare debitor generis liberetur ope exceptionis, & non ipso iure, uide Alex. in l. quod re. ff. si cert. petat. & ibi Ias. in §. col. vers. in glo. 1. quam rationem ibi oppugnat Curt. & aliam affert, in 1 3. col. vers. secunda limitatio. et debet fieri oblatio realis, non autem uerbalis, ut hic probatur. de qua re uide Alex. in l. qui Roma. in princip. col. 1. ff. de uerb. obliga. ubi eleganter hoc limitat. item uide not. distinctionem Bart. in l. interdum. §. si. & in l. si insulam, in prima oppos. secundæ part. ff. de uerb. obliga. ubi ante moram sola oblatio sufficit, postea uero etiam depositio requiritur. Et an & quando oblatio t proffit, uide Bar. in l. acceptam. C. de usur. Antonium de Fano in tract. de pignoribus & hypothecis, in tertio membro secundæ par. nu. 97. & Mari. Socii. in consilio 34. Et dum Bar. in uerbis. sed contra opp. inquit, speciale esse fauore dotis, adde alium ea sum in quo quis per solam oblationem liberatur re etiam non perempta, ut habetur in l. nulli. C. de erog. milit. an non.
- 2 **BAR.** in hac l. qui decem, sic ait in summa. Re perempta t post oblationem debitor generis liberatur ope exceptionis, sed debitor speciei ipso iure. Quæ autem sit ratio quare debitor generis liberetur ope exceptionis, & non ipso iure, uide Alex. in l. quod re. ff. si cert. petat. & ibi Ias. in §. col. vers. in glo. 1. quam rationem ibi oppugnat Curt. & aliam affert, in 1 3. col. vers. secunda limitatio. et debet fieri oblatio realis, non autem uerbalis, ut hic probatur. de qua re uide Alex. in l. qui Roma. in princip. col. 1. ff. de uerb. obliga. ubi eleganter hoc limitat. item uide not. distinctionem Bart. in l. interdum. §. si. & in l. si insulam, in prima oppos. secundæ part. ff. de uerb. obliga. ubi ante moram sola oblatio sufficit, postea uero etiam depositio requiritur. Et an & quando oblatio t proffit, uide Bar. in l. acceptam. C. de usur. Antonium de Fano in tract. de pignoribus & hypothecis, in tertio membro secundæ par. nu. 97. & Mari. Socii. in consilio 34. Et dum Bar. in uerbis. sed contra opp. inquit, speciale esse fauore dotis, adde alium ea sum in quo quis per solam oblationem liberatur re etiam non perempta, ut habetur in l. nulli. C. de erog. milit. an non.

Summarium in d. l. qui decem. §. si cum mihi. ff. de solut.

- 1 *Debitor liberatur, quando alius offert pro eo perinde ac si ipsemet debitor obtulisset.*

Bar. in d. l. qui decem. §. si cum mihi. ff. de solut.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. si cum mihi, colligit ex tex. debitorem t liberari quando alius offert pro eo, perinde ac si ipsemet debitor obtulisset. Idem uoluit Bald. in l. solennibus. ff. de rei uendica. Contrarium tenet idem Bal. sibi contrarius, in l. acceptum, col. 2 3. C. de usur. sed hoc modo eius dicta seruari possunt: quia Bal. in d. l. solennibus, loquitur quando dominus acceptauit huiusmodi solutionem, tunc enim prodest emphyteote, sed in d. l. acceptam, loquitur quando dominus non cogitur accipere talem pecuniam. attende tamen distinctionem Baldi in d. l. acceptam, an & quando oblatio tertij in materia emphyteosis liberet debitorem.

Summarium in l. Modestinus. ff. de solut.

- 1 *Non ualet cessio facta post solutionem contra correum pariter obligatum, nisi pactum de cedendo præcesserit.*

Bar. in l. Modestinus. ff. de solut.

- 1 **BAR.** in hac l. Modestinus, sic ait in summa. Non ualet cessio t facta post solutionem contra correum pariter obligatum, nisi pactum de cedendo præcesserit. In hac materia aduerte, quoniam ista exceptio cedendarum nunquam uidetur sublatæ per statutum, quamuis tollat omnes exceptiones. Dec. in cons. 99. & tenetur quis cedere actiones & instrumenta. Bald. in l. nomen. ff. de hæredit. uel action. uend. ubi subdit iura debere esse ita bona, ut si per iniuriam contra principalem obtinisset, possit cedendarum exceptione repelli. Dum uero Bart. hic in 2. col. vers. primo casu, ait, si renunciatum est beneficio diuisionis, cessionem peti non posse. uide Soci. in cons. 200. Item subdit Bar. idem esse quando huic beneficio renunciatum esset, sed per quæ uerba censeatur ei renunciatum, uide Dee. in cons. 99. & in cons. 27.

Summarium in l. si alieni. ff. de solut.

- 1 *Solutio reconciliatur commixtione nummorum.*

Bar. in l. si alieni. ff. de solut.

- 1 **BART.** in hac l. si alieni, ait, commixtione nummorum t reconciliari solutionem; & hoc esse speciale in nummis. & hanc differentiam inter commixtionem nummorum & aliarum rerum

De solutionibus.

comprobat Ias. in l. singularia, col. 5. ff. si cert. pet. vbi tamen tenet contrarium, scilicet nullam esse differentiam. & dum Bar. hic subiungit, commixtione non reconciliari solutionem neque dominium acquirit, quando quis accepit mala fide. circa hoc vide text. in §. furtiuæ, in l. titu. de usucap. vbi habetur etiam cum bona fide, iuncta regula. l. alienationis verbo. ff. de verb. signif.

Summarium in l. si cum Cornelius. ff. de solut.

Procurator cuius conditio mutatur in deterius, reuocatus esse censetur.

Bar. in l. si cum Cornelius. ff. de solut.

BART. in hac l. si cum Cornelius, ait, procuratorem, t cuius conditio mutatur in deterius, reuocatum esse censeri. vide quæ de hac re posui in l. cum quis, in princip. suprâ hoc eod. tit. & Fel. in c. 3. col. 16. de rescript. vbi agit de procuratore qui efficitur inimicus.

Summarium in l. filix. ff. de solut.

Mandatum, qui habet ad uendendum, habet etiam mandatum ad solutionem recipiendam.

Bar. in l. filix. ff. de solut.

BART. in hac l. filix, ait, eum, qui habet mandatum t ad uendendum, habere etiam mandatum ad solutionem recipiendam, non sic in negotiorum gestore. & Bar. hic repetit hunc textum esse singulare. sed Paul. de Cast. in l. si urbana prædia. ff. de cond. indeb. ait illum tex. esse concordem, & meliorem isto. & miratur Bartolum hoc dixisse, tamen etiam Alex. putat hunc tex. esse sing. in cons. 61. in 6. vol.

Summarium in l. si is cui. §. Flavius. ff. de solut.

Solutum simpliciter, videtur solutum in causam efficacem.

Bar. in l. si is cui. §. Flavius. ff. de solut.

BART. in hac l. si is cui. §. Flavius, sic ait in summa. solutum t simpliciter, videtur solutum in causam efficacem, & mandatum de soluendo ad causam efficacem videtur directum. Limita dupliciter, ut per Aret. in cons. 92. col. 2. & attende istum textum in fine, ex quo colligitur, administratorem, quamuis liberam habeat administrationem, si soluit indebitum, non transferre dominium. ita Fulg. in cons. 190. col. 2.

Summarium in l. pupilli. ff. de solut.

Quomodo subueniatur pupillo contra creditorem ipsius pupilli, qui fraudem participauit.

Bar. in l. pupilli. ff. de solut.

BART. in hac l. pupilli, vers. tertio quæro qualiter, tradit quomodo t subueniatur pupillo contra creditorem ipsius pupilli, qui fraudem participauit. vide remissiue apud Ias. in §. si quis in fraudem, col. 1. & seq. inst. de action. & in l. nam & postea. §. sed & si quis, col. 2. vers. aliquando. ff. de iureiur.

Summarium in l. Paulus. ff. de solut.

Debitor an possit unam pecuniam pro altera soluere.

Moneta quando est mutata, solutio quomodo fieri debeat.

Si dedi tibi dotem tot florenos, & florenorum valor est mutatus, nunquid tempore restitutionis teneas eos reddere inspecto illo tempore, an vero secundum valorem huius temporis.

Bar. in l. Paulus. ff. de solut.

BART. in hac l. Paulus, quærit utrum debitor t possit unam pecuniam pro altera soluere? De hac re vide doct. in l. y. §. mutuum. ff. si cert. pet. & ad illud, quod paulò post hic subiicit Bar. dicens, non uideri aliud solui pro alio fitione huius. l. sed idem uideri, dicas cōtra hoc urgere quæ habentur apud Ias. in l. talis scriptura, in princip. col. 2. vers. ex isto tex. ff. de lega. primo. Et dum Bart. declarat, si tu debes mihi bologninos argenteos, & tu des aliam monetam argenteam, quæ sit eiusdem ligæ, & eiusdem bonitatis in materia, quamuis essent diuersæ in forma, hoc fieri posse. Sed contrarium hic tenuit Rapha. Cuma. & Christ. de Castil. & Petr. de Resur. vide practica Papiensem in forma libelli, quo agitur hypothecaria, in gl. retractan. & Curt. iunior in d. l. j. §. mutuum, vbi comprobat istam opinionem. & ibi Bald. in hoc nibil

concludit,

- * concludit, quamuis ceteri ibi * eodem modo contra Bar. sentire uideantur, pro qua opin. faciunt trad. per Bart. & alios in l. quæ extrinsecus. ff. de uerb. obli. & de omnibus ijs, quæ ad monetam attinent, uide plenissimè Albertum Brun. in tracta. monetarum, cum quodam consilio collegij Papiensis illi annexo. & Curt. in tract. monetarum. Ad ea uerò quæ subiungit hic Bar. quando
- 2 moneta t est murata quomodo solutio fieri debeat: uide Abb. in c. quanto, col. 5. de iureiuran. Alex. in l. cum quid, col. pen. uer. item inducitur. ff. si cert. pet. ubi omnes latissimè, & præcipuè Dec. col. si. uer. secundò, ubi reprobatur Bar. hic. in uer. aduertatis. & de hac re uide Aret. in consil. 1. 1. Soc. in consil. 298. & omnino in consil. 6. & Roma. in consil. 123. sed recurre semper ad tractatus prædictos. Et dum Bar. in hoc loco agit de moneta ueteri, ut si reperiatur, & eius cursus non sit reprobatus, ut solutio de illa fieri possit. uide Bart. in l. quod te, col. j. ff. si cert. pet. ubi Alexan. col. 2. uer. iuxta, & las. in 7. col. uer. superscripta. & Aret. omnino in consil. 84. Postea
- 3 Bar. hic propè si. uer. sed quæro, tractat, quid si dedi tibi in dotem t tot florenos, & florenorum ualor est muratus, nunquid tempore restitutionis tenearis eos reddere inspecto illo tempore, an uerò secundum ualorem huius temporis, in quo fieri debet restitutio? uide Soci. in d. consil. 6. in 1. uol. Roma. in singu. 513. in ep. Quod tempus. & ibi addit. per Castill. & omnino Aret. in consil. 1. 1. Abb. in consil. 56. in secundo uolu. Crauet. in consil. 47. & omnino uideas in hac re tractatus monetarum, quos antea memorauimus, in quibus latè tota monetarum materia pertractatur.

Summarium in l. creditor. ff. de solut.

- 1 Si una pars fuit expulsa de ciuitate, & illi qui remanserunt, exigunt omnes illorum debitores, an ex hoc liberati sint illi debitores, qui soluerunt.

Bar. in l. creditor. ff. de solut.

- 1 BART. in hac l. creditor, quærit si una pars t fuit expulsa de ciuitate, & illi, qui remanserunt, exigunt omnes illorum debitores, an ex hoc liberati sint illi debitores, qui soluerunt? Ad istam quæstionem uide Dec. in consil. 21. col. 1. & 2. ubi citat multa consilia, inter quæ consiliu quoddam Rapha. Cuma. qui uoluit denunciationem fieri oportere. & Aret. in consil. 35. ubi ait iudicem debere esse competentem, & causam iustam exculare. uide etiam Fel. in c. 1. col. 1. de offic. delega. Paul. de Castr. in l. ij. §. consensisse. ff. de iudic. & in hac materia non prætermittas Abb. in consil. 61. in 1. uolu. Anchar. in consil. 64. in si. quid autem quando debitor est in mora? uide Barb. in consil. 26. in 3. uol. & ad prædicta uide omnino Salic. & Aret. in l. si te bonis. C. de iur. delibe. ubi uidentur concludere contra Barrolem hic.

Summarium in l. si. ff. de solut.

- 1 Illi, qui contraxit procuratorio nomine acquiritur actio directa, ita, ut solui possit inuito domino.

Bar. in l. si. ff. de solut.

- 1 BART. in hac l. si. declarat hunc textum. Dicas tu principium huius l. disponere, ei, qui contraxit t procuratorio nomine, acquiritur actio directa, ita ut ei solui possit inuito domino. de qua re uide las. in leum qui ita. §. qui sibi, col. 3. uer. secundò aduerte. ff. de uerb. obligat. sed obstat, quia iste ex huiusmodi contractu agere non potest, nisi caueat de rato. l. nò solum. §. sed & interdum. ff. de proeur. ubi Paul. de Cast.

Summarium in l. an inutilis. ff. de acceptil.

- 1 Acceptilatio si peccat in forma, ut puta, quia sub conditione, uel in diem, uel inter absentes sit facta, tunc non habet in se pactum tacitum, si uerò peccat in materia, & tunc secus.

Bar. in l. an inutilis. ff. de acceptil.

- 1 BART. in hac l. an inutilis, ait, aut acceptilatio t peccat in forma, ut puta quia sub conditione, uel in diem, uel inter absentes, sit facta, & tunc non habet in se pactum tacitum, aut peccat in materia, & tunc secus. uide Abb. in c. significasti, col. pen. de for. compet.

Summarium in l. j. §. quod si sit aliqua. ff. de præs. stipul.

- 1 In his, quæ uero iudicis officio expediuntur, durat officium iudicis, postquam semel indicauit.

Bar. in l. j. §. quod si sit aliqua. ff. de prator. stipul.

- ART.** in l. j. §. quod si sit aliqua, col. si ait in ijs, t quæ merito iudicis officio expeditur, durare officium iudicis postquam semel iudicauit. Hic diligenter aduerte, quia etiam si lata esset diffinitiuæ sententia, tamen officio nobili ipsius iudicis implorato reuocari posset. de qua re uideas Alex. in l. quod iussit, col. 2. vers. lade. ff. de re iudic. & in l. index postquam, eodem tit. de re iudic.

Summarium in l. in omnibus pratorijis. ff. de prato. stipul.

- 1** *Ex stipulatione pratoria per procuratorem queritur actio sine cessione.*
Bar. in l. in omnibus pratorijis. ff. de prator. stipul.

- 1** **BAR.** in hac l. in omnibus, sic ait in summa. Ex stipulatione pratoria per procuratorem queritur actio sine cessione, & reliqua. Ista l. adduci solet ad probandum in pratorijis stipulationibus licere alteri stipulari; & ideo actionem acquiri sine cessione. De qua re agit l. in l. serui electione. §. si. col. 5. vers. in ea glo. ff. de leg. j.

Summarium in l. Valerianus. ff. de prato. stipul.

- 1** *Nouatio quomodo, & quando presumatur.*
2 *Quomodo, & quando interuentu nouæ personæ fiat nouatio.*
3 *Nouatio fit, facta prorogatione termini, sed ope exceptionis.*
4 *Nouatio an inducatur ex noua dilatione concessa debitori.*
Bar. in l. Valerianus. ff. de prator. stipul.

- 1** **BAR.** in hac l. Valerianus, col. 2. vers. & ideo pro declaratione, tradit t quomodo & quando nouatio presumatur. De hac re uide Alex. in l. iij. §. si ex conuentione, col. 2. in glo. 1. in uoce, nouatio. ff. de re iudic. ubi præcipue agit de ijs, quæ hic per Bar. adducuntur, scilicet, si secunda obligatio plusquam prima continet, fieri nouationem de iure fforum. an hoc procedat si illud plus in aliquo accessorio contineret? an uero in principali? in hac materia uide omnino Alex. in consi. 155. Visis & consideratis, in lib. primi & secundi uol. Et limita quando secundus contractus stipulatione celebratur, alioqui uero si sine stipulatione conficeretur. l. item illa. §. fin. ff. de const. pecun. ubi Bar. & Alex. in rubr. ff. de verb. oblig. in 2. col. isto enim casu quando secundus contractus sine stipulatione fiebat, non nouabat de iure fforum, nisi id expressè ageretur. Item limita omnes casus, in quibus olim fiebat nouatio, locum habere solum quando secundus contractus ex interuallo conficiebatur, alioqui uero si incontinenti; quoniam tunc nouatio nunquam præsumebatur. Bar. in l. singularia, in sexto speciali. ff. si cert. pet. Et ad hic quod hic subiungit Bar. in vers. tertio casu, dicens, quando secundus contractus tantundem continet, & tunc noua persona interueniente nouatio præsumebatur, nisi actum esset, ut essent duo rei. Limita hoc, ut prædixi, quando secundus contractus stipulatione conficiebatur, alioqui nouatio non præsumeretur, quauis expressè fieri possit. Bar. in d. litem illa. §. si. ff. de const. pecun. ubi posui. Item limita quando noua persona ex parte promittentis interueniebat: nam si ex parte stipulantis interueniret, difficilior nouatio præsumeretur. l. j. §. si. & ibi Bar. ff. de stipu. seruor. Hodie autem quomodo t & quando interuentu nouæ personæ fiat nouatio, uide apud Alex. in consi. 152. in lib. primi & secundi uol. & in consi. 155. eod. lib. Et ad id quod hic subiicit Bar. in vers. aut non interueniebat noua persona, uide eundem Bar. in l. certi conditio. §. si nummos. ff. si cert. pet. ubi contrarium tenuit & malè, ut ibi per l. colu. 6. vers. in ea. & de hac re uide doct. in l. iij. §. si ex conuentione. ff. de re iudic. Dum uero prosequitur Bar. dicens, hodie nouationem fieri ope exceptionis. dicas hoc non esse uerum; quoniam secundum magis communem sententiam non præsumitur ipso iure, neque ope exceptionis. Soc. in consi. 89. in 3. uol. l. in l. j. in fi. de iudic. de qua re agit idem l. in l. singularia, col. 14. vers. alia, & in 15. colu. vers. tertio. ff. si cert. pet. & in l. in illa stipulatione, col. pen. ff. de verb. obli. uide tamen Alex. in d. consi. 155. in lib. primi & secundi uol. Postea Bar. hic in vers. quæ ro quid si ego, uult nouationem t fieri, facta prorogatione termini, sed ope exceptionis: ideo prima actione agi non potest. item fideiussores

fideiussores & pignora constituta super prima obligatione liberantur. l. vbiunque. ff. de fideiuss. hoc dictum Bartoli refellit Ias. in l. j. in fi. C. de iudic. quia nouatio hodie non fit nisi expressè agatur, neque ope exceptionis nunc fit nisi in casibus, in quibus olim fiebat ipso iure, quamuis contrarium hic teneat Bar. quem ibi doct. communiter reprobarunt. sed reuocata hac Bartoli decisione sequeretur, si quis mihi obligatus esset cum fideiussoribus & pœna ad soluendū infra annum, & ego ei miserationis causa terminum prorogarem, fideiussores & pignora liberari; quia ubi fit nouatio etiam ope exceptionis, fideiussor (ut prædiximus) liberatur. l. ubiunque. ff. de fideiuss. quod iniquum esse videretur. Tamen posita opinione Bartoli pro vera responderi posset, & cum dupliciter limitari, scilicet, ut procedat quando in ipsa prorogatione etiam primus contractus ireraretur faciendo sibi promittere; si verò hoc non fieret, secus, ita limitat Bal. in l. tam mandatori, col. 2. C. de non numer. pecun. quem refert Ias. in d. l. i. col. fi. C. de iudic. sed pro ista limitatione videtur hic ad literam decisio Bartoli in fi. ubi ait, eum, qui alios dat fideiussores, ita demū videri novare ope exceptionis, si principalis obligatio est renouata, alioqui secus. alio etiam modo istam decisionē Bartoli limitat Bal. in d. l. tam mandatori, vt procedat, quando prorogatio facta fuit cum stipulatione, ut eo casu nouario ope exceptionis facta videatur, aliter non, ut per Ias. in l. lecta, col. 6. in 8. notat. ff. si cert. pet. Et ibi tertio modo limitatur, nisi prorogatio fiat cum pacto, quod nisi soluat in termino, non intelligatur esse receptum à prima obligatione. Bar. in l. aliam. ff. de solut. ubi posui. & hoc Bartoli documentū reprobatur etiam Ias. in l. j. §. & post operis. ff. de oper. nou. nunc. Et adea quæ postremò hic ait Bar. de illo, qui dedit novos fideiussores de iudicio sisti & iudicari soluendo, vide Soc. in consi. 17. col. 5. in 1. uol. Aduerte circa ea, quæ prædixi, utrum nouatio t inducatur ex noua dilatione concessa debitori, ita ut fideiussor saltem ope exceptionis se tueri possit, vide omnino Fulg. in consi. 130. ubi multa scitu digna in re proposita cumulauit. & an & quando fideiussor teneatur pto tempore prorogato? videas Dec. in c. de causis, de offic. deleg. & in consi. 103. ubi tenet fideiussorem teneri etiam pto tempore prorogato, sed quid si tempore prorogationis debitor principalis erat soluendo, & postea efficitur non soluendo, nunquid æquum erit, ut fideiussor teneatur? & cum facta prorogatione nullo modo teneri docuit Socin. in consi. 21. in 1. vol. Feli. in c. in causis, de offi. deleg. & in c. 1. num. 4. de iureiur. & in re proposita vide omnino Alex. in consi. 72. in 6. vol. & Ang. Alex. & alios in l. si unus. §. 1. ff. de pact. & doct. in c. constitutis, de fideiuss. & ad præcedentia, scilicet an & quando intelligatur esse facta nouatio, vide omnino Alex. in consi. 173. in 7. vol. Aret. in consi. 5. & latè Albertum Brunum in tract. de augmento, in tertia conclusione principali, nu. 40. cum seq.

Summarium in l. huiusmodi. ff. de præt. stipul.

- 1 Si quis promisit stare de expensis, & interesse tuo iuramento, uel dicto, ualeat stipulatio.
- 2 Si promitto stare tuo dicto, uel iuramento, hoc me non obligat quia ego possum te reuocare antequam declares.

Bar. in l. in huiusmodi. ff. de præt. stipul.

- 1 Bar. & r. in hac l. in huiusmodi, col. 2. vers. quærit Dyn. inquit, si quis promisit t stare de expensis & interesse tuo iuramento uel dicto, ualere stipulationem, & si bene arbitrabitur, standum esse dicto ipsius, alioqui fieri debere reductionem ad arbitrium boni viri. Nunquid autè iste possit taxare, uel iudicare, uel iurare parte non citata? vide Alex. in consi. 130. Difficultas huius negotij, in 1. vol. & circa hanc questionem Dyn. quæro quam actionem producat huiusmodi stipulatio? & nunquid eandem, quam iuramentum? vide plenè apud Ias. in §. item si quis postulante, col. 1. 2. & 13. in fi. de action. & latè in l. iusiurandum quod ex conuentione. ff. de iureiur. & Alex. in l. j. §. fi. col. 1. ff. de verb. oblig. ubi omnes, & in consi. 47. col. 2. in 1. vol. Et dum Bar. in ead. col. vers. quid dicemus, ait, si promitto t stare tuo dicto uel iuramento, hoc me non obligare quin ego possum te reuocare antequam tu declares. hoc idem sequitur Ias. in d. §. si quis postulante, col. 13. ubi addit unam cautelam Abb. in c. dilecti, col. fi. de for. compet. sed
- * Alex. in d. consi. 130. in 1. vol. ait, Bartolum hic communiter reprobari, & limita omnino vt per Ias. in d. l. iusiurandum quod ex conuentione, col. 2. Postea Bar. hic, postquam iste talis declarauit,

Iudicatum solui.

clarauit, eius declarationem ualere, vide Abb. in d. c. dilecti. col. fin. versi. in quantum, de for. compet. & Alex. in conf. 37. col. fi. in 1. vol.

Summarium in l. si pupillus. ff. rem pupil. solu. for.

- 1 *Melius esse proprium, quam commune.*

Bar. in l. si pupillus. ff. rem pupil. solu. for.

- 1 BART. in hac l. si pupillus cum l. seq. ait melius esse proprium t̄ quam commune. & in hac materia adde quòd per publicam personam queritur possessio parti sicut utilis actio. Soci. in conf. 26. col. 6. Et an acquiratur partibus per notarium etiam ante ratihabitionē ipsarum partium? vide Paul. de Cast. in conf. 195. Visis, in 2. vol.

Summarium in rubrica. ff. iudi. solu.

- 1 *Pater si uigore statuti tenetur soluere condemnationem pro filio, dicitur fideiussor iudicatum solui.*
2 *Fideiussor iudicatum solui liberatur absolute principali.*

Rubrica. ff. iudicatum solui.

- 1 **I**N hac materia scias, si pater t̄ uigore statuti tenetur soluere condemnationem pro filio dicitur fideiussor iudicatum solui; & ideo sicut in uno casu quis tenetur de sententia lata contra principalem, ira & in alio. Bart. in l. cum filius familiars, in princ. ff. de verb. oblig. Nunquid autem ista promissio iudicatum solui, sit diuidua uel indiuidua? & utrū uno non defendente pœna contra omnes committatur? vide Bar. in §. Cato, in 2. quæst. ff. de verb. oblig. ubi omnes. Attende etiam in materia huius tituli fideiussorem t̄ iudicatum solui liberari absolute principali, quamuis in eadem sententia facta sit reseruatō, cuius vigore demū principalis condemnatur. ita Soc. in conf. 91. in 4. vol. Ad ea uerò quæ ait Bar. in hac rubrica. col. 2. vers. secundum quod dicit si est absens dominus, & reliqua. vide Ias. in l. filius familiars. ff. qui satisd. cogant. Aret. in conf. 124. Domine. & Ias. in d. l. filius familiars ampliatur hoc idem procedere, in statuto si requiratur idonea fideiussio, dominum posse releuare.

Summarium in l. in stipulatione. ff. iudi. solu.

- 1 *Executio fieri potest quamuis quantitas non sit certa.*

Bar. in l. in stipulatione. ff. iudic. solu.

- 1 BART. in hac l. in stipulatione, col. 2. ibi, & si dicas quomodo, ait executionem t̄ fieri posse, quamuis quantitas non sit certa: quia in executione certificabitur, & declarabitur interesse. vide Alex. in l. j. col. 5. vers. in gl. ff. de leg. 2. & Ias. in l. j. in princ. col. 4. vers. quarta. de eden.

Summarium in l. cum lite. ff. de iudic. solu.

- 1 *Finita causa triennio, prima acta ualent.*

- 2 *Acta litis ordinaria facta coram primis iudicibus fidem faciunt coram secundis.*

Bar. in l. cum lite. ff. de iudic. solu.

- 1 BART. in hac l. vers. ulterius dicit gl. ait, finita causa t̄ triennio, prima acta ualere. De hac re quomodo acta in uno iudicio probent in alio, vide Barto. in l. ij. C. de eden. Adde quòd licet probationes acceptæ in iudicio summario non faciant fidem in ordinario, tamen hoc fallit in confessione secundum Aret. in l. naturaliter. §. nihil commune. col. 2. vers. primò. ff. de acquir. poss. Quid in actis factis coram iudice seculari utrum faciant fidem coram ecclesiastico? & an acta facta in iudicio ciuili præiudicent in criminali? & quid si facta sunt inter aliquas personas, nunquid fidem faciant inter alias? vide plenissimè totam hanc materiam apud Feli. in c. causam quæ, de testi. & in c. qualiter. 2. §. ad corrigendos. nu. 23. cum seq. de accusat. & in c. at si clerici, in princip. de iudic. Scias quoque acta t̄ litis ordinaria facta coram primis iudicibus fidem facere coram secundis. c. fi. & ibi Abb. & alij de probat. & dum Bar. hic in pen. col. vers. secundus effectus, quærit an testes in alia instantia possint de nouo produci super eodē non obstant publicatione facta in primâ? attende quia Bar. hic sentit eos produci non posse in alia instantia propter subornationem. idem uult in l. iij. §. 1. ff. de ui bonor. rapt. Contrarium uerò tenent

Io. And.

10. Andr. & Abb. in c. fraternitatis, de testi. ubi Fel. col. 5. & ibi vide longam apostillā, & omnino Dec. ibi in sua repet. in 2. quæst. 1. 1. articuli, & Card. in clem. 2. col. 3. de testi. ubi nunquam fit mentio de Bar. hic. vide etiam Mari. Soc. in d. c. fraternitatis. in 10. & 1. articulo, ubi multas quæstiones cumulauit.

Summarium in l. cum quærebatur. ff. iudic. sol.

- 1 *Fideiussor iudicatum solui tenetur etiam lata sententia contra principalem contumacem.*

Bar. in l. cum quærebatur. ff. iudic. solui.

- 1 **TOB. BART.** in hac l. cum quærebatur, diuidit hanc l. & eam declarat ut hic per eum. Aduerte quia per istum tex. quo cauetur, fideiussorem t iudicatum solui, teneri etiam lata sententia contra principalem contumacem, uoluit Bar. in l. cum filiusfamiliās in principio. ff. de verb. oblig. patrem, qui vigore statuti tenetur soluere condemnationem filij, teneri etiam si lata esset sententia contra filium contumacem. sed huic sententiae reluctatur, quia quotiescunque sententia contra unum lata potest alijs præiudicare, non nocet ei si lata est contra contumacem. l. Papinianus. §. meminisse, & l. qui repudiantis, in fi. ff. de inoffic. testa. Bar. in d. l. cum filiusfamiliās in fin. principij.

Summarium in l. cum apud. ff. iudic. sol.

- 1 *Fideiussor acceptus in prima causa non tenetur in eo, quod iudicatur in causa appellationis.*

Bar. in l. cum apud. ff. iudic. solui.

- 1 **BART.** in hac l. cum apud, sic ait in summa. Fideiussor t acceptus in prima causa non tenetur in eo, quod iudicatur in causa appellationis. quid si iudex electus noller iudicare, an tunc recederetur ab eo ut fideiussor teneatur secundum materiam. l. si quis arbitratur. ff. de uerbor. obligar. cogita, & vide Paul. de Cast. in confi. 23. Solet aromatum natura, in 1. volum. ubi multa dicit. Et dum Bart. hic in 2. colu. vers. quæto satisfedi, tradit si satisfedi apud iudicem ordinarium proprio nomine non expresso, qui demum causam delegauit, an fideiussores teneantur, vide Aret. in confi. 87. prope fi.

Summarium in l. cum minor. ff. rem rat. habet.

- 1 *Minor, qui compromittit in arbitrium, & promittit pœnam, si eius sententia non parebit, non incidit in pœnam petendo restitutionem in integrum.*

Bar. in l. cum minor. ff. rem rat. hab.

- 1 **BART.** in hac l. cum minor, in fi. principij ait, minorem, t qui compromittit in arbitrium & promittit pœnam si eius sententiae non parebit, non incidere in pœnam petendo restitutionem in integrum. adde quod si quis promissit ratum habere, & ratum habuit, quamuis postea iure improbet, dicitur conditionem impleuisse. Aret. in confi. 29. col. fi.

Summarium in l. cum minor. §. falsus. ff. rem rat. habe.

- 1 *Si aliquis uenit contra sententiam ea ratione, qua posset, etiam si uerus procurator litem egisset, eum non uideri propterea improbare.*

Bar. in d. l. cum minor. §. falsus. ff. rem rat. habet.

- 1 **BART.** in ead. l. §. falsus, in fi. ait, si aliquis t uenit contra sententiam ea ratione, qua posset etiam si uerus procurator litem egisset, eum non uideri propterea improbare.

Summarium in l. Paulus respondet. ff. rem rat. hab.

- 1 *Non tantum uerbis, sed etiam facto posse rem ratam haberi.*

Bar. in l. Paulus respondet. ff. rem rat. habet.

- 1 **BART.** in hac l. Paulus respondet, nihil dicit, sed ex ea colligitur, non tantum t uerbis, sed etiam facto posse rem ratam haberi. De hac l. vide Dec. in l. semper qui non prohibet. ff. de regul. iur. adde quod uoluntas alicuius potentius facto quam uerbis declarari solet. Dec. in l. non uult hæres esse. ff. de regul. iur. nu. 6. cum seq. uide Mari. Soc. iuni. in confi. 98. nu. 13. ubi citat. l. si tamen. §. ei qui. ff. de ædilit. edict. & in c. dilecti, de appellat. Anchar. in confi. 302. ubi ait, si

verba

uerba factis repugnant, verba cedere factis oportere. & uoluntatem ex factis potissimum conijci debere, docuit tex. in l. reprehendenda. C. de inst. & sublt. ubi ait gletiam in animalibus brutis & ratione carentibus colligi uoluntatem ex factis, citat tex. in §. ceruos, inst. de reb. di. ubi sub hoc optimè probatur.

Summarium in l. actor. ff. rem rat. habe.

- 1 *Executor an possit actorem uel procuratorem constituere.*

Bar. in l. actor. ff. rem rat. habe.

- 2 *BART.* in hac l. actor, in summa inquit, iuriseconsultum hic facere mentionem de quatuor personis, quarum prima tenetur cauete, sed alix tres non. Tu in hac materia uide ante executor possit actorem uel procuratorem constituere, apud Paul. de Cast. in consi. 13 in. 1. vol. Et dum Bar. hic in 2. col. vers. quero utrum bona, tradita, an bona illius actoris sint obligata pupillo pro administratione. Adde tu, an pupillo tantum sint obligata, an tutori tantum, an utrique? uide Aret. in consi. 39. col. 1. & seq. ad ea uero quæ hic ait Bar. in si pen. col. vers. ulterius, dum inquit gl. hanc reprobari ab Old. adde quod d. las. in l. sciendum, col. 5. ver. iuxta. ff. de uerb. obli. sentit ipse quoque istam gl. malè dicere. & Aret. in consi. 69.

Summarium in l. quo enim. §. rem haberi. ff. rem rat. habe.

- 1 *Tacens an Et quando habeatur pro consentiente.*

Bar. in l. quo enim. §. rem haberi. ff. rem rat. habe.

- 2 *BART.* in hac l. quo enim. §. rem haberi, agit de illa quæstione, an & quando t tacens habeatur pro consentiente. de qua re uide las. & quæ latè posui ad Bar. in l. quæ docis. ff. solu. matr. & etiam alibi. & Abb. & Feli. in c. non ne, de præsumpt. in quibus locis habetur de illa regula, quæ hic tradit Bar. in tertio membro suæ distinctionis, scilicet quando ultra taciturnitatem interuenit etiam aliquis actus positivus, ut est receptio literarum, subscriptio, & huiusmodi genus alia; & tunc tacentem haberi pro consentiente.

Summarium in l. amplius peti. ff. rem rat. habe.

- 1 *Petitio cum contestatione, solutionis receptio & compensatio faciunt committere stipulationem amplius non peti, secus si neutrum eorum interueniat.*
- 2 *Licet uerbum agere inducat litis contestationem, tamen uerbum peragere, significat liti decisionem.*
- 3 *Actionem peti, importat litis contestationem.*
- 4 *Maritus si legauit uxori uerbum, si dotem non petierit, postea ipsa dotem recepit ab hærede sponte soluente & sciente, utrum dicatur ex hoc contra fecisse.*
- 5 *Ille qui compensat, uidetur soluere.*
- 6 *Excommunicatus non potest petere, sed potest excipere.*

Bar. in l. amplius non peti. ff. rem rat. habe.

- 1 *BART.* in d. l. amplius non peti, sic ait in summa. Petitio t cum contestatione, solutionis receptio, & compensatio faciunt committere stipulationem amplius non peti, secus in neutrum eorum interueniat. Attende in hac materia, quia si defunctus promississet non agere sub pœna, eius hæres agendo etiam ignoranter incidit in pœnam, neque iuuatur auxilio ignorantie ex clausula generali, ut per las. in l. cum filius familiæ. §. in hac, col. 2. ff. de uerb. obli. vers. ex ista.
- 2 Et aduerte quoniam & si uerbum, t agere, indicet litis contestationem, tamen uerbum, peragere, significat liti decisionem. l. quinquaginta, & l. posui. ff. de excusat. tut. Et attende pro ampliatione huius. l. non solum uerbum, petere, sed etiam uerbum, agere, liti decisionem indicare, ut est gl. sing. in l. si postea, in gl. 1. ff. de pecul. ubi limita non procedere in uerbo, petagere. & limita hoc quoque quod prædictum est de uerbo agere, & petere, nisi addita essent aliqua uerba, ex quibus contrarium appareret, ut per las. in l. si prius, col. 5. vers. secundò & melius. ff. de oper. nou. nunci. & actionem t peti importare litis contestationem, sequitur Bar. in l. à quo fundus. ff. de damn. infect. Et quid importet uerbum, agere, & uerbum, peragere, uide omnino Cæpoll. in caut. 18. ubi tradit quid ex hoc fuerit disputatum per Guid. de Suza. contra Oldt. & de significatione uerbi, petere, ut importet litis contestationem, uide Bar. in l. si decem cum peti, in princ.

- princ. ff. de verb. oblig. Et dum Bart. hic in 2. col. vers. item oppo. de l. Papinianus. §. meminit-
 se & c. ait, illas leges habere locum in pœnis legalibus. vide l. in l. insulam. in 8. oppo. ff. de
 verb. obli. & ibi l. as. col. 1. 2. vers. secundò. Ad ea verò quæ subiungit Bar. in ead. col. vers. & i-
 deo ut tibi liqueat, cuius hæc sunt verba; quandoq; quis promittit controuersiam nō mouere,
 & tunc quoquo modo controuersia fiat, committitur stipulatio. Vide Dec. qui hoc idem sequi-
 tur in c. ex literis, in princ. de probat. & in c. 1. in 2. not. de appellat. vbi tradit etiā quid de que-
 rimonia & quæstione. Et dum subiicit Bart. quandoq; aliquis promissit non petere, & reliqua,
 videas ad hoc Salic. in l. si quis maior, col. pen. C. de transact. vbi redarguit Bart. hic & ibi l. as. in
 4 1. not. multa dicit de hoc verbo, peti. Et dum Bar. hic in col. pen. quærit si maritus † legauit vx-
 o multa si dotem non petierit, postea ipsa dotem recepit ab hærede sponte soluente & sciente,
 ytrum dicatur ex hoc contrafecisse? & decidit quòd non: Tu de ista quæstione vide omni-
 no Paul. de Monte pico in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nubere. nu. 3. ff. de leg.
 5 2. Deniq; Bar. colligit ex isto tex. eum, qui † compensat, videri soluere, & ideo inferre, si aliquis
 promissit cum iuramento tibi soluere certam quantitatem, si compensat, à periurio liberari. hoc
 idem habetur apud Alex. in consi. 1. 5 4. Viso themate, col. fi. in lib. 1. & 2. vol. & Io. Fabr. in §. in
 bonæ fidei, inst. de action. ac multj ad hanc opinionem accesserunt, vt ibidem refert l. as. nu. 85.
 & in l. eum qui. §. si iurauero. ff. de iureiur. Multi tamen contra Bart. tenuerunt, vt per l. as. in d.
 * §. in bonæ fidei, & in d. §. si iurauero, vbi testatur hanc esse magis * communem sententiam. quā
 sequi videtur etiam Ruin. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. 3. ff. de liber. & posth. & Claud.
 de Seisfel. in l. stipulationes non diuiduntur. nu. 3. ff. de verb. oblig. Sed opinionem Bar. defen-
 dit egregiè Soc. in l. Iulianus. ff. de cond. & demonst. & ex ijs quæ ibi tradit Soc. difficile est cre-
 dere contrarium esse votis frequentioribus confirmatum. Feli. vero in c. Ad nostram, de iure-
 iur. inquit vtrinq; opinionem sustineri posse, quamuis ipse cōtra Bar. sentiat. Et ad ea, quæ sub-
 6 dit hic Bart. de excommunicato, † qui non potest petere, sed potest excipere, an possit compē-
 sationem obijcere, vide Alex. in d. consi. 1. 5 4. col. fi. in lib. 1. & 2. vol. & Abb. & alios, in c. cum
 inter, de excep. & ibi habetur etiam si principalis excommunicatus compensare non potest, an
 eius fideiussor possit.

Summariū in l. si in debitum. §. si procurator. ff. rem rat. habe.

- 1 Ratihabitio retrotrahitur.
- 2 Ratihabitio æquiparatur mandato per fictionem.
- 3 Ratihabitio fieri debet re integra.

Bar. in l. si in debitum. §. si procurator. ff. rem rat. haber.

- 1 BART. in hac l. si in debitum, §. si procurator, colligit ex ista glo. ratihabitionem retrotra-
 hi. vide l. as. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. 2. 3. vers. secunda principalis. ff. de liber. & posthu.
 Ista regula quatuor modis limitatur, primò quando si ratihabitio retrotrahitur, aufertur ius
 quæsitum illi, contra quem fit ratihabitio, vt habetur per glo. in c. ratihabitionem, de regu. iur.
 in 6. dum citat tex. in c. ex parte decani, de rescrip. ad rem faciunt trad. per Soc. in consi. 1. 2 6. in
 4. vol. Secundo limitatur non procedere in quocunq; casu, in quo cessat æquitas; nam ratihabi-
 2 tio † æquiparatur mandato per fictionem, sed fictio locum habere non potest vbi cessat æquitas
 secundum Bar. in l. si is qui pro emptore. ff. de vsucap. igitur & c. Tertiò fallit, vbi tempore, quo
 fit talis ratihabitio, ille actum hunc facere non potuisset. tex. est sing. in l. bonorum, hoc eod. tit.
 vbi latius agam de hac re. Quartò fallit quando res non est integra, & in eodem statu, in quo
 erat ab initio quando actus fuit gestus. hæc omnia vide apud Alex. in consi. 78. col. 4. & seq. in
 5. vol. & in consi. 2 6. in 6. vol. Et ad rem faciunt trad. per eundem Alex. in consi. 1. 10. in 1. vol. &
 in consi. 3 43. in lib. primi; & secundj vol. & de hac regula cum fallentij vide Fel. in c. sicut tuis.
 nu. 7. de simon. & de materia ratihabitionis vide latissimè apud eundem Feli. in c. sunt & alij.
 3 col. 2. & 3. de rescrip. Et ratihabitionem † fieri debere re integra, & quid ex hoc inferitur vide
 per Dec. in l. contra dñs. nu. 2. ff. de regu. iur. Et in re proposita attendè duas species esse rati-
 habitionis, una est quando, ratum habeo actum ab alio factum nomine meo, & ista talis ratiha-
 bitionis

Rem ratam haberi.

habito retrotrahitur ad tempus contractus: & iste non dicitur nouus actus: & fieri potest etiam ab absente. Altera est, quando ratum habeo actum factum per me, qui nullus est roboris, & tunc ista ratihabitio non retrotrahitur, & iste dicitur nouus actus, in quo eadem solennitas requiritur, quæ in nouo actu exigetur ita eruditè declarat Arc. in consil. 127. Et an & quando & quo modo ratihabitio fieri possit, & in quibus casibus, & de illius viribus, vide plenè apud Dec. in l. semper qui non prohibet. ff. de regi. iur. Et an & quando ratihabitio mandato æquiparatur, vide Fulg. in consil. 154.

Summarium in l. si procurator. ff. rem rat. habet.

- 1 Repeti potest id, in quo quis damnum patitur.

Bar. in l. si procurator. ff. rem rat. habet.

- 2 BART. in hac l. si procurator, in fi. ait, repeti t posse id, in quo quis damnificatur, propter ea quod à suis negocijs auocatur. Vide Ias. in l. properandum. §. si autem alterum. col. 6. C. de iudic. vbi hoc limitat in damno, quod quis patitur ratione personæ suæ; secus quod ad res. & in l. vnic. §. si. col. 2. vers. secundum istam. ff. si quis iudic. non obtemper.

Summarium in l. bonorum. ff. rem rat. habet.

- 1 Si superuenit defectus ex parte ratum habentis, ratihabitio impeditur.
- 2 Ratum haberi non potest post centum dies.
- 3 Ratihabitio fieri potest de possessione quando ille idem quiescit in possessione apprehendit.
- 4 Ratihabitio mandato æquiparatur.
- 5 Verum gesta per unum canonicum possint haberi rata ab alio canonico, qui ei successit.

Bar. in l. Bonorum. ff. rem rat. hab.

- 1 BART. in l. Bonorum, ait hanc. l. scribendam esse literis aureis, & hoc dicit in summa, si superuenit defectus ex parte ratum habentis, ratihabitio non impediri. Vide quæ dixi de hac re in l. si indebitum. §. si procurator, supra eod. tit. Attende etiam in proposita re, quoniam ex decennio præsumitur ratihabitio in agnitione bonorum possessionis, non quod per x. annos hoc inducatur, sed per tantum temporis spacium præsumitur voluntatem ab initio interuenisse. Item ista regula limitatur vt procedat quando ratihabitio est faciendi pro cõfirmatione actus, inualidi, alioquin verò si ratihabitio sup actu ualido interponeretur, qui ideo ratificatur, vt ratum haberi acquiratur. & ista ratihabitio fieri potest etiam citra tempus, quo primus actus geri potest, vt per Bar. vbi clarum ponit exemplum in l. j. col. pen. vers. contra hoc. C. qui admit. dum autem hic in tex. dicitur, post centum dies ratum t haberi non posse, hoc verum est in transuersalibus, secus in descendentibus, qui habent annum. l. j. §. longius, supra de success. alias limitationes ad istum tex. posuit remissiuè Alex. in d. l. j. col. 5. vers. & alias. C. qui admit. & aliam tradidit Raph. Cum. in consil. 166. incip. Innocentius 7. scilicet, vt non procedat in bonorum possessionibus, quæ sunt ad hæredes translata. & quid per hunc text. inferatur, vide per Dec. in c. 2. col. 6. de appellat. Et ratihabitio t fieri potest de possessione, quando ille idem, qui apprehendit, est in possessione. Alex. in consil. 110. col. 2. in 1. vol. Item limita vt per Fulg. in consil. 154. Super eo quod queritur. Et non potest ratihabitio fieri post mortem donantis vel concedentis rem. Alex. in consil. 24. col. 3. in 5. vol. id quod est ualde singul. An autem ista. l. quæ loquitur in procuratore locum habeat in notario, qui est persona publica, qui nomine meo stipuletur, an scilicet necesse sit infra terminum ratum habere, vide Bal. in l. non aliter. §. satisfactio. j. col. ff. de adopt. & Paul. de Cast. hic. & Dec. in consil. 226. Et ad istam. l. vide Dec. in l. semper qui non prohibet. ff. de regi. iur. Et ad ea, quæ hic ponit Bar. de ratihabitione, t quæ mandato æquiparatur. vide Ias. latissimè, in l. si quis qui pro emptore, col. 39. & seq. de vlcap. & quæ posui in d. l. si indebitum. §. si procurator, supra hoc eod. tit. Et dum Bart. hic in col. 5. tradit an factum nomine defuncti possit ratum haberi ab hærede? decidit; hoc fieri in ijs, quæ ad hæredem transferre solent, limita tu hoc procedere quando ille, qui fecit actum nomine defuncti, est in eodem statu tempore ratihabitionis, in quo erat ex tunc, vt declarat ponendo exemplum Alex. in consil. 110. Vltis acutissimis dubitationibus, col. 2. in 4. vol. item limita & declara istum text. vt per

Alex.

Alex. in consil. 78. Viso diligenter. col. pen. in 5. vol. & aliter, vt per Paul. de Castr. in consil. 195. Visis, in 2. dub. in 2. vol. vbi vide omnia hæc, quæ sunt singularia in hac materia. Postremò hic querit Bar. vtrum gesta t per vnum canonicū possint haberi rata ab alio canonico, qui ei successit? vide Dec. in c. ex literis, col. 4. vers. prædicta, de probat.

Summarium in l. fi. §. procurator. ff. rem rat. habe.

1 Si tutius præscriptione triginta annorum soluit, potest repetere.

Bar. in l. fi. §. procurator. ff. rem rat. hab.

1 BART. in hac l. fi. §. procurator. colligit argumentum ex isto tex. si tutius t præscriptione. xxx. annorum, soluit, vt repetere possit. & respondet ad l. obligationum. §. placent. ff. de action. & oblig. qua cautum est, tempus non esse modum inducendæ vel tollendæ obligationis. dicas tu regulam. d. §. placet, etiam si cum tempore iuncta esset diutina præstatio, quia nihilominus tempore non inducitur obligatio. l. si certis annis. C. de pact. vbi Bal. assert rationem. & Dec. declaratione inducenda, sed de inducta confirmanda, etiam si interuenisset diutina præstatio. & iste est propriè casus illius. l. vbi tamen subiungit, quod & si hoc non sufficiat ad inducendam obligationem, sufficere tamen ad probandum titulum si allegatur.

Summarium in l. j. ff. de priua. delict.

1 Actiones penales quando transeant ad heredes.

Bar. in l. j. ff. de priuat. delict.

1 BART. in l. hac. l. j. agit de actionibus t penalibus, an & quando transeant ad heredes. Et illud, quod dicitur de actionibus penalibus, quæ non transeunt ad heredes, limita nisi id, quod debebatur actione penali, fuisset promissum per viam cōtractus: nam isto casu transeunt ad heredes. Alex. in l. non solum. §. morte. col. 2. vers. cuius. ff. de oper. no. nunc. vbi las. col. 3. Præterea dum hic traditum est, penales transire ad heredes quatenus perueniunt, quomodo intelligatur quid peruenire? vide in l. pen. ff. de oper. nou. nunciat. per Bart. & alios ibi.

Summarium in l. nunquam plura. ff. de priua. delict.

1 Quando plura delicta pro vno habeantur vel pro pluribus.

2 Qui potest multoties pro eodem genere criminis puniri, & excommunicari.

3 An possit aliquis multari absque noua citatione.

Bar. in l. nunquam plura. ff. de priuat. delict.

1 BART. in hac l. nunquam plura, versic. circa istam. tradit recto ordine quando t plura delicta pro vno habeantur, vel pro pluribus. De hac materia vide Raph. Cuman. in consil. 74. col. 2. vbi distinguit an delictum sit momentaneum, & tunc non sint plura delicta, secus verò si esset successiuum. & in hac materia vide Soc. in consil. 62. in 1. vol. & omnino Feli. in c. sic ut, nu. 4. de testi. vbi tradit an & quando delictum reiteratum pro pluribus delictis habeatur. Et dum Barr. hic opp. d. l. fi. C. de mod. mult. Dicas stante communisolatione ad hunc text. de qua agit etiã Dec. in c. r. de iudic. hoc procedere in anno, quia tantum tẽr multari potest, sed post annum, posset iterum multa imponi. ita colligitur ex d. l. fi. ibi, in anno. Secundò limita hoc procedere in ordinario moderatore, alioqui verò in proconsulibus & spectabilibus; quia illi possunt sæpius multare. ita sentit tex. ibi, obseruandum à moderatore. ex hoc enim ceteri excipiuntur, alioqui generaliter nullo expresso statuisset. Et contra istam sol. Bar. videtur urgere glo. in c. ita quorundam, de iudic. vbi quis potest multoties t pro eodem genere criminis puniri & excommunicari. sed respondeas licet, ibi delictum esse in detrimentum catholicæ fidei. vel ibi erat delictum in faciendo, quo casu succedit documentum Bar. in l. inficiendo. §. infans. ff. de furt. Item contra dictam decisionem videtur tenere Bar. in d. §. infans, col. 1. in fi. vbi vult si statutus est tali cui terminus ad aliquid faciendum, & id non faciat, eum toties puniri posse, quoties non paruit.

De furtis.

ruit. Et ad ea, quæ prædiximus de multa, vide Angel. in consi. 8. vbi multa dixi in materia multarum. Et an t possit aliquis multari absque noua citatione? dicas " communiter non posse. * hoc tamen fallit in nonnullis casibus, vt per Feli. in c. 1. nu. 19. de iudic. Postea Bar. hic in 3. col. versi. venio ad aliquas quæstiones, concludit quando plura delicta fiunt eodem impetu, & tunc una tantum poena puniuntur, si verò non eodem impetu, & tunc diuersa poena puniri debent, etiam si in eodem instanti committerentur. & ponit exemplum memorabile de illo, qui aliquē vulnerauit ex proposito, nolens plus facere, tamen propter aliquod dictum vel factum superuenit imperus, propter quem illum occidit, vt is non teneatur de homicidio ex proposito, sed tantum de vulnere, & postea de homicidio simplici. Attendè perpetuè memorabile istud Barto. documentum: quia multi contrarium iudicarent. & pro eo facit tex. in argumentum in l. Ponponius, lib. 2. 6. propè fin. ff. de negoc. gest. & vide omnino quæ de hac re posui in lucubrationibus meis in l. illud quæsitum. §. si idem. ff. ad leg. Aui. & ad trad. hic per Bart. vide Soc. not. in consi. 62. in 1. vol.

Summarium in Rub. ff. de fur.

1 *Quomodo in materia furti libellus sit concipiendus.*

Bar. in Rub. ff. de fur.

1 **B**ART. in hac rub. continuat eam ad præcedentia. Tu verò si vis scire quomodo in hac materia sit libellus concipiendus, vide las. in §. ex maleficijs, col. 1. 4. instit. de action. vbi prosequitur declarando singulas partes libelli. in hac materia furti, quæro vtrum furtū pro quo imponitur poena furcarum, dicatur maius delictum, quàm sit homicidiū, pro quo imponitur poena capitis? vide Dec. in consi. 65. & Soc. in consi. 157.

Summarium in l. j. ff. de furt.

1 *Si quis habeat rem alienam desinendo eam possidere, an dicatur furtum committere.*

Bar. in l. j. ff. de furt.

1 **B**ART. in hac l. j. ponit diffinitionem furti. An autem t si quis habeat rem alienam desinendo eam possidere dicatur furtum committere? vide las. in l. depositi, in glo. fi. in 2. solu. col. 45. ff. de re iudic. Aduerte etiam quia non semper ille dicitur esse fur, qui subtrahit aliquas res, & quæ requiruntur ad hoc vt furtum dicatur aliquis commisisse, vide Alex. in consi. 126. & in cò fi. seq. in 4. vol. Item scias in hac materia, quauis furtiuam rem emens teneatur eam domino restituere absque pretij solutione, hoc tamen non habere locum, quando emptor protestatur le nomine domini emere, ut per Cepoll. in caut. 11.

Summarium in l. fur est manifestus. ff. de furt.

1 *Delictum dici manifestum, quando aliquis in ipso crimine deprehenditur.*

2 *Usurarius manifestus quomodo & ex quibus probetur, ita ut intestabilis reddatur.*

3 *Principium litis dicitur usque ad contestationem inclusiue.*

4 *Judicium incipit à litis contestatione.*

Bar. in l. fur est manifestus. ff. de furt.

1 **B**ART. in hac l. fur est manifestus, colligit ex text. delictum t dici manifestum quando aliquis in ipso crimine deprehenditur. uide Abb. in c. tertio loco. col. fi. de probat. Feli. in c. 2. col. 4. de præsump. & Abb. in c. cum non ab homine, col. 4. versic. ad secundum. de iudic. Et dñ Bar. subiungit idem esse si quis deprehenditur in domo alicuius, in qua sit pulchra mulier; nam ex hoc ille dicitur adulter manifestus, ita Bar. hic. Sed aduerte, quoniam hoc est verum duntaxat quò ad præsumendum animum ipsius, sed quò ad arguendum delictum consummatum, & quò ad præiudiciam ipsius mulieris, non est verum hoc Bar. documentum, secundum Feli. in c. præterea, de testi. & de hac re uide Abb. & Bal. in eod. c. præterea. Abb. in c. literis. de præsumpt. & in consi. 42. in fi. Bar. in l. capite quinto. ff. de adulter. & quæ ibi pono, & Brunum in tract. de indicijs & tortu. col. 16. versic. item dixit. & ibidem in versic. item sunt, agit de illo, qui uisus est fugere

- fugere cum gladio euaginato, & aliquis repetitur mortuus. de qua re hic tradit Bar. in uers. itē si aliquis. & ad ea, quæ paulo post. dicit Barr. de usuratio manifesto, vide Angel. in questione incip. Alfenus miles. & omnino in consi. 10. ubi habetur quando usurarius t̄ manifestus quomodo & ex quibus probetur, ita ut intestabilis reddatur. & Abb. in consi. 34. in 1. uol. & in cōsil. 81. in 2. uolu. in hac materia furis manifesti scias hodie non esse in usu, vt fur manifestus condemnatur in quadruplum, & non manifestus in duplum, nisi in ciuitate Romana. ita Petrus à Blasio in tra& de a&ione & eius natura, in 45. a&ione in fi. Ad ea uerò, quæ hic tradit Bar. in col. fi. scilicet principium litis t̄ dici usque ad contestationem inclusiue. uide glo. in §. fi. in uoce, ex proœmijs, in auth. in med. litis fiet. & in hac re uide Bald. in auth. sacramenta puberum. C. si aduers. uendit. & in l. vnic. §. simili modo. C. de liti. libert. tollen. & in c. 1. colu. fi. de lit. contest. ubi ait, litis contestationem esse lapidem angularem, ac totius iudicii fundamentum. & ita etiam Specul. in tir. de iudicijs, in princip. & Baldum refert las. in rubr. C. de in ius uocan. in 1. col. ubi declarat t̄ iudicium à litis contestatione incipere. & ea, quæ contestationem præcedunt, proœmia nuncupari. ibi tamen ponit quatuor casus, in quibus iudicium à citatione incipit. secundum quos procedit in §. fi. in lt. de perpet. & tempor. a&ion. et huius contrarij meminit Decius in d. rubrica. C. de iudic. col. 5. vers. iudicium. ubi ex dictis Bar. hic, infert sententiam uenire appellatione iudicii. In alia materia quod nam dicatur esse principium, vide Angel. de maleficijs, in uoce, platea communi. col. 1. vers. quid autem. et an in maleficijs principium attendatur an finis? uide Soci. in consi. 53. in 1. uol. & ad rem faciunt trad. per Alexan. in consi. 166. in lib. primi & secunde uol.

Summarium in l. si quis in seruitute. ff. de furt.

1. Quilibet potest occurrere ad capiendum delinquentem.
2. Clericus debitor an capi possit à creditore seculari.

Bar. in l. si quis in seruitute. ff. de furt.

1. BART. in hac l. si quis in seruitute, in ultimo notab. ait, quilibet t̄ posse occurrere ad capiendum delinquentem. an autem alteri auxilium præstari possit in propulsanda ui uel iniuria? uide Bar. in l. prohibitum. C. de iure fisci. lib. 10. & Abb. in c. si quando, de offic. delega. Postea Bar. subiungit, clericum delinquentem posse capi à seculari, ut illum ducat ad suum iudicem. uide in re proposita las. in l. ij. col. 4. uers. 4. & col. 6. vers. concludo. ff. de iurisd. omni. iudi. ubi ait iudicem seculari posse capere clericum delinquentem, ut eum tradat suo iudici. hoc tamen uidetur esse intelligendum, quando iste clericus de fuga esset suspectus. Alexan. in consi. 205. in 6. uol. & las. in d. l. ij. nu. 16. An autem clericus t̄ debitor capi possit à creditore seculari. & alia in hac materia, uide apud Feli. in c. cum non ab homine, de iudic. Scias etiam clericum posse capi à familia iudicis secularis de mandato prælati. & quæ requirantur ad hoc ut talis familia possit clericum detinere, uide per Feli. in c. ut famæ, de senten. excommun. Et quia in præcedentibus dictum est, clericum detineri posse ut suo iudici exhibeatur. quero quis est suus iudex, quando clericus forensis delinquit? sit ne Episcopus suus proprius, an uerò Episcopus illius loci in quo deliquit? Abb. in c. quod clericis. nu. 22. de foro compet. ait, eius iudicem competentem esse Episcopum illius loci, in quo deliquit.

Summarium in l. in a&ione. ff. de furt.

1. Admittendus est libellus, in quo aliquis petit tot aureos, plures uel.

Bar. in l. in a&ione. ff. de furt.

1. BART. in hac l. in a&ione, in ultimo notab. ait, admittendum t̄ esse libellum, in quo aliquis petit tot aureos plures uel. Sed contra hoc uidentur facere trad. per Bar. in l. edita. colu. fi. C. de eden. ubi las. in ultima col. vers. extra glo. dum concludunt clausulam, saluo iure addendi & minuendi, nihil operari, & tamen hic uox ista, plus, operatur, cogita.

Summarium in l. si qui opem. ff. de furt.

1. Furto qui præstat opem, an dicatur fur.
2. Quomodo puniatur prestans auxilium, operam, & fauorem delinquenti.
3. Aliud est auxilium præstare, aliud consulere.

De furtis.

Bar. in l. is qui opem. ff. de furt.

- 1 BART. in hac. l. is qui opem, tradit an ille, qui præstat t opem furto, dicatur fur? De hac re uide Abb. in c. 1. de offic. deleg. vbi Feli. col. 5. & Dec. col. 8. & plenissimè Feli. in c. sicut dignum, de homicid. vbi recto ordine tradit materiam hanc de præbente operam maleficio. Anchar. in c. accessorium, de regul. iur. Dec. in c. quia quæsitum, de offic. delega. & omnino Ias. in
- 2 consi. 137. in 1. uolu. Et quomodo puniatur t præstans auxilium, operam, uel fauorem delinquenti, vide Soci. in consi. 188. in primo uolu. et ad hæc uide Paulum Grillandum in tracta. de pœnis omnifariam coitus, in 1. o. quæst. & Curtium in consi. 41. vbi ait, auxilium tribus modis præstari. Bal. in l. j. C. de seru. fugit. & in l. raptores, & ibidem uideas omnino Salic. C. de episco. & cleric. Roma in l. j. S. sed meo. ff. ad Syllan. & in consi. 7. incip. Ex præmissa statuti particula. Barb. in cap. repellantur, de accusat. Bald. & doct. in l. data opera. C. qui accus. non poss. Abb. &
- 3 doct. in c. ita quorundam, de iudæ. Aduertas etiam aliud t esse, auxilium præstare, aliud consilium, & aliud fauere, ut docuit Abb. in c. si aduersus, de hæretic. & de pœna auxilium præstantis uide trad. in l. j. ff. de recept. & in l. sacrilegi, in fin. in glo. in uoce, punitur. ff. ad leg. Julii. pecula. Alex. in consi. 177. viso themate, in lib. primi & secundi uol. Ias. in l. j. ff. de in lit. iuran. & ad prædicta uideas oïno Salic. in l. j. C. de rapt. virgi. Ad ea uerò quæ hic ait Bar. in uers. pro cuius declaratione, & reliqua, uide Angel. de malefic. in uoce, Sempronii mandantem, col. 107. in 1. 2. q.

Summarium in l. qui seruo. §. item placuit. ff. de furt.

- 1 *Quamuis principalis non teneatur, tamen punitur opem præstans.*

Bar. in l. qui seruo. §. item placuit. ff. de furt.

- 1 BART. in hac. l. qui seruo. §. item placuit, sic ait in summa. quamuis t principalis non teneatur, tamen punitur opem præstans. uide Dec. in c. 1. col. 9. uers. in secundo. de off. deleg.

Bar. in l. falsus. §. sed si is. ff. de furt.

BART. in d. l. falsus. §. sed si is, ait hanc fictionem contra absentem, locum habere non posse. uide Ias. in l. singularia, col. fi. ff. si cert. pet.

Summarium in l. inter omne. §. rectè. ff. de furt.

- 1 *Si aliquis fuit inquisitus de furto, & dominus rei subtractæ comparuit, dicens illud furtum fuisse eo uolente, inquisitus debet absolui.*

- 2 *Contrafurem est præsumptio iuris.*

Bar. in l. inter omnes. §. rectè. ff. de furt.

- 1 BART. in hac. l. inter omnes. §. rectè, ait, si aliquis t fuit inquisitus de furto & dominus rei subtractæ comparuit dicens illud furtum fuisse eo uolente, inquisitum debere absolui. uide Feli. in c. 1. col. fi. de præsumpt. vbi dicit inspiciendas esse coniecturas. id quod etiam Bar. hic sensit, cum ait, eum esse absoluendum si amicus uel consanguineus sit. & ad hoc Bar. documentum uide Abb. in consi. 107. in 1. vol. & in c. dudum, de elect. vbi ait furtum committi quamuis dominus uideat & taceat: quia censetur uetare, nisi alia concurrant indicia. Postea agit Bart. de fure, qui dicit se credidisse dominum esse consensurum, an ei credatur? & in uers. tamen breuius, inquit, contra t furem esse præsumptione iuris: quia non debet credere dñm esse cōsensurum, cum nemo suum iactare uelle psumatur. attende qm̄ ista est not. limitatio ad gl. in §. alia, in st. de actio. quæ uult in ijs, quæ cōsistunt in aio standum esse assertioni cū iuro illius personæ, in cuius aio consistunt, ut non procedat qñ reluctat iuris præsumptio, ut ibi per Ias. col. 23. uers. secundo limita, & accedit Aret. in l. pro hærede, in princ. col. 2. uers. & ista doctrina. ff. de acqui. hære. vbi Ias. col. 20. uers. in ea gl. uide Feli. in c. nouit, col. fi. uers. in ista. de iudi. ubi Dec. col. fi. & uide Dec. in c. 2. col. fi. eod. tit. de iudic. uide ad prædicta Bar. in lgerit. ff. de acqui. hære. Alex. in consi. 19. in 1. uol. & de hac limitatione uide Feli. in c. inquisitionis, nu. 21. & 22. de accusat. & in hac materia uide regulam cum fallen. per Feli. in c. significasti. j. de homic.

Summarium in l. si dominium rei. ff. de furt.

- 1 *Ex assidua contractatione rei furtiue oritur actio furti.*

Bar. in l. si dominium rei. ff. de furt.

- 1 BART. in hac. l. si dominium, ait, ex assidua t contractatione rei furtiue oriri actione furti. an

aut ex sola contrahatione possit fur suspēdiū vide remissiūe per Feli. in c. postulasti, in fi. de for. comper. & ad id quod subiungit Bar. de eo, qui contrahat Florentiē rem, quam alibi furtipuit. ut Florentiā puniri possit. vide Feli. in c. 1. col. pe. de psump. ubi ait ista dicta Bar. esse crudelia; vide omnino quā posui in lucubrationibus meis ad Bar. in l. sed nec legatarius. ff. de cōdi. furt.

Summarium in l. qui uas. ff. de furt.

- 1 *Licet aliquis dicat rem esse maioris ponderis quā sit, nihilominus condemnatio sequi debet.*

Bar. in l. qui uas. ff. de furt.

- 1 *Bar. in hac l. qui uas, ait, quamuis aliquis t dicat rem esse maioris ponderis quā sit, nihilominus condemnationē sequi debere. vide Alex. in l. scire debemus. in fi. principij. ff. de uerb. obli.*

Summarium in l. in furti. §. ope. ff. de furt.

- 1 *Qui præstat opem, & auxilium delicto quomodo puniatur.*

Bar. in l. in furti. §. ope. ff. de furt.

- 1 *BART. in hac l. in furti. §. ope, agit de illo, qui præstat t opem & auxilium delicto. vide Soci. in consi. 188. in 1. vol. Angel. de malefic. in colu. 92. vers. Andream auxiliatorem, & ea, quæ posui in l. is qui opem, supra hoc eod. tit.*

Bar. in l. si quis uxori. §. apud Labeonem. ff. de furt.

BAR. in hac l. si quis uxori. §. apud Labeonem, tradit an filiginarius, de quo habetur in hoc tex. esset debitor in genere? circa hoc, & hunc. §. procedere tantum in debitore generis, & alio qui esse in debitore speciei, aperuit Ias. in l. cum fundus. §. seruum tuum imprudens, col. 4. in 4. notab. ff. si cert. pet. & in l. si urbana. ff. de cond. indeb.

Summarium in l. si quis uxori. §. si quis iurauerit. ff. de furt.

- 1 *Non est habenda ratio lucri proveniensis cum alterius iniuria.*

Bar. in d. l. si quis uxori §. si quis iurauerit. ff. de furt.

- 1 *BART. in ead. l. §. si quis iurauerit, nihil dicit. Tu autem uide glo. in uoce, idem, quæ est notatu digna ad probandum non esse habendam t rationem lucri proveniensis cum alterius iniuria secundum Feli. in c. cum oporteat, col. 4. de accusat.*

Summarium in l. qui iniuria. ff. de furt.

- 1 *Ille qui iniuria causa ianuam alicuius effregit, non tenetur furti, quod ab alijs fuit perpetratum.*

Bar. in l. qui iniuriæ. ff. de furt.

- 1 *BAR. in hac l. qui iniuriæ, breuiter sentit, eum, t qui iniuriæ causa ianuam alicuius effregit, non teneri furti, quod ab alijs fuit perpetratum, ut habetur in tex. Limita hoc nisi iste deprehenderet ibi committendum esse furtum, uel nisi secum multos homines duxisset, ut per Alex. in consi. 103. Videretur prima consideratione, col. 5. in 1. uol.*

Bar. in l. interdum. §. qui furem. ff. de furt.

BART. in l. interdum. §. qui furem, vers. tertio habetis, refert uerba huius text. dum dicitur pecuniam de mandato iudicis fuisse restitutam, hoc est prædis, vel præfecti uigilum, & reliqua ut hic per eum. vide ad hæc Angel. de maleficijs, in vers. Per iudicem maleficiorum, col. 22.

Summarium in l. si seruus communis. §. quod uero. ff. de furt.

- 1 *In actione depositi contraria, quæ datur depositario contra dominum, uenit culpa leuissima.*

Bar. in l. si seruus communis. §. quod uero. ff. de furt.

- 1 *BAR. in hac l. si seruus communis. §. quod uero. vers. tertio habes, ait in actione t depositi contraria, quæ datur depositario contra dominum, uenire culpam leuissimam. Tu uero du n ex isto rex. colligitur, depositarium petere interesse extra rem contra deponentem, dicās hoc procedere siue deponens sciret, siue non, ut per Bart. in l. vnica, colu. 9. in fi. C. de sentent. quæ pro eo quod inter. proferun.*

Summarium in l. qui ea mente. ff. de furt.

- 1 *Utrum in delicto iam perfecto, & consumato, sit locus penitentiæ.*

Bar. in l. qui ea mente. ff. de furt.

- 1 *BART. in hac l. qui ea mente, col. 3. vers. reassume, tradit utrum t in delicto iam perfecto &*

De furtis.

consumato sit locus poenitentiae: & ut est in furto, an possit fur rem restituere & poenitere: & dicitur non posse, uide in proposita re Bart. in l. si unus §. si ea. ff. de iniur. ubi idem tenet, & las. in auth. non licet, col. 1. vers. item nota diligenter. C. de libe. prater. & Io. Bertachinum in tract. de gabellis, in 4. par. nu. 13.

Summarium in l. si is qui rem. §. si tu Titium. ff. de furt.

- 1 Quando proceditur contra aliquem, eo quod alicui maleficio auxilium præstiterit, in primis opus est, ut constet de maleficio principali.
- 2 Inquisitio formari non potest contra aliquem de homicidio, quod publice dicatur ab eo fuisse commissum, nisi prius constet de maleficio, & ad sint testes, qui uiderint eum occisum.

Bar. in l. si is qui rem. §. si tu Titium. ff. de fur.

- BART. in hac. l. si is qui rem. §. si tu Titium. in fl. ait, ex isto tex. colligi practicam maleficiorum quando proceditur contra aliquem eo quod alicui maleficio auxilium præstiterit: nam in primis opus est ut constet de maleficio principali, & reliqua ut hic per Bar. Tu autem dicas immo non sufficere, quamuis constet de maleficio principali, nisi constet expresse & in specie quis deliquerit: ita sing. dixit Anchar. in consi. 216. in fl. ad quem accedit Alexan. in consi. 15. viso processu, in primo uol. & in hac materia uide Dec. in c. 1. colu. 8. uers. secundò, de offic. deleg. & pro declaratione uide omnino Angel. de maleficijs, in vers. Semper altitit. & Feli. in c. auditis, nu. 47. & 48. de præscript. ubi ait, inquisitionem formari non posse contra aliquem de homicidio, quod publice dicatur ab eo fuisse commissum, nisi prius constet de maleficio, & ad sint testes, qui uiderint eum occisum: nec sufficit publica uox & fama, ut ibi per eum. sed quando proceditur contra aliquem eo quod auxilium præstiterit maleficio, tunc necesse est ut in specie constet quis deliquerit. quod adnotandum est, ut præ dixi.

Summarium in l. inficiando. ff. de fur.

- 1 An furtum uideatur fieri sola negatione.

Bar. in l. inficiando. ff. de furt.

- BART. in hac. l. inficiando, opponit contra tex. dicens, immo dicendum esse, omnino exigere contradictionem, & ita Bar. fatetur contrarium. Tu uero uide tex. in l. Pomponius, in fi. ff. de acquir. rer. dom. qui uidetur uelle furtum fieri sola negatione. & ibi glo. timore contrarii, ait, si quis negat restituere rem petitam à domino, tunc furtum committi: si tuerò solum interrogatur an habeat rem, & tunc quamuis neget se non habere, non est furtum. id quod est singulare, si est uerum.

Summarium in d. l. inficiando. §. infans. ff. de fur.

- 1 Continuatio temporis non sequitur pluralitatem delictorum.

Bar. in d. l. inficiando. §. infans. ff. de fur.

- BART. in ead. l. §. infans, colu. 2. vers. modò circa, ita inquit: Vos uidetis hic quod continuatio temporis non sequitur pluralitatem delictorum. & reliqua. uide in hac materia Abb. in c. sicut nobis, de testib. ubi Feli. & quæ posui in l. nunquam plura, supra hoc eodem titu. Et dum Bar. paulò post citat Innoc. in c. extirpandæ, de præben. uide Alex. in l. ita stipulatus. ff. de uerbo. obligat. ubi ait Bartolum esse sibi ipsi contrarium. quam contrarietatem declarat ibi Aret. in 4. col. vers. contrarium. Postea subiungit Bar. quando alicui sunt statuti plures termini ad aliquid faciendum, pro quolibet termino dici posse unam negligentiam, & unam contumaciam. Dicas tamen, cum nisi ter multari non possit. l. si. C. de mod. mult. uide Bart. in d. l. nunquam plura, supra eod. tit. & quæ ibi posui in hac materia.

Summarium in l. hereditaria. ff. de fur.

- 1 Rei hereditaria quare furtum non committatur.

Bar. in l. hereditaria. ff. de fur.

- 1 BART. in hac. l. hereditaria, querit, quæ sit ratio, quod rei hereditaria furtum non committitur, aitque eam esse, quia furtum est contractatio rei alienæ inuito domino, & res hereditaria

taria non habet dominum. Adde quod ista uidetur esse ratio iurisconsulti in l. f. ff. de crimi. expil. hæred. & de hac re uide q̄ posui ad Bar. in l. j. §. Sczuola ait. ff. si quis testa. lib. esse ius. fuer.

Summarium in l. si uendidero. ff. de sur.

1 Raptor an dicatur fur manifestus.

Bar. in l. si uendidero. §. raptor. ff. de fur.

1 **BAR.** in hac l. si uendidero. §. raptor, quærit, utrum raptor t̄ dicatur fur manifestus. aitque furem manifestum dici non posse, nisi eum, qui deprehenditur, uel post eum clametur. & ideo raptor ita demum erit manifestus, si contra eum clametur. hanc Bart. distinctionem sequitur las. in §. ex maleficio, col. 5. inst. de action.

Summarium in l. j. §. non autem. ff. si quis testa. lib. esse ius. fue.

1 Lata culpa an & quando dolo aequiparetur.

Bar. in l. j. §. non autem. ff. si quis testa. lib. esse ius. fuer.

1 **BART.** in hac l. j. §. non autem, tradit an & quando lata t̄ culpa dolo aequiparetur. & inter cætera inquit, si lex expresse requirit dolum, & eo casu latam culpam dolo non aequiparari. uide Dec. in c. 2. col. 3. uers. primus, de constit. & ad hæc omnia quæ hic ponit Bar. uide Abb. & alios in d. c. 2.

Summarium in d. l. j. §. hac actio. ff. si quis testa. lib. esse ius. fue.

1 An & quando actio subrogata sapiat naturam eius in cuius locum subrogatur.

Bar. in d. l. j. §. hac actio. ff. si quis testa. lib. esse ius. fue.

1 **BAR.** in ead. l. §. hac actio, tradit an & quando actio t̄ subrogata sapiat naturam eius, in cuius locum subrogatur. sed ijs, quæ dicit ibi. nam una est perpetua, alia est temporalis, reluctantur tradita per Bar. in l. in honorarijs, uers. & ex hoc. ff. de action. & oblig. ubi actio erat per modum supplementi, & tamen est perpetua. & ad ea, quæ subijcit Bar. facit. l. ij. ff. de poss. hæred. pet. sed obstat, quia inquisitio est inducta per modum suppletionis accusationi. & ramen accusatio dicitur iudicium ordinarium, inquisitio autem extraordinarium, ut per Abb. & Dec. in rubrica de iudic. in 6. col.

Summarium in d. l. j. §. Sequola ait. ff. si quis testa. lib. esse ius. fue.

1 Hereditas non dicitur possidere.

Bar. in d. l. j. §. Sczuola ait. ff. si quis testa. lib. esse ius. fue.

1 **BART.** in ead. l. §. Sczuola ait, declarat hunc text. Tu uero circa hunc §. qui adduci solet, ad hoc, quod hereditas t̄ non dicitur possidere, uide las. in l. eius qui in prouincia, in secundo notab. ff. si cert. pet. ubi ponit casum, in quo dicitur quoquomodo possidere, & habetur hic, ideo furtum non committi, quia non possidet. Sed quare non committitur ratione dominij? nam dominium dicitur esse in hereditate iacente. Respon. hoc ideo esse, quia res hereditaria non habet dominium, quo inuito res subtrahi possit, quo casu furtum non committitur. l. j. & l. falsus. §. qui alienam, supra eodem tit. sed huic rationi reluctatur tex. in l. ij. ff. de crimin. expil. hæ redit. ubi hereditate adita, atque ita quando hæres est dominus, ante apprehensam possessionem non committitur furtum, fortè responderi posset, necesse esse ad hoc ut furtum committatur, eum habere dominium de iure naturali. sed non satis facit, quia satis est eum esse dominum, & rem esse contractatam ex inuito. cogita solutionem, & ad hunc tex. uide eleg. ratione Bar. in l. si is qui pro emptore, col. 6. uers. & hæc. ff. de usucap. ubi las. col. 8. uers. & hæc.

Summarium in l. in eos. §. serui. ff. furt. aduer. nau. caupo. stab.

1 Si hospes intrauit in hospitium, & dicit subtraham sibi fuisse pecuniam, & probationem non habet, quid fieri debeat.

Bar. in l. in eos. §. serui. ff. furt. aduer. nau. caupo. stabu.

1 **BART.** in hac l. in eos. §. serui, quærit, si hospes t̄ intrauit in hospitium, & dicit subtraham

Qq 3 sibi

De ui bonorum raptor.

sibi fuisse pecuniam, & probationem non habet, quid fieri debeat? vide Angel. de maleficijs, in vers. Parna publica, col. 2. q. 1. 1. An autem hospes seu caupo teneatur de iniuria illata per eius famulum in personam hospitantis? vide Ana. in consi. 2. cum ibi addit.

Rubrica. ff. de ui bonor. rapt.

IN hac rubrica querendum est quomodo in hac materia sit concipiendus libellus, vide Ias. in §. ex maleficijs, inst. de action. vbi declarat singulas partes ipsius libelli.

Summarium in l. j. ff. de ui bon. rapt.

- 1 Si statuto cautum est, homicidam pœna centum puniri debere, utrum is postquam fuit pœna statuti puniens, possit etiam accusari.

Bar. in l. j. ff. de ui bonor. rapt.

- BART.** in hac l. j. in prima solutione agit de eo, qui neminem inuenit prohibentem. Tu uerò quomodo talis ui bonorum raptorum teneatur, vide apud Alex. in consi. 103. colu. 3. in primo uol. Dum uerò Bar. hic, in uers. quæro statuto, tradit, si statuto t cautum est homicidam pœna centum puniri debere, utrum is postquam fuit pœna statuti punitus, possit etiam accusari? vide Alexan. in l. j. §. 1. col. 6. ff. de oper. nou. nunci. sed quia Bart. hic præsupponit pro homicidio pecuniz pœnam posse imponi, inaduertenter loquitur, ut inquit Rom. in singul. 706. incip. Iudex potestatis, vbi affert argumenta pro & contra ualiditatem huius statuti. item Arer. in consi. 58. concludit huiusmodi statutum nullius esse roboris. & omnino uide Fel. in rubri. de homicidio. & dum Bar. subiungit hic in uers. sed contrarium est ueritas, dicens non uideri recessum à lege ueteri nisi contrarium sit expressum, vide Dec. in c. 4. col. 8. uers. in fi. gl. *
- * de offic. deleg. vbi dicit contra Bar. * communem esse sententiam. & latè de hac retrahit Marfil. in sua practica criminali, uers. quæritur. fol. 41.

Summarium in l. prator. §. hoc edicto. ff. de ui bon. rapt.

- 1 An ille, qui egit ciuilitè, admittatur criminaliter.
- 2 Si aliquis uult intentare accusationem criminalem principaliter, & petere restitutionem rei ablatae incidentè per officium iudicis uel restitutionem expensarum hoc fieri potest.
- 3 Probationes facta in uno iudicio, an prosint in alio.
- 4 Confessio facta in summano iudicio, an probet in plenario.

Bar. in l. prator. §. hoc edicto. ff. de ui bon. rapt.

- 1 **BART.** in hac l. prator. §. hoc edicto, tradit, an qui t egit ciuilitè, admittatur criminaliter? & contra? vide Angel. de maleficijs, col. 6. 1. uers. nec non ad querelam. & ex isto tex. secundum *
- * communem intellectum colligitur, eum, qui egit ciuili petitorio, non posse agere possessorio, hoc est bonorum raptorum, quoniam absolutoria lata, & reliqua. sed hoc est contra Bart. in l. naturaliter. §. nihil commune, col. 8. uers. sed prædicta. ff. de acquir. poss. vbi uult, regula m, qua cautum est, absolutoriam latam &c. non habere locum quando secundum iudicium est possessorium, cum sit summarium, ut ibi clarius per eum habetur. Responde isto casu impediri cumulationem, non respectu quia absolutoria &c. sed maioriore iudicij. item solue ut etiam ibi per Ias. col. 28. uers. contra. Postea Bart. infra in uers. sed si uelis, inquit, si aliquis uult intentare
- 2 t accusationem criminalem principaliter, & petere restitutionem rei ablatae incidentè per officium iudicis, uel restitutionem expensarum, hoc fieri posse. Ad hæc benefaciunt trad. per Arer. in d. §. nihil commune, col. 7. vbi istud documentū sequitur. Tu uerò considera hoc, quod dicit Bart. procedere etiam si regula prohibitiua annotationis militaret, scilicet, absolutoria lata in uno parere posse præiudicium in alio, ut clarè habetur hic si rectè consideretur; & hæc est pulchra limitatio ad prædictam regulam, si est uera. Ad ea uerò, quæ hic dicit Bar. in 3. col. uers. tamen

tamen in snā, mihi vī cōtrarium, q̄ in dubio quis uideatur absolutus, quia non probatum. vide Felī. in c. examinata, col. 6. de iudic. & in c. pen. col. 4. de except. Postea quærit Bar. utrū probationes t̄ factæ in uno iudicio prosint in alio? & declarat ut hic per eum. & ista opinio Bart. est
 * communis, secundum Aret. in c. at si clericus, de iudic. col. 2. & an acta coram ecclesiastico iudice probent coram seculari? vide Alex. in l. ij. C. de eden. Felī. in c. causam quæ, col. 1. de testi. vbi plenissimè tradit totam hanc materiam, & in c. qualiter, 2. §. ad corrigendos. nu. 2. 3. cum seq. de accusat. & in c. at si clericus, de iudic. Angel. de maleficijs, col. 6. 2. in vers. nec non ad querelam,
 4 quid de confessione t̄ facta in summario iudicio, an probet in plenario? eamque probare ait Alex. in consi. 96. in primo uolu. An confessio in ciuili præiudicet in criminali? vide Alexan. in d. l. ij. & Roma. in laam & postea. §. si minor. ff. de iureiur. & Soci. in consi. 8. col. 2. in primo uolu. & Bar. in l. si duo. §. idem Iulianus. ff. de iureiur. & Felī. in c. causam quæ, de testi. Innoc. in c. per inquisitionem, de elect. & Abb. in d. c. qualiter. 2. de accusat. Et ad prædicta uide Abb. in d. c. at si clericus, col. 10. vers. tertio glo. de iudic. vbi Dec. col. 16. vers. ultimò, cum sequ. & Alex. in l. a diuo Pio. §. si super, col. 2. de re iudic. & Paul. de Cast. in consi. 43. in 1. uol.

Bar. in d. l. prætor. §. homines. ff. de uibon. rapt.

BART. in ead. l. §. homines, colligit ex isto tex. quamuis dicatur in instrumento testes fuisse uocatos & rogatos, sed non dicitur ad hoc, ut tamen hoc præsumatur. vide omnino Ancha. in consi. 216. col. fi. & Angel. de maleficijs, in vers. dicto maleficio semper astitit ibi, & aduertas. vbi ait, eum non dici auxilium præstitisse, qui ibi casu reperitur, sed qui fuit ad id uocatus. sed relucetur tex. in l. fi. ff. ad leg. Iuli. de sicar. ibi ad hoc collectorum, & tamen secundum Bart. ibi in 1. col. intelligitur, eos non ex proposito, sed ex accidenti uocatos fuisse.

Summarium in d. l. prætor. §. sed si unus. ff. de uibon. rapt.

1 Statutum disponens de illo, qui produxit falsos testes, locum habet etiam in eo, qui unum duntaxat testem produxit.

2 Quod dici solet de statuto disponente de duabus personis, locum habet etiam in una.

Bar. in d. l. prætor. §. sed si unus. ff. de uibon. rapt.

1 BAR. in ead. l. §. sed si unus, inquit, statutum t̄ disponēs de illo, qui produxit falsos testes, locum habere etiam in eo, qui unum duntaxat testem produxit. Hoc idem tradit glo. in princ. inst. de iur. patron. in uoce omnes, vbi vult numerum pluralem quandoque in uno tantum uerificari. & glo. in §. 1. in uoce negotiorum. inst. de obligat. quæ ex quas. contr. & glo. in princip. inst. de uibon. rapt. in uoce, utilis. adde multa alia, quæ pro hac opinione attulit las. in auth. si qua mulier, col. 9. vers. puto contrarium. C. de sacros. eccles. & latius uide eundem in l. singularia, col. 3. vers. nota. ff. si cert. pet. vbi addit ad rem benefacere id, quod dici solet de statuto t̄ disponente de duabus personis, ut locum habeat etiam in una, ut ibi per eū, & latissimè in l. Galus. §. quod si is, in primo notab. ff. de libe. & posthum. & omnibus illis locis eius est conclusio, pluralem numerum ex propria significatione saltem duas personas exigere, nisi identitas rationis, & effectus alius suaderet, ut puta cōtrarietatis uel absurditatis uitandæ causa. et de hac re uide omnino Mari. Soci. iun. in consi. 139. nu. 33. vbi ait, pluralem numerum etiam in casibus in quibus posset quandoque uerificari in pluribus, in uno tantum uerificari. vide las. in cōsil. 145. col. fi. in 1. uol.

Summarium in d. l. prætor. §. si quis non homines. ff. de uibon. rapt.

1 Principalis qui est, & homines congregauit, tenetur de damno, quod ipse dedit, & alius.

Bar. in d. l. prætor. §. si quis non homines. ff. de uibon. rapt.

1 BART. in ead. l. §. si quis non homines, ait, eum, qui t̄ est principalis, & homines congregauit, teneri de damno, quod dedit ipse, & alius. uide omnino Alex. in consi. 103. col. 2. in 1. uol.

Summarium in d. l. prætor. §. & generaliter. ff. de uibon. rapt.

1 An & quando magis puniatur palam faciens id quod prohibitum est, quam faciens clam.

Qq 4

Bar.

Bar. in d. l. prator. §. & generaliter. ff. de ui bon. rapt.

- 1 BART. in ead. l. §. & generaliter, tradit an & quando t magis puniatur palam faciens id, quod prohibitum est, quam faciens clam. De hac re uide latius l. al. in §. ex maleficijs, colu. 4. in prima glo. in st. de action.

Summarium in l. prator. 2. §. eritque differentia. ff. de ui bon. rapt.

- 1 *Diffin. in uno capite, an & quando censeantur in alio repetita.*

Bar. in l. prator. 2. §. eritque differentia. ff. de ui bon. rapt.

- 1 BART. in hac l. prator. 2. §. eritque differentia, tradit t an & quando dicta in uno capite censeantur in alio repetita. vide Soci. in consi. 122. col. fi. in 3. uol. & aliquid per las. post Bart. in l. centurio, col. 2. 1. & seq. ff. de uulg. & pupil. quamuis ista non adducat. quid autē & de clauisula subsistente ex se, vide Bar. in l. talis scriptura. §. fi. & quæ ibi posui. ff. de leg. 1. & in l. j. ff. de liber. & posthum. & doct. in clem. 1. de supplen. negli. pralat. & omnino Alex. in consi. 166. Animaduertis his, col. 8. vers. vltimo quod excessus, in lib. primi & secundi uol. ubi loquitur in pulchro casu. & Dec. in consi. 9. 1. & ad ea quæ in hac re hic prosequitur Bart. vide Soci. in consi. 5. in primo uolumine.

Summarium in l. nequid. ff. de incen. rui. naufr.

- 1 *Dominus non tenetur ex delicto famulorum.*

Bar. in l. nequid. ff. de incen. rui. & naufrag.

- 1 **B**ART. in hac l. ne quid, ait, dominum t non teneri ex delicto famulorum. vide Fel. in c. cum ordinem, colu. 3. & 4. de rescript. Dicas tamen familiam cuiuscunque debere esse honestam, alioqui si renet famulum malignum, & qui delicta comittit, presumitur contra ipsum, ut eiusdem fir qualitatis. ita Card. in clem. ne in agro §. porro. in quarto notab. de stat. monach. Dec. in l. nullum crimen. ff. de reguliur. & in l. seruus, colu. 1. C. de pact. & Crauet. in consi. 35. nu. 13. Et dum Bart. in vers. quarto & reuoco in dubium, tractat an dominus teneatur de rapina facta in territorio sup? vide Batto. in l. j. occisorum. ff. ad Syllan. & quæ ibi posui.

Bar. in l. j. §. vsque adeo. ff. de iniurijs.

- B**ART. in l. hac l. j. §. vsque adeo, in si. damnat consuetudinem illam, quæ inoleuit, ut offendens se ponat in manu inimici sui, ut ab eo pacem consequatur; quia nemo est dominus membrorum suorum. ad hoc accedit Dec. in l. pacta quæ contra. C. de pact.

Summarium in l. lex Cornelia. ff. de iniur.

- 1 *Iniuria facta alicui, censetur facta omnibus de familia.*
 2 *Cuiuslibet agnato competit actio iniuriarum pro iniuria illata in personam agnati sui.*
 3 *Iniuriam sibi uel suis illatam prosequi licere criminaliter, etiam de iure canonico.*
 4 *Actio iniuriarum potest agi dupliciter.*
 5 *Iniuriarum crimen non committitur nisi adfuit dolus.*
 6 *Actio iniuriarum tenetur is, qui agendo, uel excipiendo deduxit aliquod crimen protestando se id non facere animo inferendi iniuriam.*
 7 *Ille qui fuit laceratus iniurijs si inserit iniuriam, seu uerba iniurianti debet mitius puniri.*
 8 *Frater non distat a furioso, nisi in tempore.*
 9 *Pater qui eximit filium de carceribus, qui erat ultimo supplicio puniendus, debet liberari propter paternam affectionem.*
 10 *Iniuria illata contra patriam, uel contra religionem potest appellari iniuria propria cuiuscunque.*
 11 *Condemnatio quomodo fit faciendi in actione iniuriarum.*
 12 *Iniuria non fit uolenti.*

- 13 In iuria facta patri non transit ad filios, quod ad ius vindictæ iure hereditario, sed transit ad exheredatos.
- 14 Accusator quo pena sit puniendus, qui suam querelam substinere non potuit.
- 15 Excusatus erit is qui ex relatione testium accusavit, qui secundum querelam se testimonium dicturos promiserant, & postea recesserunt.
- 16 Si plures cause in accusatione continebantur, & in aliquibus defect, & probare non potuit an accusator excusetur.
- 17 Ille qui accusat falsam monetam facilius excusatur à præsumpta calumnia.
- 18 An & quomodo instigator condemnari debeat.

Bar. in l. lex Cornelia. ff. de iniur.

- 1 BAR. in l. lex Cornelia, in principio colligit ex isto tex. iniuriam factam alicui, censeri factam omnibus de familia, non ut cuilibet competat actio iniuriarum civilis, sed ut quilibet ad accusandum admittatur? Hinc not. infertur, etiam si facta esset remissio à principaliter offenso, tamen alium de familia posse offendentem accusare tanquam de propria iniuria. Neque obstat, si forte diceretur, enim, qui remisit iniuriam, hunc prævenisse, ex quo fuit primus ad accusandum; quoniam cum postea transactionem fecerit, non dicitur prævenisse secundum Bar. in l. transigere, col. fi. C. de transaction. & ibi Bal. col. pen. & fi. & ita præcisè habetur in Specul. advocatorum, in 6. par. in princip. nu. 5. t. Attende quoniam Bar. ibi & hic videtur præsupponere unum, quod lege aliqua non probatur, scilicet cuilibet agnato competere actionem iniuriarum pro iniuria illata in personam agnati sui, per hunc textum. sed hoc non colligitur ex ista. l. in qua agitur solum de potestate iudicandi & cognoscendi, ut agnatus pro offensa propinqui hoc facere non possit; quia in causa propria iudicaret. Præterea quod actio iniuriarum propinquo competat, videtur esse speciale in patre. l. sed & si unus. §. filiofamilias. infra eod. titulo igitur in contrarium est ius commune. & ideo si vis defendere Bar. necesse est aperire an pro crimine privato quilibet admittatur? de qua re vide apud gl. & doct. in rubrica. ff. de publ. acc.
- 3 Et iniuriam tibi sibi vel suis illatam prosequi licere criminaliter etiam de iure canonico, docuit Abb. in c. de cætero, in fi. de testi. & Fel. in ver. limita septimò. nu. 8. post Ant. de Butr. & Imol. ibi. Attende tamen quia limitatur prædicta non procedere, quando pater remississet iniuriā illatam filio, quia tunc nemo amplius agere potest, per tex. in d. l. sed & si unus. §. filiofamilias. & hoc est illud speciale, quod est in patre. & ad hoc est tex. & ibi gl. Bar. & doct. in l. in personam. ff. de pact. & l. si in l. i. contra iuris. §. si filius, col. 3. eod. titulo de pact. Tamen vide Roma. in singul. 92. incip. Tu habes. ubi confirmat hoc quod prædictum est de patre, ut possit remittere iniuriam illatam filio, per tex. in d. §. filiofamilias. sed limitat hoc non procedere, quando iniuria filio esset illata à coniuncta persona. Et quoniam hic mentionem fecimus actionis iniuriarum, operæ precium est de nonnullis ad istam actionem pertinentibus agere. Scias igitur in primis actione tibi iniuriarum posse agi dupliciter, ut ait Soc. in conf. 1. 46. in 2. colum. in 1. vol. & quor. modis agi possit, aperit Crauet. in consi. 53. Quomodo autem in huiusmodi actione sit concipiendus libellus, & probanda sit agentis intentio, docuit Ang. in consi. 95. & Soc. in conf. 1. 46. col. 3. & 5. in 1. vol. vide dominos de Rota in decisi. 37. in novis, ubi aiunt libellum iniuriarum debere esse specificum, etiam si civiliter ageretur, tamen maiorem exigi specificationem, quando criminaliter agitur. & de forma libelli & æstimationis iniuriæ, vide Felin. in c. cum te. num. 1. 9. de sent. & re iudic. Item scias iniuriarum tibi crimen non committi nisi ad sit dolus, & animus iniuriandi. & ideo testis, qui contra aliquem testimonium dixit, ei non dicitur iniuriam fecisse, ut declarat Crauet. in consi. 13. Tamen iniuriarum actio competit alicui ex conrumelia, quamvis iniuriam ad animum non revocaverit, ita lo. de Anan. in consi. 44. cum ibi addit: per Bolognin. Item nemo præsumitur iniuriam velle facere suo principi, vel coniuncto. ideo verba quæ videntur iniuriosa, sunt in bonam partem accipienda. Craue. in consi. 9. An autem actione iniuriarum teneatur is, qui agendo vel excipiendo deduxit aliquod crimen protestando se id non facere animo inferendi iniuriam? vide Soc. in consi. 1. 8. in 1. vol. ubi latè agit de actione iniuriarum. & inter cætera inquit, in col. fi. huiusmodi actione illum quoque teneri, qui calore

- lore iracundiæ dixit iniuriam, sed hoc non puto simpliciter verum: nam si is fuisset ad irā provocatus, non diceretur delictum inceptisse, sed inceptum fuisse ab eo, qui cum ad iracundiam provocavit. ita inquit Arist. quem refert Bal. in cons. 1. 43. Super questione, in 2. volu. & ideo dicit Abb. in c. olim ex literis, de rescript. eum, qui fuit t. laceratus iniurijs, si infert iniuriam seu verbera iniurianti, debere mitius puniri, ira enim minuit delictum. c. si quis iratus, cum glo. 2. q. 3. quod intellige quando ira esset ualde magna & à iusta causa originem habuisset, secus si quis irascitur dans operam rei illicitæ, ut puta si irascitur propter amissionem quam facit in lud. ita Abb. in c. 2. de maled. & in c. si. col. 1. 4. de confess. Roma. in sing. 508. incip. Volo commetare, cum ibi addit. per Castil. Feli. in c. Mathæus, de simon. & in c. dilecti filij, de rescript. & omnino in c. si cut ex literis, de iureiur. ubi latissime agit de hac re. & in c. dilecti filij, nu. 1. 5. cū seq. de except. & in c. cum te. nu. 9. de sent. & re iudic. Marcum Antonium Bauerium in tract. de uirtute iuramenti. nu. 1. 1. 4. Abb. in c. si cut ex literis, de iureiur. Iaf. in l. si quis filia. C. de inoff. testam. & omnino Decium in l. quicquid calore iracundiæ. ff. de reg. iur. & ad rem hanc facit illud adagium, quod iratus t. non distat à furioso nisi in tempore. & ex ijs constat illud Socini documentum non esse simpliciter uerum. Dixit etiam Soc. in eod. cons. 1. 18. in fi. & in cons. 1. 46. col. fi. eod. 1. vol. iniuriarum actione illum teneri, qui in sua petitione plura deduxit, quam probavit. Item iniuriarum actione potest agere is, qui de aliquo crimine famosus fuit accusatus & absolutus. de qua re vide Ang. in d. cons. 95. Hoc tamen limitatur non habere locum in patre uel matre, si occisores filij accusassent, quoniam & si probare non possint, tamen ratione affectionis à calumnia excusantur, & puniri non debent: ita Feli. in c. 2. de calumni. nam usque ad ead. à legibus ipsis consideratur affectio, ut traditum sit, patrem, t. qui eximit filium de carceribus, qui erat ultimo supplicio puniendus, debere liberari propter paternam affectionem. ita in facti contingencia obtentum fuisse ait Antonius Corser. in tract. de potestate regia, in 3. par. num. 34: An autem iniuriarum actione teneatur obijciens crimen aliquod contra testes, si non probavit? vide Soc. in d. cons. 1. 46. col. 3. in 1. vol. Quid verò debeat facere iniuriatus ut agere possit actione iniuriarum? vide Cypoll. in cautel. 33. An iniurians aliquem teneatur si priusquam recedat, dicat se falsum dixisse? vide Thomam Ferrarium, in cautel. 39. Attende quoque in hac materia, iniuriarum, si iudicem sollicitat, ut puniat iniuriantem, non posse postea iniuriarum actione agere, nisi protestetur, quod propter hoc non intendit sibi præiudicare. Cypoll. in cautel. 33. Item scias hoc præcipue, scilicet iniuriam t. illatam contra patriam, vel contra religionem posse appellari iniuriam propriam cuiuscunque, & quilibet eam tanquam propriam prosequi potest. ita sing. dixit Ang. in s. fi. in auth. quomod. oport. episc. & ideo patriam oppugnantem occidi possunt à liberis, & à parentibus, ut per Ang. in cons. 23. ubi multa aperuit de obligationibus erga patriam, ad quæ videas quæ posui in l. veluti. ff. de iust. & iur. quæ omnia multo magis favore religionis sunt admittenda. An autem & quando iniuriarum actio infamet? vide apud Feli. in c. cum te. nu. 10. de sent. & re iud. quomodo t. autem sit facienda condemnatio in actione iniuriarum, quid iudex considerare debeat, & utrum probatio æstimationis iniuriarum probari possit per iuramentum partis? & si talis æstimatione probata fuit per testes, an iudex possit illam moderare? & alia multa vide per Soc. in d. cons. 1. 46. in 1. vol. colu. pen. & fi. Scias etiam actione iniuriarum teneri eum, qui dixit aliquem non esse idoneum fideiussorem cum sit. l. si uerò pro condemnato. §. qui pro rei qualitate. & ibi Bar. Ang. & alij. ff. qui 1. satisf. cog. & Soc. in cons. 1. 18. col. 2. & in d. cons. 1. 46. col. 5. Iniuria t. verò non fit uolenti, & quomodo hoc procedat, videas apud Decium in l. nemo fraudare. ff. de regul. iur. Et iniuriarum actionem intentari non posse per procuratorem, nisi quando civiliter ageretur, secus verò si criminaliter, docuit gl. in l. licet. §. ad actionem. ff. de procurat. Item iniuria facta uni ex socijs itinerantibus censetur facta omnibus. ita ut cogi possit actione iniuriarum, ut trad. gl. in l. item apud Labeonem. §. abduxisse, infra hoc eod. tit. vide quæ posui in l. v. uim. ff. de iust. & iur. 1. scias quoque in hac materia iniuriam t. factam patri non transire ad filios quò ad ius uindicte iure hæreditario, sed transire ad hæredatos. & ideo non sufficeret pacem habere à solis hæredibus,

- redibus, ut declarat Feli. in c. in presentia. nu. 60. de probat. Sed iniuria censetur remissa quando iniuriatur moriens nihil dixit. Dec. in consi. 206. An autem & quando iniuriarum actio teatur dicens verba contumeliosa, quæ tamen non sunt uera, tradit Old. in consi. 3. Confue-
 14 uit dubitari. Quam autem iniuriam afferat, & qua pena sit puniendus accusator, seu instiga-
 tor, seu sollicitator, qui suam querelam sustinere non potuit, videre est apud Abb. in consi. 78.
 col. fi. in 1. vol. gl. & doct. in l. Athletas, in voce, ex utraque. ff. de his qui not. infam. Feli. in c. ac-
 cusasti, de accusat. & plenè apud Paulum Grilandum in tract. de relaxatione carceratorum, in
 titulo de calumniatoribus. & omnino vide. B. Thom. 2. secundæ quæst. 68. ar. 3. Quæ in re quæ-
 ro quid si quis accusat ex relatione ei facta in morte ab illo, cuius est hæres, & querelam proba-
 re non potuit? dicas cum excusari. ita Bal. in l. si quis in gravi. §. 1. ff. ad Syllan. simpliciter ex-
 15 cusatus erit is, & qui ex relatione testium accusauit, qui secundum querelam se testimonium di-
 ctorum promiserant, & postea recesserunt. ita Innoc. in c. fi. de elect. in 6. & Bal. in l. non ignorat.
 C. de fructib. & lit. ex pens. pari etiam ratione dicendum est, cum excusari, qui motus fama pu-
 blica querelam portexit, ut probatur in l. præses, & ibi gl. & Bart. C. si seru. aut libert. ad decurion.
 aspir. lib. 10. & per trad. per Paul. de Cast. in consi. 193. in fin. & in l. cum quidam. ff. de acquir.
 hæred. & lo. And. in addit. ad Specul. in tit. de accusatore, in fi. versi. sed pone quoddam obijciens.
 Bar. in l. proprietatis. C. de probat. & videas Bar. Brix. quæst. 169. & Cæpoll. in consi. 171. col.
 5. & omnino Feli. in c. cum contingat, de rescrip. Quid si in parte probauit, & in alia parte
 defecit? vide Bal. in l. ordinarij. C. de rei uendic. Aret. in consi. 79. col. pen. & gl. & Bal. in l. pen.
 C. si ex fals. instrum. Quid si huius accusatoris testes fuerunt reiecti, uel iste alius furtum nescie-
 bat? Bal. in auth. generaliter, colum. 7. de episc. & cleric. Quid si is non probauit, sed ex indicij
 reus fuit positus ad tormenta, & confessus? Dicas propterea querelam non dici esse probatam:
 ita Flot. in l. j. ff. de probat. citat Bart. in l. eum qui, in principio prope fin. ff. de iureiur. Quid si
 16 t plures causæ in accusatione continebantur, & in aliquibus defecit, & probare non potuit?
 vide gl. in c. 1. in uerbo, defecerit, de elect. in 6. & Ang. in l. j. C. de suffragi. Quid si stetit per tes-
 tes qui testimonium dicere uoluerunt? vide. B. Thom. 2. secundæ quæst. 70. in 1. articulo ubi
 docuit etiam, an testes isto casu ferre testimonium sint cogendi? Quid si is accusauit ex consi-
 17 lio peritorum? Ang. in l. sed & si lege. §. citre. ff. de petit. hæredit. Item scias, eum, & qui accusat
 falsam monetam, facilius excusari à præsumpta calumnia. Alberic. in l. j. C. de fals. monet. Item
 illi qui à lege ipsa accusare compelluntur, ut in crimine læsæ maiestatis, & in crimine falsæ mo-
 netæ, debent semper facilius excusari, cum id coacti faciant: nam leges & statuta punientia
 eos, qui accusationem non sustinent, debent intelligi, nisi adsit iusta causa. vide Bal. in l. j. in fin.
 C. de episcop. aud. & ad prædicta omnia vide Aret. in consi. 98. in fi. ubi ait, statuta huiusmodi
 esse intelligenda, nisi quis habuerit iustam causam credendi. Et in hac materia vide Bar. in l. j.
 §. si publico, col. 3. ff. de adulter. & est bonus tex. in l. sed si omnes. ff. de nentr. inspicien. & ad re
 18 faciunt trad. per Bal. in l. testi. col. 7. C. de testi. An autem & quomodo instigator condem-
 nari debeat? vide Barto. in l. j. §. incidit, & in l. senatus. ff. ad turpill. & Cæpoll. in consi. 66. Et in
 hac re potissimum excusantur pater & mater, qui occisores filij accusarunt, ut supra fuit iure
 consensum. Quæ omnia sunt diligenter attendenda propter statuta, quibus cautum est, punien-
 dos esse illos, qui accusationem sustinere non potuerunt. & de ijs hætenus.

Summarium in d. l. lex Cornelia. §. si quis libellum. ff. de iniur.

- 1 *Quomodo quis debeat indicare, & an sufficiat ire ad iudicem uel ad notarium.*

Bar. in d. l. lex Cornelia. §. si quis libellum. ff. de iniur.

- 2 *BART. in ead. l. §. si quis libellum, tradit quomodo quis debeat indicare, & an sufficiat ire ad iudicem, uel ad notarium? vide Ang. de maleficijs, col. 79. versi. quæro, in uoce, nec non ad denunciationem.*

Summarium in l. prator edixit. ff. de iniur.

- 3 *An (v) quando inferi debeat locus & tempus, ubi agitur de delicto civiliter.*

Bar.

De iniurijs.

Bar.in l.prætor edixit.ff.de iniur.

- 1 BART. in hac l.prætor edixit,tradit,an t & quando inferi debeat locus & tempus ubi agitur de delicto civiliter; vide l.asin l.edita,col.7.verf.ſucceſſiue.C.de eden.

Summarium in l.non ſolum. §. iniuriarum. ff. de iniur.

- 1 Ille qui confeſſus eſt peccata ſua, non cenſetur per hoc iniuriarum remiſiſſe.

Bar.in l.non ſolum. §. iniuriarum. ff. de iniur.

- 1 BART. in hac l.non ſolum. §. iniuriarum,tradit,eum,qui confeſſus t eſt peccata ſua,nō cenſeri propter hoc iniuriarum remiſiſſe. vide Bar. & alios in l.ſi tibi.x. §. t. ff. de pact.

Summarium in d.l.non ſolum. §. ſi mandato meo. ff. de iniur.

- 1 Mandans an committat delictum.

- 2 Delicta leuia, & que grauia dicantur.

Bar.in d.l.non ſolum. §. ſi mandato meo. ff. de iniur.

- 1 BART. in ead.l.ſi mandato meo,ait an mandans committit delictum,& mandatum hoc ſuſcipere obligetur? vide Abb.in c. t. de præſumpt. & ibi Feli.in 4.col.verf.ſallit. & in hac materia vide Ang.de maleficijs in col.99.in uoce,Sempronium,& in col.104. quæſt.2.2. & ſeq. & ad rem faciunt trad.per eundem Bar.in l.ſed ſi unus. §. ſeruus, & in l. hæc verba. ff. de adulter. & in l.non ideo minus.C.de accuſat. & in l.iiij.prætor ait. ff. ne quis eum qui in ius uoc. Bal.in l. ſi familia. ff. de iuriſd. omni. iudic. & ibi Bar. & in l. præcedenti. & dum Bar. hic in col. antepen. quærit quæ t dicantur delicta leuia, & que grauia, vide Albertum Brunum, in tract. de indiſcijs & tortura, col.20. verſ. ſed nunc. Poſtea ſubiungit Bar. unde oriatur obligatio qua tenetur mandās, an ſcilicet ex mandato, an verò ex delicto? vide Ang. de maleficijs in verſ. Exiſtens Florentig, col.2. verſ. quæro. Ad ea verò, quæ ait Bar. hic in pen. col. verſ. quæro utrum in perſuadente. hinc eſt, an diſtinguendum ſit, utrum ille cui erat facta perſuaſio eſſet alijs facturus an non? vide Feli. in c.1. col.3. de offic. deleg. ubi Dec. col.5. verſ. in ſecundo. & laſ. latè in §. omnes autem, col.2. inſt. de action. ubi tradit etiam quomodo cognofcatur an aliquis eſſet facturus an non? & ad prædicta omnia vide Alex. in conf. 126. in 4. vol. ubi tradit quomodo probetur mandatum in delictis. & quæ ſit differentia inter mandatum, inſtigatorem, & perſuaſionem. An autem mandans aliquem occidi, excuſetur, ſi homicida conſtitatur ſe illum occidiſſe non. exequendo mandatum, ſed quia erat ſuus principalis inimicus? Dicas recurrendum eſſe ad coniecturas. Cæpol. in cautel. 39.

Summarium in d.l.non ſolum. §. quanquam. ff. de iniur.

- 1 Si ſtatuto cautum eſt, eum, qui collectam non ſoluit, audiri non debere, neque civiliter neque criminaliter, eum non ſolum non eſſe audiendum, ſed neque iudicem poſſe inquirere.

Bar.in d.l.non ſolum. §. quanquam. ff. de iniur.

- 1 BART. in ead.l. §. quanquam, decidit, ſi ſtatuto t cautum eſt, eum, qui collectam non ſoluit audiri non debere civiliter, neque criminaliter, eum non ſolum non eſſe audiendum, ſed neque iudicem poſſe inquirere, ut latius hic per eum habetur. vide Decium in c. cum dilecti, colu.5. verſ. ſed huic, de except. & Ang. de maleficijs, col.14. verſ. quædam.

Summarium in litem apud. §. ait prætor. ff. de iniur.

- 1 Blaſphemus qua pœna ſit puniendus.

- 2 Terræmotus ueniunt propter blaſphemias.

Bar.in litem apud. §. ait prætor. ff. de iniur.

- 1 BART. in hac litem apud. §. ait prætor, agit de blaſphemia. Tu verò qua pœna ſit t puniendus blaſphemus, vide apud laſ. in §. item ſi quis poſtulate, col.14. verſ. in ea gl. admonendi, inſt. de action. & omnino Paridem de Puteo in tract. de ludo. nu.63. & quid ſit blaſphemia, vide Soc. in conf. 101. in 1. vol. & de hac materia vide laſ. in l. ait prætor. §. iurari. ff. de iure iur. ubi tradit quomodo carceratus pro blaſphemia liberari poſſit. & qua cautela uti poſſit blaſphemus ad euitandam pœnam, quæ pro iſto delicto imponitur, vide Thom. Ferratium in cautel. 25. tamen huiusmodi ſceleri non eſt ullo pacto fauendum; nam propter blaſphemias

t ueniunt

- 2 ¶ ueniunt terræ motus, fames, & pestilentia, ut habetur in auz. ut non luxur. contra natur. Item scias blasphematorem publicum à minori sacerdote absolui non posse, sed ab episcopo. c. nullus, de senr. excommunic. tradit Firma. in tract. de episcopo, in 2. par. quarti libri. quæst. 49. vers. his adde consequenter. & quæ ad blasphemiam pertinent, vide latè apud Abb. & alios in c. 2. & in c. fi. de maledic.

Summarium in litem apud. §. si quis uirgines. ff. de iniur.

- 1 *Talis quis esse præsumitur in quali habitu reperitur.*

Bar. in d. l. item apud. §. si quis uirgines. ff. de iniur.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si quis uirgines, sic ait in summa. Talis quis t esse præsumitur, qualis est habitus, in quo reperitur. vide Feli. in c. audientia, de sent. excomm.

Summarium in l. sed si unius. §. seruus meus. ff. de iniur.

- 1 *Ille qui mandat aliquid fieri debere, secuto facto an dicatur ipse fecisse.*

Bar. in l. sed si unius. §. seruus meus. ff. de iniur.

- 1 **BART.** in hac l. sed si unius. §. seruus meus, quærit utrum ille t qui mandat aliquid fieri debere, secuto facto dicatur ipse fecisse? vide Ang. de maleficijs. col. 110. quæst. 14. in ver. Sempronium mandato rem. & ad rem hanc vide Bar. in l. hæc verba. ff. de adulter. ubi posui ad Bar. & dum subiungit Bar. hic in col. si. utrum mandantis & facientis sit idem delictum? vide Ang. in d. loco, col. 106. in 1. quæst. & ad ea quæ hic in fi. ait Bart. utrum ille, qui mandat fieri teneatur ut principalis? vide Ang. ubi suprà dixi in 16. quæst. & circa istam materiam mandatis, vide quæ posui in l. non solum. §. si mandato, suprà eod. tit.

Summarium in d. l. sed si unius. §. si ante iudicem. ff. de iniur.

- 1 *Si quis instigat iudicem, ut torqueat eum, qui sibi iniuriam intulit, uidetur iniuriam remisisse.*

Bar. in d. l. sed si unius. §. si ante iudicem. ff. de iniur.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si ante iudicem, quærit & soluit, ut hic per eum. Attende tu istum text. qui mirabilis est, vt hic dicitur in apostilla ad probandum, si quis instigat t iudicem ut torqueat eum, qui sibi iniuriam intulit, videri iniuriam remisisse. hoc idem sequitur Capoll. in cautel. 33. incip. Sciant omnes.

Summarium in d. l. sed si unius. §. filiofam. ff. de iniur.

- 1 *Pater quando est uilis persona non permittitur ei ut iniuriam filij remittat.*

Bar. in d. l. sed si unius. §. filiofamiliars. ff. de iniur.

- 1 **BART.** in ead. l. §. filiofamiliars, in vers. venio ad versiculum interdum, ait, quando patet est uilis persona, non permitti ei, ut iniuriam filij remittat. & ex hoc ait Bar. se dixisse in l. ij. ff. de uulg. & pupill. patrem vilem filio substituere nō posse, vbi videas las. in l. 8. col. ver. secunda conclusio, qui ait Bartolum * communiter reprobari. & vide quid per istum tex. teneat Bart. in §. Cato, col. fi. in ultima. ff. de verb. oblig.

Summarium in l. iniuriarum. ff. de iniur.

- 1 *Æstimatio iniuria quomodo fieri debeat.*

Bar. in l. iniuriarum. ff. de iniur.

- 1 **BART.** in hac l. iniuriarum, quærit quomodo fieri debeat æstimatio iniuriæ? vide Ang. de maleficijs, col. 66. in uoce, Nec non ad querelam. Feli. in c. cum te. nu. 19. de senten. & re iudic. & ea quæ posui in l. lex Cornelia, suprà eod. tit.

Summarium in l. nec magistratus. ff. de iniur.

- 1 *Magistratus, qui sint, qui possunt conueniri.*

Bar. in l. nec magistratus. ff. de iniur.

- 1 **BART.** in hac l. nec magistratus, tradit, qui nam t sint magistratus, qui conueniri possunt. & ait quosdam esse magistratus sola dignitate sine administratione, & istos conueniri posse: & in alijs distinguit, ut hic per eum. sed istam distinctionem reprehendit las. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori, col. 6. vers. circa secundum. ff. de oper. nou. nunc. nec magistratus potest accusare. Ang. de maleficijs, col. 35. in vers. nec non ad querelam, col. 43. vers. postquam.

Summa-

De sepulchro violato.

Summarium in l.prætor ait. ff. de sepul. viol.

- 1 *Civiliter tunc dicitur agi, quando parti applicatur, id quod petitur.*
- 2 *Libellus quando concipitur per dictionem actio, in dubio intelligitur ut causa sit civilis.*
- 3 *Causa quando dicitur civilis, & quando criminalis.*

Bar. in l.prætor ait. ff. de sepul. viol.

- 1 **R** A R T. in hac l. prætor ait, colligit ex gl. tunc dici civiliter t agi quādo parti applicari debet id, quod petitur; sed quando debet applicari fisco, tunc dicitur pœna criminalis. sed quid si agitur de pœna, quæ neque fisco, neque parti est applicanda, ut puta si de priuatione beneficij ageretur, an ista causa sit civilis? vide Feli. in c. super his. num. 7. de accusat. & mirandum est, quod de ista distinctione, quam facit gl. hic, & Bart. sequitur, scilicet an pœna applicetur parti an fisco, disputetur, cum de hoc sit tex. expressus in §. in summa, iuncta gl. in voce, pœna, & in voce, extraordinaria, in tit. de iniur. & ira uoluit etiam Abb. in rubrica de iudic. col. 1. vers. ultima. Et ex hoc infertur, libellum t conceptum per uocem, actio, in dubio esse intelligendum, ut causa sit civilis, & consequenter pœna erit applicanda parti, si verò in libello appositum esset uerbum, accuso, & tunc intelligendum esse, ut causa sit criminalis, & pœna erit fisco applicanda, ut per Bal. in l. viro arque uxore, & ibi Alex. ff. solut. matrim. ubi refert Specul. in tit. de accusat. §. 1. col. 1. & ad rem faciunt trad. per Bar. in l. 1. col. fi. in principio. ff. de condic. indeb. Et quando causa t dicitur esse civilis, & quando criminalis, vide omnino Abb. in d. rubrica de iudic. ubi in aliquibus dissentit à Bar. & de hac re vide in Spec. aduocarorum in 1. dist. quartæ par. ubi tradit quò causa civilis, criminalis, & mixta differant & cognoscantur. Item scias quando causa est mixta, ex qua uenit aliquid applicandum fisco, & aliquid priuatæ personæ, eam potius à fisco tanquam à digniori esse denominandam, secūdm Alex. in cōf. 82. in 1. vol. & ad prædictam distinctionem de causa civilis & criminali, vide la. in rubrica. C. de iud. & in lin. pecuniarijs. ff. de feti.

Summarium in d.l.prætor ait. §. si ad plures. ff. de sepul. viol.

- 1 *Quando delictum committitur in plures, utrum quilibet agere uel accusare possit.*

Bar. in d. l. prætor ait. §. si ad plures. ff. de sepul. viol.

- 1 **B** A R T. in ead. l. §. si ad plures, querit quando t delictum committitur in plures, utrum quilibet agere possit uel accusare? & distinguit, aut delictum committitur principaliter in iniuriæ eorum, in quos committitur, & tunc quilibet habet actionem in solidum, & reliqua. Ad hoc accedit Aret. in l. pro hærede. §. fi. col. 1. 3. vers. quod autem. ff. de acquir. poss.

Summarium in l. sepulchri violati. ff. de sepul. viol.

- 1 *Reus contumax an possit opponere exceptionem litis pendentis.*

Bar. in l. sepulchri violati. ff. de sepul. viol.

- 1 **B** A R T. in hac l. sepulchri, vers. circa primum, querit utrum reus t contumax possit opponere exceptionem litis pendētis, & sic præuentionis factæ in alio territorio? vide Ang. de maleficijs, col. 1. 9. vers. quæro.

Summarium in l. j. §. in pari. ff. de recept.

- 1 *Ignorans an teneatur quando latronem recepit.*

Bar. in l. j. §. in pari. ff. de recept.

- 1 **B** A R T. in hac l. j. §. in pari, querit an ignorans t teneatur quando latronem recepit? & dicit quod non. vide Feli. in c. cum contingat, col. 2. vers. de rescip. & in c. 2. de excep. Ang. de malefic. in vers. detto malfattore, col. 4. vers. quæro.

Summarium in l. eos. ff. de recept.

- 1 *Bannitum agnatum in domo qui recepat, debet mitius puniri ratione sanguinis.*

Bar. in l. eos. ff. de recept.

- 1 **B** A R T. in hac l. eos, colligit ex tex. eos, qui recepat t bannitum agnatum in domo debere mitius

mitius puniri ratione sanguinis. idem dicas in uxore maritum receptante, ut ait Specu. in tit. de donat. int. vir. & vxo. cap. fi. & ad hoc Bartoli documentum vide omnino Feli. in c. cum quidā, col. pen. vers. ulterius nota, de iure iu. ubi ex multis docuit quantum coniunctioni sanguinis deferatur. & ideo etiā bannitum patrem filius tenetur alere. Bar. in l. si quis à liberis. §. sed utrum ff. de liber. agnosc.

Summarium in rubrica. ff. de effrac. & expilat.

- 1 Ille qui iniuste fuit detrusus in carcerem, non solum potest carcerem frangere, & fugere, sed etiā debet.
- 2 Carceris effractor qua pena puniri debeat.

Rubrica. ff. de effractor. & expilat.

- 1 **B**ART. in hac rubrica nihil dicit. Tu verò dicas, eum, qui iniuste fuit detrusus in carcerem, non solum posse carcerem frangere, & fugere, sed etiam debere; alioqui pœna capitis esse puniendum, ut traditum est in consi. 12. inter consilia Albert. Brun. carceratus autem iuste peccat fugiendo. Dec. in l. quod à quoque. ff. de regul. iur. & idem dicitur etiā de illo, qui iuste fuit condemnatus ad mortem. Bar. in l. relegati. ff. de interdic. & releg. Abb. in c. 1. de testi. cogen. tamen vide apostil. libi ad Abb. in d. c. 1. & Feli. in c. 1. num. 64. de consi. An carcerem frangens ut fugiens censeatur delictum confiteri; ita ut ex hoc puniri possit? vide
- 2 Feli. in c. nullus, de præsumpt. Et qua t pœna puniri debeat effractor carceris, ac etiam conspirans de rumpendo, vide apud Raph. Cumia. in consi. 115. ubi multa dixit ad rem hanc facientia & in re posita vide aliquid per Alex. in consi. 135. Circa primum, in fin. in 1. volu. An autem carceratos ob suum maleficium eximere liceat? vide tex. in l. fed si ideo. ff. solu. matrim. ubi indistinctè habetur hoc esse opus pium. vide Bar. & alios in auth. contra rogatus. C. ad trebell. & argumenta ad utranque partem apud Io. Campegium in tract. de dote in 12. quæst. secundæ par. ubi demum concludit, pium esse. ijs consequens esse videretur, ut ea idem ratione ac etiā maiori licere debeat cuique sanguinem suum redimere & frangendo carcerem & fugiendo. tamen prædicta reluctantur.

Summarium in l. ij. ff. de crimi. expilat. hæred.

- 1 Quare post aditam hæreditatem & ante apprehensionem, furtum ratione dominij non committatur.

Bar. in l. ij. ff. de crimi. expilat. hæredit.

- 1 **B**ART. in hac l. ij. remittit se ad glo. Tu verò cogita quare post t aditam hæreditatem & ante apprehensionem furtum ratione dominij non committatur? de qua re egi in l. j. §. Scæuola, supra, si quis testa. lib. esse ius. fuer. præterea opponitur contra textum hic, in quo habetur, post aditam hæreditatem & ante apprehensionem committi crimen expilatæ hæreditatis; nā adita hæreditate perditur nomen hæreditatis, ut habetur in l. j. §. veteres. ff. de acqu. poss. & propterea fortè limitari possit hæc materia, ut in ea nomen hæreditatis retineatur quò ad hoc donec dominium sit acquisitum de iure naturali per apprehensionem.

Summarium in rubri. ff. de termi. amot.

- 1 Terminos mouens quomodo puniatur.

Rubr. ff. de termino amoto.

- 1 **C**IRCA istam rubricam & eius leges, scilicet quomodo t mouens terminos puniatur, vide Abb. in c. ex literis, in fi. de iudic.

Summarium in l. agraria. ff. de termi. amot.

- 1 Lex quando simpliciter pœnam imponit, an sit applicanda sisco an parti.
- 2 Mixtum sumit naturam à sua parte digniori.
- 3 Accusatio in dubio præsumitur.

Bar.

De termino amoto.

Bar.in l.Agraria.ff.de termin.amot.

- 1 **BART.** in hac l. querit, quando lex simpliciter t poenam apponit, sit ne applicanda fisco an parti? & tradit ut hic per eum. sed quid si poena pro parte est applicanda fisco, & pro alia parte ipsi parri? Bal.in l.j.col.4. C.de iudic.inquit eam dici criminalem pro parte applicanda fisco, & pro alia esse civilem. sed Ant. de Butr. ait esse mixtam. & ex hoc inferri posset contra practicam Papien.in forma libelli possessionis turbatae, in voce, coram nobis. ubi habetur causam turbatae possessionis esse merè criminalem, ex quo pars poenae fisco est applicanda. nisi forte respondeas, quamvis sit causa mixta, eam tamen esse regulandam secundum naturam causae criminalis; quia mixtum t sumit naturam à sua parte digniori. & ita in terminis dixit Alex. in consi. 82. In causa vertente, in 1.vol.& ex ijs quae postea subiicit Bar.colligitur, verbum, agere, ad civilem causam esse referendum, & verbum, accusare, ad criminalem, ex quo libellus dignoscitur; quia si in eo appositum est verbum, accusare, intentatur causa criminalis, si verò, agere, intentatur civilis, ut per Bal.in Lviro atque uxore. ff.sol.matr.vbi Alexand.citat Specul.in titulo de accusat.§.1.col.1.& de hoc verbo agere & accusare, vide Bar.in l.j.col.fin.ff.de cond.indeb.
- 3 Et dum Bar.concludit, in dubio t esse praesumendam accusationem, vide Iasommino in §. poenales, col.9.in tit.de actione. sed contra haec oppono de l.non puto. ff.de iur.fisc.ubi habetur, in dubio contra fiscum esse pronuntiandum. tamen responderi potest, textum illum procedere solum quando fiscus agit ad poenam contra aliquem: nam in dubio pronuntiandum est ut poena non debeat, ut declarat Dec. in l.in ambiguis. ff.de regul. iur. sed hic uterque tractat de causa lucrativa.

Summarium in rubr. ff. de colleg. illiciti.

- 1 Collegium ex tribus constituitur.

Bar.in rubr. ff. de collegi. illicit.

- 1 **BART.** in hac rubrica ait, collegium t ex tribus constitui. Tu verò adverte quamvis saltem tres ad faciendum collegium à principio exigantur, tamen in uno solo collegium conservari, & apud eum iura totius collegij remanere. l. sicut. §. fin. ff. quod cuiusque universi. Limita tamen hoc procedere solum quando adest spes ut alij in locum deficientium subrogentur. secus si talis non adest spes, ut in senatore Romae. ita Alber. Bald. & Angel. in l. non ambigitur. ff. de legi.

Summarium in l. sodales. ff. de colle. illic.

- 1 Collegium scholarium est approbatum de iure civili.
- 2 Collegium clericorum totum existimatur, etiam quod minor pars persistat clericorum.

Bar.in l.sodales. ff. de colleg. illicit.

- 1 **BART.** in hac l. sodales. col.2.inquit, collegium t scholarium esse approbatum de iure civili. idem aiunt Abb.& omnes in c.ex literis, in 1.notab. de constit.& dum Abb.hic in colu. seq. ait, de collegij essentia non esse, ut habeat rectorem, vide Fel. in d.c.ex literis, col.2.& 3. Postea Bar.in versi. sed si collegia sunt clericorum & secularium, quando collegia sunt clericorum & secularium, si maior est pars secularium, totum collegium dici secularium; quia maior pars trahit ad se minorem. & ideo conveniri posse coram iudice seculari, & sic etiam contra. si verò essent aequales, tunc iudicari totum esse ecclesiasticum ratione dignitatis maioris. vide Abb. in c. si diligenti, col. ante pe. de for. compet. & in c. ex literis, col. 2. de constit. ubi Felin. & ibi vide omnino Dec. in 5. notab. sed contra hoc Bartoli documentum sentit Dominie. de sancto Gemin. in c. si duo ex tribus, de offic. deleg. in 6. & vide quae posui ad Bart. in l. queritur. ff. de stat.
- 2 homin. ex quibus colligitur, etiam si minor t esset pars clericorum, tamè ratione dignitatis totum collegium debere ecclesiasticum iudicari. vide Socin. post Bar. in l. cum senatus. ff. de reb. dub. & Rochum de Certe in tract. de iure patronatus, in §. ius. num. 24. ubi inter cetera inquit Barb. in c. 1. col. 2. de loca. optimè dixisse, ubi ait, aut clerici considerantur ut tales, & tunc minor

numerus

numerus trahit ad se maiorem quia dignior. aut non considerantur ut tales, & tunc secus, ut hic. Et postea dum Bar. in eadem. l. col. pen. querit, quid fiet de tebus collegij dissoluto collegio? vide Felin. in c. cum dilecti, colum. ff. de rescript. post glo. ff. in uerfi. quarto destructo collegio an pereant priuilegia ipsius collegij? vide Felin. in cap. cum dilecti, colu. penult. versic. de structo, de rescript.

Summariū in l. j. ff. de publi. iudic.

1 *Delicta omnia sunt priuata.*

Bar. in l. j. ff. de publicis iudicijs.

1 **B**ART. in hac l. j. inquit, omnia t delicta esse priuata, exceptis quibusdam in hoc tex. enumeratis. sed nunquid blasphemia dicatur esse publicum crimen? vide Ang. de maleficijs, col. 28. versic. tu autem, in uoce. Nec non ad querelam, & ibi in pen. colu. versic. querit, tradit quæ dicantur publica, & quæ priuata crimina.

Summariū in l. publicorum. ff. de public. iudic.

1 *Damnatus ad perpetuum carcerem dicitur damnatus pœna capitali.*
2 *Damnatus ad perpetuum carcerem, an sit capax eorum quæ sibi relinquuntur.*

Bar. in l. publicorum. ff. de public. iudic.

1 **B**ART. in hac l. publicorum, col. 3. versic. quero aliquis, inquit eum, t qui damnatus est ad perpetuum carcerem, dici esse damnatum pœna capitali: quia æquiparatur damnato in metallum. Tamen attende quoniam Innocen. in c. qualiter & quando, de accusat. ait huiusmodi damnatum æquiparari damnato ad mortem. cuius contrarium tradit hic Bart. dicens eum æquiparari damnato ad metallum. ad quem accedit Ias. in l. transfigere, col. 2. versic. secundo aduerte. C. de transact. vide Bart. in l. programma, circa medium. C. comminat. uel epistol. & Felin. in dicto cap. qualiter, & quando, num. 11. vbi carcerem perpetuum appellant ultimum supplicium. Et an ista pœna æquiparetur morti? vide Io. de Anaz. in cap. 1. colu. 13. de collu. detegen. vbi concludit istam pœnam succedere loco pœnæ mortis, & esse proximam morti. An autem t damnatus ad perpetuum carcerem sit capax eorum, quæ sibi relinquuntur? vide Felin. in d. c. qualiter, & quando. §. ad corrigendos. nu. 12. An pœna carceris perpetui licita sit saltem de iure canonico? vide Fulg. in consi. 44. et clericos poni in gabiæ, ut uulgo dicitur, pro aliquo crimine detestatur Abb. in c. cum non ab homine. in fi. de iudic.

Summariū in l. i. qui reus. ff. de public. iudic.

1 *Accusatus an q̄ quando possit alium accusare.*
2 *Accusator an diem exprimere teneatur.*

Bar. in l. i. qui reus. ff. de public. iudic.

1 **B**ART. in hac l. i. qui reus, colu. 3. versic. pro declaratione, tradit an & quando accusatus t possit alium accusare? vide Angel. de malefic. col. 49. versic. quero, in uoce. Nec non ad querelam. Et dum Bart. hic in 6. colu. agit de illo, qui diem posuit in accusatione, & non probauit, an succumbere debeat? vide Angel. de malefic. in uoce, de anno, colum. 1. uersic. secundo quero. Felin. in cap. examinata, colu. 9. de iudic. & omnino Paul. de Castr. in consi. 26. in 1. uol. & Alexand. in consi. 159. in 6. uolum. & quæ pono in l. libellorum, infra de accusat. Et ad ea, quæ subiicit Bart. an accusator t diem exprimere teneatur? vide quæ posui in lucubrationibus meis ad Bart. in l. j. §. si quis Ephesi. ff. de eo quod cert. loc. An autem in causa ciuili quis ad instantiam aduersarij diem exprimere teneatur? vide Alex. in l. j. in princip. col. 6. ff. de eden. & in materia delicti ubi agitur ciuilitur, vide omnino Roma. in consi. 191. vbi etiam docuit quid sit, quando sola facti ueritate inspecta procederetur. & uide Bart. in l. libellorum, col. 3. uersic. circa tempus. ff. de accusatio. Et ad finem adducendi præscriptionem necesse esse tempus expri-

R r mere,

De publicis iudicijs.

mere, docuit Bald. in l. edita, col. 1. i. uersic. quæro igitur. C. de edend. et ad hæc uide omnino Salic. in l. pen. col. 2. C. de accusat. ubi limit.

Summarium in l. de functo. ff. de publ. iudic.

- 1 *Defuncto reo, pœna est extincta.*

Bar. in l. de functo. ff. de publ. iudic.

- 1 BART. in hac l. de functo, ait, defuncto t reo poenam esse extinctam. vide Curtium in consil. 60. col. 2. & seq.

Summarium in l. infamem. ff. de publ. iudic.

- 1 *Damnatus de crimine publico an sit infamis.*
- 2 *Confiteus crimen an sit infamis non sequuta sententia.*

Bar. in l. infamem. ff. de publ. iudic.

- 1 BART. in hac l. infamem, col. 2. quærit, an damnatus t de crimine publico sit infamis? vide Abb. in c. ar. si clerici, col. 9. de iudic. vbi Dec. col. 15. vers. in ea. postea quærit Barto. utrum damnatus per inquisitionem sit infamis? De hac re uide Angel. Aret. remissiue in §. ex quibusdam, col. 4. uers. quæro an damnatus ex inquisitione, instit. de poen. temer. litigan. Et quid sit de iure Canonico, uide Abb. in rubri. de iudic. in fin. & ad prædicta uide omnino quæ posui in l. tutor. §. præterea. ff. de susp. et. tutor. Postea Bar. hic in col. 5. quærit an t confitens crimen sit infamis non secuta sententia? vide Abb. in d. c. ar. si clerici, col. 9. uers. secundo subtiliter. & ibidem Feli. nu. 25. & ad ea, quæ subiicit Bart. uide Ruin. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. 29. vers. secundo oppo. Et dum Barto. tradit cautelam ad hoc, ut aliquis uirer infamiam, ut soluat ante sententiam. vide Dec. in d. c. ar. si clerici, col. 16. vers. Et retenta. & aliam cautelam posuit Bar. in l. furti. §. qui alieno. ff. de furt. & aliam Soc. in regul. 179.

Summarium in l. custodias. ff. de publ. iudic.

- 1 *Aduocati an debeant interesse, quando rei examinantur.*

Bar. in l. custodias. ff. de publ. iudic.

- 1 BART. in hac l. custodias, tradit, an aduocati t interesse debeant, quando rei examinantur? vide Angel. de malefic. in uoce, Fama publica, col. 4. vers. item adueras, item limita ut ibi per eum col. 1. uers. quæro, uide in hac re quæ posui in l. legis uirtus. ff. de legi.

Summarium in l. accusatore. §. ad crimen. ff. de publ. iudic.

- 1 *In crimine publici iudicij procurator interuenire non potest.*
- 2 *Accusator de iure communi ita est detinendus in carcere, sicut accusatus.*

Bar. in l. accusatore. §. ad crimen. ff. de publ. iudic.

- 1 BAR. in hac l. accusatore. §. ad crimen, sic ait in summa. In crimine t publici iudicij procurator interuenire non potest. vide omnino quæ de hac re posui in l. seruum quoque. §. publicè. ff. de procurat. uideas etiam Bal. in l. ita demum, col. 2. vers. sed quid dicemus. & in l. licet, col. 3. vers. sed quò ad secundum membrum. C. de procurat. & in l. falsus, col. 12. vers. venio modò. C. de furt. item uide Bar. in l. filius familiars. §. veterani. in f. ff. de procur. & Feli. in cap. sciscitatus, vers. sed contra, de rescript. Et prædicta conclusio usque adeò vera est, ut neque Princeps de ordinaria potestate possit in causa criminali procuratorem rei admittere. tex. est in c. veniens, de accusation. potest tamen admitti excusator, ut dixi in d. §. publicè, vbi uide omnino. & Feli. in c. meminimus, de accusat. ubi in hac materia multas tradit declarationes, & facit quasdam conclusiones, quas referre non curo, cum ibi videri possint. uide etiam nonnulla, quæ pono in l. si non defendantur, infra de poen. Et dum Bar. hic in 1. colum. uers. item accusator, ait, accusatorem t de iure communi ita esse detinendum in carcere, sicut accusatus. uide Angel. de malefic. in uoce, Nec non ad querelam, colum. 26. uers. tertio, & dum subiungit hodie de iure statutorum accusatorem non puniri pœna talionis. idem tener Specul. in titulo de accusatio. §. 1. uersic. item quòd non. & Abb. in c. super his, columna 7. de accusat. & in c.

in c. tuz, vbi etiam alij, de procurat. Angel. de malefic. in d. uoce, Nec non ad querelam, col. 2. 5. vers. secundò. vide quæ pono in l. fin. infra de accusat. & in quibus casibus accusatores te-
neantur se inscribere, & ad pœnam talionis obligare, vide Feli. in c. super his, de accusat.

Summarium in l. certis. ff. de accusat.

- 1 *Mulier an & quando accusare possit de morte mariti.*

Bar. in l. certis. ff. de accusat.

- 1 **B**ART. in hac l. certis, tradit, an & quando ð mulier accusare possit de morte mariti? Adde quòd mulier hæres tenetur vindicare necem defuncti, etiam si esset extranea; eo quia est hæres. l. forem. C. de his quib. vt indign. quamuis si non esset hæres, repelleretur, cum suam tantum & suorum iniuriam prosequi possit. Ruin. in §. Cato, col. pen. ver. tertio. ff. de uerbor. obligat. vbi citat glo. in c. 1. §. ad hoc, de ijs qui feud. dar. poss. quæ dicit, filiam non recipere compositionem de morte patris. Et dum Bar. querit hic quid de filia naturali uel spuria? vide Feli. in c. nonnulli, col. 9. in §. fallen. de rescript. & in §. sunt & alij, & Angel. de malefic. col. 42. in uoce, Nec non ad querelam. Et qui ueniant appellatione suorum, uide gl. in l. fœmina. C. ad turpill. & Feli. in c. cum dilectus, de accusat. vbi agit de ijs, qui hac ratione ad accusandum admittuntur, ut hic querit Bar.

Summarium in l. libellorum. ff. de accusat.

- 1 *Nomen iniuriati exprimi non debet, quando ignoratur.*
2 *Omissum an suppleri possit ex probationibus.*
3 *Si quis fuit percussus in platea, qui in alio loco moriatur, exprimi debet locus percussioni, non autem locus mortis.*

Bart. in l. libellorum. ff. de accusat.

- BART. in hac l. libellorum, tradit multa pertinentia ad materiam accusationis, de quibus omnibus uide Salic. in l. pen. C. de accusat. & Angel. de maleficijs super uoce, Anno præsentis, per totum. & ad Bart. in secunda oppo. dicas, nomen iniuriati ð exprimi non debere quando ignoratur, secundum glo. in c. præscripta. §. libellorum, in uoce, Caio. 2. quæ st. 8. & ad Bart. hic in uers. quæro utrum, scilicet an sint ponendi anni Domini, & nomen imperatoris? vide Ang. de malefic. in eodem loco, col. 3. versic. sextò, & col. 4. vers. quæro postea Bar. hic in uers. quæro extra glo. tradit utrum sit exprimendus locus loci? & distinguit ut hic per eum. Ad hæc uideas l. fin. §. ex maleficijs, col. 1. 4. instit. de action. vbi sequitur Bar. hic. quid si omissus esset locus necessarius, poterit ne postea in probationibus suppleri? vide l. fin. ibi. Adde quòd si locus non apponitur, libellus ipso iure nullus est roboris & momenti. sed contra hoc facit iste text. ibi, aboletur, igitur ualidus erat libellus, ut per Bar. in extrauag. ad reprimendum, in uoce, accusatione, in fi. vbi respondet huic obiectioni. & ibi Bart. circa medium, ampliat conclusionem, ut procedat etiam in summarijs, in quibus libellus est nullus, si ei defuit ea, quæ sunt de substantia. An autem omissum ð suppleri possit ex probationibus. vide l. fin. l. edita, col. 8. uers. ultra Bar. hic. C. de eden. Item aduerte, quia ubi locum exprimere non est necesse, si tamen in libello apponitur eum esse probandum, cum illa tamen distinctione, quam pono infra ad Bart. in 3. colu. dum citat. l. is qui reus, nam distinctio quam ibi pono de tempore, hic ad locum rectè applicari potest. & uideas Ang. de malefic. col. 4. 5. in uer. proceden. & in uoce in platea, col. 4. ver. quæro. & ibi dicit Et in per. quid si, si duo sunt castra eiusdè nominis, locum debere expresso noie demonstrari, vt hic ait Bar. in uers. secundò qro. Postea Bar. in uers. sed qro aliquis, ait, si quis fuit percussus in platea, qui in alio loco moriatur, exprimi debere locum percussioni, nõ aut locum mortis. vide Bar. in l. damni. §. Sabini, col. 1. vers. quæro. ff. de damn. infec. & Ang. de malefic. in uer. de anno

Rr 2 præsentis,

De accusationibus.

præfenti, col. 3. q. 5. Ad ea uerò quæ hic ponit Bar. in 3. col. vers. circa tempus, uide aliquid per Ias. in d. §. ex maleficijs, col. 1. 4. inst. de actione & ibi in 5. col. tradit, ut prædixi, an tempus necessarium suppleri possit ex probationibus, quando fuit omissum in libello? de qua re uide eundem Ias. in d. l. edita, & quæ pono ad Bar. suprâ in præcedentibus. Ad ea uerò quæ hic pauldpost subiungit Bar. dum citat. Lis qui reus. & remittit se ad ea, quæ ibi dixit. vide ibi Bart. col. pen. vers. sed quæro. vbi docuit, quamuis non teneat diem exprimere in libello, tamen si apponitur, debere de necessitate probari. idem uoluit Alex. in cons. 1. §. 9. in 6. uol. & uide quæ posui in d. Lis qui reus, suprâ de publii. de hac re latissimè agunt Bar. & alij in l. diuus. ff. de re iudic. vbi distinguunt, an adiectum ponatur loco qualitatibus, & tunc necesse esse probare actum & qualitatem, si uerò adiectum non qualificat actum præcedentem, sed æquè principaliter ponitur, & tunc exprimentem non cogi illud probare, sed solum id, quod sufficit ad uictoriam, ut ibi per eos latius. & hæc est illa distinctio, cuius feci mentionem in præcedentibus. Et ad ea quæ postremo hic ait Bar. in fi. dicens non esse necesse, ut pars cõcludat in libello criminali, & dicat, quare peto talem puniri. vide Ang. de malefic. in ver. nec non ad querelam, col. 46.

Bar. in d. libellorum. §. sed et si aliud. ff. de accusat.

BAR. in ead. l. §. sed et si aliud, in fi. tradit de quodam communi usu loquendi. de quo uide Ias. in rubr. ff. de oper. nou. nunci. col. 3.

Summarium in d. libellorum. §. si accusator. ff. de accusat.

- 1 *Accusatore defuncto seu aliter impedito, rei nomen aboletur.*

Bar. in d. libellorum. §. si accusator. ff. de accusat.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. si accusator, sic ait in summa. accusatore t̄ defuncto seu aliter impedito, rei nomen aboletur. vide Angel. de malefic. in ver. Nec non ad querelam, col. 5. 7. uer. quæro. Et dū postea Bar. in uer. item quæro, ait, iudicem prosequi posse causam huius accusationis. vide Bar. in l. ij. C. de delat. vbi pono, & Feli. in c. quia, col. 1. de iudic.

Summarium in l. seruos. ff. de accusat.

- 1 *Ille qui liberum accusare prohibetur, prohibetur etiam seruum accusare.*

Bar. in l. seruos. ff. de accusat.

- 1 **BAR.** in hac l. seruos, colligit ex tex. unum mirabile, scilicet, eū, qui t̄ liberum accusare prohibetur, prohiberi accusare seruum. & ex hoc infert ad bannitum ut à bannito accusari nō possit, & reliqua. vide Angel. de malefic. col. 5. 5. vers. quæro, in uoce, Nec non ad querelam. & nunquid banniti possint sibi inuicem obijcere inhabilitatē, vide Bar. & quæ ibi posui in l. cum mulier. ff. sol. matrim. vbi ad multas similes quæstiones insortur.

Summarium in l. Leuia. ff. de accusat.

- 1 *Distio de plano, quomodo sit intelligenda.*

Bar. in l. Leuia. ff. de accusat.

- 1 **BART.** in hac l. Leuia, vers. quæro quomodo, quærit t̄ quomodo uox, de plano, sit intelligenda. aitque sine libello, & reliqua. Sed in libello exigi scripturam, habetur in tex. c. si quis cū clerico, vers. in criminalibus. 1. 1. q. 1. licet contrarium uelit hic Bar. quem sequitur Abb. in cap. quoniam contra, in tertio notab. de probat. Et ad ea, quæ hic subiicit Bar. in uers. Ego practica-bam, vide Angel. de malefic. col. 1. 10. uer. item non.

Bar. in l. si cui. ff. de accusat.

BAR. in l. si cui, tradit formam subscriptionis. & ad ea, quæ tradit in uers. tertia forma, uide Angel. de malefic. in uoce, Nec non ad querelam, col. 2. 5. uers. secundò.

Summarium in l. si cui. §. ijs. ff. de accusat.

- 1 *Absolutus non potest de eodem crimine accusari ab eodem.*
2 *Si quis profuro suis condemnatus in centum, & reuera iste furto ducentum subtraxerat, nunquid iterum pro alijs centum procedi possit contra eum civiliter, aut criminaliter.*

Bar. in d.l. si cui. §. ijsdem. ff. de accusat.

- 1 **BART.** in ead. l. §. ijsdem, sic ait in summa. Absolutus t̄ non potest de eodem crimine accusari ab eodem, uel ab alio, nisi fuerit ignorans, & suam ignorantiam prosequatur. vide Ang. de malefic. col. 63. vers. subsequenter, in uoce, Nec non ad querelam. Quid si in foro canonico fuit absolutus, an in alio ciuili poterit accusari? item an absolutus in loco criminis perpetrati, poterit condemnari in loco domicilij? & quid econuersò, utrum condemnatus semel possit denuò condemnari? vide latè de ijs apud Aret. in consi. § 8. colu. 4. & sequ. Quid si quis
- 2 pro furto fuit condemnatus t̄ in centum, & re uera iste furto ducentum subtraxerat, nunquid iterum possit pro alijs centum procedi contra eum ciuilit̄, aut criminaliter? vide Paul. de Cast. omnino in consi. 18. in primo uolu. et de hac re vide Bart. in l. senatus, colu. 4. vers. quæro quando secunda, infra eodem titulo, & plenè in Specul. aduocatorum, in sexta par. num. 89. Et dum subiungit Bar. hic accusatorem docere debere de ignorantia suo iuramento. vide las. in l. admonendi. col. 116. vers. hinc. ff. de iureiur. & Aret. in consi. § 8. col. pen. & si. vide etiam in 4. col. & seq. ubi tradit, hoc idem, quod hic dicitur de absoluto per accusationem, habere locum etiam in absoluto per inquisitionem. de qua re agit Bar. hic in uers. quæro hic loquitur.

Summarium in d.l. si cui. §. cum sacrilegium. ff. de accusat.

- 1 *Quis debet prius suū expedire, processumquā reū, et pro maiori crimine ad alterū iudicē remittere.*
- 2 *Pœna delinquentis potest grauari propter delictum alibi commissum.*

Bar. in d.l. si cui. §. cum sacrilegium. ff. de accusat.

- 1 **BART.** in ead. l. §. cum sacrilegium, sic ait in summa. Quis t̄ debet prius suum expedire processum, quā reum etiam pro maiori crimine ad alterum iudicem remittere. & postea tractat, an & quando iudex remittere teneatur? vide ad hæc dicta Bar. Abb. in c. fi. vers. secundo, de for. compe. & scias pro sacrilegio aliquem etiam ab ecclesiastico iudice puniri posse. c. cum sit generale, de for. compet. de qua re vide Abb. & alios, in c. conquestus, eod. tit. de for. comp. & de multiplici specie sacrilegij, vide Feli. in c. cum sit, nu. 2. eodem titulo. & de pœnis cuiuslibet sacrilegij. vide apud Paulum Grillandum, in tract. de pœnis omnifariam coitus, in 1. quæst.
- 2 & ad ea, quæ Bar. ponit hic propè si. in uers. item dictum Dyn. ubi ait pœnā delinquentis t̄ posse grauari propter delictum alibi commissum. vide Abb. in c. 1. in fi. de pœn. & Aret. in c. cum non ab homine, de iudic. ubi opponit de hoc Bart. documento. Adde quòd hoc procedit etiā, si delinquens, de primo crimine gratiam obtinisset; quia etiam isto casu secundum delictum debet grauius puniri. immo impetratio absolutionis simpliciter facta, non ualet, nisi primi criminis facta sit mentio. las. in l. nec damnosa. C. de precibus impetr. offer. & de hoc dicto Barto. uide Feli. in c. cum contingat, in princip. de foro compet. & omnino Ange. de malefic. in uoce, Existens Florentiæ, in prima colum. & Dec. in l. bona fides. ff. de regul. iur. ubi tradit delictum, pro quo facta est absolutio, quamuis puniri non possit, tamen delictum illius aggrauare, qui iterum deliquisset. & ad id, quod prædixi, scilicet absolutionem non ualere, nisi de primo crimine fiat mentio, uide Soc. in consi. 65. colu. pen. in 3. uolu. & multas circumstantias, ex quibus delictum grauatur. uide apud Abb. in consi. 25. col. pen. in 1. uolu. uide semper.

Summarium in l. hos accusare. §. hoc beneficio. ff. de accusat.

- 1 *Ille qui est effectus clericus post litem contestatam, potest opponere declinatoriam fori.*
- 2 *Ille qui post perpetratum delictum factus est clericus, an puniri debeat coram iudice ecclesiastico, an uerò coram seculari.*

Bar. in l. hos accusare. §. hoc beneficio. ff. de accusat.

- 1 **BART.** in l. hos accusare. §. hoc beneficio, infert ad eum, qui t̄ effectus est clericus post litem contestatam, ut possit opponere declinatoriam fori. vide latè Mari. Soci. in c. proposuisti. in 15. artic. de foro compet. & pro hac decisione Bart. bene facit, quia clericus succedens laico

R r 3 non

De accusationibus.

- non tenetur persequere in instantia coepta cum defuncto secundum glo. in c. clericum nullus. 11. quæst. 1. Abb. & alios, in c. quia Gu. in fi. de iudic. tradunt Bald. & Ias. in auth. quas actiones. C. de sacrosan. eccles. sed adverte quoniam ex isto tex. non uidetur probari conclusio Bart. quia declinatoria, de qua hic agitur, est dilatoria, quousque durat officium & magistratus, ita ut ullo modo conueniri non possit. sed clericus saltem coram iudice ecclesiastico conueniri potest, igitur hæc sunt dissimilia, ex quibus non recte inferitur. linter stipulantem. §. sacra. ff. de uerbo. obliga. cum uulg. sed itante prædicta decisione Bar. querendum est etiam, an ille, qui post
- 2 † perpetratum delictum factus est clericus, puniri debeat coram iudice ecclesiastico, an uero coram seculari? De qua quæstione uide omnino Oldra. in consi. 4. incip. Quod clericus. Imol. in consi. 118. & in consi. sequ. Abb. in c. unic. de oblig. ad ratioci. licet illa sit lectura Anton. de Butr. ubi plenè distinguit. & Feli. in d. c. proposuisti, de foro compet. & in c. si. nu. 29. de consi. Reduendo autem ad ea, quæ hic tradit Bar. de illo, qui est factus clericus post litem contestatam, quæro, quid si erat clericus. etiam ante litis contestationem. & tacuit, neque obijcit declinatoriam, utrum à iudice seculari in expensis condemnari debeat? uide Dec. in consi. 240.

Summarium in d. l. hos accusare. §. lege Julia. ff. de accusat.

- 1 Plures delinquentes uno libello accusari possunt.

Bar. in d. l. hos accusare. §. lege Julia. ff. de accusat.

- 1 BART. in ead. l. §. lege Julia, inquit, plures † delinquentes uno libello accusari posse, & reliqua, ut hic per cum. uide ad hæc Angel. de malefic. in 92. col. in uoce, Andream.

Summarium in l. senatus. ff. de accusat.

- 1 Pro eodem crimine an quis possit bis puniri.

Bart. in l. senatus. ff. de accusa.

- 1 BART. in hac l. senatus, tradit, an & quando † possit pro eodem crimine bis puniri. uide omnino quæ posui, in l. si cui. §. iisdem, supra eodem tit. & quid etiam apud Deum: uide aliquid apud Ias. in l. cunctos populos, col. 7. ver. ultimò. C. de summ. Trinit. & ad ea, quæ hic ait Bar. in 4. colu. ver. sed si essent istæ poenæ differentes, uide Ias. in l. Iulianus uerum debitorum, colu. 8. ver. quid. ff. de cond. indeb.

Summarium in l. in eum. ff. de accusat.

- 1 Iudex an possit cogere aliquem ut accuset.

Bar. in l. in eum. ff. de accusat.

- 1 BART. in hac l. in eum, quærit, utrum iudex † possit cogere aliquem, ut accuset? uide Angel. de malefic. col. 46. ver. quæro, in uoce, Nec non ad querelam. Attende tamen in hac materia accusationis, iudicem debere admodum maturè procedere in accusatione admittenda, & diligenter examinare uitam & mores accusatoris, & non ita facillè accusationem admittere: quoniam accusator præsumitur motus inuidia. glo. in c. decreto, in uoce æmulorum. 2. quæst. 6. hæc Specul. in ritu. de præparatorijs iudiciorum, accusatio enim est genus illaudabilis intentionis. cap. si quis Episcopus. 2. quæst. 7. Hinc etiam dicitur, delatores castigari debere. Et idèd legitur, in uita Domitiani Imperatoris, eum ita dicere consueuisse, Princeps, qui delatores non castigat, irritat.

Summarium in l. si plures. ff. de accusat.

- 1 Quæ sit iusta causa, ut unus magis, quàm alius admittatur ad accusandum.

Bart. in l. si plures. ff. de accusat.

- 1 BAR. in hac l. si plures, in fi. quærit, quæ sit iusta † causa, ut unus magis, quàm alius admittatur ad accusandum? Adde quòd etiam erit iusta causa, ut potius admittatur filius spurius ex damnato coitu, ut ait Alex. in lex facto. §. si quis rogatus, col. 19. ff. ad trebell.

Summarium in l. Titia. ff. de accusat.

- 1 Iudex potest alicui statuere terminum ad accusandum, quo elapso poterit pronunciare eum non esse amplius audiendum.

- 1 *Diffamanti alienum statum præfigi debet terminus ad agendum, deducendum, & probandum, quod diffamauit, alioqui ei debet perpetuum silentium imponi; ita ut amplius ea in re audiri non possit.*
 2 *Sententia absolutoria ab obseruatione iudicij, an sit diffinitiuæ, an interlocutoria.*
 3 *Appellatione sententiæ an ueniat tantum diffinitiuæ, an uerò interlocutoria.*
 4 *Sententia merè interlocutoria quæ dicatur.*

Bart. in l. Titia. ff. de accusat.

- 1 *BART.* in hac l. Titia, colligit ex tex. iudicem ꝑ posse alicui statuere terminum ad accusandum, quo elapso poterit pronunciare, eum non esse amplius audiendum. vide Angel. de maffec. in 47. col. vers. quæro, in uoce, Nec non ad querelam. et aduerte tu, quoniam hæc sententia erit diffinitiuæ, secundum Abb. in c. cum olim, col. fi. de testi. & ibi est longa apostill. Barb. vbi de multis alijs quærit. & hanc esse diffinitiuam docuit Bal. in l. si præses, in fi. C. de sent. Et ad ea, quæ hic ait Bar. optimè faciunt trad. in l. diffamari. C. de ingen. & man. vbi habetur, diffamanti ꝑ alienum statum, præfigi debere terminum ad agendum, deducendum, & probandum id, quod diffamauit, alioqui ei debere perpetuum silentium imponi, ita ut amplius ea in re audiri non possit: de qua re uide Soci. in consi. 41. col. 2. in primo uolu. vbi docuit memorabile remedium pro ipso reo. vide eundem Socin. in consi. 94. in tertio uolu. & declara, vt per Feli. in cap. venerabilis, num. 12. cum sequ. de iudic. & in cap. si quis, de for. compet. & omnino uide Cæpoll. in cautel. 110. Et quis iudex sit aduindus in materia illius. l. docuit Alexan. in consi. 103. in 5. uolu. Ad ea uerò, quæ hic dicit Bart. in uers. pro examinandis, vide Abb. & Feli. in cap. examinata, de iudic. Postea Bar. hic in 2. colu. vers. vnde pro declaratione, quærit an sententia ꝑ absolutoria ab obseruatione iudicij, sit diffinitiuæ, an interlocutoria? Tu uerò quæ dicatur merè diffinitiuæ, uide apud Ias. in l. imperium, colu. 2. vers. ex prima. ff. de iurisdic. omni. iudic. & an diffinitiuæ dici possit, quando seruata non fuit solennitas requisita? aperit Areti. in l. v. in principio, columna prima. & sequ. ff. de uerborum obligat. vide Ias. in repet. l. admonendi, colu. 39. & sequ. ff. de iureiuran. & omnino Alexand. in consi. 192. in libro primi & secundi uoluminis. vbi tradit etiam nunquid appellatione ꝑ sententiæ ueniat tantum diffinitiuæ, an uerò & interlocutoria? & ex quibus signis dignoscatur diffinitiuæ, & interlocutoria, & de multiplici genere sententiarum, vide apud Felin. in rubrica de sentent. & re iudic. & diffinitiuam dici quoque eam esse, quæ licet non diffiniat totum negocium, tamen terminat partem aliquam substantialem, tradit Bald. in l. j. C. quando prouoc. non est necess. in versic. decimò quæro nunquid. vbi citat text. singul. in l. vtile. ff. de minor. accedit Alexand. in consi. 182. in sexto uolumine. Item quæ dicatur ꝑ merè sententia interlocutoria, docuit Areti. in consilio 198. vbi inter cætera inquit, sententiam, quæ liberat aliquem ab obseruatione iudicij, dici merè interlocutoriam, quamuis ab ea possit appellari: quia non expectat aliam post se. & hoc est, de quo præcisè hic agit Bartol. multa quoque alia ad rem facientia ibi posuit Areti. quæ uideri possunt.

Summarium in l. ex iudiciorum. ff. de accusat.

- 1 *Accusato mortuo an & quando crimen extinguatur.*

Bart. in l. ex iudiciorum. ff. de accusat.

- 1 *BART.* in hac l. ex iudiciorum, tradit, an & ꝑ quando accusato mortuo, crimen extinguatur? vide Curt. in consilio 60. columna secunda. vbi tradit, an hoc procedat etiam quò ad publicationem bonorum.

Summarium in l. j. ff. de custo. reo.

- 1 *Reus an & quando carcerari debeat.*
 2 *Si detrusus in carcerem, ut exeat, fideiussorem præstat de iudicio sisti, & iudicata soluendo dicitur sentire capturæ, & de illius in ualiditate dicere amplius non potest.*

De custodia reorum.

Bar. in l.j. ff. de custod. reor.

- ART.** in hac l.j. tradit, an & quando t reus carcerari debeat? aitque reum semper carcerari, quando poena corporis posset imponi. Dicitur hoc non procedere in clerico, qui cum fideiussoribus relaxatur. cap. si clericus, de sentent. excommunic. in sexto. & in hac materia scias, si postquam conclusum est in causa, constat de innocentia rei, eum posse relaxari, perinde ac si lata esset sententia. Ias. in l. naturaliter. §. nihil commune, in prima combin. Bar. colu. 30. ff. de acquirend. possess. & ad ea, de quibus hic agit Bar. videas Angel. de malefic. Super uoce, Fama publica, colu. 1. quæst. 10. & sequi ubi multa posuit in materia relaxationis præstata fideiussione. Et in re proposita attende diligenter, quia si detrusus t in carcerem, ut exeat, fideiussionem præstat de iudicio listi, & iudicata soluendo, dicitur sentire capturæ, & de illius inualiditate dicere amplius non potest. ita Socin. in consil. 113. in tertio uolumine. & ideo cautè agendum est, & in præstatione huiusmodi fideiussione reseruandum est ius dicendi de nullitate capturæ. Soci. in consil. 99. in 4. volu. et ad prædicta omnia uide Paulum Grillandum, in tractatu de relaxatione carceratorum. Quid uero facere debeat carceratus, qui non potest soluere pecuniam, pro qua positus est in carcere? uide Czpol. in caut. 3.

Summarium in l. si quis seruus. ff. de custo. reor.

- 1 *Positus in carcere pro una causa, an possit ex alia ibi recommendari.*

Bar. in l. si quis seruus. ff. de custo. reo.

- 1 **BAR.** in hac l. si quis seruus. §. qui exhibendi, colu. 2. vers. ulterius quæro, tradit an positus t in carcere pro una causa, possit ex alia ibi recommendari? uide Angel. de malefic. super uoce, Fama publica, col. 4. q. 7. & Soci. in consil. 99. in 4. uol.

Summarium in l. si confessus. ff. de custo. reo.

- 1 *An & quando quis possit ex propria confessione damnari pro crimine.*

Bar. in l. si confessus. ff. de custo. reo.

- 1 **BART.** in hac l. si confessus, docet an & quando t possit quis ex propria confessione damnari pro crimine? uide Ias. in l. cum te transgisse, in 3. notab. C. de transact. & latissimè Dec. in cap. at si clerici, in quarto notab. de iudic. Et in hac re scias, minorem, qui confitetur crimen, si non appareat etiam esse culpabilem aliter quàm per propriam confessionem, debere restitui. Angel. in l. certum. §. in pupillo. ff. de confess. & Alex. in consil. 115. in 3. vol. Et an confessio facta in carceribus præiudicet? aperuit Rapha. Cuma. in consil. 157. & quia de hac re alibi plenè egimus, hic ulterius non insistam: uide tamen Abb. in c. 1. de confess.

Summarium in l. diuus. ff. de custo. reor.

- 1 *Si inquisitor heretica prauitatis tulit sententiam contra hereticum, eumque tradidit iudici seculari, utrum iudex teneatur stare illi sententiae.*
2 *Bannitus quando capitur, iudex debet illum facere confiteri se esse talem.*

Bar. in l. diuus. ff. de custod. reor.

- 1 **BART.** in hac l. diuus, ait, si inquisitor t hereticæ prauitatis tulit sententiam contra hereticum, eumque tradidit iudici seculari, utrum iudex teneatur stare illi sententiae? an uero possit procedere, ut uideat sit ne illa sententia iusta an non? concluditque, illum non teneri illam sententiam exequi, sed posse procedere. uide Abb. in c. 1. de offic. ordi. & Thom. Ferrat. in caut. 53. ubi concludit, iudicem secularem non teneri exequi sententiam iudicis ecclesiastici, si uideret eam iniustam. Et dum Bar. hic in 2. col. dicit, quando t bannitus capitur, iudicem debere illum facere confiteri se esse talem, & alia dicit in hac materia, ad quæ uideas Ange. de malefic. in uoce, Nec non ad denunciationem, col. 67. Limita tamen, quia bannitus, seu interueniens pro eo potest probare eius innocentiam, non obstat. Ias. in l. is qui. C. qui testa. face. poss. & dum hic

hic in fi. dicit Bar. denunciationem habere vim testis, limita singul. ut per Abb. in c. pateret, c. p. lu. 3. vers. sed forma, de testi. cogen.

Summarium in l. in eos. ff. de custod. reo.

- 1 *Illi qui fractis carceribus fugiunt, puniuntur de fractione carceris, ea pena, qua punirentur si verè illud maleficium commisissent.*

Bar. in l. in eos. ff. de custod. reo.

- 1 **BART.** in l. in eos, ait, eos, qui fractis carceribus fugiunt, puniri de fractione carceris ea poena, qua punirentur, si verè illud maleficium commisissent. Limita istam. l. sex modis, ut per Paulum Grillandum in tract. de relaxatione carceratorum, in tit. de fuga carcerati.

Summarium in l. fi. ff. de custo. reo.

- 1 *Si duo erant custodes carceris, & unus fugiat simul cum carcerato, alter custos non tenetur, tanquam de casu fortuito.*

Bar. in l. fi. ff. de custod. reor.

- 1 **BART.** in hac l. fi. §. interdum, nihil dicit, tu verò dicas tex. hunc esse sing. ex quo colligitur, si duo erant custodes carceris, & unus fugiat simul cum carcerato, alterum custodem non teneri, tanquam de casu fortuito. ita Franc. Cremen. in sing. 99. incip. Erant duo custodes.

Summarium in rubr. ff. ad l. Iul. maiest.

- 1 *Quomodo contra ciuitates non recognoscentes superiorem, vel contra rem publicam Romanorum committatur crimen lese maiestatis.*

- 2 *Crimen lese maiestatis dicitur committere tantum subditus.*

- 3 *Si pater accusat filium de crimine lese maiestatis, Princeps debet ei parcere.*

Rubr. ff. ad leg. Iul. maiest.

- 1 **IRCA** istam rubricam quomodo contra ciuitates non recognoscentes superiorem, vel contra rem publicam Romanorum committatur crimen lese maiestatis, & qua poena puniantur huiusmodi delinquentes, vide apud Soc. in consi. 275. in 1. volum. vbi tradit etiam quo modo crimen lese maiestatis differrat a crimine oppugnatæ patriæ. & quid sit crimen lese maiestatis, & quo modo committatur, vide per Soc. in consi. 22. in 1. vol. & ad prædicta vide Soc. in consi. 54. in 3. vol. & omnino Albert. Brun. in consi. 69. Item aduerte, quoniam crimen lese maiestatis dicitur committere tantum subditus, secus si non esset subditus, ut habetur per glo. in clem. pastoralis, in verbo non sufficit, de re iudic. quam extollit Bal. in l. nihil. C. de manumiss. vide etiam Feli. in c. 1. col. 3. de offi. deleg. An autem crimen lese maiestatis committatur, contra Dominum, qui habet superiorem? & quot modis istud crimen committatur, & quam laudabilis sit misericordia in Principe, vide apud Albertum Brunum in consi. 28. Et unum memorabile scias in hac materia; nam si pater accusat filium de crimine lese maiestatis, Princeps debet ei parcere, tex. est sing. in l. milites agrum. §. desertorem. ff. de re milit. & ita in facti contingentia fuisse obtentum, docuit Feli. in c. accusasti. nu. 3. de accus. An autem in crimen lese maiestatis incidat ille, qui non reuelat reum dicti criminis, sed scit, & taceat? Bar. tenuit, eum teneri. sed ab alijs reprehenditur, ut per Feli. in c. quia alios, de hæret. & in c. quantæ, de sent. excomm. vide Albert. Brun. in dicto consi. 28. Dec. in c. quia quæsitum, de offic. deleg. & omnino in l. culpa caret. ff. de regul. iur. Item à crimine lese maiestatis humanæ, ad crimen lese maiestatis diuinæ, quod est hæresis, ualere argm. docuit Crauet. in cõsi. 6. nu. 3.

Summarium in l. j. ff. ad l. Iul. maiest.

- 2 *Securitas alicui concessa pro eundo, an intelligatur etiam concessa pro redeundo.*

Bar. in l. j. ff. ad leg. Iul. maiest.

- 1 **BART.** in hac l. j. col. 2. quærit, an securitas alicui concessa pro eundo, intelligatur etiam concessa pro redeundo. & an si fuit concessa pro eundo, & redeundo, intelligatur concessa pro vna vice tantum, an verò, ut pluries possit ire, & redire? vide Abb. in c. 2. de treg. & pac. & Feli.

Ad legem Iuliam maiestatis.

& Feli. in c. inter dilectos, col. 4. de fid. instrum. & Alex. in conf. 29. in 6. vol. vbi loquitur, de similitudine concessa euntibus ad nudinas.

Summarium in l. cuiusque ff. ad l. Iul. maiest.

1 Ille qui eripuit aliquem condemnatum uel confesum de crimine incidit in crimen lese maiestatis.

Bar. in l. cuiusque ff. ad leg. Iul. maiest.

2 BART. in hac l. cuiusque, inquit, eum, qui eripuit t aliqueum condemnatum, uel confesum de crimine, incidere in crimine lese maiestatis. vide Ang. de malefic. in voce Fama publica, col. 4. q. 2. & dum Bar. hic infert de eximente carceratum, ad eximentem a familia, sequitur Ias. in §. penales, col. 23. vers. item predicta; inst. de action. ubi tradit etiam quomodo puniatur eximens eum. vide Alex. in conf. 177. Viso themate, in lib. primi & secundi vol. col. 2. Et hoc, quod predictum est scilicet, eum, qui eximit eum, esse reum lese maiestatis, limitat Ias. tripliciter in d. §. penales. & inter cetera inquit, hoc non procedere nisi in ereptis de manu imperatoris, non autem aliorum iudicum. vide Ias. in l. quod si quis seruum. §. quod prator. col. si. ff. ne quis eum qui in ius uoc. est ui exim. & Raph. Cuna. in conf. 115. & in re proposita vide omnino Feli. in c. si quando, de offic. deleg. vbi ponit limitationes. & declarationes, ideo vide omnino. Bal. autem in l. addictos. C. de episcop. audien. ait eripientem aliquem condemnatum de manu familie, teneri ac si pro eo fideiussisset.

Summarium in l. in questionibus ff. ad l. Iul. maiest.

3 In crimine lese maiestatis admittuntur persone ad accusandum, & probandum que aliis non admittuntur.

Bar. in l. in questionibus ff. ad leg. Iul. maiest.

4 BART. in hac l. in questionibus, ait, quamuis t persone, que aliis non admittuntur ad accusandum, & probandum, admittantur in crimine lese maiestatis, tamen eas non admitti ad probanda adminicula, sed ipsum duntaxat delictum. Ratio huius documenti est, quia sumus in materia penali, & odiosa, ut Aret. in consi. 29. col. 1. ubi dicit secus esse quando dispositio non esset penalis, & adducit iura notata digna. & ad hac dicta Bar. vide omnino Feli. in c. porulastinu. §. 2. de rescript. & Dec. in c. 1. col. si. de appellat. & in consi. 37. col. 7.

Summarium in rub. ff. ad l. Iul. de adulter.

1 Adulterium est grauius crimen ceteris inter ea, que extra corpus committuntur.

2 Accusatus de adulterio, corporali pena puniri non potest.

3 Adulterium ab eo committi, qui cognouit monialem professam.

4 Si quis committit adulterium cum muliere sub promissione pecunie, puniri potest pena statuti, punientis adulterantem mulierem inuitam.

5 Adulterium committitur etiam cum uirgine.

6 Adulterium presumitur quando a marito premissa est alicui trina protestatio, ne uxorem suam alloqueretur, & tamen eam alloquitur.

7 Uxor an possit maritus ita de adulterio criminaliter accusare, sicut & maritus uxorem accusare potest.

8 Mulier quomodo deatur notorium adulterium commississe.

9 Adulterium an committatur cum meretrice nupta.

10 Testes domestici admittuntur in casu, qui aliter probari non potest.

Bar. in rub. ff. ad leg. Iul. de adulter.

1 BART. in hac rubrica inquit, adulterium t esse grauius crimen ceteris, inter ea que extra corpus committuntur, sed contrarium tenet ipse idem in l. transigere. col. 1. C. de transact. ubi late Alex. quem uideas. Quomodo autem secundum leges seculares puniri debeat adulterium? vide apud Soc. in conf. t 48. cum subscript. seq. & Sali. in l. j. C. de adulter. vbi ait, uxoratum, qui solutam cognouit, non dici adulterium punibile commississe. & omnino in re

- in re propofita vide Raph.Cuma.in confi. 154.ubi plenè docuit,& de pœna adulterij,& qualis
 2 eſſet olim.& Crauet.in confi. 137.ubi dicit,eum,qui accusatus eſt adulterij,† corporali pœna
 puniri non poſſe: quia conſuetudo tolerat adulteria,& huiusmodi conſuetudo tanquam lex
 eſt attendenda, ut ibi per eum. ſed hoc non puto eſſe tutum: nam & ſi conſuetudo inualida,
 & irrationalis excuſet à pœna temporali,ſecundum Rom.in ſing. 19.Anch.in confi. 283.Alex.
 in confi.8.& in confi. 233.colum.penul.in 6.vol.& Soc.in confi. 209.laſ.in laic Prætor.ſ. iura
 ri.ſſ.de iureiur.& Dec.in confi.9.Tamen hoc uidetur eſſe verum in ijs tantum, quæ prohibita
 ſunt de iure poſitiuo, ſecus ſi concurret etiam prohibitio iuris diuini: ita not.inquit Felin.in c.
 ea quæ, de ſimon.ſed adulterium eſt prohibiturum de iure diuino, igitur &c.Item ſcias, adulte-
 3 rium † ab eo committi,qui cognouit monialem profeſſam, & i.ſed tenetur pœna ſtatuti adul-
 terum punientis .ita Fel.in c.non ſatis,de ſimon.item ſecularis coniugatus magis peccat adul-
 terando,quàm faciat preſbyter .ita Abb.in c.vt clericorum mores,de uit.& honeſt.cleric.At-
 tende etiam unum in hac materia, quod non eſt obliuioni tradendum, nam ſi quis adulteriũ
 4 † commiſit cum muliere ſub promiſſione pecuniæ, puniri poteſt pœna ſtatuti punientis adul-
 terantem mulierem inuitam: quoniam innita dicitur,quæ ſub auri promiſſione decipitur. ita
 Ang.in ſ.ſancimus,in auth.de lenon.quæ quidem decilio eſt magna,ſi uera eſt. Vtrum adulte-
 ram quilibet accuſare poſſit? & an iudex malefactorũ contra eam poſſit inquirere? vide apud
 Fulgoſ.in confi. 136.Quid de iudice eccleſiaſtico? vide Abb.in c.cũ ſit generale,de for.cõp.
 tex.in c.1.& ibi Abb.de offic.iudic.ordin.ubi ait,eum procedere poſſe contra ſeculares adul-
 teros. vide Roma.in ſing.667. cum ibi additis, ubi habetur, quæ ſint pœnæ adulterij, & quis
 5 iudex adiri poſſit. dicitur etiam † cum virgine adulterium committi poſſe de iure canonico,
 per tex.ſing.in c.nemo.32.q.4.Quomodo autem adulterium probetur tradit Felin.in d.c.præte-
 reà,de teſti.An autem adulterium uiri cum adulterio uxoris compenſari poſſit? tradit Feli.in
 c.ſi.de conſt.& in c.lator,poſt numerum.9.verſi.limite ſecundò,de ſent.& re iudic.Et in hac re
 ſcias ea,quæ authoritate B.Auguſtini cõſcripta ſunt in Concilio Triburien.c. 6.quæ ſunt hæc:
 Adultera mulier non eſt à marito aded increpanda, n̄ fit,quia cũ uir dicatur à virtute,& mul-
 6 lier à mollicie,cur uult maritus illam eſſe uictricem contra diuſiſſimam libidinem, cũ ipſe ad
 primum idem cadat. hæc ibi. ſcias etiam circa prædicta,adulterium † præſumi,quando à ma-
 rito præmiſſa eſt alicui trina proteſtatio,ne uxorem ſuam alloqueretur, & tamen eam alloqui-
 tur. & iſta præſumptio ad condemnationem ſufficit,ſecundum laſ.in d.l.transigere, colum. 2.
 C.de tranſact.per tex.in ſ.1.in auth.ut lic.matr.& aui: unde ſumitur auth. ſi quis ei. C. de adul-
 ter.An autem ſi maritus dedit cauſam adulterio, uxor teneatur? vide Abb.in c.diſcretionem,
 7 de eo qui cogn.confang.uxor.ſuz.Quæro hic utrum vxor † poſſit maritum ita de adulterio cri-
 minaliter accuſare,ſicut & maritus vxorem accuſare poteſt? Abb.in c.tux,de procurat. dicit
 quod non. & rationem diuerſitatis eſſe,propter dubium prolis,quod ceſſat in marito,ſed ciui-
 liter eam agere poſſe, quò ad ſeparationem thori,& quò ad lucrandam dotem. An autem, &
 8 quando poſſit episcopos diſpenſare adulterum? vide per Felin.in c. at ſi clerici.ſ. de adulterijs,
 de iudic.Quomodo autem mulier † dicatur notorium adulterium commiſiſſe, habetur in c.ſi-
 gnificati,de diuor.ubi Abb.nu.4.inquit,multos eſſe modos probandi notorietatem hanc, in-
 ter quos eſt, ſi mulier peperit filium, quando per annum cum uiro non cohabitauit, id quod
 adnotandum eſt, quia ponit tempus anni, non autem nouem meſium: nam mulier poteſt pa-
 9 rere etiam in 12.meſe. ut per Bart.& ibi poſui in l.Gallus,in principio.ſſ.de liber.& poſthum.
 An adulterium † committatur cum meretrice nupta, vide laſ.in l.plerique.ſſ. de ius vocan.
 An adulterans uxorem alterius dicatur pacem rumpere, quam habet cum eo? laſ.in l.quisfer-
 uum.ſſ.de verb.oblig. Item ſcias, adulterum veriſimiliter probari non poſſe, niſi per perſonas
 domeſticas,ut eſt tex.in l.conſenſu.ſ. ſi autem alter. C.de repud.ex quo ſumitur regula, teſtes
 10 † domeſticos communiter admitti debere in caſu, qui aliter probari non poteſt. de qua re vi-
 de Alex.in confi. 320.in lib.primi & ſecundi volum.Socin. in confi. 17.in 1.volum. & Felin.in c.
 tertio loco de probatio. ſed contra iſtam regulam videtur caſus in cap. in literis, de teſti.ſed
 respondeas

Ad l. Iul. de adulterijs .

respondeas, ut per Aret. in dicto cap. & in consil. 13. ubi ait, immo in causa adulterij domesticos, & familiares esse alijs testibus præferendos. citat. l. quoties, & ibi Bar. C. de naufrag. lib. 11.

Summariu in l. ex lege Iulia. ff. de adulter.

- 1 Iudici an & quando per inquisitionem procedere liceat.
- 2 Si quis deliquit extra territorium quamvis in loco domicilij ratione accusationis ualeat conueniri, tamen contra eum inquiri non potest.
- 3 In inquisitione an debeat poni annus & mensis.
- 4 An in causa inquisitionis opponi possint contra iudicem illæ exceptiones quæ contra accusatorem opponerentur.

Bar. in l. ex lege Iulia. §. si publico. ff. de adulter.

- 1 BART. in hac l. ex lege. §. si publico, col. 3. querit, an t & quando iudici per inquisitionem procedere liceat? vide Ang. de malefic. in 1. & 2. col. & scias, iudicium inquisitionis dici extraordinarium; quia communiter à iure non permittitur. Item quia solennitates requisitæ non seruantur. Abb. & alij, in rubrica de iudic. Item mitius delinquentes puniuntur, & non inducitur tacita prorogatio iudicantis in causa inquisitionis. Dec. in c. 1. col. 2. vers. secundò, de iudic. & uide casum, in quo si quis t deliquit extra territorium, quamvis in loco domicilij, ratione accusationis ualeat conueniri, tamen contra eum inquiri non potest. Abb. in c. cum contingat, col. 2. de for. compet. quamvis ibi reprobetur. Et quomodo procedatur in causa inquisitionis, vide Feli. & alios, in c. qualiter & quando, de accusat. & ad ea, quæ dicit Bar. hic, in 4. col. vers. quinta regula, dicas, quando proceditur per inquisitionem, ita opponi contra testes, eos esse domesticos, & familiares offensi, sicut si per accusationem procederetur. Raph. Cuma. in cõf. 27. & an debeat in inquisitione t poni annus, & mensis? vide Ang. de malefic. colum. 9. & 12. & dum Bar. subiungit, inquisitionem succedere in locum accusationis, & iudicem uices accusatoris sustinere. Limita hoc ut per Ang. de malefic. col. 63. vers. querit, in voce, Nec non ad querelam. & videas Bar. in l. sicut. §. 1. ff. de accusat. & ex hoc, quod ait Bar. inferitur, minorem non posse esse testem in inquisitione, sicut neque in accusatione. Alex. in consil. 64. in 1. volu. Et an in causa t inquisitionis opponi possint contra iudicem illæ exceptiones, quæ contra accusatorem opponerentur? de qua re agit Bar. hic in vers. queritur autem, vide Ang. de malefic. colu. 13. vers. quintò. & quomodo inquisitio & accusatio in foro ecclesiastico fieri debeat, tradit Bonicontus in tract. de accusat. & inquisit.

Summariu in l. si maritus. §. si autem extraneus. ff. de adulter.

- 1 An inchoata inquisitione, & superueniente accusatione ante latam sententiam cesset inquisitio.

Bar. in l. si maritus. §. si autem extraneus. ff. de adulter.

- 1 BART. in hac l. si maritus. §. si autem extraneus, agit de illa questione, an t inchoata inquisitione, & superueniente accusatione ante latam sententiam, cesset inquisitio? vide Ang. de malefic. col. 15. vers. quæro. & dum Bar. ait, si ex forma statutorum inquisitio esset auxilium ordinarium, quia fortasse iudici permetteretur inquirere, eo casu inquisitionem superueniente accusatione nõ tolli. Dicas idem esse debere de iure canonico, quo indistinctè permixta est inquisitio. Tamen ueritas est in contrarium, quia & si permixta sit inquisitio, nihilominus dicitur esse iudicium extraordinarium, ut per Dec. in rub. de iudic. col. 6.

Summariu in l. si amicus. §. sed & si. ff. de adulter.

- 1 Si quis hic tractauit & ordinauit ut aliquis interficeretur, qui postea fuit occisus Florentiæ, an de isto tractatu hic puniri possit.

Bar. in l. & si amicus. §. sed & si. ff. de adulter.

- 1 Bar. in hac l. & si amicus. §. sed & si, ait, si quis hic tractauit t & ordinauit, ut aliquis interficeretur, qui postea fuit occisus Florentiæ, eum de isto tractatu hic puniri posse. vide Ang. de malefic. in uoce, Existens Florentiæ, vers. quæro. & omnino Alex. in consil. 216. col. pe. in 6. vol. ubi eleganter loquitur in hac materia.

Summa-

Summarium in l.miles. §. defuncto. ff. de adulter.

- 1 *Filius natus in domo mariti præsumitur eius esse filius, licet mulier adulterium commisisset.*

Bar. in l.miles. §. defuncto. ff. de adulter.

- BART. in hac l.miles. §. defuncto, oppo. & soluit, ut hic per eum. Attende quoniam ex isto
1 tex. colligitur, filium tñ natum in domo mariti, præsumi eius esse filium, licet mulier adulterium
commisisset. vide Abb. in c. per tuas, in 1. notab. de probat. vbi Dec. in 1. col. egregie loquitur,
& Dec. in conf. 288. Item declara & amplia istum tex. ut per eundem Dec. in conf. 657. & om-
nino videas Alex. in conf. 88. in 7. vol. ubi inquit, præsumptionem hanc non usque adeo esse
poterem, quin per alias contrarias tolli possit. & ad prædicta vide Alex. in conf. 37. in 1. vol.
& Paul. de Cast. in conf. 115. in 1. vol. ubi latissimè, & diffusè Barb. in conf. 27. in 1. vol. & istum
tex. ad hoc esse sing. ait Bal. in rubrica. C. de probat. Limita hoc non procedere quando illa mul-
lier diu fuisset sterilis, & quandoque à marito diuertisset; quia tunc ad hoc ut filius ex marito
natus præsumatur, requiritur etiam illum fuisse tractatum ut filium. ita Feli. post Abb. in c. per
tuas, col. 1. de probat.

Summarium in l. hæc uerba. ff. de adulter.

- 1 *Ille qui persuasit, uel mandauit, tenetur ex propria significatione, non autem ex interpretatione.*

Bar. in l. hæc uerba. ff. de adulter.

- BART. in hac l. hæc uerba, colligit ex tex. eum, tñ qui persuasit, uel mandauit, teneri ex pro-
1 pria significatione, non autem ex interpretatione. vide latissimè Ias. in l. si quis id quod, colu. 8.
ff. de iurisd. omn. iudi. in 9. notab. ubi post multa ad hanc Bar. distinctionem accedit.

Summarium in l. qui uxori. §. quid ergo. ff. de adulter.

- 1 *Libellus non habet uim denunciationis.*

- 2 *Sola interpellatio sufficit ad constituendum quem in mora, etiamsi sit facta extra iudicium.*

Bar. in l. qui vxori. §. quid ergo. ff. de adult.

- BART. in hac l. qui vxori. §. quid ergo, sic ait in summa. Libellus tñ non habet uim denun-
1 ciationis. vide Ias. in l. vinum, col. 8. in 1. limit. ff. si cert. per. Postea Bar. tradit, nunquid denun-
ciatio fieri debeat scienti? vide Alex. in conf. 23. in 4. vol. & in conf. 27. in 6. volum. & in conf.
138. in 7. vol. Raph. Cuman. in conf. 4. Feli. in c. 1. col. fi. de iudic. Soc. in conf. 88. Super prædi-
cta difficultate in 2. notab. doct. in l. j. C. de peric. & commod. rei vend. Aret. in conf. 26. Bar. &
alios in l. ij. §. uoluntatem. ff. sol. matr. Ias. in l. non solum. §. si ff. de oper. nou. nunc. col. 17. & Feli.
in c. cum contingat, col. 5. in 1. limit. de rescript. & Dec. in c. prudentiam, in princ. col. fi. verbi.
& nota, de offic. deleg. & dum agit Bar. hic in fi. de emptore & venditore, ut denunciatio fieri de-
beat etiam scienti in causa euictionis, ut venditor requiratur ad suscipiendum iudicium, quam-
uis Aret. in d. conf. videatur uelle solam scientiam sufficere, tamen etiam scienti denūciandam
2 esse docuit Alex. in conf. 117. in 7. volu. & Dec. in conf. 74. sed contra hanc opinionem facit,
quia si sola interpellatio tñ sufficit ad constituendum in mora, etiam si sit facta extra iudicium,
ut per Ias. in d. l. vinum, col. 7. igitur sufficere debet sola scientia. Limita tamen prædictam con-
clusionem non procedere, quando manifestè constaret de iusticia euicentis. Alex. in conf.
63. col. fi. in 6. vol. & omnino in conf. 138. in 7. volu. vide tamen bonas cautelas ad conficien-
dum instrumentum, ita ut in omni casu ueditor de euictione teneatur, & nulla obstat exceptio,
apud Capoll. in caut. 97. & denunciationis quatuor esse species, ac de natura cuiuscunque tra-
didit Abb. latissimè in c. nouit, de iudic.

Summarium in d. l. qui uxori. §. quid tamen. ff. de adulter.

- 1 *Sufficit si causa ponatur in genere.*

- 2 *Si statutū puniret uolentem mulierem honestam, non sufficit præsumptio honestatis, quæ à lege elicitur, sed specialis probatio exigitur.*

- 3 *Si statuto cautum est, eum qui cinem interfecit, grauius esse puniendum, quam si forensem interficeret, et incognitus occidatur, eum præsumi esse cinem.*

- 4 *Diuersitas temporis uel loci an faciat uideri diuersum esse delictum.*

Bar.

Ad l. Iul. de adulterijs.

Bar. in d. l. qui vxori. §. quod tamen. ff. de adulte.

- 1 BART. in ead. l. §. quid tamē, inquit in summa, sufficere t si causa ponat in genere, sed quid si in denunciatione inferitur causa limitatiuē? Ad materiam huius. §. & eorum, quæ hic ait Bar. vide Cæpoll. in tract. de seruit. vrb. prædi. cap. 24. col. fi. & in re proposita scias, si qualitas, vel à statuto exprimitur, uel in accusatione, aut inquisitione apponatur, eam debere probari in specie. & ideo si statutum puniret t violantem mulierem honestam, non sufficit præsumptio honestatis, quæ à lege elicitur, sed specialis probatio exigitur. Cæpoll. in consi. 58. & Hippol. de Marsil. in ling. 187. incip. Qualitas appolita. sed huic sententiæ relinquitur tex. in auth. sed cūm testator. C. Ad leg. falcid. ubi tex. exigit, eum, qui prohibet falcid. non debere esse ignarum sui patrimonij, & tamen gl. inquit, hoc semper probari legis præsumptione, igitur qualitas requisita à lege, sola iuris præsumptione probatur. Præterea quod idem clatè habetur apud Feli. in c. quoniam. nu. 5. de offic. ordin. ubi ait, si statuto t cautum est, eum, qui ciuem interficit, grauius esse puniendum, quàm si forensem interficeret, & incognitus occidatur, eum præsumi esse ciuē: atque ita probationi huius qualitatē sufficere. Dum autem postea Bart. subiungit, diem non esse inferendum in accusatione, vide quæ posui in l. libellorum, suprā de accusar. & Alex. in l. Diuus, col. 3. vers. successiue queritur. ff. de re iudic. ubi Ias. col. 6. & seq. vers. item nota. vide quoque Feli. remissiue, in c. examinata, col. 4. de iudic. & Alex. in consi. 72. col. 7. in 1. vol. & dum prosequitur dicens, aut qualitas alterat factum, aut non, & si non alterat factum, tunc ex eodem processu potest sequi condemnatio. Contrarium tenet idem Bar. in d. l. Diuus, de re iudic. & in l. Fulcinius. ff. ex quib. cau. in poss. cat. Postea querit Bar. an t diuersitas temporis, vel loci faciat videri diuersum esse delictum. Dicas tu diuersitatem temporis, & conditionis non proba re diuersitatem in substantia, ut per Bar. in l. ita stipulatus, in prima oppos. ff. de verb. oblig. Contrarium tamen tenet, in l. j. §. si quis simpliciter, cod. cit. ubi ait, ex diuersitate in tempore vitari * stipulationem, & in hanc sententiam ibi communiter itum est.

Summarium in d. l. qui vxori. §. queritur. ff. de adulte.

- 1 Notarius licet sit condemnatus de falso, tamen propterea non fit præiudicium domino, ad quem spectat instrumentum.
- 2 Notarius accusatus de falso etiam pendente accusatione potest conficere instrumentum.

Bar. in d. l. qui vxori. §. queritur. ff. de adulte.

- 1 BART. in ead. l. §. queritur, ait, quamuis notarius t sit condemnatus de falso, tamen propterea non fieri præiudicium domino, ad quem spectat instrumentum, vide Feli. in c. fraternitatis, de hæretic. Bal. in l. ij. C. de fid. instr. & in l. in exercendis, cod. titu. & in auth. sed nouo iure. C. si cert. pet. & gl. in §. cum his, in auth. de fid. instr. idem sentit Bar. in l. Barbarius. ff. de offi. prætor. col. fi. ubi ait etiam, notarium t accusatum de falso pendente accusatione posse conficere instrumenta. idem ait Feli. in d. c. fraternitatis, & in c. fi. de testi. idque argumento tex. not. in l. quod si forte. §. 1. ff. de solut. immo præfatus notarius condemnatus de falso potest publicare instrumenta confecta ante condemnationem. Bar. & quæ ibi posui in l. ad testium. §. 1. ff. de testam. & videas ibi apostillam in voce circa hoc. & Bar. Alex. & Ias. in l. si quis ex argentarijs. §. 1. ff. de eden. Paul. de Cast. in l. Prætor. §. sed si dominus. ff. de eden. & in l. i. arbit. C. de sent. & ad tradita hic per Bar. videas eundem Bar. in l. cūm filius familiæ, in princ. col. 2. ff. de verb. oblig.

Summarium in l. adulter. §. si eo tempore. ff. de adulte.

- 1 Absolutus malefactor, an censeatur absolutus mandator.
- Bar. in l. adulter. §. si eo tempore. ff. de adulter.
- 1 BART. in l. adulter. §. si eo tempore, querit, utrum absolutus t malefactor, censeatur absolutus mandator? vide Ang. de malefic. in voce Sempronium mandatorem, quæst. 19.

Summarium in l. patri. ff. de adult.

- 1 Flo quiescit in alterius potestate an possit alium in sua potestate habere.
- Bar. in l. patri. ff. de adult.
- 1 BART. in hac l. patri, querit, utrum ille, qui est in alterius t potestate, possit alium habere

in potestate sua? vide Ias. in l. eius, qui in prouincia, col. 3. in ultimo notab. ff. si cert. pet. ubi ponit casum sing. in quo aliquis potest possidere, & possideri.

Summarium in l. nec in ea lege. ff. de adulte.

- 1 *Occidere qui impune potest, multo magis potest contumelijs officere.*

Bar. in l. nec in ea lege. ff. de adulter.

- 2 **BART.** in hac l. nec in ea lege, inquit, cum, qui potest impune t occidere, multo magis potest contumelijs officere. vide Feli. in c. quz in ecclesijs, col. 4. vers. nota secundo, de constit.

Summarium in l. quod ait lex. ff. de adult.

- 1 *Incontinenti illud dicitur fieri, quod sit eodem impetu.*

Bar. in l. quod ait lex. ff. de adult.

- 2 **BART.** in hac l. §. quod ait lex, colligit ex text. illud dici t fieri incontinēti, quod sit eodem impetu. & inspicendum esse initium, quo ad locum, & quo ad tempus: nam & si aliquis sequitur alium fugientem per horas, ut illum interficiat, tamē dicitur eodem impetu interfectus. vide Feli. in c. fi. vers. item limita. col. 7. de for. compet. Ang. de maleficijs, in uoce, Fama publica, col. 3. q. 6. Alex. omnino in cons. 166. Animaduertis his, in libro primi & secundi volu. ubi multa hinc & inde adducit. & in l. clam possidere, in princ. ff. de acqu. poss. Dec. in cons. 37. col. 5. ubi ait, si magnates prohibiti sunt portare arma aliena, non propterea cēsentur prohiberi illi, qui ea portabāt antequā essent magnates, & postea perseuerarūt. & idem, quod hic Bar. uoluit etiam in l. ij. ff. de priuat. delict. & quam maximē in maleficijs origo sit spectanda, tradit Alex. in d. cons. 116. & Soc. in cons. 55. in 1. vol.

Summarium in l. capite quinto. ff. de adulter.

- 1 *Confessio facta extra iudicium an faciat inditum ad torturam.*

- 2 *Quis non potest ius carcerandi præscribere non sit delictum.*

Bar. in l. capite quinto. ff. de adulter.

- 1 **BART.** in hac l. capite quinto, tradit, an confessio t facta extra iudicium, faciat indicium ad torturam? De hac re alibi latē egimus, idē hic non repeto. Postea Bart. tractat, quando committatur crimen priuati carceris. Tu in hac materia aduerte, quoniam non sit coacturatio horarum simul, ad hoc ut dicatur huiusmodi crimen perpetrari. Ang. in §. hæc autem, in procem. 2 **fforum.** & est tex. hic in voce, continuas. & quis t non potest ius carcerandi præscribere, ita ut carcerare non sit delictum. Ias. in l. imperium, col. 8. ff. de iuris. omni. iudic. & ad præcedentia, vide Ias. in rep. admonendi, col. 65. ff. de iureiur. & ad alia dicta Bar. hic videas Abb. in c. at si clerici, colum. 4. & ibi Feli. col. 7. & Dec. de iudic. & Brunum in tract. de indicijs & torturā, col. 9. versic. aliud.

Summarium in l. mariti. §. quinquennium. ff. de adulte.

- 1 *Prescriptio statuta accusationi criminali, per solam propositionem libelli interruptitur.*

Bar. in l. mariti. §. quinquennium. ff. de adulter.

- 2 **BART.** in l. mariti. §. quinquennium, colligit, ex tex. prescriptionem t statutam accusationi criminali, per solā propositionem libelli interrupti. De hac re vide Ias. in l. j. col. fi. C. Quan. li. pri. faciunt ad rem trad. per eundem Ias. in l. fi. in princ. col. 2. in 4. fallen. ff. de co, per quē fact. er. & in rubr. in princ. C. de eden.

Bar. in l. si adulterium. §. Imperatores. ff. de adult.

- 1 **BART.** in hac l. si adulterium. §. Imperatores, commendat hunc tex. ad quem vide Aret. in cons. 81. ubi declarat optimē.

Summarium in l. si adulterium. §. liberto. ff. de adult.

- 1 *Si statuto cautum est, bannitum impune occidi posse, an filius possit bannitum patrem occidere.*

Bar. in d. l. si adulterium. §. liberto. ff. de adult.

- 2 **BART.** hic in §. liberto, ait, si statuto cautum est, bannitum t impune posse occidi, an filius possit bannitum patrem occidere. vide Feli. in c. quz in ecclesijs, col. 2. vers. secundum, de const

Ad l. Iul. vi publica.

constit. Abb. in c. fi. de postul. & ibi Dec. col. 5. & Ias. in l. omnes populi. col. 9. versu. 3. ff. de iust. & iur. & omnino vide quæ posui. in l. veluti. ff. eod. tit. de iust. & iur.

Summarium in l. vim passam. §. præscriptione. ff. de adult.

- 1 *Potestatem qui habet dispensandi cum spuris, vel incestuosis, utrum dispensare possit ille, qui simul est et spurus, & incestuosus.*

Bar. in l. vim passam. §. præscriptione. ff. de adult.

- 1 **BART.** in d. l. vim passam. §. præscriptione, tradit, an ille, qui habet t̄ potestatem dispensandi cum spuris, vel incestuosis, utrum dispensare possit eum, qui simul est spurus, & incestuosus? vide omnes, in l. ij. & ibi præcipuè Aret. ff. de verb. oblig.

Summarium in l. si ex lege. ff. de adult.

- 1 *Ille qui interfecit non legitime bannitum, an excusetur.*

Bar. in l. si ex lege. ff. de adult.

- 1 **BART.** in hac. l. si ex lege, tradit, an ille, qui interfecit t̄ non legitime bannitum, excusetur? De ista quæst. vide multas remissiones apud Alex. in l. iij. §. condemnatum, in 1. notab. ff. de te iudic. Fel. in c. quæ in ecclesiarum, col. 2. de const. vbi Dec. col. 5. & latè Gandinum, in tit. de bannitis pro maleficio. & Alex. in cons. 65. & in cons. 77. in 3. vol. & omnino vide Feli. in c. ex transmissa. nu. 3. & 4. de præscript.

Summarium in l. j. ff. ad l. Iul. de vi publ.

- 1 *Ille qui habet licentiam portandi arma, an possit arma offensibilia portare in cœtu congregatorum, vel in aliquo conuentu.*
 2 *Arma si prohibita sunt portari, et tres stantes inueniantur sub quorum pedibus sint arma, utrum omnes, an verò nulli teneantur.*
 3 *Armorum usus est laicis interdictus.*
 4 *Clerici seculares ex delatione armorum non sunt ipso iure excommunicati.*
 5 *Armorum prohibitio an ad paruum gladium porrigatur.*
 6 *Lapides & fustes an comprehendantur appellatione armorum.*
 7 *Portans arma prohibita quolibet die, an unum tantum delictum committat, an plura.*
 8 *Pœna eorum, qui portant arma Sarracenis, quæ sit.*

Bar. in l. j. ff. ad leg. Iul. de vi publ.

- 1 **BART.** in hac. l. j. tractat materiam armorum. ideo quæro t̄ an ille, qui habet licentiam portandi arma, possit arma offensibilia portare in cœtu congregatorum, vel in aliquo conuentu? vide Ias. in §. ex maleficijs, instit. de action. col. 18. versu. Aduerte, ubi tradit nonnulla scitu digna ad rem banc facientia. Adde quod arma portans malum animum habere præsumitur. gl. sing. in c. 1. §. si rusticus, in voce, mercator. & ibi Bal. in tit. de pac. tenen. nisi portaret arma ligata. de qua re vide Barb. in tract. de præstâtia Card. in 6. quæst. primæ par. & ad ea, quæ hic tradit Bar. vide Ang. de maleficijs, in versu. uno statò ferito, col. 1. versu. quæro. Item
- 2 quæro si arma t̄ prohibita sunt portari, & tres stantes inueniantur sub quorum pedibus sint arma, vel sub sede, super qua sedebant, utrum omnes, an verò nulli teneantur? vide Ana. in c. signi ficalti. secundo de homicid. in versu. ex prædictis. & Flor. in litem Mella. §. sed si plures. ff. ad leg. Aquil. & quo iure arma sint prohibita, vide apud Barb. in d. tract. de præstâtia Cardinal. in 6. quæst. colum. 3. in 1. part. & quæ dicantur arma, vide Card. in clemen. ne in agro. §. ne præfatæ, in 5. quæst. de stat. monach. & Feli. in c. cita quorundam, de iudæ. versu. in gl. 2. in fin. & in l. armorum. ff. de verb. signifi. & Bar. in l. si pignore. §. furem. ff. de furt. Ang. not. in §. item lex Cornelia, instit. de public. iudic. & armorum t̄ usus est laicis interdictus ut habetur in titulo. C. ut armor. usus. lib. 1. Solet tamen Princeps ob iustam causam concedere, ut sine offensione alicuius possint arma portari, & eis uti, ut habetur in l. si. C. de prox. sacro scrin. lib. 12. & tradit Io. Andr. in c. clerici arma portantes, de iur. & honest. cleric. & ibi dixit Hosti. si necessitas exigat, magistrû officiorum

- officiorum licentiam deferendi arma posse concedere, ut habetur in l. si. C. de fabricen. lib. 1. r. Item non porrigitur ad arma defenfibilia. Limita hoc not. nisi quis armis defenfibilibus uteretur ad offendendum, quoniam tunc sub armorum prohibitionem continerentur. ita Bart. in l. pediculis. §. nemo. ff. de auro & argen. lega. & in l. si seruus. C. de his, qui ad eccles. confugi. clericus t. uero secularis, ex delatione armorum non sunt ipso iure excommunicati, sed religiosi tenentes arma intra monasterium sine licentia superioris, ipso iure sunt excommunicati, ut habetur in d. clemen. ne in agro, de uita & honest. cleric. Arma enim clericorum sunt lachrymæ, & orationes, & scholarium sunt libri, ut inquit glo. in l. nepos Proculo. ff. de uerbor. signific. 4
- 5 Vtrum autem t. prohibitio armorum ad paruum gladium porrigatur? Bart. hic ait, quod non, per tex. in §. penult. in auth. de armis, ubi Bar. hoc tenet expressè, in sexto notab. & uide ap. still. ad Bar. in l. penult. §. telorum, infra eodem titu. & appellatione armorum, paruum gladium non contineti, docuit etiam Angel. in d. l. si pignore, & in d. §. penult. & Ana. in c. lator, de homicid. & Abb. in d. cap. clericus, de uita & honesta. cleric. Limita tamen Bart. hic, nisi iste paruus gladius in fraudem portaretur, ad offendendum, quem sequitur las. in d. §. ex maleficijs, colu. 1. 8. in fit. de action. An autem lapides, t. & fustes comprehendantur appellatione armorum? uide glo. in rubrica. C. de fabricen. lib. 1. r. & Alber. in l. ij. C. quæ res export. non poss. ubi concludit contineri, & ita procedere glo. in cap. si perfodien. de homicid. & in d. cap. ita quorundam. id quod intelligas in lata significatione, in stricta uero & propria non veniunt, nisi ea, quæ naturaliter sunt inuenta ad offendendum, casus est in d. l. si pignore. §. furem. & ibi Barto. ff. de furt. 6
- 7 & Angel. Aret. in d. §. item lex. Cornelia, in fit. de public. iudic. An t. autem portans arma prohibita quolibet die, unum tantum delictum committat, an plura? uide Anan. in cap. fin. de collus. deteg. col. 1. 5. ubi affirmatiuam partem amplectitur. Item arma deferens ad hostes patriæ, vel eis mittens, dicitur proditor. Bal. in d. l. ij. C. quæ res export. uide gl. in d. c. ita quorundam, de iudæ. & in l. mercatores. C. de commer. & in l. cotem. ff. de public. & quæ posui in l. v. uim. ff. de iusti. & iur. Pœnat. uero eorum, qui arma deferunt Saracenis, uel merces prohibitas, ut est ferrum, est triplex, primum enim sunt excommunicandi, immo sunt excommunicari in cœna Domini. Præterea priuari debent omnibus bonis. Postea efficiuntur etiam serui capientium, & de iure ciuili capere puniuntur cum publicatione bonorum, ut habetur in d. l. ij. C. quæ res export. non deb. & in d. c. ita quorundam, de iudæ. ubi Abb. & Feli.

Summarium in l. j. ff. de ui priuata.

- 1 Publicatio bonorum an fiat ipso iure, uel per sententiam.
- 2 Ille qui auferit aliquid ex naufragio, & nauis, & res in ea contentæ restituenda sunt proprijs dominis, non obstante aliqua consuetudine in contrarium.

Bar. in l. j. ff. de ui priuata.

- 1 **A**R. T. in hac l. j. quærit, utrum publicatio t. bonorum, de qua agitur in hac l. fiat ipso iure, uel per sententiam? uide Feli. in c. Rodolphus, col. 2. 1. de recrip. Attende hic, quia nunquam fit publicatio bonorum, nisi præcedat sententia declaratoria, qua iudex pronunciet, talem hoc modo deliquisse. & hæc sententia fit diuersimodè: nam aut quis uenit priuandus propter delictum, & tunc requiritur huiusmodi sententia ad esse pœnæ. aut quis est priuatus ipso iure, & tunc requiritur sententia ad esse executionis. ita not. docuit Alexand. in consi. 6. in tertio uolu. col. pen. ubi citat Bal. in c. primo. de feud. fin. culp. non amitteri. & hanc materiam limita & declarat, ut per Feli. in c. 2. col. 1. & seq. de ipsonal. & hæc est materia capituli cum secundum, de hæret. in sexto. ad quam uideas Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, nu. 6. de constitu. & in c. cum non ab homine. nu. 10. de iudic. & ibidem, nu. 19. tradit ab huiusmodi declaratoria licere appellare. Curt. in consi. 20. nu. 28. & 31. & ibi nume. 44. & eundem uide omnino in consi. 58. & Mari. Soci. iuni. in consi. 69. nu. 28. Et quia in isto text. agitur de illo, qui

Si aufert

Ad leg. Corne. de sicarijs.

- 2 aufert t aliquid ex naufragio, scias naufragio eueniente, & nauim, & res in ea contentas esse proprijs dominis referuandas, non obstante aliqua consuetudine in contrarium, & si aliquis dicta bona surripiat, eius bona publicantur, eique graues poenæ imponuntur, nisi ille res, quæ naufragium passæ sunt, sint piratarum uel infidelium. tex. est in l. nauigia. C. de furt. & in l. j. C. de naufrag. lib. 10. Et an & quando in huiusmodi rebus furtum committatur, distingue & declara, vt per Feli. in c. cum dilecti, nu. 16. de accusat. Item scias, quando nauis patitur naufragium posse immediatè ibi testes examinari ad perpetuam rei memoriam, qui facient fidem etiam coram iudice competenti: & duo uel tres testes sufficient. Bar. in l. ij. & iij. C. de naufrag. lib. 11.

Summarium in l. j. §. diuus. ff. ad l. Corne. de sicar.

- 1 *Affectus an sine effectu puniatur.*

Bar. in l. j. §. diuus. ff. ad leg. Corne. de sicarijs.

- 1 **BART.** in hac l. j. §. diuus, ponit, an affectus t sine effectu puniatur? de qua re uide Feli. in c. 1. in 8. fallen. de præsumpt. & Ias. in l. j. §. hæc autem uerba. ff. quod quisque iur. & quia de hac re latè alibi egimus, hic non insistam. sed diligenter est attendendum illud, de quo hic subijcit Bar. scilicet, ex quibus præsumatur animus occidendi, & non, quia hoc quotidie contingit. & idèd uide glo. not. in l. j. C. hoc eodem titu. & Dec. in consi. 90. & dum Bart. ait, ex qualitate armorum, cum quibus percussit, an cum gladio, an cum baculo. & illud super omnia attendendum est, quando quis percussit cum lancea, utrum percussit cum hasta, an cum ferro, uide omnino Are. in consi. 80. & in consi. 146. col. fi. Bal. in c. 1. de præsumpt. Ang. de malefic. in uoce, scienter & dolosè, in fine, Dec. in consi. 9. Ias. in l. si quis mihi bona. §. si coram, col. 2. ff. de acquit. hæretic. & Feli. in suo epistolari responso, quod posuit post titulum de sent. ex commu. nu. 15. et in hac re attende, quia etiam si cum hasta percuteret aliquem in capite, tamen non esset præsumendus animus occidendi, cum potuerit facilius cum ferro eum occidere: nam isto casu una præsumptio ab alia elideretur.

Summarium in l. eiusdem. §. transfugas. ff. ad l. Corn. de sicar.

- 1 *Si statuto cautum est, bannitum posse impune occidi, utrum occidi possit, etiam si esset captus à familia iudicantis.*

Bar. in l. eiusdem. §. transfugas. ff. ad leg. Corn. de sicar.

- 1 **BART.** in hac l. eiusdem. §. transfugas, ait, si statuto t cautum est, bannitum posse impune occidi, utrum occidi possit, etiam si esset captus à familia iudicantis? decidit; hoc fieri haud posse. uide Angel. de malefic. in uoce Fama publica, col. 1. & Feli. in c. cum iuramento, de homicid. vbi dicit per capturam expirare licentiam occidendi.

Summarium in l. in lege. ff. ad l. Corne. de sicar.

- 1 *In poenis corporalibus lata culpa dolo non æquiparatur.*

Bar. in l. in lege. ff. ad leg. Corn. de sicar.

- 1 **BART.** in hac l. in lege, sic ait in summa. In poenis t corporalibus lata culpa dolo non æquiparatur, sed delinquens mitius punietur. uide glo. in l. in actionibus, in uoce non ob culpam, & ibi Ias. col. 4. ff. de in lit. iuran. & quoniam egimus, an & quando lata culpa æquiparetur dolo, & non, hic non repetam.

Summarium in l. diuus. ff. ad l. Corne. de sicar.

- 1 *An & quomodo puniri possit ille, qui plus deliquit, quàm cogitauit.*

Bar. in l. diuus. ff. ad leg. Corne. de sicar.

- 1 **BART.** in hac l. diuus, tradit, an t & quomodo puniri possit ille, qui plus deliquit, quàm cogitauit. circa hoc uide Ang. de malefic. in uoce, Et appensatè, col. 2. Postea Bar. hic in si. querit, de isto, qui deliquit in plus incidendo in aliam speciem delicti. Et not. decidit, eum teneri quando delictum, quod principaliter cõmittere cogitauit, tēdebat ad illum finē, qui secutus est postea, alioqui

alioqui uerò, si ad eum finem non erat destinatum. Profectò istud est memorabile documentum, secundum Aret. in consi. 80. & in consi. 146. Alexan. in consi. 283. in libro primi & secundi uolu. Angel. in consil. 27. & de hac re uide omninò Paulum Grillandum in tracta. de fortilegijs, quæst. 12. sed contra hanc Bart. decisionem uidetur facere text. in l. si quis aliquid. §. qui abortionis. ff. de pœn. vbi ille, qui dedit poculum abortionis, uel amatorius, si bibens illud moritur, reus est mortis: & tamen ille, qui dedit, non habebat animum occidendi, neque hoc principaliter tendebat ad illum finem, neque erat conforme euentui, & sic est alia species delicti, & tamen punitur pœna mortis. cogita.

Summarium in l. si in rixa. ff. ad l. Corne. de fícar.

- 1 Si plures aliquem uulnerauerunt, & iste moriatur habens unum tantum uulnus mortale, utrum omnes teneantur, an nullus.
- 2 Uulnus quando dicatur esse mortale.

Bar. in l. si in rixa. ff. ad leg. Corn. de fícar.

- 1 BART. in hac l. si in rixa, colu. 2. quærit cum glo. si plures t aliquem uulnerauerunt, & iste moriatur habens unum tantum uulnus mortale, utrum omnes teneantur, aut nullus? uide Angel. de malefic. in uoce Andream auxiliatorem, col. 96. vers. Tu autem. & Ancha. in consi. 216. Alexand. lare in consi. 15. in primo uolu. & in consi. 217. in libro primi & secundi uol. & in consil. 143. in 3. uolu. & in consi. 44. in 4. uolu. & omnino in consi. 2. in leprimo uolu. & uide glo. sing. in c. cupientes. §. ceterum, de elect. vbi dicit Petr. se in facti contingentia quendam liberaffe. Barb. in tract. de præstantia Cardinalium, in ultima quæst. secundæ par. nu. 25. Feli. in cap. significasti. secundo de homic. in c. capitulum, nu. 48. de rescript. Dec. in l. fauorabilem. de regul. iur. Mari. Soci. iuni. in consi. 69. nu. 27. & Paulum Grillandum in tracta. de relaxatione carceratorum, in §. & 6. quæst. & uide pulchram fictionem in proposita re apud Ias. in l. si is, qui pro emptore, col. 5. in fi. de usucap. Quando t autem uulnus dicatur esse mortale, & quid si medici uariant? dicas in dubio standum esse illis, qui dicunt uulnus non esse mortale, quando etiam hoc suadet natura loci, in quo est uulnus. Dec. in consi. 411. Corne. in consi. 283. in tertio uolu. & Feli. in cap. presbyterum, de homic. Postèa Bart. hic in col. si uers. possumus, quærit, quid si uulneratus fur exiit, & ambulauit post triduum, dicatur ne ex illo uulnere decessisse, an non? uide Alex. in consi. 109. in primo uolu. & omnino Ancha. in consi. 388. colu. 3. Soc. in consi. 178. in 1. uol. & Feli. in d. c. presbyterum, de homic. vbi tradit etiam, quid si medici uariarunt in relatione, & hoc puto relinquendum arbitrio iudicantis. Dec. in d. consi. 415.
- 2

Summarium in l. j. ff. ad l. Pompe. de parricid.

- 1 Filij qui parentes occidunt, qua pœna sint puniendi.
- 2 Qua pœna sit puniendus ille, qui dat uenenum, quod non sortitur effectum.

Bar. in l. j. ff. ad leg. Pompeiam de parricidijs.

- 1 **B**ART. in hac Lagit, de filijs, t qui parentes occiderunt. De qua re uide Abb. & alios in c. 1. de his, qui fili. occid. Item scias, filium, qui uerberat patrem, præsumi non esse filium eius. Alberic. in l. eum qui probabilem. C. de epísc. & cleric. & Feli. in cap. assertere, col. 1. de præsumpt. Postèa Bart. inquit, eum, qui uenenum emit, ut illud patri daret, puniri, quamuis non dederit. Qua uerò pœna sit t puniendus ille, qui alteri dat uenenum, quod non sortitur effectum; atque ita delictum non consumatur, uide Balin. consi. 443. Cechus confecit uenenum, in tertio uolu. & ueneno aliquem occidens, grauius est puniendus, quàm occidens gladio. Io. de Anz. in c. 1. col. 4. de fortileg. & Dec. in c. quæ in ecclesiarum, nu. 21. de constitui. vbi ait, ueneno occisum dici proditoriè interfectum. & quotuplex sit uenenum, uide Bar. in l. iij. ff. de fícar.
- 2

Ad leg. Pomp. de Parricid.

Summarium in l. frater. ff. ad l. Pompe. de parricid.

1 *Quando quis ex sola scientia puniatur.*

Bar. in l. frater. ff. ad legem Pompe. de parricidijs.

1 **Bar.** in hac l. frater, ait, hic esse casum, in quo t ex sola scientia quis puniatur. vide Dec. in c. t. col. 4. verset prædicta, de offic. deleg.

Summarium in l. utrum. ff. ad l. Pompe. de parricid.

1 *An ex sola scientia delicti aliquis teneatur.*

Bar. in l. utrum. ff. ad leg. Pompe. de parricid.

1 **Bar.** in hac l. utrum, tradit, an ex sola scientia t delicti aliquis teneatur ad istam l. & ad dicta hic per Bar. vide Feli. & Dec. in c. 1. de offic. deleg. vbi ait Feli. multos perire propter dicta Bar. hic in fi. & si hoc Bar. documentum est verum, intellige illud, quando ille, qui est conscius, potest illud scelus probare, alioqui uerò non deberet ex sola scientia cõdemnari: ita Feli. in c. de cætero, in fi. de sentent. & re iudic. & limita sing. vt per Dec. in d. c. t. col. 4. vers. ex quo. Et ad id, quod ait Bar. de populari, qui mandat nobili, vt aliquem interficiat, scilicet, inspiciendam esse qualitatem committentis delictum, non autem mandantis, vide Dec. in d. c. t. colu. 8. vers. postremo.

Summarium in l. poena parricidij. ff. ad l. Pompe. de parricid.

1 *An & quando ille, qui dormiens deliquit, puniri debeat.*

Bar. in l. poena parricidij. ff. ad leg. Pompe. de parricid.

1 **Bar.** in hac l. poena parricidij, tradit, an & quando t ille, qui dormiens deliquit, puniri debeat? & distinguit, vt hic per eum. Tu de ista quaest. vide aliquid apud las. in l. non dubium, col. 9. vers. & istud facit. C. de legi. & in l. j. §. adipiscimur. in 2. not. ff. de acquir. poss.

Summarium in rubr. ff. ad l. Cornel. de falsis.

1 *Falsitas quid sit, & quomodo committatur.*

1 *Falsi suspicio, quò ad condemnandum reum an pro ueritate habeatur.*

2 *Suspicio falsi iuuat quò ad capturam, secus quò ad condemnationem.*

4 *Falsitas praesumitur in quocunque actu, qui declinat à stylo consueto.*

5 *Falsitatis crimen est magis ignominiosum quocunque alio.*

Rubr. ff. ad leg. Cornel. de fals.

- 1 **I**RCA istam rubricam primùm querendum est, quid sit falsitas? & quomodo committatur? vide glo. in c. memoriam, in voce, falsam. l. 9. dist. 8. & l. iubemus. C. de probat. & in hac re uide multa apud Alex. in consi. 70. vsque ad consilium 75. & in consi. 77. in 1. volu. Et quomodo possit probari falsitas, & multa indicia falsitatis, & quis puniri possit, tradit Dec. in consi. 175. & in consi. 89. et nunquid t falsi suspicio quò ad condemnandum reum pro ueritate habeatur? Alexan. affirmatiuam partem approbauit in d. consi. 77. In causa accusationis, ubi ait, hoc esse speciale contra Labentem. ff. de pœni. sed illa. Illoquitur quò ad condemnandum reum, igitur ista limitatio procedit in cõdemnatione rei. vide eundem Alex. in consi. 62. in tertio uolu. idem uoluit Curt. in consi. 73. colu. fi. & Mari. Soci. iuni. in consi. 41. nu. 8. Feli. in c. 2. col. 7. de rescrip. dicens de hoc esse casum in c. porrecta, de confirma. util. uel inutil. & ibi Dec. in principio. Contrarium tradit Fulg. in consi. 74. vbi ait, liquidissimas probationes exigi. idem uoluit Dec. in consi. 615. & in consi. 602. nume. 7. vbi suspensionem t falsi ait iuuare quò ad capturam, secus quò ad condemnationem. idem ait in dicto consi. 75. vbi refellit ea, quæ in contrarium adducuntur. eiusdem sententia fuit las. in l. j. ff. si quis iudicen. non obtemper. Item scias falsitatis suspensionem cessare in re modica. Alexand. in consilio 74. columna secunda, in primo uolumine. Oldrad. in consilio 62. Thematale est. et Crauet. in consilio 75. nu. 16. et falsitas t praesumitur in quocunque actu, qui declinat à stylo consueto.

Feli.

Feli. in c. 2. col. 8. in uoce, stylus, de rescript. Item falsitas quodammodo diuinitus reuelatur. l. si ex falsis, C. de transact. ibi. falso reuelato. & ibi Bal. & in auth. de testi. in princ. & Soci. in consi. 98. col. 1. in 3. vol. Et falsitatis t̄ crimen est magis ignominiosum quocunque alio. Bar. & Paul. de Cast. in l. transigere. C. de transact. & usque adeo abhominabile est, ut si generaliter reis criminum aliqua indulgentia concederetur, illa tamen reos huius criminis non contineret. tex. est sing. in l. Lucius. ff. ad Tulpil. vbi uide omnino quę pono ad Bar. ibi in fi. & ita per illum text. dixit Barb. in tract. de præstant. Card. in 9. quæst. primæ part. & Hippol. de Martil. hic. & multa in materia falsitatis scitu digna, uide per Crauet. in consi. 28. & in consi. 65.

Summarium in l. j. ff. de falsi.

1 *Testis qui pecuniam accepit ut testimonium dicat, puniri debet de falso, quamuis uerū testimonium dicat.*

Bar. in l. j. ff. de falsis.

1 **BART.** in hac l. j. inquit, testem, t̄ qui pecuniam accepit, ut testimonium dicat, puniri debere de falso, quamuis uerum testimonium dicat. & idem esse in iudice. Limita nisi huiusmodi pecunia acciperetur pro uictu inueniendo ad dicendum testimonium, uel pro compensatione operarum amissarū tali pro causa, uel quia in itinere spoliatus fuisset. Abb. & Feli. in c. 1. de iudic. Limita quando palam & publicè darentur pecuniæ testi, ut per Ang. de malefic. in uoce, Falsario. Aduerte tamen, quia dantes pecuniam de falso puniri non possunt, ut declarat Dec. in consi. 189. col. 8. vbi etiam ait, licitè dari posse pecuniam testi pro dicenda ueritate, quando aliter non uult testimonium dicere.

Summarium in d. l. j. §. sed & si quis ff. de falsi.

1 *Ille qui facit, ut testes non ueniant ad perhibendum testimonium, tenetur pœna falsi.*

Bar. in d. l. j. §. sed & si quis. ff. de falsi.

1 **BART.** in ead. l. §. sed & si quis, ait eum, t̄ qui facit, ut testes non ueniant ad perhibendum testimonium, teneri pœna falsi. uide Feli. in c. 1. de testi. cogen.

Summarium in l. qui testamentum ff. de falsi.

1 *Aperiens literas alicuius, quando teneatur de falso.*

2 *Ille qui retinuit literas alicuius, tenetur, si periculum contingit in mora, ad interesse.*

Bar. in l. qui testamentum. ff. de falsi.

1 **BART.** in hac l. qui testamentum, tradit, quando aperiens t̄ literas alicuius teneatur de falso. dicitque eum teneri de falso, quando eas aperuit, & aduersario ostendit, alioqui uerò debet arbitrio iudicis puniri. idem uult Abb. in c. cum olim magister, de offic. delega. & ibi uide Feli. & omnino Firma. in tracta. de Episcopo, in prima par. in 3. lib. in 16. quæst. vbi etiam docuit.

2 unum aliud singulare, scilicet, eum t̄ qui retinuit literas alicuius, teneri de mora, si periculum contingit in mora ad interesse, per textum, quem dicit esse singul. in l. si. C. de fabricen. lib. 1. 2. Et ad prædicta uide Abb. in cap. cum uenerabilis, in glo. in uoce per uictum, de except. & l. fin. l. non dubium. C. de legi. vbi latè loquitur in re proposita, & in repet. l. admonendi, nu. 122. cum seq. ff. de iureiuran.

Summarium in l. si quis legatum ff. de falsis.

1 *Si legatum est inuolidum ratione rei legatæ, uel alterius uitij inuisibilis adscribens tenetur pœna falsi.*

2 *Falsitas illa est punibilis, quæ apta est damnum asserere; quamuis non attulerit.*

Bar. in l. si quis legatum. ff. de falsis.

1 **BAR.** in hac l. si quis legatum, dicit, si legatum t̄ est inuolidum ratione rei legatæ, uel alterius uitij inuisibilis, adscribentem teneri pœna falsi. uide Feli. in c. ex tenore, col. 6. de rescript. Postea Bar. in hac l. col. 2. uerū hoc præmissio, quærit, si notarius falsum conficit instrumentum, quod instrumentum propter alium defectum nullius erat robotis & momenti, nunquid teneatur de falso? de ista quæstione uide Soci. in consi. 62. in primo uolum. & in consi. 103. & 104.

* eodem uol. vbi ait, communem opinionem esse cum Bar. hic, & in consi. 60. in 4. uolu. Feli. in

Si 3 c. 1. nu.

De falsis.

- c. 1. nu. 4. de præsumpt. & in c. nobis, de simon. & attende illud, quod ait Alex. in consi. 145. in 6. vol. dicens, falsitatem t̄ illam esse punibilem, quæ apta est damnum afferre, quamvis non attulerit. l. si quis falsos, & ibi Bal. C. de fals. citat. l. tertiam in princip. ff. Quod quisque iur. Tamen falsitatem puniri non debere, nisi tria concurrant, docuit Ancha. in consi. 24. vñ inquisitione, scilicet, dolus, mutatio veritatis, & quod falsitas alteri noceat. ita Anch. ad quem accedit Dec. in consi. 615. in princip. idem sentit Ang. de malefic. in uoce, Falsario, ubi dicit, neminem tene-ri de falso, quando eius falsitas non est alteri nocitura, etiam si illa falsitas fuisset dolo commissa. tex. est cum glo. not. in l. damus. vbi Bar. Bal. & Salic. C. de fals. tradit doct. in l. j. C. de sepulch. uiol. & in l. si. C. si ex fals. instru. & in l. ij. ff. quod fals. tuc. vbi Bal. Et falsitatem in quatuor casibus posse contingere, & in quib. sit punienda, Soc. in consi. 62. in 3. uol. & Raph. Cuma. in consi. 138.

Summarium in d. l. si quis legatum. §. si patronus. ff. de falsis.

- 1 *Filius æquiparatur uero creditori.*

Bar. in d. l. si quis legatum. §. si patronus. ff. de fals.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. si patronus, ait, filium t̄ æquiparari uero creditori. Quomodo autem filius & patronus in hæreditate dicantur esse creditores, uel quasi, uide l. in l. iij. col. si. uers. circa secundam partem. C. de iur. & fact. ignor.

Summarium in l. lege Cornelia. ff. de fals.

- 1 *Falsam monetam expendens an teneatur de falso.*

Bar. in l. lege Cornelia. ff. de fals.

- 1 **BAR.** in hac l. lege Cornelia, quærit an expendens t̄ monetam falsam teneatur de falso? vide Angel. de malefic. in uoce, Falsario, uers. quæro. & de hac re uide apud Alexan. egregiè in consi. 121. uiso processu, in 7. uol. & Abb. & alios in c. quanto, de iure iur. & Abb. in c. falsario- rum, de crimin. fals. & Petrum à Blasio in tract. nuncupato, directorium electionum, cap. 2. in 2. par. & omnino Curtium in tract. monetarum. & Fabianum de Monte in tract. de empt. & uen- dit. in 5. quæst.

Summarium in l. filius. §. sequens quæstio. ff. de fals.

- 1 *Notarius qui scripsit instrumentum pertinens ad se, & ad alium, an instrumentum tale ualeat.*

Bar. in l. filius. §. sequens quæstio. ff. de fals.

- 1 **BAR.** in hac l. filius. §. sequens quæstio, dum agit de notario, t̄ qui scripsit instrumentum pertinens ad se, & ad alium. aduerte, quia exemplum, quod assert de seruitute, ad rem facere non uidetur, cum sit indiuisibilis: & ideo uel in totum ualere debet, uel in nulla parte. glo. in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de uerb. obli. & dum Bar. subiungit dicens de notario, qui ascri- bit sibi & alteri, uide l. in l. j. §. pen. col. 5. ff. de uerb. obliga. in illa quæst. an utile per inutile ui- tiatur. Subiungit postea Bar. quæstionem, quam uidit de facto. quidam notarius scripsit, se & alium esse obligatos in solidum, nunquid huic instrumento sit habenda fides. uide l. in l. scien- dum, in 2. notab. ff. de uerb. oblig.

Summarium in l. diuus. ff. de fals.

- 1 *Statutum ualeat, quo cauetur, neminem posse allegare ignorantiam illius statuti.*

Bar. in l. diuus. ff. de fals.

- 1 **BAR.** in hac l. diuus, in fi. principij ait, ualere t̄ statutum, quo cauetur, neminem posse al- legare ignorantiam illius statuti. sequitur l. in l. constitutiones. C. de iur. & fact. ignor.

Bar. in l. qui duobus. ff. de fals.

Ad ea, quæ dicit Bar. in hac l. qui duobus, uide Ang. de malefic. in uoce, Falsario.

Summarium in l. eos. ff. de fals.

- 1 *Testis qui uaria dixit, cui dicto sit credendum.*

- 2 *Testis uarians potest torqueri ad habendam ueritatem.*

Bar. in l. eos. ff. de fals.

- 1 **BAR.** in hac l. eos, col. 2. uers. Ad secundum responsum, agit t̄ de teste, qui uaria dixit, & cui dicto

dicto magis sit credendum. vide Abb. in c. per tuas, col. fi. de probat. & ibi Dec. declarat. Limita ut per Soc. in col. 2 § 3. col. 1. & seq. Itē limita, ut per Dec. i col. 1 89. col. 7. vbi not. loquit. Et ista dicta testis debent redigi ad concordiam, quantum fieri potest. Alex. in conf. 133. in 1. uol. & ad prædicta uide Abb. in c. literas uestras, col. 2. de præsumpt. & ibi Feli. in 1. col. & Brunum in tracta. de indicij & tortur. col. 23. vers. sed tunc. Aret. in consi. 71. col. 2. Alexand. in consi. 63. in primo uolui. vbi ait, testem t uariantem posse torqueri ad habendam ueritatem. Postea Bar. hic in colu. penul. in uers. quæro pro declaratione, quærit, si testis semel deposuit super uno articulo, & postea iterum in alia causa producit super eodē articulo, utrum ei sufficiat dicere, ego tantum scio, quantum dixi in alia causa? uide Doct. in c. cum in tua, de testi. ubi Anto. de Butt. Abb. Aret. & Feli. Adde quod etiam si in primo eius dicto nulliter deposuit, eum tamen in secundo dicere posse, dico pro ut dixi. Bar. in l. legata inutiliter, in principio. ff. de leg. 1. vbi Alex. & Aret. Et ad ea quæ postea subiicit Bart. in uers. vltimò nota bonum consilium. vide Abb. in c. per tuas, col. fi. de probat. vbi Dec. Et dum Bar. hic in fi. dicit, verba huius text. ibi, qui diuersa inter se testimonia, esse intelligenda solum quando unus testis dicit diuersa, non autem quando plures sibi inuicem repugnarent. sed ista est magna improprietas ad hæc uerba. & ideo uideas Alex. in l. j. in princip. col. 1. vbi Ias. col. 3. ff. de oper. nou. nunc. & Feli. in c. cum tu, col. 1. de testi. & ad prædicta omnia uide Tyndarum in tract. de testibus.

Summarium in d. l. eos. §. qui se pro milite. ff. de fals.

1 *Doctorem, qui se appellat, cum non sit, quæ pena puniatur.*

Bar. in d. l. eos. §. qui se pro milite. ff. de fals.

1 *BART. in ead. l. §. qui se pro milite, ait, hunc tex. facere contra eum, t qui se appellat doctorem, cum non sit. vide Dec. in c. tertio loco, de probat.*

Summarium in l. si quis obrepserit. ff. de fals.

1 *Falsam accusationem, qui produxit, an ex hoc accusari possit.*

Bar. in l. si quis obrepserit. ff. de fals.

1 *BART. in l. si quis obrepserit, quærit, si quis produxit t falsam accusationem, utrum ex hoc accusari possit? uide Feli. in c. nonnulli. §. sunt & alij. col. 4. de recept. & in cap. accusasti, colu. prima de accusat.*

Summarium in l. diuus. 2. ff. de fals.

1 *Si ille cui fit protestatio de accusando eum de falso, si tali instrumento utitur, dicat ego utor tali instrumento, quatenus apparet uerum, & si non apparet uerum, profiteor me non usurum, an hoc sufficiat.*

Bar. in l. diuus. 2. ff. de fals.

1 *BART. in hac l. diuus, dicit, si ille t cui fit protestatio de accusando eum de falso, si tali instrumento utitur, dicat, ego utor tali instrumento, quatenus apparet uerum, & si non apparet uerum, profiteor me non usurum, an hoc sufficiat? uide Areti. & Feli. in c. presentium, de testi. colu. 4. & 5. & Angel. de malefic. in uoce, Falsario, uer. Tu autem. Et dum Bar. hic, in fi. ait, iudicem, coram quo falsum committitur, non posse delinquentem punire, nisi alioqui huiusmodi iurisdictionem habeat. vide Ias. qui hoc putat esse mirabile in l. j. §. fi. col. 2. ff. de offic. eius.*

Summarium in l. si quis. ff. de fals.

1 *Lex correctæ an possit adduci, & produci.*

Bar. in l. si quis. ff. de fals.

1 *BART. in hac l. si quis, tradit, an lex t correctæ possit adduci, & produci? uide multos casus, in quibus licet, apud Feli. in c. 1. col. 8. in 2. fallen. de consti.*

Summarium in l. j. ff. ad l. Jul. repet.

1 *Officialis potest in patria conueniri, in qua officium exercuit.*

Bart. in l. j. ff. ad l. Jul. repet.

1 *BAR. in hac l. j. in fi. agit de officiali t qui potest in patria conueniri, in qua officii exercuit.*

Si 4 Adde

Ad Senatusconf. Turpilianum.

Adde cautelam ad euitandum ne officialis possit in patria conueniri, scilicet, ut fieri faciat proclama, ut post Card. ait Feli. in c. venerabilis, nu. 1. de iudic.

Summarium in l. eadem. §. hac lege. ff. ad l. lul. repet.

1 *Utrum damnatus hac l. aut simili possit esse notarius, & publica conficere instrumenta.*

Bar. in l. eadem. §. hac lege. ff. ad leg. lul. repet.

1 **BART.** in hac l. eadem. §. hac lege, tradit, vtrum t̄ damnatus hac l. aut simili possit esse notarius, & publica conficere instrumenta? ad omnia dicta Bar. hic uide Abb. in c. cum dilectus, de fide instru. & uideas Paul. de Castr. in consi. 180. col. 3. in 1. vol. ubi tradit de Comite palatino, habente auctoritatem legitimandi infantem, & delinquentem.

Summarium in l. j. ff. ad senatusconf. Turpil.

1 *Quis sit modus procedendi in crimine calumnie.*

2 *Ille, qui pro parte temporis litigauit indebitè, debet in expensis condemnari, & pro alia parte absolui.*

Bar. in l. j. ff. ad senatusconf. Turpil.

1 **BART.** in hac l. j. vers. venio ad secundam, quærit, quis sit t̄ modus procedendi in crimine calumniæ? vide Angel. de malefic. in uoce, Nec non ad querelam, vers. quæro, col. 56. vbi etiam in uers. vnum nota, tradit quomodo probetur calumnia. de qua re
2 agit hic Bar. in 2. colu. vers. ulterius procedo. Et dum hic Bar. in col. si. ait, eum t̄ qui pro parte temporis litigauit indebitè, debere in expensis condemnari, & pro alia parte absolui. vide Ias. in l. properandum. §. sin autem alterutra, col. 5. vers. secundò querit. C. de iudic. Limita nisi quando dolo distulisset notum facere instrumentum litis decidissimum, ut aduersariū grauaret expensis; nam tunc ipse in omnibus condemnaretur, vt ibi per Ias. Postea dum Bart. subiungit, eum, qui petijt abolitionem accusationis, siue impetret, siue nō, ab expensis debere absolui. sequitur Ias. in d. §. sin autem alterutra, colu. 5. in 6. fallen. Tu uerò cogita rationem huius dicti, cui ratio ipsa reluctatur. & in eod. §. vide Ias. ad ea, quæ hic tradit Bart. in uers. quæro utrum. & ad prædicta circa materiam expensarum, vide Dec. omnino. in l. qui in alterius. ff. de regul. iur. vbi eruditè loquitur contra communem sententiam.

Summarium in d. l. j. §. præuicatore. ff. ad Turpil.

1 *Iudex si uidet accusatorem cum accusato conuersari, est indicium quod sit præuicator.*

Bar. in d. l. j. §. præuicatore. ff. ad Turpil.

1 **BAR.** in ead. l. §. præuicatore, ait, si iudex uidet accusatorem t̄ cum accusato conuersari, hoc esse sufficiens indicium, quòd iste sit præuicator. vide Ang. de malefic. in uoce, Nec non ad querelam, col. 57. vers. vnum. & in Specul. aduocatorum in 6. par. princ. nu. 45.

Summarium in d. l. j. §. si quis autem. ff. ad Turpil.

1 *Desistenti an debeat imponi pœna extraordinaria.*

Bar. in d. l. j. §. si quis autem. ff. ad Turpil.

1 **BAR.** in ead. l. §. si quis autem, tradit, an desistenti t̄ debeat imponi pœna extraordinaria? vide Angel. de malefic. in 53. col. uer. quæro, in uoce, Nec non ad querelam.

Summarium in d. l. j. §. accusationem. ff. ad Turpil.

1 *Personæ prohibita accusare, si accusant, utrum accusatio sit nulla.*

Bar. in d. l. j. §. accusationem. ff. ad Turpil.

1 **BAR.** in ead. l. §. accusationem, quærit, si personæ prohibita accusare, accusant, utrum accusatio sit nulla? vide eundem Ang. de malef. col. 38. uerf. quæro, in uoce, Nec non ad querelam.

Summarium in d. l. j. §. suspecti. ff. ad Turpil.

1 *Accusatio suspecti tutoris an demandari possit.*

2 *Causa dandi tutoris delegari non potest.*

Bar. in d. l. j. §. suspecti. ff. ad Turpil.

1 **BAR.** in ead. l. §. suspecti, ver. vos debetis scire, quāt, an accusatio t̄ suspecti tutoris demandari possit?

possit? & in quibus demandari possit, hic declarat Bar. uide aliquid etiam per Ia. in l. cognitio ff. de offic. iur. sed obstat quoniam dicendum videtur, causam hanc delegari non posse, cum sit maior fauor pupilli, ut magis ab ordinario, cuius electa est industria, & de quo lex confidit, quàm à delegato cognoscatur, cuius probitas non est cognita. si enim uerè suspectum tutorem, non esse suspectum pronunciarer, utique ista pronuntiatio maximum pupillo esset præiudicium alatura. Præterea causâ dandi tutoris delegari non potest, ut habetur in l. j. ff. de offic. iur. & tamen in ea uertitur minus præiudicium, quàm in remotione suspecti. Responderi posset, hæc omnia, etiam in restitutione in integrum procedere, quæ tamen delegari potest. l. fin. C. ubi, & apud quem, ideo dicas, causam suspecti tutoris tantùm agitari posse coram legato proconsulis, & prætoris, non autem coram alijs: & isti possunt etiam cognoscere, & remouere. id quod est fauore minoris; nam alioqui non agnoscunt. l. solent, in principio. ff. de offic. proconf. & hoc uidetur expressè colligi ex l. j. in princ. cum. §. seq. ff. de suspect. tutor. nam in principio habetur, apud quos causa suspecti tutoris postulari possit; postea dicitur Romæ hoc ius ad prætores pertinere, & in prouincijs ad præfides. deinde subiungit tex. ex epistola Antonini datam fuisse licentiam etiâ legato Proconsulis. Denique infert tex. quod si ista causa committi potest legato proconsulis, pari quoque ratione, & legato Prætoris eam posse committi; quo d. enim cõpetit in prouincia, ut delegari possit, competit etiam in ciuitate. Proinde ex ijs constat, istis tantùm duobus delegatis remotionem suspecti tutoris permitti; nam si omnibus permetteretur, frustrâ in illo tex. iurisconsultus conaretur ostendere, causam hanc à legato Præfidis posse cognosci. & ad tex. in d. l. cognitio, respondeas licet, illum necessariò debere intelligi secundum dictam. l. primam in qua refertur eadem epistola; quæ etiam in d. l. cognitio, recitatur, igitur. d. epistola est intelligenda pro ut exponitur ab ipsomet iuriscõsulto; & declaratur in d. l. j. id quod uerisimiliter etiam conijci potest in d. l. cognitio, ibi, legatis eius. Postea uerò iurisconsultus ex identitate rationis, quod constitutum est in legato Proconsulis, ad legatum Prætoris extendit, ut patet in d. l. j. Attende quoque differentiam, quam hic facit Bar. inter cognoscere, & remouere, quæ non potest subsistere per tex. in d. l. j. & per tex. infit. de suspect. tutor. in principio, ubi primum traditur, qui tutores remouere possint, postea dicitur, ostendimus, qui possint de suspecto cognoscere; atque ita inter hæc duo nullum est discrimen, immo pro una & eadem re constituuntur, & sic contra Bar.

Summarium in d. l. j. §. reus. ff. ad Turpil.

✱ *Iudex à cuius sententia appellatur, an citari debeat.*

Bar. in d. l. j. §. reus. ff. ad Turpil.

✱ BART. in ead. l. §. reus, in fi. querit, utrû iudex à cuius sententia appellatur, citari debeat? uide latissimè Fel. in c. dilectus, t. col. 1. & seq. de rescip.

Summarium in l. in senatus. §. an ad eos. ff. ad Turpil.

✱ *An ille cuius instigatione iudex inquit, teneatur poena Turpilliani.*

Bar. in l. in senatus. §. an ad eos. ff. ad Turpil.

✱ BART. in hac l. in senatus. §. an ad eos, querit, an ille, i cuius instigatione iudex inquit, teneatur poena Turpilliani? uide Ang. de malefic. in voce, Nec non ad querelam, col. 24.

Summarium in l. Lucius. ff. ad Turpil.

✱ *Statutum quod fit de relaxandis carceratis, porrigi non debet ad carceratos pro crimine falsitatis.*

Bar. in l. Lucius. ff. ad Turpil.

✱ BART. in hac l. Lucius, in fi. ait, statutum, i quod fit de relaxandis carceratis porrigi non debere ad carceratos pro crimine falsitatis. atque ita ad hoc iste tex. est sing. secundum Barb. in tract. de præstantia Cardinalium, in 9. quæ sit. ut dixi in rubrica suprâ ad leg. Cornel. de fals. ubi uide omnino. & causam falsitatis esse cæteris detestabiliorem, uide Dec. in c. licet causam, in 5. notab. de probat. & in c. ecclesia, col. 2. uer. secundus casus, de iudic. Fel. in c. inter dilectos, col. 4. de fid. instr. & in c. nonnulli, §. sunt & alij, col. 3. in 3. ampl. de referip. uide Ang. de malefic. col. 59. uer. Tu autem. d. limit. in voce, De anno præterito.

Summa-

De quaestionibus.

Summarium in l.j. ff. de requir. reis.

- 1 Statuto quamvis cautum sit, bannitum contumacem haberi pro confesso, et postea de crimine non audiri, tamen poteris bannitum suam innocentiam demonstrare.
- 2 Sententia propria inique lata, exequi non debet.

Bar. in l.j. ff. de requir. reis.

- 1 BART. in hac l.j. in fi. inquit, si statuto t cautum est, bannitum contumacem haberi pro confesso, & postea de crimine non audiri. adverte tamen, quia statuto huiusmodi statuto, nihilominus bannitus poterit suam innocentiam demonstrare. Ita in l. is qui. C. qui testam. facere poss. Hippol. de Marfil. in sua practica criminali, vers. ultima questio, & in suo singul. 72. Dec. in cōf. 548. nam iudex non debet esse minister iniquitatis. & ideo etiam sententiam t propriam inique latam exequi non debet, sed Principi rescribere, & ab executione abstinere. l.j. §. fin. ff. de questio. Fulg. in consi. 147. inter consilia Imol. Dec. in l. & si nihil facile. ff. de reg. iur. cum ibi addit. & omnino vide Fel. in c. consanguinei, de re iudic. vbi ait, iudicem potius debere officio renunciare, quam iniustam sententiam exequi. hac ille, & recte, nam teste. B. Bernardo, Deus est vindex innocentie, & facit iudicium iniuriam patientibus.

Summarium in l.j. ff. de questio.

- 1 Tormentis non esse usquequaque credendum.
- 2 Indicia, quæ ad bonum retorqueri non possunt, nec ad aliud, nisi ad id, quod expresse indicant, pro probationibus esse habenda.
- 3 Tortura est maior pœna quam sit abscissio utriusque manus.

Bar. in l.j. ff. de quest.

- 1 BART. in hac l.j. in 2. notab. ait, tormentis t non esse usquequaque credendum, & à tormentis incipiendum esse, quando præcedunt indicia. vide Brunum in tract. de indicijs, & tortura, col. 2. & colu. 17. verj. quintò principaliter. ubi limit. quæ verò indicia sint sufficientia ad torturam, vide etiam apud Alex. in consi. 54. in 2. vol. & in consi. 67. in 3. volu. & Dec. in consi. 362. & omnino Paulum Grillandum in tract. de quaestionibus & tortura. Crauet. Dec. in consi. 362. & omnino Paulum Grillandum in tract. de quaestionibus & tortura. Crauet. in consi. 99. Item scias, indicia, t quæ ad bonum retorqueri non possunt, nec ad aliud, nisi ad id, quod expresse indicant, pro probationibus esse habenda, secundum Archid. in c. 1. de hæretic. in sexto. Postea hic subiungit Bar. in vers. ulterius, tormenta esse incipienda primùm à magis suspecto, & cæteris paribus à debiliore. vide Brunum ubi suprà, & Ang. de malefic. in voce, fama publica, colu. 3. vers. videamus, sed in re proposita vide Petrum Gerardum in suo singul. 75. vbi inter cætera, inquit, si plures essent capti pro aliquo maleficio, & dubium sit à quo prius sit inchoanda tortura, tunc cessantibus indicijs, ab eo, qui turpe nomen habet, inchoandum esse.
- 2 & torturam t esse maiorem pœnam, quam sit abscissio utriusque manus, docuit Dec. in l. imperium. nu. 49. ff. de iurisd. omn. iudic. citat. tex. in §. pen. in auth. ut null. iudic. & eam esse pœnam non modicam dixit Abb. in cap. 1. de confess. ubi infert, quodd & si ab interlocutoria non liceat appellari, tamen appellari poterit à iudice torturam decernente. de qua re vide Crpol. in cautel. 229. vbi ait, si iudex reo torture terrorem iniecerit, reum posse appellare. quia stante, confessio inde secuta præiudicare non poterit.

Summarium in d.l.j. §. idem Cornelio. ff. de questio.

- 1 Vnus testis an & quando faciat indicium ad torturam.

Bar. in d.l.j. §. idem Cornelio. ff. de quest.

- 1 BART. in ead. l.j. idem Cornelio, tradit, an t & quando unus testis faciat indicium ad torturam. vide Brun. in d. tract. de indicijs & tortura, col. 2. vers. circa secundum, & Paulum Grillandum in tract. de quaestionibus & tortura, & in specie Crauet. in consi. 99. Dum vero subiicit Bar. in vers. vltimò vides, an dictum vnus testis cum alijs indicijs faciat plenam probationem?

vide

vide latissime Ias. in repet. l. admonendi, col. 93. ff. de iureiur. Brun. in d. tract. col. 2. in 2. quæst. & Mari. Soc. iuni. in cons. 61. nu. 8.

Summarium in d. l. j. §. diuus Seuerus. ff. de quaest.

1 *Confessione facta in tormentis an standum sit.*

Bar. in d. l. j. §. diuus Seuerus. ff. de quaest.

1 BART. in ead. l. §. diuus Seuerus, agit de confessione facta in tormentis, an ei standum sit, an non. De hac re vide Ias. in l. qui in aliena. §. si ff. de acquir. hered. col. 27. in glo. in voce, non fieri, & aliquid in auth. sacramenta puberum, col. 6. vers. sequitur. C. si aduers. uend. & si primò spontè, post in tormentis reus est confessus, ratificatio non est necessaria. Feli. in c. olim, col. 4. in 8. fallen. de rescript. & in materia ista vide Brun. in tract. de indicij & tortura, colum. 4. in 6. quæst. princip. & col. 46. vers. sed ponamus, & col. 19. vers. circa primum. Angel. de malefic. in voce, Fama publica, col. 3. vers. postquam, & Paulum Grillandum in tract. de quaestionibus & tortura, & omnino vide, quæ alibi dixi, ubi egi de confessione. & dum subiungit Bar. quomodo quis dicatur persequere, vide Brunum in d. tract. in 6. quæst. princ. Grillandum in d. tract. & Ang. de malefic. in voce Fama publica, in d. vers. postquam. & omnino vide quæ plenè scripsi iam antea, de confessione, & de metu.

Summarium in d. l. j. §. quaestio. ff. de quaestio.

1 *Confessio facta in tormentis an sit ualidior alia.*

Bar. in d. l. j. §. quaestio. ff. de quaest.

1 BART. in ead. l. §. quaestio, tractat an confessio facta in tormentis sit ualidior alia, an nõ & distinguit, ut hic per eum. cuius documentum est singulare in illo membro, in quo ait, confessionem factam in tormentis esse debiliorem, quando aliquis torquetur, in se & in alium. ita Dec. in cons. 189. versic. non obstat. quòd secundum dictum fuit depositum in tormentis. & Aret. in cons. 61. colum. 1. & in hac re vide Socin. in cons. 251. in 1. volum. & Crauet. in cons. 5. nu. 47. in 1. vol.

Summarium in d. l. j. §. cum quis. ff. de quaest.

1 *Testis non repellitur propter inimicitiam superuenientem facto eius, contra quem producitur.*

Bar. in d. l. j. §. cum quis. ff. de quaest.

1 BART. in ead. l. §. cum quis, ait, testem non repelli propter inimicitiam superuenientem facto eius, contra quem producitur. & idè illa cautela non prodest, ut quis det aliam illi testi, & eum repellat. de ista cautela uide latius per Cypol. in cautel. 4. incip. Si uis impedire, vers. si aliquis. & ad rem hanc faciunt ea, quæ in alijs lucubrationibus quandoque dixi, scilicet, affectationem nunquam ei prodesse, qui affectauit, & ad rem facit bonus tex. in l. veteres, in fin. ff. de itin. act. priu. & Soc. in cons. 27. col. 6. in 4. vol.

Summarium in d. l. j. §. si quis ultro. ff. de quaest.

1 *Si post sententiam ex prima confessione latam, de innocentia rei constiterit, condemnatus debet restitui à Principe, non ab inferiore.*

Bar. in d. l. j. §. si quis ultro. ff. de quaest.

1 BART. in ead. l. §. si quis ultro, sic ait in summa. si post sententiam ex prima confessione latam, de innocentia rei constiterit, condemnatus debet restitui à Principe, non ab inferiore. uide quæ de innocentia posui in l. j. suprà de requir. rei. & aduerte circa hæc dicta Bart. quoniã de iure canonico episcopus depositum per sententiam, sed adhuc non degradatum dispensat, & restituit. Abb. in c. at si clerici. §. de adulterijs, col. 5. vers. quæro, de re iudic. & dum Bar. hic in vers. nota etiam, quærit, nunquid notarius qui scripsit, reum fuisse spontè confessum, cum tamen confessus fuisset per tormenta, sit falsus? vide Ias. in l. qui in aliena. §. si in glo. in voce, non fieri. ff. de acquir. hered. col. 79.

Summarium in l. quaestio. ff. de quaest.

1 *Judex qui modum excessit in torquendo, ita ut reus mortuus sit, tenetur.*

Bar.

De quaestionibus.

Bar.in l. quaestionis. ff. de quaestio.

- 1 BART. in hac l. quaestionis, inquit, iudicem, t qui modum excessit in torquendo, ita ut reus mortuus sit, teneri. vide Brunum in traç. de indicij & tortura, col. 30. vers. septimò. & omnino Fel. in c. qualiter & qñ. nu. 10. & 11. de accusat. ubi ait, iudicē isto casu esse capite puniendū.

Summarium in l. edictum. ff. de quaestio.

- 1 Ad tormenta non deuenitur nisi in subsidium, & deficientibus alijs probationibus.

Bar.in l. edictum. ff. de quaestio.

- 1 BART. in hac l. edictum, inquit, ad tormenta t non deueniri nisi in subsidium, & deficientibus alijs probationibus, vide Soc. in conf. 299. in 1. vol. & in hac materia tormentorum, scias, clericum torqueri non posse, nisi sit infamis. hoc fuit memorabile dictum Abb. antiqui, quem refert, & extollit Feli. in c. olim, n. 6. de rescrip.

Summarium in l. Diuus Pius. ff. de quaestio.

- 1 In causa pecuniaria in subsidium deuenitur ad tormenta seruorum.

Bar.in l. Diuus Pius. ff. de quaestio.

- 1 BART. in hac l. Diuus Pius, sic ait in summa. In causa t pecuniaria in subsidium deuenitur ad tormenta seruorum. Tu verò dicas in causa ciuili, quæ habet annexum delictum, posse procedi ad tormenta. ideo ubi aliquis ex delicto ageret ad interesse, posset quis torqueri. item in materia usuraria posset torqueti, qm̄ habet delictum annexū. Soc. in conf. 219. col. fi. & ad rem hanc vide Alex. in conf. 77. col. 2. in 1. vol.

Summarium in l. de minore. §. plurimum. ff. de quaestio.

- 1 Sola fama probatur aliquem esse mortuum ultra mare contra Saracenos.
- 2 Fama communiter plena sufficit probationi in casibus, in quibus à communiter accidentibus probatio est difficilis.
- 3 Fama quomodo probari debeat.
- 4 Bona fama inquisiti, uel accusati debilitat indicia contra eum, ita, ut ex eis torqueri non possit.
- 5 Effectus fame quis sit.
- 6 Fama an faciat sufficiens indicium ad torturam.

Bar.in l. de minore. §. plurimum. ff. de quaestio.

- 1 BART. in hac l. de minore. §. plurimum, agit de fama, de qua vide Socin. in regula. 144. & quoniam de hac re alibi latè egimus, hic non repetam. & dum Bar. hic in 3. col. vers. itē ex eo, dicit, sola fama t probari aliquem esse mortuum ultra mare contra saracenos, vide Alexand. in conf. 146. col. 4. in libro primi & secundi vol. & in ijs quæ sunt leuis præiudicij, sufficit sciencia per famam, secus in ijs, quæ sunt grauis præiudicij, quia sciencia est uerorum, & veritas non potest esse falsa. Feli. in c. cum contingat, nu. 4. de rescrip. ubi latè agit de fama, & in cap. ueniens, de testi. ubi plenissimè tradit Curt. in conf. 82. nu. 2. Alex. in conf. 83. in 3. volu. Dec. in conf. 428. Crauet. in conf. 41. & plenè Specul. in tit. de inquisitione, in particula, quid sit fama. &
- 2 Dec. in conf. 652. ubi ait, famam communiter plenè sufficere probationi in omnibus casibus, in quibus à communiter accidentibus probatio est difficilis. & dum Bar. hic subiungit, famam habere debere originem à personis honestis, & non maleuolis. vide gl. & Abb. & alios in cap. qualiter, & quando. 2. de accus. & Abb. in c. arti clerici, col. 2. in glo. 1. de iudic. & Aret. in conf. 73. col. pen. & fi. Sed quid si non constat à quibus originem traxerit? dicas, si fama habet aliquā verisimilem coniecturam secum annexam, & eo casu præsumitur ab honestis personis originē habuisse. Atet. in d. conf. 73. citat Bar. in l. ea quidem. C. de accusat. Postèa Bart. hic, in 4. colu.
- 3 vers. quæro qualiter probabitur fama, quærit quomodo t fama probari debeat? vide Alex. in conf. 83. in 3. vol. & in conf. 101. in 6. vol. Aret. in d. conf. 73. & omnino in c. cum oporteat, nu. 18. de accusat. & in c. tertio loco, in 3. notabili de præsumpr. nec est necessarium nominare duos, uel tres, ut per Aret. in d. conf. 74. col. pen. & fin. Et in hac re scias famæ probationē elidi per contrariam probationem. & ideo si in criminalibus contra reum probata est mala fama, & pro eo probata est bona, statur bona, fauore ipsius rei. Feli. in d. c. cum contingat, num. 3. de rescrip.

- 4 reſcrip.& Crauet.in confi. 99. ubi ait, bonam famam ꝑ inquiſiti, vel accuſati debilitare indicia contra eum, ita ut ex eis torqueri non poſſit. & in confi. 151. nu. 2. t. & in confi. 145. nu. 24. Et dum Bar. in re propoſita inquit, famam ſaltem per duos teſtes eſſe probandam. dicas, ſoli tamen Papæ vel Principi aſſerenti de fama credendum eſſe. laſ. in repet. l. admonendi, colu. 92. verſi. item. ff. de iuteur. Tamen communiter unus ſolus non probat ſemiplenè famam. Bar. in d. l. admonendi, col. 8. verſi. venio, & quia Bat. dicit hic, teſtem debere dicere, maiorem partem populi hoc ſentire. Bar. ait, hoc dictum poſſe redargui; quia teſtis non deponeret de ſenſu corporis, dicendo populum hoc ſentire. ſed huic argumento Bar. reluſcatur, quia cum dicatur à maiori parte populi, præſumptio iuris eſt, teſtem audiuiſſe ſecundum gl. in l. ſi tutor petitus. C. de petit. tut. ergo cum iuris interpretatione deveniat ad ſenſum corporis probat. & ita in materia teſtium concluditur. Bar. in l. iiii. col. 3. & ſeq. ff. ſi cert. pet. ubi laſ. in 5. col. Ad ea verò quæ paulò poſt dicit Bart. ſcilicet, teſtem dicere debere, ita publicè dici per civitatem, & à maiori parte populi ſe audiuiſſe. vide Paul. de Caſt. in confi. 141. in fi. in t. vol. Aret. in confi. t. o. Clariſſimè & conſultiffimè domine, & in confi. 83. colu. pen. Poſtea Bar. in verſi. ſed quid ſi teſtes, quærit, quid ſi teſtes diverſi à diverſis aiunt ſciuiſſe? vide Alex. in confi. 5 t. col. 2. in 1. volu. Ad illud autem, quod ait Bar. hic in col. antepe. verſi. ulrimò principaliter quæro, ſcilicet quis ſit ꝑ effectus famæ, vide laſ. in repet. d. l. admonendi, col. 91. verſi. tangit, & Dec. in c. col. 3. de appellat. & inter alios effectus, hunc ſuma operatur, quia iuſtam credulitatē inducit, ita ut accuſatorem à præſumpta calumnia excuſet, & alios etiam effectus operatur, ut per Felin. in c. cum contingat, de reſcrip. & communiter cuiſcunque diffamato de crimine, purgatio eſt indicenda, toto titulo extra de purg. canon. & ibi Abb. in c. 1. in fi. Poſtremò hic propè ſi. quærit Bar. utrū ꝑ fama ꝑ faciat indicium ſufficiens ad torturam? Soc. in confi. 54. col. pe. in 3. vol. affirmatiuè partem amplectitur. vide Felin. in c. cum oporteat. nu. 20. de accuſat. & famam non ſufficere ad torturam, ſed duntaxat ad inquirendum ait Crauet. in confi. 41.

Summarium in l. repeti. §. ſi is qui. ff. de quæſt.

- 1 Socius criminis an poſſit eſſe teſtis contra ſocium.
2 Duo ſunt caſus in quibus etiam in cauſa cuius ſocius non poteſt eſſe teſtis pro ſocio.
Bar. in l. Repeti. §. is qui. ff. de quæſtio.

- 1 BART. in hac. l. Repeti. §. is qui, tradit, an ꝑ ſocius criminis poſſit eſſe teſtis contra ſocium? vide Ang. de malefic. col. 4. verſi. item quando, & in voce, fama publica, colu. 2. verſi. quæro, in apoſtill. & Dec. in confi. 199. col. 5. & in confi. 334. ubi ait, ſocium criminis nullum prorsus facere indicium. vide Abb. in c. 1. de confeſſ. in c. veniens, de teſti. & in c. ſignificasti, de adulter. & in c. quoniam eod. tit. Aret. in confi. 6 t. & Felin. in d. c. veniens. Et dum Bar. hic ait, ſocium poſſe interrogari in cauſa furti, vide Alex. in cōf. 79. in 3. vol. & multos eſſe caſus, in quibus poteſt ſocius interrogari, ut eſt in hæreſi, & in quibusdam alijs criminibus, docuit Specul. in titulo de accuſatore, col. 4. verſi. item repellitur. vide etiam Felin. in c. venerabilis, de teſti. cogen. ſed ubi agitur civiliter poteſt ſocius interrogari. Aret. in d. confi. 6 t. colu. 1. Duo tamen ꝑ caſus ſunt, in quibus etiam in cauſa civili ſocius non poteſt eſſe teſtis pro ſocio, ſcilicet, quando eſſet ſocius omnium bonorum, & quando eſſet ſocius illius rei, de qua tractatur, Bar. poſt glo. in l. quoniam liberi. C. de probat. Specul. in titulo de teſt. verſi. ſed nunquid ſocius. Angel. in l. ſi duo. ff. ſi quis caut. Ant. de Butr. & Felin. in c. inſuper, de teſt. & Aret. in confi. 13. ſed quid ſi ſocius in criminalibus, & in caſibus, in quibus interrogari non poteſt, examinatur, utrum aliquam fidem faciat? vide Felin. in c. cum. l. & A. nu. 10. de ſent. & re iud. Nolo hoc in loco prætermittere unū ſcitu dignum, ſcilicet, ſocium & participem criminis, qui reuelat tractatum de morte ſummi Pōtiſificis, abſoluendum eſſe. c. ſi quis Papa, in fi. 79. diſt. per quem tex. ita dixit Felin. in c. 1. colu. 3. de offic. deleg.

Summarium in Lunius. §. reus. ff. de quæſt.

- 1 Reus tortus an, & quando iterum torqueri poſſit.
2 Deſenſio quocumque tempore reo poſtulanſe, concedi debet.

De quaestionibus.

Bar.in l.unius. §. reus. ff. de quaestio.

- 1 BART. in hac l.unius. §. reus, tractat, an t & quando reus tortus, iterum torqueri possit & vide Ang. de malefic. in voce, Fama publica, col. 4. versi. tertio. & Brun. in tract. de indicij & tortura, in §. quæst. princip. versi. sed ponamus. Alex. in consi. 5. col. 2. & in consi. 93. col. 2. in 1. vol. & Paulum Grillandum in tract. de quaestionibus & tortura. & dum Bar. subiungit etiam post publicationem testium in causa criminali, testes recipi. An in causa criminali concludatur in causa, an non? vide Hippol. de Masil. in sua practica criminali. §. sequens quaestio, col. 1. & seq. & in l. j. §. fi. col. 1. & seq. supra cod. tit. & quod non concludatur in causa, videtur tex. apertus in
- 2 §. cogniturum, infra in hac ead. l. ibi, quamvis defensionem t quocunque tempore postulante reo negari non oportet. quem tex. valde fauorabilem esse reis condemnatis, maxime per conrumaciam, ait Io. de Ana. in c. de his, in fi. de accusat. tamen vide Feli. in c. consanguinei, de sent. & re iudic. Et ad conclusionem, quam hic propè fi. facit Bar. circa repetitionem tormentorum, scilicet, aut indicia contra reum sunt leuia, & repeti non possunt; aut sunt grauia & urgentia. & tunc secus. Ad hanc Bartoli distinctionem accedit Salic. in l. ij. C. de custod. reor. & Soc. in consi. 54. in 3. vol. & Alex. in d. consi. 5. in 1. vol. & in hac materia vide Cypoll. in consi. 32. col. pen. & Ang. de malefic. in voce, Fama publica. An autem in casu, quo testis repeti potest, possit testis se remittere ad primum dictum? vide Feli. in c. cum in tua. de testi.

Summarium in d. l. unius. §. cogniturum. ff. de quaestio.

- 1 Index debet terminum statuere ad faciendas defensiones.

Bar. in d. l. unius. §. cogniturum. ff. de quaest.

- 1 BART. in ead. l. §. cogniturum colligit ex tex. iudicem t debere terminum statuere ad faciendas defensiones. vide Brun. in d. tract. de indicij & tortura, in quaestione, qualiter ad torturam deueniatur, & Ang. de malefic. in voce, Fama publica, col. 4. ubi limit.

Summarium in l. maritus. ff. de quaestio.

- 1 Testis, qui non det examinari propter reuerentiam partis, examinatus, non facit indicium, neque probat.

Bar. in l. maritus. ff. de quaest.

- 1 BART. in hac l. maritus, sic ait in summa. Testis t qui non debet examinari propter reuerentiam partis examinatus, non facit indicium, neque probat. vide Bar. in l. ij. col. fi. versi. tertio quæro. ff. de appell. ubi tenet contrarium. & ibi vide quæ posui circa rem hanc, & Feli. in c. 2. col. 2. versi. quæro primo, de testi. & an testis, qui non debet examinari, examinatus faciat indicium, de qua re hic agit Bar. in versi. ulterius, vide omnino Roma. in sing. 747. incip. Testes examinati, & latius ibi addita per Castill. ubi citat hoc Bart. documentum, & multas affert auctoritates ad rem propositam pertinentes, & Abb. in c. 2. col. 5. versi. tertio probo, & col. 6. in princ. de testi. & Brun. in tract. de indicij & tortura, col. 3. versi. ulterius, & Ang. de malef. in voce Fama publica, col. 3. versi. quid si, & Feli. in c. cum dilecti, col. pe. de accusat. Postea Bar. hic in pe. col. versi. ultimo quæro, tractat an & quando in criminalibus sit locus delationi iuramenti. vide Alex. in consi. 66. in 1. vol. Feli. in e. veniens, de testi. & latissime las. in repet. Ladmonendi. col. 102. cum seq. ff. de iurciur.

Summarium in l. quaestio. ff. de quaestio.

- 1 Confessio facta in tormentis non precedentibus legitimis indicij an valeat.

Bar. in l. quaestio. ff. de quaestio.

- 1 BART. in hac l. tradit, an t confessio facta in tormentis non precedentibus legitimis indicij valeat? & deciditur quod non secundum unam lectionem, etiam si dicta confessio fuisse ratificata, vide ad hoc Alex. in consi. 325. in libro primi & secundis vol. Imol. in consi. 109. Curr. in consi. 59. Feli. in c. ad nostram, nu. 2. de probat. & omnino las. in l. qui in aliena. §. fi. col. 80. in gl. in verbo, non fieri. ff. de acquir. hered. & hoc est speciale: nam alioqui in confessione ordo indicij non exigitur. ideo si facta est sine libello sine litis contestatione, vel alio processu, valida est, ut per Dec. in c. at si clerici, col. 3. de iudic. uide Brunum in tract. de indicij & tortura, col. 35. versi.

verfi. fed ponamus, & Ang. de malefic. in uoce, Fama publica, col. 3. verfi. Aduertas. Alex. in cōf. 5. in 1. vol. & in cōf. 93. eod. vol.

Summarium in l. qui sine. ff. de quaestio.

- 1 Inquisitus, de crimine torqueri non potest, nisi præcedentibus legitimis indicijs.
- 2 Reus si repertus fuerit in mendacio, maxima est præsumptio contra eum.
- 3 Probationes privilegiatæ quæ in civilibus plenè probant, in criminalibus faciunt indicium ad torturam.
- 4 Fuga sola facit sufficiens indicium ad torturam.
- 5 Furtiua res, si fuit apud reum inuenta, an hoc solum faciat indicium ad torturam.
- 6 Indicium quomodo probetur.

Bar. in l. qui sine. ff. de quaestio.

- 1 BART. in d. l. qui sine, sic ait in summa. Inquisitus t de crimine torqueri non potest, nisi præcedentibus legitimis indicijs. Aduerte tamen, quia de iure canonico contra diffamatum proceditur, quia ei denunciatur, & indicitur purgatio, & si in ea defecerit, habetur pro conuicto. toto tit. extra de purgat. cano. an autem torqueatur pro ut hic, vide Abb. in c. 1. in fi. eod. tit. & Alex. in cōf. 65. Habita super contentis, in 1. uol. & in cōf. 183. in libro primi & secundi vol. & dum Bar. ait in 2. col. si reus t repertus fuerit in mendacio, maximam esse præsumptionem contra eum. vide Brunum in tract. de indicijs & tortura, col. 2. verfi. quæro. Postea Barto. subiungit in verfi. veniamus, quæ sint indicia sufficientia ad torturam. Et quia de hac re egi in præcedentibus lucubrationibus, non insistam. sed vide aliqua per Abb. in c. tertio loco, & ibi Dec. de probat. Felin. c. 2. colu. pen. & fin. de præsumpt. ubi cumulat quosdam casus, in quibus quis ex præsumptione damnatur. & ad hæc dicta Barto. accedit Brunus in d. tract. de indic. & tort. col. 6. verfi. circa tertiam. & in materia vide Ang. de malefic. in uoce, Fama publica, verfi. sed adde. Alex. in d. cōf. 65. in 1. vol. & in cōf. 77. eod. vol. Roma. in cōf. 7. Item scias probationes t privilegiatas, quæ in civilibus plenè, probant, in criminalibus facere indicium ad tormenta. Bar. in l. fi. ff. de in lit. iuran. ubi uult, quando constat de furto, iuramentum furati super quantitate & ualore indicium facere ad torturam, quinimmo multi ibi relati per la. tennuer, hoc plenè sufficere probationi. de quo vide trad. in c. si. quod met. cau. Et dum Bart. agit de illo contra quem probatur, eum esse malæ conditionis & famæ, intellige in eodem genere mali. Alex. in cōf. 5. & in cōf. 93. in 1. vol. Item necesse est, ut testes dicant, eum fuisse malæ famæ tempore, quo deliquit, alioqui non concluderent, secundum Angel. in cōf. 309. Sequitur postea Bar. dicens, an sola fuga t faciat indicium sufficiens ad torturam? vide la. in repet. d. l. admonendi, col. 70. Raph. Cuma. in cōf. 175. & omnino Feli. in c. nullus, de præsumpt. & Pauli Grillandum in tract. de relaxatione carceratorum, in titulo de fuga in carcerati, ubi distinguit. & Dec. in cōf. 234. ubi ait, si aliquis fugit, nemine eum accusante, fugam facere indicium ad torturam, secus si post accusationem, uel inquisitionem, uel suspicionem. Ad id uero quod subiicit Bar. de re furtiua, t quæ fuit apud reum inuenta, an hoc solum faciat indicium ad torturam? vide Ang. de malefic. in uoce, Fama publica, col. 4. verfi. sed aduerte. & Alex. in d. cōf. 5. & in d. cōf. 93. in 1. vol. Ad ea uero quæ tradit Bar. in verfi. sed quæro utrum requirantur, scilicet, an plura indicia exigantur, an uero unum sufficiat? vide Ang. de malefic. in uoce Fama publica. colu. 3. verfi. quæro an unum. Alex. in cōf. 77. in 1. volum. Clericus tamen nisi sit diffamatus, uel in casu torqueri non potest. Abb. in c. grauis de deposit. & Felin. in c. olim. num. 6. de rescrip. & dum postea Bar. agit. de uno bono teste de uisu, limita, ut per Ang. de malefic. in d. loco, col. 3. verfi. & prædicta. Ad ea uero quæ ait Bar. in verfi. quæro qualiter, dicens quomodo probetur t indicium, dixi in præcedentibus lucubrationibus in hoc eod. tit. ideo ibi vide, & Brunum in d. tract. col. 2. & Ang. in d. loco, verfi. quæro qualiter, & Alex. in d. cōf. 5. col. 2. Postremo quærit Bar. an indicia habita super inquisitione generali præiudicent reo, ut possit torqueri? vide Feli. in c. 3. col. 3. verfi. tertio, de testi. Abb. in c. præterea, colu. 4. de testi. cogen. & Brun. in d. tract. col. 3. verfi. item quæro.

- 1 *Pœna quid sit, & quot sint genera pœnarum.*

Bar. in rubrica. ff. de pœnis.

- 1 **BART.** in hac rubrica querit, quid sit pœna? quòt verò sint genera pœnarum tam de iure ciuili, quàm de iure Canonico, vide per Io. de Lignan. in tract. de censura ecclesiastica. nu. 4. cum seq. & Feli. in c. qualiter & quando. §. ad corrigendos. nu. 7. cum seq. de accusat. Et unum scias in hac materia, quamuis pœna mitior in dubio sit eligenda, tamen in imponenda pœna, illa eligi debet, quæ magis timetur. & ideo si iudex cognoscit reum magis timere pœnam pecuniariam, quàm corporalem, debet pecuniariam imponere. Feli. in c. inter ceteras. nu. 26. de referri. & an & quando, & quomodo pœna mortis, quæ imponenda esset, eui tari possit, vide Cæpoll. in caut. 1. & in caut. 5.

Summarium in l. j. ff. de pœn.

- 1 *Si quis post delictum effectus est clericus, à quo puniri debeat an à iudice Seculari, an uerò ab ecclesiastico.*

Bar. in l. j. ff. de pœn.

- 1 **BART.** in hac l. j. col. 2. versu. iuxta prædicta, querit, si quis post t delictum effectus est clericus, à quo puniri debeat, an à iudice seculari, an verò à iudice ecclesiastico? de ista questione vide las. in l. cum quædam puella. ff. de iurisd. omn. iud. Feli. in c. fi. col. 16. de const. Barb. in trac. de præstantia Cardinalium, quest. 11. in 1. volubi ponit etiam præsumptiones ex quibus elicitur, eum clericatus ordinem suscepisse in fraudem. Dec. in consi. 130. & omnino uide quæ posui in lucubrationibus meis in d. l. cum quædam puella, suprà de iurisd. omn. iud. & in l. si quis postea suprà de iudic.

Summarium in l. prægnantis. ff. de pœn.

- 1 *Executio fieri non debet ad mortem de muliere prægnante, nec ea debet torqueri, & an debeat differri per 40 dies.*

Bar. in l. prægnantis. ff. de pœn.

- 1 **BART.** in hac l. prægnantis, sic ait in summa. Executionem t fieri non debere ad mortem de muliere prægnante, nec eam debere torqueri. & an debeat differri per 40. dies post partum? vide ad hæc omnia quæ posui in l. imperator, suprà de stat. homin. Postea querit Bar. hic, quid si mulier pariat, & non reperitur, qui uelit filium nutrire? & distinguit, ut hic per eum, ad quem accedit Cæpoll. in cautel. 3. incip. si uis differre.

Summarium in l. delegati. ff. de pœn.

- 1 *Damnatus ad mortem fugere non potest sine peccato.*

Bar. in l. delegati. ff. de pœn.

- 1 **BART.** in d. l. delegati, in ultimo notabili inquit, damnatum t ad mortem, fugere non posse sine peccato. vide las. in repet. Ladmonendi, col. 2. ff. de iure iur. Abb. & Feli. in c. 1. col. 2. de testi. cogen. & in c. 1. nu. 64. de const. & Dec. in l. quod à quoquam. ff. de reg. iur. ubi ait, carcera tum iuste, non posse fugere sine peccato, secus verò si captus esset iniuste.

Summarium in l. absentem. ff. de pœn.

- 1 *Agens licet careat accusatione, uel actione, tamen processus ualeat.*

Bar. in l. absentem. ff. de pœn.

- 1 **BART.** in hac l. absentem, col. 3. inquit, quamuis agens t careat accusatione, uel actione, tamen processum ualere, uide omnino Aret. in consi. 85. col. 2. ubi not. distinguit, & Bald. in l. j. colum. fin. C. de re iudic. quamuis Paul. de Cast. in l. j. in principio. ff. ad Trebell. dicat indistinctè processum non ualere.

Bar. in l. aut damnum. ff. de pœn.

- BART.** in hac l. aut damnum, in princ. nihil dicit, tu verò ad uersiculum proinde iuncta gl. in uoce, Præsidis, uideas Fel. in c. inter ceteras. nu. 13. de rescip.

Summarium in l. aut damnum. §. si quis. ff. de pœn.

1 *Præses an possit cognoscere de delicto commissio per eius officialem.*

Bar. in d. l. aut damnum. §. si quis. ff. de pœn.

1 **BART.** in ead. l. §. si quis, querit, an præses t̄ possit cognoscere de delicto commissio per eius officialem. & dicit, aut deliquit in officio, & tunc potest, uide Bar. in l. nulli. C. quor. appell. non recip. Si uerò extra officium, & tunc etiam potest, si delictum est notorium. alioqui non. in hoc quòd quis possit ius dicere in causa propria, quando est notorium, uide Felian. c. cum uenissent, col. 2. de iudic. l. si in l. qui iurisdictioni præst. ff. de iurisd. omni. iudi. ubi limitat istud dictum Bar. quando pœna imponenda pro illo delicto esset præfixa, alioqui non. Ad rem hanc faciunt ea, quæ sing. tradit Innoc. in c. ex parte, de uerb. signific. ubi ait, iudicem uindicare posse iniuriam sibi notoriè illatam; quia eo casu dicitur executor pœnæ à iure impositæ, & recusari non potest. quod tamen limita, ut per Abb. in c. si quis contra, de for. compe.

Summarium in d. l. aut damnum. §. quisquis. ff. de pœn.

1 *Bannitus si rumperet confinia, debet poni in banno per duplicatum tempus.*

Bar. in d. l. aut damnum. §. quisquis. ff. de pœn.

1 **BART.** in ead. l. §. quisquis, ait, si bannitus t̄ rumperet cōfinia, debet poni in banno per duplicatum tempus, hoc esse intelligendum duntaxat de illo residuo, quod ei superest, non autem de toto tempore banni. uide Abb. in c. unic. de plus petit. & Aret. in Lira stipulatus. col. 23. uerficu. extra glo. ff. de uerb. obliga.

Summarium in d. l. aut damnum. §. denique. ff. de pœn.

1 *Bannitus potest iterum banniri.*

Bar. in d. l. aut damnum. §. denique. ff. de pœn.

1 **BART.** in ead. l. §. denique, ait bannitum t̄ posse iterum banniri. uide latè Nellum in trac. bannitorum, in 3. quæst. 1. quæst. in 1. par.

Summarium in l. moris. ff. de pœn.

1 *Pœnalis constitutio disponens de dignitate, debet intelligi de dignitate, quæ talis est principaliter, non autem participatiuè.*

Bar. in l. moris. ff. de pœn.

1 **BART.** in hac l. moris, in princ. nihil dicit. Tamen Aret. ait consi. 130. istum tex. in uerficu, potest & ita, esse sing. ad hoc quòd pœnalis constitutio disponens de dignitate, debet intelligi de dignitate, quæ talis est principaliter, non autem participatiuè; quoniam ad illum casum nō extenditur pœna, ut hic dicitur in legato.

Summarium in l. respiciendum. ff. de pœn.

1 *Iudices quomodo in causis criminalibus procedere debeant.*

Bar. in l. respiciendum. ff. de pœn.

1 **BART.** in hac l. respiciendum, in princ. nihil dicit, sed in eo traditur norma iudicibus, t̄ quò in causis criminalibus procedere debeant. Et ad hoc uideas omnino Fulg. in consi. 124. in fi.

Summarium in d. l. respiciendum. §. furta. ff. de pœn.

1 *Licet furtum committatur, tamen aliquando non solet criminaliter puniri.*

Bar. in d. l. respiciendum. §. furta. ff. de pœn.

1 **BART.** in ead. l. §. furta, inquit, quamuis furtum à personis hic enumeratis committatur, tamen eas non esse criminaliter puniendas. limita nisi c̄set geminatum, ut per Corfet. in trac. de uerbis geminatis, vers. 23. in 1. vol.

Summarium in d. l. respiciendum. §. delinquent. ff. de pœn.

1 *Insultus quid sit.*

1 *Ebrietas effectus sunt mentis exilium, & libido.*

Bar. in d. l. respiciendum. §. delinquent. ff. de pœnis.

1 **BART.** in ead. l. §. delinquent, inquit, de insultu. tu uerò quid t̄ sit insultus, uide apud Ang. de malefic. in uoce, Fecit insultum, col. fi. & Aret. in consi. 34. & de prodicione tradit Dec. in c.

T t quæ

De pœnis.

- quæ in ecclesiarum, col. 6. vers. solum, de constit. & dum Bar. in uer. sed quæro, subiungit, an maleficium factum ab ebrio sit puniendum? vide Angel. de malefic. in uoce, Scienter & dolose, col. 1. vers. quid si. Abb. & ibi addita in c. sicut nobis, de testi. Dec. in c. 1. in fi. de testi. & in c. fi. de maled. & ad excusandum ebrium delinquentem facit text. not. in l. omne delictum. §. qui se. ff. de re milit. Et effectus t. ebrietatis sunt mentis exilium, & libido. & ebrietas est fomes omnium malorum. Abb. in c. crapula, de iur. & honest. cleric. An ebrius possit contrahere matrimonium? Soci. in consi. 47. col. 3. in 3. uol. distinguit dicens: Aut omnino caret sensu, & eo casu non potest: aut non, & tunc secus. An propter nimiam & frequentem ebrietatem clericus priuari de beat. beneficio? vide Abb. & alios in d. cap. sicut nobis, de testi. Ad ea uero quæ postea hic ait Bart. scilicet, an propter leuem, & leuissimam culpam sit aliquis puniendus? vide Abb. in c. 2. col. 2. de consti. & ibi omnes, & præcipue Dec. in 4. col. vers. quarta conclusio, & Angel. de malefic. in uoce, Scienter & dolose. col. 3. vers. & subdit.

Summarium in l. aut facta. §. tempus. ff. de pœn.

- 1 *Mane, uel sero an dicatur dies uel nox.*

Bar. in l. aut facta. §. tempus. ff. de pœn.

- 1 **BART.** in hac l. aut facta. §. tempus, uer. uenio ad secundum, querit, utrum mane, t. uel sero dicatur dies, uel nox? vide Ias. in l. Titius. §. Lucius, col. 9. ff. de liber. & posthu. ubi omnes, & de hac re alibi egimus, idem non reperam.

Summarium in d. l. aut facta. §. nonnunquam. ff. de pœn.

- 1 *Uniuersitas delinquens an p. quando puniri debeat.*

Bar. in d. l. aut facta. §. nonnunquam. ff. de pœn.

- 1 **BART.** in ead. l. §. nonnunquam, tradit an t. & quando uniuersitas delinqueret, puniri debeat? vide Aret. in consi. 165. latè Ias. in l. ciuitas. ff. si cert. pet. Feli. in c. cum omnes, colu. 15. & seq. de consti. ubi Dec. in 6. col. & seq. vers. sed maior. Soci. in l. j. §. municipes. ff. de acquiren. poss. & omnino Salic. in l. j. C. de seditio. Feli. in c. dilectus, de simon. & omnino Albert. Brun. in consi. 28. & uniuersitatem pœna mortis puniri non posse, ait Feli. in c. grauem. de sent. excom. & in hac re uide semper consilium Hieronymi de Tortis quod positum est post consilia Anto. de Butt. ubi plenè agitur de hac re.

Summarium in l. si non defendantur. ff. de pœnis.

- 1 *Iudex potest ex officio suo rei defensiones inquirere nemine defendente.*

Bar. in l. si non defendantur. ff. de pœn.

- 1 **BAR.** in hac not. l. si non defendantur, ait, iudicem t. posse ex officio suo rei defensiones inquirere, nemine defendente. vide Alex. in consi. 4. in 6. uol. Aret. in consi. 80. & in consi. 146. Cæpol. in consi. 29. & plenè Antonium de Canario, in tracta. de excusat. & quæ ego posui in l. seruum quoque. §. publicè. ff. de procur.

Summarium in l. diui fratres. ff. de pœn.

- 1 *Si post sententiam constat de innocentia rei, eum ex gratia posse absolui.*

Bar. in l. diui fratres. ff. de pœn.

- 1 **BART.** in hac l. diui fratres, ait, si post t. sententiam constat de innocentia rei, eum ex gratia posse absolui. Tu uero attende hunc text. in fi. qui est memoratu dignus, ex quo colligitur, quando aliquis ex principalibus ciuitatis pro crimine detinetur superlegendum esse, & Principi rescribendum, ad quod uideas Feli. in c. quærenti, de offic. deleg.

Summarium in l. ad bestias. ff. de pœnis.

- 1 *Iudex propter excellentiam personæ potest transgredi legem.*

Bar. in l. ad bestias. ff. de pœnis.

- 1 **BART.** in hac l. ad bestias nihil dicit, & tñ iste rex. est memorabilis, ex quo cõiter colligi solet, iudicem t. propter excellentiã personæ, de qua agitur, posse transgredi legē. De hac re uide propè infinita apud Feli. in c. 1. nu. 68. de consti. & ibi num. 74. limitat ea omnia procedenda nisi

iudex

iudex possit consulere superiorem, ut sentit iste text. vide etiam Feli. in c. quarenti, de offic. deleg. vbi multos casus enumerat, in quibus impeditur executio sententiæ criminalis.

Summarium in l. si quis aliquid. §. qui abortionis. ff. de pœn.

- 1 *Poculum qui dat non animo occidendi, sed amatorum, est pœna ultimi supplicij puniendus, si ille mori.*
Bar. in l. si quis aliquid. §. qui abortionis. ff. de pœn.

- BART. in hac l. si quis aliquid. §. qui abortionis, se remittit simpliciter. Sed attende tu hunc
2 tex. qui sing. est in ea parte, quæ cautum est, eum, t qui dat poculum non animo occidendi, sed
amatorium, esse pœna ultimi supplicij puniendum, si ille moritur. id quod est contra regulas iu-
ris, ex quibus colligitur, nunquam pœnam mortis inferri sine dolo & proposito occidendi. l. j.
§. diuus. ff. de fidei. & l. lege Cornelia, & l. diuus. ff. eodem ritu. & l. is qui cum telo. C. eodem tit.
& contra istam sanctionem uidetur text. in l. iij. §. adiectio. ff. ad leg. Corne. de fidei. Pro cuius
contrarij declaratione & solutione, uidere poteris Paulum Grillandum in tracta. de sortilegijs,
quæst. 12. et iste tex. videtur penitus reluctari documento Bar. in l. diuus, in fi. ff. de fidei. vbi po-
tius, & ibi uideas.

Summarium in l. Cicero. ff. de pœnis.

- 1 *Delinquens pecunia interveniente gravius punitur.*

Bar. in l. Cicero. ff. de pœn.

- 1 BART. in hac l. Cicero, inquit, gravius eum esse puniendum, t qui deliquit pecunia inter-
ueniente, quàm si sine pecunia deliquisset. vide Angel. de malefic. in uoce, Sempronium, colu.
100. vers. & in quantum.

Bar. in l. si. ff. de pœnis.

BART. in hac l. in. vers. secundò potest, agit de actione descendente ex statuto. De hac re
uide latè per Ias. in §. si iste, colu. 3. instit. de action. vbi ponit utilitatem huius inuestigationis,
quamuis reprobet.

Summarium in l. j. ff. de bon. damnato.

- 1 *Bona damnati an & quando amittantur.*

Bar. in l. j. ff. de bon. damnatorum.

- 1 **B**ART. in hac l. j. agit, an & quando t bona condèmati amittantur? vide Paul. de Cast.
in cons. 171. col. fin. i. uol. vbi subdit, statutum generaliter disponens bona publi-
cari debere, intelligendum esse secundò antiqui ius cõe, scilicet si filij non extarent.

Summarium in l. cum ratio. §. præterea. ff. de bon. damnat.

- 1 *Interfectior non potest ei succedere, quem trucidauit, sed huiusmodi bona ad fiscum pertinent.*

Bar. in l. cum ratio. §. præterea. ff. de bon. damnat.

- 1 BART. in hac l. cum ratio. §. præterea, inquit, interfectorem t non posse ei succedere, quem
trucidauit, sed huiusmodi bona ad fiscum pertinere, nisi sit alius non delinquens in eodem gra-
du cum interfectore, citat l. secundam. §. fratris. ff. si quis aliq. testa. prohibu. Attende hic, quo-
niam quandoque dubitatur, an text. in d. §. fratris, sentiat de portione fratris delinquentis, an
non? & uidetur quòd non, atque ita non probaret intentionem Bart. qui loquitur de illa por-
tione fratris delinquentis, dicens eum succedere non posse, & talia bona ad fiscum pertinere,
nisi ut prædictum est. dum enim ait, talia bona, proculdubio sentit de bonis, in quibus delinquēs
propter delictum succedere non potest, & ita intelligit Rom. hoc Bart. documentum in suo ling.
461. incip. Occidens, vbi propterea inquit dictum. §. fratris non probare intentionem Bart. sic
intellecta, uide omnino ibi addita per Castil. vbi loquitur de ueritate eorū, quæ hic Bart. tradit.

Summarium in l. j. ff. de bon. eor. qui ante sent. sibi mort. conscii.

- 1 *Fugiens an præsumatur deliquisse.*

Bar. in l. j. ff. de bon. eor. qui ant. sent. sibi mort. conscii.

- 1 BART. in hac l. j. querit, utrū ille, t qui fugit, præsumatur ex hoc deliquisse. vide Ias. in repet.

T t 2 ladmo-

De appellationibus.

admonendi, col. 70. vers. limita. ff. de iurciur. vide l. in eos. ff. de iust. reor. & quz ibi posui, & Fe li. in c. nullus, de præsumpt. vbi tradit regulam cum fallen. & omnino Paulum Grillandum in tracta. de relaxatione carceratorum, in titu. de fuga incarcerari, vbi latè tradit hanc materiam.

Summarium in l. relegatorum. §. in iudicare. ff. de interdic. & releg.

- 1 *Municipium uel ciuitas an possit statuere, neminem posse mercaturas exercere extra ciuitatem.*

Bar. in l. relegatorum. §. in iudicare. ff. de interdic. & releg.

- 1 **Bar.** in hac l. relegatorum. §. in iudicare, quærit, nunquid t municipium uel ciuitas pos sit statuere, neminem posse mercaturas exercere extra ciuitatem? vide Abb. in c. postulasti, co lu. 3. vers. & generaliter. de foro compe.

Summarium in l. corpora. ff. de cadane. punit.

- 1 *Cadauera punitorum an possint dari medicis ad faciendum anothomiam.*

Bar. in l. corpora. ff. de cadauer. punit.

- 1 **Bar.** in hac l. corpora, dubitat, an cadauera t punitorum dari possint medicis ad facien dam anothomiam. sed dici posset ea dari debere propter publicam utilitatem, pro qua multa permittuntur, ut per Bar. in l. fi. §. i. ff. de pignor. actio.

Summarium in rubr. ff. de appella. & relat.

- 1 *Appellatio non datur contra sententiam fortuam, & casus.*

- 2 *Appellatio licet à iudice admissa non fuerit, tamen executio debet differri.*

- 3 *Quando dubium est, sit ne appellatio deserta an non, sit ne interposita, an non, sit ne admittenda an non, semper pronunciandum est pro appellatione.*

- 4 *Appellari non licet à causa quæ celeritatem desiderat.*

- 5 *Appellans per actum contrarium an & quando appellationi renunciare uideatur.*

- 6 *Appellatio an suspendat sententiam, an uero perimat.*

Rubr. ff. de appella. & relati.

- 1 **I** **R** **C** **A** istam rubricam aduerte, quoniam contra sententiam t fortunæ, & casus, non datur appellatio. vide Bar. in rubrica. ff. de minor. item quâ in multis casibus appel lari non licet, caute la estur in casibus reitutorio in integrum petatur. Cæpoll. in cautel. t 80. & an appellationi à futura sententia renunciari possit cum iuramento? vide Ang. in cõ fil. t 87. si per pactum uel statutum prohibita est appellatio, an & quando appellari liceat à gra daminibus futuris priusquam feratur sententia? Ang. in consi. t 88. Appellatio t quamuis à iudice admissa non fuerit, tamen executio debet differri. Barto. in l. si quis filio. §. hi autem. ff. de iniust. rupt. testam. ubi habetur etiam, non esse deferendû appellationi in causa criminali, quan do seditionis, vel magni scandali periculum immineret, sed statim iudex punire debet, & postea scribere Principi. Appellatio dicitur præsidium innocentie. c. cum speciali. §. porro, de ap pellat. & suit principaliter inuenta ad fauendum iniuste oppressis, & ad corrigendas iudican tium iniquitates. Soci. in consi. t 39. in quarto uolu. & si dubium est, sit ne t appellatio deserta an non? sit ne interposita an non? sit ne admittenda an non? semper pronunciandum esse pro appellatione, ait Feli. in c. significauerunt, de except. & Cæpoll. in cautel. t 79. & Soci. in consi. t 95. colu. 2. in 1. uolu. Item sciendum est, appellari non licere à sententia condemnationis lata ex magno intervallo post sententiam interlocutoriam, propter quam ille petuntur expensæ.

- 2 **Innoc.** in cap. sæpe, de appellat. quem extollit Roma. in singu. 84. Item communiter t appellari non licet à causa, quæ celeritatem desiderat. fallit si causa est mixti imperij. ita Roma. in singul. 775. Item si appellans facit aliquem actum coram iudice à quo, uidetur per istum actum con trarium renunciare appellationi. capitulo gratum, de offic. deleg. Limita hoc nisi actus ille à parte aduersa oppugnaretur, quia tunc non uidetur renunciare appellationi. glo. est singul. in c. cum uenissent, de eo qui mittit. in possess. tradit Roma. in sing. t 50. & in sing. 770. vbi etiã

- 3 alias docuit limitationes. Et an & t quando appellans per actum contrarium appellationi renunciare

- 4

- 5

renunciare uideatur, vide Feli. in c. cum uenisset, de testi. Nec sufficit, si appellans referat se simpliciter ad grauamina, quæ in actis continentur, sed debet prius aliquod grauamen exprimere, & demum se ad acta referre. Feli. in c. accedens. j. vt lit. non contelt. & Soc. in consi. 45. in t. uolu. An appellatio facta ad prætorem, & ad quemlibet iudicem competentem ualeat? vide Alex. in consi. 307. & in consi. 310. in lib. primi & secundi uol. & in consi. 328. eodem libro. & Ang. in consi. 336. Scias quoque appellacionis causam, dici aliam à prima causa, alioqui uerò in restitutione in integrum. glo. in l. qui proprio. §. item queritur. ff. de procurat. An autem t appellatio suspendat sententiã? an eam perimat? vide gl. in l. tale pactum. ff. de pact. & distingue, nam inspecto præsentis statu, extinguit, inspecto autem futuro, suspendit tantum. Felin. in c. præterea de offic. deleg. & plenè in rubrica de appellat. & quæ exceptiones contra appellacionem obijci possint, tradit Io. Monac. in tract. nuncupato, Defensorium iuris, in §. contra appellacionem. & in materia appellacionis vide multa apud Bonincotum in tract. de appellacionibus. & in hac materia: vide quasdam cautelas apud Cæpol. in cautel. 77.

Summarium in l. j. §. quesitum est. ff. de appel.

1 *Causa si alicui consulenda de consensu partium committatur, tamen à sententia lata secundum eius consilium, appellari potest.*

Bar. in l. j. §. quesitum est. ff. de appellat.

1 **BART.** in hac l. j. §. quesitum est, in fin. ait, quamuis t causa alicui consulenda de consensu partium committatur, tamen à sententia lata secundum eius consilium appellari posse. Tu uerò dicas, immo eam nunquam transire in rem iudicatam, nisi fuerit appellatum. Aret. in c. ex literis, col. pen. de probat. Ias. in repet. l. admonendi, col. 4. vers. Adde. ff. de iureiur. quamuis potest à quodam in contrarium adducit. vide Soc. in consi. 24. in 1. uolu. & omnino Dec. in consi. 278. in fi. vbi ait, cõire in hanc sententiam itum esse, vt nunquam transeat in rem iudicatam.

Summarium in d. l. j. §. si quis in appellacione. ff. de appellat.

1 *Appellatio an ualida sit, quando appellans dicit simpliciter appello.*

2 *Iudex ecclesiasticus, & secularis si signul iudicauerunt, ad quem sit appellandum.*

Bar. in d. l. j. §. si quis in appellacione. ff. de appellat.

1 **BART.** in ead. l. j. §. si quis in appellacione, colu. 3. vers. quero quid, tradit, an appellatio t ualida sit, quando appellans dicit simpliciter, appello? vide Abb. in c. 2. de appellat. & ibi Dec. Et dum Bar. postea querit, si collegium facit aliquem rectorem, quis sit iudex proximus, ad quem sit appellandum. vide Abb. in rubr. de appellat. col. penult. & dum subiungit, si iudex t ecclesiasticus, & secularis simul iudicauerunt, ad quem sit appellandum? vide Alex. in consi. 328. in lib. primi & secundi uolu. vbi ait, ad ecclesiasticum esse appellandum. & Ias. in l. imperium, colu. 2. in 1. notab. ff. de iurisd. omni. iudic. & ibi alia ratione decidit questionem, quia dignius tradit ad se minus dignum, & sic ad ecclesiasticum appellabitur. & Ias. in l. si emancipati, colu. 3. & 6. C. de collat. Amplia hoc esse uerum, etiam si iudex ecclesiasticus, non ut ecclesiasticus, sed ut quilibet iudicaret: isto enim casu appellatio fit ad superiorem ecclesiasticum, ut per Dec. in rubrica de appell. col. fi. vbi disputat de ueritate. & in hac re uide Abb. in c. ex literis, col. 2. de constitutu. & ibi Dec. in 2. col.

Summarium in l. ab executore. ff. de appella.

1 *Ab executore non appellatur, sed ab iniqua sententia interpretatione.*

2 *Iudex potest suam sententiam interpretari.*

Bar. in l. ab executore. ff. de appellat.

1 **BART.** in hac l. ab executore, sic ait in summa. Ab executore t non appellat, sed ab iniqua sententia interpretatione. aduerte tamen, quia in casibus, in quibus conceditur appellatio ab executione, eam tamen fieri non posse à procuratore ad lites, & causas, sed opus esse speciali mandato. Feli. in c. qui ad consultationem, nu. 32. de senten. & re iudic. & dum Bar. hic, in 2. col. 2. vers. ueniamus, ait, iudicem t posse suam sententiam interpretari, vide Dec. in c. cum uenissent, de iudi. vbi tractat de multis, quæ hic per Bart. subiiciuntur in materia huius interpretationis.

Tt 3 & dum

De appellationibus.

& dum in 3.col.hic querit Bar. utrum unus iudex possit prædecessoris sui sententiam interpretari. vide Feli. in d. c. cum uenissent, col. 1. Et in hac re attende qm Bar. in l. qui liberis. §. hæc uerba. ff. de vulg. & pupi. arguit declarandi facultatem non debere transire ad successore in dignitate, sicut non transit ad hæredem. id, quod uidetur relictari huic Bar. documento.

Summarium in l. cum in una. §. tutor. ff. de appell.

1 *Quæ sit differentia inter tutorem, & curatorem.*

Bar. in l. cum in una. §. tutor. ff. de appellat.

1 BART. in hac l. cum in una. §. tutor, querit, quæ sit ratio t differentie inter tutorem & curatorem, de qua hic habetur in text. vide aliam rationem, quare curator pupillo authorari non possit in additione hæreditatis per las. in l. potuit, in fi. C. de iur. delib.

Summarium in l. si expressim. ff. de appellat.

1 *Sententia quæ continet expressum iuris errorem est nulla, & appellatio ab ea non est necessaria.*

2 *Appellans an dicere possit, dico sententiam nullam, & si qua est, appello.*

3 *Iudex appellationis potest reformare sententiam, etiam in non petitis.*

4 *An in causa appellationis possit deduci non deductum, & probari non probatum.*

5 *An qui succubuit in causa nullitatis possit aliam persequi.*

Bar. in l. si expressim. ff. de appell.

1 BART. in d. l. si expressim, sic ait in summa. sententia, t quæ continet expressum iuris errorem, est nulla, & appellatio ab ea non est necessaria. De materia eorum, quæ hic tradit Bart. vide Alex. in consi. 56. in 4. uolu. immo sententia nulla non potest per renunciationem appellationis, neque per pactum, aut aliam approbationem approbari, ut ualeat in uim sententia, sed tñ in uim pacti, ut trad. doct. in l. ij. C. commun. utriu. iud. & in l. j. C. qui pro sua iurisd. & ideo uide quid ex hoc inferat Aret. in consi. 56. Ad ea uerò quæ hic ait Bar. in 4. col. in fi. vers. circa tertiū,

2 vide Perus. in c. dilecto, col. 18. q. 24. de appell. & dum Bar. tractat, ant appellans dicere possit, dico sententiam nullam, & si qua est, appello? vide Raph. Cum. in consi. 44. & Feli. in c. dilecto, col. 47. de appell. & Dec. in c. cum sit Romana, col. 9. de appell. Postea Bar. hic in col. fi. querit, coram quo iudice agi debeat de nullitate? vide Alex. in l. iudex postquam, in 4. col. ff. de re iud.

3 & Perus. in d. c. dilecto, col. 9. q. 27. Et attende quia iudex t appellationis potest reformare sententiam, etiam in nō petitis, casus est mirabilis in c. Raynutius, de testa. vbi Abb. in 3. col. quod obliuioni non tradas. Item iudex appellationis potest reformare sententiam ad fauorem illius partis, quæ non appellauit, si altera pars prouocauit. ut puta, iudex in quinque Titium condemnauit, Seius appellat, dicens sententiam iniquam, quia Titius in decem debuit condemnari, nō autem in quinque: nam eo casu poterit iudex Titium absolvere in totum, quamuis non prouocauerit, tex. est mirabilis secundum Bal. in Lampliore. C. de appell. Alex. in consi. 183. col. 2.

4 in 6. uol. & an in t causa appellationis possit deduci non deductum, & probari non probatum. vide in l. per hanc. C. de temp. appellat. quam l. limita & declara, ut per Feli. in c. significauerūt, de except. & in c. cum Ioannes, de fide instr. & de hac re uide latē Abb. & alios in c. fraternitatis, de testi. Sciasque in causa appellationis deduci non posse id, quod propter maliciā non fuit deductum in causa principali. Feli. in c. inter monasterium, nu. 19. de sent. & re iudi. Postea Bar.

5 hic subdit, an t qui succubuit in causa nullitatis possit aliam persequi? in hac re uideas Raph. Cum. in consi. 36. vbi subtiliter docuit, an pendente tempore nullitatis, currat tempus ad prosequendam appellationem? Et multa scitu digna de terminis appellationis quomodo currant & finiantur, uide apud Oldr. in consi. 60. Et dum Bar. hic, in col. fi. querit, utrum sicut condemnatus potest dicere sententiam nullam, principaliter agendo, ita actor possit petere principaliter agendo sententiam confirmari? vide Perus. in d. c. dilecto, quæst. 16. de appell. & in quæst. 18. ponit, an simul & semel isti articuli contrarii possint procedere.

Summarium in l. creditor. §. iussus etiam. ff. de appell.

1 *Contumax qui est in non exhibendo, audiri debet, si appellat.*

Bar.

Bar.in l.creditor.§.iustus etiam.ff.de appellat.

- 1 BART. in hac l.creditor.§.iustus etiam,ait,cum,t qni est contumax in non exhibendo, audiendi debet,si appellat.vide Abb.in c.1.col.2. de iudic.& ibi latissimè Dec.in 7.notab.

Summarium in l.j. ff. à quib. appella non lic.

- 1 A Principe uel à senatu appellari non potest.

Bar.in l.j. ff. à quib. appell. non lic.

- 1 **A**RT. in hac l.j.in princip.inquit, à Principe, t uel à senatu appellari non posse. Sed aduerte, quoniam à sententia lata ex relatione alterius, licita est appellatio. idem in sententia Papæ. Soc.in consi.195.col.3.in 1.uolu.Item interponi potest à rescripto principis, seu à priuilegio ad principem melius informandum. Bal.in l.fi.C.de relat.& uide consilium 12.inter consi. Albert.Brun.

Summarium in d.l.j. §. interdum. ff. à quib. appel. non lic.

- 1 A solo Imperatore, & non ab alio potest causa delegari appellatione remota.
2 Princeps si remouet appellationem in rescripto, an tertius appellans pro suo interesse audiatur.

Bar.in d.l.j. §. interdum. ff. à quib. appell. non lic.

- 1 BART. in eadem l.§. interdum, ait, à solo imperatore, t & non ab alio posse causam delegari, appellatione remota, & hoc fieri posse à solo Principe, & à nemine alio, ita ut neque hoc liceat legato de latere, docuerunt Abb.& alij, in c.1. de rescript. vbi Felin. omninò & Dec. Abb.in c.pastoralis, de appellat. l. asin l. apertissimi, col.4.C. de iud.& an hoc possit facere legatus de latere? vide Barb. in tracta. de præstantia Cardinalium, in secunda par. quæst. 5. Postea
2 Bart. hic in uers. quæro Imperator, tradit, si Princeps t remouit appellationem in rescripto, attertius appellans pro suo interesse audiatur? vide l. as. in l. si unus. §. ante omnia. ff. de pact. & in l. certi conditio. §. quoniam. colu.4. ff. si cert. pet. Item potest persona tertia pro suo interesse appellare à sententia contra aliquem criminaliter lata, idque etiam reo inuito. Felin. in c. cum super, de sentent. & re iudic. in casibus uerò in quibus tertia persona pro suo interesse appellare potest, nunquid eius uictoria prosit uicto principali? vide Felin. in d. c. cum super, nu. 4. cum seq. & circa predicta facias, quamuis appellatio sit exclusa, non tamen propterea à sublatam esse facultatem appellandi à notorio grauamine. Abb.in c. ex conquectione, nu. 5. de restit. spoliat.

Summarium in l.j. §. ab eo ff. quis & à quo appella.

- 1 Quando appellatur à subdelegato utrum appelletur ad subdelegantem, an ad ordinarium.

Bar.in l.j. §. ab eo. ff. quis & à quo appell.

- 1 BAR. in hac l.j. §. ab eo, tradit, cum t appellatur à subdelegato, utrum appelletur ad subdelegantem, an ad ordinarium. vide l. as. in l. a iudice, col.2. vers. secundò. C. de iudic. & in l. more, col.4. vers. contra illud. ff. de iurisdi. omni. iudi.

Summarium in l.j. §. Biduum. ff. quando appel. fit.

- 1 Tempus interponende appellationis currit à tempore lata sententia, etià si sententia fuerit conditionalis.
2 Sententia lata sub conditione ualet.

Bar.in l.j. §. biduum. ff. quand. appell. fit.

- 1 **B**ART. in hac l.j. §. biduum, sic ait in summa. Tempus t interponende appellationis currit à tempore lata sententia, etiam si sententia fuerit conditionalis. nunquid autem statim sententia lata executio fieri possit, an uerò lapsus temporis appellationis debeat expectari? vide Bar.in l.j. ff. de iudic. vbi disputauit de effectibus iuris ipso iure, & de ijs, in quibus requiritur factum hominis, & ibi Paul. de Castr. in prima glo. ea uerò de quibus hic agit Bar. in uers. uenio ad principium magn. glo. scilicet de sententia t lata sub conditione, ut ualeat, limita nisi lata esset ex falsa causa. Alex. in l. qui Romæ. §. duo fratres, col.23. ff. de uerb. oblig. & an &

De appellationibus recipiendis.

quando sententia lata sub conditione, ualeat, uide latissimè apud Alex. in l. à diuo Pio. §. in uenditione, col. 5. cum sequ. vers. interdum. ff. de re iudic. vbi las. col. 5. in glo. in uerbo, interloqui. Et in re proposita attende quoniam etsi tempus appellandi currat à die latæ sententiæ, quamuis sub conditione sit prolata, tamen secus est in tempore, quod datur iudicatis ad soluendum: quia non currit à tempore condemnationis, sed à die quo euenit conditio. glo. in l. iiii. §. si quis condemnatus. ff. de re iudic. vbi Paul. de Castr. Alex. & las. in primo notab. col. 2.

Summarium in d. l. j. §. dies. ff. quando appell. fit.

- 1 Quando per iudicem stat quo minus appellatio interponatur, tempus non currit.

Bar. in d. l. j. §. dies. ff. quan. appell. fit.

- 2 BART. in ead. l. §. dies, ait, quando t per iudicem stat quo minus appellatio interponatur, tempus non currere. sed Bar. consulit, ut protestetur, sed aduerte, quia si protestatio est de consilio, igitur non est necessaria. de qua re agit las. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori, col. 3. vers. secundo. ff. de oper. nou. nunc. vide Soc. in cons. 45. in 1. vol. & omnino Cæpol. in cautel. 78.

Summarium in l. ante sententiam. ff. de appell. recip.

- 1 Ab interlocutoria qua infert grauamen irreparabile per appellationem à diffinitiuâ potest appellari.
2 Pendente appellatione super interlocutoria an & quomodo exequi possit diffinitiuâ.
3 An à citatione liceat appellare.

Bar. in l. ante sententiam. ff. de appell. recip.

- 1 BART. in hac ante sententiam, sic ait in summa. Ab interlocutoria, t quæ infert grauamen irreparabile per appellationem à diffinitiuâ, potest appellari. Quare autem appellari nequeat, quando grauamen potest in diffinitiuâ reparari, uide text. in l. apertissimi. C. de iudic. vbi las. in 4. col. in quinto notab. & in appellatione ab interlocutoria requiritur expressio causæ. c. 1. de appellat. & clem. appellanti, de appell. Dec. in consi. 687. Et an hoc sit uerum, & an sufficiat notorietas, ut appellans ab expressione istorum grauaminum excusetur? uide Dominos de Rota in dec. 7. in nouis. Et quamuis propter grauamen irreparabile ab interlocutoria liceat appellare, tamen ex hoc non habebit uim interlocutoriarum: Aret. in consi. 20. col. 2. Quid autem si statuto cautum esset, ab interlocutoria appellari non posse: utrum intelligatur etiam in istis casibus, in quibus grauamen est irreparabile? ut aliquid addat iuri communi? uide Aret. in d. consi. 20. & in consi. 105. vel 106. & in simili casu las. in l. properandum. §. si autem alterutra, col. 2. C. de iudic. Pendente t uerò appellatione super interlocutoria, an & quomodo exequi possit diffinitiuâ, uide Feli. in c. ueniens, in princip. de testi. Item scias appellationem ab interlocutoria non deuoluere causam appellationis ad superiorem, nisi postquam per iudicem appellationis auditis & citatis partibus fuit recepta, & inhibicio subsequuta. c. non solum, in princip. de appella. in sexto. c. Romana. §. si uerò, cum sequ. eodem titu. & lib. Albert. Brun. in consi. 54. col. fi. postea Bar. hic in secunda col. uer. quarto quæ est ratio, tradit rationem quare à sententia super momentanea possessione appellare non liceat? uide omnino Dec. in consi. 28. & trad. in l. j. C. si de moment. poss. fuer. appell. & Balin l. ij. col. fi. C. de episco. audien. & omnino Albert. Brun. in consi. 22. Ad ea uerò quæ hic agit Bar. in fi. secunda col. dum respondet ad l. primam. C. si de moment. poss. fuer. appell. attende, quia ob st. text. in c. ex conquestione, de restitu. spoliat. vbi appellatur à lata in possessorio. item facta pendente appellatione sunt nulla. Et dum Bar. hic in 4. col. tradit, an à t citatione liceat appellare? uide Alex. in l. recursare. §. si quis alio, col. 3. ff. ad trebell. postremo dum Bar. hic, in col. fi. ait, testem, qui non debuit examinari, quia minor est, uel infamis, si examinetur, facere indicium, uide las. in l. fi. in secundo not. in prima limit. de ferijs. Dec. in cap. licet causam, in quarto not. de probat. & quæ posui ad Bar. in kinuitus, supra de quæstione.
- 3

Summarium in l. si res. ff. de appell. recip.

- 1 Si res dilationem non recipit, appellari non potest.

Bar.in l.i. res. ff. de appellat. recip.

- 1 **BART.** in hac l.i. res. sic ait in summa. Si res t dilationem non recipit, appellari non potest. Limita hoc nisi causa esset mixti imperij. Roma. in sing. 775. & dum Bar. ponit exemplū in causa alimentorum, vide multa ad rem facientia per Bal. nouell. in tract. de dote, in 9. par. in 7. priuilegio. & Aret. in cons. 96. ubi limitat, & per Alex. in l.j. in fi. ff. sol. matr. ubi agit de fabro. & las. ibi in petul. colum. & in l.j. §. sed excipiunt. ff. de feri. & Fel. in c. fin. in fin. de iudic. & dum Barto. hic in 2. col. in fi. & colum. seq. dicit, eum, contra quem fit arbitramentum appellare posse, vide Alexan. in l.j. col. penul. vers. potest. ff. de legat. 2. Postea Bar. hic prope fi. ponit quoddam exemplum in pluribus consanguineis, qui dissentiunt in puella nubenda. Dicas tu in casu discordia, standum esse arbitrio iudicis. l. fin. vers. electione. C. de iudic. & ibi las. colum. 2. in tertio notabili.

Summarium in l.j. ff. nil noua. appell. penden.

- 1 *Nihil est innouandum pendente appellatione.*
2 *Attentata pendente appellatione non sunt reuocanda, si appellatio deferatur.*

Bar. in l.j. ff. nil nouar. appell. penden.

- 1 **BART.** in hac l.j. in principio declarat, nil t esse nouandum pendente appellatione circa ea, quæ in principali iudicio peti non poterant. Dicas tu idem esse in integram restitutionē, quia nihil est nouandum. Abb. in c. sciscitata, de in integr. restit. sed in hoc est differentia, quoniam attentata pendente appellatione reuocantur siue facta sint post appellationem, siue pendente tempore ad appellandum, ut hic in gl. & in c. non solum, de appellat. in 6. secus verò in actitatis pendente tempore ad petendam restitutionem in integrum: quoniam illa non reuocatur tanquam attentata. ita Ant. de Butt. & Abb. in d. c. sciscitata. & in hac
2 te sciendum est, attentata t pendente appellatione, non esse reuocanda, si appellatio deferatur. Sed an possint reuocari priusquā pronunciatum fuerit super defertione, quæ ex actis notoriè non apparet: vide Dominos de Rota, in prima decis. in nouis. Item attentata lite pendente possunt peti reuocari usque ad conclusionem in causa exclusiue. Domini de Rota, in decis. 57. in nouis. & attetatorum remedium pinguius est, quàm remedium vnd. ui. Fel. in c. dilecti, eo, fi. de maior. & obed. Et de hac materia attetatorū vide Philip. Franc. in disputatione petitorij. in 2. dub. & quomodo regula huius tex. procedat, scilicet, ut pendente appellatione nihil sit nouandum, vide Fel. in c. dilecti, col. pen. & fi. de except.

Summarium in l.j. §. an bona. ff. de iur. fisci.

- 1 *Fiscus neque alius qui iure fisci utitur, tenetur ad inuentarium consiciendum.*

Bar. in l.j. §. an bona. ff. de iur. fisci.

- 1 **BART.** in hac l.j. §. an bona, ait, neque fiscus t neque alius, qui iure fisci utatur, teneri ad inuentarium consiciendum. vide las. in l. fi. col. 1. C. de iur. deliber.

Summarium in l. quibusdam. §. diuus. ff. de iur. fisci.

- 1 *Fisco à reo non sunt edenda acta in causa criminali.*
2 *Causa capitalis dicitur illa, in qua de capite vel statu agitur.*

Bar. in Lex quibusdam. §. diuus. ff. de iur. fisci.

- BART.** in hac Lex quibusdam. §. Diuus, extollit hunc tex. & iste tex. cum dictis Bar. hic adduci solet, fisco t à reo non esse edenda acta in causa criminali. De qua re vide apud Decium in repet. capituli primi de probat. col. 8. vers. prædicta limitatio. & ita tenet Abb. ibi in 4. col. & Alex. in cons. 32. Visa facti narratione, in 1. vol. licet contrarium teneat las. in l.j. col. 2. C. de eden. & ibi Dec. pro quo facit tex. in l. is, apud quem. C. de eden. respondendo ad istum tex. in quo non dicitur, fisco in causa criminali edendum nō esse, sed in causa capitali, quo casu dicen. dum

- dum videretur secus esse in causa criminali & civili. atque ita iste tex. qui pro contrario affertur
 2 ad dictam. l. is, apud quem, idem diceret: nam causa t capitalis ea esse dicitur, in qua de capite vel statu agitur; tunc enim unicuique licitum est sanguinem suum quacunque via redimere. l. ij. ff. de public. iudic. l. ij. ff. de pœn. l. j. ff. de bon. eor. qui ant. sent. sibi mort. conficiu. alioqui verb in causa criminali, quæ non sit capitalis. l. transigere, cum ibi trad. C. de transact. & sic habebis rationem diuersitatis. cogita, & ad prædicta vide Dec. in l. ij. & in l. qui accusare. C. de eden.

Summarium in d. l. ex quibusdam. §. senatus censuit. ff. de iur. fisci.

- 1 Si actor & reus est contumax, potest iudex procedere ex officio, & citare utrumque.

Bar. in d. l. ex quibusdam. §. senatus censuit. ff. de iur. fisci.

- 1 BART. in ead. l. §. senatus censuit, ait, hic esse casum mirabilem, in quo si actor t & reus est contumax, potest iudex procedere ex officio, & citare utrumque, & hoc est speciale favore fisci. Ad hoc accedit Ias. in l. properandum. §. & si quidem. col. 1. vers. prædicta. C. de iudic. & privilegia ad fiscum pertinentia vide per Martinum Laudensem, in tract. de fisco, & Franciscu Luca-num in tract. de fisco & eius privilegijs, ubi plenè.

Summarium in l. si procurator. ff. de iure fisci.

- 1 Fiscus non tenetur de euictione nisi ad simplum.

Bar. in l. si procurator. ff. de iur. fisci.

- BART. in hac. l. si procurator, in principio ait, hanc. l. esse multum notabilem, ex qua colligitur, fiscum t non teneri, nisi ad simplum, de euictione. & hunc tex. ualde extollit Bal. in l. j. C. de hæred. vel action. vend. & Matthæus de Afflictis, in tract. de iure prothomiseos. §. 4. nu. 26.

Summarium in d. l. si procurator. §. si ab eo. ff. de iur. fisci.

- 1 Procurator fisci si constituitur pretium sibi solutum fuisse, sufficit.

Bar. in d. l. si procurator. §. si ab eo. ff. de iur. fisci.

- 1 BART. in ead. l. §. si ab eo, in fi. ait, si procurator t fisci constituitur, pretium sibi solutum fuisse, hoc sufficere. Attende, quoniam contrarium sensit Barto. cuius opinio approbatur in l. j. §. fin. ff. si cert. pet. & in l. à diuo Pio. §. si emptor, in fin. ff. de re iudic. & ibi Ias. considerat istam contrarietatem, & distinguendo soluit, ut ibi per eum in 77. col. vers. tertio & ultimo querit.

Bar. in l. Lucius. ff. de iur. fisci.

- BART. in hac l. Lucius, tradit id, ad quod communiter iste tex. adduci solet; scilicet, in dubio t pronuntiandum esse contra fiscum. Tu verò ad tex. hic in fi. in vers. Modestinus, adde tex. in l. in hæredem. ff. de calumniat. & in l. quod diximus. §. si. ff. quod met. cau.

Summarium in l. non puto. ff. de iure fisci.

- 1 In dubio pronuntiandum est contra fiscum.

Bar. in l. non puto. ff. de iur. fisci.

- 1 BART. in hac l. tradit id, ad quod communiter iste tex. adduci solet; scilicet, in dubio t pronuntiandum esse contra fiscum. vide omnino Alex. & Soc. & Ryin. in l. j. ff. sol. matr. & dicas regulam hanc procedere tantum, quando ex causa lucratia ageretur, & descendente ex delicto hæredis indigni, secus verò si ex contractu ageretur. Ias. in l. de die ponenda, in fin. principij. ff. qui satisd. cog. & in consi. 99. in 1. vol. vide Feli. in c. pastoralis, nu. t. & t. 2. de rescip. & in c. fi. nu. 5. & 6. de sent. & re iudic. ubi aliter sentire videtur, quam sentiat Ias. in d. l. de die ponenda. & in hac re non prætermittas videre Antonium de Fano in tract. de pignoribus, & hypothe. in 4. membro secundæ par. nu. 135. & Dec. in l. in ambiguis. ff. de regi. iur.

Summarium in l. deferre. ff. de iur. fisci.

- 1 Procurator, proxeneta, & advocatus testes esse non possunt.

- 2 Quis non potest esse idoneus testis ubi agitur de se exonerando.

- 3 Testis ad quem ex suo testimonio potest commodum aliquod pertinere admittitur, si protestatur, se nolle ex testimonio suo commodum aliquod percipere.

Bar. in l. deferre. ff. de iur. fisci.

- 1 BART. in hac l. deferre, concludit, Procuratorem, t Proxenetam, & advocatum testes esse non posse. vide Alex. in consi. t 8. in 4. vol. sed huic conclusioni reluctatur id, quod alibi tra-

* ditum

ditum est, scilicet, eum esse testem idoneum, ad quem non spectat causa principalis, sed tantum accessorie. ita concludit Ang. de Castillione in consi. 40 §. incip. Ego Ang. inter consilia Bald. in 1. vol. & Bal. in consi. 361. Verba Bartoli, in fin. §. vol. Alex. in consi. 316. Visis & opportunè, col. pen. vers. & ad hoc plura, in libro primi & secundi vol. Abb. in consi. 113. col. 4. vers. Nec obstat, in 2. vol. & habetur per la. in l. dictantibus. C. de testa. & in l. si quis nec causam, col. 3. ff. si cert. pet. Illud verò, quod dicitur, aliquem tamen esse idoneum testem, si agitur de se exonerando, ut per Alex. in consi. 186. in libro primi & secundi vol. limitat Curtius in tract. de testi. in §. 8. conclusionem, in 1. vol. ubi quis testimonium diceret in facto sibi spectante, intuitu officij sui, ei creditur, esto quod tractet de se exonerando, ut in baiulo uini traditur. vide Practicam Papien. in forma libelli publicationis testium, in noce, facto eorum proprio, & de teste, qui tractat de se exonerando, vide Dec. in consi. 256. item testis, t ad quem ex suo testimonio potest commo- lum aliquod pertinere, admittitur, si protestatur, se nolle ex testimonio suo aliquod com- modum percipere: ita colligit Bal. in d. l. dictantibus. C. de testam. & Laurentius de Rodolphis in tract. de usur. quæst. 127. nu. 28. la. in consi. 68. col. 3. in 3. vol. & Crauet. in consi. 73. nu. 49. citat Decium in consi. 343. col. 3. vers. Accedit etiam, immo huiusmodi testibus videtur magis esse credendum, cum testimonium dicant de facto proprio sine eorum interesse. Innoc. in c. inquisitioni, de accusat. & Aret. in consi. 71. Diligenter, & maturè, & multi alij tenuere etiam vni soli testi hoc in casu esse credendum, ut retulit Crauet. in d. consi. sed hoc non est tutum. Et redeundo ad dicta hic per Bar. utrū testis possit esse ille, qui fuit procurator in causa. vide Abb. cum ibi addit. in c. cum a nobis, de testi. & de proxeneta, vide Fel. in c. veniens, col. 2. de testi. in c. insuper, de testi. & omnino in d. c. cum a nobis, eod. tit. & Alberic. de Ros. in tract. de testibus, in capitulo quando testes ratione affectionis repelluntur. & proxenctam posse esse testem contra partem, quam fauere deberet, docuit etiam Abb. in c. non sine, de arbit. & proxenctas quādoque admitti ut testes, & quandoque etiam compelli, ait Abb. cum ibi addit. in c. dilectorum, de testi. cogen. & de proxeneta, vide Roma. in consi. 420. Proposita quæstio.

Summarium in l. si is qui ff. de iur. fisci.

- 1 *Primatus licet habeat hypothecam generalem anteriorem in tempore, tamen fiscus præfertur in bonis post eius obligationem acquisitis.*

Bar. in l. si is qui. ff. de iur. fisci.

- 1 **BART.** in hac l. si is, qui, sic ait in summa. Licet priuatus tamen habeat hypothecam generalem anteriorem in tempore, tamen fiscus præfertur in bonis post eius obligationem acquisitis. sed contra hoc videtur facere tex. in l. non puto, supra eod. tit. vide in hac re omnino Antonium de Fano, in tract. de pignoribus. & hypothec. in quarto membro secundæ par. nu. 129. cum seq. & quæ posui in d. l. non puto. Adde ex hoc tex. inferri, hoc idem priuilegium etiam mulieri pro sua dote competere, ut in quæstis post suam obligationem, præferatur quibuscumque habentibus priorem expressam. Soc. in l. j. col. 1. ff. sol. matr. & ibi in 2. col. limitat istam. l. non procedere, quando fiscus concurreret cum dote, pro quo est tex. & ibi Salic. in l. j. C. de iur. fisci. tradit idem Soc. in consi. 46. col. 6. in 4. vol. & quid de dote, vide Aret. in consi. 32. & de priuilegijs fisci, vide plenè apud Franciscum Lucanum, in tract. de fisco & eius priuilegijs. & ad ea quæ hic tradit Bar. in vers. quæro, quid si duobus, vide Vitalem in tract. clausularum in vers. & rem specialiter obligauit, in 6. vol. tractatum.

Summarium in l. eius qui delatorem ff. de iur. fisci.

- 1 *Super delicto sententia declaratoria requiritur, quamvis lex ipso iure penam iniungeret.*
 2 *Ficta confessio defuncti non nocet heredi.*
 3 *Si aliquis habetur pro confesso per sententiam diffinitiuam, utrum ista ficta confessio faciat fidem in alijs causis.*

Bar. in l. eius qui delatorem. ff. de iur. fisci.

- 1 **BART.** in hac l. eius qui delatorem, agit de sententia tamen declaratoria super delicto, quæ requiritur, quamvis lex ipso iure penam iniungeret. vide omnino Alex. in consi. 6. col. penul. in 3. vol.

De iure fisci.

3. vol. Feli. in c. cum non ab homine. nu. 10. de iudic. & in c. ecclesia sanctæ Mariæ. num. 61. de constit. & in c. Rodolphus. nu. 63. de descrip. & in c. 2. col. 1. & 2. de sponsal. & Curt. in confi. 20. post numerum 28. & nu. 31. & omnino ibi nu. 44. & in confi. 60. col. 3. & seq. & Mari. Soc. iuni. in confi. 69. nu. 28. & ista est materia capituli. cum secundum. de hæredi. in sexto & videas laesimè Curtium in tract. feudorum. col. 194. versi. post enumeratas. & dum inquit Barto. fictam
2. t confessionem defuncti nō nocere hæredi. vide quid per istam. Lteneat Bar. in Lin actionibus. colu. pen. ff. de iureiur. ubi Ias. colu. 8. versi. secundo. Dicat tamen fictam confessionem hæredi præiudicare. quando super ea pronunciatum fuisset. Bal. in Lij. col. fi. C. de eden. & Alexan. in L. manifestat. in fi. ff. de iureiur. sed an tunc contra tertium operetur. cogita. Et ad ea quæ hic ait Bar. de contumace in versi. hoc non multum placet. vide Aret. in c. 1. in primâ oppos. Abb. ex
3. tra glo. de iudic. ubi reprobatur Bar. & ibi Felin. num. 8. Postea Bar. hic in fi. querit. si aliquis t habet pro confesso per sententiam dislinitiuam. utrum ista ficta confessio faciat fidem in alijs causis? & dicit quod non. idem ait Roma. in sing. 301. incip. Si confessus. Ias. in Lij. colum. fin. in 4. limit. C. de eden. post Alexan. ibi. & ad rem faciunt trad. per Abb. in cat si clerici. col. 10. versi. & prædicta. de iudic.

Summarium in l. Imperator. ff. de iur. fisci.

1. In bonis quæ publicantur ipso iure. requiritur sententia declaratoria.
2. Condemnatus ipso iure. tenetur ad fructus medio tempore collectos.

Bar. in l. Imperator. ff. de iur. fisci.

1. BART. in hac l. Imperator. agit de bonis. t quæ publicantur ipso iure. & c. sed requiritur sententia declaratoria. ut dixi in l. eius qui delatorem. supra eod. tit. & dum Bar. subdit. quæ sunt verba illa. quæ significant publicationem ipso iure fieri: Adde quodd uerbum. non ualeat. non indicat ipso iure. Ias. in L. vniuersa. in 3. notab. C. de precib. Imper. offer. sed uox. eo ipso. significat ipso iure. glo. in clem. 1. in voce. eo ipso. de vit. & honest. cleric. & idem est in voce. protinus Ias. in l. in illa. in 6. notab. ff. de verb. oblig. & utilitas huius inuestigationis ea est. quia condemnatus t ipso iure. tenetur ad fructus medio tempore collectos. gl. in prin. in auth. de incest. nupt. Item in foro conscientie huiusmodi poena debetur. Abb. in c. 1. col. 4. de const. ubi Feli. in 1.3. col. in 1. fallen. item non requiritur sententia dispositiua. sed tantum declaratoria. Ias. in l. si quis maior. in 13. notab. C. de transact. vide Alex. in conf. 6. in 1. vol.

Summarium in l. in fraudem. §. neque. ff. de iur. fisci.

1. Fiscus an teneatur edere instrumenta.

Bar. in l. in fraudem. §. neque. ff. de iur. fisci.

1. BART. in hac l. in fraudem. §. neque. tradit. an fiscus t teneatur edere instrumenta? de materia huius. §. & generaliter de materia additionis. vide Feli. in c. 1. de probat.

Summarium in d. l. in fraudem. §. si principalis. ff. de iur. fisci.

1. Creditor quando succedit reo principali fideiussor liberatur.

Bar. in d. l. in fraudem. §. si principalis. ff. de iure fisci.

1. BART. in ead. l. §. si principalis. ait. quando creditor t succedit reo principali. fideiussorem liberari. vide Raph. Cuma. in conf. 32.

Summarium in l. aufertur. §. qui compensationis. ff. de iur. fisci.

1. Debiti liquidi compensatio opponi potest quando incontinenti fieret liquidatio eius quod oppositum est.

Bar. in l. aufertur. §. qui compensationis. ff. de iur. fisci.

1. BAR. in hac l. aufertur. §. qui compensationis. ait debiti t liquidi compensationem oppoai posse. quando incontinenti fieret liquidatio eius. quod oppositum est. alioqui verò si altiorē indaginem requireret. & reliqua. Tu de his dictis Bar. vide Alex. in conf. 61. in 3. volu. & in hac materia vide Soci. in conf. 65. in 4. vol.

Summarium in l. Moschus. ff. de iur. fisci.

1. Si plures sint bonorum possessores utrum creditor possit eligere quem uult.

Bar.

Bar.in l. Moschis. ff. de iur. fise.

- I BART. in hac l. Moschis, querit, si plures sint bonorum & possessores, utrum creditor possit eligere, quem uult? hoc Bartoli documentum sequitur Ias. in §. item si quis in fraudem, inst. de action. col. 3. o. vers. quartus & ultimus.

Summarium in l. Statius. §. Cornelio. ff. de iur. fise.

- I Fideicommissum relictum in diem mortis, non cedit ante diem mortis naturalis.

Bar.in l. Statius. §. Cornelio. ff. de iur. fise.

- I BART. in hac l. Statius. §. Cornelio, sic ait in summa, Fideicommissum & relictum in diem mortis, non cedit ante diem mortis naturalis. Limita nisi per mortem civilem quis perderet libertatem, & ciuitatem; tunc enim mortis appellatione uenit civilis. Lintercidet. ff. de cond. & demonstr. & ibi Bar. l. res uxoris, in princ. C. de donat. int. vir. & uxor. Socin. & Ias. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posth. Alex. in lex facto. §. ex facto, col. 2. ff. ad trebell.

Bar.in l. Valerius. ff. de iur. fise.

BART. in hac l. Valerius, querit, quomodo fuerint hæc ista uendita. vide Ias. in l. diuortio, col. 1. 3. ff. sol. matr.

Summarium in l. Valerius. §. Triphonio. ff. de iur. fise.

- I Inspiciendus est dies quo pensio debet præstari, non dies quo fructus percipiuntur.

Bar.in d. l. Valerius. §. Triphonio. ff. de iur. fise.

- I BART. in ead. l. §. Triphonio, tradit, inspiciendum & esse diem, quo pensio debet præstari, non dies, quo fructus percipiuntur. De hac materia vide Alex. in consi. 157. Reuerendissime Domine, in libro primi & secundi vol. Præterea querit Bar. si aliquis uendit prædium post fructus perceptos, tamē ante pensionem solutam, utrum tota pensio debeatur emptori? & distingue ut hic per eum. & quamuis multi ad hanc Bartoli distinctionem accedant, tamen non uidentur posse subsistere, cum nil possit inferri, quare ei non debeatur, cui debentur fructus percepti. bene uerum est, distinctionem hanc posse procedere respectu dandi actionem singularem successorii ex locato contra conductorem; quia uoluntarius successor nihil contraxit cum conductore: ideo contra eum agere non potest. necessario autem magis succurritur, quia conductorem expellere non potest, sicut uoluntarius. & in hac materia vide Soc. in consi. 10. in 1. vol. Ang. & Aret. in l. diuortio. in §. principij. ff. sol. matr. & Anch. in consi. 139. Card. in consi. 110. Paul. de Cast. in l. Iulianus. §. si fructibus. ff. de action. empt. Cuma. in consi. 26. Bal. in titulo de pac. tenen. col. 4. vers. quid de pensionibus. & in §. hæc consequenter, in tit. hic finit lex. Alex. in consi. 40. col. fi. in 3. vol. Roma. in consi. 110. Aret. in consi. 10. & in consi. 160. ubi in §. colu. uidetur loqui de pensione debita ratione fructuum perceptorum, in fi. sed in principio de debita ratione percipiendorum.

Summarium in l. non dubito. ff. de capti. & postlim. reuer.

- I Si sunt due ciuitates confederatae, ita ut bannitus ab una, intelligatur etiam bannitus ab alia, an hoc sit licitum.

Bar.in l. non dubito. ff. de capti. & postlim. reuer.

- I BART. in hac l. non dubito, inquit, si due ciuitates sunt confederatae, ita ut bannitus ab una, intelligatur etiam bannitus ab alia, hoc non placere, nec esse usu comprobatum. de istis ciuitatibus confederatis, vide omnino Feli. in c. postulasti, col. 4. de for. compet. & Ias. in l. diuo Pio. §. sententiam, col. 3. de re iudic.

Summarium in l. si quis ingenuam. §. in ciuilibus. ff. de capti.

- I Ex dissensionibus ciuilibus leditur res publica.

Bar.in l. si quis ingenuam. §. in ciuilibus. ff. de capti.

- I BART. in hac l. si quis ingenuam. §. in ciuilibus, ait, ex dissensionibus & ciuilibus, ledi rem publicam. bene facit quod trad. Bal. in consi. 425. in 5. vol. ubi inquit, statutum puniens fauentes

De captiuis & postlim. reuers.

tes unionem ad turbandum statum, non habere locum quando principaliter unio fieret ad se defendendum. & de materia huius §. vide omnino Felin rubr. de treg. & pac. nu. 6. & 7.

Summarium in l. hostes. ff. de captiu.

- 1 *Hostes qui sint.*
- 2 *Bellum qui possit indicare.*
- 3 *Litem qui agit ut bellum gerat cum Imperatore, non tenetur ab eo licentiam petere.*
- 4 *Tale a quomodo fieri debeant.*
- 5 *Bellum inter Christianos principes ullo pacto geri non potest.*

Bar. in l. hostes. ff. de capt.

- 1 BART. in hac l. hostes, tradit, qui t̄ sint hostes, & reliqua. vide apostillam hic, de qua re agit las. in §. rursus, inst. de action. & qua p̄na puniatur communicans cum hostibus patr̄z, vide Bar. in l. si quis a barbaris. C. de re milit. & de p̄na eorum, qui portant merces ad hostes, vide Abb. in c. significauit, de iudicis. & dum Bar. hic agit, de Dominis Venetis, & de Regibus Franciæ, Angliæ, & similibus, quia alibi scripsi de hac re, non repetam. Postea concludit Bar. omnes gentes, quæ obediunt sanctæ Matri Ecclesiæ esse de populo Romano. sed hoc relinquitur ijs, quæ tradit gl. not. in §. pen. in uoce, Romanorum, inst. de patr. potest. ubi ait, Francigenas non habere filios in potestate, quia non sunt de Imperio Romano. & tamē ipsi credunt sanctæ Matri ecclesiæ. Non tamen hoc audeo dicere his temporibus, nam usque aded sunt hæretica labe infecti, ut intestina bella in dies inter eos augeantur, & nisi Deus provideat, exitus eorum erit infelix. & ad ea, quæ hic Bar. ait in fin. quis possit t̄ bellum indicare, & quis sit in dicti belli effectus, vide Anr. de Butr. in c. olim, de restit. spoli. Ana. in c. excommunicamus, de hæret. & vide etiam doct. in §. si ab hostibus, instir. quib. mod. ius patr. potest. solu. & latē Salic. in l. ab hostibus. C. de postlim. reuer. Barb. in consi. 38. in 1. vol. ubi latē Ana. in consi. 11. Tamen de facto seruatur, ut capti in bello, etiam iniusto capientium efficiantur, quamuis alioqui sit de iure. Ana. in d. consi. 11. in princ. Item in re proposita scias, eum qui litem t̄ agit, vel bellum gerit cum imperatore, non teneri ab eo licentiam petere. Oldr. in consi. 70. Postea Barto. ait hic propter si. de libertate, qua gaudet Florentia, & ciuitas Pisana, de qua re agit Soc. in consi. 275. in causa fratrum, col. 4. vers. si verò, in 1. vol. Felin. in c. quæ in ecclesiis, col. 1. de cons. & in c. cum non liceat. nu. 18. de prescript. & dum subiungit Bar. secundum mores & consuetudinem antiquitus obseruatam inter Christianos, quantum ad personas hominum non obseruari iura captiuitatis, & postliminij. Ad hoc accedit Abb. in d. c. sicut, col. 2. de iure iur. Salic. in l. ab hostibus. C. de postlim. ubi ait, in locum seruitutis & captiuitatis tales subrogari. & ibi in col. si tradit, quomodo tales t̄ fieri debeant. Tu aduerte, quia Bar. potest intelligi, vel ut nullo pacto in quocunque bello serui fieri debeant, vel in bello tantum, quod inter ciuitates geritur, & tūc non solum de consuetudine, sed neque de iure serui fieri possunt. Bald. in l. j. quæ sit. 1. C. de sacros. eccl. & in l. vnic. in princ. C. de caduc. tollen. Barb. in consi. 38. in 1. vol. & in re proposita vide omnino Arer. in l. qui a latronibus, col. 1. & seq. ff. de testa. & in consi. 1. 4. & Imol. in consi. 51. & in hac inuestigatione audi Host. qui dixit, bellum t̄ inter Christianos Principes ullo pacto geri non posse. & ideo ualdē miratur, quo modo Principes, qui quotidie inter se bella gerunt, a suis confessoribus absoluantur. ita retulit lo. de Lign. in c. quod super his, de uot. & Ant. Corset. in suo tract. de potestate regia, in 5. par. num. 36. & ad prædicta vide omnino Abb. in c. sicut & infra, de iure iur. & ad prædicta prohibitionem belli inter Principes Christianos, de qua ita indistincte loquitur Host. puto excipiendum esse bellum iustum, de quo alias egimus in l. ut uim. ff. de iust. & iur. ubi dixi etiam an & quando in eo casu peti possit ab infidelibus auxilium contra Christianos iniusta bella gerentes.

Summarium in l. si quid in bello. ff. de captiu.

- 1 *Bona capta in bello efficiuntur capientium.*
- 2 *Bona immobilia qua capiuntur, publicantur.*

Bar.

Bar.in l. si quid in bello. ff. de capti.

- 1 **BART.** in hac l. si quid in bello, ait, bona t̄ capta in libello effici capientium. Declara ut per Aret. in consi. 14. ubi uult etiam bona feudalia effici capientium. vide doct. in l. j. ff. de acquir. poss. Et in hac re unum repetam, quod dixi etiam in præcedenti, lubricatione, eum qui litem habet, uel bellum gerit, cum superiore, non teneri ab eo licentiam petere, & tamen poterit esse bellum iustum. Oldrad. in consi. 70. id quod est adnotandum; quoniam intellexi superioribus temporibus hoc in facti contingentia euenisse. & de materia huius. l. vide Ias. in l. j. in princip. col. 2. in 4. notab. ff. de verb. obligat. ubi tradit etiam quando dicatur præda esse capientis, an statim, an postquam eam duxit in castra. & dum Bar. subiicit, bona immobilia t̄ quæ capiuntur, publicantur. quæro an publicentur ipso iure, an verò sententia requiratur? quia ex tex. in l. si captius. §. 1. ff. de public. iunctis ijs, quæ ait Bar. in l. j. ff. ad leg. lul. de ui priua. colligitur, ubi ponitur hoc uerbum, publicantur, sententiam exigi. sed relucatur tex. in l. j. in princ. ff. de acquir. poss. ibi, protinus fiant capientium, & tex. in §. item ea quæ, instit. de rer. diuis. ibi statim fiant. posset fortè responderi, illa iura procedere in bonis mobilibus, quæ illicò fiunt capientium, ut hic ait Bar. secus verò in immobilibus, quæ publicantur.

Summarium in l. desertorem. §. pœna militum. ff. de re milit.

- 1 *Furcarum pœna est inhonefior, quam pœna capitis.*

Bar. in l. desertorem. §. pœna militum. ff. de re milit.

- 1 **BART.** in hac l. desertorem. §. pœna militum, ait, maiorem t̄ vel saltem inhonestiorē esse pœnam furcarum quàm pœna capitis, quia plebeus ea punitur, & ista miles. idem habetur apud Dec. in c. at si clerici, in 7. notab. de iudic. & in consi. 65.

Summarium in d. l. desertorem. §. si ad diem. ff. de re milit.

- 1 *An contra contumacem citatum tribus edictis absque alia citatione pronuciari possit.*
2 *Contumax in allegando, egi' producendo citari debet in prolacione sententiz diffinitua.*

Bar. in d. l. desertorem. §. si ad diem. ff. de re milit.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si ad diem, quærit, an contra contumacem t̄ citatum tribus edictis absq; alia citatione pronuciari possit? & dum concludit nouam citationem non exigi, quando pœna contumaciæ respicit primum processum, super quo contumacia est admissa, & reliqua. Limita hoc esse verum, quando in prima citatione facta esset comminatio procedendi ad ulteriora, alioqui non. Bar. in l. non ignorat, in fi. C. de fruct. & lit. expen. & de hac re vide Ias. in l. fancimus, col. 4. in 2. quæst. C. de iudic. Attende tamen tradita per gl. in auth. iubemus. C. de iudic. ubi ait, contumacem t̄ in allegando & producendo citari debere in prolacione sententiz diffinitiuę. vide omnino quæ posui in l. impuberibus. §. item si quis. ff. de suspect. tutor. Postcā Barto. subiungit aliud membrum hic, & dicit, quandam esse pœnam quæ ipsum processum non respicit, sed extrinsecus uenit: ut si propter contumaciam uellet quis contumacem in certa quantitate condemnare, uel eum ab officio remouere, & tunc nouam citationem requiri. Limita nisi iudex in libello comminatus fuisset de procedendo ad impositionem pœnæ eo non comparere, tunc enim non requiritur noua citatio, secundum Ias. in l. j. in princ. col. li. vers. tenendo. ff. si quis iudic. non obtemp. ubi citat Bar. in d. l. non ignorat. C. de fruct. & lit. expen. Et circa istam distinctionem Bar. vide Ias. in d. l. fancimus, ubi dicit rationem generalem huius tex. esse contra istam distinctionem. sed attende tu quoniam prædicta limitatio non satisfacit; nam Bart. in d. l. non ignorat, quem citat Ias. loquitur in expensis debitis ratione contumaciæ, in quibus noua citatio non est necessaria, quando in libello comminatum esset de procedendo ad ulteriora; hic verò Barto. loquitur de alia pœna extrinsecâ, ut puta multando, uel ab officio remouendo, quæ quidem sunt multum diuersa & dissimilia, & valde differunt inter se, ut hic ait Bart. & hæc (ut arbitror) est veritas. Istam tamen limitationem posuit Bar. in d. l. impuberibus. §. si ff. de suspect. tutor. sed attenda ista limitatione, & alia limitatione, quam in membro præcedenti posui-

mus,

mus, hoc Bar. documentum uanum & inane redderetur: quoniam tunc inter primum, & secundum casum nulla esset differentia, quia in utroque casu stante comminatione procedendi ad ulteriora posset absque noua citatione procedi, si uero comminatum non esset, in neutro procederetur, atque ira hæc dicta Bar. euanesceret. sed respondeas licet, in primo casu comminationem fuisse generalem de procedendo ad ulteriora, in secundo autem casu fuisse specialem sub poena mulctæ. & in hac materia uide latè Alex. in l. si finita. §. Iulianus, colu. 1. §. & seq. ff. de damn. infect. Feli. in c. 1. de iudic. & quæ posui in d. l. impuberibus.

Summariū in d. l. de desert. rem. §. in bello. ff. de re milit.

1. Ducis mandata qui transgreditur, est capite puniendus, etiam si res feliciter gesserit.

Bar. in d. l. de desert. rem. §. in bello. ff. de re milit.

- C. BART. in ead. l. §. in bello, considerat illa uerba tex. etiam si res bene gesserit. ex quò colligitur, eum, qui mandat ducis transgreditur, esse capite puniendum, etiam si res feliciter gesserit. uide multa de laudibus obediētiae apud Feli. in c. illud. de maio. & obed. Limita tamen hūc tex. ut per Fran. Crem. in singul. 1. 50. Mandatum. ut non procedat quando ex aliqua noua causa uel etiam ueteri sed incognita mandanti iste miles esset prætergressus mandatum, id quod per tex. in l. si hominem. ff. mandati.

Summariū in l. non omnes. §. à barbaris. ff. de re milit.

1. Vita alicuius bene antea excusat etiam à crimine læsæ maiestatis.

Bar. in l. non omnes. §. à barbaris. ff. de re milit.

- C. BART. in hac l. non omnes, pauca dicit, sed tex. hic. in §. à barbaris, est memoratu dignus, ad colligendum fortissimum argumentum à uita t alicuius bene antea, quod usque adeo potens est, ut etiam à crimine læsæ maiestatis excuset. tex. est not. cum glo. in c. in primis, vers. si uero de crimine læsæ. 2. q. 1. & in re proposita uide semper B. Hieronymum qui ad Rusticum scribens, ita inquit: Non est facile de ætate perfecta credendum, quam uita præterita descendit, & honorat uocabulum dignitatis.

Summariū in l. omne delictum. ff. de re milit.

1. Contumacia est delictum.

Bar. in l. omne delictum. ff. de re milit.

- C. BART. in hac l. omne delictum, ait, contumaciam t esse delictum. & ex hoc infert ad questionem, ut hic per eum. uide Ias. in l. unic. §. si. col. si. vers. in ea gl. ff. si quis iudicem. non obtēp. & in l. sancimus, colum. 6. in 6. not. C. de iudic. Tamen Alexand. in l. si mora. ff. solut. matrim. & * Feli. in c. ex literis, de const. dicunt magis * communem esse sententiam, ut contumacia non sit maleficium. & quia de hac re alibi egimus in lucubrationibus iam antea præcedentibus, ulterius non progrediar. Attende autem tex. hic. in vers. si quis, ibi, si quidem cum lapide, ex quo colligitur, eum, qui aliquem occidit cum lapide, non uideri habuisse animum occidendi. ita Aret. in consi. 80.

Summariū in l. milites. §. de desert. rem. ff. de re milit.

1. Pater si filium de crimine læsæ maiestatis accusat, princeps debet ei parcere.

Bar. in l. milites. §. de desert. rem. ff. de re milit.

- C. BART. in hac l. milites, nihil dicit. Tu uero attende tex. hic. in §. de desert. rem, qui est singul. ad probandum, si pater t filium de crimine læsæ maiestatis accusat, Principem ei debere parcere intuitu patris; & ita aliàs in facti contingentia fuisse obtentum refert Feli. in cap. accusasti, de accusat.

Summariū in l. j. ff. de castrens. pecu.

1. Filium suum non habet heredem ab intestato.
2. Quare in dote aduentitia filia habeat heredem.

Bar.

Bar. in l. j. ff. de castr. pecul.

- B**ART. in hac l. j. sic ait in summa, Filius t familiae non habet haeredem ab intestato, secus si fuerit testatus. Limita istam. Non procedere, quando pater, qui dedit dotem pro filia, stipulatus est sibi patri reddi procuratorio nomine filiae, tunc enim in illa dote filia familiae habet haeredem. tex. est secundum lectionem Dyn. in l. post dotem. ff. solu. matrim. vbi Ias. not. & legit pro octava lectione, versu. ultra glo. Item fallit in dote aduenticia, uel profecticia, quam dotem sibi filiae uolente tantum patre sit stipulata, uel quam pater ei donauerit, ita ut actio consolidata sit in filia, ut per Bar. in d. l. post dotem, col. 7. & seq. in 3. & quarta quæst. ubi latissime Ias. in col. 5. & seq. versu. in istam, & in uersu. quarto & ultimo, ubi ponit rationem, quare in dote t aduenticia filia habeat haeredem, secus in filio circa castrense peculium, uerbi uidere est. Quæ autem sit utilitas utrum pater habeat bona filij iure peculij, & an iure hæreditario? vide Ias. in l. si infanti, col. 4. in glo. in uoce, quæ sita. C. de iure delibe. vbi quatuor ponit utilitates, & in l. qui se patris, col. 2. j. ver. & duplex. C. unde liber. vbi dicit hoc hodie esse correctum, cum habeat haeredem.

Summarium in l. si forte. ff. de castr. pecul.

- Verba enunciativa an probent inter easdem personas.**

Bar. in l. si forte. ff. de castr. pecul.

- B**ART. in hac l. si forte, quæritur, utrum t uerba enunciativa probent inter easdem personas. vide Soc. in consi. 295. colu. 3. & sequi. in primo uolu. ubi latissime tradit hanc materiam. & ad quæstionem, quam hic ponit Bar. de eo, qui donauit alicui propter merita, ut merita præcedentia probari debeant, si sumas inter personas prohibitas, alioqui non; vide Alex. in consi. 55. in primo uolu. Dec. in consi. 20. ubi bene declarat hoc Bart. documentum. Sociatè in consi. 65. & in consi. 66. & in consi. 116. col. 4. in primo uolu. & Fel. in c. sicut, post nu. 32. de sentent. & re iudic. Limitatur ista regula procedere solum quod ad priuatas personas, alioqui uerò quod ad iudicem, de quo lex multum confidit, ut declarat T. bon. Ferrar. in caute. 21. & Dec. in l. j. num. 69. ff. de offic. eiu.

Bar. in l. proponebatur. ff. de castren. pecul.

BART. in hac Loppo. & soluit, ut hic per eum. tu uerò de isto fortissimo tex. in materia fictionis, vide Ias. in l. si is qui pro emptore, col. 44. versu. tertio. ff. de usucap.

Summarium in l. j. ff. ad municipal.

- Forensis factus monachus in hac ciuitate an efficiatur ciuis huius ciuitatis.**

Bar. in l. j. ff. ad municipalem, & de incolis.

- B**ART. in hac l. j. col. 3. uersu. iuxta prædicta, quærit, utrum forensis t factus monachus in hac ciuitate, efficiatur ciuis huius ciuitatis. vide Abb. in c. postulasti, col. 2. de for. compet. & Fel. in c. dilectus, 2. col. 1. & seq. de rescrip.

Summarium in l. assumptio. §. filius. ff. ad municipal.

- In quo loco quis debeat onera subire.**

Bart. in l. assumptio. §. filius. ff. ad municipal.

- B**ART. in hac l. assumptio. §. filius, col. 2. versu. ista glo. tradit, in quo t loco quis debeat onera subire. Tu uerò an in loco domicilij, an in loco habitationis, uide Soci. in consi. 129. in 1. uolu. & Bar. in l. j. C. de mulie. & in quo loc.

Summarium in d. l. assumptio. §. iurisprudenter. ff. ad municipal.

- Quis potest habere duo domicilia.**

Bar. in d. l. assumptio. §. iurisprudenter. ff. ad municipal.

- B**ART. in hac l. assumptio. §. iurisprudenter, ait, quem t posse habere duo domicilia. vide

Vu Soci.

Ad municipalem.

Socii. in consi. 35. col. 3. in 1. uol. & de hac re, & quid in clerico seculari, & regulari, an possit habere domicilium in duobus locis, vide Abb. in c. postulasti, col. 1. de foro compet. & latissime Feli. in c. dilectus filius, col. 1. & 7. vers. ad domicilium, de rescripte.

Summarium in l. Imperator. ff. ad municipa.

- 1 Licet focus ex contractu consocij teneatur, tamen prius est conueniendus qui contraxit.

Bar. in l. Imperator. ff. ad municip.

- 1 BART. in hac l. Imperator, nihil dicit. Tu uero dicas, hunc tex. esse not. ad hoc, quod quis uis t focus ex contractu consocij teneatur, tamen prius eum esse conueniendum, qui contraxit. ita Fulg. in consi. 209. Item ex hoc tex. ibi, vel soluendo fuerit tempore, quo conueniri potuit, colligo, eum, qui pro alio est obligatus, non teneri, si ille debitor erat soluendo tempore, quo potuit conueniri, licet postea desinat esse soluendo. ad rem hanc facit tex. in Lex persona. C. de probat. & Fulg. in consi. 135. & Areti. in consi. 57. & ex hoc fieri potest collectio, ubi aliquis ex facto alterius tenetur, subintelligendum esse, nisi ei possit aliqua culpa ascribi.

Summarium in l. filium. §. cum simul. ff. ad municipa.

- 1 Aliquis non potest duos honores habere in diuersis ciuitatibus.

Bar. in l. filium. §. cum simul. ff. ad municipa.

- 1 BART. in hac l. filium. §. cum simul, ait, aliquem t non posse duos honores habere in diuersis ciuitatibus, & preferendam esse causam originis. Limita trad. per Alex. in consi. 101. in 3. uolu. & Ias. in reper. l. cunctos populos. C. de summa Trinit. col. 1. 6. & in l. si arrogator. l. eolum. 18. ff. de adopt.

Summarium in d. l. filium. §. solam. ff. ad municipa.

- 1 An possessoribus forensibus collecta possit imponi.

Bar. in d. l. filium. §. solam. ff. ad municipa.

- 1 BART. in ead. l. §. solam, quaerit, an possessoribus t forensibus collecta possit imponi. vide quæ posui in l. femina. §. illam æquitatem, infra de censib.

Summarium in l. quod maior. ff. ad municipa.

- 1 In uniuersitate illud dicitur factum ab omnibus, quod sit à maiori parte.

- 2 Quando compromittenda est in aliquem eligendi potestas, eo casu unius dissensus sufficit ad impediendū.

Bar. in l. quod maior. ff. ad municip.

- 1 BART. in hac l. quod maior, agit, de illa trita regula, quæ hic habetur, scilicet in uniuersitate t illud dici factum ab omnibus, quod sit à maiori parte. Limita hanc regulam non procedere, quando aliquis officialis uellet confirmari pro alio tempore: quia omnium suffragia exiguntur, quamuis in prima electione maior pars sufficiat. text. est in §. si. in auth. de defen. ciuit. quæ. ait Roma. esse sing. in suo sing. 95. & in sing. 662. cum ibi addit. per Castill. & Feli. in c. si gnificauerunt, nu. 10. de iudic. Præterea limita & declara hanc l. ut per Feli. in c. cum omnes, col. 2. & 3. de consue. & latissime, in nu. 28. & ibi Dec. omnino, & in l. aliud. §. refertur. ff. de reguliur. Limita etiam istam regulam, ut nō habeat locum, qñ ageretur de negocijs multum arduis, per ea quæ tradunt Doct. in c. 1. de his, quæ s. à mai. par. cap. Item limita non procedere qñ ageretur de eligendo aliquo pœnitentiaro supernumerario per Cardinales sede uacante: nam omniū uota exigerentur, ut habetur in clem. ne Romani, cum glo. in uoce, cœtus, de elect. & ibi Doct. Idē
- 2 est etiam, quando compromittenda t esset in aliquem eligendi potestas: nam eo casu etiam unius dissensus sufficeret ad impediendum. Abb. in c. cum Vintonensis, in t. notab. de elect. Itē quando aliquid nemine penitus dissentiente fuit constitutum, illud omnibus pœsentib. uel nisi ex magna causa reuocari potest, ut aiunt Doc. in d. c. 1. atq; ita declaratur id fieri posse à maiori parte, quando subest causa utilitatis, uel necessitatis, alioqui omnium consensus requiritur. vide Abb. & alios in c. cum omnis, de constit. & in d. c. cum Vintonen. similiter etiam non sufficeret maior pars uniuersitatis, quando tractaretur de statuendo aliquid contra ius commune. Bald.

in l. uet-

in l. veterem. C. de author. præstan. habetur in c. humilis, de maior. & obed. & per Roma. in cōf. 352. & hoc idem militaret, quando ageretur de reuocandis ijs, quæ in honorem & utilitatem ecclesiæ decreta fuissent; nam etiam illo casu minor pars maiori esset præferenda. Innoc. in c. accedentibus, de priuileg. habetur, in d. c. cum omnes. & per Roma. in d. consi. Item hæc regula non procedit ubicunque iudicium uniuersitatis per uiam consilij requireretur, vt per Ang. & Imol. in l. ad principem. ff. de appellat. Angel. in l. maiorem. ff. de pact. & Feli. in d. c. cum omnes, in 1. fallent.

Summarium in l. Titio. ff. ad municipa.

1 *Qui exercet actū alterius mandatum sub certa mercede, mercedem petere potest.*

Bar. in l. Titio. ff. ad municip.

1 **BART.** in hac l. Titio, sic ait in summa. Qui t exercet actū alterius mandatū sub certa mercede, mercedem petere potest. circa istam. l. quomodo ille, qui porrexit decretum, possit petere uiaticum, uide aliquid per Ias. in l. non dubium, col. 12. C. de legi. Postea Bart. tradit in quod crimen incidat is, qui non restituit literas ei, cui restituere mandatum susceperat? aitque eum incidere in crimen falsi. atque ita etiam de aperiente literas concluditur. sed non est uerum hoc Bar. documentum, quia non incidit in pœnam falsi secundum Ias. in d. l. non dubium, colu. 12. vers. in sexta parte. C. de legi. Limita nisi etiam ipse literis ipsis respondiisset, & sigillum corripisset. & de hac re uide Feli. in c. cum olim, 2. de offic. deleg. & quia de hoc egi paulo ante in lucubrationibus meis, non insistam.

Summarium in l. si. §. item rescripserunt. ff. ad municip.

1 *Mulier nupta que efficitur ciuis illius ciuitatis unde est uir, an desinat esse ciuis sue originis.*

Bar. in l. si. §. item rescripserunt. ff. ad municip.

1 **BART.** in hac l. si. §. item rescripserunt, vers. ulterius quero, tradit, an t mulier nupta, quæ efficitur ciuis illius ciuitatis, unde est uir, desinat esse ciuis illius ciuitatis, à qua originem traxit? & affirmatiuam partem amplectitur. Adde, quod & si dicatur esse de familia patris, quādo est nupta, tamen non dicitur esse de nobilibus familiæ ipsius patris. ita Curt. in consi. 40. colu. 7. id quod est singulare, & perpetuò adnotādum. Postea querit Bar. utrum mulier alibi nupta possit ibi emere? uide Dec. in c. nouit, uers. secundò, de iudic. Alex. in consi. 56. colu. 1. vers. & per hoc, in 1. uol. & Feli. in c. 1. col. fi. de sponsal.

Summarium in l. qui ad tempus. ff. de decurio.

1 *Si doctor de collegio, & de ciuitate fuit expulsus, & postea restitutus, nunquid locum suum recuperet in collegio.*

Bar. in l. qui ad tempus. ff. de decuri.

1 **BART.** in hac l. qui ad tempus, tradit, si doctor t de collegio, & de ciuitate fuit expulsus, & postea restitutus, nunquid locum suum recuperet in collegio? uide Ias. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. 16. ff. de liber. & posthu.

Summarium in d. l. qui ad tempus. §. maiores. ff. de decurio.

1 *An ille qui patitur aliquid fieri in sui præiudicium in uno articulo, sibi præiudicet in alio.*

Bar. in d. l. qui ad tempus. §. maiores. ff. de decur.

1 **BART.** in ead. l. §. maiores, tradit, an ille t qui patitur aliquid fieri in suum præiudicium in uno articulo, sibi præiudicet in alio? uide Bar. in l. si. ff. de const. princip. vbi Ias. col. penul. & fi. Abb. in c. cum accessissent, col. fi. de consti. vbi Feli. latissimè.

Summarium in l. j. ff. de alb. scriben.

1 *Antiquior uniuersitatis uel collegij potest uniuersitatem uel collegium conuocare, & alij tenentur ire.*

Bar. in l. j. ff. de albo scrib.

1 **BART.** in hac l. j. inquit, antiquiorem t uniuersitatis, uel collegij posse uniuersitatem, uel collegium conuocare, & alij tenentur ire. uide Ias. in l. cum quid, in secunda lectura, colu. pen. & fi. ff. si cert. per. ubi multa ponit similia. & Feli. in c. cum omnes, col. fi. de constitu.

Vu 2 Card.

De iure immunitatis.

Card. Alexand. in c. sanè quippe, col. 1. 9. dist. Bal. in l. senium. C. qui testam. fac. poss. Abb. in c. dudum, de elect. & Ias. in l. moribus. ff. de vulg. & pupill. Et ad ea quæ subiungit Bart. scilicet, in syndicatu ad uendendum, siue alienandum, necesse esse, ut nomina inscribantur. uide Dec. in d. c. cum omnes, in prima lectione, col. fi. de constit.

Summarium in l. rescripto. §. sciendum. ff. de mune. & honorib.

- 1 Collecta sunt illa que imponuntur personæ pro rebus.

Bar. in l. rescripto. §. sciendum. ff. de muner. & honor.

- 1 BART. in hac l. rescripto. §. sciendum, ait, collectas esse illas, quæ imponuntur personæ pro rebus. accedit Ias. in l. placet, col. 1. vers. et talis. C. de sacrosan. eccles. Postea Bar. adhibet remedium, quo bona ab ecclesijs acquirenda collectas soluere teneantur. f. ut fiant statuta disponentia, ut bona etiam ad ecclesias pertinentia, ad collectas teneantur. uide Ias. in l. fi. col. 7. vers. 2. facit, & in 8. col. ver. non obstat. C. de pact. ubi confutat hoc Bart. documentum. & in l. filius familiaris. §. diui, in prima lectione. col. 1. ff. de lega. 1. & istud dictum Bart. est contra illud, quod ibi disputat. idem uero quod hic, tenet idem Bar. in d. l. placet. C. de sacros. eccl. ubi Ias. col. fi. vers. secundus casus, ubi Bart. hic, & ibi reprobatur. Verum quia hac re latissime egimus in præcedentibus lucubrationibus, ijs ero contentus, nec repetam iam dicta, & ad saturitatem disputata in l. hæres absens. ff. de iudic.

Summarium in l. j. §. personis. ff. de iure immunit.

- 1 Priuilegium quando transeat ad descendentes.

Bar. in l. j. §. personis. ff. de iur. immunit.

- 1 BART. in hac l. j. §. personis, tradit, quando priuilegium transeat ad descendentes. uide Dec. in cons. 223. et dicas priuilegium ad filios transire, quando filij sunt causa priuilegij. Soc. in cons. 58. in primo uol.

Bar. in l. ut gradatim. ff. de muner. & honor.

BART. in hac l. ut gradatim, nihil dicit, & tamen in l. iij. §. pluribus, col. 1. ff. de acquir. poss. pollicetur se hic esse dicturum, quomodo uerba futuri, & præteriti temporis accipiantur.

Summarium in l. bi qui. ff. de iure immuni.

- 1 Immunitas an alicui dari possit.
- 1 Si aliquis factus esset immunitus ab omnibus oneribus realibus, personalibus, & mixtis tam ordinarijs, quam extraordinarijs, tamen is non est immunitus ab oneribus belli, nisi id in specie dicatur.
- 3 Priuilegium immunitatis quod potest in aliquibus casibus operari, non debet uniuersaliter operari.
- 4 Quando duorum priuilegia concurrunt, ille qui tractat de damno uitando est præferendus.

Bar. in l. hi, qui. ff. de iure immunit.

- 1 BART. in hac l. hi, qui, querit, utrum t alicui dari possit immunitas? Tu uero quomodo capi debeant priuilegia immunitatis, uide apud Cæpoll. in caut. 63. incip. Quia priuilegium. Postea querit Bart. per quos possit immunitas concedi? Tu autem quomodo ciuitas possit eam concedere, & quando, & cui, uide omnino Alex. in cons. 151. in 1. uol. Et ciuitatem posse concedere immunitatem in præiudicium suum, alioqui uero in præiudicium domini, uide glo. & Bar. in l. vacuatis. C. de decurio. lib. 10. & de doctoribus, & medicis, de quibus hic agit Bart. uide eundem in d. l. vacuatis, in fi. & ad rem facit Alex. in cons. 30. in 5. uol. ubi loquitur de concessione à principe confirmata. & in hac materia uide omnino Alex. in d. consil. 151. qui pulchre loquitur. Attende tamen in hac materia priuilegiorum, quoniam & si aliquis t factus esset immunitus, ab omnibus oneribus realibus, personalibus, mixtis tam ordinarijs, quam extraordinarijs, tamen propterea is non esset immunitus ab operibus belli, nisi id in specie dicatur. Cæpoll. in d. caut. 63. & Feli. in c. nonnulli, nu. 58. de rescrip. Item scias priuilegia immunitatum, & concessionum, quæ fiunt à principe nullius esse roboris & momenti, quoniam censentur concessa per importunitatem. d. l. vacuatis. C. de decurion. lib. 10. trad. Anchaya. in consil. 389. & ideo cautela est, ut & l. vacuatis,

- vacuatis, in specie à Principe deroget. Czpol. in caut. 56. & in caut. 116. & vide, quæ posui ad
 3 Bar. in l. omnes populi, suprà de iust. & iur. Item priuilegium t immunitatis, quod potest in ali-
 quibus casibus operari, non debet uniuersaliter operari. Albert. Bonus in consi. 35. col. 3. An
 autem immunitas concessa loco, censetur etiam personis esse concessa? vide Socin. in consi.
 35. in t. uol. & Dec. in l. in omnibus causis. ff. de regul. iur. An priuilegium concessum feminis,
 extendatur ad nuptas? vide Feli. in c. nouit, de iudic. & decisio est quòd non: idcò fieri debet
 4 specialis mentio. Thom. Ferrat. in cautel. 29. Et an & quando priuilegium ad similia porriga-
 tur? vide Feli. in c. auditis, de præscript. Si uerò duorum t priuilegia concurrant, ille, qui tra-
 ctat de damno uitando est præferendus. l. verum. §. fi. ff. de minor. tradunt Docto. in auth. quas
 actiones. C. de sacro. eccl. & Roma. in consi. 179. nu. 6. quando autem secundum priuilegium
 deroget primo, vide Abb. & Feli. in c. 1. de rescript. & ad prædicta uide omnino quæ posui in d.
 l. omnes populi.

Summarium in l. semper. ff. de iur. immuni.

- 1 *Sensitius semper est ueneranda.*

Bar. in l. semper. ff. de iur. immunit.

- 1 **BAR.** in l. semper, in princip. nihil dicit. Tamen iste tex. adduci solet, semper t sententia ue-
 neranda esse. & quæ sint priuilegia sententis, uide remissiue apud Feli. in capitulo si qui testi-
 ficiu, de testi.

Summarium in d. l. semper. §. quibusdam. ff. de iure immunit.

- 1 *Utrum collegium militum gaudensium, & fratres tertij ordinis sancti Francisci habeant immunitatem
 ab oneribus, & honoribus.*

Bar. in d. l. semper. §. quibusdam. ff. de iure immun.

- 1 **BAR.** in ead. l. §. quibusdam, querit, utrum collegium t militum gaudensium, & fratres ter-
 tij ordinis sancti Francisci habeant immunitatem ab oneribus, & honoribus? vide Abb. in c. 2.
 colu. 3. vers. ex his, de foro compet. & in c. causam quæ, de iudic. ubi est pulchra apostilla Barb.
 quam uideas. & Corn. in consi. 205. in primò uol. & in consi. 220. colu. 4. in 3. uolu. qui uidetur
 uelle eos teneri ad collectas, & coram seculari iudice conueniri posse.

Summarium in l. sciendum. §. si accusator. ff. de legatio.

- 1 *Suspectus non solum est inimicus, sed etiam amicus & domesticus inimici.*

Bar. in l. sciendum. §. si accusator. ff. de legation.

- 1 **BAR.** in hac l. sciendum. §. si accusato, colligit ex text. non solum t eum esse suspectum,
 qui est inimicus, sed etiam amicum & domesticum inimici. Accedit Ias. in l. apertissimi,
 col. 2. uers. adde. C. de iudic. & quia alibi egi de hac re, non insistant.

Summarium in l. Paulus. §. Paulus. ff. de legat.

- 1 *Doctior qui mittit cedulam iudici an dicatur aduocatus.*

Bar. in l. Paulus. §. Paulus. ff. de legation.

- 1 **BAR.** in hac l. Paulus. §. Paulus, agit de doctore, t qui mittit cedulam iudici, utrum dica-
 tur aduocatus. ad materiam huius. §. vide Arct. in l. j. in princip. colu. 1. vers. cuius, & ibi Ias. ff. de
 uerb. oblig. ad rem facit. l. furti. in fi. cum ijs, quæ ibi posui. ff. qui not. infam.

Summarium in l. non utique. §. quod de frumentaria. ff. de administr. rerum ad ciuit. petri.

- 1 *Valet sententia contra absentem non contumacem.*

Bar. in l. non utique. §. quod de frumentaria. ff. de administr. rer. ad ciuit. pertinen.

- 1 **BAR.** in hac l. non utique. §. quod de frumentaria, inquit, ualere t sententiam contra ab-
 sentem non contumacem. uide latè Ias. in l. si quis arbitratur, col. 10. in 6. fallent. ff. de uerb. obli.
 & Abb. & Dec. in c. causam quæ, in tertio notab. de rescript. & omnino Curt. in consi. 20. col. 3.
 & seq. Barb. in consi. 51. col. 20. & seq. in 1. uol.

De decretis ab ordine faciendis.

Summarium in l. ambitiosa. ff. de decre. ab ordi. facien.

- 1 *Decuriones possunt donare, & remunerare benefactores.*
- 2 *Principaliter fieri aliquid quomodo dicatur.*
- 3 *Decreti remissio infra quod tempus peti debeat.*

Bar. in l. ambitiosa. ff. de decret. ab ord. faci.

- 1 **B**ART. in hac l. ambitiosa, col. 2. vers. in contrarium, ait, decuriones t̄ posse remunerare benefactores, & donare legatis & oratoribus. vide multa similia apud Ias. in l. ex hoc iure, col. 9. cum seq. ff. de iust. & iure. & dum ait postea Bart. remunerationem esse personalem, & reliqua, quæ sequuntur, vide Ias. in d. l. ex hoc iure, col. 1. 3. vers. limita, ubi cumulat multos effectus obligationis ad antidora. Postea Bar. hic, in 3. col. in si. querit, quomodo
2 t̄ aliquid dicatur fieri principaliter. De hac re uideas Dec. in c. pastoralis, in princ. de iudic. Postea Bar. hic in antepe, col. vers. visis, & examinatis, tradit, standum esse præfationibus eorū, qui uolunt arbitria promulgare. vide Alex. in l. j. in princ. col. 1. 5. vers. sed iuxta. ff. de offic. eiu. vbi Ias. col. 1. 2. Ex hoc inferri posse uideretur, si aliqui propter benemerita concederent immunitatem, eis esse credendum. Ad ea uerò quæ hic in col. pen. ait Bar. de tempore t̄ infra quod decreti rescissio sit petenda, vide Dec. in c. cum omnes, col. 2. de const. quamuis Felin. ibi sentire uideatur contra decretum perpetuò querelam porrigi posse, illudque nunquam transire in rem iudicatam.

Summarium in l. quod semel. ff. de decre. ab ordi. facien.

- 1 *Quando decretum transit in forma contractus, quomodo intelligatur.*

Bar. in l. quod semel. ff. de decret. ab ord. faci.

- 1 **B**ART. in hac l. quod semel, ait, quando decretum t̄ transit in formam cōtractus, ut habeat immunitatem à collectis usque ad decem annos, & reliqua quæ sequuntur. ad quæ uideas Abb. in c. at si clerici §. de adulterijs, col. 4. de iudic. ubi Dec. col. 8.

Summarium in l. j. ff. de nundin.

- 1 *Privilegio qui non utitur per decem annos illud amittit.*
- 2 *Privilegium quomodo amittatur an per non usum, uel per contrarium usum.*

Bar. in l. j. ff. de nundinis.

- 1 **B**ART. in hic l. j. inquit, eum, qui non utitur privilegio per x. annos, illud amittere. & ideo infert contra habentes privilegia doctorandi, ut ea amittant non utendo per decennium. Limita hoc non procedere, quando nemo ad se doctorandum accessisset ad eos: nam tunc etiā non utendo, per mille annos privilegium non amitteretur. l. & Attilicinus. ff. de seruit. rustic. præd. vbi posui in lucubrationibus meis. & latè de privilegijs nundinarum trad. Io. Bertachin. in tracta. de gabell. in secundo membro octauæ par. princ. nu. 19. Et an, t̄ & quomodo privilegium amittatur, uel per non usum, uel per contrarium usum, vide regulam cum fallent. apud Felin. in c. cum accessissent, nu. 35. vers. in glo. pen. de const. Abb. in consil. 1. in 2. vol. vbi ait etiam ipse privilegium concessum ad aliquid faciendum petdi, si id non fiat intra decennium. & Alex. in consil. 33. in 5. tiol. vbi not. loquitur, & in specie agit de nundinis. & in re proposita, omnino uide eundem Alex. in consil. 338. in lib. primi & secundi uolu. Dec. in consil. 496. & latè in d. cap. cum accessissent.

Summarium in l. si quis. ff. de pollicita.

- 1 *Quando aliquid pendet ex consensu unius tantum, non transfertur dñum, et in ecclesia sine traditione.*

Bar. in l. si quis. ff. de pollicitat.

- 1 **B**ART. in hac l. si quis, ait, quando aliquid t̄ pendet ex consensu unius tantum, nō transferri dominium, etiam in eccliam sine traditione. accedit Ias. in auth. ingressi, col. 4. C. de sacro. eccl. vide eundem & alios in l. j. C. eod. tit.

Summarium in l. Charidemus. ff. de pollicite.

- 1 *Epistola an obliget aliquem ad munus edendum.*

Bart. in l. Charidemus. ff. de pollicite.

- 1 BART. in hac l. Charidemus, tradit, an epistola t obliget aliquem ad munus edendum, uide l. as. omnino in rubr. ff. de uerb. oblig. col. 2. vers. Tu autem.

Summarium in l. præses. §. diuus. 2. ff. de uari. & extraordi. cogni.

- 1 *Advocatus licet non possit ad uocationem implere propter casum fortuitum in eius personam contingentem, tamen totum salarium debet habere.*

Bar. in l. præses. §. diuus. 2. ff. de uari. & extraordi. cogni.

- 1 **B**ART. in hac l. præses. §. diuus. 2. sic ait in summa. Licet advocatus t non possit ad uocationem implere propter casum fortuitum in eius personam contingentem, tamen totum salarium debet habere. vide totam hanc materiam apud Doct. in l. diem functo. ff. de offic. assess. & quæ ibi posui. ideo uide ibi. & ad ea, quæ hic prosequitur Bar. in uersic. pro declaratione, vide Dec. in consi. 70. ubi agit de doctore impedito legere quomodo mercedem habere debeat, & quam. & l. in §. tripli. col. 8. vers. & quia, insti. de action. Et dum Bar. hic in 4. col. vers. quæro, quid si stat, tradit, quid si stat per electum t uide Feli. in c. eam te, col. 5. vers. quinto, de rescript. Ad ea uerò de quibus agit Bar. hic in pen. col. vers. ulterius quæro, scilicet, quo tempore salarium sit soluendum, uide l. as. in d. §. tripli. col. 9. vers. item quia. & Alex. l. at in d. l. diem functo, in 1. notab. & ibi l. as. in 3. col. vers. his sic præmissis.

Summarium in l. si iudex. ff. de uari. & extraordi. cogni.

- 1 *Iudex qui iudicat contra communem sententiam facit litem suam, & tenetur.*

Bar. in l. si iudex. ff. de uari. & extraordi. cogni.

- BART. in hac l. si iudex, tradit de iudice, qui noluit dare sententiam cum posset, & in hac re traditur iudicem t qui iudicat contra communem sententiam, facere litem suam, & teneri. id quod multas patitur limitationes, quas uide apud Feli. & Dec. in c. 1. col. pen. & si. de consti. & dum subiungit Bart. quid si à sententia iniqua potuit pars appellare, & non appellauit t uide Abb. in rubr. de appell. col. si. ubi habetur etiam quid in arbitratore.

Summarium in l. forma. §. illam æquitatem. ff. de censib.

- 1 *Forensibus collecta imponi non potest.*

- 2 *Collecta solui debet in loco in quo quis habitat, etiam pro bonis sitis in loco sue originis.*

Bar. in l. forma. §. illam æquitatem. ff. de censib.

- 1 BAR. in l. forma. §. illam æquitatem, tradit, forensibus t collectam imponi non posse; quia imponitur personæ pro rebus, sed eos tributis esse subiectos, quoniam hoc est onus reale. Hoc idem ait Alberic. in rubr. supra de muner. & honor. col. 7. vers. est & aliud patrimoniale munus. Adde Aret. omnino in consi. 132. l. as. in l. placet. C. de sacros. eccl. & Soci. in consi. 129. in 1. uol. ubi plus uoluit, scilicet, quem soluere t debere collectas in loco, in quo habitat, etiam pro bonis sitis in loco sue originis, quando uterque locus est suppositus sub eiusdem domini potestate. Et ad hoc Bar. documentum, uide Corn. in consi. 217. col. si. in 2. uol. & in consi. 22. in 1. uol. ubi idem tenet, nisi consuetudo reluctetur. idem sensit Dec. in consi. 285. quamuis uacillet in consilio 694.

Summarium in d. l. forma. §. si quis ueniam. ff. de censib.

- 1 *Quis potest petere ut catasticum emendetur.*

Bar. in d. l. forma. §. si quis ueniam. ff. de censib.

- 1 BAR. in ead. l. §. si quis ueniam, ait, quem posse petere, t ut catasticum emendetur. uide l. as. in l. ij. in fi. C. de diuers. rescrip. & in l. si. in fi. uers. postremo. ff. de consti. princip.

Summarium in l. j. §. si quis. ff. de uerb. signific.

- 1 *Masculinum an & quando concipiat seximum.*

De uerborum significato.

Bar.in l.j.§.si quis. ff. de verb. signific.

- 1 **BART.** in l.j.§.si quis, agit de masculino, an t̄ & quando concipiat foemininum & vide Dec.in l.foeminæ. ff. de reguliur. & quia de hoc dixi, quandoque in alijs lucubrationibus, non insitam hic.

Bar.in Lin itinere. ff. de uerb. signific.

BART. in hac lin itinere, oppon. & soluit, ut hic per eum. tu uideas quid per istam l. decidat Bar.in l. diuisione, in fi. ff. solu. matr. vbi omnes.

Summarium in l. mouentium. ff. de uerb. signific.

- 1 *Nomina debitorum an ueniant appellatione mobilium uel immobilium.*

Bar.in l. mouentium. ff. de uerb. signific.

- 1 **BAR.** in hac l. mouentium, tradit, utrum nomina t̄ debitorum ueniant appellatione mobilium, an immobilium? de ista quæst. vide in l. potest. in principio. & quæ ibi posui. ff. de author. tut. & Angel. in l. si constante. §. si bona mulieris. ff. sol. matr. tex. in l. quam Tuberonis. §. pen. ff. de pecul. Alex. in consi. 45. in 1. uol. & in consi. 244. in 6. uol. in quibus locis uidetur concludi, hanc esse tertiam speciem bonorum. Fallit tamen quando dictum esset, omnia bona mobilia, & immobilia, quia etiam nomina debitorum eo casu continentur. Bar. in consi. 50. & in l. Quintus. §. argento. ff. de auto & arg. leg. Alex. & Iaf. in l. a diuo Pio. §. in uenditione. ff. de re iudi.

Summarium in l. pronuntiatio. §. familia. ff. de uerb. signific.

- 1 *Familia appellatione qui continentur.*

Bar.in l. pronuntiatio. §. familia. ff. de uerb. signific.

- 1 **BART.** in hac l. pronuntiatio. §. familia, quærit, qui appellatione t̄ familie contineantur. Vide omnino quæ posui in l. peto. §. fratre, suprâ de lega. 2. qui autem dicantur de consanguinitate quod ad matrimonium impediendum, uide Abb. in c. per tuas, in secundo notab. de probat. & qui sint de domo, familia, profapia, genere, & similibus, uide latè per Alexan. in Lex facta. §. si quis rogatus. ff. ad trebell.

Summarium in l. liberorum. ff. de uerb. signific.

- 1 *Liberorum appellatione qui continentur.*
2 *Nepotes continentur appellatione filiorum quando eis prouidet.*
3 *In statuto excludente feminas fauore masculorum, an appellatione filiorum ueniant nepotes.*
4 *Pronepotes an continentur appellatione nepotum.*
5 *Appellatione patris an auus contineatur.*

Bar. in l. liberorum. ff. de uerb. signific.

- 1 **BART.** in hac l. liberorum, tradit, qui nam appellatione t̄ liberorum contineantur. Vide Alex. in consi. 80. in 1. uolu. Dec. in consi. 95. vbi habetur etiam an & quando filiorum appellatione nepotes contineantur. possem infinitas propè alias authoritates aggregare, quæ breuitatis causa relinquuntur. uideas tamen Soc. in consi. 249. col. 1. & seq. in 1. uol. & Doct. in l. Gal Jus. §. instituens. ff. de liber. & posth. & præcipue Iaf. col. 4. vers. Hinc. & in 6. col. vbi ait, quid in feudis, an filiorum appellatione ueniant nepotes. Postèa Bar. hic, in 3. col. inquit, si quis prouidet filijs, dando eis tutores, eo casu, filiorum appellatione non uenite nepotes; quia quamuis ex parte filiorum hoc fit fauor, tamen respectu ipsorum tutorum est onus. Aduerte, quia huic rationi non acquiescit Iaf. in d. l. Gallus. §. instituens, in 6. col. vide Dec. in consi. 95. in 4. colu. & dum Bar. subdit. l. Gallus, non facere ad rem, de qua hic agitur, uide Alexan. in consi. 9. in primo uolu. Ad ea uerò quæ deinde subiungit Bar. dicens, nepotes t̄ contineri appellatione filiorum, quando eis prouidet, ut tradit hic in uers. Sed matetia nostra, uide omnino Dec. in d. consi. 95. colu. 4. & seq. uers. uenio. vbi multa pro & contra Bartolum adducit: & ex eius dictis multæ limitationes, & declarationes colliguntur. & uideas Soc. in consi. 152. vbi latissimè loquit in proposita te. Et dū Bar. hic in antepe. col. agit de statuto t̄ excludente feminas fauore masculorum, an appella-

an appellatione filiorum ueniant nepotes, vide quæ posui in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. & in l. ij. §. videndum. ff. ad Terrul. Et dum Bar. hic ait, nepotes, contineri propter extensionem falsiam, non autem propter fauorem agnationis, quia ista ratio non est expressa: attende quoniam hoc dictum Bar. de ratione non expressa in statuto multum cōsiderat Ias in l. j. col. 3. vers. unde respondeo. C. de successor. edict. Alex. in consi. 90. col. 3. in 1. vol. sed omnino vide Curtiū in consi. 81. ubi ait, quamuis ista ratio non sit expressa, eam tamen tacite subintelligi, & ex ea posse fieri extensionem. vide Aret. in consi. 27. col. 3. & quæ posui in locis prædictis, quæ repetere uelle, superfluum iudicauī. Postea Bar. ait, sicut filia excluderetur, ita & filium masculinum ex ea natum excludi. vide Alex. in consi. 75. col. fi. & in 90. col. 3. in 1. vol. Ad ea uero, quæ hic ponit Bar. in col. pen. nunquid nepotum ꝑ appellatione pronepotes continerentur? vide Doct. in l. Gallus. §. si eius. ff. de liber. & posth. & præcipue Ias. col. 3. in 3. notab. in 1. & 2. lectura, & in §. item credendum, col. 1. in 1. & 2. lectura. Postea subiungit Bar. in versi. quæro quid, nunquid si in aliqua dispositione sit mentio de filiis, ut puta, instituo filios nascituros, & similia, ueniant nepotes? vide Alex. in consi. 15. in 1. vol. ubi declarat hoc Bartoli documentum, & in consi. 330. in libro primi & secundi vol. versi. postremò non obstat. & Dec. in d. consi. 95. col. 1. versic. quarto. Postremò Bar. hic quærit, an appellatione ꝑ patris, auus contineatur? dicitque in casu fauorabili, etiam auum contineri. Hinc infertur, quòd cum in l. precipibus. C. de impuber. ubi Ias. in 2. notab. habeatur, à tacita pupillari nec patrem, nec matrem excludi, idem esse etiam in auo, & auia, ut per Bar. in l. ij. col. 7. ubi Ias. in 4. col. ff. de uulg. & pupil.

Summarium in l. nuptias. ff. de reg. iur.

1 *In nuptijs contrahendis etiam uerba exiguntur.*

Bar. in l. nuptias. ff. de regul. iur.

1 **BART.** in d. l. nuptias, ait, in nuptijs ꝑ contrahendis, etiam uerba exigi. dicas hoc procedere in eo, qui potest loqui, alioqui uero non, ut per Alex. in l. j. in principio, col. 2. versic. non obstat. ff. de verb. oblig.

Summarium in l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur.

1 *Si non apparet quid actum sit, mos regionis est inspiciendus.*

Bar. in l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur.

1 **BART.** in hac l. semper, inquit, si non apparet ꝑ quid actum sit, morem regionis esse inspiciendum. vide Soc. in consi. 247. col. 4. & seq. versic. circa secundum, in 1. vol. vide Dec. hic.

Summarium in l. furiosi. ff. de reg. iur.

1 *Prodigus an habeat consensum ad delinquendum.*

Bar. in l. furiosi. ff. de regul. iur.

1 **BART.** in hac l. furiosi, quærit, utrum prodigus ꝑ habeat consensum ad delinquendum? vide Bar. post gl. in l. mutum. §. si. ff. de acquir. hæred. Et prodigum, & furiosum pupillo æquiparari, & quomodo hoc intelligatur, docuit Felin. in c. cum non liceat, num. 9. de præscript. reliqua uide hic per Dec.

Summarium in l. qui in alterius. ff. de reg. iur.

1 *Debitori ex facto proprio sufficit si simpliciter denunciatur alio non ostenso.*

Bar. in l. qui in alterius. ff. de reg. iur.

1 **BART.** in hac l. qui in alterius, ait hanc l. esse memorabilem. vide Bar. in l. quod te, col. fi. ff. si cert. pet. ubi dicit, debitori ꝑ ex facto proprio sufficere, si simpliciter denunciatur, alio non ostenso; sed debitori ex facto alieno faciendam esse plenam fidem de debito, ut is in mora constituitur. sed prædictis reluctatur. l. ad diem. ff. de verb. oblig. ubi pœna committitur contra hæredem ignorantem, vel hæredem iacentem: idque ex facto defuncti, absque aliqua declaratione, vel facto. & ad l. hanc uide Bat. in l. si. ff. de adulter. & quæ ibi posui.

Summa-

De regulis iuris.

Summarium in l. culpa caret. ff. de reg. iur.

- 1 *Delicto qui potuit obuiare, & non obuiavit, an teneatur.*

Bar. in l. culpa caret. ff. de reg. iur.

- 1 BART. in hac l. culpa caret, querit, an ille, qui potuit obuiare delicto, & non obuiavit, teneatur? vide Dec. & Fel. in c. 1. de offi. deleg. in gl. 2. & quia de hac re alibi egimus, nō insistā.

Summarium in l. si librarius. ff. de reg. iur.

- 1 *Notarius an possit errorem suum corrigere.*

Bar. in l. si librarius. ff. de reg. iur.

- 1 BART. in hac l. si librarius, querit utrum notarius t possit errorem suum corrigere? vide la tismè Fel. in c. 3. de fid. instr. & Soc. in cons. 277. col. 4. vers. quantò, in 1. vol. & Raph. Cuma. in cons. 32. & omnino vide quæ posui in l. Imperator. ff. de stat. homi.

Summarium in l. non potest videri. ff. de reg. iur.

- 1 *Si tu petis à me centum, ego nego lite contestata, tu probas de quinquaginta, an per litis contestationem in mora constituar.*

Bar. in l. non potest videri. ff. de reg. iur.

- 1 BART. in hac l. non potest videri, querit, si tu petis t à me centum, ego nego, lite contesta- ta tu probas de quinquaginta, an per litis contestationem in mora constituar? De ista quæst. vide Alex. in l. j. §. stipul. ff. de verb. oblig. & ibi las. in 1. col.

Summarium in l. inuitus. §. quod cuique. ff. de reg. iur.

- 1 *Si statuto cautum est, notarium priorum non debere accipere salarium de aliqua scriptura, an ego possim renunciare statuto, & ei dare salarium.*

Bar. in l. inuitus. §. quod cuique. ff. de reg. iur.

- 1 BART. in hac l. inuitus. §. quod cuique, querit, si statuto t cautum est, notarium priorum non debere accipere salarium de aliqua scriptura, an ego possim renunciare statuto, & ei dare salarium? De hac re vide remissiue las. in l. si quis in conscribendo, colu. 6. vers. adde & aliam. C. de pact.

FINIS DIGESTI NOVI.

.IO. HIERONYMI ALBANI CARDINALIS DIGNISSIMI LVCVBRATIONES AD BARTOLV M

SVPER CODICE.

Summarium in rubr. C. de nouo cod. facie.

- 1 **S** TATVTO sic autem est quod ille qui damnum dederit in re alterius debet puniri, intelligitur de re alterius, non respectu domini tantum, sed etiam possessionis ex communi usu loquenda.
- 2 Spiritus sanctus à patre procedit.
- 3 Declarans nihil noui agit.
- 4 Perpetuum nihil potest dici in hoc seculo.

Bar. in rubr. C. de nouo Codice faciendo.

- 1 **B** A R T. in hac rubrica col. 2. versu. ideo si statutum, inquit, si statuto t cautu est, cum, qui damnum dederit in re alterius, debere puniri. hoc esse intelligendū de re alterius, non respectu domini tantum, sed etiā possessionis, ex communi usu loquendi. De hac re vide quā posui in rubrica. ff. de oper. nou. nunc. & alibi ubi egimus de natura genitui. Postea Bar. hic in voce, sacratissimi, opponit
- 2 dicens, immo Iustinianum iudicandum esse hæreticum, qui dicit Spiritum t sanctum à patre non procedere. l. ij. infra de summ. Trini. sed responderet, cum non dici hæreticum; quia non negat quin etiam à filio procedat. Attende quoniam hæc est verus illa conteatio, quæ fuit inter Græcos & Latinos. nam Græci aiebant, Latinos errasse addendo ijs, quæ decreta fuerant in Concilio Nicæno, in quo statutum fuerat, Spiritum sanctum à patre procedere. & anathema esse, qui sanctionibus illius Concilij quicquam addere auderent: & tamen ipsos addidisse Spiritum sanctum à filio quoque procedere. quibus à Latinis fuit responsum, hanc non esse additionem, sed declarationem quandam: cum enim patris mentio fieri non possit, quin etiā filius tacite contineatur, ideo hoc exprimendo, declaratur id, quod tacite inest, non autem
- 3 adiūgitur: quia qui t declarat, nihil noui agit, ut dixi agens in re proposita in l. hñdes palam. ff. de hæred. inst. & ita decisum fuit à Concilio Florentino. Et ad rem hanc vide B. Augustinum in epistola ad Cytillum de magnificentijs B. Hieronymi. vbi testatur, se allocutum fuisse animam B. Hieronymi, à qua multa de Trinitate intellexit. & præcipue, Spiritum sanctum à patre filioque procedere. Vnum quoque dictum memorabile non reticebo. postquam enim Lotharius Romanorum Imperator Leuiticos & Rogerium Siciliæ & Apulie dominum deuicisset, missi fuerunt legati à Ioanne Constantinopolitano Imperatore ad Lotharium de parta victoria congratularum, de quorum numero erat quidam philosophus, qui disputationibus ostendere nitebatur, latinam ecclesiam contra canones Nicæni Concilij dicere, Spiritum sanctum à filio quoque procedere. Tum à Petro diacono viro docto & arguto ei fuit responsum, si Latini hoc addendo errarunt, multo magis errauere Græci, qui à solo patre addiderunt, cum in decretis illius Concilij, vox illa, solo, non inueniatur, sed simpliciter à patre. & de ijs hæc tenus.
- 4 Postea Bar. in voce Perpetui, opponit dicens, nihil in hoc t seculo dici posse perpetuum. Ad hoc vide tex. not. in d. s. ut autem, in auth. de non alien. ubi hæc habentur. Quid enim tam stabile est inter homines, ut mutationem non patiatur? cum status hominis in perpetuo motu consistat. Bar. respondet secundum gl. exponendo, perpetui, hoc est generalis, sic etiam habetur in l. qui excipit. ff. de cond. indeb. & de hac voce, perpetuus, vide glo. in c. repetiuntur. l. q. 1. & quid sit perpetuum, vide apud Bar. in l. prætor. s. hoc interdictum. ff. de oper. nou. nunc. & in l. iuris peritos, in princ. ff. de excus. tutor. & gl. in l. j. ff. pro soc.

Summ. d.

De nouo Codice faciendo.

Summarium in l.j.c.de nou.cod.faciendo.

- 1 Statutum cogens litigantes ad compromittendum an ualeat.
- 2 Statutum cogens ad compromittendum an sit fauorabile, uel odiosum.
- 3 Statutum non cogit ad compromissum quando res est clara & iudicata.
- 4 An per statutum cogens ad compromittendum, facultas appellandi auferatur.
- 5 Statutum si precipit compromissum fieri debere de iure, & de facto quid significet illa dictio, de facto.
- 6 Venditor denunciatus an possit petere compromissum.
- 7 Compromissum an de iure communi fieri possit in duos.
- 8 Preceptum ut compromissum fiat uel non fiat, an dicatur sententia.
- 9 Si reperitur factum esse compromissum, & non constat, sit ne uoluntarium an non, utrum dicatur quando partes cogi poterunt uigore statuti.
- 10 Colligens si est forensis an cogi possit ad compromissum secundum formam statuti.
- 11 In compromisso necessario factum in tres si dictum non fuit id ualere, quod ab eorum maiori parte factum erit, an duo tantum absente tertio arbitrari possint dummodo fuerit requisitus.
- 12 Nunquid statutum loquens de compromisso, adeos porrigatur, qui large seu fide dicuntur coniuncti.
- 13 Statutum cogens affines ad compromittendum an habeat locum inter uirum & uxorem.
- 14 Statutum cogens affines ad compromittendum, an emancipati comprehenduntur.
- 15 Prohibita appellacione an saltem appellare liceat ab articulo super quo pronunciatur.
- 16 Si in iudicio tale quid adducitur, quod si uerum esset, compromissum excluderetur, & id negetur, an eo casu peti poterit compromissum.
- 17 Statutum si presigat terminum decem dierum reducendi arbitramenta ad arbitrium boni uiri, an tempus reducendi incipiat a die scientie an a die late sententia.
- 18 Si a statuto prefixus non est terminus infra quem peti debeat compromissum, quid sciendum.
- 19 Statuto si tantum est petito compromisso instantiam non currere, an possit alterius iudex ad aliquid procedere.
- 20 Quomodo intelligenda sit illa dictio, si, quando Statutum cogit affines ad compromittendum de omni lite.
- 21 Doctoratus an sit dignitas.
- 22 Doctor illiteratus an gaudeat privilegijs, qua doctoribus conceduntur.
- 23 Doctor qui legit per uiginti annos efficitur comes.
- 24 Doctor propter scientiam adipiscitur aternitatem & perpetuitatem in hoc seculo.
- 25 Viris cum doctis debet dispensari in pluralitate beneficiorum.
- 26 Illi quibus datum est arbitrium super publica auctoritate an possint statuta corrigere.
- 27 Quando duo actus reperiuntur facti eodem die, neque apparet quis eorum praeferri, ille qui prior est in ordine litera censetur praeferri.

Bar.in 1.const.C.de nou.cod.faciendo.

- 1 BAR. hic querit, nunquid statutum cogens litigantes ad compromittendum, ualeat vide Alex.in rubrica.ff.solut.mattim.col.5.& in l.qui se patris. & ibi moder.in gl.fin.in fra und. liber.& in l.j.col.3.ff.de leg.2.& alia, quae in fine huius sermonis apposui. Et quia de multis circa hoc statutum dubitare contingit, decreui ea non ita sicco pede pertransire. & in primis queritur, utrum statutum sit fauorabile an odiosum? vide doct.hic.& Bar.in l.ambitiosa.col.6.de decret.ab ord. faci. Bal. Paul. de Cast. & moder.in d.l.qui se patris. & moder.in c.quod clericus, de for.compet.& quamuis Bal.in quodam consilio quod fecit apud ciuitatem Asten- sem sentiat, illud esse odiosum, tamen hoc intelligendum est, quando cogeret compromittere de rebus decisis & claris. De qua re paulo post uerba faciemus, sed alioqui hoc statutum esse fauorabile docuit Fulg.in consi.119.& Alex.in consi.207.& in consi.254.in 6.vol.& in consi.123.in 7.vol.Roma. autem in consi.400.ait hoc statutum esse exorbitans à iure communi. & infert, ut ibi per eum. Limita hoc statutum non cogere ad compromissum quando res est clara, & iudicata, ut per Fel.in c.inter monasterium.col.12.versi. limita octauo de sent. & re iudi. Bal.in c.cum uenissent.col.13.de eo, qui mitt.in poss.cau.rei seruau.& in consi.3.in 2.vol. &

Socin. in consi. 38. & Iaf. in l. fraus. infra de transact. & ad hæc vide quæ posui in l. post rem. ff. de transact. & omnino quæ dixi in lucubrationibus meis in l. eleganter. ff. de cond. indeb. Idem si res esset clara per alia publica documenta, ut per Fulg. in d. consi. 1. t. 9. Feli. in c. sicut, de re iudic. Item limita non procedere in causa appellationis, sed tantum in causa principali. Alex. in consi. 72. Videretur prima, in 3. col. versi. aut potestas in 3. vol. Paul. de Cast. in consi. 65. Item not. limita non habere locum quando petens compromissum, qui mouit litem, ueniret contra proprium instrumentum, ita Paul. de Cast. in d. consi. 65. Visis & consideratis. cuius decisionē extollit Io. Baptista Caccialupus in tract. de transactionibus, in 9. quæst. nu. 8. Rursus limita hoc statum non habere locum, quando actor ageret ui iuratz promissionis per reum conuentu; quia reus petendo compromissum fieri, incideret in perurium, de quo casu non est verisimile statuentes cogitasse, ita egregiè Paul. de Cast. in d. consi. 65. ad quem accessit Alex. in consi. 169. Viso & opportunè discussio, col. 7. versi. pro hoc optime, in libro primi & secundi volu. & Thom. Ferrat. in caut. 55. in fi. & Marcus Antonius Bauerius in tract. de virtute iuramenti. nu. 37. Rursus limita ut non procedat hoc statum, quando compromissum super quæstione iuris peteretur, sed facti. ita docuit Alex. in consi. 104. in 1. vol. & in consi. 62. in 7. vol. Dec. in c. pastoralis. nu. 5. de rescript. & Soc. in consi. 5. t. in 1. vol. ubi declarat hoc esse verum, ut quæstio iuris non sit compromissibilis, quando factum est certum, super quo statim fieri potest declaratio iuris, & sic est sola quæstio iuris; alioqui verò si factum esset dubium, ita Socin. in d. consi. post multos, quos ibi retulit. Item limita ut non procedat in causa criminali, & in alijs causis, quas arbitri voluntarij cognoscere non possunt, ita Ant. de Butr. in c. irrefragabili. §. ceterum, in fin. de offic. ordin. & Dec. in consi. 44. Quid verò si causa esset criminalis, sed ciuilitate mota? vide Abb. in c. testimonium, col. 2. de testi. Sic etiam de causis mixti imperij compromissum fieri non potest. l. non distinguemus. §. de liberali. & ibi Bar. ff. de arbit. An autem de prædictis causis ab arbitro saltem incidenter cognosci possit? idque fieri posse decidit Rom. in sing. 466. incip. Causa status. & limitationes ad hoc statum videas omnino apud Feli. in rubrica. de treg. & pac. An autem per hoc statum facultas appellandi auferatur? vide Alex. in d. l. colu. 2. §. ff. solut. matr. An huiusmodi statum liget uniuersitatem? Dec. in consi. 44. & in consi. 22. & Roma. in d. consi. 400. Quid si hoc statuto cautum est, compromissum de omnibus litibus fieri debere, nunquid fieri debet etiam de litibus, quæ iure compromitti non possunt? vide Ant. de Butr. in d. §. ceterum, in fi. & Practic. Papiens. in libell. de compromissi. in versi. poni faciatis, versi. sed quid erit. Bar. & Bal. in l. prætor. ff. de tut. & curat. dat. ab his. Roma. in consi. 299. col. 1. & Orian. in tract. de arbit. in 7. par. quæst. 48. An hoc statum comprehendat causas mixti imperij? Alex. ait quòd non. in consi. 60. in 7. vol. Vtrum in executione sententiæ peti poterit huiusmodi compromissum? vide Practicam Papiens. in forma executionis senten. in gl. 1. versi. amplius quæritur. Quid si ago contra plures, quos omnes dico teneri, & causa sit diuisibilis, quia quilibet pro parte sua teneatur, & peto compromissum vigore huius statuti, nūquid unū, an plura fieri debeant compromissa? ita ut quilibet eorum possit suum date arbitratorem? audio hoc in facti contingentia euenisse, & iudicatum fuisse, unum tantum fieri debere compromissum in unum vel in tres, per tex. in l. nulli, ubi Alber. & Paul. de Cast. infra de iudic. ne contententia causæ diuidantur, alioqui possent sequi sententiæ sibi inuicem reluctantes, vide omnino Anch. in consi. 333. & Paul. de Cast. in consi. 121. ubi fortè loquitur in indiuiduis. Vtrum hoc statum etiam minores coerceat? vide Alex. in l. cum hæreditas, colu. 2. ff. ad rebell. & in consi. 65. col. antepe. in 6. vol. ubi eos in statuto contineri ait. & in cons. ultimo in 6. vol. quamuis contrarium sentire videatur in consi. 62. in 7. vol. Si statum t præcipir compromissum fieri debere de iure & de facto, quid significet hæc vox, de facto, vide Roma. in rubrica. C. de arbit. & quid significet illa uox, de iure, an de iure communi, an de iure municipali sit intelligenda? Bal. in l. quicunque, infra de seru. fug. Soc. in consi. 81. in 1. vol. Cæpoll. in cautel. 126. Alber. in 2. par. stat. q. 127. Nunquid stante isto statuto possit omitti forma alterius statuti? vide in simili Raph. Cuma. in consi. 85. & Bar. in l. j. §. & pro ui. ff. quod vi aut clam. An hoc statum recipiat

- piat ordinem procedendi uel decidendi? vide Fulg. in consi. 1. 19. An isti arbitratore & amici communes possint ut suspecti allegari? Io. And. in c. legitima, in fi. de appell. in 6. Paul. de Cast. in consi. 340. & Orian. in c. quoniam contra, in vers. reculat. de probat. Quid si dubium est, possit ne aliquo casu peti compromissum an non? utrum super hoc passu peti poterit compromissum? ut declarerur sit ne causa compromissibilis an non? Soc. in consi. 330. col. 3. in 1. volu. dicit hoc peti posse. Ad rem faciant trad. per Bar. & doct. in l. si quis in conscribendo, infra, de pact. & vide Cypoll. in consi. 174. Vtrum venditor t denuntiatus possit petere compromissum? vide Barto. in l. venditor, in 2. quæst. ff. de iudic. An super exceptionibus oppositis contra instrumentum, peti possit compromissum? vide Bar. in l. post rem. ff. de transact. & Lanfranc. de Oria. in suo tract. de arbitris. q. 5. & circa hoc statutum, vide Caccialupum in suo tract. de transact. q. 9. colu. 2. & q. 15. colu. 2. Quid si factum est semel compromissum hoc necessarium, sed nondum causa est decisa, utrum reiterari debeat, donec lis decidatur? affirmatiuum partem sequitur Soc. in consi. 221. in 1. vol. l. as in l. diuortio. §. quod in anno. ff. sol. matr. & Feli. in c. 2. de treg. & pac. An de iure t communi fieri possit compromissum in duos? idque fieri posse, videtur colligi ex l. si unus. §. principaliter. ff. de arbitr. sed de iure communi nemo ad compromissum compelli potest. Alex. in consi. 162. in 7. vol. Quid si compromissum petitur, & contradiatur, utrum causa dicatur diffinitua, an verò interlocutoria? vide Anchar. in consi. 78. ubi docuit etiam an procedatur ordinariè, an summariè. Et utrum noceat si proceditur ordinariè
- 8 ubi erat summaria. An t autem hoc præceptum, ut fiat, vel non fiat compromissum, dicatur sententia an non? & utrum diffinitua an non? vide eundem Anchar. in d. consi. 78. Sed an tutor vel prælatus, uel alius administrator spontè possit compromittere? vide Ang. in l. imperatores. ff. de pact. Et an in necessariò, ut in patre, qui est legitimus administrator? Bald. in l. de re. ff. transact. ubi etiam docuit, quando tutor compromittit necessariò debeat ne intervenire autoritas superioris an non? Et an possit compromittere sine autoritate super re mobili? vide Bal. in l. præses, infra de transac. An super omni petitione fieri debeat compromissum? & qualis petitio esse debeat? Paul. de Cast. in consi. 67. in fi. Scias etiam quamuis minor læsus esse videatur, eo ipso, quòd compromittit l. si minor filiofamiliàs. §. minores. ff. de minor. & ibi Bart. hoc tamen non habere locum quando statutum cogit affines ad compromittendum. Bal. in l. fin. in 1. fin.
- 9 C. de in integ. resti. Quid si reperitur t factum esse compromissum, & non constar, sit ne uoluntarium an non? utrum dicatur uoluntarium quando partes cogi poterant uigore statuti? Aret. in consi. 87. Quid si opposita fuit exceptio incompetentiæ iudicis, an dicatur causa seu lis, ita ut quis possit cogi ad compromittendum non decisa exceptione? vide Ang. in consi. 195. ubi tradit etiam, an dicatur causa siue lis, quando declinatoria fuit obiecta exceptio. Quid si colligens t est forensis, nunquid cogi possit ad compromissum secundum formam statuti? Imol. in c. sanè, de for. comp. & Ant. de Butr. in c. fi. eod. tit. Et de intellectu statuti præcipientis causas inter coniunctos compromitti debere, quando debitum appareat liquidum per instrumentum, vide Alex. in consi. 309. Viso puncto, in libro primi & secundi vol. Quid si partes compromiserunt, unaquæque singulum elegit, nunquid possint eligere tertium sine consensu electorū? & an possint à primo compromisso recedere? vide Raph. Cuma. in consi. 50. In compromisso t necessario facto in tres, si dictum non fuit, id ualere, quod ab eorum maiori parte factum erit, an duo tantum absente tertio arbitrai possint? dummodo fuerit requisitus? Bald. posse ait in litem si unus. §. item si plures. ff. de arbitr. Quid fiendum si partes non concordant? vide Ang. in l. obseruare. ff. de iudic. ubi ait, unum dandum esse à iudice. ad rem facit gl. in c. duobus, in verbo, reneantur, de rescip. in 6. & Bar. in l. j. §. secundum. ff. de uentr. inspic. Quid si partes præsentés dederunt confidentes, & non conuenerunt, an poterit committi uni ex confidentibus illius, qui habet etiam alios confidentes, quos dare potest, si alius dicit se plures non habere? Paul. de Castr. in consi. 340. Quid si statutum cogit ad compromissum in causis excedentibus libras. x. & ego peto t 5. cum tantum. x. deberentur, & factum est compromissum necessarium, postea constat. x. tantum deberi, an corruiant acta? vide Angel. in §. decreto, in auth. de defensor.

- 12 *defensor. ciuit. col. 3.* Nunquid hoc statutum t̄ ad eos porrigatur, qui largē seu fictē dicuntur coniuncti? Alex. in consi. 125. in 7. vol. ubi multa docuit in hac re. Nunquid filij naturales in hoc statuto contineantur? Fulg. inquit, eos comprehendi in consi. 152. vide Anch. in consi. 178. & omnino Alex. in consi. 202. Vsa legitimatione, in libro primi & secundi vol. ubi docuit etiam quid de legitimatis, & quid de spurijis. & de his vide eundem Alex. in consi. 144. in 7. uol.
- 13 & in consi. 125. eod. 7. vol. & an hoc statutum cogens t̄ affines ad compromittendum, habeat locum inter uirum & uxorem? vide Salic. in l. non ideo minus. C. de procur. & Alex. in d. consi. 125. ubi concluditur, etiam in eis procedere, quamuis non sint affines, sed principium affinitatis. & pro hac opinione optimē facit tex. in l. maritus. & ibi Paul. de Castr. C. de procurat. An hoc statutum comprehendat affinitatem iam præteritam & solutam? Bal. in l. qui se patris. C. und. lib. Et quid si durat uiduitas? Alex. in l. sed hoc ita, in fi. ff. de re iudic. Scias etiam ante omnia esse cognoscendum de ista affinitate & coniunctione, aliqui præceptum de compromittendo non ualeret. Anch. in consi. 78. in fin. & in materia affinitatis vide Caccialupum in tract. de transaction. q. 9. col. fi. & q. 15. col. fi. Vtrum autem si tantum sponsalia præcesserunt, dicantur affines, ita ut vigore huius statuti cogi possint facere compromissum & eos cogi posse teneantur Bal. Paul. de Castr. & Alex. in l. qui se patris. col. fin. infra unde liber. id quod extollit Ias. in l. de quibus, col. 4. nu. 17. ff. de legi. & traditur per Paul. de Castr. in l. affinitatis, infra commun. de succession. & ad hæc vide quæ posui in l. quod Seruius. ff. de cond. cau. dat. ubi alia quoque dixi ad hoc statutum facientia. & quomodo iste gradus connumerari debeat, vide quæ
- 14 posui in l. ij. §. item videndum. ff. ad senatus cons. Tertullian. An autem t̄ statutum hoc emancipatos compellat. Bal. in l. affinitatis. C. commun. de success. Dec. in consi. 13. & Ias. in d. l. qui se patris, col. 2. 1. & Alex. in d. consi. 25. in 7. vol. ubi ait etiam emancipati filios in hoc statuto contineri, quamuis post emancipationem forent concepti. Si statutum de compromissis fiendis non exprimit ad cuius instantiam fieri debeat compromissum debet intelligi ad requisitionem conueni. Paul. de Castr. in consi. 65. Visis & consideratis omnibus, & Alex. in consi. 144. in 7. vol. An hoc statutum procedat in ijs, qui non habent consanguineos. Bar. & Angel. in l. §. lex falcidia. ff. ad leg. falcid. in consi. 81. in 6. vol. & Crauet. in consi. 12. Si prohibita est appellatio per hoc statutum, an tertius appellare possit. vide Soc. in consi. 300. in fi. in 1. vol. Quid si statuto cautum est, ut dici de huius laudi nullitate non possit, an dici poterit de nullitate insurgente ex defectu ipsius compromissi? idq; fieri posse ait Soc. in consi. 299. in 1. vol. An prohibitio t̄ appellatione, falsē appellare liceat ab articulo super quo pronuntiatur & ad quē appellatio deuoluatur? Ang. in l. arbitro. ff. qui satisd. cog. Vbi autem super tota causa compromissum peti non posset, an peti poterit super articulo. Bar. & alij in l. pen. infra de pact. Alex. in simili in l. si ex causa. §. nunc videndum. ff. de minor. Paul. de Castr. in consi. 331. Soc. in consi. 51. & in consi. 300. An huic statuto de compromissis fiendis renunciari possit, Bal. in consi. 423.
- 16 in 4. vol. Quid si t̄ in iudicio tale quid adducitur, quod si verum esset, compromissum excluderetur, & id negetur, an eo casu peti poterit compromissum? vide Soc. in d. consi. 300. col. 4. & seq. & Paul. de Castr. in consi. 67. in fi. Et ubi pronunciandum sit compromissum fieri non debere, aperit Socin. in d. consi. 300. Quid si agitur officio iudicis, an peti poterit compromissum, Anch. in consi. 183. An dicatur compromissum, an pactum quando fit super contractu, non super lite, Bar. in auth. si verò, infra de iudic. Si statutum t̄ præfigit terminum. x. dierum reducendi arbitramenta ad arbitrium boni viri, an tempus reducendi incipiat à die scientiæ, an à die latæ sententiæ? Orian. in tract. de arbitris. q. 2. Quid si pars iurauit non reducere, an tempus reducendi currat huic impedito ab huiusmodi iuramento, an verò incipiat currere post habilitationem obreantam? Roma. in consi. 9. Si lite pendente super relaxatione iurisiurandi lapsus est tempus, quid iuris? ad hoc faciunt trad. in l. contra maiores, infra de inoffic. testa. & per Abb. in c. ex ratione, de appell. Quid si in pronunciamento dicitur, condemnatum esse Titium procuratorem Scij, an ex hoc probetur, Titium fuisse præsentem. Imol. in c. cum in iure
- 18 peritus, de offic. deleg. Si à statuto t̄ præfixus non est terminus infra quem peti debeat compromissum,

De nouo codice faciendo.

- promissum, quid fiendum. Bal. in l. j. ff. de transact. Paul. de Cast. in l. fi. infra de compens. Aut. in consi. 101. Orian. in tract. de arbit. q. 50. Si statuto prohibetur compromissum fieri in iudicem, quid si non erit iudex in causa? vide Alex. in l. j. §. & post operis. ff. de oper. nou. nunci. sed an compromissum fieri possit in iudicem de aliquo contractu uel negotio in lite non existente, Ana. in consi. 19. in 3. col. & Paul. de Cast. in consi. 76. Et an in iudicem & alios compromitti possit cum clausula &c. Bal. in consi. 42. in 3. volu. Quid si non erat iudex cause tempore compromissi, sed postea effectus est, vel si erat iudex tempore compromissi & postea desisset iudex, vide Orian. in d. tract. de arbit. fol. 30. col. 3. Quid si erat iudex delegatus, Alex. in d. l. 19. §. & post operis, ubi alia quoque dicit ad rem facientia. Si statuto t cautum est, petito compromisso instantiam non currere, an possit ulterius iudex ad aliquid procedere. Bal. in l. j. infra si qua prædit. potest. ait cum posse examinare, sit ne compromissum fiendum an non; sint ne agnati an non, uel an sint in casu statuti. Postremò in materia huius statuti alia uide per Alex. in l. j. §. lex facidia. ff. ad leg. falcid. & aliquid in Lex factio. §. si quis rogatus, colu. 13. & seq. ff. ad Trebell. & in consi. 82. in 1. vol. & in d. consi. 202. in libro primi & secundi vol. & omnino in d. consi. 207. Sciasque uigore huius statuti iudicem præcipere non debere, ut fiat compromissum, nisi petatur; quia ista conditio subintelligitur in huiusmodi statutis, ut not. in cap. fi. de rescript. idque expresse docuit Ant. de Butt. in c. venerabilis, de iudic. & Alex. in consi. 82. In causa uertente inter P. & Io. in 1. vol. Quomodo t autem intelligenda sit illa uox, lis, quando statutum cogit affines ad compromittendum de omni lite, vide Barb. in consi. 85. col. 2. in 3. volu. Quid si emptor alicuius rei uigore huius statuti compromisit in uenditorem, utrum agere possit contra ipsum uenditorem, regula est quòd non, quando compromissum est uoluntarium, sed in compromisso necessario secus est: ut dixit Bar. in l. fi. dictum. §. si compromisso. ff. de uendition. Tu uerò dicas etiam si compromissum esset uoluntarium, nihilominus contra uenditorem agi posse, quando ipse iudicauit. ita Franc. Cremen. in singul. 30. incip. Tu scis. ad quod uideas quæ posui, in d. §. si compromisso.
- 21 Bar. in hoc eod. loco, col. 3. querit, utrum t doctoratus sit dignitas. vide Fel. in c. quanto, de magist. Alex. in consi. 94. in 1. vol. & quia doctor est in dignitate constitutus torqueri non potest secundum Io. de Ana. in c. 1. de fortileg. sed ibi quædam apostilla inquit, cauendum esse ne doctor Venetijs incidat in manus dominorum de nocte, quoniam authoritas Bartoli ei parum prodesset. Ad tem faciunt trad. per Bar. in l. medicos. C. de professor. & medic. lib. 10. & addita ad eundem Bar. in l. j. C. de dignitat. lib. 1. & ibi Bar. in d. l. j. num. 7. ait, doctores legum
- 22 esse maiores omnibus alijs professoribus excepto oratore. An autem t doctor illiteratus gaudeat priuilegijs, quæ doctoribus conceduntur. Fel. in tubrica de maior. & obed. ait quòd nò. & refert Barbat. dicentem ita indicatum fuisse in curia Romana temporibus Eugenij. iij. sed ipse Fel. dicit hoc esse falsum. & uideas eundem in c. clerici, de iudic. ubi plene hanc difficultatem uentilauit. Scias etiam doctores, qui sine examine creantur ab Imperatore, nò dicæ sciētiz esse censerī. Bar. in l. professores. C. de professor. & medic. lib. 10. & Fel. in c. per tuas, colu. 2. de maior. & obed. Proinde audiui à fidedignis Maximilianum Imperatorem, qui fuit aus Caroli V. illis, quibus ex priuilegio doctoratus insignia conferebat, dicere consueuisse. Eito doctor sine litetis. Et an doctor sit constitutus in dignitate, vide Card. in repet. cap. iulii perpen
- 23 dimus, de sent. excommunic. Doctor qui legit per 20. annos efficitur Comes. Abb. in proem. Gregor. Et doctor inter egregias personas annumeratur. glo. in l. ad egregias. ff. de iureiur. Et doctoratum esse dignitatem sensit Bart. in l. fi. C. de ludæ. & in l. omnes. C. de decurion. lib. 10. quamuis aliud sentiat in Lex eo. ff. de testa. milit. nisi legerit per 22. annos, per text. in l. unic. C. de profess. qui in urb. Constantin. lib. 1. & esse dignitatem tendit etiam Anchar. in cap. 1. de tumm. Trinir. & fid. caut. in sexto & de hac re uide Ias. in l. fi. quis in conscribendo. C. de pact. Et
- 24 doctor t propter scientiam adipiscitur æternitatem & perpetuitatem in hoc seculo. & propterea dicitur fulgere, ut habetur in auth. habita. C. ne fili. pro parr. & per Abb. in cap. super specula, de magist. Mundus enim sine scientia tegi non potest, ut per Abb. & alios in cap. de multa

- per Abb. & alios in c. de multa, de przb. nam per sapientiam reges regnant, principes imperāt, & potentes decernunt iustitiam. propterea melior est sapientia cunctis opibus preciosissimis, & omne desiderabile ei comparari non potest. Prouerb. 8. ideo ex mente Inno. ait Feli. in c. nō. 25 nulli. nu. 63. de rescr. super pluralitate beneficiorum uiros doctos dispensari debere. Et doctrina est cibus aīx. 3. dist. per totum, c. quæ nobilior. 1. q. 7. l. lancimus, infra de sacros. eccl. tradit Io. de Ligna. in tract. de amicitia, §. de retributione filij erga patrem. nu. 3. Et circa præcedentia scias doctoratum probari posse nō solum exhibendo priuilegium, sed et per testes, qui actui interfuerunt. Bal. & Sali. in l. si solennib. infra de fide instr. Alex. in conf. 107. in 7. uol. Ad ea uerò 26 quæ hic ait Bar. in 4. col. ver. extra gl. scilicet, an illi, t quibus datum est arbitrium super publica utilitate possint statuta corrigere vide Bar. in l. qui Romæ, §. si ff. de uerb. obli. Postea opponit Bart. dicens, uideri esse dicendum, præfationes rescari non debere. vide in hac re Roma. in conf. 63. col. 2. in princ. & in conf. 37 in 2. dub. & in conf. 218. col. 2. Abb. in conf. 104. col. 1. in 2. uol. Feli. in c. 1. col. 14. & seq. de const. & oīno ad rem hanc uideas Barb. in c. cum M. col. 30. 27 & seq. de const. & in c. cum oēs, colu. 7. eod. tit. Postea Bar. hic propē fiait, qñ t duo actus reperiunt facti eodem die, neq; apparet quis eorum præcesserit, eum, qui prior est in ordine literæ, censi præcessisse. Limita hoc non procedere quando actus redderetur inanis, sed præsumendo scdm præcessisse, ualidus esset: nam eo casu pro ualiditate ipsius actus sumenda est interpretatio, ut secundus præcesserit. ita not. inquit Alex. in conf. 112. Super eo, ver. nō obstat in 5. uol. & in conf. 81. Lecto & discusso, col. 4. ver. & cum fuerit dicta licentia, in 3. vol. & Dec. in consi. 77. ordinem uerò literæ, cōiter esse seruandū, cum aliquib. declarationibus docuit Feli. in c. cū dilecta, nu. 7. cum seq. de rescrip. quem uide omnino, & Mari. Soci. iuni. in consi. 71. nu. 15.

Summarum in l. j. C. de summa Trinu.

- 1 Relatiuum, qui, adiunctum generalitati, restringere.
- 2 Verbum uolo, positum in contractibus an & quando dispositionem inducat.
- 3 Usura an sint permissa de iure ciuili.
- 4 Infamia an sit idoneus testis.
- 5 Contractus si est celebratus per aliquem forensem in hac ciuitate, et postea lit agitur in loco sua originis, cuius loci statuta sunt attendenda.
- 6 Forensis an gaudeat beneficio statutorum.
- 7 Forensis si deliquit hic, utrum puniri debeat secundum statuta huius ciuitatis.
- 8 Statutum sicut ciuitatis si dicat quod filius familias possit testari, an filius familias forensis possit in hac ciuitate testari.
- 9 Statutum an possit allegari à clerico contra laicum coram iudice ecclesiastico.
- 10 Statuta qua dicantur esse contra libertatem ecclesia.
- 11 Statuta qua sunt contra libertatem ecclesie delenda sunt de uoluntate statutorum.
- 12 Statuta an porrigant effectum suum extra territorium statuentium.
- 13 Statutum prohibens maritum legare uxori est fauorabile.
- 14 Bonorum inter dictio an trabatur ad bona ubique existentia.
- 15 Maritus non obstante statuto an legare possit uxori herede consentiente.
- 16 Statutum loquens de uxore, an habeat locum in sponsa.
- 17 Maritus si legat uxori dicens id se ab ea habuisse, uel aliter esse eius debitorem, an legatum ualeat.
- 18 Statutum si prohibet maritum relinquere uxori, utrum intelligatur etiam prohibere in uxor marito possit relinquere.
- 19 Statutum excludens feminas fauore masculorum, est odiosum.
- 20 Si per statutum ciuitatis aliquis est effectus notarius, nunquid extra territorium possit conscribere infra.
- 21 Consuetudo & statutum ex cas quod primogenitus succedat in omnibus bonis, & quidam habens bona extra territorium statuentium ubi decessit, quomodo sit succedendum.
- 22 Statutum loci est attendendum in quo res sita est.
- 23 Statutum potest punire ciuem extra territorium delinquentem.

De summa Trinitate.

- 34 *Virū de crimine cōmissō extra territorij procedi possit per viam accusationis an uerō per uiam inquisitionis.*
 35 *Iu publicatione bonorum utrum bona alibi sita comprehendantur.*
 36 *Ciuitates Italice que publicant bona delinquentiū hoc faciunt ex privilegio eis concessō à principe, uel ex consuetudine antiqua.*

Bar.in l.j.C.de summa Trinitate.

- 1 **B**ART. in hac l.j.in princi.ait,relatiuum,† qui, adiunctum generalitati restringere. De natura huius relatiui alibi diximus, & uideas Barb.in consf. 3 8.col. 1 6.in 2.uol.postea Bar.hic in 2.col.agit de uerbo, uolo, dicens esse introductorium iuris noui. vide gl. not.in clem.vnic.de offic.vicar.& in clem.vnic.de rer.permut.in fin.in uerbo, uolumus. Abb.in consf. 1.in 2.uol.& gl.in clemen.fi.de rescript.quā idem dicit in uerbo, statuiamus.& aliquid per Feli.in c.humanum genus. 1.dist.in 2.col.& Barb.in c.nam concupiscentiam, col. 7.de constit. Bal.in c.ad aures, col. 2.de rescrip.& aliquid per Soc.in consf. 6 8. Et de proprietate huius uerbi, uolo, uide Alex. Iaf.& alios in l.certi conditio. §. fi. ff. si cert. pet. Bar.in l.j. ff. mand. & in l. cen. testimis. ff. de uerb. oblig. Et quid si uerbo infinitiui modi adijciatur? uide doct. in l. serui electio. ne. ff. de leg. j. Et quid hoc † uerbum positum in contractibus operetur? & an & quando dispositionem inducat? uide Bar.in l. Pamphilo. ff. de leg. 3. Et an hæc uerba, uolo eligere, inducant electionem legitimam, uide Soc.in consf. 8 6.in 3.uol. Et dum Bar. hic subdit, si testator dicit, uolo talem esse heredem, utrum dispositionem inducat, uide Alex.in consf. 1 6.in 5.vol. Ad ea uerō quæ hic ait Bar.in 3.col. uers. quinto oppono, scilicet, an usuræ sint permixtæ de iure ciuili. uide Præposi. in c. 1 1 0. dist. in 4.col. Abb.in consf. 3 9.in 2.uol. & in c. clerici, col. 1. de iudic. & in c. cum uenissent, in fi. de consf. & in c. cum sit generale, col. 6. & seq. de for. compe. Roma. & in consf. 1 3 9. Anch. in c. peccati uenia, col. 6. & seq. in 2.q. de reg. iur. in 6. & in consf. 2 3 6. & Soc. in cōf. 2. & quia alibi satis diffusè egimus de matetia usurarum, ulterius non insistam. Dum antea Bar. hic in 5.col. tradit utrum infamis † sit idoneus testis, uide Paul. de Castr. in l. fi. infra ut lit. pend. Feli. in c. licet causam, col. 5. de probat. & in c. ex parte, in 4. notab. de testi. & in c. at si clerici, de iudic. in gl. in uoce, legitima. Barb. in consf. 1 1.col. 6. in 4.uol. & in consf. 1 9. in fi. eod. uolu. & in consf. 5 4. col. 1 2. in 1.uol. Bal. in c. super eo, de testi. Alex. in consf. 1 5 2. col. 3. in 5.uol. ubi loquitur in causa matrimoniali & ardua, & de iure canonico. & de non rite condemnato. Corne. in consf. 2 1. in 3.uol. Bal. in consf. 3 5 3. in 5.uol. & ad hoc uide etiam Feli. in c. licet, de testi. & in c. fi. eod. tit. & in c. testimonium, col. 2. & fi. eod. tit. Ant. de Butr. in consf. 8 2. col. 2. Card. in consf. 2 5. Alex. in consf. 1 1. in primo uol. & Bal. in l. ij. infra de incest. nupr. Postea Bar. hic in 5. colu. in fi. uers. & primò, querit, si contractus † est celebratus per aliquem forensem in hac ciuitate, & postea lis agitur in loco suæ originis, cuius loci statuta sint attendenda. uide Soc. in consf. 2 7 i. col. 3. uers. his tñ, neq; in contractib. pōt adduci ignorantia statutorum. Areti. in cōf. 1 1. ubi ait, si quis multum lædere, peti posse restitutionem in integrum. Et ad ea quæ Bart. hic subiungit, in uers. aut de his, uide Alex. in consf. 1 7 9. Vifo & opportunè, col. 2. uers. præterea † statutum, in lib. primi & secundi uolu. ubi ait, statutum loci esse seruandum quò ad ea, quæ concernunt liti9 decisionem, & quæ oriuntur secundum naturam ipsius contractus, nō autem ex mora. id quod est adnotandum. & in consf. 2. colu. 2. in tertio uolum. ubi declarat. l. si fundus, de euctiō. & in consf. 3 7. uisus his, in quinto uolumine. & in l.j. columna fi. ff. de lega. secundo. Barb. in consilio secundo. colu. 2. cum sequi. in tertio uolu. & in consf. 5 3. colu. 1 3. in 2. uolu. Socia. in consf. 2 3 1. col. 6. in 1. uol. ubi loquitur de executione faciendā, & an forensis gaudeat beneficio statutorij. Bal. in consf. 2 1 9. in primo uol. Dec. in consf. 2 7 9. col. 3. & Præposi. in c. illud, col. pe. & fi. 1 2. dist. & Feli. in c. 1. col. 1 2. de sponsal. Et in hac materia uide Abb. in c. dilecti, in pen. notab. de for. cō pet. & in c. fi. eod. tit. col. 1 0. uers. quò ad primum, & Soc. in cōf. 1 7 6. col. 3. in primo uol. Postea Bar. in hac ead. col. tradit in lucro dotis attendendum esse statutum loci mariti, & nō ipsius mulieris. l. exigere. ff. de iudic. Limita hoc non habere locum, quādo uxor duceret maritum ad domum ipsius

mum ipsius uxoris, quia tunc attenditur statutum uxoris : ita singul. dixit Bald. in l. fi. C. si a non
 compet. iudic. quem extollit Franc. Cremen. in sing. 66. incip. Statuto Florentino. De hac re ui-
 de Alex. in consi. 100. in 3. uol. ubi tradit utrum. d. l. exigere, locum habeat, si mulier ignorasset
 statutum domicilij uiri? & de quo domicilio intelligatur. d. l. & quid si uir postea domicilium
 mutasset? Dicas attendendum esse statutum primi domicilij. ita decidunt Anron. de Butr. &
 Abb. in c. primo. de sponfal. & ita in facti contingentia obtentum fuisse, air Francisc. Cremen. in
 sing. 67. incip. Vnus scholaris. & an vir. d. legi renunciare uideatur, si maritus promisit restituere
 dotem in loco contractus & ubique locorum? & quid si mulier esset mortua non in domici-
 lio uiri, sed in ciuitate sua uel alibi? & ad materiam huius statuti uide apud Ange. in consi. 158.
 Bal. in consi. 333. in 4. uol. ubi ponit an habeat locum dote confessa. & in consi. 471. tradit an at-
 tendi debeat statutum fori haredis uiri? & Dec. in consi. 19. Angel. in consi. 76. & in consi. 180.
 & omnino uide quz posui in d. l. exigere. Deinde Bar. in 6. col. vers. secundò quzro, tractat, si so-
 rensis t deliquit hic, utrum puniri debeat secundum statuta huius ciuitatis. uide Abb. in c. fi. cum
 colu. 9. de for. compet. ubi Feli. colu. 5. vers. dum dicitur. Alex. in consi. 86. in 4. uol. Abb. in c. cum
 contingar, de for. compe. & Corn. in consi. 114. in primo uol. ubi ponit nunquid delinquens pu-
 niri debeat secundum statuta loci delicti, uel iudicij. Et dum Bar. supponit forensē præsumi
 ignorare statuta, nisi ibi moram traxerit per tm̄ tps, ut uerisimiliter ea scire debeat, uide Alex. in
 c. in 3. uol. & an trahens moram scire præsumat, uide Alex. in consi. 41. in 5. uol. Anch. in consi.
 264. Rom. in consi. 59. col. in 3. dub. & in consi. 218. col. 2. & in consi. 251. Cum in consi. 6.
 Feli. in c. 2. in princ. de excep. Aret. in consi. 11. col. 3. l. as. in l. quamdiu, col. fi. C. qui admit. Barb.
 in consi. 59. in primo dub. in 4. uol. & Paul. de Cast. in consi. 219. colu. j. & fi. Ad ea uerò, quz hic
 ait Bar. in 7. col. ver. Non obstat. l. si. qui testa. fac. poss. uide Alex. in l. sciendum, §. fi. col. 3. & seq.
 ff. de leg. j. Et dum Bar. hic in col. seq. vers. sed circa hoc dubitatur, tradit, quid si hic t uiget sta-
 tutum disponens filium familiis posse testari, an filius familiis forensis poterit in hac ciuitate te-
 stari? aitq; dicendum uideri q non : quia statutum non legitimat personam sibi non subditam;
 Circa hoc de legitimatione personæ non subditæ uide Abb. in consi. 52. in 2. uol. Rom. in consi.
 224. col. 2. vers. tertio principaliter. & Aret. in consi. 54. col. 2. & in consi. 73. col. 3. Soci. in consi.
 231. col. 6. & seq. ubi ait, forensē in concernentibus processum non gaudere beneficio statuti.
 & Alex. in consi. 44. in 5. uol. postea Bart. in uers. quintò quzro, tradit statuta laicorum ligare
 clericos in ijs, quz non sunt contra libertatem ecclesiæ, uel eorum personas. sed hoc Bar. docu-
 * mentum * cōiter reprobat, ut per Soci. in consi. 56. in 1. uol. uide doct. in c. ecclesia S. Mariz,
 de cons. ubi Feli. qui de hac re latè agit, & in quibusdam casibus defendit hanc decisionem, ut
 ibi uidere est nu. 95. dicatq; statutum laicorū non ligare clericos & in minorib. cōstitutos, nisi
 fumerent aliquod adminiculum à statuto. Alex. in consi. 355. in lib. primi & secūdi uol. & in hac
 re uideas Rom. in sing. 354. ubi ait, statuta laicorū non solum nō ualere super spiritualibus, sed
 neq; super connexis. & clerici gaudent priuilegio & fauore statutorū, nisi statutum hoc eis ex-
 pressè denegat. id quod facere potest, cum nemini propterea iniuriā faciat, ut per Alex. in consi.
 113. in 7. uol. & Dec. in consi. 275. siue 276. immo statutum laicorum disponere non potest de
 9 rebus ecclesiasticis ēt in eius fauorem. Dec. in consi. 223. col. 2. & 3. An autem statutum t hmoi
 possit allegari à clerico contra laicum coram iudice ecclesiastico? doct. cōcludunt q non in c.
 quod clericis, de for. compe. & Aret. in consi. 45. & circa p̄dicta uide oīno, Alex. in consi. 235. in
 lib. primi & secūdi uol. Item scias, statuentes laicos posse compelli à iudice ecclesiastico ad de-
 clarandum, eorum statuta non comprehendere ecclesiam. Ant. de Butr. in consi. 40. Et an & qñ
 statutū laicorum cōprehendat personas ecclesiasticas? & quid si eis est fauorabile? quid si odio
 sum? quid si de ipsis in specie disponeret? & quid si in genere. uide Soc. in cōsi. 241. in 1. uol. An
 aut statutum possit consistere circa laicum contrahentem cum clerico. uide not. Soc. in consi.
 1093. in 4. uol. & aliquid in consi. 56. eod. uol. Et qñ statuta dicant esse contra libertatē ecclesiæ?
 uide Feli. in d. c. ecclesia sanctæ Mariz, nu. 73. & nu. 129. ubi concludit, ea esse huiusmodi, quz
 prohibent clericis uel ecclesijs ea, quz non prohibentur à lege diuina, siue canonica. & ibidem

- ait, statutum ecclesiæ præiudicare non posse, quamvis eodem momēto alteri ecclesiæ prodes-
set. Item statutum, quo cautum est, neminem apprehendere posse alicuius beneficii possessionem
nem sine licentia principis secularis, esse nullius roboris & momenti ait Feli. in d.c. ecclesiæ S.
Mar. nu. 1 23. & inquit doct. eos principes, qui talia statuunt, in excōicationis pœnam incide-
re. id quod est contra ferè omnes principes huius temporis, qui hæc agere non uerentur, & ex-
cōicationes ac censuras ecclesiæ contemnunt, quas Desiderius rex Longobardorū alioqui im-
pius timebat. cum enim imperio Romani Pontificis esset infensus, Adrianus Papa ad eum tres
Episcopos misit, qui ei lub anathematis pœna minarentur, ne ullo pacto fines Romanos attin-
geret. Et rex ille ueritus ne iram Dei incurreret, in Galliam Cisalpinam statim redijt. hodie aut
11 quid sit? Sed pergamus, statuta t̄ quæ sunt contra libertatem ecclesiæ, delenda sunt de uolumi-
ne statutorum, alioqui & statuetes, & ea seruari facientes sunt excōicati, neq; excusantur, quā-
uis in fine statutorum posuerint, hmōi statuta haberi pro non insitis: quia re ipsa delenda sunt,
ne qñque de facto seruentur. ita Abb. in conf. 83. in primo uol. ubi tradit etiam, quæ statuta di-
cantur esse contra libertatem ecclesiæ. Et inter cætera scias, statutum, quo limitatur in funere
mortuorum numerus clericorum, & cereorum, dici esse cōtra libertatem ecclesiæ. Dec. in d.c.
ecclesiæ S. Mariæ, nu. 63. de const. & circa ea, quæ hic subiungit Bar. in vers. modò quidā laicus,
vide Anch. in c. canonum statuta, ver. ego aut̄, de consti. Ad ea uerò, quæ Bar. subdit in vers. Do
alia exempla, dum citat. l. in summa §. qualiter. ff. de test. vide Alex. in conf. 105. in 4. uol. Abb.
in conf. 33. col. 2. & in conf. 52. Feli. in d.c. ecclesiæ S. M. col. 23. in fi. Barb. in conf. 18. col. 15. in
2. uol. & in conf. 53. col. 19. & in conf. 58. col. 12. eod. uol. Imol. in conf. 211. col. 2. & pe. Aret.
in conf. 69. Soc. in conf. 55. col. j. & in conf. 230. in 2. dub. col. pen. & fin. in primo uol. Quod ue-
12 rò attinet ad ea, de quibus hic agit Bar. in 6. q. hoc est an t̄ statuta, pōrrigant effectum suum ex-
tra territorium statuientium? ubi concludit q̄ non in ijs, quæ sunt prohibita ratione solennita-
tis alicuius actus. attende qm̄ ex hoc inferitur, si filiustamiliās sine consensu patris obligari non
potest. eum extra territorium obligari posse sine ipsius consensu, dummodo hoc nō fiat in frau-
dem. Aret. in conf. 73. col. 4. Et similiter mulier, quæ sine consensu propinquorum contrahere
non potest, extra territorium poterit. Aret. in conf. 54. ubi sublimat. Tamen si rectè intueatur,
istæ decisiones vñr menti statuientium reluctari. vide omnino an & qñ statutū pōrrigat effectū
suum & liget extra territoriū, apud lo. de Ligna. in tract. de censura ecclesiastica. §. nono. nu. 29.
cum seq. & Corn. in conf. 89. in 3. uol. Dum autem subiicit Bar. qñ statutum est prohibitio in
rem, & tunc illud esse ubiq; seruandum, vide Soc. in cōf. 27r. col. 3. Et dum Bar. hoc in loco agit
de statuto continente prohibitionē fauorabilem, ut puta, ne minores decipiantur, statuiſ mino-
res xxv. annis testari nōn posse. vide Bal. in conf. 119. siue 120. in 2. uol. Limita tñ nisi in actu pro-
hibito à statuētib. iur̄n interueniret: quia eo casu ualeret et̄ non obstāte defectu solennitatis.
Soc. in conf. 239. & in conf. 279. in 1. vol. Aret. in conf. 54. ubi aliam posuit limitationē & bene
declarat hanc materiam, ideo cum ibi uide oīno, & in conf. 23. col. 4. ubi eleg. loquitur. Et an &
quādo statutum liget subditum contrahentem extra territoriū? vide Alex. in conf. 116. in 6. uol.
13 Bar. in hoc eod. loco agit, de statuto prohibente maritum t̄ legare uxori, & contra, ne mutuo
amore se inuicem spoliēt. aitq; hoc statutum esse fauorabile, & ideo efficere tñem illius ciui-
tatis ubique existentem. De hac re uide Roma. in conf. 39. in princip. Barb. in conf. 12. col. 16.
in primo uol. Anch. in c. canonum statuta, col. 46. in fi. de const. Capr. in conf. 21. Alex. in conf.
41. col. 2. in 5. uol. Bal. in conf. 119. in 3. uol. & Corn. in conf. 84. in 3. uol. Attende hic quoniā ista
quæstio Bar. duo capita continet, primum est, An subditus existens extra territorium possit le-
gare uxori deciditq; hoc fieri non posse, idem expresse ait Alex. in d. conf. 41. in 5. uol. Aliud ca-
put est, nūquid hmōi prohibitio ad bona sita extra territorium dilatetur? quo casu Bar. uidetur
14 affirmatiuam partem amplecti, dum assertit simile de illo, cui bonis est interdictum: nam istat in-
terdictio trahitur ad bona ubicunq; existentia. & ad hæc accedit expresse in utraq; quæstione
Roma. in conf. 39. & Salic. hic, qui limitat nisi maritus nouum domicilium constituisset in lo-
co, in quo tale statutum non uigeret: quia eo casu, quò ad bona ibi sita legare posset. & Bal.
idem

idem ait cum ista limitatione in l. si arrogator, colum. penult. ff. de adopt. & idem ait hic Bald. scilicet prohibitionem hanc ad bona alibi sita diluati. declarando tamen hoc non procedere, quando is etiam extra territorium testaretur: quia ijs duobus concurrentibus, hoc est, ut extra territorium fiat testamentum, & de bonis alibi sitis, tenet legari posse uxori. idem ait Bald. in consi. 3. 9. in 3. vol. & in hac materia vide omnino Barb. in consi. 1. 2. col. 1. 6. in 1. vol. quid si maritus habitans in loco, in quo uiget hoc statutum, uxorem habeat in alia ciuitate in qua ius commune attenditur, utrum ei legare poterit non obstante statuto? vide Paul. de Castr. in l. exigere, in ff. de iudic. Vtrum ualeat cautela, ut maritus Titum instituat, qui non possit habere possessionem hereditatis nisi vxore mortua, quæ interim sit usufructuaria? faciunt trad. per Io. And. in additi. ad Specul. in titulo de instr. edit. §. nunc uero aliqua, in fi. & quæ habentur in l. hereditas. ff. de acquir. hered. Quid si maritus relinquit vxori, sed eam grauatur de restituendo alicui pio loco uel alteri post mortem, utrum hoc facere possit? pro decisione huius quæst. faciunt trad. per Ronia. in repet. auth. similiter. C. ad leg. Falcid. in 3. §. limit. & Io. de Pra
15 to in l. mutianæ, in ff. de cond. & demonstra. An maritus non obstante statuto uxori legare possit hæredem consentiente? vide Barb. in d. consi. 1. 2. col. 9. in primo uol. ubi etiam tradit, an uxor possit hæredi instituto substitui? de qua re uide Roma. in l. si is qui. ff. de uulg. & pupill. Nunquid uxori non obstante isto statuto legari poterunt aliqua bona distribuenda pro anima ipsius mariti? vide Ioan. Andr. in d. additi. ad Specul. in titulo de instrumen. edit. §. fi. & Barb. in dicto consi. 1. 2. Alberic. in secunda parte statutorum, quæst. 1. 3. Paul. de Castr. & Alexand. in l. cogi. §. hi qui. ff. ad trebellian. & Alexand. in consi. 1. 99. Prospectis testamento, colu. 3. in lib. primi & secundi uolumi. ubi concluditur, hoc uxori committi non posse, ne fraus fiat statuto,
16 alioqui uero si ei & alteri committentur. An hoc statutum t. disponens de uxore, locum habeat in sponsa? faciunt pro decisione quæ docuit Bald. in l. Deo nobis, infra de episcop. & cleric. An autem hoc statutum comprehendat uxorem putatiuum cum qua matrimonium esse non possit? & dicas comprehendit. L. qui contra. C. de incest. nupt. Luxori maritus. ff. de usufru. lega. sed hoc posset fortasse limitari secundum trad. in capitulo cum haberet, de eo qui dux. in matr. quam per adulter. poll. vide in simili Rapha. Cuma. in consil. 30. Quid si maritus prohibetur uxori relinquere aliquam rerum suarum portionem, an ei poterit alimenta relinquere?
17 vide Cuma. in dicto consi. 30. Quid si maritus t. legat uxori dicens id se ab ea habuisse, uel aliter esse eius debitorem, an legatum ualeat? vide L. qui testamentum. ff. de probat. Bald. in l. hac. edit. colu. 7. C. de secund. nupt. & Bart. in l. cum quis. §. Titia. ff. de lega. tertio. An statutum prohibens legare, ad hæredis institutionem porrigatur? Fulgos. in consi. 1. 15. tenet quodd non, sed in isto casu eadem & maior ratio militaret, ne coniuges mutuo amore se spoliarent. & de hac re uide Iacob. de Nigr. in repet. rubricæ. ff. de lega. primo, nume. 20. Quid si statutum
18 t. prohibet maritum relinquere uxori, verum intelligatur etiam prohibere ne uxor marito possit relinquere? Curtius in consi. 1. 1. arguit ad utranque partem, & denique concludit affirmatiue. ad hoc faciunt trad. per Paul. de Montepico in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet. nume. 4. ff. de lega. secundo. quem uideas omnino. Hoc tamen puto limitari debere, nisi extaret statutum deferens lucrum dotis marito uxore præcedente: nam in ijs, in quibus maritus potest succedere ab intestato, puto cum etiam institui posse, ut in simili tradit, Barto. in l. peto. §. fratre. ff. de lega. secundo. & in proposita quæstione uide Dec. in l. j. nume. 6. C. de in ius uocan. & Iasin. consi. 1. 2. in primo uolumine. & omnino Paul. de Montepico in d. §. Titia. Ad eam uero quæ subijcit Bart. hic in uers. Aut statutum continet prohibitionem odio-
19 sam, uide Soc. in consi. 2. 7. col. 4. vers. tertio, in primo uolumine. & dum ait, statutum t. excludens feminas fauore masculorum esse odiosum, uide Soc. in consi. 84. & omnino in consilio 36. in primo uolumine. ubi uidetur concludere contra Bart. hic. Alexand. in consi. 1. 28. in primo uolumine. Bart. in consi. 38. in secundo dubio. ubi in 10. colum. sequitur Bart. hic. Bald. in consi. 1. 79. in quinta parte. & in consi. 1. 31. in secundo uolumine. Curt. in consi. 39. col. 2. Dec. in consi. 1. 3. & omnino uide quæ de hoc statuto posui in l. qui exceptionem. ff. de condi. indeb.

De summa Trinitate.

- & plenius in l. ij. §. videndum. ff. ad tertullian. & dum Barto. hic in 7. quæst. dicit, si per statutum
- 20 t ciuiritatis aliquis est effectus norarius, nunquid extra territorium possit conficere instrumenta? vide Abb. in capitulo cum P. tabellio, col. fi. de fide instrumen. & ad rem faciunt trad. per Feli. in capitulo ad audientiam, col. 2. vers. secunda conclusio, de præscript. Anchar. in cap. canonum statuta, col. 3. §. vers. circa primum, de constitu. & Fulg. in consi. 5. t. col. 4. Circa ea uerò quæ ponit Bart. hic in uers. præterea simplex, ubi agit de legitimatione, & ad quæ bona trahatur, vide Alexand. in consi. penul. & in consi. fin. in quinto uolu. & in consi. 3. in principio eodem uolu. aliquid per Barb. in consi. 34. col. 26. in 2. uolu. Anchar. in d. cap. canonum statuta, col. 46. cum sequ. Alexand. in consi. 67. col. penul. in primo uolu. & in consi. 128. col. 1. eodem 1. uolu. Roma. in consi. 38. & omnino uideas quæ plenè posui in l. filium. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. Postea Bar. hic in 17. col. vers. sed posset dubitari, tractat, si consuetudo uel statu-
- 21 tutum t est in Anglia, ut primogenitus succedat in omnibus bonis, & quidam habens bona in Anglia & in Italia decedit, quomodo sit succedendum? & distinguit ut hic per eum. vide Alex. in consi. 16. & in d. consi. 128. in primo uolumine. Et dum Bart. in uers. aut uerba statuti disponunt circa personam, agit de statuto disponente circa personam, contra Bart. tenet Anchar. in d. cap. canonum statuta, vers. quæro iuxta prædicta. dicens quamuis statutum sit conceptum
- 22 per uerba concernentia personam, tamen attendendum t esse statutum loci, in quo res sita est.
- * & Alexand. in consi. 19. nu. 6. in sexto uolumine. ubi concludit magis* communem esse sententiam, ut quomodocunque sint uerba statutorum concepta, attendatur statutum loci, in quo bona sunt sita. Albert. Brun. in tracta. de statut. in sexto articulo principali, in prima quæst. primi membri. & de hac materia uide Alexan. in d. consi. 16. in primo uolum. Abb. in consi. 72. in primo uolu. Feli. in cap. Ecclesia sanctæ Mariæ, col. 37. quæst. 15. de constitu. & in cap. auditis, col. 7. de præscript. Barb. in consi. 4. col. 8. & in consi. 14. col. 2. in 1. uolu. & Cardi. in conti. 2. Abb. in cap. quod clericis, col. 7. vers. ad prædicta, de foro compet. cum ibi additis. Anchar. in d. c. canonum statuta, col. 47. & col. 52. Alexand. in d. consi. 128. col. 2. in primo uolumine. & in consi. 44. in primo uolu. Soci. in consi. 292. & in consi. 221. col. 6. & Calder. in consi. 17. in titulo de constitu. Ad ea uerò quæ hic dicit Bar. in 8. quæst. vers. item regula fallit, uide Feli. in cap. postulasti, col. 4. vers. quarto declara, de foro compet. & ibi Abb. in 3. col. uers. circa prædicta. & Feli. in tertia col. vers. prima conclusio. Et dum Bart. hic in uers. aliquando
- 23 ciuis, tradit, statutum t posse punire ciuem extra territorium delinquentem, idque ratione originis, uide Abb. in cap. fi. col. 1. vers. sed circa, de foro compet. immo posset formari inquisitio à iudice originis. Angel. de malefic. col. 18. vers. ubi multa pro hac Bart. decisione adducit. vide Alexand. in consi. 111. in primo uolum. & in consi. 41. in 5. uolumine. & ad rem faciunt trad. per Præposit. in cap. ius militare, col. 2. prima dist. Et dum Bar. hic in col. sequ. uer.
- 24 hoc præmisso, tradit, utrum de crimine t extra territorium commissio procedi possit per uiam accusationis, an uero etiam per uiam inquisitionis? vide Angel. de malefic. in uers. hæc est quædam inquisitio, col. 18. & Cardin. in sua ultima quæst. & Alexand. in d. consi. 111. in primo uolumine. Soci. in dicto consi. 271. col. 3. & Abb. in d. cap. fin. col. 14. uers. sed circa, de foro compet. & in c. cum contingat, col. 2. de for. compet. & in consi. 51. col. pen. in 2. uol. Cæpoll. in consi. 81. col. 2. Paul. de Castr. in consi. 75. ubi sequitur hæc dicta Bar. & insert ad pulchrum casum, de quo ibi uidere est. Corne. in consi. 114. in primo uolu. & Soci. in consi. 202. in primo uolumi. sed prædictis obstat, quia si Bononiensis Bononiensem bannitum interficiat Ferrariæ, quamuis Ferrariæ statuto cautum non sit, bannitum posse impune offendere, prout & Bononiæ, si Bononiæ conuenitur, puniri non poterit, ut per Ias. in l. ubi pactum, columna 6. infra de transact. & in l. fi. fallen. 16. ff. de iurisd. omni. iudic. Et dum Bar. hic in penul. columna, uers. si igitur, ait, de genere pœnæ non esse curandum, an pœna imponatur à statuto an à iure communi. ad hæc uide Feli. in cap. testimonium, col. 10. vers. septima conclusio, de testi. Et dum in ead. col.
- 25 uers. secundo casu, agit de publicatione bonorum, utrum t bona alibi sita comprehendat? vide Alexand. in consi. 31. in 1. uolu. sed quid si ex fundo hic sito, alieni in alio territorio commoranti
- pensio

penſio debeat? cuius territorij iſte fundus eſſe iudicabitur, ut ſciatur poſſit ne publicari an non? vide Aret. in confi. 10. & in re propoſita uideas Cæpoll. in confi. 17. col. 10. & ſeq. Anto. de Butr. in confi. 159. & in confi. 62. l. mol. in confi. 151. col. 8. & ſi. & Oldrad. in confi. 17. & omnino Angel. de malefic. in glo. et eius bona publicamus, in 2. quæſt. cum ibi additis. Et ad 2. ea quæ in ſi. huius pen. col. ait Bar. dicens, ciuitates ſi Italiæ quæ publicant bona delinquentis, hoc facere, uel ex priuilegio eis conſeſſo à principe, uel ex conſuetudine antiqua. vide Alex. in confi. 111. col. 3. in 4. uol. Roma. in confi. 59. col. 3. in 5. dub. Abb. in confi. 6. in 1. dub. in 2. uolu. & in confi. 17. col. 2. in 2. dub. & in 2. uol. & in confi. 94. col. 2. in 1. dub. eod. 2. uolu. Feli. in c. quæ in eccleſiarum, col. 4. de conſt. & in c. cum à nobis, de teſti. Barb. in confi. 11. col. 8. in 1. uol. Anchar. in d. c. canonum ſtatuta, col. 54. de conſti. Aret. in confi. 10. ubi pulchram poſuit quæſtionem in hac materia. Paul. de Caſtr. in confi. 86. Alex. poſt Ang. in l. ſed ſi plures. §. in arrogato, col. 2. ff. de vulg. & pupi. Et dum Bar. hic in ſi. huius. l. ait, quamcunque ciuitatem dici procuratorem eſſe ſiſci. vide Barb. in confi. 77. col. 20. & ſeq. in 1. uol. ubi tradit etiam quid ſi in procedendo contra reum non fuiſſet ſeruata forma iuris.

Summarium in l. j. C. de ſacroſ. eccl.

- 1 Collegio religioſorum, ſeu eccleſiaſticorum poteſt relinqui.

Bar. in l. j. C. de ſacroſ. eccl. in lectura.

- 1 **B**ART. in hac l. j. ſic ait in ſumma. Collegio religioſorum ſeu eccleſiaſticorum poteſt relinqui. De intellectu huius. l. vide Angel. in confi. 233. Et dum Bar. ex mente glo. exponit illa uerba huius tex. vnusquisque habeat, ſcilicet habilis, vide Barb. in confi. 1. col. 8. in 2. uol. & in confi. 56. col. 12. & ſeq. eod. uol. & Roma. in confi. 180. col. 2. & in confi. 214. Alex. in confi. 86. col. 1. in 1. uol. & in confi. 104. col. 2. eodem uol. ad rem facit tex. in l. j. in princip. ff. ad leg. Falcid. vide Bal. in c. 1. col. 4. de reſcrip. & glo. in l. j. inſrâ ubi de ratioci. Bal. in l. j. ff. de eo quod cert. loc. ſeu in repet. l. omnes populi fol. 28. ff. de iuſti. & iur. uide text. & ibi Bar. in l. ſi infanti, col. 3. in ſi. inſrâ de iur. delibe. & laſ. in l. quamdiu, col. 3. inſrâ qui admit.

Summarium in repet. l. j. C. de ſacroſ. eccl.

- 1 Licitum eſt legare pijs locis.
2 Teſtamentum ſauore pia cauſa ualet ſine ſolemnitate requiſita.
3 Lex generaliter diſponens ubi agitur de ſauore publico non recipit reſtriſtionem.
4 Teſtamentum imperſectum ratione uoluntatis non ualet, etiam quod ad pias cauſas.
5 Filius familiæ poteſt teſtari de caſtrenſi peculio.
6 Damnatus ad mortem an poſſit relinquare ad pias cauſas.
7 Uſurarius qui non poteſt condere teſtamentum niſi ſecundum formam cap. quamquam, an intelligatur eſſe ille tantum qui uſuras exercet tempore conditi teſtamenti, an uero locum habeat etiam in eo qui erat uſurarius ante conditum teſtamentum, & non tempore teſtamenti.
8 Ea quæ relinquuntur locupleti amore Dei, non docentur eſſe reſcinda ad pias cauſas.
9 Quando relinquitur ultra uires hereditarias utruque heres teneatur inſoludum, & quo iure quando inuentarium non facit.
10 Pia cauſa ſi heres inſtituitur, & nihil relinquitur ſilio, iſta inſtitutio non ualet.
11 Teſtamentum in quo inſtituitur heres pia cauſa dummodo ſilio aliquid relinquatur iure inſtitutionis ualidum eſt.
12 Statutum ualet diſponens captatoriam uoluntatem.
13 Libertatis datio non eſt cauſa pia niſi pro anima fiat.
14 De reſcinda ad pias cauſas trebellianica non detrahitur.
15 In ore duorum uel trium ſtat omne uerbum.

De sacrosanctis ecclesijs.

Bar.in repet.l.primz.C.de sacros.ecclef.

- BART. in hac l.retro ordine procedit, & multa aptè tradidit, tamen discedit à cōmuni huius tex.intellectus, & secundum suam opinionem de multis quærit, & propè omnia eodem fundamento decidit, quod tamen uidetur non posse subsistere: & ideo ferè omnia eius fundamenta corrunt. Bar.enim constanter ait, ante hanc. l.licuisse legare t pjs locis, & ideo si ista. l. quæ hoc ipsum constituit, nihil aliud sanxit, inanis & superflua redderetur. propterea ipse dicit, hoc addere, quoniam aliàs inhabilis ad testandum in spectro iure ciuili posset testari etiam sine requisita solennitate de iure ciuili, & hic inspicitur merum ius gentium. & ideo parificat testamentum militis, & ad pias causas, dicens id, quod disponitur in testamento militi, ferè semper locum habere in causa pia. sed pace dixerim tanti patris, errat Bar. quia hoc ante istam. l. non licebat. qnapropter ista. l. solum concedit licentiam, ut causæ piz relinqui possit, scilicet ab eo, qui habilis est. & cum solennitatibus requisitis. & in causa pia hic nihil est speciale, & attendimus formam aliorum de iure ciuili, vt hic per las. in secunda col. vers. capio glo. primam. bene uerum est, à iure pontificio solennitates testium fuisse sublatas. cap. cum esses, & cap. relatum, de testamen. sed an per illa iura sublata sint aliæ solennitates testandi, & inhabilitas, ita ut ius gentium consideretur, hic non uideo tactum. ideo diligenter attende tradita hic per Barto. in prima quæst. quia uidetur falsis argumentis inniti. Declara tamen quòd si fauore piz causæ testamentum t valeat sine solennitate requisita. d. cap. relatum, tamen hoc esse intelligendum quando pia causa est hæres instituta, secus si aliquo seculari hære de intestato facta essent legata piz causæ; quia requisita solennitas exigeretur, secundum Anto. de Butr. in c. quod clericis, de foro competen. quod an sit uerum, vide Soci. in consi. 49. in quarto uolu. & in consi. 115. in quarto uolu. & in consi. 5. colu. fi. in tertio uolumi. & Dec. in consi. 455. vbi etiam ipse uult, ubi causa pia non est hæres instituta seruandam esse solennitatem iuris communis. vide ad hæc Alexan. in consi. 321. in lib. primi & secundi uolu. Item scias huiusmodi testamentum sine requisita solennitate confectum ualere, quando causa coram iudice ecclesiastico, vel in terris ecclesiæ ageretur, alioqui non, secundum Angel. in consi. 233. id quòd affirmare non audeo. vide doct. in locis prædictis. Et dum hic in principio exponitur cum glo. uocem illam, unusquisque, hoc est, habilis, vide aliqui per las. in §. in personam, colu. 6. instituto. de actioni. & quæ dixi supra in lectura Bar. huius. Et ad ea quæ subiungit Bar. hic in uers. uenio ad secundum, dicas opinionem Bar. hic sustineri posse, quamuis ab omnibus redarguatur, idque per regulam, qua cauetur, legem t generaliter disponentem, ubi agitur de fauore publico, non recipere restrictionem de habilitate. l. iij. §. utrum, vers. is quoque. ff. ad Syllan. sed hic non solum de iure publico tractatur, sed etiam de fauore animæ, quæ cæteris rebus est præferenda. l. ancimus, in frà eod. titulo. Et dum Bar. hic in secunda col. uenio ad secundum, ait unumquemque in mortis articulo constitutum posse relinquere ad pias causas aliquo defectu iuris ciuilis non obstante, uide Abb. in consi. 321. in 2. uolu. Barb. in consi. 43. in 3. vol. Bald. in consi. 92. in 2. uolu. vbi loquitur de uxore prohibita testari sine præsentia uiri. Postea Bart. hic in 3. colu. ver. de persona, inquit hanc l. continere priuilegium ipsorum, qui sunt in mortis articulo constituti, ac etiam ecclesiæ. sed contrarium tenent omnes. tamen uide las. qui nonnulla adducit pro Bart. in l. si filius familiæ, colu. pen. ff. de cert. pet. Et dum subiicit, istam qualitatem, omnibus diebus, non restringi ad iurisdictionem, sed comprehendere etiam dies feriatos, vide ad hoc aliqua per Feli. in c. in nomine. 2. in 1. colu. de testi. Deinde Bart. hic in 1. quæst. tradit, an in casu huius. l. furiosus, & mentecaptus, & similes possint relinquere? uide Decan. in negocijs, in principio. ff. de regul. iur. & Barb. in consilio 59. colu. 4. in secundo uolu. & aliqua per eundem in consi. 43. in tertio uolu. & Alexan. in consi. 172. in 5. uolu. vbi ponit etiam quid in prodigo. Et dum subiungit Bar. dispensatum esse contra omnem inhabilitatem inductam de iure ciuili, sed furiosum & mentecaptum esse inhabiles de iure naturali, vide quid ex hoc inferat Paul. de Castr. in consi. 201. in 3. dubio, scilicet testamentum t imperfectum ratione uoluntatis non ualere, etiam quòd ad pias causas. de qua te uide & declara ut eleg. per Dec. in consilio 488. Postea Bart. in 3. colu.

in 2. quæst.

- in 2. quæst. subdit, an ista. l. locum habeat in pupillo. vide Philip. in repet. capituli si pater, de testa. in 6. col. 3. Nunquid etiam super rescripto fieri possit hæc quæstio, vide glo. in l. rescripta, & ibi doct. infra de precib. Imper. offer. Barb. in consi. 58. in 1. vol. Capr. in consi. 85. & laf. in l. licet, infra de testa. milit. Alex. in l. j. & lafin l. senium, infra qui testa. facer. poss. col. 7. & in l. si pater, eod. tit. & Alex. in d. consi. 182. in 5. vol. Postea in 3. quæst. hic agit Bar. quid de seruo, monacho, &c. & respondet, filium familiæ t posse testari de peculio castrensi. tu verò quomodo filius familiæ possit testari ad pias causas, vide latissime apud lafin d. l. senium, col. 2. versu nunc se offert. ubi in hoc puncto quatuor retulit opiniones. Et dum in versu. concluditur ergo, inquit, filium familiæ in mortis articulo constitutum consentiente patre per modum ultimæ voluntatis de adventitio peculio posse disponere per hanc. l. vide Federi. in consi. 294. Alex. in l. j. §. hæc autem. col. 28. ff. ad Trebell. & laf. in d. l. senium, column. 3. & seq. & Paul. de Cast. in consi. 201. Et dum Bar. in 4. quæst. hic tradit, an damnatus t ad mortem possit relinquere ad pias causas, & dicit quòd non: quoniam hac. l. permittitur, ut quis decedens possit relinquere de bonis suis quod optauit, & sic de bonis, quæ sua erant tempore suæ mortis; sed iste perdit bona antequam moriatur, igitur &c. vide Abb. in consi. 63. col. 3. in 1. vol. & Alex. in d. consi. 182. in 5. vol. Dum verò quærit Bar. de eo, qui est dubius de statu suo, atque se putare eum posse disponere in articulo mortis, ut hic per eum in 5. quæst. vide ad hoc Paul. de Cast. in d. consi. 201. Dum autem Bar. in 6. quæst. quærit de usurario, vide Alex. in consi. 34. in 1. volum. & in consi. 143. in libro primi & secundi vol. & Ant. de Butr. in consi. 25. & in consi. 26. & in consi. 29. in fi. Et an t usurarius, qui non potest condere testamentum nisi secundum formam c. quamquam de usur. in 6. intelligatur esse ille tantum, qui usuras exercet tempore conditi testamenti, an verò locum habeat etiam in eo, qui erat usurarius ante conditum testamentum, & non tempore testamenti. & quomodo dicatur quis esse conuictus ut usurarius, vide apud Soc. in consi. 127. in 3. vol. Et quomodo dicatur quis esse usurarius manifestus, ita ut intestabilis efficiatur, declarat Ang. in consi. 91. Ad ea verò quæ hic ait Bar. in 7. col. versu. secundò quæro, scilicet ea, quæ relinquuntur t locupleti amore Dei, non dici esse relicta ad pias causas, neque huius. l. privilegio gaudere. vide Alex. in consi. 125. & sequi 4. vol. Barb. in consi. 58. col. 17. in 1. vol. & omnino Bal. nouell. in tract. de dote, in 5. parte princ. versu nunc me transero. & Aret. in l. Stichus. §. stipulatio, col. 2. ff. de verb. oblig. & Bal. in consi. 230. in 5. vol. & Io. Campegium in tract. de dote, in 9. quæst. primæ part. Et dum Bar. in hac ead. col. in versu. tertio quæro, ait, id quod relinquitur pro malè ablati incertis, distribuendum inter pauperes, dici relictum ad pias causas, vide Feli. in c. etiam sic, in fi. de iudic.
- 9 Bar. in hac ead. repet. col. 10. versu. tertio quæro, tractat, quando relinquitur t ultra vires hæreditarias, utrum hæres teneatur in solidum, & quo iure, quando inventarium non fecit. An autem hæres, qui adit sine beneficio inventarij teneatur in foro conscientie ad debita testatoris, & ad legata facta ultra vires hæreditarias, vide Bar. in rubrica. ff. de acquir. hæred. colu. 2. in 2. quæst. versu. ex hoc sequitur, ubi latè Aret. in 2. col. versu. extra gl. & ad prædicta faciunt tradita per Feder. de Sen. in consi. 21. quem videas. Et dum subiungit Bar. hic in versu. quarto quæro, nunquid si ecclesia uel pauperes instituatur, & adeant absque beneficio inventarij teneantur ultra vires hæreditarias, vide Abb. in consi. 24. col. 3. in 2. dub. in 2. vol. ubi ponit de ijs, quæ prædicta sunt. & in consi. 102. col. 4. eod. vol. Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, col. 21. de const. & addita ad Abb. in c. 1. de soluti. & in d. c. ecclesia. col. fi. in fi. & in c. Raynaldus, col. 3. de testa. laf. in l. fi. §. fi. in ultima col. infra de iur. delib. Barb. in c. 1. de testa. Aret. in l. si seruus plurium. §. si ante. ff. de lega. 1. & in rubrica. ff. de acquir. hæred. colu. 6. versu. quarto adde, ubi ait, magis
- * communem esse sententiam, ut ecclesia non teneatur. vide aliquid apud Feli. in c. signific. col. 2. de offi. deleg. postea Bar. hic in 13. col. versu. quandoque relinquitur ad pias causas iure institutionis, inquit si pia t causa hæres instituitur, & nihil relinquitur filio, & tunc quia hoc est factum contra officium pietatis, ecclesia non debet ex tali testò acquirere ex consilio Augustini, vide Alex. in consi. 15. in 4. vol. Abb. in consi. 63. in 1. volu. Alexan. in l. pactum quod dotali, col. 2.

- col. 2. in frà de pact. & in consi. 45. col. pen. in 1. vol. & in consi. 92. in 3. vol. ubi dicit, excepta legitima, piam causam esse filijs fauorabiliorem. Paul. de Castin. l. sicur certi, in frà de testa. milit. in fi. l. in l. hac cōsultissima. §. si quis autē, in frà de testa. & in l. iubemus, col. 2. eod. tit. de testa. Soc. in consi. 230. in 2. dubio. in 1. vol. ubi dicit, quid si legitima esset aucta per statutum? & loquitur in persona ecclesiastica, & tertij ordinis. vide etiam Barb. in consi. 43. in 3. vol. & omnino Feli. in c. in præsencia. nu. 75. de probat. ubi concludit, causam piam esse fauorabiliorem filijs, quod intellige uerum esse, excepta legitima, ut prædictum est, in qua potior est conditio filiorum, secundum communem sententiam. ita Dec. in consi. 426. vide eundem Dec. in consi. 391. in fi. & Soc. in consi. 23. col. 7. in 1. vol. & Mari. Soc. juni. in consi. 125. nu. 27. Et dum hic
- 11 paulo post subiungit Bar. testamentum, t in quo instituitur hæres pia causa, dummodò filio aliquid relinquatur iure institutionis, sustineri, & ualidum esse. Dicat hoc esse singulare documentum, secundum Matthesil. in suo sing. 104. incip. Nota quod illa uulgaris, cum ibi addit. per Castillion. Et dum progreditur Bar. dicens, hoc quod iure institutionis filijs relinquatur, esse meram solennitatem iuris ciuilib, vide plenè Barb. in consi. 38. in 3. vol. Et dum Bar. progreditur in hac ead. col. vers. tertiò quæro, inuestigando utrum in relictis ad pias causas ualeat uoluntas captatoria, quando conditio confertur in secretis alienę mentis. De ista questione vide latè apud Ias. in l. captatorias, in frà de testa. milit. col. 4. ubi tenet cum Bar. hic quamuis dicat, textum, quem hic affert Bar. in c. cum tibi, de test. ad rem parum facere. vide etiam Abb. in consi. 32. col. 2. in 2. vol. & in consi. 100. col. 4. in 1. dub. in eod. lib. Roma. in consi. 228. col. 4. Card. in consi. 124. Aret. in consi. 94. col. 2. l. in l. captatorias, col. fi. ff. de hæred. insti. & ibi omnes, &
- 12 omnino Aret. in l. ij. colu. t. in 2. notab. ubi ex dictis Bart. decidit, statutum t ualere disponens captariam uoluntatem ualere, si statuto cautum esset, eum, in cuius uoluntate dispositio residet, teneri eam declarare ad arbitrium boni viri. Et dum Bar. hic in col. seq. vers. sed prædicta, inquit, si aliquid relinquatur arbitrio alterius simpliciter, nec dicatur ad aliquid, in dubio intelligi esse relictum ad pias causas. vide omnino Raph. Cuma. in consi. 117. Postea dum agit Bar. de datione libertatis distinguens, relinquatur ne pro anima, an non? attende quoniam Bar.
- 13 uidetur sentire, dationem t libertatis non esse causam piam, nisi pro anima fiat. de qua uide Alex. in d. l. captatorias, col. t. in frà de testa. milit. & in l. pecuniam, col. 1. & seq. ff. de cond. ob. caus. & Ias. in l. si unus, in frà de testa. Et aduerte quia Bar. dum agit de intellectu. l. fideicommissaria libertas. ff. de fideicommiss. liber. colligit Bart. ut opinor, ex illa. l. hanc differentiam sit ne data libertas, pro anima an non: nam ille tex. in principio sentit, libertatem collatam in uoluntatem hæredis, tenere. & in vers. quod si ita, sentit contrarium, scilicet, ut non ualeat. propterea Bar. pro concordia intelligit textum illum in principio quando data est libertas pro anima alioqui uerò in d. vers. quod si ita, quo casu sentit hic non esse causam piam. & ita adnotat Ias. hic ad limitandam regulam, qua traditum est, libertatem dici esse causam piam. l. proximè. §. fi. & ibi Bar. ff. de his que in testa. delen. ut procedat solum quando libertas pro anima relinqueretur, aliter non: tamen Ias. eam hic reprobat. in 4. col. vers. nota diligenter. dum autem Bar. hic in vers. quarto quæro, tractat, an talis uoluntas ualeat sine hærede, uel si hæredes non adeatur? Ad hæc uideas omnino Barb. in consi. 8. col. 10. & seq. in 1. vol. Alex. in l. Marcellus, col. 3. ff. ad Trebell. & in consi. 146. Videretur inspectis. col. 6. nu. 19. in libro primi & secundi volu. Anch. in consi. 28. col. 4. Bal. in consi. 39. in 5. vol. Aret. in consi. 64. in 2. dub. colu. 6. & in l. si filius qui patri, colu. 1. ff. de vulg. & pupill. Roma. in consi. 428. ubi distinguit. & in consi. 493. in 2. dub. Postea Bar. hic in antepen. col. vers. sexto quæro, tradit, an maiori in prædictis substitui possit directè. vide Ias. in l. Centurio, colu. 4. vers. adde quarto. ff. de vulg. & pupill. & dum
- 14 Bar. paulo post inquit, de relictis ad pias causas trebellianicam non detrahi, uide Alex. in consi. 23. in fi. in 3. vol. & in consi. 40. in 1. dub. eod. vol. & in l. j. sed & quoties. ff. ad Trebell. & in d. consi. 146. col. 6. in libro primi & secundi vol. Vtrum autem possit detrahi Trebellianica quando fieri debet restitutio piæ causæ non immediatè, sed mediante aliqua persona grauata? uide Soc. in consi. 77. col. 5. in 1. vol. & in consi. seq. & omnino Aret. in consi. 67. col. pen. ubi eleg. & subtiliter

subtiliter loquitur . Et dum Bar.in versl. circa ordinem, ait per hanc. l. conferri priuilegium omnibus generaliter, vide Alex. in l. pactum quod dotali, col. 2. in fr. de pact. Ad ea vero quæ hic dicit Bar. in col. pen. scilicet per iura canonica indistinctè concessum fuisse, ut in relictis ad pias causas non stetur solennitatibus iuris ciuilibus, sed stetur iuri diuino, uel naturali, ut in ore t. duorum uel trium stetur omne uerbum. c. relatum, & c. cum esset, de testa. vide ad hæc Alex. in consi. 103. col. 4. in 5. vol. Abb. in consi. 1. 1. in 1. dub. col. 2. in 1. vol. & aliquid per Alex. in consi. 4. 1. col. 2. in 1. vol. Aret. in consi. 6. 4. in 2. dub. col. 6. & in consi. 68. col. 2. & Paul. de Castr. in consi. 201. & ad materiam d. capituli cum esset, vide Alex. in consi. 321. in libro primi & secundi vol. ubi tradit etiam an mulier sit testis idonea. vide etiam Angel. in consi. 233. Postremò Bart. hic in fi. concludit, relictæ ad pias causas esse iudicanda secundum canones, & iura diuina, & naturalia, non obstante aliqua lege communi, municipalis, uel imperiale facta uel fienda. vide Alex. in consi. 105. col. 3. in 4. vol. Abb. in consi. 26. in 1. vol. & in consi. 106. cod. volu. Feder. de Sen. in consi. 216. Ana. in consi. 28. col. 4. & in consi. 57. Calder. in consi. ultimo in tit. const. & Soci. in consi. 247. col. 5. in fi.

Summarium in l. placet. C. de sacros. eccle.

1 *Tributa quæ sint, & quomodo ad ea ecclesiæ teneantur.*

Bar. in l. placet. C. de sacros. eccle.

1 **BART.** in hac l. placet, tradit, quæ sint t. tributa, & quomodo ad ea ecclesiæ teneantur. sed quia de hac re in specie latissime egi in l. hæres absens. ff. de iudic. non insistam. vide ibi.

Summarium in l. omni nouatione. C. de sacros. eccle.

1 *Instrumentum debiti centum florenorum est clarum, tamen si una pars dicit medietatem esse pro usuris, ista causa potest cognosci à iudice seculari.*

Bar. in l. omni nouatione. C. de sacros. eccle.

1 **BART.** in hac l. omni nouatione, ait, si quæstio est super facto, ut puta instrumentum t. debiti centum florenorum est clarum, tamen una pars dicit medietatem esse pro usuris, causam hanc posse cognosci à iudice seculari. vide ad hæc etiam Ias. in l. quoties, col. 2. in 3. notab. C. de iudic. Et dum agit Bar. de quæstione super matrimonio, vide quæ posui ad Barto. in l. Titia. ff. solut. matrim.

Summarium in l. ad instructiones. C. de sacros. eccle.

1 *Ecclesia an teneatur conferre ad faciendos muros ciuitatis.*

1 *Ecclesia an teneatur ad expensas quæ fiunt in ciuitate.*

Bar. in l. ad instructiones. C. de sacros. eccle.

1 **BART.** in d. l. ad instructiones, quærit utrum ecclesia t. teneatur conferre ad faciendos muros ciuitatis? & quod teneatur vide Practicam Papienf. in forma libelli in actione reali chart. 9. versl. habes, & Abb. in consi. 3. in 1. vol. & latè Barb. in consi. 1. & in consi. 25. in 3. vol. Corn. in consi. 72. col. pen. in 4. vol. ubi tradit etiam quid iuris sit in non subdito possidente bona in territorio loci, in quo fiunt muri? omnino vide eundem Barb. in consi. 29. in 4. vol. Ad rem faciunt tradi. per Bal. in tract. super pace Constantiz nu. 19. ubi tradit, nunquid t. ecclesia teneatur ad expensas, quæ fiunt in ciuitate? & distinguit, Aut sunt ad ornatum, & non tenetur, aut propter necessitatem, ut puta pro refectione pontium, & uiarum, & eo casu tenetur. vide ad prædicta Io. Bertachinum in tract. de gabellis, in 7. par. num. 19. cum seq. & Petrum de Vbaldis in tract. collectarum, in 1. additione ac per totum, & Io. Lupi in tract. de libertate ecclesiastica.

Summarium in l. qui sub prætextu. C. de sacros. eccle.

1 *Officium diuinum solo nomine qui exercet, priuilegio clericorum non gaudet.*

Bar. in l. qui sub prætextu. C. de sacros. eccle.

1 **BART.** in hac l. qui sub prætextu, sic ait in summa. Qui officium t. diuinum solo nomine exercet, priuilegio clericorum non gaudet, sed debet eius loco alius subrogari. vide istam. l. adductam per Barb. in c. cum. M. Ferrarien. col. 39. de const. Et qui priuatur officio, intelligitur etiam priuatus beneficio, quod eius contemplatione dabatur. & pari ratione, e conuerso, si conceditur

conceditur officium, videatur esse concessum illud, quod ei est annexum. vide Balin c. constitutus, col. 2. de rescrip. Abb. in c. r. in fi. de iudic. & aliquid per Alex. in l. Centurio, col. 4. in fin. ff. de vulg. & pupil. & in consi. 108. in 4. vol. Feli. in proem. decretal. col. 14. cum seq. & in consi. 82. col. 3. in 3. vol. ubi loquitur de illo, qui artem mercatorum exercuit, & videas Feli. in c. inter tuas, col. fi. de maior. & obed.

Summarium in l. iubemus nullam. C. de sacros. eccl.

- 1 *Navis ecclesie non excusatur ab onere ferendarum rerum, vel personarum ex republica.*
- 2 *Prelatus an possit præiudicare ecclesie contrahendo, vel aliud faciendo.*

Bar. in l. iubemus nullam. C. de sacros. eccl.

- 1 **Bar. t.** in hac l. iubemus nullam, sic ait in summa. Navis ecclesie t. non excusatur ab onere ferendarum rerum vel personarum ex republica. & illa, quæ subtrahitur, publicatur. vide aliquid apud Barb. in consi. 4. col. 9. 1. vol. & Præposit. in c. oēs leges, in fi. dist. 1. & ad rem faciūt trad. per Roma. in consi. 436. ubi dicit per hanc. l. privilegium quantuncunque generale & alicui pio loco concessum ad priuatā utilitatem, nunquam id includere, quo mediante utilitati publicæ derogaretur. vide Barb. in consi. 1. in 3. vol. & dum Bar. ex ista. l. colligit argumentū, animalia posse capi à communi civitatis ad perferendas falmas frumenti in exercitum, vide Alex. in l. j. col. 12. ff. fol. matr. postea Bar. hic in vers. l. deo breviter, querit utrum t. prælatus possit præiudicare ecclesie, contrahendo, vel aliud faciendo? vide ad hæc aliquid per Alexand. in consi. 50. in 5. vol. Aret. in d. consi. 67. col. 5. Anch. in consi. 158. col. 3. & seq. & Angekin consi. 168. & in acquirendis prælatum posse ecclesie præiudicare, aiunt doct. & vide Roma. in consi. 184. Abb. in c. 1. de rest. in integr. & in cap. 1. de dol. & contum. & in hac materia adverte, quia prælatus in iure iam acquisito ecclesie potest præiudicare quando res ad favorem alterius ecclesie redit ad iam commune. Feli. in c. pen. in fi. de præscript. & Crauet. in consi. 135. nu. 8.

Summarium in l. privilegia. C. de sacros. eccl.

- 1 *Lex quando contradicit canonis, vel contra, cui sit standum.*
- 2 *In feudis si ius civile discrepat à iure canonico, standum est iuri canonico propter iuramentum.*

Bar. in l. privilegia. C. de sacros. eccl.

- 1 **Bar. t.** in hac l. privilegia, querit, quando lex t. contradicit canonis, vel contra, cui sit standum? vide Abb. in consi. 94. col. 4. in 4. dub. in 2. vol. Feli. in c. 1. de consi. in 4. fallent. col. 9. & c. ecclesia sanctæ Mariæ. col. 13. cum seq. eod. tit. & in c. causam. 2. de testi. & in c. fraternitatis, col. 2. eod. tit. & in c. testimonium. col. 3. eod. tit. de testi. Barb. in consi. 13. col. 3. in 1. volu. & in consi. 41. col. 14. eod. vol. & in consi. 46. col. 16. eod. vol. & in consi. 58. col. 6. eod. vol. & in multis alijs suis consilijs, quæ brevitatis causa prætermitto. Ant. de Butr. in consi. 25. col. fi. Roma. in consi. 275. tex. cum gl. in c. cum ad verum, 96. dist. Abb. in c. edoceri, col. 1. de iudi. Imol. in consi. 102. col. 3. Card. in consi. 123. col. 2. Abb. in c. licet ex suscepto, col. 5. de rescrip. Anan. in consi. 80. in fi. & omnino Anch. in c. canonum statuta, col. 4. vers. secundò opp. & col. 9. & seq. de consi. Alex. in consi. 59. col. 3. in 1. vol. Abb. in c. quid per nouale, in 2. notab. de verb. signifi. Aret. in consi. 48. col. 2. & seq. Alex. in consi. 35. col. fi. in 3. vol. & in consi. 46. col. 2. & in consi. 69. col. pen. eod. vol. & in consi. 51. col. 2. in 5. vol. & in consi. 92. in fin. 4. volu. & in consi. 63. col. 3. eod. vol. & in consi. 99. eod. vol. 4. & in consi. 34. in 3. vol. Paul. de Cast. in auth. causa quæ infra tit. 2. Abb. in consi. 93. col. 14. in 2. vol. & in consi. 18. eod. volu. & in hac materia attende,
- 2 quoniam in feudis t. si ius civile discrepat à iure canonico, standum est iuri canonico propter iuramentum. Alex. in consi. 5. col. 3. in 5. vol. ubi citat Baldum ita egregiè dicentem in c. 1. fi. col. 3. de prohib. feud. alienat. & ad prædicta vide Feli. in d. c. ecclesia sanctæ Mariæ, col. 15. & Dec. col. 11. in 2. conclusionem. Postea Bar. in fi. huius l. querit, si civitas dabat religiosis certam quantitatem frumenti quolibet anno, an possit condere statutum, quo ista eleemosyna reuocetur? vide Soc. in consi. 241. col. 3. ver. prima. in 1. vol. Abb. in consi. 2. in 2. volu. & in consi. 6. in 1. dub. eod. vol. & in consi. 39. col. 2. eod. vol. & in consi. 65. eod. vol. Feli. in c. ad apostolicam, de simon. Alexan. in l. fi. §. 1. quem legit cum princ. d. l. fi. de lega. 1. col. 2. vers. & inducitur. & omnino

omnino videas eundem Alex. in consi. 254. Statutis accuratè, col. antep. vers. nec. ad hoc. obft. in libro primi & secundi volu. vbi uentilat hoc Bartoli documentum. Federic. de Sen. in consi. 12. in fi. Paul. de Cast. in lfi quis cū his, infra tit. t. & in l. rescriptis, col. 2. infra, de precib. Imper. offer. Feli. in c. nuper, de testi. Barb. in c. cum. M. col. 34. de consi. & Gemin. in cap. 1. colum. 4. de consi. in 6.

Summarium in auth. cassa. C. de sacros. eccl.

1 Statutum uel aliud contra ecclesiam, an ualeat.

2 Statutum disponens mulierem habentem filios non posse relinquere pro anima nisi certū quid, an ualeat.

Bar. in auth. cassa. C. de sacros. eccl.

1 BART. in hac auth. tradit, nunquid statutum t uel aliud contra ecclesiam ualeat? uide omnino Alex. in consi. 154. Statutis accuratè, in libro primi & secundi vol. Ias. in l. filius familiars. §. Dini. ff. de leg. t. col. 10. vers. tertid quærit, in t. lectura, & in 2. lectura, col. 6. vers. tertid quærit, ubi declarat in quærendis posse aliquid contra eam constitui, & ibi ponit uarias decisiones ad rem facientes, & in l. j. col. 6. vers. ultimo, supra eod. & Dec. in c. ecclesia sanctæ Mariz, col. t. de consi. Et dum Bar. hic subdit, utrum ista constitutio locum habeat extra ecclesiam & dicit gl. tenere partem affirmatiuam. uide similem gl. in l. j. in voce, sponsam, infra de rapt. uirg. Barb. in consi. 11. col. 6. in 1. vol. & in consi. 6. col. 8. & seq. & in consi. 9. col. 4. eod. vol. & in consi. 40. & in consi. 42. eod. vol. & in multis alijs consilijs suis, quæ prætermitto. & gl. & ibi Barto. in l. si mater. §. hoc iure. ff. de excep. rei iud. Feli. in c. quod ad consultationem, col. 1. 6. de re iudi. Ant. de Butr. in consi. 10. col. 2. & in consi. 33. gl. in proem. Gregor. in uoce commorantibus. Abb. in c. hanc, col. 2. de iudic. Bar. in l. j. ff. ad Trebell. Card. in consi. 103. col. 3. gl. in l. cum hæres, in uoce, post. ff. de liber. leg. & bonū tex. & ibi Alex. in l. postulante, col. prima. ff. ad Trebell. Barb. in c. translatio, col. 7. de consi. & in c. ad nostram, col. 2. de empt. & vendit. compost. & doct. in c. fi. de rescript. Bal. in c. cum quæstione, col. prima de resti. spoli. & in c. causam, in fi. de probat. Postea Bar. dicit, illa statuta dici esse contra libertatem ecclesiæ, quæ sunt contra priuileg. a cōcessa ecclesijs, uel ecclesiasticis personis. uide Alexan. in d. consi. 254. in libro primi & secundi vol. & in consi. 17. col. 6. in 4. uol. Abb. in consi. 26. 63. 72. & in consi. 83. in primo uol. Feder. de Sen. in consi. 85. cum duobus præcedentib. Paul. de Cast. in l. iubemus nulli, in principio infra eod. tit. & in l. generali, infra eod. & in l. fi. col. 3. infra eod. & in auth. statuimus, col. 3. infra titu. proximo, & aliquid in simili per Feli. in c. quæ in ecclesiariu, col. 1. de consi. & in c. ecclesia sanctæ Mariz, col. 2. eod. tit. & in c. in præsentia, col. 18. de probat. & in c. literas, col. 5. de præscript. Capol. in consi. 15. Barb. in consi. 4. col. 8. in primo uol. & in multis alijs consilijs quæ nō recenseo. Ant. de Butr. in consi. 36. & in consi. 41. Card. in consi. 144. Anch. in c. canonum statuta, col. 37. cum seq. de consi. ubi tradit etiam de ultima quæst. Bartoli hic. Alex. in consi. 59. col. 2. in primo vol. Barb. in c. primo. col. 7. de consi. Bal. in rubrica de consi. col. prima. Anch. in consi. 11. & tribus seq. & in consi. 25. ubi agit de statuto, quo cauetur, mulierem, t quæ habet filios non posse relinquere pro anima nisi certum quid. Soc. in consi. 55. in primo uol. ubi docuit an decretum principis, ne bona locari possint non subdito, comprehendat ecclesiasticas personas? quid si statuto cautum est, eum, qui non est subditus iurisdictioni potestatis in ciuilibus & criminalibus non posse succedere de iure municipalis, sed ei reseruatum esse ius commune, atque ita statutum neque dat neque aufert clerico, qui non est subditus, an ualeat statutum, an uerò dicatur esse contra libertatē ecclesiasticam? uide Bal. in l. fi quis curiales. infra de episcop. & cleric. & Ang. in l. filius familiars. §. Diui. ff. de leg. primo. Et dum hic in fine tradit Bar. de statuto posito in fine statutorum, quo disponitur, omnia statuta, quæ sunt contra libertatem ecclesiæ, haberi pro calsis & irritis, utrum ex hoc excusentur statuantes? uide Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariz, col. 48. uer. tertium, de consi.

Summarium in auth. ingressi. C. de sacros. eccl.

1 Ecclesia qui se dedicat, an possit retinere bona.

2 Conuersus ecclesia secularis an retineat bona.

De sacrosanctis ecclesijs.

- 3 Si aliquis professus unam religionem, deinceps aliam ingreditur, utrum bona acquisita pri mo monasterio remaneant apud illud, an verò transeant in secundum.
- 4 Ecclesia secularis an habeat dominium rerum conuersi.
- 5 Si ingressus non tenet, utrum ualeat bonorum oblatio.
- 6 Bona emphyteotica ingressi an transeant in ecclesiam.

Bar. in auth. ingressi. C. de sacros. eccel.

- 1 BART. in hac auth. tradit de illo, qui se dedicat t ecclesiæ, an possit retinere bona, & reliqua. Ad materiam huius auth. vide aliquid per Feli. in c. in præsentia, de probat. & in c. cum nunciis, col. fi. de testi. & in c. testimonium, versi. sexta conclusio, eod. tit. de testi. Card. in consi. 28. Abb. in c. cum olim, in 6. notab. de priuileg. Capr. in consi. 24. Et attende quoniam per ingressum monasterij ita quis legitimatur, sicut si se offerret curiæ. Alex. in consi. 53. col. fi. in 3. vol. & omnino vide Soc. in consi. 6. in 1. vol. ubi dicit multa scitu digna, & Feli. in c. cum deputati, de iudic. ubi ponit quatuor memorabiles effectus, quos professio religionis operatur. & vide quæ posui ad Bar. in litrem in potestate. ff. de his qui sunt sui uel alien. iur. & dum Bar. hic quærit, an conuersus t ecclesiæ secularis retineat bona? dicitque gl. tenere, eum nihil retinere posse; sed contrarium tenet ipse, ut hic per eum. Adde quod contra istam gl. & contra glo. in §. illud, in auth. de monac. tenet ibi Bar. in principio & quod isti conuersi ecclesiæ secularis possint sibi retinere bona, sentit gl. in §. si qua mulier, in gl. 1. in auth. de sancti iuss. episcop. & ad hoc vide Roma. in consi. 102. & Alex. in consi. 81. in 1. vol. & in re proposita vide Abb. & alios in cap. in præsentia, de probat. & attende quoniam frater conuersus alicuius monasterij efficitur quasi seruus illius, secundum gl. sing. in c. ut lex continentie, 27. q. 1. & ideo secundum illam gl. non haberet facultatem intrandi religionem arctiorem. id quod est adnotandum, secundum Abb.
- 3 in c. cum causam, de electi. Quid si aliquis t professus unam religionem, deinceps aliam ingreditur, utrum bona acquisita primo monasterio remaneant apud illud, an verò transeant in secundum? vide Petr. de Perus. in tract. de mutatione status ecclesiarum, cap. 1. num. 2. An autem conuersi ecclesiæ secularis habeant uocem in capitulo? & multa ad rem facientia, vide per Roma. in sing. 653 incip. Fuit à me quæsitum, cum ibi additis, per Castill. ubi residet, eum non dici esse de capitulo. vide ibi omnino. Et dum Bar. hic in 2. col. versi. sed circa illos, quærit an possit facere testamentum? adde tu an possint agere contra suos debitores? vide Feder. de Sen. in consi. 287. quamuis ipse loquatur in monacho. & ad hæc vide Abb. in consi. 102. in 2. vol. & Soc. in consi. 61. col. 4. in 4. quæst. in 1. vol. Et dum subiungit Bar. utrum ecclesia t secularis habeat dominium rerum huius conuersi? vide Abb. in consi. 53. in 1. dub. in primo vol. & in consi. 105. col. 2. eod. vol. quærit postea Bar. in versi. quæro ulterius, utrum ingrediens monasterium religiosorum possit ex pacto sibi aliqua bona referuare? atque ita utrum pactum contra naturam contractus uiciet uel vitietur? vide Bar. in l. ubi ita donat. ff. de donat. cau. mor. Et dum subdit Bar. quando simpliciter fit huiusmodi referuatio, eam esse intelligendam quò ad administrationem, ad istam quæst. vide omnino Imol. in l. j. in fi. ff. de condit. insti. Feli. in c. cum M. Ferraien. col. 24. & aliquid in 13. col. de const. versi. ulterius. & Barb. in consi. 3. in 1. vol.
- 5 Ad ea verò de quibus agit Bar. hic, hoc præmissis, scilicet si ingressus t non tenet, utrum ualeat bonorum oblatio? vide Federic. de Sen. in consi. 237. Barb. in consi. 27. col. 8. in 1. vol. & Card. in consi. 21. Sed quid si ingressus est ualidus, sed ipse remansit ad seculum, ad quem pertinēt bona? vide rex. in l. Deo nobis, cum gl. in uerbo pertinere, infra eod. tit. Postea Bar. in colu. fin. quærit, quid si ingressus monasterium, & contractu uel crimine tenebatur, utrum monasterium & ecclesia teneatur? vide Abb. in consi. 102. in 2. volu. Roman. in consi. 416. in 2. dubio ubi loquitur de illo, qui se obtulit hospitali. Et ad ea, quæ tradit Bart. de bonis emphyteoticis
- 6 t huius ingressi, nunquid transeant in ecclesiam? vide Alex. and. in consi. 88. in fin. in 3. volum. Anchor. in consi. 165. cum duobus seq. ubi ponit etiam, an saltem æstimatio debeatur? Postremo quærit Bar. quid de usufructu? concluditq; ius usufructus in ecclesiā transire. vide Alex. in d. consi. 88. in fi. in 3. vol. & in consi. 10. col. pe. in 5. vol. & Soc. in consi. 10. col. 4. in 6. qu. in 1. vol.

Summa-

Summarium in auth. si qua mulier. C. de sacros. eccl.

- 1 Si aliquis cum liberos non haberet extraneum heredem instituit, & postea monasterium ingrediatur, an per huiusmodi ingressum rumpatur testamentum.
- 2 Monasterium ingrediens an possit testamentum antea conditum reuocare.

Bar. in auth. si qua mulier. C. de sacros. eccl.

- 1 BART. in hac auth. in 1. quæ sit, quærit, si aliquis tunc cum liberos non haberet, extraneum heredem instituit, & postea monasterium ingrediatur, an per huiusmodi ingressum rumpatur testamentum? vide Roma. in consi. 237. Bal. in consi. 9. in 5. vol. Et dum hic in ead. colu. subiungit Bar. omnia bona esse monasterij, exceptis illis, de quibus disposuit, vide Feder. in consi. 165. & aliqua per Feli. in c. in præsentia, col. 16. de probat. Barba. in consi. 13. col. 8. in 1. vol. Alexan. in consi. 229. Visis codicillis, in libro primi & secundi vol. Postea Bar. hic in 4. col. vers. iuxta hoc quæro, tradit an ille, t qui est monasterium ingressus, possit testamentum antea conditum reuocare? vide Alex. in consi. 13. col. 2. in 3. vol. Feli. in c. in præsentia, col. 20. de probat. & quia de hac re alibi latè egimus, hic tempus non conteram. Et dum Bar. hic in pen. col. dicit ecclesiã non teneri in totum licet hæres, sed quatenus ad eam perueniet, vide Paul. de Cast. in auth. causa quæ, infra titulo proximo, & dum Bar. hic in col. si quærit an diuisio, quam potest facere ingressus, dicatur testamentum? & dicit ingressum, neminem dici posse nisi post factam professionem, vide ad hæc Alex. in l. si quis heredem, vers. extra glo. infra de instit. & subtit. Paul. de Castr. in auth. ingressi, supra eod. tit. in principio aliquid per Feli. in c. nuper, vers. pulchra, de testi. Gemin. in c. 1. in principio de regular. in 6. Alex. in l. substitutione, col. penult. ff. de uul. & pupill. Capr. in consi. 85. circa medium. Fel. in c. cum deputati, col. 1. de iudic. Aret. in d. l. substitutione, col. pen. & Bar. in consi. 38. col. 5. in 3. volu. Postea quærit Bart. quando filij poterunt petere legitimam? vide Alex. in l. si cum dotem, col. 6. ff. sol. matr. Postremo ait Bar. quid si ingressus ante annum probationis moriatur, ad quem eius bona pertineant? vide Feli. in c. aded, col. 3. de rescript. Bald. in cap. in præsentia, col. 7. de probat. & ibi Abb. colu. 21. videas etiam Anch. in consi. 69.

Summarium in liubemus nulli. C. de sacros. eccl.

- 1 Ecclesia an possit diuidere bona si prouocetur.
- 2 Ecclesia utrum alienare possit pro remuneratione meritorum alicuius persone.

Bar. in liubemus nulli. C. de sacros. eccl.

- 1 BART. in hac liubemus nulli, in principio tradit, an ecclesia t possit diuidere bona si prouocetur, & an prouocare possit ad diuisionem? vide Curt. in consi. 66. colu. 18. Alex. in consi. 7. in fi. in 5. vol. Feli. in c. 3. col. 3. de probat. Czpoll. in consi. 4. Roma. in consi. 106. in 4. dub. Aret. in consi. 22. in princ. aliquid per Soc. in consi. 67. col. fi. in 1. vol. Ang. in l. interdum, in fin. ff. qui pot. in pign. habea. ubi limitat in minore quod ad diuisionem fructuum. & in consi. 65. colu. fi. & dum Bar. subiungit, utrum ecclesia alienare t possit pro remuneratione meritorum alicuius persone, vide Ias. in Lex hoc iure, col. 1. vers. lotharius. ff. de iust. & iur. ubi cumulat multos effectus obligationis ad antidota. vide Soc. in consi. 66. col. 2. in 1. volu. Vltimo Bart. hic in fi. huius principij ait, annuos redditus inter immobilia cõnumerari. Hoc declara, ut per Bal. in c. 1. de feud. cognit. & Rom. in consi. 32. Barba. in c. cum M. col. 4. de const. Aret. in consi. 10. col. 2. vers. is tamen. Bal. in l. prælud. feud. col. 4. in fi. & Ang. in l. si constante. §. ff. sol. matr. & ibi Alex. in col. fi. & in l. sciendum, in prin. col. fi. ff. qui satisd. cog. & ibi Ias. col. pen. & Alexan. in l. si mouentium, in apostill. ff. de verb. signifi. & Abb. in consi. 63. col. 4. in 2. uol.

Summarium in d. liubemus. §. sanè. C. de sacros. eccl.

- 1 Si alienatio facta fuit contra hanc legem puniuntur accipiens, & notarius qui scripsit.
- 2 Quædam honestè retineri possunt, quæ tamen honestè peti non possunt.
- 3 Statutum deferens lucrum dotis marito uxore præcedente an locum habeat in dote promissa tantum, & non data.
- 4 Stipulatio de dote lucranda locum habet etiam in dote promissa tantum.

De sacrosanctis ecclesijs.

- 5 Si statutum diceret maritum præcedentē uxore non teneri ad restitutionem dotis, intelligitur de dote data, non autem promissa.
- 6 Istud statutum non habet locum in uxore omnino sterili, quæ nec in habitu nec in potentia possit sobolem procreare.
- 7 Statutum si disponeret maritum succedere in totum non existentibus filiis communibus, etiam si extaret filij ex primo matrimonio, an maritus succedat.
- 8 Lucrum dotis non dicitur esse merum lucrum ipsius mariti.
- 9 Si lucrum à statuto deferatur uiro quando uxor prædecessit post traductionem, et ipsa præcedat in uinere dum traducitur, utrum uiro lucrum debeatur.
- 10 Lucrum dotis maritus tenetur reservare filiis primi matrimonij.
- 11 Statutum deferens lucrum marito an habeat locum in sponsa.
- 12 Statutum de lucranda dote quando uxor præcedit sine liberis, intelligitur non solum de liberis primi matrimonij, sed etiam secundi.
- 13 Statutum si deferat tertiam partem dotis marito, & maritus promittat restituere dotem, an intelligatur promississe restituere totam dotem, an uero ultra portionem sibi debitam ex statuto.
- 14 Mulier an possit dare totam dote secundo uiro quando extant filij ex primo matrimonio, quibus ex forma statuti reservatur successio in dote.
- 15 Mulier si legat uiro aliquid in testamento, utrum censeatur legasse animo compensandi, quando maritus aliquam partem dotis ex statuti constitutione ab intestato erat habiturus.
- 16 Statutum si deferat lucrum marito non extantibus filiis ex primo matrimonio, & extent nepotes ex filiis natis ex delictis coniugibus utrum maritus excludatur.
- 17 Mulier si dotem non dedit, sed passa est utrum omnia bona sua possidere, nunquid maritus stante statuto succedat.
- 18 Iconomus qui alienauit, an admittatur ad rem uendicandam.
- 19 Iudex an ipse possit scribere acta quæ fiunt coram se.

Bar. in d. l. iubemus. §. sanè. C. de sacros. eccl.

- 1 BART. in ead. l. §. sanè, sic ait in summa, Si alienatio facta fuerit contra hanc l. puniatur accipiens, & concedēs, & notarius qui scripsit. iste tex. adducitur per Bar. in l. j. §. si uir uxori. ff. de acquir. poss. ad probandum, ex contractu inutili possessionem non transferri, quando persona est talis, quæ non potest perdere possessionem, ut ecclesia, uel minor, de qua re ibi agit las. in 6. vol. Et dum ex isto tex. colligitur, emptorem in pretij amissione puniri, vide Abb. in cap. cum causa, in fi. de iudic. ubi idem air per istum tex. Sed tu limita hoc pcedere quando emptor esset in mala fide, secus si in bona. Feli. in c. cum causa, de offic. deleg. ubi latè tradit materiã hanc, & de pœna, quæ imponitur ementi contra hanc l. vide Præposit. in titulo de prohib. feud. alien. in principio. Er dum Bar. hic in prima quæst. ait, secundum opinionem Plac. quædam t̄ honestè retineri posse, quæ tamen honestè peti non possunt. vide Ang. in cons. 1 §. 8. las. in l. donatarius. §. si. col. pen. & seq. ff. de cond. ob. cau. & plenè Feli. in rubr. de sponsal. colu. 2. Et ad ea, quæ air Bar. hic de recipiente emphyreosis, qui renetur reddere rem, & soluere quod promissit, vide las. in auth. præterea, infra und. vir. & ux.
- 3 Bar. in hoc eod. §. col. 2. vers. statutum est quod muliere, quærit, nunquid t̄ statutum deferens lucrum dotis marito uxore præcedentē, locum habeat in dote promissa tantum, & nõ data? de ista quæst. uide quæ posui in l. j. suprâ de sacros. eccl. latè las. in rubrica. ff. solut. matr. & in auth. præterea, infra und. vir. & vxor. in 6. col. & Soc. in l. de diuisione. ff. sol. matr. ubi distinguunt, fuerit ne mulier in mora, an non. Angel. in consi. 1 §. quidam nunc, & in consi. 76. & in cõf. 180. Paul. de Castr. in consi. 123. Alex. in consi. 63. Stanribus his, in fi. in 4. vol. Paul. de Castr. &
- * Alex. in l. i donatarius. §. si. ff. de cond. ob. cau. Bal. in l. fi. infra de dot. promiss. & ferè ij omnes tenent contra hoc Bartoli documentum. pro quibus faciunt trad. per Sali. in l. i constanter, infra de donat. ant. nupr. & tex. in l. cum post. §. 1. in uerbo, habet dorem, & ibi glo. ff. de administ. tutor. Er prædicta confirmantur, quoniam stipulatio t̄ de dote lucranda, locum habet etiam in dote

dote tantum promissa. lex morte, in fi. C. de pact. conuent. quem text. citat Aretin. in d. rubrica. ff. solu. matrimo. & tamen stipulatio est strictè intelligenda. Quicquid alstringendū. ff. de verb. obligatio. & ad rem facit. l. si infra solu. matrimo. tamen pro opinione Bartoli uidetur facere text. in d. l. de diuisione. ff. solu. matrimo. ubi maritus, qui debet lucrari fructus rei tradite in dotem, non lucratur, si dos fuit tantum promissa & non tradita. Sed responderi posset, hoc ibi ideo esse, quia in dicta l. facta erat mentio de traditione fundi, hic uero simpliciter dos facta est mentio. & in re proposita uide Paul. de Castr. in l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad trebellia. & Ioan. Campeg. in tracta. de dote. quest. 30. in quinta parte. & Mari. Soci. iuni. in consi. 35. & ad rem faciunt trad. per Alexandr. in consilio 13. in tertio uolumine. & Soci. in consi. 207. Attende autem circa prædicta, quoniam si statutum t. diceret, maritum præcedente uxore, non teneri ad restitutionem dotis, tunc de dote data, non autem promissa intelligeretur. hæc Angel. in consilio octauo. De ratione autem huius statuti uide Abb. in consilio 79. in secundo uolumine. Soci. in consi. 223. in primo uolumine. & Bald. nouell. in tracta. de dote, in priuilegio trigesimo primo. Quid autem sit de iure communi, an maritus indistinctè succedat uxori. uide Angel. in §. fuerat, vers. videndum est quando pater, insti. de action. Quid si maritus fecit pactum de lucrando solum dimidia parte dotis. uide Ioan. Campeg. in dicto tracta. de dote, in quinta par. quest. 1. 2. Et aducere quoniam uariè huiusmodi statuta intelliguntur, secundum uaria uerba, quæ in eis apponuntur. Matthæ. fil. in sing. 75. cum sequ. Item scias hoc statutum non habere locum in uxore omnino sterili, quæ nec in habitu nec in potentia possit sobolem procreare, ut puta si esset sexagenaria: quia maritus dotem non lucrabitur, secundum Ias. in consilio 115. in primo uolumine. An statum isto statuto locum habeat. l. hac edictali, infra de secund. nupt. uide ibi Bald. & alios. Soci. in consilio trigesimo quinto. in quarto uolumine. & omnino in consilio 32. in tertio uolumine. & Raph. Cuma in consilio 109. An maritus transiens ad secunda uota perdat lucrum, quod prouenerit ab hoc statuto? illudque amitti ait Oldr. in consilio 33. Quidam habens uxorem. Roma. in consi. 190. Clarum est solutione, & in consilio 182. In casu proposito aduertendum. & Bologn. in addit. suis ad tracta. March. de success. ab intestato, in secundo articulo principali, num. 32. Quid si mater decedit relictis filio & filia, & femina ex forma statuti exclusit? si successorem propter existentiam masculi, posteaque decedat filius superstitis patre, & superstitis matre, & pater transierit ad secunda uota, an succedat pater, an soror? Respondeo sororem succedere excluso patre, qui transiit ad secunda uota. ita Salic. in l. femine. §. illud, infra de secund. nupt. Soci. in consi. 34. in primo uolumine. & Decan. in consilio 399. Quid si statutum t. disponeret maritum succedere in totum non existentibus filiis communibus, etiam si existeret filius ex primo matrimonio? uideas Alexandr. in consi. 158. in quinto uolum. Quid si statutum huiusmodi uocationem faceret de uxore ducta, an ista (ut ita dixerim) ductio intelligatur, quando uxor ducta est ad dotem mariti, an uero quando est ducta in uxorem. Soci. in d. consi. 223. in primo uol. An requiratur in hoc lucro ut matrimonium sit confirmatum? uide Abb. in consi. 79. in 2. uol. & Nicol. de Vbaldis. in tract. de success. ab intest. in quarta par. princip. & Io. Campeg. in tracta. de dote, in quinta par. ubi habetur etiam quid sit in marito putatio. Vtrum gaudeat lucro huius statuti? Quid si facta erat separatio tori? uide Nicol. de Vbal. in dicto loco. Vtrum istud statutum habeat locum in augmento dotis. uide Campeg. in dicto tracta. quest. 19. & aliqua circa materiam huius statuti uide apud Alexandr. in l. si cum dote, §. si ff. solu. matrimo. Abb. in consi. 1. in primo uolum. Paul. de Castr. in l. Deo nobis, in fi. infra de episcop. & cleric. & in consilio 79. & secundo uol. Felii. in cap. tertio loco, de præsumpt. Barb. in consil. 40. uolum. 1. in secundo uolumine. & in consi. 46. uolum. 12. eodem uolumine. & Andha. in cap. canonum statuta, col. 8. §. de consuetu. An autem huiusmodi statutum habeat locum in dote præsumpta, quam præsumitur dare mulier transiens ad secunda uota, ut habetur in l. mulier. si de iur. dot. Soci. in consi. 80. col. si. in 4. uol. ait, cum in statuto comprehendit quia ista est dos uera quauis præsumptione iuris probetur. &

De sacrosanctis ecclesijs.

- ibi tradit etiam, utrum talis dos præsumatur data stante statuto prohibente mulierem posse contrahere sine decreto? vide omnino circa prædicta Rapha. Cum. in consil. 109. vbi in aliquibus dissentit à prædictis, & Ioan. Crot. in repet. capituli Raynutius, de festa. vbi idem tenet quod prædiximus. & omnino uideas Curtium in consilio 78. & addita ad Abb. in capitulo cum contingat, columna fin. de rescript. Item scias in hac materia, huiusmodi lucrum non
- 8 cum contingat, columna fin. de rescript. Item scias in hac materia, huiusmodi lucrum non dici esse merum lucrum ipsius mariti. Aret. in consilio 47. citat l. primam. §. lucratiuas. & ibi Angel. infra de impon. lucrat. descript. & Bald. nouell. in tracta. de dote, in octauo priuilegio, vbi ex hoc vult, huiusmodi lucrum non debere fratribus conferri. quid autem si inter ipsos fratres contracta esset societas omnium bonorum, nunquid eo casu hoc lucrum sit conferendum? vide Dec. in consilio 66. & in consilio 67. & latius in consil. 560. vbi disputat ad utranque parrem, & varias adducit opiniones. & inter cætera inquit, huiusmodi lucrum deferri marito propter impensas, & onera matrimonij; & ideo ei non competere qui huiusmodi onera non sustinuit, quia non debet lucrari dotem, secundum Alexand. in consilio 129. in septimo uolumine. vide eundem in consilio 162. in sexto uolumine. & Dec. in consil. 577. Quid si hoc
- 9 lucrum à statuto deferretur uiro quando uxor præcedit post traductionem, & ipsa præcedat in itinere dum traducitur ad domum mariti, utrum isto casu uiro lucrum debeatur? vide Dec. in dicto consilio 577. vbi decedit ei deberi hoc lucrum. vide ad hoc Soci. in consil. 223. in primo uolumine. Quid si uir & uxor simul moriuntur, ut puta ex naufragio, uel ex domus ruina? & nescitur quis prius mortuus sit, utrum isto casu locum habeat hoc statutum? vide Franciscum Cremen. in suo singul. 52. incip. Statuto cauetur, vbi affirmatiuam partem tenuit, citat Bald. in l. si possessor. §. si ædem. ff. de relig. & sumpt. fun. & text. in l. cum hic status. ff. de
- 10 donat. inter uirum & uxorem. Attende quoque in materia huiusmodi lucri, quoniam maritus tenetur illud referuare filiis primi matrimonij secundum ueriores sententias: ita Dec. in l. j. num. 16. infra de secund. nupt. Quæro si statuto cautum est, uxore præcedente sine liberis uiro debere lucrari partem dotis, sed extantibus liberis eos debere succedere, utrum hoc statutum intelligatur etiam non obstante ipsius mulieris testamento, ita ut mulier isto casu testari non possit? vide Rapha. Cum. in consilio 68. & Bald. in sua margar. in uoce Testamentum, & in uoce Vxor. & Fulgos. in consilio 203. vbi concluditur, eam testari non posse. An autem statutum tunc deferens lucrum marito habeat locum in sponsa? vide latè apud Feli. in capitulo tertio loco, de præsumpt. & Ioan. Brunellum in tract. de sponsal. & matrim. in prima conclusione, numero 23. cum sequ. & Bald. in l. Deo nobis, infra de episcop. & cleric. Abb. in capitulo ex publico, de conuers. coniung. Anton. de Butri. in rubrica de sponsal. Bald. in l. penult. §. fin. ff. quod fals. tut. auth. Vtrum hoc statutum comprehendat mulieres, quæ nuptæ erant tempore conditi statuti. Feli. in capitulo fin. num. 6. de constitut. ait varias iuris interpretationum esse
- 11 sententias, & ipse partem negatiuam amplectitur. Adde quòd statutum hoc tunc de lucranda dote, quando uxor præcedit sine liberis, intelligitur non solum de liberis primi matrimonij, sed etiam secundi. Paul. de Castr. in consilio 237. in prima columna. & vide quæ posui in l. hac edictali. C. de secund. nupt. Quid si statutum de liberis nullam faceret mentionem, an tamen includerentur, vide Rapha. Cum. in consilio 45. An hoc statutum habeat locum in feudo dato in dotem. vide Bald. in titulo de prohib. feud. alien. per Feder. in quinta columna.
- 12 Quid si statutum tunc deferret tertiam partem dotis marito, & maritus promittat restituere dotem, an intelligatur promisisse restituere totam dotem, an uerò ultra portionem sibi debitam ex statuto? ista ultima pars tenetur per Angel. & Imolin. l. damni. §. cum parientem. ff. de dam. infec. & las. in l. Centurio, col. 24. ff. de uulg. & pupil. & per Franc. Cremen. in singul. 24. incip. Statuto cauetur, vbi ait ita sign. dixisse Bald. in l. Neratius. ff. de relig. & sumpt. funer. Quid si maritus moritur, & nihil dixit in uita, cum uxor esset præmorta, utrū hæres possit petere hoc lucrum, an uerò censeatur remissum à marito? dicas peti posse. Bal. in l. si arrogator. ff. de adop.
- 14 & Franc. Cremen. in sing. 93. Statuto. An mulier tunc possit dare totam dotem secundo uiro, quando

- quando extat filij ex primo matrimonio, quibus ex forma huius statuti referuatur successio in dote? vide laf. in auth. præterea, infra unde uir. & uxor. Quid si dos legata fuisset huic mulieri sub conditione, si decederet sine filijs, uel ut non transeat ad uirum ipsa præcedente, utrum maritus uigore statuti lucrari poterit? vide Paul. de Castr. in consil. 232. colum. 3. Quid si matrimonium non tenuit, an procedat hoc statutum? Angel. in §. ascriptio, in auth. de nupt.
- 15 Quid si mulier t legat uiro aliquid in testamento, utrum censeatur legasse animo compenlagendi, quando maritus aliquam partem dotis ex statuti constitutione ab intestato erat habiturus? Barto. in l. si cum dote. §. si pater. ff. solu. matrimo. Bald. & laf. in dicta authen. præterea, infra unde uir & uxo. & Campeg. in dicto tracta. quæst. sexta. Quid si statuto cautum esset, maritum debere lucrari dotem, quam percepit, & ipse confessus fuit se dotem receperisse, & facta fuit ei promissio de danda dote ad tempus, utrum locus sit lucro? vide Barto. in consilio 132. Statuto ciuitatis Eugubij. ubi etiam tradit quid si nomen debitoris datum esset in dote? vide Paul. de Castr. in consil. 171. Quid si statutum desert t lucrum marito non extantibus filijs ex ipso matrimonio, & extent nepotes ex filijs natis ex dictis coniugibus, utrum maritus excludetur? Barto. in consilio 133. licet in questione prædicta tenet, quod non. vide Paul. de Castr. in consilio 166. Quare autem statutum disponat maritum succedere uxori, & non contra? vide Abb. in dicto capitulo ex publico, columna secunda. de conuers. coniung. Quid si iste maritus est forensis, & alio statuto cautum est, non subditum iurisdictioni prætoris succedere non posse, utrum lucrabitur an non? vide Barb. in repet. rubricæ. de rebus eccles. alienan. uel non, columna quarta. Quid si uir & uxor sunt diuersi fori & diuersa uigeret statuta? vide Franciscum Cremen. in singul. 66. An hoc statutum procedat si mulier secundo uiro nupsit, & nulla constituta dote decessit? Rapha. Cuma. in consil. 109. An huiusmodi statutum procedat ab intestato, an etiam ex testamento? Rapha. Cuma. in consil. 48. Sed an iste maritus lucrabitur dotem, si uxor habuit bona, & de dote nulla facta est mentio?
- 17 Bald. in l. nulla. C. de iure dot. Quid si mulier t dotem non dedit, sed passa est uirum omnia bona sua possidere, nunquid maritus stante isto statuto succedat? Bald. in consilio 98. in secundo uolumine. An sicut maritus succedit uxori, ita pariter succedat & nurui? Bald. relinquit cogitandum in l. affinitatis, in fine. infra comm. de successione. An ualeat pactum inter coniuges, ut maritus non lucretur dotem, etiam stante isto statuto? vide Paul. de Castr. in consilio 29. & in l. si locer. §. Lucius. ff. solu. matrimo. Sed an maritus possit lucrari dotem, quando uxor dedit in dotem bona grauata per fideicommissum? Bald. in auth. res quæ infra commun. de lega. & in l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad trebell. & in consil. 72. in 2. uol. & Io. Campeg. in d. tracta. de dote quæst. 18. An statutum ualeat, quo mulier filios habens testari prohibetur? vide Anch. in consil. 14.
- 18 Bart. in hoc eodem §. in versic. Tertio quæro, tradit nunquid t idem Iconomus, qui alienauit, admittatur ad rem uendicandam? vide Feli. in capitulo lator, columna prima. de re iudic. & Alexand. in consilio 235. Visis & ponderatis, in libro primi & secundi uoluminis. Et dum Bart. subiungit, utrum Iconomus, qui alienauit, ipso iure priuetur an per sententiam? & facit uim an dicatur, priuetur, an priuatus sit. vide trad. in l. si quis maior, infra, de transact. ubi text. utitur hoc uerbo, priuatus sit, & ibi Bar. dicit, ipso iure. & ad distinctionem, quam hic facit Bar. in re proposita, inter uerba futuri temporis, & præsentis, ut illa intelligantur per sententiam, nisi addatur uox statim, uel mox, uel alia similis, vide Marthæ fil. in singul. 115. incip. Nota quod ubi lex. ubi multa dicit scitu digna in proposita re. vide tamen textum qui utitur uerbo futuri temporis, & tamen significat ipso iure, in l. imperium. infra ex quibus caus. & textum. & ibi glo. in l. prima. ne li. pe. & ad prædicta uide Roman. in primis tribus singularibus suis, & textum in l. quoties, in uerbo, spoliatur, & in uoce, priuatus, iuncta glof. C. de dignit. libro duodecimo. & glo. in capitulo dilecta, in uoce, nuncium, de rescript. & textum in cap. auditis, in uoce, irrita ipso iure, & ibi glo. de elect. & in capitulo rescriptum, in uoce, priuati, cum glo. eodem titulo. & text. in auth. ad hæc, iuncta glo. in uoce cadat, infra de usur. & glo. in capitulo

De sacrosanctis ecclesijs.

reperiuntur, in uoce, condemnatum, prima quæst. prima. & in capitulo Pisani, in uoce, irritam, de restit. spoliat. & glo. in capitulo cum Bertoldus, in uoce, irritanda, de re iudic. & glo. in l. j. in uerbo, infirmabitur. ff. de feri. Alexand. in l. ij. columna quarta. infra de eden. & glo. in l. j. in uoce, irrita, infra de rescind. uend. & in l. non omnia. ff. de minor. & in l. cum postea, infra de pact. vide etiam ad hoc Feli. in capitulo primo, columna quinta. de rescript. Cæpol. in consilio 12. Barb. in consi. 1. 2. columna tertia. in primo uolumine. & in consil. 24. columna prima, eodem uolumine. & glo. in l. si quis aduocatorum, in uerbo, arctant, infra de postul. Anto. de Burr. in consi. 4. & in consi. 22. columna prima. Roma. in consi. 21. 2. in fine. & Feli. plenè in capitulo Rodolphus, columna 17. cum seq. de rescript. glo. in capitulo si quis ex clericis, in uoce, sit anathema, de uita & honest. cleric. Abb. in capitulo secundo, in fine. & ibi etiam alij de for. compet. & in capitulo si diligenti, columna sexta. eodem titulo. Anan. in consi. 32. in primo dubio. & ibi addita. Rapha. Cuma. in consi. 128. & text. in capitulo ne captandæ, de concess. præben. in sexto. Feli. in capitulo ex tenore, columna ante penult. de rescript. & in capitulo fin. in principio. de offic. deleg. Abb. in capitulo clericis, columna secunda. & sequ. ne cleric. uel monac. Alexand. in l. imperator, de iur. fisc. Curt. in consi. 30. & Corn. in consi. 5. columna sexta. in primo uolumine. Postea querit Bart. utrum iudex t ipse possit scribere acta, quæ sunt coram se, ut ipse sit iudex & notarius? vide Dec. in consi. 42. colu. 2. & sequ. & dum concludit Barto. quod non, vide Feli. in capitulo cum causam, columna 15. de testi. Anan. in consi. 93. & ibi addita. Et an & quando aliquis possit esse iudex & notarius in aliqua causa? vide Alexand. in consi. 300. Viso instrumento donationis, colu. 1. in libro primi & secundi uoluminis. & Matthæsil. in singu. primo. & Feli. in cap. 1. columna tertia. de libell. oblat. Et dum ait Bart. prædicta intelligere etiam in causis breuioribus, de hac eadem re agit Matthæsil. in dicto sing. primo. & Barb. in consi. 50. col. 7. in 1. uol. Dec. in d. consi. 42. in secundo dubio. ubi etiam tangit, utrum notarius, qui est procurator alicuius, possit acta scribere in illa causa? & Barb. in consi. 70. colu. 11. in 4. uol. ubi dicit quid in causis, in quibus proceditur ex arbitrio, ita ut notarius non exigatur ad scribendum acta.

Summarium in auth. hoc ius porrectum. C. de sacros. eccl.

- 1 In alienatione bonorum ecclesie quæ solennitates requiruntur.
- 2 In alienatione bonorum ecclesie auctoritas superioris requiritur.
- 3 Ad hoc ut bona ecclesie alienari possint, quæ causæ, & solennitates exiguntur.
- 4 Bona ecclesie concedi possunt in emphyteosim cum diminutione sextæ partis illius pensionis quæ ex locatione simplici percipiebatur.
- 5 Bona quæ ponuntur ad subbastationem dari debent plus offerenti.
- 6 Bonorum ecclesie alienatio non requirit solennitates quando fit in remuneratione meritorum alicuius.
- 7 Licet contrarius alienationis rerum ecclesie factus sine solennitatibus sit communiter irritus & inanis, tamen eius nullitas opponi non potest nisi ab ipsa ecclesia cum qua fit controuersia.
- 8 Absentes Canonici non sunt uocandi in alienatione bonorum ecclesie.
- 9 Si aliquis habet mandatum ad recipiendam pecuniam mutuo pro alio ad certam causam, sufficit si ipse in receptione pecunie dicat se ad illam causam recepisse.
- 10 In alienatione nominum debitorum an solennitas exigatur.

Bart. in auth. hoc ius porrectum. C. de sacros. eccl.

- 1 32 BART. in hac authen. hoc ius porrectum, declarat solennitates t in ea requisitas in alienatione bonorum ecclesie. Tu uerò aduerte quoniam ecclesia non habuit ratam constitutionem hanc, ut ait Feli. in capitulo cum causa, nume. 10. de senten. & re iudic. & ideo solennitates in ea requisitæ non sunt necessariæ secundum Abb. post Innocen. in capitulo ecclesia sanctæ Mariæ, colu. 4. de constitu. sed illæ tantum exiguntur, quæ positæ sunt in cap. sine exceptione. 2. q. 2. & quantum dici solet, contrarium initum cum ecclesia sine solennitatibus requisitis, esse

esse irritum & inane, hoc tamen ita ecclesia permittente, intelligendum est, alioqui uerò si ecclesia ipsa contractum seruare uellet. Iafin §. actionum, columna octaua. vers. & ad id, instit. de action. & ad istam auth. uide aliquid apud Alexand. in l. enatus. §. 1. ff. de leg. primo. & in consi. 5. in quinto uolu. & Feli. in d. cap. ecclesia sanctæ Mariæ, & in cap. in præsentia, col. 2. 4. de probat. & in dicto capitulo cum causa. & Abb. in capitulo cum omnes, colu. 6. de constitut. Et dicit Bart. hic in uers. uenio ad quartam, dicit quomodo si in alienatione bonorum ecclesiæ requiruntur auctoritas superioris? uide Alexan. in consi. 1. §. 1. uisus d. ihomate, colum. antepenul. in libro primi & secundi uolu. & in consi. 16. uiso instrumento, in quarto uolu. Roma. in consi. 36. Barb. in consi. 40. colu. 3. & sequi. in primo uolu. & in consi. 1. 4. col. 2. in secundo uolu. & in cap. 1. in secundo notab. de rebus eccl. non alienan. & in cap. ad nostram, in secundo not. eodem tit. Sed an bona ecclesiæ alienari possint sine decreto superioris quando alienatio fieret in euiden- tem utilitatem? & dicendum uidetur hoc fieri posse, per ea, quæ tradit glo. per illum text. & ibi Bald. in l. cum hi. §. eam transactionem. ff. de transact. & per Bald. in l. contra iuris. ff. de pact. & Iaf. in l. Barbarius. ff. de offic. prætor. Sed in contrariam sententiam adducuntur Bart. & alij

* communiter, ut per Iafin dicto §. eam transactionem. de qua re uide omnino Alexand. in dicto consi. 1. 6. & Feli. in capitulo edoceri, num. 2. 9. de rescript. & ad hoc, ut bona ecclesiæ alienari possint, quæ nam causæ & solennitates exigantur, uide apud Firma. in tracta. de episcopo, in quarta, quarti libri, quæst. 36. cum sequi. & latè apud Specul. in titulo de locato. §. nunc aliqua. & Feli. in capitulo quæ in ecclesiis, in princip. de constitut. & Socin. in consilio decimoquin- to. & in consi. 29. in primo uolumine. & omnino uideas Abb. in consi. 41. in primo uolumine. ubi nonnulla utilia docuit ad sustinendas huiusmodi alienationes. & inter cetera sing. ait, bona ecclesiæ à prælato alienari posse consanguineis suis, neque tunc necesse esse, ut ecclesiæ conditio melior fiat, sed satis est eam non deteriorari. quod dictum est memorabile, si est uerum. Item in hac materia unum scias, scilicet bona ecclesiæ concedi posse in emphy- teosim cum diminutione sextæ partis illius pensionis, quæ ex locatione simplici percipieba- tur. idque ideo, quia periculum remissionis futuræ uisatur: ita Specul. in dicto §. nunc ali- qua. Limita tamen hoc, nisi alius plus offerret, ut per Firma. in dicto tracta. in quarta parte, quarti libri, quæst. 24. & hoc modo puto limitandum esse etiam præcedens Abb. documen- tum de alienatione, quæ fit consanguineis, ut ualeat dummodo non fiat deterior ecclesiæ conditio, quando alius non repeniretur, qui plus offerret; nam tunc satis dici posset eccle- siam deteriorari. & ad prædicta uide Barto. in §. quia uerò, in authen. de non alienan. aut per- mut. rebus eccl. & omnino Iafin consilio 54. in primo uolumine. Attende tamen unam de- clarationem circa id, quod prædixi de eo, qui plus offerret: nam & si regula sit, ut bona, quæ ponuntur ad substationem dari debeant plus offerenti, ita ut non sit locus gratifica- tioni, secundum Barto. in l. eo tempore, de fide instrumen. & iur. bast. fisc. tamen hoc non ha- bet locum in ecclesia, quæ dare debet bona sua non plus offerenti, sed iustum pretium offe- renti: ita Roma. in singul. 73 §. incip. Tu scis, citat glo. not. in §. hoc ius porrectum, decima quæst. secunda. uide Dec. in consilio 404. in fine. ubi ait, cum ecclesia sit cultrix iustitiæ, eam teneri quatenus ex contractu facta est locupletior. & circa alienationem bonorum eccle- siæ, aliqua sunt adnotanda: nam & si requisitæ solennitates exigantur, tamen hoc non habet locum quando huiusmodi bona in remunerationem meritorum alicuius alienarentur. Socin. in consilio 66. columna secunda, in primo uolumine. Item ecclesia potest absque aliqua solen- nitate alteri ecclesiæ alienare bona ad se pertinentia: Feli. in capitulo cum causam, de probat. Item non exiguntur requisitæ solennitates, quando res ecclesiæ reuertitur ad suam primam naturam, per text. in capitulo cum apostolica, in uoce, in reuocatione, de his quæ sunt à præla- tradit Feli. in cap. cum omnes, colu. quarta. vers. terriò probatur, de constitut. Item & si contra-

7. Quis est alienationis rerum ecclesiæ factus sine solennitatibus sit communiter irritus & inanis, tamen eius nullitas opponi non potest nisi ab ipsa ecclesia, cum qua sit controuersia, secus

De sacrosanctis ecclesijs.

- si alius eam uellet obijcere . ita Fulgos. in Lij.C. de iure emphyt. & Soci. in consi. 78. columna fin. in quarto uolumine. & Alexand. in consi. 101. in septimo uolu. Item omne uitium & omnis defectus in alienatione bonorum ecclesie tollitur spatio xxx. annorum . Dec. in consi. 329. in fine, & in consi. 34. columna septima. Alexand. in consi. 219. colu. quarta in sexto uolumine. immo per spatium decem annorum presumitur, in huiusmodi alienatione omnes tractatus & solennitates requisitas intreruenisse, quo ad preiudicium ipsorum contrahentium, secundum
- 8 Iam in dicto consi. 54. in primo uolumine. Et dum Bart. hic sentit absentes t. canonicos non esse uocandos in alienatione bonorum ecclesie, adde glo. in capitulo cum in ecclesijs, in uoce, commodè, de prebend. in sexto. Abb. in dicto capitulo cum omnes, in uersic. venio ad secundum. & ibi Feli. in uersic. in ea glo. ibi, dum tamen. Postea Bar. hic in secunda columna uersic. venio ad ultimam partem, ait, cum intelligi esse creditorem, qui probat creditum suum fuisse uersum in utilitatem ecclesie. & ex mente glo. tradit duo remedia ad hoc probandum, ut hic per eum. Ad hæc uide aliquid per Federic. de Sen. in consi. 119. Aret. in consi. 63. columna secunda. & Anch. in consi. ultimo in secunda & quinta columna. & in consi. 301. Soci. in consi. 15. in primo uolumine. Abb. in consi. 7. in secundo uolumine. & in cap. quod quibusdam, de fideiuss. & in cap. primo de solut. Limita tamen hoc, quod prædictum est de probatione, quæ fieri debet, scilicet creditum esse cursum in utilitatem ecclesie, ut procedat solum, quando pro satisfactione huius crediti necesse esset peruenire ad distractionem rerum ecclesie, alioqui uerò si solutio fieri deberet de fructibus. hoc fuit sing. dictum Innoc. quod extollit Abb. in cap. 1. columna fin. uersic. & uidetur, de deposit. Et dum hic subiungit Bart. in uersic. uos debetis scire, si aliquis t. habet mandatum ad recipiendam pecuniam mutuo pro alio ad certam causam, sufficere, si is in receptione pecunie dicat, se ad illam causam recepisse. adde Dec. in consi. 330. Et ad ea, quæ hic Barto. ait in uersic. secundum. uide Barto. in l. ciuitas, columna prima & secunda. ff. si cert. pet. & ibi Alexand. in uersic. querit, ubi latissime agit de hac re: subdendo isto in casu concedi restitutionem in integrum. uide omnino Abb. in capitulo quod quibusdam, columna prima, uersic. sed quia de fideiuss. ubi multa noua & singularia docuit.
- 10 Et dum Barto. in uersic. quero quando, tradit, utrum in alienatione t. nominum debitorum solennitas exigatur? uide Barb. in c. nulli, colum. 2. de rebus eccl. non alien. & in cap. ad aures, colu. 1. eodem titulo. Et dum in fin. Bar. querit, an hoc, ut probari debeat creditum esse cursum in utilitatem ecclesie, locum habeat in quocunque credito? uide Alex. in consi. 4. in fin. 3. uol. & Paul. de Castr. in consi. 1. col. 1.

Summarium in auth. quibuscunque. C. de sacros. eccl.

- 1 Administrator potest emere palam, & bona fide de bonis illius cuius bona administrat.
- 2 Clericus alere potest coniunctos suos pauperes de redditibus beneficiorum.

Bar. in auth. quibuscunque. C. de sacros. eccl.

- 1 BART. in ista auth. quibuscunque, inquit, administratorem t. posse emere palam & bona fide de bonis illius cuius bona administrat; sed hoc non procedere in administratore ecclesie. Vide Alexand. in consi. 4. columna secunda, in tertio uolumine. Et dum Bart. hic in fine ait, quosdam esse, qui consanguineis suis pauperibus possunt concedere perpetuam emphyteosim, uel feudum perpetuum, uide Cardin. in clementina prima. §. Abbates, de excess. prælat. Abb. in consi. 41. colu. secunda & tertia, in primo uolumine. & Federic. de Senis in consi. 32. & aliquid per Præposit. in cap. decent. 89. dist. Feli. in capitulo ad audientiam, columna prima. & sequ. de præscript. Barb. in consi. 44. columna tertia, in secundo uolumine. & Imol. in consilio 69. Abb. & Barb. in capitulo & super, columna penultima; de rebus eccl. non alienan. Alexand. hic. in apostill. Paul. de Castr. in consilio 293. & Cardin. Alexand. in cap. 1. colu. 6. & sequ. qui feud. dar. poss. in princip. sic etiam clericus t. alere potest coniunctos suos pauperes

de

de redditibus beneficiorum.glo. est in c. omnino. 3. 1. distin. traditur in c. 1. de cohabit. cleric. & muli. vbi fortius dixit Abb. clericum ex dictis redditibus filios spurios alere posse: quinimmo potest etiam filiam & fororem dotare quando sunt pauperes. Ant. de Butt. & Abb. in c. petuenit, de arbit. & Dec. in c. edoceri, de re script.

Summarium in auth. qui res. C. de sacros. eccl.

1. *Quomodo procedunt contractus emphyteotici, qui quotidie fiunt ab ecclesijs.*

Bar. in auth. qui res. C. de sacros. eccl.

1. **BART.** in ista auth. qui res. in si quærit, quomodo procedunt t contractus emphyteotici, qui quotidie fiunt ab ecclesijs, cum omnino prohibeantur. vide Alex. in consi. 4. colu. 1. in tertio uol. Barb. in consi. 40. colu. 1. 3. & seq. in primo uolu. & in consi. 14. col. 3. in 2. uolu. Abb. & Barb. in c. ad audientiam, de rebus eccl. non alien. Feli. in c. cum causa, col. 6. & seq. de re indi. & in c. cum causa, colu. 3. de offic. delega. & Dec. in consi. 142. & in consi. 404. in fi. Item scias emphyteosim ecclesiasticam præsumi solenniter & legitime concessam post lapsum triginta annorum. Soc. in consi. 266. col. 1. 3. in primo uol.

Summarium in auth. præterea. C. de sacros. eccl.

1. *Emphyteosis non potest esse perpetua.*

Bar. in auth. perpetua. C. de sacros. eccl.

1. **BART.** in ista auth. perpetua, opponit dicens, emphyteosim t esse non posse perpetuam, cum non petmittatur, nisi in tres personas, ut hic per eum. vide Albertum Brun. in consi. 12. & in consi. sequ. vide Alexand. in consi. 151. Visis dicto themate, in lib. primi & secundi uolum. Abb. in consi. 64. in secundo dubio, in primo uolu. & Soc. in consi. 266. colu. 14. in primo uolu. vbi declarat, quid si emphyteosis est concessa ab ecclesia alicui pro se & descendentibus suis usque in quartam generationem, an ipse cõputetur in illis quatuor generationibus. vide Alex. in consi. 125. in quinto uolu. Et dum postea subiungis Bar. hic, emphyteosim dari posse ab ecclesia cum diminutione sextæ partis pensionis, vide omnino quæ posui in auth. hoc ius porrectum, supra eodem titulo. & Alexand. in consi. 79. col. 4. in primo uolu. vbi limitat hoc non habere locum in feudo ecclesiæ. & ibi in penul. colu. ait. constitutionem huius auth. de consuetudine non seruari.

Summarium in auth. qui rem. C. de sacros. eccl.

1. *Ecclesia res an eã quomodo possint dari in feudum, & emphyteosim.*

2. *Ecclesia si dare consueuerat bona in emphyteosim usque ad tertiam generationem masculinam, & ecclesia das usque ad tertiam generationem masculinam & femininam, utrum contractus ualeat.*

Bar. in auth. qui rem. C. de sacros. eccl.

- AD** ea, quæ Bar. dicit hic in principio huius auth. qui rem. vide Alexan. in consi. 151. in lib. primi & secundi uolu. & las. in liij. colu. 36. cum sequ. infra de iure emphyt. Et dum subiungit Bart. formam istarum authenticarum cessare in rebus solitis dastin. emphyteosim uel in feudum, vide Soc. in consi. 169. col. pen. in primo uolu. & Alex. in consi. 9. in 3. uolu. & in consi. 5. colu. 4. in quinto uolu. Et an t & quomodo res ecclesiæ dari possint in feudum & emphyteosim t & qua pensione t vide Alexan. in consi. 79. in primo uol. doct. in c. ceterum, de iud. Petr. de Anchar. in consi. 272. Soc. in consi. 274. vers. sexto ista conclusio, in primo uolumi. Et dum Bart. subdit, si ecclesia res illius dare non consueuerat pro maiori pretio, & postea datur pro minori, an ualeat contractus. vide Aret. in consi. 63. colu. 2. Postea querit Bar. si ecclesia dare consueuerat illa bona in emphyteosim usque ad tertiam generationem masculinam, & ecclesia dat usque ad tertiam generationem masculinam & femininam, utrum contractus ualeat t vide Alex. in consi. 9. in tertio uol. & aliquid in consi. 1. colu. 1. in quarto uolu. & in consi. 5. colu. 4. in quinto uolu. Feli. in cap. auditis, colu. 6. in uet. consuetudo, de præscript. & addita ad Ana. in consi. 84. & pro comprobatione, uide tex. in c. possessiones. & ibi Barb. in 2. notab.

De sacrosanctis ecclesijs.

de rebus eccles. non alien. Barb. in c. cum super, colu. 7. de offic. deleg. & omnino uideas Alex. in pulchro casu, in consi. 180. Consideratis his colu. 2. in lib. primi & secundi uolu. & Præposit. in tit. qui feud. dar. poss. in prin. col. pen. & fi.

Summarium in l. illud. C. de sacros. eccl.

- 1 Prohibitio quæ fit in fine non extenditur ad casus dissimiles, sed ad similes.
- 2 Si aliquis existens in camera sua dixit, dono pauperibus centum, an ista donatio ualeat.

Bar. in l. illud. C. de sacros. eccl.

- 1 BART. in hac l. illud, ait adnotandum esse glo. hic, quæ uult t prohibitionem, quæ fit in fine, non extendi ad casus dissimiles, sed ad similes. vide Feli. in c. cum ex officio, colu. 2. de præscript. Ad ea uero, quæ postea inquit Bar. de augmento & diminutione, quæ sunt facta ecclesiæ per nomina simplicia, non per nomina respectiua significantia quantitatem, ut non censetur augmentum privilegium ecclesiæ; vide Alexand. in l. ij. colum. 2. ff. de lega. primo. & text. in l. penult. §. fin. & ibi glo. & Bart. ff. ad leg. Falcid. Dum autem subiungit Bart. in uers. quærit glo. 2 si aliquis existens t in camera sua dixit, dono pauperibus centum: an ista donatio ualeat? vide Feli. in capitulo ecclesiæ sanctæ Mariæ, colu. 30. de constitut. Et quia dicit Bar. in dubio huiusmodi donationem ualere iure cuiusdam uoti, vide Zanet. in cap. primo. de accusat. deferen. 75. Abb. in consi. 63. colu. fin. in secundo uolumine. aliquid per Feli. in proem. decretal. colu. 12. Roma. in consi. 171. colu. 2. & in consi. 199. in fine. & in consi. 295. & in simili Bald. in consilio 7. in quinto uolu. & Seuer. in tracta. de pact. quæst. 5. & Paul. de Castr. in cons. 74. colu. 3. & Dec. in consi. 35. colu. 2.

Summarium in l. si. C. de sacros. eccl.

- 1 Ecclesia & ciuitas in rebus relictis iure hæreditario, in legatis, donationibus, & uenditionibus habent privilegia circa præscriptionem centum annorum.
- 2 Centum annos esse longissimum uitæ hominis spatium.
- 3 Infinitas est uitanda.
- 4 Jus diuinum quid sit.
- 5 Jus diuinum strictè dicitur illud quod immediatè in sacris literis reperitur expressum.
- 6 Jus diuinum an magis pertineat interpretari ad theologos, quàm canonistas.
- 7 Quæ præscriptio curras contra ciuitatem.
- 8 In ecclesia & ciuitate speciale est, ut ex solo contractu sine traditione dominium transferatur.
- 9 Statutum an ualeat quo cautum est, alienationem fieri non posse in ecclesiis, & personas non subiectas iurisdictioni suæ nemini.

Bar. in l. si. C. de sacros. eccl.

- 1 BART. in hac l. si. sic ait in summa. Ecclesia t & ciuitas in rebus relictis iure hæreditario, in legatis, donationibus, & uenditionibus, habent privilegia circa præscriptionem centum annorum; & reliqua ut hic per eum. Tu uero ad istam. L. uide omnino Abb. in consi. 32. colu. 2. in secundo dubio, in primo uolu. & in consi. 54. in 2. uolu. Feli. in cap. ad audientiam, colu. 8. de præscript. & Alexand. in l. §. per procuratorem. ff. de acquir. posses. & Bald. in consi. 39. in quinto uolu. Et dicas hanc l. esse intelligendam, quando contractus à principio sunt ualidi, alioqui uero si essent inualidi, ut declarat Philip. Franc. in sua disputatione petitorij, in quarto dubio, nume. 19. Et dum Bart. hic colligit ex isto text. centum f. annos esse longissimum uitæ hominis spatium, uideas Alexand. in consi. 1. colum. 2. in quinto uolu. & Barb. in consi. 44. col. tertia, in primo uolumine. sed hodie ista præsumptio non habet locum, quia uita hominis breuior est, secundum Alexand. in consi. 90. in 6. uolu. Item limita istam præsumptionem ut quis præsumatur uiuere usque ad centum annos, habere locum duntaxat, quando de hoc principaliter ageretur, secus si incidenter. l. spadonem. §. qui absolutus. ff. de excusatio. tutor. quem ad hoc adducit Rapha. Cuma. in consilio 43: id quod est adnotandum. Et dum colligit ex

tex.

tex. pro rebus & uasis uenditis competere ecclesie actionem in rem? an hoc habeat locum in
 rebus permutatis? vide Nicol. de Neapol. in l. i. infra de prædijs. Postea subiungit Bar. infini-
 3 tatem esse uitandam. vide gl. & ibi doct. maxime Fel. in c. licet. 3. col. 2. de testi. & Barto. in l.
 qui bona. 5. huic stipulationi. ff. de damn. infect. & in l. sancimus, infra de senti. quæ pro eo quod
 inter. profer. & la. in l. quominus. nu. 135. ff. de flumin. Et an & quando infinitus toleretur, vi-
 4 de la. in l. videamus. §. de ferre. ff. de in lit. iuran. Postea Bar. hic tradit, quid sit ius diuinum, di-
 cens illud dupliciter posse considerari. Tu verò d. cas. ius diuinum posse quadrupliciter intel-
 ligi, scilicet largè, strictè, strictius, & strictissimè. largè enim dici potest illud ius, quod à Roma-
 nis Pontificibus est constitutum: & sic ius canonicum dicitur ius diuinum, quoniam Papa est
 vicarius Dei, ut habetur in c. 2. de translat. episcop. & hoc modo accipitur in c. suscepri. 21. q.
 1. & ideo quia largè, dicit Abb. in c. licet ex quadam, de testi. decreta Papæ & Concilij esse statu-
 ta hominum. ubi declarat, quomodo magis coarctet ius à Deo ipso promulgatum, quam hu-
 iusmodi constitutiones. Tamen attende hic, quoniam ius pontificium uidetur esse propriè
 diuinum, & perinde cogere debere, ac si ab ipso Christo seruatore nostro editum esset. hoc vi-
 detur satis probari posse & lege, & exemplo. videatur tex. in Lunum ex familia. §. 1. ff. de leg. 2.
 ubi habetur, si aliquis relinquit bona sua ei, qui ex familia sua eligitur à Titio: iste electus eo-
 dem iure ista bona possidebit, ac si ab ipso primo testatore fuisset nominati electus, ita ut per
 sona eligentis, & nihil de suo tribuisse uideatur. ex quo tex. ad decisionem pulchri casus intulit
 Abb. in c. causis, de elect. in 3. col. ita in re proposita dicendum est, cum enim pontifex maximus
 inspecta eius persona nihil præcipiat, sed tantum inspecta suprema illa potestate ligandi & solu-
 uendi, quam à Christo ipso fuit adeptus, iure merito constitutiones ipsius non humane, sed
 diuine omnino dici debere uiderentur, quia eas ut homo non protulit, sed ut Christi uices agens,
 ac eius autoritate subnixus. ideo cum nihil de suo tribuat, debet huiusmodi sanctiones ab ip-
 so Christo denominari. per d. textum. Præterea hoc optimo (ut opinor) probatur exemplo.
 Ego cōstitui procuratorem cum libera & amplissima potestate, iste uero huius autoritatis alie-
 nat bona mea, possum ne ego huic alienationi quoquomodo reluctari: certè non: quia autho-
 ritas, quam ei tribui, perinde cogit me, ac si ego ipse alienassem ita ut nulla prorsus sit differen-
 tia. sic etiam & de summo Pontifice uidetur esse dicendum: nam ipse ut homo nihil legit, sed
 vi illius autoritatis ei concessit, quæ ego ita cogor, ac si Christus ipse mihi hæc omnia præce-
 pisset. quod nam enim ualidius instrumentum reperiri potest, quam ipsum euangelium? aut
 quos notarios fide digniores inueniemus, quam ipsos euangelistas? aut quæ nam amplior &
 augustior potuit unquam iurisdictio concedi, quam in terris ita posse uel soluere uel ligare, ut
 quæ hic Papa uel soluerit, uel ligauerit, eadem in cælo quoque uel soluta sint uel ligata? Hinc
 B. Hieronymus eos, qui à pontificum traditionibus deficiunt, testatur hæreticos esse in c. hæc
 est fides. 24. q. 1. Hinc Cyrillus in libro Thesaurorum, potestatem pontificiam tam excellam,
 & tam sublimem esse prædicarunt, ut ei nihil simile in terris possit excogitari. & ideo expre-
 sè dicitur in d. c. 2. de translat. episcop. ea, quæ Dei tantum iudicio referuantur, à solo Papa de-
 cidi posse, ita ut illud dicatur ipsius Dei iudicio factum esse, quod factum est à summo pontifi-
 ce, ut ibi inquit gl. in voce, Diuina. idem habetur in tex. quem ibi adnotat Abb. in c. quanto.
 5 eod. tit. cogita igitur, & pergamus. Strictè autem ius à diuinum illud dicitur, quod immediatè
 in sacris literis reperitur expressum. c. 2. cum gl. de priuileg. in sexto. proinde S. Thom. in 1. secū-
 dæ q. 90. art. 4. legem diuinam uocat diuinitus datam. Strictius uero ius diuinum illud appellat-
 ur, quod est diuinitus promulgatum, de quo in 2. secundæ quæst. 70. articu. 2. in fi. & sic ea so-
 lum, quæ ueteri lege, mediante Mose, & in noua per Christum ad ius diuinum pertinebūt. nam
 ea non solum sunt diuinitus reuelata, sed etiam diuinitus promulgata. & in proposito casu le-
 gem ueterem capiemus solum quod ad ea, quæ tradita sunt in libris legalibus, ut distinguamus à
 moralibus, prophetis, & historialibus. Strictissimè autem accipitur ius diuinum, quod ex di-
 uina institutione porrigit effectum, & uim suam usque in tempus præfens, ut tradit. B. Thom.
 3. quolibet. quæst. 14. quædā enim sunt in l. veteri, quæ nunc nullius sunt roboris & momenti,
 ut sunt

De sacrosanctis ecclesijs.

ut sunt ceremonialia. c. translatio, & ibi not. de const. Iudicialia verò mortua sunt, & non obligant, sed si aliquis princeps illa esse seruanda præciperet, non peccaret, nisi mandaret ea ideo esse seruanda, quia vim habeant obligandi ex lege veteri, ut colligitur. 5. dist. in principio. & in c. 1. de purific. post partum. Moralia verò integra sunt & illa, secundum illud Matth. v. Non ueni soluere legem. An tamen interpretari ius diuinum magis ad Theologos quàm ad Canonistas pertineat, contra? Distingue, aut sumus circa opera Dei, & hoc magis ad Theologos spectat. Aut sumus in ijs, quæ ad philosophiam naturalem attinent, & hæc magis ad Canonistas pertinent. ita dixit Petr. de Anch. in sua disputatione incip. Antiquis & modernis temporibus. ad quem accedit Alex. in consi. 1. 43. Circa primum dubium, col. 4. in libro primi & secundi volu. & Dec. in consi. 1. 11. & ideo ibi concluditur, Theologos errare, qui respondent de matrimonio, de decimis, uel usuris, sed de ijs hætenus. Deinde Bar. hic in quarta oppos. agit de præscriptione, t quæ currit contra ciuitatem, an esse debeat centum annorum? vide Alex. in consi. 1. 6. col. 6. in fi. & in consi. seq. in 5. volu. ubi ait, contra ciuitatem currere præscriptionem 40. annorum, præterquàm in his quatuor casibus, de quibus traditum est in ista. Ad ea verò, quæ dicit Bar. hic scilicet hypothecariam competere in alijs rebus concedentis, uel relinquentis, non autem in ipsa re, cuius quod dominium habet, uide in simili Bar. & ibi Alex. in l. j. col. 20. & col. pen. & fin. ff. de lega. primo. Postea Bar. hic in col. pen. opponit dicens, rei uenditæ traditione non acquiri dominium. vide Abb. in c. inter cætera, colu. 1. in fi. de præben. Et dum subiungit speciale esse in ecclesia t ciuitate, ut ex solo contractu sine traditione dominium transfératur, vide Abb. in c. cum M. col. antepe. de const. Alex. in consi. 1. in 5. volu. Soci. in consi. 61. in fi. col. in 1. vol. & in consi. 101. col. 2. in 3. vol. & hoc, quod dicitur de translatione domini, quæ fit absque traditione, intelligas procedere solum in uera donatione, aut uenditione, alioqui autem in alio ritu ficto. Dec. in consi. 564. nu. 5. Ad quæstionem autem de qua agit Bar. hic, in versi. & hoc concludo, scilicet, an statutum t ualeat, quo cautum est, alienationem fieri non posse in ecclesias, & personas non subiectas iurisdictioni statuentium? vide Bar. & Alex. in l. filius familiæ. §. Diui, & ibi las. in 1. lect. col. 10. ver. secundum quærit Bar. & in 2. lectura, col. 16. ver. tertio quærit Bar. ff. de leg. 1. & ibi Ang. in fi. & Bal. in l. si quis curialis. C. de episcop. & cleric. Et dum Bar. hic in fi. ait, hanc l. corrigi per auth. quas actiones, vide Gemin. in c. abbate, col. 1. & 3. de re iudic. in 6.

Summarium in auth. quas actiones. C. de sacros. eccl.

1. Ecclesia minoribus equiparatur.
2. Criminosus an possit reijci ab alio criminoso.
3. Minor licet constituat debitorem in mora sine interpellatione, tamen non habet locum contra alium minorem.
4. Ecclesia an contra istas præscriptiones possit restitu.

Bar. in auth. quas actiones. C. de sacros. eccl.

1. **Bar. t.** in ista auth. quas actiones, in secunda oppos. ait, ecclesiam t minoribus equiparari. istud argumentum facit gl. in c. placuit, in fi. versi. quas actiones. 1. 6. q. 3. Postea quærit Bar. in prima quæstione utrum priuilegiatus uti possit priuilegio suo contra pariter priuilegiatum? in qua quidem re scias, priuilegiatum eo uti posse quando tractatur de damno uirando. l. veru. §. fi. ff. de minor. ubi late traditur de hac materia per Bar. & alios, & per doct. in l. Marcellus, col. 4. ff. ad Trebell. & in l. si minor. 2. annis. ff. de minor. & Dec. in l. in re obscura. ff. de regul. iur. & omnino vide Abb. in c. in præsentia. nu. 37. cum seq. de probat. & in c. fi. de ordin. cognit. vide etiam trad. in c. auditis, de in integr. restit. & in c. ad aures, de præscript. & in c. cum causam, de præben. & in c. cum pro causa, de sent. excommunic. Sic etiam in simili quæri solet, utrum t criminosus possit reijci ab alio criminoso? ut habetur in l. cum mulier, & in l. viro & vxori. ff. solut. matrim. & in cap. cum dilecti, de except. Et ad ea quæ hic subiungit Barto. in versi. quandoque quilibet est priuilegiatus principaliter, vide quid ex hoc deciderat Feli. post alios in c. in præsentia, col. 10. versi. & per istam gl. de probat. & Alex. in l. j. ad municipium. ff. ad leg. falc. & quid deciderat

decidat Barb.in consi. 2 5. Deum inuocent adiutorem, in 3. vol. videas etiam Ang. in §. item si, col. 10. versi. tertio, in st. de except. Barb. in consi. 38. col. 7. versi. sexto faciat in 3. vol. Romā. in consi. 179. col. 5. Ias. in l. Marcellus, col. 8. versi. limita. ff. ad Trebell. Dec. latissimē in d. c. in pre-
 3 sentia, col. 22. post Abb. ibi colu. 11. & seq. Et in hac materia scias, quamuis minor t̄ constituat debitorem in mora sine interpellatione, hoc tamen non habere locum contra alium minorem. Paul. de Castr. in consi. 125. in 1. vol. Et dum Bar. in versi. respondeo priuilegia, inquit, priuilegia, quę conceduntur statuendo legem & ius generale, intelligi esse concessa ex liberalitate, sed
 4 specialia priuilegia non clauſi in corpore iuris, in dubio intelligi esse concessa ad postulationē partis; vide aliquid per Feli. in c. causam quę, col. 5. de testi. & in c. de quarta, colu. 13. versi. utrum, de præscript. & Barb. in c. 2. de reb. eccles. non alien. & de hac re vide omnino quę posui in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. Postea Bar. hic in versi. quæro ista est correctā, tradit, utrū ista. l. quę est correctā in ecclesia, sit etiam correctā in ciuitate? vide ad hæc Paul. de Castr. in consi. 338. & tex. in c. pen. & ibi Abb. in 4. notab. de decim. Alex. in l. illam, col. 2. & ibi Ias. colu. penul. infra de collat. Alex. in consi. 192. Visis actis, col. 3. versi. & saltem, in libro primi & secundi vol. & in consi. 75. col. 1. in 5. vol. Curt. in consi. 13. col. 3. & Ias. in l. posthumo, col. 6. infra de bonor. poss. contratab. Ad ea verò quę hic ait Bart. in §. quærit glo. scilicet an ecclesia t̄ contra istas præscriptiones possit restitui? vide Abb. in consi. 32. in 2. dub. Feli. in c. 1. col. 5. versi. dum solenniter, de præscript. Roma. in consi. 123. col. 3. & seq. & in consi. 165. col. pe. & in consi. 407. ubi posuit etiam quo tempore peti debeat hæc restitutio. Alex. in consi. 81. col. 2. in 5. vol. Soc. in consi. 266. col. 8. eum sequen. Dec. in consi. 29. & in consi. 136. colu. pen. & fin. Et restitutionem hanc nisi infra quadriennium peti non posse docuit Abb. in c. 1. in fi. de præscript. & Feli. in c. inter quatuor, col. pen. de maior. & obed. & in hac re vide omnino Albertum Brunum in cōf. 41. col. antep. Postremò quærit Bar. post gl. hic, utrum ecclesia succedēs priuato utatur priuilegio suo? vide Dec. in c. porrò, in 2. notab. de priuileg. & omnino quę latē posui in lucubrationibus meis in l. hæres absens. ff. de iudic.

Summarium in l. ij. C. de episcop. & cleric.

1 Priuilegium quod habent filij clericorum uidetur eis concessum duntaxat uiuis parentibus.

Bar. in l. ij. C. de episc. & cleri.

1 **ART.** in hac l. ij. sic ait in summa. Priuilegium, quod habent filij clericorum, uidetur eis esse concessum duntaxat uiuis parentibus. vide Barb. in consi. 58. col. 6. in 2. volu. & Ias. in l. scriniarios, infra de testa. milit.

1 *Ille qui inuadit rem ecclesiæ conueniri potest coram iudice ecclesiastico.*

Bar. in auth. item nulla communitas. C. de episc. & cleric.

1 **BART.** in hac auth. item nulla, ait, eum t̄ qui inuadit rem ecclesiæ conueniri posse coram iudice ecclesiastico. vide Oldrad. in consi. 86. & Præposit. in c. omnes, in fi. 32. dist. & omnino Abb. in c. fi. de restit. spoliat. ubi ait, iudicem ecclesiasticum posse agnoscere contra seculares, non solum quando præsupponitur occupatio bonorum ecclesiasticorum, verum etiam libertatis possidendi quia etiam ex hoc ecclesia læditur. Et dum subdit Bar. an collectę possint imponi ecclesiæ, vide Dec. in consi. 496. & quę latissimē dixi in l. hæres absens. ff. de iudic.

Summarium in l. de his. C. de episc. & cler.

1 Clerici cogi possunt ad præstanda tributa pro prædijs tributarijs.

Bar. in l. de his. C. de episc. & cleric.

1 **BART.** in hac l. de his, ait clericos t̄ cogi posse ad præstada tributa pro prædijs tributarijs. vide Card. in consi. 12. in princ. & Ana. in consi. 18. col. 2. & quę latē dixi in l. hæres absens. ff. de iudic. & ibi tenui saltem disputatū ecclesiam esse immunem etiam à tributis.

Bar.

De episcopis & clericis :C

Bar.in l.officialis.C.de episc.&cleri.

BART. in hac l.officialis, tradit ut hic per eum. Tu uide istum tex. adductum ab Alex. in conspe.col.fi.in 5.vol.& in cons.26.col.1.eod.vol.

Summarium in l.si quis non dicam rapere.C.de episc.& cler.

1 Aff. etus puniuntur quamuis non sequatur effectus.

Bar.in l.si quis non dicam rapere.C.de episc.& cleric.

1 BART. in hac.l.si quis non dicam rapere,dicit, affectum t puniri,quamuis non sequatur effectus.vide tex.in c.si quis episcopus. 27.q.1.Roma.in consi.427.Abb.in c.fi.de sponfal.Paul.de Cast.in l.si fugitiui,col.2.infrà de seru.fugit.& quia de hac re latè alibi egimus, non immorabor,ut breuior sim.

Summarium in l.presbyteri.C.de episc.& cler.

1 Testes ita falsum committunt tacendo uerum, ac si mendacium loquerentur.

Bar.in l.presbyteri.C.de episc.& cleric.

1 BART. in hac.l.presbyteri,ait, testes t ita esse reos falsitatis tacendo uerum, ac si mendaciū loquerentur: nam ille qui proferendæ ueritatis onus assumpsit, proditor est ueritatis in utroque casu.c.nolite timere.1.1.quæst.3.idque testatur.B.Augustinus ad Casulanum, ita scribens, Vterque est reus,& qui ueritatem occultat,& qui mendacium profert: quia ille prodesse non uult,& iste nocere desiderat,quæ paria sunt,ut habetur in c.quisquis metu.1.1.quæst.3.& ideo horū uterque falsi criminis reus efficitur.c.1.de falsi.tradit Alex.in l.argentarius,in fi.ff.de eden.& ibi lafauide omnino Abb.in cons.34.col.3.in 2.vol.Feli.in c.dilectorum,in fi.de testi.cogen.& in c.1.eod.titulo.

Summarium in l.si quis in hoc genus.C.de episc.& cler.

1 Iniuria clericis uel ecclesia illata, potest tanquam publicum crimen ab omnibus in iudicium deduci.

Bar.in l.si quis in hoc genus.C.de episc.& cleric.

1 BART. in hac.l.si quis in hoc genus,ait,iniuriam t clericis uel ecclesiæ illatam posse tanquā publicum crimen ab omnibus in iudicium deduci: item inquiri posse ex officio iudicis, & nemine postulante; atque ita propter publicum delictum, & sic in atrocioribus potest iudex ex officio suo procedere, quamuis cōmuniter contrarium seruari debeat.de qua re uide Ang.de malefi.in gl.hæc est quedam inquisitio,col.3.& 4.cū ibi additis.

Summarium in l.in ecclesijs.C.de episc.& cler.

1 Clerici debent in ecclesijs ordinari pro magnitudine ecclesiæ, & secundum qualitatem, & mensuram redditus.

Bar.in l.in ecclesijs.C.de episc.& cleric.

1 BART. in hac.l.in ecclesijs,ait,pro magnitudine t ecclesiæ,& secundum qualitatem & mensuram redditus,debere clericos in ecclesijs ordinari. Ad istā.l.uide Barb.in cons.57.col.1.in 1.vol.& in c.cū.M.col.28.de consi.& in c.pen.in 3.notab.eod.tit.

Summarium in l.placet.C.de episc.& cler.

1 Clericus non potest esse procurator laici.

L.Placet.C.de episc.& cleric.

1 BART. in hac.l.placet,nihil dicit. Tu uero scias hanc.l.ad hoc adduci,quod clericus t non potest esse laici procurator. Limita nisi esset in una causa tantum procurator; quia potest.c.per uenerabilem,qui fil. sint legit. secus si esset procurator generalis. ita Roman. in l.ing.273. incip. Vos scitis,cum ibi addit.per Castillon.

Summarium in l.parabolani.C.de episc.& cler.

1 Ille qui ad exercendum alterius officium subrogatur, debes esse talis ut potueris à principio eligi ad illud.

L.Parabolani.C.de episc.& cleric.

1 BART. in hac.l.Parabolani,nihil dicit. Tu uero hic in voce,exceptis,secundum Bal. collige, eum, qui ad exercendum t alterius officium subrogatur, talē esse debere, ut potuerit à principio

cipio eligi ad illud, alioqui subrogari non posse. adde Feli. in c. 1. col. 3. de summ. Trinit. & omnino Dec. in l. si eadem. ff. de offi. assell.

Summarium in auth. si qua per calumniam. C. de epis. & cler.

Literis, & sigillo episcopi esse credendum.

Bar. in auth. si qua per calumniam. C. de epis. & cleric.

BART. in ista auth. si qua per calumniam, ait, literis & sigillo Episcopi esse credendum. vide Bar. in l. procuratorem. ff. de procurat. & in l. si publicanus. §. 1. ff. de public. latissime Abb. & alios in c. post cessionem, de probat. Bal. in conf. 320. in 3. par. Oldr. in conf. 100. in fi. & Rom. in conf. 27. in 2. dub. & gl. & ibi doct. in l. pacta nouissima, infra de pact. Feli. in d. c. post cessionem, col. 1. & seq. & in c. ad audientiam, col. 5. vers. quinta conclusio, de præcip. & Ang. Aret. in fi. consiliorum Bar. in 1. vol. col. 3.

Summarium in l. id quod pauperibus. C. de epis. & cler.

Si promitto me ratum esse habiturum aliquem actum, stipulatio non committitur, licet contrarium de facto.

Bar. in l. id quod pauperibus. C. de epis. & cleric.

BART. in hac l. id quod pauperibus, ait, hic agi de materia executionis ultimarum uoluntatum. Ad istam l. vide questionem, quam Imol. excitauit in c. 1. col. 2. vers. item adde. de cohabit. cleric. & mulier. & ibi Abb. in fi. Et dum Bar. hic in fi. ait, si promitto t me ratum esse habiturum aliquem actum, stipulationem non committi, quamuis contrarium de facto. vide Barb. in c. quoniam Abbas colu. 3. de offi. deleg. Bar. in l. metum. §. volenti, in fin. ff. quod met. cau. Abb. in c. Raynaldus, colu. 5. de testam. & Alex. in l. stipulatio ista. §. si quis forte, colu. 3. ff. de uerbo. obligat.

Summarium in auth. generaliter. C. de epis. & cler.

Juramentum calumnia excusat à temeritate presumpta calumnie.

Bar. in auth. generaliter. C. de epis. & cleric.

BART. in ista auth. generaliter, ait, hanc esse bonam auth. sed de consuetudine non seruari, & ita testatur etiā Paul. de Cast. in l. de quibus, col. fi. ff. de legi. & in auth. offeratur, in principio infra de lit. contest. Bar. in auth. libellum, eod. tit. de lit. contest. & hic Paul. de Cast. & Bal. colu. 3. vers. ultimū. Et dum Bar. hic subiungit, iuramentum t calumnie excusare à temeritate presumptæ calumnie, vide doct. in l. iij. §. 1. ff. de iureiuran. & in l. properandum. §. si autem, infra de iudic.

Summarium in l. nulli. C. de epis. & cler.

Constitutio episcopi in ualeat quæ priuat executores testamentarios nisi infra annum exequantur ultimæ uoluntates.

Bar. in l. nulli. C. de epis. & cleric.

BART. in hac l. nulli, agit de executoribus testamenti. vide omnino Alex. in conf. 206. in 6. vol. & in conf. 59. in 2. & 3. dub. in 1. volu. Raph. Cuma. in conf. 12. Roma. in conf. 30. in 1. dub. in conf. 69. & in conf. 250. Abb. in conf. 11. in 2. dub. in 2. vol. Barb. in conf. 80. col. 4. & seq. in 1. vol. Anch. in c. canonum statuta, colu. 3. 7. de const. Capr. in conf. 50. colu. 3. & seq. & in conf. 54. in 1. & 2. dub. Aret. in conf. 94. Feli. in c. cum sit Romana, col. 7. de appellat. & Roma. in conf. 428. in 2. dub. ubi tradit, nunquid t ualeat constitutio Episcopi priuans executores testamentarios nisi infra annum exequantur ultimæ uoluntates? & quid si ultra hanc pœnam iniungat etiam pœnam excommunicationis? & si irritet quæcunque eorum gesta elapso anno? & quoniam de istis executoribus testamentorum alibi pertractauimus, prius dicta non recensabo.

Summarium in auth. causa quæ. C. de epis. & cler.

Clericus an puniri possit à iudice seculari.

Bar. in auth. causa quæ. C. de epis. & cleric.

BART. in ista auth. ait, ab ea corrigi. l. codicis. An autem clericus t puniri possit à iudice seculari,

De episcopis & clericis.

seculari? vide gl. in c. principes. 2. 3. q. 5. & in c. placuit. 1. 1. q. 1. Alex. in consi. 8. in 1. vol. & clericus nō incedens in habitum & tonsura potest capi à iudice seculari. Abb. in cōl. 3. 4. in fi. in 2. vol.

Summarium in l. sacrosancta. c. de episc. & cle.

- 1 Clerici licet sint in potestate patris, possunt tamen disponere de omnibus quæ ratione clericatus lucrantur tanquam de quasi castrensisibus.
- 2 Fructus beneficiorum aut sint in potestate clericorum.
- 3 Prælati possunt in vita sua disponere de fructibus beneficiorum.
- 4 In his quæ ad ecclesiam pertinent, Papa summa & plena fungitur potestate.
- 5 Beneficia stipendia sunt clericorum.
- 6 Clerici nisi ab eorum procuratore infra causam absint fructus percipere non possunt.
- 7 Ratio est anima legis.
- 8 Tempore inopia omnia debent cum pauperibus communicari.
- 9 De fructibus beneficiorum quicquid superest, id totum est pauperum.
- 10 Fundamento destructo super edificatum corrumpitur.
- 11 Necessitate cessante cessat etiam dispositio.
- 12 Testatorem uia uoluisse non sufficit imaginari, nisi etiam illud aperte præceperis.
- 13 Clerici qui officium non dicunt, an teneantur ad restitutionem fructuum, quos ex beneficiis perceperunt.

Bar. in l. sacrosancta. c. de episc. & cleric.

- 1 BART. in hac l. sacrosancta, inquit, clericos quantum sint in potestate patris posse disponere de omnibus, quæ ratione clericatus lucrantur tanquam de quasi castrensisibus. uide gloss. in c. præfenti, de offic. ordin. in 6. la. in l. filie, infra de collat. & in l. h. col. fi. infra qui testa. fac. poss.
- 2 Et quia hic agit Bar. de fructibus beneficiorum, utrum sint in potestate clericorum? in qua quidem materia iuris interpretes usque adeo dissenferunt, ut scitu difficile uideatur, quæ nam sententia potior sit: constitui in hac re paulum immorari. Tres opiniones potissimum reperiuntur, quæ per Imol. referuntur in c. si de pec. cleric. Prima fuit Innoc. & Ioan. Andr. qui potestatem clericorum de fructibus beneficiorum suorum ualde coangustarunt. ad quam opinionem accessit etiam ibi Ant. & Butr. & Abb. idem Abb. in c. cum esses, de testa. & in multis alijs locis constanter dixit, semper huius fuisse sententiam, ut clerici dictorum fructuum dominiū non habeant, sed excepta modica quantitate, quicquid superest, debere in pios usus erogari. Secunda fuit Flor. sententia, quæ potestatem hanc usque adeo dilatauit, ut clericos reddituum suorum beneficiorum qualicumque donationem dominos esse testatus sit, dicens eos posse dictos fructus pro libito elargiri. & huiusmodi donationem irrevocabilem esse. Tertia fuit opinio Host. & glo. in d. c. præfenti, de offic. ordin. in sexto. quæ mediani uiam amplectens, beneficia administrationem habentia à simplicibus seiunxit. & in hanc sententiam communiter itum est. ad quam accessit etiam Imol. in d. c. & Firma. in tract. de episcopo, in 4. par. quarti. libri de cuius documenti ueritate uideas Gemin. & Phil. Franc. in d. c. præfenti. rationes quoque prædictarum omnium opinionum recto ordine traditæ sunt per Imol. & alios in d. c. si de pecul. cleric. quas hic referre & examinare non curo, ne præter institutum ad longiores tractatus digrediar. prælati tamen etiam possunt in vita sua disponere de fructibus beneficiorum tenent doct. in c. cæterum de donat. & Bal. in consi. 3. 4. Hæc materia, in 1. vol. & Corn. in consi. 3. 4. in 3. vol. quinimodo etiam in vita ei prohibetur immoderata donatio, secundum Oldr. in consi. 2. 2. 6. Quidam episcopus. Archid. uero in c. statutum, de rescript. in sexto. uult seruandum esse rigorem antiquorum canonum, de qua re agit Calcan. in consi. 1. 20. & Crauet. in consi. 1. 5. 2. num. 7. Quid dicemus? ne ita sicco pede in hac ambiguitate pertranseamus, mihi in ea (saluo saniori iudicio) ita dicendum uideretur, abusum istorum fructuum ante omnia illicitum esse existimamus, neque isto casu licentiam ab ipso summo Pontifice obtentam prodesse arbitror: quia, ut inquit Panor. in c. dudum, ij de elect. Papa ipse bonis ecclesiæ abuti non potest, igitur multo minus alteri potestatem abutendi posset concedere. nam ista esset licentia peccandi, quæ ab omni iure ac ratione abhorret Secundo considerandum est, si huiusmodi beneficia tunc ad aliquem pium usum specialiter à testatoribus

à testatoribus destinata, & tunc proculdubio quicquid subtrahitur, rapinam esse censeo: quia
 testatoris uoluntas lex est. §. disponunt, in auth. de nupt. & ideo si clericus hæc bona in alium
 usum impenderet, eum non peccare modò, sed etiam ad restitutionem obstrictum esse existi-
 mo. neque auderem dicere dispensationem Papæ illi posse opitulari, nisi in alium usum æquè
 pium conuerterentur, secundum clem. quia contingit, de relig. domi. alioqui autem piæ defun-
 ctorum uoluntates sunt inuiolabiliter obseruandæ, ut notum est. Hoc idem fortasse dici pos-
 set etiam, quando bona illa ab ecclesia in aliquos usus destinata essent; nã si clericus ea in alios
 usus impenderet, ita ut suprà, non solum peccaret, sed etiam restitutionis uinculo teneretur. Ta-
 men inter casum istum, & præcedentem posset fortasse hæc differentia constitui: quia hoc ul-
 timo casu uenia à sede apostolica impetrata is tutus redderetur; nam in ijs, † quæ ad ecclesiam
 pertinent, Papa summa & plena fungitur potestate. clem. 1. in fi. ut lit. pend. c. 2. de præbend.
 in 6. Alex. in consi. 1. o 1. in 7. vol. vide Albert. Brun. in consi. 1. & 2. & Soc. in consi. 1. o. inter con-
 silia eiusdem Bruni, ubi pulchra dicuntur de potestate Papæ in ijs, quæ ad ecclesias omnes per-
 tinent. alioqui autem in primo casu: quia nisi bona specialiter ad aliquos pios vsus à testatori-
 bus destinata, uel in eos usus, uel annuente summo Pontifice in alios æquè pios impendantur;
 clericus & peccaret, & restituere teneretur. Tertius casus est, quando beneficia usui clericor-
 um in ecclesia militantium destinata fuerunt, quæ tam & si pingua sint, alio tamen uinculo
 aut obligatione obstricta non reperiuntur: & isto casu clericum esse dominum opinari. hoc
 tamen semper excipio, quia si clericus eo quòd ex huiusmodi prouentibus superet, ad turpes
 animi voluptates explendas abuteretur, uel non egentibus elargiretur, ut officium charitatis
 expostulat, eum peccare existimarem: non tamen propterea eum ad restitutionem obliga-
 tum esse iudicarem: quia nihil alio usui obnoxium subtraheret. & ideo absolutione obtenta is
 quòd ad Deum tutus redderetur. id quod & de patrimonialibus bonis dicendum uidetur, ut
 paulò post aperietur. Et prædictam conclusionem ita probo: nam huiusmodi † beneficia, cle-
 ricorum stipendia sunt. c. cum secundo, de præben. & habetur in c. quia nonnulli, & ibi Abb.
 de cleric. non residen. dantur enim pro eorum laboribus, qui ecclesiam administrandam susci-
 piunt, ut clarè ait Feli. in c. in super, col. 4. vers. est uerù, de testi. dicens clericum percipere be-
 neficium redditus ob seruitium, & hanc esse quoddammodo locationem operis. demum con-
 cludens hos fructus non immediatè ex re ecclesiæ, sed ex opera clericorum percipi. hæc Feli.
 hoc idem constanter asserit idem Feli. in c. de quarta, nu. 40. de præscript. Hinc habetur in toto
 ferè titulo de clericis non residentibus, clericos, † nisi ab eorum procuratore iusta causa ab-
 sint, dictos fructus percipere non posse. ex hoc etià intulit Abb. & Imol. in c. de multa, de præ-
 ben. cum, qui utilior esset ecclesiæ, iure optimo maiora stipendia consequi posse; quia utilio-
 res labores præstat ecclesiæ. similiter & ea esse clericorum stipendia traditum est in extrauag.
 Io. 2. 2. incip. Execrabilis, extra comm. & est tex. in c. episcopus, de præben. & in c. pen. t. q. 2. si
 igitur clericorum stipendia sunt, & pro eorum famularu laboribusque tribuuntur, consequens
 est, ut in eorum summa sint potestate, sicut de his quoque quæ ex seruitio & administratione
 in ecclesia percipiuntur, propè consentiunt in d. cap. præfenti, & in alijs locis præmemoratis.
 nulla enim uel certè legitima differentia potest afferri inter pura stipendia, quæ ex sola merce-
 de, & ea quæ ex beneficio ad hoc specialiter destinato habentur: quoniam eadem est ratio in
 utroque casu, cum pariter id, quod colligitur, in remunerationem laborum ac religioſæ militiæ
 concedatur, siue sit in pecunia, siue in fructibus beneficiorum, igitur, & in utroque casu idem
 ius est constituendum. iura enim non unde isti prouentus, sed ex qua causa accipiantur, con-
 siderantur. & ideo quemadmodum indifferenter & indistinctè conceditur quicquid intuitu
 ecclesiastici laboris acquiritur, id totum etiam si maius sit præmium, quàm labores, effici cle-
 ricorum: ita pariter hoc & in proposito casu est uel faciliè concedendum, scilicet, quamuis red-
 ditus, qui ex fundo huic tantum usui obligato sint pinguiore, tamen eos absolutè esse in domi-
 nio clericorum. Et si fortasse obijceretur, beneficia omnia esse bona pauperum, respondeas
 licèt, hoc ex diuersitate rationis esse declarandum & distinguendum: nã ratio † legis est anima
 legis,

De episcopis & clericis.

legis, & ideo magis est attendenda ratio ipsa quam lex. Gemin. in c. ubi periculum, de clost. in 6. vide Abb. in consi. 75. in 1. vol. præterea id in multis Decreti iuribus reperitur, & primitivæ ecclesiæ temporibus, quæ hodie non coarctantur, ut per Abb. in quæst. incip. Titius clericus. Hodie autem sunt stipendia clericorum, quando huic tantum oneri sunt affecta, ut supra fuit iure conclusum. Quartus casus est, quando beneficia ad stipendia clericorum destinata sunt, quod autem superest, alijs pijs erogationibus dedicatum est. & isto casu, cum & bona & onera seiuncta non sint, in arbitrio clericorum administratio beneficiorum huiusmodi posita esse videretur, qui etiam si in modico vel deficiant, vel superabundarent, id tamen absque bonæ fidei detrimento contingeret; quia homo non potest ad unguem & æqua lance impendere. si verò excessus immoderatus esset & patens, tunc eum delinquere non dubitarem. ad restitutionem tamen fructuum teneri non arbitrarer, ut ex mente B. Thomæ sensu Alberici de Rolin suo dictionario, in voce, clericus quarto. Hic autem unum addendum esse omnino existimarem, hoc est, ubi summa caritas esset annonæ, & populus inopia præmeretur, superabundantes redditus tuta conscientia retineri, aut pro libito erogari non posse. ita probat gl. in c. si. 6. q. 1. & rex. iuncta gl. in c. sicut hi. 4. dist. & hoc idem puto esse etiam in bonis patrimonialibus concludendum: quia tempore t inopiæ omnia debent cum pauperibus communicari, ut latè dixi. in l. j. §. cura carnis. ff. de offi. præfec. urb. ubi vide omnino. idem expresse ait. B. lo. Chrysostr. mus in homelia 78. super 24. Math. ubi quo ad elemosynam & iustam bonorum erogationem, nullum inter clericos & seculares discrimen constituit, & prædictæ gl. rectè consideratur, nostras præcedentes conclusiones videntur confirmare: quia non semper clericus, quicquid superest, tenetur pauperibus erogare, si necessitatis tempora ab alijs seiunguntur. & hæc fortasse ita distincte alibi non inuenies. ad quorum corroboracionem vide. B. Thom. 2. secundæ quæst. 185. vers. ad septimum. Neque relucet, si fortè diceretur, saltem quatuor partes horum fructuum fieri debere, ut habetur in c. quatuor, & in c. seq. 1. 2. q. 2. Respondeo enim, illa iura procedere quando bona præcisè illis oneribus erant obnoxia, ut si rectè inspicitur sensu B. Thom. in loco prædicto. id quæ colligitur ex verbis d. c. quatuor, si rectè intelligantur. quo casu facitur, clericorum etiam ad restitutionem esse obstricti, ut prædicta, sed hoc tempore, quo hæc distinctio non apparet prædicta locum non habent: quia beneficii data sunt in stipendiū clericorum, & antiqua iura non servantur, ut declarat Abb. in d. quæst. incip. Titius clericus, & in c. 1. de ecclesiâ dist. ubi ait. d. c. quatuor, & alia iura antiqua amplius non servari. nec mirum: nam si ecclesia potuit tunc beneficia in quatuor partes dividere, eadem ecclesia & longæpissus consuetudo potuit ea in stipendium clericorum erogare, fortasse ne ministris ecclesiæ deferantur, cuius cultus augmento invigilare debent summi pastores. c. fin. de rescrip. in sexto. pauci enim inveniuntur, qui vellent ecclesiæ deservire, si eorum bonis tot onera, & animabus suis tot horrenda pericula imminerent. Ex ijs quorundam inodetorum opinio confutatur, qui aiunt indistinctè, quicquid t superest de fructibus beneficiorum, id totum esse pauperum, per tex. in c. quoniam quicquid, 1. 6. q. 1. & ideo ita colligunt, si fructus illi superabundantes ultra vicum & vestitum clericorum, sunt ipsorum pauperum, illud sequitur, ut qui eos retinet, sit fur, & prædo, peccetque contra septimum, & decimum præceptum Decalogi, igitur ad restitutionem tenetur. Sed ista collectio subsistere non potest: nam & si secundum oen. sura antiquorum canonum dicta bona pauperibus deberentur, nunc tamen, ab ipsis sacris constitutionibus, in clericorum stipendia tribuntur, & quæ authoritate antiqui canonibus id statuere poterunt, fortasse quoniam eo tempore ministri ecclesijs non docant, eadem authoritate posteriores canones iure optimo potuerunt ea in stipendium clericorum erogare, ac alioqui ecclesiæ deferantur, ut supra fuit iure conclusum. & ideo tum antiqui canonibus à posteridibus sunt abrogati, ut sensu Panor. in d. quæst. incip. Titius clericus, respondendo ad d. c. quatuor, consequens est, ut dicti redditus non sint amplius ipsorum pauperum. atque ita ut res aliena iudicari non debeant, nisi quando à restatoribus, siue à fundatoribus ecclesiarum, alicui certo oneri sunt obligata, ut prædictum est, quo statim sublatum est fundamentum eorum, qui contrarie

- 10 traria sententia in nitentes, antiquis tantum sanctionibus inhærebant. nam destructo t eorum fundamento, superædificatum corrui. c. Paulus. 1. q. 1. cum enim summus Pont. sit dominus beneficiorum, & supra ius posituum, ut non incogniti iuris est, nõ debet reprehensibile iudicari, si secundum uarietatem temporum, statuta quoque uariantur humana. c. non debet, de cõsang. & affinit. & eo magis, cum sint etiam usu uetustissimo comprobata, cuius quanta sit uis & potestas, nemo est qui nesciat. Præterea, glo. in d. c. quoniam quicquid, & alix glos. quarum supra meminimus, intelligunt illa iura antiqua, ut procedant tempore necessitatis, igitur cessante t ne necessitate, cessat etiam eorum dispositio. l. adigere. ff. de iure patr. c. cum cessante, de appell. Minus urget illud, quod etiam obijcitur, scilicet conijciendum esse, testatores uoluisse, ut fructus bonorum ab eis relictorum qui supersunt, pauperibus exhibeantur, quamuis id expressè non iusserint: quoniam respondetur, testatoris mentem non esse attendendam, nisi quando, uel expressè ita disposuisset, ne lex ipsis testamenti necessario eliceretur: quia non sufficit imaginari, testatorem ita uoluisse, nisi etiam illud apertè præceperit, ut eleg. tradit. So. c. in consi. 1. o. 4. colu. antepen. in 3. volu. Bald. in l. proponebatur. ff. de lega. secundo. & in l. uoluntas, in fi. C. de fideicom. & in l. vnic. §. fin autem ad deficientis, per illum text. C. de caduc. tol. & multi alij hoc idem tradiderunt, quos breuitatis gratia præmittam. Hæc tamen omnia sanctæ matris ecclesiæ iudicio humiliter submitto, à qua discedere nefas est. Sed hic non est prætereundum silentio, cum beneficia sint stipendia clericorum, & dentur propter officium t ciuit. d. cap. si. de rescript. in sexto. an illi, t qui officium non dicunt, teneantur ad restitutionem fructuum, quos ex beneficijs perceperunt? Ioan. Cald. in cap. 1. de celebra. miss. ait, eos teneri. et quamuis contrarium ibi teneat Card. tamen Panor. ibi concludit in foro animæ primam opinionem esse tutiorem. & Domin. in d. cap. si. de rescript. & pro hoc facit: quia ubi agitur de periculo animæ, tutior uia est eligenda. cap. iuuenis, de sponsal. quæ quidem opinio saltem debet esse uerissima quod ad eos, qui utilitate sola uolunt esse clerici, & in reliquis seculares, & propterea officium dicere non curant, & perseuerant, ut ij saltem ad restitutionem fructuum omnino teneantur. & ad rem faciunt trad. per Alexand. in consilio 58. in quarto uolumine. quem uide omnino.

Summarium in auth. licentiam. C. de episc. & cler.

- 1 Prælati bona an præsumantur quæ sita de bonis ecclesiæ.

Bar. in auth. licentiam. C. de episc. & cler.

- Bar. in ista auth. licentiam, dicit, eam esse notatu dignam. Tu uerò dicas ex ista glo. col. ligi, an bona t prælati præsumantur quæ sita de bonis ecclesiæ, an non? quid autem sit quando præsumptiones sunt contrariæ & sibi inuicem repugnarent, uide apud Roma. in singul. 267. incip. Tu habes glo. & de hac re uide quæ latè posui in l. Quintus. ff. de donat. inter ui. rum & uxorem.

Summarium in l. omnia. C. de episcop. & cler.

- 1 Res hospitalium gaudent eo iure, quo res ecclesiarum.
 2 Censui impositio est quadam alienatio.
 3 Hospitalia ex quibus præsumantur ædificata cum diocesani auctoritate.
 4 Hospitalia bona an quando dicantur ecclesiastica, & subsint episcopo.
 5 Hospitalia quæ episcopo non subsunt, non gaudent privilegio ecclesiarum.

Bar. in l. omnia. C. de episcop. & cler.

- 1 Bar. in l. omnia, inquit, rest hospitalium gaudere eo iure quo res ecclesiarum. uide ad hoc Alexand. in consi. 151. Visis dicto themate, & c. in libro primi & secundi uolu. Abb. in consi. 14. colu. 2. & in consi. 32. col. 2. in secundo uolu. & in consi. 102. col. 3. eodem uolu. plenè Fel. in c. de quarta, colu. 1. & sequ. de præscript. Ant. de Butr. in consi. 41. Bar. & quæ ibi posui in l. quod constitutum. ff. de testam. milit. Abb. in cap. cum sit generale, in quarto not. de for. competen. Et attende in hac re quoniam dici potest, constitutionem capituli prohibemus, de

De episcopis & clericis.

- 2 cens. habere locum etiam in hospitali. quod sic probatur; nam imposio t̄ census, de qua ibi agitur, est alienatio quædam, vt per Abb. in c. præterea, in primo notab. & in cap. significauit, in primo & tertio notab. & in c. grauis, in fi. eod. tit. de censib. sed hospitale alienare non potest, sicut nec ecclesia. Abb. in cap. nulli, in fi. de rebus eccl. non alien. igitur &c. vide glo. & ibi Anchar. in clemen. dispendiosam, colu. 1. de iudic. & addita ad Ana. in consi. 39. Alexand. in consi. 4. & in consi. 20. in primo uolumine. Abb. in cap. pro illorum, colu. 2. de præben. Barb. in dicto capitulo nulli. Gemin. in cap. 1. colu. 2. de eo, qui mit. in poss. in sexto. Abb. & ibi addita in capitulo secundo de consuetu. Roma. in consi. 407. vbi loquitur in materia restitutionis in integrum, & in consi. 440. & ad hanc uide Paul. de Castr. in consi. 299. Barb. in consi. 3. colum. prima. in tertio uolu. & in consi. 32. colu. 3. & Dec. in consi. 36. colu. penult. Barb. in consil. 1. colu. 4. & sequ. in quarto uolumine. vbi tradit, ex quibus t̄ hospitale præsumatur ædificatum cum diocæsani authoritate. & quia hospitalia gaudent hisdem priuilegijs, quibus & ecclesiæ perfruuntur, dici solet, eum, qui ad hospitale confugit, ita esse tutum, sicut ille qui ad ecclesiam confugit. Alexand. in dicto consi. 151. Dec. in dicto consi. 36. colum. fin. & in consi. 488. Feli. remissi uè in cap. cum sit, in principio. & in apostill. ibi de foro compet. & in dicto cap. de quarta. Abb. in consi. 102. nume. 5. in secundo uolumine. & Marthæ fil. in tracta. de success. ab intest. in quarto articulo princip. nume. 29. vbi præcisè loquitur de confugiente ad hospitale, & an & quando t̄ bona hospitalium dicantur ecclesiastica, & subsint episcopo? vide Ioan. Lupi. in tracta. de libertate ecclesiastica, in ultima quæst. & Abb. in consil. 31. in primo uolumine. Item scias, hospitale construui posse cum authoritate episcopi, & sine, & in dubio non præsumitur constructum cum episcopi authoritate: quia ista est solennitas extincta. hoc salit si ibi missa celebratur; quia præsumitur dicta solennitas, & episcopus in eo habet iurisdictionem, alioqui nullam in eo habet authoritatem. Cæpoll. in cautel. 211. Aduerte autem quia hospitalia, quæ episcopo non subsunt, non gaudent priuilegio ecclesiarum. Bald. in auth. hoc ius, supra de sacrosanc. eccles. Card. & Imol. in capitulo nonnulli, de rebus eccl. non alienan. Imol. in capitulo officij, de testam. Feli. in dicto capitulo de quarta, vers. non dicas posse, & hoc procedit respectu alienationis: nam bona hospitalium priuatorum non æquiparantur bonis ecclesiarum quò ad alienationem, secus in reliquis, vt per Paul. de Castr. in consi. 295. in fine. & uideas Feli. latè in d. c. de quarta, & plenè quæ ad materiam hospitalium pertinent, vide apud Lapum de Castillione in tract. de hospitalitate.

Summarium in l. si quis ad declinandam. C. de episc. & cler.

- 1 Capitui uel pauperes si instituantur, institutio ualet, & episcopus habet actiones hæreditarias.
- 2 Propter relicta ad pias causas non minuitur legitima filiorum.

Bar. in l. si quis ad declinandam. C. de episc. & cler.

- 1 BART. in hac l. si quis ad declinandam, sic ait in summa. si instituantur t̄ captiui uel pauperes, ualet institutio, & episcopus habet actiones hæreditarias, & reliqua. vide Feli. in capitulo translati, col. 2. de constit. & in cap. de quarta, colu. 2. & sequ. de præscript. Federic. in consi. 56. Barb. in cap. possessiones, colu. 2. de rebus eccl. non alien. Capt. in consi. 25. Alexand. in consi. 250. Viso & considerato. in fi. in libro primi & secundi uolumi. & dum Bart. hic in fi. ait
- 2 propter t̄ relicta ad pias causas non minui legitimam filiorum. vide Balin. c. in præsentia, colu. 4. de probat. Alex. in consi. 92. in 3. uolu. & in consi. 18. in 4. uol. & in l. pactum quod dotali, col. 2. infra de pact. Feli. in d. cap. in præsentia, colu. 20. vers. quæro. Barb. in consi. 12. col. 7. in primo uol. & in consi. 29. eodem uol. & in consi. 32. & in consi. 34. eodem uol. & glo. & doct. in l. j. §. ad municipum. ff. ad leg. Falc. A tet. in consi. 72. col. 2. Capr. in consi. 19. col. 2. & in consi. 22. in ti. & in consi. 28. in fi. & in consi. 66. colu. 5. vbi idem ait in legitima parentum. Barb. in consi. 39. col. 1. in 3. uol. vbi dicit, in interpretanda mente testatoris sumendam esse coniecturam, ut uoluerit præferre filios piz causæ.

Summa

1 Religiosi omnes & clerici in sacris ordinibus constituti habent immunitatem à tutela vel cura.

BAR. in hac l. generaliter, ait, omnes religiosos & clericos in sacris ordinibus constitutos, habere immunitatem a tutela, uel cura. vide Paul. de Castr. in consil. 329. Et dum subdit Bar. cessante causa cessare effectum, vide Abb. in consil. 8. in secundo dubio. in 2. volumi. & in consil. 61. col. 1. eodem uolu. Fel. in c. quæ in ecclesiis, col. 10. de constit. & in c. cum accessissent, col. 10. eodem titulo. & in c. quoniam contra, in ultimo not. de probat. & in c. cum nunciis, de testi. & multa alia possent adduci, quæ breuitatis causa relinquuntur.

. BART. in hac l. presbyteros, colligit ex text. aduertendum esse circa illos testes, qui admittuntur uolentes, non autem inuiti, ut scribatur in actis, eos uolentes testimonium dicere, ne alioqui presumantur inuiti. vide Alex. in l. post legatum. §. is uero. ff. de his quib. ut indign. & Feli. in capitulo dilectorum, col. 2. de testi. cogen. & Barb. in consi. 80. col. fi. in 4. uolu.

1 *Possessio ipso iure transfertur sine traditione, et sine facto alicuius.*

BART. in hac L. aptores, ait, hic possessionem t. ipso iure transferri sine traditione, & sine facto alicuius. vide Alexan. in consil. 2.4. col. 1. in tertio uolu. & in consil. t. in 5. uolumi. Barb. in consil. 5. 1. colu. 2. 5. & sequi. in primo uolu. & in consil. 5. 8. col. 1. 4. & sequi. in secundo uolu. & ad declarationem horum uerborum, plenam possessionem, quæ in hoc t. habentur, vide alium casum quem ponit Alexan. in consil. 5. colu. 2. in quinto uolu. & ita possessio dicitur alium. de qua uide la. in l. j. in princip. colu. 1. 9. uer. adde. ff. de uerb. obligat. Et ista possessio acquiritur, quamuis sit incerta ratione loci, & quoræ: quia ista possessio ex dispositione legis acquiritur, quæ quidem lex t. semper est certa: ita inquit la. in l. iij. ff. incerta, colu. 4. uer. quæ. ff. de acquir. posses. & in l. j. in secundo notab. infra commun. de lega. Alexand. in l. qui hæredes, de acquir. posses. ubi tradit multa ad rem facientia. adde casum, in quo aliquis fingitur possidere in l. pen. uer. si. ff. si cert. per. ubi doct. & quæ in contrarium adducit la. in l. si is qui pro emptore, col. 2. ff. de usu cap. & alius est casus, in quo transferatur possessio in c. 2. de dol. & contu. vide Barb. in consil. 5. 8. col. 1. 2. in 2. uol.

Per introitum religionis solui sponsalia sine pœna arbitrarum.

Bar.in l.Deo nobis.C.de episc.& cleri.

Bar. in hac l. Deo nobis ait, per introitum t religionis solui sponsalia sine poena arrharum. ista l. adduci solet ad hoc, ut aliquid non sit faciendum, propter quod quis retrahi possit à uoluntate religionem ingrediendi. An autem ualeat statutum disponens, patrem filio ingrediti religionem non posse relinquere, nisi certum quid è vide Bar. in l. fi. colu. 2. vers. ad istam quæst. infra de pact. ubi uoluit distinguere, an statutum utatur uoce, ingrediendi, an ingressæ. sed ibi Ias. in 7. colu. vers. successuè quærit Bar. indistinctè ait, statutum non ualere. Quia uerò si legatum t est factum filiz de mille li nuper sit, & de 300. si religionem ingreditur t Bart. in l. ij. ff. de his, quæ pœn. nom. ait, huiusmodi legatum non ualere. de cuius quæstionis ueritate videas Alexand. in consilio 263. in libro primi & secundi uoluminis. Socin. in consilio 269. in primo uolumine. Dec. in consi. 674. & omnino in capitulo in præsentia, de probat. & Ambros. de Opizzo. in repet. l. filius familiæ. §. diu. ff. de lega. primo. & quoniam à multis concluditur

De episcopali audientia.

legatum ualere quod ad integra mille, non obstante uoluntate testatoris, idque fauore religionis. ideo Thom. Ferrat. in cautel. 9. tradit qua cautela utendum sit, ad hoc ut omnino uoluntas testatoris adimpleatur, & de hac re uide omnino quae pono ad Bar. in d. l. 2.

Summarium in l. nemo. C. de episc. audien.

- 1 Ille qui ex forma statuti fuit semel extractus de carcere in die veneris sancti non debet amplius hoc beneficio perfrui.
- 2 Delictum pro quo facta est absolutio quamuis puniri non possit, tamen aggravat crimen illius, qui iterum deliquisset.

Bar. in l. nemo. C. de episc. audien.

- 1 **BART.** in hac l. nemo, ait, eum qui ex forma statuti fuit semel extractus de carcere in die Veneris sancti, non debere amplius hoc beneficio perfrui. uide Barb. in consi. 47. col. 1. 9. in 1. uolu. & in consi. 64. col. 3. eod. uol. & in multis alijs suis consilijs, quae breuitatis causa praeteribo. uide glo. & ibi Dom. in c. hac uere. 1. 1. d. l. in. Feli. in c. at si clerici. §. de adulterijs, col. fi. de iudi. & omnino Abb. in c. Cumana, de ple. & Feli. in c. postulasti, de rescript. & Gem. in c. 1. colum. antepen. & fin. de fil. presbyt. in 6. nam delictum, t pro quo facta est absolutio, quamuis puniri non possit, tamen aggravat crimen illius, qui iterum deliquisset. Dec. in l. bona fides. ff. de reg. iur. Et ex praecedentibus inferitur, indultum super secunda condemnatione concessum esse obreptitium, nisi de primo crimine facta sit mentio. Soc. in consi. 65. col. pe. in 3. uolu. & Feli. in c. postulasti. nume. 9. de rescript.

Summarium in l. episcopale. C. de episc. audien.

- 1 In materia iurisdictionis prorogata iudicandum est secundum uires, & similitudinem ipsius iurisdictionis prorogatae non autem secundum iurisdictionem eorum qui prorogant.

Bar. in l. episcopale. C. de episc. audien.

- 1 **BART.** in hac l. ait. in materia t iurisdictionis prorogatae iudicandum esse secundum uires, & similitudinem ipsius iurisdictionis prorogatae, non autem secundum iurisdictionem iudicis eorum, qui prorogant. uide Dec. in consi. 25. col. 4. ubi limitat. & de hac materia uide Feli. in c. causam quae, col. 1. de re iudi. & in cap. 2. colum. 1. 4. de sponsal. ad rem faciunt trad. per Abb. in consi. 61. in 1. uolu. Et ad l. hac uide Feli. in c. P. & G. col. 3. de offic. deleg. & l. si quis aduersus, infra de precib. imper. offeren. Dec. in consi. 3. col. 6. & omnino Rom. in sing. t. 1. incip. Quid sit prorogatio, ubi ait Bart. hic terribiliter extollere istum tex.

Summarium in rub. C. de haetic.

- 1 Haeticus quis proprie dicatur.
- 2 Haeticus multo magis delinquit apostatando, quam infidelis in sua infidelitate permanendo.
- 3 Ille qui non seruat canones credens eos à Papa conditi non posse esse haeticus.
- 4 Haeticus non dicitur ille, qui demones inuocat ad tentandum pudicitiam mulieris.
- 5 In crimine haeresis testes singulares plene non sufficiunt probationi.
- 6 Haeresis est crimen ecclesiasticum, & à solo iudice ecclesiastico terminari debet.
- 7 Haeticus, an & quando possit ut relapsus condemnari.
- 8 Haeticorum bona publicantur, & diuiduntur.
- 9 Haeticorum filij à patria potestate eximuntur.
- 10 Haeticus licet ad fidem redeat, tamen bona propter haeresim publicata non recuperat, nisi restituantur in integrum.

Rubrica. C. de haetic.

- 1 **BART.** in hac rubrica nihil dicit. Tu uero aliqua scias, ne illotis (ut ita dixerim) manibus hunc titulum aggrediamur. Quare t quis dicatur esse haeticus proprie? uide bonam glo. in

- glo. in c. illi qui. 24. q. 5. 3. Oldr. in consil. 210. Alberic. hic, qui multa scitu digna in se proposita inquit, & inter cetera saluberrimum esse consilium ijs, qui ut heretici accusantur, uel inquirentur, & protestentur se uixisse, & uelle mori in sancta fide catholica, quam prædicat, & docet Romana Ecclesia, & hoc protestentur etiam in articulo mortis, & huiusmodi protestationem ait multum profuisse Bonifacio viij. Pontifici Max. cuius memoria de hæresi accusabatur. & hoc idem testatur Alberic. se adduxisse in sacri contingentia pro D. Galeatio Vicecomite Duce Mediolani, cui hæresis obieciabatur, uide omnino Cæpoll. in cautel. 1. §. 5. Et quis propriè dicatur hereticus, & de forma procedendi contra hereticum, & latè quæ ad istam rem attinent, uide apud Ant. Rosell. in monarchia char. 48. & Franciscus Squillacen. in tract. de fide cathol. Felin. in rubrica de heretic. Dec. in consilio 137. Paul. Grillandum in tract. de hereticis. Item
- 2 scias hereticum t multò magis delinquere apostatando, quàm infidelem in sua infidelitate permanendo, cap. quarto, cum glo. in uoce, maior, de diuort. & heretici memoria elapso quin quennio damnari non potest. Felin. in cap. cum nobis. numero 12. cum sequen. de præscript. Hereticus autem dicitur esse is, qui asserit peccatum non esse peccatum, atque ut hereticus potest damnari. Felin. in cap. primo. colum. penul. de offic. deleg. & breuiter ut hereticus damnandus est quicumque tenet sententiam ab authoritate ecclesiæ declinantem, capit. hereticus, cum ibi trad. & capit. inter heresim. 24. quæstio tertia. facit tex. cum glo. in clementi. prima. de usur. & hoc uerificatur etiam in eo, qui in ijs, quæ sunt fidei, à solius Papæ iudicio deflecteret, ut inquit B. Hieronymus ad Damasum, & relatum est in cap. hæc est fides. 24. quæstio. prima.
- 3 & ideo ille qui non t seruat canones, credens eos à Papa condi nō posse, est hereticus, ita procedit tex. in cap. nulli. xix. distin. secundum Rosell. in tract. de Concilio, char. octaua, uerific. restat. Voluerunt etiam aliqui magni nominis uiri eum esse hereticum, qui tenet libros heresis: ita Archidia. in capit. sanè. 24. quæstio. 1. Roma. in singul. 321. incip. Eo ipso. & Ioan. de Ana. in cap. si quis, de heret. Tamen Archidia. ait, eos esse solum suspectos de hæresi, in capitu. secundo. de heretic. in sexto. & ibi doct. ad hanc sententiam accesserunt. Dixit etiam Bar. in l. tutor. §. qui repertorium. ff. de suspect. tutor. eum esse hereticum, qui inquisitori aliquid asserenti non credit. Item hereticus est qui asserit, Romæ peccata non dimitti, & à solo Deo remitti peccata.
- 4 ita dixit Oldr. in consilio 271. incip. quæstio talis. Hereticus t autem non dicitur esse is, qui dæmones inuocat ad sentandam pudicitiam mulieris, quoniam hoc est proprium ipsorum dæmonum: sed inuocare dæmones ad sciendum furura, hereticum est; quia tribuitur creaturæ, quod est creatoris. Oldr. in consilio 210. Regulariter Felin. in rubrica de heretic. Et an ex coniectura uehementi possit quis ut hereticus condemnari, & quæ dicatur uiolenta præsumptio, uide Felin. in cap. literas. numero 13. de præsumpt. & tract. quos paulò antea memorauimus. Et hereticus ab aduocato defendi non potest, neque ab alio. quod intelligas uerum esse, quando clarè constat eum esse hereticum, secus si est tantum accusatus: quia propter hoc non dicitur hereticum defen disse. ita Felin. in cap. si aduersus, de heretic. qua uerò cautela uti debeat accusatus uel inquisitus ad uitandam suspicionem heresis, & similiter aduocati & procuratores, qui huiusmodi hominum suscipiunt patrocinium? uide apud Cæpoll. in cautel. 1. §. 5.
- 5 Item scias in crimine heresis t testes singulares plenæ non sufficere probationis; nam & si pro hæresi præsumatur quod ad cōdemnationem inquisiti, hoc est intelligendum, quod ad effectum penitentis iniungenda, ut aperit Franciscus Squillacen. in d. tract. de fide catholica, capi. 34. Quando autem quis est contumax in se exculpando à crimine heresis, quomodo conueniri possit non obstante absentia eius & contumacia, docuit egregiè Abb. in c. cum P. de purga. cano. Si quis est condemnatus ut hereticus, & ab inquisitore traditur curiæ seculari, utrum iudex secularis antequàm eum puniat, possit denuo cognoscere? Bar. & multi legistæ id fieri posse asseruerunt. Tamen in contrarium est ueritas. ut per lasin. l. magistratibus. ff. de iurisd. omn. iud.
- 6 pro qua opinione facit, quia heresis est crimē ecclesiasticū, & ideo à solo iudice ecclesiastico terminari debet. Abb. in c. cum sit generale. nu. 19. de foro compet. Item attende, quia exce-

ptio hæresis, non dicitur exceptio propriè, sed nullū esse, quasi quod hæreticus Papa, nō est Pa-
 pa. ita Bal. in c. licet, de elect. Aduerte etiam in hac materia quoniam duo requiri videntur ad
 hoc ut redeuntibus ad fidem pœna mortis dimittatur, scilicet ut incontinenti, & spontè ad fidē
 redeant, si uerò ex intervallo, tunc non spontè, sed metu pœnæ, & probationum dicuntur re-
 dire: ita uoluit Abb. in c. ad abolendam, de hæretic. & Archidia. in c. ut communi, eodem titulo
 in 6. ubi ait, eos non sponte redire, qui personaliter requisiti redierunt. sed secundum istam opi-
 nionem ij semper essent puniendi absque ulla abiuratione, quod, nescio an tutum sit. & in hac
 re uideas Abb. in cap. excommunicamus, versiculo extra glo. de hæretic. & communis obser-
 uantia uidetur esse in contrarium. An autem & quando t hæreticus possit ut relapsus con-
 demnari, uide Francif. Squillacen. in d. tract. cap. xix. Et quis propriè sit relapsus, uide ibidem
 in capit. xxix. An autem ille, qui confessus est crimen hæresis, & propterea fuit ei pœnitentia
 iniuncta, si non egit pœnitentiam, & neget se tale crimen fuisse confessum, procedi possit
 contra eum, ut relapsus? dicas quod non, nisi probetur eum aliqua hæretica protulisse. ita
 inquit Ioan. Calderin. in consi. secundo sub titulo de hæretic. Et quia hæreticorum bonat pub-
 licantur, & diuiduntur secundum c. cum secundum, de hæretic. in sexto. utrum si posita sunt
 in diuersis territorijs, competant solum iudicantibus, an uerò sint diuidenda, uide Petr. de
 Anchara. in capit. accessorium, de regulis iuris in sexto. & in cap. postulasti. de foro competen.
 in octaua quæstio. Scias etiam hæretici uxorem non debere cum marito cohabitare, sed fa-
 ciendum esse tori separationem. Abb. in cap. de illa, de diuort. & ideo quàm grauiter peccent
 illi, qui audent istis temporibus, pro ut ego uidi, filias & sorores manifestis hæreticis copu-
 lare, iudicetur. & propterea dici potest, ò tempora, ò mores pessimi, ubi est fides? ubi est
 timor Dei? ubi sunt principes, qui hæc tam nefanda corrigant? mirum nempe non est, si res-
 publica Christianorum periclitatur, sed caueant à Deo tiltore, qui hæc agunt, uel non prohibe-
 rent, cum possint. sed de ijs hætenus. Scias insuper filios t hæreticorum à patria eximi pote-
 state, & seruos ac eorum debitores ipso iure libetari, secundum Abb. in cap. fina. de hæretic.
 An autem filij hæreticorum orthodoxi possint ad honores & officia publica euehi? Ioan. Cal-
 derin. in consi. tertio. in titulo de hæretic. ait posse, si nati erant ante crimen parentum. Postre-
 mō scias hæreticum, & hæreticam amittere priuilegia dotalia, immo mulier ipso iure dotem
 amittit. & an eam recuperet redeundo ad fidem? uide Bald. nouell. in tract. de dote, in uigesi-
 mo maprima differentia inter dotem ueram, & putatiuam. Item hæreticus t licet ad fidem re-
 deat, tamen bona propter hæresim publicata non recuperat, nisi restituatur in integrum.
 Abb. in cap. inter quatuor, de maiori. & obediens. Et hæreticus reuersus ab hæresi prohibetur
 ad sacros ordines promoueri sine dispensatione. Feli. in c. eam te, colum. 8. de rescrip. Alia pro-
 pte infinita in huiusmodi materia possent aggregari, sed quia nostræ mentis non est tractatum
 de hæreticis edere, ideo longius non progrediemur.

Summarium in auth. credentes. C. de hæretic.

- 1 Excommunicatus non est infamis nisi quando est excommunicatus propter hæresim.
- 2 Excommunicatus qui sustinet excommunicationem per annum est priuandus beneficio.

Bart. in auth. credentes. C. de hæretic.

- 1 BART. in hac auth. credentes, ait, ex hoc tex. colligi excommunicatum t non esse infamē, nisi quādo est excōicatus propter hæresim & perseuerauit in excommunicatione per annum. uide Fede. de Sen. in consi. 74. & in consi. 118. & Pau. de Cast. in l. j. col. fin. C. de iur. & fac. igno-
 ran. Tu uerò dicas excommunicatum pro hæresi si perseuerat per annum, haberi pro hæreti-
 co, si uerò est excommunicatus pro alio crimine, habetur pro conuicto & confesso de il-
 lo crimine, pro quo fuit excommunicatus. glo. in capitu. excommunicatus. §. quin autem, &
 ibi Abb. de hæretic. tradit Paulus Grillandus de hæreticis, in octaua quæstione, in fine. Item
 2 excommunicatus t qui sustinet excommunicationem per annum, est priuandus beneficio
 secundum

* secundum magis * communem sententiam, uel saltem sienda est misio in possessionem beneficii, cum lucro fructuum, per tex. in l. Fulcinus. §. si ff. ex quibus cau. in poss. cat. Feli. in c. 1. nu. 17. de iudic. Intellige tamen quando est excommunicatus pro causa criminali, secus si pro civil. glo. est sing. in c. contum. Rom. in ling. 303. incip. De hoc heri. cum ibi addit per Castill.

Summarium in l. nulli. C. ne sancti. bapt. crever.

1 Cathecumenus dicitur ille, qui uult esse Christianus.

Bar. in l. nulli. C. ne sanctum bapt. reit.

1 BART. in hac l. nulli, ait, Cathecumenum t dici eum, qui uult esse Christianus, & est infra tempus cuiusdam probationis; quia Christiani antequam eum baptizet, uolunt uidere de fide eius. vide Dec. in c. 1. in secunda lectura, col. 4. vers. & adde, de constit.

Summarium in l. si quis defunctum. C. de apostat.

1 Post quinquennium inquiri non potest de crimine heresis.

Bar. in l. si quis defunctum. C. de apostat.

1 BART. in hac l. si quis defunctum, ait, hanc. l. adduci ad probandum, post quinquennium inquiri non posse de crimine heresis post mortem illius, contra quem est inquirendum. vide Feli. in c. cum nobis, col. 4. cum seq. nu. 12. de præscript. & Barb. in consi. 70. in ultimo dub. ubi ponit etiam, an idem sit in crimine lese maiestatis.

Summarium in l. quod Cornelia. C. de Iudæ.

1 Collegium Iudæorum est reprobatum.

Bar. in l. quod Cornelia. C. de Iudæis.

1 BART. in hac l. quod Cornelia, sic ait in summa. Collegium t Iudæorum est reprobatum, sed non reprobatur quilibet Iudæus. vide Feli. in c. Iudæi, col. 10. de Iudæ.

Summarium in l. Iudæi. C. de Iudæ.

9 Iudæi habent ea que sunt ciuium Romanorum.

Bar. in l. Iudæi. C. de Iudæ.

1 BART. in hac l. Iudæi, ait, Iudæos t habere ea, que sunt ciuium Romanorum. vide Alex. in consi. 75. in §. uoluit. & que posui in prima lucubratione in proæm. fororum.

Summarium in l. nemo. C. de Iudæ.

1 Statutum condi posse ut res certo pretio uendantur.

Bar. in l. nemo. C. de Iudæ.

1 BAR. in hac l. nemo, ait, statutum t condi posse, ut res certo pretio uendantur. De hac re uide Ias. in l. ciuitas, col. 3. ff. si cert. pet. & Feli. in c. 1. de iud.

Summarium in l. nullus. C. de Iudæ.

1 Ciuitates Italia que superiorem non recognoscunt, possunt sibi inuicem bellum indicare quando faciunt aliquid illicitum.

Bar. in l. nullus. C. de Iudæ.

BART. in hac l. nullus, ait hanc esse bonam. l. uide Bald. in §. si quis uerè, de pac. iur. firm. Et dum postea inquit Bart. per hanc. l. dici posse, ciuitates t Italie, que superiorem non recognoscunt, posse sibi inuicem bellum indicare, quando faciunt aliquid illicitum, vide Oldra. in consi. 70. & Alex. in consi. 111. in 7. dub. in primo uol.

Summarium in l. hac ualitura. C. de Iudæ.

1 Iudæi non possunt ad aliquam dignitatem cooptari.

Bar. in l. hac ualitura. C. de Iudæ.

1 BART. in hac l. hac ualitura, dicit Iudæos non posse ad aliquam dignitatem cooptari. & ideo neq; doctores effici, quia doctoratus est dignitas. uide Dec. in c. proposuisti, in fi. de prob. & ad hac uide Feli. in c. super eo. 2. col. 3. de test. & Card. Alex. in proæ. decretal. col. 5. Barb. in consi. 57. col. 9. in 2. uol. Abb. in c. quanto, de magist. & in c. 1. de Iudæ. & in c. cum sit in primo

De his qui ad ecclesias confugiunt.

notab. eo. tit. & pulchre Alex. in cōsi. 94. Consideratis his. nu. 5. in 1. uol. ubi tradit ēr an doctor artium & medicinæ sit constitutus in dignitate? & an doctor dicatur nobilis? & cum esse nobilem ait Dec. in d. c. proposuisti, in fi. vide Card. in proœm. clemen. colu. 2. & omnino Roma. in singul. 67 2. incip. Venianus.

Summarium in l. Christianis. C. de pagan.

1 *Iudæis uel paganis nulla iniuria fieri potest.*

Bar. in l. Christianis. C. de pagan.

1 BART. in hac l. Christianis, inquit, Iudæis t uel Paganis nullam iniuriā fieri posse, sed ideo Ecclesiam bellum indicare contra Saracenos, quia detinent terram Hierusalem, quæ est terra promissionis. An autem Iudæus transiens ad paganos sit puniendus? uide Old. in consil. 5 1. & in consil. 72. ubi tradit. an liceat bellum Saracenis indicare? & in consil. 87. ubi tradit an principes possint eis bona auferre. & in consil. 91. ubi tradit an possint compelli ad soluendas decimas. & Anchar. in c. peccatum, col. 1 3. & seq. de regu. iur. in 6. & Fel. in rub. de Iudæ. & Sarac. & uide quæ posui in prima lucubratione in proœm. istorum.

Summarium in l. si feruus. C. de his qui ad eccl. confug.

1 *Quando quis occidit aliquem in casu permissio à statuto super hoc accusatio recipi non debet.*

Bar. in l. si feruus. C. de his qui ad eccl. confug.

1 BART. in hac l. si feruus, ait, quando t quis occidit aliquem in casu permissio à statuto, su per hoc accusationem recipi non debere, uide Angel. de malefic. uersic. quæro in uoce. ad denunciationem, col. 8 3. & seq. nam ista exceptio, scilicet, eum occidi potuisse, impedit processum. Fel. in c. exceptionem, col. 1 3. in fi. de excep.

Summarium in l. denunciamus. C. de his qui ad eccl. confug.

1 *Hominum conuenticula in ecclesijs fieri non possunt.*

Bar. in l. denunciamus. C. de his qui ad eccl. confug.

1 BART. in hac l. denunciamus, ait, hanc l. coadunationem t & hominum conuenticulam fieri in ecclesijs prohibere. uide aliquid per Alex. in consil. 1 1. col. fin. t. uol. & dum subdit Bar. de cantione petenda ab inimicis, dixi in l. illicitas. §. ne potentiores. ff. de offic. præsidi.

Summarium in l. præsentis. C. de his qui ad eccl. confug.

1 *Nemo est de ecclesia extrahendus.*

2 *In quibus casibus quis in ecclesia capi possit.*

Bar. in l. præsentis. C. de his qui ad eccl. confug.

1 BART. in hac l. præsentis, in principio. ait, neminem t esse de ecclesia extrahendum. Limita istam. l. ut procedat solum quando quis alibi deliquisset, & ad ecclesiam confugisset, secus si in ecclesia deliquisset. rex. est not. in §. is quoque etiam illud, in auth. ut licea. marr. & aui. Et in hac re scias, eum, qui commisit homicidium etiam ex proposito, de ecclesia extrahi non posse, alioqui uero si proditorie deliquisset, ut puta si socius socium trucidasset, & ista immunitas competit non solum ipsi ecclesie, sed etiam monasterio, & domui, & porticibus. ita Alex. in consil. 1 45. in 7. uol. ubi in prædicto casu ad utranque partem attulit argumenta, & denique concludit, ut prædictum est. Quid si aliquis ductus fuerit per transitum ad ecclesiam à familia prætoris, & is cognoscens se esse tutum, ibi uult immorari, possit ne an non? Respondeo eum extrahi posse: quoniam iste non dicitur ad ecclesiam aufugisse, ex quo fuit ductus. ita Archi. in capitulo sicut antiquitus. 1 7. q. 4. & Oldr. in consil. 5 4. & ita pluribus argumentis concludit Petrus Lenauderius in tract. de oneribus doctorū, q. 1 00. 4. par. ubi refert casum hunc paucis ante diebus in Gallia contigisse, & ita parlamentum, (ut ipse dicit) iudicasse. Et ant & in quibus casibus quis in ecclesia capi possit. uide Ang. de malefic. in uoce, Fama publica, ver. quarto q. ro. Et

pro

pro extensione huius. l. vide Alex. in consi. 151. Visis dicto themate &c. in lib. primi & secundi vol. Oldr. in consi. 41. & in consi. seq. & in consi. 154. Feli. in c. de quarta, col. 8. de præscr. Roma. in consi. 227. & in consi. 234. Card. in clem. 1. in princ. de poenit. & remiss. vide Feli. in c. ego. col. fi. de iurciur. & in c. fi. col. 10. de for. compet. & latè Ang. in uoce immunitas, & Abb. in c. cū pro causa col. 2. de sent. excommunic. & in c. n. de censib. ubi loquitur in oratorio.

Summarium in l. j. C. de legib.

Ius scriptum præfertur aequitati non scriptæ.

Bar. in l. j. C. de legib.

ART. in hac l. j. sic ait in summa. Ius scriptum præfertur æquitati non scriptæ. vide Præposit. in c. disciplina, in 2. col. 45. dist. Et dum Bar. in versi. ad istam lecturam, opponit dicens, tenendum uideri, æquitatem semper esse obseruandam. vide Abb. in consi. 91. col. 5. in 1. vol. & Roma. in consi. 149. & ad ea, quæ ait Bar. in versi. dices tu, vide Alex. in consi. 10. in 5. vol. & Feli. in c. in præsentia, col. 21. & seq. de probat. Et dum Bar. hic propè finem agit de interpretatione probabili sed non necessaria, vide Barb. in l. j. col. 4. ff. si cert. pet. & ibi Alex. col. 9. & la. in 5.

Summarium in l. qua ex relationibus. C. de legib.

Rescriptum principis non facit ius generale.

Bar. in l. quæ ex relationibus. C. de legib.

BART. in hac l. quæ ex relationibus, ait, rescriptum non facere ius generale. vide Abb. in c. cū in iure, col. 2. versi. quæ ro tertio, de offic. deleg. & ad ea quæ hic tradit Bar. vide Barb. in consi. 21. col. 2. in 2. vol. & in consi. 26. col. 15. eod. vol.

Summarium in l. digna uox. C. de legib.

Princeps licet sit solutus legibus, tamen secundum leges uiuere uult.

Princeps ex causa potest à contractu suo recedere.

Bar. in l. digna uox. C. de legib.

BART. in hac l. digna uox, colligit, æquum & dignum esse ut princeps sit solutus legibus, uiuat tamen secundum leges. vide Oldr. in consi. 95. & latissimè Feli. in c. 1. de const. Et dum Bar. subiungit, principem teneri ad seruanda pacta, vide Alex. in consi. 143. incip. Circa primū dubium, col. 5. in 2. dubio in libro primi & secundi vol. & in consi. ultimo, col. 6. in 4. vol. & quæ posui ad Bar. in l. omnes populi col. 7. in 4. quæ st. tertie quæ st. princip. ff. de iust. & iur. ad Bar. in l. j. ff. de decret. ab ord. faci. & Feli. in d. c. 1. de const. & in c. quæ in ecclesiis, col. 17. eod. tit. & in c. 1. de probat. & in c. cū olim, col. 3. de re iudi. & in c. in causis, col. 2. & seq. eod. titulo Barb. in consi. 1. in 1. vol. & in consi. 47. col. 25. eod. vol. & in consi. 62. col. 14. eod. vol. Ant. de Butr. in consi. 67. & in consi. 74. Roma. in consi. 109. & in consi. 116. & in consi. 252. & in consi. 325. col. 3. Abb. in c. nouit, col. 8. de iudic. Curt. in consi. 2. & in consi. 142. col. 2. & in consi. 143. Alex. in consi. 249. Pro inuestigatione, col. 5. in libro primi & secundi vol. & in consi. 36. col. 8. in 5. vol. ubi ait principem ex causa posse à suo contractu recedere. vide Bal. in consi. 271. in 1. vol. ubi tradit, an successor principis obligetur ex contractu prædecessoris? Et attende quoniam princeps in contrahibus utitur iure communi, & consideratur ut priuatus. Dec. in consilio. 580. & in consilio. 689. nam principi Deus subiecit leges, sed non contrahus. Bald. in c. 1. de natur. feud. quem ibi refert Decius in d. consi. 689. nam fides certa & obseruantia promissorum reddit principem præclarum. Linter claras. suprà de summ. Trin. id quæ ait Bald. in l. j. ff. de pact. ubi refert Aristotelem dixisse Alexandro Macedoni, serua promissa, alioqui malus finis te sequeretur, traditum enim est, ab ore ipsius Dei prouenisse, ut pacta seruaretur. & hoc potissimū ad principem pertinere, habetur egegè in consi. 12. inter consilia Albert. Bun. ubi multa scitu digna inueniuntur; & præcipuè citatur Scotus dicens, etiam spiritus immundos, qui sunt mendaces, seruare pactiones, quas habent cum hominibus.

Summa.

De legibus.

Summarium in l. non dubium. C. de legib.

- 1 *Paſſa qua ſunt contra ius habentur pro infectis.*
- 2 *Lex quādo præcipit aliquid, debere inuiolabiliter obſervari, quicquid contra tale præceptum fit, dicitur factum contra legem.*
- 3 *Verba legis ad improprium intellectum per aliam. l. et alibi non debet.*
- 4 *Licet lex prohibeat pupillum poſſe contrahere ſine tutoris auctoritate, tamen oriſtur obligatio naturalis.*
- 5 *Diffidio, ex cauſam proximam ſignificat.*

Bar. in l. non dubium. C. de legib.

- 1 **Bar. y.** in hac. l. non dubium, ait, paſſa, t̄ quæ ſunt cōtra ius haberi pro infectis. vide Alex. in l. j. col. 2. & ſeq. ff. de liber. & poſthum. & in confi. 2. 4. in 4. vol. Et dum ait Barto. iuramentum poſitum ſuper contractu inutili, nullius eſſe roboris & momenti. vide Alex. in l. qui Romæ. §. ſi. col. 2. j. ff. de verb. obli. Feli. in c. ſicut. col. 1. o. in ſi. de re iudic. Alex. in confi. 8. 7. colu. 2. in 3. vol. ubi loquitur in legitimatōne facta contra decretum principis. Feli. in cap. 2. de teſti. Hinc
- 2 dici poſſet, quādo t̄ lex præcipit aliquid debere inuiolabiliter obſervari, & quicquid contra tale præceptum fiat, dici factum eſſe contra legem ſecundum ea, quæ habentur in c. ex literis, de offic. deleg. & in c. 3. de offic. ordin. & conſequenter eſſe nullum, ut hic. Et ad materiam huius legis videas Dec. in confi. 499. nu. 7. & latè Feli. in c. ex parte. nu. 18. cum ſeq. de conſt. & attende unum memorabile in hac re, nam ſi actus propter honeſtatem prohiberetur, & prohibitus illum faceret, tamen valet & tenet, ſi ei non opponatur. ita Feli. in c. ſi. col. 1. 3. de conſt. & materiam formæ non ſervatæ aperuit Feli. in c. cum dilecta, de reſcript. Limita iſtam. l. ut per laſ. in l. cunctos populos. nu. 78. ſuprà de ſumm. Trinit. ut procedat, quādo facta eſt prohibitio actus per verba prohibitiva, ſecus ſi per verba non permiſſiva; quia tunc actus non efficitur nullus, ut ibi per eum. Et dum Bar. agit hic de interpretatione extenſiva, vide Alex. in confi. 108. col. 5. in 3. vol. Et ad ea, quæ ſubiungit hic, in 3. col. verſi. ſi verò uult reſtringere, vide Abb. in confi. 16. col. 4. in 2. vol. & in confi. 2. 2. col. ſi. eod. vol. & Feli. in c. 2. de conſt. colu. 6. & Aret. in confi. 118. Et ad ea, quæ dicit Bar. in verſi. ſecundum dubium. de eo, qui t̄ uult trahere verba legis ad improprium intellectum per aliam. l. vide Alex. in confi. 248. colum. 3. in libro primi & ſecundi uol. & Aret. in confi. 66. col. 1. Et ad ea, quæ ponit hic Bar. in verſi. pone exemplum, vide Feli. in c. ſolite, de maio. & obed. Poſtea Bar. hic in pen. col. verſi. quādoque queritur, concludit, ſi lex aliquid prohibet, & procedit ulterius diſponendo, actum, ſi fiet, non eſſe inualidum; attende quia per iſtam conſiſionem tollitur alia difficultas, quam laſ. tractauit in l. eius qui in proſuſcia, col. 2. ff. ſi cert. per. nam lex prohibet t̄ pupillum poſſe contrahere ſine tutoris auctoritate, tamen oriſtur obligatio naturalis. l. j. & ibi glo. ff. de nouat. quia lex non ſimpliciter minorem contrahere prohibuit, ſed ultra proceſſit diſponendo, ſi contrahit, obligationem naturalem oriſti, ut ibi per eum. & de hac materia agit hic laſ. in 7. not. maxime in 4. colum. in 3. fallent. Et dum ſubdit Bar. in verſi. quādoque lex, ſi lex prohibitiva ulterius non procedit, tunc actum eſſe inuſilem perinde ac ſi hoc ab ipſa lege fuiſſet expreſſum, limita niſi lex aliquid honeſtatis cauſa prohiberet, ut per Feli. in c. decernimus, col. 2. de iudic. & videas gl. in c. 1. §. officiales, in verbo, attemptent, de offi. ordin. & Lap. in alleg. 86. col. 2. Ad ea verò quæ ſubiungit Bar. in verſi. querit̄ quid ſi lex, ſcilicet, quid ſi lex procedit ulterius poenam imponendo, ſed de nullitate nihil ait, ubi remittit ſe ad ea quæ dixit in l. prætor. ff. de op. nou. nunci. uide quæ ibi poſui, & Anchar. in c. canonum ſtatuta, col. 18. & ſeq. de conſt. Alex. in confi. 8. 7. col. 2. in 3. vol. ubi limita hoc niſi appoſita poena; niſi hominus de mente legis conſtaret, actum nullum eſſe debere. & ibi ponit exemplum. & plenè in propoſita re vide Fel. in c. 2. de teſti. & Ang. in confi. 170.
- 5 Et dum Bar. dicit, uocem, t̄ ex, cauſam proximam ſignificare, & uocem, ob, cauſam remotam. vide Aret. in confi. 4. col. 4. Feli. in c. ſolite, col. 2. de maior. & obed. Abb. in c. inter dilectos, col. 4. cum ibi addit. de fid. inſtr. Cuius autem ſit effectus, ut cauſam immediatam indicet, uel mediatam, vide Bal. in l. de pecoribus, inſtrā ad leg. Aquil. & uocem, propter, cauſam remotam ſignificare, habetur in c. niſi, de præbend. & trad. Bal. in confi. 418. Caſus talis eſt, in 1. volu. & ad ea, quæ

quæ ponit Bar. hic propè si. in versu. secundum hoc ergo reassume. vide Alex. in cons. 4. colu. 3. in 1. vol. & in cons. 9. col. si. eod. vol.

Summarium in l. quod favore. C. de legib.

1 *Quod favore alicuius introductum est, non debet in odium retorqueri.*

Bar. in l. quod favore. C. de legib.

1 BART. in hac l. quod favore, agit de illa trita regula, hoc est, quod si favore alicuius introductum est, non debet in eius odium retorqueri. Adde hoc idem esse etiam contrà, scilicet, ut quod in alicuius odium fuit inductum, in eius favorem afferri non debet. & de hac re multa scriu digna vide apud Feli. in c. dilectus. 2. de rescript. & de hac materia vide quæ posui in l. i. c. in potestate. ff. de his qui sunt sui uel ali. iur. & ad l. hanc vide Ant. de Butr. in cons. 37. colum. si. Roman. in cons. 89. col. 1. & in cons. 216. Gemin. in c. 1. col. 3. de rescript. Aret. in cons. 72. & in cons. 102. & in cons. 113. & in simili Federic. in cons. 89. & seq. Barb. in c. prudentiam. §. si verò, de offic. deleg. Alexand. & Iac. in l. si inferius, infra de testa. milit. Alexan. in cons. 32. in 5. vol. Roma. in cons. 282. ubi ponit exemplum in tertio dubio & in cons. 453. Soc. in cons. 275. col. 10. & Bal. in cons. 343. in 4. vol. Anch. in cons. 141. & Abb. in c. 2. col. pen. de mut. petit.

Summarium in l. leges. C. de legib.

1 *Legis natura est, ut ad futura, non autem ad præterita porrigatur.*

Bar. in l. leges. C. de legib.

1 BART. in hac l. leges, tradit, legis tamen esse naturam, ut ad futura, non autem ad præterita porrigatur. vide Alex. in cons. ultimo col. 1. in 4. vol. & Imol. in cons. 67. Feli. & Aret. in c. fin. & ibi Barb. in 4. colu. de constit. & Card. Alexandr. in c. ex antiquis. §. 4. distin. in quibus locis plenè agitur de hac re.

Summarium in l. humanum. C. de legib.

1 *Lex quo ordine sit promulganda.*

Bar. in l. humanum. C. de legib.

1 BART. in hac l. humanum, ait, legem tamen esse hoc ordine promulgandam, ut primò examinetur, secundo scribatur, & tertio recitetur. Vide ad istam l. multa per Barb. in cons. 1. in 1. volu. maxime col. 1. & 27. & in rubrica de const. col. 7. cum seq. & Præposit. in c. constitutio. 2. dist. & in c. in istis. dist. 4.

Summarium in l. leges. iij. C. de legib.

1 *Leges debent ab omnibus fieri.*

Bar. in l. leges. iij. C. de legib.

1 BART. in hac l. leges. iij. inquit, leges tamen debere ab omnibus fieri. vide plenè apud Alex. in l. §. si quis ita. ff. de verb. oblig. & aliquid per Corn. in cons. 18. col. 4. in 3. vol.

Summarium in l. si imperialis. C. de legib.

1 *Sententia diffinitiva principis lata super causa de qua cognouit, & eius declaratio, habet vim legis.*

2 *Imperator solus potest legem condere.*

Bar. in l. si imperialis. C. de legib.

1 BART. in hac l. si imperialis, sic ait in summa. sententia tamen diffinitiva principis lata super causa, de qua cognouit, & eius declaratio, habet vim legis. vide Alex. in cons. 5. col. 3. in 5. vol. Feli. in c. in causis, col. 3. de re iudic. Roma. in cons. 160. & in cons. 242. Alex. in l. apud Iulianum. §. cum autem, in 4. notab. ff. ad Trebell. & in cons. 98. col. 2. in 3. vol. Feli. in rubrica de rescript. in princ. & Iac. in l. j. col. 3. de feriis. Et dum subiungit Bar. hic, solum imperatorem tamen posse legem condere, & interpretari, vide Abb. in c. si. col. 2. & ibi Barb. col. 6. de const. Oldr. in cons. 95. & latè de interpretatione legis, vide Feli. in c. super questionum, in principio de offic. deleg. & Abb. in c. ex parte. 3. de verb. signif. Et dum ait Bar. etiam populum Romanum posse legem condere; quia postquam transtulit potestatem in principem, adhuc apud eum remansit potestas eligendi, & priuandi. vide Anch. in c. canonum statuta, col. 2. de const.

De mandatis principum.

Summarium in l.j. C. de manda. princ.

- 1 Non creditur alicui afferenti se habere mandatum principis nisi illud ostendat.
- 2 Cardinals an sit credendum dicenti se esse legatum Pontificis.

Bar. in l.j. C. de mand. princ.

- 1 **BART.** in hac l.j. inquit, non t. credi alicui afferenti se habere mandatum principis, nisi illud ostendat. Limita nisi mandans esset præsens: quia probari posset per testes. Ias. in repet. l. admonendi, col. 81. ff. de iure iur. Et dum subdit Bar. non esse credendum nuncijs sedis apostolicæ, uel principis, nisi habeat literas, vide Alex. in consi. 6. in 4. volum. & in consi. 64. col. pen. in 3. vol. & in consi. 79. & in consi. 81. col. 3. eod. vol. Feli. in c. sicut, col. 17. de re iudic. Limita ut prædixi, nisi princeps esset præsens. de qua re vide Roma. in l. sciendum. ff. de uerb. oblig. & aliqua ad hoc vide apud Præpositi in c. nobilissimus. 97. di. Federic. in cōsi. 145. col. 5. & in consi. 187. & in consi. 251. Roma. in consi. 59. col. 8. in 4. dubio. & in consi. 336. in 2. dub. Abb. in consi. 17. in 2. vol. & in consi. 53. col. 2. & in consi. 94. col. 2. in eod. vol. in 2. dub. Feli. in c. cum in iuuentute, de præsumpt. in fin. Abb. in c. sicut nobis, de sentent. excomm. in fin. Ang. in consi. 182. Bald. in c. cum a nobis, de testi. & quoniam de hac re latè alibi egimus, & an t. sit credendum Cardinali dicenti se esse legatum pontificis, ideo ulterius non insistam, sed videre poteris Ias. in repet. l. admonendi, col. 80. & Feli. in c. cum in iure, col. 2. de offic. deleg.
- 2

Summarium in l.j. C. de iur. & fac. igno.

- 1 Ignorantia iuris an excuset rusticum.

Bar. in l.j. C. de iur. & fact. ignor.

- 1 **BART.** in hac l.j. columna secunda, versu. querit glo. tradit, an t. ignorantia iuris excuset rusticum? vide Alexand. in l. iuris, columna secunda, infra qui admit. & quia de hac re alibi egi, non repetam.

Summarium in l. si emancipata. C. de iur. & fac. igno.

- 1 Iuris ignorantia non excusat in lucro.

Bar. in l. si emancipata. C. de iur. & fac. igno.

- 1 **BART.** in hac l. si emancipata, ait, iuris t. ignorantiam non excusare in lucro, sed oportet dicere, iuris ignorantiam non nocere in damnis. vide Angel. in l. sed si lege. §. scire. ff. de petit. hæredita. vbi declarat regulam. l. iuris ignorantia. ff. eod. tit. & Bal. in consi. 386. in 1. vol. Et dum Bar. colligit ex hoc tex. eum, qui acquirit quod est sibi quasi debitum, dicitur lucrari, & de eo iudicari sicut de lucro. vide Roma. in consi. 125. Aret. in consi. 2. & in cōsi. 17. col. 5. Alex. in cōsi. 17. col. 2. in 3. vol. & in consi. 151. col. pen. eod. vol. vbi ait, titulum hæreditatis esse lucratiuum Soc. in consi. 1. in fi. & in consi. 212. col. 2. in 1. vol.

Summarium in l. si post diuisionem. C. de iur. & fac. igno.

- 1 Erronea diuisio non præiudicat diuidenti.

Bar. in l. si post diuisionem. C. de iur. & fac. igno.

- 1 **BART.** in hac l. si post diuisionem, ait, erroneam t. diuisionem non præiudicare diuidenti. vide Alex. in consi. 168. in 5. vol. Bal. in consi. 366. in 1. vol. aliquid per Soc. in consi. 87. col. 5. & seq. in 3. vol. & in consi. 25. in 4. vol. & Dec. in cōsi. 600. Quid autem si super tali diuisione fuisset appositum iuramentum? vide latè apud Dec. in consi. 408. Quid si appositum esset pactum de non contrahendo? vide Decium in consi. 525. Et dum Bar. hic subiungit, gl. ponere duas solutiones ad oppositionem, quam ponit, in versic. opp. ex testamento, vide pro declaratione Alex. in l. nemo potest. col. 7. & ibi Ias. ff. de leg. 1. & Alex. in consi. 212. Viso consilio. col. pen. in libro primi & secundi vol.

SUMMA-

Summarium in l. cum falsa. C. de iur. & fac. igno.

- 1 *Confessio siue sicuter, siue ignoranter facta, non præiudicat in his que partium voluntate fieri nõ possunt.*
Bar. in l. cum falsa. C. de iur. & facti. ignor.

- 1 **BART.** in hac. l. cum falsa, in uersis. respondeo utraque, concludit, confessionem t siue scienter siue ignoranter factam non præiudicare in ijs, quæ partium voluntate fieri non possunt. vide Barb. in consi. 18. col. 1. 7. cum seq. in 2. vol. Aret. in consi. 13. col. fi. Bal. in titulo de feud. guardi. c. fi. col. fi. uersis. modò quæro. & Ang. in consi. 166. in fi. Et dum ait Barto. per confessionem extraiudicalem non transferri dominium nisi in ecclesiam, & ciuitatem, uideas Aret. in consi. 14. col. 5. & seq. Anch. in consi. 291. in 2. & in 4. dubio. & ad rem faciunt trad. per Alex. in consi. 24. in 3. volum. & in consi. 24. colum. fin. in 5. volum. Barb. in consi. 37. col. 3. in 3. volum. & in consi. 4. col. 1. eod. volum. & de ista confessione uide Aret. in l. naturaliter. §. nihil commune col. 7. ff. acquir. poss.

Summarium in l. error facti. C. de iur. & fac. igno.

- 1 *Error facti ante latam sententiam reuocari potest, alioqui uerò post latam sententiam.*
Bar. in l. error facti. C. de iur. & facti. ignor.

- 1 **BART.** in hac. l. error. ait in summa, errorem t facti ante latam sententiam reuocari posse, alioqui uerò post latam sententiam. vide Signorel. in consi. 115. ubi loquitur in criminalibus. Quid si est conclusum in causa? uide Roma. in consi. 346. in 2. dubio. Dec. in consi. 350. ubi tradit an & quando solutio siue confessio facta per errorem præiudicet. & quia de hac re alibi iam antea diximus, hic tempus non conteram. Et ad ea, quæ Barb. hic ait in col. 2. uersis. dat gl. aliam solutionem, uide Alex. in consi. 67. col. 6. in 1. vol. & in l. j. ff. de eo per quem factum erit. Et ad ea quæ ponit Bar. in uersis. sed si iuxta hoc quæro, uide Alex. in consi. 92. col. 2. in lib. primi & secundi vol. & ad tradita per Bar. hic propè si. in uersis. istam lectionem, uide Alex. in l. si mulier, in fi. uersis. quod autem. ff. sol. matr. Barb. in c. cum. M. col. 19. de consi.

Summarium in l. ne passim. C. de iur. & fac. igno.

- 1 *Mulieribus non est subueniendum propter iuris ignorantiam, nisi in casibus à iure expressis.*
Bar. in l. ne passim. C. de iur. & facti. ignor.

- 1 **BART.** in hac. l. ne passim, ait mulieribus t non esse subueniendum propter iuris ignorantiam, nisi in casibus à iure expressis. De hac re uide Soc. in consi. 39. col. 5. & in consi. 263. col. u. pen. in 1. vol. Aret. in consi. 14. in fi. & de ignorantia iuris & facti uide apud Damasum in suo tract. de brocardis, in primo membro.

Summarium in l. cum quis. C. de iur. & fac. igno.

- 1 *Iuris ignorantia an, & quando repetitionem præbeat.*
2 *Legatum ex testamento non solenni non debetur naturaliter.*

Bar. in l. cum quis. C. de iur. & facti. ignor.

- 1 **BART.** in hac. l. cum quis, tradit in secunda oppos. an & quando t iuris ignorantia det repetitionem, sicut & ignorantia facti, ubi tractatur de damno uitando. uide Aret. in consi. 33. col. fi. & Soc. in consi. 263. col. pen. in 1. vol. & Damasum in tract. de brocardis, in primo membro. Et dum subiungit Bar. opinionem gl. quæ est in hac. l. esse intelligendam quando quis soluit debitum naturaliter, sed ciuilitèr indebitum, ut legatum ex testamento non solenni t Atten-
2 de, quia immò legatum t ex testamento non solenni non debetur naturaliter. l. hac consulti-
sima. §. ex imperfecto, in uerbo, accrescere. C. de testa. nam si uerum esset, reliquum ex testamen-
to non solenni deberi naturaliter, ius accrescendi locum nõ haberet, ut ibi dicitur, ad hoc enim
ut ius accrescendi locum habeat, necesse est ut portio deficiat, in totum deficiat. l. si duo patro-
ni, in principio. & ibi gl. & doct. ff. de iureiur. Pro solutione huius argumenti, uide Bart. & Paul.
de Cast. in l. si post diuisionem, supra eod. tit. & ibi etiam Bal. & Corn. in consi. 170. col. 4. in 3.
vol. & in consi. 298. col. pen. in 1. vol. Postèa Bar. hic in pen. col. uersis. quartus articulus, agit de
eo, quod utroque iure est debitum, sed ope exceptionis indebitum, & ponit exemplum in ma-
cedoniano, & uelleiano, ut hic per eum. Tu uerò aduerte dum Bar. distinguit, an exceptio sit
favorabilis,

De precibus imperatori offerendis .

favorabilis, & tunc solum quocunque errore repetitur, an odiosa, & tunc repetitur solum errore facti alioqui non; nam contrarium uidetur esse dicendum, cum etiam macedonianum odio creditorum fuerit inuentum, istud odium militare debet etiam si errore iuris solum esset ad hoc ut tanto magis quicumque præcaueret, mutare filijs familiâs . hoc autem scilicet in macedoniano contractum & obligationem non prohiberi, sed tantum actionem exceptionis ope impediri, sequitur Ias. in l. non dubium, col. 1. 2. vers. tu responde, supra de legi. & propterea dat pulchram solutionem . sed contrarium in discursu dicit idem Ias. in auth. sacramenta puberum, col. 1. 4. in vers. & contrarium infra, si aduersuendit. & Bartoli intentionem videntur probare leges hic per eum allata, sed reluctatur. l. j. ff. ad uelleianum, nisi respondens illam. l. non esse attendendam, cum in l. j. hic per Bartolum adducta, recitentur verba edicti, ex quibus mens Bartoli comprobatur . tamen contrarium uult idem Bar. in l. frater à fratre. colum. 5. vers. secundò quæro, ff. de cond. indeb. quem ibi redarguit Ias. in 14. col. vers. circa .

Summarium in l. quoties. C. de precib. Imper. offer.

- 1 Beneficia principum debent concedi sine graui iniuria alterius .

Bar. in l. quoties. C. de precib. imper. offer.

- 1 **BART.** in hac l. quoties, in secundo notabili ait, beneficia t. principum debere concedi sine graui iniuria alterius . vide Fel. in c. quæ in ecclesiis, colum. 16. vers. quarta declaratio, de const.

Summarium in l. uniuersa. C. de precib. Imper. offer.

- 1 Ille qui habet dilationem à principe tenetur satisfacere de soluendo in termino .
Bar. in l. uniuersa. C. de precib. imperat. offer.

- 1 **BART.** in hac l. uniuersa, inquit, eum, qui habet dilationem t. à principe, teneri satisfacere de soluendo in termino. pro declaratione huius. l. vide Alex. in consi. 38. in 2. dubio. in 3. uolu. ubi dicit, eam non habere locum, quando debitum super quo dilatio petitur, deberetur ex contractu iurato. Et ad rem hanc uide eundem Alex. in consi. 350. in libro primi & secundi vol. Rom. in consi. 323. & Aret. in consi. 137. Et dum Bar. quærit quando ista satisfactio præstari debeat? uide Barb. in consi. 306. col. 17. in 2. vol. Et dum Bar. subiungit, dicens, aut solennitas est adhibenda tempore contractus, & tunc si actus aliter fiat, non ualeat ipso iure . Aut lex. iubet solennitatem adhiberi post contractum, & tunc si illa solennitas non seruatur, contractus non est nullus ipso iure, sed re ipsa non ualeat . hoc Bar. documentum sequitur hic Ias. & alibi appellat illud aureum & singulare in l. non dubium, col. 3. in 7. notabili supra de legi. & quanuis lex hac uoce, super, uteretur, non tamen propterea concluditur, solennitatem hanc exigere tempore ipsius contractus, ita ut eius omisio irritum reddat contractum, ut in auth. sacramenta puberum, ubi glo. & Bar. infra si aduersuendit. & ibi Ias. col. 6. vers. in tex. Et quomodo uerbum, non ualeat, significet ipso iure, uide Fel. in c. nonnulli, col. 12. in 3. fallen. de rescript. Et ad hoc Bartoli documentum uide Fel. in c. 2. in 1. notab. de testi. & Roma. in consi. 203. & in consi. 236. in fin. Imol. in consi. 44. col. 1. & addita ad Anan. in consi. 50. & Alex. in consi. 125. col. fi. in 1. vol. Fel. in c. ad hæc col. 1. de rescript. Aret. in consi. 77. in fi. & in consi. 85. col. fi. & Alex. in consi. 3. col. fin. in 3. vol. ubi in specie agit de gabella, ut hic per Bar. & plenè de istis solennitatibus uide Angel. in consi. 86. ubi tradit de solennitate in sinuationis à statuto requisita, & Anch. in consi. 291. colu. 3. Dec. in consi. 20. ubi declarat Bartolum. Et quomodo cognoscatur an aliquid requiratur pro forma, uide remissiuè Fel. in c. 3. col. 2. de testi. cogen. & Aret. in consi. 69.

Summarium in auth. quæ supplicatio. C. de precib. Imper. offer.

- 1 Iudex non debet cognoscere de iniquitate suæ sententiæ .

Bar. in auth. quæ supplicatio. C. de preci. imper. offer.

- 1 **BART.** in ista auth. quæ supplicatio, opponit, dicens. uideri esse concludendum, eundem
1 t. non debere cognoscere de iniquitate suæ sententiæ. atque aliud esse in supplicatione, & aliud

in appellatione. vide Feli. in c. ad hæc, col. fi. de appellat. Et quoniam ex isto tex. colligitur, tēpus esse de substantia, vide Feli. in c. cum dilecti a. nu. 33. de rescript. Et dum hic in fi. ait Bar. porrigendam esse supplicationem ipsi præfecto infra 10. dies, vide Paridem in tract. de syndic. col. 3. versi. an si statuto.

Summarium in l. uniuersis. C. de precib. Imper. offer.

1 *Quærendum non est à quo aliquid fuerit impetratum.*

Bar. in l. uniuersis. C. de precib. Imperat. offer.

1 **BART.** in hac l. uniuersis, ait, non esse quærendum t à quo aliquid fuerit impetratum. vide Feli. in c. 2. col. 4. versi. demum, de rescript. Et dum subdit Bar. defectum personæ impetran-
tis non reddere irritum rescriptum, sed mendacium eius & falsitatem, vide Feli. in c. nonnulli.
§. sunt & alij. col. 13. versi. fallit sexto. de rescript.

Summarium in l. j. C. quando libell. Princ. dat.

1 *Libellus datus Principi si ad eum est rescriptum, interruptis præscriptionem, & facit actiones transito-
rias in hæredem.*

Bar. in l. j. C. quand. libell. princip. dat.

1 **BART.** in hac l. j. sic ait in summa. Libellus datus principi, si ad eum est rescriptum, inter-
rumpit præscriptionem, & facit actiones transitorias in hæredem. vide Bar. in l. j. in principio
col. 1. infra de lit. contest. ubi dicit in isto titulo non fieri litis contestationem, quamvis sit con-
tra rubricam & textum.

Summarium in l. supplicare. C. ut lit. penden.

1 *Non licet privilegium impetrare super causa qua agitur.*

Bar. in l. supplicare. C. ut lit. pend.

1 **BART.** in hac l. supplicare, in fi. dicit, non licere t privilegium impetrare super causa, quæ
agitur. alioqui super alia. vide aliquid per Alex. in l. si quis. ff. si quis caus.

Summarium in l. fi. C. ut lite penden.

1 *Ille qui supplicat Principi ut retrahatur sententia, qua transiit in rem iudicatam, & iterum re iudi-
catur, non solum caret impetratū, sed etiam infamiam efficitur.*

L. fi. C. ut lite pend.

1 **BART.** in hac l. fi. nihil dicit, tamen est memorabilis, ex quo colligitur, eum, qui supplicat
principi, ut retrahatur sententia, quæ transiit in rem iudicatam, & iterum re iudicatur, non so-
lūm carere impetratis, sed etiam infamiam esse, ut hic dicit Paul. de Cast. & pauci aduertunt, &
posset esse magni effectus propter infamiam. & Io. Baptista Caccialupus in tract. de transactio-
nibus, quæ st. 27. dicit se semel uidisse hoc in facti contingentia, scilicet obiectam fuisse infamiā
impetranti, ideo non obliuiscaris.

Summarium in l. j. C. si contr. ius uel util. pub.

1 *Si aliquid omittatur in precibus, nihilominus ualeat rescriptum.*

Bar. in l. j. C. si contr. ius uel util. public.

1 **BART.** in hac l. j. tadit, nunquid si t aliquid omittatur in precibus, nihilominus ualeat re-
scriptum? vide aliquid ad rem hanc per Corn. in cons. 114. col. pen. in 1. part.

Summarium in l. præscriptione. C. si contr. ius uel util. public.

1 *Si in rescripto in quo dicitur expositum fuisse ab, A. quod, B. Fundum ad se pertinentem detinet, ideo
tibi mandatur, ut dictum fundum restituere facias, quod hoc rescriptum expresse continet restitutio-
nem fundi, & tacite cognitionem.*

2 *Testis crimen falsi committit non solum dicendo mendacium, sed etiam tacendo ueritatem.*

Bar. in l. præscriptione. C. si contr. ius uel util. public.

1 **BART.** in hac l. præscriptione, col. 2. agit de rescripto, t in quo dicitur, expositum fuisse
ab, A. quod, B. fundum ad se pertinentem detinet, ideo tibi mandatur, ut dictum fundum
restituere

tuere facias: nam hoc rescriptum expresse continet restitutionem fundi, & tacite cognitionem. ad rem hanc faciunt trad. per Feli. in c. 2. col. 3. de rescript. & ibi Dec. in fi. primi notabilis. Ad ea verò, quæ ait Bar. hic in 3. colum. versu. puto ergo, dicens si cognitio causæ alicui mandatur, quanvis sit narrata falsitas, tamen quia narrando principi, præsupponitur hoc esse dubium, doctum esse commissum dici non posse. Adde si narratur falsitas in modo procedendi & ita obtineatur, nihilominus hoc non ardet. Abb. in c. super literis, de rescript. Postea Bar. in ead. col. uersu. breuiter mihi uidetur, inquiri, si rescriptum non habet falsitatem manifestam, ipsum iudicem posse cognoscere. vide Feli. in d. c. super literis, col. 17. cum seq. uersu. fallit quidò. Et dum Bar. in col. si agit de Florentino, qui promisit dare centum in castro Ilusino comitatus Perusii, & opponit Florentinum, illud castrum non esse Perusinum, an ista probatio præiudicat iudici, in cuius territorio dicebatur esse illud castrum? vide Alex. in cons. 1. in 5. vol. & Barb. in cons. 50. col. 3. in 1. vol. & Roma. in cons. 208. in fi. Et dum subiungit Bar. in iuribus incorporalibus non acquiri quasi possessionem nisi aduersario sciente & patiente, vide Feli. in cap. cum super, col. 5. de re iudic. Postea Bar. hic in fi. ait, testem tamen falsi comittere non solum dicendo mendacium, sed etiam tacendo veritatem. vide Feli. in c. 1. de testi. cognen. Alex. in Largentarius. §. cum autem. ff. de eden. & quæ dixi iam antea in proposita re.

Summarium in l. c. si non cognitio. C. si contra ius uel util. pub.

1. *Executor an habeat cognitionem.*

Bar. in l. & si non cognitio. C. si contr. ius uel util. public.

1. **BART.** in hac l. & si non cognitio, tradit, an executor tamen habeat cognitionem? vide Card. in cons. 145. col. fi. & in re proposita vide Abb. in c. exhibita. nu. 6. de iudic. & in c. pastoralis. §. quia verò, de offic. deleg. & Feli. in c. de cætero, de re iudic.

Summarium in l. fi. C. si contra ius uel util. pub.

1. *Rescripta contra ius uel contra publicam utilitatem, non sunt seruanda.*

2. *Iusta causa in Principe an præsumatur.*

3. *Imperator an possit rescribere contra ius humanum.*

4. *Clausula non obstante, non tolluntur statuta & consuetudines nisi de ipsis fiat mentio specialis.*

Bar. in l. fi. C. si contr. ius uel util. public.

1. **BART.** in hac l. fi. sic ait in summa. Rescripta tamen contra ius uel contra publicam utilitatem, non sunt seruanda. Ad materiam huius. l. vide Alex. in cons. 101. in 1. vol. ubi tradit etiam quando princeps possit auferre ius tertio acquisitum. de qua re vide Feli. in c. quæ in ecclesiarum, de cons. Et dum postea quærit Bar. utrū princeps possit rescribere contra ius diuinum? vide Alex. in cons. pen. in 5. vol. Feli. in c. 1. col. 7. in 4. fallen. de cons. & omnino in c. quæ in ecclesiarum, eod. tit. & quæ posui ad Bar. in l. relegati. ff. de pœn. Barb. in cons. 1. col. 9. in 1. vol. Card. in cons. 85. col. fi. & in cons. 142. & in cons. 147. Roma. in cons. 310. & in cons. 436. col. 4. ubi tradit an tamen præsumatur iusta causa in principe? & in cons. seq. & in cons. 352. Alex. in cons. 57. col. 3. in 1. vol. Barb. in c. nam concupiscentiam, col. 4. de cons. Fulg. in cons. 20. col. fi. & in cons. 61. Paul. de Cast. in cons. 284. & seq. ubi loquitur in Papa. Postea Barto. quærit, utrum tamen Imperator possit rescribere contra ius humanum? & distinguit, aut uult auferre mihi iurisdictionem exercendo, aut uult mihi auferre priuilegium alteri concedendo, & reliqua. vide Fulgos. in d. cons. 61. Alex. in cons. 136. in 1. vol. & in cons. pen. col. 5. in libro primi & secundi vol. Paul. de Cast. & Alex. in l. ij. infra de in ius uoc. Alex. in cons. 1. col. 4. in 5. vol. & in cons. 133. eod. vol. Abb. in cons. 17. col. 16. in 2. vol. & in cons. 77. col. 3. eod. vol. & in cons. 84. col. 1. eod. vol. Barb. in cons. 43. col. 24. in 1. vol. & in multis alijs consilijs quæ referre non curo. Ad ea verò quæ ponit Bar. hic in 3. quæst. dicens, aut princeps uult rescribere contra ius commune legem condendo, & reliqua, vide Abb. in c. fi. col. 3. de cons. uersu. quid autem, ubi Feli. col. 4. uersu. secundus, & ibi Dec. col. 2. uersu. prædicta. Postea quærit Bar. quid si princeps rescribit contra legem, dicens, lege non obstante? vide latissime Feli. in cap. nonnulli, de rescript. Et dum subiungit, an sufficiat dicere in genere non obstante aliqua lege, an verò in specie dici debeat

debeat non obstante tali lege? vide latissimè Feli. in d. cap. nonnulli. col. 13. vers. primò. Imol. in consi. 24. Aret. in consi. 15. in secundo dub. Abb. in d. c. nonnulli. colu. 4. vers. aut ius non habet. Fulg. in consi. 153. & in consi. 170. Alexand. in consi. 249. Pro inuestigatione, in lib. primi & secundi uolu. & in consi. 267. Viso titulo, eodem libro. Vbi loquitur, maxime quando agitur de derogando consuetudini. & in consi. 87. colu. 2. in tertio uolu. Roma. plenè in d. consi. 436. vbi inter cetera ponit de priuilegio alicui utilitatis publicæ causa concessio habente clausulas generales non obstantibus. & videas Alexan. in consi. 187. colu. penul. in 5. uolu. & omnino in consi. 37. in primo uol. & Dec. in consi. 10. vbi declarat Bar. Et attende circa prædicta, quoniam clausula non obstante, non sufficit, quando plura sunt quæ obstant, nam de singulis fieri debet specialis mentio. l. si non lex Eliescentia. ff. de hæred. institu. Bal. in l. j. col. 11. infra de furt. quem sequitur Alexan. & las. hic. & las. in l. si. ff. de constitu. princip. & Feli. in c. postulasti, & in c. nonnulli, de rescript. & ad rem hanc videas Soci. in consi. 41. & in consi. 63. in tertio uol. & in consi. 47. colu. si. in quarto uolu. Alexand. in consi. 120. & in consi. 121. in quarto uolu. & omnino in consi. 111. Prospectis literis in sexto uolu. & Curtium in consi. 35. col. si. vbi ait, per istam clausulam non obstante, non tolli statuta & consuetudines, nisi de ipsis fiat mentio specialis. Item clausula non obstante præiudicio tertij, intelligitur de modico præiudicio, secus si esset graue, quia ei non intelligitur derogare. las. in l. quoties, supra de precibus imper. offer. & Albertus Brun. in consi. 17. Attende tamen hoc potissimum in hac materia, quia princeps nisi ex magna causa uti non debet clausula, non obstante. Innoc. in capitulo innotuit, de elect. id quod tanquam singul. ibi sequitur Abb. & in capitulo ad hæc, de rescript. & Bald. in l. bene à Zenone, infra de quadricen. præscript. & propterea dicit Bald. in titulo de pac. Constan. colu. 23. in vers. non obstante, populum Romanum nunquam usum fuisse ista clausula, ideo inferitur, huic clausule standum non esse, quando princeps ea utitur sine causa. ita las. in consil. 8. inter consilia Alberti Bruni.

Summarium in l. j. C. de diuer. rescrip.

- 1 *Præiudicij paruitas, & rationis identitas facit ut in rescriptis intelligatur repetita persona, quæ in interrogatione præcessit.*
- 2 *Beneficium uni collatum an ad alium porrigatur.*

Bar. in l. j. C. de diuerf. rescrip.

- 1 **R** A T. in hac l. sic ait in summa. præiudicij t paruitas, & rationis identitas facit, ut in rescriptis intelligatur repetita persona, quæ in interrogatione præcessit. vide Dec. in consi. 16. Corn. in consi. 136. colu. si. in quarto uolu. & omnino Feli. in cap. super literis, colu. 6. & sequ. de rescript. Alexand. in consil. 84. colu. si. in primo uolu. vbi ait, responsum principis in dubio intelligendum esse secundum preces ei porrectas. & Paul. de Cast. in consi. 116. Roma. in consi. 80. las. in l. iustitia colu. 2. ff. de iustit. & iur. Et dum Bar. tradit, an t beneficium uni collatum ad alium porrigatur? vide Feli. in capitulo nonne, de præsumpt. colu. 2. Alexand. in consi. 236. in libro primi & secundi uolu. & in consi. 7. in quinto uolu. & dum in si. hic ait Bar. personam intelligi repetitam, vbi tractatur de modico præiudicio, vide Areti. in l. i. cut. §. 1. ff. de leg. j. & Roma. in consi. 80. & in consi. 132.

Summarium in l. falso asseueratur. C. de diuer. rescrip.

- 1 *Rescripta principis sunt perpetua.*

Bar. in l. falso asseueratur. C. de diuer. rescrip.

- 1 **B** A R T. in hac l. falso, inquit, rescripta t principis esse perpetua. solet etiam ista. adduci, quod rescripta in dubio debent ita intelligi, ut sint conformia iuri communi. Barb. in consi. 12. colu. 2. & sequ. in tertio uolu. Et dum Bar. hic in si. quærit, an priuilegia sint perpetua, vide Imol.

A a a in consi.

De officio præfecti prætor.

in consi. 146. col. 5. Bal. & Abb. in c. si autem, de rescript. & ibi Feli. Paul. de Castr. in consi. 135. & Corn. in consi. 15. col. 3. in 3. uol.

Summarium in l. j. C. de statu. & imagi.

1 *Iudex quando debet adesse in certo loco, ei non creditur nisi legitime probet.*

Bar. in l. j. C. de statu. & imagi.

1 **BART.** in hac l. j. inquit, quando iudex t debet adesse in certo loco, ei non credi nisi probet legitime, vide Feli. in c. tenor, de re iudic. & Aret. in consi. 128. col. 2.

Summarium in l. formam. C. de offic. præfec. prætor.

1 *A præfecto lex generalis potest sanciri.*

Bar. in l. formam. C. de offic. præfec. prætor.

1 **BART.** in hac l. formam, ait, à præfecto t legem generalem posse sanciri. vide Roma. in consi. 37. col. si. in secundo dub. & Soc. in consi. 59. in primo uolu.

Summarium in l. si quos. C. de offic. præfec. prætor.

1 *Iudices possunt remoueri propter negligentiam.*

Bar. in l. si quos. C. de offic. præfec. prætor.

1 **BART.** in hac l. si quos, ait, iudices t posse remoueri propter negligentiam. quomodo autem dicantur esse in negligentia. vide aliquid per Roma. in consi. 48. in fin. & Feli. in cap. edoceri, col. si. de rescript. & in cap. si autem, nu. 5. cum sequ. de rescript. Et ratio huius conclusionis esse potest: quia negligentia in his, qui ex officio tenentur aliquid facere, dolo æquiparatur. Anchara. in consi. 158. Ex narratis in facto. & Crauet. in consi. 132. nu. 4. Hinc negligentia in prælato est peccatum mortale. Feli. in rubrica. de treg. & pac. nu. 5. Et an & quando prælatus propter negligentiam sit deponendus, vide apud Feli. in cap. 1. eod. titu. de treg. & pac. & in cap. 1. col. 3. de offic. deleg.

Summarium in l. j. C. de offic. præfec. vrbis.

1 *Si in ciuitate fiat unus officialis specialis super damnis datis, vel super abundantia, non tollitur iurisdictione uniuersalis, quam habet potestas.*

Bar. in l. j. C. de offic. præfec. vrbis.

1 **BART.** in hac l. j. ait, si in ciuitate t fiat unus officialis specialis super damnis datis, vel super abundantia, non tamen propterea tolli iurisdictionem uniuersalem, quam habet potestas. vide Feli. in capitulo pastoralis, de offic. ordin. Dec. in capitulo cæterum, colum. 3. de iudic. & in consil. 3. per totum. Alexand. in l. Titia textores, in secundo notab. ff. de lega. primo. & in l. quod in rerum. §. si quis post. & ibi plenè Ias. ff. eodem titulo. & Ias. in d. l. Titia, in octauo notab. Roma. in consi. 42. & in d. §. si quis post. & in consi. 102. Barb. in capitulo dilectus filius, de rescript. Angel. in l. testamenta omnia, infra de testa. & ibi Ias. & alios & Paridem in tract. de syndicatu, in uoce, arbitrium. columna quarta, vers. fin. & Feli. in dicto capitulo pastoralis, colu. 2. tradit an inferior habens iurisdictionem in eo loco, in quo habet etiam superior, eam habeat cumulatiuè, vel priuatiuè, vide Barb. in consi. 87. colum. 7. in tertio uolumine. & in consil. 34. columna penult. in quarto uolumine. & Corn. in consi. 67. in 1. uolu. & latè Bald. in l. j. s. vbi autem, col. 3. infra de caduc. tollen.

Summarium in l. nemo iudex. C. de offic. diuers. iudic.

1 *Mulier carcerari non potest.*

Bar. in l. nemo iudex. C. de offic. diuers. iudic.

BART. in hac l. nemo iudex, ait hanc esse bonam. l. cum auth. sequi. tu uerò limita ut per Abb. in c. literas in fi. de restitu. spoliat. Areti. in consi. 95. Roma. in consi. 118. Severin. in tract.

tract. de debitor. susp. & fugit. in 7. quæst. principali. & Paridem in tract. de syndicato. §. adu-
 1. terium. colu. 3. & sequ. & ista auct. sed hodie, solet adduci ad probandum, mulierem tunc carce-
 ri non posse. de qua re uide Bar. in l. nemo carcerem. C. de exactor. trib. lib. 10. & l. sacrilegij. §.
 Labeo. ff. ad leg. lul. pecul. Anch. in c. lator, de pignor. & Salic. in auth. matris & auis, infra, quãd.
 mulier. officio fung. non pot.

Summarium in l. suggerente. C. de off. eius qui uic. alter. ger.

1. *Alius est delegatus, & alius uices gerens.*

Bar. in l. suggerente. C. de off. eius qui uicem alter. ger.

1. **BART.** in hac l. suggerente, declarat, alium esse delegatum, tunc & alium esse uices gerentem.
 uide Bal. in consi. 38. in primo uolu. ubi per istam l. ait, factum coram uicario prætoris, dici fa-
 ctum coram ipso prætore, & ad rem hanc uide aliquid apud Romanos in consi. 59. & Soc. in consi.
 195. colu. 1. Felin. c. cum olim, 2. de off. deleg. & an ista differentia sit bona? uide Alexan. in
 rubr. ff. de off. eius, col. 3. cum seq.

Summarium in l. consiliarios. C. de assessor.

1. *Officiales quibus culpa aliqua imputatur, si fugiunt, habentur pro confessis.*

Bar. in l. consiliarios. C. de assessor.

1. **BART.** in hac l. consiliarios, inquit eam esse singularem. ex qua colligitur, officiales, tunc qui-
 bus culpa aliqua imputatur, si fugiunt, haberi pro confessis. uide Oldrad. in consi. 65.

Summarium in l. eos qui. C. de modo multa.

1. *Iudex pro uno crimine solum tres multas imponere potest.*

Bar. in l. eos qui. C. de modo multa.

1. **BART.** in hac l. eos qui, ait, iudicem tunc pro uno crimine solum tres multas posse impone-
 re. uide omnino Alexand. in consi. 177. viso themate, columna secunda. in libro primi & secun-
 di uol. ubi declarat hanc materiam. & lacin. l. sed si eximendi, quam legit in l. iij. §. fin. ff. ne quis
 eum qui.

Summarium in rub. C. de eden.

1. *Gerundium significat necessitatem.*

Bar. in rub. C. de eden.

BART. in hac rubrica querit, quare in ea dicatur, de edendo, & non de editione? &
 reprobatur solutio illam, qua dicitur, gerundium tunc significare necessitatem dicēs
 se nescire ubi hoc probetur. uide Alexand. in consi. 28. in fin. in quarto uolu. lacin. ru-
 brica. ff. de liber. & posthum. & Felin. in cap. aut exceptionem, colu. 3. verum moueor, de except. &
 de natura gerundij, uide plenè apud Ioan. Monach. & Io. Andr. & alios in capitulo unic. de pos-
 tul. prælat. in sexto. & Alberic. in suo dictionario, in uoce, gerundia. Postea Bar. subiungit, ic-
 circo hic positum fuisse istud gerundium, de edendo, quia significat modum agendi & patien-
 di, atque ita ipsius actus, de quo intendit tractare; ut uidemus similiter in omnibus rubricis, in
 quibus tractatur de ipso actu, ut de postulando, & de in ius uocando. hæc Bart. Tu uerò atten-
 de, quoniam huic expolitioni refragatur rubrica infra de contrahenda stipulatione, & institu-
 eodem titu. & ff. eodem. & rubrica. ff. de contr. empt. & inst. eodem. sed ad rubricam. ff. de ver-
 bor. oblig. & institu. de empt. responderi posset, quamuis ibi aliquid ponatur de modo con-
 trahendi, hoc fuisse, ut plenè sciri posset effectus, qui aliter bene sciri non potuisset, secundum
 l. primam. ff. de iust. & iure. Ad rubricam autem de contrahenda stipulatione, dicas, ibi est pos-
 tum esse, & de committenda. & ad rubricam. ff. de contrah. empt. dicas ibi in rubr. positum esse
 etiam de pactis inter emptorem & uenditorem. Item contra hoc Bart. documentum facit. l. edi-
 ta, & l. ij. & l. non est, infra eodem titulo. in quibus habetur de effectu. sed dicas ibi pro maiori

De edendo.

parte de actu positum esse: & sic faciunt trad. per Bart. in rubrica. ff. solut. matrim. Dum verò aliqui opponunt, nomen uerbalē etiam significare posse actum pro ut est in fieri, & citant. l. traditionibus, infra de pact. & Bart. in l. si procuratori, columna secunda, versic. verum ad glo. Dicitur immo ibi agi de actu consummato & perfecto, hoc est de ipsa traditione facta. Ad ea uerò quæ subdit Bart. dicens, ubi agitur de effectu, ibi poni nomen, ut de pactis, de actionibus, & similibus, dicas huic sententiæ reluctari, quia titulus infra de satisfaciendo, de eadem re tractat, de qua & titulus inst. de satisfaciendibus, & tamen una tubrica posita est per gerundium, & altera per nomen.

Summarium in l. j. C. de eden.

- 1 Reus non tenetur edere auctori ad intentionem fundandam.
- 2 Reus cogitur ex causa officio iudicis edere auctori.
- 3 Res quæ semel facta est alienabilis, perpetuò efficitur alienabilis.

Bart. in l. j. C. de eden.

- 1 BART. in hac l. j. in secundo notab. ait, reum tñ non teneri edere auctori ad fundandam intentionem. Vide latissimè Dec. in repet. capituli primi de probat. colum. 7. vers. ad primum, & ibi tradit casus & fallen. in quibus edere cogitur, maximè ex contractu usurario, ut ibi per eum, columna duodecima, vers. secundò principaliter. & ibi in 1. col. versic. sed apud Doct. latissimè tractat, an mercator rationes suas edere teneatur. Et dum Barto. in tertio notab. ait, reum cogi tñ ex causa officio iudicis edere auctori, bene facit text. in l. eum quem temerè. §. primo. ff. de iudic. Et dum agit Bart. de l. ex argentariis. §. prohibet. ff. eodem titulo. intellige. d. §. prohibet, in eo, qui edidit ex necessitate, ut iterum edere teneatur ei, qui casu fortuito amisit, secus uerò in eo, qui cum edere non teneretur, tamen ex uoluntate sua edidit, ut hic inquit Petr. sufficit enim ut uel in paucis amici laboribus nobis succurrat. l. tutore. ff. de negot. gest. Quod tamen limita nisi is proprius se ad edendum atrinxisset, ut in simili dicimus in donatione, quæ quando incipit à promissione, obligat donantem de euictione, secus si à traditione secundum trad. in l. Aristo. §. fin. ff. de donat. & in l. j. infra de euict. & quia etiam isto casu militat dictum Pet. quòd ex necessitate edidit. Aduertendum tamen est, quoniam immo etiam in illo casu, quo quis sponte edidit, uidetur eum teneri, ubi quod semel est editum casu fortuito periret. primum quia §. prohibet, non distinguit, ergo neque nos debemus distinguere. secundò, quia ubi semel est facta editio, uidetur dicendum, eam denuo fieri debere, sicut actio, quæ semel transiit in hæredem, sit perpetuò transitura. l. uidebamus. ff. quod met. cau.
- 3 Et res, tñ quæ semel facta est alienabilis, perpetuò efficitur alienabilis. l. patet. §. quindecim. ff. de legat. 3. & hoc quoque uidetur posse probari in dicto. §. prohibet, ibi, illa ratione, inducendo hoc modo. pone editum fuisse argentario sponte, & eum postea amisisse, nonne probato casu poterit petere sibi iterum edi? certè poterit, non enim ista ratione prohibetur sibi edi, quia sponte semel editum est, sed quia debet esse instructus. & ideo quod de uno dicitur, de alio nō est intelligendum. l. cum prætor. ff. de iudic. Ad ea uerò quæ hic subdit Bart. in vers. possumus ita dicere, scilicet, eum qui exercet aliquam artem, cogi edere libros, uideas plenè Dec. in d. c. 1. col. 1. §. vers. sed per doct. de probat.

Summarium in l. is apud quem. C. de eden.

- 1 Acta civilia, & criminalia iudicis officio exhibentur.
- 2 Testium publicatio fieri debet auctoritate iudicis.
- 3 Index malefactorum an super accusatione testes non producos possit examinare.
- 4 Amor an possit esse testis.

Bart. in l. is apud quem. C. de eden.

- 1 BART. in hac l. is apud quem, sic ait in summa. Acta tñ civilia & criminalia iudicis officio exhibentur.

exhibentur. De materia huius. l. vide Decium in repet. capituli primi. de probat. colum. 32. vers. circa secundam questionem. vbi ponit regulam cum fallent. & ibi Felin. colum. 12. vers. fallit non dō. & ista legitur etiam alio modo, ut per Bar. in l. j. §. editiones. ff. eodem vers. quero iuxta hoc. Et dum Bar. hic paulo post inquit, si quis dixerit se non habere instrumentum, uel exhibere non uelit, pronunciandum esse illi instrumento nullo tempore habendam esse fidem, sicut & in l. diffamari. C. de ingen. man. elapso termino negatur audientia. Attende hic, quoniam ut hoc locum habeat, requiritur prius bina monitio secundum Dec. hic, qui citat Angel. ita declarantem per glo. in §. si quis autem non impletis, in authen. de hæred. & falcid. columna prima. & in §. si quis autem pro redemptione, columna nona. in auth. de ecclesiast. tit. De qua re uide Angel. de malefic. in glo. nec non ad querelam, columna decima. & in rubrica instit. de exception. colum. 14. Alexand. in consi. 108. in primo uolumine. Cæpoll. in cautel. 150. & pro hac decisione facit glo. magna in fin. in l. j. ff. si quis iudicen. non obtemp. Et intellige hanc binam monitionem fieri debere cum temporis interuallo, ut in simili casu aiunt Bart. & glo. in l. si quis conuenerit. ff. de pignor. action. Hoc tamen documentum Angel. late oppugnat Roma. in l. quamdiu. ff. de acquir. hæredit. colum. 29. vide Alexand. in l. fin. ff. de feri. post principium sui apparatus, & Felin. in capitulo ex literis, colum. 6. vers. fallit non dō, de testi. & in cap. licet causam, colum. 14. vers. limita duodecimō, de probat. & aliquid in cap. 2. columna quinta. vers. tamen dicas, de testi. & in cap. cum olim, colum. 3. vers. quando autem, eodem titulo. de testi. & in cap. gratum, colum. 1. de offic. delega. Barb. in cap. cum causa, colum. 4. de offic. deleg. Anchar. in consi. 306. Soci. in consi. 41. colum. 3. in primo uolu. vbi declarat. vide in simili casu text. in l. moris, in principio. in uerbo, potest. ff. de pœn. & ad prædicta uide omnino quæ posui in d. l. diffamari, infra de ingen. man. Et de remedio. d. l. diffamari & similibus uide Roma. in consi. 53. Felin. in capitulo cum sit, columna quinta. vers. amplia conclusionem, de foro compet. & Soci. in consi. 94. in tertio uolumine. Ad ea uero quæ hic ponit Barto. in vers. quinto modo, scilicet

2. de publicatione testium, quæ fieri debet autoritate iudicis: Adde, si notarius daret copiam attestationum ante publicationē, eum in pœnam falsi incidere. ita dicit hic Io. Bap. aliàs fuisse iudicatum Paduæ ex consilio Iacobi de Arc. & aliorum complurium. & per hoc facit memorabile dictum Bald. in l. fina. columna nona. infra eodem. vbi uult, notarium, qui pro palat. secreta curiæ, incidere in crimen falsi, & Dec. testatur hic, ita Pisis iudicatum fuisse. pro quo facit. l. j. §. is qui. ff. de pœn. sed hodie propē infiniti reperiuntur, qui hæc faciunt. dico etiam in crimine hæresis, prout audiui semel ab inquisitore hæreticæ prauitatis, qui mihi dixit, notarium inquisitionis secreta curiæ reuelasse. Et dum postea Bart. querit, utrum iudex maleficiorum t. super accusatione testes non producos possit examinare, & inducitur in argumentum per glo. quod minor debet iurare de ueritate dicenda, sed non de calumnia. aduerte quia hic aliqui dicunt differentiam, quam facit, glo. de iuramento minoris, bonam non uideri, quia sicut minor non iurat de calumnia, eo quod à dolo præsumpto excusatur, ut per Bartol. in l. quod Nerua, columna quarta. in fine. ff. de pos. ita etiam hæc eadem ratio militat, quando iurare debet de ueritate dicenda. sed dicas in iuramento calumniæ aliam subesse rationem, ut per glo. Barto. & docto. in l. secunda. §. quod obseruari, infra de iuramen. calum. Præterea hæc

4. fuit glo. intentio, ut minor t. posset esse testis, & ita consequenter iurare, ut ueritas habeatur; alioqui eius testimonium non probaret. l. iurisiurandi, infra de testi. & patet ex glo. in dicto §. quod obseruare, & in l. j. eodem titulo. & glo. in l. quoniam, in fin. supra de hæret. & manich. Postea querit Bart. in glo. utrum acta facta in uno iudicio probent in alio. uide Felin. in capitulo cautim quæ, de test. Barb. in consilio 19. columna sexta. in primo uolumine. Anton. de Butt. in consi. 37. & aliqua per Felin. in capitulo cum l. & A. de iudic. & Paul. de Cast. in consi. 3. in nouis, vbi ponit an testes examinati in causa summaria fidem faciant in plenaria & ut uerbis eius utar. & quia de prædicta questione alibi egimus, ulterius non insistam.

De edendo.

Summarium in Ledita.C. de eden.

- 1 In alternatiua sufficit altera pars esse uera.
- 2 Actioni proposita an quis addere possit.
- 3 Emendare quid sit.
- 4 Gabella non soluitur ex libello nullo, stante statuto, &c.
- 5 In pœnis legalibus locus est pœnitentie usque ad sententiam.
- 6 Fructus qui sunt accessorij an possint cumulari cum principali.
- 7 Petitorio intentato potest quis intentare possessorium, & utrumque simul persequi.
- 8 Cumulationis materia non procedit ubi princeps rescripit procedi debere summarie, simpliciter & de plano.
- 9 Qui non debet ex delicto commodum sentire.
- 10 Cumulatio in omnibus casibus est licita.
- 11 Iuramentum exigit quandam solennitatem, & uerborum formam.
- 12 Si in libello de aliquo instrumento sit mentio, utrum illud edi debeat.
- 13 Editio fieri debet ut reus sciatur, debeat ne cedere, an non.
- 14 Beneficium principis intelligitur sine alterius iniuria.

Bar. in Ledita.C. de eden.

- BART.** in hac Ledita, ponit casum, ut hic pet eum. sed aliqui mouent unam difficultatem, quare, cum tex loquatur alternatiue, in qua sufficit alteram partem esse ueram, Bar. & alij ponant summam copulatiue? sed pro solutione uideas Barto. In l. ii. si qui ducenta. §. utrum. ff. de rebus dub. Et dum Bart. hic opponit in secunda columna, dicens solam propositionem actionis non sufficere, & respondet ex mente glo. hic subintelligendum esse actionem fuisse propositam, prout proponi debet: Dicas tu hanc subauditionem superfluum uideri, quoniam hic ponitur actio pro libello, qui constat ex omnibus expressionibus necessarijs, ut pet Barto. & docto. in l. ij. ff. eodem titulo. vel dicunt aliqui non esse necessariam, quia posita actione, ponitur & res. & causa, cum sit ius prosequendi, & oriatur ex contractu uel quasi. &c. sed hoc uidetur esse contraria per Barto. allata, & contra not. in dicta l. ij. & certe edita sola actione, non posset reus deliberare, uelit ne contendere an non, contra trad. hic per docto. Et dum Bart. persequitur discutiendo utrum quis possit addere actioni propositæ: & quia hic dicitur quod non, opponit de l. adiles. §. item sciendum. ff. de ædilit. edict. respondetque ibi emendationem fieri circa accessoria, hic uero circa ipsam rem principalem. Aduerte tamen quia hoc uidetur confundi ex ijs, per quæ reprehenditur glos. in petitione hæreditatis: nam in dicto. §. item sciendum, nihil habetur de emendatione, idque quod ibi dicitur, procedit uigore officij iudicis, non autem emendationis. Postea quatenus in versic. pro declaratione, Bart. hic tradit materiam emendationis, & in primis sequitur glo. declarando quid sit emendare, attende quia glo. non procedit diffinitiuè, sed per exemplum. & circa emendationem uideas textum in c. quia Gu. de iudic. & ibi Abb. in primo notab. Et quid sit emendare, & corrigere, uide text. in l. ii. C. de donat. ante nupt. Quid autem sit mutatio, uide bonum textum. & glo. in l. hæres palam. §. si quid post. ff. de testa. Et quod emendare, sit mutare uerba, firma tamen permanente sententia, facit tex. in l. actorum uerba. ff. de te iudic. Sed aduerte diligenter, quia ille tex. ad rem facere non uidetur: si enim emendare id significaret, quod perdidit, est, uique in dicto. non fuisset necesse exprimere, ibi tenore sententiæ permanente; quia hoc satis indicasset sola ipsius uerbi, emendare, significatio. Ad ea uero quæ hic in tertia columna, inquit Bart. in versic. quandoque est talis defectus, qui etiam parte tacente, adde quæ sit ratio, quod omisio loci & temporis in criminali uitiet libellum etiam parte non opponente, alioqui uero in ciuili. & contra an dici possit, in ciuili causa quemcumque iuri suo renunciare posse, secus in criminali, cum nemo sit dominus membrorum suorum. cui quidem iuri renunciare uideretur, si huiusmodi libellus admittetur: si quidem eo casu de ipsius innocentia probari non posset, ut puta probando, eum illo tempore non fuisse in loco perpetrati criminis. Et dum subdit Bartol.

in uers.

Bart. in hac eadem l. & colum. in vers. sumus expediti, expedita materia emendationis tradit materiam mutationis. Tu circa mutationem uide casum notatu dignum in capitulo quia Gui. & ibi Abb. in primo notab. de iudic. vbi contra defunctum agitur interdictio unde ui. & contra successorem in uitio agitur conditione capitulo sepe. de restitut. spoliat. & in hac materia nunquam præterea trad. in capitulo pastoralis, de cau. posses. & propriet. & in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. posses. maxime in prima combinatione Bar. ubi intentato petitorio

7 † quis potest intentare possessorium, & utrunque simul prosequi. & quandoque differtur petitorium, ut possessorium expeditur, vbi Alexand. perpendit. & lat. colu. 30. & seq. Et circa ea, quæ hic dicit in vers. certè hoc non placet, contrarium tenet idem Bart. in d. §. nihil commune.

col. f. ver. respondeo, vbi l. f. col. 44. ver. circa ultimum. & sic Bart. est sibi ipsi contrarius. Et dum Bar. hic in quinta col. in princip. in uers. quandoque actor uult, dicit, actorem desistere nō posse ab instantia solum, remanente salua sibi actione & causa. vide Alex. in cons. 112. in 5. uol. & Mari. Soci. in c. 2. col. 74. in principali articulo de libel. oblat. & in c. f. col. 17. cum seq. eodem titulo. & Imol. in cons. 112. col. 4. Et ad ea, quæ ponit Bar. hic. in uers. quid enim si primo actor, vide tex. & ibi doct. in l. quamuis. ff. de in ius uoc.

Bar. hic in eadem quinta col. ver. Nunc uenio, tradit materiam cumulationis. Tu in hac re
8 attende unum quod est memorabile, hoc est materiam t cumulationis nō procedere, vbi princeps rescript sit, procedi debere summarie, simpliciter, & de plano. ita Aret. singu. in l. j. si quis simpliciter. ff. de uerb. obli. Et dum in uers. videndum est, tradit nunquid cumulatio sit permissa, vide tu an cumulatio solui debeant expensæ litis factæ in primo iudicio? apud Bar. in l. naturaliter. §. nihil commune, in secunda lectura, col. 4. ver. secundum quæro. ff. de acquir. poss. & in materia cumulationis uide Aret. in l. j. §. f. col. quarta & quinta. ff. de uerb. obli. Et dum Bar. hic subiicit, primam regulam prohibitiuam, in qua cumulatio non est permissa, scilicet quando prima actio ita se habet ad secundam, ut possibile sit absolutoriam latam in prima exceptione rei iudicatæ parere in secunda, vide Bar. supra in hac eadem l. col. 3. ver. aut est accessoria. vbi uult accessoriam posse cumulari cum principali, & tamen absolutoria lata in una, parit exceptionem rei iudicatæ in alia. l. f. hic in col. 10. & seq. ponit duas solutiones, vbi tradit duas limitationes, ut ibi cum. Limita tertio ut procedat quando communiter & uerisimiliter parit exceptionem in alia, secus si aliquo casu speciali pareret exceptionem, quia tunc propter hoc cumulatio non prohiberetur. Bar. in l. fundum. ff. de except. de ista regula etiam agit Bart. in l. ij. §. hoc edicto, col. 2. ff. ui bon. rapt. Quarto limita quando cumulatio peteretur officio iudicis incidenter; nam eo casu prædicta regula non procederet. Bar. in l. ij. §. hoc edicto, col. 2. ff. de ui bon. rap. vbi scripsi. alias limitationes posui ad istam regulam in d. l. fundum. præterea attende Bar. hic, quia uult istam regulam procedere, quando possibile est, ut sententia lata in uno pariat exceptionem in alio. & ita non exigit, ut ita sit in omnem euentum, sed possibilitatē tantum. pro inde ex hoc Alex. in d. §. nihil commune, col. 28. reprehendit Bar. exigentē ut in omni euentu pariat exceptionem. Et adde quod ultra sex regulas cumulationem impediens, est & alia septima, quam posuit Bar. in d. §. nihil commune, col. 2. Item potest addi alia regula, quando per positionem secundæ actionis, actor uidetur dicere se habere quod petebat in prima. Et prædicta regula limitatur procedere in eadem persona, secus in diuersis. Item nisi conditionaliter proponatur. Aret. in l. ij. §. f. col. 5. ver. sed id. ff. de uerb. oblig. Postea Bar. hic in 6. col. uers. addit Dyn. agit de tertia regula, quando scilicet, sunt plures actiones contrariæ, ut tunc cumulatio non admittatur. Attende tamen quia hoc, quod de actionibus contrariis dicitur, procedit simul & eodem tempore, secus autem successiue, ueluti rei uendicatio, & interdictum uti possidetis, sunt contrariæ; quia primum præsupponit possessionem esse apud conuentum, & secundum præsupponit me possidere. Pone igitur, intentauit rei uendicationem, & sic petitorium, postea intento possessorium retinendæ, certè si tu negas me possidere, propterea non intelligitur esse renunciatum petitorio, immo prius agitur de possessorio & postea de petitorio secundum Bar. in d. §. nihil commune, in tertia lectura glo. & ibi Alex. in specie infert ad limitationem huius regulæ. Item aduerte quia Bart. in hac tertia regula uult, actiones de quibus in l. prima. infra, de furt. esse contrarias origine. sed contrarium tenet Barto. & melius in dicta l. prima. columna prima. uers. modo intro glo. magnam, & ibi posui. & idem uidetur sentire Barto. in hac eadem l. columna antepenultima. uersiculo expeditis generalibus, dum citat d. l. primam. Ad ea uerò, quæ dicit Barto. hic in uersicu. Ego addo alias tres regulas impediētes. dum ait primam esse quando duæ actiones ita se habent, ut una proposita & condemnatione secuta, & executione facta, contingit liberatio ab alia, non admitti cumulationem. Limita istam regulam ut per Alex. in dicto. §. nihil commune, col. 22. uers. responderet. & ex solutione Ang. ibi collige unam limitationem, & ex solutione Alex. aliam, quamuis si rectè considerentur,

rentur, recidunt in idem. Item limita hæc procedete contra unam & eãdem personam, alioqui verò contra plures, & diuerfas. Paul. de Castr. in consi. 87. in 1. uol. Et intellige hoc Bartoli documentum, quando possibile est executionem fieri, ita, ut contingar liberatio à secundo: nam cumulatio impeditur, quamuis hoc non semper eueniat. & vide ad hæc Balin Lordinarij, col. 5. infrà de rei uendic. & Roma. in consi. 240. col. 2. & in consi. 245. & huic regulæ reluctantur trad. per Bar. in l. conuquarebatur. ff. iudic. solu. ubi Paul. de Castr. & ex eius solutione ista regula limitatur. Ad ea verò quæ hic ait Bar. in secunda regula, de ratione maioritatis dicas, hanc regulam hic non probari per leges à Bar. adductas. sed vide Paul. de Castr. & Alex. in l. j. colu. 13. ff. de leg. 1. Et dum paulo post Bar. concludit, hic haberi sex regulas, quæ cumulatione prohibent. Adde aliam ut per Ang. Aret. in §. si minus, col. fi. inst. de action. & aliam per Aret. in l. j. §. si quis simpliciter. ff. de verb. oblig. ubi ait, quando proceditur simpliciter, non admitti cumulationem. Item non fit post conclusionem in causa, ut hic per Alex. post Bal. & alios in 6. colu. versi. & in casibus in quibus. Ad ea verò quæ ponit Bar. hic in fi. huius. 6. colu. dicens, quandoque fit cumulatio actionum ex diuersis causis competentium ad diuersa se nullo modo tangentium, & tunc cumulationem admitti. l. si idem cum eod. ff. de iurisdi. omni. iud. & l. fi. infrà de anal. except. dicas. d. l. fi. procedere non solum ubi libellus obscurus in una causa proponeretur, sed etiam in pluribus: quia sicut una declarari potest, ita & illæ plures. Et dum Barr. subiungit prædicta non habere locum ratione maioritatis, ut puta si est proposita una actio criminalis, nullum aliud iudicium inter eos agitari poterit inter eos etiam ex causis penitus separatis, sed dicit contra hoc facere textum in l. rerum amotarum. ff. rer. amot. Adde quod etiam cõtra hoc

9 facit, quoniam hoc modo lequeretur, aliquem ex delicto t posse commodum sentire, contra. l. itaque fullo. ff. de furt. neque obstat. l. fi. de ord. iudi. nam respondeas ut per gl. in d. l. rerum amotarum. Non obstat. etiam. l. per minorem. ff. de iudic. quia loquitur, quando per ciuilem præiudicari poterat criminali. Et ad ea, quæ subdit Bar. in materia cumulationis, adde unum singul. scilicet, regulas impediennes cumulationem habere locum in una & eadem persona, non autem in diuersis. ita Aret. in l. j. §. fi. col. 5. ff. de verb. oblig. ubi aliam quoque posuit limitatione, nisi plura cumulentur sub conditione simul compatibili. quæ nota quamuis ibi alia quoque posuerit. Ad ea verò quæ subdit Bar. hic in versi. sed iuxta hoc quero, in 7. col. dicas propter hæc cumulari non posse publicianam & rei vendicationem: quia contraria sunt, ut per doct. in §. sed ista, instir. de action. neque admittitur libellus, in quo dico sententiam nullam & falsam, ut per Bar. in l. si exprelsim. col. 3. de appell. Postea Bar. in ead. col. versi. secundum genus, ait secundum esse genus cumulationis, quando plures actiones ex eadem causa ad idem competunt, & reliqua ut hic per eum. Considera tu hic Bartolum habuisse respectum ad effectum causarum, nõ autem ad actiones: sola enim intentabatur, sed plures erant cause. Item dum ait in eo Jem libello fieri cumulationem, intellige si à principio simul proponuntur, alioqui uerò si una post aliam, quoniam tunc nouo libello opus esset. l. non est nouum. post principium. ff. de act. empt. & ultra gl. ibi, vide aliam in c. fi. in uoce, personalibus, de rescrip. Et aduerte quia. Leadem. ff. de except. quam hic celebrat Bar. non mukum facit ad rem; quia ibi non habetur de actione cumulanda impedienda, sed de absolutoria, immo melius facit. l. nemo ex ijs. §. quoties. ff. de re iud. quam hic citat Barto. in quarto genere. Et circa hoc secundum genus cumulationis, vide hic Paul. de Castr. in 4. col. & Alex. in 6. Ad ea uerò quæ hic subiungit Bar. in versi. oppo. ergo in auth. considera quomodo ista obiectio ad utrunque casum adaptari posset. & vide Roma. in consi. 240. Et an hypothecaria & personalis simul intentari possint, vide Alex. in consi. 51. col. fi. in 5. vol. Signorell. in consi. 194. & Practic. Papien. in formalibelli. Quo agitur hypothecaria, col. 1. 6. in gl. in uoce, ex memoratis causis. Et dum subdit Bar. hypothecariam sine principali consistere non posse, uide tu casum sing. in l. j. vbi gl. C. de luit. pignor. ubi est actio hypothecaria sine principali. De fructibus uide. l. inter dum. ff. de verb. obli. Postea Bar. hic in 8. colum. versi. quantum genus, tradit aliud esse genus cumulationis ex diuersis causis plurium actionum ad idem competentium, & in hoc duas refert opiniones Dyn. & Petr. ut hic per eum. Tu uerò

De edendo.

- vide Bar. in d. §. nihil commune, col. 5. in 5. lectura. ff. de acquir. poss. versi. ad solutionem. ubi refert istas opiniones & nihil concludit, quid sit tenendum, & ibi Alex. colu. 2. versi. quæ opinio, * dicit Bartolum hic dare aliud documentum, quod est communiter approbatum. Dum autem paulo post Bar. in versi. expeditis geneticibus, tractat universaliter de materia cumulationis: Attende in hac re memorabilem limitationem, ut dixi etiam in præcedentibus, nam in omnibus casibus licita est cumulatio sed si summarie esset procedendum, non concederetur. ita Aret. in l. j. §. si quis simpliciter. ff. de verb. oblig. post Bal. in l. nec æquum. §. de plano. ff. de offic. procon. & lega. & Aret. in d. §. si quis simpliciter, col. 1. versi. & prædicta, loquitur quando debet procedi simpliciter, ut ibi pereum. Et ad ea quæ subiungit Bar. in versi. sed dic quandoque impediri cumulatione ratione ordinis, vide las. in d. §. nihil commune, colu. 4. 2. ubi docuit unam aliam limitationem ultra eas, quæ hic habentur, & ibi Aret. col. 1. 4. & seq. ubi multa ponit, quamvis de ipso alij non faciant mentionem. Postea Bar. hic in antepen. col. quærit simul cum gl. nunquid super actione cumulata iurari debeat de calumnia? Et concludit, quando actio cumulatur, & mutatur instantia super actione cumulata, iurari debere, aliqui verò si sit eadem instantia, ut in pluribus actionibus specie non differentibus, sed numero; quia tunc non est iurandum. Sed huic sententiæ reluctatur; nam iuramentum t exigit quandam solennitatem & uerborum formam, ideo super actu de præsentī debet adaptari, non autem extendi ad futura. c. pen. de iureiur. tradit Bar. in l. fin. C. de uend. reb. ciuit. lib. 1. ubi limitat, ideo in proposita re iuramentum præstitum super prima actione, non porrigitur ad secundam. Neque obstat, hanc instantiam esse illam eandem: quia id procederet, si à principio simul actiones intentarentur & cumularentur, secus si ex post. l. non est nouum. ff. de action. empt. & perpendit Dec. hic nisi intelligas Bar. loqui in casu, in quo actiones essent à principio cumulate. ad ea verò quæ subdit Bar. hic in versi. uel quæro, scilicet nunquid super prima, & super secunda actione sit pronuncian-
dum? Aduerte, quia ista quæstio parum dubitationis uidetur continere, quando sit pronuncian-
dum super eo, quod cogitatum est. Ideo intellige Bar. præsupposito quod super utraque sit pronuncian-
dum, nūquid una sententia sufficiat, an uerò duæ requirantur? & ita format quæstionem Fulg. hic, qui tenet unam tantum sufficere. ad rem faciunt trad. per Paul. de Cast. & Alex. in præcedentibus, ubi aiunt cumulationem fieri posse in uno & eodem libello, igitur & una sententia sufficit. vide Alexan. in consi. 1. 3. 2. In causâ & lite uertente inter uniuersitates, in
12 quarto uol. Postea Bar. hic in versi. & per hoc facit ad quæstionē, tractat, si in libello t de aliquo instrumento sit mentio, utrum illud edi debeat. & distinguit ut hic per eum. Vide Alex. in cōf. 46. Vilis & accuratē, col. pen. in 1. vol. & in consi. 1. 4. 5. In causâ & lite uertente inter Abraam in libro primi & secundi vol. & in consi. 5. 9. col. 5. & fin. in 3. volu. Corn. in consi. 60. col. fin. in 1. vol. Bal. in consi. 5. 3. in 3. volu. Et ad prædicta vide omnino Dominos de Rota in decif. 3. 4. in
13 nouis. Et dum Bar. in col. pen. ait, editionem t ita fieri debere, ut reus sciat, debeat necedere an non. & ideo adnotandum est, quoniam ubi debet dari non dilatio, si non detur, processus est nullus ipso iure; quia dilatio ad deliberandum est de substantialibus iudicij secundum gl. in c. vxor felicitis. 1. 7. q. 4. & in clem. sepe, in voce, liris contestatio, de verb. signific. id quod non est obliuioni tradendum. Et dum Bar. hic in si. quærit, an mulier & minor possint in expensis condemnari? & dicit mulieri non esse parandum, sed minori. dicas rationem esse posse, quia in ijs, quæ introducta sunt ad conseruandum iuris rigorem, non patitur mulieri, nec rustico, ut
14 per Bar. in l. j. §. nunciatio, col. fi. ff. de oper. nou. nunc. Item quia beneficium t principis intelligitur sine alterius iniuria. l. j. §. si quis à principe. ff. ne quid in loc. publi. Post remò hic quærit Bar. si aliquis propoluit certi conditionem, quæ infamiam non irrogat, postea nult mutare, & actio nem famosam proponere, an possit? & concluditur quod non; quia ius dicētis æquitas non dicitur, cum hoc non tendat ad aliud quàm ut officiat. Tu autem aduerte, quoniam attenda ista ratione, neque à principio actio famosa proponi posset, quādo aliam habet quis non famosam, quod tamen est falsum: ideo contrarium uidetur esse dicendum. neque reluctantur hæc dicta Bartoli si licet hoc fieri malo animo solum ut officiat; quia etiam alia causa hoc fieri potest,

test, hoc est, ut aduersarius metu actionis famosæ intentatæ ueniat ad respondendum, ut iudicij famosi pœnam cuitet.

Summariū in l. qui accusare. C. de eden.

1 *Reus non tenetur edere auctori ad intentionem fundandam.*

2 *Mala fides impedit præscriptionem.*

3 *Debitor an puniri possit pœna stellionatus.*

4 *Iudex ex officio ex aminare non potest testem non productum.*

Bar. in l. qui accusare. C. de eden.

- 1 **BART.** in hac l. qui accusare, ait in summa. Reum t non teneri edere auctori ad intentionem fundandam, sed cum esse absolvendū actore non probante. Limita hoc non procedere in cau-
 * sa dotis, & alimentorum; quia tenetur reus edere ad intentionem fundandam. & hanc esse
 communem opinionem testatur Dec. in c. 1. n. 2. 1. de probat. Et de fisco uide hic per eundem
 Dec. & omnino quæ latè posui in l. fi. infra eod. titulo. & ad l. hanc uide Feli. in c. 2. col. 2. & 4. de
 2 except. Quærunz hic aliqui unde hoc, quod mala fides impedit præscriptionem. c. fin. de præ-
 script. & tamen non impedit ualiditatem absolutoriæ latæ pro reo? dicas malam fidem, nō im-
 pedire præscriptionem, nisi probetur, & ita esset hic, quia si debitum probaretur, non fieret ab-
 solutoria pro eo. Vel dicas in præscriptione pro substantia bonam fidem exigi, qua deficiente
 non procedit. d. c. fi. in sententia uerò requiritur pro substantia ut sententia fiat secundum allē-
 gata & probata. l. illicitas. §. ueritas. ff. de offic. præfid. Præter in præscriptione agitur de præ-
 iudicio irreparabili, alioqui uerò in sententia absolutoria, ut patet ex ijs, quæ hic aiunt doct. dū
 3 querunt, an si instrumenta debiti ad correctionem perueniant, aliquo remedio succurratur? cō-
 gita etiam an debitor t puniri possit pœna stellionatus? argu. l. fideiusor. §. in omnibus. ff. mar-
 dat. & ad hanc. l. uide aliquid per Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ; col. 9. vers. quintò limita, de
 const. & in c. 2. col. 1. 4. vers. nonus casus, de rescrip. & in c. 3. col. 2. de probat. & in c. in præsen-
 tia, col. 1. 3. eod. tit. & in c. ad causam, col. 2. eod. tit. & in c. causam quæ, colu. 5. de testi. & in c. si
 4 significauerunt, col. 2. eod. tit. Alex. in consi. 156. col. 1. in 5. vol. & in consi. 72. eod. vol. & tex. in l.
 negantes, infra de action. & obligat. Abb. in c. cum inter. R. col. fi. de elect. Dec. in consi. 3. in fin.
 Anch. in consi. 248. ex hac l. inferunt etiam nonnulli, iudicem t ex officio examinare non posse
 testem non productum, cum ipse actor necesse habeat probare. & uide ad hanc. l. Felin. in c. r.
 eolum. 5. de except. Roma. in consi. 156. Abb. in c. 1. eolum. 2. ut ecclesiast. benefic. & in cap. 2.
 col. 3. de rescrip.

Summariū in l. procurator. C. de eden.

1 *Instrumenta communia debent esse apud digniorem.*

Bar. in l. procurator. C. de eden.

- 1 **BART.** in hac l. procurator, ait, instrumenta t communia debere esse apud digniorem. Vi-
 de exemplum apud Bal. in consi. 324. in 3. vol. & ad rem hanc benefacit tex. in l. pater. §. pater
 pluribus. ff. de leg. 2. & tradita per Bal. in tract. schismatis, quem posuit in rubr. infra si quis aliq.
 testa. prohib. Quæro quare hic non habeat locum dispositio. l. si quæ sunt cautiones. ff. famil.
 eriscund. cogita quia facilis est responsio. & uide Roma. in consi. 413.

Summariū in auth. si quis in aliquo. C. de eden.

1 *Instrumentum si facit mentionem de alio, non probat, nisi illud exhibeatur.*

2 *Ex uerbis narratiuis instrumenti mandatum non probatur.*

3 *In publicandis instrumentis pars citari debet.*

4 *Instrumentum an possit exemplari uel examinari extra iudicium sine autoritate iudicis de partium consensu.*

5 *Si sunt plures testes qui testantur se uideresse instrumentum an probent.*

6 *Exemplum exempli an probet.*

7 *Si in collatione ecclesiarum aliquarum fit mentio eas esse unitas per hoc non probatur unio.*

8 *Fides non est habenda in instrumento referenti debitas solennitates interuenisse.*

9 Si in sententia dicitur eam fuisse latam lise contestata, & iurato de calumnia, hec verba probans acta precessisse quando sententia fuit lata a partibus presentibus, & non contradicentibus.

10 Sententia lata sine causæ cognitione parte presente, & non contradicente uales.

Bar.in auth. si quis in aliquo. C. de eden.

- 1 BART. in hac auth. si quis in aliquo, sic ait in summa. In eo, quod unum t instrumentum facit mentionem de alio, non probat, nisi illud exhibeatur, uel aliter comprobetur. De hac re vide omnino Soc. in confi. 266. col. 1. in 1. vol. ubi ait, quid si instrumentum referens aliud est, factum inter easdem personas? quid si notarius referens aliud, testatur se de illo rogatum fuisse? quid si sumus in antiquis? ubi tenet, non probari per instrumentum enunciatiue relatum, secus si plura essent instrumenta; quia tunc exoritur communis opinio, quæ in antiquis habetur pro ueritate. hæc Soci. in d. confi. Præterea hic aliqui dubitant, utrum ista auth. ponat casum minus dubitabilem quam l. proxima, sed dicas hanc auth. procedere in instrumento publico, ut colligitur ex uoce, aliud, & ex uoce, alterius, & in ea poni casum magis dubitabilem ita exponendo. videbatur enim ex quo instrumentum habet omnia solennia, & in ceteris probat, debere probare etiam in eo, quod ibi referebatur, lex autem proxima loquitur in exemplo simpliciter sumpto, quod nullam habet solennitatem, alias si intelligeremus de exemplo solenniter sumpto, non esset opus producere originale, ut ibi in f. dicitur ut hic per Bar. in 2. fallen. & ad rem hanc. vide Præposit. in c. si Romanorum. 19. dist. col. fi. & Alex. in confi. 81. col. 3. in 3. vol. ubi ait, ex uerbis t narratiuis instrumenti mandatum non probari. & hoc proprie cadit in vers. uenio ad aliam. Et dum Bar. hic in vers. uenio ad primum, opponit dicens, uideri quoddam exemplum probent. l. in fraudem. §. neque instrumenta. ff. de iur. fisc. & soluit, ut hic per eum. Aduerte quoniam frustra ibi peteretur editio, cum contra fiscum uti non possit, ut ibi habetur in tex. & ista solutio uidetur esse contra d. §. neque, dum uult edi cautionem de non utendo contra fiscum & rem publicam, quæ fit diuersa, ut per gl. ibi. vide si posset adaptari solutio gl. ibi ut non faciat plenam probationem, sed præsumptionem, & ita tenor gl. in l. ij. ff. de fid. instrum. Ad ea uero, quæ subiungit Bar. hic in vers. Dic ergo, adde hanc esse communem opinionem, de qua vide Ang. Aret. in §. nihil. inst. de actio. & Feli. in c. Albericus, col. 1. & seq. de test. & Aret. in confi. 20. col. 1. Et dum Bar. hic in uers. & pro hac opinione declaranda, ait in publicandis t instrumentis partem citari debere, quia possit edi. dicas tu aliam quoque subesse rationem, quia in hmoi publicatione requiritur causæ cognitio. c. fi. de fid. instrum. igitur pars est citanda. l. in causæ. §. causa cognita. ff. de minor. An autem requiratur citatio generalis an specialis? vide hic Bald. Ang. & Salic. & Host. & Io. And. in d. c. Albericus, & Ant. de Butr. in d. c. fin. & latissime Alex. in confi. 106. Visis & opportune consideratis. col. pen. in 5. vol. & quomodo pars sit citanda, vide Feli. in d. c. fi. & Corn. in confi. 24. in 3. vol. & omnino Feli. in c. quoniam contra, in colu. 26. & seq. de probat. & in d. c. Albericus, in principio Capr. in confi. 10. col. pen. & Aret. in confi. 36. in secundo dubio. Paul. de Cast. in l. ij. in fr. de testa. Alex. in d. confi. 106. in secundo dubio. ubi tradit, an huiusmodi citatio præsumatur interuenisse, & qualis debeat esse. & Corn. in confi. 144. in 1. dub. in 4. vol. & in confi. 247. col. 14. in 2. vol. Et dum Bart. querit, an instrumentum 4 si posset exemplari, uel examinari extra iudicium sine autoritate iudicis de partium voluntate? Aduerte hic dum Bar. concludit, instrumentum exemplatum extra iudicium de voluntate partium affirmantium primum instrumentum ualidum esse, facere fidem: nam obstat difficultas, de qua agunt Abb. & Imol. in d. c. fi. & in d. c. Albericus. ubi seruando restringunt hanc fallent. procedere solum quod ad ipsas partes, ut faciat fidem, non quia sit publicum instrumentum sed ex utriusque confessionis, & cuiusdam pacti initi inter partes. Dum uero subdit Bar. quæstionem, quid 5 si sunt plures t testes, qui testantur se uidisse instrumentum? De hac quæst. vide Feli. in c. sicut, col. 1. & seq. de re iudic. Postea Bar. concludendo solutionem istius quæstionis, tria tantum exigit, ut hic per eum in vers. de hoc breuiter. Tamen dicas tu aliud quoque difficilius probationis exigi, ut per Abb. in c. cum olim. de priuileg. in ultima gl. scilicet, ut testes deponant de omnibus solennitatibus requisitis in instrumento. & ad hæc dicta Bart. uide Alexand. in l. ij. de bonor.

bonor. poss. secundum tabul. col. 1. & Fel. in c. sicur. col. 1. & 6. de re iudic. & Imol. in consi. 116. col. 3. & Dec. in consi. 82. Dum autem subdit Bar. quid si unum instrumentum esset exemplatum per tres uel quatuor notarios? vide Curt. in consi. 77. col. t. & in consi. 76. & Soc. in consi. 23. col. 1. Et dum Bar. hic in col. f. uerfi. item non potest, ait, notarium rogatum esse non posse a partibus, nisi de eo, quod ipse partes faciunt: vide Dec. in consi. 118. colum. 3. Corn. in consi. 143. col. antepen. & seq. in 4. vol. & Anchar. in consi. 30 t. Postea querit Bar. utrum exemplum
 6 t exempli probet? uide Feli. in d. c. Albericus. col. 1. & seq. Alex. in consi. 130. col. 2. & seq. in 1. vol. Paul. de Cast. in l. j. infra de testa. & illam distinctionem Bartoli quomodo exemplum exempli probet, sequitur Cuma. in consi. 58. Visis, in t. dub. Dum autem concludit exemplum exempli
 * pli facere fidem, communis sententia est contra Bartolum, quamuis Alex. contrarium teneat in consi. 138. Opportune consideratis, col. 3. in 1. vol. Ad ea uero, quae ait Bar. hic in uersic. uenio ad aliam materiam, uide Raph. Cuma. in consi. 6. Creditur libris. Et ad ea quae ait Barto. in uersic. contra hoc oppono infra de fid. instrum. & iur. h. a. f. i. c. vide Barb. in consi. 7. col. 4. & seq. in 1. vol. & in consi. 118. eod. vol. col. 6. Roma. in consi. 336. Aret. in consi. 33. Alex. in consi. 70. col. pen. in 3. vol. ubi ait, si in collatione t ecclesiarum aliquarum sit mentio eas esse unitas, per hoc non probari unionem. & plenè Soc. in consi. 226. in 1. vol. Et dum Bart. hic in uersic. iuxta praedicta, quærit, si ecclesia uendit, & in instrumento dicitur, tractatus legitimos praecessisse, an hoc faciat fidem? uide Feli. in c. sicur. col. t. 4. de re iudic. & la. in consi. 54. in t. Vol. ubi ait per spacium, 10. annorum praelumi tractatus & alias solennitates requisitas interuenisse quod ad praedictum ipsarum partium. & in hac re ad ea quae ait Bart. in uersic. contrarium puto, uide Alex. in consi. 17. col. 2. in 4. vol. Abb. in consi. 41. in 1. vol. Federic. de Sen. in consi. 143. & in consi. 288. Barb. in consi. 4. col. 6. & seq. in 1. vol. & in consi. 42. col. 1. 5. eod. vol. Bal. in c. edoceri, col. 3. de rescript. Et dum Bar. concludit, fidem t non esse habendam in instrumento referenti debitas solennitates interuenisse, bene dicit, quia illæ interuenire non potuerunt tempore celebrati instrumenti. quod autem ad licentiam episcopi. Bart. loquitur contra textum in l. j. infra de fid. instrum. & ita per illum tenuerunt Ant. de Butr. Imol. & Abb. in c. ea noscitur, de his quæ fi. a prelato. ubi quamuis partes non potuerint renunciare solennitatibus, tamen statum instrumentum, in quo refertur eas interuenisse. quamuis in specie cum Bar. hic teneat Alex. in consi. 17. Viso instrumento locationis, in 4. volum. uide tamen, quæ paulo post ait Bar. hic in uersic. quæro reperitur, & quæ ibi ponam. Ad ea igitur quæ hic Bar. ait in d. uersic. quæro reperitur: dum concludit, si in sententia t dicitur, eam fuisse latam lite contestata, & iurato de calumnia, &c. hæc uerba probare ista acta praecessisse, quando sententia fuit lata partibus praesentibus & non contradicentibus. Attende quoniam ista decisio Bartoli uidetur contraria ijs, quæ proximè in praecedentibus dicta sunt; nam quod d. l. sit contestata, quod iuratum sit de calumnia, hæc instrumenti tempore interuenire non potuerunt, & partes eis etiam expressè renunciare non possunt. uide pro solutione huius contrarij Abb. per illum textum in c. fi. de probat. quem refert & sequitur Feli. in d. c. sicur. col. 1. 4. de re iudic. & pro decisione Bartoli facit, quia
 10 quamuis t sententia lata sine causæ cognitione sit nullius roboris & momenti, tamen quando ita est lata parte praesente & non contradicente, ualet sententia secundum doct. & relatos per Feli. ubi loquitur dubitatinè in c. ecclesia sanctæ Mariz. col. 9. uersic. quarto limita, de constit. uide Dec. in c. quoniam contra, col. 2. de probat. post Abb. ibi in 13. col. & de ista materia uide Ang. Aret. in §. h. in f. de fideiussor. & Bar. in l. f. ff. an appell. sit. & Alexand. in l. sciendum, col. 6. ff. de
 * uerb. oblig. & in consi. 42. in 4. vol. ubi dicit opinionem Bar. hic & in d. l. fin. esse communem, quicquid ipse dixerit in d. l. sciendum. uide quæ polui in d. l. sciendum. & Federic. de Sen. in c. f. 198. & in consi. 22. in f. Abb. in consi. 7. in 2. dub. in 2. vol. & in consi. 18. col. 3. eod. vol. Roma. in consi. 165. in f. & in consi. seq. Aret. in consi. 68. col. 2. Paul. de Cast. in consi. 320. in 2. dub. Feli. in d. c. Ecclesia sanctæ Mariz. col. 9. uersic. quarto limita, & in d. c. quoniam contra, col. 18. uersic. quinta conclusio. Aret. in consi. 36. col. 5. Ang. in consi. 103.

De edendo.

Summarium in l. fi. C. de eden.

1. *Reus an auctori edere teneatur ad eius fundandam intentionem.*
2. *Plura specialia cumulari non debent.*
3. *Ecclesia, & fiscus æquiparantur.*
4. *Exemplum repertum in archiuo publico fidem facit.*
5. *Dictio, nisi, cuius natura est ponere & affirmare quod prius negatum est.*

Bar. in l. fi. C. de eden.

1. **BART.** in hac l. fi. in uerſi. ſecundò eſt uidendum, tractat utrum ꝑ reus auctori edere teneatur ad eius fundandam intentionem? vide Dec. in c. 1. de probat. & quæ poſui ſuprà hoc eod. titulo in l. qui accuſare. & quia regula eſt, quod non, quæ fallit ꝑ Bar. ideo quæro, vnde hoc, cùm fiſcus hoc priuilegio potiatur, ut ſibi edatur ad eius intentionem fundandã, ut pariter non ſit priuilegiatus quò ad hoc, ut ad exceptionem fundandam reo edere non teneatur? Dicunt aliqui rationem eſſe, ne probationum copia coangulſtetur. ſed attenda iſta ratione priuatus priuato etiam ad intentionem fundandam edere teneretur; ſed hoc eſt falſum,
2. ergo & c. Similiter mihi non placet alia ratio, ne plura ſpecialia ꝑ cumulentur: quia hoc non eſt inconueniens. l. fi. inſrà ad uelleian. & l. aſiduis, inſrà, qui pot. in pigno. hab. qua propter fortè uerius dici poſſet, hoc ideo eſſe, ne fiſcus cum aliena iactura locupleretur, ut contingeret, ſi innocens uel alius, qui condemnari non debeat, condemnetur. Tamen præcedentem conſuſionem, ſcilicèt ut fiſco agenti edendum ſit, reſtringe ſex modis. Primò, ut non habeat locum in habentibus cauſam ab ipſo fiſco. ita Alex. in l. ne quisquam. ff. eod. titulo. Secundò ut nõ procedat in cauſis criminalibus. l. iij. §. Diuus. j. in fi. ff. de iur. fiſc. & ita tenet Alex. in conſi. 132. col. fi. in 1. vol. Tertiò ut non procedat, qñ unus fiſcus ageret contra alium, ut per Bal. in c. 1. de probat. & ad hoc benefacit. l. ſed & milites. §. 1. ff. de excuſat. tur. Quartò ut non procedat quando fiſcus ageret contra eccleſiam ꝑ quæ illi æquiparatur. l. fi. ſuprà de ſacroſ. eccl. ita Bal. in d. c. 1. de probat. & eadem ratione idem dici poſſet in cauſibus, de quibus per Alex. in 13. fallen. hu. ius articuli. Quinto reſtringe, ut non procedat, quando fiſcus ageret contra ſibi non ſubditũ; per ea quæ tradit Bal. in l. exemplo, in principio apparatus, inſrà de probat. & bene faciũt trad.
4. per Alex. in auth. ſi quis in aliquo, in 6. fallen. ſuprà eod. titulo dum ait, exemplum ꝑ repertum in archiuo publico fidem facere. ſed limitat hoc procedere ſolũ quòdã ciuitatem, uel locum in quo eſt archiuus publicus, alioqui uerò fidem non facere; dicens ita ſing. uoluiffe Io. And. in addit. ad Specul. in titulo de inſtru. edit. §. nunc dicendum, & alios citat ut ibi uidere eſt. Sextò limitatur iſta conſuſio ut non militet, quando fiſcus aliter commodè poſſet probare; ita Abb. & moder. in d. c. 1. de probat. ubi Feli. in 6. col. & ſeq. Poſſet fortatſe & ſeptimò dici, hoc non procedere, quando cum fiſco concurreret fauor dotis uel alimentorũ per ea, quæ dixi in l. qui accuſare, ſuprà hoc eod. titulo. Non deſunt etiam qui aiunt, opinionem Bartoli non probari in d. l. ne quisquam, quia ibi uerba ſunt negatiua & prohibitiua, ex quibus recta non ſolet fieri collectio. l. Titia. §. fi. ff. de man. teſta. & pulchrè trad. Bald. in l. iij. inſrà de condit. inſtit. ſed non aduertunt, quoniam ibi ſequitur illa uox, quàm, quæ idem operatur quòd uox, niſi, ꝑ de cuius natura eſt, ponere & affirmare, quod prius negatũ eſt. l. actione, & ibi doct. inſrà de tranſact. Poſſet à Bar. hic in uerſi. tertiò quòd reus, agit de editione quam facere debet reus auctori ad fundã-
5. dam replicationem. & in hac re opinio Bar. eſt * communis ſecundum Bald. in c. 1. de probat.
- * Circa uerò id quod ſubiungit Bar. de iuuanda intentione auctoris, ſimiliter opinio Bartoli eſt * communis. quam ſequitur Dec. in d. c. 1. colu. 2. 1. verſic. ſextò fallit. ubi multa ad hoc adducit. & pro ea facit tex. in l. i. donare. §. ſi ſponſus. ff. de donat. int. uir. & uxor. in principio. & cap. primum. de ſid. inſtru. faciunt quoque trad. per Bar. in l. admonendi, col. 8. verſi. quæro quid ſi teſtis deſiciat. ff. iure iur. & ad d. l. ne quisquam, benefaciunt trad. per Bart. in l. libertus ꝑ patrono. ff. de in ius uocan.

Summarium in rub. C. de in ius uocan.

- 1 Dato libello necesse est ut pars citetur.
- 2 Iudicium incipit à citatione.

Bar. in rub. C. de in ius uocan.

- 1 **A R T.** in hac rubrica inquit. dato libello t necesse esse, ut citetur pars. ex hoc Bartolus præsupponit leges tituli præcedentis loqui tantum de oblatione libelli, quæ fit iudici. id quod non uidetur bene dictum; quia. l. edita, loquitur de illa, quæ fit parti. sed responderi potest, ut in simili traditur per Alex. in rubrica. ff. sol. matr. Et dum paulò post Bartolus citat gl. in l. si. illud, in frà de tempor. appellat. uide Felian. c. quoniam contra, colum. 4. vers. ex quibus, de probat. & quòd iudicium t incipiat à citatione, non autem à libelli oblatione, vide plenè apud Barb. in c. Ecclesia sanctæ Mariz, colum. 19. cum seq. de const. & glo. in clem. prima in uoce, citationes, de iudic. & Alex. in l. cum fundus, in princ. ff. li. cert. pet. Fel. in c. 1. de libel. oblat. Et aduerte dum Bar. citat auth. offeratur, sentit oblationem, quæ fit parti, die feriata fieri non posse. id quod clarè tenuit Ant. de Butr. in c. fi. de iudic.

Summarium in l. j. C. de in ius uocan.

- 1 Reuerentia quæ debetur marito, debetur uxori, non e contra.

Bar. in l. j. C. de in ius uocan.

- 1 **B A R T.** in hac l. j. inquit, reuerentiam, quæ debetur marito, deberi uxori, non è conuerso. ratio huius tex. esse potest; quia cum maritus & uxor socij sint diuinæ & humanæ domus. l. aduersus, in frà de crimin. expul. hæredit. & duo sint in carne una. c. dilectus, de bigam. non posset uxor molestari, quin etiam molestia fiat marito, iuribus allatis in gl. & l. j. item autem. ff. de iur. reiur. Sed ista ratio confundit gl. hic, dum uult, idem non esse è conuerso, cum non sit inconueniens maritum ab uxore cohonestari, secundum gl. in l. si uoluntate, & ibi Bar. in frà de dot. promiss. ad rem facit gl. in §. general. in auth. const. quæ ad dignit. neque reluctatur tex. citatus per gl. quia non loquitur de opera reuerentiali, ut hic sed de alijs, ut habetur per Bar. in l. seq.

Summarium in l. uenia. C. de in ius uocan.

- 1 Patronus potest remittere.

Bar. in l. uenia. C. de in ius uocan.

- 1 **B A R T.** in hac l. uenia, in fi. ait, patronum t posse remittere. vide Cæpoll. in consi. 7. col. 1. & in consi. 16. col. fi.

Summarium in l. qui in potestate. C. de in ius uocan.

- 1 Pater, & mater in ius sine uenia uocari non possunt.

Bar. in l. qui in potestate. C. de in ius uoc.

- 1 **B A R T.** in hac l. qui in potestate, ait, patrem t & matrem in ius sine uenia uocari non posse. postea quærit, quid si citati fuerint uenia non petita, utrum processus irritus fiat, vide Arcet. in consi. 118.

Summarium in l. j. C. de pact.

- 1 Fideicommissum ex futuro euentu pendens potest per pactum remitti.
- 2 Dubius, & ignorans æquiparantur.
- 3 In iudicijs quasi contrahitur.
- 4 Pactum contra uoluntatem defuncti non ualet.

Bar. in l. j. C. de pact.

- 1 **B A R T.** in hac l. j. sic ait in summa. Fideicommissum t ex futuro euentu pendens potest per pactum remitti. vide ad materiam huius. l. Soc. in consi. 114. in 1. volum. & Arcet. in consi. 163. Et ad ea quæ ait Bar. hic in vers. nota ad quæstionē, uide in simili casu Alex. in l.

- in l. nam hoc iure. ff. de hæred. uel action. uend. Et dum Bar. opponit de l. nec nos. ff. de capt. & respondit ibi ius non competere re nec spe ideo remitti non posse. Dicas ibi nec re nec spe ius competere; quia ibi nullum erat fideicommissum. quamuis enim ibi uerè mortua esset matertera, tamen ex quo dubium erat apud eos, qui uolebant pacisci, rectè dici non potest, ipsos aliquam spem habuisse; quoniam non sufficit habere potentiam paciscendi, nisi etiam ipsi sciant, se illum habere. ita Ang. in l. hæres inst. in fi. ff. de acquir. hæred. & tex. in l. quarto, cum ibi trad. per Bar. ff. de eo qui pro tuto. & habetur in l. is qui hæres. §. 1. ff. de acquir. hæredit. nam dubius
2. † & ignoras æquiparantur. Bar. in l. manifestissimè. §. 1. in r. de furt. Postea Barto. hic in uersu. ulterius ad istud, tradit duos casus, in quibus renunciatio simplex iuris de futuro ualida est. Tu uerò ultra istos casus adde eam esse ualidam, etiam quando est iuramento firmata, ut per Raph. Cuna. & Alex. in l. is qui hæres. ff. de acquir. hæred. & clarè docuit Ang. in l. si quis posthumus. §. 1. ff. de liber. & posthu. Ad ea uerò quæ hic ait Bar. in 2. colu. uers. si uerò nobis, uide omnino Matthæus. in sing. 162. incip. Nota singularem, cum ibi addit. per Castill. & Paul. de Castr. hic col. 3. latè Soc. in consi. 230. in 1. vol. & Bal. in consi. 102. in 2. vol. Attende autem Bartolum hic in uersu. si uerò ius est reale, quoniam contrarium uult in l. non solum. §. liberationis. ff. de liber. lega. dum citat. l. postquam liti, in fr. eod. titulo nisi dicas ibi rem esse apud aduersarium, hic autem contra. Et dum subdit Bar. hic, quando ius competit spe & non re, posse per pactum remitti in iudicio parte absente. Limita hoc ut per Alex. in d. l. postquam liti, col. 2. ubi uide quæ ponit ad Bar. & quod ualeat renunciatio hæc facta in iudicio, uide aliquid per Bal. in l. sed si quis.
3. §. quæsitum. ff. si quis cant. ubi ait, hoc ideo ita esse, quia in iudicijs † quasi contrahitur. l. iij. §. idè scribit. ff. de pecul. Postèa Bar. hic in uersu. Modo expeditus, opponit dicens, pactum hoc de futura successione non ualere, per l. si in fr. eod. titulo. Aduerte quoniam d. l. si. uidetur reluctari Bar. hic dum citat. l. si rem meam. nisi respondeas, Bartoli documentum esse intelligendum in casu possibili, quando scilicet pactum fieri potest de hæreditate uiuentis, ut in casu. l. iij. §. de illo. ff. pro soc. & uidebitur in d. l. si. Et dum Bar. citat. d. l. si rem meam, uide quod pro hoc posui ad Bar. in l. quod Seruius. ff. de cond. caus. dat. & ad prædicta uide Roma. in consi. 22. colum. 1. & Imol. in consi. 52. Card. in consi. 129. col. 1. & Soc. in d. consi. 230. Et dum Bar. paulò post redarguit gl. hic quæ innuit, pactum † contra uoluntatem defuncti non ualere: Dicas pro ista gl. facere tex. in §. sanctissimus, in auth. de alien. & emphyt. & in l. ij. cum glo. in fr. de usucap. sed responde ut per Alex. in l. filius familiars. §. Diui. colum. 1. ff. de lega. 1. Postèa opponit Bar. dicens hæc. l. esse malè situatam, cum poni debuerit in titulo in fr. de transact. & respondit secundum gl. illum titulum loqui quando res est dubia propter litem contestatam. Attende hic quoniam glo. non dicit hoc, quia esset contra. l. primam. ff. de transact. Et si dicatur, quare igitur non fuit posita in fr. titulo 1. sicut. l. de fideicommissio, & l. de alimentis, respondeas licet, quia sic placuit compilatori. & uide hic Alexan. & ad ea quæ hic Barto. ait propè fin. ibi, & ideo impletio contractus. uide Aret. in consi. 96. colum. fin. Et dum Bart. querit quando fuit conuentum ut non peteret, an præstando cautionem Mutianam impleat contractum ex parte sua? uideas ad hæc Signorel. in consi. 114.

Summarium in l. post uenditionem. C. de pact.

1. *Conuentione facta cum procuratore in rem suam ex parte rei liberatur reus exceptione taciti pacti.*
 2. *Pactum tacitum quod inducitur a lege, non exigit presentiam persone.*

Bar. in l. post uenditionem. C. de pact.

1. **BARTO.** in hac l. post uenditionem, sic ait in summa. Conuentione † facta cum procuratore in rem suam ex parte rei, liberatur reus exceptione taciti pacti. Vide ad hanc. l. Alex. in l. si Titius. ff. de uerb. oblig. Et quis dicatur procurator in rem suam, uide gl. in l. Plautius. ff. de procurat. Bar. in l. j. in fr. de action. & obligat. & Aret. in consi. 124. Et an & quando huiusmodi procurator possit reuocari? uideas Dec. in consi. 701. Et dum Bar. refellit gl. quæ ait, pactum hoc uideri factum inter creditores, & reum principalem, & dicit Barto. immo uideri factum in istis emptionibus, quod pactum prodest heredi, quia illi emptores erant eius procuratores in rem suam.

suam. l. rescriptum. §. si. cum l. seq. ff. eodem. attende hic, quia ille intellectus Bar. non uidetur uerus; quoniam eo attentio deberet dari hæredi exceptio doli, pro ut dicit text. in d. §. si. non autem taciti pacti, ut hic dicit text. & vide Paul. de Castro. ad istum text. in l. si cum emptore, colum. 2. ff. eodem titulo. Et dum Bart. hic in fin. ait, pactum t. tacitum, quod inducitur à lege, non exigere præsentiam personæ: vide Bald. in rubrica. C. qui admit. colum. si. in 8. quæst. Et quæ sit utilitas in terminis huius. l. sit ne pactum tacitum an expressum, dicas secundum istam. l. sublatam non esse naturalem obligationem, qua hæres tenebatur, sed tantum ciuilibis erat elisa; si uero pactum fuisset expressum, eo casu sublata esset naturalis. ita uidetur uelle Bald. in l. rescriptum. §. si. & in l. pacta quæ contra, vers. venio ad secundum, infra eod. dum citat. d. §. si. & dici posset, tale pactum induci eo, quia uenditor hæreditatis sit contentus, ut emptor creditoribus hæreditarijs satisfaciatur, cum hoc sit ei utile, & videas aliquid apud Barb. in consi. 20. col. 20. in secundo uol.

Summarium in l. seruus. C. de pactis.

1 *Seruus in ipso contractu potest domino præiudicare.*

Bar. in l. seruus. C. de pactis.

BART. in hac l. seruus, ait, summarium colligi ex ipsa lege, & distinguit, & declarat ut hic per eum. Tu ad hanc l. & pro eius ratione vide text. in l. soluenda. ff. de negoc. gest. quatenus verò hic dicunt omnes post glo. seruus t. in ipso contractu posse domino præiudicare, dicas hoc esse uerum, si post incontinenti paciscatur. l. j. §. si. ff. de stipul. seruor. quam adducit ad hoc Imol. in l. iudex postquam, col. 9. vers. extra gl. ff. de re iudic. facit. l. lea, vers. dicebam. ff. si cert. pet. & vide Barb. in consi. 89. col. 9. in tertio uol.

Summarium in l. postquam liti. C. de pac.

- 1 *Qui renunciat liti mortæ, uidetur renunciare liti, & causæ.*
- 2 *Pactum seu renunciatio non porrigitur ad aliam rem, nisi illares sit præambula ipsius renunciationis de necessitate.*
- 3 *Lex noua porrigitur ad correctionem legis antiqua quando alioqui inutilis redderetur.*
- 4 *Aktor quando renunciat causæ, ex hoc non acquiritur exceptio pacti uel doli.*

Bar. in l. postquam liti. C. de pact.

- 1 BART. in hac l. postquam liti, sic ait in summa. Qui renunciat t. liti mortæ, uidetur renunciare liti & causæ. Attende hic, quia & si renunciens liti, ulterius agere non possit, tamen propterea non uidetur fateri, aduersarium habere ius. text. est singu. in l. si te, infra, de ingen. manum. & ibi Bald. & Roma. in singu. 781. incipi. Dicit l. postquam. & Alexan. in l. naturaliter. §. nihil commune, colu. 25. ff. de acquir. possess. & pro declaratione huius. l. vide eum ibi in 14. colu. & tex. in l. iij. de fide instrumen. & Barb. in consi. 20. col. 14. in secundo uolu. Et dum Bar. laborat circa intellectum huius. l. dicens pactum t. seu renunciationem non porrigi ad aliam rem, nisi illares sit præambula ipsius renunciationis de necessitate. & ideo infra quamuis de iure isto instantiæ renunciari nequeat, postquam lis est mortæ, tamen potest quis renunciare causæ: proinde ad hoc ut ualeat renunciatio instantiæ, præsumitur præcedere renunciatio cau-
* se. vide Alexan. in consi. 22. colu. 2. in primo uolu. ubi ultra trad. hic per eum, inquit* communiter hunc intellectum Bar. reprobari, ex quo tamen collige, cum renunciatio seu remissio sapiat donationem. l. contra. §. si. ff. eodem. l. si quis delegare. ff. de nouat. l. si quis obligare, cum glo. ff. de regu. iur. & in donatione fiat restrictio. l. cum de indebito. ff. de probat. & l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pignor. acti. & l. cum aurum. ff. de solut. tamen hic non fit restrictio, immo potius extensio: quia per huiusmodi restrictionem actus redderetur inutilis, ut sentit Bar. hic dum citat. l. illud. ff. de acquir. hæred. & ad rem facit quod in simili ait glo. in l. nulla, supra de episcop. & cleric. dicens, legem t. nouam porrigi ad correctionem legis antiquæ, quando alioqui inutilis redderetur. & ad hoc dicas bonum esse, ut dilaretur, quia tunc ualebit super utraq;

Bbb cum

De pactis.

cum altera sit de necessario antecedenti alterius. Lad rem mobilem, & Lad legatum. ff. de procurat. & l. ij. ff. de iurisd. omni. iudi. Et dum Bar. hic paulo post cōcludit, si quis renunciaret instanti referuato sibi iure cause, huiusmodi renunciationem non ualere; quia renunciatio instanti & non cause non ualet. huic sententiæ reluctantur trad. per Bar. & glo. in l. j. ff. de acqui. hæred. vbi las. in 1. & 2. col. nam ibi habetur, si quis dicit, adeo hæreditatem pro parte, & pro parte repudio, in totum adiuisse censetur, non obstante repudiatione: igitur ita pari ratione dicendum est proposito casu, renunciationem ualere non obstante illa reservatione. cogita. Ad ea uero quæ hic propè si. ait Bar. in ver. respondeo breuiter, scilicet quando actor t renunciat causæ, ex hoc non acquiritur exceptionem pacti uel doli. dicas hoc idem tenere Bar. in d. l. naturaliter. §. nihil cōe, in 2. lectura, col. 3. vbi ait, eum, qui renunciat liti, non intelligi renunciare dominio, uel illud in aduersarium transferre, si quod habet. l. si in fundo, infra de transact. Et dum ait oriri pacti uel doli exceptionem: Limita, si agat eadem actione, secus si post petitorium, cui renunciatum esset, possessorium intentaret, ut hic posui ad las. in princ. secundæ colu. vers. sexto limita. Item scias tum demum pacti exceptionem acquirit, si aduersarius erat præsens, si uero absens, acquiritur doli exceptio. ita declarat in d. §. nihil commune, col. 1. 6. vers. Item. & ibi dicit, quæ utilitas sit an habeat quis exceptionem doli an pacti. & de ista exceptione doli uide Alexan. in consi. 4. 1. col. 2. in tertio uol.

Summarium in l. debitori. C. de pactis.

1 Per aditionem hæreditatis debitoris confunditur actio.

Bar. in l. debitori. C. de pact.

1 BART. in hac l. debitori, sic ait in summa, per aditionem t hæreditatis debitoris confunditur actio. Declara hoc procedere in totum, si est hæres in totum, & pro parte, si est hæres pro parte tantum. l. si adulta, & l. j. cum glo. infra de hæreditat. action. vbi etiam glo. dicit, quid fieri debeat si id, quod erat debitum, indiuiduum erat, uide etiam post Bald. hic, Capr. in consi. 65. in secundo dubio, & Aret. in consi. 162. colum. 2. & Angel. in consi. 209. Limita istam l. ut non habeat locum in hypothecaria, quæ non confunditur per aditionem hæreditatis, ut hic per Alexan. & alios. circa quam limitationem uide omnino Antonium de Fano in tract. de pignoribus & hypothecis, in primo membro. in 5. parte. nu. 64.

Summarium in l. si pascenda. C. de pactis.

1 Pactum inter dominum, & eum qui pecora pascenda suscipit, seruandum est.

Bar. in l. si pascenda. C. de pact.

1 BART. in hac l. si pascenda, sic ait in summa, Pactum t inter dominum, & eum, qui pecora pascenda suscepit, seruandum est. de materia huius l. uide Corn. in consi. 108. & in consilio 279. in primo uolu.

Summarium in l. cum postquam. C. de pactis.

1 Pacta uicta dolo, exceptione doli tolluntur.

Bar. in l. cum postquam. C. de pact.

1 BART. in hac l. cum postquam, sic ait in summa. Pacta t inita dolo exceptione doli tolluntur. Tu dicas exemplum huius. l. sumi posse in l. cum a te, & in l. antepen. ff. de dol. & hunc tex. in uoce, irritum, de clara exponendo ut in simili habetur in l. j. in uoce, irrita, infra de rescind. uend. & in l. non omnia. ff. de minor. & istum textum, dum agit de dolo, non intelligas uerificari in quocunque dolo, sed in eo tantum, qui lateat prudentisimum, & ipsum deciperet; sicut dicimus de metu, qui talis esse debet, ut cadat in uirum constantem; ita dicunt Imol. & Abb. in cap. 1. quod met. cau.

Summarium in l. legem. C. de pactis.

1 Pactum appositum in rei traditione uestitur ab ea, de eo quod producit actionem.

Bar. in l. legem. C. de pact.

1 BART. in hac l. legem, ait pactum t appositum in rei traditione uestiri ab ea, de eo, quod producet

producet actionem. vide aliquid per Alexand. in l. bonæ fidei, vers. vltimò nota, infra eod. & Felin. in ecclesia sanctæ Mariæ, col. 1. 5. de constit.

Summarium in l. pacta nouissima. C. de pact.

- 1 *Pacta nouissima prioribus contraria debent seruari.*
- 2 *Ultima consuetudo patrisfam. est seruanda.*
- 3 *Posteriora an & quando derogent prioribus.*
- 4 *Ad probandum contractum simulatum necesse est probare dictum fuisse tempore uenditionis, eam non esse uenditionem, sed pignus.*
- 5 *Ex intervallo temporis non cognoscitur mutatio uoluntatis.*

Bar. in l. pacta nouissima. C. de pact.

- 1 **Bar.** in hac l. pacta nouissima, sic ait in summa. Pacta t nouissima prioribus contraria debent seruari. Ad hoc faciunt trad. per Alex. in consi. 3. 9. col. 2. in quarto uolu. & in consi. 1. 2. in princip. eod. uol. Federic. in consi. 1. 0. in fi. & in consi. 2. 5. 3. Roma. in consi. 1. 4. & in consi. 4. t. in secundo dub. & ultra ea, quæ hic possunt colligi, hoc est ultima prioribus derogare, dicas idem esse in decretalibus c. j. de cognat. spirit. c. j. de constit. in 6. & idem est in mora l. illud, cum ibi trad. ff. de peric. & commod. rei uend. hoc idem est in præceptis interlocutorijs iudicantis l. si opus. ff. de oper. no. nunc. l. quod iussit, cum ibi trad. ff. de re iudic. Adde quòd hoc ipsum attenditur in rebus imperfectis, in quibus statuit ultimo uerbo, ita Bal. in Liquidam eulogio, col. 3. infra de iure delib. & in tra. & schismatis, col. penul. quoniam posuit in rubrica infra, si quis aliq. test. prohib. Idem est in pluribus consuetudinibus patrisfamilias, ultima enim seruatur l. mela. §. j. ff. de alim. lega. Idem est & in pluribus qualitatibus personæ. ita Bal. in l. si filium, infra de inoffic. testam. Idem in pluribus scripturis tutor. §. in tutoris. ff. de testa. tuto. Idem in iuramento l. duobus. §. si. ff. de iureiur. Idem in pluribus opinionibus relatis, nam ultima solet attendi l. bona fides, cum ijs, quæ ibi posui ad Bar. ff. de pos. Quid autem sit in ultima consuetudine & fama? uide Bal. in c. j. qui feud. dar. poss. & quid in rescriptis, & in privilegijs uide Ioan. Andr. in c. j. & ibi plenè Felin. de rescrip. item ad prædicta uide Bal. in c. inter R. seniores, de deci. dum loquitur de duobus instrumentis factis super traditione rei, &c. Et uide Specul. in titu. de dispu. & alleg. §. post hoc, in fi. & tex. in l. si tibi, in fin. ff. si cert. pet. & in l. ex duobus, in prin. ff. de uulg. & pupil. & in l. Lucius. §. si. ff. de test. mili. & aliquid per Alex. in consi. 5. col. 2. uers. per hoc etiã facit, in §. uol. Abb. in consi. 2. 4. in j. dub. in 2. uol. & in consi. 6. 3. in fin. eod. uol. Federi. de Sen. in consi. 2. 3. 4. col. 3. & Felin. c. per tuas, col. 4. uers. amplia primò, de proban. & in c. quoniã contra, col. 1. 0. in glo. super uoce, tempora, eod. tit. & aliquid in c. cum causam, col. 3. in prin. de test. Capol. in consi. 8. col. 3. Barb. in consi. 2. col. j. in j. uol. Imol. in consi. 6. 8. in fi. Card. in consi. 2. 9. col. 4. Barb. in c. ex parte, col. 3. de const. Felin. in c. cum contingat, col. 2. de rescrip. ubi ait, standum esse ultimæ famæ. Capr. in consi. 88. & Io. Fabr. in §. eum qui, in procem. inst. in glo. j. & An chara. in consi. 3. 46. Et an & quando posteriora t derogent prioribus, uide apud Damasum in tra. & de brocardis, in j. membro, nu. 5. Ad ea uerò quæ postea hic subiungit Bart. in uersicu. ista solutio, dicens multum differre, an pactum derogatorium simpliciter præcedat, an uerò sit facta expressa mentio futuri temporis? Attende quoniam ista differentia, cui Barto. innititur, non uidetur posse subsistere; quia si sit pactum simpliciter de non accipiendo argentum, subintelligitur, in futurum; & ideo expressio eius, quod tacitè inest, nihil operatur. paria igitur sunt pactum fieri cum expressione futuri temporis, uel fieri simpliciter, quando non nisi de futuro potest interpretari. facit ad rem. l. ij. ff. de libex. & posthum. Præterea ratio posita in l. cum in plures. §. locator. ff. loca. de quo tex. hic agit Bart. scilicet propositum remissum uideri, militat etiam si expressè futuri fiat mentio. & ad hæc uide Ias. in l. qui in aliena. §. si. colum. 78. ff. de acquir. hæred. vbi adducit. l. si quis in principio. ff. de lega. tertio. vbi non sumus in protestatione, quæ expressè contineat tempus futurum, & tamen extenditur ad actum factum ex intervallo, per quem non præsumitur recessum à præcedenti protestatione. & ista materia pro-

testationis latè habetur in l. non solum. §. morte. ff. de oper. nou. nunci. Et dum Bart. hic subdit
 4 in versic. & per hoc dicebat, si tu uis probare contractum simulatum, t necesse esse probare
 dictum fuisse tempore uenditionis, eam non esse uenditionem, sed pignus; nam tunc uendi-
 tio statim secuta præsumitur simulata. Ad rem hanc faciunt trad. per Bart. in l. nemo potest,
 in quarta quæst. & ibi Alexand. & alij. ff. de lega. primo. et uideas Alexand. in consi. 27. colum.
 fin. in tertio uolumine. & in consi. 88. colu. 2. in quarto uolum. & in consi. 109. in fin. & in consi.
 119. eodem uolu. Abb. in consi. 5. in primo uolu. & in consi. 15. eodem uolu. & in consi. 48. &
 76. & 12. in secundo uolu. & ultra ea, quæ hic habentur, & ad materiam contractuum simula-
 torum, uide Alexand. in consi. 46. in primo dubio. in tertio uolu. & in consi. 28. & 57. & 142. in
 quinto uolu. Aret. in consi. 65. & in consi. 95. Czpoll. in tract. de contractibus simulatis, per to-
 tum. Rapha. Cuma. in consi. 41. & 81. & 155. Fulg. in consi. 42. & 188. Ana. in consi. 18. Barb.
 in consi. 5. in primo uolum. & in consi. 7. colu. 4. in secundo uolu. Anchar. in consi. 258. Rom.
 in consi. 102. in secundo dubio. & in consi. 255. in primo dubio. Ange. in consi. 106. & in consi.
 1273. Paul. de Castr. in consi. 52. in fin. & in consi. 82. & in consi. 330. in fi. & in consi. 333. & ali-
 quid per Bar. in l. non solum. §. si mandato meo, col. 2. vers. quæro mandauit. ff. de iniur. ubi uult,
 5 ex intervallo t temporis non conijci mutationem uoluntatis. sed dicas ibi agi de actu qui fit
 ad implendam primū, hic uerò de eo, qui fit ad destructionem primi: & ita loquitur in alijs
 terminis. uide etiam de hac materia Abb. in consi. 69. in secundo uolu. & in consi. 113. in pri-
 mo dubio eodem uolu. aliquid per Fel. in cap. fin. colu. 3. in fi. de præsumpt. Barb. in consi. 27.
 colu. 6. & sequi. in secundo uolu. & in consi. 13. & in consi. 53. colu. 12. eodem uolu. & in multis
 alijs consilijs suis. & Roma. in consi. 102. in secundo dubio. & in consi. 246. & in consi. 302. &
 in consi. 304. & Imol. in consi. 22. & in consi. 55. & in consi. 99. in quinto dubio. & in consi. 138.
 & in l. quoties. §. sed si. ff. de hæred. instit. Dec. in consi. 123. & Barb. in consi. 72. in quarto uolu.
 Ad ea uerò quæ hic propè fi. ait Bart. ibi, aut expressè se retulit ad tempus futurum, uide Ias. in
 d. l. non solum. §. morte, col. 6. vers. Tu pro. ff. de oper. nou. nunc.

Summarium in l. in bonæ fidei. C. de pact.

1 *Pactum nudum uestitur coherentia contractus.*

2 *Pactum dicitur appositum incontinenti quando fit antequam contractus habeatur à partibus pro perfe-
 cto, & absoluto.*

Bar. in l. in bonæ fidei. C. de pact.

1 **BART.** in hac l. in bonæ fidei, inquit, pactum t nudum uestiri coherentia contractus. Li-
 mita hoc habere locum quò ad ipsos contrahentes, non autem contra tertiam personam; ut pu-
 ta contra fideiussorem. ita inquit Franciscus Cremen. in sing. 108. incip. Factus est. ubi ponit
 exemplum, quod ibi uideas. Et dum Bart. paulò infra quærit, qua actione agatur ad id, quod
 uenit in pacto? aitque agi actione præscriptis uerbis, & actione ex eo contractu. uide eundem
 Bart. in l. prædia, colu. 1. ff. de action. empt. & ibi Paul. de Castr. in quarta colu. Et dum Bar. hic
 2 in fi. ait, pactum t dici appositum incontinenti, quando fit antequam contractus habeatur à
 partibus pro perfecto & absoluto. uide tu quando contractus dicatur perfectus, apud Alexan.
 in consi. 10. colum. 10. in primo uolu. & ad hæc uide Felin. in cap. cum M. Ferrarien. colu. 22. &
 sequi. de constituto. & Alexand. in consi. 264. Viso processu, in libro primi & secundi uolumi. Et
 quando dicatur aliquid fieri incontinenti, uide Bald. in l. lecta, colu. fi. ff. si cert. pet. & Alexan. in
 consi. 119. colu. 2. & fi. in tertio uol. Abb. in consi. 62. colu. 3. in secundo uol. & in cap. quia pro-
 pter, de elect. & latè Ana. in c. significasti. 2. de homicid. Et quando probatio dicatur fieri inco-
 ncontinenti, latè docuit Fel. in cap. exceptionem, colu. 14. de except. & Bald. in l. ij. infra de edict.
 diui Adria. tollen.

Summarium in l. si pacto. C. de pact.

1 *Pactum nudum nunquam uestitur coherentia contractus uestiti accessory.*

Bart. in l. si pacto. C. de pact.

1 **BART.** in hac l. si pacto, ex mente glo. ait, pactum t nudum nunquam uestiri coherentia
 contractus

* contractus uestiti accessorij. pro ista glo. quæ est * communiter approbata, facit l. debitori, vbi est similis expositio, suprà de cod. tit. & in simili. l. fi. & ibi glo. infrà de furt.

Summarium in l. pactum quod dotali. C. de pact.

1 *Pactum per quod aufertur alicui libera testandi factio, non ualet.*

2 *Contrahere est liberi arbitrij, sicut testari.*

Bar. in l. pactum quod dotali. C. de pact.

- 1 BART. in hac l. pactum, sic ait in summa. Pactum, t per quod aufertur alicui libera testamenti factio, non ualet. Pro intellectu huius. l. vide Decium in conf. t 84. sunt qui contra hanc loponunt dicentes, pactum, de quo in ea, ualidum esse debere; quia filia simul cum fratre erat æqualiter successura ab intestato; sed pactum quo futura successio conseruatur, tenet & ualet. §. fi. inst. de legit. agnat. success. habetur per Bar. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de uerbor. oblig. igitur &c. sed pro solutione uide Paul. de Caltr. in l. fi. colu. pen. & fi. infrà eodem. & Alex. in d. l. stipulatio, colu. pen. circa medium. & dicas hæc habere locum etiam in personis ecclesiasticis, ut per Angel. in consi. 179. col. 5. Et ad declarationem huius tex. vide Alex. in cons. 28. col. antepen. in 5. uol. posset contra istam l. disputatiue instari, & dici, contrahere est t liberi arbitrij, sicut testari. l. nec emere, infrà de iur. deliber. & tamen quis potest se obligare ad contrahendum. l. si pœnam. ff. de uerbor. obliga. igitur pariter etiam poterit quis se obligare ad testandum, cum de contractibus ad ultimas uoluntates ualidum sit argumentum. sed respondeas licet, in testamentis condendis maiorem esse proculdubio libertatem cum ambulatoria sit uoluntas usque ad mortem. l. iij. in fin. ff. de adim. lega. sed in contractibus quamuis à principio libera sit uoluntas, tamen postea est necessaria. l. sicut. ff. de action. & obligat. cum concord. igitur de uno ad aliud, cum sint dissimilia, non recta fiet illatio. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de uerbor. obliga. Et dum Bar. hic in secundo nota. b. dicit, pactum hoc nullam parere obligationem neque civilem neque naturalem, benefacit text. in l. hæreditas, infrà de pact. conuen. ibi, nullo modo debet.

Summarium in l. cum proponas. C. de pact.

- 1 *Si unus frater uendidit omnia bona sua presente alio fratre, (q) tacente utrum is sibi præiudicauerit, quod ad fideicommissum conditionale.*

Bar. in l. cum proponas. C. de pact.

- 1 BART. in l. cum proponas, querit cum glo. si unus t frater uendidit omnia bona sua presente alio fratre & tacente, utrum is sibi præiudicauerit quod ad fideicommissum conditionale? & glo. respondet quod non. De hac re, & de ista glo. vide Roma. in consil. 457. incip. Circa propositam conclusionem, in fin. & Bald. in l. quociens, infrà de fideicommiss. in principio. & omnino Alex. in consi. 8. in 5. vol. & aliquid apud Abb. in cons. 11. in primo dub. in 2. uol.

Summarium in l. pactum. 1. C. de pact.

- 1 *Pactum tantum ualet cum scriptura quantum sine scriptura.*

Bar. in l. pactum. 2. C. de pact.

- 1 BART. in hac l. pactum, ait, tantum ualere pactum t cum scriptura, quantum sine scriptura. Hoc autem fallit in mukis casibus, in quibus requiritur scriptura, ut hic habetur per glo. & doct. sed ultra istos casus uide Alber. in l. iij. C. si min. se mai. dix. & adde alium casum, quem posuit Bar. in l. fi. in apparatus sui, infrà de edict. diu. Adri. tollen. & alium uide apud Bal. in l. c. cum Pauli, de appellat. & in l. infra, quomod. & quando iud. ubi loquitur in licentia, quam habet familia potestatis capiendi aliquem. item uide alium casum, quem ponit idem Bal. in l. gesta, infrà de re iudic. & in c. constitutus, de rescript. eolum. penult. & uide quæ posui in lucubrationibus meis in l. §. sufficit. ff. bonor. possess. secundum tabul. & Bal. in l. j. colu. pen. infrà, de fideicommiss. cuius dictum ibi extollitur à Baptista de sancto Seuerino in l. fi. certis annis, infrà eod.

De pactis.

Summarium in l. si creditores. C. de pactis.

- 1 *Tacita pacta non exigunt partis presentiam.*

Bar. in l. si creditores. C. de pact.

- 1 **BART.** in hac l. si creditores, in fi. ait, tacita pacta non exigere partis presentiam. Tu pro huius documenti declaratione vide Alex. in l. si cum dotem, col. 10. ver. sed contra Bar. ff. solu. matr. & in consi. 91. col. 2. in quarto vol. & Federic. de Sen. in consi. 268. & in simili casu Bar. in l. quod seruus. ff. de stipul. seruor. Barb. in consi. 37. col. 2. in secundo vol. & in consi. 40. colu. 6. eodem uolu. Roma. in consi. 88. in fi. Aret. in consi. 33. in fi. Dec. in consi. 35. colu. 2. & Alexan. in l. j. col. fi. ff. eodem titu. & ad praecedentia, de quibus agit Bart. hic, scilicet quando aliquis recipit partem ab eo, quem in solidum exigere poterat, & reliqua. vide Rapha. Cuma. in consilio 80. in fine.

Summarium in l. licet. C. de pact.

- 1 *Pactum de succedendo inuicem, non habet uim ultimae uoluntatis.*
2 *Pactum factum inter aliquos fratres de succedendo unus alteri decedenti sine filijs incerta parte bonorum, ualet.*
3 *Pactum inter fratres de futura successione non habet uim donationis causa mortis.*

Bar. in l. licet. C. de pact.

- 1 **BART.** in hac l. licet, ait, hanc esse nouam & singularem l. ex qua colligitur, pactum t de succedendo inuicem non habere uim ultimae uoluntatis, nisi inter milites. Ad istum textum vide Bald. in l. j. col. 2. infra de seru. fugit. & dic secundum Decium hic, l. hanc procedere, etiam si pactum non esset reciprocum, sed unus tantum promississet se uelle, bona sua ad alium peruenire. & hoc idem uidetur esse ex mente Alexan. in l. pactum quod dotali, supra eodem titu. colu. 2. in 2. fallent. & probatur in ista l. in ratione sui, ibi, tamen cum uoluntas, quae est generalis & istum casum complectitur, quamuis dictum sit speciale, per ea, quae docuit Alexan. in consi. 75. col. 1. in quinto uolumine, omitendo multa, quae de ui rationis dici possent, quae alibi commemorauimus. hic ego quero, an ista l. haberet locum in milite & pagano? & breuiter, salua meliori sententia, sic dicendum putarem, aut solus paganus promissit, & non ualet; quia paganus non potest pacto hereditatem dare, sed speciale est in milite, ut hic. Aut solus miles promissit, & ualet, per rationem generalem. l. primae. ff. de testam. milit. & l. milites, infra de milit. testamen. Aut pactum est reciprocum, & prima fronte dicendum uideretur, quamuis quod ad paganum non ualeat per trad. hic, & in d. l. pactum quod dotali, & maxime per Paul. de Castr. ibi in fi. debere tamen ualere quod ad militem; sicut dicimus in testamento patris, quod quod ad filios ualidum est, sed in ualidum quod ad extraneos. l. hac consultissima. §. ex imperfecto, infra de testa. Contrarium tamen arbitror esse uerius, cum enim istud pactum sit reciprocum, & ob causam, quae ex parte ipsius pagani impleri non potest, ut praedictum est, consequens est, ut miles agere debeat conditione ob causam ad rescindendum pactum. l. j. & l. si militem, & toto titulo. infra & ff. de condit. ob caus. & ad rem facit, nam si in casu huius. l. vnus militum reuocasset uoluntatem, pariter & ab alio reuocata esse intelligeretur, ut per Dec. idque ratione correlationis. praedictam tamen conclusionem intelligas, quando miles ignorans credidisset, etiam paganum ad hoc pacto pariter coarctari, secus uero si inualiditatis non esset ignarus, per ea, quae trad. Bart. in l. dictam, de condit. ob caus. Neque reluctatur. §. ex imperfecto, quia ibi extraneus nihil promiserat, & ibi non sum, sed lex ei denegat auxilium. Hic autem lex non solum uult suum denegare auxilium, sed etiam prouisionem militis rumpere ne a suo privilegio decipiatur, contra l. quod fauore, supra de legi. & in simili casu facit in argumentum. l. j. infra de his qui ueni. etat. impetr. & in l. meminerint. C. vnd. oi. Tamen contra hoc facit quod ait Alexand. hic columna secunda. in fi. & Bald. in l. illa autem. ff. de hered. inst. in hac autem materia pacti facti inter aliquos fratres de succedendo unus alteri sine filijs decedenti in certa parte bonorum, dicas hoc esse ualidum, ut tradit Spec. in tit. de inst. edit. §. porro, col. fi. ver. fuit alia questio.

questio. & Alex. in consi. 225. in lib. primi & secundi uol. incip. Visa facti narratione, & in cōg. 24. Ponderans, in 3. vol. Soci. in consi. 10. col. 5. ver. confirmatur quia, inter consilia Alberti Brun. Oldra. quem uide omnino in consi. 139. incip. Ad habendum aliqualem. Abb. in consi. 18. in 1. uol. & in proposita re uide Dec. in consi. 63. col. 3. & in consi. 30. & latius in consi. 184. & omnino Curt. iunior in d. l. pactum quod dotali. supra eod. tit. dum format questionem, in qua consolatur in partibus Sabaudiz, & in tuo cōf. 15. Circa præmissam. Adde Vitalem in tract. clau. sularum, de renunciatione successuum futurarum, col. 2. fol. 77. & omnino uideas additionē positam post consilium 11. inter consilia Albert. Brun. & Mari. Soc. iuni. in consi. 143. & Alex. in consi. 28. in 3. uol. & omnino Dec. in consi. 613. ubi ait, huiusmodi pactum inter fratres non ualere, & quæ ego posui in lucubrationibus in homines populi. ff. de iust. & iur. Et dum Bart. in hac. l. in primis querit, quæ sit ratio, quodd istud pactum non habeat uim donationis causa mortis uide Alex. in consi. 28. col. 2. in fi. & seq. in 3. vol. Dum autem Bar. hic in 2. notab. ait, uerbū pertinere, esse directum, uide Alex. in consi. 22. col. 2. in 5. vol. Et dum in fi. hic querit Bart. an hoc iudicium sit testamentum, an alia uoluntas uide textum in l. nam quod, ibi uel uniuersam rem meam. ff. ad T. rebell. & Alex. in consi. 8. col. 2. in 3. vol.

Bar. in l. traditionibus. C. de pact.

BART. in hac l. traditionibus, ait, istam l. ponere duas regulas affirmatiuas, & unam negatiuam. Hoc tamen (mea sententia) intelligendū est prout in simili casu declarat Bar. in l. j. col. pen. vers. quarto quæro. C. de sacro. eccl. & Alex. in consi. 170. Viso & præhabito, in lib. primi & secundi uol. & in consi. 12. Viso titulo, col. 1. in 5. vol. & Abb. in consi. 9. col. fi. in 2. uol.

Summarium in l. cum proponas. 2. C. de pac.

1 Frangenti fidem, fides frangatur eidem.

Bar. in l. cum proponas. 2. C. de pact.

1 BART. in hac l. cum proponas. 2. ita inquit, frangenti t. fidem fides frangatur eidem. uide trad. in l. diuisionis. ff. eodem. & Roma. in consi. 112. & quomodo procedat ista regula, an circa idem, an uerò etiam circa connexa, uide docto. in hac l. & in dicta l. diuisionis, & Abb. & alios in c. 3. de iureiur. & Albert. Brunum in consi. 48. & in consi. 110. & Feli. in cap. dilecti, nu. 15. & 16. de except. ubi ait, hanc regulam procedere solum, quando obligationes sunt respectiue, & circa idem. & ad rem hanc uide eundem Feli. in c. prouenit. 2. de iureiur. & ibi omnino Abb. & in cap. 1. de treg. & pac. & ad istam l. uide aliquid apud Alexan. in l. semel mora. ff. sol. matr. & in consi. 174. Opportunè considerato, eod. lib. primi & secundi uol. & in consi. 115. in 3. uolu. & Imol. in consi. 13. & in consi. 81. Card. in consi. 144. col. fi. Roma. in consi. 55. in consi. 175. & in consi. 244. Corn. in consi. 51. in primo uol. Aret. in consi. 14. col. pen. & Dec. in consi. 380.

Summarium in l. pactum procuratoris. C. de pact.

1 Administrator potest facere gratuitam remissionem de debito liquido.

2 Tutor, & curator possunt iuramentum de ferre.

Bar. in l. pactum procuratoris. C. de pact.

1 BART. in hac l. pactum procuratoris, ait, per t. administratorem de debito liquido fieri nō posse gratuitam remissionem. de hac re uide aliquid per Dec. in consi. 255. contra hoc oppono de l. iusiurandum quod ex conuentione. §. j. ff. de iureiur. ubi curator potest iusiurandum de ferre, & ex hoc minori præiudicare. respondeo hic esse debitum, & ideo pacisci nō posse; quia hoc esset dilapidare, ibi uerò non erat liquidum. & si obijciatur hanc esse diuinationem ad illū text. respondeas licet, immo non; quia tutor t. & curator ita demum possunt iuramentum de ferre, si aliz defunt probationes. l. tutor. ff. de iureiur. & ad hæc uide Abb. in consi. 38. in secundo dub. in primo uol. & in consi. 45. eod. uol. & in consi. 15. in 2. uol. & in consi. 97. col. 2. eod. uolu. & aliquid in consi. 108. eod. uol. Feder. de Sen. in consi. 94. Roma. in consi. 28. in secundo dub. Paul. de Castr. in consi. 1. Barb. in consi. 7. col. 2. in primo uol. & in consi. 42. col. 1. eodem uolu. Aret. in consi. 4. Dec. in consi. 39. col. 3. ubi tradit, an tutor uel curator possit facere compro-

Bbb 4 missum.

De pactis.

missum. & in consilio 22. vbi tradit quid in curatore hereditatis iacentis? & pro declaratione vide Corn. in consi. 123. in quarto uol.

Summarium in l. filius paciscendo. C. de pac.

- 1 *Filio uel seruo solui non potest nisi debitum esset contractum per ipsum filium, & ipsi patri questum.*
Bar. in l. filius paciscendo. C. de pact.

- 1 **BAR.** in hac l. filius, inquit, filio t uel seruo solui non posse, nisi debitum esset contractum per ipsum filium, & ipsi patri questum. vide Ias. in Leum qui. §. qui tibi, col. 3. ff. de uerb. oblig. vbi in vers. limita secundò, refert Rapha. Cum contrarium sensisse. & pro intellectu huius l. vide Imol. & Alex. in l. is qui. §. si. ff. de acquir. hered.

Summarium in l. si quis. C. de pact.

- 1 *Privilegio fori potest quis renunciare.*
- 2 *Mulier renunciare non potest statuto requirenti consensum duorum propinquorum in eius contractu.*
- 3 *A partibus remitti potest iuramentum testi, non autem iuramentum calumnie.*
- 4 *Minor an possit renunciare restitutioni in integrum.*

Bar. in l. si quis. C. de pact.

- 1 **BART.** in hac l. si quis, sic ait in summa. Privilegio t fori potest quis renunciare: item cui libet est licitum renunciare ipsi suo. vide Aret. in consi. 87. Et dñ Bar. agit de illo, qui uult posse conueniri ubique, hic vers. & ista materia. vide Barb. in consi. 12. col. 1. & 2. in 1. uol. & in cōf. 21. col. 12. eod. uol. Mari. Soci. in c. si diligenti, de for. compet. col. 4. in tertio membro principali. Bal. in tract. schismatis, quem posuit in rubr. infra si quis aliq. testa. prohib. col. 3. & in consi. 289.
- 2 in §. vol. & in l. j. infra qui admit. col. 20. dum vult, mulierem t renunciare non posse statuto requirenti consensum duorum propinquorum in eius contractu, & in c. 1. qui success. feud. conf. tenet Bar. in l. Modestinus. ff. de donat. & quæ ibi posui, vbi agitur an possit renunciari legibus requirentibus infirmationem? & in proposita questione de eo, qui se obligauit, vt ubique conueniri possit, quæro utrum in loco non tuto conueniri poterit? Ang. & Alexan. in l. cum res. ff. de leg. j. aiunt non posse. Imol. verò contrarium tenuit. sed ad sententiam Alex. accessit Fel. in c. accedens, 2. nu. 6. & 7. vt lit. non cont. Nunquid in casibus in quibus prædicta renunciatio non ualet, si iuramentum adiiciatur, ualet? vide Bar. in l. si quis pro eo, col. 1. cum seq. ff. de fideiuss. Et dum Bar. hic in uers. primo casu, ponit exemplum in testamento solennit, in quo dispositum est, pacta & stipulationes certo modo fieri debere, vt eis renunciari non possit, hoc intellige uerū, quando huiusmodi solennitas ad fauorem publicum est introducta, aut ne detur materia committendi falsum, vel aliter delinquendi, vt per Bar. & doct. in l. nemo potest. ff. de leg. j. secus uerò si introducta esset in fauorem personarum priuatarum: ita declarat Bar. in l. j. §. si filius. ff. de feri. dum dicitur, à partibus t remitti posse iuramentum testi, non autem iuramentum calumnie. & facit ad rem. c. tuus, & quod ibi habetur, de test. & uide Raph. Cum. in consi. 59. Barb. in cōf. 1. col. 38. in primo uol. & in consi. 37. col. 12. eod. vol. Postea Bar. tradit de ijs, quæ continent priuatam utilitatem, & in uers. primo casu, ait, si fauor ille inductus est propter renunciantis imbecillitatem, & tunc renunciationem non ualere: sed nunquid minor t possit renunciare restitutioni in integrum? Bar. hic ait quod non: & idem uidetur uelle glo. in l. si iudex circumuento. ff. de minor. Quid autem si esset certioratus de huiusmodi beneficio legis. cogita. potest tamē iuramento interueniente renunciare. auth. sacramenta puberum, & ibi Ias. col. 1. 4. vers. tertio principaliter, infra si aduers. uendit. vbi tradit, an tunc requiratur certioratio quando iurat. si uerò non intercedit iuramentum, an credatur notario testanti & affirmanti se certiorasse, & de clarasse minori quid importet beneficium restitutionis in integrum? & alia remedia sibi competentia? vide latè per Ias. in l. si duo patroni. §. idem Iulianus, col. 3. vers. ego iuxta. ff. de iure iu. Et dum Bar. hic paulò infra in col. si citat. la. arbitro. & l. si arbitro. ff. qui satisd. cog. dicas ex illis legibus non uideri probatam esse Bartoli intentionem, cum procedant in articulo emergenti, qui est facti, non iuris. & de ista quest. Bar. uide Capoll. in consi. 10. col. 2. Soc. in consi. 300. col. 3. & in consi. 51. & Dec. in consi. 44.

Summarium in l. fi. C. de pact.

1. Pactum per quod de hereditate uiuentis disponitur, non ualeat.
2. Ille qui non potest facere per se, an possit facienti consentire.
3. An si iuratum ualeat quo cautum est, eum qui monasterium ingreditur, succedere non debere.
4. Pactum de perdendo iure succedendi an ualeat.
5. Si promitto tibi omnia bona mea post mortem meam, utrum sit donatio causa mortis.
6. Donatio facta de omnibus bonis presentibus & futuris aliquo sibi retento an ualeat.
7. Donatio omnium bonorum presentium, & futurorum facta ecclesie an teneat.
8. Donatio que non ualeat de omnibus bonis presentibus & futuris an uideatur solum in ea parte, in qua dicitur, & futuris, an in totum.
9. Hereditas eius cui successurus sum ab intestato, an spe mihi dicatur esse debita.

Bar. in l. fi. C. de pact.

1. BART. in hac l. fi. sic ait in summa. Pactum t per quod de hereditate uiuentis disponitur, non ualeat, nisi ille consenserit, & in ea uoluntate perseuerauerit usque ad mortem. pro declaratione huius. l. uide Alex. in l. si quis mihi bona. §. sed utrum, col. 3. ff. de acquir. hered. Et an confirmetur hoc pactum superueniente consensu illius, de cuius hereditate tractatur? uide Dec. in consi. 31. col. pen. & Crauet. in consi. 19 ubi ait pactum confirmari. & de materia huius. l. uide Dec. in consi. 225. & in consi. 351. Et dum Bar. hic in col. 2. uersi. aut ille qui non potest, tradit, an ille, t qui non potest facere pro se, possit facienti consentire? uide Dec. in consi. 124. col. 3. Postea Bar. in ead. col. uersi. ex gl. pro declaranda ista materia, aperit, an ualeat pactum futuræ successionis? De hac re uide Alex. in consi. 28. in 3. volu. & in consi. 225. Visa facti, in libro primi & secundi vol. & in consi. 29. in 5. vol. Oldrad. in consi. 139. in principio. Abb. in consi. 18. in 1. vol. & in consi. 116. in 2. vol. Paul. de Castr. in l. pacta que contra, supra eod. Fulgos. in consi. 73. Imol. post Bal. in §. item sacramenta, de pace iur. firm. colum. antepen. & seq. & Curtium iunio. in consi. 1. col. 8. Signorel. in consi. 116. Dec. in d. consi. 31. ubi tradit, quid si iuratum esset. Corn. in consi. 60. colu. fi. in 1. vol. & Bal. in consi. 417. in 1. volu. Ad ea uerò, quæ ait Bar. hic in uersi. ad illam questionem examinandam, scilicet, an statutum t ualeat, quo cautum est, eum, qui monasterium ingreditur, succedere non debere? uide Alex. in consi. 281. Viso themate, in
- * fi. in libro primi & secundi vol. ubi ait t communem esse sententiam, ut huiusmodi statutum nō ualeat. & Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, col. 26. de cons. & in c. in præsentia, colu. 18. de probat. & ibi Dec. & Abb. in c. cum clerici, col. antepen. de for. compet. & ibi Aret. col. fi. & Bal. in consi. 246. Moniales, in 1. vol. & Soc. in consi. 81. col. 2. & seq. in 1. vol. & Anch. in consi. 107. & seq. Et dum Bar. ait, statutum ualere si disponit de ingrediente per hæc uerba, ingrediens monasterium; quia disponit de laico: & dat exemplum de uiuente, qui moritur. hoc Bartoli documentum refellit Io. Campegius in tract. de dote, in 32. quæst. quintæ part. Ad ea uerò quæ subiungit Bart. in uersi. secundò quæro utrum, hoc est, an ualeat pactum t de perdendo iure succedendi; diciturque in uersi. si uerò tantum, pactum non ualere, quando tantum non percipitur. uide Bar. in consi. 6. & in consi. 8. & aduerte hic, quia pactum de futura successione non firmatur iuramento. & uide Alex. in consi. 28. col. 3. in 3. vol. ubi respondet argumentis, quæ uidentur huic sententiæ reluctari. & Dec. in d. consi. 31. & Corn. in consi. 255. in 4. vol. & uide Bar. in l. si quis pro eo. ff. de fideiuss. Postea Bar. in uersi. & primò examinemus, quærit, si promitto t tibi omnia bona mea post mortem meam, utrum sit donatio causa mortis? uide Alex. in col. 78. col. 1. in 4. vol. & in consi. 81. in 1. vol. Aret. in consi. 41. col. fi. & in consi. 74. colu. 2. Ad ea uerò quæ subdit hic Bar. in uersi. si uerò esset donatio inter uiuos, uide Alex. in consi. 40. colu. 4. in 4. vol. & in consi. 12. col. 1. in 1. vol. Roma. in consi. 26. in primo dubio. & in consi. 95. & in consi. 171. Ang. in consi. 179. in primo dubio. Abb. in consi. 41. in secundo dubio, in 2. volu. & in consi. 48. eod. uolum. Barb. in consi. 53. col. 2. in 2. vol. Imol. in rubrica infra de testa. Aret. in consi. 54. col. 3. in secundo dubio, ubi omnino uideas. & Alex. in consi. 25. in fi. in 3. vol. ubi loquitur de
- 6 illo, qui donauit t omnia bona sua præsentia & futura, aliquo sibi retento. & in consi. 29. & in consi.

De pactis.

- confi. 59. in 5. vol. Dec. in confi. 30. & in confi. seq. Bal. in confi. 373. in 5. vol. & Paul. de Castr. in confi. 101. Ad ea uerò quæ ait Bar. hic in col. fin. uerfi. si uerò diceret omnia bona mea præsentia & futura, adde la fin. là diuo Pio. §. in uenditione, col. 63. in 4. notab. ff. de re iudic. ubi concludit, huiusmodi ualere donationem; quia non continet iura & actiones, quæ non ueniunt appellatione bonorum, de quibus poterit testari. & per eundem in l. stipulatio hoc modo cōcepta. ff. de uerbor. oblig. ubi agitur de hac materia. & ad rem hanc uide ibi la fin. in fi. col. uerfi.
- 7 quid tenendum. Et dum subdit Bar. prædicta t non procedere, si donaretur ecclesiæ, uide Pau. de Castr. in liubemus, in principio. col. 1. suprà de sacrosan. eccles. & Ang. in confi. 179. col. 5. Abb. in confi. 48. in 2. vol. & in confi. 89. in ultimo dubio. eod. vol. & in confi. 102. eod. uolu. Feli. in c. in præsentia, col. 3. de probat. Barb. in confi. 28. col. 13. in 1. vol. & in confi. 59. col. 10. in 2. vol. Card. in confi. 21. Abb. in confi. 2. col. 2. & seq. de concess. præben. Anch. in confi. 231. Bal. in d. c. in præsentia, col. 7. & in confi. 215. in 5. vol. Postea quæ ait Bar. in uerfi. quæro eo casu, nunquid donatio, t quæ non ualet de omnibus bonis præsentibus & futuris, uitietur solum in ea parte, in qua dicitur & futuris, an uerò uitietur in totum? uide Ang. in d. confi. 179. col. 5. Alex. in d. confi. 28. col. penul. & fin. in 3. uolu. & aliquid per eum in l. quæ dotis, col. 4. ff. sol. matrim. Dec. in confi. 30. col. fi. Ang. in quæst. 2. incip. quæstio proponitur, col. 5. Vltimò quærit Bar. hic in fi. utrum t hæreditas eius, cui successurus sum ab intestato, spe mihi dicatur esse debita? & tenet quod non. De ista quæst. uide omnino Alex. in confi. 67. col. pen. in 1. uolu. & Aret. in confi. 7. col. fi.

Summarium in l. cum te proponas. C. de transact.

- 1 Transactio facta metu futura lis ualet.

Bar. in l. cum te proponas. C. de transact.

- 1 **BART.** in hac l. cum te proponas, sic ait in summa. Transactio t facta metu futuræ lis ualet. uide Abb. in confi. 12. col. pen. & seq. in 2. vol. Alex. in confi. 42. col. 6. in 1. vol. & Soc. in confi. 220. col. 3. in 1. vol.

Summarium in l. age cum Geminiano. C. de transac.

- 1 Petitio quando est generalis, transactio specialis, non præiudicat nisi in ijs, in quibus specialiter est transactum.

Bar. in l. age cum Geminiano. C. de transact.

- 1 **BART.** in hac l. age cum Geminiano, sic ait in summa. Quando petitio est generalis, transactio specialis, non præiudicat nisi in ijs, in quibus specialiter est transactum. De hac re uide Soc. in confi. 18. col. pen. in 1. vol. Et dum Bar. in uerfi. oppo. infra de iud. licet, ait transactio hic fuisse specialem, & ideo non esse opus replicatione; quia omnia non comprehendit. quæro hic, quid si hæc transactio fuisset generalis, & prosecutio specialis, nunquid restringi debeat ad prosecutionem tantum ope replicationis? uide la fin. in fi.

Summarium in l. actione. C. de transac.

- 1 Dilectio, nisi, aliquando ponit, & aliquando priuat.
2 Si promitto non uendere istum librum nisi tibi, non possum alij uendere, sed neque cogor propterea tibi uendere.
3 Ille qui promittit nulli alij quàm tibi uendere, si tibi denunciat, & elapsi sint duo menses, poterit alteri uendere.

Bar. in l. actione. C. de transac.

- 1 **BART.** in hac l. actione, agit de significatione huius uocis, nisi, t quæ quandoque ponit, quandoque priuat. de qua etiam alibi disseruimus. uide aliqua per Barb. in confi. 6. col. 5. in 1. vol. & col. 16. Alex. in confi. 83. in 1. vol. Bal. in c. cum accessissent, col. 3. de const. & ibi Barb. col. 9. in fi. & de uoce, præter, uide Card. in clem. 1. de summ. Trinit. & fid. cath. Roma. in confi. 328. col. 1. & 2. & de uoce, nisi, uide Corn. in confi. 80. col. 2. in 2. vol. Et dum Bar. hic in uerfic. quan-

quandoque per orationem præcedentem, agit de intellectu. l. Titia. ff. de manumif. testa. aitq; in d. l. Titia, illa uerba, liber ne esto, importate potentiam. contra hoc facit; nam uerba, liber esto, indicant actum, igitur & contra, hæc uerba, liber ne esto, debeat negare actum, non autem potentiam: nam idem operatur oppositum in opposito, quod propositum in proposito, iuribus uulgar. huic difficultati conatur respondere Riminal. hic, & iudicio meo non bene. uide quæ posui in l. Proculus. ff. de usufruct. Et aduerte quoniam audiui aliàs in facti contingentia fuisse obtentum, si iudex pronunciauit, instrumentum non mereri executionem, maxime nisi probasset, &c. facta probatione, fieri debere executionem, non obstante illa uoce, maxime, per quam contrarium esse dicendum uidebatur; quia tunc est superflua. uel exponitur, pro idest, per tex. in l. si. ff. de man. testam. in uerbi. si autem, iuncta gl. in uoce, maxime. ex qua potest sumi hoc generale documentum, ubicunque uox, maxime, non potest esse concursus cum oratione sequenti, ita, ut prædiximus, esse exponendam. & uide Bar. in extrauag. ad reprimendum, in uoce, maxime. Ad ea uerò quæ ponit Bar. hic in sequentibus dicens, si promitto tibi non uendere istum librum nisi tibi, non possum alij uendere, sed neque cogor propterea tibi uendere; cum autem uelim uendere, uendam tibi. Aduerte hic, quia nihilo minus si tu uelis emere, teneris mihi dare pretium, quod ab alio inuenierim, quamuis communiter res illa minoris pretij æstimeretur: ita not. dixit Ioan. Andt. in addit. ad Specul. in titulo de empt. & uendit. §. nunc uidendum, uerbi. pone statutum. & ille, qui promissit nulli alij quàm tibi uendere, si tibi denunciat, & elapsi sint duo menses, poterit alteri uendere. l. qui Romæ. §. cohæredes, & ibi Bar. ff. de uerb. obligar. Et dum Bar. in uerbi. quædam est dictio exceptiua, subiungit, uocem, præter, non stare exceptiue quando sub generalitate præcedentium terminorum non continebatur, hoc fallit secundum eum in ijs, quæ continent odium. Attende quoniam ista limitatio uidetur confundi per textum in l. j. in fi. ff. de pignor. actio. & in l. quicunque, in principio infra de fetu. fugit. & in c. decet domum, de immunit. eccles. in 6. & in c. si quis presbyterum, de reb. eccles. non alien. ideo ista limitatio est intelligenda, non solum quando est odiosa, sed etiam quando capiendum ampliatiue succederet aliquid contra legem. ita Roma. in cons. 328. incip. Præfens consultatio. ubi cōplures alias distinctiones in hac materia posuit.

Summarium in l. cum mota. C. de transac.

- 1 *Regressus non datur ad querelam extinctam.*
- 2 *Ad cognoscendum contractum innominatum an magis attendi debeat forma conventionis, an impletionis.*
Bar. in l. cum mota. C. de transac.
- 1 *BART.* in hac l. cum mota, sic ait in summa. Ad querelam tibi extinctam non datur regressus, sed si promissa non seruantur, succurritur, ut hic per eum. vide ad quid istum textum adducat Roma. in cons. 459. in fi. Et dum subdit hic Bar. limitandas esse omnes leges, quibus cautum est, actionem esse transitoriam ad hæredem, nisi à lite sit recessum conuentione partium, vide Alexand. in l. j. col. ante pen. supra de eden. Feli. in c. causam quæ, col. 7. uerbi. fallit primò, de testib. & in c. illud. col. 7. de præscript. Ad ea uerò quæ ait Bart. hic in uerbi. & quid intelligatur in dubio, uide Alex. in cons. 2. col. 1. in 1. vol. Aret. in cons. 93. col. fi. & in cons. 150. col. 2. Postea
- 2 *Bar.* in pen. col. uer. ut ergo cognoscamus, declarat, an tibi ad cognoscendum contractum innominatum magis attendi debeat forma conventionis, an impletionis, ut ipse ait. Circa istam declarationem uideas l. in §. actionum, col. 18. uerbi. in gl. in l. naturales, in l. de action. & late Bar. in d. l. naturales. Dum uerò Bart. propè si huius. col. u. ait, stipulationem de aliquo dando interpositam super aliquo contractu, debere intelligi secundum naturam illius contractus, super quo interponitur. Attende quia huic documento tefragari uidentur trad. per eundem Bart. in l. j. infra de condi& ob. caus. scilicet, hodie raro dari contractus innominatos in instrumento publico, quoniam notarijs semper in illis stipulationem apponunt. Tunc enim, ut ipse ibi sentit; recurrendum est ad contractus innominatos: atq; ita corruent ea, quæ hic tradidit. sed pro horum declaratione uide Alex. in l. j. in fi. ff. de pact. & in l. stipulationes, in 9. oppos. Bartoli. ff. de uerb. obli. Et intellige hoc uerum esse, scilicet stipulationem sequi debere naturam contractus,

De transactionibus.

Actus, cui fuit adiecta, quando super eodem interponitur, super quo factus est contractus, secus si super alio. ita Imol. in l. iij. §. Cato, in secunda oppos. Bar. ff. de verb. obligat. quod dictum ibi extollit Aret. Item declara hanc regulam, ut non detur in plus quam dabatur contractus, neque sit uita: (ut ita dixerim) longioris, non autem ut non possit primum contractum reddere fortio-
riorem. ita egregie docuit Imol. in l. miles. §. decem. ff. de re iudic. per illum tex. & ad hanc uide Imol. in l. si ita quis. §. Seia. ff. de verb. oblig. ubi uide hanc regulam habere actum, quamuis stipulatio esset conditionalis apposta super contractu puro. & uide Alex. in consi. 76. colum. 1. in 5. vol. Anch. in consi. 76. & Soc. in consi. 149. colu. 2. Et dum Bar. hic in col. si. agit de actione datiuā & natiuā, uide laf. in st. de acti. in princ. col. 3. Et ad ea, quę subijcit Bar. ibi, sed potest quis si uult sua sponte, uide laf. in l. si Titius, col. 1. versi. circa. ff. de verb. oblig.

Summarium in l. transactionis. C. de transac.

- 1 *Procurator ad litem non potest transigere.*

Bar. in l. transactionis. C. de transac.

- 1 **BART.** in hac l. transactionis, ait, procuratorem t ad litem non posse transigere. Dicat etiā non posse compromittere. ita Orian. in tract. de arbitr. in 3. quest.

Bar. in l. de alimentis. C. de transac.

BART. in hac l. de alimentis, ait in ea poni duas regulas, ut hic pet eum. Ad hanc. l. uide aliqua similia apud Barb. in c. & super, col. 1. de reb. eccl. non alien.

Summarium in l. si super. C. de transac.

- 1 *Transactio ualet etiam si nihil ad partem perueniat.*

Bar. in l. si super. C. de transac.

- 1 **BART.** in hac l. si super, ait, transactionem t ualere, etiam si nihil ad partem perueniat, sed peruenire possit. uide ad hanc. l. Paulum de Cast. in consi. 274.

Summarium in l. fratris. C. de transac.

- 1 *Exceptione transactionis impeditur litis ingressus.*

Bar. in l. fratris. C. de transac.

- 1 **BART.** in hac l. fratris, dicit, exceptione t transactionis impediri litis ingressum. Amplia hoc procedere etiam si sit facta pendente iudicio & post litem contestatam. Le eanter. §. si post. ff. de cond. indeb. tradit Alex. in consi. 40. col. 1. in 5. vol.

Summarium l. de fideicommissio. C. de transac.

- 1 *Fideicommissum inter fratres potest remitti.*

Bar. in l. de fideicommissio. C. de transac.

- 1 **BART.** in hac l. de fideicommissio, inquit, fideicommissum t inter fratres posse remitti, neque ex hoc minorem posse dici esse læsum, quamuis hoc possit ei casu esse damnosum. uide Anch. in consi. 291.

Summarium in l. præses. C. de transac.

- 1 *Administrator ciuitatis potest transigere de re dubia, debitum autem liquidum remittere non potest.*

- 2 *Remissio iurium dicitur donatio.*

- 3 *Praelatus solus licet bona ecclesia alienare non possit, tamen ius ecclesia delatum alienare non prohibetur.*

Bar. in l. præses. C. de transac.

- 1 **BART.** in hac l. præses, ait, administratorem t ciuitatis posse transigere de re dubia: debitum autem liquidum remittere non posse. Ad hoc faciunt trad. per Feder. de Sen. in consi. 177. incip. Quidam habens potestatem. & quod not. in l. si procurator, infra de procurat. & in l. tutor. ff. de iureiur. & uideas in simili casu Alexand. in consi. 5. col. 4. in 5. volu. & in consi. 76. col. 3. in 3. volum. Bal. in consi. 252. in 4. volum. & in consi. 166. in 1. volum. & Barb. in consi. 7. col. 2. in 1. volum. Limita sing. istam. l. quia & si administrator non potest remittere debitum liquidum, potest tamen remittere poenam, in quam incidit quis per lapsum termini. Aret. in consi. 89. citat gl. sing. in c. potuit, in uerbo exempli, de locat. & ibi Ant. de Butr. & Card. ubi habetur, à solo rectore ecclesię posse recipi solutionem ab emphyteota, & remittere poenam, in quam incidit,

Incidit, si uult ecclesia: & tamen rector ecclesie non potest remittere liquida, ut hic. Atten-
de tamen, quoniam ista non potest dici proprie limitatio, quia iste est casus diuersus à casu po-
sito in hac. l. hic enim ille qui remittit liquida, alienat, & donat; nam remissio iurium dicitur
donatio. Alex. in consi. 2. in 1. uolūque sentit Bar. in l. transactio, infra eod. sed ille, qui remit-
tit caducitatem, non dicitur alienare, sed non acquirere: paria uero non sunt lucra non acqui-
rere, & acquisita perdere. l. qui autem. ff. de his quæ in fraud. cred. ubi uideas quæ ibi posui. &
est tex. in l. si sponsus. si maritus. ff. de donat. int. uir. & uxor. & in l. fin. infra de codicill. & l. non
fraudatur. ff. de reg. iur. ubi Dec. multa alia citat. vide Angel. in consi. 3. 8. ex quibus habetur,
quamuis prælatus si solus bona ecclesie alienare non possit, cum tamen ius ecclesie delatum
alienare, non prohiberi. & ita tenuit Bal. in l. j. infra, qui admit. gl. & doct. in Liubemus, supra de
sacrof. ecclesie. & Roma. in consi. 1. 48. Abb. in c. uerum, num. 28. de for. comp. gl. Abb. & alij in c.
ne pro defectu, de elect. ubi traditum est, prælatum in iure deuoluto ecclesie non cogi ad habē-
dum capituli consensum. & ad rem faciunt trad. per Feder. de Sen. in consi. 9. & Dec. in cōl. 2. 60.
cū igitur hic casus habeat diuersitatem rationis, sunt diuersi, & ideo limitatio Aret. magis pro-
prie declaratio appellabitur, quam limitatio.

Summarium in linterpositas. C. de transac.

Metus non presumitur ex eo quod quis dedit magnum pro modico.

Bar. in linterpositas. C. de transac.

BART. in hac. linterpositas. in tertio notab. dicit, metum si non præsumi ex eo, quod quis
dedit magnum pro modico. Limita hoc, ut per Soc. in consi. 63. col. 4. in 1. vol. & uide Ancha.
in consi. 299. Et ad ea quæ ait Bart. in versi. oppono & uidetur, uide Ias. in §. quadrupli. colu. 8.
inst. de action. Et dum Bart. hic in versi. quandoque infertur metus, tradit in actu metu facto quā-
do rescinditur officio iudicis, minoremetum sufficere, quam si edicto prætoris rescindere-
tur. Limita non procedere, quando iuramentum interuenisset; quia etiam eo in casu maior
metus requiritur. tex. est secundum unum intellectum, & ibi Abb. in c. cum dilectus, col. 3. quod
met. cau. Ad ea uero quæ hic ait Bar. in fi. de tertio modo, quo probatur qualitas causæ, uide Ias.
in §. quadrupli. col. 1. 2. versi. & iuxta, inst. de action.

Summarium in lsi diuersa. C. de transac.

Sententia lata consensu partium super eo quod semel est iudicatum, non ualet.

Bar. in lsi diuersa. C. de transac.

BART. in hac. lsi diuersa, in uersi. quandoque tollitur, agit de actione sublata per transa-
ctionem, ut hic per eum. vide omnino Paul. de Cast. in cōsi. 74. col. 4. & seq. Et dum hic in uersi.
quærit gl. tradit, quæ sit ratio, quod sententia si lata consensu partium super eo, quod semel est
iudicatum, non ualet, & tamen ualet super eo, de quo fuit transactum. vide Feli. in c. inter ceteras,
col. 5. & in c. inter monasterium, col. 9. & 14. de re iudic. & in c. cum contingat, colum. 3. de
offi. deleg. & Alex. in consi. 237. Visis processibus, in lib. primi & secundi vol.

Summarium in l. ut responsum. C. de transac.

Transactio facta per aquilianam stipulationem & acceptilationem tollitur omnis actio etiam in rem.

Bar. in l. ut responsum. C. de transac.

BART. in hac. l. ut responsum, ait, transactio si facta per aquilianam stipulationem, & ac-
ceptilationem, tolli omnem actionem etiam in rem. Item adnotandum est, ex mutatione facti
ius totum mutari. concors est l. j. infra de acquir. poss. & uide textum in l. si cum plures. §. in cli-
uo capitolino. ff. ad l. Aquil.

Summarium in l. causas. C. de transac.

Statutum non extenditur ad causas transactione decisas.

Lis dicitur post litem contestatam, causa uero ante & post.

Bar. in l. causas. C. de transac.

BART. in hac. l. causas, ait, statutum si non extendi ad causas transactione decisas. ad hoc
accedit Ang. in consi. 248. & in consi. 53. Aret. in consi. 114. Paul. de Castr. in cōl. 291. Alberi
in t.

De transactionibus.

- in 1. parte statut. quæst. 33. & 70. pro cuius dicti ampliacione. vide Bar. & quæ ibi posui in l. j. ff. ad Tertul. & Fel. in c. 1. col. 3. versu. secundus casus, de const. Anch. in cons. 167. ubi loquitur in statuto concedente arbitrium iudici iudicandi, ut uoluerit, ut non ualeat, si sen sit uigore huius arbitrij lites finitas denuo iudicari posse, ut hic. Et dum Bar. subdit, item t dici post litem contestatam, causam uerò & ante, & post. vide ad hæc 1 mol. in consi. 131. col. fi. Barb. in c. de causis, de offic. deleg. in princ. & Alex. in cons. 238. Viso processu, col. fi. in lib. primi & secundi vol. ubi ait, litem motam dici post litem contestatam, de causa uerò, vide Gemin. in c. fi. duo. §. fi. de procur. in 6. & Roma. in cons. 412. in fi. ubi tradit etiam de voce, quæstio. & quia circa prædicta alibi scripsi, ulterius non insulam.

Summarium in l. transigere. C. de transac.

- 1 Transactio super iure sanguinis fieri potest.
- 2 Accusator puniatur eadem poena si calumniosè accusationem instituit.
- 3 Pater uel mater si occisores filij accusauerunt, à calumnia, & ab eius poena excusantur, licet probare non possint.
- 4 Accusator qua poena puniatur quando querelam sustinere non potuit.

Bar. in l. transigere. C. de transac.

- 1 BART. in hac l. transigere, ait, transactionem t super iure sanguinis fieri posse. Limita hoc non procedere de iure canonico, ut per Roma. in sing. 681. incip. Tu audiui. de qua re uide Fel. in rubrica de homicid. Et dum Bar. hic tradit, quæ sit ratio, ut de crimine capitali transigere liceat, aitque eam esse, quia cuiuscunque licitum est sanguinem suum redimere. subiungit Bar. rationem hanc procedere respectu rei, sed non respectu actoris. tamen Barto. dicit immo etiam respectu actoris: nam si accusator non sustineret querelam, eadem poena puniretur, qua reus accusatus. l. fi. infra de accusat. sed aduertendum est hic, quia ita demum accusator t puniatur eadem poena, si calumniosè accusationem testituit, alioqui uerò si bona fide, & non animo calumniandi; quia tunc si probare non potest, debet absolui. l. j. ff. ad turpil. in principio & d. l. fi. in uoce, calumniantes. & ista est * comm. opinio. doct. in c. 2. de calumni. ubi Abb. & Felin. & ideo ista ratio Bartoli quò ad accusatorem, ut transigere possit, non est simpliciter uera, sed ita demum si calumniandi animo accusauit, aliter enim non imminet ei periculum poenæ, ut traditum est in eo, qui ratione magnæ affectionis accusauit, ut puta pater t uel mater, si occisores filij accusauerunt; nam à calumnia, & ab eius poena excusantur quamuis probare non possint, ut docuit Fel. in d. c. 2. de calumni. Sed hic suboritur incidenter alia difficultas, nunquid accusatori, qui semiplenè querelam probauit, de calumnia teneatur? vide Specul. in titulo de accusat. in fi. & in titulo de calumni. in fi. Bar. in l. fi. infra de probat. & plenè Fel. in d. c. 2. ubi etiam alia docuit ad rem hanc facientia. & ad prædicta uide Soc. in consi. 108. in 1. vol. Ias. in consi. 137. in 1. vol. & Albert. Brun. in cons. 27. col. pe. Et qua poena puniatur accusator t seu instigator, seu sollicitator quando querelam sustinere non potuit, uide Abb. in consi. 78. in 1. vol. Fel. in c. accusat. de accusat. & gl. & doct. in l. athletas, in uoce, ex utraque. ff. de his qui not. infam. & plenè Paulum Grillandum in tract. de relaxatione carceratorum, in titulo de calumniatoribus. & quæ ego posui in lucubrationibus meis in l. lex Cornelia. ff. de iniur. ubi latè egimus de hac re. Ad ea uerò quæ hic ait Bar. in penul. col. uer. respondeo immo. scilicet, an propter iniuriam alicui factam competat actio iniuriarum agnatis eius, uide omnino quæ posui in lucubrationibus meis in d. l. lex Cornelia. ff. de iniur.

Summarium in l. sub prætextu. C. de transac.

- 1 Transactio non rescinditur prætextu instrumenti de nouo reperti.
- 2 Transactio per testamentum nouiter inuentum renouatur.

Bar. in l. sub prætextu. C. de transac.

- 1 BART. in hac l. sub prætextu, ait, transactionem t non rescindi prætextu instrumenti de nouo reperti; & si dolus rei dat causam transactioni, succurrendum esse actori per replicationem uel doli exceptionem. uide Orian. in tract. de arbitris, in pen. quæst. & Alex. in consi. 30. col. fi. in j.

in 5. vol. & transactionem rescindi non debere quamvis post transactionem appareant instrumenta, ex quibus liqueat transigentem fuisse deceptum, habetur in tex. not. in l. Lucius. §. fin. ff. ad trebell. quæ extollit Abb. in c. 1. de transac. Et an & quando transactio retractari possit uigore instrumenti nouiter reperti, & transactionem facilius retractari, quam sententiam apparere, 1 quia transactio t per testamentum nouiter inuentum reuocatur. l. de his. ff. de transact. alioqui uerò sententia. l. iij. §. item. ff. si cui plusquam per leg. falcid. hæc Soc. in consi. 66. in 4. vol. & plenè materiam transactionum uide apud Io. Baptistam Caccialupum in tract. de transac. Et dum Bar. hic in col. fi. ait, quamvis transactio sit stricti iuris; tamen de illa iudicandum esse, ut de omni contractu stricti iuris liberatorio, & reliqua. uide ad hæc Alex. in l. si quis aliter col. 1. in gl. 2. ff. de uerb. obligat.

Summarium in l. non minorem. C. de transac.

1 *Transactio, & res iudicata æquiparantur.*

Bar. in l. non minorem. C. de transac.

1 **BART.** in hac l. non minorem, sic ait in summa. Transactio t & res iudicata æquiparantur. uide Ana. in consi. 50. col. fi. Et dum hic in fi. Bar. ait, transactionem factam de nocte debere esse cum luminariis, ut testes cognoscant partes: uide Feli. in cap. cum causam, colum. 2. de test. & in c. sicut, colum. 3. & seq. de re iudic. & Barb. in c. consuluit, col. 1. §. de offi. deleg. & ibi Feli.

Summarium in l. nec intentio. C. de transac.

1 *Actio negatur ei, cui negatur exceptio.*

Bar. in l. nec intentio. C. de transac.

1 **BART.** in hac l. nec intentio, tradit, ut hic per eum. Tu uerò quatenus ex hac l. colligitur, ei negari t actionem, cui negatur exceptio, uide aliquid apud Bal. in consi. 261. in t. vol.

Summarium in l. si quidem. C. de transac.

1 *Diffusio tantum, quid significet.*

Bar. in l. si quidem. C. de transac.

1 **BART.** in hac l. si quidem, agit de significatione huius uocis, tantum. t De hac re uide aliquid apud Præposit. in c. mos est, dist. 1. in 1. col. & Imolin. consi. 86. col. 2. & Alex. in consi. 206. Visa consultatione, col. 2. in lib. primi & secundi vol.

Summarium in l. siue apud. C. de transac.

1 *Transactio an sit contractus nominatus, an non.*

Bar. in l. siue apud. C. de transac.

1 **BART.** in hac l. siue apud, colu. pen. in vers. quero secundò, tradit nunquid t transactio sit contractus nominatus an non? uide Alex. in consi. 40. colu. 1. in 5. volum. ubi ait eam esse contractum nominatum.

Summarium in l. sub prætextu. 2. C. de transac.

1 *Ubi est petitio generalis, & transactio generalis refertur ad omnia quæ in actione proposita poterant comprehendi.*

Bar. in l. sub prætextu. 2. C. de transac.

1 **BART.** in hac l. sub prætextu. 2. sic ait in summa. ubi est petitio t generalis, & transactio generalis refertur ad omnia, quæ in actione proposita poterant comprehendi. De materia huius. l. uide Aret. in consi. 3. col. fi. & Specu. in titulo de arbitr. §. excipitur. uerū, sed pone Titius, & Alex. in consi. 153. Viso ac ut oportet considerato, in libro primi & secundi vol. Barb. in còf. 16. col. 1. 6. in 2. vol. & in consi. 18. col. 8. eod. vol. & in còf. 21. col. 3. eod. vol. & in consi. 26. & 60. eo. uol. Et dum Bar. accedit ad solutionem Ultramontanorum, ibi, quæque potest de aliqua re cogitare specialiter, & reliqua. Declara hæc ut per Bar. in l. si de certa, col. fi. infra eod. uide Alex. in còf. 41. col. 3. & seq. in 1. vol. Aret. in consi. 32. col. fi. & in consi. 60. in fi. & Roma. in consi. 403. colu. 2. & seq. & Abb. in c. 1. de transac. Ad ea uerò quæ hic ponit in pen. col. in vers. ut ergo tibi liqueat

liqueat materia, ibi, quandoque est petitio generalis, & transactio specialis, & tunc in non pro-
secutis non obstat exceptio transactionis, contrarium tenuit Ias. in Lage, supra eod.

Summarium in l. si de certa. C. de transac.

1. *Transactionis uerba generalia restringuntur ad rem, de qua erat lit.*

Bar. in l. si de certa. C. de transac.

1. **BART.** in hac. l. si de certa, ait in summa, transactionis t uerba generalia restringi ad rem,
de qua erat lit. uide Alex. in consi. 153. Viso ac ut oportet, in libro primi & secundi vol. Aret. in
consi. 138. col. 2. & in consi. 161. col. fi. & in consi. seq. col. 4. Bal. in consi. 417. in 5. vol. ubi pon-
nit pulchrum casum. & in consi. 180. in 4. vol. & omnino Corn. in consi. 144. in 3. vol. An autem
transactio facta de aliqua re, quam petebam aliqua speciali actione, porrigatur ad alias actiones
mihi ad eam rem competentes? an uero uti possem alia actione non obstante transactione? vi-
de Abb. in c. 1. de transact. & transactionem non extendi ad incognita siue incogitata, neque ad
ea, quæ sunt occulta dolo aduersarij, docuit Soc. in consi. 66. in 4. volu. Ad ea uero quæ hic trad-
dit Bar. in versi. contra glo. uide Alex. in consi. 110. col. 1. in 4. volu. & in consi. 113. in 1. vol. & in
consi. 148. & in consi. 150. col. 6. eod. vol. Imolin consi. 138. & Soc. in consi. 214. col. 2. & Feli. in
c. sedes, col. antepen. de rescript.

Summarium in l. si causa cognita. C. de transac.

1. *Iudicatum quod est, transigi non potest.*

Bar. in l. si causa cognita. C. de transact.

1. **BART.** in hac. l. si causa cognita, ait, super eo, quod iudicatum t est transigi non posse. vi-
de Roma. in consi. 369. in 3. dub.

Summarium in l. si pro fundo. C. de transac.

1. *Fundus traditus ex causa transactionis si euincatur, de euictione agitur, secus si non est traditus.*

Bar. in l. si pro fundo. C. de transact.

1. **BART.** in hac. l. si pro fundo, sic ait in summa. Si fundus t traditus ex causa transactionis
euincatur, de euictione agitur secus si non est traditus. uide aliquid per Ancha. in consi. 87. Ec-
dum in uersi. tertio habes, Bar. ex isto tex. colligit, contractum transactionis tribuere titulum
posidenti in re. quæ ex causa transactionis traditur. uide Alex. in consi. 24. col. m. fi. in 5. vol.
Postea Bar. ex mente glo. opponit dicens, etiam eum, qui dimittit, dare titulum posidenti, per l.
si donari. ff. de donat. int. uir. & uxo. & respondet, ibi solutam fuisse litis estimationem, quæ simi-
lis est emptioni. istam solutionem sequitur Bar. in l. j. in princip. ff. pro empt. ubi declarat quo-
modo cognoscatur, an fiat transactio, an uero litis æstimatio? & secundum distinctionem ibi
positam opus est restringere hoc, quod hic habetur, & dicere eum, qui renouit fundum, proba-
tiones claras non habuisse, ut ibi per eum.

Summarium in l. cum donationis. C. de transac.

1. *Scienti non inferitur dolus.*

Bar. in l. cum donationis. C. de transact.

1. **BART.** in hac. l. cum donationis, sic ait in summa. Scienti t non inferitur dolus, & pollicita-
tio successionis non obligat pollicitantem. uide exemplum apud Barb. in consi. 34. col. pen.
in 3. vol. Et dum hic propè fi. ait Bar. ubi contractus continet turpitudinem, in pari causa potio
rem esse conditionem posidentis. uide pro ista opinione Bar. eundem Bar. in aurb. ingressi,
col. 2. vers. quæro ulterius, supra de sacros. eccles. & ad ea quæ in ultimis uerbis hic ait Bart. uide
Corn. in consi. 355. in 4. vol.

Summarium in l. transactionem. C. de transac.

1. *Ex presentia amicorum tollitur prescriptio metus.*

Bar. in l. transactionem. C. de transact.

1. **BART.** in hac. l. transactionem, ait, ex presentia t amicorum tolli presumptionem metus.
uide Soc. in consi. 263. col. 5. in 1. vol. Ang. in consi. 215. col. pen. & omnino in consi. 218. col. 2. &
Feli. in c. edoceri, col. pen. de rescript. Et dum Bar. in fi. ait, in eo, quod dictum est de proximis,
subesse

subesse rationem: quia cum ad eos spes successionis pertineat, verisimile est diligētius eos esse acturos, aduerte quoniam ex hoc documento multa colligi solent.

Summarium in l. transactio. C. de transactio.

1 *Remittere non est dare, quando remittitur dubium.*

Bar. in l. transactio. C. de transact.

1 **BART.** in hac l. transactio, licet ait, remittere, tamen non est dare, quando remittitur dubium. Tu uero an & quando remittere, & dare, sint idem, etiam in materia stricta, vide apud Feli. in cap. veniens, nu. 3. de testi. & Dec. in l. si quis obligatione liberatus. ff. de regul. iur. & ad declarationem huius. l. ex qua colligitur, transactionem aliquo non dato uel promisso, uel retento, non ualere. ultra hic trad. per Alex. vide Balin. l. si infra de execut. rei iudic. Paul. de Caltr. in l. quod si Ephesi, col. u. fin. ff. de eo quod cert. loc. Angelin. consi. 94. Lis & questio. Et aduerte, quoniam si in instr. contineretur, partes à lite recessisse aliquo dato uel promisso, non creditur, nisi probetur datum, uel promissum. vide in l. suus, in quibusdam lecturis infra de repud. hered.

Summarium in l. quamuis. C. de transac.

1 *Contractum transactionis ex penitentia non resoluitur.*

Bar. in l. quamuis. C. de transact.

1 **BART.** in hac l. quamuis, ait, contractum tamen transactionis ex penitentia non resolui. vide Raph. Cuman. in consi. 156.

Summarium in l. ubi pactum. C. de transac.

1 *Alternatiua que ponitur inter genus, & speciem resoluitur expositiue, id est, quando hoc est secundum mentem proferentis.*

2 *Quando aliquid fieri debet de iure, non sufficit si id fiat de facto.*

Bar. in l. ubi pactum. C. de transact.

1 **BART.** in hac l. ubi pactum, col. 1. inquit, alternatiuam, tamen que ponitur inter genus & speciem, resolui expositiue, id est, quando hoc est secundum mentem proferentis. vide Alexand. in consi. 22. col. 2. in primo uol. Postea Bar. col. pen. in fi. & col. sequ. ait, si statuto cautum est, bannitum posse impune offendi; & bannitus fuit offensus ab aliquo, qui non audebat comparere ad hoc deducendum, alius comparuit & produxit bannum illius offensu, dicens uigore statuti potuisse offendi, iudicem debere offendentem absoluer. vide Roma. in d. consi. 22. col. 2. & in consi. 214. Barb. in consi. 62. col. 9. in primo uol. Card. in consi. 29. col. 3. & in consi. 103. Imol. in consi. 127. Feli. in c. cum super, col. 16. de re iudi. & in c. sciscitans, col. 4. verum non se excusat, de rescript. Aret. in cap. 1. col. 4. de accusat. & Corn. in consi. 222. in quarto uol. Ad ea uero de quibus hic agit Bart. in fi. scilicet quando tamen aliquid fieri debet de iure, non sufficere, si id fiat de facto. Adde quod si aliquid in ciuitate seruaretur de facto, quod de iure non ualet, perinde esse ac si de iure ualeret. gl. in l. qui habebat, in fin. ff. de manum. testa. & ad hæc uideas Alberic. in l. j. col. si supra de summ. Trin. in quest. de fideiussoribus circa usuras.

Summarium in l. si quis maior. C. de transac.

1 *Qui uenit contra transactionem iuramento firmatam, efficitur infamis.*

2 *Petens absolutionem à iuramento non citata parte, ut agat ad rescissionem contractus, dicitur contrariare.*

3 *Petiturus est infamis.*

4 *Iuramentum impedit purgationem more.*

5 *Vna determinatio respiciens plura determinabilia debet ea equaliter determinare.*

6 *Executio à lege ubi sit ibi mora purgari non potest.*

7 *Mora aliquando potest purgari, etiam in obligationibus iuratis, quando post moram non succedit obligatio ad aliud.*

De transactionibus.

- Bar.in l. si quis maior. C. de transact.
- 1 **BART.** in hac l. si quis maior, sic ait in summa. Qui uenit t contra transactionem iuramento firmatam, efficitur infamis, poenam soluit, & reliqua, vt hic per Bart. Vide Matthæ fil. in suo singul. 50. incip. Nota magnam, cum ibi addit. vbi ait, vltra prædictas poenas hic, periurum cogi ad obseruandum contractum aduersæ parti, quæ non incidit in periurium, & tamen aduersam partem liberam esse ab omni eo, ad quod tenebatur, vt ibi uidere est. Et declara istam. l. vt per Roma. in singul. 49. 3. incip. Tu sai, cum ibi addit. per Castil. Et ad materiam huius. l. vide Alexand. in consi. 8. 5. & in consi. 1. 26. in primo uolumine. Dec. in consi. 4. 5. 2. & omnino Io. Baptistam Caccialupum in tracta. de transactionibus, quæst. 1. 5. Feli. in cap. testimonium, colu. 7. vers. sed in quantum, de testi. Barb. in cap. licet ex suscepto, in decimo casu. Panor. ibi de for. compet. vbi ait hanc. l. habere locum etiam si quis iuraret per legem. & Barb. in cap. ex literis, colu. 5. post Bald. ibi, de const. & in cap. 1. colu. 8. de offic. dec. Card. in consi. 1. 48. in secundo dubio. Feli. in cap. querelam, colu. 1. de iureiur. vbi tradit, an ista. l. habeat locum in uiolante fidem? Alexand. in consi. 76. colu. si. in quinto uolu. vbi ponit an procedat in eo, qui pro parte impleuit, & pro parte non? & Signorell. in consi. 2. 5. 3. Feli. in cap. dilecti filij, colu. 1. de except. & in cap. 2. colu. 6. de sponsal. Alexan. in consi. 3. 4. in primo uolu. Barb. in consi. 8. 5. in secundo dub. in tertio uolu. vbi tradit, an t petens absolutionem à iuramento non citata parte ut agat ad rescissionem contractus, dicatur contrauenire? vide etiam Feli. in cap. ex tenore, colu. 2. & sequ. de rescript. Bald. in consi. 3. 4. 5. in primo uolu. Attende tamen quoniam Bald. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de offic. procons. & lega. ait, dolum exigi ad hoc, vt poenæ huius. l. habeant locum, ad quem accedit Alexand. in l. si. ff. qui satisfd. cogan. Tamen aduerte, quia hoc eorum documentum puto ueritate carere, & latam culpam sufficere, quamuis enim ad infamiam irrogandam lata culpa dolo non æquiparetur, vt est glo. in l. in actionibus. ff. de in lit. iuran. & rex. in §. suspect. institu. de suspect. tutor. & ibi glo. tamen non habet locum vbi lex infamiam irrogat ipso iure, vt uidere est in l. liberorum. §. notantur. ff. de his qui not. infam. & glo. in uoce, non æquæ, in d. §. suspect. & Bart. in l. quod Nerua, colu. 6. vers. item quæro. ff. de pos. sed in casu huius. l. ipso iure infamia irrogatur, ut concedit Bart. hic propè fin. propter uocem? mox,igitur consequens est, vt lata culpa sufficiat, & dolo non exigatur, vt Bald. & Alexan. prodiderunt, id quod non est obliuioni tradendum. vide Ias. in d. l. in actionibus. ff. de in lit. iuran. & Barb. in consilio 2. 4. colu. 1. in primo uolumine. Et dum Bart. hic subiungit, si quis promittit non contrauenire, & isto casu stipulationem committi secundum formam huius. l. vide Orian. in tract. de arbitris, in 1. 2. quæst. Alexand. in consi. 5. 9. in si. in quarto uolum. Feli. in cap. veniens, colu. 8. de præscript. Abb. in cap. Raynaldus, colu. 4. de testa. & quæ posui in l. amplius non peti. ff. rem rat. haber. Ad ea uerò quæ ait hic Bart. in vers. oppono ad istud, & videtur quòd requiratur, vt perueniat ad sententiam. vide Alexand. in l. quamuis, colu. 2. ff. de in ius uocan. Et dum colligit Bart. ex isto text. periurum t esse infamem, vide Felin. in cap. secundo de rescript. Et dum subiungit Bart. iuramentum habere uim clausulæ, rato manente pacto, accedit Ias. in §. si quis postulante, colu. 3. vers. decimo. institu. de actioni. vide Alexand. in consi. 1. 74. Opportunè considerato, colu. 3. in libro primi & secundi uolu. Et dum subdit Bart. iuramentum habere etiam uim illius clausulæ, vt si transactio nō ualeat iure transactionis, ualeat omni meliori modo. idem tenet Angel. in l. seruus. §. pactus. ff. de pact. & Bald. in repet. l. secundæ. in quinta quæst. princip. infra de rescind. vendit. Et dum Barto. subijcit has poenas ipso iure iniungi, propter illam uocem, mox, vide Alexand. in l. si. ff. qui satisfd. cog. & in consi. 92. colu. 2. in primo uolum. Dum autem Barto. in vers. & ex hoc nota, inquit, iuramento t impediri purgationem moræ. vide omnino Ias. in §. item si quis postulante, columna quarta vers. 1. institu. de action. vbi tradit etiam, quid de iure canonico. & Bart. Angel. & alios in l. si insulam, in quarta quæst. ff. de uerb. obligatio. Alexand. in consi. 1. 48. in septimo uol. Adde hoc, scilicet, moram interueniente iuramento purgari non posse, habere locum in his omnibus quatuor poenis, de quibus hic agitur. Scias tamen Angel. in d. l. insulam, in 5. quæst. Bart. & Paul. de Castr. hic tenere opinionem Bart.

quò ad

quod ad infamiam, & actionis amissionem, non autem quod ad poenam, & ad restitutionem eorum quæ habita sunt, in quibus asserunt factum hominis requiri. quasi uolentes hic potius purgationem moræ non admitti, ex eo quia fiat executio ad legem, quam propereæ quod iuramentum interuenerit. tamen Imol. & quidam Perusi. in d. l. si insulam, aiunt, opinionem Bart. procedere indistinctè. quod ad omnes poenas de quibus hic: quia una t determinatio respiciens plura determinabilia debet eæ equaliter determinare. l. nam hoc iure. ff. de vulga. & pupill. sed his respondent quidam Senen. & est ex mente Alex. hic, illud esse uerum, ubi est eadem ratio. l. si ita scriptum. ff. de man. testa. & l. si seruus. ff. de statulib. sed hic subesse diuersam rationem, igitur &c. prætereà pro Bar. facit secundum Imol. ibi, quia hoc modo ista. l. nullam haberet specialitatem, cum clarum sit, ubi fit t executio à lege, ibi moram purgari non posse. huic rationi respondent Senen. & est de mente Alexand. hic, immo esse speciale quod ad infamiam, & actionis priuationem, ut per eos. Item facit secundum Petr. hic, quia una & eadem res non debet diuerso iure censerit. l. eum qui ædes. ff. de usucap. huic argumento tamen responderetur, hoc admitti propter rationis diuersitatem. facit etiam secundum eundem iste tex. in uoce, mox, quæ omne temporis interuallum excludit. sed responderetur, immo tempus ab alia lege statutum non excludit. l. ad peremptorium, cum l. seq. ff. de iudic. Aliud etiam colligit argumentum Alexan. hic, cui responderetur per Dec. in d. l. si insulam. et uide Roma. in consi. 427. & iuramento purgationem moræ impediri docuit Alexan. in consi. 105. col. 3. in tertio uolu. ubi ponit quid in contractu locationis. & in consi. 76. colu. 3. in quinto uolu. & Dec. in consi. 138. Anchar. in consi. 148. Angel. in consi. 326. & omnino uide las. in d. s. si quis postulante. col. 3. institu. de action. Limita tamen istam conclusionem, ut mora t purgari possit etiam in obligationibus iuratis, quando post moram non succedit obligatio ad aliud. l. si seruus. §. sequitur, & l. inter dum. ff. de uerb. obligat. Salic. in l. semel mora. ff. solu. matrim. & uide quæ ibi posui ad Bart. proinde ex hoc inferat Card. Iacob. in tracta. de concilio, in septimo libro, Papam, qui iurauit congregare concilium infra triennium, posse moram purgare, & illud congregare etiam elapso biennio: quia non successit obligatio ad aliud. & an & quando mora purgari possit, uide Ant. de Butr. in c. breui. de iure iur. Fulg. in consi. 154. Soci. in consi. 99. in primo uolu. Dec. in consi. 451. & apud Salic. in tracta. de mora. & latissime apud Marcum Antonium Bauerium in tracta. de mora, ubi multa memoratu digna explicauit.

Summarium in l. si ex falsis. C. de transact.

Instrumentum in parte falsum, an præsumatur falsum in totum.

Bar. in l. si ex falsis. C. de transact.

BART. in hac l. si ex falsis, in vers. ista glo. inducit, quærit, an t instrumentum falsum in parte, præsumatur falsum in totum? uide Alexand. in consi. 43. colu. 2. in quarto uolu. Barb. in consilio 43. col. 3. in primo uolu. & in consi. 53. col. 3. in secundo uolu. Abb. in cap. fraternitatis, de hæ. Bal. in c. cum accessissent, col. 6. de consi. & ibi Barb. col. 24. & seq. Bal. in c. cum adeo, col. 2. de rescrip. Feli. in c. sedes, eodem titu. de rescrip. in fi. Bal. in consi. 28. in primo uol. & in consi. 66. in primo dub. in tertio uol. & Corn. in consi. 61. col. 3. in tertio uol.

Summarium in l. si. C. de transact.

Transactio in causa matrimonij fieri non potest ubi iudicatur inualiditas matrimonij.

Bar. in l. si. C. de transact.

BART. in hac l. si. ait, transactionem t in causa matrimonij fieri non posse, ubi iudicetur inualiditas matrimonij. Declara omnino, ut per Roma. in singu. 614. incip. Tu audiui. uide doct. in c. si. de transact. Et an & quando & quomodo in causa matrimoniali deferri possit iuramentum in supplementem probationis? uide Abb. in c. mulieri, de iure iur. & attende quoniam multa in fauorem matrimonij conceduntur, quæ concedi debent etiam oppugnantibus ma-

ccc 2 trimonium

rimonium fauore animæ: quia non minus fauorabile est matrimonium contra legem Dei cō tractum dissoluere, quā legitime contractum conseruare. Dec. in c. 1. nu. 20. de probat.

Summariū in l. j. C. de erro. calcu.

- 1 Si in calculo erratum est, potest sapius retractari, nisi super eo iudicatum sit, vel transactum.

Bar. in l. j. C. de error. calcu.

- 1 BART. in hac l. j. sic ait in summa, si in calculo t erratum est, potest sepius retractari, nisi super eo iudicatum sit, vel transactum. Vide in hac materia Dec. in consi. 94. vbi multa cumulat. Et dum agit Bart. de errore expresso in sententia, vt eo casu sit ipso iure nulla, vide Ias. in l. p̄ses, col. 6. in primo notab. ff. de re iudic. vbi sequitur hanc Bart. distinctionem, an & quando sententia lata contra ius ualeat. & ibi ponit quamuis iudex in p̄fatione dicat: visis actis, propterea non dicitur se referre ad acta, ad hoc ut ipsa sententia intelligatur expressum iuris errorem continere. Et dum ait Bar. hic, quandoque non esse expressum errorem in sententia, sed apparere in contractu, & tunc aut sit relatio ad acta, & reliqua ut hic per eum. ad quæ uideas Alex. in consi. 123. col. 4. in primo uolu.

Summariū in l. j. sub specie. C. de postul.

- 1 Statuta quando permittunt exceptionem simulationis opponi, de qua simulatione sit intelligendum.

Bar. in l. si sub specie. C. de postul.

- 1 ART. in hac l. si sub specie, prop̄t̄ si tradit, quando statuta t permittunt exceptionē simulationis opponi, de qua simulatione sit intelligendum? vide Alex. in consi. 142. col. 3. in quinto vol. & in consi. 28. col. 4. & in consi. 57. col. fi. eod. volu.

Summariū in l. quisquis. C. de postul.

- 1 Aduocatus & iudex quis esse non potest.

Bar. in l. quisquis. C. de postul.

- 1 BART. in hac l. quisquis, tradit, eundem t non posse esse aduocatū & iudicem. Tu uerō ad istum tex. in vers. apud urbem, vide Cæpollin caut. 156.

Summariū in l. prouidendum. C. de postul.

- 1 In causis ex utraque parte aduocati æquales esse debent.

Bar. in l. prouidendum. C. de postul.

- 1 BART. in hac l. prouidendum, ait, in causis t ex utraque parte aduocatos æquales esse debere. vide aliquid per Feli. in c. peruenit, primo de testi. cogen.

Summariū in l. j. C. de aduoca. diuer. iudiciorum.

- 1 Iudex corruptus pecunia, eius sententia non ualet.

Bar. in l. j. C. de aduo. diuer. iudic.

- 1 ART. in hac l. j. in vers. nam illa distinctio, sentit. l. venales, quando prouoc. non est necesse. non habere locum in aduocato, sed in iudice tantum. quid si est pecunia t corruptus, non ualet sententia, secus in aduocato; quia ualet sententia, quamuis restitutio cō ce datur. idem tenuit Ias. in l. prius, colu. 15. in quarto notab. ff. de re iudic. adde glo. in l. j. infra de sent. iud. qui mal. iudic. in uerbo, amittat. licet Bar. ibi dicat glo. non firmare aliquam opinionem. Et dum Bar. hic in fi. querit, utrū probationes factæ contra aduocatos in causa præuaria tionis probent contra ipsum principalem? vide Feli. in c. causam quæ, col. 6. uer. fallit 4. de testib.

Summariū in l. qui necessario. C. de aduoca. diuer. iudic.

- 1 Aduocatus, neque habens salariū ex publico potest aduocare contra rem publicam.

Bar. in l. qui necessario. C. de aduoc. diuer. iudic.

- 1 BART. in hac l. qui necessario, ait, neq; aduocatū t neque habentē salariū ex publico posse aduocare cōtra rē publicā. vide Barb. in cōf. 2. col. 4. in 1. uol. & Abb. t c. fi. in 3. notab. de postu.

Summa-

Summarium in l. fori tui. C. de aduoca. diuer. iudic.

1 *Aduocati quicquid acquirunt ex aduocatione, dicitur quasi castrense peculium.*

Bar. in l. fori tui. C. de aduoc. diuer. iudic.

2 **BART.** in hac l. fori tui, ait, aduocatos quæ re re aduocatione sua quasi castrense peculium. uide Alex. in consi. 48. col. 2. in primo uol. et in consi. 2. in sexto uol. Et dum in fi. ait Bart. etiam illud, quod acquirunt affectores, esse quasi castrense, uide Dec. in c. 2. col. 2. de consi.

Summarium in l. sancimus. C. de aduoca. diuer. iudic.

3 *Aduocati possunt cogi esse de consilio.*

Bar. in l. sancimus. C. de aduoc. diuer. iudic.

4 **BAR.** in hac l. sancimus, ait, aduocatum t posse cogi esse de consilio. uide Feli. in c. 3. col. fi. de offic. deleg.

Summarium in l. nemini licere. C. de aduoca. diuer. iudic.

5 *Ille qui sub colore assidendi est prohibitus, non debet in consilium assumi.*

Bar. in l. nemini licere. C. de aduoc. diuer. iudic.

6 **BART.** in hac l. nemini, ait, eum t qui sub colore assidendi est prohibitus, non debere in cō silium assumi. Ad hunc tex. ultra Salic. hic, uide Feli. in c. ex literis, col. fi. de constit. Roma. in cō filio 216. & Aret. in consilio 57.

Summarium in l. petitionem. C. de aduoca. diuer. iudic.

7 *Nomina eorum qui sunt de collegio debent scribi in matricula.*

Bar. in l. petitionem. C. de aduoc. diuer. iudic.

8 **BAR.** in hac l. petitionem, colligit ex hoc principio, nomina t eorum, qui sunt de collegio, de bere scribi in matricula. uide Feli. in c. solitæ, col. 2. de maiorit. & obed.

Summarium in l. j. C. de aduoca. diuer. iudicium.

9 *Ille qui deposuit officium aduocationis est constitutus in dignitate, & clarissimus appellatur.*

Bar. in l. j. C. de aduoc. diuer. iudicium.

10 **BART.** in hac l. j. ait, eum, qui deposuit t officium aduocationis, esse constitutum in digni- tate, & clarissimum appellari. uide pulchra similia per Feli. in c. quæ in ecclesiis, col. 29. de const. Aduocati enim officium est nobilissimum secundum Bal. in l. j. §. ait prætor. ff. de postul. & glo. in l. j. §. hoc edicto. ff. de postul. sed in contrarium facit text. in l. quisquis, supra titu. i. uide Cæpoll. in caut. 156.

Summarium in l. errores. C. de erro. aduoca.

11 *Negatiua circa sententiam quomodo probetur.*

Bar. in l. errores. C. de error. aduocat.

12 **BART.** in hac l. errores, dum agit de negatiua t probanda circa sententiam, hoc est senten- tiam non fuisse latam; idque ait probari posse si tempus latæ sententiæ est coarctatum loco & tempore, uide Imol. in consi. 110. in primo dubio.

Summarium in l. sententijs. C. de error. aduoca.

13 *Aduocati error reuocari potest probato errore usque ad sententiam.*

Bar. in l. sententijs. C. de error. aduoc.

14 **BART.** in hac l. sententijs, ait, errorem t aduocati reuocari posse probato errore usque ad sententiam. uide Barb. in consi. 6. col. 10. in primo uolu. Et dum subiungit Bar. errorem aduo- cati adhibitum in causa principali, reuocari posse in causa appellationis, uide not. Roma. in con filio 346. in secundo dubio.

Summarium in l. j. C. ut quæ defuncti aduoca.

15 *Iudex potest supplere de iure, & non de facto.*

Bart. in l. j. C. ut quæ defuncti aduoc.

16 **BART.** in hac l. j. ait, iudicem t posse supplere de iure, non de facto. In hac materia, ut iu- dex super nō petitis iudicare possit, uide textum mirabilem in c. Raynuius, de testa. vbi Abb.

De procuratoribus.

col. 3. & ibi uide Barb. in 45. Et dum subiungit Bar. ad iudicem pertinere, date dilationes, pronunciationes, & similia. vide Felin. c. licet causam, col. 9. in fi. de probat.

Summarium in l. interlocutio. C. ex quib. cau. infam. irrog.

- 1 *Admonitio prefidis ut quis ad meliorem uitam se redigat, infamiam non irrogat.*

Bar. in l. interlocutio. C. ex quib. cau. infam. irrog.

- 1 **BART.** in hac l. interlocutio, ait, admonitionem prefidis, ut quis ad meliorem uitam se redigat, infamiam non irrogare. hoc documentum non est obliuioni tradendum. quod facit pro quodam Cardinali, qui Marcello secundo ad pontificatum euecto, eum rogauit, ut inter dignos gratia sua annumeraretur, cui summus Pontifex respondit, si uitam mutabis, eris nobis gratus. ut propterea non dicatur ei irrogatum fuisse infamiam, tamen multi ob hoc malè de illo Cardinali sentiebant. vide ad istam. l. & ad l. verbum, supra eodem. Roma. in consi. 208. & Alexand. in consi. 152. col. 3. in quinto uolu.

Bar. in l. improbum. C. ex quib. cau. infam. irrog.

BART. in hac l. improbum, ait, hanc infamiam ipso iure irrogari. vide Matthæ. in sing. 49.

Summarium in l. j. C. de procurat.

- 1 *Procurator de cuius mandato dubitatur, admittitur cum cautione de rato.*

Bar. in l. j. C. de procurat.

- 1 **BART.** in hac l. in uers. Tercio casu, ait, procuratorem tunc de cuius mandato dubitatur, admitti cum cautione de rato. sed hoc non habere locum in procuratore dato ad recipiendam solutionem. Adde quòd hoc quoque non procedit quando per huiusmodi cautionem aduersario non esset plenè consultum per adiecta hic per Alex. & est text. in l. iusiurandum quod ex conuentione. §. si. cum l. seq. verum nec multum interest. ubi Alex. ff. de iureiur. Immo amplius dico, etiam si aduersario quòd ad pecuniam plenè consuleretur, non autem quòd ad famam, procuratorem cum ista cautione admitti non debere, ut probatur in d. verum nec multum interest, iuncta glo. Et dum Bar. hic paulò post, dicit, ex aduètu procuratoris conditionem aduersarij non debere fieri deteriore, vide Fulg. in cons. 95.

Summarium in l. eum qui res. C. de procurat.

- 1 *Dominus prius citari debet, quam procurator.*

Bar. in l. eum qui res. C. de procurat.

- 1 **BART.** in hac l. eum qui res, ait, primum tunc citari debere dominum, quàm procuratorem. Vide Barb. in consi. 18. colu. 3. in primo uolu. Alexand. in l. meminerint. infra unde ui. Et dum Bar. ait, à iudice tutorem uel curatorem cogi posse, ut defendant. vide Areti. in consi. 29. & in consi. 66. Et dum subiungit Bar. utrum tutor contumax tãquam suspectus remoueri possit abfque nouo processu an non? vide Roma. in consi. 428. Et dum Bart. querit hic an ex contumacia procuratoris contra dominum perueniri possit ad primum decretum, vide Felin. c. 1. col. 3. ut lit. non contest.

Summarium in l. reum. C. de procurat.

- 1 *Accusatus de crimine capitali procurator alterius esse non potest.*

Bar. in l. reum. C. de procurat.

- 1 **BART.** in hac l. reum, ait, accusatum tunc de crimine capitali procuratorem alterius esse non posse, sed in fi. Barto. ex mente glo. ait, si hæc exceptio non opponatur, iudicium ualere. vide Barb. ubi multa similia posuit in consi. 90. colu. 6. in tertio uolu.

Summarium in l. quod quis. C. de procurat.

- 1 *Procurator ad iudicia ante litem contestatam non potest alium substituire, sed post.*

Bar. in l. quod quis. C. de procurat.

- 1 **BART.** in hac l. quod quis, sic ait in summa. Procurator tunc ad iudicia ante litem contestatam

tam non potest alium substituere, sed post. vide pro ampliacione huius. l. Roma. in consi. 24 r. col. 3. vbi dicit in causis, in quibus lis non contestatur, alium nō posse substitui. & ad materiam huius. l. vide omnino eundem Roma. in sing. 21 r. incip. Vltimò tu scis.

Summarium in l. si procurator. C. de procurat.

¶ *Idem est dicere, concedo tibi plenam administrationem, & concedo tibi liberam administrationem.*

Bar. in l. si procurator. C. de procurat.

¶ **BART.** in hac. l. si procurator, ait, idem esse dicere, concedo tibi plenam administrationem; & concedo tibi liberam administrationem. ad hoc accedit las. in l. posthumus, col. 16. infra de bonor. poss. contratab. & in l. si tibi, §. i. ff. de pact. vbi etiam alios effectus enarrauit, quos operatur ista uox, plena.

Summarium in l. neque tutores. C. de procurat.

¶ **Tutor, & curator ex sua persona procuratorem non constituit, sed minori constituenti auctoritatem impertitur.**

Bar. in l. neque tutores. C. de procurat.

¶ **BART.** in hac. l. neque tutores, sic ait in summa. Tutor † & curator ex sua persona procuratorem non constituit, sed minori constituenti auctoritatem impertitur. De materia huius. l. vide Soc. in consi. 255. in 1. vol. Et dum postea agit hic Bar. an & quando administrator possit constituere procuratorem? vide Aug. in l. post litem. ff. de procur. & Feli. in c. ex parte decani, in fi. de rescri. & de tutore vide Alex. in consi. 162. in 5. uol. & de natura actoris, de quo inferius agit Bar. hic, vide Fulg. in consi. 182. Postea hic tractat Bart. an & quando minor possit constituere procuratorem sine tutoris auctoritate? vide Angel. in consi. 157. & Feli. in cap. cum l. & A. colu. 5. de re iudic.

Summarium in l. exigiendi. C. de procurat.

¶ **Coniuncta persona quando admittatur pro coniuncta.**

Bar. in l. exigiendi. C. de procurat.

¶ **BART.** in hac. l. exigiendi, in ultima opposi. tradit, quando † coniuncta persona admittatur pro coniuncta. Vide Roma. in consi. 24. in fi. & quia de hac re alibi egimus, non insitam hic. & ad ea quæ hic ait Barto. in fi. in vers. item quod legis auctoritate hic ut minor admittitur, uide Aret. in consi. 76. col. 4. & sequ.

Summarium in l. ita demum. C. de procurat.

¶ **Exceptio procuratoris seu alia declinatoria debet apponi ante litem contestatam.**

Bar. in l. ita demum. C. de procurat.

¶ **BART.** in hac. l. ita demum, in primo notab. dicit, exceptionem † procuratoris seu aliam declinatoriam ante litem contestatam debere opponi. vide las. in l. quamdiu, colu. 2. infra qui admit. Et dum in secundo notab. ait Bart. exceptionem, quæ fuit omissa ante litis contestationem, obijci non posse in causa appellationis: vide Abb. in c. pastoralis, colu. fi. de except. Ad ea uerò quæ hic ponit Bar. in 3. notab. dicens per appellationem posse rescindi, iudicari, & reponi in eo statu, ut possit facere omnia, quæ posset quis post litem contestatam, vide Abb. in c. ad audientiam, col. 3. de rescri. ille igitur qui repellitur, ne possit esse procurator, in prima instantia, repellitur etiam in causa appellationis. quod intellige, ut hic, quando fuit oppositum. vide Roma. in consi. 384. & omnino in consi. 75.

Summarium in l. non eo minus. C. de procurat.

¶ **Quod in fauore alicuius introductum est, non debet in eius odium retorqueri.**

Bar. in l. non eo minus. C. de procurat.

¶ **BART.** in hac. l. non eo minus, sic ait in summa. Quod in fauorem † alicuius inductum est, non debet in eius læsionem retorqueri. vide ad istam. l. Bal. in c. 1. colu. 4. de rescript. & in hac materia uide trad. in l. quod fauore. supra de legib. Et dum tradit Bar. hic sententiam latam pro minoris procuratore non legitime constituto, non ualere. vide aliqua similia per Abb. in consi. 89. in 1. dub. in 2. vol. & Feli. in c. P. & G. col. 3. de offic. deleg. & Paul. de Castr. in consi. 323. Et

- ad eā, quæ hic ponit Bar. in versu. quæro quid si ipse minor ligat? vide Alex. in conf. 201. Vltio processu, in lib. primi & secundi uol. Postea quærit hic Bart. si ista exceptio opponitur ante sententiam, an reddat iudicium retro nullius momenti? vide Abb. in cōf. 45. in fi. in 2. vol. & Corn. in cōf. 164. in quarto uol.

Summarium in l. inuitus. C. de procurat.

- 1 *Inuitus quis dicatur.*

Bar. in l. inuitus. C. de procur.

- 1 **BART.** in hac l. inuitus, tradit, quis dicatur t̄ inuitus. Vide eundem in l. quæ dotis. ff. sol. ma. trim. & Oldra. in cōf. 308. Quæ autem sit differentia inter inuitum & renitentem, vide apud Feli. in c. lator, col. 2. de re iudi. Et dum postea Bar. hic in 2. col. vers. ex prædictis, dicit, quandoque aliquem esse in iudicio nomine suo, ad commodum tñ non ad incommodum alienum, vt fideiussor, & emptor, & tunc eum teneri appellare, & appellationē prosequi. Aduerte quia hic Bar. æquiparat fideiussorē & emptorem. vide oīno Paul. de Cast. in cōf. 30. col. 3. & 4. in 1. uol.

Summarium in l. alienam. C. de procurat.

- 1 *Mater non potest defendere filium pupillum.*

Bar. in l. alienam. C. de procur.

- 1 **BART.** in hac l. alienam, sic ait in summa. Mater t̄ nō potest defendere filium pupillum, sed eidem tutorem petere. vide aliquas limitationes ad istam l. per Dec. in l. ij. col. 3. ff. de reg. iur.

Summarium in l. nihil. C. de procurat.

- 1 *Ille qui primus litem contestatur, efficitur dominus litis.*

Bar. in l. nihil. C. de procur.

- 1 **BART.** in hac l. nihil, in fi. ait, cum ille, t̄ qui primus litem contestatur, efficiatur dominus litis, alius dominus esse non potest. vide Feli. in c. cū m. M. Ferrarien. col. 5. de const. & licē non posse pluries contestari docuit Feli. in d. col. uers. & hoc.

Summarium in l. maritus. C. de procurat.

- 1 *Maritus tanquam coniuncta persona admittitur ad agendum pro uxore sine mandato præstita cautione.*

- 2 *Mulier habet patrimonium triplicis generis.*

Bar. in l. maritus. C. de procura.

- 1 **BART.** in hac l. maritus, sic ait in summa. Maritus t̄ tanquam coniuncta persona admittitur ad agendum pro uxore sine mandato præstita cautione. iste text. est sing. secundum Paul. de Cast. hic ad probandum, idem esse iudicandum de principio principiante, quod iudicamus de ijs, quæ sequuntur ab ipso principio. nam maritus principium cōiunctionis est, & tamen habetur pro coniuncta persona, vt hic. id quod est adnotandum ad multas quæstiones. Ad istā l. uide Barb. in c. translato, col. 7. de const. Et dum hic subiungit Bar. t̄ mulierem habere patrimonium triplicis generis, hoc est, dotem, & quædam bona uiro tradita extra dotem, quæ uocantur paraphernalia, & quædam alia bona marito non tradita quoquo modo: vide Imol. in cōf. 82. Alex. in cōf. 42. col. 5. in 1. vol. & in cōf. 205. in lib. primi & secundi uol. & in cōf. 144. col. 3. in 5. vol. Corn. in cōf. 190. col. 3. in 3. uol. Soci. in cōf. 82. in 4. uol. & oīno Dec. in cōf. 521. ubi eruditè admodum loquitur circa hæc bona mulieris. addens quam libertatem in istis bonis uxoris habeat maritus. Et dum Bar. subdit, mandatum circa unam rem & aliam porrigi nō debere, vide Roma. in cōf. 461.

Summarium in l. nulla. C. de procurat.

- 1 *Post contestationem factam à procuratore, morte domini mandatum non extinguitur, & alius potest ab ipso procuratore substitui.*

Bar. in l. nulla. C. de procur.

- 1 **BART.** in hac l. nulla, sic ait in summa. Post t̄ contestationem factam à procuratore, morte domini mandatum non extinguitur, & alius potest ab ipso procuratore substitui. Ad hanc l. vide aliquid per Fulg. in cōf. 182. & Oldra. in cōf. 130. & in cōf. 217. Postea quirit Bar. hic, quā procurator

procurator dicatur effici dominus litis in causis, in quibus lis non contestatur? vide Roma. in conf. 174. col. 2. Barb. in c. cum. M. Ferrar. in col. 2. de const. Aret. in conf. 73. & in conf. 34.

Summariū in l. licet. C. de procurat.

- 1 Exceptio quæ reddit iudicium retro nullum, quandoque opponi potest.
- 2 Si iudex pronunciat aliquem esse procuratorem legitimum, non potest opponi ipsi procuratori eum non esse procuratorem.
- 3 Procuratori opponi non potest postquam terminatum est pro eo.

Bar. in l. licet. C. de procur.

- 1 **BART.** in hac l. licet, sic ait in summa. Exceptio, t quæ reddit iudicium retro nullum, quandoque opponi potest. vide ad istam. l. Roma. in conf. 170. Cyn. in l. si tutor, infra in quib. cau. in integr. testa. non est necess. & Corn. in conf. 292. in 5. vol. Postea Bar. opponit, & circa primam solutionem, quam ait non esse ueram, vide Fel. in c. quoniam contra, col. 27. vers. septimo quarto, de probar. Et dum opponit Bar. dicens, exceptionem dilatoriam obijci debere ante litis contestationem, vide Alex. in conf. 72. in 4. vol. & Paul. de Cast. in conf. 323. in fin. Et dum Bar. hic in 2. col. vers. prima quæ opponitur, agit de exceptione, quæ obijcitur procuratori intuitu personæ suæ, quæ non potest esse in iudicio, ut pura quia seruus; vide Alex. in l. j. §. 1. col. 2. ff. ad Trebell. Ana. in conf. 96. & in conf. 104. & utrobique addita. Et dum Barr. in 3. col. vers. quandoque disputatur, ait, si iudex t pronunciat aliquem esse procuratorem legitimum, non posse opponi ipsi procuratori, eum non esse procuratorem. ad hoc accedit Alexand. in conf. 201. col. 2. vers. secundò respondeo, in libro primi & secundi vol. & in conf. 102. col. 1. in 5. vol. & in conf. 61. eod. vol. Ad ea uero quæ dicit hic in vers. si verò de hoc, uide aliquid per Alex. in conf. 78. col. 3. in 5. vol. Fel. latè in c. super literis, col. 17. cum seq. vers. fallit non d. de rescript. Et dum Bar. hic in uers. ubicunque autem, declarat id, quod prædixit, scilicet, procuratori t opponi non posse postquam terminatum est pro eo, ut procedat nisi ille, qui opponitur, uellet in se assumere onus probandi hanc negatiuam, ut hic per eum. vide Alex. in cōf. 12. In causa & lite, in fi. in 4. vol. & in conf. 222. col. 2. in libro primi & secundi vol. & Abb. in conf. 18. col. 2. in 2. vol. Ad ea uero quæ ait Bar. hic in vers. secundus casus, uide aliquid per Fel. in c. 2. col. 2. de testa. & in c. quamuis, col. pe. de re iudic. & ultra Paul. de Cast. in conf. 320. in 2. dub. & Anch. in conf. 41.

Summariū in l. in pecuniarijs. C. de procurat.

- 1 Citatus potest comparere per procuratorem.

Bar. in l. in pecuniarijs. C. de procur.

- 1 **BART.** in hac l. in pecuniarijs, sic ait in summa. per procuratorem t potest comparere citatus, neque cogitur quis personaliter comparere, nisi ex causa. idem dicas etiam si aduersarius impetrasset, eum posse compelli ad comparendum personaliter. ita Domini de Rota in tit. de dol. & contum. ut refert Fel. in libr. de rescript. col. 2.

Summariū in l. j. C. ne lice. potent.

- 1 Patrocinium potentis, qui ratione officij procurauit, causa priuatur, & ille potentior puniatur.

Bar. in l. j. C. ne lice. potent.

- 1 **BART.** in hac l. j. sic ait in summa. Qui t patrocinium potentis ratione officij procurauit, causa priuatur, & ille potentior puniatur. vide aliquid per Barb. in cap. ecclesia sanctæ Mariæ, col. 18. de constit. & in c. 1. col. 8. de offic. deleg. & ibi, Fel. in r. colu. Et dum quærit utrum sit necess. ut illud patrocinium palam præstetur, vide Barb. in d. c. 1. col. fi. Et dum Bar. ait idem esse etiam in eo, qui procurauit patrocinium alicuius familiaris potentiorum, vide Aret. in conf. 24. col. 2.

Summariū in l. cum allegat. C. ne fisco.

- 1 Res publica non potest actionem legitimam uel dubiam suscipere, ex causa donationis.

Bar.

De negocijs gestis.

Bar. in l. cum allegas. C. ne fise.

- 1 **BART.** in hac l. cum allegas, sic ait in summa. Actionem t litigiosam uel dubiā respública ex causa donationis suscipere non potest. vide Ias. in l. prima, col. si. infra qui testa. fac. poss.

Summariū in l. cum tutores. C. de neg. gest.

- 1 *Index si daret tutorem, qui aliquis est legitimus tutor, non uitiatur tutela.*

Bar. in l. cum tutores. C. de negoc. gest.

- 1 **BART.** in hac l. cum tutores, exponit, faceres, hoc est, detegeres. & ex hoc infert, si index t daret tutorem, qui aliqui est legitimus tutor, propterea non uitiari tutelam; quia debet intelligi, dedit, hoc est, datum declarauit. vide Alex. in l. i. in princ. col. 3. in fi. ff. ad leg. falc. ubi ponitur similis expositio.

Summariū in l. contra impuberes. C. de neg. gest.

- 1 *Quilibet est idoneus defensor alterius sine mandato super tota causa.*

Bar. in l. contra impuberes. C. de negoc. gest.

- BART.** in hac l. contra impuberes, uersic. ultimò uide, ait, istum tex. esse mirabilem, ut hic pet eum. Vide Alex. in l. ille à quo. §. si de testamento. in primo notab. ff. ad Trebell. & ad speciale, de quo agit Bar. in uersic. possumus dicere, uide aliquid per Felin. c. illa præpositorum, de accusat. Dum Bar. in fi. ait, uel dicamus quòd sicut quilibet est idoneus defensor t alterius sine mandato super tota causa, ita & super vno articulo. & illud quod hic dicitur de materia, & sic * de femina, speciale est fauore pupilli. Dicas hunc esse * communem intellectum, ut inquit Alex. in l. Titia diuortium, col. 2. uersic. circa hoc. ff. sol. matr. & vide Barb. in consi. 15. colum. 4. in r. volu. & Alexand. in l. ille à quo. §. si de testamento, ad Trebell. & Ias. in l. uideamus, col. 2. ff. de in lit. iuran.

Summariū in l. siue pro fratre. C. de neg. gest.

- 1 *Actio negociorum gestorum locū habet quādo negociū geritur ex uoluntate, aliqui uerò si ex necessitate.*

Bar. in l. siue pro fratre. C. de negoc. gest.

- 1 **BART.** in hac l. siue pro fratre, dicit, actionem t negotiorum gestorum locum habere, quādo negocium geritur ex uoluntate, aliqui uerò si ex necessitate. Vide Bar. in l. ij. §. ex ijs. fi. de uerb. oblig. ubi Ias. latet, in 4. col. uersic. circa primam. Et dum hic in fi. ait Bar. adnotandum esse, quia est reperire actionem in genere, vide Bar. in l. Iulianus. ff. de hæred. instit.

Summariū in l. alimenta. C. de neg. gest.

- 1 *Mater an & quando possit repetere alimenta præstita filio.*

Bar. in l. alimenta. C. de neg. gest.

- 1 **BART.** in hac l. alimenta, tradit, an & quando mater t possit repetere alimenta præstita filio? & distinguit ut hic per eum. vide Aret. in consi. 160. col. 2. & Bar. in l. Nescennius. ff. de neg. gest. & in l. si quis à liberis. §. si mater. ff. de liber. agnos. cum additis ad Bar. in d. l. locis. & uideas Alex. in consi. 110. in 7. vol. & in consi. 72. col. 3. in 5. vol. & Soc. in c. 61. in r. vol. Et ad ea quæ in hac re ait Bar. hic in uersic. quandoque onus, vide Alex. in consi. 108. col. fi. in r. volum. Capr. in consi. 17. col. pen. Corn. in consi. 165. in 4. vol.

Summariū in l. quod in uxorem. C. de neg. gest.

- 1 *Expense factæ à marito in curanda uxore infirma, repeti non possunt.*

Bar. in l. quod in uxorem. C. de negoc. gest.

- 1 **BART.** in hac l. quod in uxorem, ait, expensas t factas à marito in curanda uxore infirma, repeti non posse. uide Abb. in consi. 81. col. 2. in 2. volum. & Capr. in consi. 5. 2. & Roma. in consi. 607. in primo dubio. Et ad ea quæ ponit Barto. hic in uersic. si uerò mulier, uide Aret. in consilio 98.

Summariū in l. si paterno. C. de neg. gest.

- 1 *Expense factæ circa personam prinigii non repetuntur, nisi fuerint factæ animo repetendi.*

Bar.

Bar.in l.fi paterno.C.de neg.gest.

- 1 **BART.** in hac.l.fi paterno,sic ait in summa. Expense t factæ circa personam priuigni,non repetuntur nisi fuerint factæ animo repetendi. vide Alex.in consi.285.Circa primam dubitationem,in fi.in libro primi & secundi vol.ubi ponit an expensæ factæ per proauum pronepoti in studio repeti possint?vide Dec.in cõs.21.ubi loquit de fratre qui fecit expensas pro fratre.

Summarium in l.curatores.C.de nego.gest.

- 1 *Actiones quomodo distinguantur per actionem directam,& contrariam.*

Bar.in l.curatores.C.de negoc.gest.

- 1 **BART.** in hac.Lcuratores, tradit, quomodo t actiones distinguantur per actionem directam,& contrariam.Tu uerò dicas hanc distinctionem non fieri nisi in casibus à iure expressis. gl.in l.omnino.ff.de impens.in reb.dotal.fact.& ibi habetur in apostill.ad Bar.ubi posui. Ad ea uerò quæ Bar.ait hic in uersu,dicendum est ergo,& reliqua,facit tex.& ibi Alex.in l.ij.infrà de bonor.poss.secundum tab.& ibi Paul.de Cast.& Feli.in c.aduersus,col.1.de except.

Summarium in l.tutori.C.de nego.gest.

- 1 *Gestor an teneatur de neglectis.*

Bar.in l.tutori.C.de negoc.gest.

- 1 **BART.** in hac.l.tutori,uerfic.ueritas est ista, agit, an gestor t teneatur de neglectis. vide Roma.in consi.413.col.4.versu.quò ad septimum,& in consi.426.Fulg.in consi.25.& Corn.in consi.85.in 4.vol.in fr.

Summarium in l.fi.C.de nego.gest.

- 1 *Prohibitio tollit actionem negotiorum gestorum in his, quæ queruntur post prohibitionem.*

Bar.in l.fi.C.de negoc.gest.

- 1 **BART.** in hac.l.fi sic ait in summa. Prohibitio t tollit actionem negotiorum gestorum in ijs, quæ geruntur post prohibitionem; secus in ijs, quæ gesta sunt ante. Declara & limita istam Lutper Soc.in consi.26.in 1.vol.& uide multos casus, in quibus expendens contra prohibitionem repetit,quos ponit Soc.in regula 137.Et dum subdit Bart.su mandauit tibi, ut mihi codicem emeress pro x.& tu emisti pro.xx.utrum illa x.possis repetere? vide Paul.de Cast.in consi.157. Et dum Bar.tradit an protestatio fieri possit in scriptis? & sine scriptis? vide la.s.in l.non solum. §.morte.col.12.ff.de oper.nou.nunc.

Rubrica de his quæ ui met.cau.

CIRCA istam rubricam uide quæ posui ad Bar.in rubrica.ff.eod.tit.

Summarium in l.cum te non solum.C.de his quæ ui met.cau.

- 1 *Si quis scienter soluit,sublatum esse metum metum adhibiti tempore promissionis.*

Bar.in l.cum te non solum.C.de his quæ ui met.cau.

- 1 **BART.** in hac.l.cum te,uerfi.modò uenio,inquit,si quis t scienter soluit,sublatum esse uitium metus adhibiti tempore promissionis. vide Soc.in consi.263.col.5.& seq. Et dñ Bar.in uersu.breuitur omnes,ait,aut quis soluit instante metu,& tunc potest repetere: aut soluit postquam cessauit metus,& tunc secus. vide Aret.in consi.14.colu.10. Et ad ea quæ tradit Bar.hic in fi.uideas de purgatione metus apud Alex.in consi.98.& in consi.seq.in 3.volu. & in consi.47.seq.in 4.vol.& Bal.in consi.240.in 1.vol.

Summarium in l.fi ui uel metu.C.de his quæ ui met.cau.

- 1 *Coactus fundum uendere,potest illum repetere à quolibet possessore, si pretium restituit.*

Bar.in l.fi ui uel metu.C.de his quæ ui met.cau.

- 1 **BART.** in hac.l.fi ui uel met.sic ait in summa. Coactus t fundum uendere, potest illud repetere à quolibet possessore, si pretium restituit,& præscriptio non currit. vide Card.in consi.137.in 2.dubio.

Bar.

De his quæ uel metusue causa.

Bar.in l.fi per uim.C.de his quæ uel met.cau.

- 1 BART. in hac.l.fi per uim dicitur actionem hanc tolli exceptione consensus postea adhibiti. uide Paul.de Castr.in conf.88.

Summarium in l.ad inuidiam.C.de his quæ uel met.cau.

- 1 Ex sola dignitate, uiolentia, & metus non presumitur.

Bar.in l.ad inuidiam.C.de his quæ uel met.cau.

- 1 BART. in hac.l.ad inuidiam, ait ex sola dignitate uiolentiam uel metum non presumi. uide Alex.in conf.16.col.3.in 3.vol.& in cõf.47.in 4.vol.Abb.in conf.3.col.7.in 6.dub. & quæ posui ad Bar.in l.j.quæ onerandæ. ff. quar. rer. act. non dat. & Bal.in conf.26.in 3.vol.

Summarium in l.metum.C.de his quæ uel met.cau.

- 1 Metus an probetur ex solis minis.

Bar.in l.metum.C.de his quæ uel met.cau.

- 1 BART. in hac l. metum, tradit, an t ex solis minis probetur metus & dum ait inspiciendâ esse personam inferentis, uide Dec.in c.1.in 2.notab. de offic. deleg. Postea subiungit, minas illusorias non esse atque uendas. uide Roma.in conf.331.Ang.in conf.215.Ang. Aret.in trac. malefic. in gl.in uoce, fama publica, in 6.col.Felin.in c.afferte, col.fi. de præsumpt. & Brunum in trac. de indicij & tortura, col.13.& alibi latè de metu egimus, ideo non repetam.

Bar.in l.fi per impressionem.C.de his quæ uel met.cau.

- 1 BART. in hac l.fi per impressionem, opponit, & respondet ad l.ad inuidiam, suprà eod. uide Alex.in conf.16.col.3.in 3.vol.Ang.in conf.218.in 3.dub. ubi ponit multa, ex quibus colligitur impressio. Bal.in conf.20.in 3.vol.Aret.in conf.14.& in conf.24.& Soc.in conf.263.

Bar.in l. uenditiones.C.de his quæ uel met.cau.

- 1 BART. in hac. l. uenditiones, inquit, istam. l. posse loqui in casu. l. præcedentis, & eam extendere. Tu uero in quibus terminis militet ista. l. uide apud Ias. in §. quadrupli, col.9. uer. quædam est, inst. de action.

Bar.in l. cum proponas. C. de dol. mal.

- 1 BART. in hac. l. cum proponas, in uerbi. gl. soluit duobus modis, declarat istas solutiones ut hic per eum. benefaciant trad. per Ias. in l.ij. & in l. stipulationes non diuiduntur, col.17. uerbi. ultra. ff. de uerb. oblig. & Paul. de Cast. in l. Iulius Paulus, & in l. seq. ff. de cond. & demonstr.

Summarium in l. dolum. C. de dol. mal.

- 1 Ea quæ consistunt in animo, directe probari non possunt.

Bar.in l. dolum. C. de dol. mal.

- 1 BART. in hac. l. dolum, ait, ea, quæ t consistunt in animo, directe probari non posse, sed ex perspicuis indicij. de materia huius. l. & alia multa ad rem facientia, uide Felin. in c. si autem, col.1. & 2. de rescrip. Roma.in conf.504.col.2. Imol.in conf.78.& in conf.147.col.4. Abb.in c. super literis, col.6. & ibi Bal.in 3.col. de rescrip. Aret.in conf.147. Alex.in conf.58.col. fi. in 3.vol. & in conf.41.in 3.vol. & in conf.152.col.6. in 5.vol. Barb.in conf.42.col.10. in 1.vol. Soci. in conf.163.col.6. Anch.in conf.299. & Bal.in conf.26.in 3.par.

Summarium in l. si curatorem. C. de in integ. rest.

- 1 Si minor habens curatorem contrahit sine illo, contractus est nullus.

- 1 Minor in ultima uoluntate potest dare licentiam executoribus alienandi immobilia sine curatoris autoritate.

- 1 Prodigus cui est interdictum bonis, non potest legare pro anima.

Bar.in l. si curatorem. C. de in integ. rest.

- 1 BART. in hac. l. si minor, sic ait in summa. Si minor t habens curatorem contrahit sine illo contractus est nullus, & reliqua. Attende tamen quia iste minor habens curatorem possit fieri monachus, & bona sua tribuere monasterio sine consensu curatoris; nam perinde

perinde est ac si ea per viam ultimæ voluntatis reliquisset, in qua non requiritur tutor, aut curator: ita docet in l. j. §. fuit quæsitum. ff. ad Trebell. Item quia in alienatione uniuersali facta in consequentiam personæ non exigitur autoritas curatoris. Præterea iura prohibentia alienationem, non comprehendunt alienationem factam ad causas pias, l. as in auth. ingressi. col. 1. vers. sed pone, supra de sacro. eccl. & ex istis tribus rationibus tripliciter limitat hunc tex. Et ibi dicit l. as minorem. & huiusmodi in ultima voluntate posse dare licentiam executoribus alienandi immobilia sine curatoris autoritate, & sine decreto iudicis. & l. as in l. si. col. fin. vers. hinc uidemus. C. de pact. assert. rationem prædictæ conclusionis, quia bona ueniunt in consequentiam personæ, ut prædixi. Et minorem posse dare prædictam licentiam executoribus, tenuit etiam l. as in d. l. j. §. fuit quæsitum, in fidei huic sententiæ relictatur: nam ad ultus, & prodigus curatorem habentes æquiparantur, ut hic, & tamen prodigus testari non potest, nec esse testis. l. is cui. ff. de testa. sed facilis est solutio ex ijs, quæ paulo post subiicit Bar. hic dicens, ad ultum æquiparari pupillo in actibus uiuentium, non in actibus morientium: ut idem dicamus in prodigo. & de æquiparatione prodigi, qui pupillo & furioso æquiparatur, vide Feli. in c. cum non liceat. in u. 9. de præscript. & ideo cum careat sensu, non potest prodigus, cui t est interdictum bonis, legare pro anima. Alex. in cons. 1. 82. in 5. volu. Hinc prodigo administratio bonorum interdicti non potest eo non citato secundum magis commune sententiam, ut per Soc. in cons. 279. in 1. vol. non sic in adulto, & in quibus casibus furiosus & prodigus æquiparentur, docuit Dec. in l. furiosi. ff. de reguliur. & pro confirmatione prædictorum vide quæ pono in auth. sacramenta, in fr. si aduers. uendit. dum loquor de prodigo, qui testari non potest, non sic in minore. Ad illud autem, quod prædixi, ex mente Bartoli hic, scilicet, pupillum & adultum æquiparari in actibus uiuentium, alioqui uero in actibus morientium: vide gl. & docet. in d. §. fuit quæsitum, ubi habetur in quibus æquiparentur, & quid possit facere ad ultus curatorem habens. quæ omnia sunt de uisceribus huius. l. ad ea uero, quæ hic subiungit Bar. in uers. quidam sunt. vide Pau. de Cast. in cons. 140. col. 1. in 2. dub. Et dum Bar. subdit, iudicem non posse supplere defectum tutoris, vide Dec. in cons. 72. & ad practicam quam hic in fi. ponit Bar. de decreto iudicis, uideas Alex. in cons. 245. col. 4. in libro primi & secundi vol.

Summarium in l. si intra. C. de in integ. resti.

1 Minor an possit renunciare restitutioni in integrum.

Bar. in l. si intra. C. de in integ. resti.

2 BART. in hac. l. si intra, tradit, an minor t possit renunciare restitutioni in integrum t vide Abb. in c. si diligenti. col. 5. & ibi docet. de for. compet.

Summarium in l. de tutela. C. de in integ. resti.

3 Sciens non decipitur.

Bar. in l. de tutela. C. de in integ. rest.

4 BART. in hac. l. de tutela, sic ait in summa. Sciens t non decipitur; ideo qui minorem ætatem scit, probatione ætatis se deceptum dicere non potest. Item affinitas & proximitas sanguinis facit præsumi, ut quis sciat ætatem minorem. De materia huius. l. & l. Octau. ff. und. cogn. vide plenè apud Alex. in l. Titius. §. Lucius. ff. de liber. & posth. & Feli. in c. quoties, in 2. notab. de testi. & aliquid per Barb. in cons. 3. in 2. vol. Bal. & Ang. in l. quoniam sororem, in fr. de iur. delib. & in l. si iuncta gl. ff. de rit. nupt. Et dum Barto. loquitur hic de teste, qui ait aliquem esse minorem, & hoc scit quia est filius patruus, uel auunculus. vide latius eundem Bar. in l. j. col. 3. & quæ ibi posui. ff. si cert. pet. ubi respondit huic oppositioni, quam hic cogitandam reliquit. & ibi latissime uideas Alex. in 5. col. cum seq.

Summarium in l. non uidetur. C. de in integ. resti.

5 Si in libello ponitur aliquem esse minorem & l. sum, & non diceretur, hoc sui facilitate contigisse, libellus non concludit.

Bar. in l. non uidetur. C. de in integ. rest.

6 BART. in hac. l. non uidetur, in fi. ait, si ponerest in libello aliquem esse minorem & l. sum, & non

Si tutor uel curator interuenerit.

& non diceretur hoc sui facilitate contigisse, libellum non concludere. vide Anan. in conf. 48.
& ibi addita & Barb. in conf. 79. in 4. vol.

Summarium in l. etiam. C. si tut. uel cura. interne.

- 1 *Perempta instantia, remanet perpetua actio.*

Bar. in l. etiam. C. si tut. uel cur. interuen.

- 1 **BART.** in hac. l. etiam, ait, perempta t̄ instantia remanere perpetuam actionem, quæ est facta per litis contestationem. & dum reprobatur solutionem Petri, qui contrarium sentiebat, vide Abb. in conf. 77. colum. 3. in 2. dubio. in 2. volum. & Paul. de Cast. in conf. 317. in quarto dubio.

Summarium in l. j. C. si aduer. rem iud.

- 1 *Sententia an possit ferri pro parte.*

Bar. in l. j. C. si aduerf. rem iudic.

- 1 **BART.** in hac. l. j. tradit, utrum t̄ sententia possit ferri pro parte. & dum ait, si libellus unū tantum capitulum continet, eam pro parte ferri non posse. vide Federic. de Sen. in conf. 26. & plenè Felian. c. cum inter, col. 4. cum seq. de re iudic. & Alex. in l. si conuenerit, col. 4. ff. de re iudic. Ad ea uero quæ hic subiungit Barto. in versic. sed si ponamus in libello. vide Corn. in conf. 137. in 4. volum. Et ad ea quæ tradit Bar. de iudice hic in versic. Hic aduerte, vide Alex. in conf. 141. col. pen. in 5. vol.

Summarium in l. si eum pater. C. si aduer. rem iud.

- 1 *Filius minor in causa status aduersus sententiam latam pro parte petere potest restitutionem.*

Bar. in l. si cum pater. C. si aduerf. rem iudic.

- 1 **BART.** in hac. l. si cum pater, ait, filium t̄ minorem in causa status aduersus sententiam latā pro parte posse petere restitutionem. & dum in uersic. quandoque patri, dicit, si patri objicitur factum suum in cursu temporis, sufficere x. annos ad excludendum patrem. Adde quod filius si etiam seorsum habitat à patre, præsumitur emancipatus. la. in l. si certis annis, col. 3. vers. septimò facit, supra de pact. & in l. qui in aliena, in princ. col. 72. vers. secundo adde. ff. de acquir. hæred. & aduerte quia Bar. hic non uult hoc. sed Bal.

Summarium in l. cum minores. C. si aduer. rem iud.

- 1 *Facta ab adulto non habente curatorem, an & quando sint ualida.*

Bar. in l. cum minores. C. si aduerf. rem iudic.

- 1 **BART.** in hac. l. cum minores, tradit an t̄ & quando facta ab adulto non habente curatore ualida sint? vide Alex. in conf. 145. In causa & lite, col. fi. in lib. primi & secundi vol.

Summarium in l. j. C. si aduer. uendi.

- 1 *Iuramentum de non ueniendo contra restitutionem impedit postulare.*

Bar. in l. j. C. si aduerf. uendit.

- 1 **BART.** in hac. l. j. sic ait in summa. Iuramentum t̄ de non ueniendo contra restitutionem, impedit postulare. vide Abb. in conf. 107. col. 4. in 4. dub. in 2. vol.

Summarium in auth. sacramenta. C. si aduer. uendi.

- 1 *Ista authentica an locum habeat data enormi lésione.*
2 *An ubi iuratur extra contractum requiratur presentia aduersarij.*
3 *Per iuramentum simpliciter prestitum an impediatur minor petere restitutionem in integrum.*
4 *Minor an possit in iudicio interesse cum iuramento.*

Bar. in auth. sacramenta. C. si aduerf. uendit.

- 1 **BART.** in hac auth. sacramenta, tradit de iuribus iuramenti. An autem t̄ ista auth. locum habeat data enormi lésione? Dec. in conf. 45. tenet quòd non. Contrarium uidetur uelle Soc. in conf.

in confi. 116. in 1. vol. ubi dicitur ex hac uoce, inuolabilitate, quæ hic habetur in tēx. sublatam esse restitutionem, ac etiam facultatem petendi abfolutionem ab huiusmodi iuramento. De qua re uideas Dec. in confi. 403. Item aduerte quoniam ista auth. non uidetur procedere nisi quando contractus est nullus ex defectu ætatis, secus si esset nullus etiam ex alia causa. Dec. in d. confi. 403. col. pe. in fi. Item scias hanc auth. habere locum etiam in donatione iuris patronatus. Dec. in confi. 639. Et de materia huius auth. uide Imol. in confi. 1. col. 2. & in confi. 66. Alexand. in confi. 42. col. 2. & seq. in 1. vol. Anch. in c. canonum statuta, col. 41. de conf. & in confi. 339. Aret. in confi. 74. col. 3. Alex. in confi. 53. in 3. vol. ubi etiam ipse tradit, an hæc auth. locum habeat data enormi læsione? & an in contractu donationis? & an ubi in contractu non interuenit autoritas curatoris? uel aliz solennitates requisitæ à iure communi uel municipali. & ibi in 5. col. nunquid peti possit abfolutio ab huiusmodi iuramento? uide eundem in confi. 21. in fi. in 5. vol. ubi tradit, quid si iuramentum esset præstitum à tutore uel alio administratore? & Roma. in confi. 437. Soc. in confi. 65. col. 8. in 1. vol. ubi ponit an hæc auth. locum habeat in Iudeo? Bal. in confi. 31. in 3. vol. ad hanc auth. uide aliquid per Corn. in confi. 126. in fi. in 1. vol. ubi declarat. Dec. in confi. 31. & Anch. in confi. 303. Et dum Bar. hic quærit, an iuramentum hoc sit corporaliter suscipiendum? uide Abb. in confi. 39. in 2. dubio. & in confi. 108. in 1. vol.

2. Postea quærit Bart. an ubi iuratur extra contractum requiratur præsentia aduersarij? aitque non requiri. Istam decisionem Bartoli ut præsentia non requiratur, reprobatur lat. hic in 19. col. uers. sum in 3. dicens, alteri per alterum actionem quæri non posse. §. si quis alij, inst. de inuol. stipul. nisi per publicam personam, ut puta, iudicem, uel notarium. & ita limitat hoc Bartoli documentum procedere solum quando iuratur in manibus publicæ personæ. sed non respondet ad fundamentum Bartoli hic. Et dum Bar. agit de iuribus iuramenti suscepti contra dispositionem statutorum, aitque uerba statuti esse diligenter inspicienda. uide Alex. in confi. 29. col. 2. & in confi. 102. in 4. vol. & Roma. in confi. 12. & in confi. 437. Et dum Bar. hic in col. fin. uers. quæro utrum, tradit, an per huiusmodi iuramentum simpliciter præstitum impediatur minor petere restitutionem in integrum? & reliqua. Tu uero collige limitationem ad istam auth. ex dictis doct. in l. is cui bonis, ff. de uerb. oblig. dum redarguit Bal. qui uolebat, illud, quod dicitur, scilicet prodigum, qui iurauit super contractu non teneri ad eum obseruandum, non procedere quando iure auctore iusiurandum suscepisset; cuius contrarium ultra doct. præmemoratos tenuit implemet Bal. sibi contrarius in c. ex parte, de consuetud. Item ista auth. non procedit, ubicunque datus esset curator minori propter malos mores; quia tunc etiam si miles iuraret auctore curatore super contractu, non tamen obligaretur, ut expressè uoluit Bal. in c. 1. §. irem sacramenta, in fi. de pac. iura. firm. ex quo etiam colligi posset, & fuit consideratio quorundam in d. l. is cui, minorem, cui datus esset curator propter malos mores, testari non posse, secundum §. item prodigum, inst. quib. non est permiff. facer. testa. & ad hæc uideas Dec. in confi. 31. & omnino Bal. in confi. 176. in 4. vol. Et dum Bar. ait, se consuluisse. uide eum in confi. 88. & Barb. in confi. 53. col. 10. in 3. vol. & Ant. de Butr. in confi. 46. Alex. in confi. 125. col. fi. in 1. vol. Barb. in confi. 16. in 3. vol. Bal. in c. ex rescripto, col. 1. de iureiur. & in c. peruenit, in eod. tit. Paul. de Cast. in confi. 70. col. fi. Alex. in confi. 80. col. fi. in 5. vol. & in confi. 133. col. penult. eod. vol. & Dec. in d. confi. 31. Et dum Bar. subiungit, utrum hæc auth. locum habeat in contractibus, in quibus ex una tantum parte oritur obligatio? uide Fel. in c. in præsentia, col. 4. de probat. & Alex. in confi. 51. col. 2. in 5. vol. & Corn. in confi. 11. in 3. vol. Ad ea uero quæ subdit Bar. quærens, an ista auth. sit fauorabilis an odiosa? uide Barb. in confi. 53. col. 12. in 2. volum. Roma. in confi. 185. in fi. & Imol. in confi. 1. col. 3. Alex. in confi. 42. in fi. & in confi. 85. in 1. vol. & in cōf. 125. eod. vol. & in confi. 53. in 3. vol. Aret. in confi. 94. col. 3. gl. & Abb. in c. referente, de præbend. in fi. Et dum Bar. ait, hanc auth. si fauorabilis est, fauore animæ posse dilatari. facit gl. in l. omnes dies, in uoce apostolicæ. infra de feri. cuius meminit Gemin. in c. 1. de tempor. ordin. uide etiam Alex. in confi. 63. col. 2. & in confi. 99. col. 2. in 4. vol. Fel. in c. translatio, col. 6. de conf. & in c. iurauit, col. 2. de probat. & in c. in præsentia, col. 15. eod. tit. & in c. fi. de præscript.

Si aduersus libertatem.

- & Barb. in consi. 64. col. 1. in 1. vol. Postea quaerit Bart. quid si iuramentum interponatur super distractu. vide Fel. in c. cum. M. Ferrarien. col. 15. de const. Et dum subijcit Barto. utrum
 4 t in iudicijs possit minor interesse cum iuramento? vide Roma. in consi. 1. 2. in fi. Ang. in l. j. in fi. si quis in ius uoca. non ier. Bal. in consi. 3. 9. in 3. vol. ubi tradit, an minor procuratorem ad lites possit constituere cum iuramento de non contraveniendo? & in cōl. seq. & Anch. in cōl. 41.

Summarium in l. rem quam. C. si aduer. uendi. pigno.

- 1 Minor nullo pacto restituitur quando pignus caput a maiore.

Bar. in l. rem quam. C. si aduer. uendi. pignor.

- BART. in hac. l. rem quam, in uersis. tertij dicunt, refert eorum opinionem, qui aiunt, minor
 1 rem t nullo pacto restitui, quando pignus caput a maiore. vide Alex. in consi. 67. in 5. vol.

Summarium in l. j. C. si aduer. liber.

- 1 Pronuncians quem esse condemnatum, an dicatur condemnare.

Bar. in l. j. C. si aduersus libert.

- BART. in hac. l. j. uersis. opp. infra facit differentiam, an aliquis pronunciatur liber an liberandus. vide Alex. in l. j. §. si quis ita. col. 3. ff. de uerb. oblig. ubi tradit, an pronunciatus
 1 t quem esse condemnandum, dicatur condemnare? & an dicens condemnno secundum formam consilij, dicatur condemnare? de quo hic ponit Barto. & istam materiam late aperuit Aret. in d. §. si quis ita. col. 2. & seq. & Fel. in c. si pro debilitate, col. fi. de offi. deleg. Et ad id quod supra tetigi, & infra tradit Bar. an ille, qui condemnauit secundum formam consilij, dicatur condemnasse reum? vide Fel. in c. cum uenerabilis, col. 16. uersis. neque credatur de except. & in c. 3. colum. fin. de offic. deleg. & Angel. Aret. instit. de leg. fus. cani. tollen. Et ad ea, quae hic ponit Bar. in fin. de iudice appellationis, qui debet super meritis primae causae pronunciare, vide Imol. in consi. 146. col. 3.

Summarium in l. j. C. si aduer. transac.

- 1 Restituito minore uidetur restitutus aduersarius quatenus ex contractu erat laesus.

Bar. in l. j. C. si aduer. transac.

- BART. in hac. l. j. sic ait in summa. Restituito t minore uidetur restitutus aduersarius quatenus ex contractu erat laesus. De materia huius. l. & seq. scilicet an restituito minore censeatur quoque aduersarius restitutus? vide Bar. in l. j. §. nunciatio, col. fi. ff. de oper. nou. numc. Et dum subdit Bar. an & quando transactio non praedicit minori? vide Imol. in consi. 1. col. 1. & Barb. in c. nulli. col. 2. de reb. eccl. non alien. Et dum subiungit Bar. gl. hanc esse adnotandam, quia rectores ecclesiarum sine decreto alienare non possunt, vide Roma. in consi. 166. Postea Barto. in uersis. ultimo nota, inquit, rem iudicari mobilem & immobilem secundum qualitatem rei, quae in actione deducitur. vide Alex. in consi. 27. colu. fi. in 3. vol. & in consi. 111. col. pe. in 4. vol. & Corn. in consi. 104. in 4. vol.

Summarium in l. j. C. si aduer. dotem.

- 1 Mulier admittitur aduersus dotem immoderatam.

Bar. in l. j. C. si aduer. dotem.

- BART. in hac. l. ait, mulierem t admitti aduersus dotem immoderatam. Vide Roma. in consi. 314. in fi.

Summarium in l. j. C. si aduer. delict.

- 1 Minor restitui non debet aduersus delictum dolo commissum.

Bar. in l. j. C. si aduer. delict.

- BART. in hac. l. j. inquis, minorem t restitui non debere aduersus delictum dolo commissum. Vide Ana. in consi. 48. & Roma. in singul. pen. & si ubi tradit, an statutum generaliter disponens includat minorem. Et dum Bar. hic in fi. ponit differentiam inter delictum, & crimen. vide Abb. in c. antepe. de testi.

Summarium in l. licet minor. C. si aduer. delict.

1 Minor etas excusat matrem, quæ filijs suis tutorem non petijt.

Bar. in l. licet minor. C. si aduer. delict.

1 BAR. in hac l. licet minor, ait, minorem tatem excusare matrem, quæ filijs suis tutorem non petit. vide Roma. in conf. 279. & pro intellectu huius l. vide Fulg. in conf. 52.

Summarium in l. j. C. si aduer. usucap.

1 Minor restituendus est aduersus usucapionem.

Bar. in l. j. C. si aduer. usucap.

1 BART. in hac l. j. dicit, minorem tate restituendum aduersus usucapionem. vide Alex. in consi. 51. col. 3. in 5. uol. ubi declarat.

Summarium in l. j. C. si aduer. credit.

1 Vnusquisque tenetur ad probandum id quod est causa intentionis sue.

Bar. in l. j. C. si aduer. credit.

1 **B**ART. in hac l. j. inquit, unumquemque t teneri ad probandum id, quod est causa intentionis sue. vide exemplum apud Alexan. in consi. 46. in primo dub. in primo uol. & videas Soci. in consi. 115. col. 4. in primo uol. Et dum Bar. hic in fi. tradit fallentiam in fœneratore, ad hoc accedant doct. in l. singularia, circa specialia mutui. ff. si cert. pet. & Iaf. in l. nam & postea. §. si minor, col. fi. ff. de iureiur. quamuis ista sit magna restrictio ad istum text. licet. l. j. huius tituli loquatur in fœneratore. sed ibi text. videtur uelle minorem debere probare pecuniam non uersam esse in utilitatem suam, ut per Alex. in l. ciuitas, col. 4. vers. item magis. ff. si cert. pet. vide Bar. in auth. hoc ius porre dictum supra de sacro. eccles. dum citat hunc text.

Summarium in l. j. C. si min. se ab hæred. abstin.

1 Ille qui se non immiscuit, tutus est ipso iure, alioqui uero ope exceptionis.

Bar. in l. j. C. si minor se ab hæred. abstin.

1 BART. in hac l. j. aieum, qui t se non immiscuit, tutum esse ipso iure, alioqui uero ope exceptionis. Hic habetur, minorem restitui aduersus aditionem, quid si minori denegetur restitutio contra sententiam, & ex tali aditione lata fuit sententia, utrum minor, qui non potest restitui contra sententiam, possit restitui contra huiusmodi aditionem? vide Soci. in consi. 242. col. 2. & sequi. in primo uolu. Et dum Bar. ait in filio non esse necessariam aditionem, vide Roma. in consi. 157.

Summarium in l. si omnes. C. si min. se ab hæred. abstin.

1 Creditores presentes non sunt citandi.

Bar. in l. si omnes. C. si min. se ab hæred. abstin.

1 BART. in hac l. si omnes, inquit, creditores t presentes citari non oportere, ita ut à pari procedant, præsentia partis in iudicio, & citatio eius. vide Alexand. in l. quamuis, col. 2. ff. de in ius uocan.

Summarium in l. in minorum. C. in quib. cau. in integr. restit. non est neces.

1 Mora contrahitur re ipsa sine interpellatione fauore minorum.

Bar. in l. in minorum. C. in quib. cau. in integr.

restit. non est necess.

1 **B**ART. in hac l. in minorum, dicit hanc l. esse notabilem, ex qua colligitur, fauore t minoris sine interpellatione moram contrahi re ipsa, & actionem ex testamento, licet sit stricti iuris, æquiparari actioni bonæ fidei. vide ad hoc Iaf. in §. actionum, in secundo notab. institu. de action. ubi tradit in quibus casibus hæ actiones conueniant, & in quibus non. & Bart. in l. si hæres. ff. de eo quod cert. loc. ubi Iaf. & de materia huius l. vide Soci. in consi. 133.

Ddd col. 3.

In quib. cau. in integ. resti. non est necessaria.

col. 3. in 1. uolu. Amplia illam. l. procedere etiam in ecclesia, secundum glo. in §. ex maleficijs, in uoce, iudicio, in st. de actiō. vbi l. col. 9. dicit idem esse in fisco.

Summariū in l. si tutor. C. in quib. cau. in integ. resti. non est necess.

- 1 *Sententia lata contra tutorem, qui non cauerat, ipso iure est nulla.*

Bar. in l. si tutor. C. in quib. cau. in integ. resti. non est necess.

- 1 **BART.** in l. si tutor, sic ait in summa, sententia t̄ lata contra tutorem, qui non cauerat ipso iure est nulla. iudicium igitur actitatum cum tutore minus legitime constituto, est nullum, & pupillo præiudicare non potest. vide Roma. in consi. 434. colu. 2. vbi loquitur in curatore, & ibi declarat. Et dum Bart. oppo. de l. non eo minus, & soluit dicens, sententiam latam pro minore ualere iure singulari. vide Corn. in consi. 164. in quarto uolu. vbi loquitur in actore constituto à tutore legitimo cui non fuerat per iudicem decreta administratio. Et dum Bar. subiungit, an sententia lata cum falso procuratore possit rata haberi à domino? vide Ant. de Burr. in consi. 18. & Bal. in c. ex parte, col. 3. de rescrip.

Summariū in l. sancimus. C. in quib. cau. in integ. resti. non est necess.

- 1 *In casibus in quibus minor contra prescriptionem olim contra se captam, & finitam restituebatur, hodie ipso iure seruatur illæsus.*

Bar. in l. sancimus. C. in quib. cau. in integ. resti. non est necess.

- 1 **BART.** in hac l. sancimus, ait, in casibus, t̄ in quibus minor contra prescriptionem olim contra se cœptam & finitam restituebatur, hodie ipso iure seruatur illæsus, nisi sit præscriptio xxx. annorum, vide Alex. in consi. t̄ 16. in §. vol. Et dum Bar. hic in col. 2. opponit dicens, uideri sentiendum, etiam hodie currere debere prescriptionem, vide Abb. in consi. 77. in t̄. dub. in 2. uol. Postea paulo post inquit Bar. in præscriptione initium esse inspiciendū. vide Bal. in consi. 309. in tertio dub. in secundo uolu. Et dum in colu. fi. Bart. ait, minorem in dubio censi esse læsum, quando dubitatur an expediat minori appellare, an non, & perditur beneficium appellandi. Contrarium & melius uult Bart. in l. nam & postea §. si minor, in fi. ff. de iureiur. vbi l. colu. 3. vers. glo. vbi testatur, se hoc in loco non bene loqui, quod in dubio præsumatur læsus. vide tamen pro concordia ibi Alex. post Fulgo. Postea inquit Bar. in præscriptione xxx. annorum, vel maiori, si minor est pupillus, contra eum non currit præscriptio. vide Alex. in consi. 31. col. 1. in §. uol. & Fulgo. in consi. 74. colu. fi. Postremo hic querit Bar. an præscriptiones, quæ proueniunt à statutis, currant contra minores? vide Anchar. in cap. canonum statuta, colu. §. 2. de constitu. Alexan. in dicto consi. 31. vbi loquitur in proclamationibus, vt nō præiudicent minori, & Fulgo. in consi. 64. in fi.

Summariū in l. j. C. qui, & aduersus quos in integ. resti.

- 1 *Semiplena probatio aliqua presumptione infringitur.*

Bar. in l. j. C. qui & aduersus quos in integ. resti.

- 1 **BART.** in hac l. j. inquit, semiplenam t̄ probationem aliqua presumptione infringi. vide l. si in repet. l. admonendi, colu. 100. & colu. 79. ff. de iureiur. Et dum subiungit, si doctor dicat se læsum in allegatione iuris, non esse audiendum: quia allegat turpitudinem suam. Et idem dicit Bar. esse in alijs professioibus. vide Barb. in consi. §. 8. colu. 12. in primo uolum. & Roma. in consi. 318.

Summariū in l. si alterius. C. si minor se maior dixer.

- 1 *Minor, qui dolo asseruit se esse maiorem, restitui non debet.*

Bar. in l. si alterius. C. si minor se maior dixer.

- 1 **BART.** in hac l. tradit, minorem, t̄ qui dolo asseruit se esse maiorem, restitui non debere. Limita sing. istam. l. habere locum dumtaxat, quod ad excludendum minorem à restitutione, secus in reliquis. & ideo infertur, si statuto cautum est, minorem sine consensu propinquorum

propinquorum contrahere non posse: & minor iuret se maiorem, nihilominus cum posse non obitante huiusmodi iuramento dicere contractum nullum. ita Roma. in cons. 1. 2. Ang. in consilio 166. colu. 3. & Franc. Cremenf. in singul. 162. incip. Sratuto cauetur. Et dum oppo. Bart. dicens, idem ius uideri esse instrumentorum & testium, vide Abb. in consi. 71. colu. 3. in primo uol. & Barb. in consi. 52. col. 2.

Summarium in l. omnes. C. de his qui ueni. ætat. impetr.

1 *Res que uitæ est breuioris, citius perficitur.*

Bar. in l. omnes. C. de his qui ueni. ætat. impetr.

1 **BART.** in hac l. omnes, ait, rem t̄ quæ uitæ est breuioris, citius perfici. sed glo. signat cōtrarium, pro cuius solutione vide Bar. in l. Gallus. §. fortiran. ff. de liber. & posthum. vbi las. col. fi. & Bar. in §. si uerò is. in auth. quib. mod. natur. effici. sui.

Summarium in l. eos qui. C. de his qui ueni. æta. impetra.

1 *Illi qui ueniam ætatis meruerunt, non possunt alienare, uel immobilia obligare.*

Bar. in l. eos qui. C. de his qui ueni. ætat. impetr.

1 **BART.** in hac l. eos, ait, eos, qui ueniam t̄ ætatis meruerunt, non posse alienare uel immobilia obligare. Limita ut per Arer. in l. more, col. pen. ff. de acquir. hæred.

Summarium in l. si. C. de his qui ueni. æta. impetr.

1 *Verba sunt intelligenda naturaliter, & propriè, non autem ciuilitè & fictè.*

Bar. in l. si. C. de his qui ueni. ætat. impetr.

1 **BART.** in hac l. si. & ita Bald. & alij tradunt, uerba t̄ esse intelligenda naturaliter & propriè, non autem ciuilitè, & fictè. Ad hanc l. uide Alex. in consi. 2. in 1. uol. & in consi. 229. ver. tertio pro hoc facit. l. si. cum seq. in lib. primi & secundi uol. & omnino decisionem Bal. memoratu dignam in liij. §. hæc uerba. ff. de nego. gest. vbi ait, si statuto punitur offendens ciuem, hoc debere intelligi solum de illo, qui uerè est ciuis, non autem per priuilegium. quem sequitur Alex. in consi. 99. in 6. uolu. sed contra istam. l. facit rex. in l. cum ex oratione. ff. de excusat. tut. & Socin. in consi. 1. in 1. uol. & ad materiam hanc uide Felin. in c. super eo, col. 3. ver. alios, de testi. Barb. in cōfil. 10. in 2. uolu. & in consi. 30. & sequ. eodem uol. col. 7. Anch. in c. canonum statuta, colu. 8. de consi. & Balin. consi. 4. in 5. uol.

Summarium in l. j. C. si maior factus ratum habue.

1 *Ratibabitione maioris tollitur restitutio aduersus lesionem.*

Bar. in l. j. C. si maior factus. rar. hab.

1 **BART.** in hac l. j. inquit ratibabitione t̄ maioris, tolli restitutionem aduersus lesionem. vide Aret. in consi. 128. col. 2. & in consi. seq. & dum Bar. ait in hac l. quæri de duobus, vide Roma. in consi. 54. col. 2. & Barb. in consi. 42. in 1. uol.

Summarium in l. quoniam. C. ubi & apud quem.

1 *Actor sequi debet forum rei, & quando.*

Bar. in l. quoniam. C. ubi & apud quem.

1 **BART.** in hac l. quoniam, dicit in summa, actorem t̄ sequi debere forum rei, quando restitutio petitur aduersus contractum. Vide Felin. in c. cum sit generale, colu. 2. ver. & ecclesia, de foro compet. Quid si minor uult petere restitutionem aduersus unum articulum, an debeat illum exprimere, an uerò sufficiat dicere se esse generaliter læsum? vide Roma. in singul. 113. incip. Minor uult. & ad quæstionem, quam hic format Bar. de Perusino, uide consilium Christophori quod est positum in consilijs Raph. Cum. post consi. 17.

Summarium in l. cum scimus. C. ubi & apud quem.

1 *Illi possunt restituere, qui præsumunt administrationi, cui adhaeret iurisdictio.*

De restitutione militum.

Bar.in l.cum scimus.C.vbi & apud quem.

- 1 **BART.** in hac l.cum scimus, vers. in quarta particula dicit eos t posse restituere, qui pr sunt administratori, cui adheret iurdictio. videas Alex. in consi. 35. col. 1. in 4. vlu.

Summarium in l.j.C. etiam per procur. cau. in integ. resti. agi pos.

- 1 *Ad petendam restitutionem in integrum per procuratorem exigitur speciale mandatum.*
2 *Ad deferendum iuramentum, requiritur speciale mandatum.*

Bar. in l.j.C. etiam. per procur. cau. in integ. rest. agi pos.

- 1 **BART.** in hac l.j. inquit, ad petendam t restitutionem in integrum per procuratorem, exigi speciale mandatum. Limira hoc esse uerum quando restitutio principaliter petetur, alioqui uero si incidenter; vt puta si quis in aliquo eius articulo incidenter opponeret restitutionem in integrum: quia tunc speciale mandatum non requiritur. ita Bar. in l.cum procurator. ff. de oper. nou. nunc. vbi uideas Alexan. & Abb. in c. coram, de restitu. in integ. vbi tradit etiam quale debeat esse mandatum. Proinde considera si idem dici posset in iuramento, vt quomuis ad deferendum t iuramentum, requiratur mandatum speciale. l. iusiurandum quod ex convention. §. si. ff. de iureiuran. hoc tamen intelligi debeat quando principaliter uellet quis iuramentum deferre, alioqui uero si incidenter, vt tunc possit absque speciali mandato uel x qui pollentiu? & vide Alexand. in l. qui bona. §. si aliena, colum. 3. vers. pro quo dicit facere. ff. de damn. infec. & in quzst. in fi. postea Bart. hic in fin. agit de significatione huius uocis, etiam, quz est implicatiua. vide Angel. omnino in consi. 338. & Arct. in consi. 67. & quia alibi de hac uoce egimus, non repetam.

Summarium in l.j.C. de restit. milit.

- 1 *Beneficium petende restitutionis ad heredem transit.*

Bar. in l.j.C. de rest. milit.

- 1 **BART.** in hac l.j. inquit, beneficium t petende restitutionis ad heredem transire. vide l. in l. si infanti, in fi. infra de iur. deliber. & Fulg. in consi. 85.

Bar. in l. quod tempore. C. de rest. milit.

BART. in hac l. quod tempore, vers. hoc pramisso, quzrit, si ego fui prafens primo anno quo usucapiebas, & reliqua, vt hic per Bar. Vide circa istam difficultatem Bar. in l. ab hostibus. §. sed & si simpliciter. ff. eodem tit. & maxime in 6. col. vbi uidetur conerarium sentire, ibi enim ad opinionem Bulg. cum quadam distinctione accedit, hic uero illi indistincte innititur.

Summarium in l. ignorare. C. de restit. milit.

- 1 *Si nolo expectare tempus reuersionis an sit aliquod remedium quo mihi succurratur circa secundum decretum.*

Bar. in l. ignorare. C. de restit. milit.

- 1 **BART.** in hac l. ignorare, vers. circa istud, quzrit, si nolo t expectare tempus reuersionis, an sit aliquod remedium, quo mihi succurratur circa secundum decretum? De illa quzstio. vide remissiue apud l. in §. rursus, colu. 6. vers. iuxta hanc partem, in l. titu. de action. & Bald. in c. consultationis, in fi. de offic. deleg. Et de materia quando possit dari curator bonis absentis, vide Alexand. in consi. 146. Videretur inspectis. colum. 2. vers. unde poterit, in libro primi & secundi uoluminis. & in quot casibus possit dari curator, ac de ordine dandi eos, & de eorum potestate, vide Angel. in consi. 193.

Summarium in l. si cum. C. de restit. milit.

- 1 *Restitutio datur aduersus uenditionem factam ex potestate legis, secus si ex potestate conuentionis.*

Bar. in l. si cum. C. de restit. milit.

- 1 **BART.** in hac l. si cum, colligit ex glo. mirabile dictum, scilicet restitutionem t dari aduersus

sus uenditionem factam ex potestate legis, secus si ex potestate conuentionis facta esset. Vide ad corroborationem huius documenti Barb. in cons. 40. col. fi. in primo uol.

Summariū in l. ea quæ. C. de tempo. in integ. restit.

- 1 *Quanto tempore præscribatur contra hereditatem iacentem.*

Bar. in l. ea quæ. C. de tempor. in integ. resti.

- 1 **BART.** in hac. l. ea quæ, vers. præterea cessat, agit de tempore t præscriptionis contra hereditatem iacentem. vide Alexand. in consi. 146. Videretur, in libro primi & secundum uol. & in consi. 83, in fi. in tertio uol. Soci. in consi. 60. col. fi. in 1. uolu. Paul. de Castr. in consi. 378. col. 2. & Fulg. in consi. 64. col. fi.

Summariū in l. petendæ. C. de tempo. in integ. resti.

- 1 *Dilatio quæ tempus instantie non excedit, tam auctori quam reo conceditur.*

Bar. in l. petendæ. C. de tempor. in integ. resti.

- 1 **BART.** in hac. l. petendæ, ait eam esse singularem, ex qua colligitur, dilationem, t quæ tempus instantie non excedit, tam auctori quam reo concedi. & reliqua, ut hic per eum. Tu ad istam. l. & similes uide Alexand. in consi. 72. col. 1. & fi. in secundo uolu. & Bal. in c. finautem, col. 2. de rescrip. & omnino Feli. in cap. fraternitatis, col. 5. vers. super hoc etiam not. de testi. Et dum Bar. postea subiungit, an & quando & quomodo quis uti possit priuilegio quod habet à me contra me, & reliqua ut hic per eum, vide Imol. in consi. 8. col. fi. Bal. in l. amicissimos. ff. de excusat. tutor. & in l. postquam liti, supra de pact. Specul. in titu. de dilat. §. uidentum, vers. quid si reus. & ad rem faciunt trad. per Abb. & Imol. in capitulo ex conuestione, col. 5. & sequi de restitu. spoliat. & in capitulo si diligenti, columna quarta, vers. isto casu, de foro compet. Roma. in consi. 433. col. fi. Ias. in l. si arrogator, col. antepen. post alios ibi. ff. de adopt. & omnino Paul. de Castr. in consi. 321. col. fi. in tertio dubio.

Summariū in l. superuacua. C. de tempo. in integ. resti.

- 1 *Pro anno utili hodie datur quadriennium.*

Bar. in l. superuacua. C. de tempor. in integ. resti.

- 1 **BART.** in hac. l. superuacua, ait, pro anno t utili hodie dari quadriennium. ex ista l. colligit Roma. in consi. 431. post Bald. hic, tempus subrogatum loco alterius, sapere naturam illius, in cuius locum subrogatur. & ad hanc. l. uide etiam aliquid per Corn. in consi. 111. in primo uolu. Et dum Bar. hic colligit ex glo. in ijs, quæ minor facit infra quadriennium, non posse peti restitutionem in integrum, adnotandum igitur est, vbi cumque alicui tempus assignatum ad aliquid faciendum, currit non culpa sua, hoc ei non nocere. vide omnino Alex. in consi. 71. in 5. uol. Ad ea uero quæ hic ponit Bart. in tertia oppos. de cursu temporis continui, vide Alex. in consi. 63. col. 4. in quarto uolu. & in pen. col. in princip. & Feli. in c. 1. col. 6. de præscript. vbi bene agit de hoc quadriennio. Alex. in consi. 71. col. 3. in primo uol. & in consi. 84. col. 2. in eodem uolum. Aret. in consi. 15. col. fi. Abb. in cap. cum ex literis, col. 3. & sequi de restitu. in integ. Alexand. in consi. 146. col. 6. in lib. primi & secundi uolu. vbi ait hoc quadriennium esse utile, & ideo non currere ignoranti. de qua re uide Ias. in §. rursus, col. 14. in titu. de action. & Alexand. in consi. 31. col. 1. in quinto uolu. & in consi. 116. col. 2. eodem uolum. Bald. in consi. 92. & in consi. 233. in primo uolu. Corn. in consi. 144. in secundo dub. in quarto uolu. vbi tradit, an huiusmodi tempus currat ignoranti si procurator eius fuit sciens? & Dec. in consi. 36. col. fi. vbi ipse quoque ait hoc tempus non currere ignoranti. & idem ait in consi. 42. in fi. & in hac re uide Soci. in consi. 66. in quarto uol. vbi ait ecclesijs & alijs habentibus simile priuilegium competere ius petendi restitutionem etiam elapso quadriennio, quando fuerint ignorantes iurium suorum. vide Soc. in consi. 194. in 1. vol. & ad rem faciunt trad. per Alex. in consi. 71. in 1. uol.

Summariū in l. respublica. C. quib. ex cau. maio.

- 1 *Respublica minori æquiparatur.*

3 Minor efficitur maior per iuramentum.

3 Alia prescriptione non tollitur ipso iure.

Bar.in l.respublica.C. quib.ex cau.mai.

- BART. in hac l.respublica,dicit,eam summario non egere. tamen ex ea colligitur,rempu-
blicam t minori æquiparari: & ideo ei competere in integrum restitutionem. circa istam.l.in
qua dicitur,rempublicam & minorem æquiparari,glo.subdit,idem esse in ecclesia,de qua re ui-
de las.in §. ex maleficijs,col. 9.in glo.in uoce,iudicio,initit.de action. & quia minor & ecclesia
æquiparantur, ideo sicut sententia lata ex falsa causa contra minorem est nulla ipso iure, ita &
contra ecclesiam,vt pono in l.j.infrà si ex falsa alleg. & ecclesia habetur loco minoris perpetuò.
sed si opponeres contra minorem non currere prescriptionem, sed dormire: item quadrienn-
nium nisi post 25. annos non currere,secus in ecclesia,igitur ecclesia non habetur loco minoris
perpetuò; quia hæc tempora nunquam current, sed inducuntur est, prescriptionem currere,
& à tempore lesionis quadriennium ad restitutionem: ita Bar. in auth.quas actiones,supra de
sacro sanc.ecclef.de qua re uideas etiam Soci.in consi. 194.col.9.in primo uol.& in consi. 66.in
2 quarto uolu. Item minor efficitur maior per iuramentum, auth.sacramenta puberum, suprà si
aduers. uend. secus in ecclesia secundum glo. primam magnam in cap. 1. de restitut.in integr. Et
aduerte quoniam non semper respublica minori æquiparatur, vt per las.in l. si quis maior, co-
lu. 3. vers. non obstat. suprà de transact. & Soc. in consi. 194.col. 4. in primo uolu. postea quia glo.
hic ait. l. hanc procedere in republica Romanorum, nulla enim respublica nuncupatur, nisi Ro-
manorum, vt per Cæpoll. in cautel. 139. ideo querit Bar. quid in alijs ciuitatibus? vide remissi-
uè apud las.in §. rursus, colu. 7. & sequ. institut. de action. & Bart. in extrauag. qui sint rebelles, in
uoce, Lombardix. & Feli. in c. Rodolphus, in principio, de rescript. Et ad ea quæ hic subiungit
Bar. vide Alexand. in consi. t. colu. 2. in quarto uolu. & Abb. in consi. 89. colu. 2. in primo uolu.
Et dum Bart. extendit hanc l. ad castra quæ per administratores reipublicæ gubernantur, vide
Roma. in consi. 423. colu. 1. & Paul. de Castr. in consi. 317. & Dec. in d. consi. 423. columna si. in
ultimo dubio. Et dum Bar. infrà agit de actione rescissoria, quæ datur restitutis in integrum, vi-
de Abb. in cap. ex literis, colu. pen. de restitut. in integr. & plenè Baptista de sancto Blasio, in
tract. de actione, & eius natura, in secunda actione cum duabus sequ. Et dum paulò post inquit
3 Bar. actionem t prescriptione non tolli ipso iure, quia tempus non est modus tollendi uel indu-
cendi obligationem. vide Feli. in c. ad aures, colu. 1. de prescript. Et dum in uers. hoc præmissio
querit Bar. quo tempore tollatur ista rescissoria. vide Abb. in d. cap. ex literis, & Baptista de
sancto Blasio in dicto tract.

Summarium in l.j.C. de recep. arbitr.

1 A sententia arbitri appellari non potest.

2 Hodie ex forma statuti Italix ex sententia arbitratorum actio oritur.

Bar. in l.j.C. de recep. arbitr.

- 1 **B**ART. in hac l.j. dicit, à sententia t arbitri appellari non posse. vide multa ad istam. l.
per las. in l. si. col. 4. vers. sed istud, infrà de iudic. ubi ait, hoc non procedere de iure ca-
nonico. Item scias hanc regulam non habere locum in sententia arbitratoris. Bar. in
l. si. col. 2. de appellat. recip. & circa hoc Bar. documentum de sententia arbitri, vide Alex. Arct.
& las. in l. nemo potest. ff. de lega. 1. ex quorum dictis elicitur ueritas eorum, quæ hic dicit Bart.
videas etiam Raph. Cuma. in consi. 50. Et quid in sententia arbitratoris vide apud Abb. in cōf.
77. col. si. in ultimo dub. in 2. vol. Alex. in l.j. col. 6. ff. de leg. 3. & Corn. in consi. 259. in 1. uolu. &
2 qm̄ alibi egimus de hac re, ulterius non progrediar. Postea subiungit Bart. cum hodie t ex for-
ma statutorum Italix ex sententia arbitratorum actio oriatur, ita posse ab illa sententia appellari,
sicut à sententia iudicis. idem tenet Barto. in l. fin. infrà de iudic. & in l. ij. in si. ff. eodem titulo.
Sed contrarium tenet idem Bart. supra in prima constitutione, quem sequitur Anton. de Butr.
in c.

in c. quintauallis, de iureiur. de qua re uide Bart. in l. j. §. fi. ff. à quib. appell. non lic. & Bald. in l. j. c. de pericu. & commod. rei uend. Ant. de Butr. in cap. dilecti, de arbit. Imol. in l. j. col. fi. ff. solu. matrim. vbi istas contrarietates ad concordiam redigit, & de hac materia uide latius apud Ias. in d. l. fi. col. 3. vers. & ex hoc, infra de iudic.

Bar. in l. si contra. C. de recept. arbitr.

BART. in hac. l. si contra, in fi. tradit, quomodo sit intelligenda. l. nam ex omnibus. ff. eod. vide Abb. in consi. 3. col. 7. in tertio dub. in secundo uol.

Summarium in l. arbitrorum. C. de recep. arbitri.

1 *Aduersus petitionem pœnæ competit exceptio doli, si per sordes fuerit arbitratum.*

Bar. in l. arbitrorum. C. de recept. arbitr.

1 BART. in hac l. arbitrorum, sic ait in summa. Aduersus t petitionem pœnæ competit exceptio doli si per sordes fuerit arbitratum. Ad istam. l. vide Card. in consi. 139. col. 5. & seq.

Summarium in l. ne in arbitris. C. de recep. arbi.

1 *Arbiter, uel iudex an possit esse testis in causa, in qua fuit iudex uel arbiter.*

Bar. in l. ne in arbitris. C. de recept. arbitr.

1 BART. in hac. l. ne in arbitris, vers. tu dic clarius, querit an arbiter t uel iudex possit testis esse in causa, in qua fuit iudex, uel arbiter? vide Raph. Cuma. in consi. 7. col. 5. & Feli. in c. cum à nobis, col. 3. vers. secunda conclusio, de testib. Anto. de Butr. in consi. 24. col. 5. & sequ. Ana. in consi. 17. col. 3. Bal. in cap. conquærente, in fi. de restitu. spoliar. vbi ait, tales de fundamento iurisdictionis testimonium dicere non posse. Aret. in c. qualiter & quâdo, col. 3. de accusat. Abb. in consi. 64. col. 4. in primo uolu. & in c. 2. col. 4. de arbitr. Aret. in consi. 68. & in consi. 164. col. 6. Bal. in c. dilecto, de testib. & in d. c. cum à nobis. Alex. in consi. 88. col. penult. in 5. uol. Fulg. in consi. 142. vide etiam Ang. in consi. ultimo. & omnino Alex. in consi. 70. col. pen. in 3. uolu. vbi generaliter ait, iudicem super ualiditate & iustitia sententiæ suæ testem esse non posse. & in hac materia uide omniq. Card. in consi. 144. Factum est tale, magister Bartholomæus. Et dum Bar. opponit hic de. l. in exercendis, & soluit ut hic per eum, vide Feli. in c. quoniam contra, col. 27. uers. nono quarto, de probat. & Alexan. in consi. 74. col. 3. in primo uolu. Postea Bar. hic propè fin. dicit, paria esse dicere non contradico, & approbo. tamen hoc non habet locum in notario dicente partibus præsentibus & non contradicentibus. Orian. in tract. de arbitris, in uoce, emo logatum, col. 1. & ad istam. l. vide eundem in 21. quæst.

Bar. in auth. decernimus. C. de recep. arbitr.

BART. in ista auth. decernimus, in fi. ait hanc auth. habere locum in arbitro, non in arbitratore, ut non iuretur super compromisso. vide Paul. de Castr. in consi. 67. lo. & Georgius.

Summarium in l. cum antea. C. de recep. arbi.

1 *Ex sententia arbitri quando actio oriatur.*

Bar. in l. cum antea. C. de recept. arbitr.

1 BART. in hac. l. cum antea, tradit, quando ex sententia t arbitri actio oriatur. vide ad istam l. Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, col. 15. de constit. Alex. in l. ait prætor. ff. de re iudi. Soc. in consilio 20. col. 2. in primo uolu. vbi ait etiam an coram arbitro uel arbitratore libellus requiratur. Et dum Bar. hic propè fi. vers. uenio ad uersiculum ait, ex contestatione facta coram arbitris, induci perpetuationem & interruptionem præscriptionis. vide Orian. in tract. de arbitris, quæst. 35. Postremò querit Bar. an probationes factæ coram arbitro fidem faciant coram iudice? vide Orian. in d. tract. quæst. 39. Alex. in consi. 13. in primo uolu. Feli. in cap. causam quæ, col. 6. de testi. & in cap. præsentata, col. 2. cum sequ. & quia de hoc iam antea dixi in alijs lucubrationibus, non repetam.

Summarium in l. sancimus. C. de recep. arbit.

1 *Mulier non potest assumere arbitrium.*

De iureiurando.

Bar. in l. fancimus. C. de recept. arbitr.

- 1 BART. in hac l. fancimus, ait, mulieres t non posse assumere arbitrium. sed postea quærit, quid dicendum sit de illis magnis dominabus, quæ habent iurisdictionem præcellentem? & responderet, eas posse. vide Orian. in d. tract. de arbitris in uoce, hæcenus, & Abb. in cap. quinta uallis. nu. 2. de iureiuran.

Summarium in l. j. C. de satisfd.

- 1 An (&) quando reuocato procuratore iudicium ualeat.

Bar. in l. j. C. de satisfd.

- 1 BART. in hac l. j. col. 2. vers. circa reuocationem, tradit an t & quando reuocato procuratore iudicium ualeat? vide Ana. in consi. 25. & ibi addita. Ias. in l. si pecuniam. §. si seruum. ff. de cond. cau. dat. & Feli. in c. ex parte, de rescrip. & alibi diximus de hac re. Et ad ea quæ in proposito casu dicit Bar. in vers. quartum membrum, vide Abb. in c. in nostra, & in c. mandato, de procurat. Et dum Bar. hic in col. fi. sentit, sententiam latam per falsas allegationes esse nullam ipso iure. vide Mattha. fil. in singul. 18. incip. Nota quod sententia. & dum Bar. hic in fi. ponit uerba quæ poni solent in quocunque procuratorio, vide Ana. in consi. 82.

Summarium in l. j. C. de iureiur.

- 1 Quæ sit differentia inter instrumentum, & scripturam priuatam.

Bar. in l. j. C. de iureiurando.

- 1 **B**ART. in hac l. j. in princip. ponit differentiam t inter instrumentum, & scripturam priuatam, & insert ad statutum, ut hic per eum. Vide Dec. in c. tertio loco, in primo notab. de probatio. & Roma. in consi. 77. in fi. & Feli. in proœmio decretal. Et dum hic in fi. dicit Bar. ad quæstionem perueniri, quando omnes alie probationes deficient. vide Barb. in consi. 43. col. 5. in primo uolu. & aliquid per Alexand. in l. unius. §. primo. in apostill. infra de quæstion.

Summarium in l. cum & iudices. C. de iureiur.

- 1 Litigantes (&) patroni causarum iurare debent de calumnia.

Bar. in l. cum & iudices. C. de iureiur.

- 1 BART. in hac l. cum & iudices, ait, litigantes t & patronos causarum iurare debere de calumnia, & reliqua. circa istum text. ibi, post narrationem & responsionem, vide clarè quomodo fiat contestatio litis, Bar. in l. j. ff. de lit. contest. & circa hoc iuramentum calumniæ, attende, quia si hoc iuramentum non est præstitum, & facta plena probatione requiratur, non tenetur quis iurare. Ias. in repet. admonendi, col. 41. vers. primum. ff. de iureiur.

Summarium in d. l. cum & iudices. §. quod obseruari. C. de iureiur.

- 1 Scire est uehementer opinari.

Bar. in d. l. cum & iudices. §. quod obseruari. C. de iureiur.

- 1 BART. in hac ead. l. §. quod obseruari, ait, scire, t esse uehementer opinari, & hoc dicit non esse obliuioni tradendum. Hoc sequitur Alexand. in consi. 186. viso & discussio, col. 3. in libro primi & secundi uolu.

Summarium in d. l. cum & iudices. §. quod si actor. C. de iureiur.

- 1 Actor si non uult iurare de calumnia, cadit ab actione.

Bar. in d. l. cum & iudices. §. quod si actor. C. de iureiur.

- 1 BART. in hac eadem l. §. quod si actor, sic ait in summa. si actor t non uult iurare de calumnia, cadit ab actione: & si reus non uult iurare, habetur pro confesso. Attende tu quoniam ista facta confessio idem operatur, quod uera. Corn. in consi. 17. col. 3. & seq. in tertio uol.

Summa-

Summarium in d. l. cum eo indices. §. antiqua. C. de iureiur.

1 *Constitutio quæ respicit lites ordinationem porrigitur ad lites futuras.*

Bar. in d. l. cum & iudicis. §. antiqua. C. de iureiur.

1 **BART.** in hac eadem. l. §. antiqua, inquit, constitutionem, quæ respicit lites ordinationem, porrigi ad lites futuras, & opponit, & soluit, ut hic per eum. Tu uero dicas hæc dicta procedere tantum in lege generali, alioqui uero in rescripto, uel statuto; quia non possunt dare formam litibus pendentibus etiam respectu ordinis iudicij; ita colligitur ex tex. in auct. in med. lit. non fieri sacr. iuss. ibi causam examinari & decidi. qui tex. habet locum etiam in statuto, non autem in lege generali, secundum Bart. in repet. l. omnis populi, colum. 1. 2. ff. de iust. & iur. & Abb. in cap. 1. de constit.

Summarium in l. j. C. de iudic.

1 *Quædam occurrunt pendente iudicio quæ peti possunt ex natura actionis propositæ.*

2 *Stipulatio interposita non mutat naturam contractus præcedentis.*

Bar. in l. j. C. de iudic.

1 **BART.** in hac. l. j. distinguit, dicens, quædam tunc occurrere pendente iudicio, quæ peti possunt ex natura actionis propositæ, & ista expediri posse per officium iudicis deferuentis illi actioni: quædam uero emergere pendente iudicio, quæ ex natura actionis propositæ non ueniunt, eaque per officium iudicis expediri non posse; & huiusmodi ait Bart. esse usuras in casu huius. l. quæ debentur ex stipulatione usurarum, non ex natura actionis propositæ ad sortem, merito expediri non poterant per officium iudicis. Tu uero dic melius ut hic per Paul. de Cast. hoc esse uerum si contractus erat stricti iuris, secus si bonæ fidei, nam licet pro usuris stipulatio interponatur, adhuc tamen ueniunt ex natura propriæ actionis, cum stipulatio tunc interposita non mutet naturam contractus præcedentis. Bar. in l. singularia, colu. 3. ff. si cert. pet. immo secundum Iacobum in 8. col. 1. versi. extra gl. efficitur ipsa stipulatio bonæ fidei. & aduerte quoniam Bart. hic uult posse cumulari fructus cum principali, qui debentur iure actionis etiam post litem contestatam, quando ex natura propositæ actionis peti possunt, si eos met sit stipulatus, & possunt peti iure actionis, & hic potest esse casus huius. l. & tamen etiam in iudicio possunt cumulari cum principali. Contrariam uero distinctionem tradidit Ias. in l. edita, col. 10. & seq. supra de eden. cogita solutionem. & circa materiam. l. ædiles. §. etiam sciendum. ff. de ædilit. edict. de qua hic agit Bar. aduerte, quia idem Bar. aliter distinguit in d. l. edita, col. 1. ubi de illa opponit, & col. 3. versi. Aut circa materiam.

Summarium in l. quoties. C. de iudic.

1 *Iudex potest incidenter cognoscere, quod aliqui principaliter cognoscere non potuissent.*

Bar. in l. quoties. C. de iudic.

1 **BART.** in hac. l. quoties, sic ait in summa. Iudex tunc potest incidenter cognoscere, quod aliqui principaliter cognoscere non potuissent. Ad materiam huius. l. vide Card. in consi. 98. Soc. in consi. 4. 1. col. 4. in 1. vol. Et an & in quibus casibus possit iudex ea cognoscere, quæ ampliant suam iurisdictionem, vide Abb. & alios in c. tuam, de ord. cognit. Et ad ea quæ hic tradit Barto. de exceptione ex communicationis, vide Alex. in consi. 9. in 4. vol. & in consi. 76. eod. vol. Bald. in consi. 3. in 2. vol. & Paul. de Cast. in consi. 2. in nouis. Et dum Bar. hic infert ad iudicem secularem, an possit incidenter cognoscere de causa spirituali, an non? & distinguit, an quæstio sit super facto, an super iure. tamen Ambrosius de Vignate in tract. de usur. nu. 122. cum seq. ait, magis commune esse sententiam, hæc à solo iudice ecclesiastico posse cognosci, quia rard potest contingere, quin aliquid spiritualitatis sit mixtum in huiusmodi causarum cognitionibus. & ad rem hanc faciunt trad. per Abb. in c. significante, de pignot. & per Feli. in c. 2. de sponsal.

Summarium in l. si cum tibi. C. de iudic.

1 *Sententia generalis parit exceptionem in non profectis.*

Bar.

De iudicijs.

Bar.in l.fi cum tibi.C.de iudic.

- 1 BART. in hac.l.fi cum tibi, sic ait in summa. Sententia t̄ generalis parit̄ exceptionem in non profectu, si tamen sunt de appendicijs profecutorum. vide multa similia apud Felin. in c. de testibus, col. 2. & seq. uerf. tertio declara. de test.

Summarium in l.2 iudice. C. de iudic.

- 1 *Delegatus à principe potest subdelegare.*

Bar.in l.2 iudice. C. de iudic.

- 1 BART. in hac.l.2 iudice, ait, delegatum t̄ à principe posse subdelegare, delegatum uerò ab inferiore non posse. Limita hoc quod dicitur de delegato à principe, ut non procedat quando
* princeps per uerbum, præcipio, delegasset; quia tunc subdelegare non posset, per gl. commu-
niter approbatam in l. sepe audiui. ff. de offic. præsid. tradit Felin. in c. eam te, de descript. & ad l. hanc uide aliquid apud eundem Felin. in c. cum Bertoldus, col. 7. de te iudic. & in c. literis, col. 1. de offic. deleg. & omnino Alex. in conf. 84. super consultatione, in 5. vol. ubi limitat hoc quod ex hac lege colligitur, scilicet de delegato ab ordinario, qui subdelegare non potest, ut non pro-
cedat quando iste delegatus sciente & patiente ordinario subdelegaret.

Summarium in l. placuit. C. de iudic.

- 1 *Æquitas scripta rigori est preferenda.*

Bar.in l. placuit. C. de iudic.

- 1 BART. in hac.l. placuit, æquitatem t̄ scriptam ait rigori esse præferendam, & se remittit ad ea, quæ dixit in l. i. ff. de leg. 1. ubi uide quæ posui in lucubrationibus meis, & Felin. c. 2. in princ. de te iudic. & Præposit. in cap. in istis, colu. 1. in fin. in 4. distin. & Abb. in c. ex parte, in 3. notab. de offic. deleg.

Summarium in l. iudices. C. de iudic.

- 1 *Quædam est causa criminalis in qua plena exigitur probatio.*

Bar.in l. iudices. C. de iudicijs.

- 1 BART. in hac.l. iudices, in prima oppos. inquit, quandam esse causam criminalem, & in ea plenam exigi probationem, & reliqua, ut hic per eum. Vide omnino Paul. de Cast. in consi. 32. in tertio dub. ubi plenè docuit, quæ nam dicantur causæ ordinariæ, & quæ summariæ, & in consi. 322. colu. 1.

Summarium in auth. iubemus. C. de iudic.

- 1 *Productioni testium, & instrumentorum quis renunciare non potest.*

Bar.in auth. iubemus. C. de iudic.

- 1 BART. in illa auth. ait, quem t̄ non posse renunciare productioni testium, & instrumentorum. Vide Roma. in consi. 176. col. 2. Balin. c. in causis, de testib. Bar. in auth. at qui semel, colu. 3. & omnino Vitale in tract. clausularum. §. ostenso, ubi plenè hunc articulum uentilauit, & tenuit cum Bar. Et ad ea, de quibus agit Bar. hic de clausulis, quæ opponuntur in instrumentis, ut contra instrumentum non possit probari, nisi per aliud instrumentum, & reliqua. uidetur dici posse, huiusmodi pacta ualere; nam id, quod per legem uel statutum fieri potest, etiam per pacta fieri potest. Testium, infra de testi. igitur debet etiam fieri posse pactum. solutio colligitur ex trad. per Bar. & doct. in l. omnes populi, col. 6. in fi. ff. de iust. & iur. & uide Alex. in consi. 50. col. 1. in 5. vol. & Felin. in c. 2. col. pe. & fi. de probat.

Summarium in l. nulli. C. de iudic.

- 1 *Continentia iudicij coram diuersis iudicibus diuidi non potest.*

Bar.in l. nulli. C. de iudic.

- 1 BART. in hac.l. nulli, dicit, continentiam t̄ iudicij coram diuersis iudicibus diuidi non posse. Limita istam. l. ut per Oldrad. in consi. 17. col. 3. Et aduerte quoniam ille qui est iudex causæ præparantis, est etiam iudex causæ præparatæ. vide Barb. in c. secundo, colu. 4. de offic. deleg. & Alex. in consi. 58. circa primum, col. fi. in 1. vol. & in consi. 63. in 3. vol. Aret. in consi. 29. col. 2. & seq. & pro intellectu huius materiæ uide Pau. de Cast. in consi. 32. in 3. dub. Et ad ea, quæ hic
ponit

ponit Bar. in fi. uide Soc. in conf. 38. col. 6. in 1. vol. & ad materiam huius. l. vide multa scitu digna apud Soc. in conf. 5. in 1. vol. & Feli. in c. significauerunt, de iudic.

Summarium in l. properandum. C. de iudic.

- 1 *Instantia cause an possit consensu partium prorogari.*
- 2 *An per procuratorem prorogatio fieri possit.*
- 3 *Sententia lata perempta instantia nullius est roboris.*

Bar. in l. properandum. C. de iudic.

- 1 **BART.** in hac l. properandum, tradit an instantia t cause possit consensu partium prorogari t vide Alex. in conf. 280. In causa & lire, in libro primi & secundi vol. & in conf. 23. In spectro processu, col. fi. uerf. Postremò ut satisfaciam, in 4. vol. ubi loquitur in instantia statutaria. & in conf. 42. in 3. vol. Roma. in conf. 174. col. 2. Abb. in conf. 64. col. 2. in 2. vol. Barb. in conf. 67. in 2. vol. & aliquid per Abb. in conf. 33. col. 4. in 4. dubio, in 2. vol. & in c. de causis, col. 2. & seq. Je offic. deleg. Aret. in c. pen. col. pen. de iudic. Anch. in conf. 284. & Soc. in conf. 95. in 1. vol. & Ang. in conf. 200. in fi. Et ad ea quæ subiungit Bar. de pacto prorogandæ instantiæ, ut firmari non possit iuramento, quia est cõtra publicam utilitatem, uide quid ex hoc infert Alex. in conf. 192. Visis actis, in libro primi & secundi vol. & Soc. in conf. 24. ubi ponit an per procuratorem t prorogatio fieri possit. Et ad illud quod subiicit Bar. ibi quis esset modus. vide Alex. in conf. 39. col. 1. in 5. vol. Dum uerò Bar. hic in uerf. tempus, ait, si tempus statuitur iudici tanrum, tunc quod iudex facit post tempus ualet, sed ipse punietur. vide Roma. in conf. 415. & Paul. de Cast. in conf. 328. col. 1. & in conf. 140. in 1. vol. & Ang. in conf. 186. col. fi. Et dum subiungit Barto. illud, quod iudex facit finita instantia non ualere, quia sententia non ualet, nisi præcedant acta fœnennia ad sententiam, & reliqua. vide Abb. in conf. 5. in 2. dub. in 2. vol. & in conf. 16. col. 4. eod. volu. Alex. in conf. 278. In causa & lite, in libro primi & secundi volu. & in conf. 82. in 3. volu. ubi ait, sententiam t latam perempta instantia nullius esse roboris, etiam si iudex pronunciaffet aliquid de instantia superesse, cum tamen non superesset. & in conf. 104. in 1. dub. in 5. vol. Paul. de Cast. in conf. 328. ubi aperit, nunquid ualeat sententia lata post terminum præfixum iudici ad causam expediendam, uel præfixum ipsi causæ.

Summarium in d. l. properandum. §. c. si quidem. C. de iudic.

- 1 *Instantia tempus incipit currere post litem contestatam.*
- 2 *Absolutio ab obseruatione iudicij an sit sententia diffinitiuæ.*

Bar. in d. l. properandum. §. & si quidem. C. de iudic.

- 1 **BART.** in ead. l. §. & si quidem, in primo notabili dicit, instantia t tempus incipere currere post litem contestatam. & ideo & in causis, in quibus lis non contestatur, ait Bar. tempus currere à die, qua cœpit tractari, atque ita Bar. sentit hanc auct. habere locum etiam in causis summarijs, & executiuis. Vide Bar. in conf. 192. Visis actis, col. 3. uerf. confirmantur prædicta, in libro primi & secundi volu. & Nic. omnino in tract. concordantiarum Bartoli in fi. uide etiam Soc. in conf. 95. in 1. vol. Et dum Bar. in uerf. nota etiam, tradit absente quoque actore hermodicum contrahi, & perueniri posse ad diffinitiuam sententiam. vide Alex. in l. ij. col. 3. uerf. in ea, de eden. Dum aut Bar. hic in uerf. qro secundo, tradit an absolutio t ab obseruatione iudicij sit diffinitiuæ sententia, vide Feli. in rubrica de re iudic. colum. 20. & in c. examinata, colum. fi. uerf. absolutoria, de iudic. & ibi etiam Aret. col. fi. Ana. in conf. 93. Alex. in conf. 80. in 4. vol. & Paul. de Cast. in conf. 96. in princ. & ad id, quod Bar. dicit in uerf. gl. tamen, vide Feli. in c. illud, col. 5. de præscript. Postea querit Bar. utrũ acta facta in prima instantia durent in secunda, perempta instantia t vide Bar. in conf. 200. Visa petitione, in lib. primi & secundi vol.

Summarium in d. l. properandum. §. sin autem alterutra. C. de iudic.

- 1 *Uictus uictori debet in expensis condemnari.*
- 2 *Furamentum excusat à præsumpta calumnia.*

Bar. in d. l. properandum. §. sin autem alterutra. C. de iudic.

- 1 **BART.** in ead. l. §. sin autem alterutra, tradit, uictum t uictori debere in expensis condemnari.

De iudicijs.

nari. Vide aliquid ad materiam huius. §. apud Bal. in c. ex parte, de rescip. & Alex. in conf. 264. in fi. in libro primi & secundi vol. ubi ait, eum qui succubnit propter iuramentum aduersario delatum, debere ab expensis absolui. & in conf. 34. col. fi. in 3. vol. ubi loquitur quando statuto cautum est, uictori uictori debere in expensis condemnari, & quando per instrumentum esset facta promissio. & la. in repet. l. admonendi. ff. de iureiur. ubi in col. 79. ait uiros approbare & laudabilis uitæ, si litem habent & succumbant, non debere in expensis condemnari. Item uictus non debet condemnari in expensis factis antequam uideat acta, ex quibus cognoscat iniusticiam suam. Feli. in c. pastoralis, de iudic. multa uide apud Bal. in auth. generaliter, supra, de episcop. & clericis. Et quomodo sit intelligendum statutum, quo cauetur, uictum uictori debere in expensis condemnari, etiam si iustam causam habuerit litigandi, uide Bal. in conf. 102. in 1. vol. Limita istum tex. non procedere quando actor traheret reum in uerito examine, quia tunc victor condemnatur uicto in expensis. textus est in §. & iudicare cum gl. in uoce, omnis, de defensor. ciuit. Et dum Bar. hic dicit, iuramentum t excusare à præsumpta calumnia, & agit Bar. de calumnia, facit tex. in l. j. in principio. ff. ad Turpil. ubi habetur, calumniam & contemptum differre, & ita ibi ait Bar. in 1. col. sed ibi ait calumniam posse cognosci hic. Et ad ea quæ ponit Bart. hic in versu. & ideo placet mihi una practica, uide Matthæ. in sing. 82. & in sing. 83. Alex. in conf. 41. in 4. vol. & quæ posui in l. si quis inficiatur. ff. de pos. Barb. in conf. 1. 2. col. 8. in fin. t. volu. & in 39. col. 10. & in conf. 40. eod. vol. & in conf. 136. in fi. & Rotam in decis. 10. in titu. de dolo, in antiquis, & in decis. 7. eod. tit. Postremò hic quærit Bar. utrum iudex possit uictum uictori condemnare in expensis, si non fuit petitum? uide Feli. in c. significauerunt, col. 2. vers. limita quarto, de except. & quæ posui in l. iij. §. hoc autem iudicium. ff. de damn. infect.

Bar. in d. l. properandum. §. sin autem utraque. C. de iudic.

BART. in ead. l. §. sin autem utraque, in fi. quærit cum gl. utrum isto casu instantia finiatur & diciturque eam finiri, sed partes esse restituendas. Vide Alex. in conf. 42. col. 3. in 3. vol. & Soc. in * conf. 30. in 1. vol. ubi ait, hoc documentum gl. communiter approbari.

Summarium in d. l. properandum. §. illo proculdubio. C. de iudic.

1 Perempta instantia adhuc officium iudicis durat.

Bar. in d. l. properandum. §. illo proculdubio. C. de iudic.

1 BART. in ead. l. §. illo proculdubio, in fi. ait, perempta t instantia adhuc officium iudicis durare. Vide Alex. in conf. 280. In causa & lite, in princ. in lib. primi & secundi vol. & in conf. 8. Circa primum, in fi. in 4. vol.

Summarium in d. l. properandum. §. sin uerò causa. C. de iudic.

1 Minoribus an detur regressus contra actorem uel procuratorem à tutore constitutum.

Bar. in d. l. properandum. §. sin uerò causa. C. de iudic.

1 BART. in ead. l. §. sin uerò causa. colligit ex isto casu, an minoribus detur regressus contra actorem uel procuratorem à tutore constitutum. uide Alex. in conf. 33. in 3. vol. ubi dicit per istum tex. sicut minori aduersus lapsum instantiæ nō datur restitutio, ita nec piz causa. & Paul. de Cast. in conf. 317. in 4. dub. ubi declarat.

Summarium in l. rem non nouam. C. de iudic.

1 Iudices, & aduocati debent iurare sollemniter.

Bar. in l. rem non nouam. C. de iudic.

1 BART. in hac l. rem non nouam, dicit, iudices t & aduocatos debere iurare sollemniter. circa istam. l. in §. patroni, dum tex. declarat quomodo fiat litis contestatio, ibi, post narrationem propositam, & contradictionem obiectam, uide clarè Bar. in l. j. infra de lit. contest.

Summarium in l. sancimus. C. de iudic.

1 Contumax non auditur nisi resectis expensis.

Bar. in l. sancimus. C. de iudic.

1 BART. in hac l. sancimus, ait, contumacem t non audiri nisi resectis expensis. Ad istam. l. uide omnino Barb. in c. cum. M. col. 37. de const. & in conf. 90. col. 5. in 3. vol. Aret. in cōl. 160. col. 2.

col. 2. & Dec. in consi. 34. col. fi. Et dum Bar. in versi. quæro primò, quærit, si quis debet citari tribus edictis, & fuit contumax in primo & secundo, & compareret in tertio, an debeat reficere expensas? vide Feli. in c. quoniam contra, col. 8. versi. item nota. de probat.

Bar. in auth. nouo iure. C. de iudic.

BART. in hac auth. nouo iure, ait, ex ea corrigi. LC. ad hanc auth. uide Aret. in consi. 160. col. 2. ubi ponit aliquid non ab re. Et dum Bar. hic in fi. quærit, quid uelit dicere tex. dum sentit, neutrum debere condemnari in expensis, & declarat dicens esse posse, ut utraque pars iustam habuerit causam litigandi, uel utranque partem pro dimidia obtrinuisset. & per istum tex. Bal. hic uult, ubi causa est dubia, quem ad expensas non teneri, ut puta si uariæ essent doctorum sententiæ. id quod intelligas nisi de communi opinione constaret; quia tunc solui deberent expensæ. Ita in l. properandum. §. si in autem alterutra, supra eod. tit. in versi. confirmo.

Summarium in l. apertissimi. C. de iudic.

1 *Iudex ordinarius, & delegatus an tanquam suspecti recusari possint.*

Bar. in l. apertissimi. C. de iudic.

1 BART. in hac l. apertissimi, tradit an iudex t ordinarius, & an delegatus tanquam suspecti recusari possint? vide ad istas quæstiones Abb. in c. si quis contra clericum, col. 4. de for. compet. & Feli. in c. si diligenti, col. 2. versi. quantum correlarium, de for. comp. An autem adiunctus pro lite decidenda ire debeat ad domum ordinarij, uel contra? vide Barb. in c. suspensionis, de offic. deleg. & Abb. in c. ad hæc, col. pen. de appell. Et dum Bar. concludit, de iure ciuili delegatos etiam sine causa recusari posse, per l. quia poterat. ff. ad Trebell. uide ibi Alexan. in 2. colum. & Barb. in d. c. suspensionis, col. 2. Alex. in consi. 104. in secundo dubio. in 5. volu. ubi loquitur in materia actorum recusato suspecto. & Anchar. in consi. 263. ad quæ in cap. quoniam contra, colum. 9. de probat.

Summarium in auth. si uerò contigerit. C. de iudic.

1 *Iudex potest esse arbiter inter partes.*

Bar. in auth. si uerò contigerit. C. de iudic.

1 BART. in ista auth. si uerò, colligit ex ea dicendum uideri iudicem t posse esse arbitrum inter partes, & responderi ut hic per eum. Ad istam auth. uide Abb. in c. licet ex suscepto, colu. 3. uerbi. septimus casus, de for. compet. Oldr. in consi. 137. & attende quoniam arbitramentum non solum dicitur esse transactio quādo amicabiliter & de iure & de facto fuit processum, sed etiam si de iure tantum esset processum, ut sentit Imol. in l. si ex duobus, in 6. quæst. Barto. ff. de duob. reis, dum citat l. si duo. ff. de arbit. quod est adnotandum. & quomodo arbitrium dicatur transactio, vide omnino Dec. in consi. 60.

Summarium in l. si. C. de iudic.

1 *Libellus recusationis proferri debet coram ipso recusato.*

Bar. in l. si. C. de iudic.

1 BART. in hac l. si. ait in summa. Libellus t recusationis proferri debet coram ipso recusato, & reliqua. Vide ad istum tex. Barb. in consi. 48. col. 4. in 1. vol. & Roman. in consi. 29. col. 1. & gl. & doct. in c. sciscitatus, in uoce, impedimento, de rescrip. Et dum subiungit Bar. arbitros, qui cogente statuto eliguntur, magis habere uim iudicum delegatorum, quam arbitratorum. uide quæ posui ad Barto. in l. j. ff. de arbit. An autem ab huiusmodi arbitris liceat appellare? vide Aret. in l. nemo potest, in 6. quæst. Bartoli. ff. de leg. 1. & in consi. 87. in fi. Feli. in c. 1. de const. col. fi. in ultima fallent. Abb. in c. pastoralis, j. de rescrip. & in c. fi. colum. pe. & seq. de re iudic. Bal. in consi. 451. col. 4. in 5. vol. & Alex. in l. j. col. pen. ff. sol. matr.

Summarium in l. j. C. de sportul.

1 *Executor qui fuit in principio litis debet in ea usque ad finem persistere.*

Bar. in l. j. C. de sportulis.

1 BART. in hac l. j. dicit, executorem t qui fuit in principio litis, debere in ea usque ad finem persistere vide Feli. in c. prudentiam, col. 3. de offic. deleg.

Bar.

Qui pro sua iurisdictione.

Bar.in l.j.C.de pedan.iudic.

BART. in hac l.j.in fi.dicit gl.hanc formare duas quæstiones . vide Felin. in c. cùm ex officio.col. 15.de præscrip.

Summarium in l.j.C. qui pro sua iurisdic.

- 1 *Sententia nulla ex defectu iurisdictionis potest à partibus approbari .*

Bar.in l.j.C. qui pro sua iurisdictione .

- * **B**ART. in hac l.j.inquit adnotandum esse finem huius.l. vide Felin. in c. significanti, col. 2. de for. compet. Et dum subdit Bar. istam gl. " communiter reprobari, quia tenuit, sententiam t nullam ex defectu iurisdictionis posse à partibus approbari; nam talis approbatio non operatur, ut valeat in uim sententiæ, sed contraçtus . vide gl. & doct. in d.c. significasti. Abb. in consi. 92. & in consi. 18.col. 2. in 2.vol. & in consi. 62.col. 1. eod.vol. Felin. in c. cùm ex officij, col. 15. & seq. de rescrip. & Corn. in consi. 259. in 1.vol. Postea Bar. querit hic, quid sit in principio causæ delegans carebar iurisdictione, sed postea pendente iudicio superuenit, an confirmetur iurisdicção delegati ? quare tu quid si iurisdicção tempore facti processus uerè erat mandata & collata, sed nondum erat exhibitum rescriptum ipsi delegato, an processus ualeat ? Bald. ait, processum huiusmodi non ualere in leum qui. ff. de iurisd. omni. iudic. quem sequitur Dec. in c. 2. de appell. Contrarium tamen dicit idem Bal. in l. nec quiquam. §. ubi decretum. ff. de offi. præsid. quem etiam sequitur idem Decius corrigendo se in c. significantibus, de offic. deleg. sed prædictæ opiniones possunt ad concordiam redigi, ut prima opinio procedat, si pars iurisdictionem obiecit, secus si admittitur; & ita procedat alia opinio. Vel melius, aut delegans habet imperium in delegatum, quia potest eum cogere ut hic, alioqui si non habet; nam tunc expectatur rescriptum.

Summarium in l.j.C. de ordi. iudic.

- 1 *Sententia lata super principali an & quando præiudices super incidenti .*

Bar.in l.j.C. de ordine iudiciorum.

- 1 BART. in hac l.j. col. 2. uerbi. breuiter ergo reassume, tradit an t & quando sententia lata super principali præiudicet super incidenti. Vide Paul. de Cast. in consi. 53. in 1.vol. & Soci. in consi. 255. col. 1. & 2. & in consi. 264. col. pen. & fi. Et dum paulò post querit Bar. utrum super incidenti sit pronuncianum ? vide aliquid apud Paul. de Cast. in consi. 23. Et dum Bar. hic in col. fi. uerbi. tertia opinio, declarat quid sit incidēs, & quid sit emergens ad eum accedit Alex. in l. quod iussit, col. 2. uerbi. tamen in contrarium. ff. de re iudic. & ibi las. col. 5 1. uerbi. in ea gl.

Summarium in rub. C. de lit. contest.

- 1 *In possessorijs an exigatur litis contestatio .*

Rubrica. C. de lit. contest.

- 1 **I**RCA istam rubricam, quæro nunquid in possessorijs t exigatur litis contestatio? vide Bar. in l. naturaliter. §. nihil commune, col. 13. ff. de acqui. poss. Adde quod in actu, qui sui natura non habet aduersarium certum, non requiritur litis contestatio. glo. in l. quinquaginta. ff. de excusa. tur. ubi posui. & litis contestatio fit non solum per uerba domini, & procuratoris sui, sed etiam aduocati præsentæ parte & tacente. Abb. in c. pastoralis, & ibi Dec. in 1. notab. de iudic.

Summarium in l.j.C. de lit. contest.

- 1 *Postulatio uel actionis editio litis contestationem non facit .*
2 *Exceptio insurandi opponi potest ad impediendum processum .*
3 *Litis contestatio an fieri possit per narrationem & responsionem factam ex intervallo .*

Bar.

Bar.in l.j.C.de lit.contest.

- 1 **BART.** in hac l.j. sic ait in summa. Postulatio t uel actionis editio litis contestationem non facit, sed fit per narrationem negotij, & responsionem. Vide quid per hanc. l. dicar Bar. in l. edita, col. 3. vers. sumus expediti, supra de eden. Et dum Bar. opponit de l.j. supra quand. libel. princ. dat. dicens, ibi litem non contestari, & respondit ut hic per eum. Tu uero dicas hanc obiectionem continere quando lis non contestatur, ideo non facit ad rem, quoniam hic agitur de litis contestatione, ut in rubrica, & in tex. ideo dicas litem contestari solum quod ad duos effe&us, ut ibi, non autem generaliter, quia non seruatur sua forma. Et dum Bar. hic in 2. col. in uers. exceptio uero, ait exceptionem t iurisiurandi opponi posse ad impediendum processum, vide Alex. in consi. 100. col. t. in 5. vol. Postea quærit Bar. an litis contestatio fieri possit absente parte, & reprobatur opinio Petr. idem facit in l. edita, supra de eden. sed Petrum refert & sequitur idem Bar. sibi contrarius in l. naturaliter. §. nihil commune, col. fin. vers. respondeo. ff. de acquir. poss. & ibi las. in 44. col. vers. circa ultimum. Et an litis contestatio fieri possit absente parte, vide Aret. in consi. 58. & Alex. in consi. 100. in 5. vol. Quærit postea Bar. utrum t litis contestatio fieri possit per narrationem & responsionem factam ex interuallo? & dicit quod non. Tamen Paul. de Caltr. hic in rubr. inquit hoc, quod dicitur de interuallo, non seruari de consuetudine. Sed aduerte, quoniam immo dicendum uideretur, negationem & sic responsionem fieri posse ex longo interuallo, per trad. per gl. in l. si stipuler. §. si ubi omnes. ff. de verb. obli. neque reluctantur hic adducta per Bar. quia procedunt in stipulatione, in qua interuallum refragatur, alioqui uero in alijs contractibus; & ita not. in l. j. §. 1. ff. de verb. oblig. Tenendo tamen opinionem Bartoli expone illam, ut in simili declaratur de stipulatione in d. §. 1. Ad ea uero quæ dicit Bar. hic in 3. col. vers. procedo ulterius, scilicet, quod si reus respondendo narrationi actoris dicat, se respondere, sed non animo contestandi litem. vide Alex. in l. non solum. §. morte, col. 6. vers. ad hoc. ff. de oper. nou. nunci. & in consi. 130. col. 4. in 4. vol. & in consi. seq. colu. 2. videas etiam Fel. in c. cum. M. col. 15. & seq. de const. Postea in uers. quærit gl. tradit Bar. an litis contestatio fiat, si reus confitendo respondet. Adde quod confitendo & negando lis contestatur secundum Bar. in l. si debitor. ff. de petit. h. & red. uide quæ ibi posui.

Summarium in auth. offeratur. C. de lit. contest.

- 1 *Sola productio instrumenti cum uerbali petitione habet uim libelli.*
- 2 *Libellus an fieri debeat in græco an in latino, an in uulgari sermone.*
- 3 *Præscriptio an interrumpatur quando contestatio litis est nulla.*
- 4 *Processus facti coram arbitris quomodo ualeant.*

Bat. in auth. offeratur. C. de lit. contest.

- BART.** in hac auth. tradit quid debeat facere actor, quid reus, & reliqua. & quoniam agit de porrectione libelli, aduerte, quia sola t productio instrumenti cum uerbali petitione habet uim libelli. Bal. post Specul. in l. ab executore, col. antepen. infra quor. appellat. non recip. Item scias in hac materia, si statuto cautum esset, in certis causis procedendum esse per uiam querelæ, idem esset ac si diceretur, sine libello: proinde sufficeret ponere in actis petitionem uerbalem. Bal. in l. j. in fi. infra ut in possess. lega. & si libellus exigeretur, & quis faceret in actis scribi, peto à Titio centum, in quibus peto eum condemnari, nihil esset. Ita in §. tripli, col. 3. vers. aduerte, in st. de action. ubi multa in libelli materia declarauit. Nunquid t autem fieri debeat in græco, an in latino, an in uulgari sermone, vide Alex. in l. j. §. fin. colu. fin. ff. de verb. obligat. Et quamuis actor libellum in scriptis dare teneatur, tamen secus est in exceptione rei. Dec. in c. quoniam contra, colu. 2. de probat. Et dum subdit Bar. in uers. tertij dicunt, libellum esse offerendum iudici, & mittendum parti per nuncium publicum, vide Alex. in rubrica supra de eden. & Ant. de Butr. in consilio suo posito post cons. Barb. in 1. volu. colu. 6. Et dum Bar. hic in uers. quæro circa fi. tradit utrum t præscriptio interrumpatur, quando contestatio litis est nulla uigore huius auri. uide quid ex hoc infet Bar. in consi. 96. in 1. vol. & Ang. in consi. 26. col. pen. Postea in uers. ultimo quæro, tradit Bar. utrum productioni libelli renunciari possit? vide las. in §.

De plus petitionibus.

in §. tripli. col. 1. verfi. tangunt. inft. de actio. Abb. in c. fi. de probat. & Dec. in e. quoniam contra col. 20. verfi. ulterius de probat. & ibi Abb. col. 6. Poftremo querit hic Bar. in fi. quomodo u-
 4 leant t processus facti coram arbitris, qui poffunt cognofcere fine libello, fin e litis conteftatio-
 ne, & pronunciare in fcriptis: refpondetque hoc fieri poffe, ex quo partes confenferunt. idem
 tenet Bar. in l. focietatem. §. arbitratorum colu. 2. in 2. quæft. ff. pro loc. uide Cæpoll. in confi. 60.
 col. 1. & 2. Card. in confi. 130. col. 2. & feq. Soc. in confi. 96. col. 1. & feq. in 1. vol. ubi loquitur
 in caulis fummarijs, & in quibus etiam dictum effer, fola facti ueritate in fpecta, & in fcriptis, & fi-
 ne fcriptis procedi poffe. & ibi loquitur tam in libello, quam in litis conteftatione. & Barb. in
 confi. 34. col. pen. in 3. vol. & Corn. in confi. 140. in 4. vol. Circa iftam auth. quero an induciz de-
 liberatoriz, de quibus hic agitur, fint e cedendz per iudicem in caufa criminali? Roma. in fing.
 694. incip. Quæro nunquid, ait quod non. & de hoc dicit effer glo. fingularem & ignotam in c.
 de inducijs. 2. q. 3.

Bar. in auth. libellum. C. de lit. conteft.

Bar. hic ait, illam auth. de confuetudine non feruari. & de hoc efg. lo. 1. in §. fed bodie,
 inft. de fatid. Bar. in l. generaliter, in princip. fuprà de epifcop. & cleric. Attende tamen quoniã
 ab hac fatifdatione de conteftando litem quis non releuatur quamuis poffideat immobilia, li-
 cèt communiter fecus fit. Iaf. in l. sciendum, colu. 1. in prima limitatione. ff. qui fatid. eogan. &
 circa illam auth. dum dat duos menses, & cautionem, quomodo procedat, uide Bar. in Lunie.
 infrà de plus petit.

Summarium in l. unica. C. de plus peti.

1 Qui per dolum pluries exigit cautionem & per dolum plus petit, litem conteftando debitum perdit, nifi
 tranfadio, uel fecunda cautio interuenierit.

Bar. in l. unica. C. de plus petition.

1 **B**ART. in hac l. unica, fic ait in fuma. Qui per t dolum pluries exigit cautionem, & per
 dolum plus petit litem conteftando, debitum petdit, nifi tranfacionem uel fecunda
 cautio interuenierit. Aduerte quoniam pœna huius. l. ceffaret, fi apponeretur illa claufu-
 la, faluo iure fupflui, ut per Iaf. in §. tripli, col. 4. uerfi. an autem ficur pœna, inft. de actio. Vtrum
 autem pœna plus petitionis locum habeat in petente ante tempus? uide Bar. in Lita ftipulatus,
 col. 2. ff. de uerb. obli. An autem libellus & reliqua debeant effer fcripta manu ipsius libellantis?
 uide Iaf. in l. edita, col. 3. fuprà de eden. & attende rationem huius. l. effer propter dolum cautio-
 nis, & doli petitionis, & fic propter duo delicta, & ideo licèt aliàs permiffa effer emendatio ufq;
 ad fententiam detrahendi, tamen fecus effer in cafu propofito. Bar. in d. Ledita, colu. 3. uerfi. aut
 poft litis conteftationem. Item regula, qua cauetur, in pœnis legalibus licitam effer pœnitentia
 m ufque ad fententiam, in ifto cafu non militat propter duplex delictum. ita Bar. in l. in cri-
 minali, fuprà de iurisd. omni. iudic. ubi pono. Et dum Bar. hic in uerfi. quandoque quis folùm,
 ait, quando quis per dolum plus tantum petijt, eum puniri debere in triplo expenfarum, fed nò
 perdere debitum. uide Iaf. in §. tripli, col. 6. uerfi. in ea gl. b. caufatiue. ubi ait Bar. hic uelle, ut
 ille. §. folùm procedat quando quis petijt plus, dolo, ut aduerfarius maioribus expenfis gra-
 uaret. tamen Bar. hoc non dicit hic. & quamuis dicat, dolo, non tamen fe reftringit ad dolum
 quo aduerfarius grauaret expenfis. Et dum Bar. hic citat auth. libellum, dicas illam auth. pro-
 cedere in diuerfis terminis, ut dicit Bar. hic, & fequitur Iaf. in d. §. tripli, in fi. uerfi. in ea gl. & hoc
 documentum generale deficit ubi quis peteret ante tempus. & quam pœnam ille patiat, vi-
 de tex. in §. pen. inft. de excepte.

Summarium in l. j. C. de dilat.

1 In dilatoe non uidetur neceffe ponere peremptorie.

Bar.

Bar.in l.j.C.de dilationibus.

- ART.** in hac l.j. ait per hunc tex. dicendum uideri non t esse necesse in dilatione ponere peremptorie. vide Abb.in consi. 38. in primo uol. Et dum subdit Bart. dilationem dari non debere nisi petenti. vide Dec. in c. licet causam. col. 8. in glo. j. de probat. Ad ea uero quæ ponit Bar. hic in uers. si prima dilatio. vide Abb. in consi. 64. in 2. uol. Feli. in c. pastoralis. col. pen. de except. & Ang. in consi. 388. incip. De prima.

Summarium in auth. quod fieri. C. de dilat.

- 1** *Actore ueniente debent dari dilationes secundum auth. qui semel.*

Bar. in auth. quod fieri. C. de dilat.

- 1** **BART.** in hac auth. quod fieri. opponit dicens. actore t ueniente debere dari dilationes secundum auth. qui semel. vide Feli. in c. consuluit. de offic. deleg.

Summarium in l. siue pars. C. de dilat.

- 1** *Pendente una dilatione. alia non est danda à iudice.*

Bar. in l. siue pars. C. de dilatio.

- 1** **BART.** in hac l. siue pars. inquit. pendente t una dilatione. aliam non esse dandam à iudice. De hac re uide plenè apud Ias. in rubri. infra de successor. edit. col. 2. uers. secundò quæro. & omnia hæc dicta Bar. repetit in l. j. in fi. ff. de re iudic. ubi Alexand. col. fin. uers. successiue. & Ias. col. 1. 3. uers. quintò & ultimò. limitat sex modis regulam hanc. scilicet pendente una dilatione. aliam dari non debere. ut ibi videre est apud eum. & pro limitatione huius. l. uide Feli. in c. 2. in princip. de testib. cogen. & ad materiam hanc uide latè Philip. Franc. in cap. significantibus. col. 3. & sequ. de appellat. Et dum Bart. hic agit de hoc tex. ibi. iudicis officium conquiescat. & dicit hoc esse intelligendum in ijs. quæ præiudicialia essent. in alijs uero posse iudicem pendente dilatione suum officium exercere. Tu uero aduerte quoniam & si iudex hoc possit. non tamen cogitur. & uide Roma. in consi. 443. in secundo dubio. Ad exemplum uero quod hic ponit Bar. in uers. exemplum. facit quod in simili tradit Paul. de Castr. in consi. 117. colum. fin. in primo uolumine. & Bald. & Paul. de Castr. in l. si infra qui admit. & doct. in l. j. columna fi. de re iudic.

Summarium in l. à precedente. C. de dilat.

- 1** *Si iudex quando opponitur exceptio. examinat. & inquit de iustitia exceptionis. & postea non obstante exceptione procedit ad ulteriora. processus est ualidus.*

Bar. in l. à precedente. C. de dilat.

- 1** **BART.** in hac l. à precedente. in uers. quandoque index. ait. si iudex t quando opponitur exceptio. examinat & inquit de iustitia exceptionis. & postea non obstante exceptione procedit ad ulteriora. processum esse ualidum: quia tacitè censetur iudex pronunciare exceptionem non obstat. vide Abb. in consi. 14. in 1. uol. & in consi. 29. col. 2. in 2. uol. Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. col. 2. uers. quartò nota. de constit. Aret. in consi. 107. ubi agit de istis dictis Bar. & in re propofita uide omnes in cap. ex parte. 2. de appellat. Ias. omnino in l. j. col. 1. fi. si quis in ius uoc. non ier. Feli. in cap. suborta. col. 4. & sequ. de appellat. & in capitulo cum M. col. 5. de constit. & in cap. 2. col. 10. de testib. cogen. & in cap. ex parte. col. 5. eodem tit. & in cap. inter monasterium. col. pen. de re iudic. & omnino in cap. super literis. col. fi. de rescrip. Barb. in consi. 45. col. 6. in secundo uolu. Roma. in consi. 220. col. 4. & in consi. 241. col. 2. & in consilio 410. Imol. in consi. 112. col. 5. Alexand. in l. quia poterat. col. 2. & sequ. ff. ad trebell. & in consi. 53. in fi. in primo uolu. & in consi. 100. in fi. eodem uolu. Paul. de Castr. in l. si quæ ramus. ff. de testam. Alexand. in l. exitus. col. 2. ff. de acquir. possess. Aret. in consi. 73. col. 2. & in consi. 118. Barb. in cap. cum super. col. 3. de offic. deleg. Angel. in consi. 200. uers. super eo. Alexand. in l. quamuis. ff. de in ius uocan. Dec. in consi. 107. Corn. in consi. 247. col. 9. in 2. uolu. & omnino in consi. 85. col. 3. cum sequ. in quarto uolu. & in consi. 18. col. 4. in tertio uol. & Paul. de Castr. in consi. 239.

De ferijs.

Summarium in l.j.c.de ferijs.

- 1 *Appellatio interponi potest diebus feriatis.*

Bar. in l.j.C. de ferijs.

- 1 **BART.** in hac l.j. inquit, diebus t feriatis appellationem interponi posse. vide Feli. in cap. cum. M. col. 19. de conlit.

Summarium in l. quadraginta. C. de ferijs.

- 1 *Tempore quadagesima non est exercendum criminale iudicium.*

- 2 *Pœna ubique potest intelligi pluribus modis, semper de minori sumenda est interpretatio.*

Bar. in l. quadraginta. C. de ferijs.

- 1 **BART.** in hac l. quadraginta, nihil dicit. sed ex ea colligitur, tempore t quadagesimæ non esse criminale iudicium exercendum. Tamen adverte quoniam ista. l. non seruatur: ita Specu. in titu. de actore, vers. item impeditur actor agere tempore quadagesimæ. quadagesima uero est decima dierum totius anni: & ideo qui per unam diem frangit ieiunium, non soluit decimam Deo. c. quadagesima, de consecra. distinct. 5. & excepto casu necessitatis debet ab omnibus obseruari. capitulo non liceat, cum c. sequ. de consecrat. distinct. 3. Item scias si alicui a lege trium quadagesimarum pœnitentia imponeretur, hoc non debere intelligi de quadagesimæ ante pascha, & de illa quæ sit ante festum sancti Ioan. Baptiste glo. est not. in capitulo compulsi. 22. quæst. 5. quamuis Corset. in suo singul. in hac uoce, Quadagesima, disputatiuè loquendo. d. glossam oppugnet: quia uerba sunt intelligenda in potiori significatu. sed ad hoc puto faciliè responderi posse: quia cum simus in pœnalibus, stricta fieri debet interpretatio: & ideo ubique t pœna pluribus modis potest intelligi, ut hic, semper de minori lumen da est interpretatio: ita Bald. in l. si. per illum text. cum glo. infra quæ res uen. non poss. facit gl. in l. j. in uoce, capitali, infra ne Christian. mancip. tradit Dec. in cap. ex literis, num. 17. & 18. de constituto. & usque adeo pœna est odiosa, ut si lex ciuiliſ & lex canonica sibi inuicem repugnent, lex ciuiliſ etiam in foro ecclesiastico præualere debeat, si illa erit benignior interpretatio quò ad minuendam pœnam. ita Feli. in capitulo ecclesia sanctæ Mariæ. nu. 52. de constituto. Item pœna, quæ imponitur pro contumacia, præsumitur temporalis & non perpetua, quamuis hoc non sit expressum. ita Feli. in d. cap. ex literis. atque ita potest illa glo. iure optimo sustineri. Quare autem sit introducta quadagesima, quid sit faciendum eo tempore, an quoridie ieiunandum? an quotidie uidenda sit missa? an audienda prædicatio? Quare Mediolanenses eam tardius incipiant? vide apud Stephanum Costam in tract. de ludo, in 6. articulo circa finè.

Summarium in l. omnes. 2. C. de ferijs.

- 1 *Verum diebus feriatis propter fauorem hominum possunt homines capi.*

Bar. in l. omnes. 2. C. de ferijs.

- 1 **BART.** in hac l. omnes. 2. quærit, utrum diebus t feriatis propter fauorem hominum possint homines capi? & declarat ut hic per eum. Vide Alexan. in l. j. §. nunciatio. columna quarta. ff. de oper. nou. nunc.

Summarium in l. actus. C. de ferijs.

- 1 *Actus qui spectant ad iurisdictionem uoluntariam possunt celebrari diebus feriatis in honorem Dei.*

Bar. in l. actus. C. de ferijs.

- 1 **BART.** in hac l. actus, dicit, actus, t qui spectant ad iurisdictionem uoluntariam, posse celebrari diebus feriatis in honorem Dei. Vide Feli. in cap. cum. M. col. 19. de constituto. & ibi Barb. col. 89. & Aret. in consi. 95. col. 2.

Summarium in l. prouinciarum. C. de ferijs.

- 1 *Contra latrones insignes ex aminatio fieri potest diebus feriatis in honorem Dei.*

Bar.

Bar.in l.prouinciarum.C.de ferijs.

- 1 **BART.** in hac l.prouinciarum, ait, contra latrones t̄ insignes examinationem fieri posse diebus feriatis in honorem Dei. vide Aret.in consi.95.col.2.& in l.p̄sides.ff.cod.& in illo tit. ff.vide multa quæ posui in materia feriarum, quæ hic non repetuntur.

Summariū in l.fi.C.de feri.

- 1 *Diebus feriatis in honorem Dei cessare debet omnis cognitio, & executio.*
2 *Suspectus de fuga quis dicatur.*

Bar.in l.fi.C.de ferijs.

- 1 **BART.** in hac l. fi. ait, diebus feriatis t̄ in honorem Dei cessare debere omnem cognitionem, & executionem. vide Alex. in consi.280. In causa & lite uertente, colu.3.in libro primi & secundi uolu. Item adduci solet ista. l.ad probandum, die feriata in honorem Dei posse fieri actum extraiudicalem. de qua re agit l.as in l.filius familiæ. §.fi. ff.de verb.obligat. Et dum Bar. hic subiungit, eum, qui est suspectus de fuga, capi posse die feriato in honorem Dei, vide Roma.in consi.21. Anchar.in consi.192.colu.1.& l.as in l.uinum.colu.5.ff.si cert.pet. Item suspectus de fuga potest capi propria autoritate. Alex.in consi.64.in fi.in tertio uolum. An autem possit capi à iudice incompetenti t̄ vide Dec. post alios in l.ij. ff. de iurisdic. omni. iudic. Quis
2 t̄ autem dicatur esse suspectus de fuga, vide Alex. in d. consi. 64. & Soci. in consi.99.cum duobus consilijs sequi.in quarto uolu.in quibus locis habetur quomodo differat suspectus de fuga à fugitiuo existente in fuga. Item suspectus de fuga dicitur esse, qui nihil possidet. Socin.in consi.231.colu.1. in primo uol. Et suspectus de fuga non habet beneficium iuratorie cautionis. & ille, qui est forensis, nec possidet bona immobilia dicitur promptus ad fugam. Socin.in consi.120.colu.2.in primo uolu.circa uerò ea, quæ ad ferias attinent, uide omnino quæ posui in hoc eodem tit. ff.

Summariū in l.iuris ordinem.C. de iurisd. omni. iudic.

- 1 *Actor sequitur forum rei.*

Bar.in l.iuris ordinem.C.de iurisd. omni. iudic.

- 1 **BART.** in hac l. sic ait, actor t̄ sequitur forum rei. vide doct. in c.cum sit generale, de for. compet. Limita istam regulam non procedere in ecclesia, quæ si est lesa, & uelit contra laicum petere se restitui aduersus contractum cum eo confectum, debet petere coram iudice ecclesiastico. Roma.in singul.112. incip. Quid si ecclesia, & de hac limitatione agit Damasus in tract. de brocardis, in secundo membro, num.15. hoc idem dicendum est etiam in clerico, qui intentando remedium. c. reintegranda, potest trahere seculari coram iudice ecclesiastico. Abb.in cap. cum dilectus, de his quæ ui met. cau. & Soc.in consi.18. in primo uolu. Fallit quoque ista regula in personis miserabilibus, quæ in interdico unde ui possunt reum laicum in foro ecclesiastico conuenire. Fel. in cap. ex parte. B. de foro compet. vide Abb. in cap. significantibus, de offic. deleg. Item fallit ista regula in multis alijs casibus, ut per Specul. in tit. de comp. uid. adit. Et dum Bart. ait hanc l. habere locum etiam si quis mutauerit domicilium, contrarium tenet Fel. in cap. proposuisti, de for. compet. & pro Bart. sentit Aret. in consi.136. incip. Eximie domine, col.2.

Summariū in l. priuatorum.C. de iurisd. omni. iud.

- 1 *Priuatorum consensu iurisdicō dari non potest.*

Bar.in l.priuatorum.C.de iurisd. omni. iudic.

- 1 **BART.** in hac l. priuatorum, ait, priuatorum t̄ consensu iurisdictionem dari non posse. vide Roma.in consi.48. & Fel. in c. pastoralis, col.4. de except. & Ant. de Praro in consilio suo posito in fine consiliorum Barb. in primo uolu.

Summariū in l. nemo potest.C. de iurisd. omni. iud.

- 1 *Judex ordinarius recusari non potest.*

De iurisdictione omnium iudicum.

Bar.in l.nemo potest.C.de iurisd.omni.iudic.

- 1 **BART.** in hac l.nemo potest,ait,ordinarium t iudicem recusari non posse. vide Federin conf.48.& in consi.89.

Summarium in l.in criminali.C.de iurisd.omni.iudic.

- 1 *Reus quomodo possit trahere actorem in uctio ex amine.*

Bar. in l.in criminali.C.de iurisd.omni.iudi.

- 1 **BART.** in hac l.in criminali, ponit exempla quomodo t reus possit trahere actorem in uctio ex amine. vide tu exemplum apud Angel.in consi.340.& attende quis dicatur reus in huiusmodi remedijs. Alex.in consi.103. in quinto uolu. Postea subdit Bar.regulam, in poenis legalibus locum esse poenitentiae usque ad sententiam. De hac re uide las.in §.tripli.col.3.vers.ad uertatis,institu.de action.vbi ait,poenam illius.§.euitari posse, si quis poeniteat ante litem contestationem,alioqui non. vide Abb.in c.si diligenti,col.6.vers.seculo,de for.compet.& ibi Feli.colu.fi.& Paul.de Castr.in auth.statuimus,in si.suprà de episc.& cleric.Abb.in consi.17.in 2. uolu.Bald.in cap.1.§.porro,colu.3.in titu.que fuit cau. benefi. amit. Alexand.in l. quauis. ff. de ius uocan.colu.2.& omnino uide que posui in lucubrationibus meis ad Bar.in l.Papinianus.§.meminisse. ff. de inoffic. testa. Ad ea uero que ait Bar.infrà in uers. sed quero utrum hoc fiat in eadem instantia. vide Abb.in c. si diligenti,col.7.vers. sed quia, de for.compet.

Summarium in l. periniquum.C.de iurisd.omni.iudic.

- 1 *Qui sunt de collegio ratione professionis iurisdictionem illius qui collegio præest recusare non possunt.*

Bar.in l.periniquum.C.de iurisd.omni.iudic.

- 1 **BART.** in hac l.periniquum, sic ait in summa. Qui sunt t de collegio, ratione professionis iurisdictionem illius, qui collegio præest, recusare non possunt. quero hic nunquid ista constitutio locum habeat in collegio ecclesiastico, ut eius rector iurisdictionem habeat in episcopi præiudicium? vide Abb.in cap.cum ab ecclesiarum, colu.2. de offic.ordin. vbi uidetur uelle quod non. sed in cap. si diligenti, colu. antepenult. vers. sed postea, de for.compet. tenet contrarium. vide eundem in cap. ex literis, de constitu. & in capitulo cum contingat, de for.compet. & Feli.in cap. cum omnes, colu.7. & seq. de constitu. ista autem iurisdictione quam habent rectores collegiorum, est in pertinentibus tantum ad ipsum collegium, non extra. ita Feli. in cap. cum ordinem, colu.3. & sequ. de rescript. Et dum in fin. hic ait Bart. uniuersitatem scholariam esse approbatam, & posse habere rectorem, vide Feli.in cap. ex literis, in primo notab. de constit.& ibi Abb.& Barb.in 2.col. cum sequ.

Summarium in l.unica.C. quando imper. inter pupil. & uidu.

- 1 *Personæ miserabiles trahi non possunt ad ius extra prouinciam.*
2 *Privilegio siue beneficio intuitu miserationis in delicto renunciari potest.*
3 *Miserabiles personæ quæ dicantur.*

Bar.in l.unica.C. quand. imper. inter pupil. & uidu.

- 1 **BART.** in hac l.unica, sic ait in summa. personæ t miserabiles trahi non possunt ad ius extra prouinciam, sed ipsi alios trahere possunt. vide aliud priuilegium in c. 1. de postul. & aliud in cap. licet, in glo. secunda, de censib. & ibi Abb. & aliud apud Imol. in cap. significantibus, de offic. deleg. hoc est, ut rescriptum non ualeat impetratum contra personam miserabilem, nisi facta mentione de ipsius miseria, per textum hic. sed illud ibi refellit Imol. quia tex. iste hoc non probat. Item uide aliud priuilegium apud Anto. de Butr. in cap. licet ex suscepto, de for.compet. sed illud ibi reprobatur Abb. in quinta colu. in vers. secundum non placet. Item aliud habetur in c. exteriori, de for.compet. vbi Marian. in primo notab. & ultimo. & aliud uideas per Bart. in sua quæst. inter gloriosam uirginem Mariam & dæmonem, colu.5. vers. dixit aduocata. Et aliud quod posuit idem Bar. in l. iij. §. hoc autem iudicium. ff. de damn. infect. in quarta oppos. An autem priuilegio t siue beneficio intuitu miserationis indulto renunciari posset? glo. hic in uerbo, excedere, uidetur sentire quod non. & idem sentit Bal. Salic. & Flo. hic, & Abb. in cap. ex parte,

col.3.

col. 3. de for. compet. Ant. de Butr. in conf. 44. & in d. c. significantibus. & Feli. in c. si diligenti, nu. 21. de for. compet. Alex. in conf. 121. vifo processu caufæ, colu. fi. in primo uolu. & in conf. 126. col. pen. in 4. uolu. Abb. in d. c. licet ex fufcepto; col. 2. in sexto cafu. Bal. nouell. in tracta. de dote; in 16. priuilegio, nonz par. princip. Alex. in l. j. col. 4. ff. fol. matr. & 10. Campegius in tract. de dote; in 1. par. in 90. quæft. & Marian. in c. ex tenore; col. 1. in gl. 2. de for. compet. Abb. in §. fi. de postul. in fecundo notab. qui autem dicantur orphani, Alberic. ait hic solos pupillos appellari orphanos. Quæ autem dicantur perfonæ miserabiles, uide per Abb. & Feli. in d. c. ex parte; ubi habetur pupillos & uiduas inter miserabiles annumerari, vt etiam hic uidetur probari: tamen Dec. in liudicentis, nu. 8. ff. de iurifdi. omni. iudic. & in cap. 1. nu. 23. de probat. dicit illas perfonas non recte miserabiles nuncupari, nisi sint pauperes, quamuis Abb. in d. c. significantibus, de offic. deleg. dicat eas esse miserabiles perfonas habitu, sed non actu. vide ibi Feli. vbi uidetur concludere, hoc esse relinquendum arbitrio iudicantis. subiungens, Iudeum quæ nouiter Christianam fidem agnouit, & mercator, qui est in itinere, perfonas miserabiles appellari. & multa in re propofita uide apud Alexand. in conf. 124. in quarto uol. Et circa materiam huius. l. attende, quoniam omnia priuilegia pupillis concessa, censentur esse pariter concessa quibuscunque alijs perfonis, quæ per administratores gubernantur, & requirunt. glo. est singul. in l. j. infra de curat. furios. quam tenet Bald. in liubemus, in princip. fuprà de sacrosanc. ecclef. & Soc. in conf. 66. in quarto uol.

Summarium in l. j. C. vbi de crim. agi oport.

- 1 De crimine potest cognosci in loco delicti, in loco domicilij, & in loco prorogata iurisdictionis.
- 2 Vagabundus ubique conueniri potest.

Bar. in l. j. C. vbi de crim. agi oport.

- A**R. T. in hac l. j. dicit, de crimine t. posse cognosci in loco delicti, in loco domicilij, & in loco prorogata iurisdictionis. de hac re uide Fulg. in conf. 149. Signorel. in conf. 12. vbi tradit, an hoc, quod hic dicitur de loco domicilij, locum habeat non solum si procederetur per uiam accusationis, sed etiam inquisitionis. & vide aliquid per Bald. in consilio 393. in primo uolu. & in loco domicilij posse quem conueniri, quamuis extra diocesim domicilij deliquisset, docuit Abb. in cap. cum contingat, colu. 1. & seq. de for. compet. Et hanc. l. limita non procedere in foro penitentiali, quia in eo quis non sortitur forum in loco delicti, sed tantum domicilij, vt aperit Abb. in dicto capitulo cum contingat, colu. 1. vers. & aduertendum, vbi rationem diuersitatis adducit. Et dum Bart. subiungit, quomodo & quando fieri debeat remissio ad locum perpetrati criminis, vide Abb. in cap. si. col. 7. vers. vltimo de for. compet. vbi Feli. colu. 4. Et ad Bart. hic. in secunda oppos. vide Abb. in conf. 2. §. in primo not. Et ad id, quod ait Barto. hic in uers. si uero superuenit iurisdictioni ex causa de preterito, vide Aretin. in conf. 28. colu. 2. Postea Bart. querit, quia hic habetur in text. vbi reperiuntur, quid significant hæc uerba, vbi reperiuntur. vide Capollin. in conf. 59. colu. 10. & sequ. Et dum subiungit uagabundum t. ubique conueniri posse. Limita hoc duobus modis, vt per Abb. in c. si. colu. 6. vers. tertio, de for. compet. ubi Feli. multa ponit ad rem facientia. & contra uagabundos uide l. re Petrum à Blasio in tract. nuncupato, Directorium electionum, in 29. cap. prima pars. & quia de uagabundo alibi iam antea egi, ulterius non insitam.

Summarium in l. sciens. C. vbi de cri. agi oport.

- 1 Ille dicitur degere in aliquo loco, qui ibi conuersatur.

Bar. in l. sciens. C. vbi de crim. agi oport.

- B**A. R. T. in hac l. sciens, exponit illud uerbum, degit, positum in text. & dicit, cum dici degere t. in aliquo loco, qui ibi conuersatur, ut scholaris in scholis. vide Feli. in cap. dilectus. 2. de rescript. colu. 3.

Vbi in rem actio.

Summarium in auth. qua in provincia. C. vbi de cri. agi oport.

- 1 *Privilegia inclusa in corpore iuris non tolluntur per istam auth.*

Bar. in auth. qua in provincia. C. vbi de crim. agi oport.

- 1 **BART.** in ista auth. qua in provincia, ait, privilegia t̄ inclusa in corpore iuris, non tolli per istam auth: vide Præposit. in cap. privilegia, in princip. distinct. 3. & Feli. in cap. 1. colu. 8. versic. vnum in proposito, de rescipit. & in capitulo licet ratione, num. 2. de for. compet. Imol. in consilio 107. & Mari. Soci. iuni. in consi. 131. num. 46. vbi ait, privilegium clausum in corpore iuris nunquam intelligi esse sublatum, etiam si diceretur generaliter non obstantibus privilegijs, nisi ei fuerit in specie derogatum.

Summarium in l. j. C. vbi in rem actio.

- 1 *Actio in rem datur contra possidentem.*

- 2 *Ille qui de necessitate alium defendit, potest defensiones, exceptiones, & beneficia ex sua persona in iudicium deducere.*

Bar. in l. j. C. vbi in rem actio.

- 1 **BART.** in hac l. j. sic ait in summa. actio t̄ in rem datur contra possidentem: & ex persona actoris non fit mutatio iudicis. circa hoc, scilicet, actionem in rem dari contra possidentem, vide unam limitationem apud Angel. in §. fi. in secundo notab. institu. de usucap. Et dum Bar. querit, si venditor vult emptorem invito actore defendere, an possit? vide Federic. de Sen. in consi. 261. Bald. in consi. 126. in secundo uolum. & Corn. in consi. 79. in ultimo dubio. in quarto uolu. Et dum Bart. hic prop̄t. fi. aiteum, t̄ qui de necessitate alium defendit, posse defensiones, exceptiones, & beneficia ex sua persona in iudicium deducere. vide Aret. in consi. 33. & in consi. 130. Dec. in consi. 59. in 2. dub. Anch. in consi. 184. Alex. in l. post diuortium. ff. sol. matr. & ibi Paul. de Castr. in fi. & Bal. in consi. 362. in quinto uolu.

Summarium in l. si quis alienus. C. vbi in rem actio.

- 1 *Si nominatus dicat se suscipere iudicium, non tamen dicitur habere litem aliquam cum actore.*
2 *Misio in possessionem fit post litem contestatam.*
3 *Dominum in iudicium nominare ab liceat in iuribus incorporalibus.*
4 *Sententia lata contra colonum vel alium alieno nomine possidentem præiudicat domino.*
5 *Dominus absens possessione sua non priuatur.*

Bar. in l. si quis alienus. C. vbi in rem actio.

- BART.** in hac l. si quis alterius, tractat de illo qui conuentus in iudicio nominat alium in dominum & patronum. s. d. aduerte, quoniam & si nominatus t̄ dicat se suscipere iudicium, non tamen propterea dicitur habere litem aliquam cum actore, qui nec eum citauit, nec litem susceptioni consensit, litem cum eo prosequendo, sed opus est nouo iudicio. ita Mari. Soci. iuni. in consi. 46. Quid si laicus conuentus nomet clericum in dominum? Abb. in cap. quoniam frequenter. §. sub alijs, colu. 9. vt lit. non contest. dicit causam esse cognoscendam coram iudice ecclesiastico. vide doct. in dicto. §. vbi hæc materia traditur. Et dum Bar. hic in versic. quandoque misio t̄ in possessionem fit post litem contestatam, ait eo casu non audiri quem de possessione, sed de proprietate. hoc idem ait idem Bart. in l. si prius, colu. 4. in nona oppos. & colu. 5. versic. circa secundum. ff. de oper. nou. nunciat. & in l. à quo fundus. ff. de damn. infect. post glo. ibi in voce, certum. & Bar. in l. is cuius, in lectura, & in repet. ff. si serui uendic. Alexan. in l. iij. §. fi. ff. de acqui. posses. hinc est, quod facit fructus suos à principio, vt per Alex. in l. si finita. §. Iulianus, colu. 35. versic. Salic. ff. de damn. infect. & ad Bart. hic in versic. & sic ex hac, vide Dec. in consi. 62. colu. 3. & seq. Et dum postea subiungit Bar. quoddam exemplum de emphyteota, qui conuenitur ab alio dicente se potiore. vide Barb. in consi. 84. in 4. uol. Postea Bar. hic in 2. col. versic. quero extra gl. tradit, vtru in iuribus t̄ incorporalibus liceat dñm in iudicio nominare.

vide

- vide Curtium iuni. in tract. de feudis, in 6. quæst. princip. primæ quæst. princip. ubi loquitur in molendinis. Et dum tradit Bar. an in possessorio locum habeat beneficium huius. l. vide Rotam in decif. i. in fi. de offi. archid. in antiquis quærit. deinde Bar. utrum conuentus actione mixta ut petitione hæreditatis, possit dominum in iudicio nominare? aduerte, quia petitionem hæreditatis esse realem, non autem mixtam, tenuit idem Bar. sibi contrarius in l. fed. & si lege. §. petitio. ff. de petit. heredit. ubi dixi. Et dum Bar. hic in colu. fi. uerfi. quæro utrum, ait, sententiam t. latam contra colonum, uel alium alieno nomine possidentem præiudicare domino; contrarium tenet idem Barto. dicens eum priuari possessione in l. iust. ff. de acquiren. possess. vbi Ias. reprobatur. vide Alexand. in l. clam possidere. §. qui ad nundinas, colu. i. eodem titulo.
- 5 Imol. in consi. 5. colu. 3. & Aret. in consi. 5. 1. & dum subdit Bart. dominum t. absentem possessione sua non priuari, etiam si sit facta executio contra conuentum, & translata possessio in actorem, vide Soci. in consi. 2. 66. colu. 1. & in l. rem quæ nobis, in quinta quæstio. princip. ff. de acquiren. possessio. Abb. in capitulo quoniam frequenter. §. in alijs, colu. 8. vers. sed circa, ut lit. non contestata. Bald. in l. ij. columna penultima. infra ne uxor pro marit. Et hæc in tertia colu. vers. ulterius, & in l. fi. in quarta quæst. infra de edict. diui Adria. tollend. si tamen postea negligant, priuantur possessione ex negligentia. Anto. de Butr. in dicto capitulo quoniam frequenter. §. quod super, colu. 3. & in hac materia vide Imol. in l. a. sententia. ff. de appellat. Alexand. in l. peregrè. §. fin. ff. de acquiren. possess. vbi distinguunt. & Soci. in consi. 2. 58. colu. 7. in primo uolu. Postremò Bart. tractat an sit dandus nouus libellus nominato? vide doct. in dicto capitulo quoniam frequenter. §. super alijs, vbi Abb. colu. 8. & sequ. & ex hoc quòd dandus sit nouus libellus, infert hoc fieri debere coram iudice competenti ipsius nominati, & coram clerico vbi clericus esset. id quod est adnotandum, quauis relucetur. l. venditor. ff. de iudic. vbi uide doct.

Summariu in d. l. si quis alienus. §. si uerò post. C. ubi in rem actio.

- 1 *Ubi agitur de præiudicio in proprietate, & in possessione debet constare de iure actoris.*

Bar. in d. l. si quis alienus. §. si uerò post. C. ubi in rem actio.

- 1 **BART.** in ead. l. §. si uerò post. ait, vbi agitur t. de præiudicio in proprietate, & in possessione, debere constare de iure actoris. Vide Matthæsil. in suo singul. 2. & dum in fi. Bart. hic quærit, nunquid in reali missus in possessionem itatim possideat? vide Alexand. in l. iust. in principi. ff. de acquiren. possess.

Summariu in l. actor. C. ubi in rem actio.

- 1 *Actio in rem potest exerceri ubi possessor habet domicilium, & ubi res est, alioqui debet sequi forum rei.*

Bar. in l. actor. C. ubi in rem actio.

- 1 **BART.** in hac l. actor, sic ait in summa. Actio t. in rem potest exerceri vbi possessor habet domicilium, & vbi res est, alioqui debet sequi forum rei. De materia huius. l. & glo. vide Abb. in capitulo fi. colu. 1. §. vers. uenio. de foro competen. Et dum Barto. quærit hic in fi. utrum in actione personali, quæ proponitur pro aliqua re immobili possit proponi in loco ubi est res quando proponens non habet domicilium. vide Roman. in consil. 197. & Bald. in l. cum longi. infra de præscript. long. temp. Abb. in capitulo fi. colu. 7. de foro compet. & Bart. in l. forma. §. i. ff. de censu.

Summariu in l. j. C. ubi quis decur. uel cohort.

- 1 *Quis non potest liberum hominem capere propria auctoritate.*

Bar. in l. j. C. ubi quis decur. uel cohort.

- 1 **BART.** in hac l. j. colligit ex text. quem t. non posse liberum hominem capere propria auctoritate. vide tex. in c. pen. & ibi Feli. & alios. de probat. & Aret. in consil. 95.

Summariu in l. quoties. C. ubi fena. uel clarif.

- 1 *Ubi habentes dignitatem illustrem ex administratione in causis criminalibus solum coram principe, uel cui ipse mandauerit accusari possunt, & absolui.*

De inofficioso testamento.

Bar. in l. quoties. C. vbi senat. uel clarif.

- 1 **BART.** in hac l. quoties, sic ait in summa. Viri t habentes dignitatem illustrem ex administratione in causis criminalibus solum coram principe, uel cui ipse mandauerit, accusari possunt & absolui. Ad istam l. uide Felin. in cap. 3. colum. 2. & sequi. de re iudic. & Bal. in consi. 52. in fi. in quinto uolu. & ad hoc an ubi quis potest absolvere, possit etiam condennare, uide aliquid apud Aret. in rubr. ff. de acqu. poss.

Summarium in l. cum uendentem. C. vbi causif.

- 1 *Vtrum procurator qui habet mandatum de uendendo possit habere fidem de pretio.*

Bar. in l. cum uendentem. C. vbi causifical.

- 1 **BART.** in hac l. cum uendentem, tradit, vtrum t procurator, qui habet mandatum de uendendo, possit habere fidem de pretio? uide Imol. in consi. 139. colu. 4. & quia de hoc egimus alibi, hic non repetam.

Bar. in l. si mater. C. de inoffic. testa.

BART. in hac l. si mater, ait eam esse singul. uide Fulg. in consi. 69.

Summarium in auth. nouissima. C. de inoffic. testa.

- 1 *Legitima an debeatur iure institutionis.*

Bar. in auth. nouissima. C. de inoffic. testa.

- 1 **BART.** in hac auth. tractat de legitima, t & an debeatur iure institutionis? & reliqua, ut hic per eum. Vide Alex. in consi. 76. colu. 3. in tertio uolu. vbi tradit quando testamentum fit inter liberos, vtrum debeat habere iure institutionis? & in consi. 168. in 5. uol. vbi uide multa ad rem facientia, & Matthæsi. in suo sing. 104. incip. Nota quod illa. vbi limitat istam auth. non habere locum, vbi pater inter liberos conderet testamentum, & ibi uide ad eum addita. uide etiam Paul. de Cast. in consi. 438. col. pen. vbi ponit nonnulla, ex quibus uidetur relictum iure institutionis. & Alex. in consi. 205. Super primo, in libro primi & secundi uolu. vbi aperit quanta sit legitima nepotum, & not. distinguit. & in consi. 212. eodem lib. vbi dicit quid de iure canonico. & ad oppositionem, quam hic facit Bar. & solutionem eius, uide Angel. in l. milites, infra de testa. milit. & Bal. in consi. 7. in fi. in primo uol. vbi tradit an hoc procedat etiam in linea materna. Abb. in consi. 3. in fi. in 2. uol. Felin. in c. cum super, col. fi. de offic. deleg. & Alexand. in consi. 80. colu. 2. in quinto uolu.

Summarium in auth. unde si parens. C. de inoffic. testa.

- 1 *Testator si relinquit centum filie, & non dixit iure institutionis, an ualeat testamentum.*

Bar. in auth. unde si parens. C. de inoffic. testa.

- 1 **BART.** in hac auth. unde si parens, querit, si testator t relinquit centum filie, & non dixit iure institutionis, an ualeat testamentum? & responderi ualere. uide Alex. in l. humanitatis, col. 1. C. de impuber. & in consi. 205. in libro primi & secundi uolu. & in consi. 176. colu. fi. in quinto uolu. & in l. cum filio, in tertio notab. ff. de leg. 1. & in l. j. in princ. ff. ad leg. Falcid. & in l. nam quid. §. non omnes, col. 2. in fi. ff. ad trebell. & Capr. in simili in consi. 69. & in consi. 75. col. 3.

Summarium in l. parentibus. C. de inoffic. testa.

- 1 *Pater potest diuidere hereditatem inter filios, dummodo unicuique relinquat legitimam.*

Bar. in l. parentibus. C. de inoffic. testam.

- 1 **BART.** in hac l. parentibus, dicit, patrem t posse hereditatem diuidere inter filios, dummodo unicuique relinquat legitimam. uide Alex. in consi. 12. in quinto uolu. & in consi. 83. in fi. in 3. uol. vbi agit de legitima nepotum per istum tex.

Summarium in l. si pater. C. de inoffic. testa.

- 1 *Legitima debetur sine gramine.*

Bar. in l. si pater. C. de inoffic. testa.

- 1 BART. in hac l. si pater, ait, legitimam tibi deberi sine grauamine. vide Anch. in cons. 291. & Alex. in cons. 185. Attenta & considerata.

Summarium in l. contra maiores. C. de inoffic. testa.

- 1 Pendente uno iudicio, non currit tempus in alio.

Bar. in l. contra maiores. C. de inoffic. testa.

- 1 BART. in hac l. contra maiores, sic ait in summa. Pendente tibi uno iudicio, non currit tempus in alio. vide Alex. in cons. 71. in 5. vol.

Summarium in l. fratres. C. de inoffic. testa.

- 1 Fratres consanguinei habent querelam contra testamentum fratris turpem personam instituentis.

Bar. in l. fratres. C. de inoffic. testa.

- 1 BART. in hac l. fratres, sic ait in summa. Fratres tibi consanguinei habent querelam contra testamentum fratris turpem personam instituentis. vide Marthæ fill. in singul. 197. incip. Nota quod usufructuarius. Alex. in cons. 53. in 4. vol. Aret. in cons. 37. col. 3. Bal. in c. 1. §. si Titius, si de feud. fuer. contr. col. 2. laf. in l. j. col. 4. infra de bonor. poss. contratab. & in l. j. col. 2. infra qui testa. facer. poss. Alex. in l. si pater, infra de hered. instit. Bal. in l. generaliter, infra de instit. & substi. Pau. de Cast. in cons. 61. Fulg. in cons. 71. Ang. in cons. 171. Et dñ Bar. ex mente Guil. ait, istam querelam competere propter odium heredis instituti, qui est turpis persona, vide Alex. in l. si patroni. col. 4. ff. ad Trebell. Et in cons. 205. col. 2. in lib. primi & 2. vol. ubi docuit quantam sit hæc legitima. & dum paulo post agit Bar. de exheredatione fratris, & utrum causæ ingratitudinis repellant fratrem à successione ab intestato, & dicit quod non secundum Guil. adde quod ad istam opinionem accedit Aret. in l. iij. §. filius. col. ff. de liber. & posthum.

Summarium in l. omnimodo. C. de inoffic. testa.

- 1 Cui aliquid in testamento relinquatur, illud oppugnare non potest, sed agere debet ad supplementum legitimæ.

- 2 Lex ubi resistit actui, non ualet pœnæ adiectio.

Bar. in l. omnimodo. C. de inoffic. testa.

- 1 BART. in hac l. omnimodo, dicit, illum, cui tibi aliquid in testamento relinquatur illud oppugnare non posse, sed agere debere ad supplementum legitimæ, nisi probetur ingratum. Attenditur quoniam agens ad huiusmodi supplementum non dicitur querelare, nec infringere testamentum. Alex. in cons. 197. Viso titulo, col. ff. in libro primi & secundi vol. & hoc procedit etiam si quis testamentum approbasset in quo prohiberetur aliquid amplius petere, quia nihilominus posset petere supplementum, ut dicam in sequenti lucubratione, in fin. quomodo autem deducatur legitimæ supplementum, vide Oldrad. in cons. 153. Alex. in cons. 132. in 4. vol. & in cons. 188. col. 3. in 1. vol. & in cons. 149. Visis & diligenter, in fin. in lib. primi & secundi vol. Capr. in cons. 6. & seq. & pro ampliacione vide Alex. in apostill. ad Bal. in l. si infra, de dot. promiss. & eundem Alex. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. 9. post Imol. ibi. ff. de liber. & postum. & ad rem facit, quia ubi tibi resistit actui, non ualet pœnæ adiectio. §. si. inst. de lega. sed lex resistit ne legitime, aliquod grauamen adiiciatur, ut hic, ergo &c. An autem prohibitio alienationis legitimam efficiat, uide in sequenti lucubratione. & ad istam l. uide Rapha. in d. §. diui ubi tenuit, si pater institutos filios prohibuit, ne aliquid alienent, alioqui hospitali hæreditas applicetur, si alienant usque ad legitimam, eos in pœnam priuationis incidere. idem uoluit Paul. de Cast. in cons. 234. & moder. in d. §. diui. Tamen cogita, quia ualde reluctatur iste tex. & tex. in l. quoniam in prioribus, infra eod. titu. ex quibus colligitur directe uel indirecte grauamen aliquod legitime apponi non posse.

Summarium in l. quoniam in prioribus. C. de inoffic. testa.

- 1 De legitima subducitur omne grauamen conditionis, uel temporis, uel cuiuscunque alterius oneris.

- 2 Pater an possit in legitima filij substituere.

- 3 Filius in legitima grauari non potest.

Bar.

De inofficio testamento.

Bar.in l. quoniam in prioribus. C. de inoffi. testa.

- 1 **BART.** in hac l. quoniam, ait de legitima † subduci omne grauamen conditionis, uel temporis; uel cuiuscunque alterius oneris. Vide pro limitatione huius. l. Alex. in l. si pater, col. fin. uers. extra gl. infra de inst. & subst. in 7. col. & eundem in l. reprehendenda eodem tit. & in cōf. 3. in 3. vol. An autem legata uel onus æris alieni minuant legitimam? vide Oldr. in consi. 131. in fin. Alex. in consi. 55. in 2. dubio. in 4. vol. & in consi. 68. eod. vol. & in consi. 89. eod. vol. Et an
- 2 † in legitima possit pater filiis substituere? vide Abb. in consi. 15. col. 2. in 2. vol. Barb. in consi. 63. in 2. volu. Card. in consi. 22. Imol. in consi. 114. Alexan. in lita tamen. §. si patronus, col. 3. ff. ad Trebell. Anan. in consi. 42. & ibi addita. Aret. in consi. 19. in 2. dubio. & in consi. 43. Alex. in consi. 172. Viso testamento, in libro primi & secundi vol. & in consi. 185. Attenta & considerata, eod. libro ubi latè aperit, an possit pater filio in legitima substituere. & in consi. 197. eod. vol. & in consi. 12. in 3. vol. & in consi. 31. eod. vol. & in consi. 29. in 5. volu. Bal. in consi. 480. in 1. vol. ubi tradit, an prohibitio facta institutis in certa re, reddat testamentum nullum. Dec. in consi. 81. in 1. dubio ubi eruditè loquitur in materia huius. l. Paul. de Cast. in cōf. 232. latè Soc.
- 3 in consi. 230. & Fulg. in consi. 19. & Bal. in consi. 50. in 5. vol. & quamuis conclusio sit, filium† in legitima grauari non posse, tamen limita istam conclusionem habere locum in fideicommissio, secus si alienatio prohiberetur filio usque ad ætatem. 25. annorum, quoniam tunc etiam legitima afficeretur, & alienare non posset; quia ista prohibitio grauamen non continet, sed prouisionem filiorum ut imbecillitati ætatis prouideatur. ita las. in repet. l. filiusfamilias. §. Diui. nu. 17. ff. de leg. 1. & quamuis contrarium sentiat Aret. in consi. 19. qui subtilem rationem adducit,
- * tamen Dec. in consi. 44. 2. inquit hanc esse * communem sententiam, quicquid dixerit Aret. in d. consi. 19. sed Aret. loquitur ibi quò ad priuandum filium ipsa legitima. adde Thom. Ferat. in cautel. 35. & Capoll. in caut. 9. quam referunt moderni repet. in d. §. Diui. & uideas Ang. in l. quories ab omnibus, infra de fideicommiss. & in re propofita uide omnino Paul. de Cast. in consi. 234. Vissis & consideratis omnibus. & circa materiam huius, l. uide Dec. in consi. 320. ubi dicit, omne grauamen reijci de legitima, etiam si approbatum fuisset testamentum, in quo testator minus legitima reliquisset, prohibendo nihil aliud peti posse; quoniam nihilominus peti poterit supplementum. & idem uoluit in consi. 346. uide Soc. in consi. 30. colum. 1. in 1. volu. & in consi. 1. cum duobus seq. in 4. vol. & Roma. in consi. 478. Aduerte tamen quia & si filius grauari non posset in legitima, tamen eius successor grauari potest. Soc. in consi. 116. col. 5. in 1. vol.

Summarium in l. si quis filium. C. de inoffi. testa.

- 1 *Querela preparata transmittitur ad hæreses, cōtra quos opponi poterit de ingrati tudine transmittentis.*
Bar. in l. si quis filium. C. de inoffi. testa.
- 1 **BART.** in hac l. filium, ait, querelam † præparatam ad hæreses transmitti, contra quos opponi poterit de ingrati tudine transmittentis. & reliqua. vide Capr. in consi. 53. in 1. dubio & omnino Soc. in consi. 153. col. 5.

Summarium in l. si quando. C. de inoffi. testa.

- 1 *Privilegium testandi concessum alicui, intelligi debet concessum esse illi, qui aliàs testari non potest.*
Bar. in l. si quando. C. de inoffi. testa.
- 1 **BART.** in hac l. si quando, in principio inquit; privilegium † testandi concessum alicui intelligi debere concessum esse illi, qui aliàs testari non potest. vide Aret. in consi. 76. & Felin. in e. quæ sit, in tertio notabili de iudic. & dum opponit, & soluit de principe, qui sciens ter hoc fecerit uideas pro declaratione las. in l. militibus, col. 1. infra de testa. milit. & Felin. in cap. ad aures, col. 2. de rescript.

Summarium in d. l. si quando. §. q. generaliter. C. de inoffi. testa.

- 1 *Ille qui accipit quod sibi relictum est, iuri agendi ad supplementum renunciare non uidetur.*
Bar. in d. l. si quando. §. & generaliter. C. de inoffi. testa.
- 1 **BART.** in ead. l. §. & generaliter, dicit, eum, qui accipit † quod sibi relictum est, iuri agendi ad supplementum renunciare non uideri. vide an & quando peti possit supplementum legitimæ

timæ apud Alex. in consi. 69. & in consi. 128. in 1. uol. & in consi. 8. col. 5. in 3. uol. Barb. in consi. 16. col. 1. in primo uol. & in consi. 24. col. 2. eod. uol. Bar. in l. Papinianus. §. si conditionis, & quæ ibi addidit. cod. tit. Felin. in c. translatio, col. 4. de consi. Curt. in consi. 76. col. 6. & in consi. 49. col. 10. Barb. in consi. 50. in 3. uol. quem uide omnino, & in consi. 8. eod. uol. Alex. in consi. 180. in 5. uol. ubi declarat, quid iuris si exposit sint auctæ facultates paternæ? & quid si iuratum fuisset? Salic. hic post Bal. Angel. Paul. de Cast. & moder. in l. de his. ff. de transact. moder. in l. pater. in 3. notab. ff. sol. matr. Paul. de Cast. in l. iij. infra de impub. & ali. sub st. & Barb. in consi. 52. col. fi. in 2. uol. Ad ea uerò quæ hic ait Bar. in fi. dum agit de exheredatione, quæ fit inuito filio, vide Alex. in consi. ultimo in fi. in 5. uol. & la. in l. posthumo, col. 10. infra de contratab. & in auct. non licet, infra de liber. præterit.

Bar. in l. scimus. C. de inoffic. testa.

BART. in hac l. scimus, in principio dicit, ut hic habetur in summa. Tu uerò ad tex. in uersi. replicationem, vide Bal. in consi. 157. in 5. uol. & Soc. in consi. 230. col. pen. in 1. uol. & aliquid per Alex. in consi. 74. col. 2. in 5. uol. & an ista l. locum habeat in legitimo, vide Fulg. in cōl. 65.

Summarium in l. j. C. de inoffi. donat.

- 1 *Querela inofficiosi testamenti rescinditur in totum respectu eius contra quem agebatur.*
Bar. in l. j. C. de inoffi. donat.

- 1 BART. in hac l. j. hæc ait, querela inofficiosi testamenti rescinditur in totum respectu eius, contra quem agebatur, sed querela inofficiose donationis quandoque rescinditur usque ad legitimam. vide Roma. in consi. 20. colu. 3. in 4. dubio. & in consi. 95. Ad ea uerò quæ hic ait Bar. in col. 2. uersi. primo casu, vide Aret. in consi. 24. col. 1. & Corn. in consi. 15. in 1. uol. & ad quæstiones, de quibus agit gl. & Bar. tangit, uide Aret. in consi. 18. col. pe. & Bal. in consi. 167. in 5. uol. & Corn. in d. consi. 15. col. 7. & seq.

Summarium in l. pater. C. de inoffi. donat.

- 1 *Pater si donauit filio in potestate quatenus immoderatè donauit, non confirmatur morte.*

Bar. in l. pater. C. de inoffic. donat.

- 1 BART. in hac l. pater, sic ait in summa. Si pater donauit filio in potestate, quatenus immoderatè donauit, non confirmatur morte: ideo ad reuocandum nō est opus querela. vide Franc. Cremen. in sing. 137. Donatio simpliciter. & Aret. in consi. 2. & in consi. 17. & ad ea, quæ infra posuit Bar. in uersi. uel aliter, vide Alex. in l. talis scriptura, col. pen. in glo. in uoce, uniuers. ff. de leg. 1. & Aret. in d. consi. 17.

Summarium in l. si totas. C. de inoffi. donat.

- 1 *Illud quod immoderatè donatum est propter superuenientes liberos, etiam uiuo donatore reuocatur.*

Bar. in l. si totas. C. de inoffic. donat.

- 1 BART. in hac l. si totas, inquit, illud, quod immoderatè donatum est, propter superuenientes liberos etiam uiuo donatore reuocari. Vide Cor. in consi. 15. in 1. uol. ubi plenè agit de hoc Bartoli documēto, & in consi. 4. in 3. uol. & de hac materia uide plenè doct. in l. si unquam, infra de reuocan. donat. ubi uide quæ ponam in lucubrationibus meis.

Summarium in l. j. C. de inoffi. doti.

- 1 *Si per donationem in dotem filij legitima defraudantur, reuocatur per querelam inofficiose dotis.*

Bar. in l. j. C. de inoffi. doti.

- 1 BART. in hac l. j. sic ait in summa. Si per donationem in dotem filij legitima defraudatur, reuocatur per querelam inofficiose dotis. ad istam l. vide Fulg. in consi. 228. Et dum infra dicit Bar. beneficium huius l. habere locum etiam in filijs naturalibus, vide Alex. in l. mulier quæ. ff. ad Trebell. Et an & quando dos dicatur inofficiosa, & quando locum habeat titulus de inofficiosis dotibus, vide Io. Campegius in tract. de dote, in 55. quæst. primæ part. & in q. seq.

Summarium in l. si post motam. C. de peti. hered.

- 1 *Fructus an quando debeantur in petitione hereditatis.*

Bar.

Bar.in l. si post motam. C. de petit. hered.

- 1 **BART.** in hac. l. si post motam, tradit an t̄ & quando fructus debeantur in petitione hæreditatis. vide las. in §. actionum, col. 40. vers. unum tamen, in tit. de actio. & Bar. in rub. ff. sol. mar. col. fi. vers. præterea.

Summariū in l. hæreditas. C. de petit. hered.

- 1 *Petitio hæreditatis præscribitur spatio triginta annorum.*

Bar. in l. hæreditas. C. de petit. hered.

- 1 **BART.** in hac. l. hæreditas, ait, petitionem t̄ hæreditatis præscribi 30. annis. vide Alex. in consi. 73. col. 2. in 5. vol. & las. in l. licet, infra de iur. delib. Quærit postea Barto. hic, quæ sit ratio huius tex. & ista sola ratione nouetur; quia est mixta. sed uide tu quæ posui in lucubrationibus meis in l. sed & si lege. §. petitio. ff. eod. rit. Et dum Bar. hic subiungit rationem, quare petitio hæreditatis non datur contra titulo possidentem, istam rationem sequitur las. in §. quædam, col. 5. in tit. de actio. & in hac materia uide Alex. in consi. 236. in lib. primi & secundi vol. & in consi. 83. col. 2. in 3. vol. & in consi. 73. in 5. vol.

Summariū in l. si filius. C. de petit. hered.

- 1 *Ex diuturnitate temporis omnia præsumuntur solenniter acta.*

- 2 *Ex diuturnitate temporis præsumitur emphyteosim fuisse concessam ab ecclesia ut transiret etiam ad hæredes extraneos.*

Bar. in l. si filius. C. de petit. hered.

- 1 **BART.** in hac l. si filius, ait, ex t̄ diuturnitate temporis omnia præsumi solenniter acta. Pro illustriori huius materie intellectu, uide quæ posui in l. sciendum. ff. de uerb. obliga. & ibi Alex. in 5. col. & in consi. 79. Circa primum, col. 3. & 4. in 1. vol. & in consi. 113. Super primo dubio. col. 2. eod. vol. & in consi. 9. in 3. vol. & in consi. 95. eod. vol. & in consi. 11. in 4. vol. & in consi. 12. Viso processu, col. fi. & in consi. 17. col. 3. & in consi. ultimo. eod. 4. vol. & omnino in consi. 117. in 6. vol. ubi egregie loquitur. Barb. in consi. 26. col. 6. & in consi. 33. col. 1. in 2. vol. & in alijs suis consilijs, Aret. in consi. 36. Felj. in c. 1. col. 1. de lit. contest. & in c. Albericus, col. 2. & seq. de testi. & in c. nonne, col. 3. vers. & per istam, de præsumpt. & in c. illud, in 3. notabili eod. titulo & plenè in c. sicut, col. 14. & seq. de re iudic. Roma. in consi. 52. & in consi. 271. & in consi. 275. las. in l. j. col. 6. cū seq. ff. de petit. hered. ubi limitat hanc. l. multis modis. Soc. in consi. 15. & in consi. 266. col. 13. in 1. vol. ubi dicit, ex diuturnitate t̄ temporis præsumi emphyteosim fuisse concessam ab ecclesia, ut transiret etiam ad hæredes extraneos. & Alex. in consi. 45. in fi. in 3. vol. ubi ait ex cursu x. uel xx. annorum in alienatione bonorum ecclesiæ præsumi omnia solenniter acta. & ad prædicta uide Bal. in consi. 512. in ultimo vol. Soc. in consi. 153. Dec. in l. j. nu. 8. infra qui admittit, & in consi. 36. reliqua uide in d. l. sciendum.

Summariū in l. cogi. C. de petit. hered.

- 1 *Petitio hæreditatis non datur nisi contra titulo possidentem.*

Bar. in l. cogi. C. de petit. hered.

- 1 **BART.** in hac. l. cogi, circa si ibi & istud, limitat regulam, qua cautum est petitionem t̄ hæreditatis non dari nisi contra titulo possidentem, ut procedat solum quando quis habet titulū ab eo, qui petitorum agentem excludere potuisset, secus si eum excludere non potuisset. hoc Bartoli documentum esse literis aureis signandum perhibet las. in §. actionum, col. 37. vers. aliā singularem limitationem, in tit. de action. ubi refert Paul. de Cast. qui ad hanc sententiam accessit, quamuis ipse dubitet. vide Aret. in consi. 65. col. 3. & in consi. 140. col. 2. Alex. in consi. 73. & in consi. 183. cum seq. in 5. vol.

Summariū in l. si inferiorem. C. de rei uendic.

- 1 *Ædificium cedit solo.*

Bar.in l. si inferiorem. C. de rei uendic.

BART. in hac. l. si inferiorem, ait, ædificiū cedere solo. Vide latē Alex. in l. j. §. nunc uideamus. ff. de oper. nou. nunc.

Summarium in l. mater tua. C. de rei uendic.

1 *Emens ex pecunia mea rem suo nomine, utrum illam emptionem possim ratā habere, & possim rē petere.*
Bar. in l. mater tua. C. de rei uendic.

1 **BART.** in hac l. mater tua, propē si querit, si aliquis t ex pecunia mea emit rem suo nomine, utrum illam emptionem possim ratam habere, & possim rem petere? vide Ias. in l. j. colum. 3. infra de furt.

Summarium in l. domum. C. de rei uendic.

1 *Malæ fidei possessor tenetur de fructibus perceptis & percipiendis.*

2 *Malæ fidei possessor ante restitutionem rei potest deducere omnes expensas factas in cultura.*

Bar. in l. domum. C. de rei uendic.

1 **BART.** in l. domum, dicit, malæ fidei t possessorem teneri de fructibus perceptis & percipiendis. videas exemplum apud Alex. in consi. 161. col. fin. in 5. vol. & Paul. de Castr. in consi. 326. col. pen. & si. & dum Bar. distinguit hic dicens, aut quis uult se referre ad illud, quo d perci pi possit singulariter, & reliqua. vide Alex. in l. apud Iulianum, in principio. ff. de leg. 1. ubi ait, *

* istam esse communem opinionem. Roma. in consi. 5. 5. Aret. in consi. 17. col. 9. & seq. & Barb. in consi. 80. col. 10. & seq. in 3. vol. Attende tamen quoniam malæ fidei t possessor ante restitutionem rei potest deducere omnes expensas factas in cultura. sed an deducere possit expensam factam in custodia fundi? Bar. in l. cum quæreretur. §. prædij. ff. de leg. 3. dixit quod non. sed locutus est contra textum sing. in l. si domino. §. si. ff. de petit. heredit. ita inquit Roma. in sing. 332. incip. Malæ fidei possessor. Et quoniam hic habetur, malæ fidei possessorem teneri etiam ad fructus quos percipere potuit, limita, nisi eos percipere potuisset propter melioramē. ta à se facta, per tex. sing. in l. cæterum. §. ubi in parte. ff. de rei uendic. ita Roma. in sing. 333. incip. Malæ fidei possessor tenetur.

Summarium in l. si ut proponis. C. de rei uendic.

1 *Res empta ex pecunia minoris, ab eo potest uendicari.*

Bar. in l. si ut proponis. C. de rei uendic.

x **BART.** in hac l. si ut proponis, ait, non esse uerum simpliciter, rem t emptam ex pecunia minoris ab eo uendicari posse. vide Abb. in consi. 94. in 1. dubio. in 2. vol. Fel. in c. cum ex officij, colu. 1. de præscript. Roma. in consi. 159. Card. in consi. 27. Capr. in consi. 13. & Abb. in c. pastoralis, col. 2. de decim.

Summarium in l. doce ancillam. C. de rei uendic.

1 *Uxor uendicare non potest rem dotalem.*

Bar. in l. doce ancillam. C. de rei uendic.

1 **BART.** in hac l. doce, inquit, uxorem uendicare t non posse rem dotalem. huius dicti ratio est, quia dos constante matrimonio est in dominio mariti, pro oneribus matrimonij. l. pro oneribus, infra de iur. dot. vide gl. in l. iij. §. proinde, in uoce, patrimonium. ff. de minor. Alex. in consi. 26. col. 2. in 1. vol. & ad rem faciunt tradita per Alex. in consi. 180. in lib. primi & secundi vol. & omnino uide Curtium in consi. 27. nu. 25. ubi declarat, cuius sit dos, an mariti, an uxoris, & qualiter & quomodo.

Summarium in l. cum à matre. C. de rei uendic.

1 *Pro ea parte qua quis succedit defuncto, pro ea parte ipsius personam representat.*

Bar. in l. cum à matre. C. de rei uendic.

1 **BART.** in hac l. cum à matre, ait, pro ea parte, qua quis succedit defuncto, pro ea ipsius personam repræsentare. Vide ad istam. Lexemplum apud Alex. in consi. 29. col. 3. in 5. vol. Pau. de Castr. in consi. 247. colu. 2. in antiquis. Fulg. in consi. 67. Roma. in consi. 18. Raph. Cuma. in consi.

conf. 3. 3. & ad rem facit tex. & ibi laf. in princ. in auth. unde si parens, supra de inoff. testa. Alex. in consi. 170. col. 2. in 5. vol. Bal. in consi. 89. in 1. vol. & in consi. 346. eod. vol. & Alex. in consi. 18. in 2. dubio in 5. vol. ubi loquitur in patre alienante fundum in casu permissio, & in consi. 21. col. 3. eod. 5. vol. ubi declarat. & in consi. 3. col. 2. in 3. vol. & in consi. 10. col. pe. eod. vol. & in consi. 87. col. 3. in 5. vol. & in consi. 26. col. 2. eod. vol. Oldr. in consi. 94. col. 2. Aret. in consi. 132. col. 2. ubi limitat.

Summarium in l. quoties. C. de rei uendic.

1 *Iste est potior in dominio, cui prius res traditur.*

Bar. in l. quoties. C. de rei uendic.

1 **BART.** in hac l. quoties, dicit, eum esse potiozem in dominio, cui prius res traditur. Limita in primis. l. hanc non habere locum in pignore. Antonius de Fano in tract. de pignoribus & hypothec. in primo membro primæ part. nu. 57. & ad istam. lude Zanet. in c. 1. de accusat. in 12. differencia inter ius canonicum & civile. & Bald. in rubrica infra, de reuoc. his quæ in fraud. credit. Alex. in consi. 14. Circa primum, in fi. in 1. vol. & in consi. 136. eod. vol. & in consi. 18. in 4. vol. & in consi. 25. Viso testamento, in fi. in 3. vol. Oldr. in consi. 114. Abb. in consi. 91. col. 5. in 1. vol. Rom. in consi. 70. in 2. dub. & in consi. 276. & in consi. 295. Felin. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, col. 2. de constit. & in c. præsentata, col. 2. de test. & in c. 1. col. 2. seq. ut lit. non contest. Barb. in consi. 41. col. 6. & 8. in 1. vol. & in consi. 51. in 3. dub. eod. vol. Bal. & Barb. in c. 2. col. 1. de rescript. Rot. in decif. 7. in titulo de concess. præben. in antiquis. Abb. in c. 2. de his quæ fi. à prælat. Iacob. de sancto Georgio in trac. feudorum, in uoce princeps. in gl. in uoce, sed an princeps, col. 6. vers. quinquagesimæ secunda specialitas. Barb. in consi. 35. col. 3. in 3. vol. Bal. in rub. infra de contrahen. empt. quæst. 16. & ibi addita. & omnino Curtium in consi. 22. Ang. in consi. 387. ubi tradit, quid si dominus uni uendidisset, & alteri eius procurator. & Cepoll. in caut. 147. Soc. in consi. 239. in 1. vol. laf. in §. si quis in fraudem, col. 29. in fi. in ist. de acti. Felin. in rubrica de sponsal. col. fi. Aluarot. in titulo si de feud. fuer. cõtro. §. si facta, col. pen. & fi. Alex. in consi. 124. in 5. vol.

Summarium in l. si fundum uestrum. C. de rei uendic.

1 *Denunciatio facta à domino nequis emat, emptorem constituit malæ fidei possessorem.*

Bar. in l. si fundum uestrum. C. de rei uendic.

1 **BART.** in hac l. si fundum, sic ait in summa. Denunciatio facta à domino, ne quis emat, emptorem constituit malæ fidei possessorem. Vide ad hanc. l. Felin. in c. nihil, col. fi. vers. fallit se 1to & in c. illud, de præsumpt. Aret. in consi. 13. col. 5. Soc. in consi. 128. col. fi. & omnino Bal. in cõf. 257. in 1. vol. & ad istum tex. cum gl. in uerbo, percepisse, in qua habetur iustum titulum in aliquibus casibus non excusate à fructibus percipiendis, adde alium casum, in quo iustus titulus non excusat, scilicet in re minoris, casus est not. in l. pater. §. prædium, cum gl. ff. de minor. quem extollit Roma. in fing. 528. incip. Tu habes.

Summarium in l. indicia. C. de rei uendic.

1 *Dominium instrumentis, & alijs indicijs probari potest.*

Bar. in l. indicia. C. de rei uendic.

1 **BART.** in hac l. indicia, inquit, dominium instrumentis, & alijs indicijs probari potest. uide exempla apud Soc. in consi. 89. col. 5. in 1. vol. & Abb. in c. tertio loco, col. pen. de probat.

Summarium in l. si mancipium. C. de rei uendic.

1 *Iste qui recipit rem suam non tenetur ad restituendum pretium ab alio perceptum.*

Bar. in l. si mancipium. C. de rei uendic.

1 **BART.** in hac l. si mancipium, ait, eum, tñi repetit rem suam, non teneri ad restituendum pretium ab alio perceptum. uide Ana. in consi. 32. col. pen.

Summarium in l. more litis. C. de rei uendic.

1 *Prescriptio longi temporis post litem contestatam non currit.*

Bar.

Bar. in l. more litis. C. de rei uendic.

- 1 **BART.** in hac l. more, dicit, præscriptionem t longi temporis post litem contestatam non currere. Ad istam l. vide aliquas limitationes apud Alex. & alios. in l. si aliena. ff. solut. matr. & in consi. i. col. 9. in 3. vol.

Summariū in l. si. C. de rei uendic.

- 1 *Opponere quis potest de iure tertij.*

Bar. in l. si. C. de rei uendic.

- 1 **BART.** in hac l. si. ait, quem posse t opponere de iure tertij. Dicat tu in iudicijs summarijs opponi non posse, quando opponentis non interest. h. ite à quo. §. si de testamento, & ibi Alex. col. 2. ff. ad T. rebel. ubi generaliter traditum est, si sua non interest, non posse agi, nec excipi, ut ibi per Alex. in 1. notab.

Summariū in l. j. C. de usufr.

- 1 *Ususfructus omnium bonorum est in rebus, quæ usu consumuntur.*
2 *Ususfructuarius qui habuit potestatem uendendi mobilia, an teneatur ad restitutionem pretij, si ea alienauit.*

Bar. in l. j. C. de usufruc.

- 1 **BART.** in hac l. j. in 1. oppositione ait, videri ex hoc rex. colligi posse, usufructum t omnium bonorum esse in rebus, quæ usu consumuntur. Vide Alex. in consi. 58. in 3. vol. Et dum Bar. infra in versic. sed contra istam solutionem, dicit testatorem posse prohibere falcidiam, quæ est in fauorem hæredis, & reliqua. De hac re vide plenè Alex. in d. consi. 58. col. 2. & seq. Abb. in consi. 4. col. 6. & seq. in 2. vol. Barb. in consi. 12. col. 10. in 1. vol. & in consi. 64. in 2. vol. Ana. in consi. 80. col. 2. Capr. in consi. 9. in 1. dub. Abb. in c. cum constet, in 3. notab. de pignor. postea Bar. hic in versic. modò pro declaratione, agit de cautione de utendo & fruendo arbitrio boni iuri. uide Alex. in d. consi. 57. in 3. vol. ubi tradit quo in loco ista cautio præstari possit, & in consi. seq. col. 2. & ibi ponit etiam quid in vestibus? & alijs rebus similibus? & quomodo fiat æstimatio, & an peti possit ut hæ res, quæ usu consumuntur, descubantur? & an ista cautio peti possit ab instituto in re certa substituto uniuersaliter sub cōdicionē? & an t usufructuarius, qui habuit potestatem uendendi mobilia, teneatur ad restitutionem pretij si ea alienauit? vide etiam Soc. in consi. 131. col. pen. in 1. vol. ubi aperit an ista cautio remitti possit? & alia pulchra ad rem facientia. & Barb. in consi. 56. in 3. vol. in 2. dubio. ubi ponit quid iuris, quando mulier esset prohibita molestari, & in consi. 4. col. 9. & seq. in 4. vol. Fel. in c. causam quæ, col. 13. & seq. de rescript. & ad limitationem huius l. vide Barb. in consi. 11. col. si. in 3. vol. & in consi. 95. col. 2. cod. vol. ubi etiam ipse agit de uxore prohibita molestari. vide Corn. in consi. 64. in 4. vol. Soc. in consi. 210. in 1. vol. ubi loquitur de uxore exonerata à cautione præstanda. Fulg. in consi. 13. col. pen. & si. & ad prædicta omnia vide semper Paul. de Montepico in repet. l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet. ff. de leg. 2. Et dum Bar. hic in col. si. uers. modo pone, tradit, an procedat libellus, in quo dicat quis se esse in possessione iurium, cum iura non possideantur? vide Alex. in consi. 38. in 1. dub. in 3. vol. Postremò hic ait Bar. hanc l. facere pro teste, ut si loquitur improprie, dictum suum coadiuari debeat. vide Fel. in c. tu, in 1. quæst. de testi. Imol. in consi. 101. Bal. in rubr. infra si ex falsis in str. col. si.

Summariū in l. usufructu. C. de usufruct.

- 1 *Usufructuarius qui debet cauere, & dare fideiussores de utendo arbitrio boni iuri, an gaudeat commodo usufructus, si fideiussores dare non potest.*

Bar. in l. usufructu. C. de usufruct.

- 1 **BART.** in hac l. usufructu, uers. pro declaratione, quærit utrum t usufructuarius, qui debet cauere & dare fideiussores de utendo arbitrio boni iuri, gaudeat commodo usufructus, si fideiussores

iussores dare non potest? vide Abb.in consi.40.col.3.in 1.vol.& in c.cum constet,col.fi.de pignor.& Alex.in consi.57.in 3.vol.

Summarium in l.interest.C.de usufructu.

- 1 *Usufructum, qui habuit in dote, an possit illum cedere, uel uendere.*

Bar.in l.interest.C.de usufr.

- 1 **BART.** in hac l.interest, tractat, an qui t habuit usufructum in dote, possit, illum cedere uel uendere? & in fi. distinguit, ut hic per eum. Vide tu Bar.in l.j.col.1.C.de petir.bon.subl.lib.10.& in l.per diuersas,col.3.in frā mand.& tex.in l.necessario.§.fi.de peric.& comod.rei uend.& in l.si fundus.§.1.versl. quæro qui sunt isti. ff.de pignor.

Summarium in l.cum antiquitas.C.de usufructu.

- 1 *Habitatio est ius per se, & qui eam habet, potest locare.*

Bar.in l.cum antiquitas.C.de usufructu.

- 1 **BART.** in hac l.cum antiquitas, sic ait in summa. Habitatio t est ius per se, & qui eam habet, potest locare. quid in uasallo habitationis, an ipse locare poterit? vide Bald. in preludi. feud.in secunda diuif.& ibi Præposit.& omnino Fulgos.in consi.207.in 2. dubio. Et dum subiungit Bar. quomodo probari poterit, ut qui legat habitationē, uoluerit legare dominium? aitque quosdam esse, qui domum uocant habitationem. vide Fel.in c.3.col.1.de probat.& in c. causam, col.6.de præscript.

Summarium in l.antiquitas.C.de usufructu.

- 1 *Appellatio heredis relata ad illud quod est transmissibile ad heredes, in persona primi heredis finitur.*

Bar.in l.antiquitas.C.de usufr.

- 1 **BART.** in hac l.antiquitas, sic dicit in summa. Appellatio hæreditis relata ad illud, quod est transmissibile ad heredes, in persona primi heredis finitur. De hac materia vide Alex.in consi.151. Visis, in libro primi & secundi vol.& ad oppositionem, quam subdit Bar. de lin annalibus, vide Ias. insurgentem contra istam solutionem Bartoli.

Summarium in l.j.C.de seruit. & aqua.

- 1 *Quædam sunt seruitutes negatiue, & in istis acquiritur possessio ex sola prohibitione.*

Bar.in l.j.C.de seruit. & aqua.

- 1 **BART.** in hac l.j. uersic. circa hoc opp. & dicit, quasdam t esse seruitutes negatiuas, & in istis acquiri possessionem ex sola prohibitione. & reliqua. ad hæc accedit Anchar. in consi.157.col.fi. Et dum Bar. hic propè fi. ait, si ciuitas à tyranno occupatur, & tyrannus patiatu aliquid in detrimentum illius iurisdictionis, ex patientia huius tyranni ius præscribendi acquiri non possit: atque ita colligitur, iurisdictionem illius ciuitatis occupatæ non esse apud illum populum & uniuersitatem, sed apud superiorem, qui & in quasi possessione. vide Bal.in c.1.col.3. in tit. fi. de inuest. inter domi. & uasallis ori. & in dub. & apud Imperatorem, ut per Alex. in consi.24. Ponderatis his in 5.vol. Ad ea uerò, quæ ait Bar. hic in fi. in uers. ista dico inducendo, vide Alex. in consi.138.col.4. in 1.vol. & in consi.278. in lib. primi & secundi vol. & in consi.16. in causa, in 5.vol. ubi ponit unum modum probandi scientiā illius, ad quem iurisdicctio pertinebat. uide eundem in d. consi.24. eod. 5.vol. & Anch. in consi.142.

Summarium in l. si aquam.C.de seruit. & aqua.

- 1 *Quomodo cognoscatur seruitutes habere causam continuam.*

Bar.in l. si aquam.C.de seruit. & aqua.

- 1 **BART.** in hac l. si aquam, uersl. qualiter autem, tradit quomodo t cognoscatur, seruitutes habere causam continuam, & non. De hac re uide Alex. in consi.250. in libro primi & secundi uol. ubi agit de seruitute aque ductus, dicens, eam esse prædialem: & ideo necesse esse probare cui prædio fuerit acquisita. & ibi etiam docuit, quāto tēpore præscribat. & in consi.75. in 4.vol. & Cor. in cōf.322.col.4. in 1.vol. ubi limitat. & in cōf.47. in 3.vol. & quomodo cognosci debeat,

debeat, habeant ne seruitutes causam continuam an non, vide aliquid apud Feli. in c. de quæra, col. 13. & sequ. de præscript. Alexand. in conf. 69. in primo dubio. in quinto uol. ubi loquitur de aquæ ductu, & quæ requirantur ad illius acquisitionem. & in conf. ultimo in 1. vol. Et dum Bar. paulo infra subiungit, in vers. & ex hoc sis cautus, semper in istis iuribus incorporalibus faciendum esse articulum de scientia & patientia eius, contra quem præscribitur. vide Abb. in conf. 8. in fin. 1. vol. & in conf. 23. & in conf. 62. col. 3. eod. uol. aliquid per Alex. in conf. 6. in 1. vol. & Feli. in d. c. de quarta, col. pe. Et de modo probandi scientiam uide aliquid apud Alex. in conf. 23. col. 2. in 5. uol. Bal. in conf. 446 in 3. uol. Barb. in conf. 35. col. 2. in 3. uol. & in hac materia seruitutum recurre semper ad Cæpoll. in suo tract. de seruitutibus. Postea in si quærit Bar. hic quomodo præscriptio interrumpatur? vide omnino Aret. in conf. 30. col. u. fi. ubi ponit quid si libellus erat inepit, & si compareat in iudicio neque confect de citatione.

Summarium in laquam. C. de seruit. & aqua.

1 *Aquæ ductus uni concessus an & quando possit alteri concedi.*

Bar. in laquam. C. de seruit. & aqua.

1 BAR. in hac laquam, tradit an t & quando aquæ ductus uni concessus possit alteri concedi. vide Alexand. in conf. 22. in fin. quarto uol. & de materia aquæ ductus, videas Dec. in conf. 244. & in conf. 162. & in conf. 73. & omnino las. in l. quominus. ff. de flumin. & in l. rescripta, supra de precib. imper. offeren. & Cæpoll. in tract. de seruitutibus.

Summarium in l. præses. C. de seruit. & aqua.

1 *Omnis charitas incipit à seipso.*

Bar. in l. præses. C. de seruit. & aqua.

1 BART. in hac l. præses, inquit, omnem t charitatem incipere à seipso. vide Barb. in conf. 1. col. 44. in primo uol. & text. & glo. in c. nisi, de aut. & usu pall. Barb. in c. prudentiam. §. adijcimus, col. 2. & ibi uide etiam alios, de offic. deleg. & Roma. in conf. 344.

Summarium in l. altius. C. de seruit. & aqua.

1 *Omnis solum est liberum usque ad cælum, nisi ei seruitus sit imposita.*

Bar. in l. altius. C. de seruit. & aqua.

1 BART. in hac l. altius, competit solum esse liberum usque ad cælum, nisi ei seruitus sit imposita. vide Alex. in conf. 250. In causa & lite, col. 1. in libro primi & secundi uol. & in conf. 318. Opportune consideratis, in lib. primi & secundi uol. ubi plenè agit de materia & intellectu huius. l. & in conf. 15. col. 1. in quinto uol. & Abb. in conf. 57. in tertio dubio, in secundo uol. Limita egregie istam l. procedere tantum quando quis altius tollit & de suas, ut sibi proficiat, alioqui uerò, si ut uicino noceat, uel ut secreta domus suæ perscrutetur, ita eruditè declarat Alexan. in conf. 9. Consideratis uerbis, in 6. uol. ubi declarat etiam, ex quibus indicij conijciatur, an quis ædificet, ut noceat. dicens inter cætera hoc probat, si aliàs iste minatus esset, & multa alia scitu digna in hac materia ibi aperuit. quæ omnino sunt uidenda, & obliuioni non tradenda. vide etiam omnino quæ posui supra ad l. cum. c. ff. de seruit. vtrb. prædio.

Summarium in l. per agrum. C. de seruit. & aqua.

1 *Quis non potest ire per agrum alienum, si potest ire per uiam publicam.*

1 *Privilegium latissimum habens, & stricte utens non potest posse a uis magis largè.*

Bar. in l. per agrum. C. de seruit. & aqua.

1 BAR. in hac l. per agrum, sic ait in summa. Non t potest quis ire per agrum alienum, si potest ire per uiam publicam. vide Alex. in conf. 35. in quarto uol. Et dum Bart. quærit, si ab initio aquam duxit ex flumine publico ad domum in qua habes unum molendinum, ego ex alia parte duco aquam ex eodem flumine, cum tanta sit aqua, quæ utrique sufficit, tu me uis impedire dicens, te uelle plura molendina in domo tua construere: decidit, te non posse me prohibere. faciunt ad tem trad. per Bart. in l. vsum. C. de aq. duct. lib. 11. scilicet eum, t qui habens latissimum priuilegium eo stricte utitur, non posse postea uti magis largè. cogita tamen si ista conclusio limitari posset, non procedere, quando iste non fuisset usus, quia ei nō fuit expediens.

Familiæ erciscundæ .

per ea quæ Bar. ait in l. filijs. C. de decurion. lib. 10. & in l. cum scimus. C. de agricol. & cens. libro 11. hoc est quando eo uti non contigisset. & vide quæ posui in l. Attilicinus. ff. de seruit. rusticæ. prædi. ubi probatur ista limitatio. & in specie ita limitat l. in l. ij. col. 1. vers. & secundum, suprà de diuers. rescrip. ubi alio modo limitat, quando ignorauit. & in hac materia ducēdū a quā ad molendina, vide l. as. in l. rescripta, suprà de precib. imper. offeren. & in l. quominus. ff. de flumi. & Cæpoll. in tract. de seruit.

Summarium in l. non modus. C. de seruit. & aqua.

- 1 Licet prædia quibus debetur seruitus aquæ fuerint aucta, non tamen propterea augetur modus aquæ decedēda à principio limitatus.

Bar. in l. non modus. C. de seruit. & aqua.

- 1 BART. in hac l. non modus, nihil scribit, sed ex ea colligitur secundum Paul. de Castr. quāuis prædia, t quibus debetur seruitus aquæ, fuerint aucta, non tamen propterea augeri modum aquæ decedēdæ à principio limitatum. Ad materiam huius. l. vide Alexand. in consi. 323. in lib. primi & secundi uolu.

Summarium in l. si. C. de seruit. & aqua.

- 1 Seruitus quæ habet usum discontinuum perditur tempore duplicato.

Bar. in l. si. C. de seruit. & aqua.

- 1 BART. in hac l. si. in princip. dicit, seruitutem, t quæ habet usum discontinuum perdi tempore duplicato. & dum Bart. insert ad quæstionem de episcopo, qui habere debet uisitationē, ut hic per eum, vide Feli. in c. de quarta, col. 13. de præscript.

Summarium in l. j. C. famil. ercisc.

- 1 Si quid hereditatis non est diuisum, hoc iudicio agi & diuidi.

Bar. in l. j. C. famil. erciscundæ.

- 1 ART. in hac l. j. sic ait in summa. Si quid hereditatis t non est diuisum; hoc iudicio agi & diuidi. Quare autem hæc actio pluries intentari non possit, sicut petitio hereditatis, quæ & ipsa est iudicium uniuersale, tradit l. as. in §. quædam, colu. 10. vers. an autem, in l. it. de action.

Summarium in l. uxor tua. C. famil. ercisc.

- 1 In hoc iudicio filium deducere præcipuam dotem uxoris suæ uiuentis, uel post mortem patris defuncti.

Bar. in l. uxor tua. C. famil. ercisc.

- 1 BART. in hac l. uxor tua, inquit in hoc iudicio t filium deducere præcipuam dotem uxoris suæ uiuentis, uel post mortem patris defuncti. vide Alexand. in consi. 74. in quinto uolu. Quid si fratres sunt socij omnium bonorum? vide Specul. in titu. de iudic. §. sequitur. vers. quid si communione manente. & Bal. in tract. de duobus fratribus, colu. 2. in fi. Item scias dotem probari si in diuisionibus factis inter fratres sit assignatio dotium. Soc. in consi. 158. in primo uol.

Summarium in l. ea quæ. C. famil. ercisc.

- 1 Nomina per hoc iudicium non esse diuidenda, cum sint ipso iure diuisa.

Bar. in l. ea quæ. C. famil. ercisc.

- 1 BART. in hac l. ea quæ, ait, nomina t per hoc iudicium non esse diuidenda, cum sint ipso iure diuisa. vide Aret. in consi. 124.

Summarium in l. si familia. C. famil. ercisc.

- 1 In diuisione utrumque uidetur in se suscipere periculum sue partis.

Bar. in l. si familia. C. famil. ercisc.

- 1 BART. in hac l. si familia, ait ex mente gl. in diuisione t utrumque uideri in se suscipere periculum sue partis. & ideo unum pro alio non teneri. Tu istam gl. amplia & limita ut per Alexand. in l. qui Romæ. §. duo fratres, colu. 20. vers. ea, ibi nisi fuerit sciens. ff. de uerborum obligatio.

An autem

An autem & quando in materia diuisionis ueniat euictio? vide Bar. in d. l. qui Romæ. §. si. colu. fi. vbi Alex. and. in vltima col. ponit singularem limitationem, quam reprobatur per istum text. Et dum Bar. hic in uers. quæro, & est not. quæstio, tractat, an ubi alicui in diuisione obediunt bona libera, & alteri emphyteotica, possit iste eueniente casu agere contra alium de euictione? vide Curt. in cons. 49. Alex. in cons. 21. in quinto uolu. & Dec. omnino in cons. 411. Et ad ea quæ dicit Bar. hic in uers. dom. Ric. Mal. vide Alex. in cons. 113. in fin. quarto uolu. & in cons. 21. col. 2. in 5. uol. vbi declarat. & Aret. in cons. 3. & Bal. in cons. 108. in primo uol.

Summarium in l. cohæredibus. C. fami. ercisc.

1 *Diuisio facta inter socios alijs absentibus non præiudicat.*

Bar. in l. cohæredibus. C. fami. ercisc.

1 **Bar. T.** in hac l. cohæredibus, inquit, diuisionem t factam inter socios, alijs socijs absentibus non præiudicare. vide Iac. Soci. in cons. 195. columna tertia. in secundo dubio. & Paul. de Castr. in cons. 94.

Summarium in l. filia. C. fami. ercisc.

1 *Pater quod nomine unius filij emat, & tradidit, debet eius filio adiudicari.*

Bar. in l. filia. C. fami. erciscun.

1 **Bar. T.** in hac l. filia, dicit, quod t pater nomine unius filij comparauit & tradidit, debere eius filio adiudicari. vide Roma. in cons. 291. col. fi.

Summarium in l. familia. C. fami. ercisc.

1 *Si uendo rem ut alienam, me uideri uendere nomine alieno, ita ut ille possit ratum habere.*

Bar. in l. in familia. C. fami. ercisc.

1 **Bar. T.** in hac l. in familia, inquit, si uendo t rem ut alienam, me uideri uendere nomine alieno, ita ut ille possit ratum habere. vide Feli. in c. cum. M. in primo notab. de cons.

Summarium in l. inter omnes. C. fami. ercisc.

1 *Voluntas patris minus solennis in diuisione inter liberos est seruanda.*

2 *Indicium in delictis debet legitimè probari per duos testes.*

Bar. in l. inter omnes. C. fami. ercisc.

1 **Bar. T.** in hac l. inter omnes, inquit, uoluntatem t patris minus solennem in diuisione inter liberos esse seruandam, secus quod ad extraneos. Circa istam l. amplia idem esse in pia causa, ut per Iac. in l. licet inter priuatos, colu. 2. uers. secundo moueor, supra de pact. quamuis ibi dubitet, & firmet in l. tale pactum, colu. penul. uers. secundo inenitabiliter. ff. de pact. & ad istam. l. vide Bald. in l. si qua, infra ad Offici. Alex. in cons. 123. colu. 3. in primo uolu. An autem diuisio facta a patre uiuente ualeat? vide Abb. in cons. 66. in secundo uolu. & Dec. in cons. 86. colu. pen. Et dum Bar. colligit ex isto text. cum glo. uoluntatem hanc dici legitimè probari, quando saltem per duos testes probaretur, vide Alex. in cons. 76. in tertio uolum. & in cons. 168. in quinto uolu. & in cons. 150. colu. fi. & in cons. 176. eodem uolu. 5. Et dum in fin. indicium t in delictis debere legitimè probari per duos testes, vide Alex. in cons. 43. in libro primi & secundum diuolu. & in cons. 325. in eodem lib. & in cons. 11. in fin. quarto uol. & in cons. 19. col. 4. eod. uol. & in cons. 5. in primo uol. & in cons. 3. col. 6. & in cons. 8. colu. fi. & in cons. 93. eod. uolu. Abb. in cons. 16. col. fi. in 1. uol. Feli. in c. in presentia, col. 7. uers. secundo limita, de probat. & in c. 2. col. 4. uers. quarto limita, de testi. Capoll. in cons. 32. col. 5. & in cbl. 40. col. 8. & seq. Barb. in cons. 27. col. 5. in 1. vol. & omnino Roma. in cons. 451. & lafin. repet. admonendi, col. 83. ff. de iureiur. & unum testem non facere semiplenam probationem, tradit Gemin. in c. clarius, de senten. ex communic. Feli. in c. ueniens. j. colu. 2. de testi. & ad hoc ut unus testis faciat indicium ad torturam, necesse est, cum esse omni exceptione maiorem. Crauet. in cons. 99.

Summarium in l. j. C. communi diuid.

1 *Si duo sunt patres ita ut neuter plus alio offerat, quis sit preferendus.*

Fff 2 Bar.

L.j.C. communi diuid.

- I** **Q**UONIAM in hac l.j. tractatur de licitatione: ideo quero, si duo t sunt pares, ita ut neuter plus alio offerat, quis sit preferendus? istam questionem mouet l. as. in §. quædam, col. 1. 1. vers. & quomodo, in l. de action. ubi etiam declarauit, quomodo dicatur rem commode diuidi non posse, & alia multa ad rem facientia, & quæ ponuntur in l. ad officium, in fræ eod. titulo.

Summarium in l. si probatum. C. communi diuid.

- 1* *Utrum duo sint intentanda iudicia.*

Bar. in l. si probatum. C. comm. diuid.

- I** **B**ART. in hac l. si probatum, querit, utrum duo t sint intentanda iudicia, hoc est, unum, in quo uen dicem partem meam, & aliud in quo petam diuisionem. an uero solum istud communi diuiduodo, in quo incidenter de dominio cognoscatur? vide Alex. in cõf. 25. col. 2. in §. uol. & Dec. in cõf. 22. col. pe. Et ad ea, quæ hic subdit Bar. in uer. ad istud, vide Barb. in cõf. 28. col. 7. cum seq. in primo uol. & ad dicta Bar. hic in fi. vide Corn. in cõf. 85. col. pen. in quarto uol.

Summarium in l. ad officium. C. communi diuid.

- 1* *In hoc iudicio ueniunt ea quæ sunt communia.*

Bar. in l. ad officium. C. commu. diuid.

- I** **B**ART. in hac l. ad officium, sic ait in summa: In hoc iudicio t ueniunt quæ sunt communia; & reliqua, ut hic per eum. & quia hic habetur, etiam tertiam personam ex causa ad licitationem uenire posse, vide l. as. in §. quædam, col. 1. 1. vers. item aduertite, in l. de action. ubi multas quæstiones memorabiles subiungit. Et dum Bar. hic dicit, in hoc iudicio quandoque uenire fructus, vide l. as. omnino in d. §. quædam, col. 1. 1. vers. & quomodo.

Summarium in l. si maior. C. communi diuid.

- 1* *Diuisio præsumitur ex diutina eorum possessione, qui res aliquas pro diuiso possederunt.*

Bar. in l. si maior. C. commu. diuid.

- I** **B**ART. in hac l. si maior, ait glo. hanc esse bonam & singularem, ex qua colligitur, diuisionem t præsumi ex diutina eorum possessione, qui res aliquas pro diuiso possiderunt. vide Alex. in cõf. 234. in libro primi & secundi uolu. & in cõf. 3. in sua tertio uol. & in cõf. 25. in quin to uol. ubi declarat hanc glo. nisi alia præsumptio esset in contrarium. vide Czpoll. in cõf. 22. col. 2. Roma. in cõf. 205. Paul. de Castr. in cõf. 93. in antiquis. Barb. in c. & super, colu. 3. de rebus et cõf. non alien. & Roma. in cõf. 418. & Soci. in cõf. 164. in primo uolu. Bal. in cõf. 437. col. fi. in 1. vol. & in cõf. 396. eod. uol. & ad glo. hanc uide omnino Dec. in cõf. 79.

Summarium in l. etiam si is. C. commun. utrius iudic.

- 1* *Diuisio facta à iudice incompetenti potest consensu partium inualidari.*

Bar. in l. etiam si is. C. commun. utrius iudic.

- I** **B**ART. in hac l. etiam si is, ait, diuisionem t factam à iudice incompetenti posse consensu partium inualidari. De intellectu & materia huius. l. uide Feli. in c. significasti, col. 3. de for. comper. & ibi Abb. & Anchar. in cõf. 290. in 2. dub. Bal. in c. de causis, col. 6. de offic. deleg. Alex. in l. quod iussit, col. fi. ff. de re iudic. Card. in cõf. 71. Abb. in cõf. 62. in 2. uol. & in cõf. 92. in primo uol. Feli. in c. inter monasterium, col. 9. de re iudic. Abb. in cap. examinata, in tertio notab. de confirm. uti. vel inuti. Soc. in cõf. 220. col. 3. Roma. in col. 175. ubi loquitur in laudo. Fulg. in cõf. 13. col. pen. Alex. in l. j. in princip. col. pen. ff. de feri. Corn. in cõf. 140. in quarto uol. Feli. in c. ex officij, col. 5. & seq. de præscript. & aliquid in c. 1. col. 4. & sequ. de re iudic. Roma. in cõf. 173. Curr. in cõf. 74. col. pen. & addita ad Ana. in cõf. 6. Bart. in l. j. col. 3. C. quando prouoc. non est necess. Alex. in cõf. 123. col. 4. in primo uol. Atet. in cõf. 56. & Bal. in c. ex parte decani, col. 3. de rescript. ubi limitat.

Summarium in l. maioribus. C. commun. utriusque iudicij.

- 1 *Subueniendum est ei, qui in diuisionibus fuit deceptus dolo aduersarij uel re ipsa.*
Bar. in l. maioribus. C. commun. utriusque iudicij.

- 1 *Bar. in hac l. maioribus, inquit, ei esse t subueniendum, qui in diuisionibus fuit deceptus dolo aduersarij, uel re ipsa. vide ad hæc Bal. in cons. 386. in primo uol.*

Summarium in l. si patruus. C. commun. utriusque iudicij.

- 1 *Empta res per socium uel fratrem, uel patruum habitantem cum nepotibus an & quando dicatur esse eorum.*

- 2 *Societas inter fratres simul habitantes an & quando dicatur contrahita.*

Bar. in l. si patruus. C. commun. utriusque iudicij.

- 1 *Bar. in hac l. si patruus, tradit an & quando t res empta per socium, uel fratrem, uel patruum habitantem cum nepotibus dicatur esse communis? vide Card. in cons. 27. in secundo libro. & in cons. 139. & Dec. in cons. 58. ubi loquitur in marito, qui nomine suo & suæ uxoris acquisiuit. & in cons. 99. & in cons. 172. viso testamento. colu. si. in libro primi & secundi uolu. Et dum Bar. subiungit, an frater habitans cum alijs fratribus teneatur ei communicare luctum factum mortuo patre? vide Dec. in cons. 255. in cons. 628. & omnino Ias. in cons. 2. in tertio uolu. Anchar. in cons. 295. & Ana. in cons. 65. cum ibi additi. per Bolognin. & quæ possunt in l. Titium & Mæuium. §. altero. ff. de administra. tut. Et dum Bar. ait, cum hoc ei in facti contingentia conuenisset, videre uoluisse librum rationum, ut intelligeret an communi nomine negocia fierent, vide ad hæc Alexand. in cons. 297. Videretur, in libro primi & secundi uolu. & in cons. 103. in tertio uolu. Barb. in cons. 22. colu. 1. in primo uolu. Roma. in consil. 274. & in simili Card. in cons. 153. & Soci. in cons. 160. & in cons. 162. & in cons. 192. in primo uol. Et*
- 2 *ai t & quando dicatur contrahita societas inter fratres simul habitantes, vide etiam Abb. in consilio 87. in 2. uol. Anq. in cons. 65. Capr. in cons. 17. Alex. in cons. 190. Diligenter prospectis, in lib. primi & secundi uolu. ubi dicit secundum acquisitum per unum ex fratribus simul habitantibus, non esse communicandum, sed tantum debere conferri acquisita ex artibus quasiuaria, & negociationibus, non quæ ex legato, nisi esset expressè contrahita societas. & in hac re uide etiam Alex. in cons. 34. in 5. uol. & Corn. in cons. 214. in quarto uolu. Alex. in cons. 36. in quarto uolu. & Dec. in cons. 441. & in cons. 548. & quæ posui in d. §. altero, ubi est locus proprius.*

Summarium in l. si fratres. C. commun. utriusque iudicij.

- 1 *Ex contractu diuisionis quis de euictione tenetur?*
Bar. in l. si fratres. C. commun. utriusque iudicij.

- 1 *Bar. in hac l. si fratres, ait, ex contractu t diuisionis quem de euictione teneri, nisi sciens res alienas uel obligatas accipiat. vide Rom. in cons. 457. col. 2. ubi ponit exemplum.*

Summarium in l. illud. C. commun. utriusque iudicij.

- 1 *Dos uel donatio ante nuptias ad patrem reuersa debet esse præcipua illius filie pro qua data fuit extraneis instituta.*

Bar. in l. illud. C. commun. utriusque iudicij.

- 1 *Bar. in hac l. illud, ait, dotem uel donationem t ante nuptias ad patrem reuersam debere esse præcipuam illius filie, pro qua data fuit extraneis instituta. vide ad hæc l. Alexand. in cons. 1. colu. 2. in tertio uolu.*

Summarium in rubr. l. si finium regund. C. de finium regund.

- 1 *Actio finium regundorum non datur ei, qui non possidet.*

Rubrica. C. finium regund.

- 1 *In hac rubrica scias, actionem t finium regundorum non dari ei, qui non possidet, ut per Ias. in §. quædam, colu. 4. instit. de action.*

Summarium in l. §. finium regund. C. de finium regund.

- 1 *Primo de possessione, secundo de proprietate indicari debet, et tertio per agrimensores poni debent fines.*

Ad exhibendum.

Bar.in l.j.C.fini.regund.

- 1 **BART.** in hac l.j.inquir,primò t de possessione, secundò de proprietate iudicari debere & testiò per agrimensores poni debere fines.Circa istam l. vide lasin §. quædam, col. fi. insti. d. action. Et dum subdit Bar. quando quæstio est solum de finibus, & non de proprietate, lite nò contestata posse perueniri ad definitiuam sententiam. idem tenet Bart.in l. si finita. §. Iulianus col. 7. & seq. ff. de damn. infec. vbi dicit, istam glo. violare literam, & ibi Alex. col. 3. ver. Ad ter

* tium, ait istam glo. communiter reprobari.

Summarium in l. commune. C. de confort. eiusd. lit.

- 1 **AN** & quando quis possit pro suo consorte agere, & defendere.

Bar.in l. commune. C. de confort. eiusd. lit.

- 1 **BART.** in hac l. commune, tradit, an t & quando quis possit pro suo consorte agere & defendere: & distinguit, ut hic per eum. De hac re vide Feli. in c. cum. M. col. 4. & seq. de consti. Roma. in consi. 411. col. 3. Barb. in d. c. cum. M. col. 15. & 77.

Summarium in l. si serui. C. de noxal. actio.

- 1 **VERBA** statuti sunt restringenda nequis damnum indebitè patiatur.

Bar. in l. si serui. C. de noxal. action.

- 1 **BART.** in hac l. si serui, ait, uerba t statuti esse restringenda, ne quis damnum indebite patiatur. vide Soci. in consi. 38. col. 2. & sequ. in primo uolu. & quia de hoc latè egimus in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. non repetam.

Summarium in l. si criminis. C. ad exhiben.

- 1 **TESTES** quando dicunt se non cognoscere personam uel rem, debet ei ostendi.

Bar. in l. si criminis. C. ad exhibend.

- 1 **BART.** in hac l. si criminis, ait, quando t testes dicerent se non cognoscere personam uel rem, debere ostendi. videas Feli. in c. auditis, col. 15. de præscript.

Summarium in l. si res tuas. C. ad exhiben.

- 1 **EX** pacto alterius appposito in traditione rei meæ, quaeritur mihi utilis actio.

Bar. in l. si res tuas. C. ad exhibend.

- 1 **BART.** in hac l. si res, ait, ex pacto t alterius appposito in traditione rei meæ, quaeri mihi utilem actionem, vide Bar. in l. certi conditio. §. quoniam. ff. si cert. pet. vbi las. col. r. Adde idem esse non solum in re meæ, sed quæ futura est meæ; quia alteri actio quaeritur, ut per Barto. in l. quod dicitur, in fi. ff. de uerb. obligat.

Summarium in l. monumentorum. C. de reli. & sumpt. fun.

- 1 **SCRIPTURÆ** quæ reperiuntur in muris, & in lapidibus an faciant fidem.

Bar. in l. monumentorum. C. de reli. & sumpt. fun.

- 1 **BART.** in hac l. monumentorum, quaerit, utrum t scripturæ quæ reperiuntur in muris & in lapidibus faciant fidem? vide Feli. in c. cum causam, col. 3. de probat. & las. remissiue in §. poenales, col. 3. insti. de action. vbi etiam tradidit de scripturis factis in parietibus, an faciant fidem, ibi in 3. col. in 2. notab. de qua re uideas etiā Alex. in l. j. col. 9. ver. & iuxta. ff. si cert. pet.

Summarium in l. actori. C. de reb. cred. & iureiur.

- 1 **EX** iuramento præstato uel remisso actio oritur.

Bar. in l. actori. C. de reb. credit. & iureiur.

- 1 **BART.** in hac l. actori, ait, ex iuramento t præstato, uel remisso actionem oriri. Limita istā l. ut per Bar. in l. j. ff. eodem tit. vbi las. col. 1. ver. in ea.

Summarium in l. si quis. C. de reb. cred. & iureiur.

- 1 **DE**latio iuramenti renouari potest antequam præstetur.

Bar.in l.fi quis.C.de reb.cred.& iureiur.

- 1 **BART.** in hac l.fi quis, dicit, delationem t iuramenti reuocari posse antequam præstetur. amplia etiam si stipulatio interuenisset, tamen esse locum reuocationi antequam declaretur, ut per Bar.in l.fi ff.de prætor.stipul.id quod est mirandum, cum stipulatio sit firmus contractus.

Summarium in l. generaliter. §. sed iuramento. C. de reb. cred. & iureiur.

- 1 *Ille qui uicit in prima causa, si in causa appellationis succubuit, non debet in expensis condemnari.*

Bar.in l.generaliter. §. sed iuramento. C. de reb.cred.& iureiur.

- 1 **BART.** in hac l. §. sed iuramento, vers. quero quid uult, ait, eum, t qui uicit in prima causa, si in causa appellationis succubuit, non debere in expensis condemnari. vide l.asin l.prope-
randum §. sin autem alterutra, col. 9. vers. non d & ultimò, suprà de iudic. Et ad ea, quæ hic po-
nit Bart.in fi. vide Angel.Aret.in consi. 281. Lanzellotus, in fi.inter consilia Alexandri in libro
primi & secundi uolu.

Summarium in l. cum quis. C. de reb. cred. & iureiur.

- 1 *Iuramentum retractatur prætextu testamenti de nouo reperti.*

Bar.in l.cum quis.C.de reb.cred.& iureiur.

- 1 **BART.** in hac l.cum quis, dicit, iuramentum t retractari prætextu testamenti de nouo reper-
ti. vide Bar.in l.admonendi, col. 3. vers. fuerunt quidam. ff. de iureiur.Soci.in consi. 159.colu.4.
in primo uol.vbi hæc adducit ad pulchrum casum.

Summarium in l. si absentis. C. si cert. pet.

- 1 *Si pecunia aliena absentis domini nomine mutuatur, ei actio quæitur.*

Bar.in l.si absentis. C. si cert. pet.

- 1 **BART.** in hac l.si absentis, sic ait in summa, si pecunia aliena absentis domini nomine
mutuatur, ei actionem quæri. ad istâ l. vide Pau. de Cast. in l.certi conditio. §. si num
mos. ff. si cert. pet. & ibi las. Et dum Bar. hic in fi. dicit, si ex contractu alterius nomi-
ne celebrato, ille ratum non habet, gerenti competere utilem actionem. vide Alex. in consi. 22.
in 5. vol. & in consi. 24. col. 3. eod. vol. & Bal. in consi. 200. in 2. vol.

Summarium in l. non unde. C. si cert. pet.

- 1 *Ille qui agit certi conditione ex mutuo, probare debet pecuniam mutuatam fuisse propriam.*

Bar.in l.non unde. C. si cert. pet.

- 1 **BART.** in hac l. non unde, tradit, utrum ille, qui t agit certi conditione ex mutuo, proba-
re debeat pecuniam mutuatam fuisse propriam. Tu uerò cuius præsumatur fuisse pecunia nu-
merata, uide apud Bal. in consi. 416. in secundo uol.

Summarium in Leo quod. C. si cert. pet.

- 1 *Plures uno instrumento possunt obligari.*

Bar.in Leo quod. C. si cert. pet.

- 1 **BART.** in hac Leo quod, ait, plures uno t instrumento posse obligari. vide in simili textum
& ibi Bal. in l. licet, suprà de pact. vbi etiam alij tradiderunt.

Summarium in l. incendium. C. si cert. pet.

- 1 *Casus fortuitus non liberat debitorem quantitatis, uel generis.*

Bar.in l. incendium. C. si cert. pet.

- 1 **BART.** in hac l. incendium, ait, casum fortuitum non liberare debitorem quantitatis uel ge-
neris. vide las. in l. quod re. colu. 5. ff. si cert. pet. vbi hanc regulam limitat quatuor modis. & ad
rem faciunt trad. per Ancha. in consi. 148. col. fi.

Summarium in auth. sed nouo iure. C. si cert. pet.

- 1 *Quos testes requirantur in instrumento.*

De conditione ob causam.

Bar.in auth.fed in iur. C. si cert. pet.

- 1 **BART.** in ista auth. primò quærit, quorū testes requirantur in instrumento: vide Abb. remissive in c. 1. col. 4. de fide instrum. Et dum Bar. subdit de imperito literatum, & quis dicatur imperitus, vide Felin. c. scilicet, de rescript. vbi Dec. col. li.

Summarium in l. vnica. C. de probib. sequestr.

- 1 **Sequestratio communiter est prohibita.**

Bar. in l. vnica. C. de probib. sequestr.

- 1 **BAR.** in hac l. vnica, dicit, sequestrationem t̄ communiter esse prohibitam. vide ad hanc t̄ Alexand. in consi. 7. colu. 2. in quinto volumine. Roma. in consi. 3. 1. mol. in consi. 50. & in consi. 97. & Card. in consi. 145.

Summarium in l. j. C. de condi. indeb.

- 1 **Indebitum ex causa iudicati solum non repetitur.**

Bar. in l. j. C. de condi. indeb.

- 1 **BART.** in hac l. j. inquit, indebitum t̄ ex causa iudicati solum non repeti. vide Felin. in c. suborta, colu. 6. de re iudic. & Anchar. in consi. 259. vbi limitat. Et dum Bar. ex mente glo. in uoce, iudicati, dicit, exceptionem factam in uno casu, non excludere alios similes, immo ad eos dilatan. vide Soci. in consi. 38. col. 2. in primo uol. & Barb. in consi. 8. in quarto uol.

Summarium in l. j. C. de condi. ob cau.

- 1 **Quod datur ob causam dotalem pro matrimonio illicito, per conditionem ob causam repeti.**

Bar. in l. j. C. de cond. ob caus.

- 1 **BART.** in hac l. j. dicit, quod datur t̄ ob causam dotalem pro matrimonio illicito, per conditionem ob causam repeti. vide latè Bald. in rubrica. ff. solu. matrim. col. 2. & seq. vbi ait idem esse etiam in rebus donatis, & in arrha.

Summarium in l. si ut proponis. C. de condi. ob cau.

- 1 **Donatio simplex olim & hodie fuit contractus innominatus.**

Bar. in l. si ut proponis. C. de condi. ob caus.

- 1 **BART.** in hac l. si ut proponis. verū quid dicemus, inquit, donationem t̄ simplicem olim & hodie fuisse contractum innominatum; donationem uerò, quæ fit ob causam, non dici propriè donationem, sed magis dationem ob causam. vide docto. in l. fin. ff. eodem. Et dum subiungit Bar. an in contractibus nominatis locum habeat conditio ob causam, & stipulationem esse contractum: vide Alexand. in rubrica. ff. de verb. obligatio. propè fi. & ibi Arer. in fi. & Iaf. in quinta colu. cum sequ. & in l. j. ff. de pact. & stipulatio operatur, ut non sit locus penitentiae. docto. in l. si conuenerit. ff. de iurisd. omni. iudic. Felin. in cap. 1. colu. 10. de iudic. & quamuis ratione penitentiae conueniri non possit, tamen ratione non implementi poterit. Alexan. in l. j. in fi. ff. de pact. Et stipulationem, olim quoque inter contractus annumerari, traditum est in Liuris gentium. §. quod ferè, & ibi glo. ff. de pact.

Summarium in hac lege. C. de condi. ob cau.

- 1 **Pactum de non alienando rem donatam, operatur ut eius metu quis non alienet, vel si alienabit conditione ob causam teneatur.**

- 2 **Ubique res est prohibita alienari de iure communi, prohibitio facta de non alienando sine causa ualet.**

Bar. in hac lege. C. de condi. ob caus.

- 1 **BART.** in ista l. hac lege, sic ait in summa. Pactum t̄ de non alienando rem donatam, operatur ut eius metu quis non alienet; vel si alienabit, conditione ob causam teneatur. Circa istam materiam, scilicet, per contractum alienationem dominij impediri non posse, quāuis contrafaciens ad interesse teneatur, vide Bar. in l. si quis ita. §. ea lege. ff. de verb. oblig. vbi posui. quo uerò ad prohibitionem factam per contractum, quæ ualet, etiam sine causa, amplius ut ualeat non

non solum si facta est in ipso contractu, sed etiam si post contractum in ipsa traditione prohibito apponatur, ut per Bart. in l. filius familias. §. Diui. col. 1. vers. oppono. & ibi las. in 2. lectura, col. 7. vers. teneas ergo. ff. de leg. 1. Et dum Bar. infra in vers. item oppono de l. si ibi, aut de iure communi potest alienare, & reliqua, vide Alex. & las. in d. §. Diui. Bar. in conf. 43. Clare scribitur, col. 17. in 1. vol. & in consi. 63. Præclare scribit. col. 4. in 2. uol. ubi tenent, ubicunque res est prohibita alienari de iure communis, prohibitionem factam de non alienando sine causa valere, & tenere, adeo ut alienatio alijs in casibus à iure permisis impediatur. ad hæc faciunt trad. per Bal. in c. 1. §. præterea, de capit. Corra. in usus feudorum, ubi habetur, pactum de nō alienando positū in institutione feudali, operari, ut etiam in casibus à iure concessis alienari non possit, facit ad rem. l. tutelam. cum gl. infra de administr. tut. Contrarium tamen videtur tenere Ang. in consi. 147. incip. Andreas Petri Monaldi: vide ad hæc etiam Aret. in consi. 22. Diligenter & mature discussis, & Alex. in l. quidam testamento. §. si quis filium, col. 2. ff. ad Trebell. & Abbi. in consi. 3. in 1. vol. & Feli. in c. venerabili, de offi. deleg. Et dum Bar. subdit, aut nullum ius sibi referauit, & tunc dominijs translatio non impeditur, vide Rotam in deci. 3. in tit. de pactis, in antiquis, & Bal. in consi. 48. in 1. vol. ubi ponit, an ualeat pactum, ut ego non possim emere in tali loco, & cuius sit effectus, & in consi. 506. in ultimo uol.

Summarium in l. si repetendi. C. de condi. ob. caus.

1 *Causa dandi in mente retenta non expressa, si non impleatur hanc conditionem non inducit.*

Bar. in l. si repetendi. C. de condi. ob. caus.

1 *BART.* in hac l. si repetendi, sic ait in summa: Causa t. dandi in mente retenta non expressa, si non impleatur hanc conditionem non inducit. Limita nisi huiusmodi causa à iure præsumetur. Ita Præp. in c. ueritate, col. 2. §. 8. dist. itē limita nisi causa tacite ab utraque parte subintelligeretur. Ita Roma. in consi. 417. & las. in l. dedi. §. si liber. in 6. notab. ff. eod. vide Alex. in consi. 148. col. 2. in 5. vol. ubi ampliat.

Summarium in l. j. C. de actio. & oblig.

1 *Mandatum in rem suam morte mandantis non finitur.*

Bar. in l. j. C. de actio. & oblig.

1 *BART.* in hac l. j. vers. contra omnes, opponit dicens, mandatum t. in rem suam morte mandantis non finitur, & reliqua. vide ad hæc Aret. in consi. 124. & seq. ubi ex his dictis Bartoli colligit, eum uelle, ut his cui mandata sint directæ sine utilium cessione dicatur procurator in rem suam. Et dum Bar. subiungit, quando quis decedit sine hærede, tunc mandatum extingui. ad hæc accedit las. in l. pe. vers. placebat limitatio. ff. si cert. pet. uide quod in simili tradit Alex. in l. non solum. §. morte, col. 2. vers. extra gl. ff. de oper. nou. nunci. Feli. & Dec. in c. relatum, in princ. de offi. deleg. Et dum Bar. hic in col. fi. vers. tu dicas, ait directas semper apud cedentem remanere, à cuius osibus separari non possunt. vide Aret. in consi. 125. & ad ea, quæ hic ponit Bar. in si ibi aut quis intentat directas, aut utiles, vide Feli. in c. 1. col. 14. vers. quinto restringe, de probat.

Summarium in l. sicut. C. de actio. & oblig.

1 *Verba ligant homines.*

Bar. in l. sicut. C. de actio. & oblig.

1 *BART.* in hac l. sicut, dicit, homines t. uerbis ligari. Dicat tu regulam huius. l. procedere, etiam si contractus sit conditionalis, ut per Alex. in consi. 40. col. 1. in 5. vol.

Rubrica. C. ut actiones ab hæredibus & contra hæredes.

QVARE in hoc titulo dictum non sit obligationes, vide Oldr. in consi. 114.

Summarium in l. ob maritum. C. ne uxor pro mari.

1 *Uxor probare debet res esse suas.*

Bar.

De hæreditarijs actionibus.

- Bar.in lob maritorum.C.ne uxor pro marito.
- BART.** in hac lob maritorum,ait, uxorem ꝑ probare debere res esse suas,& reliqua. vide Soc.in conf.60.& in conf.128.& in conf.131.
- Summarium in auth.fed omnino.C.ne uxo.pro mari.*
- Repræfalia an sint licitæ.**
- Bar.in auth.fed omnino.C.ne ux.pro mari.
- BART.** in ifta auth.tradit an ꝑ repræfaliæ sint licitæ? vide Signotelin conf.207.& quia de hac re alibi egj,ulterius non inifitam.
- Summarium in auth.habita.C.ne fil.probat.*
- An priuilegium iftorum iudicum competat clericis.**
- Bar.in auth.habita.C.ne fil.pro patr.
- BART.** in ifta auth.habita,tradit de quibusdam fcholarium priuilegijs. De hac materia vide Abb.in c.fi diligenti,de for.compet.in 4.col.ubi docuit an ꝑ priuilegium iftorum iudicij competat clericis? & nunquid rector hodie habeat iurisdictionem? & ad iftam auth.uide Abb.in c.cum olim,col.pen.de confuet.& in c.fi quis contra clericum,col.antepe.de for.compet. Barb.in c.ex transmiſſa,eod.tit.& Feli.in c.fignificasti,in fi.de offi.deleg.
- Summarium in l.j.C.de hæred. actio.*
- Cohæredes poſſunt perſonaliter conueniri pro hæreditaria portione, & in ſolidum hypothecaria.**

Bar.in l.j.C.de hæredit. actio.

- BART.** in hac l.j.ait,cohæredes ꝑ poſſe perſonaliter conueniri pro hæreditaria portione,& in ſolidum hypothecaria. Limita hoc non habere locum in legatarijs,qui pro cõſequendis legatis agerent hypothecaria:quia tunc non tenentur in ſolidum,fed pro hæreditaria portione,ut eſt tex.in l.j.in fi.& ibi gl.infrà,comm.de lega.& ratio eſt, quia hypothecaria incipit in perſonis ipſorum legatariorum, ſed ſi in perſona defuncti originem habuiſſet, tunc quilibet hæredum poſſet in ſolidum conueniri:quia obligatio eo caſu eſt indiuidua.l.quãdian,& ibi lac.Butr.& Ang.infrà de diſtract.pignor.tradit Soci.in conf.135. in 1.vol.intelligo tamen hoc quando iſta obligatio eſſet perfectã in perſona defuncti, ſed ſi originem quandam ab ipſo defuncto traxiſſet, ſed poſtea in perſonis heredu ꝑſiceretur, ut puta ſi defunctus obligatus erat ſub conditione, quã poſtea purificata eſt in perſonis hæredum, eo caſu quilibet pro ſua tantum portione teneretur ita Pau.de Caſt.in d.l.j.comm.de legat.& laſin auth.quas actio nes, ſuprà de ſacroſeclef.

Summarium in l.pro hæreditarijs.C.de hæred. acti.

- Actiones perſonales dantur contra hæredes pro hæreditarijs portionibus, reales uerò quatenus poſſidēt.**
- Bar.in l.pro hæreditarijs.C.de hæred. actio.
- BART.** in hac l.pro hæreditarijs ait, actiones ꝑ perſonales dari contra hæredes pro hæreditarijs portionibus, reales uerò quatenus poſſidēt. Limita hoc procedere in obligationibus cauſatis a contractu, non autem a delicto; quoniam in his tenentur hæredes quatenus ad eos peruenit, non autem pro hæreditarijs portionibus. Quam plures. ff. de ui & ui arm. ubi Bar.in 2. fol. id quod fallit in conditione furti.

Summarium in l.hæredem.C.de hæred. acti.

- An contra debitorem debitoris agi poſſit hypothecaria.**
- Bar.in l.hæredem.C.de hæred. actio.
- BART.** in hac l.hæredem,tradit,an contra debitorem debitoris agi poſſit hypothecaria? de qua re agit gl.hic. uide tu laſin litem ſeruiana,col.7.in ſt. de action.
- Rubrica.C.ex delictis defuncto.
- AD** materiam huius tituli uide aliquid per Feli.in c.1.col.13. de conſt. & Bal.in conf.243. Alex.in l.fi.in princ.col.2.& ſeq. ff. de eo ꝑ quem fact. eri. & Ang.in conf.240.

Summarium in auth. si quando. C. de const. pecu.

1 *Obligatio initiatu[r] propter impersonalitatem.*

Bar. in auth. si quando. C. de const. pecu.

1 *BART.* in ista auth. colligit ex hoc tex. obligationem t[ame]n iurari propter impersonalitatem. vide Alex. in conf. 323. In occurrenti, in lib. primi & secundi vol.

Summarium in l. receptitia. C. de const. pecu.

1 *Negotiatores possunt condere statuta inter se.*

Bar. in l. receptitia. C. de const. pecu.

1 *BART.* in hac l. receptitia, inquit, negotiatores t[ame]n posse condere statuta inter se. An autem quò ad alios, vide Barb. in conf. 87. col. 2. & seq. in 3. vol.

Summarium in l. j. C. de probat.

1 *Actor suam intentionem, & reus suam exceptionem probare debet.*

Bar. in l. j. C. de probat.

1 *BART.* in hac l. j. dicit, actorem t[ame]n suam intentionem, & reum suam exceptionem probare debere. colligitur etiam ex isto text. pluralitatem rerum non præsumi. ad quod vide Soc. in conf. 318. col. 3. in 1. vol. & plenè de materia pluralitatis, vide apud Feli. in c. cum Ioannes Eremita, de fid. instrum.

Summarium in l. j. C. de probat.

1 *Actori incumbit onus probandi dominium, alioqui reus debet absolui.*

Bar. in l. j. C. de probat.

1 *BART.* in hac l. ij. inquit, actori t[ame]n incumbere onus probandi dominium, alioqui reus debet absolui. Vide exemplum ut per Alex. in conf. 24. col. 4. in 5. vol.

Summarium in l. ex persona. C. de probat.

1 *Ex persona authoris qui soluendo fuit tempore depositi officij non potest alius conveniri.*

Bar. in l. ex persona. C. de probat.

1 *BART.* in hac l. ex persona, ait, ex persona t[ame]n authoris, qui soluendo fuit tempore depositi officij, non potest alius conveniri. Ad l. hanc, optimè facit tex. in l. Imperator. ff. ad municip. ibi & soluendo fuerit tempore, quo potuit conveniri. & in re proposita, vide Fulgo. in conf. 135. Et circa probationem, quæ fieri debet, eum tunc fuisse soluendo, de qua hic agit Bar. vide Alex. in conf. 16. in 5. vol. & Aret. in conf. 51. Et an & quando ex præterito præsumentur in præsens? vide Alex. in conf. 244. Super primo, col. 6. vers. & primo, in lib. primi & secundi vol. & Feli. in c. cum in iure, de offic. deleg. & in c. scientiam, de præscript.

Summarium in l. proprietatis. C. de probat.

1 *Dominium potest probari per instrumenta, & per alias legitimas probationes.*

Bar. in l. proprietatis. C. de probat.

1 *BART.* in hac l. de proprietatis, inquit, dominium t[ame]n posse probari per instrumenta & per alias legitimas probationes. vide Barb. in conf. 11. col. 1. in 2. vol. & in conf. 6. col. 9. & in conf. 18. col. 8. & seq. eod. vol. & in conf. 12. col. 4. in 6. vol. & in conf. 53. col. 6. & seq. in 4. vol.

Summarium in l. rationes. C. de probat.

1 *Rationes defuncti non probant alium fuisse debitorem defuncti.*

Bar. in l. rationes. C. de probat.

1 *BART.* in hac l. rationes, ait, textum hunc duas partes habere, in quarum prima de ratione agitur, & in secunda de ultima voluntate. & hoc dicit in summa. Rationes t[ame]n defuncti non probant alium fuisse debitorem defuncti. vide Soc. in conf. 151. & ad rem faciunt trad. per Alex. in conf. 117. col. 2. in 4. vol. Et dum Bar. hic in fi. ait, eum, qui dicit sibi centum debere, nō negare quia etiam plus habere debeat; nisi dixerit centum tantum. vide Anch. in c. canonum statuta, col. 64. de confit. & vide in conf. 93. inter consilia Alex. in 3. vol. ubi habentur aliqua de uoce

noce taxatiua. & Anch. in consi. 95. col. 2. Abb. in consi. 51. in 1. vol. & in c. cum inter, col. pen. de re iudic. & in c. quia in tantum, de preben. Bal. in consi. 147. in 1. volum. & omnino Paul. de Castr. in consi. 319. Soc. in consi. 198. in 1. vol. & las. in §. i minus, col. 1. insti. de action. Bald. in consi. 334. in 3. vol. ubi loquitur de noce, solum. & quia alibi egimus de uiuocis taxatiua, non repetam. Et circa prædicta scias, sicut creditor, qui petit centum, non propterea excluditur quando etiam aliud plus petere possit, ita debitor, qui alicui soluit centum tanquam debitor, non prohibetur ab eodem petere alia centum quæ ipse præsupponit sibi esse debita ab eodem, quamuis ei compensationem non opposuerit. ita Bar. & las. in l. si quid. C. de transact. & Alex. in consi. 54. Viso themate, col. pe. in lib. primi & secundi vol.

Summarium in l. neque naturales. C. de probat.

1 Non probat hoc esse, quod ad hoc contingit abesse.

2 Probatio difficilis esse dicitur circa ea, quæ fiunt de nocte.

Bar. in l. neque naturales. C. de probat.

1 BART. in hac l. neque naturales, sic dicit. Non probat hoc esse, quod ab hoc contingit abesse. atque ita probatio debet de necessitate concludere. vide Alex. in consi. 118. in 1. vol. Abb. in c. audiris, col. 9. de præsumpt. & ibi addita. & Alex. in consi. 152. in 3. vol. & in consi. 81. eod. vol. Et ista regula multis modis limitatur, in quibus etiam præsumptiua probatio sufficit. Feli. in c. in præsentia, nu. 27. de probat. & Alex. in consi. 146. in 6. vol. ubi ait, probationem sufficere per indicia & coniecturas, quando casus sunt clandestini. Item sufficit quando sumus in ijs, quæ sunt difficilis probationis. Soc. in consi. 16. in 3. vol. Et probatio t difficilis esse dicitur circa ea, quæ fiunt de nocte. gl. est singul. secundum Ang. in l. si cum exceptione. §. in hac actione. ff. quod met. cau. Item probatio semiplena sufficit in iudicijs summarijs executiuis, & in iudicio ad exhibendum. Soc. in consi. 96. in 4. vol. Item etiam si probatio temporis certa & terminata exigeretur, tamen sufficeret, si præsumptiue concluderet, probando olim inesse illam qualitatem. tex. est sing. & ibi tradunt Innoc. & Ant. de Butr. in c. proposuit, de cleric. ex comm. & Aret. in consi. 51. & sufficere, si probatio præsumptiue concludit, docuit Alexan. in consi. 82. col. 3. in 3. vol. & an & quando sufficiat præsumptiua probatio, tradit Feli. in c. quia uerisimile, & in c. afferte, de præsumpt. & in rubrica de probat.

Summarium in l. cum res. C. de probat.

1 Ad publicianam an requiratur ut quis mittatur in uacuum possessionem.

Bar. in l. cum res. C. de probat.

1 BART. in hac l. cum res, versu. queritur, tractat utrum t ad publicianam requiratur, ut quis mittatur in uacuum possessionem. Vide Alex. in consi. 10. in fi. in 4. volum. & in consi. seq. & in consi. 112. eod. vol. & in consi. 260. In causa & lite, col. 1. & seq. in libro primi & secundi vol. Et dum Bar. hic propè se. quærit, quomodo probetur tradentem fuisse dominum, ibi, sed qualiter respondebis ad istam. l. vide Alex. in consi. 11. in 4. vol. & in consi. 240. Viso & considerato, col. 2. in libro primi & secundi vol. & in consi. 44. col. 2. in 3. vol. & an per instrumentum solum emptionis probetur dominium? vide apud Soc. in consi. 89. col. 5. in 1. vol. uide Paul. de Castr. in consi. 96. Bal. in consi. 89. in 3. vol. & in consi. 486. & in consi. 379. eod. vol.

Summarium in l. non epistolis. C. de probat.

1 Per uerba enunciatiua in epistolis uel libellis prolata, non probatur consanguinitas.

Bar. in l. non epistolis. C. de probat.

1 BART. in hac l. non epistolis, sic ait in summa. Per uerba t enunciatiua in epistolis uel libellis prolata, non probatur consanguinitas. An autem per nominationem uxoris probetur matrimonium? vide Abb. in illud, col. 2. & seq. de præsumpt. Ad ea uerò, quæ hic Bart. ponit, in fi. scilicet epistolam nihil probare in eo, quod partes inducere non potuissent, vide Roma. in consi. 260. & Soc. in consi. 231. col. 7. ubi ponit quid iuris, si huiusmodi uerba prolata fuissent in literis principis.

Summarium in l. non nudis. C. de probat.

1 *Affueratio non probat fraternitatem.*

Bar. in l. non nudis. C. de probat.

1 **BART.** in hac l. non nudis, sic ait in summa. Affueratio non probat fraternitatem. Vide Abb. in conf. 6. col. pen. in 2. vol. & uide quæ pono in l. præcedenti. Et dum Bar. subdit, cum, qui est in quasi possessione consanguinitatis, præsumi consanguineum, nisi contrarium probetur, uideas Dec. in conf. 64. Et ad cautelam de qua hic agit Bar. vide Alex. in conf. 5. in 1. volum. & Capr. in conf. 2. in 1. dub. & Barb. in conf. 14. col. pen. & fi. & Dec. in conf. 54.

Summarium in l. uis eius. C. de probat.

1 *Violenta possessio non releuat possidentem ab onere probandi.*

Bar. in l. uis eius. C. de probat.

1 **BART.** in hac l. uis eius, ait, uiolentam possessionem non releuare possidentem ab onere probandi. sed nunquid iusta possessio releuet ab onere probationis? vide Bar. in l. si prius. col. 9. in tertia oppos. ff. de oper. nou. nunc. ubi Alex. col. 9. & Ias. col. 14. & quod possessio uiolenta non releuet, vide apud Alex. in d. l. si prius, colum. 10. vers. De materia, ubi Ias. col. 15. vers. secundò limita.

Summarium in l. siue possidetis. C. de probat.

1 *Meum quod fuit uel authoris mei, semper præsumitur esse meum, nisi contrarium probetur.*

2 *Si hodie probo dominium, per hoc non inferitur me in præteritum fuisse dominum.*

Bar. in l. siue possidetis. C. de probat.

1 **BART.** in hac l. siue possidetis, dicit, quod meum t fuit, uel authoris mei, semper præsumi esse meum, nisi contrarium probetur. Collige ex hoc tex. præsumptionem iuris transferre onus probandi in aduersarium. & vide Felj. in c. mandata, in principio de præsumpt. & pulchrè in c. scribam, col. 2. & seq. eod. titulo. Alex. in conf. 47. in 1. vol. & in conf. 100. in fi. eod. vol. & in conf. 109. col. fi. in 5. vol. Aret. in conf. 15. col. 2. & in conf. 66. col. 7. & in conf. 82. col. 4. Et pro possessore præsumendum esse docuit Soc. in conf. 164. col. 3. & Barb. in conf. 12. col. 5. in 3. vol. ubi ait, si probo me aliàs possedisse, & nunc possidere, præsumor etiam medio tempore possedisse. & Soc. in conf. 262. col. 4. & Corn. in conf. 130. in 4. vol. Attende tamen, quia si hodie t probo dominium, per hoc non inferitur me in præteritum fuisse dominum, ut per Alex. in conf. 16. in 5. vol. & ad hæc uide Alex. in conf. 96. in fi. in 4. vol. & Federic. de Sen. in conf. 134. col. pen. & aliquid per Felj. in c. præsentia, de probat. & Roma. in conf. 91. in fi. & in conf. 329. in fi. & Alex. in conf. 133. col. 2. in 1. vol. & in conf. 108. col. pen. in 3. vol. & Rotam in decif. 4. in titulo de probat. in nouis. Aret. in conf. 68. col. 3. & in conf. 103. col. 3. & in conf. 120. Abb. in c. cum ad sedem, de rest. spoli. Felj. in c. inter monasteriū, in 3. limite. de re iudic. & Curr. in conf. 24. in 1. dubio ubi declarat, & ad ea quæ Bar. hic subiungit in uersu tamen dici clarior, de illo, quem constat semel possedisse, & allegat se hodie possidere. vide Abb. in c. cum ecclesia, col. 3. de cau. poss. & propriet. & Alex. in conf. 222. Examinato processu. col. 1. in lib. primi & secundi vol. & in conf. 35. col. 2. in 5. vol. ubi declarat quomodo hoc debeat adduci. & Corn. in conf. 117. in fi. in 4. vol. & Paul. de Cast. in conf. 260. & ad prædicta uide Bar. in l. quod te. ff. si cert. pet. in col. fi. ubi Ias. col. fi. limitat dicens, & si in aliquibus casibus continuata possessio præsumatur, hoc tamen non procedere in imobilibus.

Summarium in l. cum precibus. C. de probat.

1 *Quod in instrumento continetur præsumitur uerum.*

2 *Instrumentum an sit probatio probata, & faciat rem liquidam.*

Bar. in l. cum precibus. C. de probat.

1 **BART.** in hac l. cum precibus, dicit uerum t esse præsumi quod in instrumento continetur. vide Barb. in conf. 43. col. 6. in 1. vol. & in conf. 51. col. 1. eod. vol. Roma. in conf. 297. col. 3. Imol. in conf. 4. & in conf. 28. in fi. & in conf. 83. & in conf. 114. col. 3. & in conf. 123. & in conf. 138. An. in conf. 14. & in conf. 8. & in conf. 93. colum. 4. & in conf. 97. Item in dubio sustinendus

De probationibus.

sustinendus est contractus. l. cum hic status. §. i. ff. de donat. inter uir. & uxor. Bal. in consi. 3. in fi. in 3. vol. Curt. in repet. l. ad monendi, col. 3. ff. de iureiur. Alex. in consi. 1. 2. in 5. vol. Soci. in consi. 266. col. 3. in 1. vol. ubi ponit, an t instrumentum sit probatio probata, & faciat rem liqui-
 2 datam. & Barb. in consi. 85. col. 2. in 3. vol. ubi ait, instrumentum præsumi tale, quale est in prima
 sui figura. vide quoque alia multa apud Soc. in consi. 46. col. 3. in 1. vol. Bald. in consi. 352. in 3.
 vol. & in consi. 450. eod. vol. & in consi. 392. in 1. vol. Dec. in consi. 36. & in consi. 118. colum. 2.
 Barb. in consi. 72. col. 3. in 4. vol. Paul. de Cast. in consi. 330. Soc. in consi. 213. colu. 3. & in consi.
 158. col. 4. ubi declarat. & in consi. 162. col. 3. & in consi. 264.

Summarium in L. exceptionem. C. de probat.

- 1 Exceptio dilatoria solutionis potest proponi ab initio, sed debet proponi post intentionem actoris fundatā.
- 2 Iudex an possit prorogare uel minuire tempus opponendi peremptorias exceptiones, uel dilaciones.

Bar. in L. exceptionem. C. de probat.

- 1 **Bar. r.** in L. exceptionem, sic ait in summa. Exceptio t dilatoria solutionis potest proponi
 ab initio, sed debet proponi post intentionem actoris fundatam. An autem fideiusor oppone-
 re debeat exceptionem excussionis ante litem contestatam? & quid in eo qui promisit aliquē
 seruare indemnem? vide apud Ias. in l. fi. in principio. col. 1. uerfi. ad de aliam. ff. si cert. pet. Illud
 autem, quod peremptorium post sententiam obijci non potest, limita non procedere quando
 ralis exceptio lenitentiam non oppugnat, sed moderatur executionem. Lex diuerso. §. si ubi glo.
 2 & Barto. & ibi posui. ff. sol. matr. Nunquid t autem iudex possit prorogare uel minuire tempus
 opponendi peremptorias exceptiones, uel dilaciones? vide Bar. in Lij. col. 2. ff. de re iudic. Et re-
 gula est, dilatorias exceptiones opponi debere ante litem contestatam. ex qua inferitur, om-
 nes exceptiones, quæ impediunt lris ingressum, debere opponi ante litem contestatam, ut per
 Ias. in l. nulli, col. 2. uerfi. sed pulchrum, suprā de iudic. ubi ponit quid in exceptione, ne continē-
 tia causæ diuidantur, an etiam post litem contestatam obijci possit. & in 3. col. ubi ponit excep-
 tionem mutationis lris, de qua in l. ubi ceptum. ff. de iudic. opponendam esse ante litem conte-
 stationem. idem in exceptione prauentionis. Hinc est, exceptionem illam, ut prius cognosca-
 tur de causa spoliationis, cum sit dilatoria, opponi non posse post litem contestatam in petito-
 rio. istud est elegans Bartoli documentum in l. naturaliter. §. nihil commune, in 4. combinan-
 col. 10. ff. de acquir. poss. ubi subtiliter Aret. in 11. col. & sequ. & Alexand. in 34. col. uerfi.
 secundū, & Ias. in 36. col. uerfi. tertio. ex quorum dictis colligit multas limitationes scitu dignas
 in hac materia, & ibi semper recurrit. & duas limitationes ponit Ias. in l. cum qui ita. j. col. 7. ff.
 de uerb. obligat. Ad de casum in quo exceptio dilatoria potest opponi lite iam contestata, ut
 per Alex. in l. recusare. §. si quis alio, col. 4. ff. ad T. rebell. ut puta, quando grauamen est successi-
 uum. Et istam regulā limitat Soc. in regula 126. & de peremptoria & dilatoria, uide apud Feli.
 in c. exceptionem, col. 4. uerfi. ad materiam, in 14. fallent. de except. Et dum Bart. hic ait, quan-
 dam esse exceptionem dilatoriam pacti de non petendo usque ad certum tempus solutionis, &
 hanc ab initio proponi & probari oportere. Declara hoc esse uerum, si ad repellendum a iudi-
 cio actorem obijceretur, ut hic, alioqui uerū si ad moderandam executionem sententiz: quo-
 niam tunc etiam post lenitentiam potest opponi, ut pono ad Bart. in l. ita stipulatus, in 1. quæ sit
 col. 9. uerfi. respondeo. ff. de uerb. oblig.

Summarium in auth. qui semel. C. de probat.

- 1 Testes post didicita testificata produci non possunt.
- 2 Renunciatio facta in causa principali an porrigatur ad causam appellationis.
- 3 Publicata attestatombus admittitur probatio oculata.
- 4 Admittuntur testes qui simul cum instrumento producuntur post publicatā attestaciones.
- 5 Testis ex amari non potest ad sua dicta declarationem, quando eius testimonium fuit publicatum.
- 6 Si publicata testium facta non fuit a iudice qui tulit sententiam, an sententia sit nulla.
- 7 Testificata didicisse quomodo quis dicatur.
- 8 Testes an possint examinari super eo quod non dixerunt testes prius examinati, sed pōt sub eo comprehendere.

9 *Index ex officio suo an possit saltem testes repetere.*

10 *Testes an possint produci in causa appellationis post didicita testificata.*

Bar.in lauth. qui semel. C. de probat.

- 1 BART. in ista auth. qui semel, ait in summa, post t̄ didicita testificata testes produci non posse. De hac re vide l. asin l. admonendi, col. 120. & 128. ff. de iur. iur. & in his, qui ex peritia suæ artis testimonium dicunt, non fuisse periculum subornationis. Dec. in c. propositi, col. 6. de probat. & aliquid uidet per eundem in c. licet causam, col. 12. de probat. ubi ait, in causa falsitatis, & restitutionis in integrum cessare timorem subornationis. Item quando pars non potuit esse instructa: nam in istis casibus super capitulis contrarij testes producuntur. Ad ea verò quæ hic ponit Bar. in 4. col. vers. canonistæ contra, aut illi testes, qui de nouo producuntur, & reliqua, uideas Bar. l. as. & alios in auth. iubemus, suprà de iudic. ubi nulla facta mentione maius distinctionis Bartoli hic, dicunt, renunciationem non ualere, nisi fiat differentia, potuerit ne producere tempore renunciationis an non. quamuis ibi limitent tribus modis non procedere, hoc est quando iuramentum interponeretur, uel si hoc lege constitueretur, uel si in iudicio renunciant. istis enim casibus ualet, ut ibi per l. as. Et dum Bar. hic subiungit ideo renunciationem non ualere, quia non porrigitur ad ea, quæ quis nesciebat sibi competere. vide ad hoc Feli. in c. cum in causis, de testi. & aliquid in c. intimaui, col. 2. vers. & aduerte, eod. titulo. & in c. constitut. 2. & in c. cum clamor, col. 3. & seq. & in c. cum uenissent, col. 2. eod. tit. Postea querit
- 2 Bar. utrum t̄ renūciatio facta in causa principali porrigatur ad causam appellationis? vide Abb. in c. fraternitatis, in 2. notab. de testi. & Feli. in d. c. cum uenissent, & aliquid in d. c. fraternitatis. Et dum Bar. hic in uersu circa tertium, dicit quando quis productionem testium uult impedire propter publicationem, id communiter fieri posse. Nunquid autem uir inculpatæ uite produci possit etiam publicatis attestacionibus? vide l. asin auth. iubemus, col. 3. vers. in contrariū, & uers. istam conclusionem, suprà de iudic. ubi refert Bal. sibi ipsi contrarium in ista quæst. de qua uide etiam Abb. in d. c. fraternitatis, col. 4. cum ibi additis, & ibi Feli. col. 8. vers. modo, & quæ ibi habentur in additionibus. Item scias publicatis t̄ attestacionibus admitti probationem oculatam. ita sing. ait Bal. in l. j. C. quand. prouoc. non est necess. ad quem accedit Firma. in tract. de episcopo, in 5. par. quarti libri quæst. 11. Et an & quando publicatio testium nouam productionem impediatur, uide apud Alex. in consi. 181. in 7. volu. Item dicas publicatis testium dictis admitti pars ad probandum quando mediantibus capitulis aduersarij non potuit cogitare illud super quo testes deposuerunt. Feli. in c. ex tenore. nu. 5. de testi. Item publicatio testium, quando propterea non sunt didicita eorum dicta, non impedit aliorum testium productionem. Feli. in c. constitutis. 2. de testi. Item admittuntur t̄ testes qui simul cum instrumento producuntur: quia tunc cessat timor subornationis propter concomitantiam instrumenti. tex. est sing. secundum intellectum Ant. de Butr. in c. series, de testi. ita Roma. in singu. 80. incip. Tu
- * habes, cum ibi additis, per Castill. qui dicit, intellectum Ant. in d. c. series, * communiter approbari. Item post publicatas attestaciones admittuntur testes, quando primi deposuerunt de credulitate tanquam periti in aliqua arte: nam alij periciores possunt reperiri. Feli. in c. causa, de probat. Attende quoque in re proposita, quoniam & si testes communiter post didicita testimonio produci non possunt, tamen secundum Bal. poterit pars producere iudici nomina testium, & ipse, in quo cessat omnis suspicio, poterit & debet ex officio suo examinare, ut docet Alex. in consi. 238. in 6. vol. sed nescio an cesset suspicio, cum ipsa pars potuerit eos instruere, antequam producat nomina ipsorum. vide etiam cautelam apud Czpoll. in caut. 166. Et in hac materia scias, testem t̄ examinari non posse ad sui dicti declarationem, quando eius testimonium fuit publicatum: quia subest suspicio. Alex. in consi. 85. in 7. vol. Item publicatis attestacionibus possunt produci testes ad reprobationem testium ab aduersario productorum, secundum gl. & Bar. in 5. quoniam verò, in auth. de testi. Et dum Bar. paulo post declarat in uers. breuiter, quod sit publicatio, aitque quandam esse publicationem, id est manifestationem seu notificationem factam paribus de dictis testium, & reliqua, ut hic per eum. uide Alex. in consi. 84. in 4. uol.

in 4.vol.Feli.in c.ueniens. 2.col. 3.uerf.in ea gl.de testi.& in c.2.in fin.cod.tit.& in d.c.fraternitatis.col.7.uerf.modò querit. quid si t publicatio testium facta non fuit à iudice, qui tulit sententiam, an sententia, si nulla? vide Feli.in c.I.& A.de re iudic. Et ad ea quæ hic ait Bar. in antepen.col.uerf.si uero fieret, vide Bal.in consi. 151.in 1.vol.& in c.ex parte, col.pen.de testi. ubi limitat, & Feli.in c.pastoralis, col.pen.de except.Subiungit postea Bar. si publicatio ista de iure non ualuit propter aliquem defectum, eam non esse impedimento. vide Feli.in d.c.fraternitatis, uerf. est autem regulare, de testib. ubi eradit de hac materia egit. & in c.literis, colu. 2. de offic. deleg. Et dum Bar. in uerf. primò qualiter, querit quomodo t quis dicatur testificata didicisse, & declarat ut hic per eum. tu uerò quæras, quid si pars fuit præfens attestationibus & dictis testium, quando examinabantur, an dicatur attestata didicisse, ita ut noua productio testium reijciatur? vide Feli.in d.c.fraternitatis, col.7.& in c.pen.col.1.& seq. de testi. ubi uertit hoc Bartoli documentum. Et dum Bar. hic discussit significationem uocis, percunctatus, de qua haberetur in tex. uide plenè Feli.in c.tertiam, de testi. & pulchram limitationem ad istam materiam uide apud Aluarot. in titulo quæ sit inuestit. col. 13. & Dec. in consi. 82. colu. fin. ubi concludit, eum non posse dici dicta testium didicisse, qui ea non legit, sed alium ea legentem 8 audiuit. Et dum subdit Bar. utrum t testes possint examinari super eo, quod non dixerunt testes prius examinati, sed potest sub eo comprehendi? vide latè Abb. in d.c.fraternitatis, colu. antepen. de probat. ubi Feli. col. pen. Et dum Bar. ponit exemplum in articulo, in quo dicebatur. Titium 10. annis præscripsisse, necessariò enim includitur titulus, & isto casu testis nouiter examinari non debet: secus quando de necessitate facti tantum, non autem probationis includeretur, ut hic per Bar. uide Alex. in consi. 203. Vifo processu, col. 2. uerf. nec etiam possunt, in libro primi & secundi vol. ubi sequitur hæc duo Bartoli documenta. & limitat secundum, nisi testis simpliciter iurasset dicere ueritatem super tota causa. & Roman. in consi. 479. ubi querit, an in eadem instantia uel alia, possit pars, quæ articulos produxit de tempore præscriptionis, sed obscurè, facere articulum declaratiuum temporis post didicisse attestationes? & ibi etiam 9 loquitur in causa summaria. Et an iudex t ex officio suo possit ipse saltem testes repetere? uel alios examinare? uide Aret. in c. cum causam, col. 2. de testi. & Feli. in d. c. fraternitatis, colu. 7. cod. titulo. Et dum Bar. hic in pen. col. querit, quid requiratur ad hoc ut testis dicatur falsus, & ad ea quæ ibi subdit Bar. in uerf. breuiter quandoque, uide Abb. in d. c. fraternitatis, col. pen. & ad uersiculum si uero uolo, uide Abb. in c. fraternitatis, col. fi. de probat. sed refragantur trad. per eundem Abb. in c. extenore, de testi. in 4. lectura. & Dec. in c. licet causam, col. 12. de probat. Et dum subiungit Bar. si uolo probare faciendo articulum directè cõtrarium, & non possum, uide Alex. in consi. 43. col. fi. in 4. vol. & Feli. in d. c. licet causam, col. 17. Et dum Barto. in uerf. ex prædictis, concludit, si testis dixit aliquid super quibusdam circumstantiis, quæ in articulo non continebantur ad necessitatem probationis, & super eo testes produci posse post publicatas attestationes, quid si dixit falsum super istis circumstantiis, an præiudicet dictum summum? uide Aret. in consi. 60. Corn. in consi. 149. in 2. vol. ubi ait huiusmodi resem dici mendacem, 10 sed non falsum. Postea Bar. querit, nūquid t in causa appellationis possint produci testes post didicisse testificata. vide Bar. in Ladmonendi, col. fi. in ultima quæst. ff. de iureiur. Et ad ea quæ inquit Bar. in uerf. quæro an in aliâ instantia, ibi, aliàs obstaret processus & sententia, uide Alex. in consi. 203. col. 2. in 2. vol. Dum autem Bar. hic in colu. fin. querit utrum in causa inquisitionis possint testes nouiter produci post didicisse testificata? uide Aret. in consi. 100. col. 3. & Alex. in d. consi. 103. col. 2. Et dum Bar. hic in fi. querit, an de partium uoluntate testes produci possint post didicisse testificata? uide Rom. in consi. 479. ubi loquitur in eadem uel in alia instantia, & in causa summaria.

Summarium in l. si de possessione. C. de probat.

1 Habere instrumentum cancellatum non prodest ei, qui subtrahit.

Bar. in l. si de possessione. C. de probat.

1 BART. in hac. l. si de possessione, sic ait in summa. habere t instrumentum cancellatum non

non prodest ei, qui subtraxit. ad materiam huius. l. uide Barb. in consi. 53. in 3. vol. & Feli. in c. eum uenerabilis. col. 5. de except. Anchar. in consi. 173. col. 2. & Bal. in l. j. infra titulo 2. Roma. in consi. 346. & Feli. in c. sicut. col. 5. de iudic.

Summarium in l. ad probationem. C. de probat.

1 *Instrumenta profunt illis quorum mandata sunt perfecta, non autem extraneis.*

Bar. in l. ad probationem. C. de probat.

1 BART. in hac l. ad probationem, ait, instrumenta prodesse ijs, quorum mandato sunt perfecta, non autem extraneis. item articulum impertinentem non esse admittendum. vide Barb. in consi. 58. col. 4. in 2. vol. & in consi. 32. col. 3. inter consilia Alexan. in 4. vol. & in consi. 11. col. 10. in 2. vol. & in alijs multis consilijs suis, quæ omnia referre non curo. Et dum Bart. hic in fi. agit. de articulo, qui adminiculatur; quæro, quid si articulus parum facit ad causam, an debeat admitti? Bald. eum admittendum esse perhibet in cap. quoniam, de testi. sed contrarium tenet Dec. in c. cum dilecti, in quarto norab. de except. vide doct. in l. j. ff. si cert. pet. vbi Batt. dicit, testes dictum suum declarare posse.

Summarium in l. actor. C. de probat.

1 *Actori incumbit onus probandi, alioqui reus absolvitur.*

Bar. in l. actor quod asseuerat. C. de probat.

1 BAR. in hac l. actor, ait, actori incumbere onus probandi, alioqui eo non probante reus absolvitur. Hinc est, reum non teneri suscipere iuramentum. Soci. in consi. 184. in primo vol. Abb. & alij plenè in cap. si. de iureiur. & quomodo ista regula locum habeat, & quæ remedia reo contra actorem contumacem deseruiant, vide Abb. in capitulo causam, de dol. & contum. Et limita istam regulam ut per Alex. in l. nec is, in princip. ff. de acquiren. hæred. Adde pro ista regula ut reus absolvatur, qui procedit etiam si actor esset persona legalis, & ualde honesta, & reus malæ conditionis, & assumeret onus probandi, & deficeret. Dec. in l. qui accusare, de eden. & de hac regula uide lat. in l. Iulianus. ff. de condi. indeb. & Feli. in cap. cum tertio, de probat.

Summarium in l. iubemus. C. de probat.

1 *Ille qui producit scripturas suspectas debet probare eas esse ueras, alioqui cum puniri posse de falso, iudici officio.*

Bar. in l. iubemus. C. de probat.

1 BART. in hac l. iubemus, ait, eum, qui producit scripturas suspectas, debere probare eas esse ueras, alioqui eum de falso puniri debere officio iudicis. sed declara ut per Alexand. in consi. 77. In causa accusationis, in princip. in primo uolum. vbi ait, hunc teneri de falso, quia suspectam scripturam porrexerat, non autem quia falsum instrumentum fieri fecerat. & in consi. 62. colu. 2. in tertio uolu.

Summarium in l. sciant cuncti. C. de probat.

1 *In criminalibus exiguntur probationes luce clariiores.*

Bar. in l. sciant cuncti. C. de probat.

1 BART. in hac l. sciant cuncti, dicit, in criminalibus t. exig. probationes luce clariiores. Attende tamen quia etiam si probatum esset plenè, tamen semiplena probatio & imperfecta in criminalibus facta ad uocem rei elidit plenam probationem contra eum factam, ita ut absolui debeat. ita Petr. de Anchar. in repet. cap. in præsentia, colu. 6. de probat. Et quæ probatio dicatur esse plena, & quæ semiplena, vide apud Abb. in cap. si. sanè, de iureiuran. Et quomodo per indicia probetur, vide quæ posui in l. neque natales, supra eodem. & Abb. in capitulo tertio loco, colu. penul. de probat. & ad istam l. uide Roma. in consi. 54. in fi. Cæpollin. consi. 6. col. 3. & Feli. in cap. prudentiam. §. sexta, col. 2. & sequ. de offic. deleg. & egregiè Alexand. in l. iij. col. 2. infra de testam. Dicas etiam non solum in criminalibus, sed etiam ubi petitur pœna, requiritur liquida probatio eorum, quæ ad commissionem pœnæ adducuntur. ita Bald. in c. 1. in titu. qualiter domin. propri. vbi ait hoc probari per tex. sing. in l. in testamēto. ff. de cond. & demop.

Ggg ad

De testibus.

ad quem accedit Alex. in conf. 175. viso themate, in lib. pri. si & secundi uol. & Soci. in conf. 8. visis & diligenter, vers. nec obstit. in primo uolu. & pulchra exempla ad hanc l. vide apud Alex. in conf. 207. in lib. primi & secundi uol. & in conf. 89. in 3. uolu. Paul. de Castr. in conf. 197. Fulg. in conf. 174. ubi loquitur in crimine falsi, & Ana. in conf. 59.

Summarium in l. etiam. C. de testib.

- 1 Domestici testes non admittuntur.
- 2 In probanda consanguinitate consanguinei alios testes excludunt.

Bar. in l. etiam. C. de testib.

- 1 **R**ART. in hac l. etiam, inquit, testimonium t domesticæ personæ non ualere. Limita hoc non procedere quod ad probandam innocentiam alicuius. ita Specu. in rit. de inquisit. §. 1. vers. sed nunquid. idem tenuit Alex. in conf. 5. nu. 15. in primo uol. ubi de pante loquitur in hac materia, ideo eum uide omnino. & in conf. 4. in fi. in 6. uol. & notin conf. 119. in 7. uolu. ubi docuit in causa capitali fratrem pro fratre admitti posse: & hoc idem de innocentia confirmatur per Crauet. in conf. 2. nu. 10. Item hæc regula limitatur non procedere in ijs, quæ domi geruntur, in quibus non solum domestici admittuntur, sed etiam ceteris præstantur, ut melius instructi. ita Bart. in l. quoties. C. de naufrag. lib. 1. & Paulum Grillandum in tracta. de relaxatione carceratorum, in titu. de absolutione, quæst. 3. Item limitatur ista lex ut non habeat locum in ijs, quæ sui natura, non autem casu, aliter probari non possunt. ita Alex. in conf. 320. in libro primi & secundi uolu. & Soci. in conf. 17. in primo uolu. Feli. in cap. tertio loco, de probat. & in cap. veniens. nu. 3. de testi. & Alberic. in tracta. de testibus, in cap. quando testes repelluntur ratione domesticitatis. in fine. Item fallit in probanda consanguinitate,
- 2 t nam consanguinei alios testes excludunt. Feli. in capitulo quoties, de testib. Item fallit ista l. quando huiusmodi testes à partibus uocati uel rogati fuere. ita Capolin. cautel. 219. Et an & quando testes domestici & familiares admittantur, & qui nam dicantur esse domestici, uide apud Abb. & alios in capitulo in literis, de testi. Et ad materiam huius l. vide Alexand. in conf. 122. colu. 3. in quarto uolu. & in conf. 78. col. 2. in primo uolu. & in conf. 111. colu. penult. in tertio uolu. & in conf. 14. col. fi. in quinto uolu. & in conf. 148. in eodem uolu. ubi loquitur de affine. & in conf. 149. ubi agit de conuersante, ut ipse ait, in domo. & in conf. 102. in quinto uol. Roma. in conf. 7. Feli. in c. 1. de testi. & in cap. insuper, & in c. in literis, eodem titu. de testi. Barb. in conf. 50. col. 8. in primo uolu. & in conf. 2. in 2. uol. & in conf. 36. col. 12. eodem uol. Imol. in conf. 35. col. 5. & seq. & in conf. 105. col. 3. & in conf. 106. & in conf. 135. & in conf. 138. Ana. in conf. 52. & in conf. 55. col. 2. & seq. Aret. in conf. 13. in quarto dub. & in conf. 61. Abb. in d. c. in literis. & ibi etiam Bal. Angel. in conf. 194. Roma. in conf. 420. & in conf. 454. ubi loquitur in teste consanguineo, qui deponit super adulterio uxoris consanguinei, & in confilio 382. & Soci. in conf. 17. ubi tractat de adulterio. & quomodo accipiat ultia uox, domelti ci, Fulg. in conf. 11. Angel. in conf. 194. Barb. in c. 3. in fi. de reb. eccle. non alien. Dec. in conf. 133. Bal. in conf. 352. in quinto uol. Ancha. in conf. 246.

Summarium in l. solam. C. de testib.

- 1 Solam attestationem legitimis adminiculis non subnixam non probare.
- 2 Quales esse debeant testes in causa criminali, quæ contra eos opponi possunt.
- 3 Testis qui dicit se scire, non probat nisi afferat rationem.
- 4 Ille qui super negatiua testimonium dicit, debet etiam non interrogatus causam reddere.
- 5 Testis qui deponit super eo, quod est iuris, uel in quo multum laborat ratio inter lictum nõ probat nisi etiam non interrogatus reddat sui dicti rationem.

Bar. in l. solam. C. de testib.

- 1 BART. in hac l. solam, ait, solam t attestationem legitimis adminiculis non subnixam non probare. dicitque solam dici esse attestationem quando testis non iurauit. adde gl. in l. hac consultiſſima,

- multissima, & ibi Bart. & omnes, infra de test. & Bar. in repet. l. ad monendi, colu. 10. vers. quid si. ff. de iureiur. vbi l. asculum. 86. Et dum subdit Bar. testem non teneri causam reddere sui dicti, nisi fuerit interrogatus, limita hoc non procedere in criminalibus, in quibus tenetur rationem reddere, etiam non interrogatus; alioqui ei non crederetur. Salic. in l. i. supra de probat. Alex. in consi. 15. in primo uolu. & l. asculum repet. l. ad monendi colu. 10. 2. vers. item in causis. ff. de iureiur. & quales esse t debeant testes in causa criminali, & quæ cōtra eos opponi possint, vide per Crauet. in consi. 6. & in consi. 9. Et dum in vers. sed si deposuit, perhibet, dictum testis interrogati de scientia super eo, quod non percipitur sensu, non ualere nisi rationem reddat per sensum corporis, credo ego istud procedere, etiam si de scientia non fuisset interrogatus: quia deponit super eo, quod non percipitur sensu. hinc opinor Bart. in l. j. colu. 2. vers. ex hoc. ff. si cert. pet. male dicere, præsupponit enim testimonium eius, qui dixit de mutuo, ualere nulla ratione red dita, quando non fuit interrogatus: nam dicendo de mutuo, nisi declarat dictum suum, loquitur de eo, quod est iuris tantum, igitur non ualet. & ad hoc facit sing. dictum Bald. relatum ab Alexan. in d. l. j. colu. 7. vers. accedat, vbi ait, testem, t qui dixit se scire, non probare, nisi afferat rationem. idque quia illud uerbum, scire, intelligi posset de uehementi opinione: ideo propter hanc ambiguitatem ratio est necessaria, quæ concludat per sensum corporis. & ita dicit limitandam esse istam glo. hic, quamuis ibi Alex. quod ad uerbum, scire, hoc reprobet. Limita etiam hoc Bar. documentum non procedere, quando testis facile potest percipere id, de quo agitur; nam eo casu probat quamuis non reddat rationem per sensum corporis, ut declarat Soci. in consi. 171. colu. 2. in primo uolu. & hoc modo fortasse prædicta saluari possunt. & ad hæc dicta Bart. vide Alex. in consi. 136. col. 3. in primo uolu. vbi sequitur. Item scias eum, qui t super negatiua testimonium dicit, debere etiam non interrogatus causam reddere. Curt. in tracta. de testibus, vers. vigesimo octauo. Adde quodd statutum ualidans dictum testis cum mala ratione non ualet. Dec. pulchrè in consi. 37. vbi etiam dicit, si statuto cautum esset, testem simpliciter sine interrogatione probare, eum tamen teneri rationem reddere. Et dum Bart. hic ponit exemplum in teste, qui deponit super dominio, ut non probet nisi reddat rationem quamuis non fuerit interrogatus, quia dominum est quid iuris, amplius hoc procedere etiam si rationem redderet; quia uidit uel audiuit. ita Imolin l. sciendum. ff. de verb. obligat. colum. 10. & Alexan. in consi. 291. Excellentissime domine, in lib. primi & secundi uolu. & ad hæc uideas eundem Alexand. in consi. 152. Visis dispositionibus, colum. penul. in eodem lib. & in consi. 148. & in consi. 2. in tertio uolu. Felip. plenè in cap. cum causam, de testi. & in cap. per tuas, eodem titu. Cæpoll. in consilio 28. colu. penul. Barb. in consi. 8. & in consi. 29. colu. 28. in primo uolu. Alex. in consi. In primo uolu. & ad illud quod prædictum est de redditione rationis, uide Alexan. in consi. 250. In causa & lire, in lib. primi & secundi uolu. & in consi. 28. in 5. uolu. vbi pulchrum exemplum adducens ait, testem, t qui dicit super eo quod est iuris, uel in quo multum laborat ratio intellectus, non probare, nisi etiam non interrogatus reddat sui dicti rationem. & aliquid uide apud Bal. in cōf. 181. in 4. uolu. & per Corn. in consi. 144. in 4. uolu. Soc. in consi. 39. col. 3. in primo uolu. vbi loquitur de illo, qui dicit, aliquid esse mutuum. & Dec. in consi. 109. col. 3. vbi agit de illo, qui dicit aliquid esse de pertinentiis talis rei. & in consi. 37. & in consi. 160. Barb. in consi. 24. col. 3. in 4. uolu. Paul. de Castr. in consi. 179. in si. Alex. in l. j. in princip. col. 2. ff. de oper. no. nunci. & Card. in consilio 23. & in consi. 123. & de hac re uide Dec. in consi. 101. & omnino l. asculum repet. l. ad monendi, col. 78. ff. de iureiur. & Soc. in consi. 143. in primo uolu. vbi concludit, testem, qui deponit super ijs, quæ iudicio intellectus percipiuntur, etiam non interrogatum teneri rationem reddere.

Summarium in l. parentes. C. de testib.

- 1 Ascendentes, & descendentes non sunt idonei testes.

Bar. in l. parentes. C. de testib.

- 1 BART. in hac l. parentes, in qua habetur, ascendentes t & descendentes non esse idoneos testes, querit quid de fratre vide ad istam l. plenè Cæpoll. in consi. 3. & in consi. 21. Barb. in Cgg 2 consi.

De testibus.

conf. 19. colu. 6. in primo uol. Feli. in c. literis, de præsumpt. & in c. cum M. Ferrarien. colu. 7. de const. & in c. in præsentia, col. 10. de probat. & in c. cum nuncijs, de testi. & in c. in literis, col. 12. vers. fallit sexto, eod. tit. & uide quæ posui in l. etiam, supra cod. tit.

Summarium in Liurifurandi. C. de testib.

- 1 *Dicto unius testis credendum non est.*
- 2 *Unicus testis deponens de suo facto probat.*
- 3 *Unius testis dicto creditur quando cum eo alia concurrunt indicia.*
- 4 *Iudex potest credere dicto testium singularium.*
- 5 *Testis non debet iurare die feriato, alioqui non probat.*

Bar. in Liurifurandi. C. de testib.

- 1 **BART.** in hac Liurifurandi, ait, dicto t unius testis credendum non esse: nam ut Bald. inquit, uox unius est uox nullius. adde quod à Papa uel Imperatore sanciri non posset, ut dicto unius fides habeatur. cap. indicas Hermanum. 3. quæst. 9. Roma. in singul. 707. incip. An Papa, cum ibi addit. per Castil. & Feli. in capitulo constitutus, nume. 24. de rescript. uide eundem in capitulo ueniens, nu. 23. de testi. & in cap. licet uniuersis, eodem titu. Limita regulam huius. l. non habere locum quò ad dissoluendum matrimonium, quia dictum unius sufficit, cap. super eo, in secundo responso, de testi. & ita istam l. limitat Rom. in singul. 616. incip. Dictum unius. Item dicto unius testis statim contra producentem, quoniam ab eo censetur approbatus. argumento. l. cum precum, infra de liber. cau. & ita docuit Mari. Soci. iuni. in consi. 69. nu. 11. Item
- 2 **unicus t testis deponens de suo facto probat, secundum Salic.** quem refert & sequitur Alexan. in consi. 197. in septimo uolu. Item unus testis interrogatus super ueritate negocij, si est bonæ uitæ, facit indicium. Alexand. in consi. 325. in lib. primi & secundi uolu. Item scias, quamuis unicus testis non faciat fidem in probanda aliqua dispositione, tamen secus esse ubi de declaranda alicuius mente ageretur; quoniam unus testis facit indicium, & uoluntas ex indicijs
- 3 **declaratur.** ita Alexand. in consi. 75. colu. 4. in quinto uolu. Item unius t testis dicto creditur, quando cum eo alia concurrunt indicia. Bar. in l. j. §. idem Cornelio. ff. quæstion. l. asin l. admonendi. ff. de iureiur. & Mari. Socin. iuni. in consi. 61. nu. 8. Item dicto unius, qui sit electus de uoluntate partium, creditur. Bart. in princip. finis. ff. de uerbor. obligat. ubi omnes, & præcipue l. as. ubi ait hoc per statutum uel consuetudinem fieri non posse, quamuis per pactum fiat. ubi etiam subdit, isto casu necessarium non esse iuramentum. Et de hac re an inter partes hoc pacifici possit? uide Feli. in d. cap. ueniens, ubi docuit in multis casibus dicto unius fidem haberi posse. & quam probationem faciat unus testis, latè aperuit l. asin repet. l. admonendi, colu. 73.
- 4 **cum sequi. ff. de iureiur. ubi posuit xxx. casus, in quibus plenè probat.** Item iudex t potest credere dicto testium singularium. Socin. in consi. 262. colu. 5. & sequi. vers. ex quibus in primo uolu. Et dum in hoc text. dicitur, testes iurare debere: Dicas hoc ulque aded uerum esse, ut contrarium à Papa dispensari non posset: ita Feli. in cap. constitutus, num. 23. de rescript. ubi hoc dictum extollit ut aureum & mirabile. immo, si iurat non tangendo scripturam, eius testimonium
- 5 **est inefficax, & inane, secundum Feli. in cap. fraternitatis, num. 25. de testi.** Item testis t non debet iurare die feriato, alioqui non probat. Alexand. in consi. 46. in sexto uolu. Limita hanc regulam non procedere, quando ad declaranda eorum testimonia uocantur. Dec. in l. j. §. creditur, colu. 4. uers. quarta conclusio. ff. si cert. peta. Nunquid autem iuramentum generale sufficiat? ut puta, si quis iurasset semper dicere ueritatem, ut est tabellio, uel mercator matriculatus, qui generaliter iurant? nunquid si producantur ut testes iurare debeant an non? uide l. as. in d. l. admonendi, colu. 58. & colu. 86. cum sequi. ubi propè infinita disseruit in materia iuramenti testium, quem semper uideas in hac re. An autem testis iuramentum remitti possit à partibus. uide Feli. in capitulo tuis quæstionibus, de testib. ubi tradit quando testes dictum ualeat sine iuramento.

Summarium in L. omnibus. C. de testib.

- 1 *Idoneus testis non est qui in causa propria.*
- 2 *Legatarius an possit esse testis in causa testamenti.*

Bar. in L. omnibus. C. de testi.

- 1 **Bar. t.** in hac. L. omnibus, ait, in re propria t multum esse idoneum testem. vide C. poll. in consi. 34. col. 3. l. mol. in consi. 111. in fi. Alex. in consi. 124. colu. fi. in 1. volu. & in consi. 136. col. fi. eod. vol. & in consi. 62. in 3. volum. Attende tamen quia quando act. et uel reus semplemē probauit, eis deservit iuramentum in supplementum probationis, & sic testes sunt in causa propria de qua re agit Bar. & alij in Ladmonen di, columna penultima, versic. hoc præmitto ff. de iureiuran. Limita regulam huius. l. non procedere, quando quis non prætenderet aliquid interesse principaliter, sed in consequentiam, ut puta, si episcopus petit quartam decimarum contra unam ecclesiam, & rector illius ecclesie afferat generalem consuetudinem in contrarium, hoc est, nullam ecclesiam solvere, seu rectores eorum: nam hoc probari poterit per alios rectores ecclesiarum, quamvis ad eorum utilitatem in quandam consequentiam, atque ita ad proprium commodum deponere uideantur. ita inquit lo. And. in cap. sine possessione, colu. pen. de regul. iur. in sexto, in mercurialibus, quem refert & sequitur Alexand. in consi. 40. columna penult. in quarto uolu. An autem legatarius t possit esse testis in causa testamenti? vide disputationem ad utranque partem apud Abb. in capitulo in super, nume. 9. de testib. & ibi Felin. & alios. Et dum agit hic Bart. de uenditore, utrum possit esse testis pro suo emptore, vide Alex. in consi. 5. colu. 5. in primo uolu. & quæ posui ad Bar. in l. deferre. ff. de iur. fisc. & Felin. in d. cap. in super, colu. 6. versic. tertio queritur. Et an & quando quis possit esse testis in causa propria? vide Felin. in cap. 4. de testib. Adde quod testis potest esse quis in causa in qua agitur de sua utilitate, quando protestatur se nolle aliquid ius acquirere. Thomas Ferratius in caut. 40.

Summarium in l. quoniam. C. de testib.

- 1 *Socius non potest esse testis pro socio, quando sunt socij omnium bonorum.*
- 2 *Socius an interrogari possit de iniuria illata socio.*

Bar. in l. quoniam. C. de testib.

- 1 **Bar. t.** in hac l. quoniam, versicu. querit glo. ait, socium t non posse esse testem pro socio, quando sunt socij omnium bonorum. Vide in hac re Alberic. in tracta. de testibus, in capitulo quando testes tepellantur ratione domesticitatis. & Alexand. in l. etui electione. §. primo. colu. 2. versic. facit etiam ista materia. ff. de lega. primo. & Angel. in consi. 295. Visis atestationibus. Areti. in consi. 13. colu. 2. & in consi. 6. & in consi. 164. Felin. in capitulo in super, colu. 6. versic. Decimò querit, de testib. & in capitulo cum a nobis, colu. 5. versic. sed aduerte, eodem titulo. & in capitulo venerabilis, colu. 1. de testib. C. poll. in consi. 72. colu. 3. Anan. in consi. 59. colu. 3. Alexand. in consi. 132. colu. fin. in primo uolu. Abb. in cap. 1. de confess. & glo. & ibi doct. in capitulo cum. V. in fi. de offic. delega. & Alexand. in consi. 11. visis facti narratione, colu. fi. in libro primi & secundi uoluminis. Et aduerte quia quamvis Bart. hic loquitur in socio omnium bonorum, tamen Alexand. in dicto consilio. & multi alij, loquuntur in socio & partecipe criminis, & idem loquitur Alexand. in quibusdam alijs consilijs. in eodem libro.
- 2 Et an socius t interrogari possit de iniuria illata socio? vide hic Salic. & aliquid per Bald. in l. ut uim. ff. de iust. & iur. & Felin. in capitulo cum l. & A. colu. 4. de re iudic. Alexand. in consi. 6. col. 2. in tertio uolu. ubi loquitur in partecipe criminis, & uasalli in dominum, & iam damnato de crimine ut possit esse testis contra partecipes, etiam si prius dixissent testimonium contra eum super crimine. & in consi. 89. in tertio uolu. & in consi. 99. eodem uolumine. ubi agit de affociante, & in consi. 127. colu. penult. & fi. in quarto uolu. & in consi. 157. in quinto uolu. & Bald. in cap. 1. de confess. & Dec. in consi. 100. colu. 8. & omnino in consi. 234. ubi ait, socium criminis nullum prorsus iudicium facere contra socium, exceptis quibusdam casibus, in quibus potest interrogari, & idem facit. & in hac materia uide Felin. in c. ueniens, de testi. & in c. uenerabilis,

De testibus.

bilis, de testi. cogen. Abb. in d. cap. 1. de confess. & in c. significasti, de adulter. & omnino Bart. & ibi ad eum addita in l. repeti. ff. de quaestione. vbi inter cetera traditum est, in causa furti posse socium interrogari, ut ait etiam Alex. in conf. 89. in tertio uol. & multi sunt casus, in quibus socius interrogatur, ut in crimine haereticis, & in alijs casibus, de quibus agit Specul. in titu. de accusatore, colu. 4. vers. item repellitur. & praedicta procedunt ut socius criminis communiter non sit idoneus testis, quando criminaliter ageretur, secus si ciuilitur; quia tunc socius criminis potest interrogari. Aret. in conf. 61. col. 1.

Summarium in l. libertorum. C. de testib.

1 *Dictum testis non citati an ualeat.*

Bar. in l. libertorum. C. de testi.

1 BART. in hac l. libertorum, quaerit, nunquid dictum testis non citati ualeat? Dicasterem examinatum parte non citata nullum penitus indicium facere, etiam si causa solennitate iuris omissa expediretur. Feli. in cap. 2. nume. 6. de testib. vbi subiungit tamen aliquos casus, in quibus sine citatione possunt examinari. videas quoque Soci. in conf. 262. colu. 4. in primo uolum. vbi dicit testes parte non citata examinari posse, quando periculum imminet, eos non posse amplius haberi. communiter autem & testes & scripturae produci debent parte citata. Alexand. in conf. 64. colu. 3. in tertio uolu. & testes in criminalibus examinari non citata parte nihil probant, & nullum faciunt indicium ad tormenta. Alex. in conf. 325. in lib. primi & secundum diuol. & Dec. in conf. 54.

Summarium in l. nullum. C. de testibus.

1 *Testis ferre debet testimonium omni fori praescriptione cessante.*

Bar. in l. nullum. C. de testib.

1 BART. in hac l. nullum, dicit, testem testis ferre debere testimonium omni fori praescriptione cessante. Ad hanc l. vide Bald. in conf. 101. in fi. in primo uolu. Feli. in c. 2. colu. 2. de testi. cogen. & in c. suspicionis, colu. 1. de offic. delega. Angel. de malefic. in glo. in uoce, Falsario, col. 4. vers. testis dixit. Imol. in conf. 139. Abb. in cap. verum, colu. 5. de foro compet. & in cap. ecclesia sanctae Mariae, in tertio notab. de constitu. hoc tamen non habet locum in clerico coram laico. Feli. in capitulo ad si clericis, in principio. col. 10. vers. fallit quarto, de iudic. Abb. in c. praeterea, de offic. deleg. Aret. in cap. cum literis, colu. 2. de testi. & Feli. in d. cap. praeterea, & in d. c. uerum. Et hoc procedit etiam in arbitris, de quibus in d. c. suspicionis. & illi possunt punire testes, qui coram se falsum testimonium protulerunt. ita Abb. & alij. in d. c. suspicionis, & praecipue Barb. in 6. colu. cum seq.

Summarium in l. si quis testibus. C. de testibus.

1 *Contra personam testis quem quis semel produxit, non potest aliquis excipere, nisi causa superueniente.*

Bar. in l. si quis testibus. C. de testib.

1 BART. in hac l. si quis testibus, sic ait in summa. Contra testem personam testis, quem quis semel produxit, non potest aliquis excipere, nisi causa superueniente, sed contra eorum dicta potest semper obijcere. vide Bal. in l. j. bestias. ff. de postul. & ad istam l. dum in ea de teste inimico agitur, vide Alex. in l. praescriptione, supra si contr. ius uel util. public. & limita istam l. ut per Bal. in conf. 41. col. 2. in 5. uol. vide Roma. in conf. 331. & Io. Andr. in addit. ad Specu. in titu. de test. §. sepe, in prima addit. & in simili. Paul. de Cast. in l. quicunque, infra de seru. fugit. Alex. in conf. 111. col. 2. in 3. uol. vbi dicit, eum, qui producit instrumentum, uideri illud approbare, ita ut illud amplius inefficax dicere nequeat. Limita quoque istam l. ut per Aret. in l. nec furiosus, col. 2. vers. in glo. ultra. ff. de testam. & pro declaratione uide Bal. in conf. 189. in 3. uol.

Summarium in l. testium. C. de testibus.

1 *De debito in scriptis contracto non potest probari liberatio, nisi per quinque testes uel aliam scripturam.*
2 *Statutum an ualeat, quo cautum est, solutionem debiti nisi per instrumentum probari non posse, an hoc etiam per pactum fieri possit.*

Bar.

Bar. in l. testium. C. de testib.

- 1 **BART.** in hac l. testium, sic ait in summa. De debito t in scriptis contracto nō potest probari liberatio, nisi per quinque testes, uel aliam scripturam. intellige & declara istam l. & alias similes, quæ requirunt scripturam, ut per Felin. in cap. 2. colu. 5. ver. secundo intellige, de probat. & in c. quoniam contra, colu. 10. eodem titu. & in capitulo licet ex quadam, de testib. & in cap. scit, col. 1. cum sequ. de re iudic. & vide ad hæc Barb. in cons. 19. col. 2. & 5. in primo uol. Et attende quoniam si iudex aliam probationem admitteret parte contradicente, & protestante, talis probatio non ualeat, etiam si pars ipsa non appellasset. ita colligitur ex dictis Felin. in c. cum contingat, col. 2. ver. & nota ad hæc, de offic. deleg. & pro ampliatione uideas Anch. in cons. 350. & Felin. in cap. inter monasterium, colu. 14. de re iudic. & addita ad Abb. in c. fi. col. 3. in quinto notab. de success. ab intest. & Alex. in cons. 68. in 3. uol. & in cons. 36. in quinto uol. & in cons. 50. eod. vol. ubi tradit, an statutum t ualeat, quo cautum est, solutionem debiti nisi per instrumentum probari non posse. & an hoc etiam per pactum fieri possit. & de hoc uide quoque Fulg. in cons. 200. ubi ponit, quid si huiusmodi pactum esset iuramento subnixum. Et dum Bar. hic in 2. notab. ait, testes debere testimonium ferre de eo, quod ipsi sciunt, & perceperunt per sensum corporis, vide quæ dixi in l. solam, supra eod. & quæ posui ad Bar. in l. qui testamenta §. fi. de testam. Et ad ea quæ Bar. subiungit de testimonio de auditu, vide quæ scripsimus de hac re in locis hic citatis per Bar. & alibi.

Summarium in l. si quando. C. de testib.

- 1 In electione testis est satisfacere, uel iurare de non recedendo.
2 Testes debent iurare præsentibus partibus.

Bar. in l. si quando. C. de testib.

- 1 **BART.** in hac l. si quando, ait, in electione t testis esse satisfacere, uel iurare de non recedendo, & reliquit hic per eum in summa. Ad istam l. vide Alex. in cons. 105. colu. 2. in tertio uol. ubi dicit, scripturam etiam priuatam produci debere parte præsentem uel citata. & in cons. 81. col. 1. eodem uol. & in cons. 120. col. 3. in quinto uol. & Bal. in c. 1. si duo, de pacten. & testes debere examinari parte citata, vide Bar. in l. admonendi, colu. 10. de iureiur. ubi uult, testes receptos inter alias personas probare, si sunt mortui, id quod uidetur singulare. Et dum ex fine huius l. colligit Bar. testes t debere iurare præsentibus partibus: Declara & limita istam regulam, ut per Roma. in singul. 364. incip. Fuit unus. & latè per Felin. in c. 2. de testi. Alex. in consilio 15. in fi. in quarto uol. Barb. in cons. 18. colu. 7. in primo uol. Roma. in cons. 192. in 1. uol. in cons. 137. Aret. in cons. 13. colu. 9. & in cons. 164. colu. 2. Alexand. in cons. 222. Examinato processu, colu. 2. ver. quinimmo iurarunt, in libro primi & secundi uoluminis. Et ad ea, de quibus hic agit Bart. in fi. scilicet, an testes post terminum possint examinari uide plenè Felin. in cap. licet causam, colu. 14. ver. limita decimosextò, de probat. & quæ pono in l. damni. §. Sabini. ff. de damn. infect. Felin. post Bald. in cap. secundo de testib. Aret. in cons. 141. Bald. in cap. in causis, colu. 1. de testib. Roma. in cons. 443. ubi dicit, posito quod testes post terminum examinari non possint, an saltem peti possint publicatio? Et omnino Bald. in cons. 33. in quinta par. ubi tradit quid iuris sit, quando datus esset terminus ad probandum, & probatum habendum. & quid si pendente illo termino euenisset impedimentum, & an post terminum possint instrumenta produci.

Summarium in auth. sed & si quis ab aliquo. C. de testib.

- 1 Testes ex causa possunt recipi ante litem contestatam, ad perpetuam rei memoriam.
Bar. in auth. sed & si quis ab aliquo. C. de testib.

- 1 **BART.** in ista auth. sic ait, in summa, testes ex causa possunt recipi ante litem contestatam ad perpetuam rei memoriam. Ad materiam huius auth. vide Alex. in cons. 348. in lib. primi & secundi uol. & aliquid apud Felin. in c. significauit, colu. 2. in ultimo notab. de testi. Bald. in cons. 384. in tertio uol. Fulg. in cons. 176. in fi. & Bald. in cons. 481. in quarto uol. & quia de hac re alibi plenè diximus, ulterius non progrediar.

De fide instrumentorum.

Summariū in l. si. C. de testib.

- 1 Si testes fuerint examinati, & publicati coram iudice, utrum locum habeat hæc lex.
Bar. in l. si. C. de testib.

- 1 BART. in hac l. si. querit, si testes si fuerint examinati & publicati coram iudice, utrum locum habeat hæc lex? vide Aret. in conf. 110. Bald. in conf. 384. in tertio uol. & Alexan. in conf. 200. Vifa petitione, in lib. primi & secundi uol.

Summariū in l. si uteris. C. de fide instrum.

- 1 Quamuis testes de falso sint condemnati, tamen hæc sententia non præiudicat alteri eos producenti.

Bar. in l. si uteris. C. de fide instrum.

- 1 BART. in hac l. si uteris, dicit, quamuis si testes de falso sint condemnati, tamen hæc sententia non præiudicat alteri eos producenti, nisi iterum illi accusentur. vide Alexan. in conf. 89. col. fi. in tertio uol. & omnes in l. j. infra ad leg. Corn. de fals. Alex. in lex duobus, in 4. quest. Bar. ff. duob. reis. & Bar. & quæ ibi ad eum posui in l. Lucius. ff. de his qui not. infam. Bal. in conf. 252. in quarto uol. Alexan. plenè in l. sepe, col. 9. & seq. ff. de re iudic. Corn. in conf. 261. in quarto uol. & Fulg. in conf. 69.

Summariū in l. si aduersarius. C. de fide instrum.

- 1 Qui renunciat usui instrumenti suspecti, tacite uidetur fateri instrumentum falsum.

Bar. in l. si aduersarius. C. de fide instrum.

- 1 BART. in l. si aduersarius, hoc dicit in summa, Qui si renunciat usui instrumenti suspecti, tacite uidetur fateri instrumentum falsum. istum tex. adducunt Bal. Salic. Dec. & alij in l. postquæ liti, suprâ, de pact. ad probandum, sicut ille, qui renunciat liti, postea eam iterum instituere non potest, ita etiam renunciens uni tantum articulo litis, non potest postea illum instaurare, ut probat hic tex. per quem dicit Bald. in l. Labeo. §. i. ff. de pact. eum, qui renunciat instrumento, non uideri renunciare iuri suo, quamuis per istum met. text. videatur sentire contrarium in l. j. §. ille etiam, in fi. sui apparatus, infra de liti. liber. toll. proinde pro concordia dici posset, aut de ipso instrumento dubitatur, & tunc renunciens instrumento, uidetur etiam iuri & debito suo renunciare. argo eius quod habetur in d. §. Labeo, aut de ipso instrumento non disputatur, tunc uidet tantum renunciare probationi, quæ ex illo colligitur. quæ quidem concordia uidetur probari in isto tex. à contrario sensu, & est documentum Dec. in d. l. postquæ liti.

Summariū in l. sicut iniquum. C. de fide instrum.

- 1 Amissio instrumenti non nocet ei, qui alioqui probat legitimè.

Bar. in l. sicut iniquum. C. de fide instrum.

- 1 BART. in hac l. sicut iniquum, ait, amissionem si instrumenti non nocere ei, qui alioqui probat legitimè. De hac materia uide latè Fel. in capitulo sicut, columna prima. & sequ. de re iudic. Et dum Bart. subiungit, si probatur amissio instrumentorum de ueritate autem eius, quod in illo continebatur, nihil probatur, isto casu hoc plenè non sufficere probationi, sicut neque exemplum. vide Alexand. in auth. si quis in aliquo, colum. fin. suprâ de eden. & Fel. in dicto capitulo sicut. Curt. in conf. 25. Et dum subdit Bart. hoc facere semiplenam probationem, vide l. asin repet. l. admonendi, colum. 114. versicu. quartò. ff. de iureiuran. & Bald. in l. j. suprâ eodem. ubi limitat nisi tua culpa amisisses, vt puta illud concremando, vel propter itacundiam lacertando.

Bar. in l. scripturæ. C. de fide instrum.

BART. in hac l. scripturæ legit eam duobus modis, vt hic per eum. Tu uerò circa materiam huius contrarietatis, vel diuersitatis, uide aliqua per l. asin l. col. 11 in ultima par. glo. infra de edict. diui Adria. tollen.

Bar. in l. in exercendis. C. de fid. instrum.

BART. in hac l. in exercendis, propè si agit de testibus, qui contradicunt instrumeto. De hac re vide Bar. Ang. & alios in l. j. §. si quis neget, & quæ ibi posuiff. quemadm. testa. aperi. Fel. in c. cum Ioannes, & ibi Abb. de fid. instr. & Soc. in conf. 92. in 3. vol.

Summarium in l. contractus. C. de fid. instrum.

- 1 *Contractus qui celebratur in scriptis nullam habet firmitatem nisi prius in totum fuerit scriptus.*
- 2 *Contractus in scriptis dicitur celebrari quando hoc agitur inter partes, ut non ualeat, nisi fiat scriptura.*
- 3 *Contractus qui in scriptis conficitur, debet in totum legi posse.*
- 4 *Scriptura ordo est attendendus.*
- 5 *Pacta quæ fiunt antequam contractus habeatur pro perfectio, dicuntur appposita in continenti.*

Bar. in l. contractus. C. de fid. instrum.

- 1 **BART.** in hac l. contractus, dicit, contractum, ¶ qui celebratur in scriptis, nullam habere firmitatem, nisi prius in totum fuerit scriptus. Limita hoc non procedere, quando iuramentum interuenisset; quia tunc etiam contractu non perfecto non haberet locum penitentia, ut per Ias. in §. item si quis postulante, colu. 1. 9. inst. de action. quamuis loquatur sub dubio fortè. & in hac materia quando contractus uel alia dispositio dicatur esse perfecta, uide Bar. in l. pen. infra de inst. & subit. & in l. ita stipulatus, in quinta oppos. primæ par. ff. de uerb. oblig. quem Aret. ibi eum reprobatur in 5. col. & in re proposita uide Alex. in consi. 90. in 1. vol. & in l. iudex postea. ff. de re iudic. ubi multa ponit pro declaratione huius materie, & Bertachin. in uoce, perfectum, & Alber. de Ros. in dictionario in uoce, perfectum, cum ibi addit. per Castill. Et in materia testamenti. & ultimæ uoluntatis, quomodo cognoscatur perfectum ratione uoluntatis, uide Dec. in consi. 1. §. 9. Et dum Bar. hic in 1. notabili colligit ex tex. tunc dici ¶ contractum in scriptis celebrari, quando hoc agitur inter partes, ut non ualeat nisi fiat scriptura. Quomodo autem dicatur emptio & uenditio in scriptis, declarat Aret. in consi. 160. incip. Longa, col. 3. vers. uenio, ubi dicit, quamuis partes conueniant, ut contractus in scriptis celebraretur, non tamen propterea dici contractum fieri in scriptis. Postea in secundo notabili colligit Bar. ea, quæ conficiuntur in scriptis, debere in primis tota scribi, & reliqua ut hic per eum. Adde quod in huiusmodi contractu uox, & cætera, extendi non posset per rationem hic allatam per Bart. & multa scitu digna in hac materia tradit Ias. in l. Gallus. §. idem credendum, in 1. lectura. col. 3. uers. circa secundum, & in 2. lectura, col. 2. uers. circa gl. ff. de liber. & posth. & utrobique limitat, nisi contraria uigeret consuetudo, hoc est, ut huiusmodi uoces apponantur, & extendantur. Item scias,
- 3 contractum, ¶ qui in scriptis conficitur, debere in totum legi posse, ut per Abb. in c. cum. P. tabellio, colu. 2. de fid. instr. ubi tradit etiam quid in alijs contractibus. Et attende quoniam ubi contractus debet in scriptis celebrari, tenet, etiam si sine scriptis conficiatur. l. ij. & ibi Salic. infra de senten. ex peric. recitan. Et dum Bar. colligit in 3. notab. in huiusmodi contractibus, ante quam partes contractum habeant pro perfecto, ex uerbis primo dictis neutri aliquid ius acquiri, & ex hoc infert Bart. ad pacta. ex hoc limitatur singulariter communis regula, qua cautum
- 4 est ordinem ¶ scripturæ esse attendendum, & primò nominatum censi prædilectum, & primo scriptum, prius censi esse factum, & huiusmodi genus alia, ut non procedat, quando à partibus conuenit, ut contractus in scriptis conficeretur, per rationem Bartoli hic & istam limitationem, de qua agit Bar. hic, sequitur Ias. in l. ij. §. prius, colu. 5. uers. limita. ff. de vulg. & pupill. & Fel. in c. cum dilecta, col. 5. in tertia declaratione, de rescript. Et dum Bar. in uers. ultimo
- 5 ex hac, inquit, pacta, ¶ quæ fiunt antequam contractus habeatur pro perfecto, dici appposita in continenti: Aduerte quoniam hæc dicta Bartoli procedunt in partibus, alioqui uerò in iudice, qui post uerbum condemnatio, nihil aliud etiam in continenti addere potest. Alex. in consi. 90. in 1. vol. & in l. iudex. ff. de re iudic.

Summarium in auth. apud eloquentissimum. C. de fid. instrum.

- 1 *Testium receptio an possit delegari.*

Bar.

De fide Instrumentorum.

Bar.in auth.apud eloquentissimum.C.de fid.instr.

1. **BART.** in ista auth. tradit an t receptio testium possit delegari vide Alex.in l. hac consil. altissima. §. fi. col. 1. & seq. infra de testa. Aret. omnino in consil. 13. & la. in repet. l. ad monendi, col. 84. versi. nunquid. ff. de iure iur. Feli. in c. cum causam, col. 14. versi. prima conclusio, de test. & dum in fi. ait hic Bar. de uoluntate partium posse demandari examinationem testium; & ideo ualere quando fit coram arbitris: vide circa hæc omnino Alex. in cōf. 104. col. pe. & fi. in §. vol. ubi inquit, iudicem non posse nisi consentientibus partibus committere testium examinationem, & alia dicit, ut ibi uidere est, & apud Bal. in consil. 48. t. in 4. vol.

Summarium in l. plures. C. de fid. instr.

1. *Ille qui recipit apocham cogitur reddere antapocham.*

Bar. in l. plures. C. de fid. instr.

1. **BART.** in hac l. plures, dicit eum, t qui recipit apocham, cogi reddere antapocham. hæc sunt præcisè illius uerba. vide Alex. in l. prætor. §. 1. quem legit cum prin. ff. de eden.

Summarium in l. comparationes. C. de fid. instrum.

1. *Scriptura de qua fit comparatio literarum, debet esse scriptura priuata approbata.*

Bar. in l. comparationes. C. de fid. instr.

1. **BART.** in hac l. comparationes, ait, scripturam, de qua fit comparatio literarum, debere esse scripturam priuatam approbatam, & reliqua. pro intellectu istius. l. in quibus terminis procedat, uide omnino Aret. in consil. 64. col. 2. & 3.

Summarium in auth. ac si contractus. C. de fid. instrum.

1. *Scriptura testatoris manu probari non potest per comparationem, sed tantum si testes erant presentes quando scribebatur.*

2. *Scriptura priuata si non sunt subscriptæ à partibus neque à testibus an ualeant.*

3. *Sola comparatio literarum plena sufficit probationi, quando habet subscriptionem partium, & testium.*

Bar. in auth. ac si contractus. C. de fid. instr.

- BART.** in hac auth. agit de comparatione literarum, in qua attende, quoniam in terminis
1. auth. quod sine, infra de inoffi. testa. scriptura t testatoris manu probari non potest per comparationem, sed tantum si testes erant præsentés quando scribebatur. Alex. in consil. 123. col. 2. in 1. vol. & in consil. 76. in 3. volu. Et in materia comparationis, vide omnino Aret. in consil. 64. ubi eleganter loquitur. Et dum Bar. hic in uerfi. ex hoc sequitur, agit de scripturis armarij, quæ & si non habeant annos Domini, indictionem, & similia, tamen probant. vide Alex. in authi. quis in aliquo. col. 2. uerfi. sextò fallit. supra de eden. & Feli. in c. cum causam, col. 3. uerfi. in ea gl. de probar. & plenè in c. ad audientiam, col. 4. & seq. de præscript. & Imol. in consil. 37. col. 3. Card. in consil. 72. col. 3. & seq. Alex. in consil. 138. col. 3. in 1. vol. & in consil. 234. Vifo & discusso, col. pen. in libro primi & secundi vol. ubi agit de libris æstimi, & omnino nide la. in repet. l. ad monendi. col. 48. vers. decimus casus, ubi tradit quid iuris sit tales t scripturæ priuatae nō sunt subscriptæ à partibus, neque à testibus. & Roma. in consil. 260. Corn. in consil. 24. in 4. volum. Alex. in consil. 16. in 5. vol. ubi ait, scripturas sumptas ex archiuo publico fidem facere in eo loco, ubi erat archiuum, & non alibi, etiam si ibi extaret statutum, quo cautum esset, huiusmodi scripturis fidem esse habendam. & in consil. 23. col. 2. in eod. §. vol. ubi dicit, eas non facere fidem contra personas non subditas. & Feli. in c. fi. col. pen. uerfi. fallit sextò. de fid. instr. & Bald. in consil. 239. in 1. vol. docuit quæ requirantur ad hoc, ut huiusmodi scripturæ fidem faciant.
3. & ad ea, quæ subdit Bar. in uerfi. oppono & uidetur, dicens solam t comparationem plenè sufficere probationi, quando habet subscriptionem partium & testium. vide Feli. in c. 2. colum. 2. uerfi. septimò, de fid. instrum. & Soc. in consil. 274. uerfi. circa secundum, in 1. volu. Et dum paulò post subiungit Bar. quando testes non dicunt de contractu, sed de scriptura, scilicet hanc esse scripturam Titi, tunc neque solis testibus credi sine comparatione, neque comparationi sine testibus. vide Alex. in consil. 118. in 4. vol. & in consil. 76. in 3. volum. ubi docuit quomodo fiat comparatio. & an sola comparatio faciat fidem, Atet. in consil. 64. & in l. hæredes palam. ff. de test.

testa. ubi ponit casum, in quo sola comparatio facit fidem. & Paul. de Castro in consi. 332. & Bal. in consi. 218. in 1. vol. & de ea quæ tradit Bar. hic in fi. uide las. in repet. d. l. admonendi. col. 60. versi. tertio & ultimo.

Summarium in l. fi. C. de fid. instrum.

- 1 *Instrumentum cui fides semel est approbata, debet iterum produci si aduersarius uelit illud redarguere de falso.*

Bar. in l. fi. C. de fid. instrum.

- 1 **BART.** in hac l. fi. sic ait in summa. Instrumentum, t cuius fides semel est approbata debet iterum produci, si aduersarius uelit illud redarguere de falso, & reliqua. Vide Bal. in consi. 18. in 2. vol. & Imol. in consi. 4. ubi facit ad id, quod hic dicit Bar. ibi solenniter iurauerit. Et dum subdit Bar. scripturam, quæ semel in iudicio fuit producta, & in actis redacta plenè sufficere probationi, quamuis authenticum non reperiatur. vide Alex. in auth. si quis in aliquo, col. 2. versi. septimo fallit, supra de eden. & Feli. in c. quoniam contra, col. 26. versi. sexto quæro, de probat. & Alex. in consi. 118. col. 2. in 5. vol.

Summarium in l. j. C. plus uale. quod agit.

- 1 *Quando unum agitur, et alibi scribitur per fallaciam unius partis, eo casu plus ualere quod agitur.*

Bar. in l. j. C. plus uale. quod agit.

- 1 **BART.** in hac l. j. dicit, quando unum t agitur, & aliud scribitur per fallaciam unius partis, eo casu plus ualere quod agitur. aduerte cum plures sint species simulationis, ut colligitur ex dictis Bartoli hic, ille, qui uult dicere contractum simulatum, debet exprimere modum, & speciem simulationis, ut per Anch. in consi. 227. col. 2. & per Alex. in consi. 28. col. 3. in 5. vol. & de multis speciebus simulationum, vide Capol. in caut. 243.

Summarium in l. emptio. C. plus uale. quod agit.

- 1 *Contractus emptio intelligitur factus causa pignoris, si apponitur pactum de retrouendendo.*

Bar. in l. emptio. C. plus uale. quod agit.

- 1 **BART.** in hac l. emptio, ait, contractum t emptiois intelligi factum causa pignoris, si apponitur pactum de retrouendendo. Vide ad istam. l. Imol. & Alex. in l. Scius & Augerius, in fi. ff. ad leg. Falcid. & quia hoc pactum solum de retrouendendo non sufficit ad probandam simulationem, nisi etiam addit paruitas pretij. & secundum aliquos etiam contrahentem esse folum.
 * **litum** foenerari, tamen secundum magis * communem sententiam prima duo sufficiunt, ut docuit Alex. in consi. 54. in 6. vol. ubi addit etiam aliam coniecturam ad presumendum contractum simulatum, hoc est, quando pactum hoc de retrouendendo non permittitur poni in eodem instrumento, sed in alio ponitur. Item presumitur simulatio ex pactis non consuetis apponi in similibus instrumentis. Ad hæc uide omnino Fulg. in cõs. 134. Feli. in c. si cautio, nu. 55. de fid. instr. Abb. in consi. 49. in 1. vol. & in consi. 69. in 2. vol. las. in l. cum eo, supra de transact. & omnino Capoll. in tract. de simulat. contract. & Soc. in consi. 127. col. 4. in 3. vol. Aret. in consi. 65. Raph. Cuman. in consi. 133. & omnino Alex. in consi. 28. in 5. vol. in quibus locis agitur præsertim de continuatione possessionis post alienationem, an & quando arguat simulationem, & in hac materia uide Dec. in l. imaginaria. ff. de reg. iur. & in consi. 644.

Rubrica. C. de pignor. act.

CIRCA istam rubricam uide quæ posui in rub. ff. eod. tit.

Summarium in l. j. & ij. C. de pigno. actio.

- 1 *Fructus qui percipiuntur ex pignore debitum minuant, & sortem principalem.*
2 *Fructus an & quando in sortem computentur.*

Bar. in l. j. & ij. C. de pignor. actio.

- 1 **BART.** in hac l. j. & ij. inquit, fructus, qui percipiuntur ex pignore debitum diminueret, ac sortem principalem. Limita hoc non habere locum nisi creditor ratione pecunie numerate multos

De pignoratitia actione.

- multos labores subierit; quia tunc lucratur fructus contemplatione laborum. ita Roman. in singul. 536. incip. Regula est, cum ibi additis per Castill. & ad materiam. l. secundæ quæ idem continet cum prima vide Alex. in consi. 148. in libro primi & secundi vol. & in consi. 119. col. 1. in 4. vol. ubi agit de materia huius. l. primæ & secundæ. & in consi. 141. col. fi. in 5. vol. ubi declarat. & Imol. in consi. 19. & semper in hac re scilicet, an t & quando fructus in sortem debeant computari, vide Antonium de Fano in tract. de pignoribus & hypothec. in 5. membro quintæ part. & Feli. in c. ad nostram. nu. 10. uerfi. quare autem, de iureiur. Et an & quando computari debeat in sortem, non obstante conventionione contrarium continente, vide apud Raph. Cuma. in consi. 199. in fin. Et quia in hac. l. ij. agit de fructibus perceptis, & qui percipi potuerunt, quomodo peti debeant, vide omnino Ang. in l. ait prætor. §. per hanc. ff. de his quæ in fraud. credit. & Feli. in c. iudicis officium, de offic. iudic.

Summarium in l. si creditor. C. de pigno. actio.

- 1 *Casum fortuitum quis probare debeat.*

Bar. in l. si creditor. C. de pignor. action.

- 1 **BART.** in hac l. si creditor, tradit, quist probare debeat casum fortuitum. vide aliquid apud Corn. in consi. 108. in 1 vol.

Summarium in l. qua fortuitu. C. de pignor. actio.

- 1 *Creditor non tenetur de casu nisi sit actum inter partes.*

Bar. in l. quæ fortuitis. C. de pignor. action.

- 1 **BART.** in hac. l. quæ fortuitis, dicit, creditorem t non teneri de casu, nisi sit actum inter partes. Attende quoniam hæc. l. adduci solet ad hoc, si aliquis possidet rem, cuius dominium est apud alium, periculum spectare ad dominum. Limita hoc procedere, quando quis habet dominium de iure communi, alioqui autem si de iure speciali haberetur. gl. est sing. in l. non omnis. §. pupillo. ff. si cert. pet. ita Roma. in singul. 331. incip. Tu scis, cum ibi addit. per Cast. ubi refert eundem Roma. affirmantem, se hoc in facti contingentia obtinuisse Florentiæ contra omnes doctores illius ciuitatis.

Summarium in l. pignus. C. de pigno. actio.

- 1 *Ille qui facit consueta fieri, excusatur à culpa.*

Bar. in l. pignus. C. de pignor. action.

- 1 **BART.** in hac. l. pignus, dicit, eum, t qui facit consueta fieri, excusari à culpa. Dicas idem & contra; nam qui facit non consueta fieri, est in culpa. ita Aret. in consi. 38. col. 2. & Alex. in consi. 243. Visis scriptis, in libro primi & secundi vol.

Summarium in l. j. C. per quas perso nobis acqui.

- 1 *Per liberam personam acquiritur nobis possessio, non autem dominium.*

Bar. in l. j. C. per quas person. nob. acquir.

- 1 **BART.** in hac. l. j. dicit, per liberam acquiri nobis possessionem, non dominium. aduerte, quia ubicunque actiones quæri non possunt procuratori, tuc directe acquiritur domino. l. qui ita. §. 1. ubi gl. in uoce, euident. ff. ad Trebell. & ibi Bar.

Summarium in l. si filius. C. ad sena. consul. Macedon.

- 1 *Ratihabitio retrotrahitur, & mandato equiparatur.*

- 2 *Fictio non operatur nisi subsit aequitas, uel necessitas.*

Bar. in l. si filius. C. ad senatus cons. Macedon.

- 1 **BART.** in hac. l. si filius, inquit, ratihabitionem t retrotrahi, & mandato equiparari. ista est regula, quæ fallit in multis casibus, ut per Feli. in c. sicut tuis, de simon. Limita etiam ut mandato equiparetur priuato, non publico. ita Feli. in c. prudentiam, in principio col. fi. de offic. deleg. Item limita ut non procedat, quando ista ratihabitio fieret in præiudicium iuris iam acquisiti. ita gl. in c. ratihabitione, de reguliur. in sexto quam limitationem sequitur Alex. in consi. 78.

col. 7.

col. 7. in 5. vol. & Soc. in consi. 126. in 4. vol. Item limita, ut nunquam retrotrahatur nisi suaden-
te æquitate, uel necessitate. hoc ita colligitur: nam retrotrahitio ista fit ex fictione, sed fictio
non operatur nisi subsit æquitas uel necessitas secundum Bar. & alios in lsi quis pro emptore.
ff. de usucapion. & quamvis mandato æquiparetur hæc ratihabitio, non tamen oritur actio mā-
dari. Alex. in lsi pecuniam, infra de negoc. gest. Denique limita, ut per Alexan. in consi. 2. in 4.
vol. & an. & quando ratihabitio æquiparetur mandato? vide Fulg. in consi. 154. Item habet lo-
cum quando res est integra. Alex. in consi. 110. in 1. vol. & Soc. in consi. 343. in 1. vol. & omnino
in hac materia videas Alex. in consi. 78. col. 4. & seq. in 5. vol. & in consi. 26. in 6. vol. & Felin. latè
in c. sunt & alij, col. 2. & 3. de rescript.

Summarium in l. iubemus. C. ad sena. cons. Velleia.

1 *Mulier potest renunciare iuri hypothecarum.*

Bar. in l. iubemus. C. ad senat. cons. Velleian.

1 **BART.** in hac l. iubemus, ait, mulierem t posse renunciare iuri hypothecarum, quæ renū-
ciatio non extenditur ad alias res, uel personas, quam ad eas, quibus est facta renuncia-
tio. Vide Soc. in consi. 200. in 1. vol. qui egregiè loquitur in materia huius. l. Et de re-
nunciatione mulieris, vide Felin. in c. si diligenti, nu. 16. cum seq. de for. compet. & ad rem faciūt
trad. per Romā. in consi. 132. in fi. Et dum hic Bar. opponit dicens, quando mulier agit hypo-
thecaria contra possessores aliarum rerum, eam cogi cedere illis actionem personalem, & hypo-
thecariam in bonis uiri. uide aliquid apud Bal. in consi. 109. in 3. vol. & in consi. 189. eod. vol.
& Soci. in d. consi. 200. Et dum Bar. in uers. ultimò scias, ait, hanc. l. esse intelligendam, quan-
do maritus in alijs rebus remanet soluendo, vide Ant. de Butr. in consi. 36. & Soci. in d. consi.
200. colum. pen. & fi.

Summarium in auth. si qua mulier. C. ad sena. cons. Velleia.

1 *Mulier qua uiro consensit circa obligationem rerum suarum, ut non teneatur, nisi pecunia ad eius utilita-
tem peruenierit.*

Bar. in auth. si qua mulier. C. ad senat. cons. Velleia.

1 **BART.** in ista auth. agit de muliere, t quæ uiro consensit circa obligationem rerum suarū,
ut non teneatur nisi pecunia ad eius utilitatem peruenierit. Adde quòd ista auth. locum habet
etiam in patre & in fratre uiri. Soc. in consi. 66. in 1. vol.

Summarium in l. antiqua. C. ad sena. cons. Velleia.

1 *Mulier qua confessa est recepisse in instrumento publico ut intercedat, non iuuatur Velleiano.*

Bar. in l. antiqua. C. ad senatus cons. Velleian.

1 **BART.** in hac l. antiqua, ait, mulierem, t quæ confessa est recepisse in instrumento publi-
co, ut intercedat, non iuari uelleiano. Vide Romā. in singul. 323. incip. Tu scis quòd mulier.
Item attende quoniam ipsa dotis alienatio tenet, quando mulier cum marito pretium recipit;
quia illud uidetur habere loco dotis. gl. est not. in l. fi. & in lita constante. ff. de iur. dot. secundū
Bar. in consilio incip. domine. & Cæpolin. caut. 174.

Summarium in d. l. antiqua. §. sin autem. C. ad sena. cons. Velleia.

1 *Mulier intercedendo ipso iure non obligatur, nisi contractus in scriptis celebretur, uel à tribus testibus
subsignetur.*

Bar. in d. l. antiqua. §. sin autem. C. ad sena. cons. Velleia.

1 **BART.** in ead. l. §. sin autem, dicit, mulierem t intercedendo ipso iure non obligari, nisi
contractus in scriptis celebretur, uel à tribus testibus subsignetur. circa istum tex. uide omni-
no l. sin. l. sciendum, col. 9. vers. tertio. ff. de uerbor. obligat. ubi ait, quamuis renunciatur huic
beneficio cum iuramento, si tamen testes ita non subscripserunt, obligationem non nasci; quia
intelligetur renunciatum duntaxat beneficio senatus consulti, non autem beneficio huius. l.

Summa-

De non numerata pecunia.

Summarium in l. si. C. ad sena. consu. Velleian.

1. *Mulier intercedendo pro dote non iuuatur Velleiano.*

Bar. in l. si. C. ad senatusconf. Velleian.

1. **BART.** in hac l. dicit, mulierem t intercedendo pro dote non iuuari velleiano. t uide l. primā infra de iur. dot. & collige ex isto tex. in uoce, pollicitus, non solum ex pacto nudo, sed etiam ex pollicitatione actionem oriri pro dote. de qua re uide gl. in rubrica infra de dot. promiss. & l. ad exactionem, in uoce, pollicitus, eod. titulo. Sed huic sententiæ reluctatur, quia ex pollicitatione facta reipublicæ non oritur actio, igitur neque in dote, cum in ea agatur de fauore publico non principaliter. sed opinor magis esse priuilegiatā dotem, quam reipublicam, ut uidere est in priuilegijs enarratis in l. j. in gl. in uoce, semper. ff. sol. matr. & ibi omnes, tradit Bal. nouell. in tract. de Dote. nunquid autem ista l. procedat, si mulier pollicita est restituere dotem, sicut quando promittit dare? & dicas eam isto casu procedere: quia restitutioni magis fauendum est. patet, quia præfertur omnibus l. a. s. iduis, infra qui poti. in pignor. habeant. ita decidit Bal. nouell. in l. j. solut. matrim. ut referebat Curt. & fauor dotis faciat cessare remedium auth. si qua mulier. supra eod. & dum Bar. subiungit hic de renunciatione velleiani, quæ sit extra iudicium uel aliter, an ualeat; uide Aret. in c. si diligenti, col. 2. de for. comp. & ibi Barb. & Ang. Aret. in §. ite si in iudicio, col. 12. inst. de except. & Bal. in c. ex rescripto, col. 1. & seq. de iure iur. & in huiusmodi renunciatione, scias eam facili irritari posse, si notarius interrogatus quid sit Velleianum, ignorat. aliz quoque cautela ad hoc traduntur per Cæpollin caut. t 96.

Summarium in l. si ex cautione. C. de non. pu. pecu.

1. *Contra creditorem opponi potest exceptio non numerata pecunia.*
2. *Confessio de recepto non nocet, nisi dictum sit in presentia mei notarij, & testium.*

Bar. in l. si ex cautione. C. de non numer. pecun.

1. **BART.** in hac l. si ex cautione, ait, contra t creditorem opponi posse exceptionem non numeratæ pecuniæ, nisi probet numerationem. Limita hoc non habere locum quando creditor iurasset contenta in instrumento esse uera. ita Franc. Cremens. in sing. t 52. incip. Volo dare. & an renunciari possit exceptioni non numeratæ pecuniæ, & alia pulchra in hanc materiam, uide apud Alex. in consi. 324. in libro primi & secundi vol. Et dum Bart. hic in uerfi. Titius, ait, confessionem t de recepto non nocere, nisi dictum sit, in presentia mei notarij & testium; ad rem faciunt trad. per Ias. in l. singularia, col. fi. in 4. limit. ff. si cert. pet. & Feli. latè in c. si cautio, de fid. inst. Et ad ea, quæ subiungit Bar. uide Raph. Curia. in cons. 40. Alex. in cons. 130. col. 2. in 4. vol. & in cons. 37. col. 2. in 3. vol. Bal. in consi. 28. in 1. volu. Corn. in consi. 61. in 3. vol. & Soc. in cons. 3. col. fi. & in consi. 171. in 1. vol. & dum Bar. hic in 2. col. uerfi. & per hoc, dicit, eum, qui constituit se recepisse non sub spe futuræ numerationis, & reliqua, propterea nō impediri quominus possit opponere exceptionem non numeratæ pecuniæ. uide Abb. in c. cū contingat, col. 15. & ibi addita, de iure iur. & Alexand. in d. consi. 334. Et dum concludit Bar. in uerfi. quocumque modo, siue quis in scriptis, siue sine scriptis constitatur locum esse huic exceptioni, Dicit hanc esse ueram * communem conclusionem, ut per Fel. in d. c. si cautio, col. 107. uer. fallit tertiū, quamuis Bar. in l. ij. §. fin. ff. si cert. pet. contrarium dicere uideatur, & ibi Curt. declarat istud contrarium. Postea Bar. hic propè finem concludit, huic exceptioni renuntiationi non posse. Hanc opinionem m dicit esse * communem Fel. in d. c. si cautio col. 1 t 2. ubi ait, secus esse, si in alio instrumento hæc renunciatio contineretur. id quod uidetur etiam sentire Bar. hic. & hoc dictum sequitur Imol. in d. c. si cautio, & Ias. in §. fuerat, colum. 19. uerfic. adde etiam in proposito, inst. de actio. ubi dicit, huiusmodi renuntiationem factam in eodem instrumento non ualere, secus in alio instrumento post interuallum. & hanc dicit esse * communem sententiam Bartoli & aliorum. & huius renuntiationis inuoluntatem sentit idē Ias. in l. j. col. 1.

uerfi.

verfi.confirmo.& in l.fi. §. idem quæfuit col. 2. verfi. pro iſta. ff. de condi. indeb. & Feli. in c.ſi diligenti. nu. 37. de for. compet.

Summarium in l. cum fidem. C. de non num. pecu.

- 1 *Qui poſt promiſſionem eam aliquo modo approbat, ab exceptione non numeratæ pecunie cadit.*

Bar. in l. cum fidem. C. de non numer. pecun.

- 1 *BART. in hac l. cum fidem, ſic ait in ſumma. Qui t poſt promiſſionem, eam aliquo modo approbat, ab exceptione non numeratæ pecunie cadit. vide Aret. in conſ. 128. & Soc. in conſ. 143. col. 4. & omnino in conſ. 131. col. 3. in 1. vol. Ang. de Aret. in §. idem iuris, colu. 18. inſt. de except. & col. 16. verfi. capio quantum principale.*

Summarium in auth. contra qui propriam. C. de non nu. pecu.

- 1 *Iſte qui uenit contra ſuam ſcripturam propriam, poteſt conueniri in duplum, quando quis obligatur ſcriptura.*

Bar. in auth. contra qui propriam. C. de non numer. pecu.

- 1 *BART. in iſta auth. dicit, cum, qui uenit t contra ſuam ſcripturam propriam, poſſe conueniri in duplum, quando quis obligatur ſcriptura, alioqui uerò ſi ſcriptura fieret ad probationem; quia tunc iſta auth. non habet locum. vide Paul. de Caſt. in conſ. 332. ubi pulchrè aperit materiam huius auth. & Bal. in conſ. 380. in 5. vol. Et ad ea quæ hic in fin. dicit Bar. dum citat. l. cum de indebito. ff. de probat. vide quæ poſui ibi in d. l. & Aret. in l. j. §. ſi quis ſimpliciter. col. 2. ff. de uerb. obli. & in l. j. in princ. col. 4. ff. de uulg. & pupill. & Abb. cum ibi addit. in c. ſi quis, de ſolut.*

Summarium in l. ſi tranſactionis. C. de non nu. pecu.

- 1 *Quando non fit promiſſio ſub ſpe futura numerationis, iſta exceptio locum non habet.*

Bar. in l. ſi tranſactionis. C. de non numer. pecun.

- 1 *BART. in hac l. ſi tranſactionis, ait, quando t non fit promiſſio ſub ſpe futuræ numerationis, hanc exceptionem locum habere. vide Aret. in conſ. 86. col. 3. Alex. in conſ. 324. colu. 2. in lib. primi & ſecundi vol. ubi eleganter loquitur in hac materia.*

Summarium in l. generaliter. C. de non nu. pecu.

- 1 *Contra confeſſionem propriam in ſcriptis factam ex cauſa de præterito ueniri non poteſt niſi per aliam ſcripturam probetur contrarium.*

Bar. in l. generaliter. C. de non num. pecu.

- 1 *BART. in hac l. generaliter, ait, contra t confeſſionem propriam in ſcriptis factam ex cauſa de præterito, ueniri non poſſe, niſi per aliam ſcripturam probetur contrarium. uide aliquid apud Ang. in conſ. 160. col. 3. & ad tradita hic per Bar. uide Anch. in conſ. 127. & Alex. in cōſ. 166. col. 4. in libro primi & ſecundi uol. & ad cautelam, quam tradit Bar. hic in col. ſi. uide Cæpoll. in caut. 19. incip. Si contractus.*

Summarium in l. in contractibus. C. de non nu. pec.

- 1 *Exceptio non numeratæ pecunie obijci poteſt intra biennium ab eo qui conſtitetur ſibi numeratam.*

Bar. in l. in contractibus. C. de non num. pecun.

- 1 *BART. in hac l. in contractibus, ait, exceptionem t non numeratæ pecunie obijci poſſe infra biennium ab eo, qui conſtitetur ſibi numeratam, exceptis quibusdam caſibus. vide Zanetti. in c. 1. de accuſat. differentia 85. Roma. in conſ. 44. Abb. in conſ. 37. col. 5 in 2. volu. Barb. in conſ. 14. in 2. vol. & in conſ. 9. col. 13. & in conſ. 19. col. 2. eod. vol. & Alex. in conſ. 123. in fin. in 5. vol. & an & quando iſta exceptio opponi poſſit poſt biennium, & nunquid clericis opponi poſſit, vide Feli. in c. ſi cautio. nu. 46. cum ſeq. de fid. inſtr.*

Summarium in l. ſi. C. de non nu. pecu.

- 1 *In iuramento ſubintelligitur illa tacita conditio, quæ intelligitur in obligatione principali.*

Bar. in l. ſi. C. de non numer. pecun.

- 1 *BART. in hac l. ſi. dicit, in iuramento t ſubintelligi illam tacitam conditionem, quæ intelligitur in obligatione principali. Circa iſtam regulam uide Soc. in l. j. col. 13. ff. ſol. matr. & ad plus non porrigitur iuramentum quam porrigatur uirtus illius actus, cui fuit adiectum. Soc. in conſ.*

De compensationibus.

confi. 40. in 1. vol. & in confi. 65. col. 6. & seq. & in confi. 66. col. 4. eod. vol. & Dec. in cōfi. 366. & Abb. in c. quemadmodum, de iureiur. ubi dicit, iuramentum recipere omnes conditiones, limitationes, & subaditiones, quas habet ille actus, cui est annexum. Item iuramentum habet tacitam conditionem in se, ut intelligatur excepta iusta causa, qua iurans excusatur à iuramento. tex. est not. in l. si. ff. quis satisd. cog. ac non nullę alie conditiones tacite in iuramento intelliguntur inesse, quas sigillatim ponit Innoc. in d. c. quemadmodum, ad quem accedit Ange. in confi. 219. Er. de hac re uide plenę apud Marcum Antonium Bauerium in suo tract. de uirtute iuramenti. Quò uerò ad istam. latende singularem cautelam, ut promissor deferat iuramentum auctori, an habere debeat, & ipse iuret se habere debere, & istud iuramentum in chyrographo apponatur, nam tunc, non poterit istam opponere exceptionem, quoniam habet paratam executionem, secundum Bar. in l. ij. in fi. ff. de iureiur. ubi posui. Et dum Bar. hic quærit, quid si in instrumento renunciauit exceptioni non numeratę pecunię, & postea iurauit, uide Soci. in d. l. ij. ff. sol. matr. ubi tenet contrarium, & Fel. in c. si cautio, col. 12. de fid. inst. & cautelam euirandi iuramentum, quam hic in fi. posuit Bartolus sequitur Ias. in §. fuerat, col. 22. uers. antequam inst. de action. ubi adijcit aliam sing. cautelam, & ibi per eum.

Summarium in l. si constat. C. de compensa.

- 1 *Compensatio fit ipso iure quò ad impediendum cursum usurarum.*

Bar. in l. si constat. C. de compensat.

- 1 **B**ART. in hac. l. si constat, ait, compensationem fieri ipso iure quò ad impediendum cursum usurarum. uide Roma. eleg. in conf. 204. col. 2. Alex. in conf. 74. col. 2. in 5. vol. Anch. in confi. 135. & Soc. in conf. 99. col. 2. in 1. vol. ubi in hanc opinionem* communiter itum esse testatur. & idem est quò ad euitandam pænę commissiõem, non autem quò ad penam commissam. Alex. in confi. 196. in 7. vol. & totam materiam compensationis uide apud Tyndarum in tract. de compensationibus.

Summarium in l. etiam. C. de compensa.

- 1 *Debito ex causa fideicommissi obijci potest exceptio.*
- Bar. in l. etiam. C. de compens.
- 1 **B**ART. in hac. l. etiam, dicit, de debito ex causa fideicommissi, posse obijci exceptionem. uide Alex. in conf. 74. in 5. vol.

Summarium in l. si. C. de compensa.

- 1 *Debiti liquidi ad liquidum obijci potest compensatio.*
- 2 *Agens depositi an reconueniri possit.*

Bar. in l. si. C. de compens.

- 1 **B**ART. in hac. l. si. ait, debiti liquidi ad liquidum compensationem obijci posse. Ad materiam huius. Luide omnino Bal. in confi. 384. in 1. vol. & in confi. 317. in 3. vol. Bar. in l. auferretur. §. qui compensationem. ff. de iur. fisc. Alex. in confi. 61. in 3. vol. & in confi. 92. cum multis seq. in 4. vol. Soc. in confi. 343. col. pen. infrà depof. & in confi. 131. col. antepe. eod. uol. & in confi. 65. in 4. vol. Arret. in §. tu bonę fidei, col. 2. & seq. inst. de action. Anch. in confi. 360. An autem agēs
- 2 *depositi reconueniri possit?* uide Mari. in c. 1. de muru. petit. colum. 30. in 6. articulo princ. & Bal. in confi. 99. in 2. vol. & Tyndarum in tract. de compensat. ubi latè agit de tota materia compensationis. Limita not. regulam huius. l. ut procedat solùm, quando debitum est liquidum petentes, uel alias probationes, alioqui uerò si liquidum esset per confessionem. & ideo cautela est, ut debitor confiteatur debitum, & opponat compensationem, quia creditor exigere nō poterit, nisi expectatis probationibus debitoris. ita Cæpol. in caut. 83. id quod obliuioni nō tradas.

Summarium in l. j. C. de usuris.

- 1 *Stipulatio quando probatur per testes, probari debet interrogationem præcessisse, & responsionem secretam esse.*

Bar. in l. j. C. de usur.

- I** **ART.** in hac l. j. inquit, quando t stipulatio probatur per testes, probari debere interrogacionem p̄cessisse, & responsionem secutam esse. Vide Soci. in consi. 253. colu. 4. vers. nec obli. in primo uolu. & Seuerin. in tract. de pact. in 1. quæst. & omnino ad istam materiam uide Bar. in l. non solum, supra de testi. Et dum Bart. hic. in fiait, testem, qui loquitur de stipulatione, non recte loqui, quia hoc modo iudicat, & ipse ad iudicandum non fuit adhibitus. vide Cæpol. in consi. 32. col. 6. Aret. in consi. 38. col. 2. & quæ posui ad Bar. in l. stipulatio. §. hæc quoque. ff. de uerbor. obligat. & Salic. hic & in l. solam, supra de testib. post Bar. & Bald. ibi.

Summarium in l. usuras. C. de usur.

- I** *Emptor qui percipit fructus rei emptæ tenetur ad usuras pretij depositi, etiam non legitime.*

Bar. in l. usuras. C. de usur.

- I** **BART.** in hac l. usuras, dicit, emptorem, t qui percipit fructus rei emptæ, teneri ad usuras pretij depositi, etiam non legitime: & istas usuras esse licitas de iure canonico, quia magis tanquam interesse petuntur. vide Aret. in consi. 150. col. 2. & 6. cum seq.

Summarium in l. per retentionem. C. de usur.

- I** *Pignora pro usuris naturaliter tantum debitis teneri posse.*

Bar. in l. per retentionem. C. de usur.

- I** **BART.** in hac l. per retentionem, ait, pignora t pro usuris naturaliter tantum debitis teneri posse. & quæ dicta sunt in p̄cedentibus, etiam in sequentibus ex intervallo factis re-
* petita intelligi. per istam l. tenuit Bart. & est communis sententia in l. qui in aliena. §. fin. ff. de acquir. hæredit. quamvis in actibus à sola unius uoluntate pendentibus non recedatur à protestatione propter actum contrarium protestationi factum incontinenti, tamen secus esse, si fiat ex intervallo. de qua re agit Iaf. in d. §. si. vers. 30. principaliter. ubi tenet contrarium, & duobus modis huic l. responderet, & in l. non solum. §. morte. colu. 6. vers. tenendo. ff. de oper. nou. nunci. & ad l. hanc uide Rom. in consi. 155. & in consi. 459. colu. 2. ubi per istam l. & similes ait, subsequenter dispositionem ex intellectu non inducere repetitionem eorum, quæ in p̄ma dicta sunt. & ad hoc uide omnino quæ posui in l. si in diem. §. i. ff. de condit. & demonst.

Summarium in l. aduersus. C. de usur.

- I** *Ex perceptione minorum usurarum inducitur tantum pactum de non petendis maioribus, etiam in causis publicis.*

Bar. in l. aduersus. C. de usur.

- I** **BART.** in hac l. aduersus, dicit, ex perceptione t minorum usurarum, induci tacitum pactum de non petendis maioribus, etiam in causis publicis. vide Alexand. in consi. 5. in quinto uolumine, colu. 1. & 4.

Summarium in l. cum allegas. C. de usur.

- I** *Pœna adiecta solutioni quantitatatis legitimum modum usurarum excedere non potest.*

Bar. in l. cum allegas. C. de usur.

- I** **BART.** in hac l. cum allegas, inquit, pœnam t adiectam solutioni quantitatatis legitimum modum usurarum excedere non posse. vide Alexand. in consi. 118. & in consi. sequi. in quarto uolum. Incol. in consi. 75. colu. 2. Anchara. in cap. peccati uenia, colu. 9. de regul. iur. in sexto. Dec. in consi. 2. colu. 3. ubi ponit quando pœna adiecta est facta, uel promissa ab eo, qui promissus facturus & curaturus. Alexand. in consi. 174. Opportune considerato, in libro primi & secundum uolu. ubi loquitur de pœna adiecta compromisso. & in consi. 127. viso instrumento, colu. 1. in quinto uolum. ubi ponit quando est adiecta facta, & Anchara. in consi. 148. & in re propo-
sita & ad rem hanc uide omnino Ambrosium de Vignate in tract. de usuris, nu. 91. cum seq. ubi agit de materia huius l. & ad rem faciunt trad. per Dec. in consi. 2. & in consi. 452.

De vsuris.

Summarium in auth.ad hęc. C. de usur.

- 1 *Permissa sunt usura iure ciuili, quamuis permitti non potuerunt.*

Bar. in auth. ad hęc. C. de usur.

- 1 **BART.** in ista auth. ad hęc, tradit, permittast esse usuras de iure ciuili, quāuis permitti non potuerunt, neque propterea imperatorem ait fuisse hæreticum. An autem Papa uel princeps ex causa possit usuras permittere? uide quæ posui in prima cōst. ff. dum egimus de commercio Iudeorum. & quid sit usura, & in quibus rebus committatur, uide Abb. & alios in rubrica de usur. & Abb. in consi. 3. in 1. vol. & Alex. in consi. 80. in 3. vol. & omnino uide Petrum à Blasio in tract. nuncupato Directorium electionum, in 33. cap. secundæ par. ubi ait non semper committi usuram, quando aliquid ultra sortem recipitur, declaratque qui sint casus in quibus aliquid ultra sortem recipere liceat, & usuras esse prohibitas in ueteri, & nouo testamento, & de iure canonico, habetur in c. quia in omnibus, & ibi Abb. & alij de usur. & per Alex. in consi. 45. in 4. vol. & eas fuisse prohibitas etiam in Concilio Nicæno traditum est in c. quoniam. 47. dist. & in c. quoniam multi. 44. dist. docuit Ange. in consi. 90. & quoniam latè iam antea egimus de hac materia usurarum, hęc sufficiant.

Bar. in l. si ea lege. C. de usur.

BART. in hac l. si ea lege, agit de fructibus futuris, ut hic habetur in tex. sed dicas tu, hanc. l. esse correctam per c. nauiganti, de usur. ut docuit Dec. in consi. 123. ubi latè agit de hac re.

Bar. in l. acceptam. C. de usur.

BART. in hac l. acceptam, uerbi quæro secundò, tradit, an si quis obtulit, sed non consignauit neque deposuit, sufficiat? aitque sufficere, si res erat talis, quæ exhiberi non potest, ut puta si esset fundus, uel equus. Contrarium uidetur uelle Alex. in l. si mora, col. 5. ff. sol. matr. post Angel. & Roma. ibi qui uolunt, immo in equo exhibitionem exigi cum oblatione. Et ad hęc uide quæ posui in l. prætor. §. si quis paratus. ff. de oper. nou. nunci. Abb. in consi. 56. in 1. vol. & Socin. in consi. 199. Ad ea uerò quæ dicit Bar. infra in uersiculo quæro quid si fiat oblatio? uide Imol. in consi. 25. & Soc. in d. consi. 199. Et dum Bar. hic, in fi. agit de illo, qui obtulit pecuniam in sacculo, & eam non numerauit. Adde limitanda esse hęc dicta Bar. ut per eundem Bar. in l. constitutus. ff. de condit. & demonstr. quem sequitur Alex. in d. l. si mora, col. 3.

Summarium in l. cum hæreditas. C. depositi.

- 1 *Hæreditas sustinet personam defuncti.*

Bar. in l. cum hæreditas. C. depositi.

- 1 **BAR.** in hac l. cum hæreditas, inquit, hæreditatem t sustinere personam defuncti. Attendit glo. hic, ex qua colligitur, ubi est suus hæres, ibi nunquam iacere hæreditatem. uide Aretin. rubr. ff. de acquir. hæred. & Dec. in consi. 344. & quæ iam antea dixi in hac re.

Summarium in l. si quis. C. depositi.

- 1 *Depositarius sine dilatione compellendus est ad restitutionem, nec potest obijcere compensationem.*

Bar. in l. si quis. C. depof.

- 1 **BART.** in hac l. si quis, sic ait in summa. Depositarius t sine dilatione compellendus est ad restitutionem, nec potest obijcere compensationem, & reliqua. Tu uerò multas opposi-
tiones, quas opponere potest depositarius ante restitutionem, uide apud Soci. in consi. 171. colu. penult. & fi. in primo uolu. Et dum Bart. subdit significationem uocis, illicd, & uocis, celeritè, uide latius apud Ias. in l. si. in secundo notab. supra de iudic. & Feli. in c. prætereà, de testi. cogen. Et dum ait Bart. quando huiusmodi uoces appositæ sunt in instrumento depositi, illud habere paratam executionem, accedit Ias. in l. si. colu. 2. in quinto notab. infra de edict. diui Adria. toll. ubi posuit etiam alios casus, in quibus habet paratam executionem, quamuis communiter secus sit. l. minor xxv. annis cui fideicommissum. ff. de minor. Et uideas Aretin. in l. §. primo. colu. secunda. ff. de uerb. obliga. & in l. naturaliter. §. nihil commune, colum. antepenult. ubi Ias. col. 44. ff. de acquir. possell.

Summarium in l. mandatum. C. manda.

1 *Mandatum morte mandantis extinguitur.*

Bar. in l. mandatum. C. manda.

1 **BART.** in hac l. mandatum, ait, mandatum t morte mandantis extingui. & remittit se ad trad. per eum in l. eius qui in prouinciam. ff. si cert. pet. vbi uide quæ ego scripsi. & limita istam l. non procedere, quando mandans iuberet huiusmodi mandatum uigere debere etiam post eius mortem: nam si decederet cum hærede, mandatum eius morte non extingueretur. Soci. in cons. 60. col. 4. in primo uol. & in cons. 88. & in cons. 112. col. 6. eodem uol. vbi subtiliter distinguit & limitat.

Summarium in l. per diuersas. C. manda.

1 *Cessio facta ob aliquam pecuniam quantitatem non ualet, nisi usque ad concurrentem quantitatem.*

1 *Actio aestimari debet deducto eo quod communiter in expensis consumeretur.*

Bar. in l. per diuersas. C. mand.

1 **BART.** in hac l. per diuersas, agit de cessione, t quæ facta est ob aliquam pecuniaz quantitatem, non ualet nisi usque ad concurrentem quantitatem. vide Soc. in cons. 18. col. 4. in primo uol. idem habetur. in l. seq. & ideo uide etiam Soc. in cons. 135. in eod. 1. vol. & Bar. in cons. 88. Alex. in cons. 231. viso puncto, col. 4. vers. & hæc maxime, in lib. primi & secundi uol. vbi tradit, an falsa causa cessionem reddat irritam & inanem. & in cons. 280. In causa & lite, colu. pen. in eodem lib. uide etiam Bal. in l. si infra de fals. cau. adic. leg. vbi dicit cessionem factam ex falsa causa irritam esse. accedit Dec. in cons. 464. & plenè de hac cessione iurium & actionum, uide apud Io. de Gras. in tract. de cessione iuris & actionum. Et dum Bar. infra in uersis. & semper
2 actio, dicit, actionem t aestimari debere deducto eo, quod communiter in expensis consumeretur, vide Ana. in cons. 103. & ibi addita, & Aret. in cons. 160. colu. 5. Et dum paulò infra dicit Bar. ibi, tertio dixi, cessionem præsumi simulatam, quando pro parte uenditur, & pro parte donatur eidem personæ. vide Alex. in cons. 28. col. 2. in quinto uol. Postea Bart. hic in sequ. quæst. uers. ex quo concluditur, ait, non sufficere si in instrumentum cessionis ipse cedens sibi solum esse confiteretur, nisi etiam probetur. vide Roma. in cons. 86. col. 2. & sequ. Abb. in c. si colu. pen. de alien. iudic. mut. cau. fact. Anch. in cons. 338. Aret. in cons. 137. col. 2. Alexan. in cons. 178. viso themate, in libro primi & secundi uol. & in simili uide Soc. in cons. 3. col. 2. & seq. in 1. uolu. & Barb. in cons. 2. col. 3. in tertio uolu. Et ad quæstionem Bar. quam ponit hic in colu. 2. vers. quæro quid si postea, hoc est quando postea fit numeratio, nunquid sufficiat, vide Alex. in d. cons. 178. Ad ea uerò quæ ponit Bar. infra in uers. quæro quid uult dicere tex. uide Aret. in cons. 136. col. 2. & ad ea quæ subiungit, vide Roma. in cons. 450. vbi tradit quid iuris, quando debitum erat pro parte uerum, & pro parte fingebatur.

Summarium in l. j. C. pro soc.

1 *Æquales partes intelligi in lucro.*

Bar. in l. j. C. pro soc.

1 **BART.** in hac l. j. inquit ex mente glo. æquales t partes intelligi in lucro. & propterea infert ad ea, quæ dixit in l. cum oportet. vide Soc. in cons. 24. colu. 10. in primo uolum. & Alex. in cons. 132. col. 5. in 5. uolu. Et dum glo. hic, ait, pecuniam in dubio non censeri
* communicatam ex consuetudine, secus de iure, dic istam opinionem communiter reprobari, vt per Soc. in cons. 24. col. 10. in primo uolu.

Summarium in l. cum proponas. C. pro soc.

1 *Ex ipso quod emitur fundus communis, censetur contracta societas in illo fundo.*

Hbh 3 Bar.

De contrahenda emptione.

Bar.in l. cum proponas. C. pro soc.

- 1 **BART.** in hac. l. cum proponas, colligit ex isto tex. eo t̄ ipso quod emitur fundus communis, censerī contractam esse societatem in illo fundo. vide pro declaratione huius documenti Alexan. in consi. 38. in quinto uolu. Item colligit Bar. ex hac. l. si unus ex duobus fratribus emit fundum, vt intelligatur de propria emisse pecunia, nisi id factum esse communi pecunia exprimat̄. vide Alex. in consi. 190. Diligenter prospectis, in 2. dub. in lib. primi & secundi uolu. & omnino in consi. 220. Discusis his in eod. lib. & in consi. 134. in 5. uolu. Roma. in consi. 3. & in consi. 274. & in consi. 131. in tertio dub. & Dec. in consi. 99. & in consi. 21. col. 5. & seq.

Summariū in l. cum ipse. C. de contrah. empt.

- 1 Tutor potest titulo, & bona fide emere de rebus pupilli.

Bar. in l. cum ipse. C. de contrah. empt.

- 1 **ART.** in hac. l. cum ipse, dicit, tutorem t̄ posse titulo & bona fide emere de rebus pupilli. vide Barb. in consi. 42. colu. 7. in primo uolu. & Soc. in consi. 87. col. 2. & 4. in 1. uol. & quia de hac re alibi iam antea egimus, non repetam.

Summariū in l. dudum. C. de contrah. empt.

- 1 Neminem cogi debere nisi cui uellet pro libito sua uoluntatis.
2 Statutum prohibens res alienari posse forensibus, utrum ualeat.
3 Statutum an ualeat quod forenses institui non possint.
4 Subdutus in materia statutorum quis proprie dicatur.

Bar. in l. dudum. C. de contrah. empt.

- 1 **BART.** in hac l. dudum, pauca dicit. tu uerò limita istam l. quæ uult neminem t̄ cogi debere, nisi cui uellet pro libito sua uoluntatis. vt non procedat in agricola, qui potius cogitur fructus uendere domino suo, quàm alteri. Bart. in l. j. in fi. C. de metallar. lib. 11. Item fallit in fisco, qui rem habet communem cum priuata persona. Bal. in l. j. infra de comm. rer. alien. & pro declaratione huius materiæ uide Felin. in c. quæ in ecclesiarum, colu. 18. uers. sexta declaratio, de const. Alexand. in l. j. in additionibus. ff. de priuileg. credit. & Signor. in consi. 21. An autem talis contractus iuramento firmetur, vide Paul. de Castr. in consi. 105. Et dum Bar. hic agit de statuto prohibente t̄ res alienari posse forensibus, utrum ualeat, vide Bar. in l. filius familiæ. §. Diui, colu. 3. uers. an per statutum. ff. de leg. 1. ubi latissimè in prima lectura, uers. quærit Bar. & in secunda lectura, colu. 10. uers. tertio quærit Bar. uide etiam in l. j. C. non lice. metro. lib. 11. & esto quod ualeat, tamen limitatur hic per Barto. non habere locum in clericis, de qua re uideas Federic. de Sen. in consi. 85. & Dec. in cap. ecclesia sanctæ Mariæ, num. 75. de constitut. Item limita ut per Bart. in l. roties. ff. de pollicit. Item limitatur singulariter hoc statutum non habere locum in filio forensi, quamuis statutum etiam à successione forenses excluderet; quia statutum hoc sapit quandam exheredationem, sed filius nominatim debet exheredari. l. nominatim. ff. de liber. & posthum. ideo sub illa generalitate forensium, non continetur. ita Firman. in tract. de episcopo, in quarta par. quarti lib. quæst. 5. citat Imol. in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de uerb. obliga. sed ego non reperi in libro meo. An t̄ autem ualeat statutum, quo cauetur, forenses institui non posse, vide Bald. in l. si. supra de pact. Quid si forensis post emptionem subditus efficeretur, an ualeat huiusmodi acquisitio. vide in simili Paul. de Castr. in l. cætera. ff. de lega. primo. & in l. si cui legetur. §. meminisse, eodem titu. & in consi. 340. & Alexand. in consi. 29. in tertio uolumine. Barb. in rubrica de rebus eccles. non alienan. Bald. in l. Tribunus. §. si. in fi. ff. de testam. milit. & glo. in cap. statutum, in uoce, de rescript. in sexto. & de intellectu huius statuti uide aliqua per Barb. in d. rubrica de rebus eccles. non alienan. uel non. An autem huiusmodi statutum comprehendat eum, qui consensit alienanti rem, quæ possit esse sua, quia habet adionem personalem ad rem ipsam consequendam. vide Bart. in l. Callus. §. uidentum. ff. de

ff. de liber. & posth. An stante prædicto statuto mulier possit dare bona sua in dotem marito forensi? Bar. in d. rubi. in ultima q. & Curt. in cons. 27. ubi tradit etiam quid si debet dotem in æsti-
matum; an ualeat saltem donec matrimonium dissoluatur? & Paul. de Cast. in cons. 340. quid si
hoc statutum uenditionem prohibet, nunquid locum habeat in permutatione? vide Bald. in
cons. 65. in 4. uol. & quomodo intelligatur statutum prohibens alienationem, tradit Bal. in auth.
ei qui. C. de bon. aut. iudic. possid. Nunquid istud statutum ualeat in foro conscientie? vide Aret.
in l. si ita quis. §. ea lege. col. 3. ff. de uerb. oblig. An hoc statutum obliget forenses, qui antea ac-
quisita retinent, uide l. in l. j. §. veteres. col. 5. ff. de acquiren. posses. An autem non obstante
isto statuto, possit forensis ad clericum acquirere, uide Federic. de Senis. in d. cons. 85. & doct. in
c. si. de immunit. eccles. Attende etiam in hac materia quoniam ut plurimum in huiusmodi sta-
tutis fit mentio de forensibus non subditis statuentibus, & ideo quis t. dicatur proprie subditus
in materia statutorum, uide apud Abb. in cap. proposuisti. de for. compet. in principio. Anto. de
Butr. in cons. 21. in fi. & Soc. in cons. 227. col. 7. Et an isto casu mulier nupta non subdito, dica-
tur subdita ratione domicilij originis. uide glo. in Lorigine. C. de municip. & origin. lib. 10. &
Bar. in l. cum quædam. ff. de iurisd. omni. iudic. & Soc. in d. cons. 227. Et an mulier nupta non
subdito, definat esse ciuis propriæ ciuitatis, Bar. in l. si idem rescripserunt. ff. ad municip.

Bar. in l. si. C. de contrah. empt.

Bar. in hac l. si. ait, se materiam huius tractasse in l. si quis arbitrato. limita tu hanc. Lut-
per Abb. in cons. 80. in primo dub. in secundo uol. & ad l. hanc, uide Ana. in cons. 19. in primo
dub. & in cons. 128. col. fi. & in cons. 160. col. 4.

Summarium in l. emptor. C. de heredi. uel acti. uendi.

1 Actiones directas intentandas esse nomine cedentis seu mandantis, & utiles nomine cessionarij.

Bar. in l. emptor. C. de heredi. uel action. uendi.

1 Bar. in hac l. emptor, inquit, actiones t. directas intentandas esse nomine cedentis seu
mandantis, & utiles nomine cessionarij. uide Roma. in cons. 86. col. 3.

Summarium in l. certi iuris. C. de heredi. uel acti. uendi.

1 Quamuis utilis actio in rem cessionario competat, ei tamen non competit utile dominium.

Bar. in l. certi iuris. C. de heredi. uel acti. uendi.

1 Bar. in hac l. certi iuris, ait, quamuis utilis t. actio in rem cessionario competat, ei tamen
non competere utile dominium: quia sine traditione acquiri non potest. idem uoluit Bald. in
c. 1. §. præterea. de capit. Corrad. in usus feudorum. ubi subdit, isto casu tantum utile rei uen-
dicationem sine utili dominio reperiri. citat glo. magnam in l. j. vers. sed si egi. ff. de eden. quæ
quidem glo. ut opinor, uidetur contrarium sentire, hoc est, ut non deat rei uendicatio sine do-
minio, ideo cogita, quia reluctatur etiam huic Bar. documento.

Summarium in l. j. C. de rescind. uendi.

1 Si aliquis in uenditione decipitur ultra dimidiam iusti pretij, potest agere ut res reddatur, uel iustum
pretium suppleatur.

2 Venditio facta à procuratore alicuius rescindi potest, etiam si læso non sit in dimidia, sed in sexta par-
te tantum.

3 Thesaurum si est inuentum in re uendita, an uenditori deat remedium huius legis.

4 Deceptus ultra dimidiam ratione dubij euentus an possit petere restitutionem in integrum.

5 Res minoris est pretij ratione oneris annexi.

6 Quomodo estimetur proprietatis in emphyteosim perpetuam.

Bar. in l. ij. C. de rescind. uendi.

1 Bar. in hac l. ij. sic ait in summa. Si aliquis t. in uenditione decipitur ultra dimidiam iusti
pretij, potest agere ut res reddatur, uel iustum pretium suppleatur. in hac materia dixi

Hhh 3 multa

De rescindenda uenditione.

- multa iam antea in lucubrationibus meis, ideo ero breuior. Limita istam. l. non habere locum, quando res esset perempta ante moram casu fortuito. nunquid competat hoc remedium saltem quò ad pretij supplementum? dicendum uideretur quòd non; quia perempta specie debitor liberatur. l. si ex legati causa. ff. de uerb. obliga. habetur in l. quod re. ff. si cert. per. Tamen isto casu agi potest ad pretij supplementum, secundum Abb. in c. dilecti, in fi. de empt. & uend. quam decisionem extollit Franciscus Cremen. in singu. 84. incip. Volo te docere. Limitauit etiā istam. l. Bar. in l. si societatem. §. arbitratorum. ff. pro foc. dicens, eam non habere locum in uenditione facta à procuratore alicuius; quia rescindi potest, etiam si læsio non sit in dimidia, sed in sexta parte tantum. Tamen ista limitatio reprobatur, ut per Aret. in consi. 125. per textum, in l. si uoluntate, infra eodem tit. ubi filius uendidit nomine matris. Item non competit remedium huius. l. scientia ualorem ipsius rei. & quomodo scientia probetur, uide apud Dec. in consilio 583. An autem ista l. habeat locum in permutatione beneficiorum? uide Dec. in consi. 210. colum. 1. & sequ. Adde quòd dicitur quis esse deceptus ultra dimidiam etiam per excessum in uno nummo, l. as. in auth. qui rem, colu. 6. vers. sexto, supra de sacrosanc. eccles. ubi posuit multa quoque alia similia, in quibus unus nummus considerari solet. Et aduerte quoniam & si læsio citra dimidiam permissa uideatur de iure ciuili & canonico, tamen secus est in foro conscientie. Aret. in l. si quis cum aliter, colu. penult. ff. de uerb. obligat. ubi testatur hanc esse * communem opinionem. & in consi. 93. Viso legato, colum. 3. & practica Papien. in forma libelli in causa uenditionis, in glo. in uoce, pro pretio florenorum. ubi citat B. Thomam. Nunquid autem propter pecuniam, uel thesaurum inuentum in re uendita detur uenditori remedium huius. l. uide l. as. in l. iij. §. Neratius, colu. 3. vers. quarto. ff. de acquiren. possess. Quæro cuius loci attendi debeat æstimatio ad quærendam læsionem, an loci contractus, an loci solutionis? uide l. as. in l. singularia, colu. 6. in quarto notab. ff. si cert. petat. Item scias agi non posse remedio huius. l. contra tertium, cui res mea fuisset uendita. l. as. in l. j. si hæres. ff. ad Trebell. ubi docuit etiam quomodo rei æstimatio fieri debeat; declarando multa, quibus res efficitur pretij uilioris, ut puta, si erat uenditor genus implicitus, uel ratione mali uicini, uel propter pactum retrouendendi, & huiusmodi genus alia. Item ista l. non habet locum in uendente ex necessitate, ita pretio constituto. l. as. in l. si fideiussor. §. si. colu. 1. ff. de leg. 1. Et dum Bart. infra in uers. quæro quid in alijs, tractat, an ista l. habeat locum in alijs contractibus. uide Alex. in consi. 27. col. 2. in 1. uol. & eam procedere in contractu locationis, quæ non est finita, docuit Dec. in consi. 583. Et an & quando remedium huius. l. competat, uide Alex. in consi. 269. in lib. primi & secundi uolu. Postea Bart. in uers. quæro utrum, tradit, an ista l. militet in transactione. uide Soci. in consi. 85. ait, *
- * eam intentari posse aduersus transactionem, & hanc esse * communem opinionem. idem ait Dec. in consi. 597. Tamen in contrarium testatur esse communem opinionem, Alex. in consi. 118. viso instrumento, in 7. uol. Dec. in consi. 479. pro utraque parte adducit uarias doctorum sententias, & tandem distinguit ut ibi uidere est. uide eundem in consi. 551. Et dum subdit,
- 4 Bart. an t. deceptus ultra dimidiam ratione dubij euentus possit petere restitutionem in integrum an non? uide l. as. in l. j. col. 3. in quarto notab. supra de pact. & in l. frater tui, supra de transact. ubi uidetur affirmare etiam deceptum ultra dimidiam iusti pretij rescindere non posse, ut ibi plenius habetur per eum. Et dum Bar. subiungit de laudo & arbitramento, an aduersus illud competat hoc remedium? uide Dec. in consi. 60. ubi loquitur in laudo, etiam à partibus approbato, & Soci. in d. consi. 85. Ad ea uerò quæ dicit Bar. an iuramento super contractu interueniente tollatur beneficium huius. l. uide Alexand. in consi. 21. & omnino in consi. 53. in 3. uolu. & in consi. 27. col. 3. in primo uolu. & in consi. 42. eodem uolu. ubi tradit ex quibus sublatum esse intelligatur hoc remedium, & in consi. 125. in eod. uol. col. 5. & omnino in consi. 269. viso processu, in lib. primi & secundi uol. & in consi. 133. in 5. uol. & in consi. 1. in 6. uol. Abb. in consi. 71. col. fi. in 1. uol. l. mol. in consi. 1. col. 3. & in cōf. 14. Soc. in consi. 80. & in consi. 155. in fi. & oīno in consi. 48. in 4. uol. ubi aperit, ex quibus renunciatum esse intelligatur beneficio huius. l. Et dū subdit Bar. an minor, qui iurauit aduersus contractū nō uenire ratione minoris ætatis, excludat?

vide Raph. Cuma. in conf. 180. Alex. in cōf. 231. Vifo puncto, col. 3. in lib. primi & 2. uol. vbi ponit Et quando in inftrō renunciaturum eſſet exceptioni doli & conditionis indebiti. & in d. cōf. 259. in eod. lib. in conf. 2. col. pen. in 3. uol. & in conf. 133. col. pen. in 5. uol. Soc. in conf. 155. col. pe. & fi. & Corn. in conf. 11 in 3. uol. & dum Bar. in 3. col. ver. quero quid ſi emptor, ait hāc l. procedere etiā ſi emptior rem emptam alteri uendidiſſet, & tradiſſet, vide Abb. in conf. 31. col. 2. in 2. uol. & Imol. in conf. 1. col. 4. Poſtea ſubdit Bar. quid ſi fuit dictum in inftrumento illud plus quod ualeat, donatum fuiſſe à uenditore? vide Barb. in conf. 21. col. 2. in 4. uol. vbi pulchra dicit de ſciente. & Dec. in conf. 583. vbi ait hoc remedium ceſſare in ſciente. & Alex. in d. conf. 269. in lib. primi & ſecundi uol. vbi uult hoc habere locum etiam in ruſtico. & in conf. 17. in 3. uol. ubi loquitur in muliere & minore. & in d. conf. 53. col. 3. in 3. uol. & in conf. 133. col. 1. in 5. vol. & in conf. 299. Puto eſſe, in ſi. in lib. primi & ſecundi uolu. & latè in l. pretia rerum. ff. ad leg. Falc. & in conf. 46. col. 2. in 3. uol. vbi aperit, quomodo teſtes debeant dicere ſcire quali tatem & ualorem ipſius rei. & multa de hoc habere locum etiam in ruſtico. & in conf. 107. col. pen. in 4. uol. vbi uult, nihil operari, etiam ſi teſtes dicant rem tantum ualere, & plus. Contrarium ait Soc. in conf. 15. quem ſequitur Fel. in c. paſtoralis, de reſcrip. & ad præcedentia vide Fel. in c. ad aures, col. pr. & ſi. de reſcrip. Et ad ea quæ hic dicit Bar. de eo, qui ſcit ualorem, & donat illud plus, uideas Abb. in conf. 92. col. 4. in 1. uol. Alex. in conf. 125. in 1. uol. & in conf. 28. col. 2. in 5. uol. Soc. in conf. 215. vbi querit utrum in illo pluri inſinuatio exigatur? & Bal. in l. ſi quis cum aliter. ff. de uerb. oblig. Et dum Bart. hic in uerſ. uidimus, tradit quid narrandum ſit in libello, quando huius l. remedium imenatur, vide Ang. in conf. 31. col. 4. Fel. in c. in præſentia, col. 5. de probat. Imol. in conf. 30. Aret. in conf. 126. & in conf. 154. col. 2. verſ. confirmatur, vbi ait rem t̃ minoris eſſe pretij ratione oneris annexi. Alex. in conf. 209. viſo themate, col. 2. in lib. primi & ſecundi uol. vbi dicit mutationem pretij non præſumi. vide etiam tex. & ibi Abb. in 5. notab. in c. cum Ioannes, de fide inſtru. Poſtremo agit Bar. hic de modo probandi ualorem ipſius rei uenditæ. vide Fel. in c. cum cauſa, col. 1. & ſequ. uerſ. in glo. ſecunda, de teſti. & Ant. de Butr. in conf. 53. col. 2. Mari. in c. dilecti filij, col. 2. de for. compet. Aret. in conf. 126. Bal. in conf. 103. in primo uol. vbi ponit, quomodo t̃ æſtimetur proprietas in emphyteoſim perpetuam. Corn. in conf. 21. in 3. uol. & omnino ad declarationem uide Pau. de Caſtr. in conf. 313. Alex. in conf. 46. in 3. uol. & in conf. 107. in col. pen. in 4. uol. Quid ſi teſtes ſunt uarij in ſumma ualoris rei? vide Alex. in conf. 206. in lib. primi & ſecundi uol. & omnino Aret. in d. conf. 65. & in conf. 88. col. ſi. denique ſcias remedium huius l. durare per xxx. annos. Imol. in conf. 30. & in conf. 99. in ſi.

Summarium in l. ſi uoluntate. C. de reſcind. uendi.

Venditio reſcindi non poteſt ratione leſionis ultra dimidiam, niſi probetur leſionem hanc fuiſſe tempore celebrati contractus.

Bar. in l. ſi uoluntate. C. de reſcind. uendi.

BART. in hac l. ſi uoluntate, colligit ex iſto tex. in ſi. uenditionem t̃ reſcindi non poſſe ratione leſionis ultra dimidiam iuſti pretij, niſi probetur leſionem hanc fuiſſe tempore celebrati contractus. Vide omnino Flor. in l. non eſt neceſſe. ff. de proba. & Barb. in conf. 17. col. 3. in 2. uol. Alex. in l. in uinum, in 5. notab. ff. ſi cert. pet. Mari. in c. dilecti filij, col. 2. de for. compet. & collige, ex iſto tex. multa tractari quæ non perficiuntur. de qua re uide Alex. in conf. 19. col. 4. in 4. vol. & in conf. 12. col. 6. in 1. vol. & in conf. 18. col. 2. & in conf. 28. eod. vol. Fel. in c. ſi, col. 2. uerſi. nota ultimo, de probat. uide etiam ad iſtum tex. Barb. in conf. 8. col. 1. in 2. volu. Attende tamen quoniam & ſi multa tractantur, quæ non perficiuntur, tamen ex tractatu præcedenti cōiecturam ſumi ad ſequentia. Alex. in conf. 1. col. 6. in 1. vol. & in conf. 68. col. ſi. in 3. volu. & in conf. 36. in ſi. in 5. vol. vbi pulchrum exemplum adducit, & in conf. 148. col. 2. eod. uolu. Barb. in conf. 34. col. 2. in 3. uol. ubi loquitur de præſationibus. Dec. in conf. 133. col. 9. Soc. in conf. 214. & Paul. de Caſtr. in conf. 132.

De periculo & commodo rei uenditæ.

Summarium in l. si maior. C. de rescind. uendi.

- 1 *Protestatio facta ab eo qui non habet ius protestandi, nullius est momenti.*

Bar. in l. si maior. C. de rescind. uendi.

- 1 **BART.** in hac l. si maior, dicit, protestationem factam ab eo, qui non habet ius protestandi, nullius esse momenti. Vide Roma. in conf. 204. colu. 3. in tertio dubio. & Alexand. in conf. 69. colu. 2. & seq. in tertio uolu.

Summarium in l. qui quis. C. de rescind. uendi.

- 1 *Deceptus ultra dimidiam presumitur errasse.*

Bar. in l. quisquis. C. de rescind. uendi.

- 1 **BART.** in hac l. quisquis, inquit, deceptum ultra dimidiam presumi errasse, neque conijciendum esse eum sciuisse. vide Alex. in conf. 17. col. 2. in tertio uol.

Summarium in l. j. C. de peric. & commo. rei uendi.

- 1 *Si res euincitur ex causa contractus antecedentis, uenditor tenetur de euictione.*

Bar. in l. j. C. de peric. & commod. rei uend.

- 1 **BAR.** in hac l. j. inquit, si res t euincitur ex causa contractus antecedentis, uenditor tenei de euictione, secus si est causa contingens post contractum, & reliqua. Vide plenè in re proposita Dec. in conf. 74.

Summarium in l. j. C. de peric. & commo. rei uendi.

- 1 *Venditio fundi facta ad mensuram, an antequam mensuretur, sit perfecta.*

- 1 *Rem dici certam, & perfectam quamuis referatur ad quantitatem que pendet à liquidatione eorum amicorum.*

Bar. in l. j. C. de peric. & commod. rei uend.

- 1 **BART.** in hac l. j. querit, utrum uenditio fundi facta ad mensuram, antequam mensuretur, sit perfecta? ad materiam huius. l. videas Dec. in conf. 179. sciasque uenditionem certi fundi, & certo statuto pretio pro quacunque pertica, cum pacto tamen ut mensurari debeat, esse conditionalem; scilicet, si mensura subsequatur. & ideo ante dictam mensuram contractum esse imperfectum, & damnum interim contingens non ad emptorem, sed ad ipsum uenditorem pertinere. l. quod sepe. §. in his. & ibi Bald. ff. de contrah. empt. Bar. in conf. 221. incip. In questione. Alexand. in conf. 24. viso processu, colu. 2. in sexto uolu. Aret. in conf. 11. Soci. in conf. ult. in 3. uolu. & latissimè Curtius iunior in duobus consilijs editis pro D. Mattheo fratre suo, quibus se subscripsit, & adhæsit Mari. Soci. iuni. in conf. 26. & ibidem etiam prædicta consilia Curtij reperiuntur, qui omnes in facti contingentia concludunt, pactum de emendo & uendendo, in quo facta fuerat traditio rei, & dictum fuerat, ex tunc factum esse datum & emptiorem, esse imperfectum & uenditionem esse conditionalem; quia facta erat relatio ad futuram mensuram. Attende tamen quoniam huic conclusioni uidentur reluctari trad. per Ana. quem 2. refert & sequitur Dec. in conf. 648. ubi uolunt, rem dici certam & perfectam, quamuis referatur ad quantitatem, que pendet à liquidatione eorum amicorum. id quod magis est dubium, & incertum, quàm sit relatio facta ad mensuram fundi: nam isto casu res est certa in se, quamuis nondum appareat. non enim potest fundus augeri, aut minui ab agrimenforibus; in alio autem casu potest quantitas ab amicis eorum augeri, & minui. præterea explorati iuris est, tum demum illud dici posse certum per relationem ad aliud, quando illud, ad quod fit relatio, est certum, ut est tex. in l. certum, & ibi doct. ff. si cert. pet. l. j. & ibi doct. infra de sent. quæ fin. cer. quant. glo. & Bar. in l. ait prator. §. si iudex. ff. de re iudic. tradit Aret. in conf. 28. colu. 2. sed in proposito casu, relatio quæ fit ad fundum, potest dici esse certa, cum fundus uariari non possit, & mensura illa, quæ expectatur, sit tantum declaratio quædam, & ille, qui declarat, nihil de suo agit. L. hæres palam. ff. de hæred. inst. facit tex. not. in l. unum ex familia. §. i. ff. de leg. 2. ideo cogita.

Summarium in l. si traditio. C. de actio. empt.

- 1 *An quis possit præcisè compelli ad tradendum.*

Bar.

Bar.in l. si traditio. C. de action. empti.

- BART.** in hac l. si traditio, querit, an quis t possit pteacise compelli ad tradendum? & reliqua, ut hic per eum, ad quæ uide Barb. in cons. 52. in ultimò dub. in 3. vol.

Summariu in l. curabit. C. de acti. empti.

- 1** *Usura debentur ab emptore respectu fructuum ex emptore perceptorum.*
Bar. in l. curabit. C. de action. empti.

- BART.** in hac l. curabit, agit de usuris t quæ debentur ab emptore respectu fructuum ex emptore perceptorum. de hac re uide Alex. in consi. 69. col. 2. in 1. vol. & in consi. 147. in 5. vol. & Soc. in consi. 109. & in consi. 133. & late & eleganter in consi. 174. in 1. vol. & in consi. 176. & in consi. 179. eod. vol. & in consi. 25. in 4. vol. & in consi. 89. & in col. 103. & in consi. 130. eod. vol. 4. Dec. in consi. 39. col. 3. & in consi. 119. in 2. dub.

Summariu in l. si pater tuus. C. de acti. empti.

- 1** *Ex eo quod quis pro re soluit tributa, non probatur rei possessio.*

Bar. in l. si pater tuus. C. de action. empti.

- BART.** in hac l. si pater, sic ait in summa. Ex eo, quod quis pro re soluit tributa, non probatur rei possessio. Ad istam. Luide aliquid per Barb. in consi. 86. col. 6. in 3. vol. Soc. in consi. 89. col. 3. & in consi. 205.

Summariu in l. si. C. de acti. empti.

- 1** *Venditor non tenetur defendere emptorem à uolentia qua sibi infertur de facto.*

Bar. in l. si. C. de action. empti.

- BART.** in ista l. si, ait, uenditorem t non teneri defendere emptorem à uolentia, quæ sibi infertur de facto. uide aliquid apud Ant. de Burr. in consi. 22. in fi. & Ang. in consi. 176. in fi. & in consi. seq. ubi egregie loquitur.

Summariu in l. si emancipatus. C. si quis alte, uel sibi.

- 1** *Non sufficit si pater emit nomine filij, nisi sequatur traditio.*

Bar. in l. si emancipatus. C. si quis alter, uel sibi.

- BART.** in hac l. si emancipatus, dicit, non sufficere, t si pater emit nomine filij, nisi sequatur traditio. uide Roma. in consi. 291. col. 3. & Ias. in l. si donatione, col. 3. infra de collat.

Bar. in l. multum. C. si quis alt. uel sibi.

BART. in hac l. multum, in principio propè si. agit de illo, qui emit cum pecunia aliena, & sibi non traditur possessio, sed ei cuius est pecunia. uide Roma. in consi. 291. col. fi.

Summariu in l. multum. §. si uerò. C. si quis alt. uel sibi.

- 1** *Si procurator facit actum tanquam nuncius, non ualet.*

Bar. in d. l. multum. §. si uerò. C. si quis alt. uel sibi.

- BART.** in ead. l. §. si uerò, ait istum uersiculum non esse alibi secundum intellectum gl. hoc est, si procurator t facit actum tanquam nuncius, non ualere. uide Bar. in l. quod uidetur. §. constituit. ff. de const. pecun. & quæ sibi posui, & Roma. in singul. 690. incip. Si procurator, ubi ait hunc. tex. esse singul.

Summariu in l. ij. C. de reb. alien. non alien.

- 1** *Si quis apponit sigillum suum non presumitur approbare ea qua in scriptura continentur.*

Bar. in l. ij. C. de reb. alien. non alien.

- BART.** in hac l. ij. dicit, si quis apponit t sigillum suum, non presumi propter hoc approbare ea, quæ in scriptura continentur. uide Alex. in consi. 290. Ponderatis his, colu. 2. uerò. ad hoc, in libro primi & secundi vol.

Summariu in l. si. C. de reb. alien. non alien.

- 1** *Prohibita alienatione censetur prohibitus omnis actus per quem fit translatio dominij.*

2 Ubique

- 1 Ubique de uno deuenitur ad aliud, statutum in uno etiam in materia penali habet locum in alio.
- 3 Seruitus super re alienari prohibita imponi non potest.
- 4 Si publicatione bonorum non ueniunt bona prohibita alienari.
- 5 Prohibita alienatione, prohibitus est etiam ususfructus.

Bar. in l. si. C. de reb. alien. non alien.

- 1 BART. in hac l. si. dicit prohibita alienatione, censeretur prohibitum omnem actum, per quē fit translatio domini, & reliqua. Attende tamen quoniam emphyteo, qui est prohibitus alienare, potest seruitutem imponere. gl. in l. iij. ff. de seruit. tradit Ias. in l. i. col. 76. infra de iur. emphyt. & in materia huius l. dicas, alienatione prohibita, rem in iudicium deduci non posse. l. ait prætor. ff. de iure delib. glo. in cap. 1. de procurat. & alienatione prohibita censetur prohibitus omnis actus, per quem ius alteri acquiritur; quia de uno deuenitur ad aliud, hoc est ad alienationem. Bar. in l. in quorum. ff. de pignor. hinc dixit Abb. post gl. in c. 1. de postulat. prælat. ubi
- 2 cunque de uno deuenitur ad aliud, statutum in uno, etiam in materia penali, habere locum in alio. de cuius dicti ueritate uideas Dec. in c. nam concupiscentiam, in secunda lectione, de cost. tamen contrarium ait Alex. in consi. 41. in 6. vol. & Soc. in consi. 75. in 1. vol. & est tex. not. in l. si. iuncta rubrica. C. de prædict. decuri. sine decre. non alien. lib. 10. ubi prohibita alienatione, non est prohibita donatio. sed ista l. decidit, ut prædictum est. & ideo ille, qui emit rem huiusmodi, non potest retrouendere, neque prorogare tempus retrouendendi à principio statutum. Soc. in consi. 241. col. pen. & si. Et quatenus in hac l. habetur, seruitutem t. super re alienari prohibita imponi non posse, hoc sanè intelligas, hoc est in seruitute propriè, secus verò in aliqua obligatione personali, ut per Bart. in l. nulla. §. fin. ff. de alim. legat. Et quatenus in tex. traditum est, quid ueniat appellatione alienationis. uide in §. rursus, col. 3. & seq. inst. de action. ubi citat Ang. qui tenuit statutum de alienatione disponens, locum non habere in pignore, aut usufructu. tamen nescio an hoc fit uerum, propter dictum Abb. in d. c. 1. Et an prohibita alienatione sit prohibita permutatio, uide Ias. in l. iij. col. 66. versi. nunquid autem, infra de iur. emph. Et an prohibita alienatione censetur prohibita hæres institutio? uide apud Bar. in l. si quis ita promiserit. §. ea lege, ubi doct. ff. de uerb. oblig. Ang. in §. si. inst. quib. mod. testa. infirm. An autem statutum impedire possit alienationem? an pars? an arbitet? an iudex? ponit Bar. in l. filius familiars §. Diui. ff. de leg. 1. & uide quæ ibi posui, & ibi omnino Ias. & alios. ubi agunt etiam de differentia, quæ est inter prohibitionem alienationis, quæ fit in ultima voluntate, quia tunc impeditur translatio domini, & requiritur causa, & eam, quæ fit in contractu; quia tunc non requiritur causa, sed non impeditur translatio domini, quæ uis teneatur ad interesset. de qua re uide etiā doct.
- 4 in ea lege, supra de cond. ob cau. Item in publicatione t. bonorum non ueniunt bona prohibita alienari. Ias. in d. §. diui, in secunda lectione, col. 3. versi. sexto pondera. & Soc. in consi. 266. col. 15. Aduertas quoque in materia feudali, quia & si prohibita est alienatio, non tamen prohibitum est dare in feudum, ut aperit Curtius in tract. feudorum, col. 150. Nunquid autem prohibita alienari, locari possint ad longum tempus? uide Curt. in d. tract. col. 156. versi. tertio principaliter, & Feli. in c. quæ in ecclesiis. nu. 119. de const. ubi habetur, huiusmodi bona locari posse etiam ad longissimum tempus, dummodò in instrumento continetur, propterea non acquiri debere utile dominium conductori. uide in isto casu quæ dixi in l. manumissiones. ff. de iust. & iur. Item attende Curtium in d. tract. col. 165. ubi uult seruitutem non obstante hac prohibitionem posse constitui, id quod huic l. reluctatur, cuius meministi, & in col. 166. versi. decimoquinto ait prohibita t. alienatione prohibitam esse usufructus constitutionem. quamuis dicat emphyteotam, qui alienare non potest, posse usufructum sine consensu domini constituere, ut per Ias. in l. iij. §. ex contrario, col. 8. versi. quærit. ff. de acquir. poss. Et in materia huius l. uide omnino Io. Crorum in d. §. Diui. Ias. in §. si quis in fraudem, col. 3. inst. de action. Abb. in consi. 40. & in consi. 91. in 2. vol. Alex. in consi. 63. in 7. vol. Dec. in consi. 445. nu. 24. & in consi. 660. Barb. in consi. 66. inter consilia Curtij. Feli. in d. cap. quæ in ecclesiis. nu. 129. & in c. si. nu. 10. de accusat.

accusa. Et breuiter quicquid sit, prohibitus facere, qui alienare nō pōt, & de hac materia uideat, plenē apud Fabianum de Monte in tract. de empt. & uend. in 4. q. vers. secundō & ultimō qro.

Summarium in l. multum. C. de comm. rer. alie.

- 1 *Fiscus ratione partis potest totum uendere.*

Bar. in l. multum. C. de comm. rer. alie.

- 2 *Bar. in hac l. multum, ait, fiscus t ratione partis posse totum uendere. vide ad istam l. Felii in c. quæ in ecclesiarium, col. 18. vers. sexta declaratio, de const. Aret. in cons. 126. l. 1. in l. 1. col. 4. in 3. notab. infra de iur. emphyt. Bal. in cons. 220. in 2. vol.*

Summarium in l. si fundum. C. de pact. inter empt. & uendi.

- 1 *Pactum de retrouendendo continet etiam rem tradi.*

- 2 *An uigore pacti de retrouendendo possit uenditor oblato pretio agere rei uendicatione contra eum, cui postea emptor uendidisset.*

- 3 *Pactum de retrouendendo an ualeat in foro conscientia.*

- 4 *Si emptor promisit retrouendere infra certum tempus, an eo elapso teneatur.*

- 5 *An facta depositione pretij uigore pacti de retrouendendo dominium ipso iure ita retrahatur, ut possit in rem ipsam à quocunque uendicare.*

Bar. in l. si fundum. C. de pact. inter empt. & uend.

- B**ART. in hac l. si fundum, ait, eam esse bonam. l. & reliqua. De huius. l. intellectu uide Ang. in cons. 199. & subtiliter tradit Aret. in cons. 6. col. 1. per istum textum pactum t de retrouendendo continere etiam rem tradi: tamen postea ibi uidetur contrarium diffinire. & ad istam. l. uide quæ posui ad Bar. in l. qui ita. §. qui ita. ff. de uerb. oblig. Bal. in cons. 118. in 5. vol. & in materia uide Alex. in l. qui Romæ, in principio prope fi. ff. de uerb. oblig. Et dum in hoc tex. habetur, stante hoc pacto retrouendendi, ei locum esse quandocunque uenditor obtulerit pretium, attende quoniam & si expresse dictum esset, quandocunque & ad omnem eius uoluntatem, tamen spacio xxx. annorum præscriberetur, ut per lasin l. petens. nu. 10. supra de pact. & ibi Dec. Amplia hoc habere locum etiam si huiusmodi pacto iuramentum fuisset annexum, ut per Mari. Soc. iuni. in cons. 146. ubi testatur, hanc esse "communem sententiā, tamen Crauet. in cons. 71. aliter uidetur sentire. sed las. in d. l. petens, & in l. si mater, infra de inst. & subst. uers. si uet etiam, dicit, huiusmodi pacto præscribi posse, etiam spatio x. annorum. & quando appositum est iuramentum, uide Felii. in c. cum uenissent, col. 12. de const. An autem uigore t huius pacti possit uenditor oblato pretio agere rei uendicatione contra eum, cui postea emptor uendidisset? Curtius in cons. 12. tenet quòd non. de hoc uide Alex. in cons. 10. in 1. vol. Quomodo autem diuidantur fructus extantes, percepti, & pendentes? & cuius sint & quo tempore, uide Alex. in l. qui Romæ, in principio. col. fi. ff. de uerb. oblig. Item hoc pactum parit obligationem, & res non afficitur. Soc. in cons. 99. col. pen. in 1. vol. & multa de hoc pacto de retrouendendo uide apud Fabianum de Monte in tract. de emptione & uenditione, in 7. quæst. principali. Quomodo autem hoc pactum ualeat in foro conscientia, docuit Capol. in tract. de contractibus simulatis. Item scias simulationem non præsumi in rustico faciente huiusmodi pactum. las. in l. si quis id quod, col. 7. in 5. notabili. ff. de iurisd. omni. iud. Quid autem si quis emit à duobus cum pacto retrouendendi, quorum unus uult suam partem, & alius non? uide Bar. in l. cui usufructus legatus. ff. de usufr. leg. ubi dixi, & Fabianum de Monte in loco prædicto. Quid si promisit t emptor retrouendere infra certum tempus, an eo elapso teneatur? uide las. in l. eum qui ita. §. qui ita. 2. col. 4. vers. pone. ff. de uerb. oblig. ratione autem huius pacti, res dicitur minus ualere. las. in l. j. si hæres. ff. ad Trebell. An istud pactum cedi possit, uide aliquid per las. in l. j. si. col. 3. vers. item. ff. de oper. nou. nunc. & in hac materia uide Soc. in cons. 261. col. pen. & fin. & multa ad rem hanc facientia uide per eundem Soc. in cons. 253. Et an re uendita teneatur quis ad rei traditionem? uide las. in l. in bonæ fidei, col. 2. ff. de eo quod cert. loc.

Nunquid

- 5 Nunquid autem facta depositione pretij uigore huius pacti, dominium ipso iure ita retransfertur, ut possit rem ipsam à quocunque uendicare? uide Alex. in d. conf. 10. in 1. vol. ubi ponit, quid differat pactum legis commissoriae, ab isto? & nunquid emptor possit alteri alienare non obstante hoc pacto? & nunquid possit mora purgari? hæc pulchra est quaestio, quam posui ad Bar. in l. si insulam, col. pen. ff. de uerb. oblig. Et an res redempta uigore huius pacti dicatur easdem qualitates retinere, quas habebat antea? uide Dec. in conf. 88.

Summarium in l. si quis ita, C. de pac. inter empt. & uendi.

- 1 Pactum appositum uenditionis tempore ne liceat fundum religiosum uel sacrum facere, ualet.
Bar. in l. si quis ita, C. de pact. int. empt. & uendit.

- 1 BART. in hac l. si quis ita, dicit, pactum t ualere appositum uenditionis tempore, ne liceat fundum religiosum uel sacrum facere. Vide Alex. in l. filiusfamilias, §. diu. col. 6. vers. uidetur in quantum Bar. hic. ff. de leg. 1.

Summarium in l. si Patroclus, C. si manci. ita sue, alie.

- 1 Si pactum appositum suis ne liceat emptori alienare, & si alienat res deuenerit ad ecclesiam, utrum hoc pactum consensu partium reuocari possit.

Bar. in l. si Patroclus, C. si manci. ita fuer. alien. ut manum.

- 1 BART. in hac l. si Patroclus, quaerit, si pactum t appositum fuit, ne liceat emptori alienare, & si alienat, res deuenerit ad ecclesiam: utrum hoc pactum consensu partium reuocari possit? utrum hoc in praedictum ipsius ecclesiae fieri possit? aitque dicendum uideri quod non; & remittit ad ea, quae dixit in l. qui Romæ, §. Flauius, ff. de uerb. obli. uide quae dixi in lucubrationibus meis, & Barb. in conf. 89. col. 8. in 3. vol.

Bar. in l. j. C. de monopol.

- BART. in hac l. j. inquit, eam esse adnotandam contra conuentiones, quas faciunt artifices inter se. Vide ad hanc Anch. in conf. 157. & Barb. in conf. 87. col. 3. uers. alias. & in conf. 17. col. 3. & seq. & col. fi.

Summarium in l. j. C. noua uectig. inst. non posse.

- 1 Propter uetustam consuetudinem induci potest ius exigendi uectigal.
2 Uectigal quid sit.
3 Uectigalia non legitime instituta possunt à quocunque defraudari.

Bar. in l. j. C. noua uectigal. inst. non posse.

- 1 BART. in hac l. j. inquit, propter uetustam consuetudinem induci posse ius exigendi uectigal. Vide Bald. in conf. 435. in 5. vol. ubi tradit, an feudatarius possit subditis suis nouum uectigal imponere? & arcem ædificare? scias etiam uectigal imponi non posse transuentibus per uiam communem duobus dominis, nisi eorum uterque consentiat, sed unus sine altero non potest. Abb. in conf. 83. in 2. vol. Quomodo autem uectigalia à domino castri contra subditos praescribantur, & quomodo contra ipsum dominum praescribantur, & quae in huiusmodi praescriptione requirantur, uide apud Aret. in conf. 42. & Bar. & quae ibi ad eum posui in l. si publicanis, §. in uectigalibus, ff. de publica. Quid t sit uectigal? an differat à censu uel alia praestatione? & quae differentia sit inter uectigal, tributum, & pedagium, uide per Bar. & doct. in l. j. §. 1. ff. de publican. & gl. in l. iij. de compen. & doct. in c. tua nobis, de decim. & Abb. in cap. in nouamus, de cens. & las. in lapud Iulianum, §. haeres cogitur, ff. de leg. 1. Item scias, uectigalia seu pedagia licet à dominis secularibus instituta, à clericis exigi non possent, quia pedagium est onus personale, sed persona clerici non est subiecta dño seculari. de qua re uideas in c. quāquam, de cens. in 6. & in clem. presentij, eod. tit. & Abb. in d. c. in nouamus. Item uectigalia t non legitime instituta possunt à quocunque defraudari. Bar. in l. uectigalia, ff. de publica. Bar. in l. ueluti, ff. de iust. & iur. Abb. in d. c. in nouamus, & in ptoem. Gregor. & in c. 1. de const. Et an solo imperatore, aut etiam à regibus & principibus uectigalia possint imponi? uide per Bar.

Bar. in d. luectigal. & Abb. in d. c. innouamus. An ciuitas siue alius citra principem possit collectas imponere? uide Abb. in c. peruenir, de immunit. ecclesi. & breuiter quid sit uectigal, unde dicatur, à quibus imponi possit, & quicquid ad materiam huiusmodi onerum pertinet, uide apud Bertachinum in suo tract. de gabellis, & Franciscum Lucanum in tract. de fisco, & eius priuilegijs, in 4. par. princip.

Rubrica. C. de rer. permut.

CIRCA istam rubricam uide quæ posui in rubrica & in uarijs legibus. ff. eod. tit.

Summarium in l. si cum patruus. C. de rer. permut.

1 *Contractus permutationis quomodo differat ab alio contractu innominato.*

2 *Permutatio est quando certa species pro certa datur specie.*

Bar. in l. si cum patruus. C. de rer. permut.

- 1 **BART.** in hac. l. si cum patruus, in fi. quærit, quomodo differat contractus permutationis ab alio contractu innominato, do ut des, & remittit se ad gl. quæ uult, hunc titulum procedere quando de specie ad speciem fit permutatio, titulus autem generalis, do ut des, quando genus pro genere, uel pro specie. ita etiam declarat Barto. in l. ij. in principio. ff. si cert. pet. sed cogita, huic sententiae refragari, quia lex istos contractus, ut diuersos seiunxit, scilicet permutationem, & do ut des, cum enim ambo sunt innominati, unus solus sufficebat, hoc est, do ut des. item unus est bonæ fidei, scilicet permutatio, & alius stricti iuris. unde hoc ite reluctatur tex. in l. naturalis. §. i. ff. de præscript. verb. ubi agendo de specie ad speciem dicitur explicite, do ut des, igitur contra prædicta. hoc tamen quod hic tenuit Bar. post glossam ut permutatio sit, quando certa species pro certa datur specie, sequitur l. si in §. actionum, col. 1. 7. uers. in ea gl. & col. seq. in st. de actio. & in d. l. ij. col. 3. & ibidem in 2. col. ponit in quo differat permutatio ab emptione. de qua re hic subdit Bar. & ibi l. si refert Ang. declarantem septem differentias, ut ibi per eum. Et ad ea quæ ponit Bar. hic in fi. scilicet quod ad translationem dominij, idem esse in alijs contractibus, quod in uenditione; dicas hanc esse communem sententiam, ut inquit Alexan. in l. traditionibus, supra de pact.

Summarium in Lex placito. C. de rer. permuta.

1 *Ex pacto permutationis actio non oritur, nisi uestiatur.*

Bar. in Lex placito. C. de rer. permut.

- 1 **BART.** in hac lex placito, ait, ex pacto fit permutationis actionem non oriri, nisi uestiatur. ista. lex qua colligitur, agi non posse nisi prius impleto contractu, ex parte agentis, procedit & si offerat adimplere, ut ait l. si in §. actionum, col. 2. 1. uers. item aduertendum, in st. de action.

Summarium in l. adem. C. loca. & condu.

1 *Pensio quando fit soluenda.*

Bar. in l. adem. C. de loca. & conduct.

- 1 **BART.** in hac. l. adem, instat solum, quando fit soluenda sit pensio. tu uero ad istam. l. uide Alex. in consi. 105. in 3. vol. & in consi. 79. col. 2. in 4. vol. & in consi. 132. col. si. eod. vol. 4. & omnino in consi. 105. in 3. volu. Et dum in hoc tex. habetur, conductorem domus expelli posse quando locator probaret eam esse eius proprijs uisibus necessariam, limita hoc non habere locum, quando in instrumento positum esset pactum, ut conductor expelli non possit; quoniam hoc est intelligendū pro usu proprio, ut ista uerba aliquod operentur. ita Dec. in consi. 667. Dum autem in tex. habetur, conductorem quoque expelli posse, si locator maluerit domum corrigere; adde quod resecta domo poterit conductor petere se reponi in domo conductæ. glo. est sing. in l. si duo. §. si cum inquilinus, in uerbo, testari, infra uti possidet. quam extollit Bar. ibi, & Roma. in singul. 2. 3. incip. Tu habes. Et dum in hoc tex. in fi. agitur de conductore,

De locato & conducto .

ductor, qui malè utitur re conductâ, uide quomodo dicatur malè uti, apud Alexan. in d. confi. 105. in 3. vol. & in confi. 118. in 5. vol. ubi multa docuit in hac re quando conductor dicatur malè uersari, & an super hoc declaratoria sententia exigatur, & in confi. 3. in 4. volu. & in l. si filius familiâs. §. si uir. in quinquennium, col. 2. ff. sol. matr.

Summariu in l. certi iuris. C. loca. & condu.

- 1 *Inuicta & illata obligari domino pro pensione rei locatæ.*

Bar. in l. certi iuris. C. de loca. & conduc.

- BART. in hac l. certi iuris, nihil posuit. Tu uerò in materia huius. l. plenè uideas Antonium de Fano in tract. de pignoribus & hypothecis, in 4. membro, secundæ par. num. 11. cum seq. ubi ponitur ista regula, scilicet, inuicta & illata obligari domino pro pensione rei locatæ, cum octo ampliationibus, & octo limitationibus.

Summariu in l. licet. C. loca. & condu.

- 1 *Mercedis remissio fieri debet propter sterilitatem, nisi cum ubertate compensetur.*

Bar. in l. licet. C. de loca. & conduc.

- 1 BART. in hac l. licet, ex qua colligitur, remissionem & mercedis fieri debere propter sterilitatem, nisi cum ubertate compensetur, tradit quid sit sterilitas, & reliqua ut hic per eum. Ad istam. l. uide Alex. in confi. 3. & in confi. 57. in 1. vol. & in confi. 173. Visis & accuratè, col. pe. in lib. primi & secundi vol. & Roma. in confi. 432. in fi. quem uide omnino, & Ange. in confi. 311. col. 4. Ana. in confi. 74. & ibi addita. Aret. in confi. 52. & in confi. 55.

Summariu in l. emptorem. C. loca. & condu.

- 1 *Successor particularis an quando teneatur stare locationi factæ ab eius prædecessore.*

- 2 *Successor in beneficio an teneatur stare locationi factæ à suo prædecessore.*

Bar. in l. emptorem. C. de loca. & conduc.

- 1 BART. in hac l. emptorem, agit de particulari & successor, an & quando teneatur stare locationi factæ ab eius prædecessore. Pro limitatione huius. l. uide Imol. & doct. in l. filius familiâs. §. Diui. ff. de lega. 1. & in l. qui absenti. §. 1. ff. de acquir. poss. Alex. in l. si filio familiâs. §. si. col. 2. ff. solut. matr. & las. in d. §. diui. in 4. quæst. Bar. & de materia huius. l. uide Soc. in confi. 32. in 1. vol. & Curt. in confi. 110. & an conductor expelli possit de re conductâ, in qua habet hypothecam, si ei offeratur pœna & interesse? uide Soc. in confi. 90. in 4. uol. Et an & quando successor particularis teneatur stare locationi factæ per suum authorem? uide Bar. cum ibi additis in l. si filio familiâs. §. si uir, & Abb. & alios in c. querelam, ne prælat. uic. suas. An autem & successor in beneficio teneatur stare locationi factæ à suo prædecessore? uide Alex. in confi. 160. in 6. vol. Fulg. in confi. 226. Bar. & ibi addita in d. §. si uir. las. in confi. 94. in 1. vol. An autem ista. l. habeat locum in colono partiaro? uide Roma. in confi. 309. & in confi. 311. Aret. in confi. 160. colu. 8. Alex. in confi. 118. in 2. dub. in 5. vol. ubi ponit multa ad hanc. l. maximè afferendo eius rationē. Et an procedat quando emptor emisit tantum fructus rei locatæ, uel quando esset facta locatio ad longum tempus? & in confi. 122. eodem vol. uide etiam Soc. in confi. 5. ubi limitat. Barb. in confi. 36 in 3. dubio in 2. vol.

Summariu in l. damnum. C. loca. & condu.

- 1 *Si damnum contingit in re locata diminiutio mercedis fieri debet.*

Bar. in l. damnum. C. de loca. & conduc.

- 1 BART. in hac l. damnum, ait, si damnum & contingit in re locata, diminutionem mercedis fieri debere. quomodo autem ista diminutio fieri debeat, tradit Soc. in confi. 100. & quia de hac re egimus in titulo. ff. locat. non repetam.

Summariu in l. si olei. C. de loca. & condu.

- 1 *Verba libelli improprie accipi possunt, ut libellus sustineatur.*

Bar. in l. si olei. C. de loca. & conduc.

- 1 BART. in hac l. si olei, concludit, uerba & libelli improprie accipi posse, ut libellus sustineatur. Vide Alex. in l. si debitor, col. 5. ff. ad Trebell. & in confi. 121. in 1. vol. Ana. in confi. 10. & ad rem

ad rem faciunt optimè trad. per eundem Alex. in conf. 177. Et quomodo libellus ineptus & c. cludens contraria sustineri possit, uide apud Ang. in conf. 36. & ad prædicta uide Soc. in conf. 161. col. pen. & Abb. in c. 2. col. 2. de restit. integr.

Summarium in l. ad probationem. C. loca. & condu.

- 1 *Ex contractu locationis dominium non probatur.*

Bar. in l. ad probationem. C. de loca. & conduc.

- 1 **BART.** in hac l. ad probationem, ait, ex contractu locationis dominium non probari. Vide Alex. in conf. 347. uers. possit etiam responderi, in libro primi & secundi vol. & in conf. 111. in 4. vol. & in conf. 69. in 5. vol. Abb. in conf. 118. col. 2. in 2. vol. Bald. in l. cum tale. §. falsum, col. 2. ff. de cond. & demonstr. Soc. in conf. 89. col. 5. & in conf. 187. in 1. vol. ubi uult, ex instrumento locationis probari dominium quando concurrunt aliæ cōiecturæ. & in conf. 286. Quid autem de instrumento emphyteosis? uide Soc. in conf. 266. col. 4. in 1. vol. & ad l. hanc uideas Dec. in conf. 146. col. 6. & seq. & in conf. 310. col. fi.

Summarium in l. si quis conductionis. C. loca. & condu.

- 1 *Conductorem conuentum ex hac lege debere ante omnia re restituere, nec posse referre questionē dominij.*

Bar. in l. si quis conductionis, C. de loca. & condu.

- 1 **BART.** in hac l. si quis conductionis, ait, conductorem conuentum ex hac l. debere. ante omnia rem restituere, nec posse referre questionem dominij. in hac materia uide omnino Curtium in conf. 71. ubi multa scitu digna posuit, quæ sunt necessaria in hac l. quæ non refero, cum ibi uideri possint in fonte. Et dum Bar. infra in uers. ex his distinguit, dicit, aut de locatione est dubium, & opponi potest exceptio dominij, & reliqua, ut hic per eum. uide Alex. in conf. 111. in 4. vol. & in conf. 43. col. 2. eod. vol. & in l. si aliquam rem, col. ff. de acquir. poss. ubi declarat hanc l. & aliquid per Barb. in conf. 12. col. 4. in 3. vol. ubi loquitur in emphyteota. Abb. in c. inter dilectos, col. pe. de fid. instr. & ibi addita. & Anch. in conf. 291. & de emphyteota uide omnino Soc. in conf. 167. col. pen. in 1. vol.

Summarium in l. j. C. de iur. emphy.

- 1 *Quomodo fiat contractus emphyteoticus.*
2 *Argumentum an ualidum sit de emphyteosi ad locationem ad longum tempus.*
3 *Contractus emphyteoticus an in scriptis debeat celebrari.*
4 *Argumentum omne ad emphyteotam debet pertinere.*

Bar. in l. j. C. de iur. emphyt.

- 1 **BART.** in hac l. j. ponit ad euentiam, quomodo fit contractus emphyteoticus. Vide Alex. in conf. 112. in 1. vol. & in conf. 148. Videretur, in libro primi & secundi vol. & hoc est, quod uulgo liuellum nuncupatur. & an sit licitum? uide Abb. in conf. 114. In causa mouenda, in 1. dubio. in 1. vol. ubi ait, non esse licitum. uide tex. not. in c. plerique. 14. q. 3. Et ad ea, quæ ponit Bar. hic in 2. opposit. uide. Barb. in conf. 14. col. 12. in 2. vol. Alexand. in conf. 112. Aret. in conf. 10. col. 2. uers. his præmissis. & in conf. 5. ubi ponit quid iuris sit in locatione ad longum tempus? & in conf. 111. col. 2. Postea Bar. querit, in quo differat iste contractus à contractu emptionis & uenditionis & locationis? uide Aret. in d. col. 111. ubi tradit an de emphyteosi fit ad locationem ad longum tempus ualidum sit argumentum? Et dum Bar. subdit de illo, qui emit à communi Perusij fructus, redditus, & proventus clusij; & concludit non esse curandum, nunquid in instrumento dicatur uendidit, uel locauit, sed inspicendum esse utrum sit uenditio uel locatio. uide Alex. in conf. 3. col. 2. in 1. vol. & in conf. 112. eod. vol. & in conf. 148. in libro primi & secundi uol. Barb. in conf. 50. col. 10. in 1. vol. & latè Soc. in conf. 261. & in conf. 266. col. 3. Et attende unam regulam memorabilem, ubicunque forma contractus, & nomen repugnant, innitendum est formæ, non autem nomini. uide ultra alios Soc. in l. Gallus, §. & si parente. ff. de liber. & posth. ubi citat bonum tex. in l. cum manu lata. §. fin. ff. de contrah. empt.

De iure emphyteutico.

- 3 *empt.* Et dum *Bar.* subiungit, utrum *†* contractus emphyteoticus in scriptis debeat celebrari? vide *Barb.* in *confi.* 1. 4. *colu.* 1. 2. in secundo volu. *Roma.* in *confi.* 1. 3. *Alex.* in *d. confi.* 1. 12. in *fi.* & in *confi.* 1. 6. *col.* 4. in 1. vol. & in *confi.* 1. 48. in libro primi & secundi vol. & in *confi.* 50. *col.* 2. in 5. vol. *Aret.* in *fi.* in *inst. loca.* Bartolom sibi contrarium in *iurifigentium.* §. *quinimmo.* *col. fi.* ff. de pact. & *Soc.* in *confi.* 1. 69. *col. pen.* Et dum *Bar.* subdit quid differat iste contractus à contractu precarij? vide *Alex.* in *confi.* 308. *Visis* duobus, *col.* 2. in libro primi & secundi vol. & in *confi.* 9. in 3. vol. ubi tradit an differat à contractu feudali. Postea dicit si res diminiatur, ita tamen ut aliquid superfit, emphyteotam teneri ad totam pensionem. vide *Alexan.* in *confi.* 1. 12. & in *d. confi.* 1. 48. & *Soc.* in *confi.* 1. 38. & seq. Et dum *Bar.* in *uersi.* quaro quid econuerso, concludit, omne augmentum *†* indistinctè ad emphyteotam pertinere, vide *Præposit.* in titulo de controuerf. in *uest. c. fi quis de manso.* *col.* 3. in *fi.* & seq. & *Corn.* in *confi.* 1. 5. in 4. vol. Postremo querit *Bar.* quid si res non perijt, sed est in loco, qui propter bellum coli non potest? vide aliquid per *Bal.* in *confi.* 379. in 5. vol. *col. fi.* *Inol.* in *confi.* 7. *col. pen.* *Corn.* in *confi.* 92. *colu.* 4. *Alex.* in *d. confi.* 1. 2. & *Aret.* in *confi.* 1. 40. & hunc articulum videas plenè discussum per *Antonium Corset.* in suo repertorio in *Abb.* in voce, emphyteota.

Summarium in l. ij. C. de iur. emphyte.

- 1 *Uasallus debens certam pensionem pro feudo, an cadat à iure suo illam non soluendo.*
- 2 *Canon non soluto res non reuertitur ad dominum ipso iure, sed tantum eo uolente.*
- 3 *Uasallus habens feudum sub annua pensione, an cadat à iure suo, si desint soluere per biennium.*
- 4 *Emphyteota qui est dignus priuari emphyteotica re propter canonem non solutum an teneatur ad restitutionem fructuum medio tempore perceptorum.*
- 5 *Dominus an possit autoritate propria emphyteotam expellere.*
- 6 *Emphyteota soluere non potest canonem pro pluribus annis futuris.*
- 7 *Emphyteota potest compelli à domino ad exhibendum instrumentum emphyteoticarum.*
- 8 *An solus abbas qui sine consensu monachorum bona ecclesie alienare non potest, solus possit huiusmodi ius deuolutum repudiare.*
- 9 *Emphyteota si promisit paruum si non soluerit pensionem, an talis possit deijci, an uerò per specialem provisionem censetur recessum à provisione legis.*
- 10 *Provisio legis cessat per provisionem hominis.*
- 11 *Emphyteota si facit alium emphyteotam quomodo ipsi domino succurratur.*
- 12 *Secundus emphyteota si consentiente domino acquisiuit à primo utrum finita linea primi emphyteote is amittat emphyteosim, an non.*

Bar. in l. ij. C. de iur. emphyt.

- BAR.* in hac l. ij. diuidit dicens, hoc sufficere pro summario. Tu uerò ad istam l. uide *Barb.* in *confi.* 5. *col.* 2. & seq. in 1. vol. & in *confi.* 50. in eod. vol. & in *confi.* 63. *col.* 17. cum seq. *Alex.* in *confi.* 71. *col.* 3. in 1. vol. & in *confi.* 156. *Viso* & considerato, in libro primi & secundi vol. & in *confi.* 9. *col.* 2. in 3. vol. ubi ponit an *†* uasallus debens certam pensionem pro feudo, cadat à iure suo illam non soluendo. & in *confi.* 44. *col.* 3. ubi tractat ad quem spectent melioramenta facta in re emphyteotica, & an simplex conductor expelli possit si cessauerit soluere, uel male utatur re locata? & ibi ponit exemplum quando dicatur male uti, *col.* 6. & in *confi.* 9. *col.* 3. in 5. volum. ubi tradit, si uasallus habens feudum sub annua pensione, eant per biennium non soluit, utrum cadat à feudo? & in *confi.* 11. *col. fi.* & in *confi.* 17. *col.* 1. eod. 5. vol. ubi etiam dicit, utrum in hac materia, filiorum appellatione ueniant nepotes: & *Socin.* in *confi.* 167. in 1. dubio. ubi agit de eadem re, de qua *Alex.* in *d. confi.* 9. Et dum *Bar.* infra in *uersi.* uenio ad quaestiones, dicit, canone *†* non soluto rem non reuertit ad dominum ipso iure, sed tantum eo uolente, vide aliquid apud *Alex.* in *confi.* 5. *col.* 2. in 5. vol. & in *confi.* 6. *col. pen.* in 3. vol. ubi docuitur, utrum ad voluntatem domini declarandam sententia exigatur? & an citatio? uide eundem *Alexand.* in *confi.* 44. *col.* 3. Et num idem sit in uasallo, & in emphyteota alienantibus irrequisito domino? vide

- vide Bal. in conf. 9. colu. 2. in primo volumine. & Soci. in conf. 167. in primo uolu. & ad prædicta uide Barb. in conf. 40. colu. 15. & sequ. in primo uol. & Alexand. in conf. 104. in tertio uolumine. & in conf. 4. colu. 3. in quinto uolu. ubi tradit an t uasallus habens feudum sub annua pensione cadat à iure suo, si desijt soluere per biennium? & Socin. in dicto conf. 167. in primo dubio. An autem emphyteota, qui ob non solutionem canonis cecidit à iure suo, possit moram purgare soluendo infra modicum tempus? & si talis est minor, nunquid petere possit restitutionem in integrum? Fulg. in conf. 7. Et qua cautela uti debeat, ut moram purgare possit.
- 4 docuit Capoll. in cautela. 135. An emphyteota, t qui est dignus priuari emphyteotica re propter canonem non solutum, teneatur ad restitutionem fructuum, quos medio tempore percepit? uide Feli. in capitulo de quarta, num. 37. cum sequ. de præscript. ubi etiam tradit, quid de feudatario, & quid de clerico digno priuatione beneficij. Vtrum emphyteota, quem dominus uult expellere, possit referre quæstionem dominij? Dicas, aut agitur rei uendicatione, & tunc potest referri; quia per instrumentum locationis dominum non probatur, ut diximus in l. ad probationem, supra de loca. Aut agitur ut sibi possessio restituatur, & eo casu non potest, etiam si incontinenti se esse probaturum assereret. Soci. in dicto conf. 167. in primo uolumine. ubi etiam habetur an t dominus possit auctoritate propria emphyteotam expellere. & quid si iudex fuisset actus? uide Dec. in confil. 146. & in hac materia de domino, qui uult emphyteotam expellere, de quo agit Bart. hic in uers. hoc præmissio, uide Federic. in consilio 170. & Abb. in conf. 3. in octauo dubio, in secundo uolumine. Barb. in conf. 51. colu. 2. in primo uolumine. Aret. in conf. 21. Alexand. plenè in conf. 105. in tertio uolumi. quem uide omnino. Paul. de Cast. in conf. 135. & Fulg. in conf. 2. & Soci. in dicto conf. 167. & Dec. in
- 6 conf. 146. Scias quoque emphyteotam t soluere non posse canonem pro pluribus annis futuris. Dec. in l. cum tempus. ff. de regul. iur. vtrum emphyteota, qui ob non solutionem canonis cecidit à iure suo, cecidisse intelligatur etiam à beneficio pacti de retrouendendo? uide Rapha. Cum. in conf. 65. Quid si non constat, an quis sit emphyteota, an censuarius, nunquid non soluendo priuetur? Dec. in dicto conf. 146. Limita prædictam regulam de emphyteota, qui desijt soluere per biennium, non procedere, quando in regione uigeret consuetudo, ut talis non cadat à iure suo. quæ quidem consuetudo ualida est, cum non sit contra substantialia, sed tantum contra accidentalialia ipsius contractus. ita Abb. in conf. 72. in primo uolumine. Item scias in hac materia unum, quod est mirabile, hoc est, emphyteotam t posse compelli à domino ad exhibendum instrumentum emphyteoticarium. hæc Abb. in consilio 74. in primo uolumine. Item scias emphyteotam, qui iurauit soluere pensionem, ita cadere à iure suo non soluendo infra annum, sicut si per biennium cessaret, secundum Feli. in capitulo querelam. num. 8. de iure iuran. Et circa prædicta, illud obliuioni non tradas, quamuis emphyteota non soluens cadat à iure suo, ita demum si dominus uolet, tamen si non uult, propterea non censetur dominus alienare, quamuis caducitatem remittat recipiendo canonem consuetum, per rext. & quæ ibi posui. In l. qui autem, in principio. ff. quæ in fraud. cred. ubi etiam habetur, an t solus abbas, qui sine consensu monachorum bona ecclesie alienare non potest, solus possit huiusmodi ius deuolutum (ut prædiximus) repudiare. Et dum Bart. in uers. quero quid si elapso, tractat, an dominus, qui recipit pensionem omnium annorum, in quibus cessatum fuit à solutione, possit emphyteotam expellere? uide ultra prædicta Alexand. in confil. 103. aliàs 113. in quarto uolumine. Paul. de Cast. in auth. qui rem. supra de sacrosanc. eccles. Abb. in confil. 67. in secundo uolumine. Anto. de Butr. in conf. 22. col. 2. & sequ. Roma. in conf. 103. Imol. in conf. 100. in secundo dubio. Aret. in conf. 35. in fi. & omnino Alexand. in conf. 156. Vilo & considerato, col. penult. in libro primi & secundi uoluminis. & in conf. 60. in tertio uolu. & in conf. 105. col. 4. eodem uolu. Fulg. in conf. 2. Soci. in dicto conf. 167. & in simili in conf. 125. Bald. in capitulo quæ in ecclesiis, colu. 7. & sequ. de constit. Imol. in capitulo potuit, col. 18. & sequ. de loca. Feli. in cap. accedens. 2. colu. antepenult. de lit. contest. & omnino Curiam in
- 9 conf. 81. Postea subiungit Bart. infra in uers. quero quid si emphyteota t promissit penam si

De iure emphyteotico.

non solueret pensionem, an talis possit deijci, an uerò per istam specialem prouisionem censetur recessum à prouisione legis? vide Alexand.in conf. 132.in quarto uolumine.& in conf. 118.colu.fi.in quinto uolu.& quæ posui ad Bart.in l.cùm pater.§.libertis.ff. de lega.2. Et dum agit Bar. de solutione ad l.fi. de pact. conuen. circa hanc solutionem, vide la In §.item Seruiana.colu.9.institu.de action.in ultima dubitatione. & dicas,regulam.d.l.fi. qua cautum est, propter prouisionem t hominis, cessare legis prouisionem, procedere quando prouisio legis est extraordinaria, & facta in defectum prouisionis hominis, secus si illa prouisio est extraordinaria; quia tunc prouisio hominis non facit cessare legis prouisionem, ita Bald.in l.j.colu.7. vers. quæto si testator, infra commun.de lega.Roma.in singul.suis, ad quem accedit Anton.de Fano in tràct.de pignoribus & hypothec.in quarto membro secundæ par.num.191. Et dum subdit Bart.quando promissa est pœna, an utrunque fieri possit, scilicet, & pœna peti, & emphyteota expelli? vide Alexand.in conf. 105.colum.6. in tertio uolumine. Postea hic propè h.querit

11 Bart.si t emphyteota facit alium emphyteotam, quomodo ipse domino succurratur? vide Roma.in conf. 311.& si hoc sit irrequisito domino, utrum dominus possit hæc bona ab ipso emptore reuocare? vide Fulg.in conf. 219.tamen aduerte, quia hic non sumus in simplici uenditione, sed in secundo emphyteota, cui datur utile dominium. id quod an fieri possit irrequisito domino, docuit Alexand.in conf. 119. in tertio uolumine. Quid si t iste secundus emphyteota consentiente domino acquisiuit à primo, utrum finita linea primi emphyteotez amittat emphyteosim, an non? vide Soci.in conf. 96.in tertio uolumine. Ad ea uerò quæ hic ponit Bar.in fi.de hærede, qui ignarus non soluit, ut de æquitate restitui debeat, vide in simili Abb.in conf. 3.in sexto dubio, in secundo uolu. Roma.in conf. 166.in fi.Alexand.in conf. 123. in 5.uol. & in conf. 141.eodem uol.& in l.j.§.fi.ff. de eden.& Dec.in conf. 58.col.fi. Quid si emphyteota negat aliqua bona esse emphyteotica, ad quem spectet probatio, vide Soci.in conf. 67.in uol.

Summarum in l.cum dubitatur.C.de iure emphyt.

- 1 Alienatio rei emphyteotice fieri non potest domino irrequisito.
- 2 Emphyteote an aliquid donare liceat.
- 3 Vasallus an possit seruitutem imponere, & concedere ius percipiendi fructus irrequisito domino in praedictum filiorum.
- 4 Emphyteota alienans partem rei emphyteotice an cadat à tota re an uero solum à parte alienata.
- 5 Emphyteota si uendit irrequisito domino, & dominus postea recipiat ab eo pensionem, censetur remissa caducitas.

Bar.in l.cum dubitatur.C.de iure emphyt.

- 1 BART. in hac l.cum dubitatur, agit de alienatione t rei emphyteotice, ut fieri non possit domino irrequisito, declarando ut hic per eum. vide Alexand.in conf. 161. in lib.primi & secundi uoluminis.& in conf. 5.in quinto uolumine. Aret.in conf. 41.Ana.in conf. 90. la In l.j.co lu.8.infrà qui admit. An autem super huiusmodi re possit alteri ususfructus constitui? Balte- nuir posse. Contrarium decidit Francisc.Cremens.in singul.85.incip. Emphyteota, per tex. in l.fi. supra de rebus alien.non alien. An possint bona emphyteotica permutari domino irrequisito? dicas quòd non. Dec.in conf. 60. An possint grauari per fideicommissum? vide Alex. in conf. 101.colu.7.in 4.uolum. An autem quatenus ista lex agit de quinquagesima, an comprehendat ecclesiam? vide Fulg.in conf. 6.& Alexand.in conf. 123.in 5.uol.vbi tradit etiam, an possit consuetudine induci, ut aliquid soluatur loco quinquagesimæ? Postea Bart.hic in uers.
 - 2 quæto utrum emphyteotez aliquid donare liceat, tradit de ista donatione, de qua uide Alex.in conf. 9.in 5.vol.Abb.in conf. 74.in 2.dub.in 1.vol.Aret.in conf. 35.col.2. & in conf. 41.Alex.in conf. 308.visis duobus, col.2.in lib. primi & secūdi uol.vbi tradit an emphyteota locare possit ad longum tps irrequisito dño? Et an ad quinquagesimam teneatur? & in conf. 334.viso & ma- turè.in eod.lib.vbi ponit, an res emphyteotica possit dari in dotē? qua in re Soci.in conf. 25.in
- * 1.volait, eā dari posse scdm magis uerā & cōm sniam. quāuis aliqui de hoc dubitarint.Alex. in cōsilo 4.in 3.uol.vbi tradit an huiusmodi res, & similes locari possint ad lōgum tps? & quan- do dictum

do dictum fuit ab emphyteota, suæ intentionis non esse, velle dominium utile transferre per locationem, quam facit ad longum tempus. & in consi. 17. in quarto dubio, in quinto uolu. vbi ponit, an emphyteota possit donare. & in consi. sequ. tradit an usufructus possit seruitutem imponere, & concedere ius percipiendi fructus, irrequisito domino in præiudicium filiorum: vide Franciscum Crem. in singul. 85. & tex. in l. fi. & quæ ibi posui in lucubrationibus meis, supra de reb. alie. non alie. Soc. in consi. 128. in quinto uolu. vbi ponit, quid iuris quando esset data licentia de uendendo, & quomodo intelligatur. vide etiam Fulgo. in consi. 5. vbi dicit, an possit donare, & omnino in hac re non prætermittas Aret. in consi. 41. & Alexand. in consi. 120. in primo uolu. vbi communem opinionem esse ait. vt emphyteota possit donare & legare emphyteoticam rem irrequisito domino. & in consi. 151. in lib. primi & secundi uolu. An tamen emphyteota alienans partem rei emphyteoticæ, cadat à tota re, an uero solum à parte alienata? vide Alex. in consi. 89. in quinto uol. & in consi. 99. col. fi. eodem uol. Raph. Cuma. in consi. 41. & Curtium in consi. 70. nu. 9. Vtrum quando emphyteota uendit bona emphyteotica, possit dominus ea auocare ab ipso emptore? Fulg. in consi. 219. Quid si emphyteota, qui huiusmodi re alienauit, protestatus est, suæ intentionis non esse, velle alienare, nisi prius ipsius domini accedente consensu; vtrum cadat à iure suo? & alia scitu digna in hac materia uide apud Curtium in consi. 8. & quo pacto possint huiusmodi bona irrequisito domino alienari, docuit Alexan. in consi. 104. & in consi. sequ. in quarto uolu. Item scias in re proposita alienantem irrequisito domino, etiam si eam statim redimat, cadere à iure suo, tamen dignum esse uenia propter celeritatem redimendi. c. si quis presbyterorum. de rebus eccles. non alien. capitulo potuit, de loca. vide Ambrosium de Opizzoni. in repet. §. Diu. nu. 76. ff. de leg. primo. si emphyteota t uendit irrequisito domino, & dominus postea recipiat ab eo pensionem, censetur ei remissa caducitas. Curtius in consi. 81. Et in hac materia attende quoniam, & si uendens rem emphyteoticam cum clausula, saluo consensu domini, & non aliter, nec alio modo, non cadat à iure suo, tamen hoc non habet locum, quando uenditum esset aliquod fortititium, uel res, quæ sine difficultate recuperari non potest. Bald. in cap. 1. §. hoc quoque, col. penul. de success. feud. quem sequitur Ias. in rubrica. ff. solu. matrimo. & in l. non solum. §. morte, col. 24. ff. de oper. nou. nunc. & in hac. l. & Feli. in cap. quæ in ecclesiis, col. u. ante penult. de constit. & Curt. in tracta. feud. in quarta part. quæst. 21. Et quomodo emphyteota, seu feudatarius possint alienare dominis irrequisitis, absque eo quod cadant à iure suo, aperuit Cæpoll. in caut. 124. Ad ea uero quæ ponit Bar. hic in fi. ibi nam & per legatum non potest transferri. vide Ant. de Butr. in consi. 25. col. 2. Alexand. in l. si patroni. ff. ad Trebell. & in consi. 212. siue 213. in lib. primi & secundi uol. & in consi. 8. col. 3. & sequ. in 3. uol.

Summarium in l. si pater. C. de sponsa.

1 Tutor uel curator dissoluere non potest sponsalia contracta per patrem pupilli.

Bar. in l. si pater. C. de sponsal.

1 BART. in hac l. si pater, sic ait in summa. Tutor t uel curator non potest dissoluere sponsalia contracta per patrem pupilli. vide Feli. in rubr. de tregu. & pac. col. 5. & sequ.

Bar. in l. si. C. de sponsal.

BART. in hac l. si. ait, hanc esse notab. l. & eam declarat, ut hic in summa. vide Soci. in consilio 3. in primo uolumine.

Bar. in l. j. C. de dona. ante nupt.

BART. in hac l. j. tradit, quomodo procedat in casibus, in quibus uir uult augere dotem uxoris. vide Soci. omnino in l. j. ff. solu. matr. col. 20. vers. primò, ubi limitat istam. l.

Summarium in l. quod sponsa. C. de donat. ante nupt.

1 Paria sunt aliquid fieri tempore prohibito, & tempore licito, sed differri in tempus prohibitum.

lii 2 Bar.

De donatione ante nuptias.

Bar.in l. quod sponsæ. C. de donat. ante nupt.

- 1 **BART.** in hac. l. quod sponsæ, ait, paria t esse aliquid fieri tempore prohibitò, & tempore licito, sed differri in tempus prohibitum. vide Soci. in l. j. colum. 1. 2. ff. solu. matrim. vbi declarat istam. l. & ponit differentiam, an donatio fiat ante matrimonium, an constante. & omnino videas quæ plenè posui in rubrica. ff. de donat. in l. vir. & uxor. & limita istam regulam ut per Bar. in l. aliam. §. eleganter. ff. sol. matrim.

Summarium in l. si constante. C. de donat. ante nupt.

- 1 *Si ius aliquod mihi ex facto tuo vel in re, vel in spe est acquisitum, illud mihi à te auferri non potest.*

Bar. in l. si constante. C. de donat. ante nupt.

- BART.** in hac. l. si constante, dicit, ut hic per eum. Tu autem attende hunc text. in uers. exceptis, qui est solennis ad probandum, si ius t aliquod mihi ex facto tuo vel in re vel in spe est acquisitum, illud mihi à te auferri non posse. ira Bal. hic. & Aret. in consi. 74. col. pen. vbi ait hoc esse intelligendum, quando fuit mihi quæsitum ex facto tuo, sed ex dispositione legis.

Summarium in auth. sed iam necesse. C. de dona. ante nupt.

- 1 *Quando uir constante matrimonio confitetur dotem sibi esse datam, ista confessio creditoribus non præiudicat, sed tantum sibi.*
2 *Mulier quæ dedit augmentum in rebus mobilibus, an possit assumere in se onus probandi, & probare se re uera modicam rem dedisse.*
3 *Partis confessio non tollit præsumptionem iuris, & de iure.*

Bar. in auth. sed iam necesse. C. de donat. ante nupt.

- 1 **BART.** in ista auth. sed iam necesse, sic ait in summa. Quando t uir constante matrimonio confitetur dotem sibi esse datam, ista confessio creditoribus non præiudicat, sed sibi tantum. Hoc documentum, scilicet, ut ista confessio præiudicet marito, communiter reprobat, secundum Soci. in consi. 65. & in consi. 66. colum. 3. in primo uolumine. ego autem de ista confessione plenè tractaui in rubrica. ff. de donat. inter uirum & uxor. ideo ibi uideas. & ad l. hanc uide Roma. in consi. 146. Soci. in consi. 123. & Corn. in cons. 81. in primo dubio. in primo uolu. Et ad ea, quæ hic subdit Bart. in uers. præterea, vide Paul. de Castr. in consi. 8. & Corn. in consi. 37. in quarto uolu. Postea quærit Bar. an t mulier, quæ dedit augmentum in rebus mobilibus, possit assumere in se onus probandi? & probare se re uera modicam rem dedisse? ait, quæ hoc fieri non posse; quia est præsumptio iuris, & de iure, quæ non admittit probationem in contrarium, nisi per confessionem. Ad hæc accedit Ias. in l. transegiſſe, colu. 1. vers. tertio facit, supra de transact. neque recipit aliam probationem in contrarium. Cæpoll. in cautel. 7. incip. Hæres si non. Ias. in l. si §. & si præfatam, colum. 7. vers. limita, infra de iure deliber. vide tamen Cæpoll. in cautel. 8. incip. In sententia, vbi ponit casum, in quo partis t confessio non tollit præsumptionem iuris & de iure. & ad materiam glo. vide Ias. in repet. l. admonendi, colum. 20. vers. ex superscriptis. ff. de iure iur. vbi ait, sententiam, quæ transiit in rem iudicatam, quandoque per confessionem partis reuocari. Amplia hoc procedere etiam in ficta confessione, ut per Ias. in l. si prius, colum. 14. ff. de oper. nou. nunciat. & ad rem uide Felij in capitulo quanto, de præsumpt.

Summarium in l. dos data. C. de dona. ante nupt.

- 1 *Res in mobiles non egere oblatione uel consignatione, sed tantum res mobiles.*

Bar. in l. dos data. C. de donat. ante nupt.

- 1 **BART.** in hac. l. dos data, inquit, res t immobiles non egere oblatione, uel consignatione, si d. tantum res mobiles. vide Barb. in consi. 15. in primo uolu. & in consi. 22. colum. 10. & in consi. 33. colu. 7. & in consi. 51. colu. 35. eodem uolu. & in multis alijs suis consilijs. & Bart. in l. ij. C. quand. & quib. quart. pars debe. lib. 10.

Summarium in l. si ut proponis. C. de nupt.

- 1 *Idem aperatur propositum in proposito, quod oppositum in opposito.*

Bar.in l.fi ut proponis. C. de nupt.

- B**ART. in hac l. fi ut proponis, nihil ferè dicit. Tu uerò quatenus ex ea colligitur, idem
† operari propositum in proposito, quod oppositum in opposito. vide Soci. in consil.
42. colu. 3. in primo uolu.

Summarium in l. fi uicinis. C. de nupti.

- I**lle qui natus est in domo uicinis scientibus, est filius legitimus.
Bar. in l. fi uicinis. C. de nupt.

- B**ART. in hac l. fi uicinis, ait, eum, qui natus † est in domo uicinis scientibus, esse filium le-
gitimum. vide Alexand. in cons. 79. colu. 2. in tertio uolumine. & omnino quæ posui in l. filium.
ff. de his qui sunt sui uel alie. iur.

Summarium in l. imperialis. §. similis. C. de nupti.

- T**estis periuus post peractam pœnitentiam habetur ac si non fuisset periuus.
Bar. in l. imperialis. §. similis. C. de nupt.

- B**ART. in hac l. imperialis. §. similis, colligit ex isto tex. testem † periuum post peractam
pœnitentiam haberi, ac si non fuisset periuus. vide Barb. in consi. 3. colu. 3. & sequi. in secundo
uolu. Et dum hic in fi. ait Bart. quando alicui conceditur dignitas, videri cum eo dispensatum
de infamia. vide aliqua apud Barb. in cons. 27. colu. 1. in secundo uolu. Quid si infamis admit-
titur à superiore ad accusandum, siue ad dicendum testimonium? vtrum censeatur cū eo fuisse
dispensatum? vide Abb. in c. præterea, de testi. cogen.

Summarium in d. l. imperialis. §. his illud. C. de nupti.

- F**ilius qui natus est antequam pater esset rex, au dicatur filius regis.
Bar. in d. l. imperialis. §. his illud. C. de nupt.

- B**ART. in ead. l. §. his illud, agit de filio † qui natus est antequam pater esset rex, vtrum di-
catur filius regis? vide Fel. in cap. prudentiam, colu. 2. de offic. deleg. & in cap. inter cæteras, in
princip. de rescrip. ybi Dec. in primo notab. latè Corset. in tract. de potestate regia, quest. 26. &
omnino uide quæ posui in l. filium. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur.

Summarium in l. sancimus. j. C. de nupti.

- U**bi fit mentio nuptiarum, intelligendum est de duæ, quo nuptiæ celebrantur.
Bar. in l. sancimus. j. C. de nupt.

- B**ART. in hac l. sancimus, ait, ybi † fit mentio nuptiarum, intelligendum esse de die, quo nu-
ptiæ celebrantur. vide Alex. in consi. 61. viso processu, in quinto uol.

Summarium in auth. incestas. C. de incest. nupti.

- P**œna contrahentium incestas nuptias, quæ sit.

Bar. in auth. incestas. C. de incest. nupt.

- B**ART. in ista auth. contineri ait, quæ † sit pœna contrahentium incestas nuptias. vide
ad rem hanc Anchar. in c. canonum statuta, colu. 12. de constit. & in consi. 391. Signor.
in consi. 25. Cuma in consi. 154. Abb. & doct. in cap. & si necesse, de donat. inter uir. &
uxor. & Bal. in consi. 118. in 1. uolum. An autem pœna huius auth. locum habeat in nuptijs ince-
stis de iure canonico? vide Dec. in consi. 158.

Summarium in auth. ex complexu. C. de incest. nupti.

- S**purij sunt incapaces.

- F**ilij spurij alimenta non debentur de iure civili, sed de iure canonico.

- A**n grauata restituere bona pauperibus post mortem suam possit adhuc uiuens cum auctoritate etiam epi-
scopi erogare illa in filium spurium testatoris pauperem.

Bar. in auth. ex complexu. C. de incest. nupti.

- B**ART. in ista auth. ex complexu, ait, spurios † esse incapaces. An autem ista auth. locum

De incestis nuptijs.

habeat in successione matetna, & alia ad rem facientia, vide apud Soci. in consi. 148. cum sub-
 scrip. sequ. in primo uolu. vide quæ posui in l. filium. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. Et attende,
 quoniam si legatum fieret spurio, in quo de proprietate ageretur, tamen illud in spurio & inca-
 paci restringendum esse ad alimenta tantum. Angel. in l. cum hi. §. si uni. ff. de transact. & uide
 ad istum text. trad. in l. si. infra de natural. liber. vbi Bal. J. & alij. & glo. & ibi doct. in §. si. in ant.
 quibus mod. natur. eff. sui. & Angel. de Aret. in §. nouissimè, institui. de Orfic. Alexand. in l. si
 quiss. de vulga. & pupill. Alexand. & alij. in l. Gallus. §. si is quiss. de liber. & posthum. & Alexan.
 2 in consi. 216. Viso processu, in libro primi & secundi uolu. Et dum subiungit Bart. filijs t spur-
 rijijs alimenta non deberi de iure ciuili, sed de iure canonico. De hac re uide omnino quæ scri-
 pli in l. item in potestate. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. & in l. si gener. ff. de his quibus ut in-
 dign. vbi latè egimus de hac materia. Item ex istis dictis Bartoli collige, seruandum esse in hac
 re ius pontificium, de quo uideas Dec. in cap. at si clerici, in principio, de iudic. vbi ait huiusmo-
 di alimenta coram iudice ecclesiastico esse petenda. & in capitulo ecclesia sanctæ Mariæ, colu.
 13. vers. secundus, de constitu. & ad hæc uide Abb. in consi. 50. & in consi. 155. in primo dubio,
 in secundo uolumine. & Feli. in d. capitulo ecclesia sanctæ Mariæ, colu. 15. Abb. in cap. cum ha-
 beret, de adulter. & in cap. coniugatus, de coniug. cleric. Angel. Aret. in tract. de successiōibus
 ab intestato, in glo. uolens intestatus decedere, colum. 2. & in glo. item relinquit filio spurio, in
 principio. & Ana. in consi. 91. & in consi. 95. & ibi addita. Areti. in consi. 48. Angel. de Aret.
 & alios institu. de iur. natur. gent. & ciuil. in principio. Alexand. in consi. 74. Circa primum. in
 tertio uolu. Bald. in consi. 258. & in consi. 262. in primo uolu. & in consi. 267. eodem uolumi. &
 3 in consi. 91. vbi ponit, an grauata t restituere bona pauperibus post mortem suam, possit adhuc
 uiuens cum autoritate etiam episcopi erogare illa in filium spurium testatoris pauperem. &
 Soci. in consi. 161. vbi tradit, nunquid auus teneatur huiusmodi spurijjs alimenta præstare. &
 quæ alimenta debeantur. & Fulg. in consi. 44. Attende quoque unum in hac materia, si lega-
 tum fiat filia naturali pro dote, filia mortua dotem redire ad hæredes patris: ita sing. ait Bald.
 nouell. in tractatu de dote, in sexta quæst. princip. hoc tamen limitat, nisi uigore statuti dos ma-
 rito acquireretur.

Bar. in l. j. C. de interdic. matrīm.

BART. in hac l. j. inquit, prohibitionem istam non esse de iure canonico. vide Feli. in cap.
 ecclesia sanctæ Mariæ, colu. 19. de constitu. Anchata. in cap. canonum statuta, colu. 12. eodem
 titu. & Federic. de Sen. in consi. 36.

Summarium in l. j. C. si quacum. pradi. potest.

1 Si index ordinarius tibi facit iniuriam, tu potes protestari, & fugere suam iurisdictionem.

Bar. in l. j. C. si quacumque prædit. potest.

1 BART. in hac l. j. inquit, si t index ordinarius tibi facit iniuriam, tu potes protestari, &
 fugere suam iurisdictionem. vide Bar. & Alexan. in l. quia poterat. ff. ad trebell. vbi con-
 cluditur, processum factum coram iudice recusato nullius esse roboris & momenti, ex
 quo priuatur iurisdictione, ut hic. hoc tamen intelligas circa ea, quæ pertinent ad articulum, in
 quo fuit recusatus. Alex. in consi. 89. in primo uol. Feli. in c. 3. col. 8. vers. considera, de rescrip. &
 in c. subtogata, col. 6. in septima limit. de appellat.

Summarium in l. j. C. de secund. nupt.

1 Quis non possit decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus.

Bar. in l. j. C. de secund. nupt.

1 BART. in hac l. j. in tertia oppos. ait, quem t non posse decedere pro parte testatum, & pro
 parte intestatum. vide omnino Dec. in l. ius nostrum, in fi. ff. de reguliur. Postea Bar. hic.
 in fi.

in fi. quærit, vtrum istæ pœnæ hodie sint correctæ? vide Federic. de Senis. in consi. 36. Feli. in cap. ecclesia sanctæ Mariz, colu. 16. de constitu. Ana. in consi. 73. & ibi addita, & in consi. 102. & ibi addita. Ana. in cap. canonum statuta, col. 12. & seq. de constit. Abb. in d.c. ecclesia sanctæ Mariz, colu. 6. & in c. fide sponsal. Capr. in consi. 70. Aret. in d.c. ecclesia sanctæ Mariz, colu. 2. tepen. Soci. in consi. 34. col. 5. & Dec. in consi. 87.

Summarium in l. sœmina. C. de secun. nupt.

1 *Pœna secundo nubentium, qua fit.*

2 *Ius quod reservatur filijs alterius matrimonij, cui non competit iura successione, cum eis debeat etiam si non sint hæredes.*

3 *Maritus transiens ad secunda vota an perdat lucrû, quod promittitur ex dote prima uxoris stante statuto: Bar. in l. sœminæ. C. de secun. nupt.*

1 **BART.** in hac l. sœminæ, dicit contineri t pœnam secundo nubentium. circa istam luidè omnino Soci. in consi. 34. in primo uolu. vbi bene loquitur, & in consi. 263. An autem ista lex, quæ pœnam imponit matri ad secundas nuptias transeunti, locum habeat etiam in patre? vide Dec. in consi. 230. & cum subiaceret omnibus pœnis, quibus subiaceret etiam mater, docuit Nicolaus de Vbaldis in tracta. de successione ab intestato, in secunda parte, nu. 8. in quarto uolu. Et limita istam. l. non habere locum in matre ad secunda vota transeunte contentientibus filijs. Dec. in consi. 206. & Roma. in singul. 248. incip. Tu scis, vbi posuit etiam, nunquid euitet pœnam ista mulier si de consensu mariti iterum nuberet? vbi concludit hac ratione pœnas, quæ imponuntur nubenti infra annum luctus, uitari non posse, sed eas, quæ post annum imponuntur. Limita etiam istam. lvi per Ias. in l. filium quem habentem, colu. 7. suprà famil. eriscun. & aliter per Dec. in cap. ecclesia sanctæ Mariz, colu. 15. in secunda conclus. de constitutione. vbi etiam ait, pœnam istius. l. de iure canonico non esse sublatam; quia fauore filiorum fuit iniuncta. Et de materia huius. l. vide Angel. in §. præferuntur, colu. 3. & sequ. institu. ad

2 **Tertul.** Item aduerte quia ius, t quod referuntur filijs alterius matrimonij, eis non competit iure successione, cum eis debeat, etiam si non sint hæredes. Dec. in consi. 87. col. 2. & ibi in colu. sequ. tradit an istud ius competat etiam nepotibus, ira ut cum patruo concurrat? quid si filij iuramento interueniente renunciarent successioni paternæ & maternæ, an eo casu locum haberet constitutio huius. l. vide Oldrad. in consi. 294. & plenè Dec. in dicto consi. 230. & ad l. hanc uide Alexand. in consi. 68. in quarto uolumine. Roma. in consi. 182. & in consi. 190. in fi. & in consi. 219. column. 1. Ana. in consi. 73. & ibi addita. Capr. in consi. 27. & in consi. 46. & in consi. 52. & in consi. 67. & in consi. 93. Aret. in consi. 72. colu. 2. & sequ. Oldrad. in consi. 33. Roma. in consi. 405. vbi quærit, vtrum hæc lex habeat locum in donaris uxori contemplatione uiri? & quid in donatione propter nuptias? Alexand. in consi. 119. in quinto uolumine. vbi ait, si maritus habuit rem aliquam intuitu uxoris, & ea mortua secundo nupsit, teneri eam referuare filijs primi matrimonij. & Soci. in dicto consi. 34. & omnino Fulgos. in consi. 63. & Dec. in dicto consi. 87. An t maritus transiens ad secunda vota perdat lucrum, quod peruenit ex dote primæ uxoris uigore statuti? & illud amitti, ait Oldrad. in consi. 33. Quidam. & Roma. in consilio 190. Clarum est. & in consi. 182. In casu proposito. & Bolognin. in addit. suis ad tracta. Matthæ fil. de success. ab intest. in primo articulo, num. 32. Et dum Bart. in uers. venio ad uersiculum illud, ait, etiam maritum transeuntem ad secunda vota teneri referuare filijs primi matrimonij. vide Angel. in dicto §. præferuntur, colu. 4. institu. ad Tertul. Soci. in dicto consilio 262. & in consi. 94. in quarto uol. Aret. in consi. 72. vbi multa scitu digna posuit in hac materia. Dec. in d. consi. 230.

Summarium in auth. ex testamento. C. de secun. nupti.

1 *Patris appellatione continetur etiam auus.*

Bar. in auth. ex testamento. C. de secun. nupt.

1 **BART.** in ista auth. ex testamento, in uers. præterea, inquit, appellatione t patris auum contineri ex interpretatione, & reliqua, ut hic per eum. vide Roma. in consi. 405. in 4. dubio

De secundis nuptijs ,

ubi ponit, quomodo mater, quæ ad secunda uota tranſiuit, ſuccedat filiæ pupillæ decedenti ab inteſtato, & quomodo huiusmodi bona diuidantur inter filios primi & ſecundi matrimoniij mortua matre. maximè, ſi filia pupilla aliquid habuiſſet, quod à patris facultate non proueniſſet. & uide Anchara. in confi. 3. 47. & circa intellectum huius auth. uide Socii in conſilio 34. in primo uolumine.

Summarium in l. generaliter. C. de ſecund. nupt.

1 *Eo modo quo lucra debet mulier reſeruare, eodem modo & uir.*

Bar. in l. generaliter. C. de ſecund. nupt.

1 **B A R T.** in hac l. generaliter, ſic ait in ſumma. Eo modo, t̄ quo lucra debet mulier liberis reſeruare, eodem modo & uir; & earum rerum eſt illis alienatio interdicta. De materia & intellectu huius. l. uide Matthæſil. in tracta. de ſucceſſionibus ab inteſtato, in ſecundo articulo principali, nu. 26. & Franciſcum Cremen. in ſing. 74. incip. Si maritus. & in ſing. 82. incip. Mulier. & in ſingul. vltimo. Oldr. in confi. 33. & Soci. in confi. 84. in ſi. in primo uol.

Bar. in auth. hæres. C. de ſecundis nupt.

B A R. in iſta auth. hæres, ait, eam in aliquo corrigere legē. C. & uelle liberos iſta bona lucra ti, & ſi non ſint hæres primi coniugis. uide Dec. in confi. 88. col. 3. & Rom. in confi. 109. in ſi.

Summarium in l. hac ediſtali. C. de ſecund. nupt.

1 *Transiens ad ſecunda uota non poteſt coniugi ſuo plus relinquere uel alio modo concedere, quam uni ex liberis primi matrimoniij cui minus concedit.*

2 *Donatio facta per uirum ſecunda uxori eſt reducenda ad equalitatem huius legi cum filio primi matrimoniij.*

3 *Si mulier de ſua dote non poterat diſponere niſi de quarta parte, & maritus poterat aliquid lucrari ugo re ſtatuti, hoc lucrum deduci debeat de illa quarta parte tantum.*

4 *An & quando bona mulieris poſſeſſa, per eius uirum cenſentur ei data in dotem.*

5 *Portio quæ per hanc legem debetur filiis an confundatur cum legitima, an uero prius detrahatur legitima, & poſtea fiat diſiſto inter filios primi matrimoniij, & ſecundum uirum.*

6 *Qui habet plura iura, unum remittendo, non perdit aliud quod non remiſit.*

7 *Muliere decedente ſi ſtatutum dicat, relicto uiro nihil de dote uir reſtituat, hoc caſu maritus lucrabitur dotem excluſis filiis primi matrimoniij.*

8 *Excluſio, & priuatio præſertim à legitima tanquam aduſæ ſunt reſtringenda.*

9 *Mulieres tranſeundo ad ſecundas nuptias impie agunt.*

10 *Statutum deferens lucrum dotis marito præcedente uxore an recipiat interpretationem ab iſta lege.*

Bar. in l. hac ediſtali. C. de ſecund. nupt.

1 **B A R T.** in hac l. hac ediſtali, ſic ait in ſumma. transiens t̄ ad ſecunda uota non poteſt cōiugi ſuo plus relinquere, uel alio modo concedere, quàm uni ex liberis primi matrimoniij cui minus concedit, & reliqua. De materia huius. l. uide lo. de Anan. confi. 67. viſo puncto, cum ibi addit. per Bologni. ubi dicit quòd ſi pater reliquerit minus legitima filio primi matrimoniij inſtituto hærede uniuerſali filio ſecundi, & ſecundæ uxoris relicto legato longè maiori quàm filio primi matrimoniij in primis ſupplenda erit portio filij primi matrimoniij uſque ad legitimam, & hoc ſupplementum reputabitur à patre relictum, deinde tantundem dabitur ſecundæ uxori, per hanc l. Et quòd donatio t̄ facta per maritum ſecundæ uxori ſit reducēda ad æqualitatem huius l. cum filio primi matrimoniij cui ſolum applicabitur ſuperſtitium uel eius hæredib. tradit Corn. confi. 118. vol. 1. & idem Corn. confi. 33. cod. vol. dicit quòd totū illud plus quod pater reliquit ſecundæ uxori quàm filijs primi matrimoniij, debet diuidi inter filios primi matrimoniij, nō aut̄ inter eos, & nouerū. & q̄ dos materna ab inteſtato equaliter ueniat diuidēda inter filios primi & ſecundi matrimoniij ex ceptis lucris, ponit Rom. in confi. 447. & confi. ſeq. in ſi. ubi q̄ maritus non poſſit lucrari pluſquam unus ex filiis primi matrimoniij non ſolūm ſi lucrum proueniat ex pacto mulieris, ſed etiā ex diſpoſitione ſtatuti: quia etiā hoc caſu uidetur ipſa mulier ipſa dare dando cauſam

do causam huic lucro per transitum ad secunda uota. ad quod et uide Abb. conf. 117. Videtur
 3 primo, vol. 2. ubi uult quod si mulier t de sua dote nō poterat disponere nisi de quarta parte, &
 maritus poterat aliquid lucrari uigore statuti, hoc lucrū deduci debeat de illa quarta parte ran-
 tum. ad idem etiam uide Soci. conf. § 5. Viso compromisso, sub. nu. 8. uerfi. hoc probatur, vol. 1.
 ubi si per unum statutum prohibeatur mulieri alienatio ultra quartam dotis, & aliud statutū ue-
 lit quod uxore præcedente cum filiis ex primo matrimonio non ex secundo, secundus uir
 lucretur tertiam, q in illa tertia cōputabitur illa quarta, qā mulier curare debet secundo nubē-
 do, ne sequatur alienatio à iure uel statuto prohibita. & Bald. conf. 336. uol. 3. dicit quod hæc
 lex prohibet filios secūdi matrimonij substitui parenti in eo quod ipse pater capere nō potuit.
 & id quod auctetur secundo uiro applicatur filiis primi matrimonij. & Alex. conf. 144. uol. 5.
 uult, quod licet mulier secundo nubens præsumatur dedisse in dotem secundo uiro bona data
 primo uiro, tamen si extant filij ex primo, tunc dos data primo uiro non censetur repetita sim-
 pliciter sed cum hoc quod secundus uir non habeat, nec lucretur plusquam unus ex filiis primi
 4 matrimonij cui minus tribueretur de bonis maternis. Et an & quando bona t mulieris pos-
 sessa per eius uirum censeantur ei data in dotem, uide Bal. conf. 102. vol. 4. vbi dicit quod mul-
 lier patiendi aliquid diu possideri per uirum, uidetur consentire quod sit dos, & sic quod uir
 possit lucrari uigore statuti certiam partem bonorum per eum diu possessorum, quasi dicta bo-
 na sint effecta dotalia; uel saltem uult quod in dictis bonis ueniat declaranda dos officio iudi-
 cis, & arbitrio boni uiri. Et quod non obstante pacto inito cum secundo uiro de retinendo
 dorem pro filiis post mortem mulieris dos debeat diuidi æqualiter, & in uiriles portiones inter
 filios primi & secundi matrimonij iuxta dispositionem statuti siue dicta dos processerit ex sub-
 5 stantia uxoris, siue eius matris ponit Abb. conf. 19. Videndum, vol. 1. Et an portio t quæ per
 hæc. l. debetur filiis confundatur cum legitima, an uerò prius detrahatur legitima & pos-
 teà fiat diuisio inter filios primi matrimonij & secundum uirum, uide Soci. conf. 35. num. 19.
 uerfi. circa tertium dub. vol. 4. & Cuna. conf. 109. uerfi. ad secundum. & Fulg. conf. 97. & ple-
 nē per Crauet. conf. 94. In casu præposito in princip. ubi quod prius detrahenda sit legitima, &
 postea fieri debeat adæquatio. Bald. tamen conf. 444. uol. 2. dicit quod statutum disponens
 quod filiz, & nepes teneantur seruare uoluntatem patris, & aui, dum tamen in legitima non
 grauentur, censetur in eo quod est supra legitimam derogare dispositioni huius. l. & ibi in fin.
 subdit quod portio, quæ accrescit ex dispositione huius. l. computatur in legitima. & Alexand.
 conf. 158. uol. 5. similiter dicit, quod illud quod aduocatur per remedium huius. l. debet com-
 putari in legitima. uide quæ dixi in l. in quartam. ff. ad l. Falci. Limita hanc. l. in casu quando
 mulier referuata legitima filiis primi matrimonij residuum omnium bonorum traderet secun-
 do uiro stipulanti pro filiis ex ipso secundo matrimonio nascituris, ut per Bal. conf. 22. uol. 5.
 vbi considerat quod licet hæc lex prohibeat mulierem secundo nubentem transferre in mari-
 tum plusquam sit portio unius ex filiis primi matrimonij cui minus relinquitur, nō tamen prohi-
 bet transferre in filios ex secundo matrimonio nascituros, & sic secundum maritum, non ran-
 quam maritum, sed tanquam extraneum stipulari pro filiis nascituris. de quo etiam uide per
 Dec. conf. 246. Requisitus, & latè per Boer. q. 209. sub. nu. 4. uerfi. secundus casus. de quo etiam uide per
 mater possit plus relinquere filiis secundi matrimonij quàm primis, non autem secundo marito, &
 quod si plus relinquit secundo uiro quàm filiis primi matrimonij debeat adæquari maritus ip-
 si filio cui minus est relictum secundum hanc. l. uide Capr. conf. 51. Declara tamen ut procedat
 hæc limitatio si uiuente matre per filios secundi matrimonij fuerit ratificata donatio ipsorum
 nomine stipulari, de quo per Crauet. conf. 193. Minor, sub. num. 11. uerfi. putarem. Limita
 etiam in legato facto per maritum uxori secundo nubenti de consensu ipsius uiri, quia talis cō-
 sensus facit cessare penas legales mulierem secundo nubentem, & consequenter etiam dispo-
 sitionem huius. l. ut per Roma. conf. 219. & Ange. conf. 396. Limita etiam hanc. l. in casu. l.
 mulier in princ. ff. ad Trebel. ubi Alex. nu. 1. Ang. & Roma. ibi not. uxorem posse plus secundo
 uiro relinquere, quàm filiis primi matrimonij, quando uir hæres instituitur ad tempus cōtem-
 platione

De secundis nuptijs.

placione filiorum primi matrimonij tunc enim proprie non dicitur hæres, sed custos. & allegat Bal. hic. Limita etiam ut non habeat locum in filijs naturalibus tantum uel spurij ante matrimonium conceptis, ut per Roma. & Alex. in d. l. mulier. sequitur Franc. Cremen. sing. 89. incip. An. l. hac edictali. ubi hoc dicit esse singulare dictum Bal. in l. cum pater. §. mater filijs. ff. de leg. 2. & uide ibi addita. Limitatur etiam dispositio huius. l. ut non procedat quando ex pressè illi fuisset renunciati. ita colligitur ex dictis per Bal. consi. 161. Quidam moechus. uol. 5. dū ibi uult, quòd si nepos ex filia institutus fuerit ab auo in certa quantitate, cum hoc quòd non possit plus petere, uel habere de suis bonis, residuum uero reliquerit secundæ uxori. & nepos nò solum habuerit partem dicti legati, sed ulterius etiam refutationem fecerit de residuo; hoc non obstante adhuc poterit petere residuum sibi debitum conditione huius. l. si illi expressè non renunciauit. qui tamen enim habet plura iura, unum remittendo, non perdit aliud, quod non remisit. l. si filius. ff. de bon. lib. l. si domus. ff. de seruit. vrb. præd. ut ibi per eum. Limitatur etiam in statutis habentibus clausulam non obstante, &c. nam hæc clausula continet derogationem huius. l. & tunc filij admittentur ad lucrum patris ex forma statuti, dimissa tantum legitima filijs primi matrimonij, ut per Bald. consi. 273. Super dicto puncto, uol. 5. Et generaliter limita dispositionem huius. l. quando in statuto non solum contineretur expressa derogatio illius, uerum etiam quando per uerba statuti posset apparere, statuentes uoluisse ei derogare, licet expressè mentionem non fecerint de ipsa derogatione, ut per Salic. hic. q. 6. in fi. & Bal. cõf. 495. vol. 5. Soci. consi. 52. col. 2. & 3. vol. 3. Roma. consi. 44. Dec. consi. 19. & consi. 284. in princip. Paris. consi. 91. nu. 16. & nu. 33. & seq. vol. 3. Verba autem per quæ in statutis uidetur tacite derogatum dispositioni huius. l. diuersimodè exemplificantur à scribentibus, ut puta, si statutū dicat, quod uxore decedente sine liberis ex eo matrimonio maritus in omni casu lucretur dotem, ut per Roma. d. consi. 44. ubi tenet quòd per illa uerba, omni casu, maritus lucretur dotem in præiudicium filiorum primi matrimonij, non obstante hac. l. de hoc etiam uide per doct. in auth. præterea, ubi Dec. num. 15. uers. aliquando & tertio, sequitur opi. Roma. & idem Dec. d. consi. 284. nu. 2. uers. & in tali statuto. & Soci. d. consi. 52. col. pen. nu. 4. uol. 3. sequitur Paris. d. consi. 91. nu. 20. reprobat Ias. in d. auth. præterea. ubi tenet contra Roma. Item si statutū dicat quod muliere decedente relicto uiro, nihil de dote uir restituat, quod hoc casu maritus lucretur dotem exclusis filijs primi matrimonij, uide Dec. consi. 19. & d. consi. 284. col. 1. uers. & in casu proposito. ubi dicit, idem esse hoc casu, ac si huic. l. expressè fuisset derogatum. & Bero. quæst. 119. nu. 5. uers. tertius casus in tali statuto, æquiparat hæc uerba, in omni casu uir lucretur, & illa, maritus nihil teneatur de dote restituere, ut pariter dicatur huic. l. utroque casu derogatum. Et idem esse si statutum deferat lucrum dotis marito non existentibus liberis communibus, ponit Dec. d. consi. 284. col. 1. & Alciat. in titulo de uerb. sig. lib. t. char. 28. & 31. ubi allegata Curt. Sen. consi. 78. & in hac lege. & similiter si statutum dicat, si uxor decedat sine filijs amborum duorum. Dec. d. consi. 19. col. 2. uers. præterea. & consi. 33. Et idem si statutum dicat quòd uir lucretur dotem, si uxor decedat sine filijs ex eis, uel ex ipso matrimonio, ut per Bal. in supradicto consi. 495. uol. 5. Anch. consi. 380. col. 2. Soci. d. consi. 52. uol. 3. Dec. d. consi. 284. col. 1. & 2. Paris. d. consi. 91. nu. 24. & 25. vol. 3. sequitur Natta, consi. 308. vol. 2. Bello. cõf. 13. num. 12. & idem si statutum dicat dos integra remaneat marito. Paul. de Cast. consi. 192. vol. 2. Dec. d. consi. 19. col. 2. Campeg. in tract. dot. par. 5. q. 10. statutum. & nouissimè Rolan. à Valle in tract. de lucr. dot. quæst. 30. & 31. Contrarium tamen uidet quòd per uerba de quibus suprà in huiusmodi statuto comprehensa, non dicatur derogatum dispositioni huius. l. teneuerunt infraacti, ualeat Bal. in c. 1. an mari. succed. vxor. in usib. feud. & in hac. l. quæstio. t. & in l. uni. q. 3. & ibi etiam Castr. nu. 4. C. de inoffi. dot. Ang. in auth. de nupt. §. quia uerò, uers. sed nunc potest dubitari. nu. 40. ubi loquitur in statuto habente illa uerba, quòd uir lucretur, totam dotem. Alex. consi. 142. Visto statuto vol. 7. Capr. consi. 74. Soci. consi. 35. uisa in 1. dubio. uol. 4. *

ubi attestatur de communi. Rui. consi. 59. nu. 17. & consi. 63. & 64. uol. 3. Crauet. consi. 37. statuto Fossani. sub nu. 1. ubi tamen loquitur sub dubio, dicens, se nolle pro nunc affirmare dictū Bal.

Bal. de quo in d. conf. 495. uol. 5. Cephal. eandem dicit communem. conf. 299. & seq. Bertran. idem tenet in repet. huius. l. nu. 19. & seq. & nu. 26. Dec. d. conf. 19. q. 2. & nouissimè hoc idem sentit Phanuti. in tract. de lucr. dot. glo. 3. fol. 271. in fi. uersic. decimus est casus. Et fortasse æquior uideri poterit hæc opinio, & contrariæ in iudicando præferenda, cum alioqui satis durum & exorbitans uideatur, ut per tacitos, & subauditos intellectus inducatur legum correctio, in alterius tam graue præiudicium, quale esset in calibus supradictis priuare filios primi matrimonij legitimæ in re naturæ illis debita in bonis maternis. & far compertum est huiusmodi priuationes, & exclusiones, præsertim à legitima tanquam odiosas mirum in modum esse restringendas, ut per Oldra. conf. 26. Paul. de Castr. in l. peto. in princ. nu. 3. ff. de leg. 2. Crauet. conf. 221. in princ. & conf. 256. col. pen. ad eod. ut potius interpretandum sit statutum esse superfluum, & nihil operari & esse conforme tam iuri communi, quàm ut illud subaudite corrigat in casu non expresso, & alteri nimis præiudiciali, ac damnofo, ut per Bart. & alios in l. iij. prætor ait. ff. de dam. infect. Dec. in c. pastoralis, in princ. extra de appel. Alex. conf. 87. col. fin. & conf. 119. col. pen. uol. 7. Crauet. conf. 259. col. 1. & seq. Er licet fauor matrimonij in quo fundatur contraria opinio, non leuis sit momenti, ut scilicet uiduz facilius possint nubere, & liberis ciuitates repleri, nihilominus talis fauor ita debet accipi, ut non contineat odium, & enorme præiudiciū filiorum, quibus etiam leges non mediocriter fauent. non. n. alicui tam est fauendum, ut alteri fiat iniuria. quinimmo si diligenter leges ipsas, legumque interpretes inspiciamus, fauorabiliorem esse comperiemus causam filiorum, quàm matrum ad secunda uota conuolantium. siquidem illas, iura uocant immoderatas, & quæ filijs primi matrimonij non solum substantiam, sed etiam uitam adimunt, & in eas inuehitur Imperator in l. lex quæ tutores. §. lex. n. C. de admitt. tut. & quàm impie tagant mulieres transendo ad secundas nuptias recenset Ang. conf. 396. in princ. & pœnæ secundarum nuptiarum sunt introductæ fauore liberorum, & in recompensationem iniuriæ, quam patiuntur à nobente ob desertam charitatem eorum, ut inquit Bal. conf. 336. Amplius, sub. nu. 3. uersic. finè pœnæ, uol. 3. nam & mulier per transitum ad secunda uota de proprietaria efficitur usufructuaria legati sibi facti à primo uiro, ut per Fulgo. conf. 63. & multis alias paritur pœnas introductas in fauorẽ filiorum primi matrimonij, de quo per Bar. & scrib. in l. liberorum. ff. de ijs, qui not. infam. Paul. de Castr. conf. 366. Super primo puncto, uol. 1. Dec. in rubrica. C. de secundis nupt. & per eundem Dec. conf. 230. in primo dubio.

10 An autem statutum t. deferens locrum marito præcedente uxore recipiat interpretationem ab ista. l. uide Soc. d. conf. 52. uol. 3. & conf. 35. uol. 4. Paul. de Cast. d. conf. 192. uol. 2. & Cuma. d. conf. 109. uersic. ad secundum. Quid si statuto ita cautum esset, si uxor commiserit adulterium, maritus lucretur dotem, an ea committente adulterium succedant filij primi matrimonij an uerò maritus dotem lucretur. Bal. hic ait, filios primi matrimonij succedere. cuius decisionem extollit Cremen. sing. 87. statuto cauerur. quod tamen intellige uxore mortua, quia ea uiuente, nihil debetur filijs. & per eundem Bal. hic, & per addita ad Cremen. in d. sing. Et quòd dispositio huius. l. habeat locum in donatione facta per mulierem ei qui futurus erat suus uir secundus antequam illi nuberet, uide Capr. conf. 81. Item in materia huius. l. adde Anan. conf. 23. & ibi addita, ubi quòd statutum disponens iuxta consuetudinem Martini, de qua in l. dos à patre. C. solut. matr. quòd filia defuncta stantibus liberis dos ad patrem redire nõ debeat, sed apud filios remanere; intelligitur locum habere etiam extantibus filijs primi matrimonij & uide quæ posui in l. cum quis decedens §. Titia. ff. de leg. 3.

Summarium in l. in quibus. C. de secun. nupti.

1 *Lucra quæ quis debet seruare filijs debet etiam seruare nepotibus.*

Bar. in l. in quibus. C. de secundis nupt.

1 *Bar. r. in hac l. in quibus, dicit, lucra, t. quæ quis debet seruare filijs, debere etiam seruare nepotibus, uide ad hunc tex. Dec. in conf. 87. col. 4. & 5.*

Summa-

Si secundo nupserit.

Summarium in l. si quis prioris. §. in illo. C. de secundo nupt.

- 1 *Pater si habet omnia bona, uel qua debent restitui filiis, & ea consumit, potest filius interdicere patri ne ista bona alienet.*

Bar. in l. si quis prioris. §. in illo. C. de secundis nupt.

- 1 **BART.** in hac l. si quis prioris. §. in illo, dicit, si pater t habet omnia bona, uel quæ debent restitui filiis, & ea consumit, potest filius interdicere patri, ne ista bona alienet. Vide Roma. in confi. 40. §. in 1. & tertio dubio. ubi per istum tex. ait, quamuis ea, quæ deueniunt à marito in uxorem transeunt ad secunda uota, ea mortua remanere debeant apud filios primi matrimonij, hoc tamen non habere locum in ijs, quæ ad uxorem intuitu uiri peruenerunt: quoniam illa erunt communia omnibus filiis, tam primi quam secundi matrimonij, & ad istum tex. uide omnino Soci. in confi. 44. in 1. vol. ubi inter cætera colligit ex isto tex. in fi. patrem de istis
* bonis non teneri rationem reddere, nisi de dolo, secundū communē sententiam, ut ibi per eū.

Summarium in auth. hoc locum. C. si secundo nupse.

- 1 *Maritus si relinquit uxorem dominam, massariam, & usufructuariam, hoc legatum restringitur ad alimenta stantibus filiis.*

Bar. in auth. hoc locum. C. si secundo nupserit.

- 1 **BART.** in ista auth. hoc locum, declarat, quomodo ista auth. sumatur, uide Aret. in confi. 40. in secundo dubio, ubi ampliat, ut ibi uidere est. Et dum Bar. hic in 4. col. uerf. si autem relinquēt, uult si maritus t relinquit uxorem dominam, massariam, & usufructuariā, hoc legatum restringi ad alimenta stantibus filiis. uide Alex. in l. nemo potest, col. 4. uerf. quærit etiam hic Bar. ff. de leg. 2. & in confi. 29. in 4. vol. Bar. in multis consilijs. Capr. confi. 4. in 1. dub. & in confi. 9. in 2. dubio. & in confi. 25. col. 2. & in confi. 58. & in confi. 64. col. 3. & in cōf. 72. col. 5. ubi tradit an ista consuetudo procedat existentiis tantum filiis communibus? & Bal. in confi. 39. in 5. vol. & omnino Aret. in confi. 40. & Anchar. in confi. 237. Roma. in confi. 516. ubi quærit, quid iuris quando filijs esset facta substitutio pupillaris, & uulgaris, & quid iuris quando legatum usufructus esset annuum? & ibi etiam ponit, utrum dicatur annuum quando factum fuisset toto tempore uitæ suæ donec castē, & honestē uixerit? & Bal. omnino in cōf. 119. & seq. in 3. vol. & in hac materia uide semper Paulum de Montepico in repet. l. Titia. §. Titia cum nuberet. ff. de leg. 2. ubi latissimē agit de hac re. Ad ea uerò, quæ ponit Bar. in 5. col. uerf. circa materiam, uide latē laf. in l. Gallus. §. & quid si tantum. col. 7. & seq. ff. de lib. & posth. & Alex. post Paul. de Cast. in l. si iure. infra de instir. & subst. & in confi. 100. in 4. vol. & in confi. 222. Attentis uerbis, col. 2. uerf. fortificantur, in lib. primi & secundi volu. Aret. & doct. in l. si quis ita hæres. ff. de acquir. hæred. laf. in l. si extraneus, col. 2. uerf. secundo ad prædictum notabile. ff. de cond. ob cau. Ad ea uerò quæ posuit Bar. in ultima quæst. uide in simili trad. per Bart. in l. hoc iure. ff. de solut. & per Doct. in l. iij. ff. sol. matr.

Summarium in rub. C. de dot. promiss.

- 1 *Promissio ualet sola pollicitatione.*

Rubrica. C. de dot. promiss.

- 1 **CIRCA** istam rubricam dicas, promissionem t ualere sola pollicitatione. l. fi. & ibi gl. infra de dot. cau. non numer.

Summarium in l. j. C. de dot. promiss.

- 1 *Duo specialia non possunt circa idem concurrere.*

Bar. in l. j. C. de dot. promiss.

- 1 **BART.** ex ista l. j. colligit, duo t specialia non posse circa idem concurrere. quid autē esset bodie cum stipulatio fingatur, an incertitudo uiciei, ita ut duo specialia concurrere uideantur?
uide

vide Paul. de Cast. in l. j. col. 2. in secundo speciali. ff. sol. matr. & Feli. in c. cum. M. Ferrarien. col. 7. de const. & circa hanc. l. uide Præposit. in c. fin. de sponfal. & addita ad Abb. in c. significauit, col. 2. in additione incip. duæ fictiones, de rescript. & Domi. in c. non omnis. 2. quæst. 7. ubi habetur, duo specialia posse concurrere, quando unum prouenit ab altero. & Aret. in consi. 163. col. 3. & 5. & in consi. 164. col. 3. Alex. in consi. 171. in 5. vol. Feli. in c. cum te, col. 7. de re iudic. Alex. in l. si aliquam rem, col. 7. uers. non obstat. ff. de acquir. poss. & col. 9. uers. & dicit. Soc. in consi. 122. col. pen. Bar. in l. gerit. col. pen. ff. de acquir. hæred. Aret. in l. si Stichum. §. i. ff. de uerborum obliga. Bar. in l. ex iusto. ff. de uul. & pupill. & in l. si sub conditione. ff. de solut. & in l. si infra, ex quib. cau. maio. Bal. in l. conuenticulam, col. 5. supra de epis. & cleric. in l. j. supra quād. licet ab empr. disced. & in l. ij. in fi. infra de fructi. & liti. expen. in quibus locis limitatur ista regula, ut non procedat, quando unum speciale uenit in alterius consequentiam.

Summarium in l. si pro dote. C. de dot. promiss.

1. *Id quod inducitur præstatione usurarum longi temporis inducitur unica promissione.*

Bar. in l. si pro dote. C. de dot. promiss.

1. **BART.** in hac l. si pro dote, inquit, eam continere dictam singulare, hoc est, ut id t quod inducitur præstatione usurarum longi tēporis inducatur unica promissione. vide Bar. in cōf. 120.

Summarium in l. si cum ea. C. de dot. promiss.

1. *Quomodo boni uiri arbitrium intelligatur.*

Bar. in l. si cum ea. C. de dot. promiss.

1. **BART.** in hac l. si cum ea, querit, quomodo boni t uiri arbitrium intelligatur. uide Bal. in l. fi. col. 2. infra eod. & Paul. de Cast. in auth. res quæ, col. 2. infra commun. de lega. & Alex. in consi. 83. in 4. vol. ubi declarat.

Summarium in l. si uoluntate. C. de dot. promiss.

1. *Quod quis in dotem confessus est recepisse, si non recepit, potest peti.*

Bar. in l. si uoluntate. C. de dot. promiss.

1. **BART.** in hac l. si uoluntate, sic ait in summa. Quod quis t in dotem confessus est recepisse, si non recepit, potest peti. pro limitatione, & declaratione huius. l. uide Alex. in consi. 148. in 5. vol. Et dum Bar. hic in uers. Aduerte, limitat istam. l. ut non procedat, quando maritus esset inæqualis uxori, & minus nobilis. nam tunc confessio dotis receptæ ei præiudicat; quia censetur hoc fecisse in remunerationem. vide Ias. in l. ex hoc iure, col. 10. uers. tertius. ff. de iust. & iur. & in l. diuortio. ff. de uerb. oblig. Soc. in l. j. col. 12. ff. solut. matr. & omnino uide quæ posui in rubrica. ff. de donat. int. uir. & uxor. Et dum Bar. fecit uim, quia remuneratio non prohibetur, licet donatio prohibeatur, vide Raph. Cuma. in consi. 140. in 2. dub. Abb. in consi. 73. in 2. volu. Feli. in c. super eo, col. 2. de testi. & Soc. in cōf. 65. in 1. vol. & Ang. in cōf. 5. & quæ dixi in d. rub.

Summarium in l. si. C. de dot. promiss.

1. *Pater censetur dotare filiam de suo, licet filia habeat bona aduentitia.*

2. *Pater ad dotandam filiam iure actionis non potest cogi, sed officio iudicis tantum.*

3. *Pater non tenetur dotare filiam hæreticam uel Iudeam.*

Bar. in l. si. C. de dot. promiss.

1. **BART.** in hac l. si, patrem t censerī dotare filiam de suo, quamuis filia habeat bona aduentitia, & reliqua, ut hic per eum. Vide quid per istam. li. uide Alex. in consi. 154. Viso themate, col. 3. in libro primi & secundi vol. & Capr. in consi. 39. & in consi. 72. col. fi. & ad materiam huius. l. uide plene Alex. in l. j. col. 5. ff. sol. matr. & ibi Ias. in 6. col. uers. adde. & Corn. in consi. 16. in 3. vol. Ang. in consi. 209. Et istam regulam, ut pater dotare filiā teneatur, amplia etiam si filia sit nupta. gl. in Lobligamur. §. i. ff. de action. ubi Bart. & ibi secundū amplia, ut procedat etiam si filia aliunde habeat unde se dotet, per ea quæ posui in l. si mulier. §. cum proponeretur. ff. ad Trebell. & ideo potest dotare de bonis subiectis fideicommissio. 2. auth. res quæ, infra commun. de lega. Limita regulam hanc, quia t pater ad dotandam filiam iure actionis cogi non potest, sed officio iudicis tantum. Barto. in d. Lobligamur, & in d. auth. res

quæ

De iure dotium.

quæ & in d. §. cum proponeretur. Secundò limita, ut non habeat locum in matre, quæ non tenetur dotare. Mater, infra titulo proximo, ubi pono. Limita etiam nisi pater haberet patrem; quoniam dotandi onus ad eius patrem, & sic ad avum spectat, non ad ipsum filium & patrem puellæ. Ias. in d. l. j. col. 8. vers. iuxta. ff. sol. matr. Item limita ut filiam naturalem pater dotare nō teneatur. l. uxorem. §. pater naturalis. ff. de leg. 3. ubi Bart. & vide quæ ibi dixit de hac re. Item limita, quia pater nō tenetur dotare filiam hæreticam vel Iudeam. gl. in l. si uero pater. ff. de in rem uerf. An autem filius teneatur dotare matrem uolentem secundo nubere? uide Ias. in d. auth. res quæ. col. 3. vers. secundò, & tex. in l. j. præterea, ubi Bar. & ibi posui. ff. de tutel. & ration. distrah. Postea Bar. querit quid de extraneo, utrum censeatur de suo dotare an non? uide Abb. in consi. 12. col. 5. in 5. dubio. in 1. vol. & in consi. 48. in 3. dubio. eod. vol. Capr. in consi. 17. in fi. Alex. in consi. 242. Vilo puncto. in 3. dub. in libro primi & secundi vol. & in consi. 297. Videretur circa, in fi. in eod. lib. & in consi. 103. col. fin. 3. uol. in quibus locis concluditur extraneum non censei dotare de suo. uide Anch. in consi. 300. Fulg. in consi. 19. Paul. de Cast. in consi. 386. col. fi. ubi loquitur in matre, & Bal. in consi. 293. in 2. vol.

Summarium in l. j. C. de iur. dot.

1 Si dos incipit à promissione dans dotem tenetur de euictione, secus si à traditione.

Bar. in l. j. C. de iur. dot.

1 **BART.** in hac. l. j. dicit, si dos incipit à promissione, dans dotem tenetur de euictione. secus si à traditione, nisi promissio uel dolus dantis intercedat. ad materiam huius. l. uide tex. in l. pater filio. ff. de euiction. Et attende quoniam mulier nunquam tenetur de euictione, si dedit in dotem rem alienam sciente marito, nisi in specie sit promissa. casus est in l. si à matre, in uoce, nullum, & ibi glo. infra eod. ita Ias. in §. fuerat, col. 9. vers. & unum, in tit. de action. cogita. dote euicta, quando de euictione agi non potest, utrum pater uel fratres eam de nouo dotare teneantur, tanquam eo casu dos perierit? uide quæ posui ad Barto. in l. obligamur. ff. de action. & oblig.

Summarium in l. quoties. C. de iur. dot.

1 *Æstimatio facit emptionem in dote.*

Bar. in l. quoties. C. de iur. dot.

1 **BART.** in hac. l. quoties, ait, æstimationem facere emptionem in dote. Vide Barto. in l. si inter uirum, infra eod. & de materia huius. l. uide latè apud Soc. in consi. 56. in 1. vol. & in consi. 189. & Franciscum Cremens in singul. 18. incip. Habebis milies. & de re æstimata data in dotè, uide semper ea, quæ posui in l. si æstimated. ff. sol. matr. & in rubrica. ff. de fund. dotal.

Summarium in l. aui. C. de iur. dot.

1 *Pater qui dotat filiam sibi non querit actionem, nisi stipuletur.*

Bar. in l. aui. C. de iur. dot.

1 **BART.** in hac. l. aui, dicit, patrem, qui dotat filiam, sibi non querere actionem, nisi stipuletur, & reliqua. Ad istam. l. uide Oldr. in consi. 132.

Summarium in l. etiam. C. de iur. dot.

1 *Illud quod est in dote, est etiam in eius augmento.*

3 *Augmentum habet eadem privilegia quæ habet principale.*

Bar. in l. etiam. C. de iur. dot.

1 **BART.** in hac. l. etiam, colligit ex tex. illud, quod est in dote, esse quoque in eius augmento. Vide omnino Cæpoll. in consi. 8. col. 2. ubi per istam regulam ait, si statuto cautum est, ban- nitum posse impunè offendi, si reperiatur in territorio statuentium, & postea augeatur potestas bannendi per 15. miliaria passuum ultra territorium, intelligatur etiam aucta facultas eum offendendi. & ad hanc. l. uide semper Paul. de Cast. in consi. 8. ubi tradit, an bona mariti quæ obligata erant pro dote, censeantur etiam obligata pro dotis augmento postea facto? & Soci. in consi.

- in confi. 230. col. fi. Dec. in confi. 41. col. fi. aliquid per Corn. in confi. 322. in 1. uol. Fulg. in cōfi. 40. & col. 2. Alex. & alios in l. fi ex toto. ff. de leg. 1. & in hac re nunquam prætermittas uidere Albertum Brunum in suo tra&. de augmento, in nona conclufione principali, ubi dicit augmētum t habere eadem priuilegia, quæ habet etiam principale. citat text. not. in §. 1. aliās. §. aliud, in auth. de æqual. dot. & ibi Ang. & in eod. tra&. in quinta conclufione principali inquit, augmētum quod fit alicui rei, fortitur eandem naturam, quam habet res, cui adijcitur. idem air Curtius in confi. 56. ubi multa tradit exempla. An autem augmentum gabbellæ uel alterius rei uenditæ accrefcat uenditori, an emptori? uide Dec. in cōfi. 40. ubi multa dicit ad rem hęc faciētia.

Bar. in l. fi inter uirum. C. de iur. doti.

BART. in hac l. fi inter uirum, agit de re æftimata, quæ data fuit in dotem. uide tex. in l. manu fata, in fi. ff. de contrahen. empti. & de hac materia uide Soc. in confi. 56. in 1. volum. Aret. in confi. 84. Diligenter ponderatis. laf. in l. fi ex conuentione, fuprà de pact. & omnino uide quæ pofui ad Bar. in l. fi æftimata. ff. fol. matr. & in rubrica. ff. de fund. dotal.

Bar. in l. fi prædium. C. de iur. dot.

BART. in hac l. fi prædium, agit de muliere, quæ iurauit non alienare fundum dotalem. uide Fel. in c. cum. M. Ferrarien. col. pen. de confi.

Summarium in l. in rebus. C. de iure dot.

- 1 Mulier pro rebus dotalibus etiam æftimatis habet rei uendicationem.

Bar. in l. in rebus. C. de iur. dot.

- 1 BART. in hac l. in rebus, dicit, mulierem t pro rebus dotalibus etiam æftimatis habere rei uendicationem. uide Alex. in l. fi mora, col. 2. ff. fol. matr. Abb. in confi. 72. col. 3. in 2. vol. Aret. in confi. 32. & Antoninm de Fano in tra&. de pignor. & hypothec. in primo membro quintæ par. nu. 49. Sed nunquid hoc priuilegium competat etiam hæreditibus mulieris? dicas quòd non. l. Nefennius. §. fundum, & ibi do&. ff. de re iud. Et dum Bar. hic in 2. notabili dicit, actionem hypothecariam, & rei uendicationem poffe diuerfis refpectibus competere, uide Alex. in l. j. col. fi. ff. de lega. 1.

Summarium in l. in rebus. §. omnes autem. C. de iur. dot.

- 1 Non fufficit maritum uergere ad inopiam, nifi probetur hoc effe manifeflum.

Bar. in d. l. in rebus. §. omnes autem. C. de iur. dot.

- 1 BART. in ead. l. §. omnes autem, dicit nō fufficere t maritum uergere ad inopiam, nifi probetur hoc effe manifeflum. ad hoc Bartoli documentum accedit Alex. in l. fi conftante. ff. folu. marr. ubi laf. in recollecis, uerfi. quāto pondera, reprobatur hoc dictum, quamuis regulam in fe ueram effe confiteatur, ut ibi uidere eft.

Summarium in l. fi. C. de iur. dot.

- 1 Dotis titulus ex parte mariti effe lucratius.

Bar. in l. fi. C. de iur. dot.

- 1 BART. in hac l. fi. in princ. colligit ex tex. dotis t titulum ex parte mariti effe onerofum. uide Alex. in confi. 71. in 4. vol. & quia de hoc diximus iam antea, non repetam.

Summarium in d. l. fi. §. præterea fancimus. C. de iur. dot.

- 1 Promiffor dotis per lapfum biennij in mora conftituitur.

Bar. in d. l. fi. §. præterea fancimus. C. de iure dot.

- 1 BART. in ead. §. præterea fancimus, dicit, promifforem t dotis per lapfum biennij in mora conftitui, ut ad fructus & ufuras hac l. expreffas teneatur. De hac re uide laf. in §. fuerat, col. 4. uerfi. quando autem, inft. l. de action. ubi refert hæc formalia Bartoli uerba. Et dum concluditur currere poff biennium, limita non procedere, quando antea non interpellaffet; quoniam in mora non conftitueretur. item quando dos non effet promiffa ad certam diem. & fublimia ut ibi uidere eft apud eum.

Summarium in l. j. §. rei uxorie. C. de rei uxore. acti.

- 1 Dos petitur actione ex ftipulata, etiam fi non fuerit interpofita.

Bar.

De rei uxoriæ actione.

Bar.in l.j. §. rei uxoriæ. C. de rei uxoriæ. actione.

- 1** **ART.** in hac l.j. §. rei uxoriæ, sic ait in summa. Dos ꝑ ꝑetitur actione ex stipulatu, et si non fuerit interposita, & reliqua, ut hic per Bar. nunquid autem si mulier post numerationem dotis, eam stipuletur sibi reddi, uerè uel per fictione legis oriatur actio, etiam ex numeratione, an solum ex stipulatione? uide Ias. in l. singularia, col. 9. uerfi. circa glff. si cert. petat. Adde quòd actio ex stipulatu competit etiam ipso iure patri dotanti absque expressa stipulatione. Ias. in §. fuerat, col. 1. 2. inst. de action. & hoc, quod competat, uel fingatur stipulatio, est de iure speciali: ideo eius incertitudo uitaret, secundum Paul. de Cast. in l.j. col. 2. in 2. speciali, ff. sol. matrim. Postea Bar. colligit ex illo tex. stipulationem fictam non requirere solennitatem uerborum. Attende, quoniam ex hoc patet solutio ad argumentum Bartoli. l.j. col. 3. ff. solut. matrim. in ista stipulatio tacita etiam in muto præsumatur, cum in ea neque uerba neque alie solennitates exigantur. & ad rē faciūt trad. per Bar. in l. reos, col. 1. ff. de duob. rei.

Summarium in d.l.j. §. q. ut plenius. C. de rei uxoriæ. actio.

- 1** *Actio de dote habet tacitam hypothecam.*
2 *Tacita hypotheca usque adeo mulieri competit, ut possit remanere in domo mariti absque decreto iudicis.*
 Bar. in d.l.j. §. & ut plenius. C. de rei uxoriæ. actio.

- 1** **BART.** in ead. l.j. & ut plenius, ait, actionem ꝑ de dote habere tacitam hypothecam. De hac re uide plenè apud Antonium de Fano in traç. de pignoribus & hypothec. in quarto membro secunde par. An autem hæc hypotheca tantum competit mulieri, an etiam uiro & extraneo? uide Bar. in l.j. col. 1. & quæ ibi dixi. ff. solut. matrim. Vtrum autem hoc priuilegium tacite hypothecæ competat sponse de futuro? tradit Bar. in l.j. fin. ff. de priuileg. credit. ubi posui, & ibi uideas. Nunquid locum habeat in matrimonio putatio? uide tex. & ibi Bar. in l. cum dote. §. si ff. sol. matr. & Ias. in §. fuerat, col. 9. & seq. inst. de action. ubi latè examinatur etiam nunquid locum habeat in donatione ante nuptias? & Bar. in l. asiduis, cum ibi addit. infra qui potior. in pignor. habeant. Et an habeat locum in bonis paraphernalibus? & an pro alimentis à marito debitis in casu. l. si cum dote. §. si autem seruisimo. ff. solut. matr. an pro dote concessa? & an pro bonis acquisitis per hæredes ex rebus mariti? hæc omnia uide apud Ias. in d. §. fuerat, col. 1. & usque adeo racita ꝑ hypotheca mulieri competit, ut possit remanere in domo mariti absque decreto iudicis. Bal. in l. pen. infra qui potior. in pignor. habeant. & in l. pen. in primo norab. supra de non numer. pecun. & in l. si cum ribi. infra qui potior. in pignor. habeant. ita Ias. in §. item Seruiana, col. 1. uerfi. gl. paruula, inst. de action. ex hoc etiam §. uidetur dicendum, tacitam hypothecam inductam esse de iure isto. de qua re uide gl. contrarium sentientem in l. si constanter, in principio in uoce, dotis. ff. solut. matr. cum qua transeunt omnes ibi. uide tamen Ias. ibi columna 10. uerfic. pro declaratione, ut locum habeat pro rebus dotalibus cunctis. & hoc esse intelligendum secundum distinctionem. l. primæ sequitur Ias. in l. §. fuerat, column. 8. uerfic. & aduerte.

Summarium in d.l.j. §. sed & si non. C. de rei uxoriæ. actio.

- 1** *Actio ex stipulatu est bonæ fidei.*
 Bar. in d.l.j. §. sed & si non. C. de rei uxoriæ. actio.
1 **BART.** in ead. l.j. & si non, inquit, hic adnotandum esse, tertium priuilegium actionis ꝑ ex stipulatu, quæ est bonæ fidei. Amplia istam regulam ut procedat tam ex parte uxoris, quam uiri, ut per Bar. hic, qui se remittit ad glo. in l. j. in principio. ff. solut. matrim. vide Alexan. in cons. 147. in §. volu. L. imita prædictam regulam non procedere, quando mulier soluto matrimonio stipulatur sibi dotem reddidua tunc est stricti iuris, ita singul. ait Alex. in d. l. j. in princ. colu. 4. sol. matr. ubi etiam sublimita, ut ibi uidere est.

Summarium in d.l.j. §. primum. C. de rei uxoriæ. actio.

- 1** *Actio ex stipulatu pro dote non minuitur propter legatum factum uxori nisi exprimat.*

Bar. d. l. j. §. primum. C. de rei ux. acti.

- 1 BAR. in ead. l. §. primum, ait, actionem ex stipulari pro dote non minui propter legatum factum uxori, nisi exprimat pro intellectu huius. §. vide Fulg. in cons. 59.

Summarium in d. l. j. §. taceat. C. de rei ux. actio.

- 1 Mulieri agenti ad dotem an possit dos retineri ab hæredibus mariti donec ei reddatur ratio administrationis tutelæ.

Bar. in d. l. j. §. taceat. C. de rei ux. acti.

- 1 BART. in ead. l. §. taceat, nihil dicit, sed per istum tex. dubitatur, vtrum mulieri agenti ad dotem possit dos retineri ab hæredibus mariti donec ei reddatur ratio administrationis tutelæ? Soci. sensu hoc fieri posse: & respondet ad istum textum. Contrarium uero tenuit Anton. de Fano in tract. de pignoribus & hypothec. in primo membro quintæ par. nu. 45.

Summarium in d. l. j. §. sed nec ob impensas. C. de rei ux. actio.

- 1 Impensa necessaria an minuant dotem.

Bar. in d. l. j. §. sed nec ob impensas. C. de rei ux. acti.

- 1 BART. in eadem l. sed nec ob impensas, tradit, an impensæ necessariæ minuant dotem? vide aliquid per Bal. nouell. in tract. de dote, in secundo priuilegio octauæ, & penult. par. & in præcedenti priuilegio.

Bar. in d. l. j. §. cum autem. C. de rei ux. acti.

BART. in eadem l. §. cum autem, agit de actione ista, quæ non datur contra uirum, nisi in quantum facere potest. & ex isto tex. videtur probari hoc beneficium de iure. ff. forum non com. petisse, id quod uidetur à iuris tramite declinare: ideo uideas Bart. in l. ij. in principio. ff. solu. matrimo. vbi declarat.

Summarium in d. l. j. §. accedat. C. de rei ux. actio.

- 1 Extraneus si dat dotem pro muliere, mulieri quaritur actio integra, nisi dans incontinenti fuerit stipulatus.

- 2 Extraneus quis dicatur.

Bar. in d. l. j. §. accedit. C. de rei ux. actio.

- 1 BART. in eadem l. §. accedit, sic ait in summa. Si extraneus dat dotem pro muliere, mulieri quaritur actio integra, nisi dans incontinenti fuerit stipulatus. Adde quod d. isto casu mulier de ipsa dote disponere non potest, secundum Alexand. in consi. 101. Super eo, colum. 1. in libro primi & secundi uoluminis. Et de intellectu & materia huius. §. videas Dec. in consilio 35. cum duobus sequent. Limita quoque hunc text. ut per Soci. in consi. 135. & Corn. in consi. fil. 124. in primo uolumine. Quid in patre an præsumatur tacite stipulatus? text. videtur in isto. §. ut præsumatur: vide tamen las. in §. fuerat, colu. 1. institutu. de action. vbi contrarium docuit. Nunquid sicut extraneus potest sibi stipulari, ita conuenire possit ut soluto matrimonio morte uiri uxore superstitie hæres mariti lucrentur dotem? vide Soci. in l. ij. colu. 1. & 2. ff. solu. matrimo. vbi las. colu. 2. Et aduerte quoniam actio ex stipulatu quæ ipsi extraneo competit, dicitur stricti iuris. Bart. in l. de diuisione. ff. solu. matrimo. Item dicitur esse alia & diuersa ab ea, quam habet uxor. Item ista non habet tacitam hypothecam. las. in §. fuerat, colum. 9. institutu. de action. vbi tenet contrarium. Nunquid autem pater comprehendatur, & admittatur in tali casu, & sic dicatur extraneus, quando filius in materia non transitoria ad hæres stipulatur sibi & hæredibus suis; & an pater deficientibus filiis admittatur? las. in l. Gallus. §. etiã, colum. 5. versic. quid autem. ff. de liber. & posthum. Et quis dicatur extraneus, habetur in §. cæteri, institutu. de hæred. qual. & differ. Attende tamen, quia & si emancipatus respectu suæ iustitias propriè dicatur extraneus, alioqui tamen ex respectu filiationis. l. si. ff. commun. utriusque iadi. quæ uult extraneum non debere conferre, & tamen locum non habet in emancipato. las. in l. si emancipati, col. 3. in ultima par. glo. infra de collat.

Depactis conuentis.

Summarium in d.l.j. §. 2. cum lex. C. de rei ux. actio.

- 1 Fundus dotalis ubicunque positus alienari uel obligari non potest.

Bar. in d.l.j. §. & cum lex. C. de rei ux. acti.

- 1 BART. in eadem l.j. & cum lex. ait, fundum t. dotalem ubicunque positum alienari uel obligari nō posse. istud priuilegium transit ad hēres uxoris, qui similiter reuocare possunt. Bar. in l.j. colu. 2. ff. solu. matrim. An autem alienare possit consentiente marito? vide Bar. in l.gi. estimatis, solu. matrimo. & in fi. colu. fi. in auth. ut immob. ante nupt. dona. & alienari potest. in casu. l. quamuis, cum l. seq. ff. cod. tit. solu. matr. & vide glo. in l.j. cod. tit. vbi omnes.

Summarium in l. quamuis. C. de pac. conuen.

- 1 Pactum patris non nocet filie in actione dotis.

Bar. in l. quamuis. C. de pac. conuent.

- 1 ART. in hac l. quamuis, ait, pactum t. patris, non nocere filie in actione dotis. Aduerte quoniam ista. l. habet locum etiam in extraneo, secundum Bart. in consi. 136. Titius maritauit. vbi dicit hoc procedere etiam si stipulatio interuenisset, quamuis glo. hic sentire contrarium uideatur. & ita etiam vult Roma. in l.j. §. 1. ff. solu. matrimo. sed ibi Areti. ad Bartoli opinionem accedit. Bart. videtur bene dicere in patre, per istum text. quem etiam sequitur Salic. & maxime, quia cum dos restituitur patri, cum hoc ut iterum dotet filiam uolentem nubere, tenetur ad illam dotem, & non ad minorem. l.j. & auth. ibi posita, supra de rei ux. action. alioqui sequerentur filie praeiudicium: quia si pactum ualeret, facultates patris diminuerentur, & proinde ipse dotis prioris summam dare non teneretur, sed eam quae facultatibus suis conueniret. l. quæro. ff. de iure doti. Sed ista ratio non uidetur bona, quoniam auth. ibi posita, vult, patrem nullo modo posse diminueri summam prioris dotis, nisi eius substantia casu aliquo fortuito decreuisset; atque ita filie non praeiudicabitur, & sibi impuret, qui huiusmodi pacto se astrinxit.

Summarium in l. fi. C. de pac. conuent.

- 1 Prouisione hominis receditur à prouisione legis.

Bar. in l. fi. C. de pact. conuen.

- 1 BAR. ex ista l. fi. in fi. colligit illam regulam, per prouisionem t. hominis recedi à prouisione legis, vide Bald. in l. certi iuris, supra de loca. & Bart. in l. post dotem, in principio. ff. sol. matrim. Limita istam regulam habere locum solummodo quando prouisio legis est extraordinaria, & facta in defectum prouisionis hominis, secus si est ordinaria, vt per Bal. in l.j. colu. 3. vers. quæro si testator, infra commun. de lega. & Anto. de Fano in tract. de pignoribus & hypothe. in quarto membro secundæ par. nu. 191.

Summarium in l. j. C. de dot. caut. non num.

- 1 Confessio dotis recepta in qua renunciatum fuit exceptioni non numeratæ pecunie, an ualeat.

Bar. in l. j. C. de dot. caut. non numer.

- 1 ART. in hac l.j. in fi. agit de confessione t. dotis receptæ, in qua renunciatum fuit exceptioni non numeratæ pecunie. De qua re uide quæ latè posui in rubrica. ff. de donat. inter uirum & uxor. An autem renunciari possit exceptioni, non numeratæ dotis? vide Bald. in l. vnic. supra de priuileg. dot. col. 4. & in l. asiduis, infra qui poti. in pign. habe. & in l. pecunie, infra de solut. & Imol. in l. fi. ita stipulatus. §. Chryfogonus. ff. de uerb. obligat. Et ad ea, quæ hic ait Bar. de exceptione non numeratæ dotis, vide Aret. in consi. 86. Bal. in consi. 352. in tertio uol. in consi. 39. in primo uol. & in consi. 73. in quinto uol.

Summa-

Summarium in l. in dotibus. C. de dot. cau. non num.

- 1 *Quamuis in instrumento priuato ut in apodissa contineatur pecuniam uerè esse solutam, tamen opponi potest exceptio non numerata pecunie.*

Bar. in l. in dotibus. C. de dot. caut. non numer.

- 1 **BAR.** in hac l. in dotibus, ait, quamuis t in instrumento priuato, ut in apodissa contineatur, pecuniam uerè esse solutam, tamen opponi posse exceptionem non numerata pecunie. Vide aliquid per Roma. in consi. 46. Abb. in consi. 73. in secundo uolumine. Anchara. in consilio 307. Areti. in consi. 86. Roma. in consi. 44. & in consi. 445. Angel. in consi. 5. & Corne. in consi. 284. in primo uolu.

Summarium in auth. quod locum. C. de dot. cau. non num.

- 1 *Limitatur tempus proponendæ exceptionis non numerata dotis.*

Bar. in auth. quod locum. C. de dot. caut. non numer.

- BART.** in ista auth. quod locum, ait, in isto tex. limitari t tempus proponendæ exceptionis non numerata dotis. Ad materiam huius auth. vide omnino Ancha. in consi. 307. & Fulg. in consi. 133.

Summarium in l. si ancillam. C. de dona. inter uirum & uxor.

- 1 *Milites ancillis suis concubinis donare non possunt.*

Bar. in l. si ancillam. C. de dona. inter uir. & uxo.

- 1 **ART.** in hac l. si ancillam, inquit, milites t ancillis suis concubinis donare non posse. Vide Roma. in consi. 43. in quarto dubio. Ant. de Butr. in consi. 14. Bald. in consi. 247. in primo uol. & in consi. 262. in eod. uol.

Summarium in l. in fructibus. C. de donat. inter uir. & uxor.

- 1 *Donatio fructuum inter coniuges non ualeat.*

Bar. in l. si fructus. C. de donat. inter uir. & uxo.

- 1 **BART.** in hac l. si fructus, ait, donationem t fructuum inter coniuges non ualere. vide Aret. in consi. 160. colu. 2.

Summarium in l. et si de tua. C. de dona. inter uir. & uxo.

- 1 *Dominium rerum emptarum de pecunia uiri ad uxorem pertinet, & quando.*

Bar. in l. et si de tua. C. de donat. inter uir. & uxor.

- 1 **BART.** in hac l. et si de tua, dicit, dominium t rerum emptarum de pecunia uiri, ad uxorem pertinere. intellige quando fuerunt emptæ nomine ipsius uxoris. vide Bal. in l. j. C. si quis alte. vel sibi. & Bart. in l. iij. suprâ de fide instrumen. ad rem facit tex. in l. ad probationem, suprâ de probat. vide Bald. in l. si ut pròponis, in sexta quest. suprâ de rei uendic. & in l. cum oportet. col. 4. vers. quero nunquid, infrâ de bon. quæ liber. Salic. in l. Papinianus. ff. eod. titu. Alex. in consi. 133. in quarto uolu. Signor. in consi. 122. Angel. in consi. 141. Bal. in consi. 358. colu. ii. in tertio uolu. Salic. in l. si mater, suprâ de contrah. empte.

Summarium in l. si non uerum. C. de dona. inter uir. & uxor.

- 1 *Simulata uenditio ius creditoris non impedit.*

Bar. in l. si non uerum. C. de donat. inter uirum & uxor.

- 1 **BART.** in hac l. si non uerum, ait, simulatam t uenditionem ius creditoris non impedire, & reliqua. vide ad hæc Bal. egregie in consi. 66. in primo uol.

Summarium in l. à marito. C. de dona. inter uir. & uxor.

- 1 *Rei donata inter coniuges non transfertur dominium.*

Bar. in l. à marito. C. de donat. inter uirum & uxor.

- 1 **BART.** in hac l. à marito, dicit, rei donatæ t inter coniuges non transferri dominium. & reliqua, ut hic per eum. ad l. hanc uideas Dec. in consi. 240. ubi huius. laperit intellectum.

De donationib.inter uirum & uxor.

Summarium in l.res uxoris.C.de dona.inter uir.& uxor.

- 1 *Donatio inter coniuges confirmatur morte.*

Bar.in l.res uxoris.C.de donat.inter uir.& uxor.

- 1 **BART.** in d.l.res uxoris, dicit, donationem t̄ inter coniuges confirmari morte naturali, vel ciuili, ex qua perditur libertas. & reliqua. Ad hanc l. uide Ruin. in l.Gallus. §. & quid si tantum, colum. 1. & sequ. ff. de liber. & posthum. Et dum Bart. hic. in fi. ait, deportatum posse reuocare donationem, quam fecit. & ideo infert ad monachum. uide latē apud Barto. in auth. si qua mulier. colum. 3. vers. hanc partem, suprà de sacrosanc. eccles. sed ibi laf. colu. 7. tenet contra Bartolum ubi uult, eo solo casu, quo monachus potest testari, eum posse etiam reuocare testamentum. & ibi conatur declarare hunc text. ad rem non facere, quia loquitur in contrariis, quorum deportatus est capax. & ideo non est mirum si ea reuocare potest, quæ facere potest: sed ibi monachus testari non potest, igitur nec reuocare, ut ibi per eum.

Summarium in l.donationes.j.C.de dona.inter uir.& uxor.

- 1 *Donatio qua excedit legitimam summam non ualet, etiam infra quingentos aureos.*

Bar.in l.donationes.j.C.de donat.inter uir.& uxor.

- 1 **BART.** in hac l.donationes.j. pauca dicit. sed ex ea singul. colligit Salic. donationem, t̄ quæ excedit legitimam summam non ualet, etiam infra quingentos aureos. ad quod uide Soet. in conf. 1. §. colu. 2. in quinto uolu.

Summarium in l.donationes.2.C.de donat.inter uir.& uxor.

- 1 *Inter principem, & angustam ualet donatio incontinenti.*

Bar.in l.donationes.2.C.de donat.inter uir.& uxor.

- 1 **BART.** in hac l.donationes.2. sic ait in summa. Inter principem, & angustam ualet donatio incontinenti, & reliqua. ad istam l. uide aliquid per Felin. in cap. cum non liceat, colu. 4. de præscrip. Barb. in capitulo licet ex suscepto, in decimo casu Abb. de for. compet. ubi dicit hanc l. habere locum inter regem & reginam. & Alexand. in l. quantum. infra de testamen. milir. & Barb. in capitulo cæterum, colu. pen. & sequ. de iudic. laf. in auth. ex testamento, col. 7. infra de collat. & Curt. in conf. 66. colu. 7.

Summarium in auth. e contra. C. de repud.

- 1 *Cuius consensus in contrahendo requiritur, eiusdem requiritur in dissoluen-do.*
- 2 *Monachus post professionem potest reuocare testamentum prius factum.*
- 3 *Prodigus alienare potest, & quando.*
- 4 *Solemnitas necessaria in faciendo, requiritur etiam in resciendo.*

Bar. in auth. e contra. C. de repudijs.

- 1 **BART.** in ista auth. e contra, in secundo notab. sic ait: Cuius consensus t̄ in contrahendo requiritur, eiusdem requiritur in dissoluen-do. De hac re, scilicet, an eadem solennitas in dissoluen-do requiritur, quæ in contrahendo; uide Bar. in l. heredes palam. §. si quid post. col. 2. & quæ ibi posui. ff. de testa. laf. in l. quod iussit, colu. 4. in secundo notab. ff. de re iudic. Bar. in laf. colu. pen. ff. rem rat. habe. quamuis ibi in quæstionibus tenere uideatur, minorem posse solum reuocare, quod constituere non poterat solus, & laf. in l. Maximum, colu. 3. vers. licet dum dicitur, de testa. ubi aliqua posui, quæ huic documento refragantur. ad rem facit, quoniam eadem exigitur in destructione testamenti, quæ in confessione solennitas. necesse enim est aliud contrarium condere testamentum. §. posteriore, iuncto. §. ex eo, in lti. quib. mod. testa. infirm. quamuis contra hoc faciūt trad. per Bar. in auth. si qua mulier, suprà de sacrosanct. eccles. col. 3. vers. iuxta hoc. ubi ait, monachū t̄ post professionē posse reuocare testm̄ prius factū, licet testari nequeat. sed laf. ibi in 7. col. vers. tē adde, post alios, quos ibi retulit, dicit monachū posse reuocare solum in casu quo testari possit. pro ista regula faciūt q̄ in simili docuit laf. in l. iij. ff. de re iudic.

iudic. colu. 14. & facit regula. l. nihil tam naturale. ff. de regul. iur. vbi omnino vidēas Dec. Adde quod beneficium consuetudine acquisitum, non tollitur unico actu contrario, sicut si esset concessum à principe. quemadmodum enim ad minus per duos actus fuit quæsitum, ita duo actus requiruntur ad hoc ut dissoluatur. Ias. in l. si. in septima limit. ff. de constitut. princip. Tamen
 3 huic regulæ reluctantur, quia prodigus ꝑ alienare potest, quod ad expressè sit ei per iudicem interdicitum, vt per Bart. & omnes in l. is cui bonis. ff. de uerborum obligat. nihilominus prodigalitate cessante, ipso iure & absque aliqua iudicis autoritate cessat interdictio. l. j. ff. de curat. furio. quamuis Bald. ibi rationem asserere uideatur. Limita istam regulam procedere, quando solennitas necessariò exigebatur, alioquin non. Item limita quando per destructionem redimus ad ius commune. istæ duæ limitationes colliguntur ex trad. per Bart. in l. omnes populi, colu. 10. vers. iuxta prædicta. ff. de iust. & iur. Et ad regulam hanc & eius materiam uide omnino quæ posui in d. l. hæredes palam. §. si quid post. ff. de testa. & Felin. in capitulo cū accersissent, colu. 2. vers. Et ratio, de constitu. & in capitulo edoceri, colu. 6. vers. non obstat, de rescrip. & Ias. in l. is qui hæres, in primo notab. ff. de acquiren. hæred. bene facit, quia solennitas ꝑ necessaria in faciendo, requiritur etiam in resciendo. Barto. in l. nuptiæ. ff. de ritu nupti. quandoque tamen requiritur maior solennitas in reuocatione, quàm in consecutione, vt declarat Aret. in consi. 75. & contra prædicta facit Bar. in l. j. §. & post operis. ff. de oper. nou. nuncia. Item quandoque minor solennitas requiritur in reuocatione, quàm in consecutione, ut in reuocatione testamenti, vt dixi in l. hæredes palam. ff. de testam.

Summarium in l. consensu. C. de repud.

- 1 *Matrimonium sine causa legitima dissolui non potest.*
- 2 *Ad probandum adulterium admittuntur testes domestici familiares, quamuis alioqui reijciuntur.*
- 3 *Res tunc dicitur esse difficilis probationis quando id ex natura ipsius rei contingit, alioquin uerò si casu aliquo.*

Bar. in l. consensu. C. de repud.

- 1 **BART.** in ista. l. consensu, ait, matrimonium ꝑ sine causa legitima dissolui non posse. & mulierem contrafacientem perdere dotem, & donationem propter nuptias, & reliqua. Attende sing. quoniam ista. l. non solum procedit in muliere committente adulterium uiuo marito, vt amittat dotem, & donationem propter nuptias, sed etiam habet locum in uidua, quæ stuprum commiserit. ita egregie decidit Paul. de Castr. in consi. 121. Reuocatur in dubium. & in consi. 128. & in l. sororem, infra de his quibus ut in dign. per glo. ibi. & in l. fideicommissum, post glo. ibi infra de fideicommiss. quanquam contrarium teneat Alexand. in dicta l. sororem, vñico argumento, cui respondet Paul. de Castr. in dicto consi. 121. quod consilium fortasse Alexand. non uiderat. Item aduerte quia hæc. l. non solum habet locum in dote & donatione propter nuptias, sed etiam in bonis paraphernalibus. glo. in capitulo plerunque, de donat. inter uirum & uxorem, quam dicit esse mirabilem Roma. in singul. 311. incip. Propter adulterium. & eam sequitur Cardin. in consi. 111. & Felin. in capitulo pastoralis, colum. 3. vers. mulier impudica. ad quos accedit Castill. in addit. ad d. singul. Roma. An autem poenæ huius legis subiaceat ea, quæ fuit cognita per uim? vide Abb. in consil. 4. in primo uolumine. Considera etiam si ista. l. possit habere locum in sponsis, si quid dedissent, ut illud propter fornicationem amittatur? per ea, quæ habentur in capitulo quemadmodum, de iureiuran. Et de illa opinione Paul. de Castr. uide aliquid apud Federic. de Sen. in consil. 162. & Roma. in consilio 286. Abb. in capitulo gaudemus, colum. 2. de conuers. coniug. Bald. in consil. 182. in tertio uolu. vbi tradit, an hæredes mariti possint eam accusare, quando ipse uiuens eam non accusauit? de qua re alibi egimus, ideo non repetam. Et dum Bar. hic ex hoc text. colligit, ad probandum
 2 ꝑ adulterium admitti testes domesticos familiares, quamuis alioqui reijciantur, uide Alexan. in consil. 320. in lib. primi & secundi uol. & in consil. 64. in 1. uol. & in consil. 1. col. 3. & in consil. 93. colu. 3. eod. uol. 1. Soci. in consil. 17. in 1. uol. Felin. in cap. tertio loco, de probat. & in cap. quoties, in

Solutio matrimonii.

secundo notab. de testi. & in cap. de cetero, eodem titu. & in cap. in literis, eodem tit. & in cap. ueniens. 2. in 8. colu. vers. in glo. fi. eodem tit. Cæpoll. in conf. 40. col. fi. Barb. in conf. 54. col. 10. & sequi. in 1. vol. & in conf. 7. colu. 2. in 2. vol. Ant. de Butr. in conf. 24. Imol. in conf. 35. col. 6. Ana. in conf. 17. col. fi. & omnino uide Aret. in conf. 13. vbi ait, testes domesticos & familiares in huiusmodi rebus, quæ uix aliter probari non possunt, esse ceteris testibus præferendos. & ad prædicta uide Bal. in c. eam te, colu. 2. de rescip. Abb. in c. dilecti, colu. fi. de electi. Aret. in conf. 61. Alexan. in conf. 207. Vitis processibus, colu. fi. in lib. primi & secundi uol. vbi declarat, rem tunc dici esse difficilis probationis, quando id ex natura ipsius rei contingit, alioqui uerò si casu aliquo, & in conf. 148. col. 2. in 5. uol. & in conf. 151. eodem 5. vol. & omnino in consiliis sequi. & in conf. 156. eodem quinto uolu. & Federic. de Sen. in conf. 119. & Bar. in l. quoties. C. de naufrag. lib. 10.

Summarium in l. si dos à patre. C. solu. matrim.

1 Dos à patre profecta si in matrimonio decesserit mulier filiafamilias ad patrem redire debet.

Bar. in l. dos à patre. C. solu. matrim.

1 **ART.** in hac l. dos à patre, inquit, eam esse summam sui ipsius, & hoc dicit: Dos tamen patre profecta, si in matrimonio decesserit mulier filiafamilias, ad patrem redire debet. De materia huius. l. uide Alex. in conf. 1115. in primo uol. Soc. in conf. 9. in 1. uol. & Fulg. in conf. 66. Et dum Bar. querit, utrum hæc. l. sit intelligenda patre decedente cum liberis, an sine liberis? dicit; à consuetudine approbatum esse, ut sine liberis intelligatur. & quid si huius questionis effectus, remittit ad ea, quæ dixit in l. post dotem. ff. solu. matr. ut uidere est in 8. col. in 5. quæst. vbi la. col. 9. uers. circa questionem quintam, dicta Bar. ibi oppugnat, scilicet, ut consuetudo, qua dos remanet apud maritum existentibus filiis, non procedat, si primò maritus decessisset relicta uxore uidua cum filiis; quia si mulier & mater decedat, tunc filij suæ perstites dotem nequeunt retinere, quamuis ista sit communis opinio, ut ibi per la.

Summarium in l. si quidem. C. solu. matrim.

1 Mortuum esse aliquem quomodo probetur.

Bar. in l. si quidem. C. solu. matrim.

1 **BART.** in hac. l. si quidem, querit quomodo t probetur aliquem esse mortuum. uide Alex. in conf. 34. in 4. uol. in l. ex facto. §. si quis autem. j. ff. ad Trebell. in conf. 175. col. pen. in 5. uol. in conf. 172. vers. tunc succedit, in 6. uol. & in conf. 27. in 7. uol. & Abb. in cap. in præsentia, de sponsal. Et dum Bar. in vers. item possit, ait probari posse mortem alicuius per lapsum centum annorum. Adde quòd in antiquis sola fama plenè sufficit probationi, secundum Bal. in l. bonæ fidei, supra de rebus credit. & uideas Oldr. in conf. 101. Alex. in conf. 1. col. fi. in 4. uol. & in conf. 25. col. 2. & in conf. 75. & in conf. 115. & 117. eod. 4. uol. & in conf. 15. in 5. uol. Felin. e. causam, col. 2. de probat. & in c. ueniens, col. 3. de testi. & col. 5. vers. quarta conclusio, & in c. ferries, col. 2. eod. tit. & in c. cum nobis. col. 3. de præscrip. Cæpoll. in conf. 22. col. 3. Barb. in conf. 8. in 1. uol. & in conf. 41. col. 2. & in conf. 60. col. 16. eod. uolu. Aret. in conf. 37. & in conf. 42. & glo. in c. 1. & ibi addita, de præscrip. in 6. Bal. in l. conuenticulam, supra de episc. & cleric. & omnino in hac re uide Alex. in conf. 146. Videretur inspectis, col. 4. in lib. primi & secundi uolu. vbi tradit multos modos probandi mortem alicuius. & in conf. 66. in 3. uolu. & in conf. 98. & seq. eod. uolu. & in conf. 116. col. 6. in 5. uol. & in ijs quæ sunt difficilis probationis, uide Bal. in conf. 154. in 2. uol. Corn. in conf. 144. in 4. uol. vbi loquitur maximè in antiquis, & in cõs. 247. col. 13. in 2. uol. & Paul. de Castr. in conf. 161. colu. 1. & de morte probanda uideas Dec. in conf. 652. An autem mors alicuius maximè unius cõiugis probari possit per uolètas presumptiones, an uerò certa & perfecta probatio exigat, uide Abb. in c. qm̃ frequenter. §. porrò, ut lit. nō contest.

Summarium in l. dotis. C. solu. matrim.

1 Actione sibi competenti quis debet agere, & non sua auctoritate possessionem ingredi.

Bar.

Bar.in l.doris.C.sol.mattim.

- 1 BAR. in hac l.dotis,ait,a ctione t sibi comperenti quem debere agere, & non sua authoritate possessionem ingredi. vide Alex.in consi. 146.in lib.primi & secundi uol.

Summarium in l.vnica.C.fi dos consti.matri.sol.sit.

- 1 Dos si constante matrimonio soluatur sine causa,ea potest repeti à muliere, & eius heredibus.

Bar.in l.vnica.C.fi dos consti.matt.sol.sit.

- 1 BART. in hac l.vnica, tradit, si dos t constante matrimonio soluatur sine causa, eam repeti posse à muliere, & eius heredibus. Er ad ea, quæ Bart. ait ibi uel hic uir erat pactus de lucrando, vide Bald.in consi. 53.in quinto uolumine. vbi declarat. & quia glo. vult stante huiusmodi pacto marito lucrari etiam super stiribus filijs, vide Soci. in l.j.col. 1.ff.solu.mattim.vbi querit quare filijs superuenientes nō reuocent ipso iure talem donationem. per tex. in lfi unquam,infrā de reuocand.donat.

Summarium in l.j.C.ne fideiuss.dot.dentur.

- 1 Quare fideiussores dotium dari prohibeantur.

Bar.in l.j.C.ne fideiuss.doti.dent.

- 1 **B**ART. in hac l.j.simpliciter ait,in ea contineri quod in rubrica expressum est. Tu uero declara & limita istam materiam quare fideiussores t dotium dari prohibeantur, vt per Bald.nouell. in tracta. de dote, in uigesimo primo privilegio. & Specul.in tit. de donat.inter uir.& uxor.vbi vult quamuis fideiussores dotium dari non possint, posse tamen constitui duos reos debendi. l.fi. suprà de dot.cautionem non numer. & ibi posui.

Summarium in l.generali.C.ne fideiuss.dot.dentur.

- 1 Fideiussores an dari possint pro dote restituenda.

Bar.in l.generali.C.ne fideiuss.doti.dent.

- 1 BART. in hac l.generali, querit, an fideiussores t dari possint pro dote restituenda? vide Bart.in l.fi constanre, colu. 2. ff.solu.mattim. & quæ ibi posui in lucubrationibus meis. vbi habetur sing. quamuis constante matrimonio fideiussores dotium dari non possint, tamen hoc non habere locum in casu inopie mariti, vt ibi per las.colu. 10. vers.antequam ueniam ad glo. quamuis contrarium, & fortasse malè, fenserit Bar.in hac re. Postea Bar. in uers.ultimò quarto, ait,huic legi renunciari non posse. de qua re, & similibus, vide las.in lfi quis in conscribendo, columna sexta, vers. un contrarium facit, suprà de pact. Et dum Bart.citat ea, quæ dixit in authenticatione sacramenta puberum, vide ibi latè las.in duodecima col. vers. secundò si, vbi Bartolum reprobat in illa distinctione.

Summarium in l.j.C.de fundo dota.

- 1 Fundi dotalis alienatio uoluntaria prohibetur, non necessaria.

Bar.in l.j.C.de fund.dota.

- 1 BART. in hac l.j.ait, fundi t dotalis alienationem uoluntariam prohiberi, non necessariam. vide Bald.in consi. 53. in quinto uolumine, vbi declarat, & omnino uide quæ posui in rubrica. ff.eodem titu.

Summarium in l.j.C.de alien.lib.

- 1 Filij an patris debita soluere teneantur.

Bar.in l.j.C.de alend.lib.

- 1 BART. in hac l.j.querit, utrum filij t patris debita soluere teneantur. vide ad istam l. Ant. de Butt.in consi. 57.

Summarium in l.j.C.de natu.lib.

- 1 Viri in dignitate constituti si ex miserrimis mulieribus filios legitimos susceperint, sunt infames.

- 2 Quando relinquunt filijs spurjijs ad reuocandum, quæ personæ admittantur.

De naturalibus liberis.

Bar. in l.j. C. de natural. liber.

- B**ART. in hac l.j. sic ait in summa. Vidi t in dignitate constituti ex uilissimis mulieribus filios legitimos suscepit, sunt infames, eisq; datum quocunque titulo per personas legitimas retractatur. Aduerte tamen, quia ualeat pactum ut filij spurij succedant in emphyteosi. ita Franciscus Cremen. in suo singul. l. 29. incip. An ualeat pactum. & ad ea, quæ ponit Bart. hic in uers. item per hoc, scilicet, si tes patris teperit apud filium spurium, emptionem præsumi factam esse in fraudem. vide in simili Roma. in conf. 68. colum. 1. Barb. omnino in conf. t. 2. colum. 2. in primo uolumine. & in cap. possessiones, col. u. de rebus eccles. non alien. Capt. in conf. 54. colum. penultima, & fi. & egregie Atet. in l. si is qui, col. penult. & fi. ff. de uulg. & pupil. aliquid per Bald. in conf. 336. in tertio uol. & in conf. 162. in quinto uol. Fulg. in conf. 23. in fi. Et dum Bart. hic in uers. item nota, colligit ex fine huius l. quando
- † relinquitur filiis spurij, ad reuocandum admitti quasdam personas hic memoratas, atque ita alias personas excludi à fisco, tenuit Bart. in conf. t. 18. incip. Odoutius Corneti de gualdo, in fi. in uers. superest, & in consi. sequ. incip. Dominus Dominicus. tamen communiter fiscus non admittitur nisi exclusis his, qui ueniunt, unde agnati, & unde cognati, & unde uir & uxor, ut habetur in l.j. C. unde uir. & uxor. ad ea uetò quæ hic propè fin. ponit Bart. dicens, ea quæ palam spurij relinquantur, ad hæredes scriptos reuerti, vide Alexand. in consil. 74. colum. fin. in tertio uol. & Fulg. in conf. 44.

Summarium in auth. licet patri. C. de natu. lib.

- 1 *Pater potest ex testamento suam hereditatem filio naturali relinquere.*

Bar. in auth. licet patri. C. de natu. libet.

- BART. in ista auth. licet patri, ait, quid iuris hodie sit in ijs, quæ filiis naturalibus relinquantur. De materia huius auth. vide Imol. in conf. 71. Roma. in conf. 43. in tertio dubio, & aliquid per Areti. in l. si is qui. ff. de vulga. & pupilla. colum. 3. & sequ. & ex ea collige, patrem
- † posse ex testamento suam hereditatem filio relinquere naturali. id quod Barto. sentit in l.j. in fi. ff. de bonorum possell. contratabul. & Alexand. in consi. 216. in uers. præterea, in lib. primi & secundi uolum. & est tex. de hoc in l. si infra eodem tit. & ponit in l.j. infra quot. bonor. & ad ea quæ habentur in isto tex. in fi. ibi, sed qui ex condemnato sunt coitu. videas Dec. in consi. 288. & in hac materia Soc. in conf. 148. in primo uolu.

Summarium in l. communium. C. de natu. lib.

- 1 *Legitimati ex forma statuti non intelliguntur esse legitimati quò ad eos, qui sunt extra illam ciuitatem, quæ statutum condidit.*

Bar. in l. communium. C. de natu. liber.

- * BART. in hac l. communium, dicit, legitimatos t ex forma statuti, non intelligi esse legitimatos quò ad eos, qui sunt extra illam ciuitatem, quæ statutum condidit. vide Ias. in l. pactum dotale, col. 2. infra de collat. & quò ad legitimatos per rescriptum principis, de quibus hic agit Bart. in fi. vide Ias. in l. si is qui pro emptore, col. 64. vet. octauo, de usucap.

Summarium in auth. item sine. C. de natu. lib.

- 1 *A principe, uel Imperatore etiam cum clausula non obstante, filius naturalis uel spurius legitimari non potest quò ad successionem ubi adsunt legitimi, & naturales.*

Bar. in auth. item sine. C. de natu. liber.

- BART. in ista auth. item sine, agit de nouo modo legitimandi, de quo habetur in hoc text. Ad istam auth. vide Bald. in l. ij. in uers. oppono, infra quib. res iudic. non nocet. & in c. innotuit, & omnino Præposit. in c. per tuas, qui fil. sint legit. ubi propè infinita adducit. & Dec. in consi. 176. Quæ autem requirantur ad hoc ut dispositio huius auth. procedat. vide apud Curt. in l. neque professio, infra de testa. Alexand. in consi. pen. col. 1. & pen. in 5. uol. & in consi. 94. col. 3. in 1. uol. Paul. de Castr. in consi. 85. l. as. post alios in l. Gallus, §. & quid si tantu. ff. de libet. & possib.

- 1 *quinimmo non desunt, qui aiunt, à principe t uel imperatore et eū clausula, nō obstante, filium naturalem*

naturalem uel spurium legitimari non posse quò ad successionem, ubi adfunt legitimi & naturales; quoniam aufert ius debitum eis. ita uoluit Andr. de Ifern. in c. naturales, si de feud. fuer. controuer. int. domin. & agnat. ad quem accedit Alex. in conf. 187. Videretur prima. col. 1. in 5. vol. & in conf. seq. & breuiter in hac legitimationis materia, uide omnino quæ posui. in l. filium. ff. de his qui sunt sui uel ali. iur.

Summarium in l. fi. C. de natu. lib.

1 *Anus an relinquere possit legitimo nepoti nato ex spurio.*

Bar. in l. fi. C. de natural. liber.

BART. in hac l. fin. pauca dicit. Tu uerò de intellectu huius. l. uide Dec. in conf. 258. ubi ait, ea, quæ in hac. l. de iusta sobole constituuntur, habere locum etiam in legitimatis. An autem adus t. relinquere possit legitimo nepoti, qui tamen sit natus ex spurio? & alia circa materiam huius. l. uide apud Alex. in conf. 74. in 3. uol. & omnino Raph. Fulg. in conf. 23. ubi subtiliter loquitur. Soc. in conf. 147. in 1. vol. & Dec. in conf. 462.

Summarium in l. j. C. de confir. tuto.

1 *Tutor datus à matre non habet necesse excusare nisi confirmetur.*

Bar. in l. j. C. de confir. tutor.

1 **B**ART. in hac. l. j. sic ait in summa. Tutor datus t. à matre non habet necesse excusare, nisi confirmetur. Vide Roma. in conf. 188.

Summarium in l. neque per epistolam. C. de confir. tuto.

1 *Tutor dari non potest à patre in uoluntate imperfecta.*

Bar. in l. neque per epistolam. C. de confir. tutor.

1 **B**ART. in hac. l. neque per epistolam, sic ait in summa. Tutor t. non potest dari à patre in uoluntate imperfecta. uide Alex. in conf. 140. in 1. vol.

Bar. in l. nepotibus. C. qui pet. tutor.

BART. in hac. l. nepotibus, agit de intellectu huius tex. Vide Bal. in conf. 489. in 5. vol. & Capr. in conf. 14. in 3. col.

Bar. in auth. minoris. C. qui dar. tut. poss.

BART. in ista auth. inquit, summarium huius. l. esse quatuor columnarum. ad istum tex. uide glin l. pater. ff. de procur. Et dum Bart. in uersic. secundò quæro, idem ait de fratre, quod de matre & auia; uide Aret. in conf. 37. col. 3. Et dum Bar. in 3. col. quærit an ista auth. locum habeat in quacunque tutela? uide Bar. in conf. 143. & Seuerinum in tract. de pact. quæst. 2.

Summarium in l. j. C. quando mul. tut. offi. fun. pot.

1 *Bona secundi uiri sunt obligata pro tutela mulieris.*

Bar. in l. j. C. quando mul. tut. offic. fung. pot.

1 **B**ART. in hac. l. pauca dicit. Tu uerò dum hic habetur, bona t. secundi uiri esse obligata pro tutela mulieris, uide Soci. in conf. 126. in 1. vol.

Summarium in auth. matri. & auia. C. quando mul. tut. offi. fun. pot.

1 *Mater auo prefertur.*

2 *Mater si non renunciat uelleiano, utrum ualeat datio cura uel assumptio tutela.*

3 *Mulier pro debito contratto ratione tutela capi potest.*

Bar. in auth. matri. & auia. C. quando mul. tut. offi. fung. pot.

BART. in ista auth. ait, ab ea in multis corrigi. l. C. & declarat, ut hic per eū. Nunquid autē ista auth. locum habeat in proauia? uide Bar. in l. cui eorum. §. affinitatis. ff. de postul. & in l. Gal. l. §. institutus, in fi. ff. de liber. & posth. ubi lasin col. fi. Et ad ea, quæ ponit Bar. infra in 2. colu. uersū. aduerte, uide Barb. in conf. 423. in 2. vol. & in conf. 224. in 1. uol. Et dum Bar. paulò post

ait,

Quando mulier tutelæ officio fungi potest.

- 1 ait, matrem tunc præferri, uide Barb. in consi. 11. col. 2. in 3. dubio. in 3. vol. ubi etiam loquitur in patre matris. & ibi in 4. dubio. ponit, quid si filius esset in potestate patris? & quid si statuto cautum esset, filium familiæ sine consensu patris se obligare non posse? uide etiam Bal. in consi. 224. in 1. vol. ubi dicit, qui præferatur an mater, an auia paterna? Et dum subiungit Bar. utrum mater sit tutrix legitima an dariua? uide Alex. in consi. 171. col. 2. in 5. volum. & Soci. in consi. 20. in 1. vol. Postea Bar. hic in antepe. col. ver. quæro quid si mater, tractat, si mater non renuntiavit uelleiano, utrum ualeat datio curæ uel assumptio tutelæ? uide Anan. in consi. 100. & Barb. in consi. 11. in 3. volum. Ad ea uerò, quæ ait Bar. in penul. colum. uerbi. sed quæro quid si renunciavit uelleiano, & secundis nuptijs, nec fuit dictum omni alij auxilio, an ualeat? Dicitur renunciationem de omni legis auxilio operari, ut dos retineri possit. Soci. in consi. 180. & ista generalis renunciatio includit exceptionem cedendarum: quia uidetur ei renunciatum. Soci. in consi. 100. col. pen. & fi. & Dec. in consi. 27. ubi beneficio quoque excusationis renunciatum uidetur. ex dictis tamen suis uidetur distinctio colligi. & de hac re uide Alex. in consi. 153. Visit ac ut oportet, col. 4. uerbi. pondero illa uerba, in libro primi & secundi vol. & Barb. in consi. 11. in primo dubio in 3. vol. Postea Bar. in uerbi. ex hoc etiam, dicit mulierem pro debito contracto ratione tutelæ capi posse, igitur multo magis poterit dos retineri. sed ista illatio non uidetur bona; quia tale jus introductum est fauore conferuandæ honestatis, & sic ad tuendos bonos mores, sed iuri constituto propter bonos mores renunciari non potest, ut per doct. in l. ius publicum. ff. de pact. & in c. si diligenti, de for. comp. & ita in terminis hanc illationem reprobatur Curtius in l. alia. §. eleganter. ff. solut. matrim. & Barb. in c. lator, de pignot. & hoc Bartoli documentum, ut mulier capi possit, ait esse mirabile Matthæi ill. in singul. 109. incip. Nota casum quotidianum. Aliud quoque priuilegium continent ista uerba, renunciatio omni legum auxilio, ut per Iac. in l. si. in principio. col. 2. in 2. limit. ff. si cert. pet. quamuis illud ibi reprobet. & de huiusmodi renunciatione uigore, uide Soci. in consi. 104. in 3. volum. & latè Iacob. Butrig. in tract. de renunciatione legum. Et dum Bar. in colum. fin. dicit multos effectus expressæ hypothecæ, uide Barb. in d. consi. 11. in ultimo dubio in 3. vol. Postremo Bar. quærit, quid si tutor datur à iudice matre ignorante; & reliqua, ut hic per eum. uide ad hæc Anch. in consi. 347. ubi loquitur in auia, quæ assumpsit tutelam nepotis non facto inuentario, & non uocatis illis, qui eam præcedunt. Et dum in fi. concludit Bar. matrem esse citandam, cuius data negligentia, iudex dabit alterum. uide Alex. in consi. 161. in 5. vol. ubi declarat.

Summarium in auth. sacramentum. C. quand. mul. tute. offi. sum. pot.

- 1 Mater quæ ad secundas nuptias transiit, est à tutela reiicienda.

Bar. in auth. sacramentum. C. quand. mul. tut. offi. fung. pot.

- 1 BART. in ista auth. quia hic habetur, matrem, tunc quæ ad secundas nuptias transiit, esse à tutela reiiciendam: quærit, quid si aliter uixit luxuriose? uide Barb. in consi. 11. in 1. dubio. in 3. vol. Et dum subdit Bar. matrem exclusa à tutela per transigum ad secunda uota, ad quem tutela redeat, an ad datiuum, an ad legitimum? uide Soc. in consi. 12. col. 4. & seq. in 1. vol. Et ad ea quæ dicit Bar. infra in uerbi. quæro an statim, uide Bar. in consi. 140. in ultimo dubio.

Summarium in l. licet. C. in quib. cau. tut. hab. tute. uel iur. dari potest.

- 1 In locum excusati siue remoti tutoris alius dandus est.

Bar. in l. licet. C. in quib. casib. tut. hab. tut. uel cur. dati pot.

- 1 BART. in hac l. licet, ait, in locum tunc excusati siue remoti tutoris alium esse dandum. Vide Roma. in consi. 454. colum. 4. ubi limitat, & ibi etiam ponit, quomodo curator pupillo conuento dari debeat.

Summarium in l. non est ignotum. C. de adm. tuto.

- 1 Administratores qui iustam causam litigandi non habuerint, proprio nomine in expensis legitimis condemnantur.

Bar.

Bar.in l.non est ignotum.C.de admin.tutor.

- B**ART. in hac l.non est ignotum, sic ait in summa. Administratores, † qui iustam causam litigandi non habuerint proprio nomine, in expensis legitimis condemnantur, vide Barb.in consi.62.col.7.in 1.vol.

Summarium in l.pro officio.C.de admi.tuto.

- 1** Pro mala administratione, & pro neglectis, bona administratoris tacite obligari.

Bar.in l.pro officio.C.de admin.tutor.

- 1** BART. in hac l.pro officio, inquit pro mala † administratione, & pro neglectis bona administratoris tacite obligari. An autem res heredis non facientis inuentarium sint obligatæ, vide Raph.Cuma.in consi.58.& Soe.in consi.85.col.fi.in 1.vol.& in consi.61.in 2.dubio.

Summarium in l.lex quæ tutores.C.de admi.tuto.

- 1** Immobilia & mobilia seruando seruari possunt, sine decreto alienari non posse.

Bar.in l.lex quæ tutores.C.de administ.tutor.

- 1** BART. in hac l.lex quæ, dicit, immobilia † & mobilia, quæ seruando seruari possunt, sine decreto alienari non posse. Vide Abb.in consi.10.in 2.vol.& Aret.in consi.22.& limita ut per Ias.in l.fin.in fin.infrâ qui testa.fac.poss.& de hac re uide Felin.in c.uerenabilis, in fin.de offic.deleg.Alexand.in consi.174.in libro primi & secundi vol.ubi loquitur de iuramento, quod derogat huic solennitati.

Summarium in l.tutores.C.de admi.tuto.

- 1** Tutor quàm primùm potest, debet facere inuentarium.

Bar.in l.tutores.C.de administ.tuto.

- 1** BART. in hac l.tutores, sic ait in summa. Tutor † quàm primùm potest, debet facere inuentarium, & reliqua. vide Fulg.in consi.196.& an debeat fieri coram pluribus notarijs, vide Roma.in consi.99.in 2.dub.& quia de hoc inuentario tutoris iâ antea latè diximus, nō repetā.

Summarium in l.cum quidam.C.de admi.tuto.

- 1** Quod quis facit ut tutor, sibi non præiudicat ut priuata persona.

Bar.in l.cum quidam.C.de administ.tuto.

- 1** BART. in hac l.cum quidam, ait, quod † quis facit ut tutor, sibi non præiudicare ut priuata personæ, atque ita ubicunque in una persona duæ qualitates concurrunt, quarum una non tollit alteram, sed sunt paræ potentiz, tunc iudicamus de illa persona ut de duabus. uide Rom. qui ponit exemplum in consi.422.

Summarium in l.fancimus. §. & si quis.C.de admin.tuto.

- 1** Lite capta si persona indigeat curatore ad litem, dari debet officio iudicis, qui illi liti præest.

Bar.in l.fancimus. §. & si quis.C.de administ.tuto.

- 1** BART. in hac l.fancimus. §. sed & si quis, ait, lite † capta si persona indigeat curatore ad litem, dari debere officio iudicis, qui illi liti præest. vide Oldr.in consi.59.

Bar.in d.l.fancimus. §. personis.C.de adm.tuto.

- 1** BART. in ead.l. §. personis, in fi. ait de sollicitudine matris in his tutoribus, quos ipsa mater petijt. uide Capr.in consi.16.in fi.& Fulg.in consi.52.in 3.dub.ubi declarat.

Summarium in d.l.fancimus. §. omnem autem.C.de admi.tuto.

- 1** Tutores, & curatores debent in specie, & expresse promittere tempore quo creantur, quod defensionem subibunt.

Bar.in d.l.fancimus. §. omnem autem.C.de admi.tuto.

- 1** BART. in ead.l. §. omnem autem, sic ait in summa. Tutores & † curatores debent in specie & expresse promittere tempore quo creantur, quod defensionem subibunt. vide Alex.in consi.122.col.3.& in consi.123.col.1.in 4.vol.& in consi.129.col.2.in 1.vol.& in consi.8.col.pen.in 3.vol.Barb.in consi.8.col.15.in 1.vol.& in consi.16.col.eod.vol.& in consi.19.col.8.& seq.&

in consi.

De tutore uel curatore qui satis non dedit.

in conf. 2. 2. col. 2. eod. 1. vol. & in conf. 2. 4. & 2. 5. eod. vol. col. t. 3. & in multis alijs consilijs suis.
Aret. in conf. t. 2. col. fi. Feli. in c. translatio, col. 3. de conf. & Curt. in conf. 49. col. 47. & seq.

Summarium in l. si tutor. C. de peri. tuto.

1 *Unusquisque scire præsumitur, quod publicè scitur.*

Bar. in l. si tutor. C. de peric. tut.

1 **BART.** in hac. l. si tutor. dicit, illud unumquemque t. scire præsumi, quod publicè scitur. vide Alex. in conf. t. 1. 5. col. fi. in 4. vol. & Ang. in consi. 1. 60. col. fi.

Summarium in l. tutor. C. de tuto. & cura. qui satis non ded.

1 *Tutor non tenetur solennitatem implere in his, quæ non sunt damnosa ipsi pupillo.*

Bar. in l. tutor. C. de tutor. uel curat. qui satis non ded.

1 **BART.** in hac. l. tutor. uerfic. item quia, dicit, tutorem t. non teneri solennitatem implere in ijs, quæ non sunt damnosa ipsi pupillo. uide Corn. in consi. 1. 63. in 4. volu. & Alex. in consi. 1. 63. in 5. vol.

Summarium in l. j. C. si con. matr. uolenta. tuto. dat. fit.

1 *Ex eo quòd quis creatus sit tutor contra matris uoluntatem poterit remoueri.*

Bar. in l. j. C. si contr. matr. uolunt. tut. dat. fit.

1 **BART.** in hac. l. j. sic ait in summa. Ex eo t. quod quis creatus sit tutor contra matris uoluntatem, poterit remoueri. Vide Imol. in conf. 78. in fi.

Summarium in l. j. C. ubi pupil. educ. deb.

1 *Pupillus educandus est apud matrem non transuentem ad secunda uota.*

Bar. in l. j. C. ubi pupil. educ. debeat.

1 **BART.** in hac. l. j. dicit, pupillum t. educandum esse apud matrem ad secunda uota non transuentem. Vide Fulg. in conf. 169. & de hoc alibi diximus, ibi uide.

Summarium in l. utrum nepos. C. ubi pupil. educ. deb.

1 *Pupillus ubi educetur, arbitrio iudicis relinquatur.*

Bar. in l. utrum nepos. C. ubi pupil. educ. deb.

1 **BART.** in hac. l. utrum, sic ait in summa. Vbi pupillus t. educetur, arbitrio iudicis relinquatur, & de illo, qui succedere debet pupillo, est iusta suspicio. vide Bal. in conf. 489. in 5. vol.

Summarium in l. nomina. C. arbi. tutel.

1 *In exigendis nominibus debitorum tutor tenetur de dolo, & lata culpa.*

Bar. in l. nomina. C. arbitrium tutelæ.

1 **BART.** in hac. l. nomina, inquit, in exigendis t. nominibus debitorum tutorem de dolo & lata culpa teneri. Vide Imol. in consi. 75. Roma. in consi. 433. col. penul. in septimo dubio. ubi loquitur etiam in negociorum gestore. & ibi ponit, quid iuris quando tales habent rem communem cum pupillo. & ad declarationem huius. l. & similium, vide Angel. in consi. 310. ubi tradit quando alicui obijci possit, eum non exegisse nomina debitorum. & Fulgos. in consi. 25.

Summarium in l. quicquid. C. arbi. tutel.

1 *In actione tutelæ, & utili negociorum gestorum, uenit dolo, lata culpa, & levis.*

Bar. in l. quicquid. C. arbi. tutel.

1 **BART.** in hac. l. quicquid, ait, in actione t. tutelæ & utili negociorum gestorum uenire dolum, latam culpam, & leuem. Ad hanc. l. uide multa per Feli. in c. 1. col. 6. de præscript. Roma. in consi. 413. in 5. dubio. & Signorel. in conf. 121.

Summarium in l. si defunctus. C. arbi. tutel.

1 *Tutor quæ quasit, in dubio non præsumuntur quasita de bonis pupilli.*

Bar.

Bar.in l.fi defunctus.C.arbitr.tutel.

- I BART. in hac.l.fi defunctus,dicit,quæ tutor t quæfuit,in dubio ex bonis pupilli quæfuit se non præfumi. ad hanc.l. uide Feli.in c.fcribam,col.2.de præfumpt.& Aret.in confi.31.Alex. in confi.224.Prospectis his,col.fi.in libro primi & fecundi vol.& in confi.13.in fi.in 3.vol. & in confi.40.col.fi.eod.vol.& Præposit.in tit.de feud.guard.in princ.colu.3.& Roma.in confi.346.in ultimo dubio,ubi loquitur in socio.

Summarium in l. ueteris iuris. C. arbi. tutel.

- I Confessio tutoris erronea circa patrimonium pupilli, sibi non præiudicat.

Bar.in l. ueteris iuris. C. arbitr. tutel.

- I BART. in hac. l. ueteris, ait, confessionem t tutoris erroneam circa patrimonium pupilli sibi non præiudicare, nisi in inuentario scribi fecerit. vide Soci.in confi.159. & in confi.61. & in confi.155.in 1.vol.Roma.in confi.102.Imol.in confi.75.

Summarium in d. l. ueteris iuris. §. illo etiam. C. arbi. tutel.

- I Tutor administrare non potest nisi factò inuentario, ei administratio decernatur.

Bar.in d. l. ueteris iuris. §. illo etiam. C. arbitr. tutel.

- I BART. in ead. l. §. illo etiam, inquit, tutorem t administrare non posse, nisi factò inuentario, ei administratio decernatur. vide Abb.in confi.90.in 1.dub.in 1.vol.Roma.in confi.185.in 3.dub.Feli.in c.fi diligenti,col.12.de for.comp.ubi tradit de remissione inuentarij. & Ancha. in confi.349.Et de hac re iam antea egimus, ibi uide.

Summarium in l. fi diuiso. C. de diuis. tutel.

- I Administratione non diuisa uel diuisa à se ipsis, quilibet tenetur in solidum.

Bar.in l. fi diuiso. C. de diuid. tutel.

- I BART. in hac. l. fi diuiso, dicit, administratione t non diuisa, uel diuisa à se ipsis quemlibet teneri in solidum. vide Imol.in confi.75.

Summarium in l. j. C. de in lit. iura.

- I Aduersus heredes tutoris iuratur in litem, ob dolum suum tantum.

Bar.in l. j. C. de in lit. iuran.

- I BART. in hac l. j. inquit, aduersus t heredes tutoris iurari in litem ob dolum suum tantum, & reliqua. vide Aret.in confi.29.

Summarium in l. j. C. de heredi. tuto.

- I Heredes tutoris tenentur de dolo & lata culpa, etiam non gerentis.

Bar.in l. j. C. de heredi. tutor.

- I BART. in hac. l. j. inquit, heredes t tutoris teneri de dolo & lata culpa, etiam non gerentis, & reliqua. vide Roma.in confi.413.in 5.dubio.

Summarium in l. ueterem. C. de auth. præsta.

- I Tutores plures si sunt, in quolibet actu unius autoritas sufficit.

Bar.in l. ueterem. C. de auth. præstanda.

- I BART. in hac. l. ueterem, sic ait in summa. Si sunt plures t tutores in quolibet actu unius autoritas sufficit, nisi in eo, per quem finitur tutela. vide Bar.in l. iij. §. Cato, col. fi. ff. de uerb. obligat. & quid per istum tex. inferat Abb. in c. prudentiam, in princ. col. 4. uersic. uenio ad secundum, de offi. deleg.

Summarium in l. testamento. C. de excusa. tuto.

- I Tutor testamentarius cogitur ad gerenda negocia, etiam extra prouinciā constituta, nisi se excusauerit.

Bar.in l. testamento. C. de excus. tutor.

- I BART. in hac. l. testamento, inquit tutorem t testamentarium cogi ad gerenda negocia, etiam extra prouinciā constituta, nisi se excusauerit. vide Alex.in confi.161.col.2.in 5.vol.

Summa-

De curatore furiosi.

Summarium in l. uoluntarie. C. de excusat. tutor.

- 1 Per nulum actum contrarium, non amittitur privilegium in alijs.

Bar. in l. uoluntarie. C. de excusat. tutor.

- 1 BART. in hac. l. uoluntarie, ait, per unumt actum contrarium nō amitti privilegium in alijs. Vide aliqua per Alex. in conf. 108. col. pen. in 3. vol. & in conf. 33. in 5. vol.

Summarium in l. feueriter. C. de excusat. tutor.

- 1 Qui nominat aliquem ad iniuriam, criminaliter punitur.

Bar. in l. feueriter. C. de excusat. tutor.

- 1 BART. in hac. l. feueriter, sic ait in summa. Qui nominat t aliquem ad iniuriam, criminaliter punitur, qui nominat, ut uexet, ad expensas ciuilititer tenetur. uide omnino Bart. in consil. 47. col. 1. & 2. in 1. vol.

Summarium in l. unica. C. qui etate se excu.

- 1 Etas septuaginta annorum excusat quem à tutela.

Bar. in l. unica. C. qui etate se excu.

- 1 BART. in hac. l. unica, inquit, etatem t lxx. annorum excusare quem à tutela. an autem alia etate quis dicatur senex? dixi iam antea. & uide Oldr. in consil. 93. in fi.

Summarium in l. orationis. C. de cura. furii.

- 1 Quod constitutum est in prohibendis alienationibus rerum omnium extenditur etiam ad res furiosorum.

Bar. in l. orationis. C. de curat. furios.

- 1 BART. in hac. l. orationis, inquit, quod constitutum t est in prohibendis alienationibus rerum omnium, extendi ad res furiosorum. Vide Barb. in consil. 42. in 1. volu. Ancha. in consil. 5. col. fi. ubi per ea, quæ hic habentur, ait, quemadmodum pupillis, & minoribus non currit præscriptio durante minori etate uel pupillari, ita nec furiosis existente furore.

Summarium in l. cum furiosus. C. de cura. furii.

- 1 Pater est legitimus administrator filij furiosi.

Bar. in l. cum furiosus. C. de curat. furios.

- 1 BART. in hac. l. cum furiosus, inquit, patrem t esse legitimum furiosi filij administratorem ex ijs sequitur, filiosfamilias non esse dandum curatorem. sed hoc intelligi ubi daretur persona, secus si rebus, uel ad aliquem actum certum: ita gl. in l. fi. si. fin. autem. 2. infra de bon. quæ liber. & Alex. in consil. 201. Viso processu, col. 2. uers. insuper non obstat. in lib. primi & secundi vol.

Summarium in l. non solum. C. de præd. minor.

- 1 Minoris immobilia nullo titulo alienari possunt sine decreto.

Bar. in l. non solum. C. de præd. minor.

- 1 BART. in hac. l. non solum, ait, nullo t titulo immobilia minoris alienari posse sine decreto, & reliqua. uide Imol. in consil. 39. col. 3. & Bal. in consil. 331. in 3. vol.

Summarium in l. prædia. C. de præd. minor.

- 1 Minoris immobilia ex causa dotis uel donationis propter nuptias alienari non possunt sine decreto.

Bar. in l. prædia. C. de præd. minor.

- 1 BART. ex ista. l. prædia, colligit, ex causa t dotis uel donationis propter nuptias immobilia minoris alienari non posse sine decreto. uide Alex. in l. si const. ante, col. antepen. ff. sol. matr. & Bal. in consil. 108. in 1. vol.

Summarium in l. & si u quem cogere. C. de præd. minor.

- 1 Alienatio licet sit prohibita fauore minoris, alij tamen obligari possunt.

Bar.

Bar.in l.& si is quem.C.de prædi.minor.

- 1 **BART.** in ista l. si is, sic ait, licet alienatio sit prohibita favore minoris, alij tamen obligari possunt, vide Alex. in cons. 66. in fi. in 4. vol.

Summarium in d. l. prædiorum. C. de præd. mino.

- 1 *Contractus quando nullius roboris, tunc aduersarius debet probare ipsum esse locupletatum.*

Bar. in l. prædiorum. C. de præd. minor.

- 1 **BART.** in hac l. prædiorum, ait, quando contractus est nullius momenti, tunc aduersarii minoris debet probare ipsum esse locupletatum. vide Alex. in l. xpe, col. 8. ff. de re iudic.

Summarium in l. si quidem. C. de præd. mino.

- 1 *Alienatio si est nulla, non est efficax, restitutio non necessaria.*

Bat. in l. si quidem. C. de præd. minor.

- 1 **BART.** in hac l. si quidem, inquit, si alienatio est nulla & inefficax, restitutionem non esse necessariam, ad materiam huius. l. vide Barb. in cons. 1. in ultimo dubio.

Summarium in l. ob æs alienum. C. de præd. mino.

- 1 *Licet in lege sit posita taxatio, tamen casus similes propterea non excluduntur.*

Bar. in l. ob æs alienum. C. de præd. mino.

- 1 **BART.** in ead. l. ob æs alienum, colligit ex tex. quamuis in l. lege sit posita uox, taxatio, tamē casus similes propterea non excludi. vide Anch. in c. canonum statuta, col. 6. 4. de cons. & quæ posui in l. serui. ff. de usufructu. & Barb. in cons. 2. col. 8. in 4. vol.

Summarium in l. etiam. C. de præd. mino.

- 1 *Prædium emphyteoticum sine decreto alienari non potest.*

Bar. in l. etiam. C. de præd. minor.

- 1 **BAR.** in hac l. etiam, inquit, prædium emphyteoticum sine decreto alienari non posse. vide de Roma. in cons. 166. col. 2. in 2. dubio.

Summarium in l. si prædium. C. quando decre. opus est.

- 1 *Ex uoluntate defuncti expressa possunt sine decreto immobilia alienari.*

Bar. in l. si prædium. C. quando decre. opus est.

- 1 **BART.** in hac l. si prædium, dicit, ex uoluntate defuncti expressa posse sine decreto immobilia alienari. vide Alex. in cons. 27. in 3. vol.

Summarium in l. si quando. C. si ma. fac. alie. fac. rat. habue.

- 1 *Si immobilia sunt alienata sine decreto titulo oneroso, minore tacente per quinquennium postquam effectus est maior ratihabito inducitur.*

Bar. in l. si quando. C. si mai. fac. suam alien. fac. rat. hab.

- 1 **BAR.** in hac l. si quando, ait, si immobilia sunt alienata sine decreto, titulo oneroso, minore tacente per quinquennium postquam effectus est maior, ratihabitionem induci, si uero titulo lucratiuo, taciturnitatem longi temporis exigi. Attende quoniam taciturnitas huius temporis inducit ratihabitionem non solum circa principalia, sed etiam circa accessoria, & dependentia. ita Alex. in cons. 117. in 5. vol. ubi ponit etiam alium modum habendi præterquam per taciturnitatem, ut puta, si pro executione actus principaliter gesti ageretur.

Summarium in l. si. C. de magistra. canue.

- 1 *In eo in quo quis damnificatur, quia notarius scribere omisit, datur actio contra notarium.*

bi

Bar. in l. si. C. de magistrat. conueni.

- 1 **BAR.** in hac l. si, sic ait in summa. in eo in quo quis damnificatur, quia notarius scribere omisit, datur actio contra notarium. An autem isto casu poena falsi teneatur? uide Anchar. in cons. 285. & Barb. in rubrica de fid. instrum. colum. 34. in dubio tamen excusandus est à falsitate. Bal. in l. iuris gentium. §. quod ferē. ff. de pact. & multa ad hæc habentur apud Alex. in l. quoties. §. sed si non in corpore, in addit. ad Bartolum. ff. de hæred. inst. & in cons. 73. Non puto, in 1. vol. & ad declarationem huius. l. vide Alex. in l. ubi exigitur, in princ. ff. de edend.

De seruis fugitiuis.

Summarium in l.j.C.de ser.fugi.

- 1 Si quis nollet uti usucapione sed prescriptione, eodem modo habet locum in re mobili, sicut in re immobili.

Bar.in l.j.C.de seru.fugit.

- 1 **BART.** in hac l.j.col.2.in uersu. sed si quis non uellet, dum approbando lecturam Ricar. Mal. ait, si quis nollet t uti usucapione, sed prescriptione, eodem modo habere locum in re mobili, sicut in re immobili, ut hic per eum. ex quibus colligitur, eum, qui usuceperit rem, postea quoque posse prescribere: & qui prescripsit minori tempore, posse etiam prescribere maiori. uide Aret.in consi. 104. colum. 3. Et dum Bart. hic propè finem ait, si quis incipit rem absentis possidere, hodie prescriptionem non incipere, sed exigi lapsum longi temporis, ut obliuio illius absentis presumatur. uide Abb. in consi. 18. in fin.in 2. volum. & in consi. 62. colum. penul.eod.uol.

Summarium in auth. sed nouo iure. C.de ser.fugitiu.

- 1 Furis pœna est ut suspendatur.
2 Excusatur à pœna furis u qui est creditor alicuius, & ei subtrahit æquiualens.
3 A furto auer excusetur si dominus rei dicat rem inuito non fuisse sibi ablatam.

Bar.in auth. sed nouo iure. C.de seru.fugit.

- 1 **BART.** in hac auth.in fi.concludit, pœnam t furis esse hodie ut suspendatur. Vide Alex. in consi. 110. in 4. volum. & in consi. 5. col. 11. in 1. vol. & aliquid per Bald. in consi. 348. in 5. volu. Et quamuis fur pro paruo furto suspendi non possit, tamen si is plura modica furta commisit, suspendi poterit, ut per Felin. c. at si clerici. §. de adulterijs. colum. fin. nu. 31. de iudic. ubi citat Roma. Item quod fur manifestus in quadruplum condemnatur, & fur non manifestus in duplum, non esse hodie in usu, nisi in ciuitate Romana, dixit Petrus à Blasio in suo tract. de actione, & eius natura. in quadragesima quinta actione, in fi. sed credo eum decipi. excusatur tamen
2 à pœna turti is, qui est creditor alicuius, & ei subtrahit æquiualens, dummodò inde non sit scandalum securorum. ita Innoc. in c. olim. j. de rest. spoli. & Felin. in c. 1. nu. 26. cum seq. de iudic. An autem excusatur qui res uidentur domino & tacente subtrahit? dicas quòd non, nisi alia quoque concurrant indicia, ex quibus domini consensus eliciatur. Abb. in c. dudum, de elect. An t excusetur à furto si dominus rei dicat rem se inuito non fuisse sibi ablatam? Bart. ait eum non excusari, nisi esset amicus uel consanguineus, in l. inter omnes. §. rectè. ff. de furt. tamè Felin. ait, inspiciendas esse coniecturas, in c. 1. in fi. de presumpt. sed documentum Bartoli sequitur Abb. in consi. 107. in 1. volu. & in d. dudum, de elect. Item scias non semper eum dici esse furem, qui res alienas subtrahit. & quæ requirantur ad hoc, ut quis furtum commississe dicatur, uide apud Alex. in consi. 125. cum duobus seq. in 4. vol.

Summarium in l. quicunque. C.de ser. fugi.

- 1 In pœnis alternatiuis cuius sit electio, an iudicis, an rei.
2 Ubicunque pœna capitalis imponitur, ubi semper intelligendum est, si dolus in delicto interuenerit.
3 Occidens sine dolo punitur.

Bar.in l. quicunque. C.de seru.fugit.

- 1 **BART.** in hac l. quicunque, tradit in pœnis t alternatiuis, cuius sit electio, an iudicis an rei? de hac re uide plenè Capoll. in l. fi fugitiui, suprà eod. & Anan. in consi. 21. col. 2. cum seq. Felin. in c. inter ceteras, colu. 2. cum seq. de rescript. & in c. sicut Ludxi, de iudic. Quid si in istis pœnis alternatiuis abscissio manus imponeretur, utrum eligi possit manus atida? ita ut dicatur legi satisfactum esse, si manus arida delinquenti amputaretur? uide Felin. in d. c. inter ceteras, nu. 15. de rescript. & in c. 1. de calumni. Et dum in hac l. habetur, ubicunque pœna t capitalis imponitur, ubi semper intelligendum esse si dolus in delicto interuenerit, uide Capoll. in consi. 29. & in cautel. 3. incip. Si uis differre. Alex. in consi. 109. in 1. vol. Felin. in c. lator, de homic. & Iaf. in consi. 137. in 1. vol. & in loon dubium, col. 8. C. de legi. & ideo in homicidio, dolus & lata culpa non æquiparantur.

- æquiparantur. Iaf. in l. j. col. 3. ff. de leg. 1. & de hac re uide eundem latissimè in l. quod si quis. §. quid prætor, primo notab. ff. ne quis eum qui in ius uoc. vbi limitat hoc, nisi statutum uoce, quo uis modo, vel qualitercunque occiderit, ueretur. Item huiusmodi statutum de illo intelligendum est, qui iniuriose fecit, ut per Iaf. in d. l. non dubium, colu. 8. uidi tamen Bar. in l. pen. & in l. 3. Pomponius. ff. de parric. vbi occidens sine dolo punitur. sed communiter dolum exigere tenet etiam Iaf. in l. fororem, infra de his quib. ut indign. & in l. in actionibus, colu. 4. & sequi. ff. de in lit. iuran. & latè Angel. de malefic. super uoce, scienter & dolose. Dec. in consi. 1. & Cæpoll. in consi. 32. Adde quòd hoc statutum intelligitur de occidente aliquem immediatè, secus si mediatè, ut si illum fugientem sequeretur, qui propter fugam caderet, & seipsum interficeret. Aret. not. in consi. 146. Bal. in l. de peccoribus, infra ad leg. Aquil. uide Bart. in l. diuus. ff. de fidei. & in l. §. diuus. eod. tit.

Summarium in l. j. C. de fur.

- 1 *Iste qui allegat contraria, non est audiendus.*

Bar. in l. j. C. de furtis.

- 1 BART. in hac l. j. inquit, eum, qui allegat contraria, non esse audiendum. Vide Aret. in consi. 150. col. fi. Alex. in consi. 110. in 5. vol. vbi loquitur in libello repugnantiam continente, & habente clausulam, omni meliori modo. & Angel. in consi. 167. vbi etiam ipse loquitur in libello, & Bal. in consi. 146. & quia de hac re alibi diximus, ulterius non progrediar.

Summarium in l. inciuilem. C. de furt.

- 1 *Emens rem à fure, debet eam reddere domino, pretio non restituto.*

Bar. in l. inciuilem. C. de furt.

- 1 **B**ART. in hac l. inciuilem, sic ait in summa. Qui emit rem à fure, debet eam reddere domino, pretio non restituto. Attende tamen, quia datur cautela, qua pretium huic emptorini restituum, scilicet, ut is in instrumento emptoris protestatur, se illam rem emere nomine eius, cuius est, offerens se paratū esse illi rem restituere sibi pretio restituto. ita Cæpoll. in cautel. 10. uide ad prædicta eundem in caut. 26. Et dum subdit Bar. utrū ille, qui emit rem furtiuam, præsumatur id sciens facere? aitq; non propter unam uicem tantū, aliqui uerò si hoc sepe faceret, & reliqua ut hic per eum. uide Roma. in consi. 54. colu. 2. & in consi. 86. col. 3. Bal. in consi. 494. in fi. in 1. uol. Fulg. in consi. 175. Barb. in consi. 42. colu. 10. in 1. vol. & Aret. in consi. 154.

Summarium in l. si quis seruo. C. de fur.

- 1 *Ubi duo casus sunt & comparati à lege ueteri, tunc legem nouam super eorum altero disponentem, porrigi debere ad alium.*

Bar. in l. si quis seruo. C. de furt.

- 1 BART. in hac l. si quis seruo, agit de extendendo statuto. & quia ex hac l. Doctores sumunt regulam, vbi duo casus æquiparati sunt à lege ueteri, tunc legem nouam super eorū altero disponentem, porrigi debere ad alium. uide ad hanc regulam multa apud Alex. in consi. 171. in 7. uol. & dicas eā procedere tantum qñ lex noua emanat præcisè in illa materia, in qua facta erat æquiparatio, aliqui non militat. Alex. in cōf. 171. in 7. uol. Et de hac extensione, de qua hic agit Bar. uide Roma. in consi. 32. col. 3. & in consi. 120. & in consi. 129. & in consi. 179. col. 4. & in cōf. 221. & in consi. 383. Cæpoll. in consi. 5. col. 5. & in consi. 18. in 1. dub. & in consi. 2. & in consi. 54. Barb. in consi. 19. col. 4. in 1. uol. & in consi. 24. col. 5. eod. vol. & in consi. 60. eod. uol. 1. & in cōf. 24. col. 5. in 2. uol. & in consi. 34. col. 16. & in consi. 64. col. 2. eod. 2. uol. Ant. de Burr. in consi. 15. Ana. in consi. 27. Alex. in l. postulante, col. 1. ff. ad trebell. & in l. §. 1. col. 2. ff. ad leg. Falc. & in l. j. infra de success. edicti. & in consi. 35. in 3. uol. Anch. in c. canonum statuta, col. 94. de const. Abb. in c. translatio, cum ibi addit. in 2. notab. de const. Aret. in consi. 3. col. 4. & in consi. 163. Ancha. in consi. 237. Soci. in consi. 1. Corn. in consi. 354. col. pen. in 1. vol. Aret. in rubr. ff. de acquir. poss.

De furtis.

Summarium in l. manifestissimi. §. sed querebatur. C. de fur.

- 1 *Ille qui eligit unum ius, non uidetur alteri renunciari.*

Bar. in l. manifestissimi. §. sed querebatur. C. de fort.

- 1 **BART.** in hac l. manifestissimi. §. sed querebatur, in uers. nota etiam, ait, cum, qui t' eligit unum ius non uideri renunciare alteri iuri, quod ignorat sibi competere. ad rem facit glo. in l. si in uerbo, cessat. ff. de condi. in deb. vide aliquid per Ias. in l. cum quis, supra de iur. & fact. igno. & ad istum tex. vide Bald. in l. leges sacratissimæ, supra de legib. & Ana. in consi. 72. Visis & consideratis, colu. si ad rem faciunt trad. per Dec. in l. j. supra de pact. in sol. nec uos, infra de capt. & postlim. reuerf. dum uolunt, ibi reuera intelligi materteram esse mortuam, sed tamen penes contrahentes dubium remanere. atque ita ibi concluditur, sicut ille, qui est certus de uita aliquius, non potest super illius hæreditate pacisci, ita neque ille, qui dubitat. & sic idem est iudicium de dubio, quod de ignorante, ut ait Bald. in d. l. leges sacratissimæ, & Ana. in d. consi. 72. ac etiam de sciente. ex quo adnotari potest, aliquando de dubio iudicari, ut de ignorante, & aliquando, ut de sciente, secundum subiectam materiam. Et uide Bar. in l. si. supra de condi. in deb. ubi limitat. & vide aliquid per Alexand. in consi. 14. colu. 2. in quinto uolumine. & textum. & ibi Bar. in l. j. infra de testa. Feli. in capitulo pastoralis, colu. 17. de except. & in cap. si colu. 6. de præscript. Barb. in consi. 16. col. 3. in secundo uolu. Præposit. in c. non est. si is itaque, dist. 6. & in c. quo iure, col. 3. dist. 8. & Ias. in l. quamdiu, in prima & secunda colu. infra, qui admittit. Anch. in consi. 88. ubi tradit, an tempus, in quo dubitatur de bello, attribuat bello.

Summarium in d. l. manifestissimi. §. sed cum in secunda. C. de furt.

- 1 *Quis actione redimet commodatarius rem à fure.*

Bar. in d. l. manifestissimi. §. sed cum in secunda. C. de furt.

- 1 **BART.** in ead. l. §. sed cum in secunda, quærit, quæ t' actione redimet commodatarius rem à fure? & dum ait, dari actionem in factum, uel officium iudicis, uide Bar. in l. Aquiluis in si. ff. de donat. Bal. in l. idem, col. 1. uers. quid si dominus, supra loca. & ad ea, quæ ait Bar. hic, in uers. sed quæro, quid si ad aliquem peruenit possessio sine uicio eius rei, quam ego tunc possidebam. uide Ias. in §. sed istæ, col. 5. instit. de action. & ad uerba, quæ subiungit Bar. ibi, aliàs si hoc non constaret, credo quod non posset agi. uide Alexand. in consi. 5. in 1. uolu. & in consi. 260. in libro primi & secundi uolu.

Summarium in l. j. C. de op. liber.

- 1 *Necessitas legi non subiacet.*

Bar. in l. j. C. de oper. liber.

- 1 **BART.** in hac l. j. in fi. ait, necessitatem t' legi non subiacere. Vide Ias. latè in §. item Seruiana, instit. de action. Cæpoll. in auth. sed nouo iure, colu. 18. & sequi. supra, de seru. fugit. doct. in capitulo licet, de feri. Feli. in cap. cum accessissent, colu. 9. de constitu. & quæ dixi iam antea in alijs lucubrationibus meis.

Summarium in l. j. C. de liber. & eor. liber.

- 1 *Quis ex leui offensa reuocatur in seruitutem.*

Bar. in l. ij. C. de libert. & eor. liber.

- 1 **BART.** in hac l. j. colligit ex isto tex. quem t' ex leui offensa reuocari in seruitutem. ex hoc quæri solet, an filius legitimatus ingratus in pristinum statum reuocari possit. uide Roma. in sing. 223 incip. Vltimò quæritur, iunctis ibi trad. per Castell. & Ias. in l. Lex hoc iure, col. 1. ff. de iusti. & iur. & ad l. hanc. uide aliqua per Feli. in c. ex literis, colu. 8. de constitu. & Roma. in consi. 459. ubi in secundo dubio. per istam l. ait, ciuilitatē datam aliquibus, quæ propter bellum superueniens fuit extincta, nō reuiuiscere, quamuis denuò amicitia superueniat.

Summarium in l. j. C. qui admitt.

- 1 *Ratibatio quo tempore fieri debeat.*

Bar.

Bar.in l.j.C. qui admit.

- 1 BART. in hac l.j. col. penul. in fi. agit de ratihabitione, t quo tempore fieri debeat, ait que, eam quocunque tempore fieri debere, quando non fit ut actus ualidus efficiatur. vide Feli. in cap. ueniens, col. 2. vers. sed si esset casus, de testi. & in cap. cum super, col. 3. de re iudic. Et dum Bart. in colu. fi. vers. ponit glo. agit de filio, vtrum habeat legitimam personam standi in iudicio sine consensu patris? aitque cum posse petere bonorum possessionem, quia non petitur in forma iudicii, & hoc modo respondet ad l. cum non solum. §. necessitate. ff. de bon. quæ liber. vide Barb. in consil. 3. colu. 1. §. in secundo uolu. & ad declarationem. d. §. necessitate, vide Dominos de Rota in decil. sexta in nouis, in tit. de iudic. ad quam decisionem simpliciter accedit Barb. in c. licet ex suscepto, de for. compet.

Summarium in l. emancipata. C. qui admit.

- 1 Quamuis de iure prætorio non sit inductum ut bonorum possessio non transmittatur, tamen de iure civili inductum est ut hæreditas, & bonorum possessio transmittatur ad suos.

Bar. in l. emancipata. C. qui admit.

- 1 BART. in hac l. emancipata, exponendo glo. inquit, quamuis t de iure prætorio non sit inductum, ut bonorum possessio non transmittatur, tamen de iure civili inductum esse, ut hæreditas & bonorum possessio transmittatur ad suos. vide Alexan. in consil. 20. col. 4. in primo uol. & Soci. in consil. 153. col. 4. in primo uol.

Summarium in l. i. C. de bon. poss. secundum tab.

- 1 Quot testes requirantur ad probandum testamentum.

Bar. in l. i. C. de bonorum poss. secundum tabul.

- 1 BART. in hac l. i. quærit, quot testes t requirantur ad probandum testamentum? & ad ea quæ inquit in vers. item cum tale testamentum, vide Alexan. in consil. 189. Abundè per celeberrimos, in lib. primi & secundi uol. & in consil. 20. colu. 2. in quarto uol. Aret. in l. hæredes palam, col. 5. ff. de testam. Bald. in consil. 158. in secundo uolu. ubi tradit, quid iuris sit, si per duos testes probetur, à tali notario scriptum fuisse testamentum Titij, quauis hæc feri ptura simul cum alijs scripturis illius notarij non reperiatur. vide Aret. in consil. 88. col. fi.

Summarium in l. i. C. de bon. poss. contra tab.

- 1 Rupto testamento per contratabulas, quibus debeat legatum.

Bar. in l. i. C. de bonor. poss. contratabul.

- 1 BART. in hac l. i. in qua continetur, rupto t testamento per contratabulas, quibusdam per sonis coniunctis tantum deberi legata; supplet cum glo. ut hoc etiam ad alias personas porrigatur; ita ut ex isto tex. & glo. colligatur, per hanc uocem, solis, quæ posita est in hac l. antiqua iura non corrigi. videas Dec. in consil. 87. col. pen.

Summarium in l. posthumus. C. de bon. poss. contra tab.

- 1 Posthumus præteritus potest dicere testamentum nullum, & uenire contratabulas.

Bar. in l. posthumus. C. de bonor. poss. contratab.

- 1 BART. in hac l. posthumus, inquit, posthumus t præteritus posse dicere testamentum nullum, & uenire contratabulas, item si esset ex hæredatus, ait eum non habere contratabulas, sed uenire posse per querelam. Ad huius tex. declarationem vide Bal. in l. si pater, in nona opposi tione, infra de insti. & sub sti. sub condit. fact. quem refert & sequitur Ias. in l. emancipata, supra qui admit. Et dum Bar. hic in præteritione matris ait non dari cōtratabulas, quoniam habetur pro ex hæredatione: attende, quoniam à cessante ratione Bart. & glo. uidetur colligi, hodie con tra testamentum matris dari posse contra tabulas, quia præteritio matris sine causa nō habetur pro ex hæredatione, sed pro præteritione, secundum glo. in §. ex hæredatos, in auth. de hæred. & falsci. & istam opinionem multi tenuerunt. vide hic Alex. & in Lin suis, in fi. ff. de libe. & posth.

Vnde uir & uxor.

Summarium in auth.præterea.C.vnde uir & uxor.

- 1 *Legatum factum marito ab uxore cum lucro delato à statuto compenſari debet.*

Bar.in auth.præterea. C.vnde uir & uxor.

- 1 **ART.** in ista auth.agit de legato † facto marito ab uxore, vt cum lucro delato à statuto compenſari debeat. De hac re latè iam antea egimus, dum loquerentur de debito necessario, cum quo legatum simpliciter factum debeat cōpenſari: ideo ibi uide. & ad istam auth. videas Dec.in consi. 24. vbi habetur, quid si mulier tempore mortis mariti fuit inops, postea diues efficitur? nunquid propterea prohibeatur petere quartam sibi debitam? & an ista auth.locum habeat ab intestato, an verò etiam præter uel contra uoluntatem testatoris? & an rescindi possit uigore huius auth. donatio facta per maritum? vide Soci.in consi. 108. in primo uolu. An autem ista auth. locum habeat in muliere, quæ à principio fuit dotata, & postea dotem amisit? vide Soci.in consi. 30. in quarto uolu. vbi etiam subdit, nunquid ista auth.procedat, quando mulier non habet dotem congruam, sed ex ea uiuere potest exercendo officia? de intellectu autem huius auth. vide Matthæ fill. in tract.de successiōibus ab intest. in quarto artic.princip.nu.8.cum seq.& ad materiam hanc uide Soc.in consi. 121. in 4.uol.

Summarium in l.pactum dotali. C.de collat.

- 1 *Pactum quod filia dotata non succedat, non ualet.*

Bar.in l.pactum dotali.C.de collat.

- 1 **BAR.** in hac l.pactum dotali, ait in summa. Pactum, † quo filia dotata non succedit, non ualet. Ad materiam huius.l. uide omnino Alexand. in consi. 29. in tertio uolu.& in hac re uide de quæ posui in l.omnes populi. ff. de iust. & iur. dum ibi agimus de pacto huiusmodi facto etià iuramento interueniente.

Summarium in l. si maritus. C. de collat.

- 1 *Fus petendi collationem transit ad heredes.*

Bar.in l. si maritus. C. de collat.

- 1 **BAR.** in hac l. si maritus, ait, ius petendi † collationem transire ad hæredes. de intellectu huius.l. uide Soc.in consi. 116. col. 6. in 1. vol.

Summarium in l. furiosum. C. qui testa. facer. poss.

- 1 *Furor impedit testamentum inchoari, & inchoatum perfici.*

- 2 *Furiosus habens dilucida interualla si committit delictum, an præsumatur illud commississe tempore furoris, an non.*

Bar.in l.furiosum. C. qui testa. facer. poss.

- 1 **BAR.** in hac l. furiosum, sic ait in summa. Furor † impedit testamentum inchoari, & inchoatum perfici; ualet autem testamentum factum tempore, quo quis habet dilucida interualla. Ad materiam huius.l. uide Alex. in consi. 141. in 1. volu. & in consi. 227. in libro primi & secundi uolu. vbi habetur, nunquid testamentum conditum ab habente dilucida interualla præsumatur factum tempore furoris an non? & an uerba notarij asserentis in testamento, illum testatorem esse sanæ mentis, probent? & quomodo testes concludant, eum non fuisse in furore tempore actus gesti? vide etiam eundem Alex. in consi. 228. in eod. lib. primi & secundi uol. Et quò probetur furor, vide Soci. in consi. 42. in 1. uol. & in consi. 89. in 3. uol. vbi multas attulit coniecturas, ex quibus præsumitur testatorem sanæ mentis non fuisse. videas etiam Alex. in consi. 10. in 6. uolu. & omnino in consi. 147. in septimo uolu. Dec. in consi. 448. Anchar. in consi. 5. Bar. & ibi addita in l. his qui. §. Diuus. ff. de tutor. & curat. dat. ab his. & Dec. omnino in l. furiosi, & in l. in negocijs contrahendis. ff. de regu. iur. Quid si furiosus † habens dilucida interualla committit delictum, præsumitur ne illud commississe tpe furoris, an non? vide

Dominic.

Dominic. de sancto Gemi. in c. unico. col. pen. de cleric. & gro. in 6. Quomodo autem distet furiosus à mentecapto, docuit Alex. in cōsi. 54. in 1. volubi ex mente Balin l. furiosus. C. de nupt. & in l. humanitatis. C. de impuber. & alijs sublti. concludit, furiosum esse illum, qui est cum rabie euidentis furoris, mentecapto uero, cui mens & consilium deficit, nullum tamen furorem ostendit. hoc idem uide apud Alexand. in consi. 3. in 6. colum. & in hac materia uideatur Fulgof. in consi. 80.

Summarium in l. nolumus. C. de testam.

- 1 *Primum testamentum non tolli per aliud sequens, quamuis in eo esset scriptus princeps.*

Bar. in l. nolumus. C. de testa.

BART. in hac l. nolumus, ait, primum testamentum non tolli per aliud sequens, quamuis in eo esset scriptus princeps. De materia huius. l. uide Fulg. in consi. 20.

Summarium in l. hac consultiſſima. §. ex imperfecto. C. de testam.

- 1 *Testamentum imperfectum ratione solennitatis ualeat quòad liberos tantum.*
 2 *In testamento appellatione liberorum continentur etiam nepotes.*
 3 *Si quis cepit facere testamentum, illudque morte praeuentus perficere non potuisset, non ualeat, etiam favore liberorum.*
 4 *Testamentum imperfectum scriptum manu testatoris an ualeat inter liberos.*

Bar. in l. hac consultiſſima. §. ex imperfecto. C. de testa.

- 1 **BART.** in hac l. hac consultiſſima. §. ex imperfecto, ait, testamentum t imperfectum ratione solennitatis ualere quò ad liberos tantum. de intellectu huius. §. uide Alexand. in consi. 105. in 7. uolu. Soci. in consi. 5. colu. fi. in tercio uolu. Dec. in consi. 105. colu. pen. & fi. & in consi. 36 t. Limita istum tex. non procedere, nisi ipsi filij essent hæredes instituti, secus uero si essent instituti extranei, & filijs facta essent legata, vt in simili singul. ait Ant. de Butr. in c. quod clericis, de for. compet. dicens textum in c. relatum, de testam. non habere locum, nisi quòdo pia causa fuit hæres instituta. quod an sit uerum, uide apud Soci. in consi. 49. in 4. volum. & ad prædicta uide Soci. in consi. 115. in 4. vol. & omnino Dec. in consi. 455. ubi concludit, si pia causa non est hæres instituta, seruandam esse solennitatem iuris communis. Amplius limita istum tex. non procedere, nisi ipsi filij essent æqualiter instituti. ita Dec. in d. consi. 36 t. quæ quidem limitatio est magna. uide ad istam. l. eundem Dec. in consi. 63 t. & Soci. in consi. 2. in 3. vol. ubi differentiam facit inter testamentum, & instrumentum testamenti; dicens ex hoc si scriptura testamenti deficeret in forma à lege requisita, eam non probare testamentum, etiam inter liberos. Declara
- 2 in super istum tex. vt in eo appellatione t liberorum etiam nepotes contineantur. Alex. in consi. 114. in 7. uol. & Soci. in d. consi. 2. in 3. uol. immo amplius nepotes etiam ex filiabus cōprehenduntur secundum Alex. in consi. 166. in 5. uol. An autem iste. §. locum habeat in filijs legitimatis? Dec. in consi. 610. tenuit quòd non, quamuis contrarium senserit Bald. vt ibi per eum. An cæcus possit hoc modo testari? & quid si aliud testamentum præcedit, an per secundum hoc modo celebratum tollatur primum? uide Raph. Cuman. in consi. 112. Fulgof. in consi. 41. & in consi. 93. & Dec. in d. consi. 63 t. & quæ pono infra in hac ead. l. in §. si quis autem. Adde quòd iste. §. intelligitur quando testamentum deficit in solennitate, non autem in uoluntate, quia si
- 3 quis t cepisset facere testamentum, illudque morte praeuentus perficere non potuisset, nõ ualeret etiam ex favore liberorum. Abb. in d. consi. 105. in 2. vol. Attende tamen quoniam Alex. in consi. 4. col. pen. in 7. uol. dicit, si testator intet liberos cepit cōdere testamentum, & illud morte praeuentus publicare non potuit, validum esse dummodò constet illud esse scriptum manu ipsius testatoris, citat l. mol. in c. 2. de testa. & in l. si is qui. ff. de testa. voluntas enim testātis perfecta ratione uoluntatis, quamuis perfecta non sit ratione solennitatis, valida est. Ancha. & alij.
- 4 in c. 1. de testa. Balin l. fi. C. famelicis. & Ana. in consi. 57. An autem testamentum t imperfectum scriptum manu testatoris ualeat inter liberos? uide Alex. in consi. 76. in 3. uol. Adde quòd

huiusmodi testamenta, in quibus remittitur à iure solennitas requisita, nō dicuntur propriè testamenta, vt per Ias. hic, & per doct. in l. j. suprà de sacros. eccl. ex hoc posset postea inferri, ea in statuto non cōtineri, id quod durum uideretur, & ideo cogita si hæc opinio posset refelli: nam sicut dos præsumpta, quam mulier dare præsumitur secundo uiro, dicitur dos uera & in statuto continetur, quamuis in ea sit remissa solennitas probationis: sola enim præsumptione probatur, & ideo in statuto etiam continetur, vt per Soc. in conf. 80. in 4. uol. col. fi. & Io. Crot. in cap. Raynutius, de testa. ita & in proposito casu. De materia uerò & intellectu auth. hoc inter liberos, quæ hic posita est, vide Mari. Soci. iuni. in consi. 127.

Summarium in d. l. hac consultissima. §. si quis autem. C. de testam.

- 1 Testamentum primum nō tolli per subsequens imperfectum,

Bar. in d. l. hac consultissima. §. si quis autem. C. de testam.

- 2 BART. in prædicta. l. hac consultissima. §. si quis autem, qui his subiungitur, inquit, testamentum t̄ primum non tolli per subsequens imperfectum, nisi in eo scripti fuerint uenientes ab intestato. Limita istum tex. non habere locum, quando in primo testamento pariter instituti essent uenientes ab intestato. Soci. in conf. 11. col. 4. in 3. uolu. & vide quæ posui suprà in hac l. in principio. Rursus limita hunc tex. non procedere, quando in primo testamento pia causa fuisset hæres instituta, quia eius fauor cessare facit fauorem uenientium ab intestato. Abb. in consi. 11. col. fi. in primo uolu.

Summarium in l. sancimus. C. de testam.

- 1 Testamentum perfectum non tollitur per imperfectum.

Bar. in l. sancimus. C. de testam.

- 1 BART. in l. sancimus, ait, testamentum t̄ perfectum non tolli per imperfectum, nisi cursus decennij subsequatur. de materia huius. l. vide Paul. de Castr. in consi. 155. in primo uolu. & aliquid per Soc. in conf. 2. col. 3. in 3. uol. Alex. in consi. 246. in lib. primi & secundi uol. & in consi. 31. in 3. uolu. & omnino in consi. 159. in 7. uolu. Abb. in consi. 11. in primo uolu. & de intellectu huius. l. in uers. fin autem medio, vide Fulg. in consi. 57.

Summarium in l. cum antiquitas. §. cum autem. C. de testam.

- 1 Testator post testamentum manu propria scriptum, hodie se subscribere non tenetur.

Bar. in l. cum antiquitas. §. cum autem. C. de testa.

- 1 BART. in hac l. cum antiquitas. §. cum autem, sic ait in summa. Testator t̄ post testm̄ manu propria scriptum, hodie se subscribere nō tenetur. Aduerte quoniam est memorabilis ad hoc, si in aliquo casu requiritur subscriptio alicuius, vt non sufficiat, quamuis ex serie scripturæ appareat eam illius manu scriptam fuisse, nisi ipse hoc protestetur expressè. ita Areti. in consi. 64. ubi istum tex. adducit ad l. scripturas. C. qui potior. in pignor. habeant.

Summarium in l. si. C. de testam.

- 1 Rusticus est permissum ut possint facere testamentum coram quinque testibus, si plurium copiam habere non possunt.

Bar. in l. si. C. de testa.

- 1 BART. in hac l. si, ait, rusticis t̄ esse permissum, ut possint facere testamentum coram quinque testibus, si plurium copiam habere non possunt. Aduerte hic, quoniam ad probandum huiusmodi testamentum, requiritur, vt isti quinque testes de hac re in iudicio testimonium dicant, vt per Alexan. in consi. 321. in libro primi & secundi uolu. & de materia huius. l. vide plenissimè Dec. in consi. 284. ubi ex ista. l. colligit, testamentum factum tempore pestis coram quinque testibus ualidum esse. de qua re uideas Alexand. in consi. 216. & in consi. 221. in libro * primi & secundi uol. & Soci. in consi. 101. col. 3. in 3. uolu. ubi testatur * communem sententiam esse contra hanc opinionem de tempore pestis. & idem ait in consi. 85. in 4. vol. vide super hoc articulo Io. Hannibalem in repet. l. nemo potest. ff. de leg. 1. nu. 72. cum sequi. & nu. 215. ubi ad aliam quæstionem uerba huius. l. diligenter examinantur.

Summarium in l.j.C.de hered.instit.

1 Banniti nostri temporis an possint heredes institui.

Bar.in l.j.C.de heredib.instit.

1 **B**ART. in hac l.j.& latius Alexand. tradunt, an banniti t nostri temporis possint heredes institui? vide quæ late posui in l.fi qua. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. & ad istam l. vide Soci. in consi. 2. 1. & in consi. 3. 8. in primo uolu.

Summarium in l. cum proponas. C. de hered. insti.

1 Substitutio vulgaris porrigitur etiam ad alium casum.

2 Dicitur tunc, est taxatiua.

Bar. in l. cum proponas. C. de hered. insti.

1 **B**ART. in hac l. cum proponas, agit de substitutione t vulgari, vt eius effectus etiam ad alium casum porrigatur, de qua re diximus iam antea in titulo. ff. de vulga. & pupill. vbi uideas. & istam l. iimita, vt per Dec. qui multos retulit in consi. 3. 15. vt substitutio locum habeat solum in casu expresso, & ad alium casum non porrigatur, quando in ea fuit apposita uox taxatiua, ut puta, tunc & eo casu, vt sepe contingit, idem tenet Petr. de Anchar. in consi. 2. 56. Soci. in consilio 2. 59. in primo uolumine, cum subscriptione ibi sequi. Dec. in consi. 3. 14. & in consil. sequi. & in consi. 3. 34. in quibus locis traditum est, quemcunque casum excludi, etiam si alioqui ex natura ipsius dispositionis contineretur, sed contra istam tot ac tantorum patrum sententiam dici posset, urgere textum si subtiliter consideretur, in l. Gallus, iuncto text. in §. & quid si tantum ff. de liber. & posthum. ubi in principio habetur, si testator dicat, si filius meus me uiuo morietur, tunc nepos, qui infra x. menses nascetur, sit hæres; atque ira ibi fuit adiecta uox, tunc, t quæ est taxatiua, & tamen illa dispositio, quæ facta est in casu mortis, porrigitur ad casum deportationis, & ad aliam mortem ciuilem, in d. §. & quid si tantum, igitur contra prædictam limitationem inferitur. Respondeo, ibi illam uocem, tunc, non fuisse positam ad limitandum casum mortis, sed ad ostendendam solam extremitatem temporis, hoc est, ut nepos, qui nascetur infra decem menses, tunc, id est, qui nascetur infra decem menses à die mortis filij, & sic, tunc, exponitur, id est, à die mortis filij. ita ibi sensus gl. in uoce, tunc, primum enim exponebat glo. illam uocem, scilicet, eo casu, ut hic dicitur, sed ab hac statim recessit interpretatione, & dixit, tunc, id est à tempore mortis filij. citat l. in quartam §. fin. ff. de condi. & demonstra. quæ loquitur de extremitate temporis. quapropter cum hæc sit nouissima expositio, ei est innitendum, ut habetur in l. bona fides. ff. de pos. & per glo. in l. qui filium, §. primo. ff. ad Trebell. posset etiam dici in d. l. Gallus, uocem, tunc, solam fuisse prolatam, sed in proposito casu dictum est, tunc & eo casu, quæ quidem geminatio solet potentius operari, ut per Bart. in l. cum scimus. C. de agricol. & censit. lib. 12. & in l. balista. ff. ad Trebell. & in terminis super ista geminatione, tunc & eo casu, facit uim Dec. in d. consi. 3. 15. præterea in d. l. Gallus, illa uox taxatiua dilaturatur à lege, id quod fieri solet in quacunque uoce omnes alios casus excludente, qui à lege ipsa possunt extendi. l. ob 25. & ibi glo. & Bar. C. de prædi. minor. & Bar. in l. serui nomi. ne. ff. de usufruct. sed hic ab homine, non autem auctoritate legis fieret extensio, ergo &c.

Summarium in l. fi. C. de hered. insti.

1 Hæres hæredis est hæres ipsius testatoris.

Bar. in l. fi. C. de hered. insti.

1 **B**ART. in hac l. fi. colligit ex text. hæredem t hæredis esse ipsius testatoris hæredem. Amplia hoc idem esse, etiam si quis esset uniuersalis successor alicuius alio titulo quàm hereditario, ex quo multi effectus scitu digni eliciuntur, ut per Roma. in suo singul. 683. incip. Hæres hæredis, cum ibi addit. per Castill. vide Alexand. hic. & in l. paterfamilias. ff. de vulgar. & pupillar.

De institutionib. & substitutionib.

Summarium in l.j. C. de insti. & substi.

1 *Conditio consistens ex facto instituti, & alterius debet impleri.*

Bar. in l.j. C. de instit. & substi.

1 **B**ART. in hac l.j. dicit, conditionem t consistentem ex facto instituti, & alterius, debere impleri, & reliqua, ut hic per eum in summa. Vide omnino ad istam l. Soci. in confi. 44. in primo uolu.

Bar. in l. generaliter. §. cum autem. C. de insti. & substi.

BART. in hac l. generaliter. §. cum autem, ait, ut hic per eum. Tu uero attende hunc tex. in fi. quem putat esse singul. Areti. in confi. 92. vel 93. ad intellectum. l. cum acutissimi, infra de fideicom. ut illa lex locum habeat etiam in legatis particularibus. id quod obliuioni nō tradas

Summarium in l. fi. C. de insti. & substi.

- 1 *Substitutus an & quando per uulgarem substitutionem adueniente casu pupillaris.*
- 2 *Illa est uera & ampla uulgaris quæ ad alios casus præter expressum dilatur.*

Bar. in l. fi. C. de instit. & substi.

- 1 BART. in hac l. fi. tradit, an t & quando substitutus per uulgarem substitutionem admittatur eueniente casu pupillaris? vide elegans confi. Alexand. in confi. 333. in libro primi & secundū uolu. & aliqua uide apud Dec. in confi. 238. & in confi. 314. Soci. in confi. 52. in primo uolumine. & omnino Fulg. in confi. 49. & quæ posui in titu. ff. de uulga. & pupilla. & circa istam. l. considera, quamuis ex ea colligatur, substitutionem, quam fecit testator filio suo si non nasceretur, locum habere etiam si nascatur, & in pupillari ætate decesserit: quoniam ista conditio, si non nasceretur, uulgarem indicat substitutionem, quæ sub se tacitam pupillarem complectitur. l. iam hoc iure. ff. de uulga. & pupilla. & l. quamuis, infra de impuber. & ali. substitui. tamen hoc non procederet, quando filium, quem nasci contigerit, hæredem instituisse, & ei neminem substituisse, & postea ei substituat in casu quo non nascatur: nam ista uulgaris expressa tacitam pupillarem sub se continere non debet. & ratio est, quoniam, quod tacita pupillaris sub expressa uulgari comprehendatur, ex eo prouenit, quia lex præsumit testatorem de pupillari non cogitasse, eumque, si de ea cogitasset, fuisse uerisimiliter dispositurum. atque ita hæc tacita pupillaris præsumpta uoluntate defuncti conijecitur secundum Bar. & alios in d. l. iam hoc iure. sed in proposito casu, ista ratio corrui, cum testator cogitauerit filium esse nasciturum, & neminem ei substituere uoluerit, igitur sub ista uulgari pupillaris non continetur. argumento. l. cum ex filio. §. filio. ff. de uulga. & pupill. & ad rem faciunt trad. per Soc. in l. j. ff. de vulg. & pupill. ubi uult, si testator duobus substituit impuberibus, vni uulgariter, & alteri pupillariter, ab ista uulgari expressa tacitam pupillarem excludi ea ratione, quia testator de illa cogitauit, & nihil disposuit. & quamuis isto casu testator expressam pupillaris mentionem non faceret, tamen satis est de pupillari cogitatum fuisse, ut præcisè ait Dec. in confi. 315. Præterea diligenter aduerte circa intellectum huius l. nam conditio ista, si non nasceretur, habet locum etiam si nascatur, & in pupillari ætate decedat. Quid si testator dixisset, si filius in uita testatoris non nasceretur, uel ei non si peruixerit? dicas isto casu non habere locum huius l. constitutionem. & ratio differentia est, quia conditio, si non nasceretur, de qua in hac l. habetur, est necessaria ad essentiam uulgaris substitutionis, cum sit unus ex casibus impotentia, ut præcisè ait Soci. in confi. 140. in fi. in primo uolumine. in quo casu quando expressa est conditio aliqua ad actum necessaria, tunc illa test uera & ampla uulgaris, quæ ad alios etiam casus, præter expressum dilatur, ut ait Barto. in
- 2
- * l. Gallus. §. & quid si rantum. ff. de liber. & posthum. ad quem alij communiter accesserunt: sed ista conditio, si filius patri peruixerit, non est necessaria, sed uoluntaria, ideo nullum alium casum præter expressum complectitur, & impleri debet in forma specifica. l. Mæuius, & l. qui hæredi. ff. de condi. & demonstr. & ideo ea deficiente substitutio corrui: nam etiam si ad essentiam

effentiam vulgaris neceſſarium ſit, ſilium non eſſe hæredem. uel quia nolit, uel quia non poſſit, tamen quod non naſcatur uiuente teſtatore, uel ut ei non ſuperuiuat, hoc nihil in ſe habet neceſſitatis, ſed iſtæ qualitates ex pura teſtātis uoluntate proueniunt, ut docuit Bar. in d. ſ. & quid ſi tantum, in prima ſolutione, qua attulit ad l. commodiſimè. ff. eod. rit. ait enim ibi caſum omiſſum haberi pro omiſſo, quia ex quo poſthumus ſimpliciter inſtitui poterat, & tamen fuerat inſtitutus ſub conditione, ſi naſcetur in uita teſtatoris, propterea iſtam inſtitutionem procedere non poſſe, niſi in forma ſpecifica impleatur, quoniam illa qualitas, quod in uita naſcatur, uoluntaria eſt, & iſta diſtinctio Bartoli inter conditionem uoluntariā & neceſſariam eſt ab omnibus approbata, ut tradit Soci. in d. confi. 140. Præterea conſiderandum eſt, etiam hanc l. non procedere, quando adiecta eſſent illa uerba, tunc & eo caſu, per ea quæ diximus in l. cūm propo- nas, ſuprà de hæred. inſtit.

Summarium in l. j. C. de impuber. & alijs ſubſt.

Partes adiectæ in inſtitutione intelliguntur tacite repetitæ in ſubſtitutione ſimplici.

Bar. in l. j. C. de impub. & alijs ſubſtit.

BART. in hac l. j. ſic ait in ſumma. Partes adiectæ t in inſtitutione, intelliguntur tacite re- petitæ in ſubſtitutione ſimplici. De materia huius. Luideas Dec. in confi. 304. & in confi. 49. col. 4. in 1. vol.

Summarium in l. eum quidam. C. de impube. & alijs ſubſt.

Quando duobus impuberibus ſit ſubſtitutio cum adiectione nominis collectiui, ita demum ſubſtitutioni eſt locus, ſi in utraque perſona conditio ſubſtitutionis uerificetur.

Bar. in l. eum quidam. C. de impub. & alijs ſubſt.

BART. in hac l. cūm quidam, ſic ait in ſumma. Quando t duobus impuberibus ſit ſubſtitutio cum adiectione nominis collectiui, ita demum ſubſtitutioni eſt locus, ſi in utraque perſona conditio ſubſtitutionis uerificatur. De intellectu & materia huius. Luide Abb. in confi. 58. in 2. vol. Alex. in confi. 101. in 4. vol. & in confi. 75. in 5. vol.

Summarium in l. ſi. C. de impube. & alijs ſubſt.

Subſtitutus proprio nomine cum hæredibus inſtitutis per uerba diſtributiuā admittitur pro uirili.

Bar. in l. ſi. C. de impuber. & alijs ſubſt.

BART. & alij in hac l. ſi. aiunt, ſubſtitutum t proprio nomine cum hæredibus inſtitutis per uerba diſtributiuā, quique mihi hæres erit, admitti pro uirili. De intellectu & materia huius. L. uide ſolenne conſilium Dec. in confi. 382. ubi adducit multa, quæ ibi uideantur.

Summarium in auth. ex cauſa. C. de lib. præte.

Pupillari ſubſtitutio quæ continetur ſub compendioſa an conſeruetur per iſtam auth. quando teſtamentum eſt ruptum præteritione poſthumi.

Bar. in auth. ex cauſa. C. de lib. præte.

BART. in iſta auth. ex cauſa, dicit, eam eſſe multum difficilem. De materia huius auth. uide Ang. in confi. 21. vbi tradit, an pupillaris t ſubſtitutio, quæ continetur ſub compendioſa, conſeruetur per iſtam auth. quando teſtamentum eſt ruptum præteritione poſthumi? An autem ſeruetur fideicommiſſum relictum in teſtamento in quo filius eſt præteritus uideas Dec. in confi. 86. col. 1. & 2. An teſtamentum ruptum agnatione poſthumi conſeruetur per clauſulam codicillarem? Soc. in confi. 93. in 4. vol. Bar. & doct. in l. filio præterito. ff. de inſtit. teſta. Arret. in confi. 92. col. 4. cum ſeq. ubi not. docuit, an & quando per iſtam auth. & per clauſulam codicillarem legata facta in huiusmodi teſtamento conſeruentur. An autem conſeruetur teſtamentum ruptum agnatione poſthumi uide Alex. in confi. 30. in 3. vol. & in confi. ſeq. & de hæ materia uide omnino Dec. in confi. 490. ubi ait opinionē Bartoli hic in 4. col. uel. pone enim, non procedere in duobus caſibus. uideas etiam Angelin confi. 364. Quid ſi reperitur aliud teſtamentum

De iure deliberandi.

testamentum præcedens, an illi hæredes ad legata & fideicommissa facta in hoc testamento irrita teneantur? Ang. in consi. 183. ait eos non teneri.

Summarium in l. si. C. de posth. hæred. insti.

- 1 *Institutio facta posthumo in uno casu porrigitur ad alium quando testator uerisimiliter prouidisset, si de illo cogitasset.*

Bar. in l. si. C. de posth. hæred. insti.

- 1 **BART.** in hac. l. si. ait, institutionem factam posthumo in uno casu porrigi ad alium, quando testator uerisimiliter prouidisset, si de illo cogitasset. Ad istam. l. uideas Dec. in consi. 369. & an & quando substitutio facta in uno casu, ad alium porrigatur, vide Soc. in consi. 140. col. si. & in consi. 259. in 1. vol. & in consi. 5. in 3. vol. & in cōf. 77. cod. 3. uol. & omnino Curt. in cōf. 29.

Summarium in l. si. infanti. C. de iur. delib.

- 1 *Hæreditatem delatam infanti ascendens per lineam masculinam potest adire.*

Bar. in l. si. infanti. C. de iur. delib.

- 1 **BART.** in l. si. infanti, sic ait in summa. Hæreditatem factam delatam infanti, ascendens per lineam masculinam potest adire; & reliqua, ut hic per eum. Ad istam. l. uideas omnino Alex. in consi. 198. & in 6. uol. Raph. Cuma. in consi. 110. Fulgos. in consi. 83. & in consi. 85. & omnino in consi. 180. Soc. in consi. 153. & Dec. in consi. 87.

Bar. in l. edicto. C. de edict. Diu. Adr. toll.

BART. ait hanc. l. esse singul. uideas Dec. in consi. 84.

Summarium in l. si. quis agere. C. de codicill.

- 1 *Ex eadem scriptura potest peti hæreditas ut ex testamento, & ut ex codicillis.*

Bar. in l. si. quis agere. C. de codicill.

- 1 **BART.** in hac. l. si. quis agere, dicit ex t. eadem scriptura posse peti hæreditatem, ut ex testamento, & ut ex codicillis. vide ad istam. l. Raph. Cuma. in consi. 94.

Summarium in l. uxor patui. C. de lega.

- 1 *Qui legat rem in qua ius habet quod morte finitur, censetur uoluisse illud ius legare, & hæres ad aliud non tenetur.*

Bar. in l. uxor patui. C. de lega.

- 1 **BART.** in hac. l. uxor patui, ait, eum, qui legat rem, in qua ius habet, quod morte finitur, censeri uoluisse illud ius legare, & hæredem ad aliud non teneri. An ex huiusmodi legato saltem æstimatio debeatur, quando factum esset coniunctæ personæ? Bal. in l. habitatio. C. de usufruct. tenet simpliciter quod non. ad quem accedit Soc. in consi. 25. col. 6. in 1. vol. & de hac materia quando aliquis legat rem, in qua habet ius aliquod, an & quando ad illud ius tantum coarctetur, diximus in l. serui electione. ff. de leg. 1.

Summarium in l. ab eo. C. de fideicomm.

- 1 *Qui non est honoratus grauari non potest à testatore.*

Bar. in l. ab eo. C. de fideicommiss.

- 1 **BART.** in hac. l. ab eo, ait, eum, qui non est honoratus, grauari non posse à testatore. solet in hac materia dubitari, an ille, qui est grauatus, censetur etiam uocatus & honoratus? Bar. in l. Centurio, uers. quæro ulterius, tenet affirmatiuam partem, contra quem pluries
* consuluit Alex. & communiter eius sententia reprobat. vide quæ ibi posui, & trad. per Soci. in consi. 140. in 1. uol. & latè de hac regula, & suis limitationibus uide apud Alex. & alios, & maxime Mari. Soc. iuni. in repet. l. cum filiis familiæ. nu. 27. cum seq. ff. de leg. 1.

Summarium in l. quamuis. C. de fideicomm.

- 1 *Ubiunque in aliqua dispositione uincat tantum ratio reddi potest, ea habetur pro expressa.*

Bar.

Bar.in l. quamvis. C. de fideicomm.

- BART.** in hac. l. quamvis, pauca dicit, sed ex ista gl. sumunt doct. illam regulam, ubicunque
 1. t in aliqua dispositione unica tantum ratio reddi potest, eam haberi pro expressa. vide Dec. in
 -confi. 372. & Alex. in conf. 129. in 7. vol. ubi ait, hanc appellari interpretationem intellectiuam
 -non extensiuam. & ideo omnes casus, qui sub ea comprehenduntur, contineri in statuto, perinde
 ac si ratio in eo fuisset expressa. sed contrarium tenuit Raph. Cuma. in confi. 97. in si. ubi ait,
 si hoc esset uerum, omnia statuta debere extendi; quia in eis semper debet esse aliqua ratio cō-
 siderabilis: id quod esset contra regulas communes, ut ibi per eum.

Summarium in l. cum uirum. C. de fideicomm.

1. *Prælegata an & quando ueniant in fideicommissio uniuersali.*

Bar. in l. cum uirum. C. de fideicomm.

- BART.** in hac. l. cum uirum, quædam pauca dicit, Tu uerò ant & quando prælegata ueniāt
 in fideicommissio uniuersali, uide apud Dec. in confi. 254.

Summarium in l. cum acutissimi. C. de fideicomm.

1. *Si descendentes rogantur restituere, intelligitur si sine liberis decesserint.*

Bar. in l. cum acutissimi. C. de fideicommiss.

- BART.** in hac. l. cum acutissimi, ait, si descendentes rogantur restituere, intelligatur si sine
 liberis decesserint. Dicas tu coniecturam huius. l. habere locum etiam in legatis particularibus
 ut non debeantur si filij nascuntur, quasi si testator de filijs cogitasset, ea non reliquisset. Aret.
 in confi. 92. uel 93. col. 5. citat rex. singul. in l. generaliter, in si. suprà de instir. & subst. uide Bar.
 in l. filio præterito. ff. de iniust. testa. Item ista regula limitatur non habere locum, quando in
 aliqua testamenti parte facta est mentio liberorum; quia ex quo testator uerisimiliter cogita-
 uit de filijs, in casu omisso cessat ratio huius. Luide Maria. Socin. iunior. in confi. 128. cum sub-
 scrip. ibi seq.

Summarium in l. j. C. commun. de lega. & fideicomm.

1. *Pro rebus legatis tres actiones competunt, personalis, in rem, & hypothecaria.*

Bar. in l. j. C. commun. de lega. & fideicomm.

- BART.** in hac. l. inquit, pro rebus legatis tres actiones competere, scilicet, personalem
 in rem, & hypothecariam. & de ista hypotheca, quæ competit pro legatis, uide regulā
 cum tribus ampliationibus, & sex limitationibus, apud Antonium de Fano in tract. de
 pignoris & hypothec. in 3. membro secundæ par. nu. 10. cum seq.

Summarium in l. si. §. sin autem. C. commun. de lega. & fideicomm.

1. *Res quæ subiacent restitutioni sub conditione uel uia incerta, interim alienari possunt.*

Bar. in l. si. §. sin autem. C. commun. de lega. & fideicomm.

- BART.** in hac. l. si. §. sin autem, ait, res, quæ subiacent restitutioni sub conditione uel die
 incerta, interim alienari posse, sed adueniente conditione fingitur factum retro nullum, quomo-
 do autem res subiecta restitutioni alienari possit, ita ut emptor sit tutus, etiam eueniente casu
 fideicommissi, uide apud Dec. in confi. 333.

Summarium in auth. res quæ. C. commun. de leg. & fideicomm.

1. *In quibus casibus possint alienari bona subiecta fideicommissio.*

Bar. in auth. res quæ. C. commun. de leg. & fid.

- BART.** in ista aut. ait, in t casibus hic expressis alienari posse bona subiecta fideicommissio.
 De intellectu & materia huius auth. uide Alex. in confi. 329. in libro primi & secundi uol. Soci.
 eleg. in confi. 49. col. pen. & si in 1. volu. & in confi. 75. eod. volu. & omnino Dec. in confi. 519. &
 Io. Campegium in tract. de dote, in 18. quest. quintæ par. An autem ista auth. locū habeat quò
 ad restitutionem dotis? vide Soc. in confi. 23. in 3. vol. ubi idem uult in lucro dotis. Quid si ma-
 ritus dedit fideiussores pro dote restituenda, utrum res subiectæ fideicommissio alienari possint

Ad legem falcidiam.

per istam auth. Roma. in singul. 249. incip. Ego habui, ait hoc fieri non posse. & ibi multas rationes adducit, quæ uideri poterunt, & ibi addit. per Castill. Et an ista auth. ita locum habeat in prohibitione alienationis expressa sicut in tacita, & multa alia ad materiam istius auth. uide apud Ambrosium de Oppizon. in repetit. l. filius familiars. §. Diui. ff. de leg. 1. in 6. quæst. ubi limitat hunc tex. traditque etiam si præcedat fideicommissum, tamen dotem posse constitui contra opinionem Angeli.

Summarium in Liubemus. C. ad Sena. consu. Trebell.

- 1 *Quando filij rogantur de hereditate restituenda fratribus uel eorum filijs, fructus non debent in quartam trebellianicam imputari.*

Bar. in Liubemus. C. ad senatus cons. Trebell.

- 1 **BART.** in ista Liubemus, ait, quando filij rogantur de hereditate restituenda fratribus uel eorum filijs, fructus non debent in quartam trebellianicam imputari. De intellectu & materia huius. l. uide Imol. in cons. 63. & Ant. Corset. in tract. de trebellianica, & omnino Mari. Soc. iuni. in consi. 131. & in consi. 132. Et limita istam. l. ut per lasin consi. 43. col. pen. & fin. in 3. volu. & quoniam per istam. l. excitatur illa quæstio, nunquid trebellianica prohiberi possit in filijs primi gradus, uide quæ dixi in l. Marcellus. ff. ad Trebell. & alibi ubi hæc materia pertractatur & de satisfatione danda de restituenda hereditate secundum hæc. l. uide Abb. in cons. 79. in 1. vol.

Summarium in auth. sed cum testator. C. ad l. Falcid.

- 1 *Falcidia, & trebellianica an & quando prohiberi possint à testatore.*

Bar. in auth. sed cum testator. C. ad leg. Falcid.

- 1 **BART.** in ista auth. tradit an & quando falcidia & trebellianica prohiberi possint à testatore. & quia concluditur, prohiberi posse; declara hoc habere locum in prohibitione expressa tantum, secus si per uerba æquipollentia prohiberetur. ita Soc. in consi. 14. & in consi. 23. col. pen. & fin. in 1. volu. & Io. Hannibalem in repet. l. nemo potest. nu. 297. ff. de leg. 1. Et dum Bar. hic in col. fi. querit, utrum per non confectionem inventarij trebellianica petatur, uideas Dec. in consi. 236.

Summarium in auth. sed in ea. C. ad leg. Falcid.

- 1 *De re prohibita alienari, falcidia detrabi non potest. & idem est in trebellianica.*

Bar. in auth. sed in ea. C. ad leg. Falcid.

- 1 **BAR.** in auth. sed in ea, nihil dicit, tamen est tex. memorabilis, ex quo colligitur, de re f prohibita alienari falcidiam detrabi non posse: & idem est in trebellianica, ut hic per Bald. & alios. de ista auth. uide Aret. in consi. 12. ubi not. docuit, nunquid ista generalis prohibitio tantum operatur, quantum specialis prohibitio quartæ.

Summarium in auth. similiter. C. ad leg. Falcid.

- 1 *De legatis ad pias causas quarta detrabi non debet.*

Bar. in auth. similiter. C. ad leg. Falcid.

- 1 **BART.** in ista auth. tradit, de legatis f ad pias causas quartam detrabi non debere. in hac materia attende unum scitu dignum, hoc est, de legato, quod debetur pleno iure quartam detrabi non posse, secundum Roma. hic, quem extollit Feli. in c. conquestus, nu. 3. de for. compet. & ad istam auth. uide Dec. in cons. 299. Soc. in consi. 77. col. 5. & in consi. seq. in 1. volu. ubi habetur, an ista auth. locum habeat quando restitutio fieri debet piz causæ non immediatè sed mediatè. & in consi. 80. col. 5. eod. uol. & in consi. 144. ubi distinguit. Limita singul. ista auth. non procedere, quando eidem personæ factum esset legatum non pium, quia tunc falcidia detraberetur, secundum Ang. not. in l. seruus. ad legem falc. & in l. non est. in fi. & ut latius ait Firma. in tract. de episcopo, in 4. quæst. quarti libri quæst. 31. uersu. quæro etiam an de legatis pijs ubi aliz quoque limitationes habentur, quas ibi uideas omnino.

Bar.

Bar.in l.fi. C. ad leg. Falcid.

BAR. in hac. l. fi. nihil dicit, sed uideas eum in l. quod nomine. ff. de cond. indeb.

Summarium in l. fi. qua illustri. C. ad Senatusconf. Orfic.

I *Spurij quomodo succedant matri.*

Bar.in l. fi. qua illustri. ff. ad senatusconf. Orfic.

I **BART.** in ista. l. fi. qua illustri, tradit, quomodo spurij t succedant matri. Vide Soc. in conf. 148. in 1. vol. & quæ posui in l. item in potestate. ff. de his qui sunt sui uel alii. iur. & in alijs locis in quibus egi de spurij.

Bar.in l. quod scitis. C. de bon. quæ liber.

BART. diuidit hanc. l. quod scitis, ut hic per eum. Vide omnino pro intellectu huius. l. Raph. Cuma. in conf. 122. ubi reprehendit Bar. hic in uerf. sin autem.

Summarium in l. cum oportet. C. de bon. quæ lib.

I *In aduentitijs proprietatibus acquiritur filijs, & patri usufuctus.*

Bar.in l. cum oportet. C. de bon. quæ liber.

I **BAR.** in hac. l. cum oportet, ait, in aduentitijs t proprietatem acquiri filijs, & patri usumfru-
ctum. Vide Soc. in conf. 92. col. antep. & in conf. 162. & in conf. 192. in 1. vol.

Summarium in auth. item hæreditas. C. de bon. quæ lib.

I *Quando pater cum filio in hereditate concurrat, tunc patri usufuctus in parte filij non acquiritur.*

Bar.in auth. item hæreditas. C. de bon. quæ liber.

I **BART.** in ista auth. nihil dicit, sed ex ea colligitur, quando t pater cum filio in hæreditate concurrat, tunc patri usufuctus in parte filij non acquiritur. Quid si pater iste qui concurrat cum filio transeat ad secunda uota, utrum amittat proprietatem, & retineat solum usumfructum? uide subtiliter apud Aret. in conf. 72. ubi dicit hunc esse casum nouum.

Summarium in l. cum oportet. §. non autem. C. de bon. quæ lib.

I *Patri dilapidanti bona filij an possit administratio interdici.*

Bar.in l. cum oportet. §. non autem. C. de bon. quæ lib.

I **BART.** in ead. l. cum oportet. §. non autem, quærit, an patri t dilapidanti bona filij, possit administratio interdici? Ad istum tex. uide Soc. in conf. 34. in 1. vol.

Summarium in d. l. cum oportet. §. si. C. de bon. quæ lib.

I *Filius habet hypothecam in bonis patris à tempore administrationis inchoate.*

Bar.in d. l. cum oportet. §. si. C. de bon. quæ libe.

I **BART.** in ead. l. cum oportet. §. si. ait, filium t habere hypothecam in bonis patris à tempore administrationis inchoate. uide Soc. in conf. 61. col. 1. in 1. volu. & per istum tex. hoc idem dicitur in tutore, & in prælato, ut eorum bona hypothecata sint à tempore susceptæ administra-
* tionis, non autem à tempore malæ gestæ administrationis, ut per Iaco. de Are. Bal. Salic. & communiter doct. in l. pro officio. C. de administ. tutor. & Ant. de Fan. in tract. de pignoribus & hypothecis, in 2. par. quarti membri, nu. 12. & est gl. in c. quicumque. 12. q. 4. & in c. placuit, in glo. fin. 7. quæst. 1.

Summarium in l. diffamari. C. de inge. manum.

I *Quomodo contra diffamantem statum alterius implorandum sit officium iudicis, ut ei perpetuum imponat silentium.*

Bar.in l. diffamari. C. de inge. manum.

I **BART.** in hac. l. diffamari, nihil ait, sed ex ea colligitur, quomodo t contra diffamantem statum alterius, implorandum sit officium iudicis, ut ei perpetuum imponat silentium. De qua re uide Soc. in conf. 41. col. 2. in 1. vol. ubi tradit memorabile remedium pro reo. & quomodo sit intentandum hoc remedium, uide apud Cæpoll. in cautel. 110. & quis iudex sit ad eundem in materia huius. l. docuit Alex. in conf. 103. in 5. vol. Declara & limita istam. l. ut per Feli. in cap. venerabilis.

De præscrip. longi temporis.

venerabilis. nu. 1. 2. & 13. cum seq. de iudic. & in c. si quis, de for. compet. Ad rem faciunt trad. per Barto. in l. Titia. ff. de accusat. & quæ ibi posui. & omnino uide quæ latius dixi in l. si apud quem, supra de edend.

Summarium in l. si te, & filios. C. de inge. manu.

- 1 *Renuncians liti non uidetur fateri aduersarium habere ius.*

Bar. in l. si te & filios. C. de ingen. manu. miff.

- 1 *BART.* in hac. l. si te, nihil dicit. sed iste tex. putatur esse sing. ad hoc, quod renuncians liti, non uidetur fateri aduersarium habere ius: ita Roma. in sing. 781. incip. Dicit. l. postquam. & Alex. in l. naturaliter. §. nihil commune, col. 25. ff. de acquir. poss. & Bal. hic.

Summarium in auth. malæfidei. C. de præscrip. long. tempo.

- 1 *Malæfides authoris an noceat singulari successori.*

Bar. in auth. malæfidei. C. de præscrip. long. temp.

- 1 *BART.* & alij in ista auth. malæfidei, agunt de mala fide authoris, utrum noceat singulari successori. Circa istum tex. dicas eum non procedere quando uerus dominus rem alienat, quamuis per eum sit alteri obligata. Alex. in cons. 220. in 6. vol. Limita hanc auth. multis modis, ut remissius habetur apud Feli. in c. si diligenti. nu. 6. & 7. de præscript.

Summarium in l. j. C. si aduer. credit.

- 1 *Quanto tempore hypotheca præscribitur.*

Bar. in l. j. C. si aduerf. credit.

- 1 *BART.* in hac. l. j. dicit quo tempore hypotheca præscribitur. Tu autem quo tempore tertius possessor contra hypothecariam præscribat, uide omnino Alex. in cons. §. 8. in fin. in 5. vol. ubi opinatur istam. l. hodie. & in materia præscriptionis hypothecæ uide semper Antonium de Fano in tract. de pignoribus & hypothecis, in secundo membro sextæ par.

Summarium in l. omnes. C. de quadri. præscrip.

- 1 *Qui emit à fisco rem tanquam fiscus, pro ea re conueniri non potest, sed conueniendus est fiscus infra quadriennium.*

Bar. in l. omnes. C. de quadri. præscrip.

- 1 *BART.* in hac l. omnes, sic ait in summa. Qui emit à fisco rem tanquam fiscus, pro ea re conueniri non potest, sed conueniendus est fiscus infra quadriennium. Pro intellectu huius. l. & de ipsius materia, uide Alex. in cons. §. 2. in 7. vol. & Soc. in cons. 46. in 4. volum. & in cons. 121. col. 3. & 6. eod. vol.

Summarium in l. bene à Zenone. C. de quadri. præscrip.

- 1 *Fiscus uendens rem alienam, recursus habetur contra fiscum, & non contra emptorem.*

Bar. in l. bene à Zenone. C. de quadri. præscrip.

- BART.* in hac. l. bene à Zenone, sic ait in summa. Quod supra proximè statutum est in his, qui emunt à fisco, eundem habet effectum in his, qui emerunt, uel alio titulo acceperunt ab Augusto, uel principe, uel eorum procuratoribus. pro intellectu huius. l. uide Alex. in cons. §. 2. in 7. vol. Curt. in cons. §. 0. nu. 3. cum seq. Abb. omnino in cons. 3. nu. 8. in 2. vol. Soc. in cons. 69. in 1. vol. & in cons. 46. in 4. vol. Limita istam. l. non habere locum in ecclesia. gl. est sing. in c. quicumque. 1. 2. q. 2. ita Roma. in singul. 612. incip. Lex bene à Zenone. & Feli. in c. quæ in ecclesiis, de cons. Item limita istam. l. quæ cautum est, si fiscus t. uendit rem alienam, recursus haberi contra fiscum, & non contra emptorem, ut procedat quando fiscus credit illam rem esse suam, secus si putat esse alienam. ita Roma. in singul. 737. incip. Anno præterito. ubi citat glo. sing. in l. multum interest. C. de comm. ter. alien. Item limita istam. l. procedere solum, quando uendit rem ut suam simpliciter, alioqui uero si eam uenderet ex causa publicationis bonorum: ita Soc. in cons. 121. col. §. & 6. in 4. vol. & ibi etiam quædam alia scitu digna in hac materia docuit, quæ apud eum uideri poterunt.

Summa.

*Summarium in l. ficut. C. de præscript. 30. annorum.**Omnes actiones tolluntur præscriptione triginta annorum.*

Bar. in l. ficut. C. de præscript. xxx. annorum.

BART. in hac l. ficut. ait, omnes t actiones, tolli præscriptione xxx. annorum, & reliqua. De intellectu & materia huius. l. uide Soci. in consi. 2. col. pen. in 3. vol. ubi tenet contra huiusmodi præscriptionem non competere in integrum restitutionem. & quia latè alibi iam antea egimus de materia præscriptionis, ulterius non progrediar.

*Summarium in l. j. C. de anna. except.**Contra non ualentem agere præscriptio non currit.*

Bar. in l. j. C. de anna. except.

BART. in hac l. j. tradit aliqua, ut hic per eum. Ex isto tex. in fi. colligitur regula, qua dici solet, contra t non ualentem agere, præscriptionem non currere. Limita istam regulam non procedere, quando quis ob suam culpam fuisset impeditus, ut per Alex. in consi. 58. in fin. in 5. vol. & citat tex. sing. cum gl. in c. quia diuersi tatem, de concess. præben. Item limita, ut non procedat quando aliquis potest facere, ut agere possit; quia dicitur potuisse, eique ista regula nõ deseruit. ita Alex. in consi. 62. in 6. vol.

Bar. in auth. qui semel. C. quomod. & quand. iud.

BART. in ista auth. dicit multa, ut hic per eum. Tu dicas eam, dum disponit in ciuilibus, habere locum etiam in criminalibus. Soc. in consi. 45. col. 2. in 1. vol.

*Summarium in l. ad solutionem. C. de re iudic.**Dilationem qui petit ad soluendam, uidetur approbare sententiam.*

Bar. in l. ad solutionem. C. de re iudic.

BART. in hac l. ad solutionem, ait eum, qui petit t dilationem ad soluendum, uideri approbare sententiam. Limita istam. Lut non procedat, quando aliquis consentit præfixo à iudice ad soluendum; quia propter hoc non uidetur renunciare appellationi interponendæ. Soc. in cõf. 104. in fi. in 4. vol. & omnino uide multas limitationes apud Feli. in c. quod ad consultationem, de re iud. quas hic referre breuitatis causa non curauim.

*Summarium in l. executorum. C. de executi. rei iud.**Executores ultimarum uoluntatum si cessant per annum, executio deuoluitur ad episcopum.*

Bar. in l. executorum. C. de executio. rei iudic.

BART. in hac l. executorum, quia hic habetur, si executores t ultimarum uoluntatũ cessant per annum, executionem deuolui ad episcopum; quærit si testator reliquit centum danda pauperibus, quos elegerit Titius, quem fecit suum executorem, an elapso anno possit eligere eumque hoc posse facere concludit. sed contra Bartolum tenuit Ang. in cõf. 64.

*Summarium in l. per hanc. C. de tempo. appell.**In causa appellationis licet utrique parti non propositum proponere, & non probatum probare.*

Bar. in l. per hanc. C. de tempo. appell.

BART. in hac l. per hanc, sic ait in summa. In causa t appellationis licet utrique parti non propositum proponere, & non probatum probare. Ad materiam huius. l. quæro an exceptio dilatoria omissa in causa principali, in causa appellationis possit opponi? Et quid si exceptio aliqua fuit dolose aut negligenter omissa? uide apud Feli. in c. ad audientiam. 2. nu. 13. cum seq. de rescript. Limita etiam istam. Lut non procedat, quando appellans uult deducere & probare circa ea, quæ coram primo iudice deducta fuerunt, secus autem si aliquid noui peteretur. Feli. in c. significauerunt, nu. 5. & seq. de excepti. alias quoque limitationes uide per eundem Feli. in c. cum Ioannes, de fid. instrum. Item limita. l. hanc ut non habeat locum in eo, quod in causa principali

Qui bonis cedere possunt.

cipali ex proposito non fuit deductum; quia in appellationis causa deduci non poterit, Feli. in c. exceptionem, in principio de except.

Summarium in l. si. C. quando pro uo. non est necess.

- 1 *Uictus si appellationem prosequitur, uictor appellare non potest propter condemnationem expensarum omissam.*
Bar. in l. si. C. quando prouoc. non est necess.

- 1 **BART.** in hac l. si. sic ait in summa. Si uictus appellacionem prosequitur, uictor appellare non potest propter condemnationem expensarum omissam, & reliqua. Declara & limita istud per Feli. in c. significauerunt, de except. ubi inter cetera traditum est, hanc l. locum non habere, quando reus fuit expressè absolutus ab expensis. sed huic sententiae uidentur reluctari uerba tex. ibi, iussa est, iunctis præcedentibus.

Summarium in l. cum solito. C. qui bon. ceder. poss.

- 1 *An detur dilatio, uel admittatur, statim maiori parti creditorum, inspecto cumulo debiti, uel numero personarum.*

Bar. in l. cum solito. C. qui bon. ceder. poss.

- 1 **BART.** in hac l. cum solito, sic ait in summa. An detur dilatio, uel admittatur dilatio, statim maiori parti creditorum inspecto cumulo debiti uel numero personarum? & reliqua. Ad materiam huius. Luide aliqua apud Alex. in consi. 350. in libro primi & secundi vol. & Ang. in consi. 213. & an beneficio huius. l. renunciarì possit, uide Feli. in c. si diligenti. nu. 4. de for. compet. & Abb. in consi. 42. in 2. vol. ubi ait, cum iuramento renunciari posse. Item scias in hac re, si maior pars creditorum facit pactum cum hærede antequam adeat hæreditatem, illud etiam creditores non consentientes astringere; quia maior pars consensit. gl. est per illum tex. in l. suum hæredem. ff. de pact. id quod ibi à doct. intelligitur, de maiori parte creditorum respectu summæ, non autem numeri personarum.

Summarium in l. j. C. unde ui.

- 1 *Pro defendendis rebus licet uim ui repellere cum moderamine inculpatæ tutelæ.*

Bar. in l. j. C. unde ui.

- 1 **BART.** in hac l. j. inquit, pro defendendis rebus licere uim ui repellere cum moderamine inculpatæ tutelæ. In hac materia uide Aret. in consi. 334. ubi declarat quando liceat alicui se defendere, & quomodo excedatur moderamen inculpatæ tutelæ. & uide quæ latius dixi in proposito re in l. vt uim. ff. de iust. & iur.

Summarium in l. si quis in tantam. C. unde ui.

- 1 *Ille qui rei suæ apud alium constitutæ possessionem inuaserit, eam restituere debet, & dominio priuari.*

Bar. in l. si quis in tantam. C. unde ui.

- 1 **BAR.** in hac l. si quis in tantam, inquit, cum tui rei suæ apud alium constitutæ possessionem inuaserit, eam restituere debet, & dominio priuari. Tu autem ad euitandas penas huius l. uide Cæpoll. in caute. 100.

Summarium in l. j. C. de pigno.

- 1 *Habens specialem hypothecam ac etiam generalem, non recurrit ad generalem in præiudicium secundi creditoris, si specialis sibi sufficiat ad debitum.*

Bar. in l. j. C. de pignor.

- 1 **BART.** in hac l. j. sic ait in summa. habens tui specialem hypothecam, ac etiam generalem, non recurrit ad generalem in præiudicium secundi creditoris, si specialis sibi sufficiat ad debitum. De materia huius. l. uide Soc. in consi. 75. in 4. vol. & omnino Antonium de Fano in tract. de pignoribus & hypothec. in 1. par. octauæ par. princ. nu. 27.

Summarium in l. creditores. C. de pigno.

- 1 *An contra successorem singularem cui debitor alienauit, ista conuentio exerceri possit.*

Bar.

Bar. in l. creditores. C. de pignor.

- 1 BART. in l. creditores, col. 6. veritem dubitatur, quærit de t. successore singulari, cui debitor alienauit, an contra eum ista conuentio exerceri possit. vide Raph. Cum. in consi. 155.

Summarium in auth. hoc si debitor. C. de pignor.

- 1 Priusquam ad extraneos pignorum possidiores deueniatur, principales debitores, & eorum fideiussores sunt executiendi.

Bar. in auth. hoc si debitor. C. de pignor.

- 1 BART. in hac auth. nihil dicit, sed ex ea colligitur, hodie priusquam t. ad extraneos pignorum possidiores deueniatur, principales debitores & eorum fideiussores esse executiendos. De hac l. vide Soci. in consi. 24. col. 6. in primo uolu. & quia latè iam antea egi de materia ex cussionis non repetam.

Summarium in l. si mater. C. in quib. cau. pign. tacitè contrah.

- 1 Mater pupilli transiens ad secunda uota si tutorem non petierit, & quod ex administratione debebat, non soluerit, bona mariti tacitè obligantur.

Bar. in l. si mater. C. in quib. cau. pign. tacitè contr.

- 1 ART. in ista. l. si mater, inquit, si mater t. pupilli ad secunda uota transiens, eidem tutorem non petierit, & quod ex administratione debebat non soluerit, bona mariti tacitè obligari. Videas Dec. in consi. 591. & eos quos ipse ibi retulit.

Summarium in l. scripturas. C. qui poti. in pign. habea.

- 1 Si debitor debitum auget, & scripturam fateatur, præiudicat sibi, & scriptura probat contra eum, non autem præiudicat alijs.

Bar. in l. scripturas. C. qui poti. in pign. hab.

- 1 BART. in hac l. scripturas, sic ait in summa. Si debitor t. debitum auget, & scripturam fateatur, præiudicat sibi, & scriptura probat contra eum, non autem præiudicat alijs, ut puta creditoribus, & reliqua. Et dum hic habetur necessariam esse testium subscriptionem, limita istā l. non procedere, quando probari uellet, rem esse uxoris, quia probatur per scripturam ipsius mariti absque aliqua subscriptione testium. Soc. in consi. 60. in 1. vol. & de materia huius. l. vide latè & subtiliter Aret. in consi. 64. & omnino Ant. de Fano in tract. de pignoribus & hypoth. in 2. membro quintæ par. nu. 72. An autem renunciari possit huic legi, & pacisci ut sola scriptura priuata probatio ualeat, vide Feli. in c. si diligenti. nu. 1. de for. compet. & in c. 2. de fid. instr.

Bar. in l. si assiduis. C. qui poti. in pign. habea.

- BART. in hac. l. si assiduis, agit de priuilegio tacitæ hypothecæ quā habet mulier, ut hic per eum. Circa priuilegia huius. l. vide omnino ferè omnes quæstiones plenè discussas apud Antonium de Fano in tract. de pignor. & hypothec. in quarto membro secundæ par. & multa quæ ego posui in rubrica. ff. de donat. int. uir. & ux. ubi egimus de confessione dotis factæ constanter matrimonio. & nouam considerationem ad istam. l. vide apud Gomenium in §. fuerat. nu. 28. * institui. de action. ubi contra * communem sententiam tenuit, mulierem non solum tacitè hypothecæ, verum etiam expressè præferri.

Summarium in l. si. C. si in cau. iudic. cap. sit.

- 1 Cum reperitur emptor res in casu iudicati accepta, debet uendi.

Bar. in l. si. C. si in cau. iudic. pign. cap. sit.

- 1 BART. in hac l. si. nihil scribit, sed ex ea colligitur, cum t. reperitur emptor rem in casu iudicati acceptam debere uendi. De materia huius. l. vide Ant. de Fano in tract. de pignor. & hypothec. in tertio membro. 5. par. nu. 17.

Summarium in l. si. C. de remisf.

- 1 Si res in qua semel remissum est pignus, denuo in domino debitoris peruenit, pignus non renouatur uigo re generalis obligationis.

Etiam ob chirographariam pecuniam.

Bar.in l. fi. C. de remiss. pignor.

- 1 BART. in hac l. fi. dicit hanc l. esse singularem, & ex ea colligi, si res, t in qua semel remissum est pignus, denuo in dominio debitoris peruenerit, pignus non renouari uigore generalis obligationis. vide Angelin. conf. 61. in fi. & omnino Antonium de Fano in tract. de pignor. & hypothec. in tertio membro sextæ par. nu. 25.

Summarium in l. unica. C. etiam ob chiro. pecu.

- 1 Per nouationem pignus extinguitur, nisi fuerit repetitum.

Bar.in l. vnica. C. etiam ob chirograph. pecu.

- 1 BART. in hac l. vnica, sic ait in summa. Per t nouationem pignus extinguitur, nisi fuerit repetitum, & reliqua. De materia huius. l. vide Antonium de Fano in tract. de pignor. & hypothec. in tertio membro 5. par. nu. 79. cum seq.

Summarium in l. j. C. de pac. pigno.

- 1 Pactum legis commissoriae an quando prohibitum sit in pignoribus.

Bar. in l. j. C. de pact. pignor.

- BART. in hac l. j. declarat istam. l. vt hic per eum. Tu uero de materia huius. l. & l. fi. scilicet an t & quando pactum legis commissoriae prohibitum sit in pignoribus, vide Alex. in conf. 178. cum sequ. in 7. uolu.

Summarium in l. optimam. C. de contrah. stipul.

- 1 Verba enunciativa utrum in contractibus probent.

Bar. in l. optimam. C. de contrahen. stipul.

- 1 BART. in hac l. optimam, agit de uerbis t enunciativis, utrum in contractibus probent. vide Dec. in conf. 118. & quia de uerbis enunciativis late iam antea egit, tum in Lex hac scriptura. ff. de donat. tum etiam alibi, non repetam hic.

Summarium in l. j. C. de fideiuss.

- 1 Creditor fideiussori soluenti tenetur actionem cedere personalem, & hypothecariam.

Bar. in l. j. C. de fideiussor.

- 1 BAR. in hac l. j. ait, creditorem t fideiussori soluenti teneri actionem cedere personalem, & hypothecariam. De hac re uide Soci. in conf. 207. ubi eleg. loquitur. & omnino Ant. de Fano in tract. de pignorib. & hypothec. in tertio membro quintæ par. nu. 54.

Summarium in l. si delegatio. C. de nouat.

- 1 Actiones directæ remanent apud eum, qui mandauit seu cessit.

Bar.in l. si delegatio. C. de nouatio.

- 1 BART. in hac l. si delegatio, dicit, hanc l. esse singul. & in summa continere, apud eum, qui mandauit, seu cessit, actiones directas remanere. & reliqua. vide Soc. in conf. 18. col. 5. in 1. uol. Adde qd fieri possit ut debitor soluere nō possit cedere, vt p Cepolin. caut. 190.

Summarium in l. nouationum. C. de nouat.

- 1 Nouatio in dubio hodie non intelligitur factam, nisi specialiter exprimitur.

Bar. in l. nouationum. C. de nouation.

- 1 BAR. in hac l. nouationum, ait, hodie nouationem t in dubio non intelligi esse factam, nisi specialiter exprimitur. De intellectu & materia huius. l. vide Alex. in conf. 152. in lib. primi & secundi uol. ubi concludit, pp interuentum nouæ personæ non tolli priorem obligationem et ope exceptionis. & in conf. 155. in eod. lib. & in conf. 173. in 7. uol. videas et Fulg. oīno in conf. 130. Dec. in conf. 40. & Soc. in conf. 21. in 1. uol. & in cōf. 89. in 3. uol. ubi testatur magis cōem esse istam, ut hodie nouatio per interuentum nouæ personæ non fiat ipso iure, neq; ope exceptionis. & in hac materia uide Aret. in conf. 5. & qd & qn nouatio fiat, & quis sit eius effectus, late docuit Albert. Brun. in suo tract. de augmento, in tertia conclus. principali, nu. 40. cum seq.

Summa.

Summarium in Lex his prædijs. C. de euicti.

1 *Antequam res tradatur uel pretium solvatur, potest emptor petere ut pignoris obligatio dissolvatur.*

Bar. in Lex his prædijs. C. de euiction.

1 **BART.** in hac Lex his prædijs, sic ait in summa. Antequam t res tradatur uel pretium solvatur, potest emptor petere ut pignoris obligatio dissolvatur. Ad istam l. vi. Je Alex. in consi. 65. in 5. uol. & Alberic. hic, qui singulatim, si emptor erat sciens huius obligationis, eum non posse opponere ut res libera tradatur, id quod non satisfacit, quia sciebat ius suum saluum esse, tamē idem uidetur dicere Angel. de Aret. in §. si institu. de suspect. tutor. ubi ait, se hoc uidisse in facti contingentia in ciuitate Ferrariz, hoc idem uoluit Ant. de Fano in tract. de pignor. & hypoth. in 1. membro quintz par. nu. 29. ubi dicit etiam quid si res erat obligata sub conditione.

Summarium in l. si post perfectam. C. de euicti.

1 *Euictio quando imminet in limine contractus, emptor non cogitur ad soluendum pretium, nisi sibi caueatur idonee.*

Bar. in l. si post perfectam. C. de euiction.

1 **BART.** in hac l. si post perfectam, sic ait in summa. Quando t euictio imminet in limine tractus, emptor non cogitur ad soluendum pretium, nisi sibi caueatur idonee. De hac materia uidet Alex. in consi. 65. in 5. uol. ubi multa scitu digna in proposita re aggregauit. & Soc. in cōf. 208. col. si in 1. uol. Rom. in cōf. 8. in 3. dub. & Ang. de Aret. in §. si institu. de suspect. tutor.

Summarium in l. æris alieni. C. de donat.

1 *Æs alienum non sequitur fundum, sed successorem uniuersalem.*

Bar. in l. æris alieni. C. de donat.

1 **BART.** in hac l. æris alieni, ait, æs t alienum non sequi fundum, sed successorem uniuersale. De materia huius. l. uideas Dec. in consi. 237.

Summarium in l. si quis pro redemptione. C. de donat.

1 *Solidi cuius ualoris sint.*

Bar. in l. si quis pro redemptione. C. de donat.

1 **BAR.** in hac l. si quis pro redemptione, dicit, ut hic per eum. Tu autem in isto tex. ibi, usque ad quingentos solidos ualituris, quære cuius t ualoris sint isti solidi, apud Feli. in c. conueniente, de offic. ordinari. ubi ait, hodie donationem usque ad octingentos aureos ualere.

Summarium in l. si unquam. C. de reuoc. donat.

1 *Donatio habet in se tacitam conditionem, ut donatori superuenientibus filiis reuocetur.*

2 *Licet testator faciendo mentionem de filiis, non censetur de posthumis cogitasse, tamen si de posthumis in alia testamenti parte sit mentio, tunc de illis cogitasse existimatur.*

3 *Matrimonia ad procreandam sobolem contrahuntur.*

4 *Donator si tempore donationis habebat filium, an ex hoc presumatur cogitasse de filiis nascituris.*

5 *Filii superuenientes qui rumpunt donationem si postea moriantur, an ex tacita mente donatoris reuocentur prima donatio.*

Bar. in l. si unquam. C. de reuoc. donat.

1 **BART.** in ista l. si unquam, ait donationem t habere in se tacitam conditionem ut donatori superuenientibus filiis reuocetur. Pro intellectu & de materia huius. l. uide Soc. in consi. 93. in 4. vol. Roma. in consi. 24. & in consi. 26. sciasque hanc. l. esse prolatam fauore filiorum. Soci. in consi. 23. col. 7. in primo uol. & Curt. in consi. 1. Limita istam. l. non habere locum in donatione facta piz causæ, quia non reuocatur nisi usque ad legitimam. ut docuit Feli. in c. in presentia. nu. 75. de probat. de qua re uide Mari. Soci. iuni. in consi. 225. Secundò limita ut non procedat de iure canonico in donatione iuris patronatus. ita Dec. in cōf. 675. Tertiò limitatur nō procedere in donatione ex causâ dotis factâ à patre filiz existenti in eius potestate. Quartò limita istam l. ut non habeat locum, quando facta esset donatio ali-

M m m 2 cui

- cui & eius filijs natis & nascituris; quoniam sicut cogitauit de filijs nascituris ex donatario, ita pariter & de nascituris ex se præsumitur cogitasse: sicut in simili casu traditum est, quamuis testator ꝑ faciendo mentionem de filijs, non censetur de posthumis cogitasse, tamen si de posthumis in alia testamenti parte sit mentio, tunc de illis cogitasse existimatur, vt habetur in l. qui si filius ff. de leg. 1. & hac ratione ita decidit Soci. in conf. 147. Visi. col. 5. vers. quod autem cogitauerit, ad quem accedit Normannottus in subscriptione sua ad consilium Maria. Soci. ium. in conf. 128. nu. 205. Quintò limita istam. l. vt non procedat, quando sit donatio in ipso actu matrimonij contrahendi, ea ratione, quia matrimonia ꝑ ad procreandam sobolem contrahuntur, igitur ex natura ipsius actus, de quo agitur, præsumitur de filijs cogitasse. per trad. per Bar. in l. Titia. §. imperator. ff. de leg. 2. et pro ista decisione adducit bonus tex. in l. vnica. C. si dos cõstit. matr. ex quibus ita decidit Soci. in l. ij. in primo notab. ff. sol. matr. dicens, ita D. luonem de Copulis, & quosdam alios doctores Perusinos consuluisse. & quamuis referat Alexandrum consuluisse contrarium, tamen ait responsiones eius non militare. Et ad istam limitationem accedit Hormannottus in loco prædicto, nu. 207. et ad prædicta uide Soci. in consi. 126. in 3. uol. Quid si tempore donationis ꝑ donator habebat filium, an ex hoc præsumatur cogitasse de filijs nascituris? vide Soci. in consi. 22. in 4. uolu. Sextò limita non procedere in donatione remuneratoria. ita Dec. in consi. 20. & in consi. 276. col. pen. quod tamen limita nisi excederet merita ut per Soci. in d. consi. 22. in 4. uol. Nunquid autem ista. l. habeat locum in filijs legitimis tantum, an uerò etiam in filijs naturalibus & adoptiuis? vide Alex. in consi. 39. Super primo, in quarto dubio, in 4. uolu. vbi de naturalibus dubitat, sed affirmat spurios in l. non contineri. quid uerò de filijs legitimatis sit dicendum? vide apud Soci. in consi. 226. Dec. in consi. 365. & in consil. sequen. An autem ista. l. habeat locum in donatione rei particularis? vide Alex. in consi. 68. in quarto uol. Aret. in consi. 92. col. 4. Soci. in consi. 147. col. 6. in primo uolu. vbi multa quoque alia scitu digna ad materiam huius. l. posita sunt. & in consi. 53. In quarto uolu. & Dec. in consil. 581. Quæro si filij ꝑ superuenientes, qui rumpunt donationem, postea moriantur, an ex tacita mente donatoris reconvalescat prima donatio? respondeo quòd non, secundum Aret. in consi. 91. vel 93. col. 5. citat Bar. in l. Titia. §. imperator. ff. de leg. 2. An autem huius. l. renunciari possit cum iuramento, etiam quando est facta mentio filiorum? Curt. tenuit quòd non, in consi. 1. sed contrarium tenuit Ias. in consi. 125. in 1. uol. vide Rom. in consi. 24. & Dec. in l. si quis in conscribendo, num. 14. suprà de pact. vbi testatur * communem opinionem esse ut renunciatio ualeat contra Curtium in d. consi. 1. Quid si donator tempore quo donauit, & huic legi renunciauit, non sperabat se amplius esse filios suscepturum, nunquid filijs ei præter spem superuenientibus donatio reuocetur? vide Soci. in consi. 2. inter consilia Curtij. & de materia huius. l. vide omnino quæ posui in l. Titia Scio. §. Imperator. ff. de leg. 2. vbi egi de hac re.

Summarium in l. si. C. de reuoc. donat.

- 1 *Donatio ex causa ingratitudinis reuocatur.*

Bar. in l. si. C. de reuoc. donat.

- 1 **BART.** in hac. l. si. ait, donationem ꝑ reuocari ex causis in ea expressis, inter quas est causa ingratitudinis. sed an huic. l. renunciari possit? dicās quòd non, nisi iuramento interueniente. Feli. in c. si diligenti. nu. 72. de for. compet.

Summarium in l. quisquis. C. ad l. Iul. maiest.

- 1 *Qua pena puniantur illi, qui succidunt in crimen læsæ maiestatis.*

Bar. in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maiest.

- 1 **BART.** in hac. l. quisquis, tradit qua pena ꝑ puniantur illi, qui incidunt in crimen læsæ maiestatis. vide multa apud Soci. in consi. 272. Et de ratione huius. l. maxime in §. filij. Et nunquid locum habeat in collateralibus? vide Soci. in consi. 22. in 1. uol. & dñi hic hñ. filios

filios priuari honoribus, quæro nunquid amittant beneficia ecclesiastica? Roma. in sing. 686. tenet quod non. Contrariū ibi ait Castil. in addit. ubi multas adducit authoritates, quas breuiter uis causa non recenseo. Limita sing. istam. l. ut non procedat, quando parer ipse filium accusasset: quia eo casu parcendum est filio. tex. est sing. in l. milites agrum. §. de desertorum. ff. de re milit. & ita in facti contingentia fuisse obtentum ait Felin. in c. accusanti, de accus. & istam cautelam tradit Capoll. in caut. 1.

Summarium in l. si. C. ad l. Iul. maiest.

1 Post mortem rei de crimine lese maiestatis queri potest, ut eius memoria damnetur.

Bar. in l. si. C. ad leg. Iul. maiest.

1 BART. in hac. l. si. ait post mortem t rei, de isto crimine queri posse, ut eius memoria damnetur. Dicas tamen huiusmodi ius accusandi post mortem elapso quinquennio extingui, secundum gl. sing. in l. qui manichæos, supra de heret. & gl. in summa. 24. q. 2. & Roma. in singu. 431. incip. De crimine, cum ibi addit per Castil.

Summarium in l. Gracchus. C. ad l. Iul. de adulter.

1 Adulterum uilem inuentum in crimine impune occidi posse.

Bar. in l. Gracchus. C. ad leg. Iul. de adulter.

1 BART. in hac. l. Gracchus, ait, adulterum t uilem inuentum in crimine posse occidi impune. An autem ista. l. permittens adulterum posse trucidari, ualeat? uide Felin. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. nu. 40. de const.

Bar. in l. cum qui. C. de adulter.

1 BART. in hac. l. eū qui, nihil dicit. Tu uero ad materiā huius. l. uide Alex. in cōf. 65. in 7. vol.

Summarium in l. quamuis. ij. C. de adulter.

1 De adulterio cui liceat accusare.

Bar. in l. quamuis. ij. C. de adulter.

1 BART. in hac. l. quamuis. ij. inquit, De adulterio t accusare licere marito, & alijs coniunctis personis, non autem extraneis. Tu uero ad istam. l. in si. ibi, sacrilegos gladio puniri. uide Raph. Cuma. in cōf. 154. ubi multa de intellectu huius tex. & de pœna incestus & adulterij declarauit.

Summarium in l. si quis ad se fundum. C. ad leg. Iul. de ui pub.

1 Spoliatus ante omnia est restituendus.

2 Incontinenti probare dicitur ille, qui probat infra breue tempus.

3 Spoliatus non restituitur quando culpa sua uel negligentia cecidit a possessione.

4 Spoliatus cui obstat motorius defectus tituli, an sit restituendus.

5 Spoliatus si renunciat omnia iura sua spoliatori, an hoc ei obstat, si postea uelit agere hoc interdicto.

6 Spoliatus uxore, uel qui petiit se ante omnia esse restituendum, an audiatur.

7 Spoliator potest moueri inquam facere fructus suos tanquam bonæ fidei detentor.

Bar. in l. si quis ad se fundum. C. ad l. Iul. de ui pub.

1 BART. in hac. l. si quis ad se fundum, ait, spoliatum t ante omnia esse restituendum, & tradit materiā spoliationis, & interdicti recuperandæ. & de hac re uide eundem Bar. in l. qui possessionem. ff. de ui & ui arm. & l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acqui. poss. & c. sollicitæ & c. in litem, de rest. spoli. & in c. reintegranda. 3. q. 1. Limita multis modis hanc. l. ut per Soc. in cōf. 87. col. pe. & fi. in 3. vol. quem uide omnino. Limita etiam hanc. l. non procedere quādo spoliator statim esset iura sua ostensurus. ita Capoll. in caut. 82. & Dec. in cōf. 224. ubi multa adducunt, quæ refert non curo. tamen contrarium uidetur dicere Abb. in c. 1. de rest. spoli. nisi ubi peccatum imminet, & ille dicitur incontinenti t probare, qui probat infra breue tempus. Abb. in c. literas, de rest. spoli. Item limita, ut non habeat locum in beneficialibus quando spoliatus ostendit reservationem Papalem, Domin. de Rotā in dec. 16. in nouis. Item Limita nisi res restituenda, esset fortilicium; quoniam propter difficultatem recuperandi, resti-

tutio

Ad legem Iuliam de vi publica.

tutio fieri non debet. ita Pau. de Cast. in l. j. suprà de edict. diu. A dri. tollen. quem ibi sequitur Ias
& Riminal. & de hac re latè habetur in cons. 1. 2. inter consilia Albert. Brun. col. 1. 3. uers. tacetur
oçtaud. Rursus limita, ut non procedat quando spoliatus est excommunicatus. Fallit tamen in
3 aliquibus casibus, ut per Feli. in c. dilectus. nu. 1. 7. cum seq. de rescript. Limita etiam ut non cõ
petat hoc auxilium illi, qui culpa sua uel negligentia cecidit à possessione. ita Soc. in cõf. 2. 66.
col. 5. & 6. ubi multa ualde memorabilia in hac materia declarauit. Item spoliatus non debet re
stitui, quando est dubium ne scandalum oriatur. Felin. in c. 2. de præscript. in uers. sextò propter
scandalum. & uide gl. in c. ad petitionem, in uoce, restituendus, de accus. & breuiter uide multas
fallentias ad hanc regulam, quas posuit Ant. Corset. in traç. fallentiarum restitutionis spoliato
riũ. Attende quoque in hac materia quoniam hoc remedium potest etiam contra ipsum in
4 dicem intentari. Soc. in cons. 1. 2. col. 3. in 1. volu. & Feli. in c. cum eam, de offi. deleg. An t autem
spoliatus, cui obstat notorius defectus tituli sit restituendus? uide Feli. in c. si constiterit, de ac
cusat. & omnino eundem uide in c. ad petitionẽ, eod. tit. ubi tradit, an & qñ spoliato obstat pro
prietatis exceptio. Quid autem probare debeat spoliatus, uide omnino Alex. in cõf. 6. in 3. vol.
& Dec. in cons. 1. 25. Feli. in c. olim. nu. 2. 1. de rescript. ubi ait sufficere, si sola spoliatoris confes
sione probetur possessio spoliati. & attende, quoniam in hoc iudicio nõ est necesse probare de
spoliatione possidentis, sed satis est probare, actorem possedisse, & postea reũ possidere reũ, de
qua est controuersia. ita egregiè Alex. in cons. 61. in 7. vol. & de materia huius. l. uide plenissimè
5 Soc. in l. rem quæ. ff. de acquir. poss. Si spoliatus t renunciat omnia iura sua spoliatori, an hoc ei
obstat, si postea uelit agere hoc interdicto? Alex. in cons. 93. not. dicit quod non: quia metu re
nunciassè existimatur. Item scias, spoliatũ, ad cuius fauorẽ lata fuit sentẽtia, ut restituatur, impe
diri à tertia persona, quæ dicar ad se rem illam pertinere. Felin. in c. ueniens. nu. 1. 5. de test. Et si
spoliatus fuerit absens, potest quilibet pro eo comparere sine mandato. Feli. in c. cum olim, col.
* 2. de testi. & de hoc est tex. secundum lecturam " cõiter approbaram in l. j. C. si per uim uel ali.
mod. Item hoc idem locum habet in ecclesia spoliata, ut ibidem per Feli. nu. 8. Adde quòd hoc
remedium intentari potest à clerico contra laicum coram iudice ecclesiastico ex speciali pri
uilegio. Soc. in cons. 1. 8. col. 1. 1. in 1. vol. & an & quando istud remediũ competat contra singu
larem successorem spoliatoris, & alia scitu digna uide apud Soc. in d. cons. 1. 66. col. 5. & 6. Et an
6 & quando spoliatus t uxore, uel qui petit se ante omnia esse restituendum, audiatur? uide apud
Damasum in traç. de brocardis, in primo membro. nu. 3. 9. & quomodo procedat in causa spo
lij, latissimè tradunt Abb. & alij in c. cum dilectus, de ord. cognit. Itẽ scias spoliatum posse age
re siue petitorio siue possessorio, neque poterit ei obijci proprietatis exceptio; eiq; nìginti qua
tuor remedia competere ad obtinendam restitutionẽ, docuit Philip. Franc. in sua disputatione
7 petitorij & possessorij, in 1. dub. Et spoliatorem t posse nõn quã facere fructus suos tanquã bo
næ fidei detentorẽ, tradunt Domini de Rota in decis. 24. in nouis. Et circa p̃dicta uideas Alex.
in cõf. 3. 45. in lib. primi & secũdi vol. Soc. in cons. 1. 2. col. 3. in 1. vol. Dec. in cons. 5. 7. & in cons.
25. 2. & in cõf. 302. Ias. in au. th. qui rẽ, suprà de sacros. eccles. & in l. naturaliter. §. nihil cõe. ff. de
acq. poss. & in l. rem quæ nobis. ff. eod. tit. de acq. poss. ut multos alios breuitatis causa silentio
præteream. De hac enim re multa & propè infinita in diuersis locis tradita sunt.

Ignoscat mihi tua clementia, Beatissime pater, cuius intuitu hoc impar uiribus meis onus
suscepi, si multa, & potissimũ ex ijs, quæ ad hanc secundam Codicis partem attinent, tum stu
dij ac laborum lassitudine, tum etiam tot meorum casuum reluctante iniuria prætermisi, uolui
quòd ad potui. Tu autem quod cultu nominis tui editum est, protege, ac defende.

FINIS.

LAUS DEO OPT. MAX.

Series Chartarum.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z,

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn

Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy Zz,

Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iij Kkk Lll Mmm.

Omnes sunt quaterniones, excepto Mmm, duernione.

ANT 1319262

